

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/135

URBROJ: 65-21-02

Zagreb, 17. studenoga 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/135*65-21-02**Hs

P.Z.E. br. 218

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o socijalnoj skrbi***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 17. studenoga 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom uskladuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića i državne tajnice Margaretu Maderić i Mariju Pletikosu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 218

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/21-01/100

URBROJ: 50301-04/25-21-2

Zagreb, 17. studenoga 2021.

Hs**NP*022-03/21-01/135*50-21-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno:	17-11-2021		
Klasifikacijska oznaka:	022-03/21-01/135	Org. jed.	65
Uredžbeni broj:	50-21-01	Pril.	1
		Vrij.	-

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o socijalnoj skrbi

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o socijalnoj skrbi.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Josipa Aladrovića i državne tajnice Margaretu Maderić i Mariju Pletikosu.

2
PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Zagreb, studeni 2021.

PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. i članku 58. staccima 1. i 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Zakon o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), temeljni je propis kojim se uređuje djelatnost socijalne skrbi, korisnici, prava i usluge te postupci za njihovo ostvarivanje, način obavljanja djelatnosti i druga pitanja značajna za djelatnost socijalne skrbi, a stupio je na snagu 1. siječnja 2014. i do sada je osam puta mijenjan i dopunjavan.

Predloženi zakon planiran je Planom zakonodavnih aktivnosti za 2021.

Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, koja uključuje prevenciju, promicanje promjena, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanje korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe i fizičke osobe koje djelatnost obavljaju pod uvjetima i način propisan Zakonom o socijalnoj skrbi, posebnim zakonima i provedbenim propisima. Djelatnost socijalne skrbi obavlja 82 centra za socijalnu skrb s 56 podružnica, 68 domova i centara za pružanje usluga u zajednici s 18 podružnica i 9 dislociranih jedinica kojima je osnivač Republika Hrvatska, 45 decentraliziranih domova za starije i teško bolesne osobe, 360 pružatelja usluga drugih osnivača s kojima Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) ima sklopljen Ugovor o pružanju socijalnih usluga i 2.577 udomiteljskih obitelji, odnosno sveukupno 3.497 fizičkih i pravnih osoba.

Prema podacima Državnog zavoda za statistiku stopa rizika od siromaštva u Republici Hrvatskoj u 2019. iznosila je 18,3 %, odnosno 23,3 % osoba je bilo u riziku od siromaštva ili socijalnoj isključenosti. Rizik od siromaštva posebno je visok za djecu, osobe starije životne dobi i osobe s invaliditetom.

Postojeće zakonske odredbe ne osiguravaju dostatnu skrb najranjivijim, socijalno ugroženim skupinama društva u zadovoljavanju njihovih osnovnih životnih potreba. Stoga je potrebno poduzeti mjere radi poboljšanja adekvatnosti i obuhvata naknada koje pridonose smanjenju rizika od siromaštva i socijalne isključenosti i njihovo usklađivanje s potrebama korisnika u odnosu na dob i specifične potrebe pojedine korisničke skupine. Radi osiguranja iste razine zaštite osobama u riziku od siromaštva na području Republike Hrvatske potrebno je redefinirati naknade koje imaju istu ili sličnu svrhu, koje se ostvaruju na različitim razinama i iz različitih izvora, njihovim objedinjavanjem vodeći računa o indeksu razvijenosti jedinica lokalne samouprave.

Analiza postojećeg zakonskog okvira pokazala je da je određena prava iz sustava socijalne skrbi potrebno mijenjati i usklađivati s propisima iz nadležnosti drugih tijela državne uprave kao što je i naknada za troškove prijevoza koju je potrebno uskladiti sa Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21. i 89/21. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Naknada do zaposlenja prestaje postojati kao pravo u sustavu socijalne skrbi, a istu će zamijeniti nova naknada u nadležnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Nova naknada uredit će se izmjenama i dopunama Zakona o tržištu rada („Narodne novine“, br. 118/18. i 32/20.), a naknadu će moći ostvarivati dosadašnji korisnici prava na naknadu do zaposlenja koji ispunjavaju propisane uvjete.

Nadalje, naknade vezane za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom potrebno je uskladiti sa Zakonom o jedinstvenom tijelu vještačenja („Narodne novine“, br. 85/14. i 95/15.) i Uredbom o metodologijama vještačenja („Narodne novine“, br. 67/17. i 56/18.). Novim normativnim rješenjima potrebno je podržati ostanak osoba s najtežim oštećenjima zdravlja u vlastitoj obitelji.

Potrebe za socijalnim uslugama, kao i njihovo financiranje trenutno su definirane u mreži socijalnih usluga iz 2014. u kojoj je utvrđen broj i vrsta socijalnih usluga u Republici Hrvatskoj na razini županija, zasebno za svaku korisničku skupinu. S obzirom da je na snazi Odluka o mreži iz 2014. koja se nije mijenjala, a protekom vremena pojavile su se drukčije potrebe za vrstama socijalnih usluga u mreži, potrebno je pristupiti redefiniranju socijalnih usluga, razvoju novih usluga i povećati ravnomjernu dostupnost socijalnih usluga na području Republike Hrvatske. U svrhu radne aktivacije i socijalne integracije dugotrajno nezaposlenih radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade i prevencije sve prisutnijeg nasilničkog ponašanja potrebno je uvođenje novih socijalnih usluga.

U Republici Hrvatskoj, sukladno važećem Zakonu o socijalnoj skrbi, djeluju različiti pružatelji socijalnih usluga za različite korisničke skupine. Postojeći način utvrđivanja cijena socijalnih usluga je nestandardiziran te nije razvidna detaljna struktura razvoja poslovanja pružatelja usluga, odnosno nije moguće utvrditi opravdanost i realnost stvarnih troškova u odnosu na propise kojima se regulira obavljanje socijalne skrbi. Stoga je potrebno pristupiti razvoju transparentnog sustava socijalne skrbi s dostupnim informacijama o vrsti i iznosu za svakog pojedinog korisnika kako bi se doprinijelo povećanju dostupnosti socijalnih usluga i njihove kvalitete, a koji bi osigurao jednaki pristup za sve pružatelje socijalnih usluga u mreži.

Postupak ugovaranja socijalnih usluga potrebno je pojednostavniti te omogućiti ravnopravno javljanje pružatelja usluga na javni poziv za podnošenje ponuda za sklapanje ugovora na način da pružatelji usluga imaju priliku za razvijanje kvalitete usluga i povećanje dobrobiti korisnika. Novim načinom ugovaranja socijalnih usluga omogućit će se jedinstveni pristup mreži za sve korisnike i pružatelje usluga, standardizacija procesa i kvalitete usluga i jednakost i transparentnost u financiranju.

Radi poboljšanja učinkovitosti rada centara za socijalnu skrb potrebne su organizacijske promjene i osnivanje novih ustanova koje će pridonijeti kvaliteti stručnosti i zadovoljavanju potreba korisnika sustava socijalne skrbi.

Slijedom navedenoga, zakonske promjene nužno je poduzeti radi bolje i učinkovitije organizacije sustava socijalne skrbi s ciljem unaprjeđenja sustava, a osobito smanjenja siromaštva, socijalne ugroženosti, isključenosti i zaštite najosjetljivijih skupina društva kojima je to najpotrebnije.

Osnovna pitanja koja se uređuju zakonom

Predloženim zakonom zadržane su postojeće naknade u sustavu socijalne skrbi osim naknade do zaposlenja, uvode se promjene u odnosu na postojeću naknadu za troškove stanovanja koja predloženim zakonom obuhvaća i troškove ogrjeva te na plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu, koja prestaje biti naknada o kojoj odlučuje centar već troškove smještaja podmiruje Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju učenika u učenički dom.

Također, predloženim zakonom predviđa se usklađivanje zajamčene minimalne naknade s potrebama najosjetljivijih skupina (djece i radno nesposobnih korisnika) kroz promjenu ekvivalentne ljestvice, odnosno povećanje osobnih faktora o kojima ovisi visina naknade. Visina zajamčene minimalne naknade određuje se u postotku od osnovice koju odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske. Prema Odluci o osnovici za izračun iznosa zajamčene minimalne naknade („Narodne novine“, broj 114/14.), osnovica iznosi 800,00 kuna.

Predloženim zakonom je povećan maksimalni iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo sa 100 % na 150 % bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. Beskućniku koji koristi uslugu prihvatilišta, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima kojima je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama priznaje se 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade. Ako se korisnik zajamčene minimalne naknade zaposli u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci, pravo ne prestaje već se u prva tri mjeseca rada naknada umanjuje za 50 % iznosa. Vlasništvo osobnog vozila više nije zapreka za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu ako njegova vrijednost ne prelazi iznos od 40 osnovica za izračun drugih prava iz sustava socijalne skrbi koju odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske, osim vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnoga radnika vozilo nužno radi prometne izoliranosti. Prema Odluci o osnovici za izračun drugih prava iz sustava socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 114/14.), osnovica iznosi 500,00 kuna.

Radi smanjenja rizika od energetske siromaštva i osiguranja prava na naknadu za troškove stanovanja svim korisnicima zajamčene minimalne naknade redefinira se naknada za troškove stanovanja kao naknada koja obuhvaća sve izvore i načine grijanja, osim električne energije koja će se i nadalje podmirivati iz naknade za ugroženog kupca energenata. Budući da

troškovi ogrjeva postaju dio troškova stanovanja, predloženim zakonom se više ne propisuje naknada za troškove ogrjeva. Objedinjavanjem naknade za troškove stanovanja i naknade za troškove ogrjeva kao naknada s istom ili sličnom namjenom smanjuje se administrativno opterećenje, rizik od siromaštva i osigurava ista razina zaštite svim korisnicima zajamčene minimalne naknade.

Predloženim zakonom se povećava iznos naknade za osobne potrebe korisnika prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja prema potrebama pojedinih korisničkih skupina za razliku od dosadašnjeg dugogodišnjeg jedinstvenog iznosa naknade za sve korisnike u visini od 100,00 kuna.

Predloženim zakonom se proširuje krug osoba kojima se može priznati pravo na status njegovatelja čime se potiče ostanak djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom u vlastitom domu i sprječava njihova institucionalizacija. Također, roditelj njegovatelj i njegovatelj imaju pravo na veći iznos naknade ako dijete s teškoćama u razvoju i osobu s invaliditetom zbog zdravstvenog stanja nije moguće uključiti u programe i usluge u zajednici, a roditelju koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom naknada se dodatno uvećava. Radi zaštite djeteta s teškoćama u razvoju, odnosno osobe s invaliditetom, propisani su uvjeti za roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja. Propisana je obustava isplate naknade za vrijeme korištenja roditeljskog, roditeljskog ili posvojiteljskog dopusta roditelja njegovatelja za drugo dijete.

Radi sveobuhvatnije pomoći korisnicima propisuju se nove usluge kao što su sveobuhvatna procjena i planiranje, stručna procjena, socijalno mentorstvo i psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja, a preciznije se propisuje sadržaj, trajanje i korisnici postojećih socijalnih usluga. Nadalje, usluga savjetovanja i pomaganja redefinira se na dvije usluge - savjetovanje i psihosocijalno savjetovanje, a usluga psihosocijalne podrške proširuje se u odnosu na sadržaj i korisnike.

Novim zakonskim prijedlogom propisuje se da Ministarstvo utvrđuje ispunjavanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga za Zavod i Obiteljski centar dok jedinice područne (regionalne) samouprave utvrđuju ispunjavanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga za sve druge pružatelje usluga, a rješenja će donositi na rok do tri godine. Nastavno, istima je propisana obveza kontroliranja ispunjavanja uvjeta u skladu s donesenim rješenjem i obavještanje Ministarstva u slučaju utvrđenih odstupanja, kao i obveza suorganiziranja edukacija za pružatelje usluga. Navedeno će doprinijeti poboljšanju kvalitete skrbi za korisnika i zakonitom pružanju socijalnih usluga.

Prateći kvalitetu pružanja usluge smještaja u obiteljskim domovima Ministarstvo je utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj, a to je obiteljski način života unutar obiteljskog doma, a niti je bila u mogućnosti pružati očekivanu razinu kvalitete usluge koju primjerice ustanove u sustavu socijalne skrbi pružaju i to zbog premalog broja pružatelja usluga posebice stručnjaka koji su potrebni korisničkim skupinama uključenim u obiteljske domove ili neadekvatne infrastrukture u kojoj se pružala usluga. Smatra se da će razdoblje od pet godina biti dovoljno da se obiteljski domovi preorganiziraju u ustanovu u sustavu socijalne skrbi poštujući sva definirana pravila o prostornim i kadrovskim uvjetima kako bi i dalje mogli pružati uslugu smještaja. Obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od pet godina, u slučaju da nisu u mogućnosti osnovati ustanovu, imat će mogućnost bavljenja udomiteljstvom bilo kao tradicionalni udomitelji ili standardni udomitelji (odnosno profesionalni udomitelji) sukladno zakonu kojim se uređuje udomiteljstvo.

Novim načinom ugovaranja socijalnih usluga pojednostavnit će se postupak javnog poziva za podnošenje ponuda i sklapanja ugovora te će se omogućiti jedinstveni pristup mreži za pružatelje usluga, zatim standardizacija procesa i kvalitete usluga, jednakost i transparentnost u financiranju.

Nadalje, predlaže se osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad (u daljnjem tekstu: Zavod) kao javne ustanove koja će poslove iz svoje djelatnosti obavljati u središnjoj i područnim jedinicama umjesto sadašnjih centara za socijalnu skrb. Zavod će se sastojati od središnje službe, područnih službi (21 centar za socijalnu skrb u sjedištu županije), 75 područnih ureda (75 centara za socijalnu skrb) i ispostava (22 podružnice centara za socijalnu skrb). Navedenim ustrojem smanjuje se broj ravnatelja i upravnih vijeća s dosadašnjih 82 na samo jednog ravnatelja i jedno upravno vijeće Zavoda. Zavod će preuzeti javne ovlasti, kao i druge stručne poslove centara za socijalnu skrb. Zavod će, također, preuzeti i stručne te druge radnike centra za socijalnu skrb kao temeljne ustanove u sustavu socijalne skrbi. Osnivanje Zavoda predlaže se radi jačanja i unaprjeđenja stručnog rada, ujednačavanja stručnog postupanja, osiguranja stručnog nadzora te obavljanja stručno analitičkih, administrativnih, pravnih ekonomskih i drugih poslova u jedinstvenoj stručnoj službi.

Radi provođenja aktivnosti i programa usmjerenih na preventivne, tretmanske i razvojne aktivnosti za djecu, mlade i obitelj te jačanja usluga za djecu, mlade i obitelj predlaže se odvajanje obiteljskih centara od centara za socijalnu skrb. Stoga se predlaže osnivanje Obiteljskog centra, kao samostalne ustanove koja će svoju djelatnost obavljati u 21 podružnici u sjedištu županije. Obiteljski centri su 2014. pripojeni centrima za socijalnu skrb i djeluju kao podružnice centara za socijalnu skrb. Razdvajanje obiteljskih centara od centara za socijalnu skrb predlaže se radi odvajanja preventivne, savjetodavne i tretmanske uloge obiteljskog centra od kontrolne uloge Zavoda i poduzimanja mjera iz nadležnosti Zavoda što dovodi do osnaživanja i smanjenja rizika u obitelji. Obiteljski centar provodit će različite oblike preventivnih programa, individualnih i grupnih tretmana, savjetovanja, obiteljske medijacije, podrške roditeljstvu, jačanja obiteljskih i roditeljskih kompetencija, edukacije i grupne podrške posvojitelja, podrške i osnaživanja žrtava obiteljskog nasilja i članova obitelji osobito djece, prevencije zlostavljanja i zanemarivanja, problema u ponašanju i ovisnosti djece i mladih, psihosocijalnog tretmana prevencije nasilničkog ponašanja, poticanja i razvoja programa u zajednici, volonterskog rada i rada udruga koje su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladima i drugim socijalno osjetljivim skupinama.

Nadalje, predlaže se osnivanje Akademije socijalne skrbi, kao javne ustanove u svrhu organiziranja i provođenja stručnog usavršavanja stručnih i drugih radnika u sustavu socijalne skrbi te standardizacije obveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja. Stručno usavršavanje odnosi se na usavršavanje vježbenika, početno i kontinuirano usavršavanje ravnatelja, stručnih i drugih radnika Zavoda, Centra za posebno skrbništvo, Obiteljskog centra, kod pružatelja usluga, voditelja mjera za zaštitu osobnih prava i dobrobiti djeteta, skrbnika, udomitelja i dr. Također, Akademija socijalne skrbi će provoditi organizacijske, timske i methodske supervizije u sustavu socijalne skrbi.

Također, predlaže se osnivanje Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, a vezano za postupak ili propuštanje postupanja osoba u djelatnosti socijalne skrbi. Povjerenstvo se sastoji od predstavnika građana koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv. Navedeno pridonosi boljoj zaštiti prava korisnika u sustavu socijalne skrbi.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Predloženim zakonom povećava se dostupnost, transparentnost, adekvatnost i obuhvat socijalnih naknada koje pridonose smanjenju rizika od siromaštva, socijalne ugroženosti i isključenosti korisnika, kao i smanjenju administrativnog opterećenja, poboljšava se kvaliteta života osoba s invaliditetom i podržava njihov ostanak u obitelji.

Predloženim zakonom se osiguravaju nove socijalne usluge u skladu s potrebama obitelji, djece, mladih i drugih socijalno osjetljivih skupina. Uslugom socijalnog mentorstva dodatno se poboljšava aktivacija nezaposlenih radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade i utječe na njihovo socijalno uključivanje.

Osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad, osigurava se učinkovitije obavljanje povjerenih poslova koji su bili u nadležnosti centra za socijalnu skrb i unaprjeđenje stručnog rada u sustavu socijalne skrbi. Predloženim zakonom se također uređuje osnivanje Obiteljskog centra, kao samostalne ustanove socijalne skrbi radi provođenja savjetodavnih i preventivnih programa te tretmanskog rada s ciljem osnaživanja obitelji i podrške roditeljstvu, kao i prevenciji rizičnog ponašanja. Osnivanjem Akademije socijalne skrbi osigurava se kontinuirano stručno usavršavanje stručnih i drugih radnika u sustavu i podizanje kvalitete stručnog rada.

Navedene promjene pridonose jačanju sustava socijalne skrbi, boljoj organizaciji, sveobuhvatnijoj zaštiti korisnika te boljoj kvaliteti i dostupnosti usluga.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona potrebno je u državnom proračunu Republike Hrvatske osigurati dodatna financijska sredstva, u iznosu od 400.592.457,00 kuna u 2022. i u iznosu od 708.619.724,00 kuna u 2023.

Navedena dodatna financijska sredstva osigurati će se unutar limita ukupnih rashoda Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike koje Vlada Republike Hrvatske utvrđuje Smjericama za trogodišnje razdoblje 2022. - 2024.

Jedinice lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužne su u svom proračunu osigurati sredstva za podmirenje troškova stanovanja u visini od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu, odnosno kućanstvu.

PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI**DIO PRVI****OSNOVNE ODREDBE***Predmet uređenja***Članak 1.**

Ovim Zakonom uređuje se djelatnost socijalne skrbi, načela socijalne skrbi, naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, postupci za njihovo ostvarivanje, korisnici, sadržaj i način obavljanja djelatnosti socijalne skrbi, stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi, evidencije, inspekcijski i upravni nadzor, financiranje djelatnosti socijalne skrbi te druga pitanja značajna za djelatnost socijalne skrbi.

*Usklađenost s pravnim poretkom Europske unije***Članak 2.**

Ovim Zakonom preuzimaju se u pravni sustav Republike Hrvatske sljedeći akti Europske unije:

1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.)
2. Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.)
3. Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)
4. Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)
5. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012.)
6. Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.).

*Ciljevi i svrha socijalne skrbi***Članak 3.**

Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, promicanje promjena, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanja korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.

*Načelo supsidijarnosti***Članak 4.**

Osoba koja ne može osigurati uzdržavanje svojim radom, pravima koja proizlaze iz rada ili osiguranja, primitkom od imovine, iz drugih izvora, od osoba koje su je dužne uzdržavati na temelju zakona kojim se uređuju obiteljski odnosi ili na neki drugi način, može ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

*Načelo socijalne pravičnosti***Članak 5.**

Osoba koja ostvaruje naknade i usluge iz sustava socijalne skrbi ne može njihovim korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom ili po osnovi prava koja proizlaze iz rada.

*Načelo dostupnosti***Članak 6.**

Socijalna skrb osigurava se na način koji omogućuje dostupnost naknada i usluga korisniku.

*Načelo individualizacije***Članak 7.**

(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi ostvaruju se u skladu s individualnim potrebama i uz aktivno sudjelovanje korisnika.

(2) Prava u sustavu socijalne skrbi su osobna, neprenosiva i ne mogu se nasljeđivati.

(3) Dospjele novčane naknade koje nisu isplaćene do smrti korisnika nasljeđuju nasljednici korisnika, prema zakonu kojim se uređuje nasljeđivanje, a ako nema nasljednika vraćaju se u državni proračun, osim naknade za troškove stanovanja.

*Načelo pravodobnosti***Članak 8.**

Socijalna skrb ostvaruje se na način koji osigurava pravodobno uočavanje potreba korisnika radi sprječavanja nastanka ili razvoja stanja koja ugrožavaju sigurnost i zadovoljavanje životnih potreba i sprječavaju njegovu uključenost u zajednicu.

*Načelo informiranosti***Članak 9.**

Svaka osoba ima pravo na informaciju o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi te pravo na podršku u prevladavanju komunikacijskih teškoća koja pridonosi zadovoljavanju osobnih potreba i poboljšanju kvalitete života u zajednici.

*Načelo sudjelovanja u donošenju odluka***Članak 10.**

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi ima pravo sudjelovati u procjeni stanja, potreba i odlučivanju o korištenju usluga te pravodobno dobiti informacije i podršku za donošenje odluka.

(2) Za ostvarivanje naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi potreban je pristanak korisnika, odnosno njegovog zakonskog zastupnika.

(3) U postupcima u kojima se odlučuje o pravima i interesima djeteta, dijete ima pravo na prikladan način saznati važne okolnosti slučaja, dobiti savjet i izraziti svoje mišljenje te biti obaviješteno o mogućim posljedicama uvažavanja njegovog mišljenja, a mišljenje djeteta uzima se u obzir u skladu s njegovom dobi i zrelosti.

(4) Osoba lišena poslovne sposobnosti ima pravo sudjelovati i dati mišljenje u postupcima u kojima se odlučuje o njezinim pravima i interesima u skladu sa svojim mogućnostima.

*Načelo tajnosti i zaštite osobnih podataka***Članak 11.**

Korisniku naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi mora se osigurati tajnost i zaštita osobnih podataka sukladno posebnim propisima.

*Načelo poštivanja privatnosti***Članak 12.**

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi ima pravo na poštivanje privatnosti prilikom ostvarivanja naknade i usluge.

(2) Pružatelj usluge u djelatnosti socijalne skrbi ne smije narušavati privatnost korisnika.

(3) Prikupljanje podataka u svrhu ostvarivanja naknade i usluge te poduzimanje radnji neophodnih za pružanje usluge ne smatra se povredom prava na privatnost korisnika.

Načelo kombinirane socijalne politike

Članak 13.

Kombinirana socijalna politika zagovara pluralizam kao okvir socijalne politike u kojem Vlada Republike Hrvatske i lokalne vlasti prepoznaju organizacije civilnog društva, strukovne komore i udruge, trgovačka društva, obitelji i druge dionike kao partnere u pripremi, donošenju te provedbi socijalnih programa.

Načelo socijalnih inovacija

Članak 14.

Socijalne inovacije podrazumijevaju usluge, modele ili proizvode, kojim se istovremeno podmiruju socijalne potrebe učinkovitije od drugih te stvaraju novi društveni odnosi i suradnja što se odnosi na razvoj inovativnih rješenja, novih organizacijskih oblika ili novih oblika suradnje i financiranja, a radi rješavanja socijalnih problema.

Definicije pojmova

Članak 15.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. *korisnik* je osoba ili kućanstvo koji u sustavu socijalne skrbi ostvaruje naknadu, socijalnu uslugu ili drugi oblik pomoći propisan ovim Zakonom
2. *samac* je osoba koja živi sama
3. *kućanstvo* je zajednica osoba koje zajedno žive i podmiruju troškove života
4. *samohrani roditelj* je roditelj koji živi sam s djetetom, sam skrbi o njemu i sam ga uzdržava
5. *jednoroditeljska obitelj* je obitelj u kojoj žive dijete, odnosno djeca i jedan roditelj
6. *dijete* je osoba do navršениh 18 godina života
7. *mlađa punoljetna osoba* je odrasla osoba koja nije navršila 21 godinu života, a ostvaruje naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi s obzirom na dob
8. *odrasla osoba* je osoba koja je navršila 18 godina, a nije navršila 65 godina života
9. *starija osoba* je osoba koja je navršila 65 i više godina života
10. *dijete s teškoćama u razvoju* je dijete koje zbog tjelesnih, senzoričkih, komunikacijskih, govorno-jezičnih ili intelektualnih teškoća treba dodatnu podršku za razvoj i učenje, kako bi ostvarilo najbolji mogući razvojni ishod i socijalnu uključenost
11. *osoba s invaliditetom* je osoba koja ima dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja, koja u međudjelovanju s različitim preprekama mogu sprječavati njezino puno i učinkovito sudjelovanje u društvu na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta

12. *osoba potpuno nesposobna za rad* je osoba starija od 65 godina, dijete do navršene 15. godine života ili osoba koju privremeno ili trajno nije moguće uključiti u radne procese, prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja
13. *djelomično radno sposobna osoba* je osoba kod koje je utvrđen djelomični gubitak radne sposobnosti prema propisu o vještačenju i metodologijama vještačenja
14. *beskućnik* je osoba koja nema mjesto stanovanja niti sredstva kojima bi mogla podmiriti troškove stanovanja, a privremeno je smještena ili koristi uslugu organiziranog stanovanja u prihvatilištu ili prenoćištu ili boravi na javnim ili drugim mjestima koja nisu namijenjena za stanovanje
15. *osnovne životne potrebe* su prehrana, smještaj, odjeća i druge stvari za osobne potrebe; osnovne životne potrebe djece i mladeži obuhvaćaju i potrebe koje proizlaze iz njihovog razvoja i odrastanja te odgoja i obrazovanja; osnovne životne potrebe djece s teškoćama u razvoju i odraslih osoba s invaliditetom obuhvaćaju i dodatne potrebe koje proizlaze iz oštećenja njihovog zdravlja, odnosno invaliditeta
16. *prihod* su novčana sredstva ostvarena po osnovi rada, mirovine, primitaka od imovine ili na neki drugi način, primjerice primitak od udjela u kapitalu, kamate od štednje i sl. ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu, umanjen za iznos uplaćenog poreza i prireza
17. *imovina* su sve pokretne, nekretnine, imovinska prava, iznos gotovine u domaćoj i stranoj valuti, štednja, odnosno novčana sredstva na osobnim računima ili štednim knjižicama, darovi, vrijednosni papiri, dionice, poslovni udjeli, stambena štednja, životno osiguranje i ostala imovina u tuzemstvu i u inozemstvu
18. *sveobuhvatna procjena* je proces prikupljanja podataka, prepoznavanja i ocjene poteškoća, potreba, snaga i rizika, situacija i uključenih osoba koji se postepeno razvija kako bi se odredili ciljevi rada s korisnikom i potrebne mjere i usluge
19. *individualno planiranje* je metoda socijalnog rada u procesu planiranja i izrade individualnog plana promjene životne situacije ili ponašanja korisnika, utvrđen na temelju sveobuhvatne procjene potreba, teškoća i resursa korisnika, uz suradnju i partnerstvo s korisnikom i njegovom obitelji, a čija izrada obuhvaća aktivnosti procjene, organiziranja pristupa pravima i uslugama, koordiniranja s drugim pružateljima usluga, praćenje i evaluaciju koje trebaju odgovoriti na potrebe korisnika. Individualno planiranje provodi se kada je potreban veći broj usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika radi poboljšanja njegove socijalne dobrobiti
20. *voditelj slučaja* je socijalni radnik koji planira, koordinira i provodi aktivnosti radi ostvarivanja usluga unutar organizacijskih jedinica Hrvatskog zavoda za socijalni rad (u daljnjem tekstu: Zavod) kod pružatelja usluga, a pritom koristi potrebne profesionalne i druge resurse neophodne za zadovoljavanje potreba, odnosno za pružanje odgovarajućih usluga korisniku radi poboljšanja njegove socijalne dobrobiti
21. *vođenje slučaja* je metoda socijalnog rada kojom se u suradnji s korisnikom procjenjuju potrebe, dogovaraju neophodne usluge, koordinira, vrši nadzor i ocjenjivanje te zastupa najbolji interes korisnika s ciljem poboljšanja njegove socijalne dobrobiti. Primjenjuje se kada korisnici imaju složenije potrebe koje zahtijevaju više vrsta usluga i kada je potrebno koordinirati rad različitih pružatelja sa zajedničkim korisnikom
22. *plan intervencija* obuhvaća postupke usmjerene na stručnu pomoć korisnicima s ciljem da se mijenjanjem stanja i akcijom prevladaju teškoće i postignu ciljevi vezani za razvoj potrebnih znanja, za usvajanje vrijednosti i vještina. Intervencije obuhvaćaju tretman, ali i ostale aktivnosti koje se koriste za prevenciju problema i postizanje ciljeva koji vode socijalnoj dobrobiti. Intervencija obuhvaća savjetovanje, psihosocijalno savjetovanje, zastupanje, posredovanje, obiteljsku medijaciju, socijalno planiranje, rad u zajednici i druge aktivnosti koje pripadaju suvremenom konceptu socijalnog rada

23. *socijalna isključenost* je nemogućnost pojedinca da sudjeluje u uobičajenim aktivnostima društva kojemu pripada, zbog čimbenika koji su izvan njegove kontrole
24. *interventne mjere u iznimnim slučajevima* obuhvaćaju privremeno upućivanje radnika iz jedne ustanove socijalne skrbi u drugu, odnosno od jednog do drugog pružatelja socijalnih usluga, preraspodjela radnoga vremena i izolacija radnika u prostorijama ustanove socijalne skrbi ili pružatelja socijalne usluge - radna izolacija
25. *pripravnik* je osoba koja se prvi put zapošljava u ustanovi socijalne skrbi, kod druge pravne osobe, kod obrtnika koji obavlja djelatnost socijalne skrbi i kod fizičke osobe koja profesionalno obavlja poslove socijalne skrbi i koja je stekla obrazovnu kvalifikaciju u Republici Hrvatskoj potrebnu za zapošljavanje u sustavu socijalne skrbi, ili je obrazovnu kvalifikaciju stekla izvan Republike Hrvatske, a ista joj je priznata od strane nadležnog tijela u skladu s posebnim propisom kojim se regulira priznavanje inozemnih obrazovanih, odnosno stručnih kvalifikacija
26. *javni rad* je društveno koristan rad koji se odvija u ograničenom vremenskom razdoblju te nudi sufinanciranje i financiranje zapošljavanja nezaposlenih osoba iz ciljanih skupina, čiji se program temelji na društveno korisnom radu kojeg inicira lokalna zajednica ili organizacije civilnog društva
27. *dugotrajna skrb* su naknade i usluge propisane ovim Zakonom koje se pružaju korisniku duže od godinu dana.

Rodno značenje pojmova

Članak 16.

Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

DIO DRUGI

DJELATNOST SOCIJALNE SKRBI

POGLAVLJE I.

OSNOVE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI

Obavljanje djelatnosti socijalne skrbi

Članak 17.

(1) Djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe, obrtnici i druge fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i provedbenim propisima.

(2) Djelatnost socijalne skrbi ustanove obavljaju kao javnu službu, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) nadzire obavljanje djelatnosti socijalne skrbi, a u provođenju ovoga Zakona ima i druge propisane ovlasti.

Korisnici socijalne skrbi

Članak 18.

(1) Korisnici socijalne skrbi su:

1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način
2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete rane i predškolske dobi s razvojnim odstupanjem ili razvojnim rizikom, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu
3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju
4. osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života, iznimno do tri godine života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život
6. obitelj kojoj je zbog poremećenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška
7. osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama
8. odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima
9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama
10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti
11. beskućnik ili
12. druga osoba koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Zavod određuje osobu koja predstavlja kućanstvo radi ostvarivanja naknada utvrđenih ovim Zakonom.

Državljanstvo, prebivalište i boravak kao uvjet

Članak 19.

(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:

1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj
2. strancu i osobi bez državljanstva sa stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj.

(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj kao i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.

(3) Iznimno, osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka može se priznati pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu privremenog smještaja pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.

Kada osoba može sama sebe uzdržavati

Članak 20.

(1) U smislu ovoga Zakona osoba može sama sebe uzdržavati ako sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba može ostvariti svojim prihodima ili imovinom koja ne služi njoj niti članovima njezine obitelji za podmirenje osnovnih životnih potreba te od obveznika uzdržavanja ili na drugi način.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, imovina djeteta izuzima se od opterećenja ili otuđenja.

POGLAVLJE II.

NAKNADE U SUSTAVU SOCIJALNE SKRBI

Vrste naknada

Članak 21.

Naknade u sustavu socijalne skrbi su:

1. zajamčena minimalna naknada
2. naknada za troškove stanovanja
3. naknada za ugroženog kupca energenata
4. naknada za osobne potrebe
5. jednokratna naknada
6. naknada za pogrebne troškove
7. naknada za redovito studiranje
8. plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu
9. osobna invalidnina
10. doplatak za pomoć i njegu
11. status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja.

*Osnovice za izračun naknada***Članak 22.**

(1) Osnovicu na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske.

(2) Odluku iz stavka 1. ovoga članka Vlada Republike Hrvatske donosi jednom godišnje.

(3) Osnovicu na temelju koje se izračunava iznos drugih naknada iz članka 21. ovoga Zakona odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske.

ODJELJAK 1.**ZAJAMČENA MINIMALNA NAKNADA***Pojam zajamčene minimalne naknade***Članak 23.**

Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, pod uvjetima i u iznosu propisanom ovim Zakonom.

*Uvjeti za priznavanje zajamčene minimalne naknade***Članak 24.**

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koji nemaju sredstva za podmirenje osnovnih životnih potreba niti ih mogu osigurati u visini propisanoj člankom 27. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona po osnovi:

1. prihoda samca ili članova kućanstva kao niti od obveznika uzdržavanja
2. prodaje ili najma stana ili kuće u vlasništvu samca ili člana kućanstva, koju ne koristi za stanovanje
3. prodaje ili korištenja poslovnog prostora u vlasništvu samca ili člana kućanstva
4. prodaje pokretnina u vlasništvu samca ili člana kućanstva koje ne koristi za podmirenje osnovnih životnih potreba
5. prodaje, zakupa ili najma druge imovine u vlasništvu samca ili člana kućanstva koja ne služi podmirenju osnovnih životnih potreba ili po drugoj osnovi.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne priznaje se samcu ili kućanstvu ako:

1. je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog vozila, čija vrijednost prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, osim vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika vozilo nužno radi prometne izoliranosti

2. je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
3. samac ili član kućanstva u postupku priznavanja prava nije omogućio uvid u prihod ili imovinu
4. se nezaposleni radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ne nalazi u evidenciji nezaposlenih osoba po posebnom propisu
5. je samac korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenoćištu ili
6. je samac otkazao ugovor o radu u razdoblju od šest mjeseci prije pokretanja postupka radi priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Umanjivanje iznosa zajamčene minimalne naknade

Članak 25.

Iznos zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 3. ovoga Zakona umanjuje se kućanstvu za udio:

1. nezaposlenog radno sposobnog i djelomično radno sposobnog člana kućanstva koji nije evidentiran kao nezaposlena osoba pri službi nadležnoj za zapošljavanje
2. člana kućanstva koji je sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
3. člana kućanstva koji je otkazao ugovor o radu u razdoblju od šest mjeseci prije pokretanja postupka radi priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Iznimke od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba

Članak 26.

Odredbe članka 24. stavka 2. točke 4. i članka 25. točke 1. ovoga Zakona ne odnose se na:

1. osobu kojoj nedostaje najviše pet godina do stjecanja prava na starosnu mirovinu prema propisu kojim se uređuje mirovinsko osiguranje
2. dijete nakon navršene 15. godine dok se redovito školuje, odnosno mlađeg punoljetnika do završetka redovitog školovanja, a najduže do navršene 26. godine
3. trudnicu i roditelju do šest mjeseci nakon poroda, roditelja koji čuva i odgaja dijete do godinu dana, blizance do tri godine ili ima troje i više djece do navršenih 10 godina te roditelja koji koristi posvojiteljski dopust
4. osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost prema posebnom propisu
5. nezaposlenog člana kućanstva bez prihoda koji skrbi za dijete ili za odraslog člana obitelji koji nije sposoban skrbiti o sebi, ako takav način skrbi nadomješta institucionalnu skrb po ovom Zakonu ili
6. nezaposlenog člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi, kojemu skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama.

Postotak osnovice za izračun prava samcu ili članu kućanstva

Članak 27.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Zajamčena minimalna naknada za samca iznosi:

1. 100 % osnovice za radno sposobnog samca
2. 130 % osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.

(3) Zajamčena minimalna naknada za kućanstvo utvrđuje se kao zbroj udjela članova kućanstva, a udjel za pojedinog člana kućanstva iznosi:

1. 70 % osnovice za odraslu radno sposobnu osobu
2. 95 % osnovice za odraslu osobu potpuno nesposobnu za rad
3. 120 % osnovice za samohranog radno sposobnog roditelja
4. 135 % osnovice za samohranog roditelja potpuno nesposobnog za rad
5. 70 % osnovice za dijete
6. 80 % osnovice za dijete u jednoroditeljskoj obitelji
7. 90 % osnovice za dijete samohranog roditelja.
8. 120 % osnovice za trudnicu i roditelju do šest mjeseci nakon poroda.

(4) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo uvećava se za troškove smještaja člana kućanstva u učenički dom za vrijeme trajanja školske godine, osim ako se troškovi smještaja u učenički dom ne podmiruju na drugi način.

(5) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo ne može biti veći od 150 % bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj.

*Postotak osnovice za izračun prava
beskućniku, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima*

Članak 28.

(1) Beskućniku koji se nalazi u prihvatilištu ili mu je priznata usluga smještaja u organiziranom stanovanju priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Iznimno od članka 24. stavka 2. točke 5. i članka 25. točke 3. ovoga Zakona, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima, kojoj je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama, priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50 % iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Utvrđivanje iznosa kad korisnik ostvaruje prihode

Članak 29.

(1) Ako samac ili kućanstvo ostvaruje prihod, iznos zajamčene minimalne naknade za svaki pojedini mjesec od pokretanja postupka do donošenja rješenja utvrđuje se kao razlika između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona i prihoda samca ili kućanstva u svakom pojedinom mjesecu počevši od mjeseca u kojem je pokrenut postupak za priznavanje prava do mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem se donosi rješenje.

(2) Mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade za mjesec u kojem se donosi rješenje te za razdoblje nakon donošenja rješenja predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona i prihoda samca ili kućanstva u mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod

Članak 30.

U prihod u smislu članka 29. ovoga Zakona ne uračunavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi:

1. naknade za troškove stanovanja
2. naknade ga ugroženog kupca energenata
3. naknade zbog tjelesnog oštećenja
4. ortopedskog dodatka
5. osobne invalidnine
6. doplatka za pomoć i njegu
7. doplatka za djecu
8. naknade koju osigurava jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, na temelju odluke predstavničkog tijela
9. stipendije za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života
10. darovanja pravnih i fizičkih osoba za zdravstvene potrebe fizičke osobe
11. jednokratne donacije pravnih i fizičkih osoba do iznosa 10.000,00 kuna godišnje
12. pomoći za ublažavanje posljedica prirodne nepogode
13. privremenog uzdržavanja za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje
14. uzdržavanja za maloljetno i punoljetno dijete ostvarenog prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi do iznosa minimalne plaće
15. obiteljske mirovine za maloljetno i punoljetno dijete do iznosa minimalne plaće
16. nagrade učeniku za vrijeme praktične nastave i naukovanja
17. novčane pomoći i naknade troškova prijevoza za vrijeme obrazovanja prema propisu kojim se uređuje zapošljavanje

18. doplatka za njegu i pomoć druge osobe, doplatka za pripomoć u kući, ortopedskog doplatka, posebnog doplatka, jednokratne novčane pomoći, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, osobne invalidnine, troškova ukopa, potpore za obrazovanje, novčane protuvrijednosti za besplatne udžbenike, dodijeljenog iznosa stambenog kredita ili financijske potpore, novčane naknade u iznosu obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, naknade za topli obrok, sredstva potpore ostvarena kroz Program stručnog osposobljavanja i zapošljavanja hrvatskih branitelja iz Domovinskog rada i članova njihovih obitelji ostvarena prema zakonu kojim se uređuju prava hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji
19. osobne invalidnine, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, dodatka za pomoć i njegu druge osobe, ortopedskog dodatka, posebnog dodatka, dodatka za pripomoć u kući i novčane protuvrijednosti za besplatne udžbenike ostvarena prema zakonu kojim se uređuje zaštita vojnih i civilnih invalida rata
20. osobne invalidnine, dodatka za njegu i pomoć druge osobe, dodatke za pripomoć u kući, ortopedskog dodatka, posebnog dodatka, jednokratne novčane pomoći, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, novčane naknade u iznosu obiteljske invalidnine, povećane i uvećane obiteljske invalidnine, naknade za troškove ukopa, stipendije i novčane protuvrijednost za besplatne udžbenike prema zakonu kojim se uređuju prava civilnih stradalnika iz Domovinskog rata
21. jednokratne novčane potpore za novorođeno dijete na temelju zakona kojim se uređuju roditeljske i roditeljske potpore, novčane pomoći za opremu novorođenog djeteta odnosno novčane pomoć za novorođeno dijete koje isplaćuju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb
22. rada učenika i studenta na redovitom školovanju preko učeničkih i studentskih udruga
23. novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane nezaposlene osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja
24. naknade za troškove prijevoza u vezi s korištenjem zdravstvene zaštite
25. humanitarne akcije.

Umanjivanje prihoda kućanstva

Članak 31.

Iznos prihoda iz članka 29. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, samac ili član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Utvrđivanje prihoda od samostalne djelatnosti

Članak 32.

Za samca ili člana kućanstva koji primitke ostvaruje obavljanjem samostalne djelatnosti, a obveznik je plaćanja poreza na dohodak, prihod iz članka 29. ovoga Zakona utvrđuje se prema podnesenoj godišnjoj poreznoj prijavi ili Izvješću o paušalnom dohotku od samostalne djelatnosti i uplaćenom paušalnom porezu na dohodak i preizu poreza na dohodak (Obrazac PO-SD).

*Isplata u naravi***Članak 33.**

(1) Zajamčena minimalna naknada može se isplatiti u cijelosti ili djelomično u naravi ako se na temelju utvrđenih okolnosti ocijeni ili se može osnovano pretpostaviti da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu ne koristi ili neće koristiti u svrhu podmirenja osnovnih životnih potreba.

(2) Djelomični iznos zajamčene minimalne naknade može se izravno isplatiti obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka za člana kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade, ako se na temelju utvrđenih okolnosti može osnovano pretpostaviti da se zajamčena minimalna naknada neće koristiti u svrhu podmirenja navedene potrebe.

*Obveze radno sposobnoga korisnika***Članak 34.**

(1) Radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je prihvatiti zaposlenje te biti aktivan u traženju posla i raspoloživ za rad prema zakonima o zapošljavanju.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva, ako radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva neopravdano odbije prihvatiti ponuđeno zaposlenje prema zakonima o zapošljavanju ili otkáže ugovor o radu.

(3) Korisniku iz stavka 2. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno uvećati iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u pripadajućem dijelu člana kućanstva koji je odbio prihvatiti ponuđeno zaposlenje prema zakonima o zapošljavanju ili otkazao ugovor o radu, u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

*Suradnja Zavoda i službe za zapošljavanje***Članak 35.**

(1) Zavod i služba nadležna za zapošljavanje dužni su međusobno surađivati u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih, djelomično radno sposobnih ili članova kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je provoditi aktivnosti i mjere iz svoje nadležnosti u svrhu zapošljavanja radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(3) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o priznatom pravu na zajamčenu minimalnu naknadu za nezaposlenog radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu te za osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost, u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava.

(4) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o odobrenoj usluzi socijalnog mentorstva radno sposobnom i djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu i uključiti predstavnika službe nadležne za zapošljavanje u proces socijalnog mentorstva.

(5) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je obavijestiti Zavod o prestanku i razlozima prestanka vođenja u evidenciji nezaposlenih osoba radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka vođenja u evidenciji.

(6) Način suradnje Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade pravilnikom propisuje ministar nadležan za socijalnu skrb (u daljnjem tekstu: ministar).

Rad za opće dobro bez naknade

Članak 36.

(1) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, dužne su organizirati rad za opće dobro bez naknade za radno sposobne i djelomično radno sposobne samce ili članove kućanstva koji su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu te snositi troškove za provedbu rada za opće dobro i zaštite na radu.

(2) Rad za opće dobro bez naknade izvršava se na temelju ugovora kojim se određuje trajanje rada, mjesto obavljanja rada, opseg i vrsta posla.

(3) Radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je odazvati se pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na osobe iz članka 26. ovoga Zakona.

(5) U radovima za opće dobro bez naknade osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu sudjelovati od 60 do 90 sati mjesečno.

Prestanak ili umanjivanje prava zbog neodazivanja

Članak 37.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva, ako se radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva ne odazove urednom pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, s danom kojim se bio dužan odazvati pozivu.

(2) Korisniku iz stavka 1. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno za uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u pripadajućem dijelu člana kućanstva koji se nije odazvao pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

Obveza dostave podataka

Članak 38.

(1) Zavod i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužni su međusobno surađivati u provođenju mjere rada za opće dobro bez naknade.

(2) Zavod je dužan jednom mjesečno jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu dostaviti podatke o radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim samcima korisnicima zajamčene minimalne naknade te radno sposobnim ili djelomično radno sposobnim članovima kućanstva koje je korisnik zajamčene minimalne naknade.

(3) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je Zavodu jednom mjesečno dostaviti podatke o korisnicima zajamčene minimalne naknade koji su uredno pozvani, a nisu se odazvali niti sudjelovali u radovima za opće dobro.

Zapošljavanje samca ili člana kućanstva korisnika

Članak 39.

(1) Ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci zaposli, u prva tri mjeseca rada iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se za 50 % priznatog iznosa.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili kućanstvu nakon tri mjeseca rada osobe iz stavka 1. ovoga članka, ako prosječni prihod u posljednja tri mjeseca prelazi priznati iznos zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo.

(3) Ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, zaposli u javnom radu, pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne prestaje, odnosno ne umanjuje se za prihod člana kućanstva ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu.

Prestanak prava na zajamčenu minimalnu naknadu

Članak 40.

(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili kućanstvu ako:

1. se praćenjem materijalnih i drugih socijalnih prilika korisnika utvrdi da su prilike znatno povoljnije od onih koje se mogu osigurati na temelju priznatog prava
2. zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava ili

3. u postupku preispitivanja uvjeta za daljnje korištenje prava samac ili član kućanstva nije omogućio uvid u prihod ili imovinu.

(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos umanjuje kućanstvu za udio člana kućanstva ako:

1. se samac ili član kućanstva nalazi na bolničkom liječenju, u istražnom zatvoru, izdržavanju kazne zatvora ili boravi u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca
2. samac ili člana kućanstva umre.

(3) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, u slučaju iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka, prestaje sa zadnjim danom u mjesecu u kojem je nastala promijenjena okolnost.

(4) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos umanjuje kućanstvu, u pripadajućem dijelu člana kućanstva iz stavka 2. ovoga članka, s danom nastupanja okolnosti iz stavka 2. ovoga članka.

(5) U slučaju priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu na temelju netočnih ili nepotpunih podataka o prihodima i drugim okolnostima o kojima ovisi priznavanje ili opseg prava poništava se rješenje kojim je pravo priznato.

(6) Korisniku iz stavka 1. točke 3. i stavka 5. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

ODJELJAK 2.

NAKNADA ZA TROŠKOVE STANOVANJA

Korisnici naknade za troškove stanovanja

Članak 41.

(1) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se korisniku zajamčene minimalne naknade, osim beskućniku koji se nalazi u prenoćištu, prihvatilištu ili mu je priznata usluga smještaja u organiziranom stanovanju, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima kojoj je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama.

(2) Troškovi stanovanja u smislu ovoga Zakona odnose se na najamninu, komunalne naknade, troškove grijanja, vodne usluge te naknade za uvođenje energetske učinkovitosti.

Iznos naknade za troškove stanovanja

Članak 42.

(1) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se u visini od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu, odnosno kućanstvu.

(2) Ako su troškovi stanovanja manji od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se u iznosu stvarnih troškova stanovanja.

(3) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb može priznati naknadu za troškove stanovanja i do punog iznosa zajamčene minimalne naknade priznate kućanstvu.

(4) Jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb može naknadu za troškove stanovanja djelomično ili u potpunosti podmiriti izravno u ime i za račun korisnika zajamčene minimalne naknade.

Evidencija i dokumentacija

Članak 43.

(1) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi propisanim ovim Zakonom, posebnim propisima i općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(2) Jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužan je o podacima o korisnicima i naknadama iz sustava socijalne skrbi iz evidencije i dokumentacije iz stavka 1. ovoga članka izraditi godišnje izvješće.

(3) Jedinica lokalne samouprave dužna je jedinici područne (regionalne) samouprave dostaviti godišnje izvješće iz stavka 2. ovoga članka u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva, a jedinica područne (regionalne) samouprave dužna je objediniti i potvrditi dostavljena godišnja izvješća jedinica lokalne samouprave te ih dostaviti Ministarstvu u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva.

(4) Jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb dužan je Ministarstvu dostaviti godišnje izvješće iz stavka 2. ovoga članka u elektroničkom obliku u računalnom programu u vlasništvu Ministarstva.

(5) Sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije te način dostave, rokove i sadržaj godišnjeg izvješća jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 3.

NAKNADA ZA UGROŽENOG KUPCA ENERGENATA

Pojam, sadržaj rješenja naknade za ugroženog kupca energenata

Članak 44.

(1) Pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata priznaje se samcu ili kućanstvu koji ispunjavaju uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca, propisane propisima kojima se uređuje energetska sektor.

(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka priznaje se na zahtjev samca ili predstavnika kućanstva.

(3) U rješenju kojim se korisniku priznaje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata utvrđuje se:

1. status ugroženog kupca
2. priznanje prava na naknadu za ugroženog kupca energenata u određenom iznosu, odnosno određenje vrste i opsega prava koja pripadaju korisniku s obzirom na utvrđeni status i
3. određenje načina sudjelovanja u podmirenju troškova energije odnosno načina isplate naknade za ugroženog kupca energenata.

(4) Ako je zbog promijenjenih okolnosti doneseno rješenje o smanjenju opsega prava ili o prestanku prava zbog prestanka statusa ugroženog kupca, Zavod je dužan, u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja, o tome izvijestiti operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača ugroženog kupca.

(5) Mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata, način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade te postupanje Zavoda vezano za priznanje predmetne naknade uredbom propisuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

ODJELJAK 4.

NAKNADA ZA OSOBNE POTREBE

Uvjeti za priznavanje, iznos naknade za osobne potrebe

Članak 45.

(1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se djetetu polazniku osnovne škole i djetetu i mlađoj punoljetnoj osobi polazniku srednje škole, drugoj mlađoj punoljetnoj osobi, odrasloj osobi i starijoj osobi kojoj se priznaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju.

(2) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona i iznosi:

1. 50 % osnovice za dijete polaznika osnovne škole, odraslu i stariju osobu
2. 70 % osnovice za dijete i mlađu punoljetnu osobu polazniku srednje škole i drugu mlađu punoljetnu osobu.

(3) O priznavanju prava na naknadu za osobne potrebe odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, a pravo se priznaje s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

(4) Pravo na naknadu za osobne potrebe prestaje s danom prestanka usluge smještaja ili organiziranog stanovanja odnosno s danom promijenjenih okolnosti ako korisnik ostvari prihod kojim može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba u priznatom iznosu.

ODJELJAK 5.

JEDNOKRATNA NAKNADA

Uvjeti za priznavanje jednokratne naknade

Članak 46.

(1) Pravo na jednokratnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koje zbog podmirenja izvanrednih troškova nastalih uslijed trenutnih životnih okolnosti (rođenja ili obrazovanja djeteta, bolesti ili smrti člana obitelji, prirodne nepogode i slično) nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe.

(2) Pravo na jednokratnu naknadu može se priznati i:

1. radi nabave osnovnih predmeta u kućanstvu ili nabave nužne odjeće ili obuće ako se nabava nužnih predmeta u kućanstvu odnosno odjeće i obuće ne može osigurati putem humanitarnih organizacija
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi polazniku srednje škole koji je korisnik prava na uslugu smještaja u udomiteljskoj obitelji za kupnju obveznih školskih udžbenika, ako to pravo ne ostvaruje po drugoj osnovi
3. korisniku privremenog smještaja u kriznim situacijama radi naknade troškova prijevoza u mjesto prebivališta, vlastitu ili udomiteljsku obitelj, dom socijalne skrbi, kod drugog pružatelja usluge odnosno drugu ustanovu ili
4. korisniku usluge smještaja ili organiziranog stanovanja u slučaju trenutne potrebe koja ne može biti zadovoljena u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

Iznos jednokratne naknade

Članak 47.

(1) Ukupni iznos priznatih jednokratnih naknada u jednoj kalendarskoj godini može iznositi najviše 500 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona za samca, odnosno 700 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona za kućanstvo.

(2) Jednokratna naknada može se isplatiti i u naravi, ako se na temelju utvrđenih okolnosti ocijeni ili se može osnovano pretpostaviti da korisnik naknadu neće koristiti namjenski.

(3) Iznimno, u osobito opravdanim slučajevima, Zavod može jednom godišnje priznati jednokratnu naknadu u iznosu do 10.000,00 kuna.

*Razmjena podataka***Članak 48.**

(1) Zavod razmjenjuje podatke o priznatim jednokratnim naknadama s jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradom Zagrebom.

(2) Način i rokove razmjene podataka iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 6.**NAKNADA ZA POGREBNE TROŠKOVE**

Uvjeti, iznos, način isplate naknade za pogrebne troškove

Članak 49.

(1) Pravo na naknadu za pogrebne troškove priznaje se fizičkoj ili pravnoj osobi koja je podmirila troškove pogreba ili izvršila uslugu pogreba osobe:

1. koja nije imala zakonskog ili ugovornog obveznika uzdržavanja i
2. koja je u trenutku smrti bila korisnik:
 - a) prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili
 - b) prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju rješenja Zavoda.

(2) Pravo na naknadu za pogrebne troškove priznaje se do iznosa osnovnih troškova pogreba u mjestu pogreba, odnosno u mjestu posljednjeg prebivališta korisnika u Republici Hrvatskoj u slučaju pogreba izvan područja Republike Hrvatske.

(3) U iznos iz stavka 2. ovoga članka uračunavaju se i troškovi prijevoza do mjesta pogreba odnosno do državne granice u slučaju pogreba izvan područja Republike Hrvatske.

(4) Zavod je dužan zatražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove od nasljednika umrle osobe, osim u slučaju ošasne imovine.

ODJELJAK 7.**NAKNADA ZA REDOVITO STUDIRANJE**

Korisnik, iznos, ostvarivanje prava na naknadu za redovito studiranje

Članak 50.

(1) Korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja priznaje se pravo na naknadu za redovito studiranje na sveučilišnom ili stručnom studiju u postotku od osnovice koji iznosi 400 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Danom izvršnosti rješenja o priznavanju prava na naknadu iz stavka 1. ovoga članka korisniku prestaje pravo na uslugu smještaja, odnosno organiziranog stanovanja.

(3) Zahtjev za priznavanje prava na naknadu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti do isteka roka od godine dana od dana prestanka prava na uslugu smještaja, odnosno organiziranog stanovanja.

(4) Korisnik prava na naknadu za redovito studiranje ima pravo na naknadu iz stavka 1. ovoga članka i u slučaju mirovanja obveza studenta za vrijeme služenja vojnog roka, za vrijeme trudnoće i do godinu dana života djeteta, za vrijeme dulje bolesti te u drugim opravdanim slučajevima prekida studija sukladno zakonu kojim se uređuje znanstvena djelatnost i visoko obrazovanje.

(5) Korisnik prava na naknadu za redovito studiranje dužan je dostaviti dokaz o upisanoj godini najkasnije do 31. listopada svake godine dok traje studiranje te izvijestiti Zavod o završetku studiranja.

(6) Pravo na naknadu iz stavka 1. ovoga članka priznaje se korisniku za vrijeme redovitog studiranja, najdulje do 26. godine života, neovisno o njegovom imovnom stanju.

ODJELJAK 8.

PLAĆANJE TROŠKOVA SMJEŠTAJA U UČENIČKOM DOMU

Korisnik plaćanja troškova smještaja u učeničkom domu

Članak 51.

(1) Djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi, polazniku srednje škole slabijeg imovnog stanja, koji nije član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, troškove smještaja u učeničkom domu plaća Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju učenika u učenički dom.

(2) Kriterije slabijeg imovnog stanja iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 9.

OSOBNA INVALIDNINA

Pojam osobe invalidnine

Članak 52.

Pravo na osobnu invalidninu priznaje se djetetu i osobi kod koje je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju

i metodologijama vještačenja, a u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.

Zapreke za priznavanje prava na osobnu invalidninu

Članak 53.

Pravo na osobnu invalidninu ne priznaje se osobi:

1. koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu
2. koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
3. kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima
4. koja osobnu invalidninu ostvaruje prema drugim propisima
5. koja doplatka za pomoć i njegu ostvaruje prema ovom Zakonu ili drugim propisima.

Iznos osobne invalidnine

Članak 54.

(1) Pravo na osobnu invalidninu priznaje se u postotku od osnovice koji iznosi 300 % osnovice iz članka 22 stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za osobu koja ostvaruje prihod, iznos osobne invalidnine utvrđuje se kao razlika između iznosa iz stavka 1. ovoga članka i prosječnog mjesečnog prihoda ostvarenog u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka.

(3) U prihod iz stavka 2. ovoga članka ne računavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi:

1. plaće, naknade plaće tijekom privremene nesposobnosti, odnosno spriječenosti za rad prema propisima o obveznom zdravstvenom osiguranju, mirovine, autorskog honorara, ugovora o djelu, roditeljske i roditeljske novčane potpore do iznosa 800 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona
2. zajamčene minimalne naknade
3. naknade za troškove stanovanja
4. zaposlenja u javnom radu korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu
5. doplatka za djecu
6. nacionalne naknade za starije osobe
7. ortopedskog dodatka
8. privremenog uzdržavanja za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje
9. uzdržavanja za maloljetno i punoljetno dijete ostvareno prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi
10. stipendije za školovanje učenika ili studenata dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života ili

11. novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja.

Umanjenje prihoda za iznos obveze uzdržavanja druge osobe

Članak 55.

Iznos prihoda iz članka 54. stavka 2. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji osoba plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

Mirovanje prava na osobnu invalidninu

Članak 56.

(1) Korisniku prava na osobnu invalidninu koji se nalazi u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora ili boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca, pravo na osobnu invalidninu miruje.

(2) Rješenjem o mirovanju prava iz stavka 1. ovoga članka obustavlja se isplata osobne invalidnine.

(3) Rješenjem o prestanku mirovanja prava na osobnu invalidninu odlučuje se i o nastavku isplate osobne invalidnine, koja počinje s danom prestanka okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

ODJELJAK 10.

DOPLATAK ZA POMOĆ I NJEGU

Pojam doplatka za pomoć i njegu

Članak 57.

Pravo na doplatku za pomoć i njegu priznaje se djetetu i osobi iz članka 60. ovoga Zakona uslijed čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba.

Opseg prava, iznos doplatka za pomoć i njegu

Članak 58.

(1) Pravo na doplatku za pomoć i njegu može se priznati u punom ili smanjenom iznosu ovisno o tome postoji li prijeka potreba pomoći i njege druge osobe u punom ili smanjenom opsegu.

(2) Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona koji iznosi:

1. 120 % osnovice za puni iznos doplatka za pomoć i njegu
2. 84 % osnovice za smanjeni iznos doplatka za pomoć i njegu.

Zapreke za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu

Članak 59.

Pravo na doplatak za pomoć i njegu ne priznaje se osobi:

1. koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za pomoć i njegu
2. koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti
3. kojoj je osiguran smještaj u ustanovi socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga, u zdravstvenoj ili u drugoj ustanovi, odnosno organizirano stanovanje, sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima
4. koja je sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
5. koja doplatak za pomoć i njegu ostvaruje prema drugim propisima
6. koja osobnu invalidninu ostvaruje prema ovom Zakonu ili drugim propisima.

Uvjeti za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu

Članak 60.

(1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu u punom iznosu priznaje se osobi kojoj je utvrđen treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja neovisno o uvjetima iz članka 59. točaka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Pravo na doplatak za pomoć i njegu u smanjenom iznosu priznaje se osobi kojoj je utvrđen drugi stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja ako prosječni mjesečni prihod samca ne prelazi iznos od 250 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, odnosno ako prosječni mjesečni prihod po članu kućanstva ne prelazi iznos od 200 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka.

*Izuzeci od prihoda za priznavanje prava
na doplatak za pomoć i njegu*

Članak 61.

(1) U prihod u smislu članka 60. stavka 2. ovoga Zakona ne računavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi zajamčene minimalne naknade, zaposlenja u javnom radu korisnika zajamčene minimalne naknade, dječjeg doplatka, privremenog uzdržavanja za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje, uzdržavanja za maloljetno i punoljetno dijete ostvarena prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, stipendije za

školovanje učenika ili studenata dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života, nacionalne naknade za starije osobe, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi u svrhu zapošljavanja.

(2) Iznos prihoda iz članka 60. stavka 2. ovoga Zakona umanjuje se za iznos koji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, osoba plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Mirovanje prava na doplatak za pomoć i njegu

Članak 62.

(1) Korisniku koji se nalazi u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, u zdravstvenoj ustanovi te boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca, pravo na doplatak za pomoć i njegu miruje.

(2) Rješenjem o mirovanju prava iz stavka 1. ovoga članka obustavlja se isplata doplatka za pomoć i njegu.

(3) Rješenjem o prestanku mirovanja prava na doplatak za pomoć i njegu odlučuje se i o nastavku isplate, koja počinje s danom prestanka okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

ODJELJAK 11.

STATUS RODITELJA NJEGOVATELJA ILI STATUS NJEGOVATELJA

Pojam statusa roditelja negovatelja ili statusa negovatelja

Članak 63.

Pravo na status roditelja negovatelja ili negovatelja priznaje se za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja je:

1. potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe jer joj je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj ili negovatelj osposobljen
2. u potpunosti nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala ili
3. koja ima više vrsta oštećenja četvrtog stupnja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.

Roditelj negovatelj

Članak 64.

(1) Pravo na status roditelja negovatelja priznaje se roditelju djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona, pravo na status roditelja njegovatelja može se priznati jednom i drugom roditelju.

Njegovatelj

Članak 65.

(1) Ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom nema roditelja, ako roditelji ne žive s njim ili zbog psihofizičkog stanja nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu, pravo na status njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom odnosno bračnom ili izvanbračnom drugu osobe s invaliditetom, životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom, srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Ako u jednoroditeljskoj obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona, pravo na status njegovatelja može se priznati i osobi iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se uz suglasnost osobe s invaliditetom, odnosno njegovog zakonskog zastupnika.

Uvjeti za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja

Članak 66.

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se roditelju ili članu kućanstva iz članka 65. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona koji:

1. je punoljetan
2. ima poslovnu sposobnost
3. nije lišen roditeljske skrbi
4. ima psihofizičke sposobnosti za pružanje potrebne njege i pomoći i koji pruža njegu
5. živi u kućanstvu s djetetom s teškoćama u razvoju ili osobom s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona i ima prebivalište na istoj adresi
6. koji je osposobljen za pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. točke 1. ovoga Zakona i koji pruža njegu.

(2) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se roditelju njegovatelju ili njegovatelju do navršene 65. godine.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, roditelj njegovatelj ili njegovatelj može i nakon navršene 65. godine ostvarivati priznato pravo ako i nadalje ispunjava zakonske uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se:

1. ako djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom nije priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja prema ovom Zakonu ili osiguran smještaj prema drugim propisima, osim u slučaju osiguranja smještaja žrtve obiteljskog nasilja
2. ako dijete s teškoćama u razvoju nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka na temelju ovoga Zakona
3. ako osoba s invaliditetom nije korisnik usluge poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu, a u jednoroditeljskoj obitelji više od četiri dana u tjednu ili usluge cjelodnevnog boravka na temelju ovoga Zakona
4. ako roditelji ne koriste roditeljski, roditeljski ili posvojiteljski dopust za isto dijete
5. roditelju ili drugoj osobi kojoj nije izrečena mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi
6. roditelju ili drugoj osobi koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a (glava XVIII) Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.) i koja nema pravomoćno izrečenu sankciju za prekršaj propisan zakonom kojim se uređuje zaštita od nasilja u obitelji
7. ako osoba iz članka 63. ovoga Zakona nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora.

Naknada roditelju njegovatelju ili njegovatelju

Članak 67.

(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 800 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(2) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. točke 1. ovoga Zakona koja se, zbog zdravstvenog stanja, ne može uključiti u programe i usluge u zajednici ima pravo na naknadu u iznosu od 900 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(3) Iznimno, roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 1200 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Obračun i isplatu naknada iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, uspostavu prijavno-odjavnih podataka za obvezna osiguranja te uplatu doprinosa za obvezna osiguranja obavlja Ministarstvo putem Zavoda, a sredstva za te namjene osiguravaju se u državnom proračunu.

*Odmor i privremena nesposobnost za rad
roditelja njegovatelja ili njegovateljica*

Članak 68.

(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna.

(2) Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovateljica, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, a koje se utvrđuje odgovarajućom primjenom propisa iz obveznog zdravstvenog osiguranja kojima je utvrđena privremena nesposobnost za rad, djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom može se priznati pravo na uslugu privremenog smještaja.

(3) Za vrijeme dok traju okolnosti iz stavka 2. ovoga članka roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu iz članka 67. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

*Obustava isplate naknade
roditelju njegovatelju ili njegovateljici*

Članak 69.

(1) Roditelju njegovatelju obustavlja se isplata naknade za vrijeme dok roditelj njegovatelj koristi roditeljski, roditeljski ili posvojiteljski dopust za drugo dijete.

(2) Za vrijeme obustave isplate naknade iz stavka 1. ovoga članka, roditelju njegovatelju ne prestaje svojstvo osiguranika iz mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja.

(3) Rješenjem o prestanku obustave isplate naknade odlučuje se i o nastavku isplate naknade s danom prestanka okolnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Prestanak statusa roditelja njegovatelja ili njegovateljica

Članak 70.

Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica prestaje:

1. na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovateljica
2. ako se promijene okolnosti iz članka 63. i članka 66. stavka 1. ovoga Zakona
3. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove njegovateljica u skladu s ovim Zakonom
4. ako se roditelj njegovatelj ili njegovatelj nalazi u istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora
5. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zasnuje radni odnos, obavlja obrtničku, samostalnu ili neku drugu profesionalnu djelatnost
6. kada roditelj njegovatelj ili njegovatelj navrší 65 godina života, osim u slučaju iz članka 66. stavka 3. ovoga Zakona
7. istekom roka od dva mjeseca u slučaju privremene nesposobnosti za pružanje njege roditelja njegovatelja ili njegovateljica

8. smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja
9. ako osoba iz članka 63. ovoga Zakona sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju ili
10. ako je nastupio neki od razloga navedenih u članku 66. stavka 4. ovoga Zakona.

Evidencija

Članak 71.

(1) Zavod vodi evidenciju osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja.

(2) Sadržaj i način vođenja evidencije iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

POGLAVLJE III.

SOCIJALNE USLUGE

Sadržaj socijalnih usluga

Članak 72.

Socijalne usluge obuhvaćaju aktivnosti namijenjene prepoznavanju, sprječavanju i rješavanju problema i poteškoća pojedinaca i obitelji te poboljšanju kvalitete njihovog života u zajednici.

Vrste socijalnih usluga

Članak 73.

Socijalne usluge su:

1. prva socijalna usluga
2. usluga sveobuhvatne procjene i planiranja
3. savjetovanje
4. stručna procjena
5. psihosocijalno savjetovanje
6. socijalno mentorstvo
7. obiteljska medijacija
8. psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja
9. psihosocijalna podrška
10. rana razvojna podrška
11. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja
12. pomoć u kući
13. boravak
14. organizirano stanovanje i
15. smještaj.

*Trajanje i učestalost socijalnih usluga***Članak 74.**

Socijalne usluge mogu se pružati tijekom duljeg razdoblja ili privremeno, ovisno o potrebama korisnika.

*Način procjene, cilj socijalnih usluga***Članak 75.**

(1) Socijalne usluge priznaju se ili odobravaju na temelju sveobuhvatne i/ili specifične procjene potreba korisnika, rizika i snaga obitelji i resursa lokalne zajednice, u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencija, s ciljem osnaživanja i boljom socijalnom uključenošću.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na prvu socijalnu uslugu, uslugu savjetovanja koju pruža stručni radnik Zavoda i uslugu obiteljske medijacije.

*Izvaninstitucijske i institucijske socijalne usluge***Članak 76.**

(1) Socijalne usluge prvenstveno se priznaju ili odobravaju korisniku kao izvaninstitucijske usluge ili mu se priznaje pravo na izvaninstitucijsku skrb, a iznimno ako se korisniku tim uslugama ne mogu podmiriti sve potrebe priznaje se pravo na institucijsku skrb.

(2) Socijalne usluge iz članka 73. točaka 1. do 14. ovoga Zakona su izvaninstitucijske usluge.

(3) Smještaj je usluga koja se pruža kao institucijska skrb u domu socijalne skrbi ili kod drugih pružatelja usluga ili kao izvaninstitucijska skrb u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu.

*Pravna osnova za korištenje socijalnih usluga***Članak 77.**

(1) Socijalne usluge iz članka 73. ovoga Zakona mogu se pružati na temelju:

1. rješenja Zavoda, osim socijalnih usluga koje pruža Zavod
2. uputnice ili zaključka Zavoda ili
3. ugovora o pružanju socijalne usluge.

(2) Socijalne usluge iz članka 73. točaka 14. i 15. ovoga Zakona, pružaju se na temelju rješenja.

(3) Socijalne usluge iz članka 73. točaka 4. do 13. ovoga Zakona, pružaju se na temelju uputnice, osim usluge stručne procjene koja se može pružati i na temelju zaključka.

(4) Socijalne usluge iz članka 73. točaka 5. do 15. ovoga Zakona mogu se pružati i na temelju ugovora korisnika i pružatelja usluge.

(5) Iznimno, socijalnu uslugu iz članka 73. točaka 13. do 15. ovoga Zakona dijete može koristiti samo na temelju uputnice ili rješenja Zavoda.

(6) Korisnik može sam izabrati socijalnu uslugu i pružatelja s kojim sklapa ugovor o pružanju socijalne usluge u skladu s uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(7) Korisnik koji socijalnu uslugu koristi temeljem ugovora iz stavka 4. ovoga članka u cijelosti snosi troškove usluge.

Uputnica

Članak 78.

(1) Uputnica za pružanje socijalne usluge izdaje se na temelju individualnog plana promjene i potreba korisnika, uz suglasnost korisnika.

(2) Uputnica iz stavka 1. ovoga članka izdaje se samo za jednu vrstu usluge, a ako je procijenjeno da korisniku treba osigurati više vrsta usluga, za svaku uslugu izdaje se posebna uputnica.

(3) Ako se tijekom pružanja socijalne usluge promijene okolnosti koje utječu na vrstu, opseg, način pružanja usluge ili promjenu pružatelja usluge, izdaje se nova uputnica.

Sadržaj uputnice

Članak 79.

(1) Uputnica je isprava kojom se korisnik upućuje na korištenje određene socijalne usluge propisane ovim Zakonom, određuje se pružatelj i opseg usluge te ujedno predstavlja osnovu za obračun troškova pružene usluge.

(2) Uputnica za pružanje socijalne usluge sadrži: ime i prezime korisnika, osobni identifikacijski broj (u daljnjem tekstu: OIB), vrstu, oblik i opseg usluge, pružatelja usluge, početak i trajanje pružanja usluge, potpis osobe ovlaštene za izdavanje uputnice i potpis ovlaštene osobe koja je izvršila obračun te upozorenje o pravnim posljedicama nepridržavanja odredbi ovoga Zakona.

(3) Uz uputnicu se prilaže individualni plan intervencija ili individualni plan promjena.

(4) Zavod je dužan voditi evidenciju o izdanim uputnicama.

(5) Način vođenja evidencije o izdanim uputnicama i obrazac uputnice pravilnikom propisuje ministar.

*Obavještanje o pružanju usluge***Članak 80.**

(1) Nakon zaprimanja uputnice, ovlašteni pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana obavijestiti Zavod o danu početka pružanja usluge ili stavljana na listu zaprimljenih zahtjeva.

(2) U slučaju da pružatelj usluge ne pruža uslugu korisniku kojemu je uputnica izdana ili ne pruža uslugu iz uputnice, pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana o tome obavijestiti Zavod i navesti razloge te vratiti uputnicu.

(3) Ako Zavod ocijeni da su razlozi za odbijanje pružanja usluge iz stavka 2. ovoga članka neopravdani, o tome će odmah obavijestiti Ministarstvo.

(4) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Zavod će izdati novu uputnicu.

ODJELJAK 1.**PRVA SOCIJALNA USLUGA***Sadržaj i pružatelj prve socijalne usluge***Članak 81.**

(1) Prva socijalna usluga sadrži:

1. inicijalni razgovor
2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga
3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta
4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika.

(2) Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi, odnosno nije poduzeta mjera ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njenog poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća radi istih ili novih potreba.

ODJELJAK 2.**USLUGA SVEOBUHVAATNE PROCJENE I PLANIRANJA***Sadržaj i pružatelj usluge sveobuhvatne procjene i planiranja***Članak 82.**

(1) Usluga sveobuhvatne procjene i planiranja obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji u suradnji s korisnikom, te određivanje mjera,

zadataka, aktivnosti te koordinacije usluga, praćenje i procjenjivanje s ciljem zaštite najboljeg interesa korisnika.

(2) Procjena iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji ili osoba značajnih za korisnika.

(3) Planiranje iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća individualno planiranje usluga radi njihovog korištenja i/ili određivanja mjera zaštite donošenjem individualnog plana promjene.

(4) Uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja provodi socijalni radnik - voditelj slučaja u Zavodu u koordinaciji s drugim stručnim radnicima.

ODJELJAK 3.

SAVJETOVANJE

Sadržaj, način pružanja i pružatelj usluge savjetovanja

Članak 83.

(1) Savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu potiče korisnika na razvoj novih mogućnosti sagledavanja životne situacije sa svrhom prevladavanja teškoća, stvaranja uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu.

(2) Usluga savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji radi prevladavanja teškoća koje je moguće riješiti kratkotrajnim intervencijama do tri susreta, a iznimno prema procjeni stručnjaka do pet susreta.

(3) Uslugu savjetovanja pruža stručni radnik Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 163. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

ODJELJAK 4.

STRUČNA PROCJENA

*Sadržaj, korisnik, svrha i
pružatelj usluge savjetovanja*

Članak 84.

(1) Stručna procjena je usluga kojom se utvrđuju sposobnosti i potrebe korisnika radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge.

(2) Usluga stručne procjene odobrava se djetetu s razvojnim rizikom, odstupanjem, teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom radi priznavanja prava na uslugu psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške, pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog

obrazovanja, boravka, organiziranog stanovanja ili smještaja, a može trajati od četiri do šest sati.

(3) Uslugu stručne procjene, na temelju uputnice ili zaključka Zavoda, provodi tim stručnjaka doma socijalne skrbi koji pruža usluge djeci s teškoćama u razvoju ili osobama s invaliditetom i drugih pružatelja usluga iz članka 163. točke 3. ovoga Zakona.

ODJELJAK 5.

PSIHOSOCIJALNO SAVJETOVANJE

Sadržaj i način pružanja usluge psihosocijalnog savjetovanja

Članak 85.

(1) Psihosocijalno savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu, posebnim stručnim postupcima i aktivnostima pomaže korisniku otkloniti teškoće u funkcioniranju u različitim područjima života s naglaskom na ponašajne, emocionalne, interpersonalne, socijalne, obrazovne, razvojne i organizacijske aspekte života.

(2) Psihosocijalno savjetovanje temelji se na terapijskom odnosu i procesu tijekom kojega se radi na smanjivanju aktualnih teškoća i pronalaženju najboljeg rješenja ili prevladavanju kriznih situacija u skladu s potrebama korisnika.

(3) Usluga psihosocijalnog savjetovanja obuhvaća intenzivni individualni i/ili grupni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji.

Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalnog savjetovanja

Članak 86.

(1) Usluga psihosocijalnog savjetovanja odobrava se nakon procjene rizika snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencije, u trajanju do šest mjeseci.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je radi postignutih pozitivnih promjena, prema procjeni Zavoda, potrebno daljnje pružanje usluge, usluga psihosocijalnog savjetovanja može se odobriti još dva mjeseca po isteku roka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Uslugu psihosocijalnog savjetovanja pruža stručni radnik Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 163. točaka 3. i 4. ovoga Zakona, koji ima dodatnu izobrazbu iz područja savjetovališnog i/ili terapijskog rada.

ODJELJAK 6.**SOCIJALNO MENTORSTVO**

*Sadržaj, korisnik, trajanje usluge
socijalnog mentorstva*

Članak 87.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, djetetu korisniku zajamčene minimalne naknade, osobi s invaliditetom, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog mentorstva može se odobriti i drugim osobama u riziku od socijalne isključenosti.

(3) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(4) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz minimalno deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika.

*Pružatelj usluge
socijalnog mentorstva*

Članak 88.

(1) Uslugu socijalnog mentorstva pruža stručni radnik Zavoda, doma socijalne skrbi ili drugih pružatelja usluga iz članka 163. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Uslugu socijalnog mentorstva iz stavka 1. ovoga članka pruža stručni radnik koji ima dodatnu izobrazbu iz područja socijalnog mentorstva.

(3) Ako se socijalno mentorstvo provodi kod drugog pružatelja usluga, socijalni radnik Zavoda kao voditelj slučaja povezuje korisnika i socijalnog mentora te koordinira i upravlja procesom socijalnog mentorstva.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka socijalni mentor i korisnik dužni su pisano izvijestiti voditelja slučaja o tijeku i učincima socijalnog mentorstva.

ODJELJAK 7.**OBITELJSKA MEDIJACIJA**

*Sadržaj, korisnik, trajanje, pružatelj usluge
obiteljske medijacije*

Članak 89.

(1) Obiteljska medijacija je usluga kojom se u strukturiranom procesu rješavaju sukobi i sporna pitanja između članova obitelji uz pomoć obiteljskog medijatora.

(2) Usluga obiteljske medijacije odobrava se članovima obitelji u svrhu postizanja zajedničkog sporazuma, pregovaranjem oko spornih pitanja.

(3) Usluga obiteljske medijacije pruža se u trajanju od tri do osam medijacijskih susreta u razdoblju do šest mjeseci.

(4) Obiteljsku medijaciju pruža obiteljski medijator u Obiteljskom centru ili kod drugih pružatelja usluga iz članka 163. točaka 3. i 4. ovoga Zakona kao nepristrana osoba, upisana u registar obiteljskih medijatora prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

Primjena drugih propisa

Članak 90.

U postupcima obiteljske medijacije na odgovarajući način se primjenjuju odredbe o obiteljskoj medijaciji sukladno zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi i odredbe zakona kojim se uređuje mirenje, osim ako je ovim Zakonom drukčije određeno.

ODJELJAK 8.**PSIHOSOCIJALNI TRETMAN
RADI PREVENCIJE NASILNIČKOG PONAŠANJA**

*Sadržaj, korisnik usluge psihosocijalnog tretmana
radi prevencije nasilničkog ponašanja*

Članak 91.

(1) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja je savjetodavno-terapijska i psiho-edukativna usluga usmjerena na zaustavljanje i sprječavanje nasilničkog ponašanja u obitelji, uključivanjem korisnika u strukturirani tretman koji ima za cilj zaustaviti nasilje među partnerima i/ili u obitelji.

(2) Usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja odobrava se prema procjeni stručnog tima Zavoda, pojedincu kojem nije izrečena sudska mjera upućivanja u obvezni psihosocijalni tretman, a kod kojeg je procijenjeno postojanje visokog rizika od nasilničkog ponašanja i kojeg je radi sigurnosti članova obitelji i/ili rizika za dobrobit i razvoj djeteta potrebno uključiti u tretman.

(3) Usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji odobrava se prema procjeni stručnog tima partnerima i/ ili roditeljima kada niti jednom nije izrečena sudska mjera upućivanja u obvezni psihosocijalni tretman, postoji visok rizik od uzajamnog nasilničkog ponašanja i rizika za dobrobit i razvoj djeteta, bez uspostavljenog odnosa žrtva-zlostavljač, a partneri odluče živjeti zajedno.

*Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalnog tretmana
radi prevencije nasilničkog ponašanja*

Članak 92.

(1) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona traje šest mjeseci, a obuhvaća dva individualna i 12 do 16 grupnih susreta, ovisno o specifičnim potrebama grupe, a iznimno se tretman može provoditi individualno.

(2) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji iz članka 91. stavka 3. ovoga Zakona provodi se kroz deset do 16 susreta s partnerima među kojima nije bilo nasilja, dijelom zajedno, a dijelom odvojeno.

(3) Uslugu psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja pruža stručni radnik Obiteljskog centra i drugih pružatelja usluga iz članka 163. točaka 3. i 4. ovoga Zakona, koji ima dodatnu izobrazbu za pružanje usluge.

ODJELJAK 9.

PSIHOSOCIJALNA PODRŠKA

Sadržaj usluge psihosocijalne podrške

Članak 93.

Psihosocijalna podrška je usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći i podrške kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, govorno-jezičnih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.

Korisnik, način pružanja usluge psihosocijalne podrške

Članak 94.

(1) Usluga psihosocijalne podrške može se odobriti pojedincu, obitelji ili udomitelju.

(2) Usluga psihosocijalne podrške pruža se individualno ili u grupi.

(3) Usluga psihosocijalne podrške pruža se u obitelji korisnika, udomiteljskoj obitelji, kod drugih pružatelja usluga koji ispunjavaju propisane uvjete ili na drugim mjestima prema potrebi korisnika.

(4) Usluga psihosocijalne podrške može se pružati uz nazočnost i sudjelovanje članova obitelji.

Trajanje, pružatelj usluge psihosocijalne podrške

Članak 95.

(1) Usluga psihosocijalne podrške može se odobriti do godinu dana.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je procijenjeno da je radi postignutih pozitivnih promjena potrebno osigurati daljnje pružanje usluge, usluga psihosocijalne podrške može se odobriti još šest mjeseci po isteku roka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom odobrit će se nastavak psihosocijalne podrške dok traje potreba na temelju stručne procjene.

(4) Uslugu psihosocijalne podrške pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 163. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Usluga psihosocijalne podrške pojedincu

Članak 96.

(1) Usluga psihosocijalne podrške pojedincu odobrava se radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi s teškoćama u razvoju, invaliditetom, starijom životnom dobi, kriznim stanjima, nasiljem u obitelji, uključivanjem u svakodnevni život zajednice, prevladavanja tretmanskih iskustava, problema u ponašanju te u drugim nepovoljnim okolnostima.

(2) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se pojedincu na temelju procjene rizika, snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene.

(3) Psihosocijalna podrška djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom odobrava se na temelju stručne procjene pružatelja usluge o vrsti, trajanju i učestalosti usluge, temeljem koje se izrađuje individualni plan promjene.

(4) Psihosocijalna podrška pruža se u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod ostalih pružatelja usluga do šest sati tjedno, a najviše tri sata dnevno, od čega najviše četiri sata individualno, a ostalo u grupi.

*Usluga psihosocijalne podrške obitelji***Članak 97.**

(1) Psihosocijalna podrška obitelji odobrava se radi prevladavanja obiteljskih teškoća, stjecanja roditeljskih vještina i osnaživanja obitelji za funkcioniranje u svakodnevnom životu.

(2) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se obitelji u slučajevima kada se problemi i teškoće mogu riješiti samo promjenama u obitelji kao cjelini, kada je obitelji potrebna stručna pomoć i podrška pri odgoju i skrbi za djecu, radi usvajanja znanja i vještina za uspješnije roditeljstvo ili svakodnevnu brigu i skrb, odnosno kada je rad s članovima obitelji usmjeren na poboljšanje odnosa.

(3) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se obitelji na temelju procjene rizika, snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene.

(4) Psihosocijalna podrška pruža se u obitelji do pet sati tjedno, iznimno kod pružatelja usluge do šest sati tjedno, a najviše dva sata dnevno.

*Usluga psihosocijalne podrške udomiteljima***Članak 98.**

(1) Psihosocijalna podrška udomiteljima obuhvaća stručnu pomoć radi prevladavanja teškoća te podrške i osnaživanja udomiteljske obitelji za stjecanje vještina potrebnih radi zadovoljavanja specifičnih potreba djece i odraslih osoba kojima je priznata usluga smještaja u udomiteljskoj obitelji.

(2) Psihosocijalna podrška udomiteljima pruža se u obitelji do pet sati tjedno, a iznimno kod pružatelja usluge do šest sati tjedno, najviše dva sata dnevno.

ODJELJAK 10.**RANA RAZVOJNA PODRŠKA***Korisnik, sadržaj, trajanje usluge
rane razvojne podrške***Članak 99.**

(1) Rana razvojna podrška je usluga stručne poticajne pomoći i podrške djetetu i stručne savjetodavne pomoći roditeljima i drugim članovima obitelji ili udomitelju, kad je kod djeteta u ranoj dobi utvrđeno odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće.

(2) Odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće Zavod utvrđuje na temelju mišljenja liječnika specijaliste neonatologa ili pedijatra, a iznimno liječnika druge odgovarajuće specijalizacije ili stručne procjene.

(3) Usluga rane razvojne podrške odobrava se djetetu radi poticanja razvoja i uključivanja u širu socijalnu mrežu, ako se takva usluga ne osigurava u okviru zdravstvene djelatnosti, na temelju stručne procjene pružatelja usluge o trajanju i učestalosti usluge.

(4) Usluga rane razvojne podrške pruža se djetetu do navršene treće godine, a najdulje do navršene sedme godine, u trajanju do pet sati tjedno.

Pružatelj usluge rane razvojne podrške

Članak 100.

(1) Uslugu rane razvojne podrške pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 163. točke 3. ovoga Zakona.

(2) Usluga rane razvojne podrške pruža se u obitelji ili kod pružatelja usluge.

(3) Korisniku kojem je odobrena usluga rane razvojne podrške ne može se odobriti usluga psihosocijalne podrške.

ODJELJAK 11.

POMOĆ PRI UKLJUČIVANJU U PROGRAME ODGOJA I REDOVITOG OBRAZOVANJA

Pojam, prethodno mišljenje, pružatelj usluge pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja

Članak 101.

(1) Pomoć pri uključivanju djeteta s teškoćama u razvoju ili mlađe punoljetne osobe s invaliditetom u programe redovitih predškolskih ili školskih ustanova je socijalna usluga koja se pruža odgajateljima i stručnim suradnicima u predškolskim ustanovama, te učiteljima, nastavnicima, stručnim suradnicima i asistentima u školskim ustanovama.

(2) Zavod odobrava uslugu iz stavka 1. ovoga članka nakon prethodno pribavljenog mišljenja predškolske ili školske ustanove i pružatelja usluge o trajanju i učestalosti pružanja usluge, a može se odrediti u trajanju do pet sati tjedno.

(3) Uslugu iz stavka 1. ovoga članka pružaju dom socijalne skrbi, centar za pružanje usluga u zajednici i drugi pružatelji usluga koji pružaju usluge djeci s teškoćama u razvoju i mlađim punoljetnim osobama s invaliditetom, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

ODJELJAK 12.**POMOĆ U KUĆI**

Pojam, korisnik usluge pomoć u kući

Članak 102.

(1) Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć roditelja, bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili djeteta osigurati podmirenje svakodnevnih životnih potreba.

(2) Usluga pomoći u kući odobrava se:

1. starijoj osobi kojoj je prema procjeni Zavoda potrebna pomoć druge osobe
2. osobi kojoj je zbog privremenog ili trajnog tjelesnog, mentalnog, intelektualnog ili osjetilnog oštećenja prijeko potrebna pomoć druge osobe.

Uvjeti za odobravanje usluge pomoći u kući

Članak 103.

(1) Usluga pomoći u kući odobrava se osobi iz članka 102. ovoga Zakona ako:

1. nema u vlasništvu imovinu kojom može osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba, osim stana ili kuće koju osoba koristi za stanovanje
2. nije sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
3. je prosječni mjesečni prihod samca ili članova kućanstva u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka, manji od 300 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Ako prosječni mjesečni prihod samca ili članova kućanstva iz stavka 1. točke 3. ovoga članka prelazi iznos od 300 % osnovice, a nije veći od 400 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, korisniku koji ispunjava uvjete iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka odobrava se 50 % cijene troškova usluge pomoći u kući.

(3) Usluga pomoći u kući može se iznimno odobriti i korisniku doplatka za pomoć i njegu za zadovoljavanje pojedine potrebe iz članka 104. ovoga Zakona koju mu ne mogu pružiti osobe iz članka 102. stavka 1. ovoga Zakona.

Sadržaj usluge pomoć u kući

Članak 104.

Usluga pomoći u kući obuhvaća:

1. organiziranje prehrane (priprema ili nabava i dostava gotovih obroka)
2. obavljanje kućnih poslova

3. održavanje osobne higijene i/ili
4. zadovoljavanje drugih svakodnevnih potreba.

Pružatelj usluge pomoć u kući

Članak 105.

Uslugu pomoći u kući pruža dom socijalne skrbi, centar za pomoć u kući i drugi pružatelji usluga iz članka 163. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

ODJELJAK 13.

BORAVAK

Sadržaj, korisnik, trajanje usluge boravka

Članak 106.

(1) Boravak je usluga kojom se osiguravaju organizirane aktivnosti tijekom dana uz stručnu i drugu pomoć i podršku, radi zadovoljavanja osnovnih i dodatnih životnih potreba korisnika koje ne mogu biti zadovoljene u obitelji.

(2) Usluga boravka odobrava se djetetu s teškoćama u razvoju, djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, djetetu s problemima u ponašanju, osobi kod koje je utvrđena privremena nezapošljivost od strane Centra za profesionalnu rehabilitaciju, osobi s invaliditetom, osobi starije životne dobi, teško bolesnoj odrasloj osobi i beskućniku koji nije smješten u prihvatilištu.

(3) Usluga boravka pruža se kao usluga poludnevnog boravka, u trajanju od četiri do šest sati dnevno ili kao usluga cjelodnevnog boravka, u trajanju od šest do deset sati dnevno.

(4) Usluga poludnevnog boravka i usluga cjelodnevnog boravka može se odobriti jedan dan u tjednu, više dana u tjednu ili tijekom svih radnih dana u tjednu.

Pružatelj usluge boravka

Članak 107.

(1) Uslugu boravka pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 163. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Korisniku kojemu je odobrena usluga boravka ne može se priznati pravo na uslugu smještaja, organiziranog stanovanja ili odobriti usluga psihosocijalne podrške.

(3) Iznimno, korisniku kojem je odobrena usluga boravka do dva dana u tjednu može se odobriti usluga psihosocijalne podrške.

ODJELJAK 14.**ORGANIZIRANO STANOVANJE***Sadržaj usluge organiziranog stanovanja***Članak 108.**

(1) Organizirano stanovanje je socijalna usluga kojom se osobama iz članka 109. ovoga Zakona osigurava stanovanje u stambenoj jedinici uz stalnu ili povremenu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih životnih potreba te socijalnih, radnih, kulturnih, obrazovnih, rekreacijskih i drugih potreba radi uspostavljanja i održavanja njihovih socijalnih uloga, izjednačavanja njihovih mogućnosti, poboljšanja kvalitete života, poticanja aktivnog i samostalnog življenja te socijalnog uključivanja, ovisno o potrebama korisnika.

(2) Stambena jedinica iz stavka 1. ovoga članka može biti obiteljska kuća ili stan u obiteljskoj kući ili zgradi u lokalnoj zajednici.

(3) U jednoj stambenoj jedinici može se pružati socijalna usluga za najviše osam korisnika.

*Korisnik usluge organiziranog stanovanja***Članak 109.**

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj punoljetnoj osobi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva
4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom
5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i potporu iz članka 108. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
6. funkcionalno ovisnoj osobi starije životne dobi koja ne može samostalno zadovoljavati svoje potrebe
7. osobi ovisnoj o alkoholu, drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti
8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana života djeteta, koji nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji
9. žrtvi obiteljskog nasilja
10. žrtvi trgovanja ljudima ili
11. beskućniku.

*Pružatelj usluge organiziranog stanovanja***Članak 110.**

Uslugu organiziranog stanovanja pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 163. točke 3. ovoga Zakona.

ODJELJAK 15.**SMJEŠTAJ***Sadržaj, trajanje usluge smještaja***Članak 111.**

(1) Smještaj je usluga kojom se korisniku tijekom duljeg vremenskog razdoblja osigurava intenzivna skrb i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba kada to nije moguće osigurati u obitelji i pružanjem drugih socijalnih usluga.

(2) Smještajem se osigurava stanovanje i organizirane aktivnosti tijekom dana uz stalnu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih i dodatnih životnih potreba, a koje ne mogu biti zadovoljene u obitelji.

(3) Osim aktivnosti iz stavka 2. ovoga članka, smještaj može obuhvatiti i pripremu korisnika za povratak u vlastitu obitelj, udomiteljsku obitelj ili za samostalan život te pripremu djeteta za posvojenje.

(4) Pravo na uslugu smještaja može se priznati tijekom svih dana u tjednu ili tijekom pet radnih dana, a u slučajevima propisanim ovim Zakonom može se priznati i kao privremeni smještaj.

*Korisnik usluge smještaja***Članak 112.**

(1) Pravo na uslugu smještaja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi i mlađoj punoljetnoj osobi
2. djetetu s teškoćama u razvoju
3. osobi s invaliditetom
4. funkcionalno ovisnoj osobi starije životne dobi
5. teško bolesnoj odrasloj osobi kojoj je zbog promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe ili
6. osobi potpuno nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih prava iz socijalne skrbi ili na drugi način.

(2) Pravo na uslugu smještaja ne priznaje se osobi:

1. koja je sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
2. kojoj pomoć i njegu mogu pružiti članovi obitelji ili
3. kojoj se pomoć i njega može osigurati na drugi način.

*Pružatelj usluge smještaja***Članak 113.**

(1) Uslugu smještaja pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 163. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona.

(2) Djetetu, a posebno djetetu mlađem od sedam godina pravo na uslugu smještaja priznaje se prvenstveno u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu.

(3) Iznimno, ako se u trenutku nastanka potrebe smještaja osobe iz stavka 2. ovoga članka usluga ne može pružiti u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu, pravo na uslugu smještaja priznaje se u domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga iz članka 163. točke 3. ovoga Zakona.

*Usluga privremenog smještaja***Članak 114.**

(1) Pravo na uslugu privremenog smještaja priznaje se:

1. u kriznim situacijama
2. radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa
3. radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana ili
4. u drugim slučajevima propisanim ovim Zakonom ili drugim propisima.

(2) Usluga privremenog smještaja radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa i radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana ne može se pružati u obiteljskom domu.

(3) Radi sprječavanja, ublažavanja, i otklanjanja uzroka socijalnog isključivanja korisnika, pružatelj usluge privremenog smještaja, Zavod i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužni su surađivati i zajednički planirati aktivnosti za ponovno uključivanje korisnika u život zajednice.

*Usluga privremenog smještaja
u kriznim situacijama***Članak 115.**

(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.

(2) Pravo na uslugu privremenog smještaja u kriznim situacijama priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu koje se zatekne u skitnji
4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva

5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća
6. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju
7. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji
8. žrtvi obiteljskog nasilja
9. žrtvi trgovanja ljudima
10. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi
11. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili
12. beskućniku.

*Trajanje usluge privremenog smještaja
u kriznim situacijama*

Članak 116.

(1) Pravo na uslugu privremenog smještaja u kriznim situacijama priznaje se korisniku dok se ne osiguraju uvjeti za njegov povratak u vlastitu ili udomiteljsku obitelj ili se usluga smještaja ne osigura na drugi način, a najdulje do šest mjeseci.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama može trajati do godinu dana ako se radi o:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu o kojem roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća
3. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju
4. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji
5. žrtvi obiteljskog nasilja
6. žrtvi trgovanja ljudima ili
7. beskućniku.

*Usluga privremenog smještaja
radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa*

Članak 117.

(1) Pravo na uslugu privremenog smještaja radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa priznaje se:

1. djetetu s teškoćama u razvoju
2. osobi s invaliditetom ili
3. osobi ovisnoj o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti.

(2) Pravo na uslugu privremenog smještaja iz stavka 1. ovoga članka može se priznati i roditelju djeteta s teškoćama u razvoju koje je upućeno na kraći rehabilitacijski program, radi njegovog aktivnog sudjelovanja u provođenju psihosocijalnog programa, prema utvrđenoj procjeni i programu pružatelja usluga, a najdulje do 15 dana tijekom kalendarske godine.

(3) Privremeni smještaj iz stavka 1. ovoga članka traje dok traje potreba, a najdulje do:

1. godinu dana za dijete s teškoćama u razvoju ili za osobu s invaliditetom
2. tri godine za osobu ovisnu o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti.

*Usluga privremenog smještaja radi
provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana*

Članak 118.

(1) Pravo na uslugu privremenog smještaja radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana priznaje se djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju.

(2) Privremeni smještaj radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana traje dok traje potreba, a najdulje tri godine.

Usluga privremenog smještaja u drugim slučajevima

Članak 119.

Pravo na uslugu privremenog smještaja u drugim slučajevima priznaje se:

1. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom radi:
 - a) korištenja odmora roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja, u ukupnom trajanju od najviše 30 dana tijekom jedne kalendarske godine ili
 - b) privremene nesposobnosti za rad roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja, u skladu s propisom iz obveznog zdravstvenog osiguranja dok traje potreba, a najdulje 60 dana tijekom jedne kalendarske godine
2. djetetu i odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja u domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga iz članka 163. ovoga Zakona, radi iskustva obiteljskog okruženja, tijekom blagdana ili školskih praznika u udomiteljskoj obitelji
3. osobi s invaliditetom radi postupne prilagodbe na dugotrajni smještaj izvan vlastite ili udomiteljske obitelji, dok traje potreba, a najdulje šest mjeseci
4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom radi pripreme na izvaninstitucijsku skrb, dok traje potreba, a najdulje šest mjeseci
5. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom radi školovanja po posebnom programu izvan mjesta prebivališta, ako se školovanje ne može osigurati u mjestu prebivališta, najdulje do navršene 21. godine
6. djetetu s problemima u ponašanju radi multidisciplinarne procjene, u trajanju od 30 dana ili
7. stranom državljaninu i osobi bez državljanstva s privremenim boravkom u Republici Hrvatskoj, u trajanju do tri godine.

ODJELJAK 16.**CIJENE SOCIJALNIH USLUGA I
SUDJELOVANJE KORISNIKA U PLAĆANJU***Cijene socijalnih usluga***Članak 120.**

(1) Pružatelj socijalne usluge čiji je osnivač Republika Hrvatska socijalnu uslugu pruža u mreži socijalnih usluga po cijeni koja se utvrđuje odlukom o utvrđivanju cijena socijalnih usluga koju donosi ministar i javno se objavljuje na mrežnoj stranici Ministarstva.

(2) Za pružatelja socijalne usluge čiji osnivač nije Republika Hrvatska, a koji socijalnu uslugu pruža u mreži socijalnih usluga, cijena usluge utvrđuje se ugovorom o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom.

(3) Pružatelj socijalne usluge koji uslugu pruža izvan mreže socijalnih usluga cijenu socijalne usluge određuje samostalno.

(4) Metodologiju za utvrđivanje cijena socijalnih usluga, koje se pružaju u mreži socijalnih usluga, pravilnikom propisuje ministar.

*Plaćanje socijalnih usluga***Članak 121.**

(1) Odrasla osoba, koja socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja ili uputnice, dužna je u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge sukladno pravilniku iz članka 126. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Cijenu socijalne usluge priznate ili odobrene djetetu, na temelju ovoga Zakona, dužni su u cijelosti ili djelomično platiti roditelji ili drugi obveznici uzdržavanja, sukladno pravilniku iz članka 126. stavka 2. ovoga Zakona, osim ako su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

*Sudjelovanje korisnika u plaćanju usluge***Članak 122.**

(1) Korisnik iz članka 121. stavka 1. ovoga Zakona dužan je, u plaćanju cijene usluge, sudjelovati svojim prihodima i imovinom koja ne služi njemu ili članovima njegovog kućanstva za podmirenje osnovnih životnih potreba.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka korisnik usluge privremenog smještaja u kriznim situacijama ne sudjeluje u plaćanju cijene usluge.

(3) U iznos prihoda kojima je korisnik dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge, ne uračunava se iznos koji korisnik plaća za uzdržavanje člana obitelji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, a korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja visina novčanog iznosa kojim plaća cijenu usluge umanjuje se za iznos naknade za osobne potrebe korisnika.

Sudjelovanje djeteta i mlade punoljetne osobe u plaćanju usluge

Članak 123.

(1) Dijete i mlada punoljetna osoba koja ima redoviti mjesečni prihod dužna je sudjelovati u plaćanju usluge priznate ili odobrene na temelju ovoga Zakona, najviše do 30 % visine svojih prihoda.

(2) Dijete ne sudjeluje u plaćanju usluge svojom imovinom.

Sudjelovanje obveznika uzdržavanja

Članak 124.

(1) Ako korisnik socijalne usluge iz članka 121. stavka 1. ovoga Zakona ne može u cijelosti niti djelomično platiti cijenu usluge, dužni su je u cijelosti ili djelomično platiti obveznici uzdržavanja sukladno pravilniku iz članka 126. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Zakonski obveznik uzdržavanja korisnika iz stavka 1. ovoga članka nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge ako je njegov prihod ili prihod njegovog kućanstva manji od trostrukog iznosa zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

Odlučivanje o sudjelovanju u plaćanju usluge

Članak 125.

O iznosu sudjelovanja korisnika i obveznika uzdržavanja u cijeni plaćanja usluge odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na uslugu ili uputnicom kojom se odobrava korištenje usluge.

Plaćanje usluge na teret Ministarstva

Članak 126.

(1) Ako troškove cijene usluge koja se koristi na temelju rješenja ili uputnice, ne mogu u cijelosti ili djelomično platiti korisnici ili njihovi obveznici uzdržavanja, na način propisan ovim Zakonom, plaćanje djelomične ili pune cijene usluge tereti sredstva Ministarstva.

(2) Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge pravilnikom propisuje ministar.

DIO TREĆI
NADLEŽNOST I POSTUPAK

POGLAVLJE I.

NADLEŽNOST

Stvarna nadležnost

Članak 127.

(1) O pravu na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za ugroženog kupca energenata, naknadu za osobne potrebe, jednokratnu naknadu, naknadu za pogrebne troškove, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, rješenjem odlučuje Zavod, prema prebivalištu korisnika.

(2) Socijalne usluge psihosocijalnog savjetovanja, socijalnog mentorstva, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške i pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, pomoći u kući i boravka uputnicom odobrava Zavod, prema prebivalištu korisnika.

(3) O pravu na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa.

(4) O ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona za pravne osobe iz članka 163. točke 1. podtočke a) i b) ovoga Zakona, rješenjem odlučuje Ministarstvo.

(5) O ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga sukladno pravilniku iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona, za pravne i fizičke osobe iz članka 163. točke 1. podtočke c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona, rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb.

*Rješenje o ispunjavanju uvjeta
za pružanje socijalnih usluga*

Članak 128.

(1) Rješenje iz članka 127. stavka 5. ovoga Zakona donosi se na razdoblje do tri godine.

(2) Pružatelj usluge koji želi pružati usluge nakon isteka roka određenog rješenjem kojim se odobrava pružanje socijalnih usluga, dužan je najkasnije 60 dana prije isteka roka podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za pružanje socijalnih usluga.

*Mjesna nadležnost kod usluge smještaja
i organiziranog stanovanja*

Članak 129.

Mjesna nadležnost ne mijenja se priznavanjem prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja izvan mjesta prebivališta korisnika.

Određivanje mjesne nadležnosti za djecu

Članak 130.

(1) U stvarima koje se odnose na javne ovlasti vezane za djecu, mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja, a ako nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema njihovom boravištu, osim ako je drukčije propisano zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi.

(2) Za dijete čiji roditelji žive odvojeno mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja s kojim dijete stanuje prema odluci suda, a ako roditelj s kojim dijete stanuje nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema boravištu toga roditelja u Republici Hrvatskoj.

(3) Do donošenja odluke suda iz stavka 2. ovoga članka mjesna nadležnost određuje se prema mjestu prebivališta roditelja kod kojega dijete pretežno boravi, a ako roditelj s kojim dijete pretežno boravi nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema boravištu toga roditelja u Republici Hrvatskoj.

(4) U stvarima koje se odnose na javne ovlasti vezane za djecu čiji roditelji žive odvojeno, a svakodnevna skrb o djetetu povjerena je drugoj osobi, udomiteljskoj obitelji ili ustanovi socijalne skrbi, mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja koji sam ili u većoj mjeri ostvaruje roditeljsku skrb, a ako nema prebivalište u Republici Hrvatskoj mjesna nadležnost određuje se prema boravištu tog roditelja u Republici Hrvatskoj.

(5) Mjesna nadležnost za dijete ne mijenja se ako je roditelj lišen prava na roditeljsku skrb, osim u slučaju posvojenja.

Mjesna nadležnost u posebnim slučajevima

Članak 131.

(1) Mjesna nadležnost za osobu koja se zbog elementarnih nepogoda ili sličnih razloga našla izvan mjesta svog prebivališta, određuje se prema mjestu u kojemu se zatekla, dok se ne ostvare uvjeti za njezin povratak.

(2) Za dijete koje se zatekne bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe izvan mjesta svog prebivališta, kao i za druge osobe koje nisu u stanju štiti svoja prava i interese, a zateknu se izvan mjesta svog prebivališta, mjesno je nadležan Zavod na čijem se području zateknu.

POGLAVLJE II.**POSTUPAK***Pokretanje postupka***Članak 132.**

(1) Postupak za priznavanje prava propisanih ovim Zakonom pokreće se na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti.

(2) Postupak iz stavka 1. ovoga članka po službenoj dužnosti pokreće se na temelju obavijesti članova obitelji, građana, ustanova, udruga, vjerskih zajednica, trgovačkih društava i drugih pravnih osoba te državnih i drugih tijela kao i na temelju činjenica koje su u drugim postupcima utvrdili stručni radnici Zavoda.

(3) Postupak za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga pokreće se na zahtjev osobe ovlaštene za zastupanje ustanove, udruge, vjerske zajednice ili druge pravne osobe odnosno na zahtjev fizičke osobe koja ima namjeru pružati socijalne usluge na temelju ovoga Zakona.

*Rok za donošenje rješenja***Članak 133.**

(1) Postupak za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi je žuran.

(2) Ako nije potrebno provoditi ispitni postupak, nadležno tijelo koje odlučuje o priznavanju prava u sustavu socijalne skrbi dužno je donijeti rješenje i dostaviti ga stranci u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(3) Ako je potrebno provoditi ispitni postupak, Zavod je dužan donijeti rješenje i dostaviti ga stranci u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(4) O priznavanju prava na jednokratnu naknadu Zavod je dužan donijeti rješenje u roku od osam dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

*Dužnost davanja istinitih podataka***Članak 134.**

(1) Za točnost podataka navedenih u zahtjevu za priznavanje prava i podataka danih u postupku preispitivanja uvjeta za daljnje ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva, odnosno korisnik prava odgovara materijalno i kazнено.

(2) Sudovi, financijske institucije i druga tijela dužni su na zahtjev Zavoda, bez odgadanja, dostaviti podatke o prihodima i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegovog kućanstva.

Individualni plan promjene

Članak 135.

(1) Tijekom postupka za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva, organiziranog stanovanja i smještaja te odobravanje usluge pomoći u kući, psihosocijalnog savjetovanja, socijalnog mentorstva, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, psihosocijalne podrške i rane razvojne podrške voditelj slučaja u suradnji s korisnikom i/ili članovima obitelji izrađuje individualni plan promjene.

(2) Iznimno, od stavka 1. ovoga članka individualni plan promjene ne izrađuje se ako se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti, kao ni tijekom postupka za priznavanje prava na uslugu smještaja starijih osoba.

Vještačenje

Članak 136.

(1) Ako je za odlučivanje o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi potrebno utvrđivanje činjenice postojanja tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog oštećenja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti te radne sposobnosti, Zavod će zatražiti nalaz i mišljenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom prema propisima kojima se uređuje vještačenje i metodologija vještačenja.

(2) Ako se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o pravima iz socijalne skrbi, odnosno drugim pravima po posebnim propisima u vezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, Ministarstvo može, prije donošenja rješenja o žalbi pribaviti nalaz i mišljenje Središnjeg ureda Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.

Dan s kojim se priznaje pravo

Članak 137.

(1) Prava koja se, na temelju ovoga Zakona, priznaju u novčanom iznosu, priznaju se s danom podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, jednokratnu naknadu, naknadu za pogrebne troškove i status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja priznaje se s danom izvršnosti rješenja, a pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

(3) Prava na usluge priznaju se s danom početka korištenja usluge.

(4) Prava koja se priznaju u novčanom iznosu isplaćuju se mjesečno, osim jednokratne naknade i naknade za pogrebne troškove.

Isplata za nepuni mjesec

Članak 138.

Za mjesec u kojem je priznato pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za osobne potrebe, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu i status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisniku se novčani iznos isplaćuje razmjerno broju dana od dana priznavanja prava do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo korisniku se novčani iznos po priznatom pravu isplaćuje razmjerno broju dana, do dana prestanka prava.

Obavijest o promijenjenim okolnostima

Članak 139.

(1) Korisnik prava na temelju ovoga Zakona dužan je obavijestiti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.

(2) Na osnovi obavijesti korisnika ili na osnovi podataka pribavljenih po službenoj dužnosti, Zavod će donijeti novo rješenje samo ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi priznavanje prava i visina priznatog iznosa.

Pravo u izmijenjenom iznosu, prestanak prava

Članak 140.

(1) Ako korisnik nakon promijenjenih okolnosti i nadalje ispunjava uvjete za korištenje prava u manjem ili većem iznosu od već priznatog prava, pravo u izmijenjenom iznosu priznaje se s danom nastanka promijenjenih okolnosti.

(2) Ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava, pravo prestaje s danom nastanka promijenjenih okolnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

(3) U slučaju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donosi se rješenje o ukidanju rješenja kojim je pravo priznato i utvrđuje priznavanje prava u izmijenjenom iznosu, odnosno prestanak prava.

Promjene u slučaju smrti korisnika

Članak 141.

(1) U slučaju smrti korisnika prava, pravo prestaje s danom smrti.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka donosi se rješenje o ukidanju rješenja kojim je pravo priznato i utvrđuje se prestanak prava.

*Pravo na stručnog prevoditelja***Članak 142.**

Radi prevladavanja komunikacijskih teškoća, u postupcima ostvarivanja prava iz socijalne skrbi, gluhe i gluhoslijepe osobe imaju pravo na pomoć komunikacijskog posrednika.

*Troškovi postupka***Članak 143.**

Troškovi postupka za ostvarivanje prava iz članka 127. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona osiguravaju se u državnom proračunu.

*Žalba***Članak 144.**

(1) Protiv prvostupanjskog rješenja žalba je dopuštena.

(2) O žalbi protiv rješenja Zavoda odlučuje Ministarstvo.

(3) O žalbi protiv rješenja jedinice lokalne samouprave odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave.

(4) O žalbi protiv rješenja jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba odlučuje Ministarstvo.

(5) Protiv rješenja Ministarstva nije dopuštena žalba ali se može pokrenuti upravni spor.

*Odgodni učinak žalbe***Članak 145.**

(1) Žalba izjavljena protiv rješenja iz članka 127. stavaka 1., 3., 4. i 5. ovoga Zakona ne odgađa izvršenje rješenja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, žalba izjavljena protiv rješenja o priznavanju i prestanku prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja odgađa izvršenje rješenja.

*Odgovarajuća primjena drugih odredbi kod uputnice***Članak 146.**

U postupku odobravanja socijalnih usluga koje se pružaju na temelju uputnice, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 132., članka 133. stavka 1., članaka 134. i 136. te članaka 139. do 143. ovoga Zakona.

*Prigovor na uputnicu***Članak 147.**

(1) Ako je postupak za odobravanje usluge iz članka 73. točaka 5. do 13. ovoga Zakona pokrenut na zahtjev stranke, Zavod je dužan u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva izdati uputnicu za pružanje usluge ili obavijestiti podnositelja zahtjeva o razlozima neodobravanja usluge.

(2) Povodom obavijesti iz stavka 1. ovoga članka podnositelj zahtjeva može izjaviti prigovor.

PRITUŽBA*Razlog podnošenja pritužbe***Članak 148.**

(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe u djelatnosti socijalne skrbi može podnijeti pritužbu ravnatelju ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska.

(2) Ravnatelj ustanove socijalne skrbi dužan je bez odgađanja postupiti po pritužbi i pisanim putem obavijestiti korisnika o utvrđenom, odnosno poduzetim mjerama najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja pritužbe.

(3) Ako korisnik nije zadovoljan poduzetim mjerama i odgovorom ravnatelja ustanove socijalne skrbi ima pravo podnijeti pritužbu Ministarstvu u roku od 15 dana od dana zaprimanja obavijesti.

*Sadržaj pritužbe***Članak 149.**

Pritužba iz članka 148. stavka 3. ovoga Zakona mora biti razumljiva i sadržavati:

- ime, prezime i adresu podnositelja
- mjesto, vrijeme i opis pružene usluge, postupanja ili propuštanja postupanja kojima su povrijeđena prava ili pravni interes
- potpis podnositelja.

*Odlučivanje o pritužbi***Članak 150.**

O osnovanosti pritužbe iz članka 148. stavka 3. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo koje je o utvrđenom, kao i poduzetim mjerama dužno izvijestiti podnositelja pritužbe u roku od 30 dana od dana zaprimanja pritužbe.

*Povjerenstvo***Članak 151.**

(1) Za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva osniva se Povjerenstvo.

(2) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka sastoji se od pet predstavnika građana koje su, na javni poziv, predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv.

(3) Članove Povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka imenuje i razrješava Hrvatski sabor na prijedlog Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora.

(4) Odlučivanje o pritužbama ne uključuje odlučivanje u upravnim postupcima.

*Uvjeti za člana Povjerenstva***Članak 152.**

(1) Član Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona može biti osoba koja:

- je državljanin Republike Hrvatske
- nije osuđena ili se protiv nje ne vodi kazneni postupak za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti
- nije osuđena ili se protiv nje ne vodi postupak za prekršaj s obilježjem nasilja ili za teži prekršaj za koji je propisana kazna zatvora
- u obitelji nema izrečenu mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta.

(2) Član Povjerenstva ne može odlučivati u predmetu u kojem je on stranka ili srodnik stranke po krvi u ravnoj liniji, a u pobočnoj liniji do zaključno četvrtog stupnja, bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do zaključno drugog stupnja.

*Posebni uvjeti za izbor člana Povjerenstva***Članak 153.**

(1) Član Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona je osoba koja uživa profesionalni i osobni ugled u javnosti i ima najmanje pet godina iskustva u području obiteljskoppravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili području socijalne skrbi.

(2) Za člana Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.

*Mandat članova, izbor predsjednika***Članak 154.**

(1) Članovi Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona imenuju se na vrijeme od četiri godine, s mogućnošću ponovnog imenovanja.

(2) Članovi Povjerenstva na konstituirajućoj sjednici, biraju predsjednika i potpredsjednika.

Razrješenje člana Povjerenstva

Članak 155.

Član Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona može biti razriješen prije isteka roka na koji je imenovan ako:

- to sam zatraži
- nastupi neki od razloga zbog kojih ne može biti imenovan članom Povjerenstva
- bez valjanog opravdanja nije prisustvovao na dvije sjednice Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona u tijeku jedne kalendarske godine ili nemarno obavlja poslove člana Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona.

Čuvanje tajnosti podataka

Članak 156.

Član Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona dužan je čuvati tajnost osobnih podataka koje je doznao sudjelujući u rješavanju pritužbi na rad stručnih radnika u ustanovama socijalne skrbi.

Poslovnik o radu Povjerenstva

Članak 157.

(1) Povjerenstvo iz članka 151. ovoga Zakona donosi Poslovnik o radu kojim pobliže uređuje pitanja iz svoga djelokruga.

(2) Poslovnik iz stavka 1. ovoga članka Povjerenstvo donosi uz prethodno mišljenje Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora.

Odluka o pritužbi

Članak 158.

(1) Odluka Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona dostavlja se podnositelju pritužbe, ravnatelju ustanove socijalne skrbi i Ministarstvu.

(2) Odluka Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona čini sastavni dio spisa nadležne ustanove socijalne skrbi i Ministarstva.

(3) Ukoliko Povjerenstvo iz članka 151. ovoga Zakona utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe te je o utvrđenom kao i poduzetim mjerama dužno izvijestiti podnositelja pritužbe u roku od 30 dana od dana zaprimanja odluke Povjerenstva, ustanovu socijalne skrbi i Povjerenstvo.

(4) Ako se odluka Povjerenstva odnosi na predmet o kojem se vodi sudski postupak, odluka se dostavlja i sudu.

(5) Administrativnu i tehničku pomoć Povjerenstvu iz članka 151. ovoga Zakona pruža Ministarstvo.

Prijedlozi Povjerenstva

Članak 159.

(1) Ako je Povjerenstvo iz članka 151. ovoga Zakona u tijeku jedne kalendarske godine donijelo tri odluke o osnovanosti pritužbe, koje se odnose na rad istog stručnog radnika, odnosno istog stručnog tima ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, Povjerenstvo će predložiti Ministarstvu provođenje nadzora.

(2) U slučaju ponavljanja odluke o osnovanosti pritužbi iz stavka 1. ovoga članka, Povjerenstvo će predložiti ravnatelju ustanove socijalne skrbi poduzimanje mjera iz svoje nadležnosti.

Godišnje izvješće

Članak 160.

Povjerenstvo iz članka 151. ovoga Zakona podnosi godišnje izvješće o svome radu Hrvatskome saboru.

Pravo članova Povjerenstva na naknadu

Članak 161.

(1) Član Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u visini 1 % prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini za svaki završeni predmet.

(2) Član Povjerenstva iz članka 151. ovoga Zakona ima pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu Povjerenstva u visini stvarnih troškova ili naknadu troškova za korištenje privatnog automobila u službene svrhe, kako je utvrđeno za korisnike koji se financiraju iz sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske.

(3) Sredstva za naknade iz stavaka 1. i 2. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske u razdjelu Ministarstva.

(4) Odredbe ovoga članka koje se odnose na članove Povjerenstva odnose se i na predsjednika i potpredsjednika Povjerenstva.

Evidencija pritužbi

Članak 162.

(1) Ministarstvo vodi evidenciju pritužbi.

(2) Način rada i postupanja po pritužbama, vođenje evidencije i rokove čuvanja podataka u evidenciji pravilnikom propisuje ministar.

DIO ČETVRTI

OBAVLJANJE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI

Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi

Članak 163.

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju:

1. ustanove socijalne skrbi
 - a) Zavod
 - b) Obiteljski centar
 - c) dom socijalne skrbi i
 - d) centar za pomoć u kući
2. jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb
3. udruga, vjerska zajednica i druga pravna osoba
4. fizička osoba kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik
5. udomiteljska obitelj.

Uvjeti za pružanje socijalnih usluga

Članak 164.

(1) Za pružanje socijalnih usluga pravne i fizičke osobe iz članka 163. točaka 1., 3. i 4. ovoga Zakona moraju ispunjavati mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga propisanih pravilnikom iz stavka 3. ovoga članka.

(2) Adresa pružatelja usluga za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima je profesionalna tajna.

(3) Mjerila za pružanje socijalnih usluga za pravne i fizičke osobe iz članka 163. točaka 1., 3. i 4. ovoga Zakona pravilnikom propisuje ministar.

Povjerenstvo za utvrđivanje uvjeta

Članak 165.

(1) Uvjete za pružanje socijalnih usluga utvrđuje Povjerenstvo koje čini tri člana.

(2) Član Povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka ne može biti srodnik po krvi u ravnoj liniji, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja zaključno, bračni drug, izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do drugog stupnja zaključno i po prestanku braka, odnosno bivši zaposlenik fizičke osobe - pružatelja usluge smještaja, odnosno ravnatelja ustanove ili

zaposlenika pravne osobe kod kojeg će povjerenstvo utvrđivati uvjete za pružanje socijalnih usluga.

(3) Povjerenstvo za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga iz članka 163. točke 1. podtočke a) i b) ovoga Zakona imenuje Ministarstvo.

(4) Povjerenstvo za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga pružateljima usluga iz članka 163. točke 1. podtočke c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona imenuje jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb.

(5) U Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka imenuju se stručne osobe ovisno o djelatnosti pravne ili fizičke osobe za koju je potrebno utvrditi uvjete, koje imaju položen stručni ili državni ispit.

(6) O utvrđenom činjeničnom stanju Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka sastavlja zapisnik s nalazom i mišljenjem, a ako je očividom utvrđeno da nije ispunjen neki od propisanih uvjeta, koji se u razumnom roku može otkloniti, Povjerenstvo će u nalazu i mišljenju odrediti rok za otklanjanje nedostataka.

(7) U roku od osam dana od dana dobivanja obavijesti o otklanjanju nedostataka Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka dužno je ponovnim očividom ili na drugi nesporan način utvrditi da su nedostaci otklonjeni i u roku od osam dana od obavljenog očevida dostaviti jedinici područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu, zapisnik o očevidu.

(8) Uvjeti za pružanje socijalnih usluga udomitelja utvrđuju se prema propisima o udomiteljstvu.

Početak pružanja socijalnih usluga

Članak 166.

(1) Pravna i fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 163. točke 1. podtočki c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona može početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga.

(2) Pravna i fizička osoba koja je ispunila uvjete za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 167. ovoga Zakona.

(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka, takve usluge ne pruža trajno nije se dužna upisati u registar, ali je dužna prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.

*Registar pravnih i fizičkih osoba
koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi*

Članak 167.

(1) Registar pravnih i fizičkih osoba (u daljnjem tekstu: registar) koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi vodi Ministarstvo u elektroničkom obliku i javno je dostupan na mrežnoj stranici Ministarstva.

(2) Sadržaj i način vođenja registra pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi pravilnikom propisuje ministar.

*Uvjeti za upis u registar pravnih i fizičkih osoba
koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi*

Članak 168.

(1) U roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga, Ministarstvo upisuje pravne osobe iz članka 163. točke 1. podtočke a) i b) ovoga Zakona u registar.

(2) U roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb upisuje pružatelja usluge iz članka 163. točke 1. podtočke c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona u registar.

(3) Pravna i fizička osoba iz članka 166. stavka 2. ovoga Zakona dužna je uz zahtjev za upis u registar priložiti dokaz o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga u skladu s propisima države u kojoj ima poslovni nastan, a koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika.

(4) Udomitelji se upisuju u registar udomitelja prema propisima kojima se uređuje udomiteljstvo.

Evidencija korisnika usluga i zaprimljenih zahtjeva

Članak 169.

Pružatelj usluge, osim udomiteljske obitelji, dužan je korisnika usluge upisati u evidenciju korisnika usluge, a zaprimljeni zahtjev za pružanje usluge upisati u evidenciju zaprimljenih zahtjeva, bez odgode, sukladno pravilniku iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

Kontrola pružatelja usluga

Članak 170.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužna je, za pružatelje socijalnih usluga kojima je donijela rješenje o ispunjavanju uvjeta, najmanje jednom godišnje, obavljati kontrolu ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga utvrđenim rješenjem.

(2) U slučaju osnovane sumnje na nastupanje nepravilnosti u pogledu propisanih i utvrđenih uvjeta za pružanje usluge korisnicima, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužna je, bez odgode, o utvrđenim nepravilnostima obavijestiti Ministarstvo.

(3) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužna je najmanje jednom godišnje suorganizirati edukacije stručnih radnika pružatelja usluga za koje je donijela rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga.

*Zabrana sklapanja ugovora s korisnikom
o raspolaganju imovinom korisnika*

Članak 171.

(1) Pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i osoba zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi ne može s korisnikom sklopiti ugovor kojim se otuđuju ili opterećuju nekretnine korisnika niti ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju.

(2) Ugovor sklopljen suprotno odredbama ovoga članka je ništetan.

Interventne mjere u iznimnim slučajevima

Članak 172.

(1) U iznimnim slučajevima ministar može ustanovi socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb ili pružatelju usluga s kojim Ministarstvo ima sklopljen ugovor o pružanju usluge socijalne skrbi naredbom privremeno narediti ili zabraniti određeno postupanje te utvrditi obveznu primjenu drugih privremenih interventnih mjera koje su nužne radi trenutačne zaštite pravnog poretka te zaštite života, sigurnosti, zdravlja stanovništva ili imovine veće vrijednosti.

(2) Pod iznimnim slučajevima iz stavka 1. ovoga članka smatra se događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu.

Odluka o preraspodjeli radnog vremena

Članak 173.

(1) U slučaju određivanja interventnih mjera u iznimnim slučajevima iz članka 172. stavka 1. ovoga Zakona, odgovorna osoba ustanove socijalne skrbi ili pružatelja socijalnih usluga može, po uputi ministra, svojom odlukom preraspodijeliti radno vrijeme i naložiti radnu izolaciju.

(2) Odlukom o preraspodjeli radnog vremena iz stavka 1. ovoga članka može se naložiti rad u trajanju do dvanaest sati tijekom razdoblja od dvadeset četiri sata, koji ne može trajati neprekidno duže od deset dana, pri čemu stručnom i drugom radniku može biti naloženo da svoj pripadajući odmor koristi u radnoj izolaciji.

(3) Odluku iz stavka 1. ovoga članka iznimno mogu donijeti i svi drugi pružatelji socijalnih usluga sukladno uputi ministra.

(4) Za rad u skladu s odlukom iz stavka 1. ovoga članka, stručni i drugi radnik mora dati svoju pisanu suglasnost, a ako ne pristane na takav rad, zbog toga ne smije trpjeti štetne posljedice.

(5) Preraspodijeljeno radno vrijeme iz stavka 2. ovoga članka ne smatra se prekovremenim radom.

POGLAVLJE I.

USTANOVE SOCIJALNE SKRBI

Zajedničke odredbe

Članak 174.

(1) Na ustanove socijalne skrbi na odgovarajući način se primjenjuje zakon kojim se uređuju ustanove, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Kada je osnivač ustanove socijalne skrbi Republika Hrvatska, osnivačka prava i dužnosti u ime osnivača ostvaruje Ministarstvo.

ODJELJAK 1.

HRVATSKI ZAVOD ZA SOCIJALNI RAD

Osnivanje Zavoda

Članak 175.

(1) Osnivač Zavoda je Republika Hrvatska.

(2) Zavod je javna ustanova s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Zavoda je u Zagrebu.

Javnost rada Zavoda

Članak 176.

(1) Rad Zavoda je javan.

(2) Zavod o svom radu najmanje jedanput godišnje izvješćuje Vladu Republike Hrvatske.

(3) Godišnje izvješće o radu za proteklu godinu Zavod podnosi Vladi Republike Hrvatske do 31. siječnja tekuće godine.

Javna ovlast, stručni poslovi Zavoda

Članak 177.

(1) U okviru djelatnosti Zavod, kao javnu ovlast, obavlja sljedeće poslove:

- rješava u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljskoppravne i kaznenopravne zaštite djece, udomiteljstva i drugim upravnim područjima prema posebnim propisima
- rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje
- obavlja druge poslove propisane ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi, kaznenopravna zaštita djece, udomiteljstvo, nasilje u obitelji te poslove propisane posebnim propisima
- rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja
- organizira i provodi superviziju stručnih radnika Zavoda
- provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja
- provodi izvršenja svojih rješenja
- vodi propisane imenike, očevidnike, registre i evidencije
- izdaje uvjerenja i druge potvrde
- osigurava zakonitost ostvarivanja prava korisnika i pruža im stručnu pomoć pri ostvarivanju prava
- utvrđuje i provodi politike razvoja i unaprjeđenja sustava socijalne skrbi predlaganjem Ministarstvu potrebnih mjera i iniciranje donošenja odgovarajućih propisa
- koordinira i nadzire primjenu ovoga Zakona, statuta i drugih općih akata Zavoda
- predlaže mjere unaprjeđenja socijalne politike
- predlaže mjere unaprjeđenja stručnog rada
- razvija i osigurava cjelovitu informatičku podršku poslovnom sustavu Zavoda i razmjenu podataka s drugim sustavima
- obavlja i druge poslove u vezi s provedbom i ostvarivanjem prava iz sustava socijalne skrbi.

(2) Osim javnih ovlasti iz stavka 1. ovoga Zakona, u okviru djelatnosti Zavod obavlja i druge stručne poslove:

- pruža prvu socijalnu uslugu, uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja, uslugu socijalnog mentorstva za korisnike zajamčene minimalne naknade, uslugu savjetovanja, psihosocijalnog savjetovanja, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja propisane ovim Zakonom
- predlaže i potiče aktivnosti u području socijalne skrbi na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini

- procjenjuje potrebe korisnika i sudjeluje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
- koordinira i provodi aktivnosti u području sprječavanja trgovanja ljudima, nasilja u obitelji, vršnjačkog nasilja putem županijskih koordinatora
- sudjeluje u aktivnostima usmjerenim suzbijanju ovisnosti o alkoholu, drogi i drugim ovisnostima na županijskoj razini
- provodi politiku razvoja i unaprjeđenja sustava socijalne skrbi na lokalnoj razini
- predlaže razvoj novih socijalnih usluga u skladu s prepoznatim potrebama u lokalnoj zajednici i prati razinu dostupnosti socijalnih usluga
- prati i ocjenjuje mjere i aktivnosti radi ujednačavanja prakse
- prati učinke intervencija u sustavu socijalne skrbi
- prati i izvještava o učincima reformskih mjera uključujući i učinke organizacijske promjene
- izrađuje sveobuhvatne analitičke podloga za javne politike
- obavlja druge poslove utvrđene ovim Zakonom i posebnim propisima.

Ustrojstvene jedinice Zavoda

Članak 178.

Zavod obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim jedinicama.

Upravno vijeće Zavoda

Članak 179.

(1) Zavodom upravlja upravno vijeće u skladu s odredbama ovoga Zakona, statuta i drugih općih akata Zavoda.

(2) Upravno vijeće čini devet članova koje imenuje Vlada Republike Hrvatske i to:

1. pet članova na prijedlog ministra
2. dva člana predstavnika radnika Zavoda imenovanih na način iz stavka 4. ovoga članka
3. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova reprezentativnih sindikata
4. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova poslodavaca.

(3) Predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća iz redova članova upravnog vijeća iz stavka 2. točke 1. ovoga članka.

(4) Člana upravnog vijeća, predstavnika radnika zaposlenih u Zavodu imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(5) Mandat članova upravnog vijeća traje četiri godine.

(6) Izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuje se statutom Zavoda.

*Ravnatelj Zavoda***Članak 180.**

- (1) Zavod ima ravnatelja.
- (2) Ravnatelj Zavoda ima zamjenika ravnatelja i pomoćnike ravnatelja.
- (3) Ravnatelja Zavoda imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra na vrijeme od četiri godine, a na temelju provedenog javnog natječaja.
- (4) Zamjenika ravnatelja i pomoćnike ravnatelja Zavoda imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.
- (5) Uvjeti za imenovanje ravnatelja, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja, zamjenika ravnatelja i pomoćnika ravnatelja Zavoda utvrđuju se statutom.

*Druga tijela Zavoda***Članak 181.**

- (1) Zavod može imati nadzorna, stručna i savjetodavna tijela.
- (2) Sastav, osnivanje i poslovi tijela iz stavka 1. ovoga članka utvrđuju se statutom.

*Jedinstvena stručna služba Zavoda***Članak 182.**

- (1) Radi obavljanja stručno-analitičkih, administrativnih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova Zavod ima jedinstvenu stručnu službu.
- (2) Stručna služba Zavoda ustrojava se na način koji osigurava nesmetano, racionalno i uspješno obavljanje djelatnosti Zavoda kao i ostvarivanje prava iz sustava socijalne skrbi na način dostupan svim korisnicima.

*Statut Zavoda***Članak 183.**

- (1) Statut Zavoda donosi upravno vijeće uz prethodnu suglasnost Vlade Republike Hrvatske.
- (2) Statutom Zavoda uređuje se osobito:
 - djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica
 - prava, obveze i odgovornosti tijela upravljanja
 - obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova
 - i druga pitanja propisana zakonom bitna za rad Zavoda.

(3) Statut i drugi opći akti Zavoda objavljuju se u „Narodnim novinama“.

Opći akti Zavoda

Članak 184.

Općim aktom Zavod utvrđuje radna mjesta koja se popunjavaju putem natječaja, vrijeme na koje se imenuje radnik na položaj, način oglašavanja, razloge za razrješenje prije isteka vremena imenovanja na položaj i druga pitanja u vezi s obavljanjem poslova na tim položajima.

ODJELJAK 2.

OBITELJSKI CENTAR

Osnivanje Obiteljskoga centra

Članak 185.

- (1) Osnivač Obiteljskog centra je Republika Hrvatska.
- (2) Obiteljski centar je javna ustanova s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.
- (3) Sjedište Obiteljskog centra je u Zagrebu.

Djelatnost Obiteljskog centra

Članak 186.

(1) Obiteljski centar u okviru svoje djelatnosti pruža usluge savjetovanja, psihosocijalnog savjetovanja, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja propisane ovim Zakonom.

(2) Obiteljski centar u okviru svoje djelatnosti obavlja i poslove savjetodavnog i preventivnog rada i druge stručne poslove koji se odnose na:

1. savjetovanje u vezi s brakom, roditeljstvom, obiteljskim i partnerskim odnosima
2. poticanje odgovornog roditeljstva i obiteljske solidarnosti
3. potporu roditeljima u ispunjavanju prava, dužnosti i odgovornosti u odgoju i obrazovanju djece
4. pružanje podrške u pripremi za roditeljstvo mladih partnera i trudnica te podrške roditeljima u ranoj brizi i podizanju djece
5. razvoj socijalizacijskih vještina djece i mladih, posebno komunikacijskih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba među djecom i mladima
6. razvoj komunikacije i tolerancije u mladenačkim i partnerskim odnosima

7. prevenciju zlostavljanja i zanemarivanja, problema u ponašanju te ovisnosti djece i mladih
8. organiziranje i provođenje edukacije potencijalnih posvojitelja i organiziranje grupne podrške
9. podršku žrtvama obiteljskog nasilja
10. poticanje i razvoj programa rada u zajednici koji su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladeži i drugim socijalno osjetljivim skupinama
11. provođenje posebnih obveza maloljetnika prema posebnom propisu
12. osiguravanje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta pod nadzorom i
13. obavljanje drugih poslova utvrđenih ovim Zakonom, posebnim propisima i statutom Obiteljskog centra.

Ustrojstvene jedinice Obiteljskog centra

Članak 187.

Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim jedinicama koje se ustrojavaju za područje svake pojedine jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba u sjedištu jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Suradnja s drugim pravnim i fizičkim osobama

Članak 188.

U obavljanju djelatnosti Obiteljski centar surađuje s vjerskim zajednicama, humanitarnim organizacijama, udrugama te drugim domaćim i stranim pravnim i fizičkim osobama koje pružaju potporu obitelji, djeci, mladima i ostalim članovima obitelji i drugim osobama i promiču obiteljske vrijednosti te pridonose podizanju kvalitete obiteljskog života.

Upravno vijeće Obiteljskog centra

Članak 189.

(1) Obiteljskim centrom upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača i dva predstavnika radnika zaposlenih u Obiteljskom centru.

(2) Predstavnike osnivača u upravno vijeće imenuje ministar.

(3) Članove upravnog vijeća, predstavnike radnika zaposlenih u Obiteljskom centru imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnike radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(4) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.

(5) Mandat upravnog vijeća traje četiri godine, a predsjednik upravnog vijeća dužan je obavijestiti osnivača o isteku mandata upravnog vijeća 90 dana prije isteka mandata.

*Ravnatelj Obiteljskog centra***Članak 190.**

(1) Obiteljski centar ima ravnatelja.

(2) Ravnatelja Obiteljskog centra, na temelju javnog natječaja imenuje upravno vijeće uz prethodnu suglasnost ministra.

(3) Ravnatelj ima pomoćnike koji rukovode radom ustrojstvenih jedinica Obiteljskog centra.

(4) Pomoćnike iz stavka 3. ovoga članka imenuje ravnatelj, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine

(5) Uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja i pomoćnika ravnatelja utvrđuju se statutom.

(6) Ravnatelj i pomoćnici Obiteljskog centra obavljaju i dio stručnih poslova sukladno općim aktima.

(7) Mandat ravnatelja Obiteljskog centra i pomoćnika traje četiri godine, a ista osoba može biti ponovno imenovana za ravnatelja.

*Opći akti Obiteljskog centra***Članak 191.**

(1) Opći akti Obiteljskog centra su statut, pravilnik o radu, pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji i drugi opći akti koji se donose na temelju statuta.

(2) Statut, pravilnik o radu i pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji donosi upravno vijeće uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(3) Statutom Obiteljskog centra uređuje se osobito:

- djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica
- prava, obveze i odgovornosti tijela upravljanja
- obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova
- i druga pitanja propisana Zakonom bitna za rada Obiteljskog centra.

(4) Druge opće akte Obiteljskog centra donosi ravnatelj uz prethodnu suglasnost upravnog vijeća.

*Evidencija i dokumentaciju***Članak 192.**

(1) Obiteljski centar dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije pružatelja socijalnih usluga pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 3.

DOM SOCIJALNE SKRBI

Djelokrug

Članak 193.

(1) Dom socijalne skrbi je javna ustanova koja se osniva za pružanje socijalnih usluga:

1. savjetovanje
2. stručna procjena
3. psihosocijalno savjetovanje
4. socijalno mentorstvo
5. psihosocijalna podrška
6. rana razvojna podrška
7. pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja
8. pomoć u kući
9. boravak
10. organizirano stanovanje i/ili
11. smještaj.

(2) Dom socijalne skrbi obavlja i druge poslove koji se odnose na:

1. podršku korisnicima i pružateljima izvaninstitucijskih oblika smještaja
2. osiguranje provođenja mjere intenzivne pomoći i podrške roditeljima prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi
3. osiguranje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom
4. izvršavanje odgojnih mjera i posebnih obveza maloljetnika prema propisima kojim se uređuje kaznenopravna zaštita djece
5. stručnu pomoć i potporu udomiteljima i korisnicima i provođenje edukacije udomitelja
6. predlaganje i poticanje aktivnosti u području socijalne skrbi na lokalnoj razini
7. procjenjivanje potreba korisnika i sudjelovanje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
8. poticanje i razvijanje volonterskog rada i
9. obavljanje drugih poslova na temelju zakona i statuta doma.

Vrste domova socijalne skrbi

Članak 194.

Dom socijalne skrbi može se osnovati kao:

1. dječji dom

2. dom za odgoj
3. centar za odgoj i obrazovanje
4. centar za rehabilitaciju
5. centar za pružanje usluga u zajednici
6. dom za intenzivnu skrb
7. dom za starije osobe.

Osnivač doma socijalne skrbi

Članak 195.

(1) Republika Hrvatska, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna ili fizička osoba mogu osnovati dom socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

(2) Ako Republika Hrvatska osniva dom socijalne skrbi osnivačka prava i dužnosti u ime osnivača ostvaruje Ministarstvo.

Ocjenjivanje usklađenosti akta o osnivanju sa Zakonom

Članak 196.

(1) Osnivač ustanove iz članka 195. stavka 1. ovoga Zakona, osim Republike Hrvatske, dužan je od Ministarstva zatražiti ocjenu usklađenosti akta o osnivanju s ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

(2) Ministarstvo je dužno donijeti rješenje o usklađenosti akta o osnivanju i dostaviti ga stranci bez odgode, a najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a ukoliko rješenje ne donese u propisanom roku smatra se da je u skladu s ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

Zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta

Članak 197.

Privremeni ravnatelj doma socijalne skrbi dužan je, najkasnije dva mjeseca prije planiranog početka rada doma, podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o utvrđivanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga doma socijalne skrbi.

Podružnica doma socijalne skrbi

Članak 198.

(1) Dom socijalne skrbi može imati jednu ili više podružnica.

(2) Podružnica doma socijalne skrbi osniva se rješenjem ili odlukom o osnivanju doma socijalne skrbi ili statutom.

*Voditelj podružnice doma socijalne skrbi***Članak 199.**

(1) Podružnicu doma socijalne skrbi vodi voditelj podružnice.

(2) Za voditelja podružnice može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi iz članka 204. ovoga Zakona.

(3) Voditelja podružnice doma kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb imenuje ravnatelj između zaposlenih stručnih radnika doma, uz suglasnost upravnog vijeća doma, na mandat od četiri godine.

(4) Voditelj podružnice ima ovlasti u skladu s djelatnošću podružnice koja je određena aktom o osnivanju i statutom, a uvjeti za voditelja utvrđuju se općim aktom doma.

(5) Osoba koja je imenovana za voditelja podružnice, nakon prestanka mandata ima pravo povratka na ranije poslove, a do povratka na ranije poslove mijenja je osoba s kojom se radni odnos zasniva na određeno vrijeme.

*Upravno vijeće doma socijalne skrbi***Članak 200.**

(1) Domom socijalne skrbi upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača, jedan predstavnik radnika zaposlen u domu i jedan predstavnik korisnika doma socijalne skrbi odnosno njegov zakonski zastupnik.

(2) Člana upravnog vijeća, predstavnika korisnika, predlažu korisnici doma socijalne skrbi na skupu korisnika.

(3) Članove upravnog vijeća, predstavnike osnivača i korisnika, imenuje osnivač na mandat od četiri godine.

(4) Člana upravnog vijeća, predstavnika radnika zaposlenih u domu socijalne skrbi, na mandat od četiri godine imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(5) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.

(6) Ako dom socijalne skrbi osniva više osnivača, broj predstavnika osnivača doma određuje se aktom o osnivanju, odnosno statutom doma.

(7) Upravno vijeće doma dužno je 90 dana prije isteka mandata obavijestiti osnivača o isteku mandata člana upravnog vijeća.

(8) Izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuje se statutom Obiteljskog centra.

Uvjeti za člana upravnog vijeća doma socijalne skrbi

Članak 201.

Članovi upravnog vijeća, predstavnici osnivača u upravnom vijeću doma, kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, moraju imati najmanje završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij.

Razrješenje prije isteka mandata

Članak 202.

(1) Predsjednik upravnog vijeća ili član upravnog vijeća doma socijalne skrbi može biti razriješen i prije isteka mandata:

1. na osobni zahtjev
2. ako bez opravdanoga razloga ne obavlja poslove predsjednika ili člana upravnog vijeća utvrđene zakonom, aktom o osnivanju i statutom doma socijalne skrbi
3. ako svojim nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči domu socijalne skrbi veću štetu ili veće smetnje u njegovom radu ili
4. zbog drugih opravdanih razloga.

(2) Odluku o razrješenju člana upravnog vijeća, predstavnika osnivača i predstavnika korisnika doma socijalne skrbi kojemu je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska donosi ministar.

(3) Odlukom o razrješenju člana upravnog vijeća iz stavka 2. ovoga članka, imenuje se novi član upravnog vijeća kojemu mandat traje do isteka mandata razriješenoga člana upravnog vijeća.

Ravnatelj doma socijalne skrbi

Članak 203.

(1) Dom socijalne skrbi ima ravnatelja.

(2) Djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja utvrđuju se statutom.

(3) Ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska, na temelju javnog natječaja imenuje upravno vijeće doma, uz prethodnu suglasnost ministra.

(4) Mandat ravnatelja traje četiri godine, a ista osoba može biti ponovno imenovana za ravnatelja.

Uvjeti za ravnatelja doma socijalne skrbi

Članak 204.

(1) Za ravnatelja doma socijalne skrbi može biti imenovana osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

1. završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, medicine, sociologije, filozofije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave, informatike ili završen studij odgovarajuće vrste za rad na radnom mjestu učitelja ili nastavnika u ustanovi socijalne skrbi ili završen studij iz polja likovne ili glazbene umjetnosti
2. najmanje pet godina radnog iskustva s propisanom kvalifikacijom i
3. nepostojanje zapreke iz članka 265. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Ravnatelj doma socijalne skrbi kojem je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka mora imati i hrvatsko državljanstvo.

(3) Kandidat za ravnatelja doma čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska, a koji je član upravnog vijeća, ne može sudjelovati u raspravi i donošenju odluke o prijedlogu da se njega imenuje za ravnatelja doma socijalne skrbi.

Ugovor o radu, povratak na ranije poslove

Članak 205.

(1) Osoba imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi sklapa s domom socijalne skrbi ugovor o radu u punom radnom vremenu, na vrijeme od četiri godine.

(2) Ako je za ravnatelja doma socijalne skrbi, čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, imenovana osoba koja u toj ustanovi ima sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme, po isteku mandata ima se pravo vratiti na poslove na kojima je prethodno radila ili na druge odgovarajuće poslove, u protivnom joj prestaje radni odnos.

(3) Na radno mjesto osobe imenovane za ravnatelja, zasniva se radni odnos s drugom osobom.

(4) Osobi koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom socijalne skrbi je dužan ponuditi sklapanje ugovora o rada za poslove za koje ispunjava uvjete.

*Zamjena u slučaju privremene spriječenosti***Članak 206.**

(1) Ravnatelj doma socijalne skrbi u slučaju privremene spriječenosti u obavljanju ravnateljskih poslova zamjenjuje stručni radnik ili drugi radnik koji ima završen integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij prava ili ekonomije kojega odredi ravnatelj.

(2) Stručni radnik koji zamjenjuje ravnatelja ima pravo i dužnost obavljati poslove ravnatelja čije se izvršenje ne može odgađati.

*Razrješenje ravnatelja prije isteka mandata***Članak 207.**

Upravno vijeće dužno je razriješiti ravnatelja doma socijalne skrbi i prije isteka mandata za koji je izabran ako:

1. ravnatelj to osobno zahtijeva
2. nastane neki od razloga koji po posebnim propisima ili općim propisima o radu dovode do prestanka radnog odnosa
3. je nastupila zapreka iz članka 265. stavka 1. ovoga Zakona
4. ravnatelj bez opravdanog razloga ne provodi program rada koji je donijelo upravno vijeće
5. ravnatelj u svojem radu ne postupa u skladu s propisima i općim aktima doma socijalne skrbi, neopravdano ne izvršava odluke upravnog vijeća ili postupa u suprotnosti s njima
6. ravnatelj nesavjesnim ili nepravilnim radom prouzroči domu veću štetu, zanemaruje ili nemarno obavlja svoju dužnost zbog čega su nastale ili mogu nastati veće smetnje u obavljanju djelatnosti ili
7. je nalazom inspekcije ustanovljena teža povreda propisa i općih akata doma socijalne skrbi ili su utvrđene teže nepravilnost u radu ravnatelja.

*Vršitelj dužnosti ravnatelja***Članak 208.**

(1) U slučaju razrješenja ravnatelja doma socijalne skrbi prije isteka mandata ili u slučaju da se na natječaj za ravnatelja nitko ne prijavi ili nitko od prijavljenih kandidata ne bude izabran, do imenovanja ravnatelja na temelju natječaja imenovat će se vršitelj dužnosti ravnatelja, najduže do godinu dana.

(2) Osoba imenovana za vršitelja dužnosti ravnatelja mora ispunjavati uvjete za ravnatelja iz članka 204. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

*Stručno vijeće***Članak 209.**

(1) Dom socijalne skrbi ima stručno vijeće koje čine svi stručni radnici doma koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi u domu.

(2) Stručno vijeće donosi poslovnik kojim se uređuje način izbora predsjednika i zamjenika predsjednika te način rada i donošenje odluka, a poslovnikom se može odrediti uži sastav stručnog vijeća i postupak izbora užeg sastava stručnog vijeća, pri čemu je potrebno osigurati zastupljenost svih struka stručnih radnika koje pružaju usluge korisnicima doma.

(3) Stručno vijeće raspravlja i daje ravnatelju i upravnom vijeću doma mišljenja i prijedloge o:

1. stručnim pitanjima koja se odnose na djelatnost socijalne skrbi
2. ustroju doma socijalne skrbi i podružnice
3. utvrđivanju programa stručnog rada
4. potrebi stručnog usavršavanja stručnih radnika
5. i drugim stručnim pitanjima vezanim za rad doma socijalne skrbi.

(4) Kada se raspravlja o poslovima iz stavka 3. ovoga članka, predsjednik stručnog vijeća dužan je sudjelovati u radu upravnog vijeća bez prava glasa.

Opći akti doma socijalne skrbi

Članak 210.

(1) Opći akti doma socijalne skrbi su statut, pravilnik o radu, pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji doma socijalne skrbi i drugi opći akti koji se donose na temelju statuta.

(2) Statut, pravilnik o radu i pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji doma socijalne skrbi donosi upravno vijeće doma socijalne skrbi uz prethodnu suglasnost osnivača.

(3) Druge opće akte doma socijalne skrbi donosi ravnatelj uz prethodnu suglasnost upravnog vijeća.

(4) Statutom se uređuje ustrojstvo, ovlasti i način odlučivanja pojedinih tijela ustanove te druga pitanja od značenja za obavljanje djelatnosti i poslovanje doma socijalne skrbi.

Programi odgoja i obrazovanja

Članak 211.

U domovima socijalne skrbi kojima je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska može se provoditi program osnovnog i srednjeg odgoja i obrazovanja prema propisima iz područja odgoja i obrazovanja u osnovnoj i srednjoj školi.

Evidencija i dokumentacija doma socijalne skrbi

Članak 212.

(1) Dom socijalne skrbi dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Dom socijalne skrbi dužan je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

(3) Upute i način popunjavanja obrasca godišnjeg statističkog izvješća za prethodnu godinu objavljuju se 1. ožujka tekuće godine na mrežnim stranicama Ministarstva.

(4) Vrste obrazaca za izradu godišnjeg statističkog izvješća iz stavka 2. ovoga članka, način njihovog popunjavanja i dostave Ministarstvu te čuvanje pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 4.

CENTAR ZA POMOĆ U KUĆI

Djelokrug, osnivači centra za pomoć u kući

Članak 213.

(1) Centar za pomoć u kući je ustanova socijalne skrbi koja se osniva za pružanje svih ili pojedinih aktivnosti usluge pomoći u kući iz članka 104. ovoga Zakona.

(2) Centar za pomoć u kući mogu osnovati jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

Ravnatelj centra za pomoć u kući

Članak 214.

(1) Centrom za pomoć u kući upravlja i vodi ga ravnatelj.

(2) Za ravnatelja centra za pomoć u kući kojeg je osnivač jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin koja ima najmanje srednju stručnu spremu i u odnosu na koju ne postoji zapreka iz članka 265. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Postupak imenovanja i razrješenja te ovlasti ravnatelja centra za pomoć u kući pobliže se utvrđuju aktom o osnivanju i statutom u skladu s ovim Zakonom.

Statut centra za pomoć u kući

Članak 215.

(1) Centar za pomoć u kući ima statut kojim se uređuje ustroj centra, tijela i njihova nadležnost te druga pitanja od značaja za obavljanje djelatnosti i poslovanja centra.

(2) Statut centra za pomoć u kući, uz prethodnu suglasnost osnivača, donosi ravnatelj.

*Evidencija i dokumentacija centra za pomoć u kući***Članak 216.**

(1) Centar za pomoć u kući dužan je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Centar za pomoć u kući dužan je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

(3) Upute i način popunjavanja obrasca godišnjeg statističkog izvješća za prethodnu godinu objavljuju se 1. ožujka tekuće godine na mrežnim stranicama Ministarstva.

(4) Vrste obrazaca za izradu godišnjeg statističkog izvješća iz stavka 2. ovoga članka, način njihovog popunjavanja i dostave Ministarstvu te čuvanje propisuju se pravilnikom iz članka 212. stavka 4. ovoga Zakona.

ODJELJAK 5.**AKADEMIJA SOCIJALNE SKRBI***Osnivanje Akademije***Članak 217.**

(1) Osnivač Akademije socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Akademija) je Republika Hrvatska.

(2) Akademija je javna ustanova koja ima svojstvo pravne osobe s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Akademije je u Zagrebu.

*Djelatnost Akademije***Članak 218.**

(1) Djelatnost Akademije je:

- standardizacija obveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja
- organiziranje i provođenje kontinuiranog stručnog usavršavanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje početnog usavršavanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja vježbenika u djelatnosti socijalne skrbi te drugih zaposlenika iz područja socijalne skrbi

- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja ravnatelja u sustavu socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja stručnih radnika Centra za posebno skrbništvo
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja drugih sudionika u postupcima koje vodi Zavod
- organiziranje i provođenje programa kontinuiranog stručnog usavršavanja obiteljskih medijatora
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja za stručne radnike u Obiteljskom centru
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja posebnih skrbnika i drugih stručnih radnika u Centru za posebno skrbništvo
- organiziranje i provođenje stručnog usavršavanja drugih pružatelja socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi
- organiziranje i provođenje organizacijske, timske i methodske supervizije u sustavu socijalne skrbi
- donošenje odluka o napredovanju u zvanje mentora i savjetnika
- obavljanje drugih poslova utvrđenih zakonom.

(2) Pri provođenju svojih djelatnosti Akademija može surađivati s drugim tijelima, ustanovama, visokim učilištima, udrugama, komorama, zakladama i drugim pravnim osobama.

(3) Odnosi između Akademije i tijela iz stavka 2. ovoga članka mogu se urediti ugovorom.

Unutarnje ustrojstvo Akademije

Članak 219.

Unutarnje ustrojstvo Akademije uređuje se statutom.

Upravno vijeće Akademije

Članak 220.

(1) Akademijom upravlja upravno vijeće.

(2) Upravno vijeće ima četiri stalna člana i tri člana koja se imenuju na vrijeme od četiri godine.

(3) Stalni članovi upravnog vijeća su:

- ministar nadležan za poslove socijalne skrbi
- ravnatelj Zavoda
- ravnatelj Centra za posebno skrbništvo
- ravnatelj Obiteljskog centra.

(4) Tri člana upravnog vijeća koji se imenuju na vrijeme od četiri godine su:

- predstavnik sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti
- predstavnik sveučilišnih nastavnika Studijskog centra socijalnog rada i
- predstavnik radnika Akademije.

(5) Člana Upravnog vijeća iz redova sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti i studijskog centra socijalnog rada imenuju i razrješavaju dekani pravnih fakulteta, odnosno prodekan Studijskog centra socijalnog rada.

(6) Člana Upravnog vijeća iz reda radnika Akademije imenuje i opoziva radničko vijeće Akademije, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

*Izbor i imenovanje članova upravnog vijeća,
djelokrug i ovlaštenja upravnog vijeća Akademije*

Članak 221.

Izbor i imenovanje članova upravnog vijeća, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuje se statutom.

Ravnatelj, pomoćnici i zamjenik ravnatelja Akademije

Članak 222.

(1) Akademijom rukovodi ravnatelj.

(2) Ravnatelja imenuje upravno vijeće Akademije na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.

(3) Ravnatelj ima pomoćnike koji rukovode radom ustrojstvenih jedinica Akademije.

(4) Pomoćnike iz stavka 3. ovoga članka imenuje ravnatelj, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.

(5) Upravno vijeće odlukom određuje koji će od pomoćnika zamjenjivati ravnatelja u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti.

(6) Uvjeti za imenovanje ravnatelja i pomoćnika ravnatelja propisuju se statutom.

Programsko vijeće Akademije

Članak 223.

Programsko vijeće je stručno tijelo Akademije, a čini ga 15 članova koje imenuje upravno vijeće na vrijeme od četiri godine.

Ovlasti Programskog vijeća Akademije

Članak 224.

Programsko vijeće:

- donosi godišnji plan edukacije za stručno usavršavanje

- predlaže upravnom vijeću programe stručnog usavršavanja
- određuje predavače
- standardizira i odobrava materijale za provedbu programa stručnog usavršavanja
- utvrđuje prijedlog programa izobrazbe mentora i predavača
- provodi vrednovanje rada predavača na Akademiji
- provodi vrednovanje programa usavršavanja
- sudjeluje u izradi pravila i drugih općih akata sukladno ovom Zakonu
- donosi poslovnik o svojem radu
- obavlja druge poslove utvrđene statutom i zakonom.

Stručno usavršavanje u djelatnosti socijalne skrbi

Članak 225.

Stručno usavršavanje u djelatnosti socijalne skrbi provodi se radi unaprjeđenja stručnih sposobnosti i vještina za učinkovito, standardizirano i odgovorno obavljanje djelatnosti socijalne skrbi.

POGLAVLJE II.

**UDRUGE, VJERSKE ZAJEDNICE, DRUGE PRAVNE OSOBE
KOJE PRUŽAJU SOCIJALNE USLUGE**

Zasebna organizacijska jedinica

Članak 226.

Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba koja pored obavljanja druge djelatnosti, za koju je upisana u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim propisima, pruža socijalne usluge, dužna ih je pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

Ustrojstvo organizacijske jedinice

Članak 227.

(1) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi iz članka 226. ovoga Zakona u kojoj se pružaju socijalne usluge mora imati voditelja koji vodi poslovanje i odgovoran je za zakonitost rada, a odgovara i za stručni rad ako pravna osoba pruža usluge stručnog rada.

(2) Voditelj iz stavka 1. ovoga članka mora ispunjavati uvjete iz članka 204. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako pruža samo usluge pomoći u kući.

(3) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka u kojoj najmanje pet stručnih radnika pruža socijalne usluge mora imati stručno vijeće, a na način rada, sastav i ovlasti stručnog vijeća na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 209. ovoga Zakona.

*Evidencija i dokumentacija***Članak 228.**

(1) Pravna osoba iz članka 226. ovoga Zakona dužna je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

(3) Upute i način popunjavanja obrasca godišnjeg statističkog izvješća za prethodnu godinu objavljuju se 1. ožujka tekuće godine na mrežnim stranicama Ministarstva.

(4) Vrste obrazaca za izradu godišnjeg statističkog izvješća iz stavka 2. ovoga članka, način njihovog popunjavanja i dostave Ministarstvu te čuvanje propisuju se pravilnikom iz članka 212. stavka 4. ovoga Zakona.

POGLAVLJE III.**PRUŽANJE SOCIJALNIH USLUGA KAO
PROFESIONALNE DJELATNOSTI ILI KAO OBRTA***Način pružanja socijalne usluge***Članak 229.**

(1) Fizička osoba može samostalno, kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik, pružati socijalne usluge savjetovanja u savjetovalištu, usluge boravka ili smještaja u obiteljskom domu i usluge pomoći u kući.

(2) Uslugu boravka i smještaja fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka može pružati u okviru obiteljskog doma.

(3) Fizička osoba koja socijalne usluge pruža kao profesionalnu djelatnost u svom nazivu ističe ime i prezime, OIB, adresu nositelja djelatnosti i oznaku djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

*Evidencija i dokumentacija fizičke osobe koja
socijalne usluge pruža kao profesionalnu djelatnost***Članak 230.**

(1) Fizička osoba iz članka 229. stavka 1. ovoga Zakona dužna je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Fizička osoba iz stavka 1. ovog članka dužna je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

(3) Upute i način popunjavanja obrasca godišnjeg statističkog izvješća za prethodnu godinu objavljuju se 1. ožujka tekuće godine na mrežnim stranicama Ministarstva.

(4) Vrste obrazaca za izradu godišnjeg statističkog izvješća iz stavka 2. ovoga članka, način njihovog popunjavanja i dostave ministarstvu te čuvanje propisuju se pravilnikom iz članka 212. stavka 4. ovoga Zakona.

ODJELJAK 1.

OBITELJSKI DOM

Djelokrug, predstavnik obitelji

Članak 231.

(1) Obiteljski dom je oblik pružanja usluge boravka ili smještaja u obitelji pružatelja usluge, za pet do 20 odraslih korisnika, odnosno za četvero do desetero djece.

(2) Uslugu boravka ili smještaja u obiteljskom domu pruža fizička osoba iz članka 229. stavka 1. ovoga Zakona kao predstavnik obiteljskog doma i druge osobe sukladno pravilniku iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) Predstavnik obiteljskog doma će zaposliti i druge radnike, ovisno o broju i vrsti korisnika i drugim propisanim uvjetima.

(4) Usluge obiteljskog doma ne može pružati samac.

Uvjeti za predstavnika obitelji i za obitelj

Članak 232.

(1) Predstavnik obiteljskog doma koji preuzima brigu o korisniku treba:

1. biti hrvatski državljanin
2. biti poslovno sposoban
3. imati najmanje srednju stručnu spremu i
4. biti zdravstveno sposoban.

(2) Stranci mogu pružati usluge u obiteljskom domu prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj ako, osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka, ispunjavaju uvjet znanja hrvatskog jezika najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge u obiteljskom domu.

(3) Uvjet znanja hrvatskog jezika iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na fizičke osobe državljanke država članice Europske unije i država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koji usluge u obiteljskom domu pružaju izvan mreže socijalnih usluga.

Zapreke za obavljanje djelatnosti u obiteljskom domu

Članak 233.

(1) Uslugu u obiteljskom domu ne može pružati predstavnik obiteljskog doma kod kojeg postoji zapreka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 265. stavka 1. ovoga Zakona, niti ako ista zapreka postoji kod člana obitelji.

(2) Usluge u obiteljskom domu ne mogu se pružati u obitelji u kojoj su, prema mišljenju Zavoda, poremećeni obiteljski odnosi ili bi zbog bolesti člana obitelji bilo ugroženo zdravlje ili drugi interesi korisnika.

(3) Član kućanstva obiteljskog doma ne može pružati socijalne usluge smještaja u obiteljskom domu kao profesionalnu djelatnost ako je predstavniku obiteljskog doma u istom kućanstvu izvršnim rješenjem inspektora zabranjen rad.

ODJELJAK 2.

SAVJETOVALIŠTE

Djelokrug savjetovališta

Članak 234.

Fizička osoba u savjetovalištu pruža stručnu pomoć radi prevladavanja osobnih teškoća i osnaživanja djece, odraslih i starijih osoba pružanjem socijalnih usluga:

1. psihosocijalnog savjetovanja
2. socijalnog mentorstva
3. obiteljske medijacije
4. psihosocijalnog tretmana osoba u riziku od nasilničkog ponašanja i/ili
5. psihosocijalne podrške.

Uvjeti za pružanje usluge savjetovanja u savjetovalištu

Članak 235.

(1) Usluge savjetovanja u savjetovalištu može obavljati fizička osoba ako:

1. ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij za obavljanje stručnih poslova u djelatnosti socijalne skrbi i edukaciju iz područja savjetodavnog, odnosno terapijskog rada i najmanje pet godina radnog iskustva na stručnim poslovima s propisanom

- kvalifikacijom u djelatnosti socijalne skrbi i dodatne edukacije sukladno pravilniku iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona
2. ima poslovnu sposobnost
 3. ima zdravstvenu sposobnost
 4. ima položen stručni ispit
 5. ima odobrenje nadležne komore za samostalan rad u skladu s posebnim zakonom
 6. nije u radnom odnosu, odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost
 7. ima odgovarajući prostor i opremu sukladno pravilniku iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Usluge savjetovanja iz stavka 1. ovoga članka u savjetovalištu ne može obavljati osoba kod koje postoji zapreka iz članka 265. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Stranci mogu obavljati usluge savjetovanja u savjetovalištu prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj ako, osim uvjeta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, ispunjavaju uvjet znanja hrvatskog jezika najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge savjetovanja.

(4) Uvjet znanja hrvatskog jezika iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na fizičke osobe državljanke država članice Europske unije i država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koji usluge savjetovanja u savjetovalištu pružaju izvan mreže socijalnih usluga.

Zajedničko savjetovalište

Članak 236.

(1) Više osoba mogu osnovati zajedničko savjetovalište na temelju ugovora.

(2) Svaki član zajedničkog savjetovališta mora ispunjavati uvjete iz članka 235. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

ODJELJAK 3.

FIZIČKA OSOBA KAO PRUŽATELJ POMOĆI U KUĆI

Uvjeti

Članak 237.

(1) Uslugu pomoći u kući iz članka 102. stavka 1. ovoga Zakona, može pružiti fizička osoba koja ima najmanje srednju stručnu spremu, poslovnu sposobnost i zdravstvenu sposobnost za pružanje pomoći u kući.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka uslugu pomoći u kući može pružiti najviše 40 sati tjedno.

(3) Pomoć u kući ne može pružati osoba kod koje postoji zapreka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 265. stavka 1. ovoga Zakona.

POGLAVLJE IV.

UDOMITELJSTVO

Pojam, posebni propis

Članak 238.

(1) Udomiteljstvo je oblik pružanja socijalnih usluga kojim se djetetu ili odrasloj osobi osigurava smještaj u udomiteljskoj obitelji.

(2) Uvjeti koje mora ispunjavati udomiteljska obitelj, način obavljanja i prestanak obavljanja udomiteljstva te druga pitanja u vezi s udomiteljstvom, propisuju se zakonom kojim se uređuje udomiteljstvo.

POGLAVLJE V.

PRESTANAK PRUŽANJA SOCIJALNIH USLUGA

Prestanak pružanja socijalnih usluga

Članak 239.

(1) Ustanova socijalne skrbi prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. prestankom postojanja ustanove prema zakonu kojim se uređuju ustanove
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge.

(2) Pravna osoba prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. prestankom rada pravne osobe prema zakonu kojim se uređuju ustanove
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge.

(3) Fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. smrću fizičke osobe
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge
4. pravomoćnošću odluke o lišenju poslovne sposobnosti u dijelu koji se odnosi na pružanje socijalnih usluga

5. zasnivanjem radnog odnosa
6. gubitkom zdravstvene sposobnosti
7. ako više ne ispunjava propisane uvjete
8. ako kod fizičke osobe nastupi zapreka iz članka 265. stavka 1. ovoga Zakona
9. prestankom obrta prema zakonu kojim se uređuje obavljanje obrta.

(4) Nadležno tijelo iz članka 127. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona dužno je donijeti rješenje o prestanku pružanja socijalnih usluga i dostaviti ga stranci bez odgode zbog razloga iz stavka 1. točaka 1. i 2., stavka 2. točaka 1. i 2. i stavka 3. točaka 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8. i 9. ovoga članka.

(5) Na temelju pravomoćnog rješenja iz stavka 4. ovoga članka, izvršnog rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge kao i u slučaju neobnavljanja licence za pružanje socijalnih usluga jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb briše pružatelja usluge iz registra iz članka 167. stavka 1. ovoga Zakona.

*Privremena obustava rada fizičke osobe koja pruža socijalne usluge
kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik*

Članak 240.

(1) Fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik može privremeno obustaviti pružanje socijalnih usluga zbog bolesti ili drugog opravdanog razloga.

(2) O privremenoj obustavi osoba iz stavka 1. dužna je o tome izvijestiti korisnika, odnosno zakonskog zastupnika korisnika, člana obitelji, jedinicu područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb te područnu ustrojstvenu jedinicu Zavoda na čijem području pruža socijalne usluge.

(3) U slučaju privremene obustave pružanja usluga u obiteljskom domu predstavnik obiteljskog doma dužan je, u suradnji s korisnikom, članovima obitelji i ustrojstvenom jedinicom Zavoda, osigurati privremeni smještaj ili boravak zatečenim korisnicima kod drugog odgovarajućeg pružatelja socijalnih usluga.

*Zbrinjavanje korisnika smještaja i organiziranog stanovanja
u slučaju prestanka pružanja socijalnih usluga*

Članak 241.

(1) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju rješenja dužan je najkasnije 90 dana prije prestanka pružanja usluge o tome obavijestiti Zavod, korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji.

(2) Zavod je dužan korisniku smještenom na temelju rješenja prije prestanka pružanja usluge iz stavka 1. ovoga članka osigurati drugi odgovarajući smještaj.

(3) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju ugovora dužan je najkasnije 90 dana prije prestanka pružanja usluge o tome obavijestiti Zavod, korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji.

(4) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju ugovora dužan je najkasnije osam dana prije prestanka pružanja usluge korisnicima, odnosno zakonskim zastupnicima korisnika i članovima obitelji pružiti informaciju o najmanje jednom drugom odgovarajućem pružatelju socijalnih usluga smještaja i organiziranog stanovanja te u daljnjem roku od osam dana o tome u pisanom obliku ili elektroničkim putem obavijestiti Zavod.

(5) Pružatelj socijalne usluge smještaja ili osoba koja uslugu smještaja pruža bez pravne osnove, kojoj je rješenjem inspektora zabranjen rad ili naložen prekid pružanja usluga, dužna je obavijestiti korisnike, odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji o prestanku rada i potrebi pronalaska drugog odgovarajućeg smještaja.

(6) Inspektor koji je donio rješenje o zabrani rada ili pružanja usluga dužan je o tome obavijestiti Zavod i nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga.

(7) Zavod je dužan u slučaju iz stavka 5. ovoga članka korisniku smještenom na temelju rješenja osigurati drugi odgovarajući smještaj bez odgode.

(8) Zavod je dužan je u roku od osam dana od primitka obavijesti iz stavka 6. ovoga članka korisnika koji socijalnu uslugu smještaja koristi na temelju ugovora ili bez pravne osnove, zakonskog zastupnika i člana obitelji obavijestiti da je rješenjem inspektora zabranjen rad ili pružanje usluga i da je korisnik dužan napustiti objekt u kojem se pružala usluga smještaja i pružiti informaciju o najmanje jednom drugom odgovarajućem pružatelju socijalne usluge smještaja te na zahtjev korisnika ponuditi mu pružanje usluge kod drugog odgovarajućeg pružatelja socijalne usluge smještaja na temelju ugovora ili na temelju rješenja, ako za to ispunjava zakonom propisane uvjete.

(9) Ako korisnik usluge smještaja u roku određenom u obavijesti iz stavka 8. ovoga članka ne napusti objekt, Zavod će pisanim putem korisnika upoznati s rizicima i posljedicama odbijanja napuštanja objekta.

(10) Pružatelj socijalne usluge smještaja kojem je zabranjen rad ne smije nastaviti s pružanjem usluga.

Plaćanje po povlaštenim uvjetima

Članak 242.

Ustanove socijalne skrbi i druge pravne i fizičke osobe koje pružaju socijalne usluge izjednačene su s kućanstvima u plaćanju cijene po povlaštenim uvjetima za korištenje vodnih i komunalnih usluga te za plaćanje mjesečne pristojbe Hrvatskoj radioteleviziji.

Nezakonito pružanje usluge smještaja

Članak 243.

(1) Ako jedan ili više članova kućanstva sklope više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, a uzdržavanim osobama pružaju usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju te zadovoljavanje ostalih osnovnih životnih potreba, u svom stambenom ili

poslovnom prostoru osobno, putem treće osobe ili zaposlenih radnika kod fizičke osobe ili radnika zaposlenih u pravnoj osobi koja je u vlasništvu davatelja uzdržavanja i/ili članova njegovog kućanstva, u smislu ovoga Zakona smatrat će se da se radi o nezakonitom pružanju usluga smještaja u djelatnosti socijalne skrbi.

(2) U slučaju da osoba koja pruža usluge iz stavka 1. ovoga članka želi nastaviti s pružanjem usluga, dužna je podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga sukladno odredbama ovoga Zakona.

POGLAVLJE VI.

MREŽA, STANDARDI I UGOVARANJE SOCIJALNIH USLUGA

Mreža socijalnih usluga i socijalno planiranje

Članak 244.

(1) Socijalne usluge mogu se pružati u mreži i izvan mreže socijalnih usluga.

(2) Mrežom socijalnih usluga određuje se potreban broj i vrsta socijalnih usluga za područje Republike Hrvatske.

(3) Odluku o mreži socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka donosi ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba i javno je dostupna na mrežnoj stranici Ministarstva.

(4) Socijalne usluge u mreži socijalnih usluga pružaju ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska te pravne i fizičke osobe s kojima je Ministarstvo sklopilo ugovor o pružanju socijalnih usluga, osim ako ovim Zakonom ili posebnim propisima nije drukčije određeno.

(5) Strane pravne i fizičke osobe mogu pružati socijalne usluge u mreži socijalnih usluga pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(6) Socijalne usluge izvan mreže socijalnih usluga pružaju pravne i fizičke osobe koje imaju izvršno rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga u skladu s ovim Zakonom i pravilnikom iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona.

Savjet za socijalnu skrb

Članak 245.

(1) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb osniva savjet za socijalnu skrb, radi planiranja i razvoja pružanja socijalnih usluga na svom području.

(2) Savjet za socijalnu skrb u jedinici područne (regionalne) samouprave osniva se odlukom skupštine jedinice područne (regionalne) samouprave, a savjet za socijalnu skrb Grada Zagreba odlukom Gradske skupštine Grada Zagreba.

(3) Broj članova savjeta za socijalnu skrb određuje se odlukom iz stavka 2. ovoga članka, a čine ga predstavnici jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba i lokalne samouprave, Zavoda, domova socijalne skrbi, centara za pomoć u kući, korisnika, te drugih pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, ustanova iz područja obrazovanja, zdravstva, zapošljavanja, strukovnih komora i udruga te udruga za promicanje prava korisnika socijalne skrbi.

(4) Savjet za socijalnu skrb predlaže socijalni plan za područje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, a donosi ga predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(5) Socijalni plan obuhvaća analizu kapaciteta, dostupnost pružatelja socijalnih usluga, analizu potreba i specifične ciljeve razvoja institucionalnih i izvaninstitucionalnih socijalnih usluga, s posebnim naglaskom na usluge za skupine u većem riziku od socijalne isključenosti.

(6) Socijalni plan donosi se za razdoblje od tri godine i javno je dostupan na mrežnim stranicama jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba

(7) Socijalni plan se izrađuje sukladno jedinstvenoj metodologiji za procjenu potreba propisanom pravilnikom kojeg donosi ministar.

Standardi za pružanje socijalnih usluga

Članak 246.

Socijalne usluge pružaju se u skladu sa standardima kvalitete za pružanje socijalnih usluga i smjernicama za njihovo uvođenje koje pravilnikom propisuje ministar.

Javni poziv za podnošenje ponuda

Članak 247.

(1) Ministarstvo po potrebi raspisuje javni poziv za podnošenje ponuda za sklapanje ugovora za pružanje socijalnih usluga sukladno iskazanim potrebama u mreži socijalnih usluga.

(2) Ponudu iz stavka 1. ovoga članka mogu podnijeti svi pružatelji socijalnih usluga koji imaju izvršno rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga.

(3) Ponudu iz stavka 1. ovoga članka čini prijava na javni poziv kojoj se prilaže prijedlog cijene pojedine usluge te dokumentacija propisana pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka.

(4) Nepotpune ponude, odnosno ponude koje nisu izrađene sukladno uvjetima određenima pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka neće se razmatrati.

(5) Ponudu nisu dužni podnijeti pružatelji usluga čiji je osnivač Republika Hrvatska i pružatelji usluga s kojima Ministarstvo ima sklopljene ugovore o pružanju socijalnih usluga u mreži, osim za one usluge koje se ne pružaju u mreži socijalnih usluga.

(6) Obrascе za podnošenje prijave na javni poziv, postupak pregovaranja, način i uvjete sklapanja ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži socijalnih usluga pravilnikom propisuje ministar.

Postupak pregovaranja i sklapanje ugovora

Članak 248.

(1) Za pružanje usluga u mreži socijalnih usluga s pružateljima usluga čiji osnivač nije Republika Hrvatska, Ministarstvo provodi postupak pregovaranja i sklapanja ugovora za pružanje socijalnih usluga.

(2) U postupku pregovaranja s pružateljima usluga Ministarstvo pregovara o vrsti, količini i cijeni usluge, a postupak pregovaranja završava sklapanjem ugovora između Ministarstva i odabranog pružatelja usluga sukladno pravilniku iz članka 247. stavka 6. ovoga Zakona.

(3) Prihvatišta i prenočišta za beskućnike pružaju socijalne usluge u mreži socijalnih usluga na temelju ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži socijalnih usluga bez obveze provođenja postupka pregovaranja iz stavka 1. ovoga članka.

Javno-privatno partnerstvo u području socijalne skrbi

Članak 249.

(1) U području socijalne skrbi može se primijeniti model javno-privatnog partnerstva.

(2) Predmet javno-privatnog partnerstva može biti izgradnja, rekonstrukcija, sanacija odnosno dogradnja sukladno posebnim propisima kojima se uređuje prostorno uređenje i gradnja te održavanje građevine javne namjene sukladno posebnim propisima u svrhu pružanja socijalnih usluga iz okvira nadležnosti javnog partnera.

(3) Socijalne usluge iz stavka 2. ovoga članka mogu se pružati u mreži socijalnih usluga.

(4) Javni partner je jedno ili više javnih tijela koje s privatnim partnerom sklapaju ugovor o javno-privatnom partnerstvu ili s privatnim partnerom osnivaju zajedničko trgovačko društvo u svrhu realizacije projekta javno-privatnog partnerstva.

(5) Javna tijela iz stavka 4. ovoga članka mogu biti Ministarstvo te jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb.

(6) Ako se projekt javno-privatnog partnerstva realizira od strane zajednice javnih tijela, ta tijela međusobna prava i obveze, te druga pitanja vezana uz realizaciju projekta uređuju sporazumom.

(7) Javno-privatno partnerstvo u području socijalne skrbi primijenit će se isključivo ako taj model, odnosno usluge koje se na osnovi istog pružaju, osigurava pozitivnu vrijednost za novac, društveno-gospodarsku opravdanost te zadovoljava sve druge kriterije određene propisom kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo.

(8) U državnom proračunu, odnosno proračunu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba osiguravaju se sredstva za plaćanje privatnom partneru temeljem ugovora o javno-privatnom partnerstvu.

(9) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka javni partner dužan je umanjiti ili ukinuti sredstva planirana, odnosno osigurana za rashode za nabavu proizvedene dugotrajne imovine, dodatna ulaganja na nefinancijskoj imovini, materijalne rashode, rashode za usluge i druge rashode u onom dijelu i onom iznosu u kojem se ti rashodi namiruju iz naknada ili drugih plaćanja javnog partnera privatnom partneru temeljem ugovora o javno-privatnom partnerstvu.

(10) U slučaju iz stavaka 8. i 9. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje financiranje djelatnosti socijalne skrbi.

(11) Na pripremu, predlaganje, ugovaranje i provedbu projekata javno-privatnog partnerstva iz stavka 1. ovoga članka te na sva druga pitanja vezana uz javno-privatno partnerstvo primjenjuje se poseban propis kojim se uređuje javno-privatno partnerstvo, ako drukčije nije određeno ovim Zakonom.

POGLAVLJE VII.

ZBIRKE PODATAKA

Svrha, sadržaj

Članak 250.

(1) Za potrebe obavljanja djelatnosti socijalne skrbi propisane ovim Zakonom, za planiranje, praćenje stanja te za znanstveno-istraživačke i statističke svrhe na području socijalne skrbi vode se zbirke podataka koje obuhvaćaju cjelokupni nacionalni sustav socijalne skrbi.

(2) Zbirke podataka sadrže podatke o:

1. pravima u sustavu socijalne skrbi
2. socijalnim uslugama
3. pružateljima socijalnih usluga
4. korisnicima novčanih naknada i socijalnih usluga
5. financiranju djelatnosti socijalne skrbi
6. obavljanju poslova koje nositeljima djelatnosti nalažu drugi propisi.

(3) Voditelji obrade podataka iz stavka 2. ovoga članka su ustanove socijalne skrbi, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe koje pružaju socijalne usluge i fizičke osobe koje pružaju socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

*Primjena drugih propisa i način vođenja podataka***Članak 251.**

(1) Na prikupljanje, obradu, pohranjivanje, posredovanje i korištenje podataka koje sadrže zbirke podataka te na zaštitu informacijske privatnosti pojedinca primjenjuju se propisi kojim se uređuje zaštita osobnih podataka i zaštita tajnosti podataka.

(2) Podaci u sustavu socijalne skrbi vode se u elektroničkom obliku.

*Baze podataka, ovlasti Ministarstva***Članak 252.**

(1) Ministarstvo upravlja, održava, koristi, osigurava sigurnosne uvjete i nadzor baze podataka i cjelokupnog informacijskog sustava socijalne skrbi te pruža informatičku podršku sustavu socijalne skrbi.

(2) Ministarstvo izdaje ovlaštenja i određuje razinu ovlasti za pristup bazi podataka te za unošenje novih i korištenje postojećih podataka.

(3) Sadržaj zbirke podataka, čuvanje, evidenciju i dokumentaciju pravilnikom propisuje ministar.

*Sadržaj zbirke podataka***Članak 253.**

(1) Zbirke podataka o novčanim naknadama i socijalnim uslugama sadrže sljedeće podatke o korisniku: ime i prezime, podatke o rođenju, spol, OIB, državljanstvo, podatke o dozvoli boravka za stranca, podatke o prebivalištu, podatke koji se odnose na obiteljske odnose, podatke o kućanstvu, statusu, naobrazbi, zdravstvenom stanju i invaliditetu, podatke o plaćama i drugim dohocima i primanjima, podatke o imovini, podatke o socijalnim teškoćama pojedinaca, obitelji i skupina stanovništva i podatke o oslobađanju od plaćanja usluga.

(2) Zbirke podataka o pružateljima usluga sadrže sljedeće podatke o pružatelju usluga: naziv, ime i prezime pružatelja usluge, naziv socijalne usluge koju pruža te ostale podatke bitne za pružanje socijalnih usluga.

*Osiguranje uvjeta za razmjenu podataka***Članak 254.**

Ministarstvo će osigurati uvjete za informatičku razmjenu podataka s drugim korisnicima u skladu s propisima o zaštiti tajnosti podataka i zaštiti osobnih podataka.

POGLAVLJE VIII.**STRUČNI RADNICI, STRUČNO USAVRŠAVANJE I NAPREDOVANJE***Stručni radnici Zavoda***Članak 255.**

(1) Stručne poslove u Zavodu obavljaju socijalni radnik, pravnik, psiholog i socijalni pedagog s položenim stručnim ispitom i odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima.

(2) Stručne poslove u Zavodu iznimno obavljaju i drugi stručni radnici s odgovarajućom kvalifikacijom.

*Stručni radnici Obiteljskog centra***Članak 256.**

Stručne poslove u Obiteljskom centru obavljaju socijalni radnik, pravnik, psiholog, socijalni pedagog i edukacijski rehabilitator s položenim stručnim ispitom, odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima i dodatnim edukacijama iz savjetodavnog i/ili terapijskog rada, obiteljske medijacije ili supervizije psihosocijalnog rada.

*Stručni radnici pružatelja usluga***Članak 257.**

(1) Stručne poslove u domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga obavljaju socijalni radnik, psiholog, socijalni pedagog, edukacijski rehabilitator, logoped, medicinska sestra, fizioterapeut, radni terapeut, kineziterapeut i odgajatelj s položenim stručnim ispitom i odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima.

(2) Stručne poslove u domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga mogu obavljati i drugi stručni radnici s odgovarajućom kvalifikacijom, ovisno o djelatnosti doma socijalne skrbi ili drugog pružatelja socijalnih usluga.

*Iskaznica***Članak 258.**

(1) Stručni radnici iz članaka 255., 256. i 257. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: stručni radnici) imaju iskaznicu kojom dokazuju svojstvo službene osobe, identitet i ovlasti.

(2) Sadržaj i oblik iskaznice stručnih radnika Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga pravilnikom propisuje ministar.

*Profesionalna tajna***Članak 259.**

(1) Stručni radnici poslove obavljaju sukladno pravilima struke i profesionalne etike uz poštivanje osobnosti korisnika, dostojanstva i nepovredivosti njegova osobnog i obiteljskog života.

(2) Stručni radnici dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu sve što saznaju o osobnom i obiteljskom životu korisnika.

(3) Čuvanje profesionalne tajne obvezuje i druge radnike ustanova socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga.

(4) Povreda čuvanja profesionalne tajne teža je povreda obveza iz radnog odnosa.

*Osposobljavanje stručnih radnika za samostalan rad***Članak 260.**

(1) Osoba koja se prvi put zapošljava u ustanovi socijalne skrbi u zanimanju iz članaka 255., 256. i 257. ovoga Zakona, zapošljava se kao pripravnik temeljem ugovora o radu na određeno vrijeme.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka može se primiti na stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa (u daljnjem tekstu: stručno osposobljavanje) u ustanovi socijalne skrbi temeljem ugovora o stručnom osposobljavanju, sklopljenog u pisanom obliku.

(3) Pripravnički staž i stručno osposobljavanje traje 12 mjeseci, a stručno osposobljavanje ubraja se u pripravnički staž.

(4) Odredbe stavaka 1. do 3. ovoga članka ne primjenjuju se na zdravstvene i druge stručne radnike koji u djelatnosti socijalne skrbi obavljaju poslove uređene posebnim propisima.

*Stručni ispit***Članak 261.**

(1) Nakon isteka pripravničkog staža i stručnog osposobljavanja, osobe iz članka 260. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona stječu pravo polaganja stručnog ispita.

(2) Stručni ispit iz stavka 1. ovoga članka polaže se pred ispitnim povjerenstvom Ministarstva.

(3) O položenom stručnom ispitu Ministarstvo izdaje uvjerenje.

(4) Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne primjenjuju se na zdravstvene i druge stručne radnike koji u djelatnosti socijalne skrbi obavljaju poslove uređene posebnim propisima.

(5) Stručni radnik koji u vrijeme zasnivanja radnog odnosa u djelatnosti socijalne skrbi ima odgovarajuće radno iskustvo na poslovima određenog stupnja obrazovanja i odgovarajuće struke dužan je u roku od godine dana od prijema u radni odnos položiti stručni ispit.

(6) Sadržaj i način provođenja pripravničkog staža u djelatnosti socijalne skrbi, ustanove i druge pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi u kojima se može provoditi pripravnički staž, sadržaj, program i način polaganja stručnoga ispita, sadržaj i izgled uvjerenja o položenome stručnom ispitu, pravilnikom propisuje ministar.

Izuzeci od obveze polaganja stručnog ispita

Članak 262.

(1) Stručni radnik koji je položio stručni ispit s odgovarajućom kvalifikacijom u drugoj djelatnosti, primit će se na rad u ustanovu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja socijalnih usluga bez obveze polaganja stručnog ispita.

(2) Nije dužan polagati stručni ispit stručni radnik koji ima znanstveni stupanj magistra ili doktora znanosti iz područja društvenih, odgojnih i medicinskih znanosti u onim poljima, odnosno granama koje imaju dodirne točke s djelatnošću socijalne skrbi, ili položen pravosudni ispit ili državni ispit u skladu s propisima o državnim službenicima, odnosno koji ima više od 20 godina radnog iskustva u struci.

Zasnivanje radnog odnosa

Članak 263.

(1) U ustanovi socijalne skrbi na koju se primjenjuje propis kojim se uređuju plaće u javnim službama, radni odnos na neodređeno vrijeme zasniva se ugovorom o radu na temelju javnog natječaja koji se objavljuje na način uređen važećim kolektivnim ugovorima.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka ustanova socijalne skrbi na koju se primjenjuje propis kojim se uređuju plaće u javnim službama može bez javnog natječaja sklopiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa zaposlenikom druge ustanove socijalne skrbi na koju se primjenjuje propis kojim se uređuju plaće u javnim službama na temelju sporazuma ustanova, uz pisanu suglasnost zaposlenika.

Obavljanje poslova na projektu

Članak 264.

(1) Ravnatelj ustanove socijalne skrbi može omogućiti radniku ustanove socijalne skrbi obavljanje poslova na projektu Europske unije ili fondovima Europske unije ako su sredstva za plaću osigurana iz sredstava projekta ili fonda, uz pripadajuće doprinose poslodavca, ako je za vrijeme obavljanja poslova radnika na projektu moguće osigurati nesmetani nastavak rada u ustanovi socijalne skrbi.

(2) Iznimno, ravnatelj ustanove socijalne skrbi može kao radnik ustanove socijalne skrbi obavljati poslove na projektu iz stavka 1. ovoga članka u dijelu radnog vremena ako su sredstva za plaću osigurana iz sredstava projekta ili fonda, uz pripadajuće doprinose poslodavca, ako je za vrijeme obavljanja poslova ravnatelja ustanove socijalne skrbi moguće osigurati nesmetano obavljanje poslovanja i vođenje stručnog rada ustanove.

(3) Za vrijeme obavljanja poslova na projektu iz stavka 1. ovoga članka, radniku ustanove socijalne skrbi umanjit će se ukupne tjedne obveze u trajanju koje odgovara radnom vremenu na poslovima na projektu, i to tako da se razmjerno umanje svi oblici rada.

(4) Za vrijeme obavljanja poslova na projektu iz stavka 1. ovoga članka ravnatelj iz stavka 2. ovoga članka samostalno će određivati svoje radno vrijeme tako da poslove na projektu obavlja unutar svog redovitog radnog vremena.

(5) Radniku iz stavka 1. ovoga članka koji u ustanovi socijalne skrbi radi u nepunom radnom vremenu na temelju ugovora o radu sklopljenog za nepuno radno vrijeme, iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, za vrijeme obavljanja poslova na projektu, na njegov zahtjev se ukupne tjedne obveze mogu uvećati u trajanju koje odgovara radnom vremenu na poslovima u projektu.

(6) Radnik iz stavka 1. ovoga članka ne može u jednoj ili više ustanova socijalne skrbi, odnosno poslodavaca raditi s ukupnim radnim vremenom dužim od četrdeset sati tjedno.

(7) Radnik iz stavka 1. ovoga članka za obavljanje poslova na projektu ostvaruje pravo na uvećanje plaće u iznosu do 30 % u odnosu na plaću koju bi ostvario obavljajući poslove svog radnog mjesta, koje uvećanje se obračunava i isplaćuje za radno vrijeme na poslovima na projektu za vrijeme u kojem obavlja poslove na projektu.

(8) Ravnatelj iz stavka 2. ovoga članka za obavljanje poslova na projektu ostvaruje pravo na plaću za uvećano trajanje ukupnih tjednih obveza, pri čemu za radno vrijeme na poslovima na projektu za vrijeme u kojem obavlja poslove na projektu ostvaruje pravo na uvećanje plaće u iznosu do 30 % u odnosu na plaću koju bi ostvarivao obavljajući poslove svog radnog mjesta, koje uvećanje se obračunava i isplaćuje za radno vrijeme na poslovima na projektu za vrijeme u kojem obavlja poslove na projektu.

(9) O obavljanju poslova na projektu sklapa se sporazum na određeno vrijeme (sporazum, dodatak ugovora o radu, aneks ugovora o radu, izmjena ugovora o radu i sl.) kojim će na određeno vrijeme, najduže za vrijeme trajanja projekta iz stavka 1. ovoga članka, izmijeniti odredbe ugovora o radu sukladno stavcima 3., 5., 6. i 7. ovoga članka.

(10) Protekom vremena trajanja projekta iz stavka 1. ovoga članka, sporazuma iz stavka 9. ovoga članka prestaje te zaposlenik iz stavka 1. ovoga članka nastavlja radni odnos na temelju ugovora o radu koji je imao prije sklapanja sporazuma.

(11) Za vrijeme obavljanja poslova na projektu iz stavka 1. ovoga članka ustanova socijalne skrbi može zasnovati radni odnos ugovorom na određeno vrijeme s osobom koja će zamjenjivati radnika koji obavlja poslove na projektu u njegovim redovitim poslovima.

(12) Ustanova socijalne skrbi može zasnovati radni odnos ugovorom na određeno vrijeme s osobom koja će kao radnik ustanove obavljati samo poslove na projektu iz stavka 1. ovoga članka, pri čemu se njegova plaća može ugovoriti ako su sredstva za plaću osigurana iz sredstava projekta ili fonda, maksimalno do najvećeg propisanog koeficijenta za radno mjesto stručnog radnika u ustanovama socijalne skrbi, uvećanog za iznos do 30 % u odnosu na plaću koju bi ostvario obavljajući poslove odgovarajućeg radnog mjesta.

(13) Ravnatelj iz stavka 2. ovoga članka ostvaruje pravo na uvećanje plaće u iznosu do 30 % koje uvećanje se obračunava i isplaćuje za radno vrijeme na poslovima na projektu za vrijeme u kojem obavlja poslove na projektu, a najviše u ukupnom trajanju do 30 % od tjednog radnog vremena.

Zapreke za rad u djelatnosti socijalne skrbi

Članak 265.

(1) Ne može se primiti u radni odnos kao radnik u djelatnosti socijalne skrbi niti poslove u djelatnosti socijalne skrbi može obavljati osoba:

1. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanje djeteta (glava XVII), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX), odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII) iz Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)
2. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXIV), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV) iz Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 110/97., 27/98., 50/00. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.)
3. kojoj je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za nasilje u obitelji

4. protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII) iz Kaznenog zakona („Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. - ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.).

(2) Poslodavac je dužan po službenoj dužnosti pribaviti dokaz da osoba iz stavka 1. ovoga članka nije osuđena za kaznena djela ili za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka te da se protiv nje pred nadležnim sudom ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.

(3) Poslodavac je dužan za sve radnike zaposlene u djelatnosti socijalne skrbi, najmanje jednom godišnje, pribaviti dokaz iz stavka 2. ovoga članka.

Zapreke stručnog radnika Zavoda za pružanje usluga

Članak 266.

(1) Ako stručni radnik Zavoda, njegov bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner ili dijete pruža socijalne usluge korisnicima socijalne skrbi u obiteljskom domu, kao osnivač ustanove socijalne skrbi, kao obrtnik ili ima udio u trgovačkom društvu koje pruža socijalne usluge, socijalne usluge ne može pružati na temelju rješenja Zavoda.

(2) Stručni radnik Zavoda i njegov bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner ne mogu biti udomitelji osim u slučaju srodničkog udomiteljstva.

Stručno usavršavanje i napredovanje stručnih radnika

Članak 267.

(1) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi imaju pravo, dužnost i obvezu trajno se stručno usavršavati prema godišnjem planu edukacije kojeg donosi Akademija.

(2) Pod trajnim stručnim usavršavanjem podrazumijeva se pojedinačno i organizirano usavršavanje u struci u području socijalnog rada, prava, socijalne pedagogije, psihologije, logopedije, edukacijske rehabilitacije, radne terapije, odgoja, informacijsko-komunikacijskih tehnologija, savjetodavnog rada, upravljanja, socijalne politike i drugih područja važnih za učinkovito i kvalitetno obavljanje poslova u socijalnoj skrbi.

(3) Stručno usavršavanje iz stavka 2. ovoga članka odnosi se na početno, specijalizirano i kontinuirano usavršavanje, ravnatelja i stručnih radnika zaposlenih u sustavu socijalne skrbi, usavršavanje vježbenika i drugih zaposlenika iz područja socijalne skrbi te usavršavanje drugih sudionika u postupcima koje vodi Zavod, kao i drugih pružatelja socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi.

(4) Postupak licenciranja programa stručnog usavršavanja provodi Ministarstvo tijekom godine na temelju javnog poziva.

(5) Standarde i postupak licenciranja programa stručnog usavršavanja za stručne radnike i stručne suradnike u sustavu socijalne skrbi, način vođenja i sadržaja Registra licenciranih programa i Registra realiziranih programa te sadržaj i izgled certifikata o završenom stručnom usavršavanju pravilnikom propisuje ministar.

(6) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi mogu napredovati u struci, odnosno zanimanju i steći zvanje mentora i savjetnika.

(7) Razine, odgovarajuća zvanja, uvjete i način napredovanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi pravilnikom propisuje ministar.

Supervizija

Članak 268.

(1) Stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi imaju pravo na superviziju najmanje jednom godišnje.

(2) Supervizija je proces učenja, razvoja i metoda podrške stručnim radnicima koji im omogućava usvajanje novih znanja, razvijanje vještina, usvajanje profesionalnih i osobnih spoznaja kroz osobno iskustvo stručnog rada, u cilju poboljšanja kvalitete rada s korisnicima.

(3) Superviziju mogu obavljati licencirani supervizori.

POGLAVLJE IX.

NADZOR

Vrste nadzora

Članak 269.

(1) Nadzor nad radom Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi, vjerske zajednice, udruge i drugog pružatelja usluga u djelatnosti socijalne skrbi obuhvaća:

1. unutarnji nadzor
2. inspekcijski nadzor
3. upravni nadzor.

(2) Na inspekcijski i upravni nadzor primjenjuje se zakon kojim se uređuje sustav državne uprave.

(3) Nadzor koji se odnosi na stručni rad reguliranih profesija u djelatnosti socijalne skrbi i zdravstvenih radnika u djelatnosti socijalne skrbi provode nadležne komore, a sanitarni nadzor u dijelu koji se odnosi na zaštitu zdravlja na području ispravnosti i kvalitete prehrane te higijene prostora i opreme kod fizičke osobe i u pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge provodi sanitarna inspekcija.

(4) Nadzor nad pružanjem usluga obrazovanja u domovima socijalne skrbi provodi prosvjetna inspekcija ministarstva nadležnog za obrazovanje.

ODJELJAK 1.

UNUTARNJI NADZOR

Predmet nadzora, obveza provođenja

Članak 270.

(1) Unutarnji nadzor nad zakonitošću rada, stručnim radom i kvalitetom pružanja socijalnih usluga provodi ustanova socijalne skrbi.

(2) Vjerska zajednica, udruga i druga pravna osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi provodi unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojstvenih jedinica i radnika koji pružaju socijalne usluge.

(3) Ustanova socijalne skrbi te vjerska zajednica, udruga i druga pravna osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi za najviše 20 korisnika nije dužna provoditi unutarnji nadzor.

Pravna osnova

Članak 271.

(1) Unutarnji nadzor provodi se na temelju općeg akta ustanove, odnosno vjerske zajednice, udruge te druge pravne osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i godišnjeg plana i programa provedbe unutarnjeg nadzora.

(2) Godišnji plan i program provedbe unutarnjeg nadzora pružatelj socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka dužan je izraditi najkasnije do 31. prosinca tekuće godine za sljedeću godinu.

(3) Način provođenja unutarnjeg nadzora i njegov sadržaj pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 2.

INSPEKCIJSKI NADZOR

Predmet nadzora, inspektori

Članak 272.

(1) Inspekcijski nadzor provodi se nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata, nad radom doma socijalne skrbi, centra za pružanje usluga u zajednici, centra za pomoć u kući te druge pravne osobe ili fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi sukladno ovome Zakonu i posebnom propisu.

(2) Poslove inspekcijskog nadzora provode inspektori, viši inspektori i viši inspektori - specijalisti, službenici Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori).

Uvjeti za obavljanje inspekcijskih poslova

Članak 273.

(1) Poslove inspektora, može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit i najmanje tri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima.

(2) Poslove višeg inspektora, može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit i najmanje četiri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima.

(3) Poslove višeg inspektora - specijaliste, može obavljati osoba koja, osim zakonom utvrđenih uvjeta za prijam u državnu službu ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave ili informatike, položen državni ispit, najmanje četiri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima i prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Službena iskaznica inspektora

Članak 274.

(1) Inspektori imaju službenu iskaznicu kojom dokazuju službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

(2) Sadržaj i oblik službene iskaznice te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim službenim iskaznicama pravilnikom propisuje ministar.

Vrste inspekcijskog nadzora

Članak 275.

(1) Inspekcijski nadzor provodi se kao redoviti, izvanredni i kontrolni.

(2) Redoviti inspekcijski nadzor provodi se u skladu s godišnjim planom nadzora koji donosi Ministarstvo najkasnije do 31. prosinca tekuće godinu za sljedeću godinu.

(3) Izvanredni inspekcijski nadzor provodi se povodom zahtjeva drugih državnih tijela, prigovora pravnih i fizičkih osoba ili u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje inspekcijskog nadzora.

(4) Kontrolni inspekcijski nadzor provodi se radi kontrole izvršenja mjera naređenih rješenjem inspektora.

Samostalnost inspektora

Članak 276.

(1) Inspektor je u obavljanju inspekcijskog nadzora samostalan te vodi postupak, donosi rješenja i poduzima mjere u okviru ovlasti i dužnosti utvrđenih ovim Zakonom ili drugim propisom.

(2) Nitko ne smije, koristeći se službenim položajem ili na drugi način, inspektoru naređivati, sprječavati ga ili ometati u provedbi nadzora i poduzimanju mjera i radnji za koje je ovlašten.

(3) Ako se inspekcijski nadzor provodi na zahtjev tijela i drugih zainteresiranih pravnih ili fizičkih osoba, inspektor je dužan izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavke.

Ovlasti inspektora

Članak 277.

(1) Inspektor koji provodi inspekcijski nadzor ima pravo u svako doba bez prethodne najave i bez dopuštenja ravnatelja ili druge odgovorne osobe ulaziti u prostorije i prostore ustanove socijalne skrbi i druge pravne osobe ili fizičke osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi.

(2) Prilikom provedbe inspekcijskog nadzora inspektor ima pravo pregledati objekte i druge poslovne i stambene prostore, dokumentaciju, robu i druge stvari zatečene kod pružatelja usluga, poslovne spise, saslušati korisnike, radnike i druge osobe koje zatekne, pregledati isprave na temelju kojih se može utvrditi identitet osoba (osobna iskaznica, putovnica i sl.) i obavljati druge radnje u skladu sa svrhom inspekcijskog nadzora.

(3) Ravnatelj ili druga odgovorna osoba u pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge i fizička osoba koja pruža socijalne usluge, mora inspektoru osigurati nesmetano obavljanje inspekcijskog nadzora i staviti mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju.

Izuzimanje predmeta i dokumentacije

Članak 278.

Inspektor tijekom inspekcijskog nadzora, zbog mogućeg prikrivanja dokaza, ima pravo privremeno izuzeti predmete i izvornu dokumentaciju, uz potvrdu.

*Tajnost podataka***Članak 279.**

(1) Prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora inspektor je dužan postupati tako da ne ugrozi čuvanje državne, vojne ili službene, odnosno profesionalne tajne.

(2) Odgovorne osobe dužne su upoznati inspektora s podacima koji se sukladno općim aktima pružatelja usluge smatraju tajnom.

(3) Inspektor je dužan kao službenu tajnu čuvati dokumentaciju i podatke koji su u vezi s inspekcijskim nadzorom, kao i identitet podnositelja podneska povodom kojeg je proveden inspekcijski nadzor, ako on to zatraži.

*Dužnosti inspektora***Članak 280.**

(1) U obavljanju inspekcijskih poslova inspektor je dužan:

1. zabraniti provođenje pojedinih mjera i radnji koje su protivne zakonu ili drugom propisu
2. zabraniti rad domu socijalne skrbi, centru za pružanje usluga u zajednici i drugom pružatelju usluga iz članka 163. ovoga Zakona ako:
 - više ne ispunjava propisane uvjete za pružanje socijalnih usluga
 - ne postupi po prethodnom rješenju inspektora kojim se naređuju mjere
 - načinom pružanja usluga ugrožava zdravlje i sigurnost korisnika
3. obavijestiti nadležnu komoru kada utvrdi da stručni radnik nema odobrenje za samostalni rad od nadležne komore, ako je isto uvjet za obavljanje poslova radnog mjesta
4. zabraniti pravnoj osobi pružanje socijalnih usluga, ako ih obavlja bez rješenja o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom
5. narediti fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik prekid pružanja socijalne usluge ako nije pribavila rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom i posebnim propisom
6. narediti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti u određenom roku te poduzimati druge mjere za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima
7. narediti provođenje postupka utvrđivanja odgovornosti odgovorne osobe kod pružatelja usluga i zaposlenih radnika
8. narediti i druge mjere u skladu sa zakonom.

(2) O zabrani rada pružateljima usluga iz stavka 1. točke 2. ovoga članka inspektor je dužan izvijestiti nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za početak pružanja socijalnih usluga i jedinicu lokalne samouprave na čijem se području pruža usluga smještaja.

(3) Ako osoba ne postupi po rješenju inspektora u roku koji je određen rješenjem, rješenje će se izvršiti primjenom mjerodavnih odredaba o prisilnom izvršenju nenovčanih obveza novčanom kaznom prema propisu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(4) Ako inspektor prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora utvrdi nepravilnosti, odnosno povrede propisa, a nije ovlašten izravno postupati, dužan je izvijestiti nadležno tijelo o uočenim nepravilnostima, odnosno povredama propisa te tražiti pokretanje postupka i poduzimanje propisanih mjera.

Usmeno upozorenje

Članak 281.

(1) Ako inspektor utvrdi da se u radu javljaju manje nepravilnosti koje ne utječu bitno na pružanje usluge, odnosno zakonitost poslovanja, usmeno će upozoriti odgovornu osobu u pravnoj osobi, odnosno fizičku osobu koja pruža socijalne usluge na nepravilnosti i na njihove posljedice te odrediti rok za uklanjanje istih, a sadržaj usmenog upozorenja i rok za otklanjanje nepravilnosti navesti u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru.

(2) Ako nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ne budu otklonjene u ostavljenom roku, inspektor će rješenjem narediti mjere u skladu sa zakonom.

Zapisnik

Članak 282.

(1) O obavljenom inspekcijskom nadzoru inspektor je dužan sastaviti zapisnik.

(2) Primjerak zapisnika inspektor uručuje ravnatelju ili drugom ovlaštenom zastupniku u pravnoj osobi te fizičkoj osobi nad čijim radom se provodi inspekcijski nadzor.

Upravni spor

Članak 283.

Protiv rješenja koje donosi inspektor nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Optužni prijedlog, prekršajni nalog, kaznena prijava

Članak 284.

(1) Ako inspektor posumnja da je povredom ovog Zakona i na temelju njega donesenih propisa počinjeno kažnjivo djelo, uz rješenje za čije je donošenje ovlašten, dužan je s utvrđenim činjenicama odlučnim za poduzimanje mjera podnijeti optužni prijedlog ili ako za to postoje uvjeti propisani općim zakonom o prekršajima, izdati prekršajni nalog, odnosno podnijeti kaznenu prijavu.

(2) Tijelo kojem je podnesen optužni prijedlog, odnosno kaznena prijava iz stavka 1. ovoga članka, dužno je o ishodu postupka obavijestiti Ministarstvo.

Očevidnik

Članak 285.

O obavljenim inspekcijskim nadzorima i poduzetim mjerama inspektor vodi očevidnik, čiji sadržaj, oblik i način vođenja pravilnikom propisuje ministar.

ODJELJAK 3

UPRAVNI NADZOR

Predmet nadzora

Članak 286.

U provedbi upravnog nadzora Ministarstvo nadzire osobito:

1. zakonitost općih akata
2. zakonitost i pravilnost rada te postupanja prema građanima i drugim strankama
3. osposobljenost službenih osoba za neposredno obavljanje poslova državne uprave.

Zapisnik o upravnom nadzoru

Članak 287.

O provedenom upravnom nadzoru sastavlja se zapisnik kojim se utvrđuje koje su radnje provedene tijekom provođenja upravnog nadzora.

Vrste upravnog nadzora

Članak 288.

- (1) Upravni nadzor provodi se kao redoviti, izvanredni i kontrolni.
- (2) Redoviti upravni nadzor provodi se u skladu s godišnjim planom nadzora koji donosi ministar najkasnije do 31. prosinca tekuće godine za sljedeću godinu.
- (3) Izvanredni upravni nadzor provodi se povodom prijedloga drugih državnih tijela, predstavki, pritužbi i drugih podnesaka pravnih i fizičkih osoba ili u slučaju saznanja o nekim važnim činjenicama zbog kojih je opravdano provođenje upravnog nadzora.
- (4) Kontrolni upravni nadzor provodi se radi kontrole postupanja po izvješću iz članka 289. stavka 1. ovoga Zakona.
- (5) Ako se upravni nadzor provodi na zahtjev tijela i drugih zainteresiranih pravnih ili fizičkih osoba, ovlaštenu državnu službenika je dužan izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavke.

*Izvješće o upravnom nadzoru***Članak 289.**

(1) O obavljenom upravnom nadzoru sastavlja se izvješće koje sadrži prikaz utvrđenog stanja i mjere koje u određenom roku nadzirano tijelo treba poduzeti radi otklanjanja utvrđenih nedostataka.

(2) Izvješće o obavljenom upravnom nadzoru dostavlja se nadziranom tijelu najkasnije u roku od 30 dana od dana obavljenog nadzora.

*Ovlasti Ministarstva u upravnom nadzoru***Članak 290.**

(1) U obavljanju upravnog nadzora nadziranom tijelu ili pravnoj osobi s javnim ovlastima mogu se davati opće i pojedinačne upute.

(2) U provedbi upravnog nadzora mogu se privremeno izuzeti predmeti i izvorna dokumentacija što se utvrđuje zapisnikom.

(3) Ako se u provedbi upravnoga nadzora utvrdi nezakonitost ili nepravilnost u sadržaju ili postupku donošenja općih akata, nezakonitosti ili nepravilnosti u radu ili postupanju prema građanima ili drugim stranama ili nedostatnu osposobljenost službenih osoba Ministarstvo može:

1. zatražiti odgovarajuća izvješća i podatke te neposredno utvrditi činjenice i okolnosti važne za ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi
2. raspraviti određeno stanje i uputom odrediti mjere koje se moraju poduzeti radi otklanjanja utvrđene nepravilnosti i osiguranja zakonitog i pravilnog obavljanja poslova koji su predmet nadzora.

(4) Ako nadzirano tijelo u ostavljenom roku ne postupi po uputi iz stavka 3. točke 2. ovoga članka Ministarstvo može:

1. obustaviti od izvršenja opći akt koji je predmet nadzora
2. predložiti pokretanje postupka za utvrđivanje odgovornosti službenih osoba
3. neposredno obaviti poslove koji su predmet nadzora.

POGLAVLJE X.**FINANCIRANJE DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI***Izvori sredstava***Članak 291.**

Sredstva za financiranje djelatnosti socijalne skrbi osiguravaju se iz:

1. sredstava proračuna Republike Hrvatske
2. sredstava proračuna jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba
3. sredstava proračuna jedinica lokalne samouprave
4. prihoda ostvarenih sudjelovanjem korisnika i njihovih obveznika uzdržavanja u plaćanju troškova socijalnih usluga
5. vlastitih prihoda
6. donacija, pomoći i ostalih namjenskih prihoda.

Sredstva proračuna Republike Hrvatske

Članak 292.

Republika Hrvatska osigurava u državnom proračunu sredstva za:

1. novčane naknade i socijalne usluge u sustavu socijalne skrbi, osim u slučajevima propisanim ovim Zakonom
2. financiranje rashoda Zavoda
3. financiranje rashoda Obiteljskog centra
4. financiranje rashoda domova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska
5. financiranje rashoda Akademije socijalne skrbi.

*Sredstva proračuna jedinica lokalne i
područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba*

Članak 293.

(1) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, dužne su osigurati sredstva za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi sukladno ovom Zakonu i posebnom propisu, u skladu sa socijalnim planom i mrežom socijalnih usluga na svojem području.

(2) Jedinice lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb dužne su u svom proračunu osigurati sredstva za ostvarivanje prava za podmirenje troškova stanovanja pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka dio troškova stanovanja koji se odnosi na troškove ogrjeva korisnika koji se griju na drva osigurava se iz sredstava državnog proračuna.

(4) Troškovi stanovanja izuzev stavka 3. ovoga članka mogu se ovisno o proračunskim mogućnostima osigurati iz državnog proračuna jedinicama lokalne samouprave koje su prema indeksu razvijenosti razvrstane u I. i II. skupinu sukladno propisu kojim se uređuje ocjenjivanje stupnja razvijenosti jedinica lokalne samouprave.

(5) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, osiguravaju sredstva za rad ustanova socijalne skrbi čiji su osnivač.

(6) Veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni su u svom proračunu osigurati sredstva za uslugu prehrane u pučkim kuhinjama, kao i pružanje usluge smještaja u prihvatilišta ili prenoćišta za beskućnike na način propisan ovim Zakonom.

(7) Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva.

Financiranje decentralizirane funkcije

Članak 294.

(1) Decentralizirana funkcija djelatnosti socijalne skrbi u jedinicama područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba je djelatnost domova za starije osobe nad kojima su prenesena osnivačka prava.

(2) Sredstva za financiranje decentraliziranih domova za starije osobe iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u proračunu jedinica područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba.

(3) Sredstva za financiranje decentraliziranih domova za starije osobe iz stavka 2. ovoga članka čine prihodi za posebne namjene domova za starije osobe, prihodi iz udjela u porezu na dohodak za decentralizirane funkcije, sredstva državnog proračuna Republike Hrvatske putem pomoći izravnjanja do iznosa bilančnih prava utvrđenih odlukom iz stavka 4. ovoga članka i drugi izvori financiranja.

(4) Vlada Republike Hrvatske u svakoj godini za iduću godinu donosi odluku o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje decentralizirane funkcije iz stavka 1. ovoga članka.

Financijske obveze velikih gradova i gradova sjedišta županija

Članak 295.

(1) Veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni su, poticati i osigurati građanima na svojem području druge oblike materijalnih pomoći i potpora kao što je prehrana u pučkim kuhinjama, privremeni smještaj beskućnika u prihvatilište ili prenoćište, zbrinjavanje osoba koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu u socijalne stanove, subvencije u plaćanju pojedinih socijalnih i drugih usluga sukladno svojim općim aktima i ovome Zakonu, poticati rad udruga i volonterski rad u socijalnoj skrbi te razvijati druge oblike socijalne skrbi na svojem području.

(2) Ako veliki gradovi i gradovi sjedišta županija nisu u mogućnosti osigurati sredstva za prehranu u pučkim kuhinjama, privremeni smještaj beskućnika u prihvatilište ili prenoćište ili zbrinjavanje osoba koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu u socijalne stanove, u financiranju navedenih pomoći i usluga će sudjelovati i jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, u skladu sa svojim financijskim mogućnostima.

(3) U kriznim situacijama kada obitelj s maloljetnom djecom ostane bez svog doma i nije u mogućnosti sama osigurati smještaj, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, dužne su im osigurati privremeni smještaj u socijalnom stanu ili na drugi način, kako bi se spriječilo odvajanje djece od odraslih članova obitelji.

POGLAVLJE XI.

POVRAT ISPLAĆENIH IZNOSA I NAKNADA ŠTETE

Pravo na povrat i naknadu štete

Članak 296.

(1) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja, uslugu smještaja, osim usluge privremenog smještaja u kriznim situacijama, sukladno članku 304. ovoga Zakona.

(2) Republika Hrvatska ima pravo na naknadu štete počinjenu od strane korisnika u slučajevima iz članka 300. ovoga Zakona.

(3) Povrat isplaćenih iznosa na ime prava iz stavka 1. ovoga članka i naknada štete iz stavka 2. ovoga članka osigurava se upisom zabilježbe tražbine na nekretninama korisnika.

Zabilježba

Članak 297.

(1) Na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja vrši se upis zabilježbe tražbine u zemljišnim knjigama na nekretninama koje su u vlasništvu odraslog korisnika, u korist Republike Hrvatske, na prijedlog nadležnog državnog odvjetništva.

(2) Zabilježba iz stavka 1. ovoga članka briše se na temelju suglasnosti Ministarstva kada se izvrši naplata tražbine ili otpiše dug.

ODJELJAK 1.

POVRAT ISPLAĆENIH IZNOSA

Obveznici povrata

Članak 298.

(1) Za slučaj smrti korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna, Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava od njegovih nasljednika do visine vrijednosti naslijeđene imovine

(2) Za slučaj da korisnik prava iz stavka 1. ovoga članka kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna, daruje svoju imovinu, Republika Hrvatska ima pravo od obdarenika na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava do visine vrijednosti darovane imovine.

(3) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge privremenog smještaja u kriznim situacijama, od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika, ako je u postupku priznavanja prava utvrđeno da ga ta osoba neosnovano ne uzdržava, ili je neopravdano odbila njegovo uzdržavanje.

(4) Zastarni rok za tražbine iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju.

(5) Zastarni rok za tražbine iz stavka 2. ovoga članka počinje teći od dana saznanja za darovanje.

(6) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju nasljeđivanja ošasne imovine sukladno propisu kojim se uređuje nasljeđivanje.

Poziv na povrat, tužba

Članak 299.

(1) U slučajevima iz članka 298. stavaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona Zavod poziva obveznika povrata isplaćenog iznosa da u određenom roku izvrši povrat isplaćenih iznosa.

(2) Ako obveznik povrata isplaćenog iznosa iz stavka 1. ovoga članka ne izvrši povrat isplaćenih iznosa u određenom roku, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi povrata isplaćenih iznosa putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

ODJELJAK 2.

NAKNADA ŠTETE

Razlozi za naknadu štete

Članak 300.

Korisnik koji je ostvario pravo u sustavu socijalne skrbi ili kojemu je isplaćena novčana naknada na koju nije imao pravo dužan je nadoknaditi štetu za ostvareno ne pripadajuće pravo odnosno vratiti primljene iznose ako:

1. je na temelju neistinitih ili netočnih podataka za koje je znao ili morao znati da su neistiniti, odnosno netočni ili na drugi način neosnovano ostvario pravo iz sustava socijalne skrbi na koje nije imao pravo ili ga je ostvario u većem opsegu nego što mu pripada ili

2. je pravo iz sustava socijalne skrbi ostvario zbog toga što nije prijavio promjenu koja utječe na prestanak ili opseg prava, a znao je ili je morao znati za tu promjenu.

Supsidijarna primjena posebnog propisa

Članak 301.

Pri utvrđivanju prava na naknadu štete primjenjuje se zakon kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

Poziv na naknadu štete, tužba

Članak 302.

(1) Kada utvrdi da je nastala šteta iz članka 300. ovoga Zakona Zavod poziva korisnika da u određenom roku nadoknadi nastalu štetu.

(2) Ako šteta ne bude nadoknađena u određenom roku, Republika Hrvatska ovlaštena je podnijeti tužbu radi naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

ODJELJAK 3.

NAGODBA I OTPIS DUGA

Nagodba

Članak 303.

(1) Zavod može s obveznikom naknade štete, odnosno s obveznikom povrata isplaćenog iznosa sklopiti nagodbu o načinu i vremenu naknade štete, odnosno povrata isplaćenog iznosa, uvažavajući njegove prihode, imovinsko stanje i socijalni položaj, uz mogućnost odgode plaćanja duga i/ili obročne otplate duga za razdoblje do najduže pet godina.

(2) Ako se sklapa nagodba o obročnoj otplati duga, u nagodbi se utvrđuje ukupan broj i iznos obroka i rokovi plaćanja.

(3) Nagodba iz stavka 1. ovoga članka ima snagu ovršne isprave.

(4) Ako obveznik naknade štete, odnosno obveznik povrata isplaćenog iznosa ne plati uzastopno tri obroka sukladno sklopljenoj nagodbi, potraživanje će se naplatiti u cijelosti.

(5) Obveznik naknade štete, odnosno obveznik povrata isplaćenog iznosa dužan je Zavodu dostavljati dokaze o izvršenim uplatama u skladu s nagodbom iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Zavod je dužan voditi evidenciju o sklopljenim nagodbama s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu duga, vremenu i načinu povrata te o tome do 15. siječnja svake godine za prethodnu godinu dostavljati izvješće Ministarstvu.

Otpis duga

Članak 304.

(1) Zavod može na prijedlog obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa odlučiti da se njegov dug po osnovi naknade štete, odnosno povrata isplaćenog iznosa djelomično ili u cijelosti otpiše, ako utvrdi da podnositelj prijedloga nije u mogućnosti izvršiti povrat isplaćenih iznosa, odnosno naknaditi štetu bez ugrožavanja podmirenja osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba, uzimajući u obzir njegove prihode, imovinsko stanje i socijalni položaj.

(2) Ako podnositelj prijedloga za otpis duga živi u kućanstvu, prilikom odlučivanja o podnesenom prijedlogu u obzir se uzimaju i prihodi, imovinsko stanje i socijalni položaj članova njegovog kućanstva.

(3) Prijedlog za otpis duga može se podnijeti najkasnije do dana podnošenja tužbe radi naknade štete odnosno povrata isplaćenog iznosa sudu putem nadležnog državnog odvjetništva.

(4) Ako dug obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa koji se otpisuje iznosi 10.000,00 kuna ili više, Zavod može na prijedlog obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa odlučiti da se dug djelomično ili u cijelosti otpiše, samo uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(5) Zavod je dužan voditi evidenciju o otpisu tražbine obveznicima naknade štete, odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje te o tome do 15. siječnja svake godine za prethodnu godinu dostavljati izvješće Ministarstvu.

(6) Zavod će po službenoj dužnosti otpisati potraživanje prema obvezniku naknade štete, odnosno obvezniku povrata isplaćenog iznosa ako nastupi zastara naplate potraživanja prema zakonu kojim se uređuju obvezni odnosi.

(7) Način utvrđivanja ispunjenosti uvjeta za otpis duga pravilnikom propisuje ministar.

Povrat ne pripadajuće naknade

Članak 305.

Pružatelj usluge koji je ostvario ne pripadajuću naknadu za uslugu koju nije pružio korisniku, dužan je izvršiti povrat iznosa ne pripadajuće naknade korisniku ili Republici Hrvatskoj ako je korisniku priznato pravo na socijalnu uslugu rješenjem Zavoda.

*Tužba radi povrata ne pripadajuće naknade***Članak 306.**

U slučaju kada pružatelj usluge nije izvršio povrat ne pripadajuće naknade za uslugu koju nije pružio, Republika Hrvatska je ovlaštena podnijeti tužbu radi povrata ne pripadajuće naknade putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju dostavlja Zavod.

DIO PETI**PREKRŠAJNE ODREDBE***Neplaćanje troškova stanovanja***Članak 307.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja, suprotno članku 41. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 45.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja u visini od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, suprotno članku 42. stavku 1. ovoga Zakona.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 45.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj općinski načelnik, gradonačelnik ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb korisniku zajamčene minimalne naknade ne prizna pravo na naknadu za troškove stanovanja u iznosu stvarnih troškova, ako su troškovi stanovanja manji od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade, suprotno članku 42. stavku 2. ovoga Zakona.

*Ometanje inspektora u radu***Članak 308.**

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, ako ravnatelj ili druga odgovorna osoba u pravnoj osobi inspektoru ne osigura nesmetano obavljanje inspekcijuskog nadzora i ne stavi mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju iz članka 277. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

Nepostupanje po rješenju inspektora

Članak 309.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, koja ne postupi po izrečenim mjerama inspektora iz članka 280. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju nepostupanja po rješenju inspektora iz članka 280. stavka 1. točke 2. podtočke 3. kojim se zabranjuje rad radi zaštite dobrobiti djeteta i drugih ranjivih osoba zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

Nezakonito pružanje usluga

Članak 310.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. pruža usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga iz članka 166. stavka 1. ovoga Zakona
2. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon donošenja odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga, suprotno članku 239. stavku 1. točki 2. i stavku 2. točki 2. ovoga Zakona
3. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon izvršnosti rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, suprotno članku 239. stavku 1. točki 3. i stavku 2. točki 3. ovoga Zakona
4. pruža usluge smještaja većem broju korisnika od broja utvrđenog izvršnim rješenjem o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga iz članka 127. stavka 5. i članka 166. stavka 1. ovoga Zakona, donesenim sukladno pravilniku iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona, kojim se propisuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako:

1. pruža usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga iz članka 166. stavka 1. ovoga Zakona.

2. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon donošenja odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga, suprotno članku 239. stavku 3. točki 2. ovoga Zakona
3. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon izvršnosti rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, suprotno članku 239. stavku 3. točki 3. ovoga Zakona
4. pruža usluge smještaja većem broju korisnika od broja utvrđenog izvršnim rješenjem o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga iz članka 127. stavka 5. i članka 166. stavka 1. ovoga Zakona, donesenim sukladno pravilniku iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona, kojim se propisuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 150.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba osnivač ako:

1. dom socijalne skrbi koji je osnovala prema članku 195. stavku 1. ovoga Zakona obavlja djelatnost socijalne skrbi bez izvršnog rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga iz članka 127. stavka 5. i članka 166. stavka 1. ovoga Zakona
2. centar za pomoć u kući koji je osnovala prema članku 213. stavku 2. ovoga Zakona obavlja djelatnost socijalne skrbi bez izvršnog rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga iz članka 127. stavka 5. i članka 166. stavka 1. ovoga Zakona
3. socijalne usluge ne pruža u zasebnoj organizacijskoj jedinici, suprotno članku 226. ovoga Zakona.

(5) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi osnivaču novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

(6) Za prekršaje iz stavka 4. točaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba osnivač novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

Nezakonito sklapanje ugovora

Članak 311.

Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako jedan ili više članova kućanstva sklope više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, a uzdržavanim osobama pružaju usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju te zadovoljavanje ostalih osnovnih životnih potreba, u svome stambenom ili poslovnom prostoru osobno, putem treće osobe ili zaposlenih radnika kod fizičke osobe ili radnika zaposlenih u pravnoj osobi koja je u vlasništvu davatelja uzdržavanja odnosno članova njegovog kućanstva iz članka 243. stavka 1. ovoga Zakona.

Nezakonito zapošljavanje

Članak 312.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako primi u radni odnos radnika za kojeg postoji zapreka za zapošljavanje iz članka 265. stavak 1. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako primi u radni odnos radnika za kojeg postoji zapreka za zapošljavanje iz članka 265. stavka 1. ovoga Zakona.

*Nepropisan naziv i neobavještanje o
privremenoj obustavi pružanja socijalnih usluga*

Članak 313.

Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj predstavnik obiteljskog doma:

1. ako u svom nazivu ne ističe ime i prezime, OIB, adresu nositelja djelatnosti i oznaku djelatnosti iz članka 229. stavka 3. ovoga Zakona
2. ako privremeno obustavi pružanje socijalnih usluga iz neopravdanih razloga, suprotno članku 240. stavku 1. ovoga Zakona.
3. ako o privremenoj obustavi ne obavijesti jedinicu područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb te ustrojstvenu jedinicu Zavoda na čijem području pruža socijalne usluge suprotno članku 240. stavku 2. ovoga Zakona.
4. u slučaju privremene obustave pružanja usluga u obiteljskom domu, u suradnji s korisnikom, članovima obitelji i nadležnom ustrojstvenom jedinicom Zavoda ne osigura zatečenim korisnicima privremeni smještaj ili boravak kod drugog odgovarajućeg pružatelja usluga, suprotno članku 240. stavku 3. ovoga Zakona.

*Neobavještanje o privremenoj obustavi
pružanja socijalnih usluga*

Članak 314.

Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja djelatnost socijalne skrbi obavlja kao obrtnik, odnosno predstavnik obiteljskog doma:

1. ako privremeno obustavi pružanje socijalnih usluga iz neopravdanih razloga, suprotno članku 240. stavku 1. ovoga Zakona.
2. ako o privremenoj obustavi ne obavijesti jedinicu područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb te ustrojstvenu jedinicu Zavoda na čijem području pruža socijalne usluge suprotno članku 240. stavku 2. ovoga Zakona.
3. u slučaju privremene obustave pružanja usluga u obiteljskom domu, u suradnji s korisnikom, članovima obitelji i nadležnom ustrojstvenom jedinicom Zavoda ne osigura zatečenim korisnicima privremeni smještaj ili boravak kod drugog odgovarajućeg pružatelja usluga, suprotno članku 240. stavku 3. ovoga Zakona.

*Povreda obveza kod rada za opće dobro bez naknade***Članak 315.**

(1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb ako:

1. ne organizira rad za opće dobro bez naknade za radno sposobne ili djelomično radno sposobne samce ili članove kućanstva koji su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu, suprotno članku 36. stavku 1. ovoga Zakona
2. ne snosi troškove za provedbu rada za opće dobro i zaštite na radu, suprotno članku 36. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i općinski načelnik, župan ili gradonačelnik Grada Zagreba novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna.

*Nepropisno vođenje evidencije i dokumentacije***Članak 316.**

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj obiteljski centar ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 192. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom iz članka 192. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u obiteljskom centru novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj dom socijalne skrbi ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 212. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 212. stavku 1. ovoga Zakona.
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 212. stavku 2. ovoga Zakona.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u domu socijalne skrbi novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(5) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj centar za pomoć u kući ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 216. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 216. stavku 1. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 216. stavku 2. ovoga Zakona.

(6) Za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u centru za pomoć u kući novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(7) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba koja pored obavljanja svoje djelatnosti pruža i socijalne usluge, ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 228. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 228. stavku 1. ovoga Zakona.
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 228. stavku 2. ovoga Zakona.

(8) Za prekršaj iz stavka 7. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 7. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(9) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 230. stavku 1. ovoga Zakona
2. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 230. stavku 2. ovoga Zakona.

(10) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se Zavod ako:

1. ne vodi evidenciju o sklopljenim nagodbama s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu duga, vremenu i načinu povrata, suprotno članku 303. stavku 4. ovoga Zakona
2. do 15. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu ne dostavi Ministarstvu izvješće o sklopljenim nagodbama, suprotno članku 303. stavku 4. ovoga Zakona
3. ne vodi evidenciju o otpisu tražbine obveznicima naknade štete, odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete, odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje, suprotno članku 304. stavku 5. ovoga Zakona
4. do 15. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu ne dostavi Ministarstvu izvješće o otpisu tražbine za prethodnu godinu, suprotno članku 304. stavku 5. ovoga Zakona.

(11) Za prekršaj iz stavka 10. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u Zavodu novčanom kaznom u iznosu od 11.000,00 do 20.000,00 kuna.

(12) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se:

1. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb ne vodi evidenciju i dokumentaciju o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi propisanim ovim Zakonom, posebnim propisima i općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, suprotno članku 43. stavku 1. ovoga Zakona
2. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb evidenciju i dokumentaciju ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 43. stavku 5. ovoga Zakona
3. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb o podacima o korisnicima i naknadama iz sustava socijalne skrbi iz evidencije i dokumentacije ne izradi godišnje izvješće, suprotno članku 43. stavku 2. ovoga Zakona
4. općinski načelnik ili gradonačelnik ako jedinica lokalne samouprave godišnje izvješće iz članka 43. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi jedinici područne (regionalne) samouprave, suprotno članku 43. stavku 3. ovoga Zakona
5. župan ako jedinica područne (regionalne) samouprave ne objedini i potvrdi dostavljena godišnja izvješća jedinica lokalne samouprave, suprotno članku 43. stavku 3. ovoga Zakona
6. župan ako jedinica područne (regionalne) samouprave objedinjena i potvrđena godišnja izvješća lokalne samouprave ne dostavi Ministarstvu, suprotno članku 43. stavku 3. ovoga Zakona
7. župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb godišnje izvješće iz članka 43. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi Ministarstvu, suprotno članku 43. stavku 4. ovoga Zakona
8. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb godišnje izvješće iz članka 43. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi nadležnom tijelu u roku koji je propisan pravilnikom iz članka 43. stavka 5. ovoga Zakona.

DIO ŠESTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 317.

(1) Korisnik prava na novčanu naknadu ili uslugu socijalne skrbi priznatu na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), ostvaruje priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, dok nadležno tijelo rješenjem ne utvrdi ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu naknadu ili uslugu socijalne skrbi po ovom Zakonu.

(2) Pravo na osobnu invalidninu i pravo na doplatak za pomoć i njegu ostvareni temeljem Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), a čije ostvarivanje traje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na snazi do dana nastanka promijenjene okolnosti koja utječe na priznavanje prava sukladno odredbama ovoga Zakona.

Članak 318.

Za korisnika prava iz članka 317. stavka 1. ovoga Zakona nadležno tijelo dužno je provesti postupak radi utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na temelju ovoga Zakona i to:

1. za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
2. za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
3. za priznavanje drugih prava u sustavu socijalne skrbi u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 319.

(1) Korisnik prava na naknadu do zaposlenja, priznatog na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, dok nadležno tijelo ne utvrdi ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu pomoć prema propisu o zapošljavanju.

(2) Postupke za priznavanje prava na naknadu do zaposlenja pokrenute prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će centar za socijalnu skrb po odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

(3) Za korisnika prava na naknadu do zaposlenja nadležno tijelo dužno je provesti postupak radi utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na novčanu pomoć prema propisu o zapošljavanju u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 320.

Korisnik prava na naknadu za troškove prijevoza priznatog na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona do sklapanja ugovora o javnim uslugama u cestovnom prijevozu sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, br. 41/18., 98/19., 30/21. i 89/21. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Članak 321.

(1) Postupci započeti prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

(2) U postupku povodom žalbe izjavljene protiv rješenja donesenog prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona, primijenit će se odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koji je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja.

Članak 322.

(1) Vlada Republike Hrvatske će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati privremenog ravnatelja Zavoda.

(2) Ministar će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati privremenog ravnatelja Obiteljskog centra.

(3) Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona predložiti Hrvatskome saboru imenovanje članova Povjerenstva iz članka 151. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 323.

(1) Centri za socijalnu skrb osnovani prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 33/12. i 46/13.) ili Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), prestaju s radom 31. prosinca 2022.

(2) S danom prestanka rada centra za socijalnu skrb prestaje mandat upravnog vijeća, ravnatelja i predstojnika podružnica centra za socijalnu skrb.

(3) Postupak likvidacije nad centrom za socijalnu skrb se neće provoditi.

(4) Ravnatelj centra za socijalnu skrb podnijet će nadležnom sudu - sudskom registru prijavu za upis prestanka rada centra za socijalnu skrb u roku od osam dana od dana prestanka rada na temelju ovoga Zakona.

(5) Dana 1. siječnja 2023. Zavod preuzima poslove centra za socijalnu skrb:

- rješava u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljskopravne i kaznenopravne zaštite i drugim pravima u skladu s odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa
- provodi izvršenja rješenja
- vodi propisane očevidnike
- izdaje uvjerenja i druge potvrde
- daje podatke o obiteljskim prilikama, te mišljenja i prijedloge u sudskim postupcima koji se odnose na obiteljskopravnu i kaznenopravnu zaštitu
- sudjeluje kao stranka ili umješlač pred sudom i drugim državnim tijelima kada se radi o zaštiti osobnih interesa djece i drugih članova obitelji koji se ne mogu brinuti sami o sebi ni o svojim pravima i interesima
- izdaje dozvole za obavljanje udomiteljstva i obavlja nadzor nad udomiteljskim obiteljima te vodi evidenciju o izdanim dozvolama, registar udomiteljskih obitelji i registar smještenih korisnika
- provodi odgojne mjere nad djecom s problemima u ponašanju

- provodi obvezno savjetovanje prije pokretanja sudskih postupaka radi razvoda braka i postupaka vezanih uz roditeljsku skrb
- odlučuje u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje
- odlučuje u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja
- vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja
- provodi stručni nadzor nad provedbom posebnog propisa kojim se uređuje djelatnost dadilja.
- potiče, organizira i provodi aktivnosti s ciljem sprječavanja i suzbijanja socijalnih i osobnih problema
- obavlja stručno-analitičke poslove
- potiče i razvija samopomoć, dobrosusjedsku pomoć, dobrovoljni rad, dobrotvorne i druge djelatnosti
- sudjeluje u suzbijanju ovisnosti o alkoholu, drogama i drugim ovisnostima
- predlaže mjere unaprjeđenja socijalne politike
- predlaže, potiče i usklađuje druge aktivnosti u području socijalne skrbi na lokalnoj razini
- sudjeluje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba
- procjenjuje potrebe korisnika i planira pružanje socijalnih usluga
- osigurava razvoj socijalnih usluga u skladu sa socijalnim planom i mrežom socijalnih usluga
- prati razvoj standarda kvalitete socijalnih usluga, predlaže unaprjeđenje postojećih i uvođenje novih standarda
- koordinira i provodi aktivnosti u području sprječavanja trgovanja ljudima, nasilja u obitelji, vršnjačkog nasilja i problema ovisnosti putem županijskih koordinatora
- provodi i organizira edukacije i superviziju stručnih radnika centra za socijalnu skrb
- provodi i organizira edukacije voditelja mjere nadzora nad izvršavanjem roditeljske skrbi i vodi evidenciju voditelja mjere nadzora.

(6) Razmjerno preuzetim poslovima iz stavka 5. ovoga članka, 1. siječnja 2023. Zavod preuzima imovinu, radnike, financijska sredstva, sredstva za rad, dokumentaciju i arhivu.

(7) Dana 1. siječnja 2023. Obiteljski centar preuzima poslove savjetodavnog i preventivnog rada i druge stručne poslove centra za socijalnu skrb koji se odnose na:

- savjetodavnu uslugu koja se odnosi na brak, roditeljstvo, obiteljske i partnerske odnose
- razvoj socijalizacijskih vještina djece i mladih, posebno komunikacijskih vještina i nenasilnog rješavanja sukoba među djecom i mladima
- razvoj komunikacije i tolerancije u mladenačkim i partnerskim odnosima
- organiziranje i provođenje edukacije posvojitelja
- obiteljsku medijaciju
- poticanje i razvoj programa rada u zajednici, volonterskog rada i rada udruga koje su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladeži i drugim socijalno osjetljivim skupinama stanovništva
- poticanje i provedbu programskih aktivnosti namijenjenih edukaciji i promidžbi obiteljskih vrijednosti.

(8) Razmjerno preuzetim poslovima iz stavka 7. ovoga članka, 1. siječnja 2023. Obiteljski centar preuzima imovinu, radnike, financijska sredstva, sredstva za rad, dokumentaciju i arhivu.

(9) Stručni i drugi radnici raspoređeni na radna mjesta u centrima za socijalnu skrb nastavljaju raditi na tim radnim mjestima i nakon osnivanja Zavoda, odnosno Obiteljskog centra, do rasporeda na odgovarajuća radna mjesta utvrđena općim aktom Zavoda, odnosno Obiteljskog centra.

Članak 324.

Pružatelj socijalnih usluga koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ima sklopljen ugovor o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom, nastaviti će s pružanjem socijalnih usluga do roka utvrđenog ugovorom.

Članak 325.

Pružatelj socijalnih usluga koji želi nastaviti s pružanjem socijalnih usluga nakon prestanka rada Obiteljskog doma dužan je uskladiti organizacijski oblik za pružanje socijalnih usluga s ovim Zakonom najkasnije do 1. siječnja 2027.

Članak 326.

Postupci za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga započeti prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti će se prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

Članak 327.

(1) Pružatelj socijalnih usluga koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona ima rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga, ili je do dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnio zahtjev za utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga dužan je u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga prema ovom Zakonu.

(2) Dom socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska koji nema rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga u skladu s ranije važećim propisima, dužan je podnijeti zahtjev za izdavanje rješenja u roku od pet godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 164. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 328.

Ustanove socijalne skrbi dužne su uskladiti statute i druge opće akte s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 329.

(1) Odluku iz članka 22. stavka 1. ovoga Zakona o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade za 2022., Vlada Republike Hrvatske donijeti će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu Odluke iz stavka 1. ovoga članka, ostaje na snazi Odluka o osnovici za izračun iznosa zajamčene minimalne naknade („Narodne novine“, broj 114/14.).

(3) Odluku iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos drugih prava iz sustava socijalne skrbi Vlada Republike Hrvatske donijeti će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Do stupanja na snagu Odluke iz stavka 3. ovoga članka ostaje na snazi Odluka o osnovici za izračun iznosa drugih prava iz sustava socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 114/14.).

Članak 330.

(1) Uredbu iz članka 44. stavka 5. ovoga Zakona Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu Uredbe iz članka 44. stavka 5. ovoga Zakona ostaje na snazi Uredba o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb („Narodne novine“, broj 140/15.).

Članak 331.

(1) Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluku iz članka 244. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Do dana stupanja na snagu odluke iz članka 244. stavka 3. ovoga Zakona ostaje na snazi Odluka o mreži socijalnih usluga, KLASA: 011-01/14-01/11, URBROJ: 519-05-2-1/11-14-61, od 7. studenoga 2014.

Članak 332.

Na pripravnike, koji su započeli pripravnički staž prije stupanja na snagu ovoga Zakona, primjenjuju se odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koje su bile na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o radu s pripravnikom.

Članak 333.

(1) Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti provedbene propise iz članka 35. stavka 6., članka 43. stavka 5., članka 48. stavka 2., članka 51. stavka 2., članka 71. stavka 2., članka 79. stavka 5., članka 120. stavka 4., članka 126. stavka 2., članka 162. stavka 2., članka 164. stavka 3., članka 167. stavka 2., članka 192. stavka 2., članka 245. stavka 7., članka 246., članka 247. stavka 6., članka 252. stavka 3., članka 258. stavka 2., članka 261. stavka 6., članka 267. stavak 7., članka 271. stavka 3., članka 274. stavka 2., članka 285. i članka 304. stavka 7. ovoga Zakona.

(2) Ministar će u roku od 60 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti provedbene propise iz članka 212. stavka 4. ovoga Zakona.

(3) Ministar će u roku od 30 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti provedbeni propis iz članka 267. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 334.

Ministar će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti odluku iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 335.

Do stupanja na snagu provedbenih propisa iz članka 334. ovoga Zakona ostaju na snazi:

1. Pravilnik o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga („Narodne novine“, br. 40/14., 66/15., 56/20. i 28/21.)
2. Pravilnik o minimalnim uvjetima prostora, opreme i broja potrebnih stručnih i drugih radnika centra za socijalnu skrb i podružnice („Narodne novine“, broj 57/14.)
3. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije pravnih osoba i obrtnika koji pružaju socijalne usluge („Narodne novine“, broj 73/14.)
4. Pravilnik o standardima kvalitete socijalnih usluga („Narodne novine“, broj 143/14.)
5. Pravilnik o načinu provođenja i sadržaju upravnog nadzora i nadzora nad stručnim radom te uvjetima koje moraju ispunjavati državni službenici za provođenje upravnog nadzora („Narodne novine“, broj 66/15.)
6. Pravilnik o načinu suradnje centra za socijalnu skrb i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade („Narodne novine“, broj 66/15.)
7. Pravilnik o pripravničkom stažu i polaganju stručnog ispita u djelatnosti socijalne skrbi („Narodne novine“, br. 66/15. i 56/20.)
8. Pravilnik o razini, odgovarajućem zvanju, uvjetima i načinu napredovanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 66/15.)
9. Pravilnik o sadržaju i načinu provođenja inspekcijskog nadzora u djelatnosti socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 66/15.)
10. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije fizičkih osoba koje profesionalno pružaju socijalne usluge („Narodne novine“, broj 66/15.)
11. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima za dostavu izvješća centra za socijalnu skrb i podružnice („Narodne novine“, broj 66/15.)
12. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja upisnika ustanova socijalne skrbi („Narodne novine“, br. 66/15. i 5/16.)
13. Pravilnik o sadržaju i obliku iskaznice inspektora u Ministarstvu socijalne politike i mladih, načinu izdavanja i vođenja upisnika o izdanim iskaznicama („Narodne novine“, br. 66/15. i 46/21.)
14. Pravilnik o sadržaju i obliku iskaznice stručnih radnika u ustanovi socijalne skrbi i drugoj pravnoj osobi koja pruža socijalne usluge („Narodne novine“, broj 66/15.)
15. Pravilnik o sadržaju zbirke podataka, čuvanju, evidenciji i dokumentaciji („Narodne novine“, broj 66/15.)
16. Pravilnik o sadržaju, obliku i načinu vođenja očevidnika o provedenim inspekcijskim nadzorima i poduzetim mjerama inspektora („Narodne novine“, broj 66/15.)
17. Pravilnik o vođenju evidencije o fizičkim osobama kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja („Narodne novine“, broj 66/15.)

18. Pravilnik o vođenju evidencije i dokumentacije pružatelja socijalnih usluga te načinu i rokovima za dostavu izvješća („Narodne novine“, broj 100/15.)
19. Pravilnik o sadržaju obrasca za podnošenje zahtjeva za priznavanje prava na naknadu za ugroženog kupca energenata („Narodne novine“, broj 105/15.)
20. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima dostave izvješća jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave („Narodne novine“, br. 35/19. i 24/20.)
21. Pravilnik o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji („Narodne novine“, br. 112/98. i 5/02.).

Članak 336.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.).

Članak 337.

Odredbe članka 231. do članka 233. ovoga Zakona prestaju važiti 1. siječnja 2027.

Članak 338.

Ovaj Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2022., osim članka 217. do 225. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom određuje se predmet predloženog zakona (djelatnost socijalne skrbi, načela, naknade i usluge, postupci za njihovo ostvarivanje, korisnici, sadržaj i način obavljanja djelatnosti, stručni radnici, evidencije, inspekcijski i upravni nadzor, financiranje i druga pitanja značajna za djelatnosti socijalne skrbi).

Uz članak 2.

Ovim člankom navode se nazivi pravnih akata Europske unije koji se preuzimaju u pravni sustav Republike Hrvatske.

Uz članak 3.

Ovim člankom definira se da je socijalna skrb organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, koja uključuje prevenciju, promicanje promjena, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanja korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.

Uz članke 4. do 14.

Ovim člancima propisuju se načela koja se primjenjuju u djelatnosti socijalne skrbi (načelo supsidijarnosti, socijalne pravičnosti, dostupnosti, individualizacije, pravodobnosti, informiranosti, sudjelovanja u donošenju odluka, tajnosti i zaštite osobnih podataka, poštivanja privatnosti, kombinirane socijalne politike te načelo socijalnih inovacija).

Uz članak 15.

Ovim člankom objašnjava se značenje pojedinih pojmova radi preciznosti predloženog zakonskog teksta.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se da se izrazi koji se koriste u predloženom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose jednako na muški i ženski rod.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisuje se da djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove socijalne skrbi, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, udruge, vjerske zajednice i druge pravne i fizičke osobe, pod uvjetima i na način propisan predloženim zakonom i provedbenim propisima. Propisuje se da djelatnost socijalne skrbi obavljaju ustanove kao javnu službu te da Ministarstvo nadzire obavljanje djelatnosti socijalne skrbi.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisuju se korisnici socijalne skrbi.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisuje se da naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim predloženim zakonom, može ostvariti hrvatski državljanin koji ima prebivalište u Republici Hrvatskoj te stranac i osoba bez državljanstva sa stalnim boravkom i dugotrajnim boravištem u Republici Hrvatskoj, a stranac pod supsidijarnom zaštitom, azilant i članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u slučajevima i pod uvjetima propisanim predloženim zakonom i posebnim propisom. Iznimno, druge osobe mogu ostvariti pravo na jednokratnu pomoć i pravo na uslugu privremenog smještaja pod uvjetima propisanim predloženim zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima su se našle.

Uz članak 20.

Ovim člankom propisuje se kada se, u smislu predloženog zakona, smatra da osoba može sama sebe uzdržavati. Također, propisuje se da imovina djeteta izuzima od opterećenja ili otuđenja.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisuju se vrste naknada u sustavu socijalne skrbi (zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja, naknada za ugroženog kupca energenata, naknada za osobne potrebe, jednokratna naknada, naknada za pogrebne troškove, naknada za redovito studiranje, plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu, osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja).

Uz članak 22.

Ovim člankom propisuje se način određivanja osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade i osnovice za izračun drugih naknada u sustavu socijalne skrbi. Propisuje se da odluku o osnovici na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade Vlada Republike Hrvatske donosi jednom godišnje.

Uz članak 23.

Ovim člankom propisuje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu i korisnik zajamčene minimalne naknade (samac ili kućanstvo koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba).

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuju se uvjeti odnosno zapreke za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisuju se okolnosti zbog kojih se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za udio člana kućanstva.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisuju se iznimke od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuje se da se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje u postotku od osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade, propisuje se postotak od osnovice za samca i člana kućanstva te način utvrđivanja zajamčene minimalne naknade za kućanstvo. Propisuje se da se iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo uvećava za troškove smještaja člana kućanstva u učenički dom za vrijeme trajanja školske godine, osim ako se troškovi smještaja u učenički dom ne podmiruju na drugi način. Također, propisuje se i maksimalni iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo.

Uz članak 28.

Ovim člankom propisuje se priznavanje prava i iznos zajamčene minimalne naknade za beskućnika i žrtvu nasilja i trgovanja ljudima.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisuje se način utvrđivanja zajamčene minimalne naknade kod ostvarivanja prihoda na način da se iznos zajamčene minimalne naknade za svaki pojedini mjesec od pokretanja postupka do donošenja rješenja utvrđuje kao razlika između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. predloženog zakona i prihoda samca ili kućanstva u svakom pojedinom mjesecu počevši od mjeseca u kojem je pokrenut postupak za priznavanje prava do mjeseca koji prethodi mjesecu u kojem se donosi rješenje. Nadalje, propisuje se da mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade, za mjesec u kojem se donosi rješenje, te za razdoblje nakon donošenja rješenja predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. predloženog zakona i prihoda samca ili kućanstva u mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznavanju prava.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisuju se novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se umanjivanje prihoda za iznos koji na temelju propisa kojim se uređuju obiteljski odnosi, samac ili član kućanstva plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi.

Uz članak 32.

Ovim člankom propisuje se način utvrđivanja prihoda za samca ili kućanstvo koje obavlja samostalnu djelatnost.

Uz članak 33.

Ovim člankom propisuje se mogućnost isplate zajamčene minimalne naknade u cijelosti ili djelomično u naravi, ako se ocijeni da postoji vjerojatnost da korisnik zajamčenu minimalnu naknadu neće koristiti za podmirenje osnovnih životnih potreba. Radi istih okolnosti propisuje se i da se djelomični iznos zajamčene minimalne naknade može izravno isplatiti obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisuju se obveza radno i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu na način da je radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan prihvatiti zaposlenje te biti aktivan u traženju posla i raspoloživ za rad prema zakonima o zapošljavanju. Nadalje se propisuje da pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva ako radno sposobni i djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva neopravdano odbije prihvatiti ponuđeno zaposlenje ili otkáže ugovor o radu te da se takvom korisniku ne može priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu odnosno uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade u propisanom roku.

Uz članak 35.

Ovim člankom uređuju se odnosi između Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Osim toga propisuje se da je služba nadležna za zapošljavanje dužna provoditi aktivnosti i mjere iz svoje nadležnosti u svrhu zapošljavanja radno sposobnih i djelomično radno sposobnih samaca ili članova kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Propisuju se dužnosti Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje te način njihove suradnje u provođenju socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade te se ujedno određuje da će navedeno biti propisano pravilnikom kojeg donosi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se dužnost jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba da organizira rad za opće dobro bez naknade za radno sposobne i djelomično radno sposobne samce ili članove kućanstva koji su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu te da snosi troškove za provedbu rada za opće dobro i zaštite na radu. Nadalje se propisuje da se rad za opće dobro bez naknade izvršava na temelju ugovora o radu za opće dobro bez naknade kojim se određuje trajanje rada, mjesto obavljanja rada, opseg i vrsta posla. Također, propisuje se dužnost odazivanja radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu

pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade, osim osoba iz članka 26. predloženog zakona. Propisano je trajanje rada za opće dobro bez naknade.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisuje se prestanak prava na zajamčenu minimalnu naknadu samcu ili umanjeње iznosa zajamčene minimalne naknade kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva ako se radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva ne odazove urednom pozivu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade kao i da se takvom korisniku ne može priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu odnosno uvećanje iznosa zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

Uz članak 38.

Ovim člankom propisuju se dužnosti i način suradnje Zavoda i jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba u provođenju mjere rada za opće dobro bez naknade.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuje se umanjivanje iznosa zajamčene minimalne naknade samcu ili članu kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u slučaju zapošljavanja te razlozi za prestanak. Navedeno se ne odnosi na zaposlenje u javnom radu.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuju se okolnosti radi kojih prestaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu samcu ili kućanstvu odnosno kada se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu kao i dan prestanka prava odnosno dan umanjeња iznosa zajamčene minimalne naknade kućanstvu. U slučaju kada je rješenje o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu doneseno na temelju netočnih ili nepotpunih podataka o приходima i drugim okolnostima, koje je dala stranka, rješenje kojim je pravo priznato se poništava. Također, u naprijed opisanom slučaju kao i u slučaju ako u postupku preispitivanja prava korisnik nije omogućio uvid u приход ili imovinu, korisniku se ne može priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.

Uz članak 41.

Ovim člankom propisuje se pravo na naknadu za troškove stanovanja koji se priznaju korisniku zajamčene minimalne naknade, osim beskućnika koji se nalazi u prenoćištu, prihvatilištu ili organiziranom stanovanju, žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima kojima je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama i korisniku prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci koji se zaposli i pojašnjava se pojam troškova stanovanja u smislu predloženog zakona.

Uz članak 42.

Ovim člankom propisuje se stvarna nadležnost za priznavanje prava na naknadu za troškove stanovanja, iznos u kojem se priznaje pravo kao i mogućnost isplate priznatog prava djelomično ili u cijelosti na račun ovlaštene pravne ili fizičke osobe koja je izvršila uslugu.

Uz članak 43.

Ovim člankom propisana je obveza jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za vođenje evidencije i dokumentacije o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi, izradi, dostavi i objedinjavanju godišnjeg izvješća u elektroničkom obliku te donošenju pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima dostave izvješća.

Uz članak 44.

Ovim člankom propisuje se pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, uvjeti za priznavanje prava, sadržaj rješenja te obveze u slučaju promijenjenih okolnosti. Nadalje se propisuje da se mjesečni iznos naknade i način sudjelovanja u podmirenju troškova energenata propisuje uredbom Vlade Republike Hrvatske.

Uz članak 45.

Ovim člankom propisuje se pravo na naknadu za osobne potrebe učeniku osnovne i srednje škole, mlađoj punoljetnoj osobi, odrasloj osobi i osobi starije životne dobi kojoj je priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju rješenja, ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju. Nadalje se propisuje da se pravo priznaje u postotku od osnovice u propisanim iznosima rješenjem o priznavanju prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja. Također, propisuje se i prestanak prava.

Uz članke 46. do 48.

Ovim člancima propisuju se uvjeti za priznavanje prava na jednokratnu naknadu, ukupni iznos jednokratnih naknada u jednoj godini, mogućnost isplate naknade u naravi pod određenim uvjetima i iznimna mogućnost, samo u osobito opravdanim slučajevima, priznavanja jednokratne naknade u iznosu do 10.000,00 kuna te razmjena podataka o priznatom pravu između Zavoda i jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba.

Uz članak 49.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za priznavanje prava na naknadu za pogrebne troškove, iznos naknade kao i obveza Zavoda da traži povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove od nasljednika umrle osobe, osim u slučaju ošasne imovine.

Uz članak 50.

Ovim člankom propisuje se naknada za redovito studiranje, iznos naknade, korisnici, ostvarivanje prava za vrijeme mirovanja obveza studenta, obveza dostavljanja dokaza kao i priznavanje prava bez obzira na imovinske prilike korisnika.

Uz članak 51.

Ovim člankom propisano je da troškove smještaja učenicima srednjih škola, slabijeg imovnog stanja koji nisu članovi kućanstava koji su korisnici zajamčene minimalne naknade plaća Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju u učenički dom. Kriteriji slabijeg imovnog stanja propisati će se pravilnikom.

Uz članak 52.

Ovim člankom propisano je pravo na osobnu invalidninu, korisnici i svrha prava.

Uz članak 53.

Ovim člankom propisane u zapreke za priznavanje prava na osobnu invalidninu.

Uz članak 54.

Ovim člankom propisan je iznos osobne invalidnine za osobu koja nema vlastiti prihod kao i način utvrđivanja iznosa osobne invalidnine za osobu koja ostvaruje prihod po bilo kojoj osnovi. Propisani su i novčani iznosi koji se ne uračunavaju u prihod za priznavanje prava na osobnu invalidninu s tim da se novčana sredstva ostvarena s osnova plaće, naknade plaće tijekom privremene nesposobnosti odnosno spriječenosti za rad, mirovine, autorskog honorara, ugovora o djelu te roditeljske i roditeljske naknade do iznosa 800% osnovice ne uračunavaju se u prihod.

Uz članak 55.

Ovim člankom propisano je umanjeње prihoda za osobnu invalidninu za iznos koji osoba plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi prema propisu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

Uz članak 56.

Ovim člankom propisuje se mirovanje prava na osobnu invalidnu ako se korisnik nalazi u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora te boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca. Također, propisuje se da se rješenjem o mirovanju prava obustavlja isplata naknade za vrijeme mirovanja prava, a u slučaju prestanka okolnosti koja je dovela do mirovanja prava propisuje se da se o prestanku mirovanja prava i nastavku isplate naknade odlučuje istim rješenjem.

Uz članak 57.

Ovim člankom propisano je pravo na doplatu za pomoć i njegu i definirani su korisnici prava.

Uz članak 58.

Ovim člankom propisuje se opseg prava na doplatak za pomoć i njegu – puni i smanjeni iznos ovisno o tome postoji li prijekta potreba pomoći i njege druge osobe u punom ili smanjenom opsegu te visina doplatka za pomoć i njegu u punom i smanjenom iznosu.

Uz članak 59.

Ovim člankom propisuju se zapreke za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu te novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod za ostvarivanje prava.

Uz članak 60.

Ovim člankom propisuju se uvjeti za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu u punom ili smanjenom iznosu ovisno o stupnju težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti. Osobi kojoj je utvrđen treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti pravo se priznaje neovisno o imovini i prihodima, a osobi kod koje je utvrđen drugi stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti, priznavanje prava uvjetovano je prihodovnim cenzusom i nepostojanjem svih zapreka za priznavanje prava propisanih predloženim zakonom.

Uz članak 61.

Ovim člankom propisuju se novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod za ostvarivanje prava na doplatak za pomoć i njegu. Također, propisuje se i da se iznos prihoda umanjuje za iznos koji osoba plaća za uzdržavanje osobe s kojom ne živi prema propisu kojim se uređuju obiteljski odnosi.

Uz članak 62.

Ovim člankom propisuje se mirovanje prava na doplatak za pomoć i njegu ako se korisnik nalazi u istražnom zatvoru, na izdržavanju kazne zatvora, u zdravstvenoj ustanovi te boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca. Također, propisuje se da se rješenjem o mirovanju prava obustavlja isplata naknade za vrijeme mirovanja prava, a u slučaju prestanka okolnosti koja je dovela do mirovanja prava propisuje se da se o prestanku mirovanja prava i nastavku isplate naknade odlučuje istim rješenjem.

Uz članak 63.

Ovim člankom propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica.

Uz članak 64.

Ovim člankom propisuje se priznavanje prava na status roditelja njegovatelja za dijete s teškoćama u razvoju ili osobu s invaliditetom koji ispunjava propisane uvjete, a ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom propisana je mogućnost priznavanja prava za oba roditelja.

Uz članak 65.

Ovim člankom propisan je krug osoba kojima se, pod određenim pretpostavkama, može priznati status njegovatelja ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom nema roditelje, ako ne žive s njim ili ako nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu ili ako u jednoroditeljskoj obitelji ima dvoje ili više takve djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom. Za priznavanje prava na status njegovatelja potreban je pristanak osobe s invaliditetom, odnosno njegovog zakonskog zastupnika.

Uz članak 66.

Ovim člankom propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati roditelj ili član kućanstva za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja, propisuju se godine života do kojih se priznaje pravo kao i iznimna mogućnost ostvarivanja priznatog prava i nakon navršenih 65 godina života te zapreke za priznavanje prava.

Uz članak 67.

Ovim člankom propisuje se pravo roditelja njegovatelja ili njegovatelja na naknadu, utvrđuje se visina naknade i pripadajuća prava iz mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja te prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlene osobe prema posebnim propisima. Propisuje se tijelo koje vrši obračun i isplatu naknade te uplatu doprinosa iz sredstava koja se osiguravaju u državnom proračunu.

Uz članak 68.

Ovim člankom propisuje se mogućnost korištenja i trajanje odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, mogućnost priznavanja prava na uslugu privremenog smještaja djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom za vrijeme trajanja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja kao i njegove privremene nesposobnosti za rad do dva mjeseca. Također, propisuje se i pravo roditelja njegovatelja ili njegovatelja na naknadu za vrijeme trajanja odmora i privremene nesposobnosti za rad.

Uz članak 69.

Ovim člankom propisana je obustava isplate naknade za status roditelja njegovatelja ili njegovatelja za vrijeme dok roditelj njegovatelj koristi roditeljski, roditeljski ili posvojiteljski dopust za drugo dijete. Za to vrijeme na roditelju njegovatelju ili njegovatelju ne prestaje svojstvo osiguranika iz mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja. Nadalje, u slučaju prestanka okolnosti koja je dovela do obustave isplate naknade propisuje se da se o prestanku obustave i nastavku isplate naknade odlučuje istim rješenjem.

Uz članke 70. i 71.

Ovim člancima propisani su slučajevi prestanka prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja, propisano je tijelo zaduženo za vođenje evidencije o priznatim pravima na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja kao i donošenje pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije.

Uz članke 72. i 73.

Ovim člancima definira se pojam socijalnih usluga i propisuju se vrste socijalnih usluga u sustavu socijalne skrbi.

Uz članke 74. i 75.

Ovim člancima propisuje se trajanje i učestalost socijalnih usluga. Također, određuje se da se socijalne usluge priznaju ili odobravaju na temelju sveobuhvatne i/ili specifične procjene potreba korisnika, rizika i snaga obitelji i resursa lokalne zajednice u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencija. Nadalje, navode se socijalne usluge za koje nije potrebna sveobuhvatna i/ili specifična procjena potreba odnosno individualni plan promjene ili plan intervencija.

Uz članak 76.

Ovim člankom propisuje se davanje prednosti izvaninstitucijskim uslugama odnosno izvaninstitucijskoj skrbi u odnosu na institucijsku skrb, propisuju se vrste izvaninstitucijskih usluga te se propisuje razlikovanje usluga smještaja kao izvaninstitucijske skrbi odnosno institucijske skrbi.

Uz članak 77.

Ovim člankom propisuje se pravna osnova za pružanje socijalnih usluga, vrste socijalnih usluga koje se pružaju na temelju rješenja, uputnice, zaključka i na temelju ugovora. Propisuju se usluge koje dijete može koristiti samo na temelju uputnice ili rješenja. Nadalje se propisuje mogućnost korisnika da samostalno izabere socijalnu uslugu i pružatelja s kojim sklapa ugovor o pružanju socijalne usluge u kojem slučaju u cijelosti snosi troškove izabrane usluge.

Uz članak 78.

Ovim člankom propisuje se da se uputnica izdaje na temelju individualnog plana promjene i potreba korisnika, uz suglasnost korisnika. Također, propisuje se izdavanje uputnice za svaku uslugu posebno te izdavanje nove uputnice u slučaju promijenjenih okolnosti koje utječu na vrstu, opseg, način pružanja usluge i promjenu pružatelja usluge.

Uz članak 79.

Ovim člankom propisuje se sadržaj uputnice, prilog uputnici, tijelo koje vodi evidenciju o izdanim uputnicama te donošenje pravilnika o obrascu uputnice i načinu vođenja evidencije.

Uz članak 80.

Ovim člankom propisuju se obveze pružatelja usluge nakon zaprimanja uputnice. Obveze se odnose na obavještanje Zavoda o danu početka pružanja usluge ili stavljanja na listu zaprimljenih zahtjeva, odnosno nemogućnosti pružanja usluge uz navođenje razloga za isto. Nadalje, propisuju se i obveze Zavoda nakon zaprimanja obavijesti pružatelja usluge o nemogućnosti pružanja socijalne usluge koje se odnose na obavještanje Ministarstva te izdavanju nove uputnice.

Uz članka 81.

Ovim člankom propisuje se sadržaj i pružatelj prve socijalne usluge.

Uz članak 82.

Ovim člankom propisuje se sadržaj i pružatelj usluge sveobuhvatne procjene i planiranja.

Uz članak 83.

Ovim člankom definira se usluga savjetovanja, utvrđuje se njen sadržaj i način pružanja i propisuje pružatelj usluge.

Uz članak 84.

Ovim člankom definira se socijalna usluga stručne procjene i njena svrha. Nadalje se propisuje vrsta korisnika kojima se usluga pruža, propisuju se prava za koje se usluga provodi, trajanje usluge i pružatelj usluge. U neupravnim postupcima usluga se odobrava uputnicom, a u upravnim postupcima zaključkom.

Uz članke 85. i 86.

Ovim člancima definira se socijalna usluga psihosocijalnog savjetovanja, sadržaj i način pružanja usluge. Nadalje se propisuje provođenje procjene rizika snaga i potreba korisnika kao uvjet za odobravanje usluge, propisuje se trajanje usluge i iznimna mogućnost nastavka pružanja usluge te pružatelj usluge.

Uz članak 87.

Ovim člankom propisuje se nova usluga u sustavu socijalne skrbi, usluga socijalnog mentorstva, propisuje se sadržaj usluge, vrsta korisnika kojima se usluga može pružati, procjena i trajanje usluge.

Uz članak 88.

Ovim člankom propisuju se pružatelji usluge socijalnog mentorstva za pojedine vrste korisnika kao i uvjeti koje moraju ispunjavati pružatelji usluga. Također, propisuje se koordiniranje i upravljanje procesom socijalnog mentorstva od strane voditelja slučaja kada uslugu socijalnog mentorstva ne pruža stručni radnik Zavoda. U tom slučaju propisuje se obveza socijalnog mentora i korisnika o pismenom izvještavanju voditelja slučaja o tijeku i učincima socijalnog mentorstva.

Uz članke 89. i 90.

Ovim člancima definira se usluga obiteljske medijacije, propisuju se korisnici kojima se usluga pruža, trajanje i pružatelj usluge. Nadalje se propisuje supsidijarna primjena odredbi o obiteljskoj medijaciji sukladno propisu kojim se uređuju obiteljski odnosi kao i propisu kojim se uređuje mirenje.

Uz članke 91. i 92.

Ovim člancima definira se usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, propisuje se vrsta korisnika kojem se usluga pruža, trajanje i pružatelj usluge.

Uz članak 93.

Ovim člankom definira se psihosocijalna podrška kao usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći i podrške kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, govorno-komunikacijskih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.

Uz članke 94. i 95.

Ovim člancima propisuje se da se psihosocijalna podrška može pružati pojedincu, obitelji ili udomitelju, individualno ili u grupi. Nadalje, propisuje se da se usluga pruža u obitelji korisnika, udomiteljskoj obitelji ili kod drugih pružatelja usluga ili na drugim mjestima prema potrebi korisnika uz nazočnost ili sudjelovanje članova obitelji. Također, propisuje se trajanje usluge te pružatelji usluge.

Uz članak 96.

Ovim člankom definira se svrha za koju se odobrava usluga psihosocijalne podrške pojedincu, propisuje se uvjet za odobravanje psihosocijalne podrške pojedincu, djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom i trajanje usluge.

Uz članak 97.

Ovim člankom definira se svrha za koju se odobrava usluga psihosocijalne podrške obitelji, slučajevi u kojima se usluga odobrava, uvjet za njeno odobravanje te trajanje usluge psihosocijalne podrške obitelji.

Uz članak 98.

Ovim člankom definira se sadržaj i svrha psihosocijalne podrške udomiteljima te trajanje usluge.

Uz članke 99. i 100.

Ovim člancima definira se usluga rane razvojne podrške kao usluga stručne poticajne pomoći i podrške djetetu i stručne savjetodavne pomoći roditeljima i drugim članovima obitelji ili udomitelju za dijete, kad je kod djeteta u ranoj dobi utvrđeno odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće. Nadalje, propisuje se način utvrđivanja odstupanja u razvoju kao i da se usluga odobrava djetetu radi poticanja njegovog razvoja i uključivanja u širu socijalnu mrežu, ako se takva usluga ne osigurava u okviru zdravstvene djelatnosti, nakon prethodno pribavljene stručne procjene pružatelja usluge o trajanju i učestalosti pružanja usluge. Propisuje se trajanje, pružatelj i način pružanja usluge kao i da usluga rane razvojne podrške isključuje mogućnost korištenja usluge psihosocijalne podrške.

Uz članak 101.

Ovim člankom propisuje se socijalna usluga pomoći pri uključivanju djeteta s teškoćama u razvoju ili mlade punoljetne osobe s invaliditetom u programe odgoja i redovitog obrazovanja. Usluga se pruža odgajateljima i stručnim suradnicima u predškolskim ustanovama te učiteljima, nastavnicima, stručnim suradnicima i asistentima u školskim ustanovama, a za odobravanje usluge potrebno je pribaviti mišljenje predškolske i školske ustanove kao i pružatelja usluge. Člankom su propisani pružatelji koji pružaju navedenu uslugu.

Uz članke 102. i 103.

Ovim člancima definira se usluga pomoći u kući kao usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć roditelja, bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili djeteta osigurati podmirenje svakodnevnih životnih potreba, definiraju se korisnici usluge i propisuju uvjeti za njeno odobravanje.

Uz članke 104. i 105.

Ovim člancima propisuje se sadržaj usluge pomoći u kući odnosno aktivnosti koje ista obuhvaća te pružatelji usluge.

Uz članke 106. i 107.

Ovim člancima definira se boravak kao usluga kojom se osiguravaju organizirane aktivnosti tijekom dana uz stručnu i drugu pomoć i podršku, radi zadovoljavanja osnovnih i dodatnih životnih potreba korisnika, ako ne mogu biti zadovoljene u obitelji. Nadalje, propisuju se korisnici usluge, razlikovanje poludnevnog i cjelodnevnog boravka, trajanje i pružatelj usluge boravka i iznimka da se korisniku kojem je odobrena usluga boravka do dva dana u tjednu može odobriti usluga psihosocijalne podrške.

Uz članak 108.

Ovim člankom definira se usluga organiziranog stanovanja kao usluga kojom se osigurava stanovanje u stambenoj jedinici uz stalnu ili povremenu stručnu i drugu pomoć i potporu u osiguravanju osnovnih životnih i drugih potreba radi uspostavljanja i održavanja njihovih socijalnih uloga, izjednačavanja njihovih mogućnosti, poboljšanja kvalitete života, poticanja aktivnog i samostalnog življenja te socijalnog uključivanja prema potrebama korisnika. Također, propisuju se vrste stambenih jedinica u kojima se pruža usluga i ograničenje broja korisnika usluge u jednoj stambenoj jedinici.

Uz članke 109. i 110.

Ovim člancima propisuju se korisnici usluge organiziranog stanovanja te pružatelji usluge.

Uz članak 111.

Ovim člankom definira se usluga smještaja, aktivnosti koje ona obuhvaća te da se pravo na uslugu smještaja može priznati tijekom svih dana u tjednu ili tijekom pet radnih dana.

Uz članke 112. i 113.

Ovim člancima propisuju se korisnici usluge smještaja kao i zapreke za priznavanje usluge smještaja. Nadalje, propisuje se pružatelj usluge smještaja te obveza prvenstvenog priznavanja prava na uslugu djetetu, a osobito djetetu mlađem od sedam godina u udomiteljskoj obitelji odnosno obiteljskom domu, a tek iznimno u domu socijalne skrbi odnosno kod drugog pružatelja usluge smještaja.

Uz članak 114.

Ovim člankom propisuju se slučajevi u kojima se odobrava usluga privremenog smještaja, a to su krizne situacije, radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa, radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana ili u drugim slučajevima propisanim predloženim zakonom ili drugim propisima. Nadalje, propisuje se da se usluga privremenog smještaja radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa i usluga privremenog smještaja radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana ne mogu pružati u obiteljskom domu. Propisana je i obveza suradnje Zavoda i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba radi planiranja aktivnosti za ponovno uključivanje korisnika u život zajednice.

Uz članak 115.

Ovim člankom definiraju se krizne situacije kao situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe te se propisuju korisnici kojima se može priznati pravo na uslugu privremenog smještaja u kriznim situacijama.

Uz članak 116.

Ovim člankom propisuje se trajanje usluge privremenog smještaja u kriznim situacijama na način da se ista može priznati dok se ne osiguraju uvjeti za povratak korisnika u vlastitu ili udomiteljsku obitelj ili se usluga smještaja ne osigura na drugi način, a najdulje do šest mjeseci. Nadalje, propisuju se iznimna mogućnost trajanja usluge do godinu dana za propisane korisnike.

Uz članak 117.

Ovim člankom propisuju se korisnici prava na uslugu privremenog smještaja radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa i trajanje usluge.

Uz članak 118.

Ovim člankom propisuje se da se pravo na uslugu privremenog smještaja radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana priznaje djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju u propisanom trajanju.

Uz članak 119.

Ovim člankom propisuju se korisnici kojima se može priznati usluga privremenog smještaja u drugim slučajevima kao i trajanje usluge.

Uz članak 120.

Ovim člankom propisuje se način određivanja cijena socijalnih usluga koje se pružaju u mreži i izvan mreže socijalnih usluga te donošenje pravilnika o metodologiji za utvrđivanje cijena socijalnih usluga.

Uz članak 121.

Ovim člankom propisuje se obveza korisnika te roditelja ili drugog obveznika uzdržavanja djeteta u plaćanju cijene usluge.

Uz članak 122.

Ovim člankom propisuje se obveza korisnika da svojim prihodima i imovinom sudjeluje u plaćanju cijene usluge, osim korisnika kojem je priznata usluga smještaja u kriznim situacijama.

Uz članke 123. i 124.

Ovim člancima propisuje se sudjelovanje djeteta i mlađe punoljetne osobe te sudjelovanje obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge.

Uz članke 125. i 126.

Ovim člancima propisuje se način odlučivanja o iznosu sudjelovanja korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge, plaćanje usluge na teret Ministarstva kao i donošenje pravilnika o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge.

Uz članak 127.

Ovim člankom propisuje se stvarna nadležnost Zavoda za odlučivanje o pravima u sustavu socijalne skrbi. Također, propisuje se stvarna nadležnost jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za odlučivanje o pravu na naknadu za troškove stanovanja, stvarna nadležnost Ministarstva za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta za početak rada Zavoda i Obiteljskog centra i stvarna nadležnost jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta za početak pružanja usluga pružatelja iz članka 163. stavka 1. točke 1. podtočke c) i d) i točke 3. i 4. ovoga Zaklona.

Uz članak 128.

Ovim člankom propisuje se najduži rok na koji se može donijeti rješenje o ispunjavanju uvjeta iz članka 127. stavka 5. predloženog zakona te se propisuje obveza i rok za podnošenje novog zahtjeva za pružatelja usluge koji želi pružati usluge nakon isteka roka utvrđenog rješenjem.

Uz članke 129. do 131.

Ovim člancima propisuju se slučajevi u kojima se ne mijenja mjesna nadležnost. Također, propisuje se način određivanja mjesne nadležnosti u stvarima koje se odnose na javne poslove vezane za djecu, određivanje mjesne nadležnosti za osobu koja se zatekne izvan mjesta svog prebivališta odnosno za dijete koje se zatekne bez nadzora roditelja ili druge osobe izvan svog prebivališta kao i za osobu koja nije u stanju štiti svoja prava i interese.

Uz članke 132. i 133.

Ovim člancima propisuje se način pokretanja postupka za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi i za utvrđivanje uvjeta za pružanje usluga te rok za donošenje rješenja.

Uz članak 134.

Ovim člankom propisuje se odgovornost podnositelja zahtjeva u postupcima radi priznavanja prava, odnosno korisnika u postupcima preispitivanja uvjeta za daljnje korištenje prava. Također, propisuje se da su na zahtjev Zavoda, druga tijela, sudovi i financijske institucije dužne, bez odgađanja, dostaviti podatke o prihodima i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegovog kućanstva.

Uz članak 135.

Ovim člankom propisuju se prava i usluge u sustavu socijalne skrbi za koja se izrađuje individualni plan promjene.

Uz članak 136.

Ovim člankom propisuje se, da će u slučaju kada je u postupku prije donošenja rješenja o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi potrebno utvrditi činjenice vezane za zdravstveno stanje zatražiti vještačenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom sukladno posebnom zakonu. Također, propisuje se mogućnost Ministarstva da, u slučaju kada se žalbom pobija prvostupanjsko rješenje o pravima u sustavu socijalne skrbi, u svezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, zatraži nalaz i mišljenje Središnjeg ureda Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, prije donošenja rješenja o žalbi

Uz članak 137.

Ovim člankom propisuje se da se prava koja se na temelju predloženog zakona priznaju u novčanom iznosu, priznaju s danom podnošenja zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, a iznimno od navedenog, pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata, jednokratnu naknadu, pravo na naknadu za pogrebne troškove i pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se s danom izvršnosti rješenja dok se naknada za osobne potrebe priznaje s početkom korištenja usluge. Nadalje se propisuje da se prava na usluge priznaju s danom početka korištenja usluge te da se novčana prava isplaćuju mjesečno osim jednokratne naknade i naknade za pogrebne troškove.

Uz članak 138.

Ovim člankom propisuje se da se za mjesec u kojem je priznato pravo na zajamčenu naknadu, naknadu za osobne potrebe, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatu za pomoć i njegu i status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisniku novčani iznos isplaćuje razmjerno broju dana od dana priznavanja prava do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo korisniku se novčani iznos po priznatom pravu isplaćuje razmjerno broju dana, do dana prestanka prava.

Uz članak 139.

Ovim člankom propisuje se dužnost korisnika prava na temelju predloženog zakona da obavijesti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava odnosno na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene. Također se propisuje da na osnovi prijave korisnika ili na osnovi podataka pribavljenih po službenoj dužnosti, Zavod donosi novu odluku samo ako to zahtijevaju promijenjene okolnosti o kojima ovisi priznavanje i visina iznosa priznatog prava.

Uz članke 140. i 141.

Ovim člancima propisuje utjecaj promijenjenih okolnosti na korištenje prava u manjem ili većem iznosu od već priznatog prava i u navedenim slučajevima donošenje rješenja o ukidanju rješenja kojim je priznato pravo i utvrđivanje prava u izmijenjenom iznosu, odnosno prestanak prava.

Uz članke 142. i 143.

Ovim člancima propisuje se pravo na pomoć komunikacijskog posrednika radi prevladavanja komunikacijskih teškoća u postupcima ostvarivanja prava te troškovi postupka.

Uz članke 144. i 145.

Ovim člancima propisuje pravo na izjavljivanje žalbe, tijelo koje odlučuje o žalbama te pokretanje upravnog spora. Nadalje, propisuje se da žalba ne odgađa izvršenje rješenja, osim rješenja o priznavanju i prestanku prava na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja kod kojeg žalba odgađa izvršenje rješenja.

Uz članke 146. i 147.

Ovim člancima propisuje se odgovarajući način primjene pojedinih postupovnih odredbi na postupak odobravanja usluga koje se pružaju na temelju uputnice. Također, propisuje se izjavljivanje prigovora i odlučivanje o prigovoru.

Uz članke 148. do 150.

Ovim člancima propisuje se podnošenje pritužbe korisnika koji nisu zadovoljni postupanjem ili propuštanjem postupanja osoba u djelatnosti socijalne skrbi i odlučivanje ravnatelja ustanove socijalne skrbi o osnovanosti pritužbe. U slučaju nezadovoljstva odgovorom ravnatelja, propisuje se mogućnost i rok za podnošenje pritužbe Ministarstvu, obvezni sadržaj pritužbe i rok za odlučivanje o osnovanosti pritužbe Ministarstva.

Uz članak 151.

Ovim člankom propisuje se odlučivanje o pritužbama podnositelja koji nisu zadovoljni odgovorom Ministarstva te sastav i imenovanje Povjerenstva.

Uz članke 152. do 156.

Ovim člancima propisuju se uvjeti za imenovanje članova Povjerenstva, vrijeme na koje se imenuju, izbor predsjednika i potpredsjednika, postupak sigurnosne provjere, zapreke za odlučivanje u predmetu, razrješenje prije isteka roka i dužnost čuvanja tajnosti podataka. U Povjerenstvo se imenuju građani koje na temelju javnoga poziva predlože organizacija civilnoga društva ili su se osobno javili na javni poziv.

Uz članke 157. i 158.

Ovim člancima propisuje se donošenje Poslovnika o radu Povjerenstva, pružanje administrativne i tehničke pomoći Povjerenstvu i dostavljanje odluke Povjerenstva. Ako je Povjerenstvo utvrdilo osnovanost pritužbe, propisuje se obveza Ministarstva za ponovno odlučivanje o osnovanosti pritužbe, odnosno obveza i rok za obavještanje o utvrđenom i poduzetim mjerama podnositelja pritužbe, ustanove socijalne skrbi i Povjerenstva. Propisuje se također i dostavljanje odluke sudu te pružanje administrativne i tehničke pomoći Povjerenstvu.

Uz članke 159. i 160.

Ovim člancima propisuje se postupanje Povjerenstva u slučajevima donošenja većeg broja odluka o osnovanosti pritužbe u tijeku jedne kalendarske godine koje se odnose na istog stručnog radnika odnosno istog stručnog tima ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska. Također, propisuje se obveza podnošenja godišnjeg izvješća Povjerenstva.

Uz članke 161. i 162.

Ovim člancima propisuje se pravo i visina naknade i troškova prijevoza za članove Povjerenstva, financiranje istih, vođenje evidencije o pritužbama i donošenje pravilnika o načinu rada i postupanja po pritužbama, vođenju evidencije i rokovima čuvanja podataka.

Uz članke 163. i 164.

Ovim člancima propisuju se pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi i uvjeti koje moraju ispunjavati sukladno pravilniku kojeg donosi ministar.

Uz članak 165.

Ovim člankom propisuje se način utvrđivanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga socijalne skrbi te imenovanje i sastav povjerenstva, izrada zapisnika s nalazom i mišljenjem, otklanjanje nedostataka i obveza dostavljanja zapisnika o očevidu jedinici područne (regionalne) samouprave, odnosno Gradu Zagrebu.

Uz članak 166.

Ovim člankom propisuje se kada pravna i fizička osoba može početi pružati socijalne usluge. Nadalje, propisuje se početak pružanja socijalnih usluga za pravnu i fizičku osobu koja u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru ispunjava uvjete za pružanje socijalnih usluga.

Uz članke 167. i 168.

Ovim člancima propisuje se registar pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, tijelo koje vodi registar, oblik vođenja registra, njegova objava kao i donošenje pravilnika o sadržaju i načinu vođenja registra. Također, propisuje se obveza upisa u registar.

Uz članak 169.

Ovim člankom propisuje se obveza pružatelja usluge, osim udomitelja, za ažurnim upisivanjem korisnika usluge u evidenciju korisnika usluga kao i evidentiranjem zaprimljenog zahtjeva za pružanje usluge u evidenciju zaprimljenih zahtjeva.

Uz članak 170.

Ovim člankom propisuje se obveza jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba za kontroliranje ispunjavanja uvjeta za pružanje usluga pružatelja za koje je donijela rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga te obveza obavještavanja Ministarstva u slučaju nastanka nepravilnosti u pogledu uvjeta ili pružanja usluge korisnicima. Također, propisuje se i obveza jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba za suorganiziranje edukacije stručnih radnika.

Uz članak 171.

Ovim člankom propisuje se zabrana sklapanja ugovora s korisnikom o raspolaganju imovinom korisnika za pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi i osobe zaposlene u djelatnosti socijalne skrbi.

Uz članak 172.

Ovim člankom propisuje se ovlaštenje ministra da, u iznimnim slučajevima propisanim predloženim zakonom može naredbom privremeno narediti ili zabraniti određeno postupanje te utvrditi obveznu primjenu drugih privremenih interventnih mjera koje su nužne radi trenutačne zaštite pravnog poretka te zaštite života, sigurnosti, zdravlja stanovništva ili imovine veće vrijednosti.

Uz članak 173.

Ovim člankom propisuje se mogućnost preraspodjele radnog vremena u slučaju mobilizacije stručnog i drugog radnika te radna izolacija uz pisanu suglasnost stručnog i drugog radnika.

Uz članak 174.

Ovim člankom propisuje se supsidijarna primjena zakona kojim se uređuju ustanove te osnivačka prava ustanove koju osniva Republika Hrvatska.

Uz članke 175. i 176.

Ovim člancima propisuje se osnivanje Zavoda kao javne ustanove sa sjedištem u Zagrebu. Propisuje se obveza Zavoda na podnošenje izvješća Vladi Republike Hrvatske najmanje jednom godišnje i rok za podnošenje izvješća.

Uz članke 177. i 178.

Ovim člancima propisuje se djelatnost i ustrojstvo Zavoda.

Uz članke 179. do 182.

Ovim člancima propisuju se tijela Zavoda, upravno vijeće koje upravlja Zavodom, izbor, sastav i mandat članova upravnog vijeća, ravnatelj Zavoda, njegovo imenovanje, mandat, zamjenik i pomoćnici te nadzorna stručna i savjetodavna tijela i jedinstvena stručna služba radi obavljanja stručno-analitičkih, administrativnih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

Uz članke 183. i 184.

Ovim člancima propisuje način donošenja statuta Zavoda, pitanja koja se njime uređuju, pitanja koja se uređuju pravilnikom o radu i objava općih akata.

Uz članke 185. i 186.

Ovim člancima propisuje se osnivanje Obiteljskog centra kao javne ustanove sa sjedištem u Zagrebu i njegova djelatnost.

Uz članak 187.

Ovim člankom propisano je da Obiteljski centar poslove iz svoje nadležnosti obavlja u središnjoj jedinici i područnim jedinicama koje se ustrojavaju za područje svake pojedine jedinice područne (regionalne) samouprave. Središnja jedinica ima sjedište u Zagrebu a područne u sjedištu jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Uz članak 188.

Ovim člankom propisana je suradnja Obiteljskog centra s drugim pravnim i fizičkim osobama.

Uz članak 189.

Ovim člankom propisan je sastav, izbor i mandat članova upravnog vijeća Obiteljskog centra.

Uz članak 190.

Ovim člankom propisuje se imenovanje i mandat ravnatelja i pomoćnika ravnatelja Obiteljskog centra.

Uz članke 191. i 192.

Ovim člancima propisuju se opći akti Obiteljskog centra te obveza vođenja evidencija i dokumentacije u skladu s odredbama pravilnika kojeg donosi ministar.

Uz članke 193. do 197.

Ovim člancima propisuje se da je dom socijalne skrbi javna ustanova koja se osniva za pružanje socijalnih usluga kao i drugih poslova propisanih predloženim zakonom. Nadalje, propisuje se obveza osnivača doma socijalne skrbi za traženje ocjene o usklađenosti akta o osnivanju sa zakonima, dužnost i rok Ministarstva za donošenje rješenja o usklađenosti akta kao i pravne posljedice nedonošenja rješenja u propisanom roku. Nadalje se propisuje da je privremeni ravnatelj doma socijalne skrbi dužan dva mjeseca prije planiranog početka rada doma, podnijeti zahtjev za donošenje rješenja o utvrđivanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga

Uz članke 198. i 199.

Ovim člancima propisuje se da dom može imati jednu ili više podružnica i način osnivanja podružnica, imenovanje i uvjeti za imenovanje voditelja podružnice, ovlasti voditelja i povratak na ranije poslove.

Uz članke 200. do 202.

Ovim člancima propisuje se upravno vijeće doma socijalne skrbi, njegov sastav, način imenovanja i mandat, uvjeti za imenovanje članova upravnog vijeća i razlozi za razrješenje predsjednika i člana upravnog vijeća prije isteka mandata.

Uz članke 203. do 208.

Ovim člancima propisuje se ravnatelj doma socijalne skrbi, imenovanje, mandat i uvjeti za imenovanje ravnatelja, mogućnost povratka na ranije poslove, zamjena u slučaju privremene spriječenosti, razlozi za razrješenje prije isteka mandata i vršitelj dužnosti ravnatelja.

Uz članke 209. do 212.

Ovim člancima propisuje se sastav stručnog vijeća doma socijalne skrbi i djelokrug njegovog rada, propisuje se obveza donošenja statuta i drugih općih akata doma socijalne skrbi. Nadalje se propisuje da se u domovima socijalne skrbi kojima je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska može provoditi program osnovnog i srednjeg odgoja i obrazovanja. Također se propisuje obveza doma socijalne skrbi i podružnice na propisani način voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima i o obavljanju djelatnosti u skladu s odredbama pravilnika kojeg donosi ministar.

Uz članak 213.

Ovim člankom propisuje se da je centar za pomoć u kući ustanova socijalne skrbi koja se osniva za pružanje svih ili pojedinih aktivnosti usluga pomoći u kući, a mogu ga osnovati jedinice područne (regionalne) i lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba.

Uz članke 214. do 216.

Ovim člancima propisuje se da centrom za pomoć u kući upravlja i vodi ga ravnatelj, propisuju se uvjeti za njegovo imenovanje te donošenje općih akata ustanove. Nadalje se propisuje obveza vođenja evidencije i dokumentacije o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad centra za pomoć u kući skladno pravilniku kojega donosi ministar.

Uz članke 217. do 219.

Ovim člancima propisuje se osnivanje i djelatnost Akademije te da se unutarnje ustrojstvo Akademije uređuje statutom.

Uz članke 220. i 221.

Ovim člancima propisuje se upravno vijeće kao tijelo koje upravlja Akademijom, dok će se izbor i imenovanje članova upravnog vijeća, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća urediti statutom.

Uz članak 222.

Ovim člankom propisuje se ravnatelj kao osoba koja rukovodi Akademijom, način imenovanja, pomoćnici i način njihova imenovanja, dok će se uvjeti za imenovanje ravnatelja i pomoćnika ravnatelja propisati statutom.

Uz članke 223. i 224.

Ovim člancima propisuje se Programsko vijeće kao stručno tijelo Akademije, njegov sastav i ovlasti.

Uz članak 225.

Ovim člankom propisuje se svrha stručnog usavršavanja u djelatnosti socijalne skrbi.

Uz članke 226. do 228.

Ovim člancima propisuje se obveza udruge, vjerske zajednice, trgovačkog društva i druge domaće i strane pravne osobe za pružanje socijalnih usluga u zasebnoj organizacijskoj jedinici. Nadalje, propisuje se ustrojstvo organizacijske jedinice, uvjeti za voditelja, obveza ustrojavanja stručnog vijeća i obveza vođenja evidencije i dokumentacije sukladno pravilniku koji donosi ministar.

Uz članke 229. i 230.

Ovim člancima propisuje se način pružanja socijalnih usluga kao profesionalne djelatnosti ili kao obrta, propisuju se usluge koje može pružati fizička osoba samostalno kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik, sadržaj naziva te obvezu vođenja evidencije i dokumentacije sukladno pravilniku kojeg donosi ministar.

Uz članke 231. do 233.

Ovim člancima propisuje se da je obiteljski dom oblik pružanja usluge smještaja ili boravka za pet do 20 odraslih korisnika, odnosno za četvero do desetero djece, propisuje se predstavnik obiteljskog doma, zaposlenici doma, uvjeti za predstavnika obiteljskog doma i uvjeti koje moraju ispunjavati stranci za pružanje usluga u obiteljskom domu. Osim toga propisuju se i zapreke za pružanje usluge u obiteljskom domu predstavnika obiteljskog doma i člana obitelji.

Uz članke 234. do 236.

Ovim člancima propisuje se svrha pružanja stručne pomoći u savjetovalištu, vrste usluga koje može pružati fizička osoba u savjetovalištu, uvjeti koje mora ispunjavati domaća i strana fizička osoba za pružanje tih usluga, zapreke za obavljanje usluge savjetovanja i mogućnost osnivanja zajedničkog savjetovališta.

Uz članak 237.

Ovim člankom propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati fizička osoba za pružanje pomoći u kući, propisuje se trajanje usluge i zapreke za pružanje usluge.

Uz članak 238.

Ovim člankom propisuje se udomiteljstvo kao oblik pružanja socijalnih usluga kojim se djetetu ili odrasloj osobi osigurava smještaj u udomiteljskoj obitelji, a uvjeti koje mora ispunjavati udomiteljska obitelj, način i prestanak obavljanja udomiteljstva te druga pitanja povezana s udomiteljstvom, uređuju se posebnim zakonom.

Uz članak 239.

Ovim člankom propisuju se razlozi zbog koji ustanova socijalne skrbi, pravna osoba i fizička osoba prestaje s pružanjem socijalnih usluga. Nadalje se propisuje da rješenje o prestanku pružanja socijalnih usluga donosi tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga te se propisuje dokumentacija i brisanje pružatelja usluge iz registra.

Uz članak 240.

Ovim člankom propisuje se mogućnost privremene obustave rada fizičke osobe koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik u slučaju opravdanog razloga, obveza obavještanja nadležnih tijela o privremenoj obustavi te obveza osiguranja privremenog smještaja ili boravka zatečenih korisnika kod drugog pružatelja usluga ako se radi o privremenoj obustavi pružanja usluga u obiteljskom domu.

Uz članak 241.

Stavci 1. i 2. ovoga članka propisuju postupanje pružatelja usluge koji samovoljno odluči prestati pružati uslugu koju je pružao na temelju rješenja Zavoda i obvezu Zavoda da osigura drugi odgovarajući smještaj korisnicima. Stavci 3. i 4. ovoga članka propisuju dužnost pružatelja usluge smještaja koji uslugu pruža na temelju ugovora da, u slučaju samovoljnog prestanka pružanja usluge, o istom dostavi obavijest zainteresiranim osobama i Zavodu te da

korisniku pruži informaciju o kojem drugom pružatelju usluge koji pruža uslugu smještaja za konkretnu skupinu korisnika i da o ispunjenju svoje obveze obavijesti Zavod. Obveza pružatelja usluge, dakle, iscrpljuje se u pružanju informacije zainteresiranim osobama. Stavak 5. ovoga članka propisuje obvezu svakog pružatelja usluge, neovisno o tome je li riječ o pružanju usluge na temelju rješenja ili ugovora, kao i osoba koja pruža usluge bez pravne osnove da u slučaju zabrane rada ili pružanja usluge obavijeste o tome zainteresirane osobe. Stavak 6. ovoga članka osigurava da o zabrani rada ili pružanja usluga bude obaviješten Zavod i nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga čime se otklanjanju i propusti pružatelja usluge ili osobe koja usluge pruža bez pravne osnove da pruži obavijest zainteresiranim osobama. Način otklanjanja propusta propisan je u stavcima 8. i 9. Stavak 7. ovoga članka propisuje dužnost Zavoda da u slučaju zabrane rada ili pružanja usluge pružatelju usluge koji usluge pruža na temelju rješenja osigura smještaj korisniku. Stavak 8. ovoga članka propisuje dužnost Zavoda da u slučaju pružanja usluge pružatelju usluge koji usluge pruža na temelju ugovora ili osobi koja usluge pruža bez pravne osnove pruži dostatnu razinu informacija radi zaštite korisnika i da u slučaju zahtjeva korisnika nađe korisnika smještaja koji ima slobodno mjesto za tu odgovarajuću skupinu korisnika. Obveza Zavoda iscrpljuje se u tim radnjama. Okolnost može li korisnik snositi troškove smještaja kod drugog korisnika nije u domeni Zavoda. Stavak 9. ovoga članka obvezuje Zavod da u slučaju odbijanja napuštanja objekta od strane korisnika iz stavka 8. pisanim putem upozna korisnika s rizicima i posljedicama odbijanja napuštanja objekta. Stavak 10. ovoga članka deklaratornog je karaktera.

Uz članak 242.

Ovim člankom propisuju se olakšice ustanovama socijalne skrbi i drugim pravnim osobama koje pružaju socijalne usluge te fizičkim osobama koje profesionalno obavljaju djelatnost socijalne skrbi na način da su izjednačene s kućanstvima u plaćanju cijene po povlaštenim uvjetima za korištenja vodnih i komunalnih usluga te plaćanje mjesečne pristojbe za Hrvatsku radioteleviziju.

Uz članak 243.

Ovim člankom uređuje se nezakonito pružanje socijalnih usluga u djelatnosti socijalne skrbi ako jedan ili više članova kućanstva imaju sklopljena više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, a uzdržavanim osobama pružaju usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju te zadovoljavanje ostalih osnovnih životnih potreba u svom stambenom ili poslovnom prostoru osobno, putem treće osobe ili zaposlenih radnika kod fizičke osobe ili radnika zaposlenih u pravnoj osobi koja je u vlasništvu davatelja uzdržavanja odnosno članova njegovog kućanstva. U navedenim slučajevima smatra se da se kod tih okolnosti radi o protupravnom pružanju usluga smještaja u djelatnosti socijalne skrbi, pa fizička osoba odnosno članovi njezinog kućanstva moraju pribaviti rješenje za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta za pružanje socijalnih usluga sukladno odredbama predloženog zakona.

Uz članak 244.

Ovim člankom propisuje se način pružanja socijalnih usluga (u mreži i izvan mreže). Propisuje se da se mrežom određuje potreban broj i vrsta socijalnih usluga za područje Republike Hrvatske, da odluku o mreži donosi Ministarstvo uz prethodno prihvaćeno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba te objava odluke. Također se propisuje da socijalne usluge u mreži pružaju ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska te pravne i fizičke osobe s kojima je Ministarstvo sklopilo ugovor o pružanju socijalnih usluga,

osim ako predloženim zakonom ili drugim propisima nije drukčije određeno, a socijalne usluge izvan mreže pružaju pravne i fizičke osobe koje imaju rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga u skladu s predloženim zakonom. Propisuje se da strane pravne i fizičke osobe mogu pružati socijalne usluge u mreži pod uvjetima propisanim predloženim zakonom.

Uz članak 245.

Ovim člankom uređuje se osnivanje savjeta za socijalnu skrb u županiji u cilju planiranja i razvoja mreže socijalnih usluga, način osnivanja savjeta, način određivanja broja članova savjeta, njegov sastav i djelokrug rada. Nadalje, propisuje se da se socijalni plan usklađuje s Nacionalnim planom razvoja socijalnih usluga, da socijalni plan obuhvaća analizu kapaciteta, dostupnost pružatelja socijalnih usluga, analizu potreba i specifične ciljeve razvoja institucionalnih i izvaninstitucionalnih socijalnih usluga, s posebnim naglaskom na usluge za skupine u većem riziku od socijalne isključenosti. Propisuje se i rok na koji se donosi socijalni plan kao i njegovo javno objavljivanje.

Uz članke 246. i 247.

Ovim člancima propisuje se da se socijalne usluge u mreži pružaju u skladu sa standardima kvalitete za pružanje socijalnih usluga i smjernicama za njihovo uvođenje. Odredbama se propisuje i raspisivanje javnog poziva za podnošenje ponuda za pružanje socijalnih usluga prema iskazanim potrebama u mreži socijalnih usluga. Propisuju se pružatelji usluga koji mogu podnijeti ponudu odnosno pružatelji koji nisu dužni podnijeti ponudu, dokumentacija koja se podnosi uz ponudu te donošenje pravilnika o obrascu za podnošenje prijave, postupak pregovaranja, način i uvjete sklapanja ugovora o pružanju socijalnih usluga u mreži.

Uz članak 248.

Ovim člankom propisan je postupak pregovaranja i sklapanja ugovora za pružanje socijalnih usluga u mreži s pružateljima usluga čiji osnivač nije Republika Hrvatska. Izuzetak su prihvatilišta i prenoćišta za beskućnike koji nemaju obvezu provođenja postupka pregovaranja.

Uz članak 249.

Ovim člankom uređuje se model javno-privatnog partnerstva u području socijalne skrbi, a odnosi se na izgradnju, rekonstrukciju, sanaciju odnosno dogradnju te održavanje javne građevine u svrhu pružanja usluga socijalne skrbi iz okvira nadležnosti javnog partnera u mreži socijalnih usluga.

Uz članke 250. do 254.

Ovim člancima uređuju se zbirke podataka, svrha, sadržaj zbirke i voditelj obrade podataka. Pri vođenju zbirke podataka propisuje se primjena propisa o zaštiti osobnih podataka i zaštiti tajnosti podataka. Također, uređuje se način vođenja podataka, obveze Ministarstva te donošenje pravilnika o sadržaju zbirke podataka, čuvanju, evidenciji i dokumentaciji. Nadalje, propisuje se obvezni sadržaj zbirke podataka kao i osiguranje uvjeta za informatičku razmjenu podataka.

Uz članke 255. do 258.

Ovim člancima propisuju se stručni radnici u Zavodu, Obiteljskom centru, domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga. Nadalje, propisuje se da stručni radnici imaju iskaznicu kojom dokazuju svojstvo službene osobe, identitet i ovlasti, a sadržaj i oblik iskaznice pravilnikom propisuje ministar.

Uz članke 259. do 262.

Ovim člancima propisuje se način obavljanja stručnih poslova, dužnost čuvanja profesionalne tajne koja obvezuje sve radnike u sustavu socijalne skrbi kao i da je povreda čuvanja profesionalne tajne teža povreda obveza iz radnog odnosa. Uređuje se pripravnički staž koji traje 12 mjeseci, uređuje se i mogućnost provođenja pripravničkog staža i kao stručno osposobljavanje za rad bez zasnivanja radnog odnosa (stručno osposobljavanje za rad). Nakon isteka pripravničkog staža pripravnici stječu pravo polaganja stručnog ispita pred ispitnim povjerenstvom Ministarstva. Nadalje, uređuje se i kada stručni radnik nije dužan provoditi pripravnički staž, te iznimke od obveze polaganja stručnog ispita.

Uz članak 263.

Ovim člankom uređuje se način zasnivanja radnog odnosa u ustanovi socijalne skrbi. Nadalje, propisana je iznimka prema kojoj ustanova socijalne skrbi na koju se primjenjuje poseban propis kojim se uređuju plaće u javnim službama može bez javnog natječaja sklopiti ugovor o radu na neodređeno vrijeme sa zaposlenikom druge takve ustanove na temelju sporazuma ustanova, uz pisanu suglasnost zaposlenika.

Uz članak 264.

Ovim člankom uređuje se mogućnost obavljanja poslova na projektu Europske unije ili fondovima Europske unije za zaposlenike i ravnatelje ustanova socijalne skrbi ako su sredstva za plaću osigurana iz sredstava projekta ili fonda Europske unije.

Uz članke 265. i 266.

Ovim člancima propisane su zapreke za zasnivanje radnog odnosa radnika u djelatnosti socijalne skrbi i obveza pribavljanja dokaza po službenoj dužnosti u trenutku zapošljavanja kao i tijekom radnog odnosa, najmanje jednom godišnje te zapreke stručnog radnika Zavoda, njegovog bračnog druga ili djeteta za pružanje socijalnih usluga na temelju rješenja Zavoda. Također, propisuje se da stručni radnik Zavoda i njegov bračni drug ne mogu biti udomitelji, osim u slučaju srodničkog udomiteljstva.

Uz članke 267. i 268.

Ovim člancima uređuje se pravo i dužnost stručnih radnika na trajno stručno usavršavanje, definira se pojam trajnog stručnog usavršavanja, mogućnost napredovanja stručnih radnika u struci odnosno zanimanju i stjecanje zvanja mentora i savjetnika. Propisuje se da će se razine, odgovarajuća znanja, uvjeti i način napredovanja urediti pravilnikom. Propisuje se i pravo stručnih radnika na superviziju, definira se pojam supervizije i određuje pružatelj.

Uz članak 269.

Ovim člankom propisuju se vrste nadzora koji se provode nad radom Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi, vjerske zajednice, udruge i drugih pružatelja usluga u djelatnosti socijalne skrbi. Također, propisuje se supsidijarna primjena propisa kojim se uređuje sustav državne uprave, utvrđuje se da nadzor koji se odnosi na stručni rad reguliranih profesija i zdravstvenih radnika u djelatnosti socijalne skrbi provode nadležne komore, sanitarni nadzor u dijelu koji se odnosi na zaštitu zdravlja na području ispravnosti i kvalitete prehrane, te higijene prostora i opreme u kojem se pružaju usluge socijalne skrbi provodi sanitarna inspekcija, a nadzor nad pružanjem usluga obrazovanja u domovima socijalne skrbi provodi prosvjetna inspekcija.

Uz članke 270. i 271.

Ovim člancima propisuje se dužnost ustanova socijalne skrbi da provode unutarnji nadzor nad zakonitošću rada, stručnim radom i kvalitetom pružanja socijalnih usluga, a vjerske zajednice i udruge koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi provode unutarnji nadzor nad radom svojih ustrojbenih jedinica i radnika koji pružaju socijalne usluge. Također, propisuje se da ustanove socijalne skrbi, vjerske zajednice, udruge i druge pravne osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi za najviše 20 korisnika nisu dužne provoditi unutarnji nadzor. Unutarnji nadzor provodi se na temelju općeg akta ustanove, odnosno vjerske zajednice i udruge koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i godišnjeg plana i programa provedbe unutarnjeg nadzora, a općim aktom utvrđuje se način obavljanja unutarnjeg nadzora.

Uz članke 272. i 273.

Ovim člancima uređuje se predmet inspekcijskog nadzora te pravne i fizičke osobe nad kojima se provodi nadzor. Propisuju se i uvjeti za inspektore, više inspektore i više inspektore specijaliste.

Uz članke 274. i 275.

Ovim člancima propisuje se službena iskaznica inspektora kojom se dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlasti te da oblik i sadržaj obrasca službene iskaznice i način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim službenim iskaznicama pravilnikom propisuje ministar. Nadalje, propisuje se da se inspekcijski nadzor može provoditi kao redoviti, izvanredni ili kontrolni te se propisuje u kojim slučajevima se provode navedeni inspekcijski nadzori.

Uz članke 276. do 277.

Ovim člancima propisuje se samostalnost inspektora u radu, zabrana njegova ometanja te dužnost inspektora za izvještavanje o utvrđenom činjeničnom stanju. Također, propisuju se ovlasti inspektora prilikom provođenja inspekcijskog nadzora kao i obveza ravnatelja ili druge odgovorne osobe u pravnoj osobi te fizičke osobe koja pruža socijalne usluge osiguranja nesmetanog obavljanja inspekcijskog nadzora.

Uz članke 278. i 279.

Ovim člancima propisuje se mogućnost inspektora za privremenim izuzimanjem predmeta ili dokumentacije prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora te obveza inspektora na čuvanje tajnosti podataka.

Uz članak 280.

Stavkom 1. ovoga članka propisane su dužnosti inspektora u obavljanju inspeksijskih poslova. Stavkom 2. ovoga članka propisana je obveza inspektora da u slučaju zabrane rada pružateljima usluga o tome obavijesti nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju uvjeta za početak pružanja socijalnih usluga. Stavkom 3. ovoga članka propisane su posljedice za osobu koja ne postupi po rješenju inspektora u roku koji je određen rješenjem u skladu s propisom kojim se uređuje opći upravni postupak. Stavkom 4. ovoga članka propisana je obveza inspektora, u slučaju utvrđivanja nepravilnosti odnosno povrede propisa, koja se sastoji u obavještanju nadležnog tijela i traženju pokretanja postupka i poduzimanja propisanih mjera.

Uz članke 281. i 282.

Ovim člancima propisuje se izricanje usmenog upozorenja za manje nepravilnosti koje bitno ne utječu na pružanje usluge odnosno zakonitost poslovanja, navođenje sadržaja usmenog upozorenja u zapisnik kao i rok za otklanjanje nedostataka odnosno poduzimanje mjera u slučaju propusta u otklanjanju nepravilnosti u ostavljenom roku. Nadalje, propisuje se obveza sastavljanja zapisnika i uručenja istoga propisanim osobama.

Uz članke 283. do 285.

Ovim člancima propisuje se pravni lijek protiv rješenja inspektora, pravo i obveza inspektora na podnošenje optužnog prijedloga, izdavanje prekršajnog naloga ili podnošenje kaznene prijave i obveza vođenja očevidnika.

Uz članak 286.

Ovim člancima propisuje se predmet upravnog nadzora.

Uz članke 287. i 288.

Ovim člancima propisuje se obveza sastavljanja zapisnika o provedenom nadzoru. U postupku provođenja upravnog nadzora, državni službenici mogu privremeno izuzeti predmet i izvornu dokumentaciju što se evidentira u zapisniku. Nadalje se propisuje da se upravni nadzor provodi kao redoviti, izvanredni i kontrolni, propisuju se slučajevi u kojima se provode navedeni nadzori kao i dužnost izvještavanja pravnih i fizičkih osoba koje su podnijele prigovor ili zahtjev za provođenje nadzora o utvrđenom činjeničnom stanju.

Uz članke 289. i 290.

Ovim člancima propisuje se dužnost sastavljanja izvješća o provedenom upravnom nadzoru kao i njegov sadržaj, rok za dostavljanje izvješća nadziranom tijelu te ovlasti Ministarstva u provođenju upravnog nadzora.

Uz članke 291. do 293.

Ovim člancima propisuju se izvori sredstava za financiranje djelatnosti socijalne skrbi, za financiranje naknada i usluga, rada Zavoda, Obiteljskog centara, rada domova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska i rada Akademije iz državnog proračuna te obveza jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba za osiguranje sredstava.

za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi sukladno predloženom zakonu i posebnom propisu, obveza jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za osiguranje sredstava za podmirenje prava na troškove stanovanja, osim u dijelu troškova ogrjeva korisnika koji se griju na drva koji će se osigurati iz državnog proračuna. Nadalje, propisuje se, za određene jedinice lokalne samouprave, mogućnost podmirenja troškova stanovanja iz državnog proračuna. Propisuje se također obveza jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb osiguravaju sredstva za rad ustanova socijalne skrbi čiji su osnivač, a veliki gradovi i gradovi sjedišta županija troškove prehrane u pučkim kuhinjama i troškove smještaja u prihvatilištu odnosno prenoćištu za beskućnike. Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada u veće opsegu od propisanog predloženim zakonom.

Uz članak 294.

Ovim člankom definira se decentralizirana funkcija djelatnosti socijalne skrbi u jedinici područne (regionalne) samouprave i Grada Zagreba, propisuje se financiranje decentralizirane funkcije, propisuju se sredstva za financiranje decentraliziranih domova za starije osobe i donošenje odluke o minimalnim financijskim standardima, kriterijima i mjerilima za financiranje decentralizirane funkcije. Na temelju ovako predloženog zakonskog rješenja potrebno je intervenirati u zakon kojim je uređeno financiranje jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Uz članak 295.

Ovim člankom propisuje se da su veliki gradovi i gradovi sjedišta županija dužni poticati i osigurati građanima na svom području druge oblike materijalnih pomoći i potpora kao što je prehrana u pučkim kuhinjama, privremeni smještaj beskućnika u prihvatilište ili prenoćište, zbrinjavanje osoba koje primaju zajamčenu minimalnu naknadu u socijalne stanove, subvencije u plaćanju pojedinih usluga, poticati rad udruga i volonterski rad te razvijati druge oblike socijalne skrbi na svom području te podredna dužnost financiranja navedenih pomoći i usluga od strane jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba. Također, propisuje se i obveza jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba da u kriznim situacijama kada obitelj s maloljetnom djecom ostane bez svog doma i nije u mogućnosti sama osigurati smještaj, osigurati im privremeni smještaj u socijalnom stanu ili na drugi način, kako bi se spriječilo odvajanje djece od odraslih članova obitelji.

Uz članke 296. i 297.

Ovim člancima propisuje se pravo Republike Hrvatske na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim u slučaju privremenog smještaja u kriznim situacija, u slučaju smrti korisnika te pravo na naknadu počinjene štete. Zabilježbom tražbine osigurava se naplata isplaćenih sredstava i naknada štete. Propisuje se da se upis zabilježbe vrši na prijedlog državnog odvjetništva, a na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava te da se briše na temelju suglasnosti Ministarstva kada se izvrši naplata tražbine ili otpiše dug.

Uz članke 298. i 299.

Ovim člancima propisani se obveznici povrata te rokovi zastare. Također, propisani su poziv na povrat i razlozi za utuženje.

Uz članke 300. do 302.

Ovim člancima propisuje se obveza korisnika koji je na temelju rješenja Zavoda ostvario pravo ili kojem je isplaćena naknada na koju nije imao pravo da nadoknadi štetu ako je na temelju neistinitih ili netočnih podataka ostvario pravo na koje nije imao pravo ili ga je ostvario u većem opsegu nego što mu pripada, ako ga je ostvario zbog toga što nije prijavio promjenu koja utječe na prestanak ili opseg prava. U slučaju nastanka štete Zavod poziva korisnika ili njegove nasljednike da u određenom roku nadoknade nastalu štetu, a ako šteta ne bude nadoknađena, Republika Hrvatska podnosi tužbu radi naknade štete putem nadležnog državnog odvjetništva na temelju dokumentacije koju mu dostavlja Zavod.

Uz članke 303. i 304.

Ovim člancima propisuje se mogućnost sklapanja nagodbe o načinu i vremenu naknade štete, odnosno povrata isplaćenog iznosa novčane naknade ili troška usluge, uvažavajući prihode korisnika, njegovo imovinsko stanje i socijalni položaj, uz mogućnost odgode plaćanja duga i/ili obročne otplate duga za razdoblje do najduže pet godina. Propisuje se dužnost Zavoda za vođenje evidencije o sklopljenim nagodbama te rok za dostavljanje izvješća Ministarstvu. Propisuje se nadalje i mogućnost Zavoda za donošenje odluke o otpisu duga djelomično ili u cijelosti, uvažavajući korisnikovo imovinsko stanje i socijalni položaj, a ako dug korisnika koji se otpisuje iznosi 10.000,00 kuna i više, Zavod može odlučiti da se dug djelomično ili u cijelosti otpiše samo uz prethodnu suglasnost Ministarstva. Propisuje se i obveza Zavoda za vođenje evidencije o otpisu tražbine, obveznicima naknade štete, odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje te rok za dostavu izvješća Ministarstvu. Također, propisuje se postupanje Zavoda u slučaju zastare naplate potraživanja te donošenje pravilnika o načinu utvrđivanja ispunjenosti uvjeta a otpis duga.

Uz članke 305. i 306.

Ovim člancima propisuje se povrat nepripadajuće naknade te pokretanje postupka radi naknade štete.

Uz članke 307. do 316.

Ovim člancima uređuju se prekršajne odredbe temeljem kojih će se kazniti za prekršaj pravna osoba odnosno odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba radi neplaćanja troškova stanovanja, ometanja inspektora u radu, nepostupanja po rješenju inspektora, nezakonitog pružanja usluga, nezakonitog zapošljavanja, u slučaju nepropisnog naziva i neobavješćavanja o privremenoj obustavi pružanja socijalnih usluga, povrede obveze kod rada za opće dobro bez naknade te nepropisnog vođenja evidencije i dokumentacije.

Uz članak 317.

Ovim člankom propisuje se da korisnik prava priznatog na osnovi Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), ostvaruje priznata prava i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona dok nadležno tijelo rješenjem ne utvrdi ispunjava li korisnik uvjete za ostvarivanje prava prema predloženom zakonu. Također, propisuje se da se pravo na osobnu invalidninu i pravo na doplatak za pomoć i njegu preispituje tek u slučaju promijenjenih okolnosti.

Uz članak 318.

Ovim člankom propisuju se rokovi u kojima je centar za socijalnu skrb dužan provesti postupke radi utvrđivanja uvjeta za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja i uvjeta za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu kao i rokove u kojima je centar za socijalnu skrb odnosno jedinica lokalne samouprave dužna provesti postupke za priznavanje drugih prava u sustavu socijalne skrbi.

Uz članak 319.

Ovim člankom propisuje se da korisnik prava na naknadu do zaposlenja zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu predloženog zakona, dok nadležno tijelo ne utvrdi ispunjava li korisnik uvjete za ostvarivanje prava po zakonu o zapošljavanju u propisanom roku. Također, propisana je nadležnost za postupanje u postupcima pokrenutim prije stupanja na snagu predloženog zakona.

Uz članak 320.

Ovim člankom propisuje se da korisnik prava za troškove prijevoza zadržava priznato pravo i nakon stupanja na snagu predloženog zakona do sklapanja ugovora sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu.

Uz članak 321.

Ovim člankom propisuje se da će se postupci započeti prije stupanja na snagu predloženog zakona dovršiti po odredbama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), a u postupku povodom žalbe izjavljene protiv rješenja donesenog u postupku prije stupanja na snagu predloženog zakona, primjenjivat će se odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koji je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostupanjskog rješenja.

Uz članak 322.

Ovim člankom propisana je obveza i rokovi za imenovanja privremenog ravnatelja Zavoda i Obiteljskog centra kao i podnošenje prijedloga Hrvatskome saboru za imenovanje članova Povjerenstva.

Uz članak 323.

Ovim člankom propisano je poduzimanje radnji i rokovi za njihovo poduzimanje a koje se odnose na osnivanje i početak rada Zavoda i Obiteljskog centra kao i prestanka centara za socijalnu skrb.

Uz članak 324.

Ovim člankom uređuje se nastavak pružanja socijalnih usluga za pružatelje koji imaju sklopljen ugovor o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom do roka utvrđenog ugovorom.

Uz članak 325.

Budući da Obiteljski domovi istekom roka od pet godina od dana stupanja na snagu predloženog zakona prestaju s radom, ovim člankom propisuje se dužnost pružatelja usluga koji usluge pružaju u Obiteljskom domu, a koji nakon isteka navedenog roka žele pružati socijalne usluge, da u roku od pet godina od dana stupanja na snagu predloženog zakona usklade oblik pružanja socijalnih usluga s predloženim zakonom.

Uz članak 326.

Ovim člankom uređuje se primjena propisa u postupcima radi utvrđivanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga.

Uz članak 327.

Ovim člankom propisuje se dužnost pružatelja usluga koji na dan stupanja na snagu predloženoga zakona ima rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga, odnosno koji je do stupanja na snagu predloženoga zakona podnio zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti uvjeta za pružanje socijalnih usluga da u roku od tri godine podnese zahtjev za donošenje rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga prema predloženom zakonu te obveza doma socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska koji nema rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga za podnošenje zahtjeva za izdavanje rješenja o utvrđivanju uvjeta odnosno za usklađivanje s odredbama predloženog zakona.

Uz članak 328.

Ovim člankom propisuje se obveza i rok za usklađivanje općih akata ustanova socijalne skrbi s predloženim zakonom.

Uz članak 329.

Ovim člankom propisuje rok za donošenje Odluke Vlade o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade i Odluke o utvrđivanju osnovice na temelju koje se izračunava iznos drugih prava iz sustava socijalne skrbi kao i odluke koje se ostaju na snazi do donošenja navedenih Odluka.

Uz članak 330.

Ovim člankom propisano je donošenje Uredbe o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju Zavoda kao i uredbe koja ostaje na snazi do donošenja navedene Uredbe.

Uz članak 331.

Ovim člankom propisuje se obveza ministra i rok za donošenje odluke o mreži socijalnih usluga, a do njenog donošenja ostaje na snazi Odluka o mreži socijalnih usluga od 7. studenoga 2014.

Uz članak 332.

Ovim člankom propisuje se da će se na pripravnike, koji su započeli pripravnički staž prije stupanja na snagu predloženog zakona, primjenjivati odredbe Zakona o socijalnoj skrbi koje su bile na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o radu sa pripravnikom.

Uz članke 333. i 334.

Ovim člancima propisuje se obveza ministra i rok za donošenje pravilnika i odluke iz ovoga predloženog zakona.

Uz članak 335.

Ovim člankom uređuje se primjena provedbenih propisa koji ostaju na snazi do donošenja pravilnika propisanih predloženim zakonom.

Uz članke 336. i 337.

Ovim člancima propisuje se prestanak važenja Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine”, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) i prestanak važenja odredbi predloženoga zakona koje se odnose na prijelazni režim vezano za financiranje materijalnih i financijskih rashoda centra za socijalnu skrb i prestanak obiteljskih domova.

Uz članak 338.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu predloženoga zakona, odnosno pojedinih odredbi toga zakona.

Prilozi:

- Iskaz o procjeni učinaka propisa
- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
- Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije, s tablicama usporednih prikaza

PRILOG 4.
OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA

1.	OPĆE INFORMACIJE		
1.1.	Naziv nacrt prijedloga zakona:	Nacrt prijedloga zakona o socijalnoj skrbi	
1.2.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt planiranja ili reformska mjera:	Da/Ne: Da	Naziv akta: Nacionalni program reformi 2020. Opis mjere: 3.3. Unapređenje sustava socijalne skrbi, 3.3.1. Integracija socijalnih naknada, 3.3.2. Unapređenje socijalnih usluga
1.3.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da/Ne: Ne	Naziv pravne stečevine EU:
2.	ANALIZA ISHODA NACRTA PRIJEDLOGA ZAKONA		
2.1.	<p>Sustav socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj jedan je od najsloženijih sustava kroz koji se osiguravaju određena prava, provode postupci obiteljsko-pravne zaštite i drugi postupci, osiguravaju ih 82 centra za socijalnu skrb sa 56 podružnica, 68 domova i centara za pružanje usluga u zajednici sa 18 podružnica i 9 dislociranih jedinica kojima je osnivač Republika Hrvatska, 45 decentraliziranih domova za starije i teško bolesne osobe, 360 pružatelja usluga drugih osnivača s kojima Ministarstvo ima sklopljen Ugovor o pružanju socijalnih usluga i 2.577 udomiteljskih obitelji, odnosno sveukupno 3.497 fizičkih i pravnih osoba.</p> <p>Kontinuiranim praćenjem i analizom učinaka pojedinih odredbi Zakona o socijalnoj skrbi uz određene društvene promjene utvrđena je potreba za cjelovitim unapređenjem istoga zbog čega je pokrenut postupak za izradu novog Zakona o socijalnoj skrbi.</p> <p>Cjelokupni tekst nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt prijedloga Zakona) usklađen je s relevantnim direktivama te su uređena načela socijalne skrbi na kojima se temelji sustav socijalne skrbi. Nadalje, propisano je tko obavlja djelatnost socijalne skrbi s time da ustanove djelatnost socijalne skrbi obavljaju kao javnu službu, ako Zakonom nije drukčije određeno, a Ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) nadzire obavljanje djelatnosti socijalne skrbi. Nadalje, propisano je tko su sve korisnici u sustavu socijalne skrbi.</p> <p>Kao naknade u sustavu socijalne skrbi propisane su zajamčena minimalna naknada, naknada za troškove stanovanja, naknada za ugroženog kupca energenata, naknada za osobne potrebe, jednokratna naknada, naknada za pogrebne troškove, naknada za redovito studiranje, plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu, osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja. Socijalne usluge čine prva socijalna usluga, usluga sveobuhvatne procjene i planiranja, savjetovanje, stručna procjena, psihosocijalno savjetovanje, socijalno mentorstvo, obiteljska medijacija, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja, psihosocijalna podrška, rana razvojna podrška, pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, pomoć u kući, boravak, organizirano stanovanje i smještaj.</p>		

Kod dijela naknada, odnosno, socijalnih usluga koje su bile već uređene važećim zakonskim propisom neke odredbe su preciznije i jasnije definirane, poput uvjeta ili zapreka za priznavanje prava, uvjeta za prestanak prava i slično. Navedenim bi se trebale smanjiti nejasnoće u primjeni koje su do sada zamijećene, skratiti vrijeme provođenja postupka kao i ujednačiti postupanje dosadašnjih centara za socijalnu skrb, odnosno, Zavoda.

Nadalje, vezano uz rizik od siromaštva i socijalne isključenosti u Republici Hrvatskoj, posebice za određene skupine građana kao što su djeca i radno nesposobne osobe s ciljem smanjenja jaza siromaštva ili izlaska iz siromaštva te poboljšanja kvalitete života predviđeno je usklađivanje pripadajućeg iznosa naknade sa potrebama i specifičnostima pojedinih skupina kroz promjenu ekvivalentne ljestvice, odnosno, povećanje osobnih faktora prilikom određivanja iznosa ili udjela zajamčene minimalne naknade kao i njihovo razlikovanje u odnosu na radnu sposobnost te samohranost i sastav obitelji.

Prema podacima Državnog zavoda za statistiku stopa rizika od siromaštva u 2019. godini iznosi 18,3%, odnosno, 23,3% osoba je bilo u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti. U kućanstvima bez uzdržavane djece najviše stope rizika od siromaštva u 2019. zabilježene su u jednočlanim kućanstvima, i to u onima koje čine osobe u dobi od 65 ili više godina, 50,3%, te u onima koje čine žene, za koje je stopa rizika od siromaštva iznosila 48,7%. U kategoriji kućanstava s uzdržavanom djecom najviše stope rizika od siromaštva zabilježene su u kućanstvima koja čine jedan roditelj s uzdržavanom djecom, za koje je stopa iznosila 33,8%, i u kućanstvima s dvije odrasle osobe s troje ili više djece, za koje je stopa rizika od siromaštva iznosila 25,6%.

Unatoč prethodno navedenim brojkama broj prava na zajamčenu minimalnu naknadu i njime obuhvaćenih osoba se smanjuje.

Naziv prava		Broj korisnika					
		2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.
Zajamčena minimalna naknada	Ukupno prava	49.053	50.974	48.701	45.099	38.765	35.103
	Ukupno osoba	101.343	102.297	97.492	84.930	72.759	62.301

Godišnja statistička izvješća Ministarstva

Također se radi osamostaljivanja i zaštite prava predviđa beskućniku koji se nalazi u prihvatilištu te žrtvi nasilja u obitelji i žrtvi trgovanja ljudima, kojoj je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu u iznosu od 50% iznosa. Radi poticanja što većeg zapošljavanja korisnika, osamostaljivanja i podizanja kvalitete života predviđeno je da ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci zaposli, u prva tri mjeseca rada iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se za 50% priznatog iznosa. Do sada je isto bilo regulirano na način da se isto odnosilo na period od tri mjeseca tijekom kojih se u prvom mjesecu rada pravo nije

ukidalo, u drugom mjesecu rada se umanjivalo za 25%, a u trećem mjesecu rada za 50% iznosa.

Nadalje, radi zaštite prava starijih osoba i osiguranje njihovih osnovnih životnih potreba propisano je da je zapreka za priznavanje predmetnog prava sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora.

Radi smanjenja siromaštva kao i adekvatnijeg zadovoljavanja potreba djece, a vezano za činjenicu da je, prema podacima Državnog zavoda za statistiku, stopa rizika od siromaštva u dobi od 0-17 u 2019. godini iznosila 17,1% propisuje se povećanje iznosa maksimalno dozvoljene zajamčene minimalne naknade za kućanstvo i to na maksimalno 150% bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj.

Sukladno gore navedenom, određeni uvjeti za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu su drugačije propisani na način da su uvjeti u pogledu imovine preglednije i jasnije definirani dok su uvjeti u pogledu osobnog vozila izmijenjeni tako da predmetno pravo može ostvariti samac ili kućanstvo ako vrijednost registriranog vozila u vlasništvu ne prelazi iznos od 40 osnovica, osim vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika vozilo nužno radi prometne izoliranosti.

U dijelu odredbi koje se odnose na novčana sredstva koja se ne uračunavaju kao prihod propisana su i sredstva ostvarena po osnovi obiteljske mirovine za maloljetno i punoljetno dijete do iznosa minimalne plaće, rada učenika i studenta na redovitom školovanju preko učeničkih i studentskih udruga te novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja.

Također kao prihod se ne uračunavaju jednokratne donacije pravnih i fizičkih osoba do iznosa 10.000 kuna, umjesto 5.000 kako je dosada bilo propisano, uzdržavanje za dijete i punoljetnu osobu ostvarenu prema propisima o obiteljskim odnosima do iznosa minimalne plaće, s time da je do sada isto bilo propisano samo u pogledu djece i to do iznosa privremenog uzdržavanja pri centru za socijalnu skrb te naknada jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba na temelju odluke predstavničkog tijela s time da se do sada taj iznos nije uračunavao do iznosa zajamčene minimalne naknade.

Nadalje, propisano je da predmetno pravo ne prestaje, odnosno, ne umanjuje se za prihod ako se korisnik zaposli u javnom radu budući da je do sada bilo propisano da se pravo ne ukida ako se osoba koja sudjeluje u radovima za opće dobro zaposli u javnim radovima.

Radi osiguranja iste razine podrške osobama u riziku od siromaštva, posebice skupini korisnika ispod linije ekstremnog siromaštva, u svim područjima Republike Hrvatske objedinjene su naknade koje su usmjerene za slične potrebe i to naknada za troškove stanovanja i troškovi ogrjeva, a koje se ostvaruju putem jedinica lokalne samouprave ili jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno, Grada Zagreba te je određen jedinstveni iznos iste u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu odnosno kućanstvu. Ako su troškovi stanovanja manji od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade, pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se u iznosu stvarnih troškova stanovanja. Naknada za ugroženog kupca energenata propisuje se i nadalje kao zasebno pravo.

Kako se naknada za osobne potrebe korisnika smještaja nije mijenjala dugi niz godina te je jedinstvenog iznosa za sve korisničke skupine pri čemu je za pojedine skupine korisnika nesvrhovita (npr. djeca u dobi do šest mjeseci), a za druge skupine nedostatna povećan je iznos iste u odnosu na dosadašnju naknadu s time da je iznos u korelaciji sa potrebama određene skupine. Ista za učenika osnovne škole, odraslu i osobu starije životne dobi iznosi 50% osnovice dok za učenika srednje škole i mlađu punoljetnu osobu iznosi 70% osnovice.

Osim naknada usmjerenih smanjenju siromaštva u sustavu socijalne skrbi niz je naknada vezanih uz invaliditet, kao što su osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, naknada do zaposlenja, naknada za troškove prijevoza i status roditelja njegovatelja/njegovatelja. Iako statistički podaci Ministarstva pokazuju kontinuirani rast broja korisnika svih navedenih naknada osim naknade do zaposlenja, osobe s invaliditetom, uz starije osobe i djecu, jedna su od najrizičnijih skupina od rizika siromaštva.

Naziv prava	Broj korisnika					
	2014.	2015.	2016.	2017.	2018.	2019.
Osobna invalidnina	23.740	23.963	25.259	27.141	30.503	35.145
Doplatak za pomoć i njegu	72.408	67.471	66.942	67.579	70.092	78.326
Naknada do zaposlenja	3.534	3.390	3.074	2.845	2.366	2.006
Status roditelja njegovatelja/njegovatelja	3.348	3.541	3.742	4.241	4.509	4.733

Godišnja statistička izvješća Ministarstva

Nacrtom prijedloga predlaže se promjena stvarne nadležnosti za priznavanje prava na naknadu do zaposlenja na način da će o istoj nadalje odlučivati Hrvatski zavod za zapošljavanje. Važećim Zakonom o socijalnoj skrbi, priznavanje prava na naknadu do zaposlenja nije uvjetovano nikakvim imovinskim cenzusom koji je osnovno obilježje socijalnih naknada već korisnici naknade do zaposlenja moraju biti prijavljeni nadležnoj službi za zapošljavanje, a naknada do zaposlenja priznaje im se kao pravo do zasnivanja radnog odnosa. Uvažavajući navedeno kao i činjenicu da uključivanje u sustav rada i poticanje zapošljavanja provodi Hrvatski zavod za zapošljavanje, ovim zakonskim prijedlogom predlaže se odlučivanje o priznavanju naknade do zaposlenja kao i poduzimanje mjera za uključivanje u sustav rada osoba s invaliditetom od strane Hrvatskog zavoda za zapošljavanje.

Pravo na doplatak za pomoć i njegu te osobnu invalidninu usklađen je sa propisom o vještačenju i metodologijama vještačenja. Nacrtom prijedloga Zakona predmetno pravo moći će ostvarivati dijete čiji roditelj koristi roditeljski dopust ili mirovanje radnog odnosa do treće godine života tog djeteta po posebnim propisima što je razlika u odnosu na važeći zakon. Nadalje, više ne postoji ograničavajuća odredba da dijete za koje

roditelj koristi pravo na rad s polovicom punog radnog vremena, rad s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopust ili rad s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta s težim smetnjama u razvoju po posebnim propisima, može ostvariti pravo na doplatu za pomoć i njegu u smanjenom iznosu ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Kod osobne invalidnine izmijenjene su odredbe u pogledu prihoda, pa se tako, između ostalog, u prihod ne uračunava plaća, naknada plaće tijekom privremene nesposobnosti odnosno spriječenosti za rad prema propisima o obveznom zdravstvenom osiguranju, mirovine, autorskog honorara, ugovora o djelu, roditeljske i roditeljske naknade do iznosa 800% osnovice, nacionalna naknada za starije osobe, privremeno uzdržavanje za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje i novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja.

Kako bi se osigurala zaštita osoba s invaliditetom i njihovo uključivanje u zajednicu te prevencija deinstitucionalizacije, sukladno nacionalnim i međunarodnim propisima, proširen je krug osoba kojima može biti priznato pravo na status njegovatelja, na način da se to pravo može priznati i srodniku u ravnoj lozi te srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva osoba s invaliditetom. Do sada se predmetno pravo moglo priznati jednom od članova obitelji s kojim živi u obiteljskoj zajednici ukoliko se radilo o jednoroditeljskoj obitelji s dvoje ili više djece ili osoba s invaliditetom te ukoliko su roditelji djeteta s teškoćama umrli ili ne žive s djetetom i ne brinu, ili nisu u mogućnosti pružiti njegu.

Nadalje, s ciljem što bolje zaštite osoba s invaliditetom i osiguranja adekvatne skrbi propisani su uvjeti koji moraju biti ispunjeni u pogledu roditelja njegovatelja ili njegovatelja. S istim ciljem kao zapreka za ostvarivanje prava propisano je postojanje izrečene mjere za zaštitu dobrobiti djeteta ili pravomoćno izrečena kaznenopravna ili prekršajno-pravna sankcija za nasilje u obitelji te postojanje sklopljenog ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništosti ili poništaj ugovora.

Nadalje, pravo se ne može priznati ako je djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja prema Zakonu ili osiguran smještaj prema drugim propisima, osim osiguranog smještaja žrtvi obiteljskog nasilja te ako je djetetu s teškoćama u razvoju priznato pravo na uslugu cjelodnevnog boravka odnosno ako je osobi s invaliditetom priznato pravo na uslugu poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu, a u jednoroditeljskoj obitelji više od četiri dana u tjednu ili uslugu cjelodnevnog boravka na temelju Zakona. Također, propisana je obustava isplate naknade za vrijeme dok roditelj njegovatelj koristi roditeljski ili posvojiteljski dopust za drugo dijete u skladu s posebnim propisima.

Nacrtom prijedloga Zakona povećava se naknada za roditelja njegovatelja/njegovatelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe jer joj je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj ili njegovatelj osposobljen, a koja se, zbog zdravstvenog stanja, ne može uključiti u programe i usluge u zajednici na 900 % osnovice te iznimno, roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom za koje je

ispunjen jedan od uvjeta za priznavanje predmetnog prava u pogledu zdravstvenog stanja, ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice.

Nadalje, uređeni su uvjeti za prestanak prava na status roditelja/njegovatelja/njegovateljica.

Nacrtom prijedloga Zakona naknada za troškove prijevoza više nije propisana kao pravo u sustavu socijalne skrbi budući da je financiranje troškova prijevoza uređeno Zakonom o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18, 98/19 i 30/21) slijedom čega će se troškovi prijevoza za dosadašnje korisnike naknade nadalje urediti sklapanjem ugovora o javnim uslugama u cestovnom prijevozu, a osigurana sredstva u državnom proračunu preraspodijeliti će se na pozicije Ministarstva mora, prometa i infrastrukture.

Socijalne usluge, osim prve socijalne usluge, usluge savjetovanja koju pruža stručni radnik centra za socijalnu skrb i usluge obiteljske medijacije, pružaju se na temelju sveobuhvatne i/ili specifične procjene potreba korisnika, rizika i snaga obitelji i resursa lokalne zajednice, u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencija, s ciljem osnaživanja i boljom socijalnom uključenosti.

Nadalje, u svrhu smanjenja administrativnih obveza stručnih radnika i efikasnijeg ostvarivanja prava korisnika, propisano je da se socijalne usluge, osim rješenjem Zavoda i ugovora o pružanju socijalne usluge, mogu pružati i temeljem uputnice za pružanje socijalne usluge s time da je jasno propisano koje usluge se pružaju temeljem kojeg od navedenih osnova. U pogledu uputnica propisan je sadržaj iste, obveza vođenja evidencija i postupanje pružatelja usluge nakon zaprimanja uputnice.

Kod prve socijalne usluge redefiniran je sadržaj, dodano je iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugroženosti sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika te je preciznije definirano kada se pruža.

Usluga savjetovanja i pomaganja više nije propisana Nacrtom prijedloga Zakona nego su propisane dvije nove usluge i to savjetovanje i psihosocijalno savjetovanje.

Usluga savjetovanja podrazumijeva individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji radi prevladavanja teškoća koje je moguće riješiti kratkotrajnim intervencijama do tri susreta, a pruža je stručni radnik Zavoda i obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugog pružatelja usluga.

Usluga psihosocijalnog savjetovanja obuhvaća individualni i/ili grupni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji, a temelji se na terapijskom odnosu i procesu tijekom kojega se radi na smanjivanju aktualnih teškoća i pronalaženja najboljeg rješenja ili prevladavanja kriznih situacija u skladu s potrebama korisnika. Predmetno pravo priznaje se nakon procjene rizika i potreba, u trajanju do šest mjeseci, a iznimno još dva mjeseca ako je radi postignutih pozitivnih promjena, prema procjeni potrebno daljnje pružanje usluge. Uslugu psihosocijalnog savjetovanja pruža stručni radnik obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga koji ima dodatnu izobrazbu iz područja savjetovališnog i/ili terapijskog rada.

Kao nova usluga propisuje se i stručna procjena sa svrhom utvrđivanja preostalih sposobnosti korisnika i određivanja primjerene usluge za korisnika. Navedena usluga odobrava se djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom, a pruža je dom socijalne skrbi ili drugi pružatelj usluge radi priznavanja određenih usluga.

Nadalje, kao nova usluga propisuje se i usluga sveobuhvatne procjene i planiranja koja obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji u

suradnji s korisnikom, te određivanje mjera, zadataka, aktivnosti te koordinacije usluga, monitoring i evaluaciju s ciljem zaštite najboljeg interesa korisnika). Istu provodi socijalni radnik, voditelj slučaja u područnoj ustrojstvenoj jedinici Zavoda u koordinaciji s drugim stručnim radnicima.

Radi sveobuhvatnije pomoći, odnosno, jačanja snaga i sposobnosti dugotrajno nezaposlenog korisnika zajamčene minimalne naknade, korisnika kojem prestaje usluga smještaja ili organiziranog stanovanja, korisnika koji je žrtva trgovanja ljudima te korisnika nakon izvršenja kazne zatvora za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolje integracije u zajednicu propisana je nova usluga socijalnog mentorstva. Ista se pruža u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz deset strukturiranih susreta od strane stručnog radnika Zavoda, a za korisnike usluge i od strane stručnog radnika pružatelja usluge.

Također, radi zaustavljanja i sprečavanja nasilničkog ponašanja u obitelji propisuje se nova usluga psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja. Usluga traje šest mjeseci, a obuhvaća dva individualna i 12 do 16 grupnih susreta, ovisno o specifičnim potrebama grupe, a iznimno se tretman može provoditi individualno ili se provodi kroz deset do 16 susreta s partnerima među kojima nije bilo nasilja, dijelom zajedno, a dijelom odvojeno. Pružaju je stručni radnici obiteljskog centra, doma socijalne skrbi ili drugih pružatelja koji ima dodatnu izobrazbu za pružanje usluge.

Usluga obiteljske medijacije je redefinjirana u pogledu pružatelja usluge i trajanja.

Usluga pomoći u kući je redefinjirana u pogledu imovine i ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju na način da se, u cilju zaštite prava najranjivijih skupina, korištenje usluge omogućuje osobama koje su pokrenule raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora. Nadalje, uvjet u pogledu imovine se, radi izbjegavanja diskriminatornog pristupa, ujednačava sa ostalim pravima slične ili iste svrhe.

Usluga rane intervencije i usluga pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja ostaje uređena kao dosada.

Također, usluga psihosocijalne podrške je redefinjirana na način da je proširena svrha i opseg usluge koja se pruža kao i korisničke skupine za koje se pruža. Istom je omogućeno pružanje navedene usluge i obiteljima radi prevladavanja obiteljskih teškoća, stjecanja roditeljskih vještina i osnaživanja obitelji za funkcioniranje u svakodnevnom životu, a sa krajnjim ciljem uspješnijeg roditeljstva i adekvatnije skrbi za djecu te udomiteljima u svrhu prevladavanja teškoća, osiguranja podrške i osnaživanja za stjecanje vještina potrebnih radi zadovoljavanja specifičnih potreba korisnika. Reguliran je vremenski period korištenja usluge te je redefinjirano trajanje usluge u skladu sa svrhom usluge.

Usluge boravka, smještaja i organiziranog stanovanja preciznije su definirane, posebno u pogledu definicije i korisnika koji ostvaruju pravo na navedene usluge. Kod privremenog smještaja predviđen je kao novi oblik istog i privremeni smještaj radi provođenja kraćih rehabilitacijskih tretmana namijenjenog djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju u trajanju do najdulje tri godine. Nadalje kao korisnici privremenog smještaja u drugim slučajevima predviđeni su i dijete s problemima u ponašanju radi multidisciplinarnе procjene s time da smještaj traje 30 dana kao i strani državljani i osoba bez državljanstva s privremenim boravkom u RH s time da smještaj traje do tri godine.

Redefinjirano je sudjelovanje djeteta u plaćanju usluge na način da isti sudjeluju iznosom do 30 % visine svojih prihoda, a ne 50% kako je bilo uređeno do sada kao i da se isto

omogućuje i mladim punoljetnim osobama.

Radi ujednačavanja i poboljšanja kvalitete stručnog rada propisuje se osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad koji u jednom dijelu obavlja poslove iz nadležnosti dosadašnjih centara za socijalnu skrb poput rješavanja u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljsko-pravne i kaznenopravne zaštite djece, udomiteljstva i drugim upravnim područjima prema posebnim propisima, provođenja izvršenja svojih rješenja, vođenja propisanih očevidnika, registara i evidencija i slično dok u drugom utvrđuje i provodi politike razvoja i unapređenja sustava socijalne skrbi predlaganjem nadležnom ministarstvu potrebnih mjera i iniciranje donošenja odgovarajućih propisa, koordinira i nadzire primjenu Zakona, statuta i drugih općih akata Zavoda, predlaže mjere unapređenja socijalne politike, predlaže mjere unapređenja stručnog rada, razvija i osigurava cjelovitu informatičku podršku poslovnom sustavu Zavoda i razmjenu podataka s drugim sustavima, provodi superviziju u sustavu socijalne skrbi te predlaže i potiče aktivnosti u području socijalne skrbi na nacionalnoj i regionalnoj razini.

Smanjenjem administriranja kod određenih prava te promjenama u pogledu obveza kod preispitivanja prava cilja se dugoročnije poboljšanje kvalitete rada, manje administriranje, osiguranje više vremena za stručni rad i usmjerenost na potrebe korisnika.

Od 2014. godine Obiteljski centri pripojeni su centrima za socijalnu skrb te danas postoji 20 obiteljskih centara kao podružnice centra za socijalnu skrb, a jedan kao odjel centra za socijalnu skrb. Navedenim je došlo do smanjenja aktivnosti obiteljskih centara posebno u odnosu na programe i aktivnosti usmjerene cjelokupnoj podršci roditeljstvu, veće stigmatizacije korisnika, a samim time i manjeg korištenja usluga. Osamostaljivanjem obiteljskih centara i jasnijim propisivanjem njihovih poslova koji se uglavnom odnose na savjetodavne i preventivne poslove i razvijanjem univerzalnih i ciljanih programa i usluga postići će se adekvatnija i kvalitetnija podrška roditeljstvu, posebno u vremenima i situacijama kada se obitelj suočava s nizom izazova koji otežavaju njihovo svakodnevno funkcioniranje.

Jasnije su i obuhvatnije uređeni poslovi domova socijalne skrbi i definirane vrste istih. Prateći kvalitetu pružanja usluge smještaja u obiteljskim domovima Ministarstvo je utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj, a to je obiteljski način života unutar obiteljskog doma, a niti je bila u mogućnosti pružati očekivanu razinu kvalitete usluge koju primjerice ustanove u sustavu socijalne skrbi pružaju i to zbog premalog broja pružatelja usluga posebice stručnjaka koji su potrebni korisničkim skupinama uključenim u obiteljske domove ili neadekvatne infrastrukture u kojoj se pružala usluga. Smatramo da će razdoblje od pet godina biti dovoljno da pružatelji usluga koji uslugu smještaja pružaju u obiteljskom domu usklade oblik pružanja socijalnih usluga s ovim Zakonom poštujući sva definirana pravila o prostornim i kadrovskim uvjetima kako bi i dalje mogli pružati uslugu smještaja. Obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od pet godina u slučaju da nisu u mogućnosti osnovati ustanovu imat će mogućnost bavljenja udomiteljstvom bilo kao tradicionalni udomitelji ili standardni udomitelji (odnosno profesionalni udomitelji) sukladno Zakonu o udomiteljstvu.

Novim načinom ugovaranja socijalnih usluga pojednostavniti će se postupak javnog poziva za podnošenje ponuda i sklapanja ugovora te će se omogućiti jedinstveni pristup mreži za pružatelje usluga, zatim standardizacija procesa i kvalitete usluga, jednakost i transparentnost u financiranju.

Radi što kvalitetnije zaštite prava korisnika osniva se Povjerenstvo za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, a koje se sastoji od pet predstavnika građana koje su, na javni poziv, predložile organizacije civilnog društva, ili su se osobno javili na javni poziv. Članove Povjerenstva imenuje i razrješava Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora.

Nadalje, uređene su promjene u pogledu utvrđivanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga na način da povjerenstvo za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga Zavoda i Obiteljskog centra imenuje Ministarstvo, dok za sve ostale pružatelje socijalnih usluga povjerenstvo imenuje jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb.

Nadalje, o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga Zavoda i Obiteljskog centra rješenjem odlučuje Ministarstvo, a o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga za ostale pružatelje socijalnih usluga rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb.

Nadalje, radi kvalitetnijeg obavljanja djelatnosti propisano je da je pružatelj usluge, osim udomiteljske obitelji, dužan korisnika upisati u evidenciju korisnika usluge, a zaprimljeni zahtjev za pružanje usluge upisati u evidenciju zaprimljenih zahtjeva, bez odgode.

Također, radi adekvatnije zaštite prava korisnika, jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužna je, za pružatelje socijalnih usluga kojima je donijela rješenje o ispunjavanju uvjeta, najmanje jednom godišnje, obavljati kontrolu ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga utvrđenim rješenjem te je, u slučaju osnovane sumnje na nastupanje nepravilnosti u pogledu propisanih i utvrđenih uvjeta za pružanje usluge korisnicima, dužna obavijestiti Ministarstvo bez odgode. Isti su dužni najmanje jednom godišnje suorganizirati edukacije stručnih radnika pružatelja usluga za koje su donijeli rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga.

S obzirom na niz izazova s kojima se Republika Hrvatska susreće u proteklo vrijeme, a koje ugrožavaju život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušavaju okoliš, gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu propisana je mjera mobilizacije stručnog i drugog radnika, rekviziciju opreme i prijevoznih sredstava, privremenu uporabu poslovnih i drugih prostorija za pružanje socijalnih usluga ustanova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave ili pružatelja usluga s kojima Ministarstvo ima sklopljen ugovor o pružanju usluge socijalne skrbi razmjerno broju korisnika za koje je ugovor o pružanju socijalne skrbi sklopljen dok te okolnosti traju.

Radi standardizacije obaveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja, organiziranja i provođenja kontinuiranog stručnog usavršavanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi i stručnog usavršavanja drugih sudionika u postupcima koje vodi Zavod (voditelja mjera za zaštitu osobnih prava i dobrobiti djeteta, skrbnika, udomitelja i dr.) i slično osniva se Akademija socijalne skrbi.

Cilj donošenja novog Zakona o socijalnoj skrbi je poboljšanje kvalitete života korisnika sustava socijalne skrbi.

Posebni ciljevi:

- poboljšanje organizacije sustava socijalne skrbi,
- jačanje ciljanih, priuštivih i dostupnih usluga podrške roditeljstvu i obiteljima,
- poboljšanje obuhvata, adekvatnosti i korištenja prava u svrhu smanjenja rizika od siromaštva i socijalne isključenosti,
- poboljšanje ciljanosti i utjecaja na kvalitetu života osoba s invaliditetom naknada

	<p>usmjerenih osobama s invaliditetom, - poboljšanje kvalitete, dostupnosti i usklađenosti socijalnih usluga sa potrebama korisnika u pojedinim područjima Republike Hrvatske.</p> <p><i>Glavni cilj koji se želi postići</i> donošenjem ovog Zakona je osigurati transparentnije i adekvatnije naknade, smanjivanje neujednačenosti između korisnika na području RH, poboljšanje kvalitete života osoba u riziku od siromaštva i osoba s invaliditetom, osiguranje socijalnih usluga u skladu s potrebama čime se postiže sveobuhvatnija zaštita korisnika, osiguranje novih ciljanih usluga za podršku roditeljstvu i obiteljima te u konačnici bolja kvaliteta usluga sustava socijalne skrbi.</p>
3.	ANALIZA UTVRĐENIH IZRAVNIH UČINAKA
3.1.	Analiza gospodarskih učinaka
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni značajni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
3.2.	Analiza učinaka na zaštitu tržišnog natjecanja
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni izravni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
3.3.	Analiza socijalnih učinaka
	<p>Nacrtom prijedloga Zakona uređuje se djelatnost socijalne skrbi, načela socijalne skrbi, financiranje djelatnosti socijalne skrbi, prava i usluge u sustavu socijalne skrbi, postupci za njihovo ostvarivanje, korisnici, sadržaj i način obavljanja djelatnosti socijalne skrbi, stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi, zbirke podataka, inspekcijski i upravni nadzor te druga pitanja značajna za djelatnost socijalne skrbi.</p> <p>Sustav socijalne skrbi obuhvaća velik broj korisnika, najranjivijih skupina u društvu koji se svakodnevno suočavaju sa brojnim rizicima od siromaštva i socijalne isključenosti, uslijed invaliditeta, starosti ili zlostavljanja i zanemarivanja te se Nacrtom prijedloga Zakona izravno utječe na socijalnu uključenost, zaštitu osjetljivih skupina, te proširenje pristupa socijalnoj skrbi.</p> <p>Promjenama u pogledu povećanja ekvivalentnih ljestvica korisnika zajamčene minimalne naknade utječe se na smanjenje jaza siromaštva i poboljšanje kvalitete života. Kako je za smanjenje jaza siromaštva ili izlaska iz siromaštva ključna uključenost u tržište rada, određenim zakonskim odredbama u smislu omogućavanja ostvarivanja prava i tijekom javnog rada kao i omogućavanjem korištenja prava tijekom prva tri mjeseca rada kao i uvođenjem nove usluge socijalnog mentorstva potiče se brže uključivanje i što dulji ostanak na tržištu rada skupine građana te njihova socijalna uključenost.</p> <p>Također se omogućavanjem ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu osobama koje imaju sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju za koji je pokrenut postupak raskida, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora kao i beskućniku u prihvatilištu te žrtvama nasilja u obitelji i trgovanja ljudima osigurava podmirenje osnovnih životnih potreba, osamostaljivanje i adekvatna zaštita prava.</p> <p>Povećanjem iznosa maksimalno dozvoljene zajamčene minimalne naknade za kućanstvo utječe se na zaštitu prava i poboljšanje kvalitete života djece.</p> <p>Nadalje, određenim promjenama u pogledu novčanih sredstava koja se ne računavaju kao prihod kod prava na zajamčenu minimalnu naknadu potiče se radna aktivacija korisnika, poboljšanje kvalitete života učenika i studenata kao i osiguranje zadovoljavanja dodatnih potreba korisnika.</p> <p>Objedinjavanjem troškova stanovanja i troškova ogrjeva u jednu naknadu i propisivanjem</p>

iste u iznosu od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade kao i propisivanjem posljedica u slučaju ne priznavanja troškova stanovanja utječe se na smanjenje regionalne nejednakosti u pristupu korisnicima te jednostavnije i efikasnije ostvarivanje prava.

Povećanjem naknade za osobne potrebe i razlikovanjem u odnosu na specifičnu skupinu korisnika osigurava se kvalitetnije zadovoljavanje potreba koje nisu u mogućnosti podmiriti na drugi način.

Promjenom određenih odredbi u okviru prava na doplatka za pomoć i njegu i osobnu invalidninu osigurava se ujednačeni pristup, odnosno, nediskriminatornost u odnosu na osobe s invaliditetom.

Propisivanjem uvjeta koje roditelj njegovatelj/njegovatelj mora ispunjavati da bi se priznalo pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja kao i zapreka za predmetno pravo utječe se na zaštitu prava korisnika i sprječava neadekvatna skrb za korisnika. Također se povećanjem naknade osigurava kvalitetnija zaštita prava korisnika i bolja kvaliteta života, posebno u odnosu na osobe koje se, zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici kao i u odnosu na roditelja njegovatelja koji samostalno skrbi o dvoje djece s teškoćama u razvoju koji ispunjavaju zakonom propisane uvjete za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja.

Također omogućavanjem da status njegovatelja za osobu s invaliditetom ostvare, pored do sada predviđenih osoba, i srodnici u ravnoj lozi, srodnici u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja, omogućava se da obitelj preuzme brigu o osobi s invaliditetom te se na taj način prevenira eventualna institucionalizacija.

Također omogućavanjem korištenja usluga poludnevnog boravka u određenom broju dana tijekom tjedna u okviru prava na status roditelja njegovatelja/njegovatelja omogućuje se osobi s invaliditetom uključivanje u život zajednice, a roditeljima njegovateljima/njegovateljima omogućuje se usklađivanje obavljanja određenih aktivnosti sa potrebom skrbi za korisnika.

Propisivanjem nove usluge prethodne stručne procjene omogućava se utvrđivanje preostalih sposobnosti korisnika i osiguranje što primjerenije usluge.

Propisivanjem nove usluge psihosocijalnog savjetovanja omogućava se pomoć korisniku u otklanjanju teškoća u funkcioniranju u različitim područjima života s naglaskom na ponašajne, emocionalne, interpersonalne, socijalne, obrazovne, razvojne i organizacijske aspekte života.

Također propisivanjem nove usluge psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja omogućava se zaustavljanje ili sprečavanje nasilničkog ponašanja te povećava sigurnost članova obitelji.

Redefiniranjem usluge psihosocijalne podrške omogućava se širem krugu osoba ostvarivanje prava na uslugu te se pomaže obiteljima u prevladavanju obiteljskih teškoća, povećanju roditeljskih kompetencija i osnažuje ih se za svakodnevno funkcioniranje, a udomiteljima se pruža adekvatna podrška.

Promjenama u pogledu imovine i ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju u okviru usluge pomoći u kući osigurava se zaštita najranjivijih skupina korisnika, a ujedno osigurava ujednačeni pristup u odnosu na druga prava slične ili iste svrhe.

Omogućavanjem privremenog smještaja za strane državljane i osobe bez državljanstva s privremenim boravkom u okviru privremenog smještaja u drugim slučajevima u trajanju od tri godine osigurava se zaštita posebno ugroženijih osoba poput osoba s invaliditetom, kronično bolesnih osoba i osoba starije životne dobi u periodu dok se ne osigura skrb na drugi način. Nadalje, propisivanjem privremenog smještaja radi provođenja kraćih rehabilitacijskih tretmana i privremenog smještaja u drugim slučajevima i za dijete s problemima u ponašanju osigurava se kvalitetnija usluga i zaštita prava navedenih korisnika.

Promjenama u pogledu sudjelovanja djeteta u troškovima plaćanja usluge u pogledu iznosa

	<p>kao i osiguranjem da mlađa punoljetna osoba sudjeluje u plaćanju usluge dijelom visine svojih prihoda osigurava se adekvatnije osamostaljivanje.</p> <p>Promjenama u pogledu obveze preispitivanja prava tijekom godine potiče se odgovornost korisnika te se smanjuje administriranje stručnih radnika što će osigurati više vremena za stručni rad.</p> <p>Osamostaljivanjem obiteljskih centara i jasnijim propisivanjem njihovih poslova koji se uglavnom odnose na savjetodavne i preventivne poslove i razvijanjem univerzalnih i ciljanih programa i usluga postići će se adekvatnija i kvalitetnija podrška roditeljstvu, posebno u vremenima i situacijama kada se obitelj suočava sa nizom izazova koji otežavaju njihovo svakodnevno funkcioniranje.</p> <p>Propisivanjem obveze kontrole pružatelja usluga, obavještavanja o nepravilnostima i obvezi suorganiziranja edukacija od strane jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno, Grada Zagreba za one pružatelje za koje je donijela rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga direktno se utječe na poboljšanje skrbi i adekvatnije zaštite prava određenih skupina korisnika.</p> <p>Također omogućavanje osnivanja Hrvatskog zavoda za socijalni rad osigurava se unapređenje kvalitete stručnog rada, kvalitetnije podloge za izradu propisa i planiranje aktivnosti s ciljem unapređenja obavljanja djelatnosti.</p> <p>Propisivanjem osnivanja Akademije socijalne skrbi osigurava se unapređenje stručnih kompetencija stručnih radnika i drugih provoditelja određenih mjera i usluga u sustavu kao i standardizacija edukacija u cilju osiguranja njihove što bolje učinkovitosti.</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva utječe se na bolju zaštitu prava korisnika i osigurava neovisnost u procjeni postupanja.</p> <p>S obzirom na sve navedeno socijalni učinak je procijenjen kao veliki, a donošenje predmetnog Zakona značajno će utjecati na kvalitetu naknada i socijalnih usluga u sustavu socijalne skrbi, odnosno, zaštitu prava korisnika.</p>
3.4.	<p>Analiza učinaka na rad i tržište rada</p> <p>Nacrtom prijedloga Zakona omogućene su određene aktivnosti i mjere s ciljem poticanja zapošljavanja korisnika u riziku od siromaštva. Naime, radno sposobni korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, osim što je obavezan prihvatiti zaposlenje u skladu s propisima o zapošljavanju, dužan je i sudjelovati u aktivnostima koje omogućavaju socijalnu uključenost. Također je predviđeno da ako se radno sposobni korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu zaposli u javnom radu navedeno pravo ne prestaje, odnosno ne umanjuje se za prihod člana kućanstva ostvaren po osnovi zaposlenja u javnom radu. Do sada se navedena odredba odnosila samo na korisnike koji su bili zaposleni u javnom radu, a prije toga su sudjelovali u radovima za opće dobro. Nacrtom prijedloga Zakona omogućena je i nova usluga socijalnog mentorstva čime se potiče individualizirani pristup koji omogućuje samoaktivaciju dugotrajno nezaposlenih korisnika zajamčene minimalne naknade, korisnika kojem prestaje usluga smještaja ili organiziranog stanovanja, korisnika koji je žrtva trgovanja ljudima te korisnika nakon izvršenja kazne zatvora i osnaživanje korisnika koji su uglavnom najudaljeniji od tržišta rada. Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o prizatom pravu na navedenu uslugu radno sposobnom korisniku prava na zajamčenu minimalnu naknadu i uključiti predstavnika službe nadležne za zapošljavanje u proces socijalnog mentorstva. Odredbom kojom se omogućava da korisnik zajamčene minimalne naknade koji se zaposli, u prva tri mjeseca rada ostvaruje navedeno pravo u iznosu od 50% prizatog iznosa potiče se zapošljavanje korisnika.</p> <p>Također se propisivanjem da se u prihod kod zajamčene minimalne naknade ne uračunavaju sredstva ostvarena po osnovi rada učenika i studenata na redovitom školovanju preko</p>

	<p>učeničkih i studentskih udruga kao i novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja utječe na zapošljavanje učenika, studenata i nezaposlenih korisnika zajamčene minimalne naknade.</p> <p>Također se prijedlogom Nacrta Zakona utječe na zapošljavanje srodnika u ravnoj lozi, srodnika u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja osoba s invaliditetom po posebnom propisu čime im se osiguravaju prava iz mirovinskoga osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima, smanjuje nezaposlenost te osigurava odnos privatnog i poslovnog života obitelji, koji se na taj način nadopunjuju i osiguravaju kvalitetniju skrb osobama s invaliditetom.</p> <p>Također Nacrtom prijedloga Zakona utječe se na otvaranje novih radnih mjesta prilikom pružanja novih socijalnih usluga, a pružanjem pojedinih socijalnih usluga utječe se na zapošljivost osoba s invaliditetom.</p> <p>Smanjenjem administriranja stručnih radnika u sustavu socijalne skrbi utječe se na poboljšanje kvalitete radnih mjesta.</p> <p>Osnivanjem Akademije socijalne skrbi utječe se na povećanje broja zaposlenih u sustavu socijalne skrbi no ujedno se utječe i na poboljšanje kvalitete radnih mjesta.</p> <p>Odredbe predmetnog Nacrta prijedloga Zakona nemaju negativne posljedice za pojedina zanimanja, skupine radnika ili samozaposlene.</p>
3.5.	Analiza učinaka na zaštitu okoliša
	Provedbom prethodne procjene nisu utvrđeni izravni učinci koji bi zahtijevali daljnju analizu u postupku procjene učinaka propisa.
3.6.	Analiza učinaka na zaštitu ljudskih prava
	<p>Odredbama predmetnog Nacrta prijedloga Zakona poštuju se ravnopravnost te jednaka mogućnost i jednaki tretman u ostvarivanju materijalnih prava, zapošljavanja, rada i drugih Ustavom Republike Hrvatske zajamčenih prava.</p> <p>Nadalje utječe se na pravo izbora i slobode pojedinaca u pogledu odlučivanja o zapošljavanju ili ostvarivanja prava na status njegovatelja. Nastavno, istim se utječe i na zaštitu obitelji, zaštitu osoba s invaliditetom te na usklađenost obiteljskog i profesionalnog života.</p> <p>Izmjenom određenih odredbi kod ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu i uvođenjem nove usluge socijalnog mentorstva posebno se stavi naglasak na pravo na uključenost u rad. Povećanjem osobnih faktora kod prava na zajamčenu naknadu, odnosno, povećanjem naknada za osiguranje dostojanstvenijeg života, objedinjavanjem i osiguranjem jedinstvenog iznosa za troškove stanovanja te svim ostalim odredbama kojima je svrha borba protiv socijalne isključenosti i siromaštva, poštivanje prava na socijalnu sigurnost i pomoć u vezi sa stanovanjem.</p> <p>Nadalje, osiguravanjem prava na zajamčenu minimalnu naknadu u određenim iznimnim situacijama, povećanjem maksimalno dozvoljenog iznosa naknade, povećanjem naknade za osobne potrebe, promjenama u pogledu ostvarivanja prava osoba s invaliditetom utječe se na prava djeteta kroz zaštitu i brigu za njihovu dobrobit, prava starijih osoba na dostojanstven život i neovisnost i integraciju osoba s invaliditetom kroz mjere za osiguranje njihove neovisnosti, društvene uključenosti i sudjelovanja u životu zajednice.</p>
4.	TEST MALOG I SREDNJEG PODUZETNIŠTVA (MSP TEST)
	/
4.1.	Moguće opcije javnih politika

4.1.1. Opcija 1. (nenormativno rješenje) »Ne poduzimati ništa«

4.1.2. Opcija 2. (nenormativno rješenje) »Poduzimati nenormativne aktivnosti«

4.1.3. Opcija 3. (normativno rješenje) »Poduzimati normativnu aktivnost A«

4.1.4. Opcija 4. (normativno rješenje) »Poduzimati normativnu aktivnost B«

4.2. Ocjena i opcije

Opcija 1.

Koristi:

Troškovi:

Opcija 2.

Koristi:

Troškovi:

Opcija 3.

Koristi:

Troškovi:

Opcija 4.

Koristi:

Troškovi:

Tablica: Analiza troškova i koristi

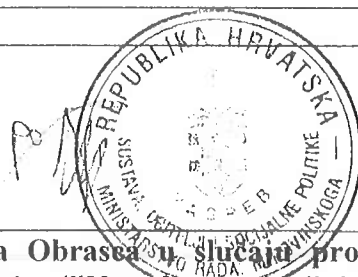
Opcije	Troškovi (negativni učinci)	Koristi (pozitivni učinci)
Opcija 1.		
Opcija 2.		
Opcija 3.		
Opcija 4.		

Legenda:

- - znatan negativni učinak
- ograničen negativni učinak
- l nema učinka
- + ograničen pozitivan učinak
- + + znatan pozitivan učinak

5.	<p>PROVOĐENJE SCM METODOLOGIJE</p> <p>/</p>
6.	<p>SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE</p> <p>Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću za Nacrt prijedloga zakona o socijalnoj skrbi i Iskaz o procjeni učinaka propisa proveden je u razdoblju od 4. listopada do 3. studenoga putem središnjeg državnog internetskog portala e-Savjetovanje.</p> <p>Tijekom savjetovanja provedeno je javno izlaganje Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi i Iskaza o procjeni učinaka propisa. Nacrt prijedloga zakona predstavljen je 4. listopada 2021., na konferenciji za medije, Povjerenstvu za osobe s invaliditetom 20. listopada 2021., predstavljen je svim ravnateljima ustanova socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska.</p> <p>Istovremeno sa savjetovanjem, Nacrt prijedloga zakona o socijalnoj skrbi dostavljen je na mišljenje Uredu za zakonodavstvo, Ministarstvu vanjskih i europskih poslova, Ministarstvu financija, Ministarstvu pravosuđa i uprave, Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja, Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture, Ministarstvu znanosti i obrazovanja, Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije, Ministarstvu hrvatskih branitelja, Ministarstvu zdravstva, Ministarstvu poljoprivrede, Ministarstvu obrane, Ministarstvu prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine i Ministarstvu unutarnjih poslova.</p> <p>Mišljenja su dostavila sljedeća tijela: Ured za zakonodavstvo (KLASA: 011-02/21-01/189, URBROJ: 50501-7/1-21-02 od 26. listopada 2021.), Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (KLASA: 011-02/21-01/294, URBROJ: 521-IV-01-02-21-4 od 4. studenoga 2021.), Ministarstvo pravosuđa i uprave (KLASA: 011-02/21-01/364; URBROJ: 514-01/07-21-04 od 4. studenoga 2021.), Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja (KLASA: 011-01/21-01/497, URBROJ: 517-14/-1-21-4 od 19. listopada 2021.), Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture (KLASA: 011-02/21-04/77, URBROJ: 530-01-21-3 od 18. listopada 2021.), Ministarstvo znanosti i obrazovanja (KLASA: 011-01/21-01/00039, URBROJ: 533-09-21-0004, od 25. listopada 2021.), Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova Europske unije (KLASA: 011-01/21-01/142, URBROJ: 538-02/-2-1/408-21-4 od 18. listopada 2021.), Ministarstvo hrvatskih branitelja (KLASA: 022-03/20-02/2, URBROJ: 522-2/2-21-6 od 29. listopada 2021.), Ministarstvo poljoprivrede (KLASA: 011-04/21-01/117, URBROJ: 525-05/0044-21-2 od 18. listopada 2021.), Ministarstvu obrane (KLASA: 011-01/21-01/23, URBROJ: 512-01-21-8, od 26. listopada 2021.), Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine (KLASA: 011-02/21-01/4, URBROJ: 531-03-01-01/01-21-2 od 22. listopada 2021.) i Ministarstvo unutarnjih poslova (KLASA: 011-02/21-03/446, URBROJ: 511-01-152-21-6 od 18. listopada 2021.).</p> <p>Mišljenja nisu dostavili: Ministarstvo financija i Ministarstvo zdravstva.</p>
7.	<p>OPTIMALNO RJEŠENJE</p> <p>Sukladno članku 11. Zakona o procjeni učinaka propisa (Narodne novine, broj 44/17) provedena je prethodna procjena učinaka propisa koja je pokazala da su za predmetni Zakon utvrđeni veliki izravni socijalni učinci, veliki izravni učinci na rad i tržište rada te veliki izravni učinci na zaštitu ljudskih prava. Na temelju rezultata utvrđenih u postupku procjene učinaka propisa kao optimalno normativno rješenje predlaže se donošenje Zakona</p>

	o socijalnoj skrbi kako bi se osigurale zakonske pretpostavke koje će rezultirati postizanjem očekivanog ishoda, a u cilju poboljšanja zaštite prava i kvalitetnijeg života korisnika.
8.	VREMENSKI OKVIR I VREDNOVANJE
	Zakon o socijalnoj skrbi stupa na snagu osmog dana od dana objave predmetnog Zakona u Narodnim novinama. Vremenski okvir postizanja ishoda moguće je za dio naknada procijeniti nakon šest mjeseci od primjene zakona, a procjenjivanje ishoda u odnosu na sve ostale zakonske promjene moći će se postići nakon godinu dana.
9.	PRILOZI
10.	POTPIS ČELNIKA TIJELA
	Potpis: Ministar Josip Aladrović Datum: 9. studenoga 2021.
11.	Odgovarajuća primjena ovoga Obrascu u slučaju provedbe članka 18. stavka 2. Zakona o procjeni učinaka propisa ("Narodne novine", broj 44/17)
	/

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM
JAVNOŠĆU O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakon o socijalnoj skrbi
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o socijalnoj skrbi
Datum dokumenta	9. studenoga 2021.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o socijalnoj skrbi
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Nacrt prijedloga zakona o socijalnoj skrbi je izrađen u suradnji predstavnika Hrvatske udruge socijalnih radnika, Studijskog centra socijalnog rada, Hrvatske udruge poslodavaca, Hrvatske udruge radničkih sindikata, Nezavisnih hrvatskih sindikata, Hrvatske zajednice županije, Grada Zagreba, Hrvatske komore socijalnih radnika, Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, Dom za starije osobe Park, Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek, predstavnici civilnih udruga, predstavnici UNCEF-a i predstavnici Ministarstva rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	Da.

<p>Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?</p> <p>Ako nije, zašto?</p>	<p>Nacrt prijedloga zakona o socijalnoj skrbi je bio objavljen na e savjetovanju u vremenu od 4. listopada do 3. studenoga 2021.</p>
<p>Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?</p>	<p>Vidjeti u prilogu ovoga obrasca.</p>
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Vidjeti u prilogu ovoga obrasca.</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.</p>

Izvešće o provedenom savjetovanju - SAVJETOVANJE O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Zorana Stevanović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog i praksi kroz metodu superviziju. U provođenju timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima</p>

planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnajit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog

podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovnosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana. koje su na

izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima). Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolazu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska

javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjenjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog

komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unapređenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb . Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina

preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih

usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

2 Udruga slijepih USKA

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Ispred Udruge slijepih USKA ističem kako je Članak 54. st. 3. u suprotnosti s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice). Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike i Hrvatske, a protivari je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN

Nije prihvaćen

Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ? Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglasila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>). Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi

udvostručiti. Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravredna i neprihvatljiva rješenja.

3 DOMAGOJ KRONSTEIN

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano ~~administrativno-rasteretno~~je sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će

socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....”

jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja”, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i onis poslova obiteliskoo

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog

centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučajeva i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge osihosocijalne

Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju

podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvaletnom uslugom za korisnike.

Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u

administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja te da se

donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

Sanja Žarković 03.11.2021
21:510 0

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima

19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da "...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se

suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao

vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspoložu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i

sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine, onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unapriediti zaštitu korisnika

obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je

uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

Gordana Dujmović 03.11.2021
21:330 0

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19. a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski

sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni

rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim

gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i iedni i

drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada inspekcija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema

sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Isti ćemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Isti ćemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.
Andrea Chircovici 03.11.2021
21:280 0

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za raniive društvene skupine i

djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojednim

slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolazu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike.

I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tielo stručnjaka po

uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

~~Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se~~

planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

4 Tanja Fabris

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo

našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih

osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmánske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne

usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo

korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučajeva i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmienne podataka putem

administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unapređenje stručnog

informativnog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rastećiivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i društvu

pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih

usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

5 Sanja Žarković

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije

skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za

donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenju timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava

socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom.

socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi

savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima Županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje ni potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva

se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani

uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene

minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

6 Gordana Dujmović

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129. a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će

taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavod za socijalnu skrb u županijama

uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja”, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremениh i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske.

(2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne

treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz

udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima). Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OČD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobito ~~degradacijom struke i cijelog sustava~~. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome

poslove dadija obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz daljnje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje

urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produjiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produjiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiriromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali

i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

7 Andrea Chircovici

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se

Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzimemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti

ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se popisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile

za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima.

organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Duooooodšniim

iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti

praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati

postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

8. Martina Kovačić
Lesar

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva

socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u

da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelji u

socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...." Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djellć velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo

riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otuisti, poadnosti izlaza).

administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspoložu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i

različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb . Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim

e-suprotno

etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznačajni u ukupnom broju korisnika. Prava koja zaдушuju

naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava

			<p>na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>		
9	zeljka skrlec valjak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam stav Komore soc.radnika "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati idugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj."</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom, uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim</p>

s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za

odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na

				<p>zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja</p> <p>njegovatelja/njegovateljica u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>	
10	Vlatka Črnica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	U potpunosti se slažem i podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe

trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno **procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi čine usluge i**

prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjenu podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno

					Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.
11	Genoveva Krsnik	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129. a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom

područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da "... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..." Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za

zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra.

socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21

a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjerne podatka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga. iacanje

Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to

stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspeksijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvatitetnom uslugom za korisnike.

bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUCNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i **kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda**

nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

12 SARA FRIŠČIĆ

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i

ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u

upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, usubilo za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra.

socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača. preslikan iz mirovinskoo.

pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz

zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnijoj djelatnosti.

školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano za poslove dadija obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne . odnosno neotrebno

davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redoviti nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira ier se time

neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

13. Glorija Odobašić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na

zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne

sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati

skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog obiteljskog centra također

podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške. psihosocijalnoa

smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti

savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za

pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i

		<p>dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.</p> <p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>			
14	Dijana Miloš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:</p> <p>Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj)</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini</p>

samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da "...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brzini za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o

lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih

ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima županije i gradova.

usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne

ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niiti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo usobilom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati

radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan

odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka

			<p>stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>		
15	Olja Družić Ljubotina	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U skladu s priopćenjem djelatnika Studijskog centra socijalnog rada Pravnog fakulteta u Zagrebu, članova Katedre za radno i socijalno pravo te Katedre za upravnu znanost Pravnog fakulteta u Zagrebu (https://www.pravo.unizg.hr/scsr/plus/vijesti_naslovna?@=8mae#news_838189) smatram sljedeće:</p> <p>Ukidanje pravne osobnosti centara za socijalnu skrb neće doprinijeti učinkovitom i djelotvornom ustroju i radu sustava socijalne skrbi jer na taj način dolazi do hipercentralizacije sustava socijalne skrbi, koji je ionako već značajno centraliziran. Na taj se način lokalnim i regionalnim vlastima oduzima mogućnost utjecaja na sustav socijalne skrbi, iako prema Zakonu o socijalnoj skrbi lokalne i regionalne vlasti imaju obveze financiranja određenih prava, kao što su, primjerice, pomoć za stanovanje, pučka kuhinja, smještaj beskućnika, dio troškova centara za socijalnu skrb, domova socijalne skrbi i dr. Daljnja centralizacija sustava nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi. Novim prijedlogom Zavod za socijalnu skrb nema nikakvih obveza prema jedinicama lokalne samouprave u smislu da podnosi izvješća, a niti su lokalne i regionalne vlasti zastupljene u upravnom vijeću</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog i praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji</p>

novog zavoda. Evidentno se ovdje radi o promjeni ustroja po uzoru na Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (HZMO) koji također ima područne službe, urede i ispostave. No, sustavi socijalne skrbi i mirovinskog osiguranja djeluju na različitim načelima. Logično je da postoji jedinstvena i centralizirana administracija koja upravlja javnim programom mirovinskog osiguranja jer su načela, uvjeti i naknade mirovinskog osiguranja isti na cijelom teritoriju RH. I sustav socijalne skrbi mora imati određenu razinu standardiziranosti na cijelom području zemlje, međutim, centri za socijalnu skrb trebaju odgovoriti standardnim, ali i specifičnim potrebama građana lokalnih zajednica u kojima djeluju. Ukidanjem pravne osobnosti centara za socijalnu skrb dovedeno je u pitanje demokratsko načelo supsidijarnosti i pozicija centara kao ključnih institucija ne samo socijalne skrbi, već i socijalne države. Osim toga, osnivanje zavoda za socijalni rad nije u skladu s potrebama socijalnog rada u zajednici koji se treba razvijati na lokalnoj razini i što više decentralizirati. Razlog za promjenu ustroja i ukidanje pravne osobnosti centara obrazlaže se neučinkovitim upravljanjem i neujednačenim postupanjima. Nigdje nije jasno navedeno o kakvim se konkretnim neujednačenim postupanjima radi i što je eventualni uzrok takvog postupanja (nejasni zakonski propisi, izostanak podzakonskih akata, ustroj centara, nedostatna kontrola ministarstva ili nešto drugo). I u dosadašnjem ustroju ministarstvo je imalo dovoljno ovlasti da ujednači postupanja jer su centri bili odgovorni prema nadležnome ministarstvu, a ne prema lokalnoj samoupravi. Ukidanjem pravne osobnosti centara socijalne skrbi samo će se dodatno pogoršati javna percepcija socijalne skrbi, rast će nepovjerenje građana i usporit će se procesi unaprjeđenja djelatnosti. Potrebno je uzeti u obzir komparativna iskustva drugih zemalja u reformi sustava socijalne skrbi, posebice, na primjer, Slovenije koja je uspješno reformirala svoj sustav i s kojom dielimo zajedničku

ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne

povijest razvoja socijalne politike. Reforma sustava socijalne skrbi potrebna, ali ona ne smije biti ishitrena i nametnuta te protivna mišljenjima djelatnika, stručnjaka i istraživača. Reforma treba biti pažljivo pripremljena, temeljiti se na prethodno utvrđenim znanstveno-istraživačkim i analitičkim uvidima i realnim potrebama korisnika, te treba uključiti sve relevantne dionike koji djeluju u području socijalne skrbi i socijalne politike: od djelatnika i stručnjaka u sustavu socijalne skrbi, članova akademske zajednice do predstavnika lokalne i regionalne samouprave, organizacija civilnog društva i drugih zainteresiranih dionika. Samo tako cjelovito pripremljena reforma moći će odgovoriti razvojnim izazovima i doprinijeti razvoju zemlje.

skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi

					osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.
16	Maja Pavković	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:</p> <p>Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.</p> <p>Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem I Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti djela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U</p>

Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja”, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju

sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasterećiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status

mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u

roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zaugušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije

životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

17	TEA CVRTNJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.</p> <p>Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i</p>
----	--------------	---	---	----------------	---

ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkoo

stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučajeva i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji. već naprotiv

izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neodgovarajućim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati.

uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje

ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao

stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih

ustuga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

18	Domagoj Sušanj	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti se slažem sa komentarom Udruga obiteljskih domova od dana 29.10.2021 20:46 koji pobliže ukazuje na manjkavost nacrtu prijedloga ovoga Zakona i tendenciju da se umjesto najavljene "transformacije" desi potpuno ukidanje svih pružatelja usluga koji nisu USTANOVE čime se krši pravo odabira, zanemaruju pružatelji usluga, njihovi djelatnici, njihove obitelji i investicije koje su se potencijalno desile a nisu se otplatile s čime moguće se potiče i "osobni bankrot" ili neka vrsta "ovršnih metoda" za sve one koji ne budu imali priliku i načina povratiti ulaganja, povratiti dugovanja, a samo zato što su pojedinci iz radne skupine zaključili kako postojeći oblici skrbi nisu opravdali očekivanja i svrhu!!! Postavljam Vam pitanje, Vama koji kreirate ovakve nacрте Zakona : Nije li Vas sram da iz udobnih fotelja, temeljem pojedinaca koji su kršili postojeće Pravilnike i Zakone ukidate djelatnost koja hrani mnoge, a jednim dijelom i Vas same ? Nije li Vas sram da onemogućujete potrebitima pravo na smještaj, na izbor?"</p>	Nije prihvaćen	<p>Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se reorganiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu.</p> <p>Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.</p>
----	----------------	---	--	----------------	--

19	IVANA SRB-MIŠČEVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa adekvatne resurse kao odgovor za smještaj trenutnih i budućih korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na način koji je adekvatan i koji im omogućuje dostojanstvenu starost. S obzirom na trenutnu demografsku i gospodarsku sliku u RH obiteljski domovi su budućnost jer je za zaposlenu obitelj u kojoj njeni članovi na poslu borave 10-12 sati dnevno, a u isto vrijeme imamo starenje populacije, briga za svoje najmilije postaje luksuz koje si ne može priuštiti.</p> <p>Javni domovi za starije osobe su nedovoljno kapacitirani i odavno ne mogu zbrinuti najranjiviju populaciju te bi i to trebalo dodatno zakonski obraditi.</p> <p>S osobnog stajališta, Obiteljski dom je u našem slučaju bio spas jer nudi kvalitetnu zdravstvenu skrb, ljudsku dimenziju i obiteljsku atmosferu za voljenu osobu kojoj želiš pružiti sve što zaslužuje u svojoj bolesti i starosti, ali nismo bili u mogućnosti pružiti tu brigu i zaštitu zbog 24. satne nemogućnosti za raspoloživost, a isto toliko potrebe za brigom, zdravstvenom i higijensko-dijetetskom zbrinjavanju.</p>	Nije prihvaćen	<p>Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se reorganiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu.</p> <p>Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže</p>
20	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentare Hrvatske komore socijalnih radnika koji glase: Predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće se postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i</p>

Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici.

Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i

do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timске, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, osihosocijalni

kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost. a time i

tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovnosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini. navedene

individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za

ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u

ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatka za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz daljnje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

21 Valentina Crnjaković Vuković

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim

19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim fakultativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da "...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..." Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u obavljanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za

komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u

socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga

nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak

predložimo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebnu edukaciju stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u

pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

Moj osobni komentar vezan uz potrebne reforme u sustavu socijalne skrbi, a nakon više od 10 godina rada u navedenom sustavu smatram da imam legitimno pravo o navedenom govoriti - smatram da potrebne reforme trebaju ići u smjeru jačanja pozicije Centara za socijalnu skrb u lokalnoj zajednici. Centre treba

kapacitirati i jačati socijalni rad u zajednici, jačati ulogu i sudjelovanje Centra u kreiranju socijalnih politika u lokalnoj zajednici jer svaka lokalna zajednica je jedinstvena, svaka obitelj i svaki korisnik je jedinstven sa svim svojim specifičnim potrebama i snagama. Nikako ne podržavam ukidanje Centara. U djelatnosti socijalne skrbi nužan je individualni pristup i dostupnost resursa i usluga, svaka lokalna zajednica bi trebala imati dovoljno resursa za smještaj npr. starih i nemoćnih i djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi, svaka lokalna zajednica bi trebala moći odgovoriti na potrebe svakog svog člana. Bez osiguravanja dovoljno resursa i potrebnih socijalnih usluga nema napretka u sutavu socijalne skrbi te reforme neće doprinjeti našim korisnicima. Ovdje moram naglasiti da se često osjećam frustrirano i nemoćno kao i moji korisnici jer ih nemam gdje uputiti, jer od njih očekujem promjene, a ne mogu im pružiti niti resurse niti alate da promjene zaista i ostvare i tako u krug. Ako imamo roditelje slabih roditeljskih kapaciteta čiji odgojni postupci su loši nedosljedni i na kraju štetni za njihovu djecu onda sa tim roditeljima moramo intenzivno raditi kako bi uvidjeli štetnost svojih postupaka, educirati ih i podržati ih u promjenama vlastitog ponašanja. Tu nije dovoljno izricanje mjere stručne pomoći i potpore, tim roditeljima su potrebne edukacije, škola za roditelje, individualni i grupni rad – a gdje to imamo- koliko Centra u RH ima kamo uputiti roditelje - to je samo jedan primjer.

JACANJE CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB I JACANJE NJIHOVE POZICIJE U LOKALNOJ ZAJEDNICI I KREIRANJU SOCIJALNE POLITIKE U LOKALNOJ ZAJEDNICI, SOCIJALNI RAD U ZAJEDNICI, DOSTUPNOST SOCIJALNIH USLUGA, DOVOLJAN BROJ STRUČNJAKA KOJI ĆE RADITI SA KORISNICIMA I KOJI ĆE IMATI DOVOLJNO RESURSA KAKO BI ODGOVORILI NA KONKRETNE POTREBE KORISNIKA JEIDINO MOGU DOPRINJETI ZADOVOLJSTVU KORISNIKA I OSJEĆAJU SOCIJALNE SIGURNOSTI.

22 Andreja Peršin
Horvat

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O

Podržavam komentar Hrvatske
komore socijalnih radnika koji

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne
sigurnosti, jedino sustav

SOCIJALNOJ SKRBI

glasi:

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. ~~Ostoga se zahtijeva~~ izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim

socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog

životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju

korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelji u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time

službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika. Hrvatska

otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadijla obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zarnjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira

komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OČD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti

nekvalitetnom uslugom za korisnike.

postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i daje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati

~~postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na~~

način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

23 Ured pučke pravobraniteljice

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

S obzirom na važnost ove reforme za najranjivije članove našeg društva, kao i na velik interes stručne javnosti i značajan broj komentara koji pristiže ili je pristigao u e-savjetovanje, predlažemo da resorno ministarstvo osigura široku javnu raspravu, koja osim e-savjetovanja, uključuje i druge oblike savjetovanja, poput javnih rasprava i radnih sastanaka s ključnim dionicima.

Kako je institucija pučke pravobraniteljice u svojim godišnjim izvješćima i pojedinačnim predmetima kroz

Primljeno na znanje

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni

godine dala više preporuka radi poboljšanja određenih članaka ZSS ili uvođenja novih, često uz odgovore bivših ministarstava nadležnih za poslove socijalne skrbi da će se iste razmotriti prilikom donošenja novoga ZSS, ovom ćemo prilikom ponoviti i naše ranije preporuke, pri čemu su neke sada izmijenjene ili drugačije formulirane, a naravno mišljenje obuhvaća i cijeli niz novih prijedloga, formuliranih s obzirom na tekst Nacrta prijedloga.

Nastavno, navodimo načelno mišljenje na tekst Nacrta prijedloga te dajemo svoje komentare uz pojedinačne članke.

Načelno

Donošenje nacrta prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi treba promatrati u kontekstu Ustavnog opredjeljenja RH kao socijalne države, kao i odredbu Ustava RH prema kojoj slabim, nemoćnim i drugim, zbog nezaposlenosti ili nesposobnosti za rad, nezbrinutim osobama država osigurava pravo na pomoć za podmirenje osnovnih životnih potreba. Istovremeno, u skladu s čl. 11. Međunarodnog pakta o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima, kojeg je RH ratificirala, države priznaju svakome pravo na životni standard koji odgovara njemu i njegovoj obitelji, uključujući odgovarajuću prehranu, odjeću i stanovanje, kao i pravo na neprekidno poboljšanje životnih uvjeta. Nadalje, Europski stup socijalnih prava putokaz je prema jakoj socijalnoj Europi, koji uključuje i poglavlje o socijalnoj sigurnosti.

Pri tome je osobito važno dobro identificirati osobe odnosno skupine kojima RH kao socijalna država treba pomoći, pri čemu treba krenuti od podataka. Kao ključne podatke za razumijevanje važnosti i opsega ovog zakona početno navodimo da je prema posljednjim dostupnim podacima Državnog zavoda za statistiku, onima za 2019., u RH čak 18,3% osoba u riziku od siromaštva, dok je 23,3% osoba bilo u riziku od socijalne isključenosti. Pri tom, u posebno su teškoj situaciji starije osobe (30,1%), naročito one koje žive u samačkim kućanstvima (50,3%) te obitelji s više djece (25.6%).

nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelji u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima.

Dodatno, Nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi donosi se u periodu kada smo suočeni s posljedicama potresa, ali i kad se sve značajnije osjećaju socioekonomske posljedice pandemije bolesti COVID-19, što je posebice važno u kontekstu korisnika sustava socijalne skrbi, koji su najranjiviji članovi našeg društva. Kao što godinama ukazujemo kroz godišnja izvješća, upravo je dobro organizirani sustav socijalne skrbi, usmjeren na korisnike i s odgovarajućim kapacitetima, ključan kao i usluge koje moraju biti dostupne svim građanima, posebice onima koji žive u ruralnim i izoliranim područjima i na otocima, a naknade bi trebale osigurati značajnije smanjenje siromaštva ili omogućiti izlazak iz siromaštva.

Istovremeno, sustav socijalne skrbi u fokusu je najčešće kad se dogodi neka tragedija. Stoga, predloženi Nacrt prijedlog Zakona treba promatrati i kao odgovor na potrebne promjene na koje u tim situacijama ukazuju svi ključni dionici, uključujući i pučku pravobraniteljicu.

Jedan od ciljeva koji se želi postići reformom sustava socijalne skrbi i ovim prijedlogom zakona jest, između ostalog, i ujednačavanje prakse centara socijalne skrbi. Naime, kao što smo ukazivali u prijašnjim godišnjim izvješćima, jedan od problema s kojim su se suočavali korisnici sustava socijalne skrbi bilo je različito tumačenje propisa od strane djelatnika CZSS-a. Stoga je tim važnije da odredbe ovog Zakona budu maksimalno precizno sročene, a obrazloženje zakona bude takvo da objašnjava pojedine odredbe kako bi omogućilo ispravno tumačenje i primjenu Zakona. Trenutno obrazloženje Nacrta prijedloga samo preporučava sadržaj pojedinih odredbi, ali ih ne pojašnjava. Tako sročeno obrazloženje ne doprinosi prevenciji eventualnih nedoumica vezano uz primjenu, učinak i djelovanje pojedinog instituta te ne doprinosi njihovoj ujednačenoj primjeni. Stoga predlažemo doraditi navedeno obrazloženje na način da se njime pojasne ponuđena zakonska rješenja.

obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjenu podataka putem informacijskog sustava Soc.Skrbi. Razvojem usluga i

Nadalje, trenutačno CZSS imaju oko 145 javnih ovlasti što ukazuje na složenost poslova koje obavljaju, ali i mnogostrukost uloga stručnih radnika, što dugoročno dovodi do nedovoljne usmjerenosti na potrebe korisnika te smanjenje kvalitete rada u CZSS. Stoga je nužno njihovo rasterećenje u smislu smanjenja ovlasti i nadležnosti u stvarima koje nisu u najužoj vezi sa sustavom socijalne skrbi. Nažalost, nacrtom prijedloga Zakona propuštena je prilika za takvo rasterećenje, s obzirom je to učinjeno samo u odnosu na jednu naknadu - naknadu do zaposlenja.

Istovremeno, prijedlog Zakona uvodi jednu novinu, odnosno bitnu statusnu promjenu CZSS, njihovim pripajanjem Hrvatskom zavodu za socijalni rad, što predstavlja snažnu centralizaciju sustava. Pri tome, u javnosti, uključujući i u komentarima na prijedlog Zakona u e-savjetovanju, struka argumentira otpor takvoj organizaciji sustava, pa je o tome nužno nastaviti razgovarati i nakon završetka ovog savjetovanja, kako sa strukom, tako i s predstavnicima lokalnih i regionalnih vlasti. Naime, kroz višegodišnje obilaskе županija, gradova i općina i posjete centrima za socijalnu skrb u tim područjima svi sugovornici isticali su nam važnost jačeg uključivanja centara za socijalnu skrb u život lokalne zajednice u preveniranju siromaštva i socijalne isključenosti. Stoga je svakako nužno i kroz najavlјenu reformu osigurati njihov utjecaj u kreiranju lokalnih programa, posebno u odnosu na specifičnosti određenih jedinica lokalne samouprave jer nemaju sve iste potrebe, niti su u njima jednako razvijene socijalne usluge, što najbolje oslikavaju karte siromaštva koje je izradilo Ministarstvo regionalnog razvoja i fondova EU uz podršku Svjetske banke.

Nadalje, nacrtom prijedloga Zakona uvodi se i Povjerenstvo za pritužbe, koje bi trebalo pridonijeti boljoj zaštiti korisnika u sustavu socijalne skrbi. Ideja uvođenja svojevrsnog građanskog nadzora može biti pozitivna, jer se njime otvara put preispitivanju postojećih rješenja. što je korisno i

programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovateljca u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

potrebno, a sam građanski nadzor može doprinosti povjerenju građana u rad institucija. Pri tome ističemo kako je pri uspostavi ovakvog mehanizma nužno uzeti u obzir postojeće mehanizme. Tu prvenstveno mislimo na pučku pravobraniteljicu, koja djeluje temeljem utvrđenih mandata Ustavom i zakonima RH, ali i posebne pravobraniteljice koje djeluju temeljem mandata utvrđenih zakonima, a uključuju i područje socijalne skrbi. Stoga je posebno važno pri izradi Poslovnika o radu Povjerenstva osigurati da ne dođe do nejasnoća u njihovom postupanju u odnosu na postojeće institucije, kako bi se izbjegla pravna nesigurnost za korisnike sustava. Istovremeno ističemo kako je nužno osmisliti funkciju Povjerenstva te dobro regulirati način izbora i kriterije stručnosti temeljem kojih se odabiru stručnjaci, o čemu pišemo kasnije u kontekstu pojedinih članaka koji se odnose na rad Povjerenstva. Također ističemo da ukoliko se želi provesti reforma sustava te ga nakon toga nastaviti poboljšavati, bilo bi dobro uvesti redovite razmjene i konzultacije različitih dionika: tog Povjerenstva, stručnih udruga i komora, nevladinih udruga, akademskih stručnjaka i pravobraniteljskih institucija te ministarstva, jer jedino konstruktivnom razmjenom stručnih znanja i iskustava različitih dionika koji postupaju svaki iz svojeg mandata, može doći do pravog, dugotrajnog i funkcionalnog unapređenja sustava.

Ukazujemo i na propuštanje prilike da se definira pojam energetske siromaštva, kao i definiranja kriterija i prava oko energetske siromaštva imajući u vidu ne samo ekstremno siromaštvo odnosno razinu prihoda, već i udio rashoda za različite vrste energije/energenata (električnu energiju, plin, toplinsku i sl.) u ukupnom prihodu kućanstva, potom i energetske učinkovitost domova, ovisnost o elektroničkoj opremi za održavanje zdravlja, o dobi, a moguće i drugim kriterijima karakterističnim za određene osjetljive skupine. Naime, zbog strogih cenzusa trenutno je tek 7% osoba u riziku od siromaštva obuhvaćeno ZMN uz koju se

veže i naknada za ugroženog kupca energenata (dalje: NUKE), kao i naknade za troškove stanovanja i ogrjev, a potrebe za pomoći su daleko šire. Također, trebalo bi uspostaviti sustav mjerenja i praćenja energetske siromaštva.

I na kraju, ukazujemo na potrebu da se zakonski uredi smještaj korisnika na odjele u domovima socijalne skrbi, koje oni ne mogu napustiti svojom voljom (zaključani odjeli). Naime, korisnicima koji boluju od Alzheimerove demencije ili drugih demencija, radi težine njihovih smetnji u svakodnevnom funkcioniranju koje su uzrokovane bolešću, često je potreban smještaj na odjel koji je zaključan odnosno koji omogućava nadzor kretanja (sigurnosne brave za zatvaranje na prozorima; sigurnosna vrata na ulazu u smještajnu jedinicu i sl.), što predstavlja ograničavanje slobode kretanja. To trenutačno nije zakonski uređeno i postojeća situacija može biti u suprotnosti sa čl. 5. EKLJP i čl. 16. Ustava RH, jer se tu de facto radi o lišenju slobode bez zakonske osnove. Nigdje u postojećem ZSS se ne predviđa smještaj bez suglasnosti korisnika (nije predviđen ni u ovom Nacrtu prijedloga), a suglasnost skrbnika ne može se smatrati pristankom na smještaj ako se korisnik tome protivi. Dakle, prema postojećoj situaciji, osoba može, bez zakonske osnove, godinama živjeti u uvjetima u kojima se ograničava sloboda kretanja, bez mogućnosti napuštanja ustanove, a ponekad joj se čak, zbog nedostatka osoblja, ne omogućava ni izlazak. Na to smo ukazali u Izvješću za 2017. godinu (preporuka broj 218.), no nadležno ministarstvo za poslove socijalne skrbi ništa nije poduzelo kako bi se ovo područje odgovarajuće zakonski uredilo te stoga ovom prilikom ukazujemo na potrebu da se ovo zakonski uredi.

24 GORDANA
KOBAC

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra

smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i

za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaia se obiteljski

financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna

mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz

osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati

postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

25 Josipa Galić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života našim građanima. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također,

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih

Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.

radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjenjenu podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima). Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom

skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rastećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rastereliti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava

koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj

nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica prihvatljivosti Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelotvornosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

26 Rehabilitacijski centar za stres i traumu

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Nacrt prijedloga novog Zakona o socijalnoj skrbi, na žalost, ukazuje na to da neće doći do dugo očekivanih i neophodnih promjena u sustavu socijalne skrbi, osobito vezano za POVEĆANJE DOSTUPNOSTI, OBUHVATA I KVALITETE SOCIJALNIH USLUGA, kao jednog od tri stupa socijalne skrbi i jedinog koji ima ulogu podržati i olakšati osobni rast i razvoj svakog pojedinca u skladu sa svojim potencijalima. Smatramo neophodnim da se zakonski prijedlozi koji će utjecati na osnovne životne uvjete i zadovoljavanje potreba, kvalitetu života, dobiti te socijalnu uključenost brojnih izrazito osjetljivih pojedinaca i skupina, razvijaju kroz otvoreni i široki dijalog s dionicima: socijalnim partnerima, akademskom zajednicom, strukovnim udruženjima, organizacijama civilnog društva te posebno s predstavnicima korisničkih skupina, što kod ovog prijedloga Zakona nije bio slučaj, iako se dugo najavljivao to je za to bilo dovoljno vremena. Smatramo također neophodnim da se prijedlog ovako važnog zakona temelji na dokazima. Iz ovog prijedloga nije vidljivo na kojim izvještajima, analizama i/ili istraživanjima se temelje identificirani problemi te predložena rješenja.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osim toga, Akademija donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom

Prijedlog Zakona o socijalnoj skrbi kao jednu od prepoznatih potreba, na koju ima namjeru odgovoriti, navodi da socijalne usluge, kako su definirane u "mreži socijalnih usluga", ne odgovaraju sadašnjim potrebama. Ovo je razumljivo jer su potrebe i inače promjenjive, ne samo protokom vremena već i vezano za izazove u različitim lokalnim zajednicama. S tim u vezi u ocjeni stanja navodi se da je „potrebno (...) pristupiti redefiniranju socijalnih usluga, razvoju novih usluga i povećati RAVNOMJERNU DOSTUPNOST SOCIJALNIH USLUGA na području Republike Hrvatske. U svrhu radne aktivacije i socijalne integracije dugotrajno nezaposlenih radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade i prevencije sve prisutnijeg nasilničkog ponašanja POTREBNO JE UVOĐENJE NOVIH SOCIJALNIH USLUGA.“

Smatramo da prijedlog Zakona ne odgovara adekvatno na potrebu povećanja i ravnomjerne dostupnosti socijalnih usluga, kao i na potrebu veće raznovrsnosti socijalnih usluga, iz sljedećih razloga:

1. Predložene organizacijske promjene, odnosno osnivanje Zavoda za socijalni rad sa Središnjom službom, područnim službama, područnim uredima i ispostavama nisu u skladu s Nacionalnom razvojnom strategijom u kojoj se navodi da će se „ojačati (...) uloga centara za socijalnu skrb kao KLJUČNIH AKTERA U SOCIJALNOJ POLITICI i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju RADI RAZVOJA I DOSTUPNOSTI POTREBNIH SOCIJALNIH USLUGA U LOKALNOJ ZAJEDNICI.“

Pozdravljamo, i smatramo važnim stručnim i organizacijskim iskorakom, razdvajanje preventivnih, savjetodavnih i tretmanskih uloga sustava socijalne skrbi od mjera socijalne kontrole. Međutim, iz prijedloga Zakona da se zaključiti da će se jačati kontrolna uloga koja će biti široko rasprostranjena kroz sadašnju mrežu CZSS-a, samo što će biti hijerarhijski centralizirana kroz Zavod za socijalni rad, a preventivna, savjetodavna i tretmanska uloga će se provoditi kroz skromnu mrežu od 21 obiteljskog centra

zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra.

(u županijskim središtima). To je u suprotnosti s ciljem povećanja dostupnosti i svih ostalih načela navedenih u člancima 4. do 14. prijedloga Zakona. Radi povećanja dostupnosti socijalnih usluga u cilju rane identifikacije i prevencije rizika te podrške u njihovom prevladavanju, potrebno je upravo jačati ovu ulogu postojeće mreže CZSS-a, što u ovom prijedlogu nije slučaj. Dodatno, prekomjernim „usitnjavanjem“ stručnih postupaka koji su u ovom prijedlogu Zakona nazvane socijalnim uslugama, te pretjeranim i nepotrebnim administriranjem i dopisivanjem putem rješenja, uputnica i zaključaka, opravdano je očekivati da se korisnicima u praksi oteža pristup socijalnim uslugama.

2. Nacionalna razvojna strategija navodi da će se „radi dovršetka procesa deinstitucionalizacije, dodatni naponi usmjeriti prema RAZVOJU I JAČANJU SOCIJALNIH USLUGA U ZAJEDNICI I USLUGA PODRŠKE OBITELJIMA i preusmjerit će se odgovarajuće financiranje, sve uz pomoć organizacija civilnog društva kao važnog dionika tih procesa.“ I u Ocjeni stanja uz ovaj prijedlog Zakona navodi se potreba za redefiniranjem socijalnih usluga i razvojem novih socijalnih usluga. Sam prijedlog Zakona, međutim, nastavlja praksu popisivanja socijalnih usluga, za što nije dato utemeljenje u znanstvenoj i stručnoj literaturi, odnosno nije jasno iz kojih razloga se 15 usluga/aktivnosti pobrojanih u čl. 73 smatra socijalnim uslugama, a druge aktivnosti/usluge koje ispunjavaju svrhu „prepoznavanja, sprječavanja i rješavanja problema i poteškoća pojedinaca i obitelji te poboljšanja kvalitete njihovog života“ se ne smatraju socijalnim uslugama. Europska komisija u Communication on Social services of general interest in the European Union (COM (2006) 177) o socijalnim uslugama, koje su relevantne za ovaj prijedlog Zakona, govori kao o osobnim socijalnim uslugama, koje se izravno pružaju osobi i predstavljaju prilagođenu pomoć za olakšavanje socijalnog uključivanja i zaštite temeljnih prava. To su a) usluge podrške

a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom po izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga. Jačanje

onima koji se suočavaju s osobnim izazovima i krizama (poput nezaposlenosti, ovisnosti, obiteljskih kriza), b) usluge koje osiguravaju potpuno socijalno uključivanje i uključivanje u tržište rada, c) aktivnosti integracije osoba s dugotrajnim zdravstvenim teškoćama ili invaliditetom i d) usluge socijalnog stanovanja za građane u nepovoljnom položaju. Europska socijalna mreža - ESN (u kojoj je MROSP članica) ove usluge određuje kao usluge personalizirane podrške s ciljem zaštite temeljnih prava korisnika i poticanja njihove socijalne uključenosti i namijenjene su pojedincima i obiteljima koji se suočavaju s osobnim izazovima i krizama koji su prijetnja zdravlju, dobrobiti te socijalnoj i radnoj uključenosti.

Smatramo da se i u Zakonu o socijalnoj skrbi socijalne usluge trebaju odrediti temeljem svrhe koju trebaju ispuniti. Njihovo nabranje (koje isključuje ostale vrste i modalitete stručnih aktivnosti iste svrhe) neće ispuniti svrhu povećanja dostupnosti, već će otežati/spriječiti prilagođavanje socijalnih usluga specifičnim potrebama korisnika, karakteristikama i potrebama zajednica u kojima korisnici žive i neće pogodovati socijalnim inovacijama, koje su jedno od proklamiranih načela u ovom zakonskom prijedlogu.

O tome da je potrebno socijalne usluge odrediti temeljem svrhe koju trebaju ispuniti može se zaključiti i iz opisa pojedinih usluga u ovom prijedlogu Zakona:

a) usluga savjetovanja „potiče korisnika na razvoj novih mogućnosti sagledavanja životne situacije sa svrhom prevladavanja teškoća, stvaranja uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu“

b) usluga psihosocijalnog savjetovanja „pomaže korisniku otkloniti teškoće u funkcioniranju u različitim područjima života s naglaskom na ponašajne, emocionalne, interpersonalne, socijalne, obrazovne, razvojne i organizacijske aspekte života.“

c) usluga socijalnog mentorstva „pomoć usmjerena jačanju njegovih (korisnikovih/cinih op.a.) snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje

stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi."

Sve ove usluge imaju svrhu osobama koje se suočavaju s teškoćama i preprekama u osobnom i interpersonalnom funkcioniranju olakšati prevladavanje aktualnih teškoća i jačati njihove osobne kapacitete za uspješnije (samostalno) suočavanje s budućim izazovima. Glavne razlike u prijedlogu Zakona vide se iz toga kojem korisniku/ci se usluga pruža, u kom opsegu/intenzitetu se pruža i koji pružatelj (profil stručnjaka) pruža tu uslugu. Popisivanje i prekomjerno normiranje socijalnih usluga neće doprinijeti njihovoj većoj dostupnosti, odnosno većem broju pružatelja u lokalnim zajednicama. Neće tome doprinijeti ni preimenovanje Centara za socijalnu skrb u područne službe, urede i ispostave. Ono što se s razlogom može pretpostaviti je da će stručni radnici Zavoda, odnosno njegovih ogranaka, korisniku/ci priznavati odnosno upućivati ga/ju na onu vrstu usluge koja je dostupna, ukoliko je uopće dostupna. Time će i dalje u nepovoljnom položaju biti korisnici iz ruralnih sredina, gradova i općina ispod prosjeka razvijenosti te iz potpomognutih područja, u odnosu na korisnike koji žive u sredinama s većim brojem pružatelja raznovrsnih socijalnih usluga. Upućujemo na rezultate nacionalne studije o dostupnosti socijalnih usluga (Knezić, D. & Opačić, A. (2021). Dostupnost socijalnih usluga u Republici Hrvatskoj. Zagreb: Rehabilitacijski centar za stres i traumu / Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu) u kojoj je utvrđeno da većina socijalnih usluga, uključujući i one koje su pobrojane u čl. 73, nisu adekvatno dostupne u lokalnim zajednicama u Hrvatskoj, a posebno su nedostupne upravo u onim zajednicama u kojima, prema razvojnim obilježjima i stopama siromaštva i socijalne isključenosti, su najpotrebnije.

Podržavamo komentar Hrvatske komore socijalnih radnika da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče, jer nije usklađen s Nacionalnom razvojnom strategijom, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene

			<p>minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu. Nakon toga potrebno je pristupiti izradi novog Zakona o socijalnoj skrbi u dijalogu i suradnji sa strukovnim udrugama, Komorama, akademskom zajednicom, socijalnim partnerima i organizacija civilnog društva, posebno onima koje su predstavnici korisničkih skupina.</p>		
27	Marija Alfrev	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Predloženi zakon, osim što predstavlja "udar" na stručne radnike centara za socijalnu skrb putem sveopće i potpune centralizacije, ne donosi željenu reformu sustava socijalne skrbi i podizanja kvalitete socijalnih usluga i time povećanja kvalitete života pojedinca. Stoga podržavam komentare strukovnih komora i udruga, a posebno prijedlog da se povuče nacrt zakona i vrati na ponovnu izradu.</p> <p>U ovom nacrtu nema konkretnih odredbi kojima bi se omogućio neovisan život osoba s invaliditetom u zajednici. Izostali su mjere i mehanizmi koji bi trebali osigurati izjednačavanje mogućnosti u skladu sa svim važećim i prihvaćenim deklaracijama i strategijama. Pa tako nema odredbi o osobnoj asistenciji niti o inkluzivnom dodatku, a osobna invalidnina ograničena je prihodovnim cenzusom. Stoga, teško da se može govoriti o zakonu koji će potrajati i kvalitetno odgovoriti na potrebe građana.</p>	Nije prihvaćen	Usluga osobne asistencije i inkluzivni dodatak biti će uređeni zasebnim propisom. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku u pogledu objedinjavanja prava iz sustava socijalne skrbi prava djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom biti će cjelovitije uređena istim.
28	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:</p> <p>Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će

socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljski pedagoški, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i obis poslova obiteljskog

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog

centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obitelji u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge osihosocijalne

Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovallšnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju

podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterjećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja negovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u

administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja te da se

			<p>donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.</p> <p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>		
29	Helena Kuček	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe</p>

područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovnima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta

stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno udomiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss. te pružanja

individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova stroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim

pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativno

projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni uslugama (npr. usluge). Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobito degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna

rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nadležnost stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne

predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, ocposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavati svih komentara.

			<p>prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>		
30	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Obiteljski domovi su nastali kao potreba da se riješi problem starijih i nemoćnih osoba koje imaju potrebu sa kvalitetnom skrbi. Obiteljske domove ne treba ukidati, nego treba raditi na povećanju kvalitete za korisnike i kvalitetnu kontrolu uvjeta.</p>	Primijeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
31	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavamo komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su</p>

socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI

kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenju timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim

centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga

korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz raznjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava

predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navodenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo

socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika

obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj

skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.
ALISA DUJMOVIĆ 03.11.2021
14:550 0

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54.

Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglašila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih bitanija, znači uoravo socijalno

			<p>uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.</p> <p>Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.</p>		
32	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Smatramo da je predložena centralizacija sustava socijalne skrbi u suprotnosti s deklariranim ciljevima decentralizacije i socijalnog rada u zajednici te podupiremo stavove stručnjaka iz sustava socijalne skrbi.</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti</p>

primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanje pravovremene i kvalitetne usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao

neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na

				<p>doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja</p> <p>njegovatelja/njegovateljica u narednom razdoblju</p> <p>intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>	
33.	Mirjana Rukavina	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti se slažem i podržavam sljedeći komentar Hrvatske komore socijalnih radnika:</p> <p>„Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19. a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom savršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, stručnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog savršavanja, a koje će</p>

poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarenju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s

uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardizirano instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske.

dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim i ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim

treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovati će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što

usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti iavne ovlasti vezano uz

gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i

poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i negu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvilitetnom uslugom za korisnike.

kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara dodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produliti postupanje u zadanim

zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predložimo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

34 Ana Opačić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni

sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se ~~pripromiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima~~ ~~čiji će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici.~~ Posebna pozornost posvetit će

nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati program trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za ~~obitelji~~, osobito za obitelji u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima.

se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) orvenstveno stručne

obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, uvođenje slučajaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i

naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a tme i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji osim svoje dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga.

programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem

Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

35	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Predlaže se da se procedura ostvarivanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu za radno sposobne osobe prenese na Hrvatski zavod za zapošljavanje.	Nije prihvaćen	Navedeno nije predviđeno. Naime, u postupku priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu, stručni radnik procjenjuje postojanje rizika u kućanstvu te potrebu intervencije drugih stručnih cjelina i/ili pružatelja usluga u lokalnoj zajednici.
36	Antonija Rimanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i

Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i

pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja

kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost. a time i

i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove orezuet će dio

individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za

poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države dotovo neznatan u

ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.
ALISA DUJMOVIĆ 03.11.2021
14:550 0

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a

sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.

37 Ljiljana Ban

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se slažem i podržavam sljedeći komentar Hrvatske komore socijalnih radnika: "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvotit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskim iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljski savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluga psihosocijalne

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno surotnu ulogu.

podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadiija obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zaušuu naš stručni rad i

u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče

			<p>iz e-savjetovanja , te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.</p> <p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."</p>		
38	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard uz bolju god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući</p>

19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim laksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da "...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz ~~osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navodeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se~~

pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba

suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao

uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjerne podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i

vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima). Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

~~Uvođenje instituta Povjerenstva za birućivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom~~
Ministarstva u kojem NECE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad

administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unapriediti zaštitu korisnika

obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je

uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

39 ALISA
DUJMOVIĆ

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti

Nije prihvaćen

Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o Inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, istosredno koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada

osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravredna i neprihvatljiva rješenja.

40 DENIS
VELIMIROVIĆ

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s

Nije prihvaćen

Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne računavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se uređiti navedena pitanja.

invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglašila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak. Čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da

se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.

41 Ana Dokmanić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se slažem i podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se

standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovno procese i opis poslova obiteljskog centra detaljnije će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljiima u riziku.

Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnoa

					<p>postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.</p>
42	IVANA CANJAR	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevi život zajednice).</p> <p>Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je</p>	Nije prihvaćen	<p>Određbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o</p> <p>vjestacima. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.</p>

povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo

Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. Jedinствeno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravredna i neprihvatljiva rješenja.

43 LIDIJA
RAJKOVIĆ

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje ncujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana

administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici.

postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike

Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama **kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.** Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi

s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), **različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava**

trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoji i implemenciacia

SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvaletnom uslugom za korisnike.

novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se

planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

44 VESNA TEK

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za

Nije prihvaćen

Odredbе koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatka za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne računavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u dodatku koji je u Planu zakonedavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na

osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.

45 Magdalena Tomić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje ne ujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje

donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji

imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima.

stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovnog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni.

različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i

pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje.

dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je ~~obveza čuvanja profesionalne tajne~~, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj

korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji

Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

46 Valentina Menger

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za ~~socijalni rad / koji će biti~~ zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH - predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji.

neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb.

Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u

Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanili potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim

nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što

uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procijenivati

omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu protvaraju da u administriranje (doplatek za pomoć i njegu, osobna invalidnina;) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara

nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsitnijih

47 TOPIĆ NADA

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

Slažem se i u potpunosti podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti

primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao

neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i

administrativnog
rasterecivanja za stručne
od 2 godine CZSS odnosno
Zavod se planiraju rastereliti
javne ovlasti vezano uz
poslove dadilja obzirom da to
nije djelatnost sustava
socijalne skrbi. U odnosu na
zahtjev za smanjenje
nadležnosti i u odnosu na

					<p>doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>
48	Milena Poturiček	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti se slažem i podržavam sljedeći komentar Hrvatske komore socijalnih radnika: "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će</p>

djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnajit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. „Struka nas uči da svako... korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za

uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja”, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok se provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske.

socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela. dok u većini dručih

treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz

županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima). Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni

poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i

			<p>organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."</p>		
49	IVANKA JOP	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".</p> <p>Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima</p>

stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s

Također ukazuju na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo

podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na

naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim oak obiteljskim centrima koji ne

javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSKrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovoa konačno

raspoložu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija

preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Isti ćemo da osnivanjem Zavoda

nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Isti ćemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

50. Tihana Šipek

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se slažem i podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se

oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, methodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za

obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni

51	Karolina Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O	U potpunosti se slažem i podržavam komentar Hrvatske	Nije prihvaćen	<p>otпусти, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p> <p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav</p>
----	-----------------	-----------------------------	---	----------------	--

SOCIJALNOJ SKRBI

komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.

socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog

korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time

otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjenu podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira

52	Slavica Dikšić Trupina	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti se slažem s primjedbama i komentarima HKSR:</p> <p>„Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu</p>	Nije prihvaćen	nekvalitetnom uslugom za korisnike.	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po</p>
----	---------------------------	---	---	----------------	-------------------------------------	---

u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnajiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa razvom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika. ...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). **Ma** **ustava socijalne skrbi u** **javnosti zbog** **senzacionalističkog** **izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u**

principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostrukc uloge CZSS, kontroline od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse *socijalnog rada* (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručniaka koji su time

Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u

stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb . Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprijeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebnu osjetljivih skupina građana Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o

zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima. donese kvalitetniji

Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

53 Tamara Petrc

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se slažem i podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim

komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelji u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u

nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koriste više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak

				<p>pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>	
54	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti se slažem s primjedbama i komentarima HKSR:</p> <p>„Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i</p>

neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u

osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačnim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane u stroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Diagnostika. odnosno

rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima moćnost stvaranja

procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja

lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima). Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje da po zakonu

o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na

adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

55 Nela Pamuković

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U POTPUNOSTI SE SLAŽEM
SA CJELOKUPNIM
KOMENTAROM HRVATSKE
KOMORE SOCIJALNIH
RADNIKA!!! OVO NIJE
REFORMA NEGO

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak

BLEFORMA!!!

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju cijanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu

standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne. savjetodavne i

u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo ~~naknade troškova za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično~~).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima povezano s

tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe

obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima}. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruoa

(socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirati će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvallitetom uslugom za korisnike.

socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju

nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem

Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

56 Silvija Hinek

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Smatram da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i ~~socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba~~ postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana

promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom

postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike

socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek običan djelatnik velikog kotara, preslikan iz mirovinskog zdravstvenog sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse

s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava

socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspoložu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti

SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno održavanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao ie ootovo nebromiiienien

budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti

			<p>Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.</p> <p>Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz o-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.</p> <p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>		
57	Tim za udomiteljstvo CZSS Varazdin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	U potpunosti se slažem i podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom

usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, methodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje

slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje usobnih odnosa s djecom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na

				<p>izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>	
58	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti se slažem s primjedbama i komentarima HKSR:</p> <p>„Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebno potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godinu, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za

Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenju timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, obiteljskim programima podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad

socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova

sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za

služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti smjernici, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih

izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvatnom uslugom za korisnike.

kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom

dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.“

59 ANA DRNASIN
BADOVINAC

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O

U potpunosti se slažem i
podržavam komentar Hrvatske

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne
sigurnosti, jedino sustav

SOCIJALNOJ SKRBI

komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.

socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog

korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile

su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time

otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši. a sve to rezultira

60 Jelena Pereša

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se slažem i podržavam sljedeći komentar Hrvatske komore socijalnih radnika: "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju cijanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da

„...kvaliteta socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje

Nije prihvaćen

nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji imaju dovoljno vješte sukvalitno postojecim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po

kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarenju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija

principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovnosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove

zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo obradivanje

Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadijja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s

osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u

niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tiela

zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju razmopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda ~~nije potrebno mijenjati~~ postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već

će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

61 MIRNA PAŠALIĆ
KATIC

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se slažem s primjedbama i komentarima HKSR:
„Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i

ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih

upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelji u riziku odvaj se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra.

usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...". Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse

pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz

socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti osnivanje i razvoj stručnog rada, razvoj implementacij i novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim

školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja negovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvilidnom uslugom za korisnike.

zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb . Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina.) i dalje

ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna jestiva pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske ier ie to jedini

barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.“

62 GRAD ZAGREB NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Smatramo da je predložena centralizacija sustava socijalne skrbi u suprotnosti s deklariranim ciljevima decentralizacije i socijalnog rada u zajednici te podupiremo stavove kolegica i kolega iz sustava socijalne skrbi.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika.

Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Nova organizacija sadašnjih centara za socijalnu skrb, a budućeg Zavoda odnosi se na isključivo na organizacijsku centralizaciju i ustroj na način da bi središnja služba Zavoda preuzela obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih poslova, upravljanje i prijavu na EU fondove i dr. poslove. Na taj način bi se rasteretili stručnjaci koji sada rade u centrima za socijalnu skrb dijela poslova, čime bi se smanjilo opterećenje i jačao stručni rada i kvaliteta usluge prema krajnjim korisnicima. **Napominjemo da će korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene.** Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. U suradnji sa županijama Zavod za socijalni rad sa područnim službama sudjelovati će u socijalnom **planiranju** kako bi se osigurala dostupnost i razvoj usluga u područjima s niskom razinom socijalne sigurnosti, a osobito u nerazvijenim područjima gdje usluge nisu dostupne u dovoljnoj mjeri, a socijalni planovi županija biti će temelj za razvoj mreže usluga i ugovaranje.

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani

se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i finansijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz usriivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim

pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svoa

slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika. Studii

iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjerne podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same

socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HIR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA. a sa

obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti

Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

64 Kristina Duvančić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam ono što je navela Hrvatska komora socijalnih radnika: "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne ~~isključenosti~~ Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i

postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje

unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja”, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju.

nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se sveto na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi. te postoje drugi načini za

savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i

ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručno

centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je

ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na

način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

65 CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB HRVATSKA KOSTAJNICA

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja Još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i

građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da "... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom

osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijaagnostika, odnosno

korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica

procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja

Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom

o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske ier ie to iedini

barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

66 MARTA RADOŠ

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam ono što je navela Hrvatska komora socijalnih radnika: "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svoje samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rastereliti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi

razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj skrbi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i finansijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog osnivanja CZSS-ima u sjedištu

bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasterećiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doprlatak za pomoć i nieau.

županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i

osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu. odnosno dok se ne uredi

sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u

67	Nada Bartolić Paulišić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Republici Hrvatskoj."	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasterećiti dijelom posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz
			<p>U potpunosti se slažem i podržavam sljedeći komentar Hrvatske komore socijalnih radnika: "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p>		
			<p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".</p>		
			<p>Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne</p>		

infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, opis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u

partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i

javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije

nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijelom poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkربي. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamienskoj obitelji. Ier je broj

socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili

korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postojanje u

zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

68 Iva Radić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog

našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih

zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, preobustavlja provođenje

usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo

preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te

administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog

radnika do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjenjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i društvu

pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz daljnje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode ~~redovitiji nadzori.~~

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih

usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

69 JOSIPA STANEŠIĆ

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi i sa samom svrhom osobne invalidnine koja za svrhu ima zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice i izjednačavanje osoba s invaliditetom.

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan

Nije prihvaćen

Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne računavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje.

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle. „uštede“

koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.

70 Tamara Strmac

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se slažem sa dolje navedenim primjedbama i komentarima HKSR u citatu: „Smatramo da se predloženi Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji.

posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta

Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timске, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se proslati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i obračun ishoda u

individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih

nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što

županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem.

omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu. a i

prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produjiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produjiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

renata sever 02.11.2021 13:370

0
Smatram da se predloženim Zakonom u socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i

socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Kao što je i definiranje što je socijalna skrb zastarjelo, tako ona ne govori o socijalnoj pravdi, jednakim mogućnostima za sve građane, prevencija socijalne isključenosti, već zastarjelo cilja na ljude koji su u stanju socijalnozaštitne potrebe svojim zastarjelim intervencijama. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za raniive društvene skupine i

djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja ~~nove organizacije ovih ustanova~~ (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojednim

slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike.

I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po

uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se

			<p>planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.</p> <p>Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.</p> <p>Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.</p> <p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."</p>	
71	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Iz Nacrta prijedloga novog Zakona o socijalnoj skrbi vidljivo je, nažalost, kako ponovno neće doći do očekivanih reformskih promjena u sustavu socijalne skrbi, koje bi dovele do administrativnog rasterećenja centara za socijalnu skrb i smanjenja njihovih ovlasti, a sve s ciljem unaprjeđenja kvalitete pružanja usluga iz sustava socijalne skrbi i poboljšanja položaja korisnika u sustavu. Smatramo potpuno neracionalnim da se služba koju čine visokoobrazovani stručnjaci</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao <u>ujednačenost i jednak standard</u> usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo</p>

različitih profila educirani za rad sa visokorizičnim kategorijama građana iscrpljuje u priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu radno sposobnim osobama. Sa pojednostavljenom administrativnom procedurom naknadu za osnovne životne potrebe radno sposobne osobe trebaju ostvarivati u Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, u kojemu im se istovremeno može pružati i usluga socijalnog mentorstva, kako bi se radno sposobne osobe stručnim metodama potaknulo na zapošljavanje i rad. Stručnjaci centara za socijalnu skrb na taj bi se način mogli intenzivnije posvetiti stručnom radu i pomaganju osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, prevenciji, promicanju promjena, pomoći u unapređenju kvalitete života i osnaživanju svojih korisnika. Za osobe s invaliditetom u potpunosti su izostale dugo očekivane promjene u smislu uvođenje inkluzivnog dodatka te zakonskog uređenja usluge asistencije, kao jedne od najznačajnijih usluga za ostvarivanje prava na neovisno življenje. Iznenaduje ovim Nacrtom prijedloga Zakona predviđena usluga organiziranog stanovanja za cijeli niz kategorija korisnika sustava socijalne skrbi, kada znamo da je proces transformacije domova socijalne skrbi za smještaj osoba s invaliditetom i njihovo usmjeravanje na usluge organiziranog stanovanja započeo još 2010. godine gotovo obustavljen, odnosno do danas je polučio gotovo neznatne rezultate. Na smještaju u domovima i drugim srodnim oblicima smještaja i dalje se nalaze tisuće osoba koji su zbog nedostatka izvaninstitucionalnih usluga prisiljeni živjeti u ustanovi. Propali proces deinstitutionalizacije ove jedne kategorije korisnika socijalne skrbi stoga ostavlja sumnju u provođenje u život ovako ambicioznog zakonskog teksta. U Nacrtu prijedloga Zakona ponovno je propušteno iskoristiti iskustvo u provođenju usluge osobne asistencije koja se provodi projektno već 20 godina, a koje je moglo biti podloga za kvalitetno zakonsko uređenje ove usluge čime bi se izbjegla diskriminacija osoba s

osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne

invaliditetom i osiguralo njihovo pravo na neovisno življenje i život u zajednici, te smanjio pritisak na domove socijalne skrbi. Život u instituciji za čovjeka nije prirodan, predstavlja segregaciju i negaciju njegovog dostojanstva, osobne autonomije i neovisnosti. Umjesto uvođenja stvarnih reformskih procesa, odlučeno je ustrojiti dvije nove ustanove i jedno povjerenstvo. Ustrojavanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad s područnim službama i ispostavama podsjeća na ustroj HZZ-a, HZZO-a i HZMO-a, te nosi prizvuk birokratske distance i postupanja prema administrativnim pravilima, zbog čega nije primjeren za sustav socijalne skrbi - zbog prirode i svrhe ove djelatnosti u kojoj se očekuje visoko osobni odnos klijenta/korisnika i stručnjaka, kao i korištenje, usmjeravanje i povezivanje lokalnih resursa. S obzirom na to da su predložene ovlasti i zadaće Zavoda identične onima centara za socijalnu skrb, smatramo da se ovim preustrojem stvaraju bespotrebni troškovi, a ne donosi suštinska promjena, koja je trebala biti cilj donošenja novog zakona. Niti jedna odredba koja se odnosi na Zavod ne jamči kvalitetnije odgovore na potrebe korisnika, dapače, izražavamo bojazan da će predstavljati prepreku u smislu operativnosti i prepoznavanja specifičnih obilježja svake lokalne sredine i planiranja odgovarajućih socijalnih akcija. Pretpostavljamo kako će predstojeća promjena zbog preregistracije ustanova i svega što je prati u znatnoj mjeri usporiti djelatnost socijalne skrbi na određeno razdoblje čime će se postojeći skromni resursi sadašnjih centara za socijalnu skrb nepotrebno opterećivati. Umjesto ovako predviđenih ustrojstvenih promjena, potrebno je postojeće centre za socijalnu skrb osnažiti za unaprjeđenje stručnog socijalnog rada, promišljanje i predlažanje socijalnih politika, intenzivniji rad sa specifičnim kategorijama korisnika i sl.. U zakonskom tekstu opisane ovlasti Zavoda ne ukazuju da se mislilo na takvu promjenu. U pogledu osnivanja još jedne nove ustanove - Akademije socijalne skrbi, skrećemo pozornost na postojanje svih

korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cij bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka outem

postojećih resursa i mogućnosti dodatne i kontinuirane izobrazbe u sustavu (npr. stručne Komore, sveučilište i td.) te upućujemo na njihovo korištenje, racionalno korištenje državnih sredstava i njihovo usmjeravanje prvenstveno u kapacitiranje sustava potrebnim brojem stručnih djelatnika umjesto osnivanja nove ustanove. Zakonom se predlaže osnivanje Povjerenstva za pritužbe građana na odluke Ministarstva. Kako takvo tijelo ne postoji u niti jednom drugom području javne uprave (zdravstvo, obrazovanje, zapošljavanje, mirovinski sustav i dr.), smatramo da ovakvo zakonsko rješenje potiče daljnju podozrivost i nepovjerenje građana u stručnjake u sustavu socijalne skrbi i krovnom Ministarstvu. Isto tako, ne traže se kompetencije članova Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima iz drugih područja rada u socijalnoj skrbi – znači li to da druga područja nisu u fokusu donositelja Zakona? Odredba prema kojoj bi Povjerenstvo tražilo ponovno preispitivanje već donesenog odgovora na prigovor implicira da Ministarstvo svoju odluku nije dovoljno promislilo kad je prvi puta odlučivalo o prigovoru, te se možda može i predomisliti. Izražavamo bojazan da će osnivanje ovakvog Povjerenstva i uvođenje svojevrsnog „građanskog nadzora“ u stručne odluke zaposlenika u Ministarstvu s nedorađenim ovlastima dodatno narušiti povjerenje u institucije, te stvoriti pravnu nesigurnost s obzirom na dvojbene ovlasti tog tijela. Umjesto osnivanja ovakvog tijela, resurse treba usmjeriti na dodatno zapošljavanje i stručno usavršavanje svih zaposlenika u sustavu socijalne skrbi, te osiguravanje uvjeta u kojima je moguć kvalitetan stručni rad.

informativnog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

72	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Imajući u vidu česte prigovore na rad stručnih radnika Centra za socijalnu skrb u sudskim postupcima u kojima isti kao članovi stručnog tima na poziv suda daju prijedloge i mišljenje o načinu izvršavanja roditeljske skrbi te druga izvješća i prijedloge, a osobito nepoželjnu praksu koja je u tom pogledu uočena kod određenih centara u vidu sklonosti neuvažavanju činjenice obiteljskog nasilja prilikom davanja prijedloga o roditeljskoj skrbi i načinu ostvarivanja osobnih odnosa djeteta s roditeljem s kojim ne stanuje, a osobito uvažavajući činjenicu da se sudovi na takva mišljenja u većini slučajeva oslanjaju prilikom donošenja odluke, predlaže se Zakonom predvidjeti donošenje jedinstvenog pravilnika na nacionalnoj razini kojim će se detaljnije urediti načela i način postupanja stručnih djelatnika prilikom davanja takvih mišljenja i prijedloga. Osobiti naglasak u tom pogledu potrebno je staviti na preuzimanje i oživotvorenje temeljnih načela propisanih Istanbulskom konvencijom kojom je određeno da su stranke Konvencije dužne poduzeti potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi osigurale da se, pri određivanju skrbi o djeci i prava na viđanje djece, uzmu u obzir pojave nasilja obuhvaćene područjem primjene ove Konvencije te osigurati da ostvarivanje bilo kojeg prava na viđanje djece ili skrbi o djeci ne ugrožava prava i sigurnost žrtve ili djece. Podredno, predlaže se navedeno regulirati samim Zakonom, sve u cilju zaštite žrtava nasilja u obitelji sukladno standardima propisanim Istanbulskom konvencijom te usklađivanja prakse centara za socijalnu skrb sa međunarodnim standardima.</p>	Nije prihvaćen	<p>Obiteljskih zakonom i podzakonskim aktima određeni su obavezni instrumenti procjene koji su jedan od elemenata temeljem kojih se donosi stručno mišljenje. Stručno mišljenje sudu u odnosu na davanje prijedloga o roditeljskoj skrbi i načinu ostvarivanja osobnih odnosa djeteta s dr.roditeljem donosi stručni tim kojeg čine socijalni radnik, psiholog i pravnik, a pri donošenju stručnog mišljenja koriste sve relevantne podatke, te traže i mišljenja drugih stručnjaka koji su bili uključeni ili imali saznanja o navedenoj obitelji ili kod kojih je obitelj bila u tretmanu (npr. roditelj koji je počinio nasilje) kako bi se sveobuhvatnom procjenom procijenile potrebe i rizici na strani roditelja i dalo stručno mišljenje sudu. Svi stručnjaci koji rade u sustavu socijalne skrbi su visokoobrazovani stručnjaci koji se kontinuirano stručno usavršavaju, a u području zaštite od nasilja u obitelji i primjene Istanbulske konvencije provode se sustavne edukacije, a socijalni radnici i psiholozi imaju obvezu dodatnog usavršavanja i praćenja od strane svojih strukovnih komora i postupanja u skladu sa Etičkim kodeksima struke. Sudovi su neovisni u donošenju odluka i tijekom postupka mogu tražiti dodatna stručna mišljenja, vještačenja i izvođenje svih dokaza koje smatraju relevantnim za donošenje odluke koja je u skladu sa dobrobiti djeteta.</p>
73	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>1) Centralizacija sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad, za struku predstavlja korak unatrag. Navedeni Zavod (čl. 175. do 184.) ne predstavlja adekvatno rješenje problema s kojima se CZSS-i susreću. U osnovi struke socijalnog rada jest da svakom korisniku pristupa individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao <u>ujednačenost i jednak standard usluga</u> gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo</p>

suočava, te na resurse konkretne lokalne zajednice. Pokušaj osnivanja Zavoda za socijalnu skrb u županijama (11.2011./06.12.) pokazao je da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti zajednice, a u krajnjoj liniji i korisnika. Djelovanje unutar tako velikog sustava je vrlo nepraktično i u suprotnosti je s načelom dostupnosti i individualizacije (čl. 6. i 7. nacrtu ZOSS-a).

Ma kako negativna bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, CZSS-i su prepoznati kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama za koje su mjesno nadležni i imaju mogućnost sukreiranja socijalne politike JL i P(R)S.

Centralizacijom bi se Centre svelo na bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz nekih drugih velikih sustava (čije su ovlasti u pravilu isključivo administrativne naravi), bez pravne osobnosti, ali i snage. Ovlasti CZSS-a nisu samo administrativne, već prvenstveno stručne naravi, te smatramo da postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Stoga predlažemo da CZSS-i nastave djelovati u dosadašnjem obliku – kao samostalne pravne osobe.

2) Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra (čl. 185. do 197.) također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazovnost sadašnjeg trenutka i na potrebe za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Velike su razlike u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice (npr. u Istarskoj županiji podružnica radi sukladno Pravilniku o minimalnim uvjetima (ukupno 6 zaposlenih, od čega 5 stručnih radnika), prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova.

osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne

ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

3) Iako u potpunosti podržavamo cjeloživotno obrazovanje i djelatnici u sustavu socijalne skrbi se permanentno usavršavaju, ne vidimo razlog za uvođenje novog instituta – Akademije (čl. 222. do 230.), tim više što bi ona trebala samo organizirati, a ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Osiguravanje potrebnih edukacija u sustavu socijalne skrbi trebalo bi i nadalje biti u organizaciji Hrvatske komore socijalnih radnika, Hrvatske udruge socijalnih radnika, Studijskog centra socijalnog rada i resornog Ministarstva.

4) Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci (čl. 151. do 162.), ne može pridonijeti većem razumijevanju i transparentnosti rada djelatnika u sustavu socijalne skrbi. Preduvjet za procjenjivanje nečijeg rada jest poznavanje struke i instrumenata te profesije. Valja napomenuti da se nad radom Centara provode nadzori Ministarstva i strukovnih komora u svim spornim situacijama, a pogotovo u slučaju pritužbi. kao i u

korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem

slučajevima koji završe nesretnim ishodom, tako da ne vidimo benefit za zajednicu uvođenjem još jednog nadzornog tijela, koje neće imati stručni legitimitet. Stoga, pod uvjetom da se osnuje Povjerenstvo, smatramo da je potrebno jasno propisati stručnu spremu članova istoga, a da eventualno jedan član povjerenstva bude osoba koja nema potrebnu naobrazbu, ali ima minimalno 5 godina u području obiteljskopravne zaštite ili rada sa žrtvama nasilja u obitelji. Također se postavlja pitanje čuvanja službene tajne u svezi izvještavanja Povjerenstva o poduzetim aktivnostima u odnosu na pojedinog korisnika.

5) Broj javnih ovlasti CZSS-a je tek minimalno smanjen, budući da je naknada do zaposlenja pravo kojega u većini centara ostvaruje razmjerno mali broj korisnika. Prava koja zagušuju stručni rad zaposlenika i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina) i dalje ostaju u nadležnosti CZSS-a. S druge pak strane predviđeno je da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (odnosno u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

74 Iva Prpić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Poštovani/e,
ovaj nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi može se podijeliti na tri glavna područja. Jedno područje su prava i usluge za korisnike socijalne skrbi, drugo područje se bavi organizacijskom shemom centara za socijalnu skrb kao kičme djelatnosti te treće područje koje sadrži odnos

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje

prema stručnim radnicima sustava.
Prava i usluge su se ovim nacrtom prijedloga dodatno razvile i poboljšale te se može zaključiti da moderan sustav socijalne skrbi odgovora na rastuće potrebe prilagođavajući prava i usluge. Naravno, poštivajući financijske mogućnosti i procjenjujući kojoj društvenoj skupini treba najviše podrške. Žalosti me jedino što se osnove za izračun prava ne ideksiraju tako da novčane naknade prate troškove života kako bi ipak omogućavale dostojanstveniji život korisnika. Cenzusi, koliko god odizno prihvaćeni među različitim korisničkim skupinama, su potrebni jer proračunska moć nije neograničena. Univerzalna prava su daleki ideal o kojem ovo osiromašeno društvo može tek sanjati. Zaključno, pohvalan je napredak u ovom području. Drugo područje je organizacijska shema centara za socijalnu skrb koja potiče hipercentralizaciju, odmicanje od lokalnih sredina i od zadanog smjera decentralizacije koja se promiče europskim dokumentima te hrvatskim zakonodavstvom, pseudounifikaciju, gubitak godinama stvaranog sustava i povjerenja i stvaranje rješenja po uzoru na veće sustave socijalne politike s drugačijim ciljevima i odnosom prema korisnicima te, u krajnoj liniji, gubitak mogućnosti napredovanja mnogih stručnih radnika koji u djelatnosti socijalne skrbi nemaju zakonski jasno utvrđene modele napredovanja. Međutim svi ti argumenti mogu biti i pobijeni ili potvrđeni, ali ostaje činjenica da organizacijska shema nije predložena od strane struke te unisoni nastup Studijskog centra socijalnog prava Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Hrvatske komore socijalnih radnika te Udruge socijalnih radnika Hrvatske dovoljno govore da je predloženi model isključivo za, politički i ljudski mudro, odustajanje od provedbe. Svaka promjena donosi dolinu suza, ali ovo je dolina otpora, bijesa i glasne pobune.
Treće područje normira odnos prema struci u kojem prednjače odredbe o Povjerenstvu koje su brzopleto, nelogično, nejasno, nedostavno i ponižavajuće za struku sklepane radi podilaženja

neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrole od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta

skupini jače društvene moći i vidljivosti u javnosti. Nepovjerenje koje vrišti uz svake odredbe ne može dovesti do suradnog odnosa. S druge strane, uvjeti za ravnatelje/ice i inspektore/ice kao krune i zasluga nečijeg rada u djelatnosti, dodatno minoriziraju struku uvodeći nelogična zvanja poput informatičara, javnog upravljaša... Jasno je da je sustav socijalne skrbi na društvenoj margini koliko god to teško nama bilo prihvatiti i da opću javnost zanima samo kada se digne moralna panika ne pitajući u kakvim se uvjetima radi i da se nekad može sve učiniti i dati od sebe, ali da ishod, nažalost, može biti fatalan. Ovim zakonom ste dodatno marginalizirali sve vrijedne ljude koji rade u njemu, između ostalog, i osnivanjem ASS-i (Akademije socijalne skrbi) kojom ste još poručili da su nedostavno obrazovani i nevrjedni. Iz svega navedenog, zaključujem da bi samo prvo područje zakona trebalo uputiti u saborsku proceduru, a ostala dva područja – sjesti zajedno i razgovarati.

obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini.

					<p>naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>
75	Krapinsko-zagorska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Vežano uz predloženi Nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi, ovim putem dajemo opći komentar na isti.</p> <p>Općenito, mišljenja smo da osnivanje Hrvatskog zavoda</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak</p>

za socijalni rad kao javne ustanove koja će poslove iz svoje djelatnosti obavljati u središnjoj i područnim ustrojstvenim jedinicama umjesto sadašnjih centara za socijalnu skrb, neće omogućiti da se unutar tako ustrojenog sustava u dovoljnoj mjeri i dovoljno brzo odgovori na lokalne specifičnosti i probleme u zajednici. Isto tako, smatramo da u obrazloženju u kojem je naveden argumenat uštede kao razlog ovih izmjena nije održiv jer su naknade za članove upravnih vijeća simbolične ili u pojedinim centrima niti ne postoje. Nacrt prijedloga ne predviđa organizaciju sustava koja bi doprinosila većoj dostupnosti niti skraćivanju ili pojednostavljenju postupaka za korisnike. Nadalje, ovim zakonskim prijedlogom propisuje se da Ministarstvo utvrđuje ispunjavanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga za Zavod i Obiteljski edukacijski centar dok jedinice područne (regionalne) samouprave utvrđuju ispunjavanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga za sve druge pružatelje usluga, a rješenja će donositi na rok do tri godine. Nastavno, županijama je propisana obveza kontroliranja ispunjavanja uvjeta u skladu s donesenim rješenjem i obavještanje Ministarstva u slučaju utvrđenih odstupanja. Mišljenja smo kako predloženi koncept godišnjih kontrola ispunjavanja uvjeta kao i utvrđivanja minimalnih uvjeta svake tri godine za postojeće službenike koji rade na poslovima utvrđivanja minimalnih uvjeta, kao i članove Povjerenstava za utvrđivanje minimalnih uvjeta, značajno povećava opseg dosadašnjih poslova i traži povećanje ljudskih i financijskih resursa, obzirom da je za svaku kontrolu pružanja usluga potrebno provesti sveobuhvatan postupak od prikupljanja i pregleda dokumentacije iz kojih je vidljivo da ispunjavaju i dalje tehničke, zdravstvene i ekološke uvjete te obavljanje terenskog očevida i popratnog administriranja. U našoj županiji trenutno djeluje 31 pružatelj socijalnih usluga sa stalnom tendencijom povećanja. U praksi to znači da bi za posao koji je dosad obavljao jedan službenik (utvrđivanje minimalnih uvjeta) prema predloženom opsegu trebalo zaposliti barem još jednog

standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i

službenika sa viskom stručnom spremom. Sadašnje Povjerenstvo za utvrđivanje minimalnih uvjeta broji 4 člana koji su dosad u našoj županiji radili bez naknade, dok bi se ovakvom organizacijom morali imenovati novi članovi obzirom na potrebu uključivanja vanjskih stručnjaka drugih struka i uvođenje naknada bilo bi neophodno. Spomenute odredbe iziskuju značajne troškove na teret županija, prema okvirnim procjenama barem 200.000 kn godišnje. Istovremeno se spomenute jednogodišnje kontrole preklapaju s poslovima ponovnih utvrđivanja minimalnih uvjeta koji se planiraju svake treće godine, ali i s druge strane redovnim poslovima inspekcijaskog nadzora nadležnog ministarstva. Osim svrsishodnosti, postavlja se i pitanje širine djelokruga kontrola i ovlasti prilikom obavljanja ovih triju zasebnih postupaka. Ukoliko se u daljnjem postupku donošenja Zakona zadrži koncept ova tri postupka, potrebno je jasno razgraničiti obveze i ovlasti županija u provođenju postupka kontrola i jasne kriterije po kojima će se isto provoditi.

Nadalje, u prijedlogu je predviđena obveza županija da suorganiziraju edukacije za pružatelje usluga. Zbog osiguravanja jedinstvenih standarda i kvalitete edukacija na razini cijele države, ove postupke je potrebno planirati i organizirati na nacionalnom nivou, kroz višegodišnje i godišnje planove edukacija za sve pružatelje socijalnih usluga. Obzirom na uspostavljanje Akademije socijalne skrbi, mišljenja smo da bi upravo ovo tijelo trebalo biti nositelj edukacija za pružatelje socijalnih usluga. Također, potrebno je jasno definirati tko osigurava financijske i druge potrebne resurse za organizaciju edukacija. Vezano uz postupno ukidanje pružanja usluge smještaja u obiteljskim domovima i iznesenu tvrdnju da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadane ciljeve u smislu pružanja usluge obiteljskog načina života unutar obiteljskog doma i očekivane razine kvalitete usluge, smatramo da je koncept obiteljskih domova kao takav potreban i predstavlja sponu između udomiteljskih obitelji i

tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijelom poslova koji se odnosi na pravosuđe

domova za starije, ali ono što nedostaje su jasnije definirani uvjeti, kao i definirani optimalni broj korisnika i zaposlenih osoba obzirom na broj i strukturu korisnika, češće kontrole i inspekcijski nadzori sa strožim kaznama za nepravilnosti u pružanju usluga i jačim sustavom edukacije i podrške za predstavnike i zaposlene u obiteljskim domovima. Osim toga nužno je utvrditi standarde i kategorizaciju takvih domova i okvirne kriterije za utvrđivanje cijene usluge. Na taj način kriteriji bi bili jednaki na području cijele Hrvatske, a usluga transparentnija i u krajnjem slučaju kvaliteta bi se za korisnika povećala. Na području naše županije djeluje trenutno 13 obiteljskih doma, smještavaju 224 korisnika i važan su dionik u zbrinjavanju starijih osoba. Ovi domovi obzirom na uvjete prostora ne ispunjavaju uvjete da djeluju kao ustanove i većina ih se niti ne bi mogla postići u objektima u kojima trenutno pružaju socijalne usluge. Osim toga, predstavnici obitelji prilikom podnošenja zahtjeva za otvaranje obiteljskih domova nisu imali namjeru niti spremnost na složeniji oblik organiziranja poslovanja kakav zahtjeva ustanova. Upravo stoga, postoji bojazan da će značajan broj prestati s pružanjem usluga smještaja i da će doći do ozbiljnijih nedostataka smještajnih kapaciteta. Zaključno, ovaj Nacrt prijedloga predlaže jačanje uloge središnje države kroz veću centralizaciju upravljanja ustanovama socijalne skrbi, dok s druge strane županijama prenosi značajan opseg poslova vezanih uz utvrđivanje, preispitivanje i kontrolu minimalnih uvjeta za pružatelje socijalnih usluga što podrazumijeva i odgovarajući rast financijskih obveza županija bez osiguravanja potrebnih resursa. Slijedom svega navedenog, za Krapinsko-zagorsku županiju spomenute predložene odredbe zakona nisu prihvatljive.

(socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvaletnom uslugom za korisnike.

76 Udruga slijepih

NACRT PRIJEDLOG

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je

Nije prihvaćen

Odredbe koje se odnose na

Koprivničko-
križevačke
županije

ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike

uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama vazećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka" (Izvor:

<https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede" koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva.

Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovoa

			<p>dostojanstva, upornosti i uspjeha.</p> <p>Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.</p>		
77	Udruga slijepih Koprivničko-križevačke županije	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).</p> <p>Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osoba s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatka za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne računavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.</p>

netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj. Ier ie

		<p>dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.</p> <p>Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.</p>		
78 Mario Merhaut	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Osobni prijedlog je, bez obzira na koji stupanj invalidnosti (III. ili IV. stupanj), da osobna invalidnina nema prihodovnog cenzusa što bi značilo da osoba kao invalid može biti zaposlena, umirovljenik ili ostvarivati bilo kakav prihod kao ugovor o djelu, autorski ugovor i slično a da istovremeno osobna invalidnina ostane istog iznosa. Prijedlog za visinu osobne invalidnine bi trebao biti minimalno kao minimalna plaća u RH.</p> <p>U potpunosti podržavam komentar i prijedloge: Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).</p> <p>Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji</p>	Nije prihvaćen	<p>Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatka za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna.</p> <p>Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se uređiti navedena pitanja.</p>

izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike. isti korisnici koji prođu

postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva.

Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.

Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.

79 Udruga slijepih Koprivničko-križevačke županije

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Udruga slijepih Koprivničko-križevačke županije u potpunosti podržava komentare: Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice). Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s

Nije prihvaćen

Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne računavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama

			<p>najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ? Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka.</p>	<p>vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.</p>	
80	Udruga slijepih Bjelovar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatu za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu</p>

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom- počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu proviere dohotka“

izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

(Izvor:
<https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. Jedinствeno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća.

81 Udruga slijepih
Primorsko -
goranske
županije

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

nepravedna i neprihvatljiva
rješenja.

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice). Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovede su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržištarada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?
Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država strana – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglašila bi se na preporuku Odbora UN-a

Nije prihvaćen

Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatka za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>). Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti. Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline.

		<p>Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha. edinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.</p>		
82	<p>UDRUGA SLIJEPIH OSJEČKO-BARANJSKE ŽUPANIJE</p> <p>NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI</p>	<p>Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice). Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna Integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbre koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatka za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.</p>

participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihovih dobrobiti, baciti ključ? Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglašila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti. Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle.

		<p>„uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva. Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.</p> <p>Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.</p>		
83 Istarska županija - Regione Istriana	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Nacrtom prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi predviđaju se nove ovlasti i poslovi županija u odnosu na pružatelje socijalnih usluga i to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - licenciranje, tj. utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga za sve vrste usluga i pružatelja socijalnih usluga osim Hrvatskog zavoda za socijalni rad i Obiteljskog centra (čl. 127. st. 5. prijedloga Zakona), - kontrola ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga od strane pružatelja najmanje jednom godišnje (čl. 170. st. 1. i 2.), - suorganizacija edukacija za stručne radnike pružatelja usluga (čl. 170. st. 3.) - upisivanje pružatelja usluga u registar (čl. 168.) <p>Također je predviđeno da se rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga donose na razdoblje do tri godine nakon čega pružatelj ponovno podnosi zahtjev (čl. 128.), što znači puno veći broj upravnih postupaka nego dosad.</p> <p>Ističemo kako gore navedene</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije</p>

izmjene donose značajno veću količinu ovlasti i poslova za županije, koje trenutno nemaju dovoljno resursa za obavljanje tih poslova. Stoga smatramo kako je preduvjet za navedeno da se propiše i način osiguravanja novih resursa za županije, kako kadrovskih tako i financijskih, kako bi mogle obavljati te poslove. Također smatramo da je obzirom da složenost tih poslova potrebno provesti i posebne edukacije za službenike županija, a kako bi se osigurala potrebna razina stručnosti i usklađenost postupanja prilikom obavljanja tih poslova. Slažemo se kako će predviđene edukacije i kontrole jednom godišnje doprinijeti poboljšanju kvalitete skrbi za korisnike i zakonitom pružanju socijalnih usluga, ali samo pod uvjetom da se osiguraju navedeni potrebni resursi i edukacije za županije.

Zakonom se predlaže osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad kao javne ustanove koja će poslove iz svoje djelatnosti obavljati u središnjoj i područnim ustrojstvenim jedinicama umjesto sadašnjih centara za socijalnu skrb. Mišljenja smo da bi sustav socijalne skrbi trebao ići u smjeru daljnje decentralizacije te da bi socijalna skrb trebala biti što bliža građanima, a osnivanje jedne ustanove na razini RH umjesto dosadašnjih centara za socijalnu skrb predstavlja još jaču centralizaciju što može biti svojevrsna „kočnica“ razvoja u skladu sa lokalnim specifičnostima. Također, kroz ovaj propis trebalo bi jasno omogućiti lokalnoj i regionalnoj samoupravi kvalitetniji vid suradnje sa centrima za socijalnu skrb te zajedničko donošenje odluka na lokalnoj razini. Djelomično je to učinjeno kroz obvezu donošenja socijalnog plana na regionalnoj razini ali su još uvijek nedovoljno definirane zakonske nadležnosti, odgovornosti i mehanizmi za provedbu između županije, jedinica lokalne samouprave, centara za socijalnu skrb i drugih dionika koji sudjeluju u donošenju tog plana.

donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava

socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje ~~osobnih odnosa s djetetom~~ pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi

se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

84. MARICA
MIKULIĆ

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Kao roditelju, koji silom prilika koristi status roditelja njegovatelja, bilo je mučno i žalosno čitati Nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi. Novi zakon ne nosi ništa novoga za nas kao ni za osobe sa invaliditetom. Naglasak kod svake socijalne usluge koju pružate je OGRANIČENJE I ISKLJUČENJE.

U novom prijedlogu Zakona, uopće ne postoje temelji koje je potrebno postaviti i definirati za roditelje njegovatelje i njegovatelje kao i za osobe sa invaliditetom. Tek kada se postave temelji, možemo dalje pričati o postepenom proširenju usluga i podršci.

Roditeljima njegovateljima, njegovateljima i osobama sa invaliditetom nije mjesto u socijalu. Potrebno im je pružiti puno veću podršku kako bi i oni imali dostojanstven život kao i svi drugi.

Sa novim prijedlogom Zakona krše se sva načela koja su u uvodu navedena te će se u konačnici postići kontra efekt od onoga što je navedeno u uvodu, a što se želi postići novim Zakonom, da ne napominjem kako je u suštini suprotnosti sa svim mogućim akcijskim planovima koji su donešeni kao i konvencijama i pravima osoba.

Totalni bijasko od zakona, bio i ostao.

Ukoliko želite napraviti temelje i konkretne stvari za roditelje njegovatelje, njegovatelje potrebno je:

- promijeniti socijalnu naknadu u plaću
- omogućiti primanja naknade bar 6 mjeseci nakon smrti djeteta
- omogućiti pomoć u kući
- povećati osnovice
- kod usluga koje ste omogućili, maknuti ograničenja i napokon biti ono što bi i trebali, biti podrška a ne dodatno blokirati

Kada se postave ovi temelji, onda možete dalje razmišljati u smjeru pojednostavljenja administracije i života jednima i drugima na obostrano zadovoljstvo, što čak i ne košta ništa, osim malo dobre volje.

Primljeno na znanje

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) proširen je krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja, te se Nacrtom prijedloga zakona dodatno proširuje krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja, čime se potiče ostanak djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom u vlastitom domu i sprječava njihova institucionalizacija. Također, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na veći iznos naknade ako dijete s teškoćama u razvoju i osobu s invaliditetom zbog zdravstvenog stanja nije moguće uključiti u programe i usluge u zajednici, a roditelju koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom naknada se dodatno uvećava. Uredbom o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi (NN 66/20), koju je donijela Vlada republike Hrvatske, povećan je iznos naknade za status roditelja njegovatelja/njegovatelja s 500 % osnovice na 800 % osnovice, odnosno s 2.500 kn na 4.000 kuna. Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

85. CENTAR ZA
SOCIJALNU
SKRB IVANIČ-
GRAD

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se slažemo sa primjedbama HKSR, HUSR, kao i priopćenjem Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu gdje se

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisni-

jasno navode sve negativnosti ukidanja pravne osobnosti centara za socijalnu skrb, te posljedično hipercentralizacije sustava koju se ovim zakonskim prijedlogom jasno nameće, dok je svim praktičarima, djelatnicima sustava evidentno da navedena reforma treba ići upravo u suprotnom smjeru, odnosno težiti razvijanju specifičnih mogućnosti, specifičnih usluga koje će korisnicima biti dostupne na lokalnoj razini, te u tom smislu razvijati socijalni rad na razini lokalne zajednice, odnosno jedinica lokalne samouprave koje su ovim zakonskim prijedlogom gotovo izostavljene u sudjelovanju i kreiranju socijalne politike na svojim mikropodručjima. Teza da je ovaj zakonski prijedlog djelomično uzrokovan neujednačenosti praksa i postupanja, te ima za cilj ujednačavanje, nije opravdan, budući da resorno ministarstvo već i sada ima instrumente kontrole i mehanizme ujednačavanja, koje ne koristi. Preslikavanje strukture i ustroja HZMO u potpunosti je pogrešno i zapravo ukazuje da predlagatelj zanemaruje ili jednostavno ne poznaje specifičnosti sustava socijalne skrbi, njegovu svrhu, ciljeve, ali i potrebe njegove korisnika. Ovim zakonskim prijedlogom, centralizacijom sustava vrlo je predvidivo da će zasigurno doći do produžavanja rokova rješavanja pojedinih zahtjeva korisnika, dok će s druge strane zakonom zajamčene usluge i nadalje ostati nedostupne i "mrtvo slovo na papiru". Centre za socijalnu skrb kao temeljne ustanove sustava, trebalo je novim zakonskim prijedlogom jačati, kako novim, dodatnim kadrom, tako i edukacijama, nadzorima čija je temeljna svrha ujednačavanje rada, ali i dostupnosti usluga na lokalnoj razini, koje će nama kao profesionalcima omogućiti da za našeg korisnika vrlo brzo možemo izrealizirati najadekvatniju usluga, a ne da ovisimo npr. isključivo o raspoloživosti smještajnih kapaciteta, pa onda ne govorimo o najadekvatnoj već o jednoj raspoloživoj usluzi. Isto tako, navedenim zakonskim prijedlogom evidentno se nije išlo u smjeru administrativnog rasterećenja djelatnika, nije se išlo u obećano smanjenje javnih

cima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke

ovlasti, već su se dodale i neke nove usluge za koje je upitno (baš kao i za one već postojeće), tko će ih pružati i na koji način će one biti od koristi krajnjim korisnicima. Socijalne usluge i dalje ostaju glavna okosnica na kojoj se temelji sam sustav, ali ponovno bez jasno razrađenog plana razvoja istih. Isto tako, planiranim ukidanjem obiteljskih domova ponovno se ishitreno i na krivi način rješavaju određene poteškoće, budući da nije jasno, na koji način sustav planira zbrinuti, odnosno omogućiti zbrinjavanje, za očekivati, ogromnog broja najčešće starih i nemoćnih, koji će ukidanjem obiteljskih domova, ostati nezbrinuti. Nepromišljeno je, bez osmišljavanja alternativnih rješenja, ići u tako drastičnu mjeru, a evidentno iz posve nejasne i krive motivacije. Stječe se dojam da su svi obiteljski domovi "ocrnjeni" pojedinačnim neeretnim situacijama koje su se događale u novije vrijeme, iako se i u tim situacijama nepobitno radi i o propustu sustava, odnosno nadležnog ministarstva, koji je svojim nečinjenjem i neosiguravanjem dodatnih smještajnih kapaciteta, omogućio pribjegavanje smještavanju prekobrojnih korisnika, odnosno prešutno omogućio "procvat ilegale", dok se ovim zakonskim prijedlogom na neki način kažnjavaju i ono koji su svoj posao radili u skladu sa zakonom i savjesno. Ukidanjem obiteljskih domova, evidentno će doći do ponovnog pritiska na udomiteljske obitelji, koje su i onako na izdisaju, odnosno i u redovnim uvjetima, nemaju slobodnih kapaciteta, osipaju se, bez novih zainteresiranih osoba koje bi obavljale taj častan poziv. Najava osnivanja Povjerenstva nadležnog za pritužbe na rad djelatnika sustava, šamar je svim stručnim djelatnicima ovog sustava i omogućuje neprofesionalcima, laicima svojevrsni nadzor "stručnog" rada, gdje nije jasno, na temelju kojih kompetencija će oni to obavljati, osobito u kontekstu čuvanja profesionalne tajne, za što smo mi kao stručnjaci, obavezni.

Zaključno, smatramo da je ovaj zakonski prijedlog neprihvatljiv i potrebno je iznova krenuti u njegovu izradu, ukoliko nam je stalo sačuvati ovo malo

uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nkompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav ie

digniteta naših struka, zastupljenih u ovom sustavu, a osobito ako nam je stalo unaprijediti ovaj, godinama zanemaren i zapušten sustav. Ovaj sustav čine ljudi. Kvalitetni, educirani, kreativni, stručnjaci koji i u postojećim, za struku i za stručni rad "nehumanim" uvjetima, rade profesionalno i odgovorno svoj posao, uvijek i zauvijek na dobrobit i u interesu naših korisnika. Za cilj nam svima mora biti, unaprijediti taj sustav, što na žalost, ovaj zakonski prijedlog, nema za cilj.

rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Kao što je navela i HKSR: „Predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizacijom stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Istraživanje „Dostupnost socijalnih usluga u Republici Hrvatskoj“, prve nacionalne

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i

studije o dostupnosti socijalnih usluga koji je proveo Rehabilitacijski centar za stres i traumu u suradnji sa zagrebačkim Pravnim fakultetom, a čije su autorice Dragana Knezić i Ana Opačić jasno pokazuje da socijalnih usluga nedostaje, ako ih i ima nisu dostupne svima, a njihova dostupnost ovisi uvelike o mjestu stanovanja čime se krši načelo dostupnosti iz članka 10. Važećeg zakona o socijalnoj skrbi. Silni novac koji se planira utrošiti u kozmetičke promjene i reustroj, te centralizaciju sustava trebalo bi usmjeriti na razvijanje socijalnih usluga pa samim time omogućiti stručnjacima da rade svoj posao, a korisnicima da ostvaruju svoja prava. Ukidanjem obiteljskih domova postavlja se pitanje gdje će korisnici ostvariti pravo na uslugu smještaja ako je udomiteljstvo na izdisaju? Nadležno ministarstvo na navedeno nije dalo konkretan odgovor. U dijelu akademije i povjerenstva podržavam stav HKSR.

stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji. već naprotiv

uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja negovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik. nedostaie

stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

87 Marijana Zrna

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Umjesto željenog i traženog rasterećenja, novim prijedlogom zakona, nova, skroz nepotrebna i dodatna administrativna opterećenja za nas djelatnike, a za naše korisnike, komplicirani i jednako konfuzni protokoli u ostvarivanju prava i usluga. Predložene usluge, odnosno njihov sadržaj, način ostvarivanja kao i kriteriji njihova priznavanja su nedovoljno razrađeni, konfuzni u pojedinim segmentima, a samim time teško provedivi odnosno neprovedivi, primarno zbog nedostataka licenciranih stručnjaka/pojedinaca odnosno drugih pružatelja usluga. Primjerice usluga organiziranog stanovanja...ta usluga novim prijedlogom zakona obuhvaća čitavu lepezu korisnika, bez jasno utvrđenih kriterija priznavanja takve usluge, njezina vremenskog trajanja te krajnje svrhe za pojedinu kategoriju korisnika, i najvažnije od svega, GDJE bi korisnici tu uslugu mogli ostvariti. Da ne spominjem uslugu sveubuhvatne procjene i planiranja, što je sada novim prijedlogom zakona predviđeno kao zasebna usluga, skroz nepotrebno, budući da su procjene stanja/rizika/prednosti korisnika/obitelji odnosno plan pomoći pojedincima ili obiteljima u riziku sastavni dio svih stručnih postupaka u centrima te se upravo na izvršenim procjenama temelje sve odluke stručnog radnika ili tima. Zašto procjene i planiranje izdvajati u zasebnu uslugu, ne mogu razumjeti, već jedino mogu zaključiti da će se time dodatno te sasvim nepotrebno multiplicirati postupci. Prva socijalna usluga zamišljena je kao usluga koja detektira pojedince u riziku odnosno u životno nepovoljnoj (izazovnoj) situaciji, ona je informativna za budućeg korisnika, a kako bi ispunila svoju informativnu i "trijažersku" svrhu, mora se temeljiti već na izvršenoj procjeni statusa/stanja pojedinca odnosno njegovih potreba/ograničenja u samostalnom podmirivanju tih potreba, pa onda ne shvaćam svrhu još jedne takve vrste zasebne usluge bez da konkretno dođe po pokretanja nekog postupka bilo po zahtjevu stranke ili po službenoj dužnosti.

Primljeno na znanje Primljeno na znanje

88 MATEJA JAREŠ

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav

postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju

socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog

socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u

korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelji u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvjetiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile

organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time

gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD . pa i

otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira

same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. ~~Ukoliko je~~ cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po ~~uzoru na GREVIO u slučaju~~ nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unaprjeđenja zaštite djece, starih, osoba s

nekvalitetnom uslugom za korisnike.

invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon. provode

redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

89 Katarina Anđić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti podržavam komentar i prijedloge HKSJ i HUSR: "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju: upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje

donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji

imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i oosvoiteljima.

stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotlača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni.

različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjencu podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i

pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje.

dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osužavanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspeksijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je ~~obveza čuvanja profesionalne tajne~~ , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj

korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima. donese kvalitetniji

Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme "djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

90. Marijana Zrna

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti podržavam mišljenje strukovne komore: "Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji.

Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u

nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što

omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

91 Maja Toplek
Kamenar

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Članak 77.

Nema odgovora

(1) Socijalne usluge iz članka 73. ovoga Zakona mogu se pružati na temelju:
1. rješenja Zavoda, osim socijalnih usluga koje pruža Zavod
2. uputnice ili zaključka Zavoda ili
3. ugovora o pružanju socijalne usluge.

(2) Socijalne usluge iz članka 73. točke 14. i 15. ovoga Zakona, pružaju se na temelju rješenja.

(3) Socijalne usluge iz članka 73. točke 4. do 13. ovoga Zakona, pružaju se na temelju uputnice.

(4) Socijalne usluge iz članka 73. točke 5. do 15. ovoga Zakona mogu se pružati i na temelju ugovora korisnika i pružatelja usluge.

(5) Iznimno, socijalnu uslugu iz članka 73. točke 13. do 15. ovoga Zakona dijete može

koristiti samo na temelju uputnice ili rješenja Zavoda.

(6) Korisnik može sam izabrati socijalnu uslugu i pružatelja s kojim sklapa ugovor o pružanju socijalne usluge u skladu s uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(7) Korisnik koji socijalnu uslugu koristi temeljem ugovora iz stavka 4. ovoga članka u cijelosti snosi troškove usluge.

PRIMJEDBA: čl.77 – nije konkretizirano u članku korištenje „zaključka“ – „ ili-ili „ , stoga molimo da se zakonski konkretizira korištenje „zaključka“ u pojedinim uslugama, obzirom da u daljnjim točkama upućivanje zaključkom uopće nije određeno.

Čl.77. st.6. – potrebno je utvrditi uopće pružatelja usluga po pojedinim regijama; ukoliko korisnik sam bira socijalnu uslugu, da li se radi o ekonomskoj usluzi u kojoj sam korisnik procjenjuje svoje potrebe (kad već ima mogućnost da sam bira) ; ili se radi o procjeni stručnog tima i upućivanja na određenu uslugu prema procjeni i individualnom planu. U redu je da smatra pružatelja, ali upitno je kako će se promjene desiti ukoliko se bira vrsta usluge i da li će one biti birane obzirom na stvarne potrebe. Što će se desiti ukoliko stranka odbije suradnju? Može se desiti da će stranka inzistirati na usluzi za koju tim smatra da se neće postići određena svrha koja je potrebna, pa će se na zahtjev stranke odobravati usluge na trošak ministarstva koje ne rezultiraju potrebnim rezultatima.

Također, ukoliko usluga ne postoji u široj lokalnoj zajednici, potrebno je posebnim propisima ili dodatkom članka zakonu osigurati dodatna financijska sredstva kako bi stranka imala pravo na korištenja određenih usluga prema vlastitoj potrebi, obzirom da su i sustav i usluge izrazito centralizirani.

Uputnica

Sadržaj uputnice

0

Članak 79.

(1) Uputnica je isprava kojom se korisnik upućuje na korištenje određene socijalne usluge

propisane ovim Zakonom, određuje se pružatelj i opseg usluge te ujedno predstavlja osnovu za obračun troškova pružene usluge.

(2) Uputnica za pružanje socijalne usluge sadrži: ime i prezime korisnika, osobni identifikacijski broj (u daljnjem tekstu: OIB), vrstu, oblik i opseg usluge, pružatelja usluge, početak i trajanje pružanja usluge, potpis osobe ovlaštene za izdavanje uputnice, planirane troškove usluge, obračun troškova usluge i potpis ovlaštene osobe koja je izvršila obračun te upozorenje o pravnim posljedicama nepridržavanja odredbi ovoga Zakona.

(3) Uz uputnicu se prilaže individualni plan intervencija.

(4) Zavod je dužan voditi evidenciju o izdanim uputnicama.

(5) Način vođenja evidencije o izdanim uputnicama i obrazac uputnice pravilnikom propisuje ministar.

PRIMJEDBA: čl.79.st.2.- sadržaj uputnice, jasno je napisan, no određeni dijelovi njenog sadržaja ne poklapaju se sa radom struke. Koja je ta ovlaštena osoba za izradu obračuna – s time da djelatnici u stručnim timovima, vođeni svojim obrazovanjem, nikako nisu osobe koje bi za navedenu uputnicu vršile bilo kakve obračune u uputnicama za određene usluge, kao i da se time kod takvog obračuna potpisuju kao odgovorne osobe koja je navedeni obračun izradila.

Također se navodi kako uputnica mora sadržavati početak pružanja usluge, gdje se kasnije navodi u čl.80 – „(1) Nakon zaprimanja uputnice, ovlašten pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana obavijestiti Zavod o danu početka pružanja usluge. „, znači da već zaprimljena uputnica ne može sadržavati datum početka usluge, već samo vremenski period trajanja usluge; treba regulirati na koji način će se dodavati početak usluge na uputnice, ili iz uputnice izbaciti obvezu da sadrži datum početka usluge. Ne postoji ni regulacija prema kojoj bi mi znali da se navedena usluga izvršila i u

kojem obimu, jer zakonom se pružatelji usluga ne obvezuju da o tome obavijeste izdavatelja uputnice.

Obavješćavanje o pružanju usluge

0

Članak 80.

(1) Nakon zaprimanja uputnice, ovlašteni pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana obavijestiti Zavod o danu početka pružanja usluge.

(2) Ako nije u mogućnosti pružiti uslugu iz uputnice, pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana o tome obavijestiti Zavod i navesti razloge te vratiti uputnicu.

(3) Ako Zavod ocijeni da su razlozi za odbijanje pružanja usluge iz stavka 2. ovoga članka neopravdani, o tome će odmah obavijestiti Ministarstvo.

(4) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, Zavod će izdati novu uputnicu.

ODJELJAK 1.

PRVA SOCIJALNA USLUGA

Sadržaj, pružatelj

0

Članak 81.

(1) Prva socijalna usluga sadrži:

1. inicijalni razgovor
2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga
3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta
4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika.

(2) Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi odnosno nije poduzeta mjera ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njenog poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća radi istih ili novih potreba.

ODJELJAK 2.

USLUGA SVEOBUHVAATNE
PROCJENE I PLANIRANJA

Sadržaj, pružatelj

0

Članak 82.

(1) Usluga sveobuhvatne procjene i planiranja obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji u suradnji s korisnikom, te određivanje mjera, zadataka, aktivnosti te koordinacije usluga, praćenje i procjenjivanje s ciljem zaštite najboljeg interesa korisnika.

(2) Procjena iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća procjenu stanja, potreba, rizika i snaga korisnika i drugih članova obitelji ili osoba značajnih za korisnika.

(3) Planiranje iz stavka 1. ovoga članka obuhvaća individualno planiranje usluga radi njihovog korištenja i/ili određivanja mjera zaštite donošenjem individualnog plana promjene.

(4) Uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja provodi socijalni radnik - voditelj slučaja u koordinaciji s drugim stručnim radnicima.

PRIMJEDBA: navedena usluga iz čl.82. smatram kako nije moguće da se vodi kao zasebna usluga, prije svega navedene procjene dio su gotovo svih postupaka kod izricanja mjera ili rada sa strankama u postupcima vezanim Obiteljskim zakonom, a uvjet ovakve procjene je dobro poznavanje stranaka i obiteljske situacije. Razlučivanjem postupaka na posebne usluge, zasebne usluge, multiplicirate postupke i definitivno zatrpavate stručne djelatnike papirologijom koja je i onako obuhvatna u postupcima. Procjena i planiranje moju imati svoju svrhu i kreću od postupaka koji su „ulazni“ za obitelj i time se dobije svrha navedenog. Kojim se zakonom u navedenom potrebno voditi u odjelima obiteljsko pravne zaštite, ili će se navedeno "duplati", ili je moguće birati Zakon po kojem će se raditi.

SOCIJALNO MENTORSTVO

Sadržaj, korisnik, trajanje

0

Članak 87.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, korisniku kojemu prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(3) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika.

Pružatelj

0

Članak 88.

(1) Korisniku zajamčene minimalne naknade uslugu socijalnog mentorstva pruža stručni radnik Zavoda.

(2) Korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja uslugu socijalnog mentorstva pruža stručni radnik Zavoda, doma socijalne skrbi ili drugih pružatelja usluga iz članka 163. očke 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Uslugu socijalnog mentorstva iz stavka 1. i 2. ovoga članka pruža stručni radnik koji ima dodatnu izobrazbu iz područja socijalnog mentorstva.

(4) Ako se socijalno mentorstvo provodi kod drugog pružatelja usluga, socijalni radnik Zavoda kao voditelj slučaja povezuje korisnika i socijalnog mentora te koordinira i upravlja procesom socijalnog mentorstva.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka socijalni mentor i korisnik dužni su pismeno izvijestiti voditelja slučaja o učincima socijalnog mentorstva.

PRIMJEDBA: obzirom na broj educiranih ljudi za socijalno mentoriranje, nedostatkom socijalnih mentora navedena usluga neće biti dostupna. Predviđa se da navedenu uslugu pratimo uputnicom, što je logično samo ukoliko se radi o vanjskom pružatelju usluga, a ne ako navedeno radi Zavod; ili je zamišljeno da mentoriranje ne radi nadležni stručni tim već uputnicom obvezujemo osobu koja je djelatnik zavoda sa edukacijom za socijalno mentorstvo i time se istome povećava opseg posla, obzirom na redoviti teren ili opseg posla kojem ima prema podjeli. Vrlo bitna usluga, koja se do sada odvijala kroz savjetovanja u manjem obimu, ali trenutno bez ikakve perspektive obzirom na opseg posla, broj djelatnika i broj educiranih mentora.

ODJELJAK 8.

PSIHOSOCIJALNI TRETMAN
RADI PREVENCIJE
NASILNIČKOG PONAŠANJA

Sadržaj, korisnik

0

Članak 91.

(1) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja je savjetodavno-terapijska i psiho-edukativna usluga usmjerena na zaustavljanje i sprječavanje nasilničkog ponašanja u obitelji, uključivanjem korisnika u strukturirani tretman koji ima za cilj zaustaviti nasilje među partnerima i/ili u obitelji.

(2) Usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja odobrava se prema procjeni stručnog tima, pojedincu kojem nije izrečena sudska mjera upućivanja u obavezni psihosocijalni tretman, a kod kojeg je procijenjeno postojanje visokog rizika od nasilničkog ponašanja i kojeg je radi sigurnosti članova obitelji i/ili rizika za dobrobit i razvoj djeteta potrebno uključiti u tretman.

(3) Usluga psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji odobrava se prema procjeni stručnog tima partnerima i/ili roditeljima kada niti jednom nije

izrečena sudska mjera upućivanja u obavezni psihosocijalni tretman, postoji visok rizik od uzajamnog nasilničkog ponašanja i rizika za dobrobit i razvoj djeteta, bez uspostavljenog odnosa žrtva-zlostavljač, a partneri odluče živjeti zajedno.

Trajanje, pružatelj

0

Članak 92.

(1) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja iz članka 91. stavka 2. ovoga Zakona traje šest mjeseci, a obuhvaća dva individualna i 12 do 16 grupnih susreta, ovisno o specifičnim potrebama grupe, a iznimno se tretman može provoditi individualno.

(2) Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji iz članka 91. stavka 3. ovoga Zakona provodi se kroz deset do 16 susreta s partnerima među kojima nije bilo nasilja, dijelom zajedno, a dijelom odvojeno.

(3) Uslugu psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja pruža stručni radnik Obiteljskog centra i drugih pružatelja usluga iz članka 163. točke 2. i 3. ovoga Zakona, koji ima dodatnu izobrazbu za pružanje usluge.

PRIMJEDBE: čl.92, st.3. – zbog nedostatka educiranih djelatnika u navedeni tretman koji je potreban i dobro zamišljen, isto kao i kod socijalnog mentorstva neće se moći pružati usluga; ili će za navedenu uslugu poslom biti zagušen manji broj djelatnika sa edukacijama. Za grupne susrete koji su predviđeni potrebno je osigurati mjesto održavanja, ili navedene prostorne uvjete za navedeno mora pobrinuti djelatnik Zavoda ili podružnica, prema vlastitim sposobnostima? Obzirom na broj korisnika i susreta, određene usluge koje provode Zavod ili obiteljski centri, nije predviđen rad u popodnevnim satima (što bi bilo bitno i potrebno za zaposlene korisnike, i što redovitije dolaske) već će stranke morati snalaziti u vrijeme radnog vremena, što u početku dovodi u pitanje i opstojnost dolaska oobedine arupe.

ODJELJAK 14.

ORGANIZIRANO STANOVANJE

Sadržaj

0

0

Članak 109.

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj punoljetnoj osobi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva
4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom
5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i potporu iz članka 108. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
6. funkcionalno neovisnoj osobi starije životne dobi koja samostalno zadovoljava svoje potrebe
7. osobi ovisnoj o alkoholu, drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti
8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana života djeteta, koji nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji
9. žrtvi obiteljskog nasilja
10. žrtvi trgovanja ljudima ili
11. beskućniku.

PRIMJEDBA: ČL.109.,ST.6-11. prije svega za navedenu uslugu nisu postavljeni uvjeti kojima se navedeno pravo ostvaruje (npr. Žrtva nasilja – prilikom napuštanja sigurne kuće?, pravomoćnom presudom? Ili samo prijavom?, samo žrtva ili moguć smještaj i djece zajedno sa žrtvom ukoliko oni nisu utvrđeni kao žrtve nasilja u obitelji... da li ukoliko je pravomoćnim rješenjem i do kada..) . Smještaj bi trajao npr. do starosti ukoliko se osoba ne bi nikad zaposlila?... radiilo bi se o pasivizaciji korisnika. Potrebno je odrediti da indikator za prestanak takvog oblika usluge moguć i ukoliko dođe do ne ispunjenja IPP-a. a prouzročeno

ne aktivnosti korisnika, u protivnom osobe dovodimo do pasivizacije. Odrediti točne uvjete za koji je država spremna osigurati navedeni oblik zbrinjavanja, kao i trajanje same usluge ili barem ograničiti navedenom ispunjenje/ne ispunjenjem IPP-a.

Sve navedeno od primjedbe, da se i uvaži, postoji problem što nema pružatelja usluge za pojedinu grupu korisnika, te samu uslugu neće biti moguće primijeniti. Potrebno je zakonom dogovarati i obvezati lokalnu zajednicu radi osiguranja određenog oblika zbrinjavanja.

Članak 121.

(1) Odrasla osoba, koja socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja ili uputnice, dužna je u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge sukladno pravilniku iz članka 126. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Cijenu socijalne usluge priznate ili odobrene djetetu, na temelju ovoga Zakona, dužni su u cijelosti ili djelomično platiti roditelji ili drugi obveznici uzdržavanja, sukladno pravilniku iz članka 126. stavka 2. ovoga Zakona, osim ako su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

PRIMJEDBA: čl.121. st.2. točka 2. svakako je u kategoriju osoba koje treba osloboditi plaćanja u cijelosti ili djelomično - žrtve nasilja, prilikom smještaja u kriznim situacijama; jer je cilj takvog smještaja osnaživanje žrtve i daljnje dugoročno osamostaljivanje kako psihološki, tako i u financijskom djelu

Sudjelovanje korisnika u plaćanju

0

0

Članak 123.

(1) Dijete ili mlađa punoljetna osoba koja ima redoviti mjesečni prihod dužna je sudjelovati u plaćanju usluge priznate ili odobrene na temelju ovoga Zakona, najviše do 30% visine svojih prihoda.

(2) Dijete ne sudjeluje u plaćanju usluge svojom

PRIMJEDBA : čl.123.st.1. mišljenja sam kako dijete u ni u kakvom slučaju nije odgovorno za uslugu koja mu se nudi/nameće ili koju koristi, niti ono o navedenom može donijeti odluku o tome da li će se određena usluga realizirati; stoga smatram da dijete ne može imati nikakvu obavezu doprinosti bilo kakvim svojim prihodima u bilo kojem postotku kod usluga bilo kojeg oblika stambenog zbrinjavanja ili smještaja.

PRIMJEDBA OPĆENITO: - obzirom na nedostatnost pružatelja usluga i potrebu smještaja djece i van županija, nužno je da se roditeljima (barem korisnicima ZMN-a) omogući financijska pomoć (neovisno o postojećim novčanim pravima) koje bi roditelji koristili radi održavanja odnosa sa djetetom (navedeno može biti u vidu vauchera za najjeftiniju uslugu prijevoza- u obliku karte koje bi se kasnije naplaćivala od Ministarstva) - Kriterije ostvarivanja prava potrebno je jasno definirati kod određene skupine korisnika; te Zakon i nadalje ne uvida poteškoću pasivizacije korisnika i potrebne obaveze ; te je potrebno da IPP-i imaju i vrlo jaku ulogu, mogućnosti prekida određene usluge ukoliko do promjene ne dođe, ili motiviranje korisnika produljenjem roka određene usluge ukoliko dolazi do pomaka u promjenama i izvršenja IPP-

92. Andrijana Žderić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Nevjerojatno je da nakon dugogodišnjeg iscrpnog rada na ovom Zakonu, s najavom citavog niza izmjena, dobijemo zapravo minimalne izmjene Zakona.

Tu osobito mislimo na dio koji se tice dohodovnog i imovinskog cenzusa na OI i pomoć i njegu , a obrazloženje ce vjerojatno biti - to ćemo konacno riješiti drugim paketom mjera kada bi trebalo uvesti Inkluzivni dodatak. To nije opravdanje da se sada nije poduzelo sve da se Zakon u tom dijelu uskladi s Konvencijom.

Potrebno je dodati u zakon - pomoć u kući za korisnike statusa (po potrebi) za vrijeme korištenja bolovanja umjesto smještaja djeteta u dom i omogućiti RODITELJU po uzoru

Nije prihvaćen

Zakon o inkluzivnom dodatku, kojim se planira objedinjavanje naknada i cjelovitije uređenje prava, je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.

Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu. U slučaju da se djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom ne može osigurati adekvatna skrb u okviru obitelji ili na drugi način, može se priznati pravo na uslugu privremenog smještaja.

Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelj je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno

na zakon o roditeljnim i roditeljskim potporama min.3 mjeseca dodatnog koristenja statusa u slucaju smrti djeteta. Zakonsko rjesenje statusa njegovatelja urediti Pravilnikom po uzoru na Pravilnik za HRVI njegovatelje i njegovatelje staviti na proracunsku osnovicu jer je u pitanju njegovateljstvo , zaposljavanje po posebnom propisu, a ne socijalna naknada. Omoguciti njegovatelju da ostane na statusu i nakon 65 godine zivota - ne siliti ga na umirovljenje iako moze pruzati njegu (trenutno idu izmjene ZOR-a)

Uvecati iznos vaucera za struju kucanstvima u kojima su smjesteni korisnici aparata za odrzavanje vitalnih funkcija
Itd.itd

Vratite zakon na doradu - izmjenite sve sto nije u skladu s Konvencijom o pravima OSI i konacno rasteretite i korisnike i djelatnike bespotrebne papirologije . Besmisleno je tvrditi da ce sve rijesiti Inkluzivni za godinu dana - rijesite to sada kroz ovaj zakon i kroz Pravilnik za njegovatelje .
O Osobnoj asistenciji, na zalost, ni slova

GI" Pomozimo djeci s invaliditetom"

P.S. pozdravljamo "sirenje" usluga i uvođenje uputnica. Ipak, umjesto rasterećenja sustava, bojimo se da će doći do zakrcenja jer se na koncu neće znati tko , sta i kome izdaje, pruža i odobrava. A možda je to i svrha svega

L.P.

osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

93 Željka Dulibić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam komentare Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i

sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (č. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja. uz

unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju.

osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..." Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo ~~administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne~~ naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje ~~tedinstvenou Obiteliskoo centra~~

savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje ~~mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini,~~ naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjerne podataka putem informacijskog sustava ~~SocSkrbi. Razvojem usluga i~~ programa obiteljskih centara i

također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva

centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rastećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“). što

znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse. strukovnih

udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

renata sever 02.11.2021 13:370

0
Smatram da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Kao što je i definiranje što je socijalna skrb zastarjelo, tako ona ne govori o socijalnoj pravdi, jednakim mogućnostima za sve građane, prevencija socijalne isključenosti, već zastarjelo cilja na ljude koji su u stanju socijalnozaštitne potrebe svojim zastarjelim intervencijama. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje. ovaj zakonski prijedlog

suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brzi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s

dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovao

pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominemo da razlika

između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im niko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika ~~obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.~~

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, ~~stručni rad,~~ osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu ~~rad njihovim radom, dok se ne steknu uvjeti za usobiešniu~~

zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme

94 Jelena Tutavac

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

djelatnosti socijalne skrbi u
Republici Hrvatskoj."

U potpunosti podržavam komentare Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika : „Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentalja i rad po

djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...." Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo

principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne

Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time ulvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u

edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprijeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unaprijeđenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne . odnosno nepotrebno

zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati ~~postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti~~

Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

renata sever 02.11.2021 13:370
0

Smatram da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Kao što je i definiranje što je socijalna skrb zastarjelo, tako ona ne govori o socijalnoj pravdi, jednakim mogućnostima za sve građane, prevencija socijalne isključenosti, već zastarjelo cilja na ljude koji su u stanju socijalnozaštitne potrebe svojim zastarjelim intervencijama. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću

centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne jedinice djeluje već preko 60 godina, kroz

osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih

potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge oak

strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna liestvica pri

			<p>obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.</p> <p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."</p>		
95	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Iz Nacrta prijedloga novog Zakona o socijalnoj skrbi vidljivo je, nažalost, kako ponovno neće doći do očekivanih reformskih promjena u sustavu socijalne skrbi, koje bi dovele do administrativnog rasterećenja centara za socijalnu skrb i smanjenja njihovih ovlasti, a sve s ciljem unaprjeđenja kvalitete pružanja usluga iz sustava socijalne skrbi i poboljšanja položaja korisnika u sustavu. Smatramo potpuno neracionalnim da se služba koju čine visokoobrazovani stručnjaci različitih profila educirani za rad s visokorizičnim kategorijama građana iscrpljuje u priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu radno sposobnim osobama. S pojednostavljenom administrativnom procedurom naknadu za osnovne životne potrebe radno sposobne osobe trebaju ostvarivati u Hrvatskom zavodu za zapošljavanje, u kojemu im se istovremeno može pružati i usluga socijalnog mentorstva, kako bi se radno sposobne osobe stručnim metodama potaknulo na zapošljavanje i rad. Stručnjaci centara za socijalnu skrb na taj bi se način mogli intenzivnije posvetiti stručnom radu i pomaganju osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, prevenciji, promicanju promjena, pomoći u unapređenju kvalitete života i osnaživanju svojih korisnika.</p> <p>Za osobe s invaliditetom u potpunosti su izostale dugo očekivane promjene u smislu uvođenje inkluzivnog dodatka te</p>	Nije prihvaćen	Uređenje usluge osobne asistencije i inkluzivni dodatak rješavat će se zasebnim propisima.

zakonskog uređenja usluge asistencije, kao jedne od najznačajnijih usluga za ostvarivanje prava na neovisno življenje.

Iznenaduje uvidi Nacrtom prijedloga Zakona predviđena usluga organiziranog stanovanja za cijeli niz kategorija korisnika sustava socijalne skrbi, kada znamo da je proces transformacije domova socijalne skrbi za smještaj osoba s invaliditetom i njihovo usmjeravanje na usluge organiziranog stanovanja započet još 2010. godine gotovo obustavljen, odnosno do danas je polučio gotovo neznatne rezultate. Na smještaju u domovima i drugim srodnim oblicima smještaja i dalje se nalaze tisuće osoba koji su zbog nedostatka izvaninstitucionalnih usluga prisiljeni živjeti u ustanovi. Propali proces deinstitucionalizacije ove jedne kategorije korisnika socijalne skrbi stoga ostavlja sumnju u provođenje u život ovako ambicioznog zakonskog teksta. U Nacrtu prijedloga Zakona ponovno je propušteno iskoristiti iskustvo u provođenju usluge osobne asistencije koja se provodi projektno već 20 godina, a koje je moglo biti podloga za kvalitetno zakonsko uređenje ove usluge čime bi se izbjegla diskriminacija osoba s invaliditetom i osiguralo njihovo pravo na neovisno življenje i život u zajednici, te smanjio pritisak na domove socijalne skrbi. Život u instituciji za čovjeka nije prirodan, predstavlja segregaciju i negaciju njegovog dostojanstva, osobne autonomije i neovisnosti.

Umjesto uvođenja stvarnih reformskih procesa, odlučeno je ustrojiti dvije nove ustanove i jedno povjerenstvo.

Ustrojavanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad s područnim službama i ispostavama podsjeća na ustroj HZZ-a, HZZO-a i HZMO-a, te nosi prizvuk birokratske distance i postupanja prema

~~administrativnim pravilima, zbog čega nije primjeren za sustav socijalne skrbi - zbog prirode i svrhe ove djelatnosti u kojoj se očekuje visuko osobni odnos klijenta/korisnika i stručnjaka, kao i korištenje, usmjeravanje i povezivanje lokalnih resursa. S obzirom na to da su predložene~~
~~evlacti i zadaci Zavoda~~
identične onima centara za

socijalnu skrb, smatramo da se ovim preustrojem stvaraju bespotrebni troškovi, a ne donosi suštinska promjena, koja je trebala biti cilj donošenja novog zakona. Niti jedna odredba koja se odnosi na Zavod ne jamči kvalitetnije odgovore na potrebe korisnika, dapače, izražavamo bojazan da će predstavljati prepreku u smislu operativnosti i prepoznavanja specifičnih obilježja svake lokalne sredine i planiranja odgovarajućih socijalnih akcija.

Pretpostavljamo kako će predstojeća promjena zbog preregistracije ustanova i svega što je prati u znatnoj mjeri usporiti djelatnost socijalne skrbi na određeno razdoblje čime će se postojeći skromni resursi sadašnjih centara za socijalnu skrb nepotrebno opterećivati. Umjesto ovako predviđenih ustrojstvenih promjena, potrebno je postojeće centre za socijalnu skrb osnažiti za unaprjeđenje stručnog socijalnog rada, promišljanje i predlaganje socijalnih politika, intenzivniji rad sa specifičnim kategorijama korisnika i sl.. U zakonskom tekstu opisane ovlasti Zavoda ne ukazuju da se mislilo na takvu promjenu.

U pogledu osnivanja još jedne nove ustanove - Akademije socijalne skrbi, skrećemo pozornost na postojanje svih postojećih resursa i mogućnosti dodatne i kontinuirane izobrazbe u sustavu (npr. stručne Komore, sveučilište i td.) te upućujemo na njihovo korištenje, racionalno korištenje državnih sredstava i njihovo usmjeravanje prvenstveno u kapacitiranje sustava potrebnim brojem stručnih djelatnika umjesto osnivanja nove ustanove.

Zakonom se predlaže osnivanje Povjerenstva za pritužbe građana na odluke Ministarstva. Kako takvo tijelo ne postoji u niti jednom drugom području javne uprave (zdravstvo, obrazovanje, zapošljavanje, mirovinski sustav i dr.), smatramo da ovakvo zakonsko rješenje potiče daljnju podozrivost i nepovjerenje građana u stručnjake u sustavu socijalne skrbi i krovnom Ministarstvu. Isto tako, ne traže se kompetencije članova Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima iz drugih područja rada u socijalnoj skrbi – znači li to da druga područja nisu u

96 Zrinka Perić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

fokusu donositelja Zakona?
Određba prema kojoj bi
Povjerenstvo tražilo ponovno
preispitivanje već donesenog
odgovora na prigovor implicira
da Ministarstvo svoju odluku nije
dovoljno promislilo kad je prvi
puta odlučivalo o prigovoru, te
se možda može i predomisli.
Izražavamo bojazan da će
osnivanje ovakvog Povjerenstva
i uvođenje svojevrsnog
„građanskog nadzora“ u stručne
odluke zaposlenika u
Ministarstvu s nedorađenim
ovlastima dodatno narušiti
povjerenje u institucije, te stvoriti
pravnu nesigurnost s obzirom
na dvojbene ovlasti tog tijela.
Umjesto osnivanja ovakvog
tijela, resurse treba usmjeriti na
dodatno zapošljavanje i stručno
usavršavanje svih zaposlenika u
sustavu socijalne skrbi, te
osiguravanje uvjeta u kojima je
moguć kvalitetan stručni rad.

U potpunosti podržavam
komentare Hrvatske udruge
socijalnih radnika i Hrvatske
komora socijalnih radnika :
„Smatramo da se predloženim
Zakonom o socijalnoj skrbi neće
postići potrebne promjene
vezane uz bolju ciljnost i
dostupnost prava i usluga u
sustavu socijalne skrbi, niti
smanjenje rizika od siromaštva i
socijalne isključenosti . Zakon
ne doprinosi očekivanoj reformi
ove djelatnosti kojom se treba
postići bolja kvaliteta stručnog
rada i povećanje kvalitete života
najranjivijih socijalnih skupina u
našem društvu. Očekivano
administrativno rasterećenje
sustava socijalne skrbi nije
postignuto, a strukturne
promjene koje ovaj Zakon
donosi dodatno će destabilizirati
i dugoročno štetno utjecati na
djelatnost socijalne skrbi u
Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog
Zavoda za socijalni rad (koji u
suštini zamjenjuje sve postojeće
centre za socijalnu skrb u RH)
predstavlja još veću
centralizaciju sustava što nije u
skladu s Ustavom Republike
Hrvatske (čl. 129.a) u kojem
stoji da „jedinice lokalne
samouprave obavljaju poslove
iz lokalnog djelokruga kojima se
neposredno ostvaruju potrebe
građana među kojima su
posebice potrebe socijalne
skrbi. Ova je ustavna odredba
detaljno razrađena u člancima
19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i
područnoj (regionalnoj)
samoupravi koji propisuju da
općine, gradovi i veliki gradovi u

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne
sigurnosti, jedino sustav
socijalne skrbi nema jedan
centralni zavod koji bi korisni-
cima usluga garantirao
ujednačenost i jednak
standard usluga gdje god se
oni nalazili. Realnost je takva
da trenutno imamo 82 centra
za socijalnu skrb i 56
podružnica koje
neujednačeno postupaju i
upravo osnivanjem Hrvatskog
zavoda za socijalni rad želimo
to promijeniti, na dobrobit
korisnika. Kroz Zavod ćemo
osigurati standardizirana
postupanja, uz adekvatni
nadzor te jačanje i
unaprjeđenje stručnosti
radnika. Korisnici će i dalje
imati na raspolaganju sve
usluge na jednak način kao i
do sada, ali kvalitetnije i
pravovremene. Također,
Zavod će stručnjake centara
rastereti dijela posla, jer će
jedinствена služba Zavoda na
sebe preuzeti obavljanje
analitičkih, pravnih,
ekonomskih i drugih poslova.
Osnivanjem Akademije
donijeti će se provedbeni akti i
smjernice kojima će se
standardizirati edukacije i
osigurati pristup stručnom
usavršavanju i superviziji.
Akademija će u suradnji sa
ministarstvom, ustanovama
socijalne skrbi, strukovnim
komorama i akademskom
zajednicom uvažavajući
pritom specifične potrebe
stručnjaka na terenu na razini
lokalne zajednice razvijati i

sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...". Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka radnica, već SVAKI

standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se popisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav

centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog oipaaiania CZSS-ima u siedištu

socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu

županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala *samo organizirati, ali ne i educirati* stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim

od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvallitetnom uslugom za korisnike.

stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće

centara za socijalnu skrb koje po nama dobro

funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiriromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

renata sever 02.11.2021 13:3700

Smatram da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Kao što ie i

definiranje što je socijalna skrb zastarjelo, tako ona ne govori o socijalnoj pravdi, jednakim mogućnostima za sve građane, prevencija socijalne isključenosti, već zastarjelo cilja na ljude koji su u stanju socijalnozaštitne potrebe svojim zastarjelim intervencijama. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne ~~infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju~~ decentralizacije temelito će se

pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo

mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo velikih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije ~~socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati~~, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i ~~same ustanove socijalne skrbi~~ osiguravale i provodile

potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unaprjeđenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već ~~će se produžiti postupanje u~~ ~~zadanim zakonskim rokovima i~~ smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode ~~redoviti nadzor.~~

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

97 ANTONIJA
CANJUGA

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti podržavam komentare Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika : „Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i

i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju

do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, ~~pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojteljima, različite programe podrške roditeljstvu. psihosocijalni~~

sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za

tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini. navedene

prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti

ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti

zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini način djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i u suradnji s njima pristupiti

izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

renata sever 02.11.2021 13:370

0
Smatram da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Kao što je i definiranje što je socijalna skrb zastarjelo, tako ona ne govori o socijalnoj pravdi, jednakim mogućnostima za sve građane, prevencija socijalne isključenosti, već zastarjelo cilja na ljude koji su u stanju socijalnozaštitne potrebe svojim zastarjelim intervencijama. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski

sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da
"....Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni

rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim

gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspoložu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i

drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema

sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produjiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produjiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

A moj osobni komentar je da ste na " mala vrata" iz Zakona

			izbacili osnovnu ustanovu u sustavu socijalne skrbi, a na "velika vrata" uveli u Zakon famozno Povjerenstvo nestručnjaka koji će procijenjivati naš i vaš rad.		
98	Silvija Kancijan	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	U čl.214. predloženog teksta navodi se da dom socijalne skrbi ima stručno vijeće koje čine svi stručni radnici doma koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi u domu. Obzirom da u sustavu socijalne skrbi neke ustanove uz socijalnu obavljaju i obrazovnu djelatnost, smatram da stručno vijeće treba biti vijeće svih stručnih radnika ustanove, jer je to jedino zajedničko stručno tijelo svih stručnih radnika, gdje se svi stručni radnici centra/doma/ustanove neovisno o djelatnosti koju obavljaju mogu davati mišljenje, prijedloge za unapređenje rada ustanove (stručnog, organizacijskog i sl.). Stoga predlažem da stručno vijeće bude zajedničko vijeće svih stručnih radnika neke ustanove kao zajedničko stručno tijelo gdje se rješavanju sva pitanja od važnosti za stručne radnike, ali i ustanovu.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentar. Navedeno će se razmotiti prilikom izrade konačnog prijedloga zakona.
99	Udruga slijepih Varaždinske županije - Varaždin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Udruga slijepih Varaždinske županije - Varaždin u potpunosti podržava komentare : Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice). Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN	Nije prihvaćen	Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ~~ionako preopterećen~~ usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo ~~Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji pređu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će~~

proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva.

Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.

Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravredna i neprihvatljiva rješenja.

100. Silvija Kancijan

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U čl.84 st.2. kod usluge prethodne stručne procjene koja se odobrava djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom radi priznavanja prava na uslugu psihosocijalne podrške, rane intervencije, boravka, organiziranog stanovanja ili smještaja, a može trajati od četiri do šest sati, predlažem da se iza riječi RANE INTERVENCIJE, doda riječ i INTEGRACIJA/E. Integracija je soc.usluga za koju pružatelj usluge također utvrđuje učestalost i trajanje (čl.101.st.1 i st.2. nacrtu)

Čl.99 st.4. Usluga rane intervencije pruža se djetetu do navršene treće godine, a najdulje do navršene sedme

Nema odgovora

godine, u trajanju do pet sati tjedno. Predlažem da se pružanje usluge rane intervencije produži na 8 godina života, odnosno do uključivanja djeteta s teškoćama u odgojno obrazovni proces. Naime, mnoga djeca nakon što navrš 7.g.života zbog imaju odgodu školovanja, a nemaju automatski pravo na uslugu psihosocijalne podrške. Kako bi bili pokriveni rehabilitacijom smatram da je nužno omogućiti im to pravo ili do 8 godine života, a najboljem interesu te djece je osigurati im pravo do uključivanja u odgojno obrazovni proces (u redovnim ili posebno odgojno obrazovnim ustanovama).

U čl.95 predlažem da se usluga psihosocijalne podrške ne ograniči na rok od godine dana, s izuzetkom još od produženja na 6 mjeseci. Naime, obzirom da zbog prekapacitiranosti stručnjaka koji provode uslugu rane intervencije, djeca s TUR om od najranije dobije koriste pravo na uslugu psihosocijalne podrške. Na takav način iste bi uskratili za njihovu rehabilitaciju i tretman, te se u roku od godine dana ne može očekivati takvo poboljšanje koje ne bi zahtjevalo uključivanje u daljnji tretman. U tom smislu predlažem da se za tu populaciju osigura iznimka ili da tekst zakona među ostalim glasi... odnosno dok postoji potreba sukladno odluci pružatelja usluge.

U čl.80. navodi se rok od 3 dana u kojem je pružatelj usluge dužan obavijestiti Zavod o početku pružanja usluge, smatram da je taj rok prekratak i nije realan, te ako već mora biti određen da isti bude određen u trajanju najmanje 7 dana od zaprimanja uputnice. U roku od 7 dana od zaprimanja iste ustanova odnosno stručni radnik koji je zaprimio uputnicu i stručnjaci mogu sazvati stručni tim i zajednički utvrditi dan početka pružanja usluge te u otvorenom i primjernom roku obavijestiti Zavod, što u praktičnoj primjeni u roku od 3 dana isto nije realno za očekivati.

101. Silvija Kancijan

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti podržavam komentare Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika : „Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi ne

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak

postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se priprijeti i popratiti odgovarajućim ljudskim i

standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne. savjetodavne i

financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..." Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, propozitno smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kolača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava

tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvajanja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe

zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoji i imolementacija novih

(socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb . Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća u svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je ~~obveza čuvanja profesionalne tajne~~ , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je ~~gotovo nepromijenjen budući da~~ ~~ostaju~~ korisnika prava na naknadu do zaposlenja na

razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mišljenia ekvivalentna liestvica

pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

renata sever 02.11.2021 13:370

0
Smatram da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Kao što je i definirano što je socijalna skrb zastarjelo, tako ona ne govori o socijalnoj pravdi, jednakim mogućnostima za sve građane, prevencija socijalne isključenosti, već zastarjelo cilja na ljude koji su u stanju socijalnozaštitne potrebe svojim zastarjelim intervencijama. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne

skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi".

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da "...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika..."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na

njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanim potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo **golemih razlika** u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica ~~ovih~~ centara, te u mogućnostima djelovanja

pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim

zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadije prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavud“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u

razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

			<p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>		
102	Anastazija Godić Blaga	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:</p> <p>Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljnost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.</p> <p>Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske,</p>

13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazuemo na činjenicu

organizacijske, metodičke i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja”, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o

da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih područnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine područnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija područnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja

osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2. godine CZSS odnosa Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja

podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u emociji i blizini korisnicima (to

njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan

način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

103	Damir Bartolec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Ne treba ukidati obiteljske domove, oni su kvalitetan smještaj za starije i nemoćne osobe. Sto bi onda bilo s njima, na ulicu? Jest da bi to bila najisplativija opcija, ali ipak...	Nije prihvaćen	Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši. Sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike, a svjedočili smo i tragičnim događajima u Andraševcu i Dugom Ratu. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se reorganiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.
104	ANITA ČERMAK- JANKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika : „Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH)	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih,

predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom

ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se popisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike

unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmimo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjetski smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnih

pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s dietetom

podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolazu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb . Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i

pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u **STRUČNOJ** pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se u našem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje.

stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Smatram da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Kao što je i definirano što je socijalna skrb zastarjelo, tako ona ne govori o socijalnoj pravdi, jednakim mogućnostima za sve građane, prevencija socijalne isključenosti, već zastarjelo cilja na ljude koji su u stanju socijalnozaštitne potrebe svojim zastarjelim intervencijama. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i

Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačati će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti

stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekomoetenciji. već naprotiv

za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS imao svaka županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolazu potrebnim resursima.

uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brze osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rastereliti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguranja prava i mogućnosti za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaie

iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti

stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uradi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Iskreno da osnivanje Zavoda nije potrebno mišljeniati

postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Isti ćemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

106: Monika Franjić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržava se komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:
Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva

sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljit će se pripremiti i dopratiti

da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja situacija“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske jačanja usluga za obitelji. osobito za obitelji u

odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost uticati na socijalnu

riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otustiti. neododnosti izlaza).

politiku JL i P(R)S.
Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su u Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručniaka

različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadijla obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unapređenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i negu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda

nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

107 SEBIJA
CALCINA

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Centar za socijalnu skrb Buje u potpunosti podržava komentare Hrvatske komore socijalnih radnika, Hrvatske udruge socijalnih radnika, Pravnog fakulteta-Studija za socijalni rad te svih ostalih dionika koji to podržavaju. Nadamo se da će se uzeti u obzir mišljenje struke i odustati od ovakvog prijedloga nacrta zakona.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i

pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja

i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio

poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

108 Martina Pongrac

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti podržavam prijedloge udruge GENOM - udruga roditelja djece s rijetkim bolestima i genetskim poremećajima, Zagreb Članak 52. i 53. Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja ~~određenog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim, dohodovnim cenzusom kao ni o godini života.~~ Članak 53. st.(4) treba u potpunosti obrisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem

Nije prihvaćen

Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili ~~određenog stupnja~~ istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, ~~određeno, može se ostvariti neovisno o godinama života~~

u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja poput doma za starije i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba.

čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.

čl. 67 potreban je st.(5) koji će definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje.

čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno njegu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.

Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s

ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta- oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti.

Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja . Članak 66. stavak 4. točka 3. - prijedlog će se dodatno razmotriti do izrade konačnog teksta Nacrta prijedloga zakona.

Članak 67. - Čl. 67. st.3. izmijenjen je te se novom odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice Članak 68. - Odredbama važećeg propisa i Nacrtom prijedloga zakona propisano je da se pomoć u kući kao socijalna usluga odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnim životnim potrebama.

Za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njega koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu. Članak 70. stavak 8. - Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava.

Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

109. Mašenka Sekulić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja.. U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.</p> <p>Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.</p> <p>Podržava se komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svog samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.</p> <p>Nadalje, ovaj zakonski predlog</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i profesionalnim iskustvom ili akademskih iskustvom i pratiti</p>
----------------------	---	---	----------------	--

suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spaianie u suprotnosti s

primjenu naučenog u praksi kroz metodske superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i jačanja lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao

dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovod

neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na

pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolazu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, nabominamo da razlika

doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvatitetnom uslugom za korisnike.

između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika ~~obiteljskih domova~~ ~~predviđati~~ ~~nudi~~ adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika ~~obiteljskih domova~~ i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju

zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme

110 Irena Anušić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

djelatnosti socijalne skrbi u
Republici Hrvatskoj.

Podržava se komentar Hrvatske
komore socijalnih radnika koji
glasi:

Smatramo da se predloženim
Zakonom o socijalnoj skrbi neće
postići potrebne promjene
vezane uz bolju ciljanost i
dostupnost prava i usluga u
sustavu socijalne skrbi, niti
smanjenje rizika od siromaštva i
socijalne isključenosti. Zakon
ne doprinosi očekivanoj reformi
ove djelatnosti kojom se treba
postići bolja kvaliteta stručnog
rada i povećanje kvalitete života
najranjivijih socijalnih skupina u
našem društvu. Očekivano
administrativno rasterećenje
sustava socijalne skrbi nije
postignuto, a strukturne
promjene koje ovaj Zakon
donosi dodatno će destabilizirati
i dugoročno štetno utjecati na
djelatnost socijalne skrbi u
Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za
socijalni rad (koji u suštini
zamjenjuje sve postojeće
centre za socijalnu skrb u RH)
predstavlja još veću
centralizaciju sustava što nije u
skladu s Ustavom Republike
Hrvatske (čl. 129.a) u kojem
stoji da „jedinice lokalne
samouprave obavljaju poslove
iz lokalnog djelokruga kojima se
neposredno ostvaruju potrebe
građana među kojima su
posebice potrebe socijalne
skrbi. Ova je ustavna odredba
detaljno razrađena u člancima
19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i
područnoj (regionalnoj)
samoupravi koji propisuju da
općine, gradovi i veliki gradovi u
sklopu svojeg samoupravnog
djelokruga, među ostalim
taksativno nabrojanim
poslovima, obavljaju poslove
socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog
suprotan je Nacionalnoj
razvojnoj strategiji Republike
Hrvatske do 2030. godine (NN
13/2021) koju je donio Hrvatski
sabor na sjednici 5. veljače
2021. godine u kojoj stoji da

„... i socijalna skrbi u rijetko
naseljenim ruralnim regijama s
većim udjelom starijeg
stanovništva poseban je izazov.
Stoga se uz pružanje
izvaninstitucionalne podrške u
domovima korisnika planira
ulaganje u povećanje
kapaciteta i razvoj potrebne

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne
sigurnosti, jedino sustav
socijalne skrbi nema jedan
centralni zavod koji bi korisni-
cima usluga garantirao
ujednačenost i jednak
standard usluga gdje god se
oni nalazili. Realnost je takva
da trenutno imamo 82 centra
za socijalnu skrb i 56
podružnica koje
neujednačeno postupaju i
upravo osnivanjem Hrvatskog
zavoda za socijalni rad želimo
to promijeniti, na dobrobit
korisnika. Kroz Zavod ćemo
osigurati standardizirana
postupanja, uz adekvatni
nadzor te jačanje i
unaprjeđenje stručnosti
radnika. Korisnici će i dalje
imati na raspolaganju sve
usluge na jednak način kao i
do sada, ali kvalitetnije i
pravovremene. Također,
Zavod će stručnjake centara
rasteretiti dijela posla, jer će
jedinствена služba Zavoda na
sebe preuzeti obavljanje
analitičkih, pravnih,
ekonomskih i drugih poslova.
Osnivanjem Akademije
donijeti će se provedbeni akti i
smjernice kojima će se
standardizirati edukacije i
osigurati pristup stručnom
usavršavanju i superviziji.
Akademija će u suradnji sa
ministarstvom, ustanovama
socijalne skrbi, strukovnim
komorama i akademskom
zajednicom uvažavajući
pritom specifične potrebe
stručnjaka na terenu na razini
lokalne zajednice razvijati i
standardizirati programe
trajnog stručnog
usavršavanja, a koje će
uključivati i vanjske suradnike
– stručnjake koji su
kompetentni s profesionalnim
s profesionalnim iskustvom i/ili
akademskih iskustvom i pratiti
primjenu naučenog u praksi
kroz metodske superviziju. U
provođenje timske,
organizacijske, metodske i
razvojno-integrativne
supervizije biti će uključeni
stručnjaci koji
ispunjavaju uvjete skladno
postojećim propisima. Pod
ujednačenim postupanjima
podrazumijeva se
ujednačavanje paradigme
rada s korisnicima; korištenje
stručnih metoda rada i
standardiziranog
instrumentarija i rad po

infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u

principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.

javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako dostupne u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije

Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju

u svim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u

socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili

zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže, ova kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se proširiti postupanje u

zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

111 Sanja Orelj

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržavam kritike i prijedloge Hrvatske komore socijalnih radnika, Hrvatske udruge socijalnih radnika i akademske zajednice te ovim putem citiram Komoru:
"Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog

socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim takozvanim nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna suradnja u pružanju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom

zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. U provedbi uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje

planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne

preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te

naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Sluga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka

naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz počlovo dadilja obzirom da tu nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira neadekvatnom uslugom za korisnike.

u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje

(doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale

uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

112 NATALIJA BARKIĐIJA

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komore socijalnih radnika : „Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti

Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj skrbi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno

primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodске i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao

utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim

neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na

potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u **STRUČNOJ** pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja

doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda

mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzor. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademске zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

113	Mladenka Ravenski	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p> U članku 18., stavak 1 alineja 5. trebala bi glasiti: "5. trudnica ili roditelj s djetetom do prve godine života, iznimno do 3. godine života, ako je roditelj najčešće majka bez obiteljske podrške. Predlažem da se u članku 123. napravi dopuna ili izmjena da dijete ili mlađa punoljetna osoba bez odgovarajuće roditeljske skrbi koja ima redovite mjesečne prihode (plaća ili opunovršiti djeputarac) ne sudjeluje u plaćanju usluge smještaja ili organiziranog stanovanja. Obrazloženje: Ti prihodi su najčešće ionako nedostadni za stanovanje i život. </p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga zakona.
114	Centar za socijalnu skrb:	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O	Centar za socijalnu skrb Zagreb ističe sljedeće primjedbe i	Djelomično prihvaćen	Komentar vezan uz članak 19. prihvaća se.

prijedloge na nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi:

Člankom 5. Zakona definira se Načelo socijalne pravičnosti koje je u koliziji s nekim drugim člancima istog Zakona.

Čl. 15. st. 17. - imovina su sve pokretnine, nekretnine, imovinska prava, iznos gotovine u domaćoj i stranoj valuti, štednja, odnosno novčana sredstva na osobnim računima ili štednim knjižicama, darovi, vrijednosni papiri, dionice, poslovni udjeli, stambena štednja, životno osiguranje i ostala imovina u tuzemstvu i u inozemstvu
Imovinom se smatra iznos gotovine u domaćoj i stranoj valuti, te bi isto trebalo primijeniti na odredbe o priznavanju prava na doplatu za pomoć i njegu i osobnu invalidninu.

Čl. 15. st 20. -definira se voditelj slučaja, odnosno zadaci voditelja slučaja. Također, smatramo nužnim definirati stručni tim i zadatke članova stručnog tima, s obzirom da se u istom zakonu više puta spominje pojam stručnog tima, procjena stručnog tima i slično, a isto nije jasno definirano.

Čl. 19. -naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti: strancu i osobi bez državljanstva sa stalnim boravkom u Republici Hrvatskoj. Potrebno je uskladiti terminologiju sa drugim zakonima, a u ovom slučaju sa Zakonom o prebivalištu i koristiti termin „stranac s trajnim nastanjenjem u Republici Hrvatskoj“.

Čl. 27. st. 5. -iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo ne može biti veći od 150% bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. Isto nije prihvatljivo, jer prema Uredbi o visini minimalne plaće, ista iznosi 4.062,51 kn, što znači da je ovaj stavak u koliziji sa čl. 5. nacrta Zakona koji kaže: „Osoba koja ostvaruje naknade i usluge iz sustava socijalne skrbi ne može njihovim korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom ili po osnovi prava koja proizlaze iz rada.“ Stavlja li se na taj način radnik u nepovoljniji položaj?

Komentar vezan uz članak 27. stavak 5. ne prihvaća se iz razloga jer kućanstva s djecom su u najvećem riziku od siromaštva i ova odredba ima za cilj zaštitu najranjivijih skupina društva.

Komentari vezani uz članak 28. i članak 24. stavak 2. točku 1. ne prihvaćaju se jer nevedene odredbe su izrađene sukladno preporukama Pučke pravobraniteljice.

Komentar vezan uz članak 30. ne prihvaća se radi zaštite djece kao jedne od najranjivijih skupina koja je izložena velikom riziku od siromaštva.

Komentar vezan uz članak 39. stavak 1. prihvaća se.

Komentar vezan uz članak 40. stavak 3. neprihvaća se jer povod za izmjenu nastaje od dana nastanka promjenjenih okolnosti.

Komentar vezan uz članak 42. stavak 1. ne prihvaća se jer se prijedlogom zakona planira povisiti iznos osnovice, povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti za kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke skupine i uz naknadu na troškove stanovanja u visini od 30% zajamčene minimalne naknade.

Odredbe u pogledu mirovanja prava na doplatu za pomoć i njegu i prava na osobnu invalidninu su uglavnom usklađene osim u pogledu boravka u zdravstvenoj ustanovi jer se radi o različitim svrhama navedenih prava.

Propisivanje uvjeta u pogledu prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti, a odredbe koje se odnose na predmetno pitanje kod priznavanja prava na doplatu za pomoć i njegu u pravilu su usklađene sa odredbama važećeg zakona i primjenom propisa budući na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada i cjelovitije uređenje u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.

Također, s obzirom na predstojeći Zakon o inkluzivnom dodatku uvjet u pogledu priznate usluge smještaja ili organiziranog stanovanja kao zapreke za

Čl. 28. -beskućniku koji se nalazi u prihvatilištu priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom. Predlaže se priznati samo iznos za osobne potrebe u iznosu od 200,00 kn.

Smatramo da nije potrebno brisati članak 29. sadašnjeg Zakona. Naime, ne smatramo opravdano da: Vlasništvo osobnog vozila više nije zapreka za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu ako njegova vrijednost ne prelazi iznos od 40 osnovica za izračun drugih prava iz sustava socijalne skrbi koju odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske. Prema Odluci o osnovici za izračun drugih prava iz sustava socijalne skrbi ("Narodne novine, br. 114/14), osnovica iznosi 500,00kn. Dugogodišnjim radom na Odjelu za novčane naknade i praćenjem socijalno ekonomskih prilika naših najugroženijih skupina korisnika pokazalo se da vlasnici osobnog vozila mogu biti samo oni koji imaju dovoljno sredstava za osnovne životne potrebe i za dodatne troškove održavanja i korištenja osobnog vozila, a ne oni korisnici kojima su osnovne životne potrebe ugrožene, za njih je osobno vozilo luksuz. Samo vlasništvo osobnog vozila povlači za sobom i dodatne troškove bez obzira na starost vozila i njegovu vrijednost, odnosno potrebno je redovito plaćati tehnički pregled, novu policu osiguranja, kao i dokaze o ostalim propisanim obvezama kao što je naknada za ceste, posebna naknada za okoliš i dr. nakon čega se može izvršiti produženje važenja prometne dozvole. Gore navedene naknade ne sadrže troškove različitih poreza i naknada koji se plaćaju u stanici za tehnički pregled u sklopu registracijskog postupka ili produženja važenja prometne dozvole a uplaćuju se u državni proračun RH. Velik dio troškova prilikom registracije odnosi se na policu osiguranja od automobilske odgovornosti koje izdaju i naplaćuju osiguravajuće kuće. A da ne naglašavamo i redoviti veliki trošak kupovanja goriva.

priznavanje prava na osobnu invalidninu je istovjetan odredbama važećeg propisa. Članak 65. - Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je pravo koje se priznaje roditelju odnosno njegovatelju osobe s invaliditetom, uz suglasnost osobe s invaliditetom ili njegovog zakonskog zastupnika što je dodano u navedenoj odredbi. Definicija neformalnog životnog partnera uređena je u članku 3. Zakona o životnom partnerstvu osoba istoga spola.

Korisnici kojima je ugrožena egzistencija svojevrijedno i dobrovoljno koriste sve druge mogućnosti korištenja javnog prijevoza koji im se konkretno u Zagrebu i osigurava kao npr. pravo na besplatne godišnje i mjesečne karte ZET-a.

Isto nije u skladu s načelom socijalne pravičnosti po kojem, osoba koja ostvaruje prava iz sustava socijalne skrbi ne može korištenjem tih prava postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom ili po osnovi prava koja proizlaze iz rada.

Čl. 30. U prihod u smislu članka 29. ovoga Zakona ne uračunavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi: dječjeg doplatka.

To nije prihvatljivo jer je prema Uredbi o visini minimalne plaće, a ista iznosi 4.062,51 kn, ovaj stavak je u koliziji sa čl. 5. nacрта ovog Zakona (zbroj ZMN-a i iznosa dječjeg doplatka je veći od prihoda ljudi koji rade), te se ističe neravnopravan položaj radnika i korisnika socijalne skrbi.

Članak bi trebalo brisati jer otežava rad i uzrokuje nepotrebno administriranje i donošenje rješenja. Također, smatra se diskriminacijom jer je bivši korisnik u povoljnijem položaju od radnika koji ostaje bez posla i ne dobiva nikakvu naknadu od poslodavca ili od HZZ-a.

U čl. 39.st. 1. predlaže se :umjesto prvih šest mjeseci rada" , pisati: " u prvih dva ili tri mjeseca rada iznos ZMN umanjuje se za 50% priznatog iznosa". A kao iznimku je potrebno navesti osobe iznad 50 godina koje će se samim time teže zaposliti.

Čl. 40. st. 3. Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, u slučaju iz stavka 1. podstavka 2., 3. i 4. ovoga članka, prestaje s danom nastanka promijenjenih okolnosti.

Dan nastanka promijenjenih okolnosti trebao bi biti zadnji dan u mjesecu radi ekonomičnosti postupka.

U čl. 42. st. 1. predlaže se priznati u visini od 50% ZMN ,kao do sada.

Općenito bi bilo potrebno :
Zajamčenu minimalnu naknadu ograničiti na određeno vremensko razdoblje. najduže tri

godine. Iskustvo u radu s korisnicima ukazuje na to da je za veliku većinu korisnika zajamčene minimalne naknade dolazak u Centar za socijalnu skrb kao dolazak po plaću, te se prenosi iz generacije na generaciju i uključuje niz generacija jedne obitelji.

Čl. 46. st. 2. toč. 1. Pravo na jednokratnu naknadu može se priznati i radi nabave osnovnih predmeta u kućanstvu ili nabave nužne odjeće ili obuće ako se nabava nužnih predmeta u kućanstvu odnosno odjeće i obuće ne može osigurati putem humanitarnih organizacija. Članak bi trebalo brisati jer se korisnik sustava socijalne skrbi stavlja u povoljniji položaj od radnika u radnom odnosu, a osim toga isto se može nabaviti u humanitarnoj organizaciji. Nadalje, jednokratna naknada se priznaje za nabavu odjeće i obuće koja se, također, može nabaviti u humanitarnim organizacijama, a osim toga odjeća i obuća su osnovne životne potrebe koje se rješavaju priznatim pravom na zajamčenu minimalnu naknadu. Jednokratna naknada se može priznati za točno definiranu svrhu.

Čl. 48. nije definirano na koji će se način vršiti razmjena informacija.

Potrebno je uskladiti kriterije za mirovanje prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu (npr. radi liječenja i boravka u zdravstvenoj ustanovi DPNJ miruje, a osobna invalidnina ne.).

Članak 50. – predlaže se dopuniti na način da se odredi do koje navršene godine života korisnik ima pravo na naknadu za redovito studiranje.

Članak 53. stavak 4. kojim se određuje da pravo na osobnu invalidninu nema osoba kojoj je priznata usluga smještaja/organiziranog stanovanja – predlaže se dopuniti, osim u slučaju kada se radi o osobi/djetetu koja je korisnik usluge smještaja radi provođenja kraćih rehabilitacijskih postupaka u trajanju do 30 dana

Predlaže se u čl. 61 dodati alineju 3. na način da u prihodu ne uračunavati novčana

sredstva po osnovi mirovina u iznosu do punog iznosa ZMN propisane Zakonom . Naime predloženim Nacrtom Zakona treba zaštititi korisnike najniže mirovine i rukovoditi se Načelom pravičnosti.

Predlaže se u čl.65. st. 3. dodati zarez iza riječi invaliditetom i dodati „ ili uz suglasnost njegovog skrbnika „. Naime , najčešće se radi o kategoriji korisnika koje uslijed svoga stanju ne razumiju postupak koji se u odnosu na njih provodi niti pravne posljedice koje iz njega proizlaze, dakle nisu sposobni dati svoji suglasnost.

Također u istom čl. 65 koji glasi : ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom nema roditelja, ako roditelji ne žive s njim ili zbog psihofizičkog stanja nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu, pravo na status njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom odnosno bračnom ili izvanbračnom drugu osobe s invaliditetom, životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom, srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom. Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se neformalnim životnim partnerima. Kako dokazati taj status?

Čl. 81. st. 1. toč. 3. predložemo ukinuti odredbu kojim -Prva socijalna usluga- sadrži primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta“, zato što je Prijemni ured vrlo frekventan zbog stranaka i telefona, te ovakvi zadaci usporavaju i zagušuju rad. Navedena odredba je u suprotnosti s radom Prijemnog ureda koji s novim korisnicima radi početnu procjenu potrebe, a instrumenti za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta su „više“ od početne procjene, te bi daljnje instrumente i obradu provodili nadležni odjeli.

Čl. 81. st. 2. Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik

Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi odnosno nije poduzeta mjera ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njenog poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća radi istih ili novih potreba. Rok od šest mjeseci je vrlo kratak rok za istu potrebu, te se zbog ekonomičnosti ne treba ići ponovno u Prijemni ured.

Vežano uz novu socijalnu uslugu koja se spominje kao usluga socijalnog mentorstva, odnosno članak 88. u kojem je navedeno da korisniku pruža uslugu stručni radnik Zavoda za socijalni rad. Smatramo kako Zavod za socijalni rad, odnosno sadašnji Centar za socijalnu skrb ima i previše ovlasti te da se treba raditi na tome da se postojeće usluge kvalitetnije provode. Također, da nije potrebno da istu socijalnu uslugu provodi Zavod, nego da Zavod upućuje korisnika kod pružatelja usluga. Smatram kako organizacije civilnog društva imaju dobro iskustvo u provođenju sličnih programa socijalnog mentorstva i potrebne resurse za isto. Također pružanje podrške nezaposlenima obavlja Zavod za zapošljavanje.

Čl. 95. Usluga psihosocijalne podrške može se odobriti do godinu dana.
Rok je prekratak, a iskustvo pokazuje da se poboljšanje ne može postići za godinu dana.

Pitanje uputnica: Zbog nedostatnih kapaciteta pružatelja usluga u zajednici i njihovih ograničenih resursa u praksi će se dogoditi multipliciranje uputnica koje neće moći biti provedive. Postavlja se pitanje koje mehanizme ima resorno Ministarstvo da se Uputnice koje se upućuju pružateljima usluga i realiziraju?
Uputnice otežavaju poslovanje, već su bile u upotrebi u prethodnim zakonskim propisima čija se primjena pokazala neučinkovitom i kaotičnom. Radi se o aktu koji nije poznat u ZUP-u. Smatra se da članak treba brisati.

~~Predlaže se u čl. 97. st. 4. umjesto do šest sati dnevno izmijeniti rečenicom: „iznimno kod pružatelja usluge do dvanaest~~

sati tjedno". Naime ne treba se smanjivati razina do sada stečenih prava postojećim ZOSS (čl.83.st.5.)

U čl.112 st. 2 - trebalo bi se kao uvjet navesti i "ako osoba ima dovoljno novčanih sredstava da si vlastitim prihodima, imovinom, ušteđevinom osigura pravo na uslugu smještaja"

Članak 117. stavak 2. kojim se određuje da se pravo na privremeni smještaj radi provođenja kraćih rehabilitacijskih postupaka može priznati i roditelju djeteta radi njegovog aktivnog sudjelovanja u provođenju psihosocijalnog programa, prema utvrđenoj procjeni i programu pružatelja usluga, a najdulje do 15 dana tijekom kalendarske godine – predlaže se umjesto navođenja roka od 15 dana odrediti da se roditelju može priznati navedena usluga smještaja za vrijeme dok istu uslugu koristi i dijete, a najdulje 30 dana u kontinuitetu, ali ne s ograničenjem u jednoj kalendarskoj godini. Naime, djeca s Down sindromom se upućuju na takav privremeni smještaj u Down centar Pula, ali ne jednom tijekom kalendarske godine, nego i po 3-4 puta unutar iste kalendarske godine, pri čemu su im roditelji u pratnji.

Članak 121. stavak 2. – predlaže se roditelje djece s poteškoćama u razvoju osloboditi obveze sudjelovanja u podmirivanju troškova usluge, ne samo u slučaju ako su korisnici ZMN-a već općenito.

Predlaže se dodati st.3. u čl.131. koji bi trebao glasniti: Ako se mjesna nadležnost ne može utvrditi prema prebivalištu ili boravištu stranke u RH mjesno je nadležan CZSS prema mjestu posljednjeg prebivališta ,odnosno boravišta na području RH, a u slučajevima kada se ne može utvrditi posljednje prebivalište ili boravište , mjesna nadležnost određuje se prema mjestu na kojem je nastao povod za vođenje postupka.

Također, vezano za članak 130. koji se odnosi na mjesnu nadležnost za djecu, smatramo potrebnim jasnije definirati kako se određuje mjesna nadležnost za djecu, s obzirom da postojeći nedovoljno jasan članak u praksi često dovodi do nepisanih pravila i do sukoba

nadležnosti, što dodatno odugovlači postupke u predmetima vezanim za djecu, koji bi trebali biti žurni.
Čl. 130. st. 5. lišavanje roditeljske skrbi znaci da je dijete potrebno staviti pod skrbništvo, a to znaci da ovaj stavak sam sebi kontradiktoran.

Nigdje u Zakonu više nije definirano pitanje izuzeća, a isto i nadalje postoji u ZUP-u. Nigdje nije navedeno ni postojanje stručnog vijeća Zavoda, dok se kod ostalih ustanova (Obiteljskog centra i domova) spominje postojanje stručnog vijeća.

U čl.165 - uvjete za pružanje socijalnih usluga ne mogu utvrđivati djelatnici CZSS-a koje nemaju stručna znanja koja su potrebna da bi se isto utvrdilo.

Čl. 222. Osnivač Akademije socijalne skrbi je Republika Hrvatska.
Nejasno je djelovanje Akademije. Navodi se stručni nadzor i supervizija iako su to dva različita djelovanja. Postavlja se pitanje da li zakonodavac razlikuje stručni nadzor od supervizije, jer navedeno u istoj rečenici ne odaje dojam da zakonodavac ima jasnu viziju djelatnosti Akademije.
Članke vezane uz osnivanje Akademije treba obrisati jer djelovanje Akademije može biti ostvareno kroz Hrvatsku komoru socijalnih radnika.

U čl. 303. zabilježbe na nekretninama, te ostali članci vezani uz otpise duga i naknade štete su prepisani iz starih zakona i dalje nisu dovoljno dobro objašnjeni. Pojam zabilježbe i brisanja iste nije u skladu s objašnjenjem i člankom koji govori o povratu isplaćenih iznosa.(povrat iznosa se traži od nasljednika, a ne i od živog korisnika u slučaju da se zabilježena nekretnina otuđi). Nadalje, sama zabilježba ne odgovara sadašnjem Zakonu o stvarnim pravima gdje je poznat pojam založnog prava na nekretninama, a ne zabilježbe.

U cijelom Zakonu se uočavaju samo „kozmetičke“ promjene za koje se ne vidi primjena u praktičnom radu već se može pretpostaviti da će stručni radnici i oš više administrirati (a ne

manje) te da će korisnici još teže ostvarivati svoja prava. U cjelokupnom nacrtu Zakona se iščitava više administriranja i pretvaranje stručnog socijalnog rada u službenički odnos prema korisnicima i njihovim potrebama. Najavljivano rasterećenje sustava se ne vidi, a postupci se još više opterećuju nerealnim zahtjevima. Ne vidi se način zadovoljavanja propisanih rokova u kojima sudjeluje više sustava, odnosno rokovi su nerealni.

Na Odjelu djece s teškoćama u razvoju uočava se da će se dodatno dopisivati sa pružateljima usluga, izrađivati planovi sa korisnikom (za djeca 2-3 godine) i da će postupak biti još dugotrajniji da ostvare pojedinu soc. uslugu posebno uvođenjem uputnica za priznavanjem određenih soc. usluga, a i nestručnjacima je jasno da rad sa djecom treba biti pravovremen – tako reći – odmah, da bi se razvoj što prije uskladio sa kronološkom dobi. Npr. roditelj djeteta predškolske dobi ako dijete nije u vrtiću ne mora biti prijavljen na zavodu za zapošljavanje. Na koji način će se dokazivati da dijete nije u vrtiću? Opteretit će se drugi sustav da traži i ispisuje potvrde? Pisat će se svim vrtićima? Da li postoji evidencija sve djece u vrtiću? Ideja je odlična jer zaista roditelji djece predškolske dobi imaju problem brige o djeci i ne mogu prihvatiti zaposlenje no sami način dokazivanja je dugotrajan i upitan.

Problematizira se osnivanje Povjerenstva za odlučivanje o pritužbama građana i u konačnici njegove svrhe u kojem će većina predstavnika biti iz civilnog društva te izražavamo zabrinutost da će se na taj način kontrolirati postupanja stručnih djelatnika Centara za soc. skrb. Zar nemamo dovoljno mehanizama kontrole (od resornog Ministarstva, strukovnih komora i dr. nadležnih institucija) Osnivanje Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe smatramo stručno neopravdanim i degradirajućim za stručni rad, ali i za resorno Ministarstvo koje provodi upravni nadzor nad zakonitošću rada dok strukovne komore provode stručni nadzor nad

radom stručnih radnika. Predloženim Povjerenstvom u ovakvom sastavu otvara se prostor za veliki broj neosnovanih prituživanja na koja će stručni radnici pisati beskonačna očitovanja koja će oduzimati vrijeme za stručni rad sa korisnicima kojima je pomoć i podrška uistinu neophodno potrebna. Stručni radnici CZSS za zakonitost svoga rada odgovaraju resornom Ministarstvu koje provodi upravni nadzor, također za stručni rad odgovaraju strukovnim komorama, a i poslodavcu koji provodi unutarnji nadzor.

Uvođenje predloženog Povjerenstva kao još jednog nadzornog tijela neće dovesti do unapređenja kvalitete pružanja usluge koja nije uvjetovana stručnim znanjima stručnog radnika nego faktorima na koje stručni radnik ne može utjecati kao što su : neadekvatni uvjeti rada u kojima ne može štiti dostojanstvo i privatnost korisnika, prekapacitiranost ustanova za smještaj korisnika i nemogućnost osiguravanja usluge. Uvođenje još jednog nadzornog tijela koje samo može dodatno otežati i paralizirati stručnjake u njihovom radu u ionako teškim uvjetima.

Sve odredbe o „Povjerenstvu“ bi trebalo brisati iz prijedloga Zakona.

Nadalje, skreće se pozornost na samostalnost Obiteljskih centara koji bi trebali biti izdvojeni iz sadašnjih Centara. Ponavlja se situacija od prije i postavlja se pitanje na koji će se način vršiti rad sa korisnicima. Pojavljuje se bojazan da će se Obiteljski centri usmjeriti na prevenciju i da će za rad sa korisnicima Centra za socijalnu skrb biti manje pružatelja usluga za „teške korisnike“.

Iz predloženih članaka Zakona nije vidljiv predviđeni ustroj Zavoda osim u prijedlogu čl.178 koji vrlo površno govori o središnjoj i područnim ustrojstvenim jedinicama.

Uvođenje Hrvatskog Zavoda za socijalni rad kao centraliziranog hijerarhijski ustrojenog modela organizacije sustava je neprimjereno. Sa takvom strukturom odužiti će se postupci koji su u hitne

Naime, ukidanjem pravne osobnosti centara za socijalnu

skrb nikako se neće postići bolja učinkovitost sustava. Upravo suprotno. Predloženim ustrojem sadašnjih centara doći će do dodatne centralizacije ionako visoko centraliziranog sustava ,a jedinice lokalne i regionalne samouprave potpuno su marginilizirane iako su dužne sufinancirati sustav kroz decentralizirana sredstva, dok istovremeno prijedlogom nacrta ZOŠS nije predviđeno niti da sudjeluju u Upravnom vijeću Zavoda. Ovakav Zakonski prijedlog nije niti u skladu s potrebama socijalnog rada u zajednici koji treba biti maksimalno decentraliziran rukovodeći se specifičnim potrebama stanovništva različitih dijelova RH ,uz standardizirana prava i usluge na koje će imati pravo svi građani. Na taj način udaljavamo se od lokalne zajednice.

Novi ustroj osim što je nepotreban nije stručno ni poslovno opravdan budući će dovesti do troškova oko preregistracija i novih natpisnih ploča ustanova. Stručni radnici centara za socijalnu skrb argumentirano su ukazali resornom ministru pisanim putem što je potrebno osigurati od strane osnivača za bolju učinkovitost i kvalitetniji javni servis. Nažalost u ovom nacrtu Zakona nisu prepoznati stvarni nedostaci i potrebe za unapređenje pružanja usluga našim korisnicima.

Zaključuje se da nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi nije sukladan Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) gdje je između ostalog navedeno:

„Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika.“

„ Decentralizacija određenih socijalnih usluga i proširenje mreže pružatelja zahtijevaju uspostavljanje novih mehanizama za unapređenje i

			<p>kontrolu kvalitete usluga koje se pružaju na nacionalnoj i/ili regionalnoj razini., „Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima.“</p>		
115	SINIŠA MUMLEK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Centar za socijalnu skrb Zagreb</p> <p>Obiteljski domovi su nastali kao potreba koju je uvelo ministarstvo nesposobno da sa svojim kapacitetima (prvenstveno ljudskima nakon toga i smještajnim) riješi problem starijih i nemoćnih osoba koje imaju potrebu sa kvalitetnom skrbi. Kreirali su uvjete za izvan institucijsku skrb, što su obiteljski domovi objeručke prihvatili te su izvršili potrebna ulaganja kako bi pomogli prije svega potrebitima, kako bi iskoristili svoje resurse i vrijeme za stvaranje dodatne vrijednosti ali i pomogli Ministarstvu da riješi prvenstveno svoj problem. Sada ispada da isto Ministarstvo nije u stanju kontrolirati da li se doneseni uvjeti poštuju, pa je lakše sve ugasiti i donijeti neke nove pravilnike, uvjete i nazive. Ne vidim svrhu jer dok se ne uvede ispravan sustav kontrole, dali u domovima smještali 10, 20 ili 50 osoba, i kakav god im bio naziv promjena neće biti. Obiteljske domove ne treba ukidati, nego treba raditi na povećanju kvalitete za korisnike i kvalitetnu kontrolu uvjeta. To se može samo ako Ministarstvo pruži ruku predstavnicima domova, kao što si i oni pružili ministarstvu na početku cijele priče sa obiteljskim domovima.</p>	Nije prihvaćen	<p>Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši. Sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike, a svjedočili smo i tragičnim događajima u Andraševcu i Dugom Ratu.</p> <p>Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se reorganiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu.</p> <p>Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.</p>
116	Vlasta Grgec-Petroci	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika : „Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, ni smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravu osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i</p>

administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji

unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku mediaciju.

stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...." Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo ~~administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne~~ naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se ~~centrima istovremeno ostavi~~ pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje

savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i

jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo ~~neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagustuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz daljnje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (prebostavljamo u područnu~~

službu u sjedištu županije"), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka

			<p>stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."</p>		
117	Udruga slijepih Zadarske županije	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Kako i sama definicija kaže, cilj osobne invalidnine je „zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice“. Pridružujemo se prijedlozima za ukidanje imovinskog i dohodovnog cenzusa jer osobna invalidnina u postotku od osnovice koji iznosi 300% osnovice iz članka 22 stavka 3. ovoga Zakona nikako nije dovoljna za život. Zapravo, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika.</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbе koje se odnose na uvjete na priznavanje prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja te je proširen krug osoba koje mogu ostvariti navedeno pravo. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.</p>
118	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika : „Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasteretanje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj. Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH)</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih,</p>

predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“ Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS (R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom

ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike

unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice. Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično). Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Osnivanje jedinstvenog obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i orostornim uvjetima sadašnjih

pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s dietetom

podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i

pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija. Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana. Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima. Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u području zaštite“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti. Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje.

stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori. Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona. Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj."

119	Faruk Jusufagić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Poštovani! Kao osoba sa invaliditetom ne mogu biti zadovoljan sa prijedlogom zakona kojeg ste objavili u e-savjetovanja jer se naše potrebe kao i potrebe nigdje ne spominju. Kao da ne postojimo. Krenimo redom: 1. U zakonu ne smije biti cenzusa za primanje osobne invalidnine u punom iznosu bez obzira imali osoba sa invaliditetom naslijeđenu mirovinu ili ne ako nije sposobna radit. 2. Status roditelja njegovatelja ne bi smio doći u pitanje ako je dijete ili odrasla osoba na poludnevnom boravku. 3. Status bi trebao imati šire mogućnosti i biti jasnije u zakonu što to jest. Ako ide radni staž, mirovinsko i zdravstveno onda roditelj njegovatelj mora imati i pravo i na: Godišnji, bolovanje i sve ostalo. 4. Roditelj njegovatelj koji nažalost izgubi svoje dijete mora imati pravo još 6. Mjeseci na status roditelja njegovatelja dok se ne snađe. 5. Posebnu psihološku pomoć treba omogućiti takvim roditeljima kao i roditeljima ostale djece sa teškoćama. 7. Mora se iznaći mehanizam gdje sa djetetom ako se roditelj razboli. 8. I u tom slučaju status ne bi smio bit ukinut. Nadam se da ćete uvažiti bar nešto od naših prijedloga. S poštovanjem! Faruk Jusufagić, član Udruge Sjena</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a s obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja . Korištenje usluge poludnevnog boravka djeteta s teškoćama u razvoju nije zapreka za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja/njegovatelja. Odredba članka 66. stavka 4. točke 3. biti će dodatno razmotrena do izrade konačnog teksta Nacrta prijedloga zakona. Roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu. Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima. U svrhu pružanja psihološke podrške, roditelj njegovatelj/njegovatelj može koristiti uslugu savjetovanja.</p>
-----	-----------------	---	--	----------------	--

120	Valentina Pavlaković	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Obi teljski domovi su adekvatni smještaji za ljude koji se ne mogu brinuti sami za sebe. . Obiteljski domovi omogućuju cjelodnevni nadzor starijih i nemoćnih osoba te cijeli niz različitih usluga. smatram da zbog manjeg kapaciteta (20) korisnici Obiteljskih domova mogu dobiti adekvatniju brigu i skrb ,posvećenost pojedincu te veću centralizaciju na rješavanje problema ukoliko postoji. Žao mi je što radi ilegalnih te nekvalitetnih domova moraju ispaštati oni kojima je zaista stalo do ljudi i imaju kvalitetu usluga,higijene i svega ostaloga što se traži. Smatram da diljem HRV ima itekako kvalitetnih Obiteljskih domova kojima bi i različite ustanove t državni domovi mogli pozavidjeti. Ponovno se vraćam na to da je logički ne prihvatljivo da Obiteljski domovi "nastradaju" zbog ilegalaca. inspekcijski nadzori bi trebali biti češći pa bi se očistilo od takvih stvari. Smatram da je za očekivati da ukoliko i dođe do toga da će takvih ilegalaca biti sve više i više,pa mislim da je bolje za sve nas da Obiteljski domovi ostanu i da se i dalje nastave adekvatno brinuti za naše najmilije.</p>	Nije prihvaćen	<p>Dugogodišnjim praćenjem rada obi-teljskih domova i inspekcijskim nad-zorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostor-ni uvjeti su često loši. Sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike, a svjedočili smo i tragičnim događajima u Andraševcu i Dugom Ratu. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se re-organiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smješta-ja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kva-litetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obi-teljski domovi s manjim brojem kori-snika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udo-mitelji sukladno Zakonu o udomitelj-stvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer pos-toje i mogućnost dodatnog ugovara-nja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.</p>
121	Centar za socijalnu skrb Poreč	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>U potpunosti podržavamo stav Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika koji je obrazložen u slijedećem tekstu kojega citiramo u cijelosti: Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti . Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih,</p>

socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brzi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici.“

~~Posebna pozornost posvotit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika ...“~~

ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timске, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s roditeljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog

pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s dietetom

Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju

pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u

administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja te da se

			<p>donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.</p> <p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>		
122	Ante Zorić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe

sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za

stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja”, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss. te pružanja

socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz

pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSKrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativno

razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima). Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom

~~Ministarstva u kojem NEĆE biti~~
~~Uvođenje, u koje će procjenjivati~~
naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se ~~barem minimalno poboljšala~~ ~~uvjeti zaštite najsiromašnijih~~ građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske

			zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.		
123	Martina Vlašić Ijkić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Sustav socijalne skrbi je marginaliziran i u javnosti shvaćen kao „socijala“ iako poslove koje obavljaju centri za socijalnu skrb dijelom nisu vezani u materijalno financijsku situaciju u obitelji i tiče se zaštite obitelji i djece primjenama postupaka iz obiteljsko – pravne zaštite, kao i zaštite ranjivih skupina – starijih osoba, osoba s invaliditetom, djece sa poteškoćama i svima onima koji se kao pojedinac ili obitelj zateknu u teškim životnim okolnostima. Dodatna marginalizacija sustava socijalne skrbi je napravljena pripajanjem sustava socijalne skrbi sa sustavom rada i mirovinskog osiguranja. Sada je pred nama model organizacije rada po uzoru na Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje ili Hrvatski zavod za zapošljavanje. Uvažavajući posebnosti svakog od Zavoda, djelatnosti koje obavljaju se ne mogu niti približno uspoređivati sa djelatnostima koje obavljaju centri za socijalnu skrb.</p> <p>U Republici Hrvatskoj je osnovano 82 centra za socijalnu skrb sa 56 podružnica, koji obavljaju djelatnost socijalne skrbi. Nacrtom Zakona o socijalnoj skrbi uvodi se Hrvatski zavod za socijalni rad, područne službe, uvode se uputnice, koje su bile i dijelom zamišljene reforme sustava socijalne skrbi 2011 godine, te kao takve kao i zavodi, ukinuti su nakon primjene od nekoliko mjeseci. Prema Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine, stoji kako će se „Ojačati uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti ... koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod

rada stručnih radnika." Reforma je očito u suprotnosti sa Nacionalnom strategijom ili je u najmanjem slučaju ne prati. Važno je da centri za socijalnu skrb i dalje ostanu javne ustanove, te svaka centralizacija sustava u području sustava socijalne skrbi nije u interesu korisnika niti lokalne zajednice. Svaku sredinu prate drukčije naravi problema s kojima se korisnici susreću i ravnatelj je odgovoran za organizaciju rada unutar centra, s obzirom na svoje specifičnosti. Kao takav, centar za socijalnu skrb surađuje sa lokalnom samoupravom, udrugama, vjerskim zajednicama i dr., s obzirom na posebnosti i razvijenosti određenog grada ili općine. Sve su to specifičnosti koje centar treba jačati sukladno Nacionalnom strategijom, a ne obrnuto, kako je navedeno u Nacrtu prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.

Od smanjenja javnih ovlasti jedino se navodi pravo na naknadu do zaposlenja koje prestaje postojati, a koje je pravo marginalno u opterećenju stručnih radnika (broj korisnika 1838), naspram brojnosti korisnika osobnih invalidnina (38 551) i doplataka za pomoć i njegu (84822) (ukupno 123 373). Uvođenje socijalnog mentorstva kojeg trebaju provoditi stručni radnici je neprimjenjivo s obzirom na broj korisnika zajamčene minimalne naknade na jednog stručnog radnika (do 300 korisnika). Pravo na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu treba izdvojiti iz centara za socijalnu skrb, te nadležnost za ostvarenje tih prava prebaciti u područje mirovinskog i/ili zdravstvenog sustava.

Opravedani razlog za izdvajanje je opterećenost socijalnog radnika (do 350 korisnika na 1 stručnog radnika), kao i činjenicu da prilikom priznavanja ovih prava radnik ne mora imati poznavanje socijalnog rada, te pravo mogu administrirati stručnjaci iz područja prava u drugim resorima (HZMO ili HZZO), budući je priznavanje prava uvjetovano prvenstveno Nalazom i mišljenjem tjela vještačenja, odnosno zdravstvenim stanjem korisnika.

~~Predložen prijedlog zakona niti na jedan način neće doprinijeti boljoj usluzi korisnicima, niti će poboljšati stručni rad radnika – uvođenje Akademije socijalne~~

ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika

skrbi uz postojeće Komore stručnih radnika, Ministarstvo, Studij socijalnog rada je nepotreban trošak, budući potrebne edukacije su dostupne stručnim radnicima, u skladu sa razvojem struke i potrebama na terenu. Sve edukacije neće pomoći stručnom radniku koji je prekapacitiran i koji ima 100 – 150 korisnika u Odjelu za djecu, mlade i obitelj, a težimo europskom standardu od 30 korisnika na 1 obitelj u postupku. Osnivanje Povjerenstva za pritužbe je bespredmetno i štetno za struku i same korisnike. Ukoliko je intencija u javnosti približiti postupanja stručnih radnika i smjer razvoja metoda rada, ministarstvo može jačati suradnju sa „terenom“, povećati javne rasprave u društvu sa uključenom zainteresiranom javnošću, gdje će se procjenjivati postupanja ali i javnosti jasno komunicirati očekivanja i mogućnosti usluga korisnicima u sadašnjem sustavu socijalne skrbi. Također imamo povijest obiteljskih centara kao samostalne ustanove, pa ustanove pripojene centrima za socijalnu skrb, te sada ponovnog razdvajanja obiteljskih centara od centara za socijalnu skrb, nakon 7-godišnjeg rada unutar CZSS. U sadašnjim podružnicama obiteljski centar je zaposleno vrlo malo ljudi, sastoji se od predstojnika podružnice i dva ili tri stručna radnika – socijalnog radnika, psihologa ili pravnika, čija je djelatnost usmjerena na preventivni rad u lokalnoj zajednici. Osnivanjem jedinstvenog Obiteljskog centra sa svojim podružnicama dolazi do nepotrebnih troškova – tko će obavljati administrativne i računovodstvene poslove u područnim službama – umjesto jačanje stručnog rada i zapošljavanja stručnih radnika, dolazi do povećanja zapošljavanja administrativnog osoblja. Do sada pomoćno tehnički poslovi su se obavljali putem resursa centara za socijalnu skrb. Razdvajanje ili spajanje obiteljskih centara kroz zadnjih 10-ak godina nije dovelo do prepoznatljivosti rada niti je usmjerilo razvoj obiteljskih centara. Potrebno je povećati ovlasti obiteljskim centrima u okviru dosadašnjeg načina organizacije i međuresorno sa

istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava

jače povezati sa zdravstvenim i obrazovnim resorom, putem novih zakonskih prijedloga iz navedenih resora. Samo tako će se postići njegova osnovna djelatnost – a to je savjetodavno preventivni rad za širu populaciju u lokalnoj zajednici. Unutar obiteljskih centara se uvodi obavljanje psihosocijalnog tretmana – radi prevencije nasilničkog ponašanja – koji ima za cilj zaustaviti nasilje među partnerima ili u obitelji. Dakle, ne može se govoriti o prevenciji o nasilničkog ponašanja, ako mu je za cilj zaustaviti nasilničko ponašanje. O postupanjima u slučajevima nasilničkog ponašanja jasno propisuje Protokol o postupanju u slučaju nasilja u obitelji, a ovaj prijedlog je u suprotnosti sa Protokolom. Predlaže se i ukidanje obiteljskih domova, te se propisuje rok od 5 godina da se reorganiziraju u ustanovu, budući prema mišljenju ministarstva nisu ispunili svrhu smještaja, poglavito starijih osoba – slučajevi u kojima su starije osobe na smještaju u nekim od domova stradale i sa smrtnim ishodom, te provedeni nadzori su povod ovakve odluke. Kontinuirana marginalizacija sustava socijalne skrbi, a poglavito skrbi o starijim osobama su dovele do manjkavih rješenja – nedostatak nadzora nad ustanovama što jedino može dovesti do ukidanja, naspram povećanja kvalitete smještaja, adekvatnih sankcija i pružanja podrške. Ovaj zamišljen „eksperiment“, a ne reforma, u sustavu socijalne skrbi je štetan za korisnike, struku i budućnost pomažućih zanimanja. Predložen prijedlog Zakona treba povući iz javne rasprave, uvažiti prijedloge stručnih Komora i provesti reformu u skladu sa konsenzusom struke, koja je jedinstvena u stajalištima.

i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

124	Gordana Jukić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Obiteljski su domovi adekvatan i kvalitetan smještaj za starije osobe, a posebno za one koji se ne mogu skrbiti sami za sebe, odnosno koji ovise o pomoći ukućana. Obiteljski domovi omogućuju cjelodnevni nadzor starijih i nemoćnih osoba te cijeli niz različitih usluga, koje bi im ukidanjem istih bile uskraćene. Obiteljski domovi, zbog manjeg broja korisnika, omogućuju bolju i kvalitetniju uslugu korisnicima, odnosno kvalitetniju brigu o fizičkom, psihičkom i socijalnom zdravlju starijih. Zbog manjeg broja korisnika, radnici se mogu bolje posvetiti korisnicima, a starijim osobama mnogo znači kada se oko njih netko potruži. Treba naglasiti i da se starije osobe u obiteljskim domovima nalaze u vlastitom kolektivu, dakle manje je zastupljena usamljenost među korisnicima. Osobno, vrlo sam zadovoljna obiteljskim domom u kojem boravi moja majka. U protekle tri godine otkako je tamo, njezino zdravstveno stanje ne samo da se stabiliziralo, nego se i poboljšalo, a što je svakako rezultat rada i truda vlasnika doma i njihovih radnika. Zadovoljstvo radom opisanog obiteljskog doma može se vidjeti i kod drugih korisnika i njihovih obitelji. Smatram da diljem Republike Hrvatske postoji puno pozitivnih iskustava s obiteljskim domovima te da nekoliko loših primjera ne bi trebalo biti razlogom ukidanja svih dobrih. Naprotiv, smatram da bi pozitivni primjeri trebali biti razlog za bolju kontrolu i nadzor onih loših. Uostalom, u socijalnom sustavu Republike Hrvatske ne postoji dovoljan broj ustanova u kojima bi stariji i nemoćni bili zbrinuti (a obzirom na demografsku situaciju potrebe za takvim ustanovama bit će sve veće), stoga je ukidanje obiteljskih domova loša i nepromišljena odluka. Protivim se ukidanju obiteljskih domova. *Zahvala Obiteljskom domu Starčević Gordana Jukić</p>	Primljeno na znanje	<p>Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši. Sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike, a svjedočili smo i tragičnim događajima u Andraševcu i Dugom Ratu. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se reorganiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.</p>
125	Tena Bosak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Ukidanjem CZSS u trenutnom obliku i osnivanjem Zavoda za socijalni rad u najekstremnijem smislu doprinosi se već centraliziranom sustavu. Ideja da će se time postići ujednačeni rad CZSS i veća kontrola djelatnika i svega što oni odlučuju prilično je nemoguća. Također, jedan od argumenata za osnivanje Zavoda je i</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje</p>

smanjenje broja vodećih pozicija tj. ravnatelja pojedinih CZSS i članova upravnih odbora. Svaki CZSS, tj. svaka lokalna zajednica u kojoj on djeluje ima svoje specifičnosti jer i populacija korisnika s kojima rade imaju svoje specifične potrebe stoga je nemoguće očekivati potpunu uniformiranost sustava. Nadalje, opće je poznato da kvalitetan rad kreće od onih koji su korisniku najbliže tj. na lokalnoj razini. Poanta sustava socijalne skrbi nije graditi piramidu na čijem čelu će biti jedan šef koji o svemu odlučuje, već pristupiti svakom korisniku osobno i individualno. Isto bi trebalo vrijediti i za one pojedince koje u ustanovama rade, ali i samu ustanovu. Nadalje, postavlja se pitanje načina funkcioniranja ovakvog "nacionalnog Centra za socijalnu skrb" i odabira i funkcioniranja onog pojedinca koji će mu biti na čelu. Također, ideja o osnivanju Akademije socijalne skrbi je apsolutno nepotrebna jer postoje strukovne Komore i udruge za sve profesije koje su dio socijalne skrbi i čija dužnost je odrađivati posao koji je predviđen za Akademiju. U interesu Ministarstva su i prostorni tj. tehnički uvjeti u velikom broju Centara za socijalnu skrb jer u velikom broju njih ne postoje adekvatni uvjeti za rad. Nezadovoljavajuća infrastruktura i nedostatak osobnog prostora uvelike doprinose otežanom radu s ranjivim skupinama, korisnicima CZSS.

neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelji u riziku odvajaju se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta

obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini.

naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasterciti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same

često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

126 Sabina Angelina Latin

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti podržavam komentar Udruge "starKA" i predlažem da se donošenje zakona odgodi do ispunjenja preduvjeta za razvoj socijalnih usluga te ostvarivanja

Nije prihvaćen

Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj

kratkoročnih i srednjoročnih ciljeva sukladno Nacionalnom planu razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021-2027. godine i Nacionalnom razvojnom strategijom Republike Hrvatske do 2030. godine.

Udruga za informiranje, širenje i razvoj socijalnih usluga za starije „starKA“ traži odgodu donošenja ovog Zakona jer prijedlog nije donesen u skladu s preporukom Nacionalnog plana razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2027. godine koji jasno definira preduvjete za razvoj socijalnih usluga a to je „Pažljivo planiranje mjera javnih politika osnovni je preduvjet za razvoj socijalnih usluga“.

Pažljivo planiranje je izostalo te nisu ispunjeni preduvjeti za razvoj socijalnih usluga na način da se ostvare kratkoročni i srednjoročni ciljevi Nacionalnog plana „Socijalne usluge u Hrvatskoj raznovrsne su, dostupne i kvalitetne, te jamče bolje uvjete života svim socijalno osjetljivim skupinama stanovništva.“ te, kao takav, prijedlog nije u skladu s Nacionalnom razvojnom strategijom Republike Hrvatske do 2030. godine, strateški cilj 5.5 „Zdrav, aktivan i kvalitetan život“.

Predlagatelj, naime, nije nigdje nit argumentirao prijedlog - valjane razloge ovog prijedloga nismo nit čuli nit vidjeli. Ako je predlagatelju uistinu cilj povećati standard i kvalitetu, podsjetili bismo da se to može učiniti izmjenom Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje usluga.

Predlagatelj prije iznošenja prijedloga nije proveo nužna istraživanja, analize, savjetovanja i projekcije kojima bi se jasno vidjele dobrobiti ili štetnosti ovakvog prijedloga, osigurale vrlo izvjesne potrebite mjere sanacije te provjerilo je li provediv u predloženoj prijelaznoj razdoblju. Dokaz da analiza nema, iskazi su samog ministra Josipa Aladrovića, potpisnika prijedloga, u medijskim nastupima, ali u nastupima drugih visokorangiranih i odgovornih zaposlenika u ministarstvu mu. Bude li potrebe, dostavit ćemo njihove izjave.

obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, što rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike.

Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se re-organiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu.

Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.

Pažljive analize nužne su za savjetovanje sa zainteresiranom javnošću, a glavni problem je što ni sam predlagatelj zakona nije upoznat s projekcijama kako bi se provedba ovog prijedloga odrazila na broj smještajnih kapaciteta za starije osobe, kvalitetu usluge, ravnomjernu rasprostranjenost i dostupnost usluga te utjecaj na životni standard samih korisnika ali i javnih izdataka i proračun Republike Hrvatske.

Podsjećamo, smještajni kapaciteti su već sada deficitarni što se navodi i Nacionalnom planu razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2027. godine::

„ U Republici Hrvatskoj postoje smještajni kapaciteti za 29.414 odnosno za 3,68% osoba u dobi od 65 i više godina što je daleko niže od prosjeka EU koji iznosi 5%. Po broju kreveta u ustanovama za dugotrajnu skrb Hrvatska je na dnu ljestvice država članica EU (manji broj su imale samo Bugarska i Rumunjska) . „

Napomenuli bismo da su i ti podaci manjkavi jer nisu uzeti u obzir djelatnosti socijalnih usluga za starije osobe u zoni sive ekonomije koja je, na žalost, sve brojnija i rasprostranjenija.

Udruga „starKA“ napravila je istraživanje mogućnosti transformacije obiteljskih domova predloženih transformacija odnosno reorganizacije obiteljskih domova u udomiteljstva i/ili privatne domove te studiju isplativosti reorganizacije u privatni dom.

Analiza reorganizacije u udomiteljstvo pokazuje da bi se pet od deset postojećih obiteljskih domova transformiralo u udomiteljstvo u prijelaznom razdoblju i to ne uz garanciju nastavka bavljenja djelatnošću; dvoje od petero bi se djelatnošću nastavilo baviti samo dok ne otplate postojeće kredite. Ostatak obiteljskih domova takav prijelaz nije prihvatljiv zbog financijske neodrživosti objekta i obitelji. S aspekta korisnika socijalne usluge, prijelaz na udomiteljstvo nije prihvatljiv jer je niže razine usluge radi isključivanja zdravstvene skrbi koja je za 2/3 starijih korisnika obiteljskih

domova prijeko potrebna.

Analiza reorganizacije u privatni dom pokazuje da bi se samo jedan od deset obiteljskih domova mogao reorganizirati u privatni dom. Budući da se djelatnost obiteljskog doma obavlja u objektu stambene namjene a privatnog doma u javnom objektu, prva prepreka takve reorganizacije je mogućnost prenamjene objekta iz stambenog u javni koja većina postojećih obiteljskih domova ne može ishoditi a riječ je i o dugotrajnom i skupom procesu. Drugi razlog nereorganizacije obiteljskog doma u privatni dom je financijska neodrživost poslovanja. Radi boljeg razumijevanja problema, Udruga „starKA“ napravila je studiju isplativosti privatnog doma uz poštovanje postojećeg Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga u domu. Za break-even odnosno da bi poslovao s nulom, takav dom mora imati najmanje 45 korisnika i povećati cijenu smještaja za najmanje 30% uz preduvjet da radi sa 100% kapaciteta. Osim ogromnih zahtjeva za investicijska sredstva potrebnih za dogradnju doma i povećanje smještajnih kapaciteta (2 mil. kuna), transformacija predstavlja izuzetno visok rizik radi povećanja cijena što će utjecati na popunjenost kapaciteta (samo 1/5 korisnika sama plaća smještaj u jeftinijim obiteljskim domovima, a privatni domovi po skupljim cijenama mjesta imaju!) ali i rizik radi dostupnosti radne snage. Obiteljski domovi su raspršeni i rasprostranjeni te dio njih radi u ruralnim sredinama s već sada manjkom potrebne i kvalificirane radne snage. Treći problem je razdoblje prijelaznog roka - u pet godina koliko predlagatelj sugerira, reorganizirati se u privatni dom je praktički nemoguće.

Planirani prijelazni rok od pet godina nije moguć ni iz razloga što postojeći obiteljski domovi podliježu Pravilniku o izmjenama i dopunama Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga (NN 28/2021, čl. 1, st. (6) „Zaštita od požara provodi se sukladno posebnim propisima, a zgrada u kojoj se pružaju usluge smještaja starijim osobama, mora imati izveden sustav za

dojavu požara.« kojem se većina obiteljskih domova još nije prilagodila radi neizvjesnosti opstanka odnosno neodgovornog ponašanja zaposlenih u Ministarstvu rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike koji su u zadnjih godinu i više svakih nekoliko mjeseci u javnost izlazili s drugačijim rješenjima. Implementacija sustava zaštite od požara nije običan trošak u financijskom poslovanju obiteljskog doma , riječ je o investiciji za koju treba osigurati sredstva (nestabilna pravna regulativa i spomenuti istupi djelatnika ministarstva u javnosti otežali su pristup kreditnim linijama kod financijskih institucija) pa će dio obiteljskih domova djelatnost gasiti prije isteka prijelaznog roka odnosno već u prvim mjesecima iduće godine. Nigdje u planovima nije predviđena sanacija odnosno način zbrinjavanja tih korisnika. Možemo očekivati da će najveći dio otići na smještaj ilegalnim pružateljima, a dio na bolničko liječenje.

Iz navedenoga je vidljivo da ovaj prijedlog vodi definitivnom smanjenju smještajnog kapaciteta dugotrajne skrbi za starije sobe i to čak do 60% manje odnosno za najmanje 4 000 bolesnih i teško bolesnih ljudi. Kako će se smanjivanje odraziti na pad kvalitete, porast sive ekonomije te troškove zdravstva (obiteljski domovi pružaju zdravstvenu skrb koja za sada ne opterećuje HZZO) i proračun lokalne samouprave i sam proračun Republike Hrvatske, treba još dodatno istražiti i analizirati.

Podsjetili bismo na analizu Nacionalnog plana razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2027. godine

„Udio stanovništva starijeg od 65 godina u Republici Hrvatskoj je 2019. iznosio 20,6% s tendencijom rasta do 2050. godine na 30,2%. Prosjek EU za 2019. godine iznosio je 20,3% s tendencijom rasta do 2050. godine na 29,5%. Iako demografske projekcije predviđaju pad stanovništva s 4,08 milijuna u 2019. godini na 3,39 milijuna u 2050. godini, u apsolutnim brojevima će doći do rasta populacije iznad 65 godina siromaštva starijih osoba u

Hrvatskoj pokazuje tendenciju rasta od 2014. godine i u 2019. godini je ona iznosila 30,1%, što je značajno više od prosjeka EU (16,1%).

Vidljivo je da Republika Hrvatska nema već danas dovoljno smještajnog kapaciteta dugotrajne skrbi i ne može si ni u jednom trenutku dopustiti smanjenje, kamo pak brisanje cijelog jednog korisnicima i starijim osobama prihvatljivog segmenta te uništavanje uspostavljene i uhodane infrastrukture socijalne djelatnosti koja pruža usluge za 25% odnosno četvrtinu postojećih korisnika skrbi sa smještajem cijele RH. Naše stanovništvo stari, aktivno stari (udio starijih od 85+ je sve veći među starijom populacijom, a istraživanja pokazuju da čak 68% starijih od 75+ godina ne može funkcionirati samostalno), radno sposobno stanovništvo iseljava, imamo velike rizike razvoja kroničnih bolesti među starijima).

Na isto upozorava Europska komisija u svom izvješću dugotrajne skrbi Hrvatske za 2018. godinu (ESPN Thematic Report on Challenges in long-term care, Croatia 2018): "An LTC crisis in Croatia is not far away, if not already upon us. LTC has to become the number one strategic priority across the health and social care sectors – with more resources devoted to it; the development of a continuum of care, improved assessment, case planning and case management; and timely and effective monitoring of quality standards. Empty rhetoric about 'subsidiarity' and 'family responsibility' can no longer be excuses for policy inaction."

Upozoravamo da su posljedice nepažljivog planiranja i izostanka realnih prethodnih analiza i projekcija ishoda ovog prijedloga vidljive već danas. Prijedlog još nije usvojen ni odbijen, samo je dan na savjetovanje javnosti, a svjedočimo velikom broju prodaje obiteljskih domova, započetih procesa zatvaranja djelatnosti.

Uzmemo li u obzir samo posljedice ovakvog neosnovanog i neplaniranog prijedloga, činjenicu da

127 Dragica
Smiljanec

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Republika Hrvatska nema dovoljno smještajnih kapaciteta po korisnicima i članovima im obitelji prihvatljivim cijenama, te da broj ilegalnih pružatelja raste iz dana u dan, u cilju zaštite samih korisnika ali i cijelog društva od vrlo moguće socijalne katastrofe, inzistiramo na odgodi donošenja Zakona o socijalnoj skrbi dok se ne zadovolje preduvjeti pažljivog planiranja koji će biti u skladu s kratkoročnim, srednjoročnim i dugoročnim ciljevima.

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provedenje timske,

...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačati će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije

organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o

prihvatljivo niti zbog visokih/ nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za primjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barom bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako

osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjerne podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu za osnivanje CZSS-ima osnuje Zavod se planiraju rastereti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu osobno invalidnih i status roditelja

zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim

njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje ~~raditi osnivanje, stručni rad,~~ ~~osposobljavanje stručnika~~ ~~obiteljskih domova i kontrolu~~ nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi ~~sustav skrbi o osobama starije~~ ~~životne dobi na adekvatan~~ način budući da prema ~~sadašnjem zakonu, a i prema~~ zakonu koji se predlaže ove

kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

128 Sandra Ventola

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Podržava se komentar Hrvatske komore socijalnih radnika koji glasi:

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se u područjima izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelatnostima u mogućnosti skrbi o osnovnim životnim potrebama. Osnazit će

centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timске, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje pristupa radu s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne

se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika....“

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim

zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelji, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema

slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetnvališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, isto bi trebalo osigurati nadležno ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika. Studii

građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim navedenim radom Obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za

socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprijeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIÖ u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA. a sa

ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Uklanjanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu zaštitu koji po našem mišljenju dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti

Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

129 DORIS KAJIĆ

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

U potpunosti se podržava komentar Hrvatske komore socijalnih radnika kao i svi navodi iz priopćenja za javnost Pravnog fakulteta u Zagrebu, od dana 21.10.2021. godine. Sukladno stavu stručnjaka, djelatnika u sustavu socijalne skrbi, istraživača i akademske zajednice, predlaže se da se ovaj nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi povuče iz e-savjetovanja.

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i

unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne vrste problema s različitim problemima, obiteljsku mediaciju.

savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i

				<p>centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>
130 Lidija Perši	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće se postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi niti će se postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina. Predloženim Zakonom nije postignuto očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi, naprotiv, sustav se dodatno opterećuje</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi koordinirao i osiguravao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju u praksi osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad. Želimo</p>

administriranjem. Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva smatram degradacijom struke i cijelog sustava.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen, a prava koja zagušuju stručni rad i dalje ostaju u našem sustavu.

Ukidanjem Obiteljskih domova neće se unaprijediti zaštita korisnika, a stvorit će se dodatan problem budući da već sada nema dovoljnog kapaciteta za smještaj korisnika.

Predloženim Zakonom diskriminiraju se stručni radnici Zavoda (naspram Obiteljskog centra) jer ne postoji Stručno vijeće Zavoda. Navodi se samo da Zavod može imati nadzorna, stručna i savjetodavna tijela, a da će se regulirati statutom u kojeg nemamo uvid.

Procedura izbora člana predstavnika radnika u Upravnom vijeću Zavoda će u praksi biti teško provediva.

Predlažem da se nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja kao što predlažu strukovne organizacije.

to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, methodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa.

individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema

rasterećen ujeta poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prihvot te naknadu do zaposlenia kole

					<p>prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>
131	Luka Šimac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju cijanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra

ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti iskoristiti osnovnim životnim potrebama. Očekuje se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačati će se uloga lokalnih i regionalnih aktera u socijalnoj skrbi kao ključnih aktera u

za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rastereti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz korištenje individualiziranih stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i motivacijske i jačanja usluga za obitelji, potrebno je obitelji u riziku odvala se obiteljski

socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...."

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača. preslikan iz mirovinskoo.

centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tret-manskih usluga u nadležnosti obitelj-skog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima. Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen djela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijal-ne ankete, uvjetni otпусти. ooodnos-ti izlaza).

zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Sindikat socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugima tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostatak osiguranih radnika u obitelji same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unaprjeđenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unaprjeđenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne . odnosno nepotrebno

davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produljiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na postojećem ustrojstvu Centrima, donose kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time

			<p>neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.</p> <p>Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.</p> <p>Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.</p>		
132	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske proveo je savjetovanje sa članovima, zaposlenicima u sustavu socijalne skrbi o prijedlogu nacrta Zakona o socijalnoj skrbi.</p> <p>Nažalost, opetovano se susrećemo sa situacijom da resorno ministarstvo krši odredbe Kolektivnog ugovora za djelatnost socijalne skrbi, članka 5. koji se odnosi na obavezu konzultiranja Sindikata.</p> <p>Upućivanje primjedbi i prijedloga SZDSSH kroz javno savjetovanje bez ozbiljne rasprave i savjetovanja, pokazalo se u dosadašnjoj praksi kao gubitak vremena</p> <p>obzirom na činjenicu da primjedbe nisu argumentirano raspravljane a kamoli usvojene. Temeljem brojnih konzultacija</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na

sa stručnim radnicima, izražavamo iskrenu zabrinutost uvođenjem centraliziranog modela od kojeg smo u prijašnjem zakonodavnom okviru odustali iz razloga jer se pokazao kao neučinkovit i neefikasan. Dapače, držimo da ovaj sustav treba dodatno decentralizirati jer jedan od rijetkih sustava koji je pretjerano centraliziran. Problem sustava neće se riješiti novim Zakonom o socijalnoj skrbi niti novim preustrojem, nego isključivo rješavanjem problema preopterećenosti zaposlenika smanjenjem pretjeranih javnih ovlasti, zapošljavanjem nedostatnog kadra, osiguravanjem uvjeta rada dostojnih načela privatnosti kao jednog od prava korisnika te smanjenjem bespotrebnog administriranja na račun stručnog rada sa korisnicima.

sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike

obiteljska medijacija, savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj: preventivne procese i druge poslove obiteljskog centra detaljno će se probisati

podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tret-manskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.

Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne

					<p>podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rasterećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovateljica u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.</p>
133	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivenim Hrvatskim zavodom za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i</p>

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima se posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „...Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. Osnažit će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Procesi decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i finansijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...“

do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu. psihosocijalni

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S.

Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage.

Naša ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi

sva osobnost, a time i individualnost

tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tret-manskih usluga u nadležnosti obitelj-skog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.

Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijal-ne ankete, uvjetni otpusti, pogodnos-ti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini,

Skolovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici povećava se dostupnost socijalnih usluga

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolazu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu.

na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom). Za izvaninstitucijske usluge uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na početak pružanja usluga, jačanje stručnog rada i administrativnog rastećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugima tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb .

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobitom degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka , ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne , odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkim kodeksima i pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti GZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele

države gotovo neznatni

ukupnom broju korisnik

prava na naknadu na stručni rad i

u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u „područnu službu u sjedištu županije“), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produjiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produjiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče

iz e-savjetovanja , te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

131 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Smatramo da se predloženim Zakonom o socijalnoj skrbi neće postići potrebne promjene vezane uz bolju ciljanost i dostupnost prava i usluga u sustavu socijalne skrbi, niti smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Zakon ne doprinosi očekivanoj reformi ove djelatnosti kojom se treba postići bolja kvaliteta stručnog rada i povećanje kvalitete života najranjivijih socijalnih skupina u našem društvu. Očekivano administrativno rasterećenje sustava socijalne skrbi nije postignuto, a strukturne promjene koje ovaj Zakon donosi dodatno će destabilizirati i dugoročno štetno utjecati na djelatnost socijalne skrbi u Hrvatskoj.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne

iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Osnivanjem Akademije

za socijalni rad osigurati će se smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup stručnom usavršavanju i superviziji. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom osigurati

općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi”.

Nadalje, ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine u kojoj stoji da „... Dostupnost kvalitetnih socijalnih usluga i skrbi u rijetko naseljenim ruralnim regijama s većim udjelom starijeg stanovništva poseban je izazov. Stoga se uz pružanje izvaninstitucionalne podrške u domovima korisnika planira ulaganje u povećavanje kapaciteta i razvoj potrebne infrastrukture. Radit će se na ostvarivanju jednakih prilika za ranjive društvene skupine i djelotvornoj brizi za one koji nisu u mogućnosti skrbiti o osnovnim životnim potrebama. O snažiti će se vertikalna i horizontalna koordinacija u planiranju socijalnih usluga. Proces decentralizacije temeljito će se pripremiti i popratiti odgovarajućim ljudskim i financijskim resursima. Ojačat će se uloga centara za socijalnu skrb kao ključnih aktera u socijalnoj politici i unaprijediti njihova uloga u socijalnom planiranju radi razvoja i dostupnosti potrebnih socijalnih usluga u lokalnoj zajednici. Posebna pozornost posvetit će se smanjenju javnih ovlasti koje nisu u uskoj vezi sa sustavom socijalne skrbi i standardizaciji stručnog postupanja, uz osiguranje primjerenih uvjeta rada i trajno usavršavanje i kontrolu kvalitete rada stručnih radnika...”

Centralizaciju sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad smatramo velikim korakom unatrag. Navedeni Zavod ne rješava nijedan problem u djelovanju postojećih centara za socijalnu skrb. Struka nas uči da svakom korisniku pristupamo individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava. Gdje je nestala ta individualnost kad se radi o ustanovama koje bi trebale biti

pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. U provođenje timске, organizacijske, metode i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima. Pod ujednačenim postupanjima podrazumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja”, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra. a radi rasterećenja i

duša zajednice – centrima za socijalnu skrb? Zavodi za socijalnu skrb u županijama (2011./12.) pokazali su da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti korisnika i zajednice.

Također ukazujemo na činjenicu da osnivanje Zavoda za socijalni rad uz brojne stručno utemeljene razloge nije prihvatljivo niti zbog visokih/nepotrebnih troškova ustroja nove organizacije ovih ustanova (uzmemo li u obzir samo naknade koje se moraju platiti za promjenu ploča, pečata, upis u sudski registar i slično).

Ma kako loša bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, prepoznati smo kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama kojima pripadamo i imamo mogućnost utjecati na socijalnu politiku JL i P(R)S. Centralizacijom bi nas se svelo na tek bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz mirovinskog, zdravstvenog i sustava zapošljavanja, bez pravne osobnosti, ali i snage. Naše ovlasti nisu samo administrativne, već (barem bi trebale biti) prvenstveno stručne naravi, te postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost.

Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Osnivanje kadrovske i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima županije i gradova

sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.

Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za uslugu i postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. U Povjerenstvu će biti imenovano pet predstavnika istaknutih građana, koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili, a imaju znanja i iskustvo osobito u području zaštite od nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Nema mjesta neznanju i nekompetenciji, već naprotiv uključuju se ljudi koji iz svog iskustva posjeduju posebna znanja i kompetencije. Time otvaramo sustav prema građanima. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijal-ne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanje mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjenjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi. Razvojem usluga i programa obiteljskih centara i centara za pružanje usluga u zajednici, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na lokalnoj razini, navedene ustanove preuzet će dio poslova centara za socijalnu skrb (primjerice, pružanje usluge psihosocijalne podrške, psihosocijalnog savjetovanja, ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom

izvaninstitucijske usluge) uvodi se socijalna uputnica umjesto provođenja upravnog postupka i donošenja rješenja o ostvarivanju prava na izvaninstitucijsku uslugu što omogućava brže osiguravanje usluge za korisnike, smanjenje čekanja na pomoćnik

lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.

Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti.

Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu. Nažalost Zavod za socijalni rad ovim zakonom dobiva potpuno suprotnu ulogu. Stoga se protivimo osnivanju Zavoda koji će zapravo biti nacionalni Centar za socijalnu skrb.

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci, a koje će procjenjivati naš rad, smatramo osobito degradacijom struke i cijelog sustava. Prema navedenim zakonskim odredbama može se zaključiti da je socijalni rad i sustav socijalne skrbi karitativna djelatnost koju mogu obavljati osobe bez potrebnih stručnih

stručnog rada i administrativnog rastećivanja za stručne radnike. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugima tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

kompetencija.

Poznato je da smo i sada dužni dostavljati izvješća o svome radu različitim institucijama koje ga po zakonu imaju pravo nadzirati i u tome ne vidimo poseban problem. Međutim, napominjemo da razlika između socijalnog rada i humanitarnog rada nije u empatiji i blizini korisnicima (to bismo trebali imati i jedni i drugi), nego u STRUČNOJ pomoći koju im nitko osim stručnjaka, ma kako veliko srce imao, ne može pružiti. U svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani su instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

Dodatni problem vezan uz osnivanje ovog Povjerenstva je obveza čuvanja profesionalne tajne, odnosno nepotrebno davanje informacija o korisnicima neovlaštenim osobama što je suprotno etičkom kodeksu struke i drugim pozitivnim propisima.

Broj javnih ovlasti CZSS-a je ostao je gotovo nepromijenjen budući da je ukupan broj korisnika prava na naknadu do zaposlenja na razini cijele države gotovo neznatan u ukupnom broju korisnika. Prava koja zagušuju naš stručni rad i u velikom dijelu pretvaraju ga u administriranje (doplatak za pomoć i njegu, osobna invalidnina,) i dalje ostaju u našem sustavu. S druge pak strane vidimo da poslovi vezani uz dadilje prelaze iz Obiteljskog centra u „Zavod“ (pretpostavljamo u područnu službu u sjedištu zupanije), što znači da se barem dijelu centara nadodaje još ovlasti.

Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan

resursa za smještaj korisnika.

Zakonom je bilo potrebno bolje urediti osnivanje, stručni rad, osposobljavanje vlasnika obiteljskih domova i kontrolu nad njihovim radom dok se ne steknu uvjeti za uspješniju zaštitu, odnosno dok se ne uredi sustav skrbi o osobama starije životne dobi na adekvatan način budući da prema sadašnjem zakonu, a i prema zakonu koji se predlaže ove kategorije korisnika nemaju ravnopravan status u sustavu.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Ističemo da osnivanjem Zavoda nije potrebno mijenjati postojeće ustrojstvo centara za socijalnu skrb koje po nama dobro funkcionira jer se time neće postići zadani ciljevi već će se produžiti postupanje u zadanim zakonskim rokovima i smanjiti dostupnost socijalnih usluga. Zadani ciljevi koji se planiraju postići osnivanjem Zavoda mogu se ostvariti i na način da se smanje ovlasti Centrima, donese kvalitetniji Obiteljski zakon, provode redovitiji nadzori.

Stoga predlažemo da se ovaj nacrt prijedloga Zakona povuče iz e-savjetovanja, te da se donese Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi kojim se mijenja ekvivalentna ljestvica pri obračunu Zajamčene minimalne naknade i povećava osnovica za ostvarivanje prava na ovu naknadu kako bi se barem minimalno poboljšale uvjeti zaštite najsiromašnijih građana Hrvatske jer je to jedini barem djelomično prihvatljiv prijedlog u ovom nacrtu Zakona.

Nakon toga potrebno je uvažavanjem svih komentara, prijedloga, primjedbi i preporuka stručne prakse, strukovnih

135 Udruga
obiteljskih
domova

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

udruga, Komora, akademske zajednice, sindikata i organizacija civilnog društva, ali i u suradnji s njima pristupiti izradi novog zakona o socijalnoj skrbi koji bi konačno trebao osigurati ozbiljan i kontinuiran proces nužne reforme djelatnosti socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj.

Udruga obiteljskih domova smatra kako predloženi Zakon o socijalnoj skrbi neće unaprijediti kvalitetu socijalne usluge smještaja za osobe starije životne dobi. Ukidanje obiteljskih domova 1. siječnja 2027.

("odredbe prestaju važiti"-nije transformacija, već ukidanje obiteljskih domova) prouzročit će neizvjesnost za svakodnevnu skrb o više od 6000 korisnika i poslove više od 2000 zaposlenih u obiteljskim domovima.

Ministarstvo navodi kako je pratilo kvalitetu rada obiteljskih domova te izvješća provedenih inspeksijskih nadzora, ali nije javnosti dalo na uvid podatke na temelju kojih se odlučilo za ukidanje obiteljskih domova niti su predstavnici obiteljskih domova na bilo koji način bili konzultirani.

Udruga obiteljskih domova zatražila je od Ministarstva relevantne podatke vezane uz inspeksijske nadzore i druge usporedne pokazatelje obiteljskih domova i drugih oblika smještaja. Iz dostavljene dokumentacije jasno je da za brojne podatke Ministarstvo ne vodi evidencije (jer nije obavezno) pa nije jasno kako je moguće dati cjelokupnu ocjenu o kvaliteti i ispujavanju svrhe obiteljskih domova bez tih podataka.

Ministarstvo s jedne strane navodi kako se obiteljski domovi ukidaju zbog toga što ne osiguravaju potrebnu kvalitetu, a kao alternativa se, među ostalim, nudi prijelaz u udomiteljstvo koje zasigurno nema razinu kvalitete obiteljskih domova?!

Udruga je čvrstog stava da su obiteljski domovi kvalitetan oblik

smještaja. U prilog tome govori da već u ovom trenutku, u listopadu 2021. obiteljski domovi nemaju dovoljno kapaciteta u odnosu na interes potencijalnih korisnika. To pokazuje kako kvalitetna usluga smještaja ne ovisi o obliku smještaja, već o kvaliteti usluge.

Primljeno na znanje

Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspeksijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostor-ni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike.

Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se reorganiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomiteljstvu.

Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže

Prema demografskim projekcijama, u sjedećih 5 godina doći će do daljnjeg starenja populacije i još veće potrebe za takvim smještajem. Ukidanjem obiteljskih domova, doći će do nemogućnosti kvalitetnog smještaja i skrbi za osobe starije životne dobi, ali istovremeno i do još veće pojave ilegalnih smještaja. Naime, najveći problem je upravo ilegalni smještaj te po tom pitanju Ministarstvo treba poduzeti odlučnije korake, umjesto ukidati obiteljske domove koji zakonito rade i pridržavaju se pozitivnih propisa. Obiteljski domovi zapošljavaju preko 2000 osoba, od čega su preko 80% žene. Zatvaranje obiteljskih domova znači ostanak bez posla za te ljude, a posebice velik izazov će biti za žene u ruralnim sredinama i za one koje su pred mirovinom. Neki programi, poput "Zaželi", omogućuje ženama da budu gerontodomačice te su ad hoc rješenje jer je riječ o ugovoru na određeno vrijeme te minimalnoj plaći. Moguće je da velik broj žena koje ostanu bez posla presele u inozemstvo u potrazi za odgovarajućim poslovima. Zbog svega izloženog, Udruga obiteljskih domova se izričito protivi i izražava duboku zabrinutost zbog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi kojim se ukidaju obiteljski domovi. Pozivamo Ministarstvo da odredbe vezane uz ukidanje obiteljskih domova izostavi iz daljnjeg procesa donošenja zakona.

136 Iznajmljivači Sa Srcem

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI

Nastavno konzultacijama s predstavnicima ostalih udruga koje brinu o djeci s teškoćama u razvoju predlažemo slijedeće izmjene/dopune:
Članak 52. i 53.
Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja četvrtog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim, dohodovnim cenzusom kao ni o godini života. Članak 53. st.(4) treba u potpunosti brisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja poput doma za starije i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji

Nije prihvaćen

Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i

potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba.

čl.66 st.(4) luč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.

čl. 67 potreban je st.(5) koji će definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje.

čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući....

Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe.

Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja.

Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno negu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.

Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja

invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja..

U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana

dovoljno vremena za zatvaranje

metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti.

Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .

Odredba članka 66. stavka 4. točke 3. biti će dodatno razmotrena do izrade konačnog teksta Nacrta prijedloga zakona.

Članak 67. je izmijenjen te se novom odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63.

ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice

Članak 68. - Roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odnora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje

njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu. Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnim životnim potrebama.

Članak 70. - Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao

zaposlena osoba prema posebnim propisima.

Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

			tržište rada. Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.		
137	Gradanska inicijativa stari papir za novi osmijeh	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Nastavno konzultacijama s predstavnicima ostalih udruga koje brinu o djeci s teškoćama u razvoju predlažemo slijedeće izmjene/dopune: Članak 52. i 53. Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja četvrtog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim, dohodovnim cenzusom kao ni o godini života. Članak 53. st.(4) treba u potpunosti brisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja poput doma za starije i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba. čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne. čl. 67 potreban je st.(5) koji će definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje. čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja . Odredba članka 66. stavka 4. točke 3. biti će dodatno razmotrena do izrade konačnog teksta Nacrta prijedloga zakona. Članak 67. je izmijenjen te se novom odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice Članak 68. - Roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu. Pomoć u kući je usluga koja se odobrava</p>

koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno njegu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja. Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja.. U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknada za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada. Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.

osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnom životnim potrebama. Članak 70. - Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

138 Tomislav Pavlović

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

Prijedlog za izmjene /dopune:

Nije prihvaćen

Članak 52. i 53. Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja četvrtog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim, dohodovnim cenzusom kao ni o godini života. Članak 53. st.(4) treba u potpunosti brisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja, poput domovine, stara i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba.

čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti te se s

Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti bez obzira na godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti.

ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.

čl. 67 potreban je st.(5) koji će definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje.

čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe.

Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno njegu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.

Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja..

U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.

Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez financijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim

aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .

Odredba članka 66. stavka 4. točke 3. biti će dodatno razmotrena do izrade konačnog teksta Nacrta prijedloga zakona.

Članak 67. je izmijenjen te se novom odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice

Članak 68. - Roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu. Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnom životnim potrebama.

Članak 70. - Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

139	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.</p> <p>Generalna primjedba: Nacrt zakona ne predviđa nastavak procesa decentralizacije sustava socijalne skrbi. Od 2020. godine, kada su prenesena osnivačka prava nad domovima za starije osobe na županije, a što se pokazalo dobrim korakom imajući u vidu povećanje standarda opremljenosti i kvalitete rada domova (barem u županijama koje imaju „sluha“ za domove kojima su osnivači), taj proces nije nastavljen, nego naprotiv, zaustavljen je. Ne vidimo jasan razlog zbog kojeg regionalna samouprava ne bi preuzela odgovornost i za još neke vrste pružatelja socijalnih usluga, npr. ustanove koje pružaju usluge za osobe s invaliditetom. Posebno iz razloga što je za sve te ustanove predviđena daljnja transformacija u smislu pružanja usluga u zajednici, dakle što veći udio izvaninstitucijskih u odnosu na stacionarne usluge. Pri tome županije mogu biti i dobra spona između tih ustanova i lokalne zajednice u smislu organiziranja i okupljanja zainteresiranih JLS-a za sufinanciranje dijela usluga prijeko potrebnih u pojedinoj lokalnoj sredini. Svjedoci smo da kod ustanova kojima je osnivač država, često nedostaje „motivacije“ za takve aktivnosti, uz rijetke pozitivne izuzetke. Možemo se načelno složiti da je opravdano da centri za socijalnu skrb i dalje ostaju u nadležnosti centralne države jer između ostalog provode i javne ovlasti te ustanove koje skrbe za djecu kao posebno osjetljivu korisničku skupinu, međutim to se sa stručnog aspekta ne može reći i za ostale državne pružatelje socijalnih usluga kao što su ustanove koje skrbe za OSI. I sada neke županije (npr. Primorsko-goranska) upravljaju takvim ustanovama i ne vidimo razloga da se proces decentralizacije ne nastavi i u pogledu ostalih takvih, sada državnih ustanova.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na iznesenom prijedlogu
-----	-----------------------------	---	---	---------------------	--------------------------------------

140	Martina Raić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Članak 62. i 63.</p> <p>Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja četvrtog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim dohodovima cenzusom kao ni o godini života</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smatra se ili</p>
-----	--------------	---	---	----------------	--

potpunosti brisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja poput doma za starije i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba.

čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.

čl. 67 potreban je st.(5) koji će definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje.

čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno njegu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.

istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja . Odredba članka 66. stavka 4. točke 3. biti će dodatno razmotrena do izrade konačnog teksta Nacrta prijedloga zakona. Članak 67. je izmijenjen te se novom odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice Članak 68. - Roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu. Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnim životnim potrebama. Članak 70. - Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja.

			<p>Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja..</p> <p>U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.</p> <p>Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.</p>		<p>obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.</p> <p>Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.</p>
141	Udruga roditelja djece s rijetkim bolestima i genetskim poremećajima GENOM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Članak 52. i 53.</p> <p>Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja četvrtog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim, dohodovnim cenzusom kao ni o godini života.</p> <p>Članak 53. st.(4) treba u potpunosti brisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja poput doma za starije i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba.</p> <p>čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu, za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.</p> <p>čl. 67 potreban je čl.(5) koji će</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti.</p> <p>Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .</p> <p>Odredba članka 66. stavka 4. točke 3. biti će dodatno razmotrena do izrade konačnog teksta Nacrta prijedloga zakona.</p> <p>Članak 67. je izmijenjen te se novim odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice članka 61. Pristajati</p>

definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje.

čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno negu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.

Članak 70. st.(8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja.. U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.

Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.

njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu. Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnim životnim potrebama.

Članak 70. - Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

142	Goran Hrgetic	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Predstavници obiteljskih domova ni udruga koja ih okuplja nisu uključeni u izradu ovog zakona. Pred nas se serviraju radikalne zakonske izmjene o ukidanju obiteljskih domova, bez analize stanja i uzimanja u obzir svih argumenata. Dovođenje pred zid nije samo problem za predstavnike domova, već i za korisnike i zaposlene. Neshvatljiva je lakoća predlaganja izmjene koja će dovesti u pitanje smještaj za više od 6000 korisnika i radna mjesta za više od 2000 zaposlenih.	Primljeno na znanje	Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijским nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostor-ni uvjeti su često loši, a sve to rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se reorganiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže
143	Jasna Ćurković Kelava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Poštovani predlagatelji Zakona, U Nacrtu prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi predlažem slijedeće dopune i izmjene: I U članku 18., stavak 1 alineja 5. trebala bi glasiti: "5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života, iznimno do 3. godine života, bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život" Obrazloženje: Za majke s malim djetetom, a s ciljem prevencije odvajanja djeteta od majke, treba omogućiti sustavnu skrb do navršene 3. godine života djeteta kroz organizirano stanovanje majke s djetetom. Do navršene 1. godine života djeteta kako stoji u nacrtu, a i u aktualnom Zakonu o soc.skrbi, često nije dovoljno vrijeme za samostalan život s djetetom. Ova dopuna alineje odnosi se na majke za koje stručnjaci procjenjuju da dobro brinu o djetetu i zainteresirane su za dalju brigu za život s djetetom, no nemaju materijalne	Djelomično prihvaćen	Primjedba vezana uz čl.18. st.1 se prihvaća. Primjedba vezana uz čl.73. se ne prihvaća, jer će se usluga obiteljskog suradnika u narednom razdoblju financirati putem EU fondova. Primjedba vezana uz čl. 123. se ne prihvaća. Naime, u odnosu na važeći zakon u kojem dijete sudjeluje u plaćanju cijena usluga do najviše 50%, ovim je Nacrtom prijedloga Zakona sudjelovanje smanjeno na najviše 30% visine prihoda, pri čemu je uvedena i kategorija mlađe punoljetne osobe.

posao, obrazovanje. U tri godine sustav može puno napraviti za majku i dijete kako bi ostali zajedno i da budu funkcionalni, a u 12 mjeseci kako je predviđeno nacrtom vrlo malo ili gotovo ništa. Da dijete ne bismo odvajali od majke i ostavili u Domu i da majka ponovo ne bi postala "socijalni slučaj" treba napraviti ovu dopunu. Sukladno ovoj dopuni treba dopuniti sve članke u Nacrtu u kojima se spominje ova korisnička grupa (čl.109., čl. 115. i dr.).

Procjena financijskog učinka: Po sadašnjem prijedlogu nakon navršene prve godine života djeteta, kad majka često nije u mogućnosti preuzeti brigu o djetetu, dijete ostaje u Domu na smještaju (košta oko 11.000,00 kn mjesečno), majka po izlasku iz Doma ponovno je korisnica sustava - ZMN - 800,00 kn, ukupno za oboje oko 12.000,00 kn.

Po ovom prijedlogu dopune dijete odrasta uz majku koja o njemu brine uz podršku sustava kroz organizirano stanovanje koje za oboje košta 7.500,00 kn mjesečno!!! Majka se dodatno školuje, stječe zanimanje, zapošljava se... Ovom dopunom bismo sustav skrbi o majkama s malom djecom učinili puno humanijim, boljim i korisnijim. Majki s djetetom kojima treba produžiti podršku do navršene 3. godine života djetetu procjenjujemo da bi godišnje bilo od 10 do 15 u RH.

II Predlažem dopunu članka 73. Nacrta novom 16. alinejom: "16. obiteljska (roditeljska) asistencija"

Obrazloženje: Obiteljska (roditeljska) asistencija bi bila nova usluga u sustavu za roditelja/e koji brinu o djeci, ali nemaju dovoljne kapacitete za sveobuhvatnu brigu o njima.

Usluga bi se realizirala zapošljavanjem obiteljskih (roditeljskih) asistenata (pomagača) koji bi pomagali roditeljima u organizaciji i provedbi svakodnevne brige o djeci.

Ovom uslugom preveniralo bi se izdvajanje djece iz rizičnih obitelji te omogućilo njihovo odrastanje uz vlastite roditelje (uz konkretnu pomoć sustava) što je nemjerljiva korist za djecu.

Financijski učinak usluge: Umjesto izdvajanja djece iz obitelji i smještaja u dom (11.000,00 kn po djetetu mjesечно) zaposlile bi se

stručne osobe (uglavnom srednje stručne spreme). Razvoj usluge donio bi velike uštede sustavu, podržao bi trendove deinstitucionalizacije, odnosno prevenciju institucionalizacije djece.

III Predlažem da se u članku 123. napravi dopuna ili izmjena da dijete ili mlađa punoljetna osoba bez odgovarajuće roditeljske skrbi koja ima redovite mjesečne prihode (plaća ili sponzorski džeparac) ne sudjeluje u plaćanju usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

Obrazloženje: S ciljem sigurnog osamostaljivanja mladih bez odgovarajuće roditeljske skrbi, funkcioniranja i integriranja nakon izlaska iz ustanove, mlade osobe koje su zaposlene i ostvaruju prihode najveći dio tih prihoda štede za samostalan život u vrijeme korištenja usluge organiziranog stanovanja.

Participiranje u troškovima usluge smještaja ili organiziranog stanovanja proces osamostaljivanja bi značajno usporio ili onemogućio. Sredstva kojima bi participirali u usluzi za proračun su gotovo beznačajna, a za mlade koji nemaju podršku obitelji uvijek prevelika.

Prijedloge izradila Jasna Čurković Kelava, dr.med.,
ravnateljica Dječjeg doma
ZAGREB

144	UDRUGA INVALIDA RADA ZAGREBA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Poštovani,</p> <p>predlažemo da se članak 30. izmijeni na način da se doda novi stavak koji glasi:</p> <p>- Od prihoda se izuzima i iznos mjesečne rate kredita ako je isti realiziran za rješavanje osnovnih stambenih pitanja korisnika i ako i sve do, korisnik skrbi o maloljetnoj djeci. (Jednako se odnosi i na SVE ostale članke Zakona o socijalnoj skrbi koji cenzusno računaju prihod korisnika - poput članka 61. i slično.)</p> <p>Predlažemo da se članak 46. izmijeni na način da se u stavku 2. doda i sljedeća kategorija korisnika:</p> <p>- Osobi s invaliditetom (i roditeljima djece s teškoćama u razvoju) za kupovinu lijekova i /ili zdravstvenih pomagala koja nisu pokrivena osnovnim niti dopunskim listama Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.</p> <p>U članku 63. stavku 2. predlažemo da se stavak ispravi i da glasi:</p> <p>„...u potpunosti nepokretna i kreće se uz pomoć ortopedskih pomagala ili...“.</p> <p>Predlažemo da se članak 103. točka 1. stavak 3. izmijeni na način da glasi:</p> <p>„...je prosječni mjesečni prihod samca ili članova kućanstva u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka, manji od 400% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.“</p> <p>Predlažemo da se točka druga članka 63. izmijeni i da glasi:</p> <p>„Ako prosječni mjesečni prihod samca ili članova kućanstva iz stavka 1. točke 3. ovoga članka prelazi iznos od 400% osnovice, a nije veći od 500% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, korisniku koji ispunjava uvjete iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka odobrava se 50% cijene troškova usluge pomoći u kući.“</p> <p>Za kraj, molimo da se iznosi mjera Doplatka za tuđu pomoć i njegu i Osobne invalidnine određene Zakonom povećaju za iznos od 100 kuna za svaku mjeru zasebno.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zahvaljujemo na komentaru. Vežano uz komentar na članak 30. napominjemo da ćemo do isti uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga zakona. Vežano uz komentar na članak 46. napominjmo da priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga je nije moguće prihvatiti prijedlog na način kao što predlažete jer pri savkom postupku potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova koji mogu nastati uslijed raznih životnih okolnosti.</p> <p>Člankom 63. stavak 2. propisano je da se pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja je potpuno nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala. Naime, svrha navedenog prava je zaštita osoba s najtežim oštećenjima zdravlja kojima je neophodna cjelodnevna pomoć, podrška i skrb druge osobe u svim aktivnostima samozbrinjavanja.</p>
145	HAJDI KATINAC	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Dijana Aničić predsjednica Udruge Anđeli Split sudjelovala je kao član radne skupine za izradu nacrtu prijedloga zakona o socijalnoj skrbi te je u više navrata napominjala kako niti jedan prijedlog Udruge Anđeli kao niti prijedlozi nekih drugih Udruga nisu uzeti u obzir čak</p>	Nije prihvaćen	<p>Hvala na komentaru i prijedlozima. Pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja priznaje se pružatelju njega te on ostvaruje, osim naknade, i prava iz mirovinskog i zdravstvenog sustava te pravo na odmor. Zakonom o</p>

niti nakon nekoliko prigovora i zamolbi da se mišljenja članova radne skupine, pogotovo onih koji dolaze iz prakse, moraju uzeti u obzir kada se radi o reguliranju prava usoba s invaliditetom. Niti jedan prijedlog izmjena Zakona nije uzet u obzir pa ovim putem ponavljamo stavove Udruge Anđeli u odnosu na nužne izmijene Zakona koje se odnose na reguliranje statusa roditelja-njegovatelja. a) Status roditelja-njegovatelja - u odnosu na samo priznavanje prava

- pravo na njegovatelja priznaje se djetetu kojemu je zbog održavanja kvalitete života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata, a status njegovatelja može se priznati roditelju koji je osposobljen za izvođenje takvih zahvata ili drugoj osobi stručnoj za takve poslove.

- ukoliko je roditelj osposobljen za izvođenje potrebnih zahvata, što procjenjuje nadležni liječnik, ima pravo izabrati da li će sam obavljati poslove njegovatelja ili će obavljanje tih poslova prepustiti trećoj osobi (stručnom zdravstvenom djelatniku).

- u slučaju da roditelj odluči sam obavljati poslove njegovatelja roditelju se priznaje plaća (ne naknada kao pomoć države) za njegov rad i u odnosu na to primjenjuju se prava i obveze iz radnog odnosa, odnosno Zakona o radu.

- u slučaju da roditelj nije osposobljen obavljati potrebne zahvate, ili iz drugih razloga nije u mogućnosti obavljati poslove njegovatelja, ostvarenje prava djeteta na njegovatelja može se prepustiti drugoj, stručnoj osobi, u kojem slučaju se isplaćuje plaća toj osobi (sa kojom onda Centar za socijalnu skrb ili druga nadležna institucija sklapa ugovor). Ugovor o obavljanju poslova njegovatelja može se sklopiti i sa Ustanovom koja pruža takve oblike skrbi.

- u slučaju da posao

obavljati osoba iz Udruge osoba, a ne roditelj, u tom slučaju roditelj ima pravo zasnovati radni odnos, te je potrebno osigurati da primanja roditelja koja su ispod državne prosječne plaće ne utječu na pravo djeteta na njegovatelja, odnosno plaća koja se isplaćuje za posao njegovatelja u tom se

izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) proširen je krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja-njegovatelja/njegovatelja, te se Nacrtom prijedloga zakona dodatno proširuje krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja-njegovatelja/njegovatelja. Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona, pravo na status roditelja-njegovatelja može se priznati jednom i drugom roditelju.

Roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63.

ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice. Obzirom da je status roditelja-njegovatelja/njegovatelja u sustavu socijalne skrbi, korisnik ostvaruje pravo na naknadu, a ne na plaću.

Svrha prava na status roditelja-njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade.

Priznavanjem prava na status roditelja-njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

b) u odnosu na stjecatelje prava

- potrebno je izvršiti kategorizaciju djece kojima se priznaje pravo na njegovatelja i to na način:

a) prva kategorija su djeca kojima je zbog održavanja kvalitete života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko – tehničkih zahvata, potpuno nepokretna djeca, ili djeca sa višestrukim oštećenjima koja su u tolikoj mjeri teška da je dijete potpuno ovisno o pomoći treće osoba

b) druga kategorija djece su djeca sa višestrukim oštećenjima, ovisna o brzi druge osobe, ali u odnosu na koje je potrebna manje intenzivna skrb, odnosno nisu potrebni medicinsko-tehnički zahvati, djeca su pokretna, samostalno jedu i sl.

- smatramo bitnim da se i jednoj i drugoj kategoriji prizna pravo na njegovatelja, no isto tako smatramo da plaća za obavljanje poslova njegovatelja ne može biti jednaka, te je potrebno utvrditi različite osnovice.

- u odnosu na prvu kategoriju djece osnovica za izračun plaće trebala bi biti barem jednaka onoj na temelju koje se vrši izračun plaće za medicinske sestre (iako je takva plaća izračun za osmo satno radno vrijeme, a ovdje se radi od 24 satnom radnom vremenu).

- u odnosu na drugu kategoriju osnovica za izračun plaće trebala bi biti polovina utvrđene plaće za njegovatelja koji taj posao obavlja za djecu iz prve kategorije.

- Zakonom o socijalnoj skrbi potrebno je zaštititi osobe koje su ostvarile pravo na status roditelja-njegovatelja nakon prestanka prava zbog smrti djeteta, što smo u više navrata predlagali ne samo kroz posljednje prijedloge za izmjene Zakona, i to na način da se osigura naknada osobama kojima je na ovaj način prestalo pravo na status roditelja-njegovatelja 6 mjeseci od smrti

djeteta. Naime, prema sadašnjim odredbama Zakona to pravo prestaje danom smrti djeteta što roditelja ostavlja bez ikakvih financijskih sredstava te im nije omogućeno vrijeme prilagodbe odnosno vrijeme za pronalaženje zaposlenja.

Zaključak:

Smatramo da bi na predloženi način djeca koja spadaju u kategorije najtežih osoba s invaliditetom bila primjereno osigurana i to stoga jer bi to pravo pripadalo njima. Na ovaj način ne dolazi do apsurdne situacije da se obiteljima s više djece priznaje pravo samo jedno djetetu, odnosno kao što je to bio slučaj priznaje „jedan status“. Također, djeca bi bila osigurana i u slučaju da njihovi roditelji nisu osposobljeni za obavljanje poslova primjerene njega koja im treba ili iz drugih razloga nisu u mogućnosti pružati im adekvatnu skrb. Nadalje, ovakvim izmjenama ne dira se u stečena prava roditelja da za provođenje njege dobivaju naknadu, već im se daje mogućnost da ukoliko nisu sposobni obavljati posao njegovatelja taj posao za njegovo dijete obavlja netko drugi, a njemu se omogućava da samostalno na drugi način, primjerice zasnivanjem radnog odnosa, još više doprinese kvaliteti života kako svog tako i djeteta.

Napominjemo da su iskazani prijedlozi izmjena i dopuna Zakona o socijalnoj skrbi odraz stvarnih potreba koje su utvrđene u praksi, te su prema našem mišljenju, upravo ono što je u ovom trenutku najpotrebnije. Molimo Vas da nam pomognete kako bi ostvarili naše zahtjeve, odnosno kako bi svi skupa učinili sve da se djeci najtežim tjelesnim invalidima, kao i njihovim obiteljima, osigura barem malo kvalitetniji i dostojanstveniji život.

146	DNEVNI CENTAR ZA REHABILITACIJ U VERUDA PULA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Dnevni centar za rehabilitaciju Veruda - Pula ustanova je socijalne skrbi čiji su korisnici djeca s teškoćama u razvoju koja odstupaju u neuromotornom i psihomotornom razvoju, djeca školske dobi s motoričkim i utjecajnim teškoćama u razvoju te odrasle osobe s utjecajnim i motoričkim teškoćama u razvoju. U okviru svojih usluga Centar pruža i usluge rane intervencije, psihosocijalne podrške, poludnevnog boravka i pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja (integracija). Navedene usluge pružale su se na temelju rješenja nadležnog Centra za socijalnu skrb. Sukladno čl.77. Nacrta prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi navedene usluge pružaju se na temelju uputnice Zavoda, uz iznimku usluge poludnevnog boravka koja se može pružati i na temelju rješenja. Da li to znači da će postojeća, važeća rješenja Centara za socijalnu skrb automatizmom biti zamijenjena uputnicama Zavoda ili će roditelji/skrbnici ponovo morati podnositi zahtjev za pokretanje postupka radi priznavanja prava u sustavu socijalne skrbi pri čemu će se provoditi sveobuhvatna procjena potreba korisnika, rizika i snaga obitelji i resursa lokalne zajednice te izrađivati individualni plan promjene odnosno plan intervencija?	Primljeno na znanje	Navedena materija regulirana je člankom 323. i 324. u prijelaznim i završnim odredbama ovog Nacrta prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.
147	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Zajamčena minimalna naknada u Austriji vezana je uz aktivnu raspoloživost korisnika za prihvaćanje eventualnog zaposlenja, kao i sudjelovanje u doškolovanju i prekvalifikacijskim aktivnostima. Iznimke su majke sa tek rođenom djecom, osobe iznad dobi za umirovljenje, korisnici koji skrbe za člana obitelji ili o jako bolesnoj djeci. U slučaju da korisnik ne sudjeluje u gornjim aktivnostima, naknada mu se umanjuje 25% za jedan mjesec, 50% ako izbjegava obveze dva ili više mjeseci zaredom. Na kraju gubi cjelokupnu zajamčenu minimalnu naknadu, osim dodatka za stanovanje. Trebalo bi navedeno uzeti u obzir.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na iznesenom prijedlogu.

148	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Potrebno je uvođenje zajamčenog minimalnog standarda.</p> <p>U Austriji naknada za troškove stanovanja podrazumijeva naknadu rente, a troškovi struje, grijanja i komunalija pokrivaju se iz osnovne socijalne pomoći. Zakon o socijalnoj skrbi je propisao koji dio troškova stanovanja pokriva regionalna i lokalna samouprava korisnicima zajamčene minimalne naknade pri CZSS-ima u cijeloj RH, no radi nejednake razvijenosti JLS na nivou države postojeći propisi ne osiguravaju jednaku zaštitu svim korisnicima zajamčene minimalne naknade.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na iznesenom prijedlo-gu.
149	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Uočeno je davanje važnosti i potreba suradnje i usklađivanja politika centralne vlasti/vlade sa onima na lokalnoj razini.</p> <p>Potrebno je osnaživanje JLP (R)S s ciljem unapređenja njihovih kapaciteta za pružanje neposredne zaštite korisnicima.</p> <p>Također, predlaže se povezivanje manjih lokalnih jedinica u pružanju usluga u zajednici (npr. gerontodomaćice).</p> <p>Potrebno je vezati uz postupak socijalnog planiranja na nivou županija.</p> <p>Svaki oblik suradnje različitih razina vlasti u cilju iznalaženja najboljih modela u politikama socijalne skrbi prema korisnicima je ne samo poželjan nego i nužan.</p> <p>Kod nas koliko god postoji još uvijek ta povezanost državne, županijske i gradske (općinske razine) nije dovoljna, počev od nepostojanja uvida u međusobne baze podataka pa nadalje, jer veliki postotak korisnika je su iste osobe.</p>	Primljeno na znanje	<p>Za unapređenje planiranja socijalnih usluga pristupilo se provedbi projek-ta Potpora poboljšanju socijalnih usluga u Hrvatskoj (SRSP, 2020) čiji je cilj razvoj nove metodologije za procjenu potreba u području socijal-nih usluga. Cilj je osigurati ujednač-en pristup u procjeni potreba za sve korisničke skupine i sve socijalne usluge što će rezultirati izradom no-vih socijalnih planova utemeljenih na jedinstvenom metodološkom pristu-pu. Unaprijeđeno planiranje socijalnih usluga putem razvoja nove metodo-logije za procjenu potreba obuhvatit će mehanizam procjene i planiranja potreba za socijalnim uslugama pu-tem kojeg će nacionalna i lokalne vlasti (županije/gradovi) preispitivati detalje profila svojeg stanovništva i te informacije koristiti za razvoj pla-na usluga u cilju ispunjavanja priori-tetnih potreba stanovništva. Procjena potreba bit će raščlanjena po različi-tim lokalitetima na osnovi formiranih lokalnih zajednica. Procjena potreba uključivat će demografski pregled, ali i pregled javnih usluga i nejedna-kosti pružajući različite podatke, primjerice o dobi stanovništva, razi-nama materijalne oskudice, trenu-tnim troškovima za socijalne usluge i trenutnom pružanju usluga, dječj na skrbi, prevalenciji invaliditeta i dr.</p>

150	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Usluge treba približiti korisnicima na najnižoj razini teritorijalnog ustroja jer je to korisnicima najbliže (pr. dnevni centri, radionice i sl). Međutim, pojedine usluge su povremene ili vrlo specifične, neracionalno ih je organizirati na razini općina, pa je korisnike u tom slučaju potrebno objediniti u jedan centar iz više općina i sl. To bi se, dakle, moglo organizirati korisnicima na razini županije.	Primljeno na znanje	Za unapređenje planiranja socijalnih usluga pristupilo se provedbi projekta Potpora poboljšanju socijalnih usluga u Hrvatskoj (SRSP, 2020) čiji je cilj razvoj nove metodologije za procjenu potreba u području socijalnih usluga. Cilj je osigurati ujednačen pristup u procjeni potreba za sve korisničke skupine i sve socijalne usluge što će rezultirati izradom novih socijalnih planova utemeljenih na jedinstvenom metodološkom pristupu. Unaprijeđeno planiranje socijalnih usluga putem razvoja nove metodologije za procjenu potreba obuhvatit će mehanizam procjene i planiranja potreba za socijalnim uslugama putem kojeg će nacionalna i lokalne vlasti (županije/gradovi) preispitivati detalje profila svojeg stanovništva i te informacije koristiti za razvoj plana usluga u cilju ispunjavanja prioriternih potreba stanovništva. Procjena potreba bit će raščlanjena po različitim lokalitetima na osnovi formiranih lokalnih zajednica. Procjena potreba uključivat će demografski pregled, ali i pregled javnih usluga i nejednako-kosti pružajući različite podatke, primjerice o dobi stanovništva, razinama materijalne oskudice, trenutnim troškovima za socijalne usluge i trenutnom pružanju usluga, djeci na skrbi, prevalenciji invaliditeta i dr.
151	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Potrebno je razmišljati o potrebi uvođenja diskrecijske odluke koja omogućava fleksibilnost u donošenju odluka o pojedinim korisnicima. •Svaka institucija koja odobrava pojedine vrste pomoći, pa i županija, treba poticati volontiranje tj. poseban radnoaktivni trud pojedinca, jer se na taj način ostvaruje jedno od temeljnih načela socijalne skrbi, a to je poticanje korisnika na „izlazak“ iz sustava socijalne skrbi i integracija u društvo.	Primljeno na znanje	U suradnji s korisnicima se izrađuje individualni plan promjene ili plan intervencija ovisno o potrebama i resursima u zajednici

152	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Socijalno planiranje na razini JLP(R)S kroz analizu kapaciteta i dostupnost mreže socijalnih usluga te definiranje specifičnih ciljeva razvoja institucionalnih i izvaninstitucionalnih usluga.</p> <p>Veliki dio županija donio je socijalne planove- JLS su imale po jednog predstavnika u izradi županijskih planova, no sve što je stavljeno u planove ne čini se izvedivo s obzirom na kapacitet i financ. sredstva.</p> <p>Preporučljivim se čini osigurati statističke podatke na integriranoj razini (ukoliko već nisu u sustavu SocSkrb ili povezanim bazama).</p>	Primljeno na znanje	<p>Uspostavljanje jedinstvene digitalne platforme za razmjenu, praćenje i analizu podataka o korisnicima i uslugama utjecat će na povećanje učinkovitosti i kontrole socijalnih usluga u sustavu socijalne skrbi povezivanjem centara za socijalnu skrb i pružatelja socijalnih usluga u mreži.</p> <p>Iako su trenutno dostupni podaci o potrebama dobar pokazatelj za potrebnim uslugama, za unapređenje planiranja socijalnih usluga pristupilo se provedbi projekta Potpora poboljšanju socijalnih usluga u Hrvatskoj (SRSP, 2020) čiji je cilj razvoj nove metodologije za procjenu potreba u području socijalnih usluga. Cilj je osigurati ujednačen pristup u procjeni potreba za sve korisničke skupine i sve socijalne usluge što će rezultirati izradom novih socijalnih planova utemeljenih na jedinstvenom metodološkom pristupu.</p>
153	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Zavod za socijalni rad treba biti medijator između Ministarstva i centara. Kao tijelo s javnim ovlastima, treba obavljati slijedeće zadatke: priprema katalog zadataka i radnih procesa koje obavljaju centri za socijalni rad, uzimajući pri tom u obzir socijalne usluge, aktivnosti koje centar obavlja sukladno javnim ovlaštenjima, aktivnosti koje centri obavljaju temeljem drugih zakona koje nisu iz područja socijalne zaštite; utvrđivanje standarda i normi za provođenje svih zadataka koji su povjereni centrima bilo putem javnim ovlasti, bilo putem drugih zakona ili propisa.</p> <p>Osim ovih zadataka, Zavod treba djelovati kao platforma centara za socijalni rad unutar koje se formuliraju zajednički interesi, analizira zakonodavstvo i predlažu izmjene, unaprijeđuju stručna znanja djelatnika u socijalnom radu.</p>	Primljeno na znanje	<p>Zahvaljujemo na iznesenom prijedlogu</p>

154	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Izdavanje kataloga svih naknada i prava koje korisnik može ostvarivati na nivou lokalne zajednice (JLP(R)S).</p> <p>Tijela središnje državne vlasti (ministarstva u području socijalne zaštite) trebala bi svake godine izdavati katalog naknada na središnjoj razini. Za ogledni primjer može poslužiti slovenski katalog. Naknade su svrstane po područjima (mirovine, nezaposlenost, socijalna skrb, obitelj, itd.). Za svaku naknadu daje se kratki opis, korisnici, uvjeti ostvarenja, itd.). Godišnje ažuriranje ne bi trebalo biti problem jer ipak se mijenja samo manji broj naknada, a većina ostaje kao u prethodnoj godini. Publikacija bi trebala biti dostupna u PDF obliku svim građanima. Lokalne jedinice bi trebalo potaći da po uzoru na ovaj katalog izdaju svoje kataloge naknada i učine ih dostupnima svojim građanima. Središnja državna vlast trebala bi oblikovati internet stranicu na kojoj bi bile dostupne sve statistike u području socijalne zaštite. Primjer za to je stranica slovenskoga „Ministarstva za rad, obitelj, socijalnu skrb i jednake mogućnosti“ (http://www.mddsz.gov.si/si/uvcl_javljanje_pravic/statistika/). Tako građani – putem linkova – lako mogu doći do različitih publikacija i izvješća o broju korisnika i iznosima naknada. Naša ministarstva i zavodi objavljuju dosta podataka, ali nedostaju podaci za određene naknade, npr. naknade za roditelje i posvojitelje, naknade prema „Zakonu o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata“, porezne olakšice i porezni rashodi u području socijalne zaštite.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na iznesenom prijedlogu
-----	---	---	---	---------------------	--------------------------------------

155	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Trebalo bi organizirati i pružanje usluga prema korisnicima. Jednostavnost u postavljanju i obradi Zahtjeva od strane korisnika – sve usmjereno korisniku i njegovim potrebama (brzina, smanjenje administriranja ...).</p> <p>Ova preporuka predstavlja glavni fokus sustava socijalne zaštite koji ima za cilj uspješnu organizaciju i učinkovitost rada. Socijalni radnik treba biti mobilizator sustava.</p> <p>Za ostvarivanje ovog cilja potrebno je:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pojednostavniti administriranje, - izraditi jedinstvene OBRASCE za potraživanje pomoći - utvrditi UREDOVNO RADNO vrijeme isključivo za stranke koje su korisnici socijalnih naknada - utvrditi rokove za ostvarivanje prava i dr. – dakle sve usmjeriti korisniku. 	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na iznesenom prijedlogu
156	Udruga za unapređenje kvalitete življenja "LET"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Potrebna je veća iskorištenost postojećih administrativnih podataka.</p> <p>Slovenski zavod za statistiku u provedbi ankete EU-SILC uzima podatke o dohodcima anketiranih iz administrativnih izvora, što je omogućeno slovenskim zakonom o statistici.</p> <p>Trebalo bi se i u Hrvatskoj preuzimati čim više varijabli iz administrativnih izvora (npr. Porezna uprava – JOPPD obrazac).</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na iznesenom prijedlogu
157	Katolička udruga "Kap dobrote"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	<p>Katolička udruga "Kap dobrote", IV Stara Peščenica 3, OIB: 97517626928, e-mail: kap-dobrote@zg.htnet.hr</p> <p>Poštovani,</p> <p>naša Udruga osnovana je od strane patera Antuna Cveka i suradnika službeno prije 30 godina od kada neprestano djelujemo. Djelovanje Udruge zasniva se na operativnom i konkretnom pomaganju i zaštiti konkretnih siromašnih, gladnih i nemoćnih korisnika koji se ne mogu brinuti o sebi, a nemaju nikoga tko bi o njima primjerenom brinuo. Stoga ćemo i u ovoj raspravi, vezano za najavljen veliku reformu socijalne politike, također biti konkretni i operativni. Oznaveajući rad na terenu i konkretne potrebe ove skupine korisnika, pozivamo Vas na omogućavanje sljedećih potrebi onima kojima to realno ne mogu priskrbiti:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. jedna dnevna podjela potrebnih dnevnih obroka sa neophodnim dnevnim potrebama 	Primljeno na znanje	<p>Intencija predlagatelja je smanjenje siromaštva i socijalne isključenosti osoba koje svojim radom, imovinom ili od obveznika uzdržavanja ne mogu zadovoljiti osnovne životne potrebe. Borbi protiv siromaštva pridonosi i decentralizacija sustava socijalne skrbi na način da su određena socijalna prava dužne osigurati i/ili financirati jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave (troškovi stanovanja, financiranje troškova pučke kuhinje, rad prihvatilišta i prenočišta za beskućnike). Jedinice područne (regionalne) samouprave imaju obvezu donošenja socijalnih planova kojima se postavljaju ciljevi i prioriteti u borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti. Osim toga, djelatnost socijalne skrbi obavljaju i udruge, vjerske zajednice te druge pravne i fizičke osobe što pridonosi borbi protiv siromaštva i socijalne isključenosti.</p>

2. osiguranje električne energije i vode
3. osiguranje grijanja na najlakši dostupan način
4. osiguranje smještaja za 1 500 beskućnika u mnogim napuštenim vojarnama i drugim objektima u vlasništvu države i jedinica lokalne samouprave

Medicinski priručnik Hrvatskog liječničkog zbora: "Loša prehrana (malnutricija) razvija se u stadijima: u prvom stadiju dolazi do promjena u razini hranjivih tvari u krvi i tkivima, zatim slijede promjene u razini enzima, pa dolazi do loše funkcije tjelesnih organa i tkiva, a zatim se pojavljuju simptomi bolesti i smrt."

Sve gore navedene potrebe koje ova skupina korisnika realno ne može priskrbiti potrebno je osigurati bez ukidanja njihovih novčanih socijalnih pomoći.

Ako se ovo omogući za naše nemoćne, gladne i prozeble ljude, ući ćete za sva vremena u povijest i svijeta i Hrvatske jer ćemo biti prva zemlja u kojoj nema čovjeka bez dnevnog obroka, bez vode, bez grijanja i u kojoj pojam nezbrinutoga i beskućnika ne postoji.

Sa sredstvima i snagama države, jedinica lokalne samouprave, volontera, dobrih ljudi, podupiratelja i dobrotvora u iz zemlje i inozemstva koje imamo na raspolaganju, vjerujemo i ne sumnjamo da ćemo zajedno uspjeti. Uspjeti ćemo zajedno zato jer će uz nas biti Bog i najveće oružje koje nam je dao- ljubav prema siromasima i gladnima i svi dobri ljudi svih svjetonazora koji će nam se pridružiti.

S poštovanjem,
Vinko Franković, predsjednik

158	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Ocjena stanja	<p>Socijalne usluge postaju sve važniji stup sustava socijalne skrbi. Potrebe će se svakako mijenjati pa predlažem da predlagatelj njihovom uređenju pristupa cjelovito kako se ne bi nepotrebno iscrpljivalo sa a) pretjeranim administriranjem i b) stalnim pobrojavanjem i normiranjem svake socijalne usluge. Bitno je zadržati fokus da one ostvare željene učinke. Dodatno, potpuno se slažem sa tvrdnjom "Postupak ugovaranja socijalnih usluga potrebno je pojednostavniti te omogućiti ravnopravno javljanje pružatelja usluga na javni poziv za podnošenje ponuda za sklapanje ugovora na način da pružatelji usluga imaju priliku za razvijanje kvalitete usluga i povećanje dobrobiti korisnika". Prethodno je bitno kapacitirati pružatelje te sustavno pratiti dostupnost socijalnih usluga u odnosu na potrebe na terenu.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
159	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	<p>Jedna od ključnih promjena ili reformi u Nacrtu prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi jest promjena ustroja sustava na način da se ukida pravna osobnost centara za socijalnu skrb, a centri se zamjenjuju središnjim Zavodom za socijalnu skrb, 21 podružnicom zavoda i ispostavama. Pridružujem se stavu i mišljenju Studijskog centra socijalnog rada, Katedre za radno i socijalno pravo, Katedre za upravnu znanost Pravnog fakulteta u Zagrebu te Hrvatske udruge socijalnih radnika, Hrvatske komore socijalnih radnika, Sindikatu zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi koji kaže da ovakav prijedlog neće pridonijeti učinkovitijem i djelotvornijem ustroju i radu sustava iz sljedećih razloga: 1) Tim se prijedlogom sustav socijalne skrbi u Hrvatskoj hipercentralizira, iako već postojeći sustav spada među visoko centralizirane sustave. Time se lokalnim/regionalnim vlastima oduzima mogućnost utjecaja na sustav socijalne skrbi, iako po Zakonu o socijalnoj skrbi</p> <p>obveze financiranja određenih prava (pomoć za stanovanje, pučka kuhinja, smještaj beskućnika, dio troškova centara za socijalnu skrb, domova socijalne skrbi...).</p> <p>Daljnja centralizacija sustava nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129. stav</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvaliti-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

kojem stoji da jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi. Novim prijedlogom Zavod za socijalnu skrb nema nikakvih obveza prema jedinicama lokalne samouprave u smislu da podnosi izvješća, a niti su lokalne/regionalne vlasti zastupljene u upravnom vijeću novog zavoda. Evidentno se ovdje radi o promjeni ustroja po uzoru na Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (HZMO) koji također ima područne službe, urede i ispostave. No, sustavi socijalne skrbi i mirovinskog osiguranja djeluju na različitim načelima. Logično je da postoji jedinstvena i centralizirana administracija koja upravlja javnim programom mirovinskog osiguranja jer su načela, uvjeti i naknade mirovinskog osiguranja isti na cijelom teritoriju RH. I sustav socijalne skrbi mora imati određenu razinu standardiziranosti na cijelom području zemlje, međutim, centri za socijalnu skrb trebaju odgovoriti standardnim, ali i specifičnim potrebama građana lokalnih zajednica u kojima djeluju. Ukidanjem pravne osobnosti centara za socijalnu skrb dovedeno je u pitanje demokratsko načelo supsidijarnosti i pozicija centara kao ključnih institucija ne samo socijalne skrbi, već i socijalne države. Osim toga, osnivanje zavoda za socijalni rad nije u skladu s potrebama socijalnog rada u zajednici koji se treba razvijati na lokalnoj razini i što više decentralizirati te odgovoriti (posebice socijalnim uslugama) na specifične potrebe građana.

2) Razlog za promjenu ustroja i ukidanje pravne osobnosti centara obrazlaže se neučinkovitim upravljanjem i neujednačenim postupanjima. Nigdje nije jasno navedeno o kakvim se konkretnim neujednačenim postupanjima radi i što je eventualni uzrok

takvog postupanja (nejasni zakonski propisi, izostanak podzakonskih akata, ustroj centara, nedostatna kontrola ministarstva ili nešto drugo). I u dosadašnjem ustroju ministarstvo je imalo dovoljno ovlasti da ujednači postupanja jer su centri bili odgovorni prema nadležnom ministarstvu, a ne prema lokalnoj samoupravi. To ne znači da je sadašnja mreža centara i podružnica idealna i da ne treba ulagati u unapređenje sustava i rada u organizaciji. Trebalo bi napraviti promjene u toj mreži ovisno o uočenim nedostacima (npr. transformirati manje centre u podružnice i sl.) te bi trebalo ojačati mrežu centara za socijalnu skrb novim zapošljavanjem stručnih i drugih djelatnika, stručnim osposobljavanjem, a posebice ulaganjem u njihovu infrastrukturu, između ostalog i korištenjem EU sredstava.

3) Naziv „centar za socijalnu skrb“ prepoznatljiv je i razumljiv većini hrvatskih građana te predstavlja dio tradicije duže od 60 godina tijekom koje su se uvijek ključne institucije socijalne skrbi nazivale „centri za socijalnu skrb“ ili „centri za socijalni rad“. Ukidanjem pravne osobnosti centara socijalne skrbi samo će se dodatno pogoršati javna percepcija socijalne skrbi, rast će nepovjerenje građana i usporit će se procesi unaprjeđenja djelatnosti.

160 Vanja Branica

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom

Smatram kako nije potrebno u zakonskom tekstu taksativno pobrojavati i definirati stručne postupke jer oni predstavljaju način ostvarivanja usluga i prava koje je moguće ostvariti u sustavu socijalne skrbi tako da bi se zakonski tekst trebao baviti definiranjem prava i usluga koje se u sustavu socijalne skrbi mogu ostvariti s ciljem i prevencije i prevladavanja socijalnih rizika. I tu podržavam prijedlog koelgice Opačić da se navode područja (klasteri) usluga te da se navede da je procjena potreba i tretmanski rad važni dio rada u socijalnoj skrbi. Uz preventivni rad i intervencije usmjerene zaštiti prava. Iako se u navođenju osnovnih pitanja govori o unaprijeđenju sustava zakonom nije predviđeno pružanje usluga na daljinu, korištenje asistivne tehnologije te se ne ostavlja prostor za

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također Zavod će stručnjake centara

inovacije u području socijalne skrbi. Ovako velikim normiranjem koje se pravda "uvođenjem reda" i centralizacijom sustava se povećava rizik da specifične potrebe lokalnih zajednica se i dalje ignoriraju i slabije se razvijaju socijalne usluge kojima se na njih može odgovoriti (zabačeni krajevi, otoci, potpomognuta područja i sl.). Ne navode se podaci na temelju kojih je donesena procjena da nisu ostvarili svoje ciljeve, takvi podaci se ne navode u ovom tekstu, a trebali bi s obzirom da se od te teze polazi.

Predviđa se osnivanje Zavoda za socijalni rad umjesto centara za socijalnu skrb čemu s čime izražavam duboko neslaganje iz više razoga. Jedan je tradicija Centra za socijalnu skrb, koja sam po sebi nije loša i dio je prepoznatljivosti sustava, centralna je institucija koja izvršava mjere za zaštitu građana u situacijama različitih kriza i psihosocijalnih rizika i koja svakako treba ostati samostalan entitet. Uvođenjem jednog ravnatelja i jednoig upravnog vijeća neće se riješiti niti jedan problem ovog sustava koji proizlaze iz prostornih, materijalnih, tehničkih uvjeta. Također, ne vidim da će se jedinstvenom stručnom službom za naveden poslove postići bilo kakvo unaprijeđenje, jer ta promjena sama po sebi neće generirati promjenu. Za promjene je potrebno ulagati za sredstva u razvoj stručnih kapaciteta kako bi u svojim lokalnim zajednicama mogli snažnije djelovati, osmišljavati i provoditi socijalne usluge i programe koji odgovaraju na potrebe pojedine lokalne zajednice i u tome im treba pružiti podršku, a ne centralizirati upravljanje jer je rizik centralizacije upravljanja u smanjivanju osobne odgovornosti za posao.

Smatram nepotrebnim uvođenje dodatnih administrativnih tijela jer se time neće riješiti pitanje osnaživanja i poboljšanje kvalitete stručnog neposrednog rada s korisnicima. Potrebno je raditi na jačanju kontrole, standardizaciji kvalitete što podrazumijeva i dostupnost i izvedbu same usluge (ne unifikaciji jer se time gubi iz vida individualizirani pristup koji je u temelju socijalnog rada i socijalne skrbi u odgovaranju na specifične potrebe pojedinog

jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

korisnika i obitelji). Potrebno je raditi na osiguravanju supervizije, methodske supervizije, ciljanih kvalitetnih edukacija s obzirom na potrebe stručnjaka, oživljavanje statusa mentora i kvalitetnog mentoriranja u svrhu uvođenja u posao te predlažem da se predviđeni novac od Zadova i Akademije usmjere s tom svrhom u postojeće sustave (Komora, strukovne organizacije) i organizacijske jedinice sustava koje već postoje. Ovim se prijedlogom ovako kako je prezentiran u ovom zakonu ne dodaje ništa novo i inovativno osim novih naziva i ustrojbenih jedinica čime se ad hoc stječe dojam velike reforme, ali suštinski sadržaj je već godinama poznat i treba raditi na provođenju i podizanju kvalitete. Također apeliram da se promjeni naziv zavod za socijalni rad jer je socijalni rad jedna od profesija koja djeluje u djelatnosti/sustavu socijalne skrbi.

Što se tiče same svrhe Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva nije jasno na koji način ono doprinosi boljoj zaštiti prava korisnika u sustavu socijalne skrbi, odnosno što će to tijelo raditi a da već ne radi ravnatelj i Ministarstvo kao dva stupnja rješavanja žalbi po postojećem modelu. Također, na ovaj način se daje ovlast procjenjivanja o stručnim postupcima onima koji nisu stručnjaci u nekom području, a ako će biti u povjerenstvo uključeni stručnjaci iz organizacija civilnog društva pitanje je kriterija po kojima će biti odabrani, odnosno koja razina kompetentnosti je potrebna. Uz to nije specificirano koji će biti rezultati rada, odnosno s kojim mehanizmima će Povjerenstvo raspolagati ukoliko se utvrde nepravilnosti i tko će biti odgovoran za otklanjanje tih nepravilnosti i što će to značiti za stručnjake. Ovakvo povjerenstvo pojačava kontrolu nad radom sustava socijalne skrbi, ali ne na način koji bi bio konstruktivan već na jedan način građanskog nadzora koji se može razumjeti kao nepovjerenje samog sustava u svoje instance koje postoje upravo s ciljem zaštite prava korisnika.

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Osnovna pitanja koja se
uređuju ovim Zakonom

Predlažem da se izbjegne taksativno pobrojavanje pa i "seciranje" stručnih postupaka koje se pretvaraju u usluge. Dodatno, nije jasno zašto se neke usluge uvode, a neke ne. Npr. ako govorimo o tretmanskim programima, možemo govoriti o različitim (zašto samo za prevenciju nasilja?), ili zašto se ne bi uvele usluge asistencije. Zaključno, predlažem da se predlagatelj ne uplete u zamku potrebe za taksativnim pobrojavanjem socijalnih usluga kako se pojave nove, već da ih okupi u klaster. NPR, zakonom se mogu odrediti nekoliko osnovnih područja usluga prema svsi na

- a) smještaj izvan vlastitog doma
- b) programi podrške u zajednici za uključivanje u obrazovanje, zapošljavanje i život zajednice
- c) usluge za psihosocijalno osnaživanje korisnika
- d) usluge asistencije za funkcioniranje u svakodnevnom životu

Tome se mogu dodati poslovi procjene i trijaže, ali sama socijalna usluga već mora u sebi sadržavati početnu procjenu korisnika. Ne bih miješala socijalnu uslugu od stručnog rada djelatnika CZSS koji će učiniti inicijalnu procjenu potreba korisnika i uputiti ga na odgovarajuće socijalne usluge.

Ako se žele urediti detalji stručnih poslova u okviru pojedinog klastera usluga, to se može učiniti podzakonskim aktima (ukoliko ne postoji dovoljna razina "povjerenja" pa je normiranje važno da se izbjegnu neke zloupotrebe)

S obzirom na specifičnosti u Hrvatskoj, po uzoru na Zakon o zdravstvenoj zaštiti predlažem da se zakonom omoguće (a podzakonskim aktima detaljnije urede) inovativni načini pružanja socijalnih usluga, posebice socijalnih usluga na daljinu (tele-socijalne usluge), socijalne usluge u dislociranim prostorima ili mobilne socijalne usluge, posebice za potpomognuta, brdsko-planinska i otočka područja. Također, predlažem da predlagatelj dodatno preuzme odgovornost za financijski razvoj socijalnih usluga u potpomognutim područjima koja imaju manje financijske kapacitete. Apsolutno podržavam da jedinice lokalne / regionalne

Primljeno na znanje Zahvaljujemo na komentaru.

samouprave zauzmu aktivniju poziciju u razvoju socijalnih usluga. No, ponovno bojim se da odlazimo u smjeru birokratizacije jednog sustava koji će otežati, usporiti i zakomplicirati razvoj socijalnih usluga. Jedinice lokalne (regionalne) samouprave trebaju pratiti potrebe za socijalnim uslugama, donositi socijalne planove i stvarati pretpostavke za povećanje dostupnosti usluga. No, pitanje je imaju li kapaciteta provjeriti uvjete za pružanje (osobito kada su usluge jako rascjepkane). Što se tiče ocjene obiteljskih domova, postoje li neki egzaktniji podaci potvrđuju tezu da nisu ostvarili ciljeve? Još jednom apeliram da predlagatelj odustane od hipercentralizacije sustava što je suprotno europskim standardima. Ako se koristi termin Hrvatski zavod za socijalni rad, Važno je da se razdvoji profesija od sektora/djelatnosti. Socijalni rad je profesija i akademska disciplina. Socijalna skrb je djelatnost. U tom slučaju Hrvatski zavod za socijalnu skrb je semantički pravilnije rješenje. No, u praksi smatram da nije opravdano da na ovaj način postoji takvo jedno nacionalno tijelo (bez obzira kako se zvalo).

Kako će konkretno biti ustrojene razine odgovornosti unutar ovakvog centralnog tijela? Svakako treba definirati u zakonu da bi se utvrdila razina hijerarhiziranosti i centraliziranosti sustava koji bi a priori trebao biti decentraliziran i blizak korisniku.

Čime se zapravo opravdava ovakav radikalni zahvat? Koji podaci govore o tome da nije postojalo dovoljno "ujednačenosti" i što "ujednačenost zapravo znači u državi koja je izrazito heterogena po razvijenosti socijalnih usluga i infrastrukture?

Oko obiteljskih centara pređen je dugi put različitim mogućnostima, ali kvalitativno drugačije donijeti nacionalni Obiteljski centar sa 21 podružnicom, a što već nije bilo moguće kada su bili samostalne ustanove? Visoka centralizacija stvara neke nove (moguće nepotrebne) rizike.

			<p>Povjerenstvu za pritužbe građana, bilo bi dobro imati jasnoću oko toga što se događa nakon što ovakvo Povjerenstvo odradi svoj posao, a nema smisla da je u njemu ponovno predstavnik Ministarstva (istog onog protiv čijeg mišljenja korisnik izjavljuje nezadovoljstvo).</p>		
162	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	<p>Podržavam komentar - „Prateći kvalitetu pružanja usluge smještaja u obiteljskim domovima Ministarstvo je utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj, a to je obiteljski način života unutar obiteljskog doma, a niti je bila u mogućnosti pružiti očekivanu razinu kvalitete usluge koju primjerice ustanove u sustavu socijalne skrbi pružaju i to zbog premalog broja pružatelja usluga posebice stručnjaka koji su potrebni korisničkim skupinama uključenim u obiteljske domove ili neadekvatne infrastrukture u kojoj se pružala usluga. Smatramo da će razdoblje od pet godina biti dovoljno da se obiteljski domovi preorganiziraju u ustanovu u sustavu socijalne skrbi poštujući sva definirana pravila o prostornim i kadrovskim uvjetima kako bi i dalje mogli pružati uslugu smještaja. Obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od šest godina, u slučaju da nisu u mogućnosti osnovati ustanovu, imat će mogućnost bavljenja udomiteljstvom bilo kao tradicionalni udomitelji ili standardni udomitelji (odnosno profesionalni udomitelji) sukladno Zakonu o udomiteljstvu.“</p> <p>Udruga za informiranje, širenje i razvoj socijalnih usluga za starije „starKA“ traži odgodu donošenja ovog Zakona jer prijedlog nije donesen u skladu s preporukom Nacionalnog plana razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2027. godine koji jasno definira preduvjete za razvoj socijalnih usluga a to je „Pažljivo planiranje mjera javnih politika osnovni je preduvjet za razvoj socijalnih usluga“.</p> <p>Pažljivo planiranje je izostalo te nisu ispunjeni preduvjeti za razvoj socijalnih usluga na način da se ostvare kratkoročni i srednjoročni ciljevi Nacionalnog plana „Socijalne usluge u</p>	Primljeno na znanje	<p>Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, što rezultira nekvadratnom uslugom za korisnike. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se re-organiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštovanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomiteljstvo sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.</p>

Hrvatskoj raznovrsne su, dostupne i kvalitetne, te jamče bolje uvjete života svim socijalno osjetljivim skupinama stanovništva." te, kao takav, prijedlog nije u skladu s Nacionalnom razvojnom strategijom Republike Hrvatske do 2030. godine, strateški cilj 5.5 „Zdrav, aktivan i kvalitetan život“.

Predlagatelj, naime, nije nigdje nit argumentirao prijedlog - valjane razloge ovog prijedloga nismo nit čuli nit vidjeli. Ako je predlagatelju uistinu cilj povećati standard i kvalitetu, podsjetili bismo da se to može učiniti izmjenom Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje usluga.

Predlagatelj prije iznošenja prijedloga nije proveo nužna istraživanja, analize, savjetovanja i projekcije kojima bi se jasno vidjele dobrobiti ili štetnosti ovakvog prijedloga, osigurale vrlo izvjesne potrebite mjere sanacije te provjerilo je li provediv u predloženom prijelaznom razdoblju. Dokaz da analiza nema, iskazi su samog ministra Josipa Aladrovića, potpisnika prijedloga, u medijskim nastupima, ali u nastupima drugih visokorangiranih i odgovornih zaposlenika u ministarstvu mu. Bude li potrebe, dostavit ćemo njihove izjave.

Pažljive analize nužne su za savjetovanje sa zainteresiranom javnošću, a glavni problem je što ni sam predlagatelj zakona nije upoznat s projekcijama kako bi se provedba ovog prijedloga odrazila na broj smještajnih kapaciteta za starije osobe, kvalitetu usluge, ravnomjernu rasprostranjenost i dostupnost usluga te utjecaj na životni standard samih korisnika ali i javnih izdataka i proračun Republike Hrvatske.

Podsjećamo, smještajni kapaciteti su već sada deficitarni što se navodi i Nacionalnom planu razvoja socijalne usluge za razdoblje od 2021. do 2027. godine:

„U Republici Hrvatskoj postoje smještajni kapaciteti za 29.414 odnosno za 3,68% osoba u dobi od 65 i više godina što je daleko niže od prosjeka EU koji iznosi 6%. Po broju ležajeva u ustanovama za dugotrajnu skrb

država članica EU (manji broj su imale samo Bugarska i Rumunjska) . „ Napomenuli bismo da su i ti podaci manjkavi jer nisu uzeti u obzir djelatnosti socijalnih usluga za starije osobe u zoni sive ekonomije koja je, na žalost, sve brojnija i rasprostranjenija.

Udruga „starKA“ napravila je istraživanje mogućnosti transformacije obiteljskih domova predloženih transformacija odnosno reorganizacije obiteljskih domova u udomiteljstva i/ili privatne domove te studiju isplativosti reorganizacije u privatni dom.

Analiza reorganizacije u udomiteljstvo pokazuje da bi se pet od deset postojećih obiteljskih domova transformiralo u udomiteljstvo u prijelaznom razdoblju i to ne uz garanciju nastavka bavljenja djelatnošću; dvoje od petero bi se djelatnošću nastavilo baviti samo dok ne otplate postojeće kredite. Ostatku obiteljskih domova takav prijelaz nije prihvatljiv zbog financijske neodrživosti objekta i obitelji. S aspekta korisnika socijalne usluge, prijelaz na udomiteljstvo nije prihvatljiv jer je niže razine usluge radi isključivanja zdravstvene skrbi koja je za 2/3 sadašnjih korisnika obiteljskih domova prijeko potrebna.

Analiza reorganizacije u privatni dom pokazuje da bi se samo jedan od deset obiteljskih domova mogao reorganizirati u privatni dom. Budući da se djelatnost obiteljskog doma obavlja u objektu stambene namjene a privatnog doma u javnom objektu, prva prepreka takve reorganizacije je mogućnost prenamjene objekta iz stambenog u javni koja većina postojećih obiteljskih domova ne može ishoditi a riječ je i o dugotrajnom i skupom procesu. Drugi razlog nereorganizacije obiteljskog doma u privatni dom je financijska neodrživost poslovanja. Radi boljeg razumijevanja problema, Udruga „starKA“ napravila je studiju isplativosti privatnog doma uz poštovanje postojećeg Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga u domu. Za break-even odnosno da bi poslovao s nulom. takav dom mora imati

najmanje 45 korisnika i povećati cijenu smještaja za najmanje 30% uz preduvjet da radi sa 100% kapaciteta. Osim ogromnih zahtjeva za investicijska sredstva potrebna za dogradnju doma i povećanje smještajnih kapaciteta (2 mil. kuna), transformacija predstavlja izuzetno visok rizik radi povećanja cijena što će utjecati na popunjenost kapaciteta (samo 1/5 korisnika sama plaća smještaj u jeftinijim obiteljskim domovima, a privatni domovi po skupljim cijenama mjesta imaju!) ali i rizik radi dostupnosti radne snage. Obiteljski domovi su raspršeni i rasprostranjeni te dio njih radi u ruralnim sredinama s već sada manjkom potrebne i kvalificirane radne snage. Treći problem je razdoblje prijelaznog roka - u pet godina koliko predlagatelj sugerira, reorganizirati se u privatni dom je praktički nemoguće.

Planirani prijelazni rok od pet godina nije moguć ni iz razloga što postojeći obiteljski domovi podliježu Pravilniku o izmjenama i dopunama Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga (NN 28/2021, čl. 1, st. (6) „Zaštita od požara provodi se sukladno posebnim propisima, a zgrada u kojoj se pružaju usluge smještaja starijim osobama, mora imati izveden sustav za dojavu požara.« kojem se većina obiteljskih domova još nije prilagodila radi neizvjesnosti opstanka odnosno neodgovornog ponašanja zaposlenih u Ministarstvu rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike koji su u zadnjih godinu i više svakih nekoliko mjeseci u javnost izlazili s drugačijim rješenjima. Implementacija sustava zaštite od požara nije običan trošak u financijskom poslovanju obiteljskog doma, riječ je o investiciji za koju treba osigurati sredstva (nestabilna pravna regulativa i spomenuti istupi djelatnika ministarstva u javnosti otežavajući postupak odobrenja kod ministarstva). Situacija pa će dio obiteljskih domova djelatnost gasiti prije isteka prijelaznog roka odnosno već u prvim mjesecima iduće godine. Nigdje u planovima nije predviđena sanacija odnosno

pružateljima, a dio na bolničko liječenje.

Iz navedenoga je vidljivo da ovaj prijedlog vodi definitivnom smanjenju smještajnog kapaciteta dugotrajne skrbi za starije sobe i to čak do 60% manje odnosno za najmanje 4 000 bolesnih i teško bolesnih ljudi. Kako će se smanjivanje odraziti na pad kvalitete, porast sive ekonomije te troškove zdravstva (obiteljski domovi pružaju zdravstvenu skrb koja za sada ne opterećuje HZZO) i proračun lokalne samouprave i sam proračun Republike Hrvatske, treba još dodatno istražiti i analizirati.

Podsjetili bismo na analizu Nacionalnog plana razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2027. godine

„Udio stanovništva starijeg od 65 godina u Republici Hrvatskoj je 2019. iznosio 20,6% s tendencijom rasta do 2050. godine na 30,2%. Prosjek EU za 2019. godine iznosio je 20,3% s tendencijom rasta do 2050. godine na 29,5%. Iako demografske projekcije predviđaju pad stanovništva s 4,08 milijuna u 2019. godini na 3,39 milijuna u 2050 godini, u apsolutnim brojevima će doći do rasta populacije iznad 65 godina na više od milijun. Stopa siromaštva starijih osoba u Hrvatskoj pokazuje tendenciju rasta od 2014. godine i u 2019. godini je ona iznosila 30,1%, što je značajno više od prosjeka EU (16,1%).

Vidljivo je da Republika Hrvatska nema već danas dovoljno smještajnog kapaciteta dugotrajne skrbi i ne može si ni u jednom trenutku dopustiti smanjenje, kamo pak brisanje cijelog jednog korisnicima i starijim osobama prihvatljivog segmenta te uništavanje uspostavljene i uhodane infrastrukture socijalne djelatnosti koja pruža usluge za 25% odnosno četvrtinu postojećih korisnika skrbi sa smještajem cijele RH. Naše stanovništvo stari, aktivno stari (udio starijih od 85+ je sve veći među starijom populacijom, a istraživanja pokazuju da čak 68% starijih od 75+ godina ne može funkcionirati samostalno), radno sposobno stanovništvo iseljava, imamo velike rizike razvoja kroničnih bolesti među

starijima).

Na isto upozorava Europska komisija u svom izvješću dugotrajne skrbi Hrvatske za 2018 .godinu (ESPN Thematic Report on Challenges in long-term care, Croatia 2018): "An LTC crisis in Croatia is not far away, if not already upon us. LTC has to become the number one strategic priority across the health and social care sectors – with more resources devoted to it; the development of a continuum of care, improved assessment, case planning and case management; and timely and effective monitoring of quality standards. Empty rhetoric about 'subsidiarity' and 'family responsibility' can no longer be excuses for policy inaction."

Upozoravamo da su posljedice nepažljivog planiranja i izostanka realnih prethodnih analiza i projekcija ishoda ovog prijedloga vidljive već danas. Prijedlog još nije usvojen ni odbijen, samo je dan na savjetovanje javnosti, a svjedočimo velikom broju prodaje obiteljskih domova, započetih procesa zatvaranja djelatnosti.

Uzmemo li u obzir samo posljedice ovakvog neosnovanog i neplaniranog prijedloga, činjenicu da Republika Hrvatska nema dovoljno smještajnih kapaciteta po korisnicima i članovima im obitelji prihvatljivim cijenama, te da broj ilegalnih pružatelja raste iz dana u dan, u cilju zaštite samih korisnika ali i cijelog društva od vrlo moguće socijalne katastrofe, inzistiramo na odgodi donošenja Zakona o socijalnoj skrbi dok se ne zadovolje preduvjeti pažljivog planiranja koji će biti u skladu s kratkoročnim, srednjoročnim i dugoročnim ciljevima.

Problemi socijalne djelatnosti i skrbi za starije nisu od jučer, nisu novi, sustavno su stvarani i nadograđivani godinama, a dio odgovornosti leži upravo nedostatku komunikacije i umreženosti svih dionika djelatnosti te na manjku „pažljivog planiranja“ radi kojeg tražimo odgodu a na kojeg upućuje i izvješća Europske komisije :

2.2. Paterna

The assessment of LTC challenges indicates not only that LTC is seriously underdeveloped in Croatia, but also that there are no relevant data and no clear measures for developing LTC in the future, in particular in relation to the balance between cash and in-kind services, quality standards, and employment. Thus it is almost impossible to give any kind of prediction as to how LTC needs will be met in future. This is also reflected in key policy documents quoted so far, such as the 'Social Welfare Strategy for Older People in the Republic of Croatia for the Period 2017-2020' or 'The National Strategy for Equal Opportunities for People with Disabilities from 2017 to 2020'. Such documents lack evidence and clear targets and measures, and remain consequently rather descriptive with very vague commitments. Even when some of the problems (and definitively not all of them) are rightly addressed, there are no clear indicators as to how to overcome them. In addition, it should be noted that such documents often refer to the 'subsidiarity' principle by which care should be performed primarily by people themselves and their families. However, subsidiarity involves measures and mechanisms which will enable families and local communities to take care of their frail members, so the mentioning of subsidiarity in such a context can be seen almost as an excuse for the limited intervention of the state.

2.3 Policy recommendations

In terms of policy recommendations, there is a clear need for more evidence in terms of statistics, indicators and research in order to plan for the future in an evidence-based way. Crucially, Croatia needs an LTC strategy, and above all a strategy that is clear in its objectives, priorities, goals, targets, responsible institutions, financing and is based on timely and appropriate monitoring and evaluation: the proliferation of strategies which simply gather dust²⁶ does not augur well here. More research is also needed into changing household and family forms and dynamics.

163 Autonomna
ženska kuća
Zagreb

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Osnovna pitanja koja se
uređuju ovim Zakonom

Novim zakonskim prijedlogom nije propisan način utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga za pružatelje čija adresa je klasificirana kao tajna sukladno Zakonu o tajnosti podataka. Iako je ova potreba prepoznata u resornom Ministarstvu prije šest godina, te je Ministarstvo nakon višekratnih sastanaka i opsežne argumentacije donijelo odluku da će se Zakonom o socijalnoj skrbi prepoznati specifični pružatelji socijalnih usluga na način da se propiše način utvrđivanja uvjeta bez fizičkog ulaska u prostor koji je na klasificiranoj tajnoj adresi, u ovom prijedlogu izmjena ponovno se propušta propisati poseban način utvrđivanja uvjeta koji u cijelosti može zadovoljiti potrebe provjera, ali bez fizičkog ulaska u prostor. Ovim prijedlogom razdvojeni su obveznici utvrđivanja uvjeta, pa proizlazi da su za udruge nadležne jedinice područne (regionalna) samouprave, a ne Ministarstvo kao do sada. S aspekta zaštite žena žrtava nasilja i njihove djece koja su smještena u sklonište s klasificiranom tajnom adresom, ovaj pristup je površan i ugrožavajući jer se ne prati politika Ministarstva i odluke koje su donesene u proteklom razdoblju, dakle, u ovom trenutku nedostaje dosljednost i vjerodostojnost koja može biti otklonjena u e-savjetovanju. Propisivanje posebnih procedura ujedno predstavlja ispunjenje pozitivnih obveze RH koje proizlaze iz Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i Istarske konvencije

Ako je potreba klasifikacije tajnosti podatka prepoznata od Vlade RH i Grada Zagreba prije više desetljeća, ako se kontinuirano ulaže znatan trud u čuvanje tajne, tada je aktualna dužnost tijela izvršne vlasti da u nacrt prijedloga zakona uvede mehanizme koji podržavaju tajnost, a ne da uvode ili toleriraju procedure koje očito

potkopavaju tajnost, i više od toga, nepostojanje adekvatnih procedura periodički ugrožava rad autonomnih tajnih skloništa jer im je licencija uvjet za natječaj, pa se svake tri godine iznova moraju prevladavati problemi koje zakon nije na

Nije prihvaćen

a utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga provodi se upravni postupak. Činjenično stanje utvrđuje se očevidom. U skladu sa Zakonom o općem upravnom postupku, očevid se provodi neposrednim opažanjem. Službenik koji ostvari pristup ili postupa s podacima utvrđenim jednim od stupnjeva tajnosti sukladno posebnom zakonu, dužan je čuvati tajnost tih podataka sukladno zakonu kojim se uređuju prva, obveze i odgovornosti službenika i namještenika u upravnim odjelima i službama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

			<p>Republika Hrvatska nesporno ima strateški interes usmjeren na zaštitu žrtava nasilja, pa stoga ima i strateški interes očuvati na svom teritoriju sklonište sa klasificiranom tajnom adresom. Zbog toga je u ovaj zakon potrebno uvesti odgovarajuće mehanizme utvrđivanja, što se dodatno predlaže uz odgovarajuće članke zakona.</p>	
164	MARIJA BREKALO TOKIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	<p>Tekst glasi : "Prateći kvalitetu pružanja usluge smještaja u obiteljskim domovima Ministarstvo je utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj, a to je obiteljski način života unutar obiteljskog doma, a niti je bila u mogućnosti pružati očekivanu razinu kvalitete usluge koju primjerice ustanove u sustavu socijalne skrbi pružaju i to zbog premalog broja pružatelja usluga posebice stručnjaka koji su potrebni korisničkim skupinama uključenim u obiteljske domove ili neadekvatne infrastrukture u kojoj se pružala usluga. Smatramo da će razdoblje od pet godina biti dovoljno da se obiteljski domovi preorganiziraju u ustanovu u sustavu socijalne skrbi poštujući sva definirana pravila o prostornim i kadrovskim uvjetima kako bi i dalje mogli pružati uslugu smještaja. Obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od pet godina, u slučaju da nisu u mogućnosti osnovati ustanovu, imat će mogućnost bavljenja udomiteljstvom bilo kao tradicionalni udomitelji ili standardni udomitelji (odnosno profesionalni udomitelji) sukladno Zakonu o udomiteljstvu."</p> <p>1. Aktivnosti nadzora nad obiteljskim domovima su se počele provoditi tek nakon što je otkriven ilegalni smještaj te nakon nesretnog slučaja, do tada su sve aktivnosti nadzora bile provedene na nekoliko obiteljskih domova (što potvrđuje sam izvještaj inspeksijskog nadzora) prije samih nesretnih slučajeva te je komentar potrebno u potpunosti obrisati jer sadrži netočne i neproverene, te izrazito šture informacije o samim provedenim inspeksijskim nadzorima koji ne pružaju potpunu sliku onoga što je navedeno kao loše kod obiteljskih domova.</p> <p>2. Obiteljski dom i udomiteljska</p>	<p>Primljeno na znanje Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspeksijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, što rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se reorganiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštovanje propisa i kvalitativnu uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.</p>

obitelj se razlikuju po broju zaposlenika i strukturi kadara, te nije jasno iz ovoga kako će točno kvaliteti doprinijeti prelazak u udomiteljsku obitelj koja mora imati samo krevet i noćni ormarić bez medicinskog osoblja i osoblja općenito. Nadalje sam nadzor nad udomiteljskim obiteljima obavlja centar za socijalnu skrb te nije jasno zadovoljava li udomiteljska obitelj za starije kvalitetu skrbi za starije osobe koja omogućava dostojanstven i kvalitetan život starije osobe bez medicinskog osoblja ako računamo da starija osoba ima velike potrebe za zdravstvenom i palijativnom njegom, te bi trebalo prije predlaganja TRANSFORMACIJE u udomiteljsku obitelj obiteljskog doma, provjeriti kvalitetu života u udomiteljskoj obitelji, i razlike u kvaliteti skrbi te dio "transformacije u udomiteljsku obitelj" trebalo brisati dok se ne utvrde kvalitete i razinu skrbi udomiteljske obitelji, koju jedina gospođa/gospodin u svojoj obiteljskoj kući bez pomoći medicinskog osoblja može pružiti 24 sata na dan kroz cijelu godinu bez obveze zapošljavanja radne snage.

3. Jednako tako postavlja se pitanje zlostavljanja starije osobe? Jer ako sama kvaliteta transformacije nije opravdana te se utvrdi da je njega u obiteljskim domovima višestruko bolja nego u udomiteljskim obiteljima, ruši li se tako kvaliteta života starije osobe i narušava njezin integritet i autonomnost te joj se smanjuje moć odabira smještaja, nudi lošiji smještaj i kvaliteta, može li se to klasificirati kao zlostavljanje starije osobe?

Molim da se cijeli tekst u kojem se spominju obiteljski domovi, izbriše te u skladu sa strukom i u dogovoru sa strukom napiše tekst koji ima valjane argumente iz kojih stoji dokaz o kvaliteti skrbi, dokaz o brizi za starije osobe, te dokaz o najboljem mogućem rješenju, koje će biti

165	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	<p>Ukidanjem pravne osobnosti centara za socijalnu skrb nikako se neće postići bolja učinkovitost sustava. Upravo suprotno. Predloženim ustrojem sadašnjih CZSS doći će do dodatne centralizacije ionako visoko centraliziranog sustava, a jedinice lokalne i regionalne samouprave potpuno su marginalizirane iako su dužne sufinancirati sustav kroz decentralizirana sredstva, dok istovremeno, prijedlogom nacrtu ZOSS nije predviđeno niti da sudjeluju u Upravnom vijeću Zavoda.</p> <p>Ovakav Zakonski prijedlog nije niti u skladu s potrebama socijalnog rada u zajednici koji treba biti maksimalno decentraliziran rukovodeći se specifičnim potrebama stanovništva različitih dijelova RH, uz standardizirana prava i usluge na koje će imati pravo svi građani.</p> <p>Ujedno valja uzeti u obzir da je pravna osobnost centara za socijalnu skrb terminološki prepoznatljiva svugdje u svijetu i naprosto je nevjerojatna i neprihvatljiva ideja o njihovom ukidanju jednom odredbom članka Zakona, a da nitko od dionika u sustavu socijalne skrbi, od svih strukovnih udruga, stručnjaka u neposrednom radu i Sindikata koji djeluju u sustavu socijalne skrbi nije suglasan sa prijedlogom takvog ustroja niti ga je predložio.</p> <p>Novi ustroj osim što je nepotreban nije stručno ni poslovno opravdan budući će dovesti do enormnih troškova oko preregistracija i novih natpisnih ploča ustanova, podružnica i „ispostava“ koji postupak po jednoj podružnici ili ispostavi za državni proračun iznosi cca. 4.500,00 kn. do 5.000,00 kn., a znamo da se ova novčana sredstva mogu i trebaju utrošiti za osiguranje uvjeta rada u centrima za socijalnu skrb čime bi se upravo poboljšala UČINKOVITOST koja bi trebala biti cilj novog Zakona. Stručni radnici centara za socijalnu skrb argumentirano su ukazali resornom ministru pisanim putem što je potrebno osigurati od strane osnivača za bolju učinkovitost i kvalitetniji javni servis. Nažalost u ovom nacrtu Zakona nisu prepoznati stvarni nedostaci i potrebe za unapređenje pružanja usluga našim korisnicima.</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unapređenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova čime će se smanjiti administriranje i jačati stručni rad.</p> <p>Pod ujednačenim postupanjima pod-razumijeva se ujednačavanje paradigme rada s korisnicima, korištenje stručnih metoda rada i standardiziranog instrumentarija i rad po principu „vođenja slučaja“, uz partnerski odnos korisnika i stručnjaka i individualizirani pristup uvažavajući pri tome specifične potrebe svakog korisnika i resurse lokalne zajednice. Sustav je rasterećen dijela poslova koji se odnosi na pravosuđe (socijalne ankete, uvjetni otpusti, pogodnosti izlaza), različite preporuke i davanja mišljenja za prava koja se ostvaruju na lokalnoj razini, naknade koje su vezane uz školovanje i prijevoz te naknadu do zaposlenja koje prelaze u druge sustave uz razmjene podataka putem informacijskog sustava SocSkrbi.</p>
166	Udruga za	NACRT PRIJEDLOG	„Prateći kvalitetu pružanja	Primljeno na znanje	Dugogodišnjim praćenjem

informiranje, širenje i razvoj socijalnih usluga za starije starKA

ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom

usluge smještaja u obiteljskim domovima Ministarstvo je utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj, a to je obiteljski način života unutar obiteljskog doma, a niti je bila u mogućnosti pružati očekivanu razinu kvalitete usluge koju primjerice ustanove u sustavu socijalne skrbi pružaju i to zbog premalog broja pružatelja usluga posebice stručnjaka koji su potrebni korisničkim skupinama uključenim u obiteljske domove ili neadekvatne infrastrukture u kojoj se pružala usluga. Smatramo da će razdoblje od pet godina biti dovoljno da se obiteljski domovi preorganiziraju u ustanovu u sustavu socijalne skrbi poštujući sva definirana pravila o prostornim i kadrovskim uvjetima kako bi i dalje mogli pružati uslugu smještaja. Obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od šest godina, u slučaju da nisu u mogućnosti osnovati ustanovu, imat će mogućnost bavljenja udomiteljstvom bilo kao tradicionalni udomitelji ili standardni udomitelji (odnosno profesionalni udomitelji) sukladno Zakonu o udomiteljstvu."

Udruga za informiranje, širenje i razvoj socijalnih usluga za starije „starkA“ traži odgodu donošenja ovog Zakona jer prijedlog nije donesen u skladu s preporukom Nacionalnog plana razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2027. godine koji jasno definira preduvjete za razvoj socijalnih usluga a to je „Pažljivo planiranje mjera javnih politika osnovni je preduvjet za razvoj socijalnih usluga“.

Pažljivo planiranje je izostalo te nisu ispunjeni preduvjeti za razvoj socijalnih usluga na način da se ostvare kratkoročni i srednjoročni ciljevi Nacionalnog plana „Socijalne usluge u Hrvatskoj raznovrsne su, dostupne i kvalitetne, te jamče bolje uvjete života svim stanovnicima“ te, kao takav, prijedlog nije u skladu s Nacionalnom razvojnom strategijom Republike Hrvatske do 2030. godine, strateški cilj 5.5 „Zdrav, aktivan i kvalitetan život“

Predlagatelj, naime, nije nudio

rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostorni uvjeti su često loši, što rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se re-organiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštovanje propisa i kvalitativnu uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomiteljstvo sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.

valjane razloge ovog prijedloga nismo nit čuli nit vidjeli. Ako je predlagatelju uistinu cilj povećati standard i kvalitetu, podsjetili bismo da se to može učiniti izmjenom Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje usluga.

Predlagatelj prije iznošenja prijedloga nije proveo nužna istraživanja, analize, savjetovanja i projekcije kojima bi se jasno vidjele dobrobiti ili štetnosti ovakvog prijedloga, osigurale vrlo izvjesne potrebite mjere sanacije te provjerilo je li provediv u predloženom prijelaznom razdoblju. Dokaz da analiza nema, iskazi su samog ministra Josipa Aladrovića, potpisnika prijedloga, u medijskim nastupima, ali u nastupima drugih visokorangiranih i odgovornih zaposlenika u ministarstvu mu. Bude li potrebe, dostavit ćemo njihove izjave.

Pažljive analize nužne su za savjetovanje sa zainteresiranom javnošću, a glavni problem je što ni sam predlagatelj zakona nije upoznat s projekcijama kako bi se provedba ovog prijedloga odrazila na broj smještajnih kapaciteta za starije osobe, kvalitetu usluge, ravnomjernu rasprostranjenost i dostupnost usluga te utjecaj na životni standard samih korisnika ali i javnih izdataka i proračun Republike Hrvatske.

Podsjećamo, smještajni kapaciteti su već sada deficitarni što se navodi i Nacionalnom planu razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2027. godine::

„ U Republici Hrvatskoj postoje smještajni kapaciteti za 29.414 odnosno za 3,68% osoba u dobi od 65 i više godina što je daleko niže od prosjeka EU koji iznosi 5%. Po broju kreveta u ustanovama za dugotrajnu skrb Hrvatska je na dnu ljestvice država članica EU (manji broj su imale samo Bugarska i Rumunjska) . „
Napomenuli bismo da su i ti podaci manjkavi jer nisu uzeti u obzir djelatnosti socijalnih usluga za starije osobe u zoni sive ekonomije koja je, na žalost, sve brojnija i rasprostranjenija.

Udruga „starKA“ napravila je istraživanje moćnosti

transformacije obiteljskih domova predloženih transformacija odnosno reorganizacije obiteljskih domova u udomiteljstva i/ili privatne domove te studiju isplativosti reorganizacije u privatni dom.

Analiza reorganizacije u udomiteljstvo pokazuje da bi se pet od deset postojećih obiteljskih domova transformiralo u udomiteljstvo u prijelaznom razdoblju i to ne uz garanciju nastavka bavljenja djelatnošću; dvoje od petero bi se djelatnošću nastavilo baviti samo dok ne otplate postojeće kredite. Ostatku obiteljskih domova takav prijelaz nije prihvatljiv zbog financijske neodrživosti objekta i obitelji. S aspekta korisnika socijalne usluge, prijelaz na udomiteljstvo nije prihvatljiv jer je niže razine usluge radi isključivanja zdravstvene skrbi koja je za 2/3 sadašnjih korisnika obiteljskih domova prijeko potrebna.

Analiza reorganizacije u privatni dom pokazuje da bi se samo jedan od deset obiteljskih domova mogao reorganizirati u privatni dom. Budući da se djelatnost obiteljskog doma obavlja u objektu stambene namjene a privatnog doma u javnom objektu, prva prepreka takve reorganizacije je mogućnost prenamjene objekta iz stambenog u javni koja većina postojećih obiteljskih domova ne može ishoditi a riječ je i o dugotrajnom i skupom procesu. Drugi razlog nereorganizacije obiteljskog doma u privatni dom je financijska neodrživost poslovanja. Radi boljeg razumijevanja problema, Udruga „starKA“ napravila je studiju isplativosti privatnog doma uz poštovanje postojećeg Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga u domu. Za break-even odnosno da bi poslovao s nulom, takav dom mora imati najmanje 45 korisnika i povećati cijenu smještaja za najmanje 22% uz preuzimanje ogromnih zahtjeva za investicijska sredstva potrebna za dogradnju doma i povećanje smještajnih kapaciteta (2 mil. kuna), transformacija predstavlja izuzetno visok rizik radi povećanja cijena smještaja na popunjenosti.

sama plaća smještaj u jeftinijim obiteljskim domovima, a privatni domovi po skupljim cijenama mjesta imaju!) ali i rizik radi dostupnosti radne snage. Obiteljski domovi su raspršeni i rasprostranjeni te dio njih radi u ruralnim sredinama s već sada manjkom potrebne i kvalificirane radne snage. Treći problem je razdoblje prijelaznog roka - u pet godina koliko predlagatelj sugerira, reorganizirati se u privatni dom je praktički nemoguće.

Planirani prijelazni rok od pet godina nije moguć ni iz razloga što postojeći obiteljski domovi podliježu Pravilniku o izmjenama i dopunama Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga (NN 28/2021, čl. 1, st. (6) „Zaštita od požara provodi se sukladno posebnim propisima, a zgrada u kojoj se pružaju usluge smještaja starijim osobama, mora imati izveden sustav za dojavu požara.« kojem se većina obiteljskih domova još nije prilagodila radi neizvjesnosti opstanka odnosno neodgovornog ponašanja zaposlenih u Ministarstvu rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike koji su u zadnjih godinu i više svakih nekoliko mjeseci u javnost izlazili s drugačijim rješenjima. Implementacija sustava zaštite od požara nije običan trošak u financijskom poslovanju obiteljskog doma, riječ je o investiciji za koju treba osigurati sredstva (nestabilna pravna regulativa i spomenuti istupi djelatnika ministarstva u javnosti otežali su pristup kreditnim linijama kod financijskih institucija) pa će dio obiteljskih domova djelatnost gasiti prije isteka prijelaznog roka odnosno već u prvim mjesecima iduće godine. Nigdje u planovima nije predviđena sanacija odnosno način zbrinjavanja tih korisnika. Možemo očekivati da će najveći dio otići na smještaj ilegalnim pružateljima, a dio na bolničko liječenje.

Iz navedenoga je vidljivo da ovaj prijedlog vodi definitivnom smanjenju smještajnog kapaciteta dugotrajne skrbi za starije sobe i to čak do 60% manje odnosno za najmanje 4 000 bolesnih i teško bolesnih ljudi. Kako će se smanjivanje odraziti na pad kvalitete, porast sive ekonomije te troškove

zdravstva (obiteljski domovi pružaju zdravstvenu skrb koja za sada ne opterećuje HZZO) i proračun lokalne samouprave i sam proračun Republike Hrvatske, treba još dodatno istražiti i analizirati.

Podsjetili bismo na analizu Nacionalnog plana razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2027. godine

„Udio stanovništva starijeg od 65 godina u Republici Hrvatskoj je 2019. iznosio 20,6% s tendencijom rasta do 2050. godine na 30,2%. Prosjek EU za 2019. godine iznosio je 20,3% s tendencijom rasta do 2050. godine na 29,5%. Iako demografske projekcije predviđaju pad stanovništva s 4,08 milijuna u 2019. godini na 3,39 milijuna u 2050 godini, u apsolutnim brojevima će doći do rasta populacije iznad 65 godina na više od milijun. Stopa siromaštva starijih osoba u Hrvatskoj pokazuje tendenciju rasta od 2014. godine i u 2019. godini je ona iznosila 30,1%, što je značajno više od prosjeka EU (16,1%).

Vidljivo je da Republika Hrvatska nema već danas dovoljno smještajnog kapaciteta dugotrajne skrbi i ne može si ni u jednom trenutku dopustiti smanjenje, kamo pak brisanje cijelog jednog korisnicima i starijim osobama prihvatljivog segmenta te uništavanje uspostavljene i uhodane infrastrukture socijalne djelatnosti koja pruža usluge za 25% odnosno četvrtinu postojećih korisnika skrbi sa smještajem cijele RH. Naše stanovništvo stari, aktivno stari (udio starijih od 85+ je sve veći među starijom populacijom, a istraživanja pokazuju da čak 68% starijih od 75+ godina ne može funkcionirati samostalno), radno sposobno stanovništvo iseljava, imamo velike rizike razvoja kroničnih bolesti među starijima).

Na isto upozorava Europska komisija u svom izvješću o dugotrajnoj skrbi Hrvatske za 2018. godinu (ESPN Thematic Report on Challenges in long-term care, Croatia 2018): "An LTC crisis in Croatia is not far away, if not already upon us. LTC has to become the number one strategic priority across the country".

with more resources devoted to it; the development of a continuum of care, improved assessment, case planning and case management; and timely and effective monitoring of quality standards. Empty rhetoric about 'subsidiarity' and 'family responsibility' can no longer be excuses for policy inaction."

Upozoravamo da su posljedice nepažljivog planiranja i izostanka realnih prethodnih analiza i projekcija ishoda ovog prijedloga vidljive već danas. Prijedlog još nije usvojen ni odbijen, samo je dan na savjetovanje javnosti, a svjedočimo velikom broju prodaje obiteljskih domova, započetih procesa zatvaranja djelatnosti.

Uzmemo li u obzir samo posljedice ovakvog neosnovanog i neplaniranog prijedloga, činjenicu da Republika Hrvatska nema dovoljno smještajnih kapaciteta po korisnicima i članovima im obitelji prihvatljivim cijenama, te da broj ilegalnih pružatelja raste iz dana u dan, u cilju zaštite samih korisnika ali i cijelog društva od vrlo moguće socijalne katastrofe, inzistiramo na odgodi donošenja Zakona o socijalnoj skrbi dok se ne zadovolje preduvjeti pažljivog planiranja koji će biti u skladu s kratkoročnim, srednjoročnim i dugoročnim ciljevima.

Problemi socijalne djelatnosti i skrbi za starije nisu od jučer, nisu novi, sustavno su stvarani i nadograđivani godinama, a dio odgovornosti leži upravo nedostatku komunikacije i umreženosti svih dionika djelatnosti te na manjku „pažljivog planiranja“ radi kojeg tražimo odgodu a na kojeg upućuje i izvješća Europske komisije :

2.2 Reforms

The assessment of LTC challenges indicates not only that LTC is seriously underdeveloped in Croatia, but also that there are no relevant data and no clear measures for developing LTC in the future, in particular in relation to the balance between cash and in-kind services, quality standards, and employment. Thus it is almost impossible to give any kind of

prediction as to how LTC needs will be met in future. This is also reflected in key policy documents quoted so far, such as the 'Social Welfare Strategy for Older People in the Republic of Croatia for the Period 2017-2020' or 'The National Strategy for Equal Opportunities for People with Disabilities from 2017 to 2020'. Such documents lack evidence and clear targets and measures, and remain consequently rather descriptive with very vague commitments. Even when some of the problems (and definitively not all of them) are rightly addressed, there are no clear indicators as to how to overcome them. In addition, it should be noted that such documents often refer to the 'subsidiarity' principle by which care should be performed primarily by people themselves and their families. However, subsidiarity involves measures and mechanisms which will enable families and local communities to take care of their frail members, so the mentioning of subsidiarity in such a context can be seen almost as an excuse for the limited intervention of the state.

2.3 Policy recommendations

In terms of policy recommendations, there is a clear need for more evidence in terms of statistics, indicators and research in order to plan for the future in an evidence-based way. Crucially, Croatia needs an LTC strategy, and above all a strategy that is clear in its objectives, priorities, goals, targets, responsible institutions, financing and is based on timely and appropriate monitoring and evaluation: the proliferation of strategies which simply gather dust²⁶ does not augur well here. More research is also needed into changing household and family forms and dynamics.

167	DUŠKO PLEČAŠ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	Nije jasno po kojim kriterijima se utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila cilj. I sam sam svjedok sasvim drugačije situacije budući imam majku u jednom obiteljskom domu. Veoma sam zadovoljan uslugom koju pružaju a isto tako i moja majka. Vlasnici obiteljskih domova ulažu ogromne napore i trud kako bi omogućili da se korisnici osjećaju kao kod kuće. Stoga, ne treba generalizirati. Ukoliko se obiteljski domovi preorganiziraju u ustanove u sustavu socijalne skrbi, tu se gubi sav smisao. Kako jedna ustanova može pružiti obiteljski način života. Mišljenja sam da ne treba nikako ići sa ukidanjem obiteljskih domova, nego naprotiv, treba stimulirati i pomoći ljudima koji se odluče za otvaranje istih.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nad-zorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostor-ni uvjeti su često loši, što rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se re-organiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smješta-ja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitativnu uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomiteljstvu sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.
168	DARINKA KLARIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	Javnosti, pretpostavljam, nije poznato na koji način su provedene analize na temelju podataka dobivenih preispitivanjem kvaliteta pružanja usluge u obiteljskim domovima i na kojem uzorku, a na kojima se zasniva tvrdnja da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj. Tako se na temelju ranije važećih propisa iz sustava socijalne skrbi najprije ustrojilo osnivanje obiteljskih domova na način da osnivači fizičke osobe, čini se, nisu imale odgovarajuće podrške sustava, te su njihova ne samo materijalna ulaganja već i osobni napori kako bi taj posao dosegao zadovoljavajuću razinu, te se uskladio sa Zakonom, bili znatni. Naime, treba uzeti u obzir da su uložili znatna sredstva za opremanje i prenamjenu svojih obiteljskih prostora, zapošljavanje određenog broja radnika koji od 0 do 24 sata vode brigu o starim i nemoćnim osobama smještenim u tom prostoru, uglavnom brinući se sami o osmišljavanju društvenog života	Primljeno na znanje	Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nad-zorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostor-ni uvjeti su često loši, što rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se re-organiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smješta-ja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitativnu uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomiteljstvu sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost

u tim malim obiteljskim zajednicama. Većina tih korisnika bilo je i jest zadovoljno tim smještajem čiji život u zajednici je trebalo dodatno oplemeniti nadogradnjom odgovarajućim sudjelovanjem i marom sustava socijalne skrbi, što je izostalo. Ilegalni obiteljski domovi za koje su znali osnivači, a morali znati članovi obitelji korisnika, kao i centri za socijalnu skrb i lokalna zajednica posljedica su nedovoljnog i neadekvatnog nadzora .

Dakle, ne može se tvrditi da obiteljski domovi nisu ispunili svrhu svojeg postojanja, jer mnogi koji su svoje starije i nemoćne članove obitelji smjestili u te domove to dobro znaju, pa i ja osobno koja ovo komentiram samo se glas ovog dijela zainteresirane javnosti ne čuje i to je činjenica koja otvara nova pitanja, zašto je tome tako?! Stav o radu tih domova ne može se zasnivati na dva do tri tragična događaja za koje odgovornost leži na osnivačima tih domova, obitelji korisnika koji su znali ili morali znati za neadekvatan smještaj, lokalnoj zajednici ali i centrima za socijalnu skrb ako su imali dojavu o tim slučajevima . Čini se da se pri ovakvoj odluci ne uvažava stvarno stanje u Republici Hrvatskoj, i ne teži se za izlučivanjem najboljeg od postojećeg i nadogradnji, nego se teži za ponovnom razgradnjom i izgradnjom nekog novog sustava za kojeg će administriranje zahtijevati dug period a neće biti zadovoljene potrebe korisnika i potencijalnih korisnika koje su uglavnom siromašna kategorija stanovništva. Stoga je potrebno, smatram, izraditi za to adekvatne analize kako bi taj oblik domova preživio radi potrebite kategorije stanovništva, a osnivačima osigurao daljnji rad s obzirom na stalna ulaganja osnivača koji posluju zakonito. U tom smislu predlažem odgoditi stupanje na snagu Zakona radi njegova

dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.

U najgrožnijem dijelu hrvatskih građana.

169	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	Tekst glasi" Zakonom se predlaže osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove u svrhu organiziranja i provođenja stručnog usavršavanja stručnih i drugih radnika u sustavu socijalne skrbi te standardizacije obveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja. Stručno usavršavanje odnosi se na usavršavanje vježbenika, početno i kontinuirano usavršavanje ravnatelja, stručnih i drugih radnika Zavoda, Centra za posebno skrbiništvo, Obiteljskog centra, kod pružatelja usluga, voditelja mjera za zaštitu osobnih prava i dobrobiti djeteta, skrbnika, udomitelja i dr. Također, Akademija će provoditi organizacijske, timske i metodске supervizije u sustavu socijalne skrbi." Aktivnosti stručnog usavršavanja se već provode kroz strukovne komore no svakako treba podržati uvođenje supervizije za djelatnike/ice.	Primljeno na znanje	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi u suradnji sa predstavnicima Akademске zajednice, sturkovim komorama i udrugama što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu me-đu korisnicima.
170	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	Tekst glasi "Zakonom se predlaže osnivanje Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, a vezano za pruženu uslugu, postupak ili propuštanje postupanja osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. Povjerenstvo se sastoji od predstavnika Ministarstva i predstavnika građana koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv. Navedeno pridonosi boljoj zaštiti prava korisnika u sustavu socijalne skrbi." Nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi u daljnjem tekstu ne predviđa predstavnika Ministarstva te je potrebno brisati tu rečenicu. Budući da je Povjerenstvo vezano uz pruženu uslugu, postupak ili propuštanje od strane osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, a djelatnost je jasno normirana Zakonom o socijalnoj skrbi, zbog čega prednost imaju oni građani/ke koji imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite i rada sa žrtvama nasilja u obitelji budući da je to samo jedan dio djelatnosti? Daljnje komentare upućujemo u nastavku kod članaka koji normiraju Povjerenstvo.	Djelomično prihvaćen	Brisat će se rečenica u nenormativ-nom dijelu Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi. Prednost imaju zato što najveći broj predstavi Ministarstvo zaprima iz područja obiteljskopravne zaštite i rada sa žrtvama nasilja u obitelji

171 GRAD ZAGREB

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Osnovna pitanja koja se
uređuju ovim Zakonom

Nastavno na „osiguranje prava na naknadu za troškove stanovanja svim korisnicima zajamčene minimalne“ znači li to da će SVI korisnici prava na naknadu za troškove stanovanja (NTS) (ako znači, na koji način?) jer to do sada nije bio slučaj. Naime, nisu svi korisnici ZMN-a podnijeli zahtjev za NTS. Neki korisnici koji su podnijeli zahtjev nisu ispunjavali uvjete propisane Odlukom o socijalnoj skrbi (npr. nisu imali pravno valjan stambeni status, ugovor o najmu, regulirano prebivalište i slično).

Na koji način se planira provedba „troškovi ogrjeva postaju dio troškova stanovanja“ – konkretno mislimo na korisnike koji se griju na drva (oni nemaju mjesečne uplatnice kao npr. oni koji se griju na plin)?

Znači li to da korisnici u okviru NTS neće moći donositi uplatnice za el. energiju („redefinira se NTS kao naknada koja obuhvaća sve izvore i načine grijanja, osim električne energije koja će se i nadalje podmirivati iz naknade za ugroženog kupca energenata“? Neki se korisnici griju na struju jer nemaju druge mogućnosti.

(Prethodno, dok nije uvedena ZMN, pravo na ogrjev na drva su mogli ostvariti isključivo korisnici „Prava na podmirenje troškova stanovanja“ Novim Zakonom o socijalnoj skrbi (NN 157/13) uvedeno je da pravo na ogrjev imaju svi korisnici ZMN, neovisno imaju li pravo na NTS.)

Pravo na NTS sada se realizira na način da korisnici NTS-a svaki mjesec, u okviru odobrenog mjesečnog iznosa, mogu dostaviti uplatnice za grijanje (plin, toplana), električnu energiju, čistoću, komunalnu naknadu, pričuvu, vodu i odvodnju ili se nadležnom uplati odobreni iznos na ziro račun na ime računara.

Zahtjev za ostvarivanje prava na troškove ogrjeva na drva podnosi se jednom godišnje za tekuću godinu (dosadašnja praksa od 01.09.-31.12.) te se – ili jednokratna isplata – iznosi 1050,00 kuna. Zahtjev

Primljeno na znanje

Napominjemo da će se odredbe vezane uz priznavanje naknade za troškove stanovanja normativno doraditi.

Također napominjemo da Odluka o socijalnoj skrbi donesena na lokalnoj razini mora biti u skladu sa Zakonom o socijalnoj skrbi i ne može umanjiti pravo proizašlo iz zakona.

			<p>– I ONI KOJI IMAJU PRAVO NA NTS I ONI KOJI NEMAJU. Napominjemo da im niti dosadašnji iznos nije bio dostatan za nabavu dovoljne količine drva (cca 3 m³ bi mogli kupiti) i svake godine imamo upite hoće li se isti povećati.</p>	
172	ANAMARIJA ŠUŠKOVIC	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	<p>1. U inspekcijskom nadzoru vrši se kontrola pružatelja usluga smještaja, konkretno obiteljskih domova u ovom slučaju, na način da inspektori provjeravaju uvjete prostora, broj korisnika, vođenje dokumentacije, opremu, radnike i te ostalo sukladno Pravilniku o inspekcijskom nadzoru - dakle STRUKTURU. Ako uzmemo u obzir da se kvaliteta skrbi, iako kao koncept teško mjerljiv, u domovima za starije, odnosno institucijskom smještaju može ogledati u tri područja skrbi: struktura, proces i ishod, koja su međusobno povezani, o kvaliteti skrbi mogli bismo govoriti tek nakon provedene analize i evaluacije svih triju područja. Molim zakonodavca da pojasni u kojem periodu je vršeno mjerenje kvalitete skrbi, tko je provodio ta mjerenja kod privatnih pružatelja socijalne skrbi i gdje su objavljene analize i evaluacije, na osnovu kojih je zaključeno da se u obiteljskim domovima ne pruža kvalitetna skrb o starijim osobama.</p> <p>2. Spominje se neadekvatna infrastruktura prostora pružatelja usluga, pitanje zakonodavcu: Kako je moguće, da netko tko je dobio rješenje od upravnog odjela županije da udovoljalo minimalnim uvjetima, više to nije tako kad dođe inspekcija iz Ministarstva? Može li Ministarstvo priznati da županijski uredi različito tumače Pravilnik, jer je pun dvosmislenih i nedorečenih odredbi, pa postoji velik nesrazmjer u kvaliteti prostora?</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostor-ni uvjeti su često loši, što rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se re-organiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomiteljstvo sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.</p>

173	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	<p>Poštovani,</p> <p>navodi se da vlasništvo osobnog vozila više nije zapreka za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu ako njegova vrijednost ne prelazi iznos od 40 osnovica za izračun drugih prava iz sustava socijalne skrbi koju odlukom određuje Vlada Republike Hrvatske, te se ovdje postavlja pitanje tko će plaćati i tko će vrednovati trošak procjene automobila?</p> <p>U postupku kada će se obiteljski domovi reorganizirati u ustanovu u sustavu socijalne skrbi, zanima nas gdje će biti smješteno 7.000 ljudi u tom vremenskom periodu reorganizacije?</p> <p>Nadalje spominje se da će Obiteljski centri provoditi različite oblike preventivnih programa, individualnih i grupnih tretmana, savjetovanja, obiteljske medijacije, podrške roditeljstvu, jačanja obiteljskih i roditeljskih kompetencija, edukacije i grupne podrške posvojitelja, podrške i osnaživanja žrtava obiteljskog nasilja i članova obitelji osobito djece, prevencije zlostavljanja i zanemarivanja, problema u ponašanju i ovisnosti djece i mladih, psihosocijalnog tretmana prevencije nasilničkog ponašanja, poticanja i razvoja programa u zajednici, volonterskog rada i rada udruga koje su potpora roditeljima, obitelji, djeci, mladima i drugim socijalno osjetljivim skupinama, no nigdje se ne spominju starije osobe, gdje su one? Gdje su sigurne kuće za žrtve obiteljskog nasilja 60+, gdje će te osobe ako ne mogu u dom?</p> <p>S poštovanjem, SUH-MUH</p>	Primljeno na znanje	<p>Zahvaljujemo na prijedlozima o kojima će se raspravljati u kasnijim odredbama Zakona.</p> <p>Obiteljski domovi</p> <p>Za korištenje usluga obiteljskih centara nije propisana dobna granica korisnika.</p> <p>Za procjenu vozila izradit će se nalog o postupanju.</p>
-----	----------------------------------	---	--	---------------------	---

174	Ivana Bajnrauh	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	"Prateći kvalitetu pružanja usluge smještaja u obiteljskim domovima Ministarstvo je utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj, a to je obiteljski način života unutar obiteljskog doma..." Obzirom da nije objavljen izvještaj provedenog nadzora u Obiteljskim domovima za protekle dvije godine, ova izjava je "rekla - kazala" i nema nikakvog temelja. Iстина je suprotna. Nadzor iz 2017. i 2018. godine, objavljen od strane resornog ministarstva svjedoči da samo 20% pružatelja ne živi u domaćinstvu sa korisnicima, što je 1/5 korisnika, a ne većina. Nadalje, prije 2020. godine predstavnik doma, kao i članovi njegove obitelji nisu ni bili dužni stanovati u istom domaćinstvu, već je po Pravilniku bila dozvoljena udaljenost od prvo 100 metara, koje su kasnije novom izmjenom Pravilnika skratili za 50 metara. Molim da se to izbriše kao argument za nove izmjene.	Primljeno na znanje	Dugogodišnjim praćenjem rada obiteljskih domova i inspekcijskim nadzorima vidljivo je da u velikom broju domova nije osiguran način života kao u zamjenskoj obitelji, jer je broj korisnika prevelik, nedostaje stručnih radnika unutar same obitelji, prostor-ni uvjeti su često loši, što rezultira nekvalitetnom uslugom za korisnike. Obiteljski domovi imaju izbor i rok prilagodbe od pet godina da se re-organiziraju u drugi pravni oblik, primjerice privatni dom te da na taj način nastave pružati uslugu smještaja još i većem broju korisnika, ali uz maksimalno poštivanje propisa i kvalitetniju uslugu za korisnike. Alternativno, postoji i mogućnost da se obiteljski domovi s manjim brojem korisnika preregistriraju i nastave pružati socijalnu uslugu smještaja kao udomitelji sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Svi korisnici će biti zbrinuti, jer postoje i mogućnost dodatnog ugovaranja smještajnih kapaciteta kod već postojećih pružatelja usluga u mreži ili novih ugovaranja s pružateljima usluga izvan mreže.
175	Siniša Bosanac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	"Obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od šest godina". Koliko je to šest godina?	Primljeno na znanje	Neusklađenost tehničke naravi je ispravljena. Zahvaljujemo na komentaru.
176	Daniel Majer	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom	"... u obiteljskim domovima Ministarstvo je utvrdilo da većina obiteljskih domova nije ostvarila zadani cilj" - možda je prije ukidanja trebalo vidjeti koji su za to razlozi, jer ako neki jesu, znači može se. Teško će bez pomoći države (EU fondova) obiteljski domovi transformirati se u Ustanove; što također treba osmisliti dobre javne pozive gdje bi se mogli javiti obiteljski domovi koji su to npr. 3 ili više godina. Može država nešto ukinuti, ali što s korisnicima? 5 godina je malo ako bi JLS išle u izgradnju novih ustanova niti to oni i trebaju raditi. Također, potpora ne treba ići samo u vidu novca za dogradnju kapaciteta, nego i za edukaciju i plaće osoblja, posebno njegovateljica, barem u prvoj godini rada...	Primljeno na znanje	Obiteljskim domovima daje se rok od pet godina da se preregistriraju u pravnu osobu za pružanje socijalnih usluga u sustavu socijalne skrbi poštujući sva definirana pravila o prostornim i kadrovskim uvjetima kako bi i dalje mogli pružati uslugu smještaja. Obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od pet godina, u slučaju da nisu u mogućnosti pružati usluge kao pravna osoba, imat će mogućnost bavljenja udomiteljstvom bilo kao tradicionalni udomitelji ili standardni udomitelji (odnosno profesionalni udomitelji) sukladno Zakonu o udomiteljstvu. Kroz javne pozive će se pronaći način da se svim korisnicima za koje će to biti potrebno pronađe adekvatan smještaj.
177	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG	Podržavam komentar Sindikata	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne

ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Posljedice koje će
proisteci donošenjem
Zakona

zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske. Ukidanjem pravne osobnosti centara za socijalnu skrb nikako se neće postići bolja učinkovitost sustava. Upravo suprotno. Predloženim ustrojem sadašnjih CZSS doći će do dodatne centralizacije ionako visoko centraliziranog sustava, a jedinice lokalne i regionalne samouprave potpuno su marginalizirane iako su dužne sufinancirati sustav kroz decentralizirana sredstva, dok istovremeno, prijedlogom nacrta ZOSS nije predviđeno niti da sudjeluju u Upravnom vijeću Zavoda.

Ovakav Zakonski prijedlog nije niti u skladu s potrebama socijalnog rada u zajednici koji treba biti maksimalno decentraliziran rukovodeći se specifičnim potrebama stanovništva različitih dijelova RH, uz standardizirana prava i usluge na koje će imati pravo svi građani.

Ujedno valja uzeti u obzir da je pravna osobnost centara za socijalnu skrb terminološki prepoznatljiva svugdje u svijetu i naprosto je nevjerojatna i neprihvatljiva ideja o njihovom ukidanju jednom odredbom članka Zakona, a da nitko od dionika u sustavu socijalne skrbi, od svih strukovnih udruga, stručnjaka u neposrednom radu i Sindikata koji djeluju u sustavu socijalno skrbi nije suglasan sa prijedlogom takvog ustroja niti ga je predložio.

Novi ustroj osim što je nepotreban nije stručno ni poslovno opravdan budući će dovesti do enormnih troškova oko preregistracija i novih natpisnih ploča ustanova, podružnica i „ispostava“ koji postupak po jednoj podružnici ili ispostavi za državni proračun iznosi cca. 4.500,00 kn. do 5.000,00 kn., a znamo da se ova novčana sredstva mogu i trebaju utrošiti za osiguranje uvjeta rada u centrima za socijalnu skrb čime bi se upravo poboljšala UČINKOVITOST koja bi trebala biti cilj novog Zakona. Stručni radnici centara za socijalnu skrb argumentirano su ukazali resornom ministru pisanim putem što je potrebno osigurati od strane osnivača za bolju učinkovitost i kvalitetniji javni servis. Nažalost u ovom nacrtu Zakona nisu prepoznati stvarni nedostaci i potrebe za unapređenje pružanja usluga

sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unapređenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

178	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Posljedice koje će proistići donošenjem Zakona	Donošenjem ovakvog Zakona neće se ostvariti predviđeni efekti. Dapače, povećati će se administriranje na uštrb stručnog rada. S obzirom da je financijska participacija korisnika u plaćanju usluga nejasna, moguće je da će se smanjiti pristup uslugama. O razmjerima štetnih posljedica centralizacije još ne možemo sa sigurnošću zaključiti s obzirom da Zakon propušta utvrditi stvarnu nadležnost pojedinih dijelova ovog visoko centraliziranog tijela u upravnom postupku. Na žalost temeljni zakon za reformu sustava socijalne skrbi nastavlja sa negativnim procesima birokratizacije, hipernormiranja i centralizacije. Takav sustav nije u skladu sa suvremenim europskim politikama.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.
179	Glorija Odošević	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA	Preveliki dio ovog iznosa usmjeren je organizacijskim promjenama, osnivanju nepotrebne "akademije" umjesto da se ulaže u gradnju resursa: smještajnih kapaciteta za korisnike za koje se usluge ne mogu pružati van institucije.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
180	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA	Podržavam komentar: Preveliki dio ovog iznosa usmjeren je organizacijskim promjenama, osnivanju nepotrebne "akademije" umjesto da se ulaže u gradnju resursa: smještajnih kapaciteta za korisnike za koje se usluge ne mogu pružati van institucije.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
181	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA	Podržavam komentar - "Preveliki dio ovog iznosa usmjeren je organizacijskim promjenama, osnivanju nepotrebne "akadmije" umjesto da se ulaže u gradnju resursa: smještajnih kapaciteta za korisnike za koje se usluge ne mogu pružati van institucije."	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
182	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA	Preveliki dio ovog iznosa usmjeren je organizacijskim promjenama, osnivanju nepotrebne "akadmije" umjesto da se ulaže u gradnju resursa: smještajnih kapaciteta za korisnike za koje se usluge ne mogu pružati van institucije.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

183	Sonja Juričić Cvitan	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 2.	<p>CENTAR UP2DATE dostavlja sljedeći prijedlog:</p> <p>Predlaže se u pravni sustav Republike Hrvatske preuzeti Direktivu (EU) 2019/882 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA od 17. travnja 2019. o zahtjevima za pristupačnost proizvoda i usluga.</p> <p>Ukoliko to ne bi bio predmet ovog Zakona molimo Vas odgovor kojim će se točno propisom i kada navedena Direktiva preuzeti i implementirati u pravni sustav RH, s obzirom na to da je, prema mišljenju Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja, za donošenje glavnog akta – provedbenog zakona kojim će se odredbe Direktive 2019/887 implementirati u nacionalno zakonodavstvo Republike Hrvatske nadležno Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, a koji će akt biti lex specialis za pristupačnost.</p> <p>Naime, navedena Direktiva stupila je na snagu 27. lipnja 2019. te države članice imaju tri godine za njegov prijenos u nacionalno pravo, što podrazumijeva donošenje novih i/ili nadopunjavanje postojećih nacionalnih zakona u skladu sa Zakonom. Dakle, do 27. lipnja 2022.</p>	Primljeno na znanje	Naveden prijedlog će se utvrditi s nadležnim tijelom državne uprave.
184	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.	<p>Podržavam komentar Renate Sever:</p> <p>Definiranje socijalne skrbi kao "pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama" je stigmatizirajuće i upućuje da postoje ti ljudi, oni koji su socijalno ugroženi termin koji se više ne koristi u suvremenim socijalnim politikama. Ovako zastarjela definicija ne obuhvaća pravu misiju socijalne skrbi, a to je prevencija socijalne isključenosti, osnaživanje ranjivih skupina , ujednačavanje mogućnosti svih stanovnika RH. Ne - ova definicija je zadovoljna time da promiče promjene, ali ih stvarno nije u stanju planirati, provesti niti ih je itko željan. Po njoj će socijalno ugroženi to pomoći i bit će za sljedeće generacije.</p>	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
185	Franjo Golubić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.	<p>Predlažem da se iza st.1. nadopuni tekst sa st.2. koji glasi : " uslugama socijalne skrbi ne smatra se svaka druga pomoć ili međusobna su pomoć starijih osoba koju građani međusobnu</p>	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.

troškove temeljem ugovora o međusobnim pravima i obavezama, a koja se pruža u zajedničkoj kućanskoj ili stambenoj zajednici za najviše do 8 funkcionalno neovisnih osoba starije životne dobi radi zadovoljavanja osnovnih životnih potreba, uz mogućnost angažiranja asistenta za pružanje podrške u kućanstvu sukladno odredbama posebnog zakona, bilo kao glavnog ili sporednog zanimanja."

Obrazloženje : prema čl.3 prijedloga zakona socijalna skrb se pruža "socijalno ugroženim osoba kao i osobama nepovoljnim osobnim okolnostima", dok je u čl.4 navedeno " ako osoba ne može osigurati vlastitim prihodima, imovinom itd.(...) može ostvariti naknade i usluge u sustave socijalne skrbi pod uvjetom i načinom propisanim ovima zakonom. pošto u većini malih JLS u ruralnim područjima ne postoje pružatelji osnovnih socijalnih usluga za zadovoljenje osnovnih životnih potreba starijih osoba iste osobe moraju same rješavati te potrebe a što je vezano na mobilnost i osiguranje istih u najbližem gradu a što je većini starijih osoba nedostupno, zbog toga se predlaže izmjena i dopuna u čl.3 da se pojašni da li udruživanje starijih osoba temeljem ugovora radi zadovoljenja svojih osnovnih životnih potreba, i po potrebi angažmana asistenta radi pružanje podrške i zajednička podjela troškova temeljem ekonomije dijeljenja predstavlja uslugu socijalne skrbi ili korisnici isto mogu samostalno međusobno ugovarati temeljem ugovora o međusobnim pravima i obavezama sukladno odredbama zakona o obveznim odnosima. U manjim JLS obično se socijalna skrb svodi na isplatu Božićnica, isplatu sredstava za troškove stanovanja primateljima zajamčene minimalne novčane naknade i davanje povremen novčane pomoći temeljem pojedinačnih zahtjeva osoba u potrebi. osobe koje imaju dostatne prihode nisu ni uključene u program "Zaželi" te njima ne preostaje drugo nego da se međusobno udruže radi ostvarenja i podmirenja na jeftinijih način svoj životnih potreba ili u protivno moraju se iseliti u gradove gdje su takve socijalne usluge dostupne kao i

186	Grad Dubrovnik	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.	javna društvena infrastruktura radi eliminiranja socijalne isključenosti starijih osoba. Socijalnoj politici i socijalnoj skrbi treba pristupati u širem smislu, ne samo kao obliku pomoći obiteljima i pojedincima slabijeg imovinskog stanja, nego da se pod tim pojmom obuhvate i mjere usmjerene na ostvarivanje poželjnih i potrebnih demografskih i razvojnih ciljeva. U tom smislu, predlažemo da se uvede pojam socijalne skrbi u širem smislu, te da taj pojam obuhvaća i pružanje pomoći u zadovoljavanju stambenih potreba mladih i mladih obitelji.	Nije prihvaćen	Demografske mjere i mjere stambene politike nisu predmet Zakona o socijalnoj skrbi.
187	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.	Definiranje socijalne skrbi kao "pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama" je stigmatizirajuće i upućuje da postoje ti ljudi, oni koji su socijalno ugroženi termin koji se više ne koristi u suvremenim socijalnim politikama. Ovako zastarjela definicija ne obuhvaća pravu misiju socijalne skrbi, a to je prevencija socijalne isključenosti, osnaživanje ranjivih skupina , ujednačavanje mogućnosti svih stanovnika RH. Ne - ova definicija je zadovoljna time da promiče promjene, ali ih stvarno nije u stanju planirati, provesti niti ih je itko željan. Po njoj će socijalno ugroženi to postati i ostati za sljedeće generacije.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.
188	Sonja Juričić Cvitan	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.	CENTAR UP2DATE dostavlja sljedeći prijedlog: U važećem Zakonu uređuju se, između ostalog, načela slobodnog izbora, načela poštivanja ljudskih prava i integriteta korisnika, načela zabrane diskriminacije, načela uključenosti korisnika u zajednicu, a u ovom prijedlogu Zakona se navedena načela brišu. Stoga se predlaže navedena načela vratiti u prijedlog teksta zakona, odnosno ukoliko prijedlog ne bi bio prihvaćen, obrazložiti iz kojeg razloga su navedena načela brisana.	Primljeno na znanje	Zakonom o socijalnoj skrbi propisuju se temeljna načela. Primjena načela slobodnog izbora, poštivanja ljudskih prava, integriteta korisnika, zabrane diskriminacije i uključenosti korisnika u zajednicu temeljna su načela postupanja stručnjaka koje su dužni primjenjivati u svom svakodnevnom radu.
189	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.	Zakonu se dodati nastavak načela u socijalnoj skrbi	Nije prihvaćen	Prijedlog nije u skladu s postojećim metodološkim i tehničkim pravilima za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor.

190	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.	Definiranje socijalne skrbi kao "pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama" je stigmatizirajuće i upućuje da postoje ti ljudi, oni koji su socijalno ugroženi termin koji se više ne koristi u suvremenim socijalnim politikama. Ovako zastarjela definicija ne obuhvaća pravu misiju socijalne skrbi, a to je prevencija socijalne isključenosti, osnaživanje ranjivih skupina , ujednačavanje mogućnosti svih stanovnika RH. Ne - ova definicija je zadovoljna time da promiče promjene, ali ih stvarno nije u stanju planirati, provesti niti ih je itko željan. Po njoj će socijalno ugroženi to postati i ostati za sljedeće generacije.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
191	Sindikat umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 3.	Poštovani, gdje su nove mjere za prevenciju?	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje, nejasno je na koju se prevenciju misli. Ukoliko se misli na prevenciju institucionalizacije, razvojem i dostupnošću socijalnih usluga na razini lokalne zajednice nastojati će se prevenirati institucionalizacija korisnika i omogućiti im da što dulje ostanu u svom domu.
192	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4.	Oi i pomoć i njega primaju se isključivo nakon vještačenja pred JTV i temeljem njihovog rješenja i ta prava nikako ne smije utjecati nista navedeno u clanku 4	Nije prihvaćen	Pravo na osobnu invalidninu i pravo na doplatak za pomoć i njegu su prava u sustavu socijalne skrbi, a Zakonom o socijalnoj skrbi su propisani uvjeti za priznavanje istih. Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom ne donosi rješenje već nalaz i mišljenje koji je samo jedan od dokaza u provođenju postupka priznavanja predmetnih prava.
193	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4.	Odredba članka treba glasiti: "Osoba koja ne može osigurati uzdržavanje svojim radom, pravima koja proizlaze iz rada ili osiguranja, primitkom od imovine, iz drugih izvora, od osoba koje su je dužne uzdržavati na temelju propisa kojima se uređuju obiteljski odnosi ili na neki drugi način, može ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom." Ovakvom odredbom osoba preuzima odgovornost za svoje uzdržavanje te se naglašava da je ista dužna uzdržavati se najprije od rada, pravima iz rada i osiguranja, na drugi način, a tek onda joj se mogu osiguravati prava iz sustava soc.skrbi.	Prihvaćen	Prihvaća se komentar.

194	Marija Alfired	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4.	<p>Dodati sljedeća načela: Načelo samoodređenja / prava na izbor / promjenu socijalnih usluga Načelo uključenosti korisnika u zajednicu Načelo poštivanja ljudskih prava</p> <p>Načelo zabrane diskriminacije Obrazloženje: Predložena načela su potrebna kako bi se osigurala usmjerenost na potrebe i prava svih korisnika, a posebno osoba s invaliditetom.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga Zakona.
195	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4.	<p>Iza prethodnog čl. 3. dodati naslov Načela u socijalnoj skrbi s obzirom da su u narednim člancima izostavljena bitna načela predlažemo u nastavku dodati: načelo uključenosti korisnika u zajednicu, načelo poštivanja ljudskih prava i integriteta korisnika, načelo zabrane diskriminacije, te načelo podnošenja pritužbe. Obrazloženje: Usmjerenost na poštivanje ovih načela od strane službenih osoba ključno je za sve korisnike sustava, a posebno za osobe s invaliditetom, te proizlaze iz obaveza države prema Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga zakona.
196	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4.	<p>Poštovani, ovo načelo i članak 39 baš nisu u suglasju. Načelo je narušeno člankom 39. u kojem stoji da osoba može raditi i primati zajamčenu minimalnu naknadu 6 mjeseci.</p>	Primljeno na znanje	Korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće su dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se radna aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada s time da će se skratiti period u kojem korisnik kad se zaposli može primati zajamčenu minimalnu naknadu.
197	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4.	<p>Iz načela je izuzeto načelo slobode izbora odnosno „prava u sustavu socijalne skrbi korisnik ostvaruje po načelu slobodnog izbora...“</p>	Nije prihvaćen	Navedeno je sadržano u članku 10. stavku 2. Zakona o socijalnoj skrbi.

198	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4.	<p>Odredba članka treba glasiti: "Osoba koja ne može osigurati uzdržavanje svojim radom, pravima koja proizlaze iz rada ili osiguranja, primitkom od imovine, iz drugih izvora, od osoba koje su je dužne uzdržavati na temelju propisa kojima se uređuju obiteljski odnosi ili na neki drugi način, može ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom."</p> <p>Ovakvom odredbom osoba preuzima odgovornost za svoje uzdržavanje, te se naglašava da je ista dužna uzdržavati se najprije od rada, pravima iz rada i osiguranja, na drugi način, a tek onda joj se mogu osiguravati prava iz sustava soc.skrbi.</p>	Primljeno na znanje	Korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće su dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se radna aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada s time da će se skratiti period u kojem korisnik kad se zaposli može primati zajamčenu minimalnu naknadu.
199	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 4.	Načelo je narušeno člankom 39. u kojem stoji da osoba može raditi i primati zajamčenu minimalnu naknadu 6 mjeseci. Znači osoba si može osigurati uzdržavanje svojim prihodom, ali i nadalje zadovoljava uvjete za priznavanjem prava na nakade iz sustava.	Primljeno na znanje	Korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće su dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se radna aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada s time da će se skratiti period u kojem korisnik kad se zaposli može primati zajamčenu minimalnu naknadu.
200	Franjo Golubić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.	Predlažem da sukladno načelu socijalne pravičnosti pravo na podmirenje troškova stanovanja ne mogu imati samo korisnici zajamčene minimalne naknade već i sve druge osobe koje imaju mjesečne prihode po članu kućanstva ispod iznosa zajamčene minimalne naknade sukladno propisu	Nije prihvaćen	Navedenom odredbom su propisana načela koja se odnose na sva postupanja po Zakonu i njome se ne propisuju uvjeti za ostvarivanje prava na naknadu za troškove stanovanja.
201	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.	Načelo je narušeno člankom 39. - osoba može raditi i primati zajamčenu minimalnu naknadu šest mjeseci te su korisnici ZMN u povoljnijem položaju od zaposlenih osoba	Primljeno na znanje	Korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće su dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se radna aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada s time da će se skratiti period u kojem korisnik kad se zaposli može primati zajamčenu minimalnu naknadu.

202	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.	Načelo pravičnosti bi bilo zadovoljeno na način da IZNOS KOJI OSTVARUJE OSOBA KOJA RADI NE SMIJE BITI U RANGU naknada iz sustava socijalne skrbi.	Primljeno na znanje	Korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće su dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se radna aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada s time da će se skratiti period u kojem korisnik kad se zaposli može primati zajamčenu minimalnu naknadu.
203	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.	Poštovani, ovo načelo i članak 39 su u totalnom razilaženju te je načelo narušeno člankom 39. u kojem stoji da osoba može raditi i primati zajamčenu minimalnu naknadu 6 mjeseci te samim time korisnici sustava su u povoljnijem položaju od zaposlenog radnika kada se zaposle jer period od 6 mjeseci nakon zaposlenja je svakako predug.	Primljeno na znanje	Korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće su dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se radna aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada s time da će se skratiti period u kojem korisnik kad se zaposli može primati zajamčenu minimalnu naknadu.
204	Sindikat umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.	Poštovani, koliko je to sinkronizirano sa sustavom najnižih mirovina i s visinom općenito mirovina, s obzirom da za 15 godina staža, mirovina u najboljem slučaju iznosi 1072kn. Dakle zajamčena minimalna naknada će bit veća od mirovine?!	Primljeno na znanje	Napominjemo da se ovim Zakonom propisuju prava koja imaju za cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima.
205	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 5.	Načelo je narušeno člankom 39. u kojem stoji da osoba može raditi i primati zajamčenu minimalnu naknadu 6 mjeseci. Znači osoba si može osigurati održavanje svojim radom, ali i nadalje zadovoljava uvjete za priznavanjem prava na nakade iz sustava.	Primljeno na znanje	Korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće su dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se radna aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada s time da će se skratiti period u kojem korisnik kad se zaposli može primati zajamčenu minimalnu

206	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 6.	Ovako široko postaljeno načelo se lako krši na način da socijalne usluge NISU dostupne u manjim sredinama, da korisnici u mjestima u kojima više nema javnog prijevoza ne mogu ni doći do centra za socijalnu skrb, da nema smještajnih kapaciteta ni udomiteljskih obitelji koje bi bile dostupne korisnicima.. da nema socijalnog rada u lokalnoj zajednici koji bi osiguravao proaktivni pristup korisnicima i td.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
207	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 6.	Istraživanje „Dostupnost socijalnih usluga u Republici Hrvatskoj“, prve nacionalne studije o dostupnosti socijalnih usluga koji je proveo Rehabilitacijski centar za stres i traumu u suradnji sa zagrebačkim Pravnim fakultetom, a čije su autorice Dragana Knezić i Ana Opačić jasno pokazuje da socijalnih usluga nedostaje, ako ih i ima nisu dostupne svima, a njihova dostupnost ovisi uvelike o mjestu stanovanja čime se krši načelo dostupnosti iz članka 10. Važećeg zakona o socijalnoj skrbi. Potrebno je razvijati usluge svih vrsta, a ne centralizirati sustav.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
208	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 6.	Istraživanje „Dostupnost socijalnih usluga u Republici Hrvatskoj“, prve nacionalne studije o dostupnosti socijalnih usluga koji je proveo Rehabilitacijski centar za stres i traumu u suradnji sa zagrebačkim Pravnim fakultetom, a čije su autorice Dragana Knezić i Ana Opačić jasno pokazuje da socijalnih usluga nedostaje, ako ih i ima nisu dostupne svima, a njihova dostupnost ovisi uvelike o mjestu stanovanja čime se krši načelo dostupnosti iz članka 10. Važećeg zakona o socijalnoj skrbi. Potrebno je razvijati usluge svih vrsta, a ne centralizirati sustav.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
209	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 6.	Ovako široko postaljeno načelo se lako krši na način da socijalne usluge NISU dostupne u manjim sredinama, da korisnici u mjestima u kojima više nema javnog prijevoza ne mogu ni doći do centra za socijalnu skrb, da nema smještajnih kapaciteta ni udomiteljskih obitelji koje bi bile dostupne korisnicima.. da nema socijalnog rada u lokalnoj zajednici koji bi osiguravao proaktivni pristup korisnicima i td.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

210	ANAMARIJA ŠUŠKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 6.	Načelo dostupnosti u praksi ne funkcionira, barem kad su usluge smještaja u domove za starije čiji su osnivači država, odnosno županije tj decentralizirani domovi u pitanju. Socijalna skrb u ovim ustanovama osigurava se po načelu sufinanciranja ležaja, a ne trenutnih potreba korisnika, pa se tako u tim ustanovama nalazi vrlo mali, gotovo zanemariv broj korisnika putem rješenja centara za socijalnu skrb, a najveći dio korisnika smještaj plaća sam, odnosno platežno je sposoban. Oko 7.000 rješenja centara neprovedivo je upravo zbog nedostatka smještajnih kapaciteta u državnim i decentraliziranim domovima, dok je širenje mreže na privatne domove davno obustavljeno, iz navodnih razloga da nema potrebe za dodatnim kapacitetima.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
211	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 7.	Samim preustrojem sustava, odnosno njegovom grubom centralizacijom, ozbiljno se narušava ovo načelo. Navedeno načelo već je u postojećim uvjetima gotovo nemoguće za ostvariti, budući da nepostojanje dostupnih, raznovidnih socijalnih usluga, odnosno pružatelja, ozbiljno narušava navedeno načelo. Centralizacija sustava, doprinijet će dodatno, administriranju, produženju rokova rješavanja postupanja, a posredno i "micanje" korisnika i njegovih potreba u stranu.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
212	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 7.	Samim preustrojem sustava, odnosno njegovom grubom centralizacijom, ozbiljno se narušava ovo načelo. Navedeno načelo već je u postojećim uvjetima gotovo nemoguće za ostvariti, budući da nepostojanje dostupnih, raznovidnih socijalnih usluga, odnosno pružatelja, ozbiljno narušava navedeno načelo. Centralizacija sustava, doprinijet će dodatno, administriranju, produženju rokova rješavanja postupanja, a posredno i "micanje" korisnika i njegovih potreba u stranu.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
213	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 7.	Načelo je narušeno samim nedostatkom socijalnih usluga u lokalnim zajednicama jer ne možete korisniku kao individui pružiti ono što mu treba (zadovoljiti njegove potrebe) nego ono što mu je jedino dostupno.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

214	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 7.	Načelo individualizacije je neprovedivo jer su naknade iste za sve, kao i postojanje odnosno nepostojanje vaninstitucionalnih odnosno institucionalnih usluga. Za primjer - u Sloveniji se može odobriti povećanje socijalne naknade za učenike (nešto poput naše "zajamčene minimalne naknade") koji su vrlo dobri ili odlični učenici za 30 posto. Po meni je to individualizacija i poticanje za izlazak iz siromaštva.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
215	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 7.	Jako dobro. Ovo načelo podržavam ovako napisano.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
216	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 8.	Često puta u praksi se događa da ne možete postupati i pružiti uslugu pravodobno jer pružatelja usluga kronično nedostaje pa se stvaraju enormno duge liste čekanja. Osim navedenog pravilnikom o minimalnim uvjetima, prostora, opreme i broja potrebnih stručnih radnika centra za socijalnu skrb i podružnica gdje je definirano o koliko korisnika treba skrbiti jedan stručni radnika, a broj je daleko veći od propisanog u stvarnosti, događa se da gasite požar, a ne kako „sprječavate nastanak i razvoj stanja koja ugrožavaju sigurnost i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
217	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 8.	Načelo pravodobnosti također je narušeno nedostatkom usluga za korisnike u sustavu. Često puta u praksi se događa da ne možete postupati i pružiti uslugu pravodobno jer pružatelja usluga kronično nedostaje pa se stvaraju enormno duge liste čekanja. Osim navedenog pravilnikom o minimalnim uvjetima, prostora, opreme i broja potrebnih stručnih radnika centra za socijalnu skrb i podružnica gdje je definirano o koliko korisnika treba skrbiti jedan stručni radnika, a broj je daleko veći od propisanog u stvarnosti, događa se da gasite požar, a ne kako „sprječavate nastanak i razvoj stanja koja ugrožavaju sigurnost i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba.“	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

Hs**NP*022-03/21-01/135-50-21-01*2*Hs

218	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 8.	Načelo pravodobnosti također je narušeno nedostatkom usluga za korisnike u sustavu. Često puta u praksi se događa da ne možete postupati i pružiti uslugu pravodobno jer pružatelj usluga kronično nedostaje pa se stvaraju enormno duge liste čekanja. Osim navedenog pravilnikom o minimalnim uvjetima, prostora, opreme i broja potrebnih stručnih radnika centra za socijalnu skrb i podružnica gdje je definirano o koliko korisnika treba skrbiti jedan stručni radnik, a broj je daleko veći od propisanog u stvarnosti, događa se da gasite požar, a ne kako „sprječavate nastanak i razvoj stanja koja ugrožavaju sigurnost i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba.“	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
219	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 8.	U nacrtu je navedena centralizirana procedura koja bespotrebno odugovlači proces zadovoljenja potreba. Pravodobno uočavanje potreba bi uključivalo značajnije proaktivni pristup u korisnicima u lokalnoj zajednici, prije nego oni počnu tražiti pomoć, a to izostaje u ovakvom nacrtu. Što se tiče provedivosti - za smještaj djeteta / maloljetnika s teškoćama u ponašanju u dom za djecu postoje liste čekanja na kojima je više od 80- tero djece. Kako će novi Zakon u tom segmentu riješiti pitanje pravovremenosti?	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

220	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 8.	Rečenim prijedlogom se govori o „pravodobnom uočavanju“ što nije isto „pravodobnom djelovanju“ na otklanjanju ili umanjenju nepovoljnosti odnosno rizika. Ogromna razlika je nešto uočiti i/ili djelovati na nešto. Samim uočavanjem ne znači i da će pojedincu ili grupi (obitelji) stići pomoć koja će imati smisao i svrhu (pravodobno), npr. uočiti se potreba za smještajem ali zbog komplicirane procedure, neimanja uvida u redoslijed prijema i prioritete u domove socijalne skrbi (transparentnost) odnosno nemogućnost pravodobnog izvršenja smještaja čovjek živi nedostojno ljudskoga života i vremena, zdravstveno stanje mu se pogoršava ili čak, umire. Znači, pravodobno uočeno ali nije omogućeno pravodobno djelovanje odnosno konzumiranje prava (iz perspektive centara za socijalnu skrb usluge su prava, a iz perspektive pružatelja usluga to je samo usluga).	Primljeno na znanje	Riječ je o pravodobnom uočavanju radi sprječavanja nastanka ili razvoja stanja koja ugrožavaju sigurnost što znači da je odredbom propisano i djelovanje.
221	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 8.	Načelo pravodobnosti znači da će od dana saznanja socijalna skrb djelovati mjerama i aktivnostima koje će biti pravodobne u sprječavanju i/ili nastanku i/ili razvoju stanja koja ugrožavaju sigurnost pojedinca ili grupe ljudi, omogućuju dostojanstveno zadovoljenje životnih potreba i/ili otklanjaju razloge spriječenosti uključenosti u zajednicu.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
222	ANAMARIJA ŠUŠKović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 8.	Načelo pravodobnosti još je jedno načelo koje, kad je u pitanju osiguranje skrbi i njege kod pružatelja usluge smještaja, nije osigurano svim starijim osobama kad se za to pokaže potreba, već je godinama unaprijed potrebno anticipirati kad će i koja vrsta smještaja i skrbi biti potrebna.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru

223	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 9.	<p>Predlaže se izmjeniti članak 9. tako da glasi: Svaka osoba ima pravo na informaciju o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi te pravo na podršku u prevladavanju komunikacijskih teškoća koja pridonosi zadovoljavanju osobnih potreba i poboljšanju kvalitete života u zajednici, uključujući po potrebi i prevoditelja za osobu koja ne vlada hrvatskim jezikom, radi prijevoda na jezik koji ta osoba razumije.</p> <p>Obrazloženje</p> <p>Nacrt prijedloga Zakona predlaže u članku 9. načelo informiranosti, kojim se svakoj osobi jamči pravo na informaciju o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi, kao i pravo na podršku u prevladavanju komunikacijskih teškoća.</p> <p>Ovo načelo je detaljnije razrađeno odredbama čl. 142. Nacrta prijedloga Zakona, kojim se određuje pravo na stručnog prevoditelja za gluhe i gluhoslijepe osobe, no ne predviđa se prevoditelj za osobe koje ne vladaju u dovoljnoj mjeri hrvatskim jezikom da bi uspješno usvojile informacije o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi, primjerice tražitelje međunarodne zaštite, osobe pod međunarodnom zaštitom ili strance na privremenom ili trajnom boravku u Republici Hrvatskoj. Smatramo da se i njihove potrebe trebaju uzeti u obzir pri ostvarivanju načela informiranosti, a koje je jedno od preduvjeta ostvarivanja prava temeljem ovog Zakona, te stoga predlažemo da se, prema potrebi, predvidi i mogućnost pribavljanja usluga prevoditelja za takve osobe.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga Zakona.
224	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 9.	<p>Bez socijalnog rada u lokalnoj zajednici informacije ne mogu doći do potencijalnih korisnika. Isto tako, ne postoje protokoli postupanja sa osobama kojima hrvatski nije materinji jezik, osobama oštećenog vida, sluha i td.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru

225	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 9.	bez socijalnog rada u lokalnoj zajednici informacije ne mogu doći do potencijalnih korisnika. Isto tako, ne postoje protokoli postupanja sa osobama kojima hrvatski nije materinji jezik, osobama oštećenog vida, sluha i td.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
226	ankica mrkšić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 9.	Poštovani uz načelo sudjelovanja i donošenja odluka ,dodati i . Osoba koja nije lišena poslovne sposobnosti i nema skrbnika niti pomoć druge zdrave osobe te nije korisnik iz sustava socijalne skrbi. A potrebna joj je pomoć za ostvarivanje prava iz sustavu socijalne skrbi počevši od obavjesti te kod prikupljanje medicinske , ostale dokumentacije i slanje iste Zavodu ,na preporuku specijaliste, socijalnog radnika zaposlenog u psihijatrskim ustanovama bolnici , liječnika opće prakse iz razloga što imaju uvid u oboljenja i materijalni status te osobe dokumentacija treba biti dostavljena Zavodu te naknadno iz Zavoda ostalim instritucionalnim tjelima do ostvarenja prava. Prvenstveno se odnosi na odrasle osobe ,mentalno ,duševno, psihički oboljele osobe te i ostale kojima je potrebna takva vrsta pomoći jer bez tuđe pomoći nisu u stanju ostvariti pravo iz sustava socijalne skrbi koje bi im pripadalo.	Nije prihvaćen	Člankom 10. stavkom 1. Zakona o socijalnoj skrbi propisano je da svatko ima pravo na informiranje pa nije potrebno posebno navoditi korisničke skupine.
227	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 9.	Poštovani, kako se misli ostvariti to pravo, po čemu se to jamči? Nadalje, kako će se informirati osobe? Smatramo da je načelo proaktivnosti nužno povezano s načelom informiranosti i zato bi ta dva načela trebala uvijek biti u koordinaciji.	Primljeno na znanje	Načela su pravila koja vrijede kod ostvarivanja svih naknada i usluga na temelju ovoga Zakona. Napominjemo da prva socijalna usluga obuhvaća informiranje korisnika o socijalnim uslugama i pružateljima usluga, pomoć korisniku pri utvrđivanju njegovih potreba, početnu procjenu mogućnosti korisnika te podršku i pomoć pri izboru prava u sustavu socijalne skrbi.

228	Autonoma ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 10.	S obzirom na raširenu praksu kojom se ustrajno povrijeđuje pravo djeteta zajamčeno nacionalnim zakonima kao i Konvencijom o pravima djeteta predložimo dopunu stavka 3 na način da se propiše: Ako su sa djetetom već razgovarali drugi stručnjaci (osobito suci, terapeuti psiholozi i/ili psihijatri i/ili posebni skrbnici) tada se sa djetetom neće voditi poseban razgovor nego će stručnjaci u sustavu socijalne skrbi podatke crpiti uvidom u dokumente drugih stručnjaka.	Nije prihvaćen	Navedeno se odnosi na postupanja stručnih radnika, a ista su regulirana drugim propisima.
229	Centar za građanske inicijative Poreč	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 10.	Iznimka su opće obveze iz Istanbulske Konvencije čl.18.	Primljeno na znanje	Načelo sudjelovanja korisnika u donošenju odluka nije u neskladu s obvezama iz Istanbulske konvencije.
230	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 10.	Načelno određenje u slučaju nemogućnosti odlučivanja o sebi nije dostatno da bi se postigao najbolji cilj tog određenja. Stoga je nužno odrediti, opet načelno, ponašanje službene osobe u takvom postupku. To s jedne strane štiti osobu lišenu poslovne sposobnosti a s druge strane i službenu osobu koja mora odlučiti u njeno ime.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se iz razloga što se navedeno odnosi na profesionalnu tajnu i postupanja stručnih radnika što je u kasnijim odredbama Zakona razrađeno.
231	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 10.	Dodaje se stavak 5.koji glasi: „Iskazano mišljenje službenoj osobi koja vodi postupak ili drugoj službenoj osobi koja sudjeluje u postupku nastojat će se poštivati u što većoj mjeri sve dok ne postoji ocjena da je to u suprotnosti s njenom dobrobiti. Službena osoba dužna je sastaviti pisano obrazloženje biti i razloga donošenja odluke odnosno postupanja. „	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se iz razloga što se navedeno odnosi na profesionalnu tajnu koja je u kasnijim odredbama zakona razrađena.

232	ankica mrkšić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 10.	Poštovani Ja bih dodala Uz načelo tajnosti i zaštite podataka u siljedećim slučajevima Članak 10 stavak 5 Osoba koja nije lišena poslovne sposobnosti i nema skrbnika niti pomoć druge zdrave osobe te nije korisnik iz sustava socijalne skrbi. A potrebna joj je pomoć za ostvarivanje prava iz sustavu socijalne skrbi počevši od obavjesti te kod prikupljanje medicinske , ostale dokumentacije i slanje iste Zavodu ,na preporuku specijaliste, socijalnog radnika zaposlenog u psihijatrijskim ustanovama bolnici , liječnika opće prakse iz razloga što imaju uvid u oboljenja i materijalni status te osobe dokumentacija treba biti dostavljena Zavodu te naknadno iz Zavoda ostalim institucionalnim tjelima do ostvarenja prava. Prvenstveno se odnosi na odrasle osobe ,mentalno ,duševno,psihički oboljele osobe te i ostale kojima je potrebna takva vrsta pomoći jer bez tuđe pomoći nisu u stanju ostvariti pravo iz sustava socijalne skrbi koje bi im pripadalo.	Nije prihvaćen	Navedeno se odnosi na postupanje stručnih radnika.
233	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 11.	Ovo izuzetno načelo ne provodi se zbog neadekvatnih uvjeta rada koji nisu skladu s podzakonskim aktima (prostor, oprema, kadrovi.) Naime u CZSS nerijetko i po četiri stručna radnika obavljaju stručni rad u istoj kancelariji	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
234	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 12.	Načelo će biti narušeno ako dođe do osnivanja "Povjerenstva" koje bi se bavilo pritužbama korisnika, jer se dio korisnika javlja iz područja obiteljsko pravne zaštite, gdje su česti roditeljski sukobi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
235	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 12.	Načelo će biti narušeno ako dođe do osnivanja "Povjerenstva" koje bi se bavilo pritužbama korisnika, jer se dio korisnika javlja iz područja obiteljsko pravne zaštite, gdje su česti roditeljski sukobi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
236	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 13.	Dodati strukovne komore i strukovne udruge	Prihvaćen	Prihvaća se.
237	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 13.	Dodati strukovne komore i strukovne udruge.	Prihvaćen	Prihvaća se.

238	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 13.	Dodati strukovne komore i strukovne udruge.	Prihvaćen	Prihvaća se.
239	NATALIJA ĐARKIĐIJA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 13.	Dodati strukovne komore i strukovne udruge.	Prihvaćen	Prihvaće se.
240	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 13.	Dodati strukovne komore i strukovne udruge.	Prihvaćen	Prihvaća se.
241	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 13.	Dodati strukovne komore i strukovne udruge.	Prihvaćen	Prihvaća se.
242	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 13.	Dodati strukovne komore i strukovne udruge.	Prihvaćen	Prihvaća se.
243	Iva Prpić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 13.	Umjesto nejasnog termina "vlada" upotrijebiti sljedeće: "u kojem državna razina vlasti i lokalne vlasti..."	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
244	Franjo Golubić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	Predlažem da se kao inovativni oblik socijalne usluge predvidi i mogućnost zajedničke izgradnje objekata prilagođeni starijim osobama po principu hotelskih soba po POS modelu potencijalno stambene izgradnje, uz mogućnost bilo stjecanja vlasništva ili plaćanja najma od strane korisnika (primjer u R. Sloveniji) Zbog problema koje starije osobe imaju u ruralnim sredinama ali i u gradovima zbog nemogućnosti predlažem da se kao neformalni oblici socijalne skrbi predvidi i omogući vlastito rješavanje socijalnih potreba starijih osoba putem kućanskih stambenih zajednica, u vlastitoj organizaciji korisnika temeljem međusobnih ugovornih odnosa uz osobno financiranje od strane korisnika, a kao što je obrazloženo u prijedlogu uz čl.3 prijedloga zakona	Nije prihvaćen	Definicija je postavljena u općenitoj formi, koja obuhvaća različita inovativna rješenja.

245	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	Slažem se sa komentaram Komore i Udruge - Načelo dobro zvuči, ali nema nikakve veze s onim što propisuje Nacrt. Nigdje se stručnom radniku ne ostavlja prostor za inovacije, ne znam kada bi to trebali raditi uz sve ovlasti koje imamo, a i prema navodnoj namjeri Nacrta, trebalo bi se težiti ujednačavanju postupanja, pa ne bi bilo smisljeno da uvodimo svoje inovacije. Možda se misli na inovacije od strane Ministarstva, a ne radnika na terenu. Molim da se članak 14 jednostavnije i konkretnije formulira, pošto djeluje nedorečeno, osim ako se planira Pravilnikom dodatno definirati.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru, načelo socijalnih inovacija omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik)
246	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	Slažem se sa komentaram Komore i Udruge - Načelo dobro zvuči, ali nema nikakve veze s onim što propisuje Nacrt. Nigdje se stručnom radniku ne ostavlja prostor za inovacije, ne znam kada bi to trebali raditi uz sve ovlasti koje imamo, a i prema navodnoj namjeri Nacrta, trebalo bi se težiti ujednačavanju postupanja, pa ne bi bilo smisljeno da uvodimo svoje inovacije. Možda se misli na inovacije od strane Ministarstva, a ne radnika na terenu. Molim da se članak 14 jednostavnije i konkretnije formulira, pošto djeluje nedorečeno, osim ako se planira Pravilnikom dodatno definirati.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru, načelo socijalnih inovacija omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u Zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik).
247	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	Ovako pregeneralno ostavljen prostor "socijalnim inovacijama" kao da govori "nemamo ništa protiv" no potpuno je nejasno na što se odnosi i koga obavezuje da bude u toku sa suvremenim socijalnim politikama, odnosno da prati razvoj novih metoda socijalnog rada i da ih uvodi u praksu. Novi odnosi, oblici suradnje i financiranje se u ovako postavljenom sustavu ne mogu postići.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru, načelo socijalnih inovacija omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik)

248	NATALIJA BARKIĐIJA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	Slažem se s komentarom Komore i Udruge - Načelo dobro zvuči, ali nema nikakve veze s onim što propisuje Nacrt. Nigdje se stručnom radniku ne ostavlja prostor za inovacije, ne znam kada bi to trebali raditi uz sve ovlasti koje imamo, a i prema navodnoj namjeri Nacrta, trebalo bi se težiti ujednačavanju postupanja, pa ne bi bilo smisljeno da uvodimo svoje inovacije. Možda se misli na inovacije od strane Ministarstva, a ne radnika na terenu.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru, načelo socijalnih inovacija omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik).
249	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	Slažem se sa komentarom Komore i Udruge - Načelo dobro zvuči, ali nema nikakve veze s onim što propisuje Nacrt. Nigdje se stručnom radniku ne ostavlja prostor za inovacije, ne znam kada bi to trebali raditi uz sve ovlasti koje imamo, a i prema navodnoj namjeri Nacrta, trebalo bi se težiti ujednačavanju postupanja, pa ne bi bilo smisljeno da uvodimo svoje inovacije. Možda se misli na inovacije od strane Ministarstva, a ne radnika na terenu. Molim da se članak 14 jednostavnije i konkretnije formulira, pošto djeluje nedorečeno, osim ako se planira Pravilnikom dodatno definirati.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru, načelo socijalnih inovacija omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik).
250	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	Slažem se sa komentarom Komore i Udruge - Načelo dobro zvuči, ali nema nikakve veze s onim što propisuje Nacrt. Nigdje se stručnom radniku ne ostavlja prostor za inovacije, ne znam kada bi to trebali raditi uz sve ovlasti koje imamo, a i prema navodnoj namjeri Nacrta, trebalo bi se težiti ujednačavanju postupanja, pa ne bi bilo smisljeno da uvodimo svoje inovacije. Možda se misli na inovacije od strane Ministarstva, a ne radnika na terenu. Molim da se članak 14 jednostavnije i konkretnije formulira, pošto djeluje nedorečeno, osim ako se planira Pravilnikom dodatno definirati.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru, načelo socijalnih inovacija omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik).

251	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	<p>Iza članka 14. Predlaže se uvrstiti : Načelo uključenosti korisnika u zajednicu Članak 15. Socijalne usluge se, ako je to moguće, korisniku pružaju u njegovom domu ili lokalnoj zajednici, kroz izvaninstitucijske oblike skrbi, radi poboljšanja kvalitete života i uključenosti u zajednicu.</p> <p>Načelo poštivanja ljudskih prava i integriteta korisnika Članak 16. „Prava u sustavu socijalne skrbi osiguravaju se korisniku uz poštivanje ljudskih prava, fizičkog i psihičkog integriteta, sigurnosti i uvažavanje etičkih, kulturnih i vjerskih uvjerenja.“ Načelo zabrane diskriminacije Članak 17. Zabranjena je izravna i neizravna diskriminacija korisnika socijalne skrbi sukladno posebnom zakonu. Načelo podnošenja pritužbe - iako su pravo i postupak vezan uz podnošenje pritužbe djelomično uređeni čl.148. važno je da se ovo načelo uvrsti u Zakon zbog koncepta cjelokupnog zakonodavstva i percepcije javnosti da se sustav socijalne skrbi temelji na ovom načelu</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga Zakona.
252	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	<p>Načelo dobro zvuči, ali nema nikakve veze s onim što propisuje Nacrt. Nigdje se stručnom radniku ne ostavlja prostor za inovacije, a i prema navodnoj namjeri Nacrta, trebalo bi se težiti ujednačavanju postupanja, pa ne bi bilo smisleno da uvodimo svoje inovacije. Možda se misli na inovacije od strane Ministarstva, a ne radnika na terenu, ali ni njih ne pronalazimo u ovom Nacrtu.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru, načelo socijalnih inovacija omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik)
253	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	<p>Načelo dobro zvuči, ali nema nikakve veze s onim što propisuje Nacrt. Nigdje se stručnom radniku ne ostavlja prostor za inovacije, a i prema navodnoj namjeri Nacrta, trebalo bi se težiti ujednačavanju postupanja, pa ne bi bilo smisleno da uvodimo svoje inovacije. Možda se misli na inovacije od strane Ministarstva, a ne radnika na terenu, ali ni njih ne pronalazimo u ovom Nacrtu.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru, načelo socijalnih inovacija omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik)

254	Iva Prpić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 14.	Socijalne inovacije podrazumijevaju nove proizvode, usluge ili modele. „Predlažem drugačiji redoslijed na način.“ Socijalne inovacije podrazumijevaju usluge, modele ili proizvode...” Obrazloženje: iako je to općeprihvaćena definicija SI (koji sadržava i "ideje" koje nisu navedene), mišljenja sam da nije primjereno stavljati proizvode na prvo mjesto u djelatnosti socijalne skrbi koja nije proizvodno orijentirana niti je u službi profita (što sam pojam proizvoda uglavnom sugerira).	Prihvaćen	Prihvaća se
255	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Stavak 4 - samohrani roditelj je roditelj koji živi sam s djetetom, odnosno djecom i sam skrbi o njemu/ njima i sam ih uzdržava	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
256	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Čl. 15. točka 20 - Definira pojam voditelja slučaja te smatramo da je radi otklanjanja poteškoća koje nastaju u praksi, potrebno naglasiti da voditelj slučaja koordinira i ostvarivanje različitih prava koja se ostvaruju i u različitim odjelima Centra. Predlažemo ovu definiciju uskladiti s definicijom Vođenja slučaja (IFSW 2013) „Metoda socijalnog rada, kojom se u suradnji sa korisnikom procjenjuju potrebe, dogovaraju i pružaju neophodne usluge, koordinira, vrši monitoring i evaluacija i zastupa najbolji interes korisnika s ciljem poboljšanja njegove socijalne dobrobiti (NASW, 2013). Primjenjuje se kada korisnici imaju složenije potrebe koje zahtijevaju više vrsta usluga i kada je potrebno integrirati rad različitih pružatelja s zajedničkim korisnikom (obiteljske intervencije, udomiteljstvo, skrbnička zaštita, usluge boravka, smještaja i sl.)	Prihvaćen	Prihvaća se
257	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	točka 22 potrebno je stajati "soc isključenost je nemogućnost pojedinca da sudjeluje u uobičajenim aktivnostima društva...	Prihvaćen	Prihvaća se
258	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	U točki 12. ovako kako je sada napisano ispada da je osoba starija od 65 godina nesposobana za rad što samo znači da se radi o onima koji su prošli vještačenje	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje

259	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>Članak 15. Stavak 1.</p> <p>Predlažemo u stavku 1. u točki 14. Nacrta prijedloga nadopuniti na način da definicija beskućnika prepoznaje i osobe smještene u prenoćistima i organiziranom stanovanju, s obzirom da nacrt prijedloga Zakona prepoznaje te usluge u odnosu na ovu skupinu korisnika.</p>	Prihvaćen	U odredbi će se precizirati i usluga organiziranog stanovanja
260	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>Čl. 15. t. 3.</p> <p>Definicija pojma kućanstvo kao ni u dosadašnjem Zakonu nije dovoljno detaljna s obzirom na probleme s kojima se susrećemo u praksi, npr. prikazivanje jedne prostorije u istom stambenom objektu kao zasebno kućanstvo, kako bi osoba ostvarila pravo; a očito je da u toj prostoriji nema uvjete da bi se smatrala zasebnim kućanstvom, npr. nema mogućnost spremanja obroka, održavanja osobne higijene i sl. te je jasno da te potrebe zadovoljava u drugom dijelu kuće/stana koji koriste osobe za koje se zahtjev ne podnosi ili ne ispunjavaju uvjete za priznavanje prava. Također je problematično dokazivanje odvojenog podmirenja troškova života prema izjavi podnositelja zahtjeva, budući su računi za režijske troškove u pravilu zajednički za jedan stambeni objekt.</p> <p>Čl. 15. t.7.</p> <p>Obzirom da nije usklađen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, stoga je prijedlog da se proširi krug korisnika i da stoji kao u Zakonu o udomiteljstvu "Korisnik je dijete, mlađa punoljetna osoba do završetka redovitog školovanja ili najduže godinu dana nakon završetka redovitog školovanja ako se ne može zaposliti, a najduže do 26.godine života". Naime, u praksi se dešava da sa punoljetnosti se djeci prekida smještaj u udomiteljskim obiteljima, jer više nisu djeca kao korisnici.</p> <p>Čl. 15. t. 12.</p> <p>Definira tko je osoba potpuno nesposobna za rad i između ostalog navodi „osobu koju privremeno ili trajno nije u mogućnosti uključiti u radne procese, prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja". S obzirom na sam naziv pojma, predlažemo da se</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno ćemo uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

umjesto navedenog u definiciju vrati „osoba čija je nesposobnost za rad utvrđena prema posebnim propisima“, osobito s obzirom na to da obrazac nalaza i mišljenja tijela vještačenja ne sadrži točku kojom se utvrđuje da osobu privremeno ili trajno nije u mogućnosti uključiti u radne procese, iako se navedeni nalaz donosi prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. Na temelju čega ćemo uopće utvrditi je li osobu moguće uključiti u radne procese?

Čl. 15. t. 13.

Usko je vezana uz t. 12. jer definira tko je djelomično radno sposobna osoba i to sasvim precizno, za razliku od definiranja osobe potpuno nesposobne za rad u t. 12. Zašto nije upotrijebljen isti izraz „gubitak radne sposobnosti prema propisu o vještačenju i metodologijama vještačenja“ (potpuni ili djelomični)?

Čl. 15. t. 15.

Definira pojam osnovne životne potrebe koje nabraja te dodaje i druge stvari za osnovne potrebe. Nejasno koje su to druge stvari za osobne potrebe i nejasno kako će to utjecati na ujednačenost postupaka centara.

Čl. 15. t. 16.

Definira što je prihod i postojanje definicije nije sporno samo po sebi, no kasnije u tekstu Nacrta se kod pojedinih prava, kao što ćemo kod njih posebno naglasiti, taksativno navodi što u prihod ne ulazi, a ukoliko bismo se kroz cijeli Nacrt držali definicije pojma iz ovog uvodnog dijela, taksativno nabranje ne bi bilo ni potrebno. Međutim, u slučaju ovakve definicije prihod bi se definirao preširoko, pa smatramo da je definiciju potrebno proširiti i odmah u njoj navesti što se ne smatra prihodom, a što bi se odnosilo na sva prava iz Nacrta.

Čl. 15. t. 20.

Definira pojam voditelja slučaja te smatramo da je radi otklanjanja poteškoća koje nastaju u praksi, potrebno naglasiti da voditelj slučaja koordinira i ostvarivanje različitih prava koja se ostvaruju i u različitim odjelima Centra. Predlažemo ovu definiciju

			<p>uskladiti s definicijom Vođenja slučaja (IFSW 2013) „Metoda socijalnog rada, kojom se u suradnji sa korisnikom procjenjuju potrebe, dogovaraju i pružaju neophodne usluge, koordinira, vrši monitoring i evaluacija i zastupa najbolji interes korisnika s ciljem poboljšanja njegove socijalne dobrobiti (NASW, 2013). Primjenjuje se kada korisnici imaju složenije potrebe koje zahtijevaju više vrsta usluga i kada je potrebno integrirati rad različitih pružatelja s zajedničkim korisnikom (obiteljske intervencije, udomiteljstvo, skrbnička zaštita, usluge boravka, smještaja i sl.)</p> <p>Nedostaje definicija obitelji. – potrebna je dopuna</p>		
261	Marija Alfirev	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Pod točkom 22. umjesto riječi "normalnim" upotrijebiti riječ "uobičajenim".	Prihvaćen	Prihvaća se.
262	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>Članak 15.t.3. treba glasiti „Kućanstvo je obiteljska ili druga zajednica osoba između kojih postoji obaveza uzdržavanja, a koje zajedno žive i podmiruju troškove života</p> <p>Obrazloženje: Potrebno je izmijeniti kriterije za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, vezano uz definiciju kućanstva. Naime, ako zajedno žive srodnici između kojih ne postoji obaveza uzdržavanja, onda njihovo zajedničko stanovanje ne podrazumijeva i zajedničko trošenje sredstava nekoga od njih. Ukoliko primjerice radno sposobni unuk živi s bakom, korisnicom mirovine koja ga nije dužna uzdržavati, unuku je posljedično onemogućen pristup socijalnoj naknadi samo zbog činjenice da stanuje s nekom osobom ili kod neke osobe kojoj se obaveza uzdržavanja ne može nametati. Iste situacije pojavljuju se i između braće i sestara ili između roditelja i punoljetne radno sposobne djece koji žive u istoj nekretnini. Predložena odredba presumira da bi prihod neke osobe samom činjenicom zajedničkog života postao zajednički iako između njih ne postoji zakonska obaveza uzdržavanja.</p> <p>Osobe s invaliditetom zbog svojeg statusa često žive kod srodnika koji im omogućavaju zajedničko stanovanje pa i druge oblike podrške, ali ukoliko se srođnicima nameće i obaveza uzdržavanja, osobe s</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno ćemo uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

invaliditetom postaju potencijalni kandidati za smještaj u instituciji na teret sredstava socijalne skrbi (u cijelosti) koji su neusporedivo veći od iznosa zajamčene minimalne naknade koju bi ova osoba trebala ostvariti, unatoč činjenici da živi na istoj adresi sa svojim srodnikom.

U Republici Hrvatskoj mnogi građani žive u uvjetima siromaštva i stoga nemaju dovoljno sredstava za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba pa tako i onih stambenih te su prisiljeni, zbog nemogućnosti izbora živjeti u zajedničkim kućanstvima. Vlasnicima nekretnina koji su drugim srodnicima omogućili stanovanje posredno se nameće i obaveza njihovog uzdržavanja, odnosno izravno se onemogućuje pristup socijalnoj naknadi osobama u potrebi, što uključuje i osobe s invaliditetom.

263 Mateja Krčar

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 15.

Čl. 15, t. 16. Definira što je prihod i postojanje definicije nije sporno samo po sebi, no kasnije u tekstu Nacrta se kod pojedinih prava, kao što ćemo kod njih posebno naglasiti, taksativno navodi što u prihod ne ulazi, a ukoliko bismo se kroz cijeli Nacrt držali definicije pojma iz ovog uvodnog dijela, taksativno nabranje ne bi bilo ni potrebno. Međutim, u slučaju ovakve definicije prihod bi se definirao preširoko, pa smatramo da je definiciju potrebno proširiti i odmah u njoj navesti što se ne smatra prihodom, a što bi se odnosilo na sva prava iz Nacrta.

Nije prihvaćen

Kod nekih prava na naknade potrebno je precizirati i detaljnije razraditi prihode kako bi isto bilo bolje usmjereno na svrhu koja se želi postići.

264	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>S obzirom da unatoč trajanju kampanje Vlade RH - empatija sada za društvo bez nasilja , postoji opće nerazumjevanje simptomatologije rodno uvjetovanog nasilja, što je dodatno osnaženo pogrešnim edukacijama koje su dovele do štetnih praksi, predlažemo radi otklanjanja nastale štete u vidu strukturalnog nasilja , uvrstiti u zakon definicije pojmova iz Konvencije VE o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.</p> <p>1 "nasilje nad ženama" smatra se kršenjem ljudskih prava i oblikom diskriminacije žena i označava sva djela rodno utemeljenog nasilja koja imaju za posljedicu ili će vjerojatno imati za posljedicu tjelesnu, seksualnu, psihičku ili ekonomsku štetu ili patnju žena, uključujući prijetnje takvim djelima, prisilu ili namjerno oduzimanje slobode, bilo da se pojavljuju u javnom ili privatnom životu;</p> <p>2"nasilje u obitelji"označava sva djela tjelesnog, seksualnog, psihičkog ili ekonomskog nasilja koja se događaju u obitelji ili kućanstvu ili između bivših ili sadašnjih bračnih drugova ili partnera, neovisno o tome dijeli li počinitelj ili je dijelio isto prebivalište sa žrtvom;</p> <p>3. "rodno utemeljeno nasilje nad ženama" označava nasilje usmjereno na ženu zbog toga što je žena ili koje nerazmjerno pogada žene;</p> <p>4. "žrtva" označava svaku fizičku osobu koja je izložena ponašanju navedenom u točkama 1. i 2.;</p> <p>5. "žene" uključuje i djevojčice mlađe od 18 godina.</p>	Nije prihvaćen	Navedeno nije predmet ovog Zakona.
265	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>U tumačenje pojma osnovne životne potrebe uz prehranu, smještaj, odjeću i druge stvari za osobne potrebe smatramo važnim uvrstiti i dostupnost pitke vode, električne energije, energenata za grijanje. Samci, kućanstva koji nemaju dovoljno sredstava za samostalno plaćanje režijskih troškova, istima se priznaje pravo na naknadu za troškove stanovanja, ugroženog kupca energenta temeljem istog - ovog Zakona jer se nedostatak istog tumači kao nepodmirena životna potreba pojedinca/kućanstva.</p>	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje

266	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>Smatram kako je nužno definirati i žrtvu obiteljskog nasilja i to u skladu Direktivom 2012/29/EU a koja u čl. 8. st. 5. propisuje da "Države članice osiguravaju da pristup službama za potporu žrtvama nije uvjetovan time je li žrtva nadležnom tijelu podnijela formalnu prijavu za kazneno djelo." Prijedlog definicije: Žrtva obiteljskog nasilja - osoba za koju pružatelj usluga na bilo koji način dođe do saznanja da postoji mogućnost da je proživjela ili proživljava nasilje.</p> <p>Objašnjenje: Nužno je definirati žrtve obiteljskog nasilja u skladu s Direktivom 2012/29/EU, a kako bi se izbjeglo da se žrtve nasilja čiji počinitelji nemaju pravomoćne presude ne tretiraju kao žrtve nasilja.</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se komentar iz razloga što se definicija žrtve obiteljskog nasilja uređuje drugim propisom.
267	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>Čl. 15. t. 16. Definira što je prihod i postojanje definicije nije sporno samo po sebi, no kasnije u tekstu Nacrta se kod pojedinih prava, kao što ćemo kod njih posebno naglasiti, taksativno navodi što u prihod ne ulazi, a ukoliko bismo se kroz cijeli Nacrt držali definicije pojma iz ovog uvodnog dijela, taksativno nabrojanje ne bi bilo ni potrebno. Međutim, u slučaju ovakve definicije prihod bi se definirao preširoko, pa smatramo da je definiciju potrebno proširiti i odmah u njoj navesti što se ne smatra prihodom, a što bi se odnosilo na sva prava iz Nacrta.</p>	Nije prihvaćen	Kod nekih prava na naknade potrebno je precizirati i detaljnije razraditi prihode kako bi isto bilo bolje usmjereno na svrhu koja se želi postići.
268	Centar za građanske inicijative Poreč	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>Pojasniti pojam "poremećeni odnosi". Jasno izdvojiti ovaj pojam od pojma nasilja u obitelji. Kada je došlo do nasilja u obitelji onda se to ne tumači kao "poremećeni odnos".</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se, nema potrebe za posebnim definiranjem poremećenih odnosa.
269	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>Čl. 15. t.7. Obzirom da nije usklađen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, stoga je prijedlog da se proširi krug korisnika i da stoji kao u Zakonu o udomiteljstvu "Korisnik je dijete, mlađa punoljetna osoba do završetka redovitog školovanja ili najduže godinu dana nakon završetka redovitog školovanja ili do 18. rođendana, a najduže do 26. godine života". Naime, u praksi se dešava da sa punoljetnosti se djeci prekida smještaj u udomiteljskim obiteljima, jer više nisu djeca kao korisnici.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.

270	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	U članku 15. stavak 17. : Razmotriti mogućnost dodavanja određenja da će se pravo odobravati privremeno do okončanja postupka pribavljanja dokaza iz inozemstva, a na temelju izjave odnosno saslušanja na zapisnik o tome da nema imovine ni prihoda u inozemstvu. Obrazloženje : Prvi puta se spominje imovina u inozemstvu što je svakako logično no, javlja se poteškoća utvrđivanja stvarnog stanja odnosno dokazivanja, a time i opasnosti od produženja postupaka odnosno priznavanja pojedinih prava koja su za pojedinca od životne važnosti	Nije prihvaćen	Komentar se ne prihvaća jer odredba članka 15. propisuje definicije pojmova te istom nije moguće propisati postupanje.
271	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	U čl. 15. mijenja se stavak 16 i glasi: (16) u smislu ovog Zakona prihodom se smatraju sva primljena novčana sredstva po bilo kojoj osnovi u promatranom vremenskom razdoblju u tuzemstvu ili inozemstvu" Obrazloženje : Nepotrebno nabranjanje. Tako dolazimo do situacija koje su potpuno zbunjjujuće u stvarnom životu i nigdje nisu izrekom navedene pa se javljaju poteškoće. Ukoliko je intencija članka prihodom nazvati svaki novac koji osoba primi pa makar u obliku dara a čini se da jeste, onda to treba što jednostavnije izreći. Naglašavati umanjenje za uplaćeni iznos poreza i prireza je nepotrebno jer je to regulirano drugim zakonima. Posebice u praksi izraz „ili na neki drugi način" dovodi do različitog postupanja. Dakle, sav novac a onda izuzeci po pojedinom pravu.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno ćemo uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
272	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Mijenja se stavak 4. čl. 15. i glasi: (4) : samohranim roditeljem se smatra roditelj djeteta koje nema drugog roditelja, nije u braku ili izvanbračnoj zajednici ili roditelj koji je poduzeo sve predviđeno zakonom kako bi ostvario uzdržavanje od drugog roditelja a ne dobiva to uzdržavanje ili je ono manje od pomoći predviđene ovim Zakonom	Nije prihvaćen	Predlagatelj je stajališta da je definicija samohranog roditelja koji živi sam s djetetom, sam skrbi o njemu i sam ga uzdržava

273	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Kod članka 15. stavka 3. nije potrebno navoditi da je se radi o „obiteljskoj ili drugoj zajednici osoba“ kao ni spominjati srodstvo kada se podrazumijeva „svaka zajednica osoba koje zajedno žive i zajednički podmiruju troškove života. Dakle, kumulativno moraju biti ispunjena dva preduvjeta: zajednički život i zajedničko podmirivanje troškova života. Ovo poprilično otežava u stvarnome životu određenje što je kućanstvo pa se nekima priznaje da iako žive u istom prostoru, ne predstavljaju isto kućanstvo jer ne podmiruju zajednički troškove života.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno ćemo uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
274	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Stavak 3: kućanstvo čine osobe koje zajedno žive i zajednički podmiruju troškove života, osim kada socijalni radnik obrazloži mišljenjem zbog čega dvije ili više osoba koje žive odnosno dijele isti stambeni prostor ne predstavljaju isto kućanstvo	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
275	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	<p>Čl. 15. t. 3. Definicija pojma kućanstvo kao ni u dosadašnjem Zakonu nije dovoljno detaljna s obzirom na probleme s kojima se susrećemo u praksi, npr. prikazivanje jedne prostorije u istom stambenom objektu kao zasebno kućanstvo, kako bi osoba ostvarila pravo; a očito je da u toj prostoriji nema uvjete da bi se smatrala zasebnim kućanstvom, npr. nema mogućnost spremanja obroka, održavanja osobne higijene i sl. te je jasno da te potrebe zadovoljava u drugom dijelu kuće/stana koji koriste osobe za koje se zahtjev ne podnosi ili ne ispunjavaju uvjete za priznavanje prava. Također je problematično dokazivanje odvojenog podmirenja troškova života prema izjavi podnositelja zahtjeva, budući su računi za režijske troškove u pravilu zajednički za jedan stambeni objekt.</p> <p>Čl. 15. t.7. Obzirom da nije usklađen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, stoga je prijedlog da se proširi krug korisnika i da stoji kao u Zakonu o udomiteljstvu "Korisnik je dijete, mlada punoljetna osoba do završetka redovitog školovanja ili najduže godinu dana nakon završetka redovitog školovanja ako se ne može zaposliti, a najduže do 26. godine života". Naime, u praksi se desava da</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno ćemo uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

smještaj u udomiteljskim obiteljima, jer više nisu djeca kao korisnici.

Čl. 15. t. 12.

Definira tko je osoba potpuno nesposobna za rad i između ostalog navodi „osobu koju privremeno ili trajno nije u mogućnosti uključiti u radne procese, prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja”. S obzirom na sam naziv pojma, predlažemo da se umjesto navedenog u definiciju vrati „osoba čija je nesposobnost za rad utvrđena prema posebnim propisima”, osobito s obzirom na to da obrazac nalaza i mišljenja tijela vještačenja ne sadrži točku kojom se utvrđuje da osobu privremeno ili trajno nije u mogućnosti uključiti u radne procese, iako se navedeni nalaz donosi prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. Na temelju čega ćemo uopće utvrditi je li osobu moguće uključiti u radne procese?

Čl. 15. t. 13.

Usko je vezana uz t. 12. jer definira tko je djelomično radno sposobna osoba i to sasvim precizno, za razliku od definiranja osobe potpuno nesposobne za rad u t. 12. Zašto nije upotrijebljen isti izraz „gubitak radne sposobnosti prema propisu o vještačenju i metodologijama vještačenja” (potpuni ili djelomični)?

Čl. 15. t. 15.

Definira pojam osnovne životne potrebe koje nabraja te dodaje i druge stvari za osnovne potrebe. Nejasno koje su to druge stvari za osobne potrebe i nejasno kako će to utjecati na ujednačenost postupaka centara.

Čl. 15. t. 16.

Definira što je prihod i postojanje definicije nije sporno samo po sebi, no kasnije u tekstu Nacrta se kod pojedinih prava, kao što ćemo kod njih posebno naglasiti, taksativno navodi što u prihod ne ulazi, a ukoliko bismo se kroz cijeli Nacrt držali definicije pojma iz ovog uvodnog dijela, taksativno nabranje ne bi bilo ni potrebno. Međutim, u slučaju ovakve definicije prihod bi se definirao preširoko, pa smatramo da je definiciju potrebno proširiti i odmah u nioi

navesti što se ne smatra prihodom, a što bi se odnosilo na sva prava iz Nacrta.

Čl. 15. t 20.

Definira pojam voditelja slučaja te smatramo da je radi otklanjanja poteškoća koje nastaju u praksi, potrebno naglasiti da voditelj slučaja koordinira i ostvarivanje različitih prava koja se ostvaruju i u različitim odjelima Centra. Predlažemo ovu definiciju uskladiti s definicijom Vođenja slučaja (IFSW 2013) „Metoda socijalnog rada, kojom se u suradnji sa korisnikom procjenjuju potrebe, dogovaraju i pružaju neophodne usluge, koordinira, vrši monitoring i evaluacija i zastupa najbolji interes korisnika s ciljem poboljšanja njegove socijalne dobrobiti (NASW, 2013). Primjenjuje se kada korisnici imaju složenije potrebe koje zahtijevaju više vrsta usluga i kada je potrebno integrirati rad različitih pružatelja s zajedničkim korisnikom (obiteljske intervencije, udomiteljstvo, skrbnička zaštita, usluge boravka, smještaja i sl.)

Nedostaje definicija obitelji. – potrebna je dopuna

276 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.

Čl. 15. t. 3.

Definicija pojma kućanstvo kao ni u dosadašnjem Zakonu nije dovoljno detaljna s obzirom na probleme s kojima se susrećemo u praksi, npr. prikazivanje jedne prostorije u istom stambenom objektu kao zasebno kućanstvo, kako bi osoba ostvarila pravo; a očito je da u toj prostoriji nema uvjete da bi se smatrala zasebnim kućanstvom, npr. nema mogućnost spremanja obroka, održavanja osobne higijene i sl. te je jasno da te potrebe zadovoljava u drugom dijelu kuće/stana koji koriste osobe za koje se zahtjev ne podnosi ili ne ispunjavaju uvjete za priznavanje prava. Također je problematično dokazivanje odvojenog podmirenja troškova života prema izjavi podnositelja zahtjeva, budući su računi za režijske troškove u pravilu zajednički za jedan stambeni objekt.

Čl. 15. t.7.

Obzirom da nije usklađen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, predlažemo da se proširi krug korisnika i da

Primljeno na znanje

Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno ćemo uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

stoji kao u Zakonu o udomiteljstvu "Korisnik je dijete, mlađa punoljetna osoba do završetka redovitog školovanja ili najduže godinu dana nakon završetka redovitog školovanja ako se ne može zaposliti, a najduže do 26.godine života". Naime, u praksi se dešava da sa punoljetnosti se djeci prekida smještaj u udomiteljskim obiteljima, jer više nisu djeca kao korisnici.

Čl. 15. t. 12.

Definira tko je osoba potpuno nesposobna za rad i između ostalog navodi „osobu koju privremeno ili trajno nije u mogućnosti uključiti u radne procese, prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja”. S obzirom na sam naziv pojma, predlažemo da se umjesto navedenog u definiciju vrati „osoba čija je nesposobnost za rad utvrđena prema posebnim propisima”, osobito s obzirom na to da obrazac nalaza i mišljenja tijela vještačenja ne sadrži točku kojom se utvrđuje da osobu privremeno ili trajno nije u mogućnosti uključiti u radne procese, iako se navedeni nalaz donosi prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. Na temelju čega ćemo uopće utvrditi je li osobu moguće uključiti u radne procese?

Čl. 15. t. 13.

Usko je vezana uz t. 12. jer definira tko je djelomično radno sposobna osoba i to sasvim precizno, za razliku od definiranja osobe potpuno nesposobne za rad u t. 12. Zašto nije upotrijebljen isti izraz „gubitak radne sposobnosti prema propisu o vještačenju i metodologijama vještačenja” (potpuni ili djelomični)?

Čl. 15. t. 15.

Definira pojam osnovne životne potrebe koje nabraja te dodaje i druge stvari za osnovne potrebe. Nejasno koje su to druge stvari za osobne potrebe i nejasno kako će to utjecati na ujednačenost postupaka centara.

Čl. 15. t. 16.

Definira što je prihod i postojanje definicije nije sporno samo po sebi, no kasnije u tekstu Nacrta se kod pojedinih prava, kao što ćemo kod njih posebno nađasiti. taksativno

navodi što u prihod ne ulazi, a ukoliko bismo se kroz cijeli Nacrt držali definicije pojma iz ovog uvodnog dijela, taksativno nabrojanje ne bi bilo ni potrebno. Međutim, u slučaju ovakve definicije prihod bi se definirao preširoko, pa smatramo da je definiciju potrebno proširiti i odmah u njoj navesti što se ne smatra prihodom, a što bi se odnosilo na sva prava iz Nacrta.

Čl. 15. t 20.

Definira pojam voditelja slučaja te smatramo da je radi otklanjanja poteškoća koje nastaju u praksi, potrebno naglasiti da voditelj slučaja koordinira i ostvarivanje različitih prava koja se ostvaruju i u različitim odjelima Centra. Predložimo ovu definiciju uskladiti s definicijom Vođenja slučaja (IFSW 2013), „Metoda socijalnog rada, kojom se u suradnji sa korisnikom procjenjuju potrebe, dogovaraju i pružaju neophodne usluge, koordinira, vrši monitoring i evaluacija i zastupa najbolji interes korisnika s ciljem poboljšanja njegove socijalne dobrobiti (NASW, 2013). Primjenjuje se kada korisnici imaju složenije potrebe koje zahtijevaju više vrsta usluga i kada je potrebno integrirati rad različitih pružatelja s zajedničkim korisnikom (obiteljske intervencije, udomiteljstvo, skrbnička zaštita, usluge boravka, smještaja i sl.)

Nedostaje definicija obitelji. – potrebna je dopuna

277	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	U članku 15. predlaže se da stavak 9. glasi: „starija osoba je osoba koja je navršila 65 i više godina života“. Nema razloga za korištenje novog naziva „osoba starije životne dobi“, jer se koristi termin npr. domovi za starije osobe itd.	Prihvaćen	Prihvaća se
278	PGP Sisak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Čl. 15 st.1. dodati toč. 26 koja glasi : „ osoba bez državljanstva je osoba koju ni jedna država sukladno svom nacionalnom zakonodavstvu ne smatra svojim državljaninom“	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se iz razloga jer je značenje osobe bez državljanstva definirano drugim propisom.
279	umirovljenika Hrvatske	ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Predložimo da se točka 9. izmijeni i da sada ovako glasi: 9) starija osoba koja je ovisna o pomoći i njezi druge osobe ili je u potpunosti nepokretna, a nije smještena u udomiteljskoj obitelji ili domu za starije i nemoćne osobe	Nije prihvaćen	Starije osobe su sve osobe koje su navršile 65 i više godina, neovisno o potrebi za pomoći i njegom, odnosno da li je smještena ili nije

280	Iva Prpić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Zbog čega je propušteno definirati obitelj i izvanbračnu zajednicu što je normirano postojećim Zakonom o socijalnoj skrbi? Predlažem da se izvanbračna zajednica definira kao što je bila do sada te da se izjednači s neformalnim životnim partnerstvom. Što se tiče definicije obitelji, predlažem da se koristi definicija iz važećeg Zakona o socijalnoj skrbi uz dodatak životnog partnerstva.	Nije prihvaćen	Ovom odredbom se definiraju pojmovi koji se koriste u člancima Zakona.
281	Iva Prpić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Kod socijalne isključenosti promijeniti termin "normalne" aktivnosti društva u prihvatljiviji i neutralniji termin "uobičajene" aktivnosti društva.	Prihvaćen	Prihvaća se
282	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	22) Kod socijalne isključenosti možda promijeniti normalne aktivnosti društva u uobičajene aktivnosti društva.	Prihvaćen	Prihvaća se
283	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Što se tiče odredbe "voditelj slučaja" treba dodatnim stavkom definirati pojam "slučaj".	Djelomično prihvaćen	U praksi dolazi do nerazumijevanja odnosno razlikovanja „vođenja slučaja“ od vođenja postupka, razrađene su definicije
284	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Odredba stavka 4. treba glasiti: „Samohrani roditelj je roditelj koji sam skrbi za svoje dijete i uzdržava ga.“ Sada predloženom odredbom „sam živi s djetetom“ samohrani roditelj (koji ne ostvaruje uzdržavanje za dijete) izjednačava se sa jednoroditeljskom obitelji (u kojoj roditelj može ili ne mora ostvarivati uzdržavanje za dijete). Dakle, ukoliko samohrani roditelji žive u kućanstvu uz dijete i sa drugim osobama, tom odredbom mu se ograničava da ima status samohranog roditelj, iako sam uzdržava dijete.	Nije prihvaćen	Predlagatelj je stajališta da definicija samohranog roditelja koji živi sam s djetetom, sam skrbi o njemu i sam ga uzdržava.
285	Udruga MoSt	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 15.	Kako su ovim prijedlogom Zakona predviđene 3 različite usluge smještaja za beskućnike (prihvatilište, prenočište i organizirano stanovanje), predlažemo nadopunu članka 15. stavak 14. beskućnik je osoba koja nema mjesto stanovanja niti sredstva kojima bi mogla podmiriti troškove stanovanja, a privremeno je smještena u prihvatilište, prenočište, organizirano stanovanje ili boravi na javnim ili drugim mjestima koja nisu namijenjena za stanovanje.	Prihvaćen	Prihvaća se

286	Franjo Golubić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 17.	Predlažem da se predlagač zakona očita na mogućnost uzajamne pomoći u obavljanju brige za starije osobe putem zajedničkog podmirenja troškova života, u kućanskoj ili stambenoj zajednici za potrebe do 8 starijih osoba, te da li se na istu primjenjuje Zakon o socijalnoj skrbi ili se isto može ugovoriti ugovorom o međusobnim pravima i obavezama sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima, a koje pravo predviđa i Ustav RH na slobodno udruživanje građana	Nije prihvaćen	Komentar nije jasan.
287	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 17.	Centri za socijalnu skrb uz djelatnost socijalne skrbi sudjeluju i u sudskim postupcima kada kao stranka sui generis provode obradu članova obitelji i daju svoje prijedloge i mišljenja, a sudjeluju i prije sudskih postupaka u postupcima obaveznog savjetovanja prije razvoda braka ili donošenja odluka o skrbi o djeci. U proteklom razdoblju razvila se loša praksa koja je dovela do nemogućnosti izuzeća stručnih radnika CZSS u slučaju postojanja opravdanih razloga za izuzeće. Kada stranka u postupku dovede u sumnju nepristranost profesionalaca koji sudjeluju u određenom postupku, mora postojati mehanizam meritornog ispitivanja pritužbi. Takav mehanizam predviđen je ZPP-om za parnične postupke, ZKP-om za kaznene postupke, a ZUP i ovim Zakonom za upravne postupke. S obzirom na lošu praksu koja se razvila, a prema kojoj se zahtjevi stranaka odbacuju (s obrazloženjem da postupak nije upravni ili slično) strankama u nesporno upravnom postupku se onemogućuje pristup stručnom, neovisnom i nepristanom sudu – odnosno tijelu koje vodi postupak. Na taj način se stranke pred upravnim tijelima diskriminiraju jer se prema njima nejednako postupa u odnosu na stranke u parničnim i kaznenim postupcima u kojima se zahtjevi radi izuzeća meritorno razmatraju.	Nije prihvaćen	Navedenom odredbom je propisano tko obavlja djelatnost socijalne skrbi, a ne poslovi iz nadležnosti ustanova socijalne skrbi.
288	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 17.	Predlažemo povezati i uskladiti odredbe članaka 17. i 163. budući da oba opisuju tko obavlja djelatnost socijalne skrbi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga Zakona.

289	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Stavak broj 2 je potpuno nedorečen i nejasan kako u načelnom tako i u provedbenom smislu. Zašto se ta odluka ostavlja Zavodu za socijalni rad i na temelju čega će zavod donijeti tu odluku	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je odredbom članka 18. definirano tko su korisnici socijalne skrbi a ne način postupanja pri utvrđivanju činjenica.
290	Rehabilitacijski centar za stres i traumu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	St. 1. Točka 4. izmjeniti tako da glasi: osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje i podršku u socijalnom uključivanju dok za to traje potreba Obrazloženje: samo osiguranje stanovanja ne jamči da će osoba koja izlazi iz institucionalnog smještaja ostvariti poželjne životne ishode, te je potrebno predvidjeti i pružanje podrške u vidu odgovarajućih socijalnih usluga. Dodatno, ograničenje osiguravanja smještaja (i podrške) najduže do 26. godine života eventualno ima smisla ako se radi o mladoj osobi koja izlazi iz alternativne skrbi, ali je neprimjenjivo na druge korisnike usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.	Djelomično prihvaćen	Prihvaća se u dijelu koji se odnosi na podršku u socijalnom uključivanju, a iz dobnog ograničenja i proizlazi da se radi o mladoj osobi.
291	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Čl. 18. t. 7. navodi da je korisnik odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljavati osnovnim životnim potrebama, a u čl. 57. je taj pojam razdvojen te se pravo priznaje osobi s invaliditetom ili osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama. Potrebno koristiti jednake pojmove.	Prihvaćen	Prihvaća se
292	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	U stavku 2. Što to provedbeno znači? koja razina Zavoda bi odredila osobu koja predstavlja kućanstvo radi ostvarivanja naknada?	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je odredbom članka 18. definirano tko su korisnici socijalne skrbi a ne način postupanja.
293	Grad Dubrovnik	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	U korisnike socijalne skrbi u širem smislu treba uključiti mlade i mlade obitelji koji nemaju riješeno stambeno pitanje.	Nije prihvaćen	Obuhvaćeni su u točki 1. stavka 1. spomenutog članka.
294	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Stavak 1, točku 1. dopuniti s "dijete rane i predškolske dobi s razvojnim odstupanjem ili razvojnim rizikom" jer su oni korisnici rane intervencije/rane razvojne podrške (čl.99.).	Prihvaćen	Prihvaća se predložena dopuna.

295	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Čl. 18. t. 7. navodi da je korisnik odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljavati osnovnim životnim potreba, a u čl. 57. je taj pojam razdvojen te se pravo priznaje osobi s invaliditetom ili osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama. Potrebno koristiti jednake pojmove.	Prihvaćen	Prihvaća se.
296	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Odredba stavka 1., toč.1. treba glasiti: "Samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način.". Predloženom odredbom implicira se da je svatko dužan najprije se uzdržavati svojim radom, a tek onda ostalim načinima uzdržavanja.	Prihvaćen	Prihvaća se.
297	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Točku 2. dopuniti s "dijete rane i predškolske dobi s razvojnim odstupanjem ili razvojnim rizikom, te poremećajima u ponašanju" jer su oni korisnici rane intervencije/rane razvojne podrške (čl.99)	Prihvaćen	Prihvaća se.
298	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Čl. 18. t. 7. navodi da je korisnik odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljavati osnovnim životnim potreba, a u čl. 57. je taj pojam razdvojen te se pravo priznaje osobi s invaliditetom ili osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama. Potrebno koristiti jednake pojmove.	Prihvaćen	Prihvaća se.
299	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Čl. 18. t. 7. navodi da je korisnik odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljavati osnovnim životnim potreba, a u čl. 57. je taj pojam razdvojen te se pravo priznaje osobi s invaliditetom ili osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama. Potrebno koristiti jednake pojmove.	Prihvaćen	Prihvaća se
300	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Čl. 18. t. 7. navodi da je korisnik odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljavati osnovnim životnim potreba, a u čl. 57. je taj pojam razdvojen te se pravo priznaje osobi s invaliditetom ili osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama. Potrebno koristiti jednake pojmove.	Prihvaćen	Prihvaća se

301	PGP Sisak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Čl. 18 st. 1 toč. 2 treba glasiti: „dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje sukladno Konvenciji o pravima djeteta UN-a koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu U čl. 18 st.1 potrebno je dodati novu toč. 13 koja glasi: „osoba bez državljanstva „	Nije prihvaćen	Osobe bez državljanstva obuhvaćeni su pod točkom 12. stavka1. Napominjemo da je odredbom članka 19. propisano u kojem slučaju strancu se mogu priznati ili odobriti naknade i usluge.
302	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Točku 2. dopuniti s "dijete rane i predškolske dobi s razvojnim odstupanjem ili razvojnim rizikom" jer su oni korisnici rane intervencije/rane razvojne podrške (čl.99)	Prihvaćen	Prihvaća se.
303	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	8) Odrasla osoba s invaliditetom- za svaku punoljetnu osobu se kaže osoba s invaliditetom, pa prema tome nema potrebe za pridjevom odrasla. Navedeno je stručni i prihvaćeni naziv u cijelom svijetu. Osoba mlađa od 18. godina života koja ima utvrđene teškoće ili invaliditet se naziva dijete s teškoćama u razvoju.	Prihvaćen	Prihvaća se.
304	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 18.	Odredba stavka 1., toč.1. treba glasiti: "Samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način." Naime, ovako predloženom odredbom implicira se da je svatko dužan najprije se uzdržavati svojim radom, a tek onda ostalim načinima uzdržavanja	Prihvaćen	Prihvaća se komentar.
305	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 19.	Članak 19. Predlaže se dodati stavak 4. koji glasi: „Osoba koje nije obuhvaćena stavcima 1. i 2., koja čini dio kućanstva u smislu ovog Zakona, pri ostvarivanju prava koja su predviđena stavkom 3. ovog članka, svojim prihodima ili imovinom ne utječe na ostvarivanje prava koja se pod uvjetima ovog Zakona priznaju kućanstvu čiji je član ili njegovim članovima.“	Nije prihvaćen	Navedeno se ne prihvaća jer je u koliziji s definicijom kućanstva.

Obrazloženje

Još smo 2018. godine tadašnjem Ministarstvu za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku uputili preporuku vezano uz nepovoljan položaj stranaca i osoba bez državljanstva bez reguliranog stalnog boravka, i njihovo ostvarivanje prava u sustavu socijalne skrbi te moguću nejednakost kojoj su izloženi temeljem Zakona o suzbijanju diskriminacije (NN 85/08, 112/12).

Naime, članak 21. još uvijek važećeg ZSS kao korisnike socijalne skrbi određuje, između ostalog, samce i kućanstva koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim radom, primitkom od imovine, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način te druge osobe koje ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom. Člankom 22. određeno je da prava u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom imaju:

- hrvatski državljani koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj,
- stranci i osobe bez državljanstva sa stalnim boravkom u Republici Hrvatskoj,
- stranci pod supsidijarnom zaštitom, s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima, azilanti i članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj.

Iznimno, osobe koje nisu obuhvaćene člankom 22. ZSS, primjerice stranci bez stalnog boravka u RH, mogu ostvariti samo pravo na jednokratnu naknadu i privremeni smještaj, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima su se našle, a druga prava, kao primjerice zajamčena minimalna naknada, im nisu dostupna.

Ukazali smo kako se time čini razlika između stranaca i apatrida koji imaju stalni boravak u RH te stranaca i apatrida koji nemaju priznato pravo na stalni boravak u RH, i to isključivo na temelju okolnosti (ne)reguliranog stalnog boravka u RH. Navedenom različitom regulacijom priznatih prava

boravak u RH, isti mogu biti izloženi nepovoljnom postupanju temeljem različitih diskriminacijskih osnova, kao što su etnicitet, obrazovanje, imovno stanje, socijalno podrijetlo, društveni položaj, dovodeći do onemogućavanja njihovog uživanja drugih prava, a osobito ekonomska (npr. zapošljavanje) ili socijalna prava, kao što je slučaj u članku 22. ZSS.

Naime, neizravna diskriminacija postoji kada naizgled neutralna odredba, u ovom slučaju odredbe članka 22. ZSS, stavlja ili bi mogla staviti osobe u nepovoljniji položaj po nekoj diskriminacijskoj osnovi, u odnosu na druge osobe u usporedivoj situaciji, osim ako se takva odredba može objektivno opravdati zakonitim ciljem, a sredstva za njegovo postizanje su primjerena i nužna.

Na konkretnom primjeru u spomenutom predmetu ukazali smo kako je kod pritužiteljice, hrvatske državljanke koja živi u kućanstvu sa suprugom koji je strani državljanin bez stalnog boravka i maloljetnom kćerkom bez državljanstva i bez stalnog boravka, primjenom članka 22. ZSS došlo do toga da njenom suprugu i kćerci nije priznato pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, budući nemaju reguliran status u RH. Time je cijela obitelj stavljena u nepovoljniji položaj u odnosu na druge osobe u usporedivoj situaciji, zbog činjenice da suprug i kćerka nemaju stalni boravak u RH, i to temeljem društvenog položaja i njihove etničke pripadnosti, povezane sa društvenim položajem. Međutim, uz obrazloženje da suprug i kćer čine članove kućanstva, pritužiteljici je rješenjem CZSS umanjen iznos ZMN sa 800,00 kuna (za samca) na 480,00 kuna, i to stoga što njen suprug povremenim radom doprinosi prihodima kućanstva. Obrazloženje za ovakvu primjenu CZSS našao je u odredbama članka 4. ZSS, koji određuje da se kućanstvom smatra zajednica osoba koje zajedno žive i podmiruju troškove života, a pri tome njihov status boravka u RH nije relevantan, odnosno ne spominje se kao uvjet.

Ukazali smo tada da ovakav izričaj i posljedična primjena međusobno isključivih odredbi ZSS, temeljem kojih se nekim osobama ne priznaju prava u socijalnoj skrbi temeljem njihovih osobnih svojstava i okolnosti, no pri tome se temeljem činjenice da žive u kućanstvu s korisnicom socijalne skrbi umanjuju već priznata prava drugih, osim što proizvode diskriminatorne učinke, potiru i samu svrhu socijalne skrbi, propisanu člankom 3. ZSS, a to je unapređenje kvalitete života i osnaživanje korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo, budući su mogućnosti obitelji da to postigne sada još više umanjene.

Uvidom u Nacrt prijedloga utvrdili smo da odredbe članka 19. Nacrta prijedloga, uz manje izmjene redoslijeda riječi i pojedinih izraza, u bitnom i dalje propisuje da osobe bez reguliranog stalnog boravka imaju i dalje ista, ograničena prava predviđena člankom 22. sada važećeg ZSS, a koje smo preporučili da se izmjene.

Isto tako, odredbe članka 4. ZSS u Nacrtu prijedloga, sada smještene u članku 15. Nacrta prijedloga, nisu izmijenjene na način koji bi isključio nejednak učinak na osobe bez reguliranog statusa.

306	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 19.	U potpunosti podržavamo prijedlog udruge B.a.B.e.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
-----	--	---	---	---------------------	----------------------------

307	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 19.	Iznimno, naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi trebaju biti priznate i strancima s privremenim boravkom u slučajevima žrtava obiteljskog nasilja i žrtvama trgovanja ljudima. Nerijetko, sklapanjem braka ili izvanbračne zajednice stranca/kinje s hrvatskim državljaninom/kom u kojem dolazi do obiteljskog nasilja, žrtva se nađe u dodatno ranjivom položaju, posebice ako ima mlt. djecu, a postupak reguliranja stalnog boravka je iznimno dug te je žrtvi potrebna dodatna zaštita putem naknada i usluga socijalne skrbi kako bi izašla iz nasilja i podmirila osnovne životne potrebe. Primjerice, žrtva koja ima mlt. djecu ne može jednostavno vratiti se u državu iz koje je došla niti odvesti mlt. djecu sa sobom, a postupak razvoda i skrbništvo je također dugotrajan postupak, nema razvijenu socijalnu mrežu i potporu te je uskraćivanjem prava naknade, poput ZMN, žrtva u iznimno nepovoljnom položaju.	Nije prihvaćen	Napominjemo da se žrtvi trgovanja ljudima kojoj je utvrđen statusu mogu priznati ili odobriti naknade i usluge iz sustava socijalne skrbi neovisno o načinu na koji je reguliran statusu u Republici Hrvatskoj. Člankom 19. stavkom 3. obuhvaćene su sve osobe koje nisu radnije navedene.
308	PGP Sisak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 19.	<p>Čl. 19 st.1 toč. 2 treba glasiti: „strancu i osobi bez državljanstva sa privremenim boravkom, dugotrajnim boravištem ili stalnim boravkom“</p> <p>Centrima za socijalnu skrb potrebno je dati i diskrecijsku ovlast da sukladno uvjetima prebivanja, socijalnoj anamnezi potencijalnih korisnika socijalnih prava, omoguće ostvarivanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu strancima i osobama bez državljanstva na stalnom, privremenom ili dugotrajnom boravištu.</p> <p>Naime, čl. 23 Konvencije iz 1954.g. o pravnom položaju osoba bez državljanstva daje definiciju socijalne pomoći : „Države ugovornice osobama bez državljanstva koje zakonito borave na njihovom državnom području kod dodjele socijalne pomoći osiguravaju isto postupanje kao i svojim državljanima“.</p> <p>Zakoniti boravak predviđa dulju prisutnost osobe bez državljanstva na teritoriju države što ne mora biti samo stalni boravak. Zakoniti boravak npr. uključuje kraća razdoblja boravka odobrena od strane države ali koja se ne definiraju kao prolazne posjete. Znači u tu kategoriju spadaju osobe bez državljanstva koje posjeduju boravišnu iskaznicu.</p>	Nije prihvaćen	Osoba koja zakonito boravi u Republici Hrvatskoj obuhvaćena je člankom 19.

309	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 20.	<p>Čl. 20. st. 2. Propisuje da se imovina djeteta izuzima od opterećenja ili otuđenja (za razliku od dosadašnjeg Zakona koji propisuje da se imovina djeteta može izuzeti od opterećenja o čemu odlučuje centar). Smatramo da se ovom odredbom ostavlja prostor za manipulaciju (npr. prijepis, darovanje ili slično imovine odraslog člana kućanstva djeci, samo iz razloga stjecanja uvjeta za ostvarivanje prava).</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Ova odredba ima intenciju zaštite imovine djeteta pri čemu se utječe i na spriječavanje dječjeg siromaštva.
-----	---------------------------	---	---	---------------------	--

310: Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 20.	<p>Iza članka 20., Ispred Poglavlja II. Naknade u sustavu socijalne skrbi predlaže se dodati novi članak kojim bi se pobrojala prava iz socijalne skrbi na način kako je to propisano člankom 25. ZSS.</p> <p>Obrazloženje</p> <p>Člankom 58. stavkom 1. Ustava RH - Pročišćeni tekst (NN, br. 85/2010), određeno je da slabim, nemoćnim i drugim zbog nezaposlenosti ili nesposobnosti za rad, nezbrinutim osobama, država osigurava pravo na pomoć za podmirenje osnovnih životnih potreba</p> <p>Stoga su u svim prethodnim i važećem ZSS bila pobrojana odnosno navedena prava iz socijalne skrbi, a što je važno kako bi se osigurala bolja vidljivost pojedinih prava, uključujući posebice korisnicima te kako bi se osigurala pravna sigurnost.</p> <p>Kao važno pri tome ističemo da na način kako je to predloženo Nacrtom prijedloga, nije razvidno da li se i socijalne usluge smatraju socijalnim pravima. Ako stručni predlagatelj Nacrta prijedloga smatra da socijalne usluge ne bi trebale biti prava iz socijalne skrbi jer bi se za veći dio njih izdavale uputnice (osim za smještaj i organizirano stanovanje za koje se donosi rješenje) i ne bi se provodio upravni postupak, odnosno ne bi se donosila rješenja o priznavanju, mišljenja smo da bi bilo poželjno i da se u situaciji kada se ne odobri socijalna usluga za koju se izdaje uputnica donese rješenje o odbijanju zahtjeva, umjesto da se dostavlja obavijest o razlozima o neodobravanju usluge kao što je to uređeno člankom 147. Nacrta prijedloga, a posebno jer se daje samo mogućnost prigovora, ali se ne navodi kojem tijelu. Ako bi se donosila rješenja o odbijanju zahtjeva podnositelju zahtjeva bi se dala mogućnost da izjavi žalbu, odnosno pravo na sudsku zaštitu.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga Zakona.
-----------------------------------	---	--	---------------------	--

311	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 20.	Čl. 20. st. 2. Propisuje da se imovina djeteta izuzima od opterećenja ili otuđenja (za razliku od dosadašnjeg Zakona koji propisuje da se imovina djeteta može izuzeti od opterećenja o čemu odlučuje centar). Smatramo da se ovom odredbom ostavlja prostor za manipulaciju (npr. prijepis, darovanje ili slično imovine odraslog člana kućanstva djeci, samo iz razloga stjecanja uvjeta za ostvarivanje prava).	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ova odredba ima intenciju zaštite imovine djeteta pri čemu se utječe i na spriječavanje dječjeg siromaštva.
312	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 20.	Brisati članak 20. Obrazloženje : Obzirom da se u člancima zakona navodi u kojim situacijama se odobrava pravo na ZMN (odnosno kada se smatra da su sredstva za uzdržavanje nedostatna) i detaljno je razrađeno što se smatra prihodom, što se izuzima od prihoda odnosno ne smatra prihodom ovaj članak nije potreban	Nije prihvaćen	Navedenom odredbom je definirano kada osoba može sama sebe uzdržavati, a ne kada ima pravao na zajmčenu minimlanu naknadu.
313	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 20.	Brisati članak 20. Obrazloženje : Obzirom da se u člancima zakona navodi u kojim situacijama se odobrava pravo na ZMN (odnosno kada se smatra da su sredstva za uzdržavanje nedostatna) i detaljno je razrađeno što se smatra prihodom, što se izuzima od prihoda odnosno ne smatra prihodom ovaj članak nije potreban	Nije prihvaćen	Navedenom odredbom je definirano kada osoba može sama sebe uzdržavati, a ne kada ima pravao na zajmčenu minimlanu naknadu.
314	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 20.	Čl. 20. st. 2. Propisuje da se imovina djeteta izuzima od opterećenja ili otuđenja (za razliku od dosadašnjeg Zakona koji propisuje da se imovina djeteta može izuzeti od opterećenja o čemu odlučuje centar). Smatramo da se ovom odredbom ostavlja prostor za manipulaciju (npr. prijepis, darovanje ili slično imovine odraslog člana kućanstva djeci, samo iz razloga stjecanja uvjeta za ostvarivanje prava).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Ova odredba ima intenciju zaštite imovine djeteta pri čemu se utječe i na spriječavanje dječjeg siromaštva.
315	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 20.	Čl. 20. st. 2. Propisuje da se imovina djeteta izuzima od opterećenja ili otuđenja (za razliku od dosadašnjeg Zakona koji propisuje da se imovina djeteta može izuzeti od opterećenja o čemu odlučuje centar). Smatramo da se ovom odredbom ostavlja prostor za manipulaciju (npr. prijepis, darovanje ili slično imovine odraslog člana kućanstva djeci, samo iz razloga stjecanja uvjeta za ostvarivanje prava).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Ova odredba ima intenciju zaštite imovine djeteta pri čemu se utječe i na spriječavanje dječjeg siromaštva.

316	Martina Vlašić Ijkić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	<p>Od smanjenja javnih ovlasti jedino se navodi pravo na naknadu do zaposlenja koje prestaje postojati, a koje je pravo marginalno u opterećenju stručnih radnika (broj korisnika 1838), naspram brojnosti korisnika osobnih invalidnina (38 551) i doplataka za pomoć i njegu (84822), ukupno 123 373. Pravo na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu treba izdvojiti iz centara za socijalnu skrb, te nadležnost za ostvarenje tih prava prebaciti u područje mirovinskog i/ili zdravstvenog sustava. Opravdani razlog za izdvajanje je opterećenost socijalnog radnika (do 350 korisnika na 1 stručnog radnika), kao i činjenicu da prilikom priznavanja ovih prava radnik ne mora imati poznavanje socijalnog rada, te pravo mogu administrirati stručnjaci iz područja prava u drugim resorima (HZMO ili HZZO), a priznavanje prava je isključivo vezano za vještačenje zdravstvenog stanja korisnika.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
317	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	<p>Ukoliko nisu stvoreni uvjeti da se Pravo na osobnu invalidninu i Pravo na doplatak za pomoć i njegu prenesu u nadležnost druge službe (Centar za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom) predlažemo da se ovim Zakonom oba prava objedine kao NAKNADA ZA OSOBE S INVALIDITETOM u jedno pravo kojim će se ujednačiti prihodovni i imovinski cenzusi, kriteriji i postupak priznavanja , visina naknada obzirom na težinu oštećenja i dr.. Na taj način će se privremeno (do OBEĆANOG rasterećenja sustava od ovih poslova) prevladati postojeće neusklađenosti i diskriminacija korisnika . Status roditelja njegovatelja i status njegovatelja potrebno je žurno prenijeti u nadležnost drugih sustava (HZMO-a , HZZO) u kojem će sada deklaratorne odredbe vezane uz ovo pravo možda biti provedive (bolovanja, godišnji odmori njegovatelja itd.)</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

318	Grad Dubrovnik	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	U Zakon je potrebno ugraditi nove oblike socijalnih naknada kojima je cilj zadržavanje mladih i mladih obitelji te rješavanje njihovih stambenih potreba, a koje prema svojim mogućnostima, u skladu s razvojnim ciljevima lokalnih jedinica, na temelju odluka predstavničkih tijela omogućavaju jedinice lokalne samouprave.	Primljeno na znanje	Napominjemo da predmet ovog Zakona nije stambena politika.
319	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	Podržavam komentar HKSR i HUSR:ukoliko nisu stvoreni uvjeti da se Pravo na osobnu invalidninu i Pravo na doplatak za pomoć i njegu prenesu u nadležnost druge službe (Centar za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom) predložimo da se ovim Zakonom oba prava objedine kao NAKNADA ZA OSOBE S INVALIDITETOM u jedno pravo kojim će se ujednačiti prihodovni i imovinski cenzusi, kriteriji i postupak priznavanja , visina naknada obzirom na težinu oštećenja i dr.. Na taj način će se privremeno (do OBEĆANOG rasterećenja sustava od ovih poslova) prevladati postojeće neusklađenosti i diskriminacija korisnika. Status roditelja njegovatelja i status njegovatelja potrebno je žurno prenijeti u nadležnost drugih sustava (HZMO-a , HZZO) u kojem će sada deklaratorne odredbe vezane uz ovo pravo možda biti provedive (bolovanja, godišnji odmori njegovatelja itd.)	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

320	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	Podržavam komentar HKSР i HUSR:ukoliko nisu stvoreni uvjeti da se Pravo na osobnu invalidninu i Pravo na doplatak za pomoć i njegu prenesu u nadležnost druge službe (Centar za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom) predlažemo da se ovim Zakonom oba prava objedine kao NAKNADA ZA OSOBE S INVALIDITETOM u jedno pravo kojim će se ujednačiti prihodovni i imovinski cenzusi, kriteriji i postupak priznavanja , visina naknada obzirom na težinu oštećenja i dr.. Na taj način će se privremeno (do OBEĆANOG rasterećenja sustava od ovih poslova) prevladati postojeće neusklađenosti i diskriminacija korisnika. Status roditelja njegovatelja i status njegovatelja potrebno je žurno prenijeti u nadležnost drugih sustava (HZMO-a , HZZO) u kojem će sada deklaratorne odredbe vezane uz ovo pravo možda biti provedive (bolovanja, godišnji odmori njegovatelja itd.)	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
-----	--------------	--	--	---------------------	----------------------------

321	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	<p>Brisati t. 11. Obrazloženje: Pravo na status roditelja njegovatelja/status njegovatelja ustanovljeno je s ciljem omogućavanja djeci s teškoćama u razvoju i odraslim osobama s najtežim invaliditetom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba vezanih uz pomoć, brigu i njegu, u vlastitoj obitelji čime se sprečava institucionalizacija tih korisnika. Iz toga proizlazi da se radi o USLUZI koju dobiva dijete s teškoćama u razvoju/osoba s invaliditetom, a ne pukoj novčanoj naknadi njegovatelja. Ovo je pravo uvedeno u sustav socijalne skrbi prvenstveno zbog interesa djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom kako bi ostvarili skrb u obitelji, odnosno kako ne bi bili prisiljena na primanje skrbi u institucionalnim uvjetima. Taj prvenstveni interes djeteta/osobe s invaliditetom treba osigurati i odgovarajućim zakonskim uređenjem ovog prava, na način da nositelj usluge bude upravo dijete/osoba s invaliditetom, umjesto da je to osoba koja pruža njegu i čije se pravo na naknadu izvodi iz prava stvarnog korisnika. Sadašnjim prijedlogom osoba koja pruža uslugu i za koju dobiva novčanu naknadu postaje korisnik u sustavu, iako ne pripada niti jednoj od jednoj od kategorija korisnika iz čl. 18. Dijete/osoba s invaliditetom trebaju biti nositelji prava, uostalom kako je to i kod priznavanja drugih prava i usluga u socijalnoj skrbi o kojima odlučuje nadležni centar za socijalnu skrb.</p>	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja je naknada u sustavu socijalne skrbi.
-----	---	---	---	----------------	---

322 renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	Podržavam komentar HKSR i HUSR:ukoliko nisu stvoreni uvjeti da se Pravo na osobnu invalidninu i Pravo na doplatak za pomoć i njegu prenesu u nadležnost druge službe (Centar za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom) predlažemo da se ovim Zakonom oba prava objedine kao NAKNADA ZA OSOBE S INVALIDITETOM u jedno pravo kojim će se ujednačiti prihodovni i imovinski cenzusi, kriteriji i postupak priznavanja , visina naknada obzirom na težinu oštećenja i dr.. Na taj način će se privremeno (do OBEĆANOG rasterećenja sustava od ovih poslova) prevladati postojeće neusklađenosti i diskriminacija korisnika. Status roditelja njegovatelja i status njegovatelja potrebno je žurno prenijeti u nadležnost drugih sustava (HZMO-a , HZZO) u kojem će sada deklaratorne odredbe vezane uz ovo pravo možda biti provedive (bolovanja, godišnji odmori njegovatelja itd.) Također podržavam i određivanje roka u kojem će navedena prava biti prenesena u druge sustave, a što je ranije moguće.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
------------------	--	--	---------------------	----------------------------

323	Katarina Anđić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	<p>Podržavam komentar HKSR i HUSR:ukoliko nisu stvoreni uvjeti da se Pravo na osobnu invalidninu i Pravo na doplatak za pomoć i njegu prenesu u nadležnost druge službe (Centar za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom) predložimo da se ovim Zakonom oba prava objedine kao NAKNADA ZA OSOBE S INVALIDITETOM u jedno pravo kojim će se ujednačiti prihodovni i imovinski cenzusi, kriteriji i postupak priznavanja , visina naknada obzirom na težinu oštećenja i dr.. Na taj način će se privremeno (do OBEČANOG rasterećenja sustava od ovih poslova) prevladati postojeće neusklađenosti i diskriminacija korisnika. Status roditelja njegovatelja i status njegovatelja potrebno je žurno prenijeti u nadležnost drugih sustava (HZMO-a , HZZO) u kojem će sada deklaratorne odredbe vezane uz ovo pravo možda biti provedive (bolovanja, godišnji odmori njegovatelja itd.) Također podržavam i određivanje roka u kojem će navedena prava biti prenesena u druge sustave, a što je ranije moguće.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
324	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	<p>U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Ukoliko nisu stvoreni uvjeti da se Pravo na osobnu invalidninu i Pravo na doplatak za pomoć i njegu prenesu u nadležnost druge službe (Centar za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom) predložimo da se ovim Zakonom oba prava objedine kao NAKNADA ZA OSOBE S INVALIDITETOM u jedno pravo kojim će se ujednačiti prihodovni i imovinski cenzusi, kriteriji i postupak priznavanja , visina naknada obzirom na težinu oštećenja i dr.. Na taj način će se privremeno (do OBEČANOG rasterećenja sustava od ovih poslova) prevladati postojeće neusklađenosti i diskriminacija korisnika . Status roditelja njegovatelja i status njegovatelja potrebno je žurno prenijeti u nadležnost drugih sustava (HZMO-a , HZZO) u kojem će sada deklaratorne odredbe vezane uz ovo pravo možda biti provedive (bolovanja, godišnji odmori njegovatelja itd.)"</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

325	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	<p>Ukoliko nisu stvoreni uvjeti da se Pravo na osobnu invalidninu i Pravo na doplatu za pomoć i njegu prenesu u nadležnost druge službe (Centar za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom) predlažemo da se ovim Zakonom oba prava objedine kao NAKNADA ZA OSOBE S INVALIDITETOM u jedno pravo kojim će se ujednačiti prihodovni i imovinski cenzusi, kriteriji i postupak priznavanja , visina naknada obzirom na težinu oštećenja i dr.. Na taj način će se privremeno (do OBECANOG rasterećenja sustava od ovih poslova) prevladati postojeće neusklađenosti i diskriminacija korisnika .</p> <p>Status roditelja njegovatelja i status njegovatelja potrebno je žurno prenijeti u nadležnost drugih sustava (HZMO-a , HZZO) u kojem će sada deklaratorne odredbe vezane uz ovo pravo možda biti provedive (bolovanja, godišnji odmori njegovatelja itd.)</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
326	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	<p>Ukoliko nisu stvoreni uvjeti da se Pravo na osobnu invalidninu i Pravo na doplatu za pomoć i njegu prenesu u nadležnost druge službe (Centar za profesionalnu rehabilitaciju osoba s invaliditetom) predlažemo da se ovim Zakonom oba prava objedine kao NAKNADA ZA OSOBE S INVALIDITETOM u jedno pravo kojim će se ujednačiti prihodovni i imovinski cenzusi, kriteriji i postupak priznavanja , visina naknada obzirom na težinu oštećenja i dr.. Na taj način će se privremeno (do OBECANOG rasterećenja sustava od ovih poslova) prevladati postojeće neusklađenosti i diskriminacija korisnika .</p> <p>Status roditelja njegovatelja i status njegovatelja potrebno je žurno prenijeti u nadležnost drugih sustava (HZMO-a , HZZO) u kojem će sada deklaratorne odredbe vezane uz ovo pravo možda biti provedive (bolovanja, godišnji odmori njegovatelja itd.)</p>	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.

327	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	Sukladno najavama smanjenju javnih ovlasti u centrima za socijalnu skrb u sklopu reforme socijalne skrbi, molimo da se završnim i prijelaznim odredbama definiira rok migracije dva prava (osobne invalidnine i doplatka za pomoć i njegu) u druge sustave.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
328	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 21.	Do sada kada su se pisala rješenja u CZSS uvijek se naznačio postotak osnovice prava i iznos u kunama. S obzirom na to uvijek kada bi se promijenio iznos osnovice pravo bi se moralo preispitivati. Moj prijedlog je da za sva novčana prava (izuzev jednokratnih) u rješenjima koje generira socskrb aplikacija maknu iznosi prava u kunama, tako da će pri svakom budućem povećanju vrijednosti osnovice (Uredbom), neće biti potrebna preispitivanja, te bi povećanje išlo automatizmom. Odnosno na rješenju bi pisano npr. korisniku NN priznaje se pravo u iznosu 250% osnovice od dana NN. Bez to iznosi NN kuna.	Nije prihvaćen	Članak 21. ne propisuje sadržaj rješenja. Napominjemo da je intencija zakona (u kasnijim odredbama) takva da se u rješenja unosi samo postotak osnovice, a ne nominalni iznos.
329	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	Primjedba se odnosi na propisane odvojene osnovice na temelju kojih se izračunava iznos novčanih naknada (posebno za zajamčenu minimalnu naknadu, posebno za druge naknade iz Zakona). Nadalje, trenutno je veći iznos osnovice te je opet u najavi povećanje osnovice za korisnike ZMN dok osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih prava ostaje ista i iznosi 500,00 kuna. Budući da se po toj nižoj osnovici utvrđuje visina naknada za osobe s invaliditetom (osobna invalidnina, doplatka za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja, jednokratna naknada), diskriminiraju se njihove potrebe i činjenica da se radi o ranjivoj skupini što se tiče siromaštva i socijalne isključenosti. Prijedlog je da se propiše jedinstvena osnovica za izračunavanje iznosa novčanih naknada prema Zakonu o socijalnoj skrbi.	Nije prihvaćen	Predloženo je propisivanje dviju osnovica iz razloga jer se na taj način ciljano može utjecati i brže intervenirati na životni standard najugroženijeg stanovništva.

330	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	<p>Primjedba se odnosi na propisane odvojene osnovice na temelju kojih se izračunava iznos novčanih naknada (posebno za zajamčenu minimalnu naknadu, posebno za druge naknade iz Zakona). Nadalje, trenutno je veći iznos osnovice te je opet u najavi povećanje osnovice za korisnike ZMN dok osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih prava ostaje ista i iznosi 500,00 kuna. Budući da se po toj nižoj osnovici utvrđuje visina naknada za osobe s invaliditetom (osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja, jednokratna naknada), diskriminiraju se njihove potrebe i činjenica da se radi o ranjivoj skupini što se tiče siromaštva i socijalne isključenosti.</p> <p>Prijedlog je da se propiše jedinstvena osnovica za izračunavanje iznosa novčanih naknada prema Zakonu o socijalnoj skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo je propisivanje dviju osnovica iz razloga jer se na taj način ciljano može utjecati i brže intervenirati na životni standard najugroženijeg stanovništva.
331	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	<p>Primjedba se odnosi na propisane odvojene osnovice na temelju kojih se izračunava iznos novčanih naknada (posebno za zajamčenu minimalnu naknadu, posebno za druge naknade iz Zakona). Nadalje, trenutno je veći iznos osnovice te je opet u najavi povećanje osnovice za korisnike ZMN dok osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih prava ostaje ista i iznosi 500,00 kuna. Budući da se po toj nižoj osnovici utvrđuje visina naknada za osobe s invaliditetom (osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja), diskriminiraju se njihove potrebe i činjenica da se radi o ranjivoj skupini što se tiče siromaštva i socijalne isključenosti.</p> <p>Prijedlog je da se propiše jedinstvena osnovica za izračunavanje iznosa novčanih naknada prema Zakonu o socijalnoj skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo je propisivanje dviju osnovica iz razloga jer se na taj način ciljano može utjecati i brže intervenirati na životni standard najugroženijeg stanovništva.

332	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	<p>Primjedba se odnosi na propisane odvojene osnovice na temelju kojih se izračunava iznos novčanih naknada (posebno za zajamčenu minimalnu naknadu, posebno za druge naknade iz Zakona). Nadalje, trenutno je veći iznos osnovice te je opet u najavi povećanje osnovice za korisnike ZMN dok osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih prava ostaje ista i iznosi 500,00 kuna. Budući da se po toj nižoj osnovici utvrđuje visina naknada za osobe s invaliditetom (osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja, jednokratna naknada), diskriminiraju se njihove potrebe i činjenica da se radi o ranjivoj skupini što se tiče siromaštva i socijalne isključenosti.</p> <p>Prijedlog je da se propiše jedinstvena osnovica za izračunavanje iznosa novčanih naknada prema Zakonu o socijalnoj skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo je propisivanje dviju osnovica iz razloga jer se na taj način ciljano može utjecati i brže intervenirati na životni standard najugroženijeg stanovništva.
333	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	<p>Primjedba se odnosi na propisane odvojene osnovice na temelju kojih se izračunava iznos novčanih naknada (posebno za zajamčenu minimalnu naknadu, posebno za druge naknade iz Zakona). Nadalje, trenutno je veći iznos osnovice te je opet u najavi povećanje osnovice za korisnike ZMN dok osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih prava ostaje ista i iznosi 500,00 kuna. Budući da se po toj nižoj osnovici utvrđuje visina naknada za osobe s invaliditetom (osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja, jednokratna naknada), diskriminiraju se njihove potrebe i činjenica da se radi o ranjivoj skupini što se tiče siromaštva i socijalne isključenosti.</p> <p>Prijedlog je da se propiše jedinstvena osnovica za izračunavanje iznosa novčanih naknada prema Zakonu o socijalnoj skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo je propisivanje dviju osnovica iz razloga jer se na taj način ciljano može utjecati i brže intervenirati na životni standard najugroženijeg stanovništva.

334	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	<p>Primjedba se odnosi na propisane odvojene osnovice na temelju kojih se izračunava iznos novčanih naknada (posebno za zajamčenu minimalnu naknadu, posebno za druge naknade iz Zakona). Nadalje, trenutno je veći iznos osnovice te je opet u najavi povećanje osnovice za korisnike ZMN dok osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih prava ostaje ista i iznosi 500,00 kuna. Budući da se po toj nižoj osnovici utvrđuje visina naknada za osobe s invaliditetom (osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja, jednokratna naknada), diskriminiraju se njihove potrebe i činjenica da se radi o ranjivoj skupini što se tiče siromaštva i socijalne isključenosti.</p> <p>Prijedlog je da se propiše jedinstvena osnovica za izračunavanje iznosa novčanih naknada prema Zakonu o socijalnoj skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo je propisivanje dviju osnovica iz razloga jer se na taj način ciljano može utjecati i brže intervenirati na životni standard najugroženijeg stanovništva.
335	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	<p>Primjedba se odnosi na propisane odvojene osnovice na temelju kojih se izračunava iznos novčanih naknada (posebno za zajamčenu minimalnu naknadu, posebno za druge naknade iz Zakona). Nadalje, trenutno je veći iznos osnovice te je opet u najavi povećanje osnovice za korisnike ZMN dok osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih prava ostaje ista i iznosi 500,00 kuna. Budući da se po toj nižoj osnovici utvrđuje visina naknada za osobe s invaliditetom (osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja, jednokratna naknada), diskriminiraju se njihove potrebe i činjenica da se radi o ranjivoj skupini što se tiče siromaštva i socijalne isključenosti.</p> <p>Prijedlog je da se propiše jedinstvena osnovica za izračunavanje iznosa novčanih naknada prema Zakonu o socijalnoj skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo je propisivanje dviju osnovica iz razloga jer se na taj način ciljano može utjecati i brže intervenirati na životni standard najugroženijeg stanovništva.

336	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	<p>Primjedba se odnosi na propisane odvojene osnovice na temelju kojih se izračunava iznos novčanih naknada (posebno za zajamčenu minimalnu naknadu, posebno za druge naknade iz Zakona). Nadalje, trenutno je veći iznos osnovice te je opet u najavi povećanje osnovice za korisnike ZMN dok osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih prava ostaje ista i iznosi 500,00 kuna. Budući da se po toj nižoj osnovici utvrđuje visina naknada za osobe s invaliditetom (osobna invalidnina, doplatak za pomoć i njegu, status roditelja njegovatelja, jednokratna naknada), diskriminiraju se njihove potrebe i činjenica da se radi o ranjivoj skupini što se tiče siromaštva i socijalne isključenosti.</p> <p>Prijedlog je da se propiše jedinstvena osnovica za izračunavanje iznosa novčanih naknada prema Zakonu o socijalnoj skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo je propisivanje dviju osnovica iz razloga jer se na taj način ciljano može utjecati i brže intervenirati na životni standard najugroženijeg stanovništva.
337	Iva Prpić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 22.	<p>Prijedlog da se osnovica zajamčene minimalne naknade i osnovica na temelju koje se izračunava iznos drugih naknada prilagođava indeksu troškova život/ indeksom potrošačkih cijena jednom godišnje. Naime, iako nominalno dolazi do povećanja osnovice za izračun zajamčene minimalne naknade sukaldno najavama (iako se ne najavljuje povećanje druge osnovice), došlo je do povećanja praga rizika od siromaštva u kunama te do pojave inflacije tako da će efekt povećanja naknade biti minoran.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
338	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 23.	<p>Definira kome se priznaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, no vrlo manjkavo jer ne određuje koja su ili kolika sredstva dovoljna za podmirenje osnovnih životnih potreba, a propisuje da pravo ima samac ili kućanstvo koje tih sredstava nema dovoljno?! Potrebno je barem navesti da se misli na iznose propisane čl. 27. Nacrta. Također je potrebno opis pojma zajamčena minimalna naknada povezati s čl. 20. Nacrta koji propisuje kada osoba može sama sebe uzdržavati, jer se to pitanje odnosi prvenstveno na to pravo, a navedeno je u dijelu Nacrta koji se odnosi na osnove djelatnosti socijalne skrbi (prije dijela koji se odnosi na naknade u sustavu socijalne skrbi).</p>	Nije prihvaćen	Članak 23. je načelna odredba, a narednim člancima detaljno su definirani uvjeti za priznavanje i iznosi.

339	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 23.	Za prava na naknadu za nezaposlene osobe bi trebao biti nadležan HZZ, a u centrima vođenje slučaja obitelji koja je siromašna te socijalno mentoriranje.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
340	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 23.	Za prava na naknadu za nezaposlene osobe bi trebao biti nadležan HZZZ, a u centrima vođenje slučaja obitelji koja je siromašna te socijalno mentoriranje.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
341	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 23.	Definira kome se priznaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, no vrlo manjkavo jer ne određuje koja su ili kolika sredstva dovoljna za podmirenje osnovnih životnih potreba, a propisuje da pravo ima samac ili kućanstvo koje tih sredstava nema dovoljno?! Potrebno je barem navesti da se misli na iznose propisane čl. 27. Nacrta. Također je potrebno opis pojma zajamčena minimalna naknada povezati s čl. 20. Nacrta koji propisuje kada osoba može sama sebe uzdržavati, jer se to pitanje odnosi prvenstveno na to pravo, a navedeno je u dijelu Nacrta koji se odnosi na osnove djelatnosti socijalne skrbi (prije dijela koji se odnosi na naknade u sustavu socijalne skrbi).	Nije prihvaćen	Članak 23. je načelna odredba, a narednim člancima detaljno su definirani uvjeti za priznavanje i iznosi.
342	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 23.	Definira kome se priznaje pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, no vrlo manjkavo jer ne određuje koja su ili kolika sredstva dovoljna za podmirenje osnovnih životnih potreba, a propisuje da pravo ima samac ili kućanstvo koje tih sredstava nema dovoljno?! Potrebno je barem navesti da se misli na iznose propisane čl. 27. Nacrta. Također je potrebno opis pojma zajamčena minimalna naknada povezati s čl. 20. Nacrta koji propisuje kada osoba može sama sebe uzdržavati, jer se to pitanje odnosi prvenstveno na to pravo, a navedeno je u dijelu Nacrta koji se odnosi na osnove djelatnosti socijalne skrbi (prije dijela koji se odnosi na naknade u sustavu socijalne skrbi).	Nije prihvaćen	Članak 23. je načelna odredba, a narednim člancima detaljno su definirani uvjeti za priznavanje i iznosi.

343	Daniel Majer	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 23.	<p>Svaka socijalna politika mora ići za tim da pruži zaštitu onima koji si tu zaštitu ne mogu sami osigurati, ne samo financijsku, nego i sigurnosnu i sl. Ako već se uvodi nacionalna mirovina; ako postoje naknade osobama s invaliditetom, ako postoji dječji doplatok, ako radno sposobne osobe kada ostanu bez posla dobivaju naknade za nezaposlene, ako se osigurava poticaje za samozapošljavanje, onda ne postoji potreba za MZN. Taj novac treba transferirati za osobama s invaliditetom – radno nesposobnima i za mjere poticanja zapošljavanja. Država može i mora poticati JLS da nezaposlene osobe slabijeg imovinskog stanja zapošljava na „javnim radovima“, mora poticati da takve osobe idu raditi sezonske poslove (a ne da sustavno nedostaje npr. berača jabuka), a ne da se boje raditi, jer će izgubiti „socijalnu pomoć“. Ukinite MZN od 1.1.2023., a 2022. iskoristite da postojeći korisnici se educiraju za rad, da s JLS osigurate veću njihovu zapaljivost, ali i da poljoprivrednicima u 2023. sufinancirate rad osoba koje su u 2022. bile korisnici MZN, na taj način će ući u sustav rada, a od 2024. će normalno postati da postoje radno nesposobni o kojima skrbi država i radno sposobni koje država potiče da se samozaposle – na taj način rješava se i problem nezaposlenih.</p>	Primljeno na znanje	<p>Prava i usluge u sustavu socijalne skrbi može ostvariti osoba koja ne može osigurati uzdržavanje svojim prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način. Svrha zajamčene minimalne naknade je osiguranje sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Radi se o naknadi koja je namijenjena siromašnim i socijalno isključenim osobama te drugim osobama u stanju socijalno-zaštitne potrebe. Prema podacima Državnog zavoda za statistiku stopa rizika od siromaštva u Republici Hrvatskoj iznosi 18,3% za 2019. godinu. Nacrtom prijedlogom zakona jača se suradnja Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje u svrhu zapošljavanja i socijalnog uključivanja dugotrajno nezaposlenih korisnika te se nastavlja obveza rada za opće dobro bez naknade radno sposobnih i djelomično radno sposobnih</p>
-----	--------------	---	---	---------------------	---

344	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	<p>Članak 24. Stavak 2. točka 2.</p> <p>Pozdravljamo odredbu prema kojoj će se pravo na ZMN moći priznati i osobi koja je pokrenula postupak za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju, čime je prihvaćena preporuka iz Izveća pučke pravobraniteljice za 2017. godinu da se starijim osobama koje su radi neispunjenja obveze pokrenule sudske postupke za raskid ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju, omogućiti ostvarivanje prava iz socijalne skrbi.</p> <p>Pozdravljamo i odredbu članka 24. stavka 2. točke 1., koja sukladno dugogodišnjim preporukama pučke pravobraniteljice, korisnicima ZMN omogućava vlasništvo ili korištenje osobnog vozila do iznosa od 40 osnovica iz članka 22. stavka 3., odnosno u ovom trenutku 20.000 kuna. S obzirom na činjenicu da je u praksi kod prijašnjih odredaba i tumačenja koji korisnici imaju pravo imati ili koristiti osobni automobil dolazilo do neujednačenih tumačenja pojma prometne izoliranosti, kao i do neizravne, strukturne diskriminacije pripadnika romske nacionalne manjine, ali i drugih korisnika zajamčene minimalne naknade koji žive u ruralnim i prometno izoliranim krajevima, pozitivan je pomak prepoznavanja potrebe za osobnim vozilom za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba kućanstva, pogotovo kada se radi o izoliranim krajevima s nerazvijenom infrastrukturom.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
345	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	<p>Čl. 24.</p> <p>Potrebno je definirati pojam suvlasništva. U prijašnjim uputama u pogledu primjene Zakona o socijalnoj skrbi suvlasništvo je bilo izjednačeno sa vlasništvom, ali u praksi imamo potpuno neriješene imovinske odnose, više suvlasnika, neuređeni status vlasništva i imovine, korisnici žive u nekretnini koju su neformalno naslijedili, upisani su vlasnici koji su preminuli, neprovedene ostavinske postupke i dr., nekretnina ne postoji u Zemljišno-knjižnom odjelu. Sve to otežava provođenje ovog postupka i istovremeno utječe na lošu</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Pitanje suvlasništva i utvrđivanja uzdržavanja rješavaju se posebnim propisima. Nastavno na pitanje procjene vozila, Ministarstvo će izdati naputak.

percepciju javnosti o sustavu jer iz perspektive korisnika proizlazi da nemamo iste kriterije i iste načine postupanja prema korisnicima.

Čl. 24. st. 1. t. 1.

Trebalo bi utvrditi minimalan iznos kojim su zakonski obveznici uzdržavanja dužni sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankcije za odbijanje doprinosa uzdržavanja. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu.

Nije definirano kako se određuje obveza zakonskih obveznika uzdržavanja. Do sada centri nisu mogli utvrditi obvezu budući su korisnici uskraćivali podatke da su im nepoznate adrese djece i sl. Također nije moguće točno odrediti iznos kojim bi obveznici uzdržavanja trebali davati na ime uzdržavanja odnosno nema kriterija za određivanje iznosa. U praksi je vrlo teško odrediti što znači mogućnost uzdržavanja od obveznika uzdržavanja. Trebalo bi točnije definirati taj pojam. Situacije u kojima su obveznici uzdržavanja su vrlo individualne i dolazi do različitih mišljenja obveznika uzdržavanja i stručnih radnika, kada npr. oni smatraju da nisu u mogućnosti uzdržavati roditelje, a stručni radnici smatraju da jesu.

Čl. 24 st.2

Jasnije definirati odredbu kojom se Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne priznaje ako:

1. je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog osobnog vozila, čija vrijednost prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona

2. je samac sklopio ugovor o

uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora,

U dohvat podataka u: SocSkrb aplikaciji o imovini, procijenjena vrijednost automobila starijih od 20 godina je 0 kuna, što ni

			<p>istih. Postavlja se pitanje na koji ćemo način utvrđivati stvarnu vrijednost vozila ili plovila.</p> <p>Čl. 24. st. 2. t. 2. Propisuje da se pravo na ZMN ne priznaje ako je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora. Kod navedene odredbe imamo dvije primjedbe. Prva se odnosi uopće na problematiku pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora, za što smatramo da je apsolutno nepotrebno unositi u odredbu, jer to u praksi stvara probleme u postupanju i utvrđivanju je li takav postupak pokrenut te je bolje ostaviti odredbu kakva je bila. Nadalje smatramo spornim što se navedeno u daljnjem tekstu nacрта ne primjenjuje na isti način kod drugih prava, ali o tome ćemo kasnije (kod DPNJ, SRNJ i PUK). Druga primjedba se odnosi na propuštanje navođenja da je sklapanje ugovora zapreka u ostvarivanju prava i člana kućanstva, a ne samo samca, kako stoji u odredbi.</p>		
346	<p>ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH</p>	<p>NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.</p>	<p>-Vezano za članak 24. stavak 2. predlaže se da se zadrži trenutna odredba po kojoj se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne priznaje ako je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog osobnog vozila, osim osobnog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb registrirano osobno vozilo nužno radi prometne izoliranosti. Obrazloženje: Predloženo pravo koje regulira da se zajamčena minimalna naknada ne priznaje ako je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog osobnog vozila, čija vrijednost prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona nije prihvatljivo.</p>	Prihvaćen	<p>Prihvaća se. U odredbu će uvrstiti izuzetak od vrijednosti vozila za vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika Zavoda za socijalni rad registrirano osobno vozilo nužno radi prometne izoliranosti.</p>
347	<p>Mateja Krčar</p>	<p>NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.</p>	<p>Odredba stavka 2., toč. 1. treba glasiti: "je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog jednog osobnog vozila, osim osobnog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Prihvaća se dio da se uvrsti vozilo koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika Zavoda za socijalni rad registrirano osobno vozilo nužno radi prometne</p>

radnika centra za socijalnu skrb registrirano osobno vozilo nužno radi prometne izoliranosti što znači da mu je prva stanica javnog prijevoza udaljena više od 2 km, s time da vrijednost takvog vozila ne prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona."

Treba dodati novu točku koja treba glasiti: "samac ili član kućanstva koristi registrirano osobno vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe"

Naime, osobni automobil ne spada u osnovne životne potrebe. Porezna uprava procjenjuje vrijednost automobila po godini proizvodnje što često nije realna cijena. Od kud će korisnici osiguravati sredstva za registraciju i plaćanje osiguranja. Što sa korisnicima koji će voziti teretno vozilo, e-automobile? Što sa korisnicima koji se neće upisati kao vlasnici automobila (čest slučaj)? Često se događa da korisnici zajamčene minimalne naknade koriste registrirano osobno vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe, što skrivaju od djelatnika centra za socijalnu skrb, a vrlo je teško dokazati takvu činjenicu i potkrijepiti je pravim dokazima, jer korisnici obično iznose lažne informacije o tome da voze tuđa vozila, iskrivljuju pravo stanje stvari i na sve moguće načine pokušavaju opravdati korištenje vozila, dok anonimni prijavitelji takvih slučajeva iz njihovih zajednica ne žele potpisati svoje izjave o tome. Isto tako u praksi se događa da korisnici kojima je opravdano vlasništvo osobnog vozila zbog toga jer je član kućanstva korisnik po osnovi invaliditeta..., stječu u vlasništvo vozila veće vrijednosti, pod izlikom da mogu imati auto i da su ga kupili na rate, a nema zakonske osnove da im se pravo ukine samo zbog vrijednosti vozila.

Osobe koje nemaju automobil mogu koristiti javni prijevoz! Država može korisnicima ZMN-a osigurati besplatan javni prijevoz, posebno gdje je taj prijevoz pod JLS (ZET i sl.). Svaka zakonska odredba mora biti opća i mora biti primjenjiva. Opća konkretno znači da se ne može mijenjati zakon zato što su pojedinci bili nezadovoljni, a primjenjiva znači da će smije stvarati probleme u provedbi što će se svakom odredbom

izoliranosti međutim ne prihvaća se da se u takvim slučajevima limitira vrijednost vozila. Prometna izoliranost definirat će s naputkom. Prihvaća se prijedlog da se u članku 24. stavku 2. točki 1. briše riječ „osobno ” i „registrirano". Napominjemo da će do stupanja ovog Zakona biti izrađena uputa vezana za procjenu vozila. Napominjemo da je odredbom članka 24. stavak 2. točka 1. ispunjena preporuka Pučke pravobraniteljice.

			sigurno dogoditi, prvenstveno zbog gore navedenog razloga, a onda i jer se dodatno „zatrpava“ zaposlenike centara koji zbog papira, administracije i sl. sve manje se mogu posvetiti ljudima.		
348	Jelena Tutavac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	Stavak 2. "je samac korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenoćištu." Budući da je člankom 28. propisano da pravo na zajamčenu minimalnu naknadu može ostvariti i - žrtva nasilja u obitelji i žrtva trgovanja ljudima, kojoj je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama, priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom. - ne bi li se onda stavak 2. trebao nadopuniti s tim korisničkim skupinama?	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
349	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	Predlaže se brisati toč. 1. st. 2. u članku 24. i ostaviti odredbu čl.29.st.1. al.3. važećeg ZOSS koji je imao bolje rješenje. Čime bi se ujedno vodilo računa o Načelu socijalne pravičnosti.	Djelomično prihvaćen	U odredbu će uvrstiti u kojim situacijama će se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu neovisno o vrijednosti vozila. Napominjemo da odredbom članka 24. stavak 2. točka 1. ispunjena preporuka Pučke pravobraniteljice.
350	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	Čl. 24. Potrebno je definirati pojam suvlasništva. U prijašnjim uputama u pogledu primjene Zakona o socijalnoj skrbi suvlasništvo je bilo izjednačeno sa vlasništvom, ali u praksi imamo potpuno neriješene imovinske odnose, više suvlasnika, neuređeni status vlasništva i imovine, korisnici žive u nekretnini koju su neformalno naslijedili, upisani su vlasnici koji su preminuli, neprovedene ostavinske postupke i dr., nekretnina ne postoji u Zemljišno-knjižnom odjelu. Sve to otežava provođenje ovog postupka i istovremeno utječe na lošu percepciju javnosti o sustavu jer iz perspektive korisnika proizlazi da nemamo iste kriterije i iste načine postupanja prema korisnicima. Čl. 24. st. 1. t. 1. Trebalo bi utvrditi minimalan iznos kojim su zakonski obveznici uzdržavanja dužni	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Pitanje suvlasništva i utvrđivanja uzdržavanja rješavaju se posebnim propisima. Nastavno na pitanje procjene vozila, Ministarstvo će izdati naputak vezan uz procjenu do stupanja na snagu ovog Zakona.

sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankcije za odbijanje doprinosa uzdržavanja. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu.

Nije definirano kako se određuje obveza zakonskih obveznika uzdržavanja. Do sada centri nisu mogli utvrditi obvezu budući su korisnici uskraćivali podatke da su im nepoznate adrese djece i sl. Također nije moguće točno odrediti iznos kojim bi obveznici uzdržavanja trebali davati na ime uzdržavanja odnosno nema kriterija za određivanje iznosa. U praksi je vrlo teško odrediti što znači mogućnost uzdržavanja od obveznika uzdržavanja. Trebalo bi točnije definirati taj pojam. Situacije u kojima su obveznici uzdržavanja su vrlo individualne i dolazi do različitih mišljenja obveznika uzdržavanja i stručnih radnika, kada npr. oni smatraju da nisu u mogućnosti uzdržavati roditelje, a stručni radnici smatraju da jesu.

Čl. 24 st.2

Jasnije definirati odredbu kojom se Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne priznaje ako:

1. je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog osobnog vozila, čija vrijednost prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona
 2. je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora,
- U dohvat podataka u SocSkrb aplikaciji o imovini, procijenjena vrijednost automobila starijih od 20 godina je 0 kuna, što ne mora biti i stvarna vrijednost istih. Postavlja se pitanje na koji način treba utvrditi stvarnu vrijednost vozila ili plovila.

Čl. 24. st. 2. t. 2.

Propisuje da se pravo na ZMN ne priznaje ako je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili

			<p>poništenje ugovora. Kod navedene odredbe imamo dvije primjedbe. Prva se odnosi uopće na problematiku pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora, za što smatramo da je apsolutno nepotrebno unositi u odredbu, jer to u praksi stvara probleme u postupanju i utvrđivanju je li takav postupak pokrenut te je bolje ostaviti odredbu kakva je bila. Nadalje smatramo spornim što se navedeno u daljnjem tekstu nacрта ne primjenjuje na isti način kod drugih prava, ali o tome ćemo kasnije (kod DPNJ, SRNJ i PUK). Druga primjedba se odnosi na propuštanje navođenja da je sklapanje ugovora zapreka u ostvarivanju prava i člana kućanstva, a ne samo samca, kako stoji u odredbi.</p>	
351	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	<p>Čl. 24. Potrebno je definirati pojam suvlasništva. U prijašnjim uputama u pogledu primjene Zakona o socijalnoj skrbi suvlasništvo je bilo izjednačeno sa vlasništvom, ali u praksi imamo potpuno neriješene imovinske odnose, više suvlasnika, neuređeni status vlasništva i imovine, korisnici žive u nekretnini koju su neformalno naslijedili, upisani su vlasnici koji su preminuli, neprovedene ostavinske postupke i dr., nekretnina ne postoji u Zemljišno-knjižnom odjelu. Sve to otežava provođenje ovog postupka i istovremeno utječe na lošu percepciju javnosti o sustavu jer iz perspektive korisnika proizlazi da nemamo iste kriterije i iste načine postupanja prema korisnicima.</p> <p>Čl. 24. st. 1. t. 1. Trebalo bi utvrditi minimalan iznos kojim su zakonski obveznici uzdržavanja dužni sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankcije za odbijanje doprinosa uzdržavanja. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu. Nije definirano kako se određuje</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Zahvaljujemo na komentaru. Pitanje suvlasništva i utvrđivanja uzdržavanja rješavaju se posebnim propisima. Nastavno na pitanje procjene vozila, Ministarstvo će izdati naputak vezan uz procjenu do stupanja na snagu ovog Zakona.</p>

obveza zakonskih obveznika uzdržavanja. Do sada centri nisu mogli utvrditi obvezu budući su korisnici uskraćivali podatke da su im nepoznate adrese djece i sl. Također nije moguće točno odrediti iznos kojim bi obveznici uzdržavanja trebali davati na ime uzdržavanja odnosno nema kriterija za određivanje iznosa. U praksi je vrlo teško odrediti što znači mogućnost uzdržavanja od obveznika uzdržavanja. Trebalo bi točnije definirati taj pojam. Situacije u kojima su obveznici uzdržavanja su vrlo individualne i dolazi do različitih mišljenja obveznika uzdržavanja i stručnih radnika, kada npr. oni smatraju da nisu u mogućnosti uzdržavati roditelje, a stručni radnici smatraju da jesu.

Čl. 24 st.2

Jasnije definirati odredbu kojom se Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu ne priznaje ako:

1. je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog osobnog vozila, čija vrijednost prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona

2. je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora,
U dohvat podataka u SocSkrb aplikaciji o imovini, procijenjena vrijednost automobila starijih od 20 godina je 0 kuna, što ne mora biti i stvarna vrijednost istih. Postavlja se pitanje na koji ćemo način utvrđivati stvarnu vrijednost vozila ili plovila.

Čl. 24. st. 2. t. 2.

Propisuje da se pravo na ZMN ne priznaje ako je samac sklopio ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora. Kod navedene odredbe imamo dvije primjedbe. Prva se odnosi uopće na problematiku pokretanja postupka za raskid,

~~poništenje ugovora, za što~~
smatramo da je apsolutno nepotrebno unositi u odredbu, jer to u praksi stvara probleme u postupanju i utvrđivanju je li takav postupak pokrenut te je bolje ostaviti odredbu kakva je bila. Nadalje smatramo spornim

tekstu nacрта ne primjenjuje na isti način kod drugih prava, ali o tome ćemo kasnije (kod DPNJ, SRNJ i PUK). Druga primjedba se odnosi na propuštanje navođenja da je sklapanje ugovora zapreka u ostvarivanju prava i člana kućanstva, a ne samo samca, kako stoji u odredbi.

352 ankica mikišić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 24.

Poštovani
Mišljena sam treba bitno
izmjeniti.
U članku 24. stavku 2. točki 1

Djelomično
prihvaćen

U odredbu će uvrstiti izuzetak od vrijednosti vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika Zavoda za socijalni rad registrirano osobno vozilo nužno radi prometne izoliranosti osobe s invaliditetom i teško bolesne osobe.
Napominjemo da je odredbom članka 24. stavak 2. točka 1. ispunjena preporuka Pučke pravobraniteljice.

Mjenjati na način da auto može imati podnosioc te poslije i korisnik minimalne Z.M.N koji je ujedno osoba s invaliditetom ili u kućanstvu ima osobu sa invaliditetom ,osobe poodmakle dobi, u trenutku podnošenja zahtjeva oboljelu osobu u kućanstvu ,dijecu mlađe životne dobi npr.do završetka osnovne škole ,trudnice i sve one koji ne mogu koristiti gradski prijevoz pa im je zbog toga neopodno to prevezno sredstvo,auto u kućanstvu. Samo za njih jer auto ne smatram neophodnim.

.Znamo da osobe koje ostvare to pravo zajamčene minimalne naknade imaju uz to i prava koja ostvaruju regionalno ,kroz grad i županijski .te ostvare i besplatnu kartu za autobus. Te smatram da auto nikako nije sredstvo koje je neophodno za normalan život sem u kategorijama koje navodim.Po meni nije bitna procjena nego godina starosti auta bez obzira na razliku u očuvanosti istoga.Malo mi je smješno što pišem ovo iz razloga što nisam vozač,nemam auto niti vozačku dozvolu.Pišem iz iskustva kao bivši korisnik zajamčene minimalne naknade dok nisam ostvarila prava na status roditelja njegovatelja teško mentalno i intelektualno oštećenje kod oboljelog sina.Koristili smo gratisi prijevoz i besplatnu kartu sa pratiocem jer nemam vozačku i sad koristimo u rijetkim sad nedavno kovid situaciji kad javni prijevoz nije išao taksi do liječnika i bolnice .

353	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	U članku 24. stavku 2. točki 1. predlaže se da se iznos vrijednosti osobnog vozila zamijeni nekom lako utvrdljivom činjenicom, npr. starost vozila i/li snaga vozila u kw. To su podaci iz prometne dozvole, jasni i lako dostupni. U suprotnom će se postavljati pitanja kako procijeniti vrijednost nečijeg vozila, hoće li to morati raditi ovlašteni procjenitelj, koliko će to koštati, trajati i sl. U istom članku, stavku 2. točki 5. riječ: „prenočištu“ zamijeniti riječju: „prihvatištu“ zbog ispravne terminologije, imajući u vidu i definiciju beskućnika iz članka 15. stavka 14.	Primljeno na znanje	Napominjemo da će se do stupanja na snagu ovoga zakona izraditi nalog vezan uz procjenu vozila.
354	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	Stavak 2. "Je samac korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, osim beskućnika koji je korisnik usluge smještaja u prenočištu." Budući da je člankom 28. propisano da pravo na zajamčenu minimalnu naknadu može ostvariti i - žrtva nasilja u obitelji i žrtva trgovanja ljudima, kojoj je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama, priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom. - ne bi li se onda stavak 2. trebao nadopuniti s tim korisničkim skupinama?	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga zakona.
355	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	Pozdravljamo novinu koja je uvrštena u stavku 2., točki 2.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

356	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	<p>Odredba stavka 2., točka 4. Ovom odredbom treba obuhvatiti i osobu u kućanstvu koja je radno sposobna, a ne nalazi se u evidenciji zavoda, a dužna je uzdržavati djecu ili odraslu osobu u tom kućanstvu, jer postoje kućanstva gdje se ZMN prima samo za djecu ili suprugu i sl., te se na taj način izbjegava zapošljavanje, a time i obveza uzdržavanja prema osobama koje je ta osoba dužna uzdržavati *Treba uvjetovati i da osoba bude u evidenciji nadležne službe za zapošljavanje najmanje mjesec dana prije podnošenja zahtjeva za ZMN i da prethodno nije namjerno otkazala ugovor o radu ili dobila otkaz zbog skrivljenog ponašanja u prethodnih 6 mjeseci prije podnošenja zahtjeva za ZMN (jer, nakon što se prijavi na zavod za zapošljavanje, osoba naknadno prolazi obvezno savjetovanje kroz plan zapošljavanja, te se neki nakon savjetovanja odjave iz evidencije, jer ne žele sudjelovati u aktivnostima koje im zavod uvjetuje, npr. besplatno školovanje da se završi OŠ ili neka kvalifikacija), a isto tako neke osobe namjerno daju otkaz kako bi koristile pravo na zajamčenu minimalnu naknadu.</p> <p>Treba dodati i novu točku koja treba glasiti: „ se odrasli samac ili član u kućanstvu ne želi uključiti u izradu individualnog plana skrbi iz neopravdanih razloga.“ . Time će se korisnici obvezati da se poštuje Načelo individualizacije i da aktivno sudjeluju u sprečavanju svog siromaštva.</p>	Djelomično prihvaćen	Obveze koje proizlaze iz uzdržavanja predmet su drugog propisa. Primjedba „da prethodno nije namjerno otkazala ugovor o radu u prethodnih 6 mjeseci prije podnošenja zahtjeva za ZMN „ se prihvaća a ostale se ne prihvaćaju jer individualni plan promjene se radi zajedno s korisnikom što podrazumijeva da isti sudjeluje u izradi.
357	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	<p>Odredba stavka 2., toč.1. treba glasiti: "je samac ili član kućanstva vlasnik registriranog jednog osobnog vozila, osim osobnog vozila koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika centra za socijalnu skrb registrirano osobno vozilo nužno radi prometne izoliranosti što znači da mu je prva stanica javnog prijevoza udaljena više od 2 km, s time da vrijednost takvog vozila ne prelazi iznos od 40 osnovica iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona."</p> <p>Treba dodati novu točku koja treba glasiti: "samac ili član</p>	Djelomično prihvaćen	Prihvaća se dio da se uvrsti vozilo koje služi za prijevoz samca ili člana kućanstva korisnika prava po osnovi invaliditeta, starije i nemoćne teško pokretne osobe ili je prema procjeni stručnog radnika Zavoda za socijalni rad registrirano osobno vozilo nužno radi prometne izoliranosti međutim ne prihvaća se da se u takvim slučajevima limitira vrijednost vozila. Prometna izoliranost definirat će s naputkom. Prihvaća se prijedlog da se u članku 24. stavku 2. točki 1. briše riječ „osobno “ i "registrirano". Napominjemo da će do stupanja ovog Zakona biti

kućanstva koristi registrirano osobno vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe"

Naime, osobni automobil ne spada u osnovne životne potrebe. Porezna uprava procjenjuje vrijednost automobila po godini proizvodnje što često nije realna cijena. Od kud će korisnici osiguravati sredstva za registraciju i plaćanje osiguranja. Što sa korisnicima koji će voziti teretno vozilo, e-automobile? Što sa korisnicima koji se neće upisati kao vlasnici automobila (čest slučaj)? Često se događa da korisnici zajamčene minimalne naknade koriste registrirano osobno vozilo u vlasništvu druge pravne ili fizičke osobe, što skrivaju od djelatnika centra za socijalnu skrb, a vrlo je teško dokazati takvu činjenicu i potkrijepiti je pravim dokazima, jer korisnici obično iznose lažne informacije o tome da voze tuđa vozila, iskrivljuju pravo stanje stvari i na sve moguće načine pokušavaju opravdati korištenje vozila, dok anonimni prijavitelji takvih slučajeva iz njihovih zajednica ne žele potpisati svoje izjave o tome. Isto tako u praksi se događa da korisnici kojima je opravdano vlasništvu osobnog vozila zbog toga jer je član kućanstva korisnik po osnovi invaliditeta..., stječu u vlasništvo vozila veće vrijednosti, pod izlikom da mogu imati auto i da su ga kupili na rate, a nema zakonske osnove da im se pravo ukine samo zbog vrijednosti vozila. Osobe koje nemaju automobil mogu koristiti javni prijevoz! Država može korisnicima ZMN-a osigurati besplatan javni prijevoz, posebno gdje je taj prijevoz pod JLS (ZET i sl.). Svaka zakonska odredba mora biti opća i mora biti primjenjiva. Opća konkretno znači da se ne može mijenjati zakon zato što su pojedinci bili nezadovoljni, a primjenjiva znači da će smije stvarati probleme u provedbi što će se ovakvom odredbom sigurno dogoditi, prvenstveno zbog gore navedenih razloga, onda i jer se dodatno „zatrpava“ zaposlenike centara koji zbog papira, administracije i sl. sve manje se mogu posvetiti ljudima.

izrađena uputa vezana za procjenu vozila. Napominjemo da je odredbom članka 24. stavak 2. točka 1. ispunjena preporuka Pučke pravobraniteljice.

358	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	čl. 24. st. t. 1. - trebalo bi utvrditi visinu kojom su zakonski obveznici uzdržavanja dužni sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankcije za odbijanje doprinosa uzdržavanja. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu.	Nije prihvaćen	Uzdržavanje je predmet drugog propisa.
359	Daniel Majer	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 24.	Tko će ustanoviti vrijednost automobila? Porezna uprava po tablicama što često nije realna cijena pa će se neki automobil procijeniti na 21.000 kn i osoba će ostati bez MZN, a neki koji tržišno vrijedi (dobro očuvan) 25.000 kn će se procijeniti na 19.000 pa će osoba dobiti MZN. Tko god da je vlasnik automobila prvo može isti prodati, a tek poslije ostvarivati pravo od države. Osobni automobil nije osnovna ljudska potreba. Prijevoz je, a država takvim osobama može osigurati besplatan javni prijevoz. Posebno gdje je taj prijevoz pod JLS (ZET i sl.). Svaka zakonska odredba mora biti opća i mora biti primjenjiva. Opća konkretno znači da se ne može mijenjati zakon zato što su pojedinci bili nezadovoljni, a primjenjiva znači da će smije stvarati probleme u provedbi što će se ovakvom odredbom sigurno dogoditi, prvenstveno zbog gore navedenog razloga, a onda i jer se dodatno „zatrpava“ zaposlenike centara koji zbog papira, administracije i sl. sve manje se mogu posvetiti ljudima.	Primljeno na znanje	Do stupanja na snagu ovog zakona izradit će se uputa vezana uz procjenu vozila. Napominjemo da je odredbom članka 24. stavak 2. točka 1. ispunjena preporuka Pučke pravobraniteljice.
360	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 25.	Umanjivanje iznosa, Potrebu za postojanjem ovog članka smatramo spornom, jer se prethodnim člankom već navodi, iako manjkavo, kome se pravo na ZMN ne priznaje te nema potrebe da se kasnije navode okolnosti zbog kojih se iznos ZMN umanjuje. Prethodni članak trebalo bi izmijeniti kako smo gore naveli te bi tada sadržavao i okolnosti, odnosno osobe navedene u ovom članku.	Nije prihvaćen	Navedenim člankom propisano je u kojim slučajevima se iznos umanjuje za kućanstvo, dok je prethodnim člankom navedeno za samca.

361	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 25.	Umanjivanje iznosa, Potrebu za postojanjem ovog članka smatramo spornom, jer se prethodnim člankom već navodi, iako manjkavo, kome se pravo na ZMN ne priznaje te nema potrebe da se kasnije navode okolnosti zbog kojih se iznos ZMN umanjuje. Prethodni članak trebalo bi izmijeniti kako smo gore naveli te bi tada sadržavao i okolnosti, odnosno osobe navedene u ovom članku.	Nije prihvaćen	Navedenim člankom propisano je u kojim slučajevima se iznos umanjuje za kućanstvo, dok je prethodnim člankom navedno za samca.
362	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 25.	Brisati članak 25.kao nepotreban Obrazloženje: Nepotrebno je navođenje kada se umanjuje iznos jer ako nije prijavljen a ne postoji opravdan razlog ne može ni ostvariti pravo na naknadu. Nije jasno kako se pri odobravanju prava na ZMN gledaju prihodi svih članova i oni se kumuliraju, a u toč. 2. ovog članka najednom se razdvajaju osobe na način da član kućanstva može primati i davati uzdržavanje i to bez posljedica za ostale članove kućanstva što je zapravo odstupanje u odnosu na prihode kućanstva. Iznimke od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba. Stavkom 3. ovog članka navedeno je da je član kućanstva i onaj koji je ostvario pravo na smještaj ili organizirano stanovanje. Možda može biti član obitelji ali ne može biti član kućanstva jer osnovni preduvjet jeste život s ostalim članovima kućanstva odnosno stanovanje bi bio pobliži termin koji ovaj zakon ne koristi unatoč činjenici da razvijenije zemlje EU kao polazišnu točku koriste baš taj termin.	Djelomično prihvaćen	Primjedba st. 3 se prihvaća, a u ostalim stavcima je propisano u kojim situacijama se iznos umanjuje za kućanstvo dok su člankom 24 . propisane zapreke za priznavanje samcu ili kućanstvu.
363	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 25.	Umanjivanje iznosa, Potrebu za postojanjem ovog članka smatramo spornom, jer se prethodnim člankom već navodi, iako manjkavo, kome se pravo na ZMN ne priznaje te nema potrebe da se kasnije navode okolnosti zbog kojih se iznos ZMN umanjuje. Prethodni članak trebalo bi izmijeniti kako smo gore naveli te bi tada sadržavao i okolnosti, odnosno	Nije prihvaćen	Navedenim člankom propisano je u kojim slučajevima se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje za kućanstvo, dok su člankom 24 . propisane zapreke za priznavanje samcu ili kućanstvu.

364	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 25.	Umanjivanje iznosa, Potrebu za postojanjem ovog članka smatramo spornom, jer se prethodnim člankom već navodi, iako manjkavo, kome se pravo na ZMN ne priznaje te nema potrebe da se kasnije navode okolnosti zbog kojih se iznos ZMN umanjuje. Prethodni članak trebalo bi izmijeniti kako smo gore naveli te bi tada sadržavao i okolnosti, odnosno osobe navedene u ovom članku.	Nije prihvaćen	Navedenim člankom propisano je u kojim slučajevima se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje za kućanstvo, dok su člankom 24 . propisane zapreke za priznavanje samcu ili kućanstvu.
365	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 25.	Pozdravljamo izmjenu pod točkom 2.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
366	Iva Prpić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 25.	Budući da je kućanstvo ovim prijedlogom zakona, člankom 15., definirano kao "obiteljska ili druga zajednica osoba koje zajedno žive i podmiruju troškove života, bez obzira na srodstvo", nelogično je umanjivati iznos zajamčene minimalne naknade za "člana kućanstva koji je korisnik usluge smještaja ili organiziranog stanovanja" jer je edvidentno da ta osoba ne živi u kućanstvu više. Isto tako, ta osoba na smještaju /org. stanovanju ima podmirene potrebe u okviru tih socijalnih usluga dok kućanstvo kojemu se umanjuje ZMN ima manje sredstava na raspolaganju.	Prihvaćen	Prihvaća se
367	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 26.	Čl. 26. st. 1. Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj nedostaje najviše pet godina do stjecanja prava na starosnu mirovinu prema propisu kojim se utvrđuje mirovinsko osiguranje. Smatramo da je ovu odredbu potrebno dopuniti. Ukoliko je namjera zakonodavca olakšati uvjete za ostvarivanje prava starijim osobama, navedenu odredbu potrebno je proširiti na sve osobe iznad određene životne dobi, bez obzira na to hoće li u idućih pet godina steći pravo na starosnu mirovinu ili neće jer za nju nemaju dovoljno radnog staža, jer se ovakvom odredbom osoba koja ima npr. 64,5 godina života i 14,5 godina radnog staža, kao i osoba bez radnog staža mora prijavljivati u evidenciju nezaposlenih osoba do 65. godine, a osoba koja ima 60 godina života i 15 godina radnog staža ne mora, što je nelogično.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga zakona.
368	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 26.	čl. 26. st. 1. Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga zakona

nedostaje najviše pet godina do stjecanja prava na starosnu mirovinu prema propisu kojim se utvrđuje mirovinsko osiguranje. Smatramo da je ovu odredbu potrebno dopuniti. Ukoliko je namjera zakonodavca olakšati uvjete za ostvarivanje prava starijim osobama, navedenu odredbu potrebno je proširiti na sve osobe iznad određene životne dobi, bez obzira na to hoće li u idućih pet godina steći pravo na starosnu mirovinu ili neće jer za nju nemaju dovoljno radnog staža, jer se ovakvom odredbom osoba koja ima npr. 64,5 godina života i 14,5 godina radnog staža, kao i osoba bez radnog staža mora prijavljivati u evidenciju nezaposlenih osoba do 65. godine, a osoba koja ima 60 godina života i 15 godina radnog staža ne mora, što je nelogično.

Čl. 26. st. 1. t. 4.
Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost prema posebnom propisu. Pojam privremene nezapošljivosti do sada nam se u praksi nije pojavljivao, pa ne vidimo potrebu za njegovim navođenjem, no s druge strane u ovom stavku propušteno je navesti da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu potpuno nesposobnu za rad, što smatramo bitnim navesti.

Čl. 26. st. 1. t. 6.
Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na nezaposlenog člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi, kojemu skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama. Smatramo da je kod navedene odredbe potrebno naznačiti da se navedeno može odnositi samo na jednog od roditelja (da ne mogu oba roditelja koristiti istovremeno ovu iznimku), kao i da se ne može koristiti u slučaju kada je drugi roditelj ipak u mogućnosti skrbiti za dijete (npr. da roditelj ~~zeli koristiti ovu iznimku i ne mora se prijaviti u evidenciju nezaposlenih osoba, dok se drugi roditelj od ranije ne prijavljuje u evidenciju nezaposlenih osoba pa niti nije korisnik ZMN; tada taj drugi roditelj može skrbiti za dijete, slično i kad jedan roditelj koristi~~

roditeljin dopust i može skrbiti za dijete, nema potrebe da drugi roditelj koristi ovu iznimku od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba).

Hrvatska komora socijalnih radnika 30.10.2021 12:433 0
Čl. 26. st. 1.

Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj nedostaje najviše pet godina do stjecanja prava na starosnu mirovinu prema propisu kojim se utvrđuje mirovinsko osiguranje. Smatramo da je ovu odredbu potrebno dopuniti. Ukoliko je namjera zakonodavca olakšati uvjete za ostvarivanje prava starijim osobama, navedenu odredbu potrebno je proširiti na sve osobe iznad određene životne dobi, bez obzira na to hoće li u idućih pet godina steći pravo na starosnu mirovinu ili neće jer za nju nemaju dovoljno radnog staža, jer se ovakvom odredbom osoba koja ima npr. 64,5 godina života i 14,5 godina radnog staža, kao i osoba bez radnog staža mora prijavljivati u evidenciju nezaposlenih osoba do 65. godine, a osoba koja ima 60 godina života i 15 godina radnog staža ne mora, što je nelogično.

Čl. 26. st. 1. t. 4.

Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost prema posebnom propisu. Pojam privremene nezapošljivosti do sada nam se u praksi nije pojavljivao, pa ne vidimo potrebu za njegovim navođenjem, no s druge strane u ovom stavku propušteno je navesti da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu potpuno nesposobnu za rad, što smatramo bitnim navesti.

Čl. 26. st. 1. t. 6.

Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na nezaposlenog člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi, kojemu skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama. Smatramo da je kod navedene odredbe potrebno naznačiti da se navedeno može odnositi samo na jednog od roditelja (da ne mogu oba roditelja koristiti istovremeno ovu iznimku), kao i da se ne može koristiti u slučaju

			<p>kada je drugi roditelj ionako u mogućnosti skrbiti za dijete (npr. da roditelj želi koristiti ovu iznimku i ne mora se prijaviti u evidenciju nezaposlenih osoba, dok se drugi roditelj od ranije ne prijavljuje u evidenciju nezaposlenih osoba pa niti nije korisnik ZMN, tada taj drugi roditelj može skrbiti za dijete, slično i kad jedan roditelj koristi roditeljin dopust i može skrbiti za dijete, nema potrebe da drugi roditelj koristi ovu iznimku od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba).</p>		
369	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 26.	<p>Mijenja se članak 26. i sada glasi: Ne postoji obveza prijave u evidenciju nezaposlenih osoba: 1. ako nedostaje manje od pet godina do stjecanja prava na mirovinu prema propisu kojim se uređuje mirovinsko osiguranje 2. djeteta dok se redovito školuje i odraslih osoba do kraja redovitog školovanja, a najduže do navršene 26. godine 3. trudnica, roditelja do šest mjeseci, roditelja koji čuvaju i odgajaju dijete/djecu do godinu dana ili blizance do tri godine starosti, kao i roditelja koji imaju troje i više djece do navršenih 10 godina života, te roditelja koji koriste posvojiteljski dopust 4. osobu kod koje je utvrđena potpuna radna nesposobnost 5. člana kućanstva koji skrbi za dijete ili odraslog člana obitelji koji nije sposoban skrbiti o sebi, ako takav način skrbi nadomješta institucionalnu skrb ili 6. člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi.</p>	Nije prihvaćen	Odredbom članka 26 dobro su razrađene iznimke od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba.
370	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 26.	<p>čl. 26. st. 1. Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj nedostaje najviše pet godina do stjecanja prava na starosnu mirovinu prema propisu kojim se utvrđuje mirovinsko osiguranje. Smatramo da je ovu odredbu potrebno dopuniti. Ukoliko je namjera zakonodavca olakšati uvjete za ostvarivanje prava starijim osobama, navedenu odredbu potrebno je proširiti na sve osobe iznad određene životne dobi, bez obzira na to hoće li u idućih pet godina steći pravo na starosnu mirovinu ili neće jer za nju nemaju dovoljno radnog staža, jer se ovakvom odredbom osoba koja ima npr. 64,5 godina života i 14,5 godina radnog staža, kao i osoba bez radnog staža mora prijavljivati u evidenciju nezaposlenih osoba.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

do 65. godine, a osoba koja ima 60 godina života i 15 godina radnog staža ne mora, što je nelogično.

Čl. 26. st. 1. t. 4.
Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost prema posebnom propisu. Pojam privremene nezapošljivosti do sada nam se u praksi nije pojavljivao, pa ne vidimo potrebu za njegovim navođenjem, no s druge strane u ovom stavku propušteno je navesti da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu potpuno nesposobnu za rad, što smatramo bitnim navesti.

Čl. 26. st. 1. t. 6.
Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na nezaposlenog člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi, kojemu skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama. Smatramo da je kod navedene odredbe potrebno naznačiti da se navedeno može odnositi samo na jednog od roditelja (da ne mogu oba roditelja koristiti istovremeno ovu iznimku), kao i da se ne može koristiti u slučaju kada je drugi roditelj ionako u mogućnosti skrbiti za dijete (npr. da roditelj želi koristiti ovu iznimku i ne mora se prijaviti u evidenciju nezaposlenih osoba, dok se drugi roditelj od ranije ne prijavljuje u evidenciju nezaposlenih osoba pa niti nije korisnik ZMN, tada taj drugi roditelj može skrbiti za dijete, slično i kad jedan roditelj koristi roditeljin dopust i može skrbiti za dijete, nema potrebe da drugi roditelj koristi ovu iznimku od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba).

371 Hrvatska komora
socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 26.

Čl. 26. st. 1.
Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj nedostaje najviše pet godina do stjecanja prava na starosnu mirovinu prema propisu kojim se utvrđuje mirovinsko osiguranje. Smatramo da je ovu odredbu potrebno dopuniti. Ukoliko je namjera zakonodavca olakšati uvjete za ostvarivanje prava starijim osobama, navedenu odredbu potrebno je proširiti na sve osobe iznad određene

Primljeno na znanje

Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

životne dobi, bez obzira na to hoće li u idućih pet godina steći pravo na starosnu mirovinu ili neće jer za nju nemaju dovoljno radnog staža, jer se ovakvom odredbom osoba koja ima npr. 64,5 godina života i 14,5 godina radnog staža, kao i osoba bez radnog staža mora prijavljivati u evidenciju nezaposlenih osoba do 65. godine, a osoba koja ima 60 godina života i 15 godina radnog staža ne mora, što je nelogično.

Čl. 26. st. 1. t. 4.

Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost prema posebnom propisu. Pojam privremene nezapošljivosti do sada nam se u praksi nije pojavljivao, pa ne vidimo potrebu za njegovim navođenjem, no s druge strane u ovom stavku propušteno je navesti da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na osobu potpuno nesposobnu za rad, što smatramo bitnim navesti.

Čl. 26. st. 1. t. 6.

Propisuje da se odredbe čl. 24. st. 2. t. 4. i čl. 25. t. 1. Nacrta ne primjenjuju na nezaposlenog člana kućanstva koji skrbi za dijete predškolske dobi, kojemu skrb nije moguće osigurati uz pomoć treće osobe ili u odgojno-obrazovnim ustanovama. Smatramo da je kod navedene odredbe potrebno naznačiti da se navedeno može odnositi samo na jednog od roditelja (da ne mogu oba roditelja koristiti istovremeno ovu iznimku), kao i da se ne može koristiti u slučaju kada je drugi roditelj ionako u mogućnosti skrbiti za dijete (npr. da roditelj želi koristiti ovu iznimku i ne mora se prijaviti u evidenciju nezaposlenih osoba, dok se drugi roditelj od ranije ne prijavljuje u evidenciju nezaposlenih osoba pa niti nije korisnik ZMN, tada taj drugi roditelj može skrbiti za dijete, slično i kad jedan roditelj koristi roditeljin dopust i može skrbiti za dijete, nema potrebe da drugi roditelj koristi ovu iznimku od obveze prijave u evidenciju nezaposlenih osoba).

372	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Čl. 27.</p> <p>Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa.</p> <p>Primjer: radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna.</p> <p>Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150 % osnovice. kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
373	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Podržavam prijedlog HUSR-a i HKSR - Čl. 27. st. 2.</p> <p>Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima, najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažem: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.

374	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Sukladno naporima EU u smanjivanju i prevenciji siromaštva djece te preporukama EU "Jamstvom za djecu" te obvezi zemalja EU/HR u izradi nacionalnog provedbenog dokumenta/plana Programa EU Jamstvo za djecu predlaže se uskladiti temeljni Zakon o socijalnoj skrbi na način da se djeci koja žive u uvjetima siromaštva/kućanstvima koja ostvaruju pravo na ZMN osigura to pravo barem kao 100% osnovice.</p> <p>Strateški dokumenti o siromaštvu, te pravima djece, načelno ističu prioritete mjere u smanjenju i ublažavanju siromaštva djece, no zakonodavni/provedbeni okvir ne prate istaknute preporuke ni strateški definirane politike.</p> <p>Ovim prijedlogom Zakona, pokušala se ispraviti nepravda i neusklađenost dokumenata (dizanje osnovice za djecu s 40% na 70-90%) no i nadalje takav zakonodavni okvir nije u skladu s temeljnom preporukom ulaganja u prekidanje kruga siromaštva i socijalne isključenosti djece te fokusa EU i ulaganje u poboljšanje kvalitete života djece koja žive u uvjetima siromaštva.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
-----	---------------------------	---	---	---------------------	----------------------------

375	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Članak 27. Stavak 2. i 3.</p> <p>Pozdravljamo izmjenu ekvivalentne ljestvice koja bi trebala poboljšati adekvatnost ZMN za postojeće korisnike ZMN-a, ali i obuhvatiti veći broj korisnika u cilju smanjenja rizika od siromaštva i socijalne isključenosti. Nadalje, pozdravljamo povećanje osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad, a osobito za članove kućanstva potpuno nesposobne za rad, o čemu smo u više godišnjih izvješća davali preporuku.</p> <p>Ipak, predlažemo da se u stavku 2. doda nova točka 3. kojom bi se propisao viši iznos za beskućnika koji nije na smještaju, primjerice 130% osnovice za radno sposobne, a 150% osnovice za potpuno radno nesposobne, što bi vjerujemo pomoglo da se ubrza socijalno uključivanje ovih osoba i prestanak statusa beskućnika te bi pridonijelo da se ponovno ne vraćaju na privremeni smještaj u prihvatilišta/prenoćišta. Prestankom statusa beskućnika mogli bi ostvariti iznose kao što su navedi pod točkom 1. i 2. ovoga stavka, pod uvjetom da ispunjavaju propisane uvjete.</p> <p>U stavku 5. pozdravljamo povećanje iznosa ZMN za kućanstvo, a što bi trebalo najviše pomoći kućanstvima s većim brojem djece.</p>	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obzirom da su beskućniku u okviru usluge smještaja i organiziranog stanovanja osigurane osnovne životne potrebe prijedlog ne možemo prihvatiti.
-----	------------------------------	---	---	----------------	--

376	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa.</p> <p>Primjer: radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna.</p> <p>Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150 % osnovice. kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p> <p>Čl. 27. st. 2. Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima, najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažem: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.</p> <p>Čl. 27. st. 2. t. 4. Ovdje imamo istu primjedbu kao kod prethodne točke, jer je propušteno navesti da se ni nezaposlenom radno sposobnom i djelomično radno sposobnom članu kućanstva pravo na ZMN ne priznaje (naveden je samo samac).</p>	Primljeno na znanje	<p>Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.</p> <p>Ostale komentare ne možemo prihvatiti obzirom da članak 27. stavak 2. nije uređen po točkama pa je nejasno na što se odnosi komentar.</p>
-----	-----------------	---	---	---------------------	---

377	Antonija Rimanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Čl. 27. st. 2. Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažemo: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke skupine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
378	Valentina Menger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažemo: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke skupine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
379	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažemo: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke skupine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.

380	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Čl. 27. st. 2. Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažemo: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
381	Grad Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Članak 27. stavak 4. Iznos ZMN za kućanstvo uvećava se za troškove smještaja člana kućanstva u učenički dom za školsku godinu 2021/2022 i 2022/2023. Iz ovakve formulacije odredbe ostaje nejasan način utvrđivanja zajamčene minimalne naknade za kućanstvo nakon završetka navedenih školskih godina.	Prihvaćen	Navedna odredba će se izmijeniti.
382	IVANKA JOP	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Čl. 27. st. 2. Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažemo: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.

383	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa.</p> <p>Primjer: radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna.</p> <p>Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150 % osnovice. kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
-----	---------------	--	--	---------------------	---

384	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Treba brisati točku.7 u stavku 3.</p> <p>Naime, nepotrebno je ZMN uvećavati dva puta i to za samohranog roditelja i još jednom i tom djetetu u tom istom kućanstvu kao djetetu samohranog roditelja. Dijete samohranog roditelja trebalo zaštititi dječjim doplatkom dakle Zakonom o dječjem doplatku i tamo mu osigurati prava temeljem samohranosti roditelja.</p> <p>Stavak 3. točka 8. Kako će se točno utvrditi dan nastanka promjene okolnosti – uvećanja, kad neke trudnice ne kontroliraju trudnoću, a isto tako tko će odrediti datum kad počinje 12. tjedan trudnoće – nismo educirani da baratamo medicinskom terminologijom? Ako se želi zaštititi trudnica tada udio u ZMN-u treba uvećati od dana kad trudnica stekne uvjete za obavezni rođiljni dopust i do godinu dana od rođenja djeteta.</p> <p>Stavak 4. Budući da pripadnici romske nacionalne manjine imaju pravo na plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu od strane Ministarstva znanosti i obrazovanja, odredbu treba dopuniti tekстом „osim ako se troškovi smještaja člana kućanstva u učenički dom ne mogu plaćati na drugi način“. Naime, pravo na ZMN često prestaje iz različitih razloga tijekom trajanja školske godine, pa u tom slučaju djeca pripadnici romske nacionalne manjine ostaju i bez takvog prava kao i bez ZMN-a.</p>	Djelomično prihvaćen	Komentar vezan uz stavak 3. točku 8. se prihvaća. Također komentar vezana uz stavak 4. se prihvaća. Komentar vezana uz stavak 3. točku 7. ne prihvaćamo jer je točka ciljano razrađena kako bi pomogla djeci kao skupini koja je u najvećem riziku od siromaštva.
385	Tanja Banko	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Čl. 27. st. 2. Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažemo: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke skupine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.

386	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Čl. 27. st. 2. Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažemo: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke skupine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
387	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN” samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke skupine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.

388 Livio Dolgoš

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 27.

Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa.

Primjer: radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna.

Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150 % osnovice. kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.

Čl. 27. st. 2.

Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima, najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažem: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.

Čl. 27. st. 2. t. 4.

Ovdje imamo istu primjedbu kao kod prethodne točke, jer je propušteno navesti da se ni nezaposlenom radno sposobnom i djelomično radno sposobnom članu kućanstva pravo na ZMN ne priznaje (naveden je samo samac).

Primljeno na znanje

Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.

389	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
-----	--------------	--	---	---------------------	---

390	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	Mijenja se članak 27. i glasi Osnovice za izračun zajamčene minimalne naknade-postotak (1) Zajamčena minimalna naknada izračunava se temeljem osnovice za odobravanje prava po ovom Zakonu i to u postocima za: 1. samaca 100%, 2. potpuno radno nesposobnog samca 130%, 3. osobu koja živi u kućanstvu 70%, 4. potpuno radno nesposobnu osobu koja živi u kućanstvu 95%, 5. samohranog roditelja 120%, 6. potpuno radno nesposobnog samohranog roditelja 135% 7. djetete 70%, 8. djetete u jednoroditeljskoj obitelji 80% 7. djetete samohranog roditelja 90%, i 9. trudnicu nakon 12-og tjedana i rodilju do dva mjeseca nakon poroda 120 % osnovice. (2) Iznos zajamčene minimalne naknade uvećava se za troškove smještaja člana kućanstva u učenički dom zaključno s krajem školske godine 2023. (3) Mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo ne može biti veći od 150% bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. Obrazloženje : Nepotrebno se razdvajaju i naglašavaju samci i članovi kućanstva, stoga nisu potrebni st.1-3 jer je to sve moguće reći i jednostavnije u jednom stavku. Ono što je za primijetiti jest činjenica da srednjoškolac koji je navršio 18 godina a djetete je samohranog roditelja ili živi u jednoroditeljskoj obitelji gubi „povlašteni postotak osnovice“ (80 ili 90%) što svakako nije dobro. Nejasno je kako i zbog čega se u st. 4. uvećanje iznosa minimalne naknade za troškove smještaja odnose samo na školske godine 2021/2022 i 2022/2023. Naime osim što je to besmisleno samo po sebi, još besmislenijim je pozivanje na školsku godinu koja je započela 2021. jer se neće priznavati trošak smještaja u učenički dom 2022. Stoga je, ako se već mora iz nekog razloga ograničavati pravo do kraja školske godine 2023. potrebno to tako i nazvati.	Djelomično prihvaćen	Prihvaćamo primjedbu vezanu uz stavk 4. Ostale komentare ne prihvaćamo budući da je odredba na nacrtu prijedloga Zakona je dobro i ciljano razrađena.
-----	---	---	--	----------------------	--

391	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa.</p> <p>Primjer: radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna.</p> <p>Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150 % osnovice. kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p> <p>Čl. 27. st. 2. Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima, najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za <i>podmirenje osnovnih životnih potreba</i>. Predlažem: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.</p> <p>Čl. 27. st. 2. t. 4. Ovdje imamo istu primjedbu kao kod prethodne točke, jer je propušteno navesti da se ni nezaposlenom radno sposobnom i djelomično radno sposobnom članu kućanstva pravo na ZMN ne priznaje (naveden je samo samac).</p>	Primljeno na znanje	<p>Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.</p> <p>Ostale komentare ne možemo prihvatiti obzirom da članak 27. stavak 2. nije uređen po točkama pa je nejasno na što se odnosi komentar.</p>
-----	------------------------------------	---	--	---------------------	---

392	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa.</p> <p>Primjer: radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna.</p> <p>Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150 % osnovice. kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p> <p>Čl. 27. st. 2.</p> <p>Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima, najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažem: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.</p> <p>Čl. 27. st. 2. t. 4.</p> <p>Ovdje imamo istu primjedbu kao kod prethodne točke, jer je propušteno navesti da se ni nezaposlenom radno sposobnom i djelomično radno sposobnom članu kućanstva pravo na ZMN ne priznaje (naveden je samo samac).</p>	Primljeno na znanje	<p>Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.</p> <p>Ostale komentare ne možemo prihvatiti obzirom da članak 27. stavak 2. nije uređen po točkama pa je nejasno na što se odnosi komentar.</p>
-----	------------------------------------	---	---	---------------------	---

393	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>1. U odnosu na čl.27.st.3.toč.8. (koja odredba se odnosi na postotak osnovice za izračun prava samcu ili članu kućanstva), a u kojoj odredbi se navodi kako se zajamčena minimalna naknada za kućanstvo utvrđuje kao zbroj udjela članova kućanstva, a udjel za pojedinog člana kućanstva iznosi „120% osnovice za trudnicu nakon 12 tjedana trudnoće i rođenju do dva mjeseca nakon poroda“, Pravobraniteljica je stala kako bi se navedena osnovica trudnici trebala priznati bez obzira na trajanje trudnoće odnosno tijekom cijele trudnoće, a ne samo nakon 12 tjedana trudnoće. Naime, takvom odredbom su trudnice do 12 tjedana trudnoće neosnovano uskraćene, a pravobraniteljica ističe kako se prema čl.6.st.2. Zakona o ravnopravnosti spolova (Narodne novine, broj 82/08, 69/17) nepovoljnije postupanje prema ženama na osnovi trudnoće i materinstva smatra diskriminacijom pri čemu je duljina trudnoće irelevantna. S tim u vezi, uočavamo kako Nacrt prijedloga i u svim ostalim odredbama u kojima se spominje trudnoća odnosno trudnice, ne uvjetuje priznavanje drugih prava duljinom trajanja trudnoće pa je nejasno iz kojih razloga se taj uvjet propisuje u ovom članku. Također, Pravobraniteljica smatra i da bi se navedena osnovica trebala priznati rođenju barem do šest mjeseci nakon poroda, a što vremenski koincidira sa trajanjem roditeljskog dopusta odnosno roditeljske zaštite od rada i roditeljske zaštite od djeteta (sukladno Zakonu o roditeljskim potporama).</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
394	Ante Zorić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>ZMN je povoljnija opcija od nacionalne naknade za starije osobe (zmn iznosi 920,00kn-1040,00 po novom Zakonu + nuk, jn, pravo na ogrjev, nema ovrhe - nacionalna naknada za starije osobe iznosi 800,00 kuna - nema nuk, nema pravo na ogrjev, ima ovrhe) ZMN (sve što ide uz njega nuk, jn, pravo na ogrjev i ostalo) je i povoljnija opcija od naknade za nezaposlene branitelje (koja iznosi 1.097,58 kn.) Toliko o rasterećenju sustava</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

395	Ante Zorić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>(5) Iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo ne može biti veći od 150% bruto iznosa minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. - 150% bruto iznos minimalne plaće je 6.375,00 kuna, min. bruto plaća je 4.250,00 kuna (neto 3.400,00). Kućanstva koja će primati zmn koji je blizu ovog max. iznosa naći će se u boljem položaju od osoba koje rade za minimalnu plaću. Npr: dvoje roditelja sa više djece koje radi za dvije minimalne plaće ima 6.800,00 kuna + dječji doplatk uz to moraju naći nekog da im čuva djecu ili ih upisati u vrtić, imaju ovrhe.</p> <p>Ista obitelj prima zmn u iznosu od 6.375,00 kuna + naknadu za ugroženog kupca energenata, jednokratne naknade, dječji doplatk, kod kuće su sa djecom, nemaju ovrhe, jedan od roditelja radi na crno te ostvaruje dodatne prihode.</p> <p>Zašto bi uopće tražili posao? U načelima, st. 5., je određeno da osoba koji koristi naknade iz sustava socijalne skrbi ne može njihovima korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja radi.</p> <p>Iznos zajamčene minimalne naknade ne smije biti veći od iznosa minimalne neto plaće.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
396	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Zašto su Zakonom precizirane školske godine za koje se uvećava ZMN?</p> <p>Prijedlog je da se stavak 5. da ne odnosi na kućanstvo s djecom radi smanjenja rizika od dječjeg siromaštva, a sve sukladno visokim stopama dječjeg siromaštva u Republici Hrvatskoj.</p>	Djelomično prihvaćen	Iz stavka 4. brisati će se godine. Komentar vezan uz stavak 5. ne prihvaćamo budući da je dosadašnja praksa ukazala na destimulativno djelovanje predloženog na radnu aktivaciju korisnika zajamčene minimalne naknade.

397 PGP Sisak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>U čl. 27 potrebno je dodati novi st. (6) koji glasi: „član kućanstva koji nema pravo na naknade i usluge iz sustava socijalne skrbi, ne uzima se u obzir prilikom određivanja visine zajamčene minimalne naknade te ne ulazi u zbroj udjela članova kućanstva “.</p> <p>Naime, kroz zagovaračke aktivnosti PGP Sisak ukazivao je na sljedeće: Dosadašnja praksa PGP Sisak pokazala je da članovi kućanstva koji nisu imali reguliran status u Republici Hrvatskoj ili su osobe bez državljanstva ubrajali su se u članove kućanstva u odnosu na određivanje visine zajamčene minimalne naknade i umanjivali iznos iste što ukazuje na grubo kršenje Zakona. Kao posljedica javlja se diskriminacija pojedinih društvenih skupina ljudi kojim se oduzima pravo na pravnu zaštitu u RH.</p> <p>U praksi PGP Sisak imamo predmet obitelji u kojoj je majka hrvatska državljanica i ima pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u iznosu od 480,00 kn jer joj se suprug stranac bez reguliranog boravka u RH, a mlt. kći je osoba bez državljanstva, te isti nemaju pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, ali se uzimaju u obzir kod određivanja visine iste naknade, a što je nepovoljno za majku, a u konačnici i za cijelu obitelj. Ako takve osobe nemaju prava iz sustava socijalne skrbi, onda se ne mogu podvoditi/priznavati kao članovi kućanstva i po osnovu toga utjecati na visinu zajamčene minimalne naknade. Upravo iz tih razloga treba proširiti čl. 27 dodavanjem novog stavka (6).</p>	Nije prihvaćen	Zakonom je jasno definirano kućanstvo kao obiteljska ili druga zajednica osoba koje zajedno žive i podmiruju troškove života bez obzira na srodstvo.
---------------	--	---	----------------	--

398	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 27.	<p>Treba brisati točku.7 u stavku 3.</p> <p>Naime, nepotrebno je ZMN uvećavati dva puta i to za samohranog roditelja i još jednom i tom djetetu u tom istom kućanstvu kao djetetu samohranog roditelja. Dijete samohranog roditelja trebalo zaštititi dječjim doplatkom dakle Zakonom o dječjem doplatku i tamo mu osigurati prava temeljem samohranosti roditelja.</p> <p>Stavak 3. točka 8. Kako će se točno utvrditi dan nastanka promjene okolnosti – uvećanja, kad neke trudnice ne kontroliraju trudnoću, a isto tako tko će odrediti datum kad počinje 12. tjedan trudnoće – nismo educirani da baratamo medicinskom terminologijom? Ako se želi zaštititi trudnica tada udio u ZMN-u treba uvećati od dana kad trudnica stekne uvjete za obavezni roditeljni dopust i do godinu dana od rođenja djeteta.</p> <p>Stavak 4. Budući da pripadnici romske nacionalne manjine imaju pravo na plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu od strane Ministarstva znanosti i obrazovanja, odredbu treba dopuniti tekстом „osim ako se troškovi smještaja člana kućanstva u učenički dom ne mogu plaćati na drugi način“. Naime, pravo na ZMN često prestaje iz različitih razloga tijekom trajanja školske godine, pa u tom slučaju djeca pripadnici romske nacionalne manjine ostaju i bez takvog prava kao i bez ZMN-a.</p>	Djelomično prihvaćen	Prihvaćamo komentare vezane uz stavak 3. točku 8. i stavak 4. Komentar vezan uz stavak 3. točku 7. ne prihvaćamo jer je nevedno ciljanu razrađeno kako bi pomogli djeci kao skupini koja je u najvećem riziku od siromaštva.
-----	---------------	---	---	----------------------	--

399	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 28.	<p>Članak 28. Ovim člankom se određuje iznos ZMN posebnim kategorijama osoba, odnosno beskućnicima koji se nalaze u prihvatilištu za beskućnike kao i žrtvama nasilja u obitelji i žrtvama trgovanja ljudima na privremenom smještaju u kriznim situacijama. Prvenstveno pozdravljamo zakonsko rješenje kojim se beskućnicima u prihvatilištima priznaje pravo na ZMN, međutim, smatramo kako bi naknada za beskućnike u prihvatilištima kao i za žrtve nasilja u obitelji i žrtve trgovanja ljudima na privremenom smještaju trebala biti priznata u visini od 100% iznosa, odnosno podredno u drugom postotku koji je viši od 50% iznosa ZMN iz članka 27. stavka 2. i 3. Zakona. Radi se o posebno ugroženim kategorijama osoba kojima je financijska pomoć u višem iznosu prijeko potrebna, bez obzira na okolnost da se nalaze u sklopu određene vrste smještaja. Žene žrtve obiteljskog nasilja te žrtve trgovanja ljudima najčešće su osobe koje nemaju u vlasništvu nekretninu za stanovanje, nemaju mrežu socijalne podrške i u povećanom su riziku od beskućništva jednom kada izađu iz privremenog smještaja.</p> <p>Također bi trebalo nomotehnički urediti i uskladiti odredbe članka 28. stavka 1. i članka 24. stavka 2. točke 5 Nacrta prijedloga. Naime, prema članku 24. stavku 2. točke 5. proizlazi da beskućnik koji je na smještaju ili u organiziranom stanovanju nema pravo na ZMN, dok u članku 28. stavku 1. stoji da beskućnik koji se nalazi u prihvatilištu ima pravo na ZMN u visini 50% njezina iznosa, što pozdravljamo, ali bi stoga trebalo u stavku 1. članka 28. na početku rečenice dodati riječi: „Iznimno od članka 24. stavka 2. točke 5.“ Također se predlaže u stavku 1. članku 28. dodati da i beskućnik u organiziranom stanovanju ima pravo na ZMN u visini 50% njezina iznosa, a ne samo oni u okviru prihvatilišta, s obzirom da su u organiziranom stanovanju tzv. stambenim zajednicama uglavnom mlađi beskućnici kojima treba pružiti još jaču podršku da se što prije socijalo uključe i iziđu iz beskućništva.</p>	Djelomično prihvaćen	Komentar vezan uz nomotehničku doradu i uz usklađivanje odredbe članka 28. stavka 1. i članka 24. stavka 2. točke 5 prihvaća se. Komentar vezan uz visinu iznosa kojeg ostvaruju osobe iz članka 28. ne prihvaća se iz razloga što su u okviru usluge smještaja podmirene osnovne potrebe (stanovanje, prehrana).
-----	------------------------------	---	--	----------------------	---

400	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 28.	Krajnja nepravda i strukturalno nasilje prema žrtvama obiteljskog nasilja jer nema sustavnog rješavanja stambenog pitanja i pitanja zaposlenja. Neriješeno je pitanje kolikim će prihodom sudjelovati npr. majka troje djece i kako će osigurati stan/kuću za sebe i djecu po izlasku iz doma za žrtve nasilja? Podsjetimo: ne treba samo osigurati stan, nego i: namještaj; pribor za jelo; pribora za kuhanje; stolice; stolove; žarulje; ručnike; krpe za suđe; itd itd itd... samo ilustracije radi... što to sustav nudi žrtvama nasilja nakon izlaska iz domova?	Primijeno na znanje	Napominjemo da žrtva obiteljskog nasilja imaju prednost pri stambenom zbrinjavanju sukladno Zakonu o stambenom zbrinjavanju na potpomognutim područjima („Narodne novine“ br.106/18, 98/19)
401	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 28.	Stavak 2. Ovim stavkom treba obuhvatiti i žrtve nasilja u obitelji sa prihoda na način da im se isto ostavi mogućnost da mogu raspolagati prihodom do iznosa u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, a ostalim djelom sudjelovati u troškovima smještaja. Isto tako treba obuhvatiti i žrtve nasilja u obitelji koje nisu smještene u sigurne kuće/skloništa kroz priznavanje usluge privremenog smještaja u kriznim situacijama, već ugovorom o smještaju. Naime, ovim člankom žrtva nasilja koja ostvaruje prihod dovedena u nepovoljniji položaj od žrtve nasilja koja ima uvjete za ZMN, jer je sukladno čl. 121. žrtva nasilja u obitelji sa prihodom koja koristi socijalnu uslugu smještaja izjednačena sa ostalim korisnicima socijalne usluge smještaja na način da je dužna sudjelovati u troškovima smještaja svojim prihodom, dok se žrtvi nasilja u obitelji bez prihoda sada treba priznati ZMN.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da korisnici ne sudjeluju vlastitim приходima u troškovima privremenog smještaja u kriznim situacijama.
402	Jelena Tutavac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 28.	Pozdravljam novi prijedlog da se napokon žrtvama nasilja u obitelji priznaje pravo na ZMN, budući da smo mnogo puta u praksi bili svjedoci da neke žrtve nasilja u obitelji odustaju od smještaja u Skloništa baš zato što ih u CZSS odmah upozore da će im se ovo već stečeno	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

403	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 28.	Krajnja nepravda i strukturalno nasilje prema žrtvama obiteljskog nasilja jer nema sustavnog rješavanja stambenog pitanja i pitanja zaposlenja. Neriješeno je pitanje kolikim će prihodom sudjelovati npr. majka troje djece i kako će osigurati stan/kuću za sebe i djecu po izlasku iz doma za žrtve nasilja? Podsjetimo: ne treba samo osigurati stan, nego i: namještaj; pribor za jelo; pribora za kuhanje; stolice; stolove; žarulje; ručnike; krpe za suđe; itd itd itd... samo ilustracije radi... što to sustav nudi žrtvama nasilja nakon izlaska iz domova?	Primljeno na znanje	apominjemo da žrtva obiteljskog nasilja imaju prednost pri stambenom zbrinjavanju sukladno Zakonu o stambenom zbrinjavanju na potpomognutim područjima („Narodne novine“ br.106/18, 98/19).
404	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 28.	Kako će kategorije iz čl. 28 u praktičnom smislu realizirati pravo na naknadu za troškove stanovanja obzirom da su korisnici prava na ZMN? Oni su na privremenom smještaju. U vezi stavka 2., je li se zajamčena minimalna naknada priznaje svim žrtvama nasilja (odraslima i djeci) kojima je priznata usluga privremenog smještaja?	Primljeno na znanje	Naknadu za troškove stanovanja neće moći ostvariti osobe iz članka 28. stavaka 1. 2.
405	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 28.	Stavak 2. Ovim stavkom treba obuhvatiti i žrtve nasilja u obitelji sa prihodima na način da im se isto ostavi mogućnost da mogu raspolagati prihodom do iznosa u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, a ostalim djelom sudjelovati u troškovima smještaja. Isto tako treba obuhvatiti i žrtve nasilja u obitelji koje nisu smještene u sigurne kuće/skloništa kroz priznavanje usluge privremenog smještaja u kriznim situacijama, već ugovorom o smještaju. Naime, ovim člankom žrtva nasilja koja ostvaruje prihod dovedena u nepovoljniji položaj od žrtve nasilja koja ima uvjete za ZMN, jer je sukladno čl. 121. žrtva nasilja u obitelji sa prihodom koja koristi socijalnu uslugu smještaja izjednačena sa ostalim korisnicima socijalne usluge smještaja na način da je dužna sudjelovati u troškovima smještaja svojim prihodom, dok se žrtvi nasilja u obitelji bez prihoda sada treba priznati ZMN.	Nije prihvaćen	Navedena odredba je propisana radi poticanja osamostaljivanja i zaštite prava žrtava nasilja.

406	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 29.	<p>Čl. 29. st. 2. Propisuje da se iznos ZMN od mjeseca u kojem se donosi rješenje utvrđuje kao razlika između iznosa ZMN i prihoda ostvarenog u mjesecu prije donošenja rješenja. Ovakvom odredbom se korisniku već od trenutka priznavanja prava pravo priznaje u pogrešnom iznosu ako je prihod u mjesecu koji prethodi i u mjesecu u kojem se rješenje donosi različit. Ovo je osobito problem u slučaju kada zahtjev za priznavanje prava podnosi samac ili kućanstvo koje je prethodni mjesec imalo prihod po osnovi plaće, a radni odnos je prestao, tj. prethodni mjesec je primio zadnju plaću i znamo da u mjesecu donošenja rješenja više nema nikakav prihod te ćemo takav zahtjev primjenom ove odredbe morati odbiti ako je prihod prošli mjesec bio veći od iznosa ZMN.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se komentar.
407	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 29.	<p>Odredba stavka 2. treba glasiti: "Mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade za mjesec u kojem se donosi rješenje te za razdoblje nakon donošenja rješenja predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavak 2. i 3. ovoga članka i prihoda samca ili kućanstva u mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.</p> <p>Inače nema logike, jer bi već sljedeći mjesec trebalo usklađivati novi iznos u preispitivanju – nepotrebno administriranje</p>	Prihvaćen	Prihvaća se komentar.

408	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 29.	<p>Čl. 29. st. 2. Propisuje da se iznos ZMN od mjeseca u kojem se donosi rješenje utvrđuje kao razlika između iznosa ZMN i prihoda ostvarenog u mjesecu prije donošenja rješenja. Ovakvom odredbom se korisniku već od trenutka priznavanja prava pravo priznaje u pogrešnom iznosu ako je prihod u mjesecu koji prethodi i u mjesecu u kojem se rješenje donosi različit. Ovo je osobito problem u slučaju kada zahtjev za priznavanje prava podnosi samac ili kućanstvo koje je prethodni mjesec imalo prihod po osnovi plaće, a radni odnos je prestao, tj. prethodni mjesec je primio zadnju plaću i znamo da u mjesecu donošenja rješenja više nema nikakav prihod te ćemo takav zahtjev primjenom ove odredbe morati odbiti ako je prihod prošli mjesec bio veći od iznosa ZMN.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se komentar.
409	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 29.	<p>Čl. 29. st. 2. Propisuje da se iznos ZMN od mjeseca u kojem se donosi rješenje utvrđuje kao razlika između iznosa ZMN i prihoda ostvarenog u mjesecu prije donošenja rješenja. Ovakvom odredbom se korisniku već od trenutka priznavanja prava pravo priznaje u pogrešnom iznosu ako je prihod u mjesecu koji prethodi i u mjesecu u kojem se rješenje donosi različit. Ovo je osobito problem u slučaju kada zahtjev za priznavanje prava podnosi samac ili kućanstvo koje je prethodni mjesec imalo prihod po osnovi plaće, a radni odnos je prestao, tj. prethodni mjesec je primio zadnju plaću i znamo da u mjesecu donošenja rješenja više nema nikakav prihod te ćemo takav zahtjev primjenom ove odredbe morati odbiti ako je prihod prošli mjesec bio veći od iznosa ZMN.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se komentar.

410	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 29.	<p>Odredba stavka 2. treba glasiti: "Mjesečni iznos zajamčene minimalne naknade za mjesec u kojem se donosi rješenje te za razdoblje nakon donošenja rješenja predstavlja razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavak 2. i 3. ovoga članka i prihoda samca ili kućanstva u mjesecu u kojem se donosi rješenje o priznanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu.</p> <p>Inače nema logike, jer bi već sljedeći mjesec trebalo usklađivati novi iznos u preispitivanju – nepotrebno administriranje</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
-----	---------------	--	--	-----------	-------------

411	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 30.	<p>Propisuje novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod te ovdje prvenstveno imamo primjedbu na postojanje takve odredbe u Nacrtu, budući je već u pojmovima u čl. 15. t. 16. Nacrta propisana definicija prihoda. Kad bi ona bila bolje napisana i ukoliko bi se primjenjivala u cijelom Nacrtu, ne bi bilo potrebe da se taksativno nabraja što nije prihod u tom smislu, jer prema definiciji iz čl. 15. t. 16. ništa od navedenog ionako nije prihod. S druge strane, u praksi imamo primjer novčane naknade za vrijeme korištenja roditeljnog ili roditeljskog dopusta, koja ni u sadašnjem Zakonu, niti u ovom Nacrtu nije navedena kao sredstva koja se ne uračunavaju u prihod (dakle, trebala bi se uračunavati se i utjecati na ostvarivanje prava), a s druge strane ne ulazi u definiciju prihoda iz čl. 15 t. 16. Nacrta. Smatramo da je definiciju potrebno pojasniti i eventualno proširiti te da tada nije potrebno nabranje onoga što se ne uračunava u prihod, ili ukloniti definiciju prihoda iz čl. 15. t. 16. i kod svakog prava pojedinačno taksativno navoditi što se kod njega ne uračunava u prihod. Nadalje smatramo da bi sredstva koja se ne uračunavaju u prihod trebala biti jednaka kod svakog prava iz sustava socijalne skrbi te ih ne bi trebalo pojedinačno navoditi u opisu svakog prava ponaosob</p> <p>Čl. 30. t.15. Propisuje da se obiteljske mirovine za maloljetno i punoljetno dijete do iznosa minimalne plaće ne uračunavaju u prihod, što smatramo pogrešnim jer je takva odredba u suprotnosti s načelom supsidijarnosti (ta osoba može osigurati svoje uzdržavanje svojim prihodima, osobito ako su oni nešto manji od iznosa minimalne plaće, a priznat će joj se pravo na ZMN!).</p> <p>Čl. 30. t.24. Uvrstiti u ovaj članak naknadu sa HZZZ-a za nezaposlene osobe po prestanku Ugovora o javnom radu budući naknada za nezaposlene nije uračunata u prihode u smislu članka 29. i 39. st.3.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona. Napominjemo da se člankom 30. detaljno razrađuje što se ne smatra prihodom u postupku priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.
-----	---------------	--	---	---------------------	--

412	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 30.	U čl.30. treba dodati: naknada za troškove prijevoza koju isplaćuje HZZO koja se isplaćuje na osnovi tiskanice putnog naloga i naknada koja se dobiva za provedbu izbora	Djelomično prihvaćen	Naknada za provedbu izbora smatra se prihodom kod priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Prihvaća se primjedba vezan uz naknadu za troškove prijevoza koju isplaćuje HZZO.
413	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 30.	U vezi stavka 11 - potrebna je jasna poveznica sa Zakonom o humanitarnoj pomoći budući da sredstva od humanitarnih akcija ulaze u prihod građana, a donacije - ne. Je li to pravedno prema korisnicama?	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

414	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 30.	<p>Propisuje novčana sredstva koja se ne uračunavaju u prihod te ovdje prvenstveno imamo primjedbu na postojanje takve odredbe u Nacrtu, budući je već u pojmovima u čl. 15. t. 16. Nacrta propisana definicija prihoda. Kad bi ona bila bolje napisana i ukoliko bi se primjenjivala u cijelom Nacrtu, ne bi bilo potrebe da se taksativno nabraja što nije prihod u tom smislu, jer prema definiciji iz čl. 15. t. 16. ništa od navedenog ionako nije prihod. S druge strane, u praksi imamo primjer novčane naknade za vrijeme korištenja roditeljnog ili roditeljskog dopusta, koja ni u sadašnjem Zakonu, niti u ovom Nacrtu nije navedena kao sredstva koja se ne uračunavaju u prihod (dakle, trebala bi se uračunavati se i utjecati na ostvarivanje prava), a s druge strane ne ulazi u definiciju prihoda iz čl. 15 t. 16. Nacrta. Smatramo da je definiciju potrebno pojasniti i eventualno proširiti te da tada nije potrebno nabranje onoga što se ne uračunava u prihod, ili ukloniti definiciju prihoda iz čl. 15. t. 16. i kod svakog prava pojedinačno taksativno navoditi što se kod njega ne uračunava u prihod. Nadalje smatramo da bi sredstva koja se ne uračunavaju u prihod trebala biti jednaka kod svakog prava iz sustava socijalne skrbi te ih ne bi trebalo pojedinačno navoditi u opisu svakog prava ponaosob</p> <p>Čl. 30. t.15. Propisuje da se obiteljske mirovine za maloljetno i punoljetno dijete do iznosa minimalne plaće ne uračunavaju u prihod, što smatramo pogrešnim jer je takva odredba u suprotnosti s načelom supsidijarnosti (ta osoba može osigurati svoje uzdržavanje svojim prihodima, osobito ako su oni nešto manji od iznosa minimalne plaće, a priznat će joj se pravo na ZMN!).</p> <p>Čl. 30. t.24. Uvrstiti u ovaj članak naknadu sa HZZZ-a za nezaposlene osobe po prestanku Ugovora o javnom radu budući naknada za nezaposlene nije uračunata u prihode u smislu članka 29. i 39. st.3.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona. Napominjemo da se člankom 30. detaljno razrađuje što se ne smatra prihodom u postupku priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.
-----	------------------------------------	---	---	---------------------	--

415	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 30.	<p>Propisuje novčana sredstva koja se ne računavaju u prihod te ovdje prvenstveno imamo primjedbu na postojanje takve odredbe u Nacrtu, budući je već u pojmovima u čl. 15. t. 16. Nacrta propisana definicija prihoda. Kad bi ona bila bolje napisana i ukoliko bi se primjenjivala u cijelom Nacrtu, ne bi bilo potrebe da se taksativno nabraja što nije prihod u tom smislu, jer prema definiciji iz čl. 15. t. 16. ništa od navedenog ionako nije prihod. S druge strane, u praksi imamo primjer novčane naknade za vrijeme korištenja roditeljnog ili roditeljskog dopusta, koja ni u sadašnjem Zakonu, niti u ovom Nacrtu nije navedena kao sredstva koje se ne računavaju u prihod (dakle, trebala bi se računavati se i utjecati na ostvarivanje prava), a s druge strane ne ulazi u definiciju prihoda iz čl. 15 t. 16. Nacrta. Smatramo da je definiciju potrebno pojasniti i eventualno proširiti te da tada nije potrebno nabranje onoga što se ne računava u prihod, ili ukloniti definiciju prihoda iz čl. 15. t. 16. i kod svakog prava pojedinačno taksativno navoditi što se kod njega ne računava u prihod. Nadalje smatramo da bi sredstva koja se ne računavaju u prihod trebala biti jednaka kod svakog prava iz sustava socijalne skrbi te ih ne bi trebalo pojedinačno navoditi u opisu svakog prava ponaosob</p> <p>Čl. 30. t.15. Propisuje da se obiteljske mirovine za maloljetno i punoljetno dijete do iznosa minimalne plaće ne računavaju u prihod, što smatramo pogrešnim jer je takva odredba u suprotnosti s načelom supsidijarnosti (ta osoba može osigurati svoje uzdržavanje svojim prihodima, osobito ako su oni nešto manji od iznosa minimalne plaće, a priznat će joj se pravo na ZMN!).</p> <p>Čl. 30. t.24. Uvrstiti u ovaj članak naknadu sa HZZZ-a za nezaposlene javnom radu budući naknada za nezaposlene nije računata u prihode u smislu članka 29. i 39. st.3.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona. Napominjemo da se člankom 30. detaljno razrađuje što se ne smatra prihodom u postupku priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu.
-----	------------------------------------	---	--	---------------------	--

416	Katarina Knežević	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 30.	Poštovani, mišljenja sam da bi se u čl.30. trebala dodati: naknada za troškove prijevoza koju isplaćuje HZZO koja se isplaćuje na osnovi tiskanice putnog naloga i naknada koja se dobiva za provedbu izbora	Djelomično prihvaćen	Naknada koja se dobiva za provedbu izbora smatra se prihodom kod priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Prihvaća se primjedba vezana uz naknadu za troškove prijevoza koju isplaćuje HZZO.
417	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 33.	<p>Članak 33.</p> <p>Člankom 33. određeno je da se isplata ZMN može obaviti u naravi, ako se na temelju utvrđenih okolnosti ocijeni ili se može osnovano pretpostaviti da korisnik ZMN ne koristi ili neće koristiti u svrhu podmirjenja osnovnih životnih potreba. Djelomični iznos ZMN može se izravno isplatiti obrazovnoj ustanovi na ime troška toplog obroka za člana kućanstva koje je korisnik ZMN, ako se na temelju utvrđenih okolnosti može osnovano pretpostaviti da se ova naknada neće koristiti u svrhu podmirjenja navedene potrebe.</p> <p>Smatramo da primjena sintagmi „može se osnovano pretpostaviti“ da se ZMN „neće koristiti“ ne predstavlja napredak u odnosu na trenutno važeće odredbe članka 34. Zakona o socijalnoj skrbi, koji koristi sintagmu "utvrdi da postoji vjerojatnost", budući ne pridonosi eliminaciji arbitrarnosti u postupku te može u praksi dovesti do diskriminacije pojedinih korisnika, posebice onih za koje postoje ukorjenjene predrasude i stereotipi, poput pripadnika romske nacionalne manjine.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

418	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 33.	<p>čl. 33 st. 1:Definirati što znači "u naravi". Ako je ideja da se iznos naknade isplaćuje trgovinama mješovitom robom, pa onda one daju prehrambene i higijenske artikle, upozoravamo na primjere loše prakse: korisnik koji će usprkos svemu i dalje imati namjeru neracionalno trošiti sredstva će ono što uzme u trgovini preprodati; dio trgovina ima više cijene pa tako korisnici skuplje plaćaju neke proizvode; dio trgovina inzistira da se čitav iznos pomoći potroši u jednoj kupnji. Sama ideja je zastarjela i ne daje odgovor na izlazak obitelji ili samca iz situacije u kojoj se nalazi. Do kada će korisnik primati naknadu u naravi? Kako će podmirivati potrebe za koje mu je potreban novac?</p> <p>čl. 33. st. 2. Ova mjera je prepisana iz postojećeg Zakona i sada nije bila provediva jer obrazovne ustanove imaju svaki mjesec drugi iznos, a centralizirani sustav isplate pomoći ne trpi promjene svakog mjeseca i to još ubuduće. Vežano za podmirivanje toplog obroka upućujem na generalno rješavanje pitanja prehrane u školama putem suradnje ministarstva prosvjete i ministarstva nadležnog za socijalnu skrb. Ovako promašene mjere predstavljaju temelj za daljnju diskriminaciju djece.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Isplata ovisi o procjeni stručnog radnika uzimajući u obzir cjelokupnu životnu situaciju korisnika
-----	---------------	---	---	---------------------	---

419	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 33.	<p>čl. 33 st. 1:Definirati što znači " u naravi". Ako je ideja da se iznos naknade isplaćuje trgovinama mješovitom robom, pa onda one daju prehrambene i higijenske artikle, upozoravamo na primjere loše prakse: korisnik koji će usprkos svemu i dalje imati namjeru neracionalno trošiti sredstva će ono što uzme u trgovini preprodati; dio trgovina ima više cijene pa tako korisnici skuplje plaćaju neke proizvode; dio trgovina inzistira da se čitav iznos pomoći potroši u jednoj kupnji. Sama ideja je zastarjela i ne daje odgovor na izlazak obitelji ili samca iz situacije u kojoj se nalazi. Do kada će korisnik primati naknadu u naravi? Kako će podmirivati potrebe za koje mu je potreban novac?</p> <p>čl. 33. st. 2. Ova mjera je prepisana iz postojećeg Zakona i sada nije bila provediva jer obrazovne ustanove imaju svaki mjesec drugi iznos, a centralizirani sustav isplate pomoći ne trpi promjene svakog mjeseca i to još ubuduće. Vezano za podmirivanje toplog obroka upućujem na generalno rješavanje pitanja prehrane u školama putem suradnje ministarstva prosvjete i ministarstva nadležnog za socijalnu skrb. Ovako promašene mjere predstavljaju temelj za daljnju diskriminaciju djece.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Isplata ovisi o procjeni stručnog radnika uzimajući u obzir cjelokupnu životnu situaciju korisnika.
420	Martina Kovačić Lesar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	Radno sposobne osobe bi Zakon trebao motivirati da nađu posao, ove odredbe to ne čine. Smatram kako bi bilo pravedno ograničiti korištenje prava na zajamčenu minimalnu naknadu za radno sposobne korisnike, a ne ih poticati da ostanu u sustavu socijalne skrbi ili rade na "crno". Ne smatram pravednim da korisnik šest mjeseci ostvaruje zajamčenu minimalnu naknadu nakon zasnivanja radnog odnosa, a da uz to ostvaruje i plaću.	Primljeno na znanje	Napominjemo da će samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.

421	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	<p>Članak 34.</p> <p>Predlaže se članak 34. izmijeniti tako da glasi:</p> <p>1) Radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu dužan je prihvatiti odgovarajuće zaposlenje te biti aktivan u traženju posla i raspoloživ za rad prema zakonima o zapošljavanju.</p> <p>(2) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva, ako radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva neopravdano odbije prihvatiti ponuđeno zaposlenje prema zakonima o zapošljavanju ili neopravdano otkáže ugovor o radu.</p> <p>(3) Korisniku iz stavka 2. ovoga članka ne može se priznati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, odnosno uvećati iznos zajamčene minimalne naknade za kućanstvo u pripadajućem dijelu člana kućanstva koji je neopravdano odbio prihvatiti ponuđeno zaposlenje prema zakonima o zapošljavanju ili neopravdano otkázao ugovor o radu, u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava.</p> <p>Obrazloženje</p> <p>Ovim člankom određeno je da je korisnik prava na ZMN dužan prihvatiti zaposlenje, odnosno da pravo na ZMN prestaje ako korisnik ili član njegova kućanstva odbije prihvatiti ponuđeno zaposlenje ili otkáže ugovor o radu, odnosno da se pravo neće priznati u roku od šest mjeseci nakon što je odbio prihvatiti ponuđeno zaposlenje ili je otkázao ugovor o radu. Smatramo da postoje opravdani razlozi uslijed kojih korisnici ili članovi njihova kućanstva mogu odbiti zaposlenje ili otkázati ugovor o radu, a kako i predviđaju propisi primjenjivi na radne odnose, kao što su recimo okolnosti diskriminacije, uznemiravanja ili mobbinga na radnom mjestu, ili drugo kršenje propisa o radu. Stoga smatramo da članak 34. treba izmijeniti na predloženi način.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
-----	------------------------------	---	---	---------------------	--

422	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	Budući su radno sposobni korisnici kao kategorija ostali u prijedlogu zakona, nužno je barem vremenskog ograničenje korištenja prava na ZMN , budući smo svjedoci da ne postoje alati koji bi odgovarajuće motivirali i na neki način obvezali radno sposobnu osobu, da u dogledno vrijeme pronađe svoje mjesto u svijetu rada i privređivanja, već ju se, postojećim uređenjem, zapravo stimulira da što duže ostane u sustavu. Navedena zakonska rješenja, osobito ovo predloženo, da narednih 6 mjeseci, nakon zasnivanja radnog odnosa, radno sposobni korisnici primaju ZMN, omogućuju im manipulaciju sustavom, unedogled	Primljeno na znanje	Napominjemo da će samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
423	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	Budući su radno sposobni korisnici kao kategorija ostali u prijedlogu zakona, nužno je barem vremenskog ograničenje korištenja prava na ZMN , budući smo svjedoci da ne postoje alati koji bi odgovarajuće motivirali i na neki način obvezali radno sposobnu osobu, da u dogledno vrijeme pronađe svoje mjesto u svijetu rada i privređivanja, već ju se, postojećim uređenjem, zapravo stimulira da što duže ostane u sustavu. Navedena zakonska rješenja, osobito ovo predloženo, da narednih 6 mjeseci, nakon zasnivanja radnog odnosa, radno sposobni korisnici primaju ZMN, omogućuju im manipulaciju sustavom, unedogled	Primljeno na znanje	Napominjemo da će samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
424	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	Budući su radno sposobni korisnici kao kategorija ostali u prijedlogu zakona, nužno je barem vremenskog ograničenje korištenja prava na ZMN , budući smo svjedoci da ne postoje alati koji bi odgovarajuće motivirali i na neki način obvezali radno sposobnu osobu, da u dogledno vrijeme pronađe svoje mjesto u svijetu rada i privređivanja, već ju se, postojećim uređenjem, zapravo stimulira da što duže ostane u sustavu. Navedena zakonska rješenja, osobito ovo predloženo, da narednih 6 mjeseci, nakon zasnivanja radnog odnosa, radno sposobni korisnici primaju ZMN, omogućuju im manipulaciju sustavom, unedogled.	Primljeno na znanje	Napominjemo da će samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.

425	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	S obzirom da su radno sposobni korisnici ostali kategorija korisnika koji mogu ostvariti pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, zakonom se može ograničiti vrijeme korištenja prava ili prebaciti priznavanje ovog prava u nadležnost nekih drugih institucija kao što je to ranije bilo zamišljeno – u županijske urede ili HZZ (kao što je bilo predviđeno nekim ranijim zakonima/izmjenama).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
426	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	S obzirom da su radno sposobni korisnici ostali kategorija korisnika koji mogu ostvariti pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, zakonom se može ograničiti vrijeme korištenja prava ili prebaciti priznavanje ovog prava u nadležnost nekih drugih institucija kao što je to ranije bilo zamišljeno – u županijske urede ili HZZ (kao što je bilo predviđeno nekim ranijim zakonima/izmjenama).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
427	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	S obzirom da su radno sposobni korisnici ostali kategorija korisnika koji mogu ostvariti pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, zakonom se može ograničiti vrijeme korištenja prava ili prebaciti priznavanje ovog prava u nadležnost nekih drugih institucija kao što je to ranije bilo zamišljeno – u županijske urede ili HZZ (kao što je bilo predviđeno nekim ranijim zakonima/izmjenama).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
428	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 34.	S obzirom da su radno sposobni korisnici ostali kategorija korisnika koji mogu ostvariti pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, zakonom se može ograničiti vrijeme korištenja prava ili prebaciti priznavanje ovog prava u nadležnost nekih drugih institucija kao što je to ranije bilo zamišljeno – u županijske urede ili HZZ (kao što je bilo predviđeno nekim ranijim zakonima/izmjenama).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
429	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 35.	Čl. 35. t. 3. Propisuje obavezu Zavoda da službi za zapošljavanje u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava dostavi obavijest o priznatom pravu na ZMN za nezaposlenog radno sposobnog korisnika. U praksi se ponekad događa da izvršnost nije moguće utvrditi u navedenom roku od osam dana jer se dostavnica nije vratila. Umjesto toga predlažemo uvođenje mjesečne obaveze dostave obavijesti o priznavanju i prestanku prava.	Nije prihvaćen	Obveza se odnosi na rok od 8 dana od dana izvršnosti rješenja.

430	MARTA AJDUK BACUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 35.	Navedeni članak propisuje obavezu Zavoda da službi za zapošljavanje u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava dostavi obavijest o priznatom pravu na ZMN za nezaposlenog radno sposobnog korisnika. U praksi se vrlo često događa da izvršnost nije moguće utvrditi u navedenom roku od osam dana jer se dostavnica često ne vrati u tom roku. Svjedoci smo da HP, koja je pružatelj usluge temeljem okvirnog sporazuma, ozbiljno kasni sa dostavama naših pismena, što onda ozbiljno utječe i na niz drugih rokova koje nije moguće ispoštovati. Umjesto toga predlažemo uvođenje mjesečne obaveze dostave obavijesti o priznavanju i prestanku prava.	Nije prihvaćen	Obveza se odnosi na rok od 8 dana od dana izvršnosti rješenja.
431	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ- GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 35.	Navedeni članak propisuje obavezu Zavoda da službi za zapošljavanje u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava dostavi obavijest o priznatom pravu na ZMN za nezaposlenog radno sposobnog korisnika. U praksi se vrlo često događa da izvršnost nije moguće utvrditi u navedenom roku od osam dana jer se dostavnica često ne vrati u tom roku. Svjedoci smo da HP, koja je pružatelj usluge temeljem okvirnog sporazuma, ozbiljno kasni sa dostavama naših pismena, što onda ozbiljno utječe i na niz drugih rokova koje nije moguće ispoštovati. Umjesto toga predlažemo uvođenje mjesečne obaveze dostave obavijesti o priznavanju i prestanku prava.	Nije prihvaćen	Obveza se odnosi na rok od 8 dana od dana izvršnosti rješenja.
432	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 35.	Čl. 35. t. 3. Propisuje obavezu Zavoda da službi za zapošljavanje u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava dostavi obavijest o priznatom pravu na ZMN za nezaposlenog radno sposobnog korisnika. U praksi se ponekad događa da izvršnost nije moguće utvrditi u navedenom roku od osam dana jer se dostavnica nije vratila. Umjesto toga predlažemo uvođenje mjesečne obaveze dostave obavijesti o priznavanju i prestanku prava.	Nije prihvaćen	Obveza se odnosi na rok od 8 dana od dana izvršnosti rješenja.

433	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 35.	<p>Čl. 35. t. 3. Propisuje obavezu Zavoda da službi za zapošljavanje u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava dostavi obavijest o priznatom pravu na ZMN za nezaposlenog radno sposobnog korisnika. U praksi se ponekad događa da izvršnost nije moguće utvrditi u navedenom roku od osam dana jer se dostavnica nije vratila. Umjesto toga predlažemo uvođenje mjesečne obaveze dostave obavijesti o priznavanju i prestanku prava.</p>	Nije prihvaćen	Obveza se odnosi na rok od 8 dana od dana izvršnosti rješenja.
434	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	<p>Čl. 36. Potrebno propisati način kontrole provođenja rada za opće dobro bez naknade obzirom da pojedine JLU i JRS ne provode navedeno što dovodi do nejednakosti postupanja prema korisnicima</p> <p>Čl. 36. st. 1. U ovoj odredbi umjesto ili trebala oba mjesta stajati i. Nadalje, kao ni ranije nisu propisane sankcije za JLS koje rad za opće dobro bez naknade ne organiziraju, a takve su na području nadležnosti našeg Centra u većini. To korisnike s prebivalištem na području JLS koja rad organizira stavlja u nepovoljniji položaj i kod njih stvara nezadovoljstvo i otpor radu.</p> <p>Čl. 36. st. 5. propisuje da osobe u radovima za opće dobro bez naknade mogu sudjelovati do 30 do 90 sati, za što smatramo da je prevelik raspon, koji će također dovesti do nejednakog postupanja JLS.</p>	Djelomično prihvaćen	Komentar vezan uz stavak 1. se prihvaća. Zahvaljujemo na ostalim komentarima. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

435	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	<p>Potrebno propisati način kontrole provođenja rada za opće dobro bez naknade obzirom da pojedine JLU i JRS ne provode navedeno što dovodi do nejednakosti postupanja prema korisnicima</p> <p>Čl. 36. st. 1. U ovoj odredbi umjesto ili treba na oba mjesta stajati i. Nadalje, kao ni ranije nisu propisane sankcije za JLS koje rad za opće dobro bez naknade ne organiziraju, a takve su na području nadležnosti našeg Centra u većini. To korisnike s prebivalištem na području JLS koja rad organizira stavlja u nepovoljniji položaj i kod njih stvara nezadovoljstvo i otpor radu.</p> <p>Čl. 36. st. 5. propisuje da osobe u radovima za opće dobro bez naknade mogu sudjelovati do 30 do 90 sati, za što smatramo da je prevelik raspon, koji će također dovesti do nejednakog postupanja JLS.</p>	Djelomično prihvaćen	Komenatar vezan uz stavak 1. se prihvaća. Zahvaljujemo na ostalim komentarima. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
436	Grad Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	<p>U članku 36. propisuje se obveza organiziranja rada za opće dobro bez naknade za radno sposobne ili djelomično sposobne samce ili članove kućanstava koji su korisnici prava na ZMN te snositi troškove za provedbu rada za opće dobro i zaštite na radu. U stavku 3. propisano je da radno sposobni ili djelomično radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na ZMN dužan se odazvati se pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade. U članku 37. propisuje se da pravo na ZMN prestaje samcu ili se iznos ZMN umanjuje kućanstvu ako se radno sposobni ili djelomično sposobni samac ili član kućanstva ne odazove urednom pozivu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave...U članku 38. propisuju se dužnosti i način suradnje Zavoda i jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba u provođenju mjere rada za opće dobro bez naknade. Svakako pozdravljamo ovakvu mjeru radi podrške i ponovnog uključivanje korisnika ZMN kao radno aktivnog dijela</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

			<p>stanovništva. Kako bi izbjegli previše administracije u provedbi ove mjere, predlažemo da se propiše obveza jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave da dostavlja Zavodu program mjera rada za opće dobro na području svoje jedinice u kojem će navesti trajanje rada, mjesto obavljanja rada, opseg i vrstu poslova. Zavod će dostaviti jedinici lokalne i područne (regionalne) samouprave podatke o korisnicima ZMN koji se upućuju na rad za opće dobro sukladno dostavljenom programu mjera rada za opće dobro radi sklapanja ugovora. Ovakvim način organiziranja suradnje smanjili bi vrijeme koje je potrebno za međusobnu dostavu i razmjenu podataka o korisnicima, Zavod bi odmah imao podatke o korisnicima koji se ne žele odazvati niti sudjelovati u radovima za opće dobro radi pravovremene obustave prava...a navedeno je na tražbu nove usluge socijalnog mentorstva koji ima za cilj korisnika usmjeriti na jačanje sposobnosti i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi. Ovom prilikom podsjećamo da je u centrima za socijalnu skrb radi što bolje provedbe ove mjere bila i zaposlena osoba kao koordinator ove mjere i suradnju s jedinicama lokalne samouprave.</p>		
437	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	<p>Mjera rada za opće dobro je zastarjela i pokazala se kao neefikasnom, osim kao način da se smanji broj korisnika naknade. Ovakve mjere bi bile dobro usmjerene kada bi rad za opće dobro rezultirao većim iznosom naknade. Ljudi koji rade bi trebali biti ponosni na sebe, biti osnaženi i više motivirani da se uključe u tržište rada, a ovako su u rangu osuđenika i dodatno su poniženi.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

438	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	Jasnije definirati zakonsku obvezu uključivanja radno sposobnih i djelomično radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade u radove za opće dobro bez naknade obzirom da se mjera pokazala neprovedivom budući da ti isti korisnici redovno donose potvrde svojih liječnika opće prakse koji ih "proglašavaju" privremeno nezapošljivima. Navedeno ozbiljno ukazuje na lošu i neprihvatljivu praksu liječnika, bez mogućnosti preispitivanja, odnosno kontrole istinitosti navedenih potvrda, a u praksi dovodi do toga da nitko ne zadovoljava uvijete za provođenje navedene mjere. Loša iskustva JLS koje su krenula u provođenje ove mjere, dodatno destimuliraju najveći postotak ostalih JLS koje navedenu zakonsku obvezu ne provode, nit će je provoditi u budućnosti (budući da zakon nije ni predvidio sankcije za JLS koje navedeno ne provode).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
439	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	U članku 36. stavak 1. predlaže se brisati riječi "područne (regionalne) samouprave" jer se takav rad može najprimjerenije organizirati na nivou jedinica lokalne samouprave (gradovi i općine).	Nije prihvaćen	Korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu mogu obavljati i rad na poslovima koji su u nadležnosti i jedinica područne (regionalne) samouprave.
440	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ- GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	Jasnije definirati zakonsku obvezu uključivanja radno sposobnih i djelomično radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade u radove za opće dobro bez naknade obzirom da se mjera pokazala neprovedivom budući da ti isti korisnici redovno donose potvrde svojih liječnika opće prakse koji ih "proglašavaju" privremeno nezapošljivima. Navedeno ozbiljno ukazuje na lošu i neprihvatljivu praksu liječnika, bez mogućnosti preispitivanja, odnosno kontrole istinitosti navedenih potvrda, a u praksi dovodi do toga da nitko ne zadovoljava uvijete za provođenje navedene mjere. Loša iskustva JLS koje su krenula u provođenje ove mjere, dodatno destimuliraju najveći postotak ostalih JLS koje navedenu zakonsku obvezu ne provode, nit će je provoditi u budućnosti (budući da zakon nije ni predvidio sankcije za JLS koje navedeno ne provode).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
441	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	Jasnije definirati zakonsku obvezu uključivanja radno sposobnih i djelomično radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade u radove za	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

opće dobro bez naknade obzirom da se mjera pokazala teže provediva u velikim gradovima, za razliku od manjih gradova i općina u Republici Hrvatskoj,

Definirati kriterije odabira korisnika s obzirom da se u praksi pokazuje da većina korisnika ima oštećenje zdravlja zbog kojeg nisu u mogućnosti obavljati ponuđeni posao, a o čemu donose liječničku potvrdu. Urediti pitanje prava na pauzu i osiguravanja prava korisnika na topli obrok.

Definirati obveze pravnih osoba (poslodavaca) u kojima se obavlja rad za opće dobro bez naknade (u praksi ujednačeni: ugovori o radu, vođenje evidencije, izdavanje potvrda i dr.), a u svrhu što pravednijeg uključivanju korisnika u rad za opće dobro.

Da se zakonom točno definira vremensko trajanje rada (dužinu rada) koja bi bila jednaka za sve korisnike i ne bi omogućavala da se odlučivanje o trajanju rada prepusti poslodavcu pri čemu nastaju značajne razlike u praksi. Trenutno propisano trajanje rada od 30 do 90 sati mjesečno, ne omogućuje jednak rad svih korisnika te je kao takvo teže provedivo,

Naši komentari prvenstveno su bili usmjereni na činjenicu otežanog organiziranja radova za opće dobro u velikim gradovima zbog velikog broja obveznika mjere, a s druge strane i nedovoljnih mogućnosti pri organiziranju poslova u koje bi tako veliki broj korisnika bio uključen.

Trenutno propisano trajanje rada od 30 do 90 sati mjesečno ne omogućuje jednako trajanje rada svih korisnika te je kao takvo teže provedivo u praksi.

S obzirom na navedeno, predlažemo da se zakonski ograniči rad korisnika na određeno trajanje, a kako bi se izvršenje mjere moglo

organizirati različitih prema svim obveznicima. Ujedno predlažemo da to trajanje bude prema nižem broju sati mjesečno kako bi se time mogao veći broj korisnika uključiti u izvršenje mjere

Uzimajući u obzir različite potrebe različitih poslodavaca bit će

			<p>jasnija i dostupnija.</p> <p>Ujedno pri tome se ne bi radila diskriminacija prema obveznicima mjere, a u odnosu na sadašnje različito trajanje rada za opće dobro bez naknade kod poslodavca, s obzirom da sada poslodavci imaju mogućnost angažirati korisnike na različiti broj sati. Ukoliko je ova materija preopsežna za definiranje zakonom, predložimo pobliže uređenje pripadajućim Pravilnikom.</p>		
442	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	<p>Mjera rada za opće dobro je zastarjela i pokazala se kao neefikasnom, osim kao način da se smanji broj korisnika naknade. Ovakve mjere bi bile dobro usmjerene kada bi rad za opće dobro rezultirao većim iznosom naknade. Ljudi koji rade bi trebali biti ponosni na sebe, biti osnaženi i više motivirani da se uključe u tržište rada, a ovako su u rangu osuđenika i dodatno su poniženi.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujem na komentaru.
443	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	<p>U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „Potrebno propisati način kontrole provođenja rada za opće dobro bez naknade obzirom da pojedine JLU i JRS ne provode navedeno što dovodi do nejednakosti postupanja prema korisnicima Čl. 36. st. 1. U ovoj odredbi umjesto ili treba na oba mjesta stajati i. Nadalje, kao ni ranije nisu propisane sankcije za JLS koje rad za opće dobro bez naknade ne organiziraju, a takve su na području nadležnosti našeg Centra u većini. To korisnike s prebivalištem na području JLS koja rad organizira stavlja u nepovoljniji položaj i kod njih stvara nezadovoljstvo i otpor radu. Čl. 36. st. 5. propisuje da osobe u radovima za opće dobro bez naknade mogu sudjelovati do 30 do 90 sati, za što smatramo da je prevelik raspon, koji će također dovesti do nejednakog postupanja JLS.“</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

444	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	<p>Potrebno propisati način kontrole provođenja rada za opće dobro bez naknade obzirom da pojedine JLU i JRS ne provode navedeno što dovodi do nejednakosti postupanja prema korisnicima</p> <p>Čl. 36. st. 1. U ovoj odredbi umjesto ili treba na oba mjesta stajati i. Nadalje, kao ni ranije nisu propisane sankcije za JLS koje rad za opće dobro bez naknade ne organiziraju, a takve su na području nadležnosti našeg Centra u većini. To korisnike s prebivalištem na području JLS koja rad organizira stavlja u nepovoljniji položaj i kod njih stvara nezadovoljstvo i otpor radu.</p> <p>Čl. 36. st. 5. propisuje da osobe u radovima za opće dobro bez naknade mogu sudjelovati do 30 do 90 sati, za što smatramo da je prevelik raspon, koji će također dovesti do nejednakog postupanja JLS.</p>	Djelomično prihvaćen	Komentar vezan uz stavak 1. se prihvaća. Zahvaljujemo na ostalim komentarima. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
445	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	<p>Potrebno propisati način kontrole provođenja rada za opće dobro bez naknade obzirom da pojedine JLU i JRS ne provode navedeno što dovodi do nejednakosti postupanja prema korisnicima</p> <p>Čl. 36. st. 1. U ovoj odredbi umjesto ili treba na oba mjesta stajati i. Nadalje, kao ni ranije nisu propisane sankcije za JLS koje rad za opće dobro bez naknade ne organiziraju, a takve su na području nadležnosti našeg Centra u većini. To korisnike s prebivalištem na području JLS koja rad organizira stavlja u nepovoljniji položaj i kod njih stvara nezadovoljstvo i otpor radu.</p> <p>Čl. 36. st. 5. propisuje da osobe u radovima za opće dobro bez naknade mogu sudjelovati do 30 do 90 sati, za što smatramo da je prevelik raspon, koji će također dovesti do nejednakog postupanja JLS.</p>	Djelomično prihvaćen	Komentar vezan uz stavak 1. se prihvaća. Zahvaljujemo na ostalim komentarima. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
446	Ankica Mrksić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	Izostavljeni su roditelji i djeca, do ostvarenja tih prava njegovatelj budućih, mnogo njih moraju koristiti zajamčenu minimalnu naknadu zbog brige o oboljelim koji ne mogu učestvovati	Nije prihvaćen	U članku 36. stavkom 4. propisano je da se stavak 3. ne odnosi na roditelje koji brinu o djecu s teškoćama u razvoju ili osobama s invaliditetom.

447	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	U članku 36. riječi: „dužne su“ zamijeniti rječima „mogu, ovisno o svojim potrebama“. Naime besmisleno je „na silu“ organiziranje rada za opće dobro, a županijama treba ostaviti mogućnost da ocijene da li im se, ili lokalnim zajednicama, isto isplati, imajući u vidu izuzetno slabu radnu motiviranost za rad tih osoba, kao i činjenicu da uz to idu i troškovi i odgovornosti (moguće ozlijede na radu i sl.). Općenito, ovo pitanje trebalo bi biti odgovarajuće popraćeno i u zakonu o zaštiti na radu, tj. da se taj zakon ne primjenjuje na ovakav rad.	Nije prihvaćen	Komentar se ne prihvaća jer se ovom odredbom želi obvezati jedinice lokalne i područne samouprave na sudjelovanje u radnoj aktivaciji građana.
448	HELENA BANDALOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 36.	Članak: 36. (javni radovi) Rad za opće dobro bez naknade – propisati u nadležnost samo općinama i gradovima ne i županijama. Naime, javni prostori: trgovi, parkovi, šume, okoliš i sl., a u kojim se takvi radovi najčešće provode, nisu pod upravom županija već gradova i općina pa je logično da smo te JLS imaju to u nadležnosti SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA	Nije prihvaćen	Korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu mogu obavljati i rad na poslovima koji su u nadležnosti i jedinica područne (regionalne) samouprave.

449	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 37.	<p>Stavak 1. Trebalo bi zamijeniti tekst "s danom kojim se bio dužan odazvati pozivu", u tekst "s danom izvršnosti rješenja kojim samcu prestaje pravo ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva."</p> <p>Naime, nemoguće je u roku od 8 dana utvrditi tu okolnost, te samim tim nastaje šteta već od dana neodazivanja na poziv općine. Isto tako općine i centri za socijalnu skrb razmjenjuju podatke o takvim osobama jednom mjesečno.</p> <p>Stavak 2. Trebalo bi zamijeniti tekst "u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava", u tekst „u sljedećih šest mjeseci počevši računati od sljedećeg mjeseca nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno rješenjem."</p> <p>Naime, prema predloženoj odredbi u nacrtu to bi značilo da rok od šest mjeseci počinje teći i prije donošenja novog rješenja, pa bi u stvarnosti taj rok bio puno kraći.</p>	Nije prihvaćen	Povod za izmjenu nastaje od dana novonastale okolnosti.
450	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 37.	<p>Čl. 37. st. 1. Propisuje da pravo na ZMN prestaje samcu ili se iznos ZMN umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva, ako se ne odazove urednom pozivu JLS za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade s danom s kojim se bio dužan odazvati pozivu. Navedena odredba će biti teško provediva u praksi, s obzirom na to da i do sada JLS koje su rad za opće dobro bez naknade organizirale podatke nisu dostavljale pravovremeno i bit će teško utvrditi dan s kojim se osoba bila dužna odazvati pozivu. Predlažemo da se pravo ukida, odnosno umanjuje sa zadnjim danom mjeseca u kojem se nije korisnik nije odazvao pozivu.</p>	Nije prihvaćen	Povod za izmjenu nastaje od dana novonastale okolnosti.

451	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 37.	Čl. 37. st. 1. Propisuje da pravo na ZMN prestaje samcu ili se iznos ZMN umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva, ako se ne odazove urednom pozivu JLS za sudjelovanje u radovima za opće dobro bez naknade s danom s kojim se bio dužan odazvati pozivu. Navedena odredba će biti teško provediva u praksi, s obzirom na to da i do sada JLS koje su rad za opće dobro bez naknade organizirale podatke nisu dostavljale pravovremeno i bit će teško utvrditi dan s kojim se osoba bila dužna odazvati pozivu. Predlažemo da se pravo ukida, odnosno umanjuje sa zadnjim danom mjeseca u kojem se nije korisnik nije odazvao pozivu.	Nije prihvaćen	Povod za izmjenu nastaje od dana novonastale okolnosti.
452	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 37.	Stavak 2. Trebam zamijeniti tekst "u roku od šest mjeseci od dana prestanka prava", u tekst „u sljedećih šest mjeseci počevši računati od sljedećeg mjeseca nakon mjeseca u kojem je pravo ukinuto, odnosno u kojemu je pravo umanjeno rješenjem." Naime, prema predloženoj odredbi u nacrtu to bi značilo da rok od šest mjeseci počinje teći i prije donošenja novog rješenja, pa bi u stvarnosti taj rok bio puno kraći.	Nije prihvaćen	Povod za izmjenu nastaje od dana novonastale okolnost
453	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 37.	Stavak 1. Trebam zamijeniti tekst "s danom kojim se bio dužan odazvati pozivu", u tekst "s danom izvršnosti rješenja kojim samcu prestaje pravo ili se iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje kućanstvu za pripadajući udio člana kućanstva." Naime, nemoguće je u roku od 8 dana utvrditi tu okolnost, te samim tim nastaje šteta već od dana neodazivanja na poziv općine. Isto tako općine i centri za socijalnu skrb razmjenjuju podatke o takvim osobama jednom mjesečno.	Nije prihvaćen	Povod za izmjenu nastaje od dana novonastale okolnost

454	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 38.	ponovo - ova mjera ovako pojednostavljena nema nikakvog smisla, osim što smanjuje broj korisnika. Mjeru treba provoditi suvislo; pomoći osobama da se uključe u tržište rada na način da rade u poduzećima gdje će se možda moći uključiti u rad te uz socijalno mentorstvo. Da bi ljudi bili motivirani, moraju se osjećati i korisnim članovima zajednice. Ovako postavljen "rad" je više kazna.	Primljeno na znanje	Napominjemo da se ovom odredbom želi aktivno uključiti sve dionike vlasti u proces radne aktivacije najugroženijeg djela stanovništva. Također kako bi radna aktivacija bila uspješnija propisana je i usluga socijalnog mentorstva.
455	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 38.	Nije jasno kako treba postupati kada Zavod jednom mjesečno jedinicama lokalne samouprave dostavi podatke o radno sposobnim i djelomično radno sposobnim samcima/članovima kućanstva, a onda iste te podatke dostavi jedinici područne (regionalne) samouprave. Ukoliko se korisnik ZMN odazove na rad jednoj jedinici, druga će o njemu izvjestiti da se nije odazvao niti sudjelovao u radovima za opće dobro. Predlažemo da se obveza u članku 36. propiše jedinicama lokalne samouprave uz mogućnost suradnje s jedinicama područne (regionalne) samouprave u ugovaranju rada za opće dobro bez naknade.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

456	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	<p>Članak 39.</p> <p>Po ovom stavku korisnicima ZMN-a koji su zaposleni na određeno vrijeme u sklopu javnih radova, ne prestaje pravo na ZMN i ne umanjuje im se ova naknada za 50%, što razumjemo da je u cilju radne aktivacije korisnika ZMN-a. Ipak, upitna je pravednost takve odredbe jer će se drugim korisnicima ZMN-a koji se zaposle na određeno vrijeme iz drugog razloga (zamjena, povećan opseg posla ili sl.), također na kraće razdoblje do šest mjeseci umanjivati ZMN za 50% njezina iznosa, a moguće je da budu imali plaću nižu od onih uključenih u javne radove. Takvo rješenje je suprotno načelu socijalne pravičnosti ZSS. Stoga se predlaže da se razmotri da se zadrži odredba članka 40. stavka 4. ZSS prema kojoj su trebali biti kumulativno ispunjeni uvjeti da je zaposlen u javne radove i ujedno uključen rad za opće dobro (može se smanjiti broj sati) radi poticanja rada za opće dobro koji nažalost nije u potpunosti zaživio u praksi. Posljedično, predlaže se stavak 3. urediti na način kako je to propisano člankom 40. stavkom 4. ZSS, odnosno da se korisnicima ZMN koji su uključeni u rad za opće dobro, a zaposle se u okviru javnih radova koja traju šest mjeseci, ne umanjuje iznos ZMN niti im prestaje ovo pravo.</p>	Primljeno na znanje	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
457	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	<p>Ovakva odredba u posljednjih godina koliko u Zakonu postoji, nije ostvarila zamišljeni cilj – aktivaciju radno sposobnih korisnika – samo je stručnim radnicima – socijalnim radnicima dala još posla oko nepotrebnog administriranja, praćenja je li i kad korisnik prestao raditi unutar tri mjeseca – pa ako jest dolazimo do poteškoća oko pisanja rješenja, isplate prava, „prebijanja“ više isplaćenog iznosa itd. Potrebno je potpuno odustati od ovakve odredbe – ili omogućiti takvim korisnicima ostvarivanje prava u punom iznosu određeni broj mjeseci. Odredba nije svrsishodna i to je dokazano u praksi.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

458	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	<p>Odredba stavka 1. treba glasiti: „Ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od šest mjeseci zaposli, u prva tri mjeseca počev od drugog mjeseca rada, iznos zajamčene minimalne naknade samca ili kućanstva umanjuje se za 50% priznatog iznosa.“.</p> <p>Odredba stavka 2. treba glasiti: "Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili kućanstvu u petom mjesecu rada osobe iz stavka 1. ovoga članka, ako prosječni prihod u prethodna tri mjeseca prelazi priznati iznos zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo.</p> <p>Name, sadašnja odredba u nacrtu " ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci zaposli" automatski isključuje radno sposobne osobe u kućanstvu koje do zaposlenja nisu bile prijavljene na zavod za zapošljavanje, dakle nisu bile raspoložive za rad niti su sudjelovale na radu za opće dobro bez naknade, čime se destimulira njihovo javljanje na zavod.</p> <p>Isto tako, ovime se radno sposobni pojedinci stavljaju u daleko bolji položaj od osoba koje su radno nesposobne. Naime, odredbom - Načela socijalne pravičnosti (članak 5.) je određeno da osoba koja koristi naknade iz sustava socijalne skrbi ne može njihovima korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja radi.</p>	Djelomično prihvaćen	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
-----	--------------	---	--	----------------------	--

459	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Ovakva odredba u posljednjih godina koliko u Zakonu postoji, nije ostvarila zamišljeni cilj – aktivaciju radno sposobnih korisnika – samo je stručnim radnicima – socijalnim radnicima dala još posla oko nepotrebnog administriranja, praćenja je li i kad korisnik prestao raditi unutar tri mjeseca – pa ako jest dolazimo do poteškoća oko pisanja rješenja, isplate prava, „prebijanja“ više isplaćenog iznosa itd. Potrebno je potpuno odustati od ovakve odredbe – ili omogućiti takvim korisnicima ostvarivanje prava u punom iznosu određeni broj mjeseci. Odredba nije svrsishodna i to je dokazano u praksi.“	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
460	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Ovakva odredba u posljednjih godina koliko u Zakonu postoji, nije ostvarila zamišljeni cilj – aktivaciju radno sposobnih korisnika – samo je stručnim radnicima – socijalnim radnicima dala još posla oko nepotrebnog administriranja, praćenja je li i kad korisnik prestao raditi unutar tri mjeseca – pa ako jest dolazimo do poteškoća oko pisanja rješenja, isplate prava, „prebijanja“ više isplaćenog iznosa itd. Potrebno je potpuno odustati od ovakve odredbe – ili omogućiti takvim korisnicima ostvarivanje prava u punom iznosu određeni broj mjeseci. Odredba nije svrsishodna i to je dokazano u praksi.“	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

461	Ana Dokmanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Sadašnjim zakonom je ta odredba predviđena za korisnike koji su dugo korisnici sustava, a sada se taj uvjet s godine dana skraćuje na uvjet od 6 mjeseci, ne razumijem zašto??? te smatram da tako ćemo stvoriti nove korisnike sustava. Te zašto se povećava rok za primanje ZMN-a na 6 mjeseci, što se time želi postići osim da se narušavaju načela supsidijarnosti i pravičnosti.	Djelomično prihvaćen	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
462	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	U članku 39. stavku 1. umjesto „prvih šest mjeseci rada“, treba stajati: „u prvih tri mjeseca rada iznos ZMN umanjuje se za 50% priznatog iznosa“. Obrazloženje: Treba voditi računa o Načelu pravičnosti i umanjiti prostor za manipulaciju sustavom.	Prihvaćen	Prihvaća se komentar.
463	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Ovakva odredba u posljednjih godina koliko u Zakonu postoji, nije ostvarila zamišljeni cilj – aktivaciju radno sposobnih korisnika – samo je stručnim radnicima – socijalnim radnicima dala još posla oko nepotrebnog administriranja, praćenja je li i kad korisnik prestao raditi unutar tri mjeseca – pa ako jest dolazimo do poteškoća oko pisanja rješenja, isplate prava, „prebijanja“ više isplaćenog iznosa itd. Potrebno je potpuno odustati od ovakve odredbe – ili omogućiti takvim korisnicima ostvarivanje prava u punom iznosu određeni broj mjeseci. Odredba nije svrsishodna i to je dokazano u praksi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

464	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Ovakva odredba u posljednjih godina koliko u Zakonu postoji, nije ostvarila zamišljeni cilj – aktivaciju radno sposobnih korisnika – samo je stručnim radnicima – socijalnim radnicima dala još posla oko nepotrebnog administriranja, praćenja je li i kad korisnik prestao raditi unutar tri mjeseca – pa ako jest dolazimo do poteškoća oko pisanja rješenja, isplate prava, „prebijanja“ više isplaćenog iznosa itd. Potrebno je potpuno odustati od ovakve odredbe – ili omogućiti takvim korisnicima ostvarivanje prava u punom iznosu određeni broj mjeseci. Odredba nije svrsishodna i to je dokazano u praksi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
465	Ante Zorić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Članak 39. je suprotan načelu iz članka 5. Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu bi trebalo prestati sa danom zapošljavanja.	Nije prihvaćen	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
466	ANAMARIJA SUŠKOVIC	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Odredbe ovog članka predviđaju "u prvih šest mjeseci rada iznos zajamčene minimalne naknade umanjuje se za 50% priznatog iznosa.". Na ovaj način se osobe u radnom odnosu, koje prethodno nisu imale pravo na naknade iz sustava stavljaju u inferniji položaj u pogledu koristi od rada, jer ispada da korisnici naknada u sustavu socijalne skrbi, uz rad zadovoljavaju i uvjete za naknade iz sustava socijalne skrbi!!! Ova odredba nije u skladu s načelom socijalne pravičnosti i trebalo bi je brisati ili uskladiti na način da ne pogoduje boljem financijskom položaju osobi koja je imala pravo na naknadu iz sustava socijalne skrbi.	Primljeno na znanje	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.

467	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Potrebno je razmotriti da li je ova odredba suprotna načelu socijalne pravičnosti iz članka 5. koja ne dopušta da korisnik naknada iz sustava socijalne skrbi njihovim korištenjem postigne povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom.	Primljeno na znanje	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
-----	----------------------------	---	---	---------------------	--

468	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	<p>Odredba stavka 1. treba glasiti: „Ako se radno sposobni samac ili član kućanstva koji je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od šest mjeseci zaposli, u prva tri mjeseca počev od drugog mjeseca rada, iznos zajamčene minimalne naknade samca ili kućanstva umanjuje se za 50% priznatog iznosa.“.</p> <p>Odredba stavka 2. treba glasiti: "Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu prestaje samcu ili kućanstvu u petom mjesecu rada osobe iz stavka 1. ovoga članka, ako prosječni prihod u prethodna tri mjeseca prelazi priznati iznos zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo.</p> <p>Name, sadašnja odredba u nacrtu " ako se samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu u neprekidnom trajanju od najmanje šest mjeseci zaposli" automatski isključuje radno sposobne osobe u kućanstvu koje do zaposlenja nisu bile prijavljene na zavod za zapošljavanje, dakle nisu bile raspoložive za rad niti su sudjelovale na radu za opće dobro bez naknade, čime se destimulira njihovo javljanje na zavod.</p> <p>Isto tako, ovime se radno sposobni pojedinci stavljaju u daleko bolji položaj od osoba koje su radno nesposobne. Naime, odredbom - Načela socijalne pravičnosti (članak 5.) je određeno da osoba koja koristi naknade iz sustava socijalne skrbi ne može njihovima korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja radi.</p>	Djelomično prihvaćen	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
-----	---------------	--	--	----------------------	--

469	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Slažem se s prethodnim komentarima, radno sposobna osoba je ovim putem stavljena u povoljniji položaj od drugih osoba koje rade, također ovakve odredbe mogu dovesti i do manipulacije s obzirom da je rok od 6 mjeseci jednostavno predugačak. Trebalo bi osobama pomoći u prvom, eventualno drugom mjesecu rada, ali sve više od toga je pobijanje načela supsidijarnosti.	Primljeno na znanje	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
470	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Ukoliko je osoba zaposlena, ne bi smjela imati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu. Zbog čega rok od 6 mjeseci? Osoba nakon proteka vremena od 6 mjeseci može prekinuti ugovor o radu, te nakon dva dana ponovno se zaposliti, da li se tada ponovno računa novi rok od 6 mjeseci? Ispada da osoba može raditi cijelo vrijeme i biti korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu. Time je narušeno osim načela pravičnosti i načelo supsidijarnosti jer osoba si može osigurati svoje uzdržavanje. Ovime se radno sposobni pojedinci stavljaju u daleko bolji položaj od osoba koje su radno nesposobne.	Primljeno na znanje	Napominjemo da će odredba članka 39. stavka 1. biti izmijenjena na način da će samac ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ostvarivati pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjenu za 50% iznosa u prva tri mjeseca rada. Također, napominjemo da su korisnici zajamčene minimalne naknade najčešće dugotrajno nezaposlene i teže zapošljive osobe koje se nalaze u nepovoljnom položaju na tržištu rada. Budući da zapošljavanje doprinosi smanjenju rizika od siromaštva, člankom 39. potiče se aktivacija dugotrajno nezaposlenih osoba i njihovo uključivanje u tržište rada.
471	Kroata Erceg Grgurić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 39.	Zaposlenoj osobi ne treba priznavati socijalnu pomoć, kako god se ona zvala. U načelima, st. 5., je određeno da osoba koji koristi naknade iz sustava socijalne skrbi ne može njihovim korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja radi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

472	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 40.	<p>Stavak 1. točka 3. - Odredba treba glasiti: „je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja ili preispitivanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu i drugim okolnostima o kojima ovisi priznavanje ili opseg prava ili nije omogućio uvid u prihod i imovinu.“.</p> <p>Naime, sada je nejasno je li je zakonodavac mislio samo na prvo priznavanje prava ili to uključuje i postupke preispitivanja prava.</p> <p>Stavak 1. točka 4. - Odredbu treba dopuniti tekstem: "dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu i drugim okolnostima o kojima ovisi priznavanje ili opseg prava".</p> <p>Stavak 3. - Odredba treba glasiti: „ Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, u slučaju iz stavka 1. točka 2., 3. i 4. ovoga članka, prestaje sa posljednjim danom mjeseca u kojem je nastala promjena okolnosti“.</p> <p>Treba dodati novi stavak koji treba glasiti: „Korisnik iz stavka 1. točka 3. i 4. ovoga članka, nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu dok ne istekne rok od šest mjeseci počev od sljedećeg mjeseca nakon št je doneseno rješenje o prestanku prava.“.</p> <p>Naime, zbog sada predložene odredbe u nacrtu nastaje šteta već i prije pokretanja postupka prestanka prava, te proizlazi da je svaki prestanka jedna naknada štete koja se teško može naplatiti, a u velikoj mjeri opterećuje stručne radnike i cijeli sustav socijalne skrbi. Isto tako ako se radi o mjesečnoj naknadi, tada na promjenu okolnosti treba gledati kao okolnost koja se dogodila u tom mjesecu nikako na dan. Zabranom podnošenja novog zahtjeva za sljedećih šest mjeseci kažnjavaju se osobe koje pokušavaju prevariti sustav, a predloženom odredbom u nacrtu osoba može podnijeti ponovno novi zahtjev odmah po pravomoćnosti rješenja o prestanku prava, bez ikakvih posljedica svog neodgovornog ponašanja.</p>	Nije prihvaćen	Napominjemo da se radi se o postupku radi prestanka prava.
-----	--------------	--	---	----------------	--

473	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 40.	<p>Mijenja se članak 40. i glasi:</p> <p>(1) Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu umanjuje se ili prestaje zbog:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. promijenjenih okolnosti koje su odlučujuće za korištenje prava, 2. davanja netočnih ili nepotpunih podataka u postupku priznavanja o prihodu, imovini i drugim okolnostima na temelju kojih je pravo priznato (odobreno), 3. boravka u inozemstvu dužem od 30 dana tijekom kalendarske godine. 4. u slučaju razloga prestanka iz toč.2. ovog stavka kao i zbog nepravodobne prijave promjene ukoliko je korisnik kućanstvo, pravo prestaje samo predstavniku obitelji koji je lažno prikazao stanje, <p>(2) U slučaju potrebe bolničkog liječenja ili boravka u zatvoru nakon 2 mjeseca, najduže do 6 mjeseci utvrđeni iznos se umanjuje se za smještenog 50%, a nakon toga pravo mu prestaje.</p> <p>(3) Pravo zbog razloga opisanih u ovom članu umanjuje se ili prestaje s danom nastupanja promijenjenih okolnosti.</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se komentar za izmjenu članka 40. iz razloga jer je predloženi rok boravka u inozemstvu prekratak. Također ne prihvaćamo da u "slučaju potrebe bolničkog liječenja ili boravka u zatvoru nakon 2 mjeseca, najduže do 6 mjeseci utvrđeni iznos se za zajamčenu minimalnu naknadu se umanjuje za smještenog 50%, a nakon toga pravo mu prestaje" iz razloga što su u navedenim situacijama osobama podmirene osnovne životne potrebe.
474	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 40.	<p>Čl. 40. st. 1. t.4.</p> <p>Propisuje da pravo na ZMN prestaje ako samac ili član kućanstva u postupku preispitivanja nije omogućio uvid u prihod i imovinu. Ovdje je također potrebno navesti i postupak priznavanja i prestanka prava ili navesti da se odnosi na svaki postupak koji se vodi vezano uz ostvarivanje prava.</p> <p>Čl. 40. st. 3.</p> <p>Propisuje da pravo na ZMN u slučaju iz stavka 1. podstavka 2., 3. i 4. prestaje s danom nastanka promijenjenih okolnosti. Ovdje se postavlja pitanje kako utvrditi taj dan u svim navedenim slučajevima, jer po samom opisu situacije promjena okolnosti se ne događa u jednom konkretnom trenutku. Ako je korisnik dao netočne ili nepotpune podatke, a imamo mogućnost utvrditi točne i potpune podatke, prestanak prava nastoji se utvrditi na temelju točnih i potpunih podataka. Ne bi li pravo tada trebalo prestati ovisno o tome što smo u tim podacima utvrdili, a ne nekim kasnijim danom kad je korisnik dao netočne ili nepotpune podatke?</p>	Nije prihvaćen	Napominjemo da se radi se o postupku radi prestanka prava.

475	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 40.	<p>Čl. 40. st. 1. t.4. Propisuje da pravo na ZMN prestaje ako samac ili član kućanstva u postupku preispitivanja nije omogućio uvid u prihod i imovinu. Ovdje je također potrebno navesti i postupak priznavanja i prestanka prava ili navesti da se odnosi na svaki postupak koji se vodi vezano uz ostvarivanje prava.</p> <p>Čl. 40. st. 3. Propisuje da pravo na ZMN u slučaju iz stavka 1. podstavka 2., 3. i 4. prestaje s danom nastanka promijenjenih okolnosti. Ovdje se postavlja pitanje kako utvrditi taj dan u svim navedenim slučajevima, jer po samom opisu situacije promjena okolnosti se ne događa u jednom konkretnom trenutku. Ako je korisnik dao netočne ili nepotpune podatke, a imamo mogućnost utvrditi točne i potpune te su razlozi za prestanak prava nastupili ranije, ne bi li pravo tada trebalo prestati ovisno o tome što smo u tim podacima utvrdili, a ne nekim kasnijim danom kad je korisnik dao netočne ili nepotpune podatke?</p>	Nije prihvaćen	Napominjemo da se radi se o postupku radi prestanka prava.
-----	------------------------------------	---	--	----------------	--

476 Melita Horvat

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 40.

Stavak 1. točka 3. - Odredba treba glasiti: „je samac ili član kućanstva u postupku priznavanja ili preispitivanja prava dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu i drugim okolnostima o kojima ovisi priznavanje ili opseg prava ili nije omogućio uvid u prihod i imovinu.“.

Naime, sada je nejasno da li je zakonodavac mislio samo na prvo priznavanje prava ili to uključuje i postupke preispitivanja prava.

Stavak 1. točka 4. - Odredbu treba dopuniti tekstem: "dao netočne ili nepotpune podatke o prihodu i drugim okolnostima o kojima ovisi priznavanje ili opseg prava".

Stavak 3. - Odredba treba glasiti: „Pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, u slučaju iz stavka 1. točka 2., 3. i 4. ovoga članka, prestaje sa posljednjim danom mjeseca u kojem je nastala promjena okolnosti“.

Treba dodati novi stavak koji treba glasiti: „Korisnik iz stavka 1. točka 3. i 4. ovoga članka, nema pravo podnijeti zahtjev za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu dok ne istekne rok od šest mjeseci počev od sljedećeg mjeseca nakon št je doneseno rješenje o prestanku prava.“.

Naime, zbog sada predložene odredbe u nacrtu nastaje šteta već i prije pokretanja postupka prestanka prava, te proizlazi da je svaki prestanka jedna naknada štete koja se teško može naplatiti, a u velikoj mjeri opterećuje stručne radnike i cijeli sustav socijalne skrbi. Isto tako ako se radi o mjesečnoj naknadi, tada na promjenu okolnosti treba gledati kao okolnost koja se dogodila u tom mjesecu nikako na dan. Zabranom podnošenja novog zahtjeva za sljedećih šest mjeseci kažnjavaju se osobe koje pokušavaju prevariti sustav, a predloženom odredbom u nacrtu osoba može podnijeti ponovno novi zahtjev odmah po pravomoćnosti rješenja o prestanku prava, bez ikakvih posljedica svog neodgovornog ponašanja.

Nije prihvaćen

Komentar koji se odnosi na stavak 1. točka 4. ne prihvaća se budući da je predloženi tekst sadržan u stavku 1. točki 3. nevedenog članka. Napominjemo da je člankom 40. propisan postupak radi prestanka prava, a ne priznavanja.

477	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 40.	čl. 40. st. 1. t. 3. uz postupak priznavanja trebalo bi dodati i postupak preispitivanja.	Nije prihvaćen	Napominjemo da se radi o postupku radi prestanka prava.
478	Kroata Erceg Grgurić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 40.	St. 1. podst. 4. bi trebao glasiti "ako se u postupku preispitivanja uvjeta za daljnje korištenje prava samac ili član kućanstva ne odazove pozivu Zavoda."	Nije prihvaćen	Sudjelovanje korisnika u postupku propisano je Zakonom o općem upravnom postupku.
479	Kroata Erceg Grgurić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 40.	U vezi sa st. 1. podst. 4. podsjećam da imamo uvid u imovinu. Uzmemo li u obzir, a moramo, čl. 47. Zakona o općem upravnom postupku, odredba je neprovediva. Uz navedeno, i st. 3. koji određuje da će pravo u navedenom slučaju prestati s danom nastanka promijenjenih okolnosti!	Nije prihvaćen	Napominjemo da nije omogućen uvid u sve podatke o imovini primjerice o iznosima na računima kod poslovnih banaka niti uvid u gruntovnicu.
480	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 41.	Članak 41. stavak 1. i 2. U stavku 1. predlaže se da se priznavanje naknade za troškove stanovanja ne veže za korisnike ZMN, nego proširi obuhvat korisnika s blažim prihodovnim i imovinskim cenzusom u odnosu na one koje su propisani za ZMN. U stavku 2. predlaže se precizirati koji su to troškovi grijanja, kao što je navedeno i u Nacrtu prijedloga pod Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
481	Grad Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 41.	Određuju se korisnici naknade za troškove stanovanja. Navedeno pravo priznaje se korisniku zajamčene minimalne naknade. Sukladno članku 28. propisuje se priznavanje prava i iznos zajamčene minimalne naknade za beskućnika koji se nalazi u prihvatilištu i žrtvi nasilja i žrtvi trgovanja ljudima, kojoj je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama. S obzirom na uslugu smještaja, ove skupine korisnika nemaju troškove stanovanja, pa je navedeni članak potrebno dopuniti riječima: izuzev korisnika iz članka 28. ovog Zakona. U stavku 2. pojašnjava se pojam troškova stanovanja (najamnina, komunalna naknada, troškovi grijanja, vodna usluga te naknada za uvođenje energetske učinkovitosti). Da li su u naknadi za troškove stanovanja obuhvaćeni svi izvori i način grijanja, osim električne energije? Što je s pričuvom, jer iz dosadašnjeg rada utvrđeno je da se kroz pričuvu plaćaju i mjere za poboljšanje energetske učinkovitosti (uređenje fasada,	Djelomično prihvaćen	Prihvata se komentar koji se odnosi na korisnike zajamčene minimalne naknade iz članka 28. Zakona. Zahvaljujemo na ostalim komentarima i napominjemo da je propisano da korisnici zajamčene minimalne naknade imaju pravo na naknadu za troškove stanovanja. Činjenica na koji način se korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu griju nije presudna za ostvarivanje navedenoga prava.

ugradnja PVC stolarija)? Koje su komunalne usluge? Da li će se trošak električne energije korisnika podmirivati iz naknade za ugroženog kupca energenata? Da li imate podatak koliko se korisnika grije na električnu energiju i da li se navedeni trošak može podmiriti putem naknade za ugroženog kupca energenata? Na koji način će se utvrđivati mjesečni iznos naknade za ugroženog kupca energenata jer određeni dio korisnika naknade za troškove stanovanja griju se na električnu energiju te im je u vrijeme zimskog razdoblja taj trošak uvećan? Tko će i kako plaćati nastala dugovanja električne energije korisnicima? Predlažemo da se korisniku naknade za ugroženog kupca energenata, sukladno članku 39. stavku 2. može priznati i razlika iznosa za električnu energiju kao trošak stanovanja što je potrebno i zakonski urediti. Troškovi ogrjeva postaju dio troškova stanovanja te se zakonom više ne propisuje naknada za troškove ogrjeva, a navedeno se opravdava zbog potrebe smanjenja administrativnog opterećenja, rizika od siromaštva te osiguravanjem iste razine zaštite svih korisnika ZMN. U ovom članku definirano je da se dio troškova stanovanja koji se odnosi na troškove ogrjeva korisnika koji se griju na drva osigurava iz sredstava državnog proračuna. Kojom dinamikom će se navedena sredstva uplaćivati u proračun jedinice lokalne samouprave i u kojem iznosu uzimajući u obzir da se trošak ogrjeva priznaje kao dio troškova naknade za troškove stanovanja (u visini 30% iznosa zajamčene minimalne naknade). Polazeći od činjenice da se pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade, kako i na koji način će jedinica lokalne samouprave izravno podmiriti račun u ime i za račun korisnika ZMN (vrlo često korisnici ogrjev neovlađuju putem naknade). U slučaju radno spremačkog stanca ukoliko iznosi iznosi iznosi 1.000,00 kn (kako se i najavljuje), njegovo pravo na naknadu za troškove stanovanja utvrđuje se u iznosu od 300,00 kn mjesečno. Na koji način utvrditi njegovo pravo na troškova stanovanja i u kojem

			<p>razdoblju?</p> <p>Pojam troškova stanovanja treba ostati definiran kao i u važećem zakonu jer iz predložene formulacije nije jasno što se smatraju troškovi grijanja, što je naknada za uvođenje energetske učinkovitosti, kako isplatiti trošak grijeva koji postaje dio troškova stanovanja, a sredstva za isplatu tog troška osiguravaju se u državnom proračunu.</p>		
482	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 41.	<p>Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
483	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 41.	<p>Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
484	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 41.	<p>Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
485	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 41.	<p>U članku 41. stavku 1. predlaže se pravo na troškove stanovanja priznati i žrtvama nasilja u obitelji po napuštanju skloništa (tzv. sigurnih kuća) u trajanju do najduže 24 mjeseca. Time bi se žrtvama nasilja značajno pomoglo u procesu osamostaljivanja, nakon napuštanja skloništa i povratka u život zajednice.</p>	Nije prihvaćen	<p>Žrtva obiteljskog nasilja po prestanku smještaja u skloništu može ostvariti pravo na troškove stanovanja pod uvjetom da je korisnik zajamčene minimalne naknade. Također napominjemo da žrtve obiteljskog nasilja imaju prednost pri stambenom zbrinjavanju sukladno Zakonu o stambenom zbrinjavanju na potpomognutim područjima („Narodne novine br. 106/18, 98/19).</p>

486	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 41.	<p>Dosadašnja formulacija članka 41. stavka 1.</p> <p>„Troškovi stanovanja u smislu ovoga Zakona odnose se na najamninu, komunalne naknade, električnu energiju, plin, grijanje, vodu, odvodnju i druge troškove stanovanja u skladu s posebnim propisima.“</p> <p>je sveobuhvatnija jer sadrži i električnu energiju i grijanje kao širi pojam (pa tu ulaze i računi npr. HEP toplane) i druge troškove stanovanja u skladu s posebnim propisima.</p> <p>Do sada su korisnici mogli dostaviti i račun za električnu energiju, jer nerijetko naknada za ugroženog kupca energenata u iznosu 200,00 kuna mjesečno nije dostatna za podmirenje ukupne potrošnje.</p> <p>Hoće li se plaćati pričuva? Što su naknade za uvođenje energetske učinkovitosti? Što su vodne usluge? Na koji način se namjerava u okviru mjesečnog odobrenja podmiriti trošak grijanja na drva? Hoće li korisnici moći donositi uplatnice za električnu energiju obzirom da se ista ne spominje u okviru st. 2 ovog članka (neki se korisnici griju na električnu energiju)?</p>	Nije prihvaćen	<p>Nacrtom je i nadalje zadržano dosadašnje pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata u svrhu podmirenja troškova energije te nije opravdano troškove električne energije obuhvaćati naknadom za troškove stanovanja. Iz ovako stipulirane odredbe jasno proizlazi da se troškovi stanovanja ne odnose na pričuvu.</p>
-----	-------------	---	---	----------------	---

487	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Članak 42. Stavak 1., 2. i 3.</p> <p>Predlaže se povisiti iznos visine naknade za troškove stanovanja, odnosno da bude isti kako ga propisuje važeći ZSS - 50% iznosa ZMN priznate samcu odnosno kućanstvu, odnosno da može biti i manji od 50 % iznosa ZMN ako su mjesečni troškovi stanovanja manji od tog postotka, pa se u tom slučaju priznaje u iznosu stvarnih troškova stanovanja, kako je to uređeno stavkom 2. ovoga članka.</p> <p>U stavku 3. predlažemo da se mogućnost priznavanja naknade za troškove stanovanja do punog iznosa ZMN ne ograničava samo za slučaj izbjegavanja odvajanja djeteta od roditelja nego i u drugim osobito teškim životnim situacijama, primjerice nakon izlaska beskućnika iz prihvatilišta/prenocišta radi osiguranja stanovanja jer je poznato da su najmovi stanova dosta visoki, a država niti lokalna zajednica im ne osigurava, ili vrlo rijetko, nužni smještaj u socijalnim stanovima te u slučaju da se radi o starijim osobama oštećenog zdravlja kojima je usprkos ostvarenim socijalnim naknadama teško pronaći stan u najmu.</p> <p>Pozdravlja se uvođenje novine u članku 299. Nacrta prijedloga, da će se za JLS koje spadaju u I. i II. skupinu sukladno propisu kojim se uređuje ocjenjivanje stupnja razvijenosti, osigurati iz državnog proračuna troškove stanovanja, izuzev za pomoć za ogrjev (drva) koja bi postala dio naknade za troškove stanovanja, a za koju se sredstva inače osiguravaju iz državnog proračuna (decentralizirana). No, predlažemo da se u stavku 4. ovoga članka brišu riječi „ovisno o proračunskim mogućnostima“, s obzirom da se ovakvom stipulacijom odredbe ne jamči navedenim JLS osiguravanje sredstva iz državnog proračuna za naknadu za troškove stanovanja.</p>	Primljeno na znanje	<p>Vežano uz visinu naknade napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati. Daljnji prijedlozi će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga Zakona.</p>
-----	------------------------------	---	--	---------------------	---

488	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.</p> <p>Kao i primjedba na članak 27. Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa. Primjer – radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna. Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150% osnovice kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p>	Primljeno na znanje	<p>Vezano uz visinu naknade napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati.</p> <p>Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.</p>
-----	-----------------	---	--	---------------------	---

489	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	U članku 42. stavak 1 iznos od 30% zamijeniti s 50%, kako je bilo definirano u čl. 41. stavku 3 u Zakonu o socijalnoj skrbi NN 138/2020	Nije prihvaćen	Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
490	Antonija Rimanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	Čl. 42. Prijedlogom Zakona smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja s dosadašnjih 50% iznosa ZMN-a na 30% iznosa iste. To bi se smanjenje pogotovo odrazilo na radno sposobne samce, kod kijih Prijedlogom nije predviđeno povećanje ZMN-a, ali i za radno nesposobne samce, kod kojih je predviđeno minimalno povećanje iznosa ZMN-a (samo 15% u odnosu na raniji Zakon). Istovremeno, troškovi stanovanja u realitetu rastu. Predlaže se da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.	Nije prihvaćen	Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.

491	Valentina Menger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	Prijedlogom Zakona smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja s dosadašnjih 50% iznosa ZMN-a na 30% iznosa iste. To bi se smanjenje pogotovo odrazilo na radno sposobne samce, kod kojih Prijedlogom nije predviđeno povećanje ZMN-a, ali i za radno nesposobne samce, kod kojih je predviđeno minimalno povećanje iznosa ZMN-a (samo 15% u odnosu na raniji Zakon). Istovremeno, troškovi stanovanja u realitetu rastu. Predlaže se da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.	Nije prihvaćen	Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva. Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
492	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	Prijedlogom Zakona smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja s dosadašnjih 50% iznosa ZMN-a na 30% iznosa iste. To bi se smanjenje pogotovo odrazilo na radno sposobne samce, kod kojih Prijedlogom nije predviđeno povećanje ZMN-a, ali i za radno nesposobne samce, kod kojih je predviđeno minimalno povećanje iznosa ZMN-a (samo 15% u odnosu na raniji Zakon). Istovremeno, troškovi stanovanja u realitetu rastu. Predlaže se da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.	Nije prihvaćen	Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati. Također, Odlukom Vlade Republike Hrvatske planira se povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
493	Grad Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI,	Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se u visini od 30% iznosa zajamčene	Primljeno na znanje	Vežano uz visinu naknade napominjemo da jedinice lokalne i područne

Članak 42.

minimalne naknade priznate samcu odnosno kućanstvu. Činjenica je da u evidenciji korisnika ZMN bilježimo veći broj samačkih kućanstava koji su u većem riziku od siromaštva od kućanstava. Predlažemo da propisani iznos ostane 50% iznosa zajamčene minimalne naknade ili da se propišu drugačiji iznos za samca (npr. 50%) i za kućanstvo (npr. 30%). Činjenica je da su samci ovim predloženim načinom stavljeni u nepovoljniji položaj. Sukladno važećem Zakonu pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb do iznosa polovice iznosa zajamčene minimalne naknade priznate samcu, odnosno kućanstvu utvrđene prema članku 30. stavku 1. Zakona. Sukladno članku 30. stavku 1. iznos zajamčene minimalne naknade za samca utvrđuje se u iznosu od 100% osnovice iz članka 27. stavka 1. Zakona, dok se za kućanstvo utvrđuje u iznosu koji predstavlja zbroj udjela za svakog člana kućanstva, s tim da udjeli članova kućanstva iznose: za samohranog roditelja 100% osnovice iz članka 27. stavka 1., za odraslog člana kućanstva 60% osnovice iz članka 27. stavka 1., za dijete 40% osnovice iz članka 27. stavka 1. Sukladno ovoj zakonskoj odredbi, iznos priznavanja prava na naknadu za troškove stanovanja utvrđivao se sukladno članku 30. stavku 1. ne uzimajući u obzir utvrđenu razliku između iznosa zajamčene minimalne naknade i prosječnog mjesečnog prihoda samca ili kućanstva ostvarenog u tri mjeseca prije mjeseca u kojem je pokrenut postupak. Ovakva formulacija nije propisana ovim prijedlogom te nije jasno da li se prilikom priznavanja prava na naknadu za troškove stanovanja uzima u obzir i razlika između iznosa zajamčene minimalne naknade, odnosno da li se kod korisnika koji ostvaruje prihode utvrđuje iznos od 30% sukladno članku 27. Zakona ili iznos od 30% sukladno rješenju centra za socijalnu skrb u kojem je iznos pomoći utvrđen kao razlika između iznosa ZMN i mjesečnog prihoda. Predlažemo formulaciju kao i u sadašnjem Zakonu (članak 41. st.3) odnosno da se precizno propiše

(regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva. Daljnji prijedlozi će se razmotriti pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

			<p>na koji način se utvrđuje iznos naknade za troškove stanovanja.</p> <p>U stavku 2. ispred riječi "stvarnih troškova stanovanja" dopuniti riječju "mjesečnih".</p> <p>Treba uzeti u obzir činjenicu da većina JLS naknadu za troškove stanovanja ne isplaćuje u novcu korisnicima, nego se ista uplaćuje prema stvarnim troškovima i izdanoj uplatnici izravno pravnoj osobi. S obzirom na nedovoljno razrađene odredbe, JLS bit će najlakše isplatiti korisniku novčani iznos za naknadu za troškove stanovanja u propisanom iznosu odnosno u visini 30% iznosa ZMN.</p>	
494	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Prijedlogom Zakona smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja s dosadašnjih 50% iznosa ZMN-a na 30% iznosa iste. To bi se smanjenje pogotovo odrazilo na radno sposobne samce, kod kojih Prijedlogom nije predviđeno povećanje ZMN-a, ali i za radno nesposobne samce, kod kojih je predviđeno minimalno povećanje iznosa ZMN-a (samo 15% u odnosu na raniji Zakon). Istovremeno, troškovi stanovanja u realitetu rastu. Predlaže se da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati.</p> <p>Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.</p>

495	IVANKA JOP	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Čl. 42.</p> <p>Prijedlogom Zakona smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja s dosadašnjih 50% iznosa ZMN-a na 30% iznosa iste. To bi se smanjenje pogotovo odrazilo na radno sposobne samce, kod kojih Prijedlogom nije predviđeno povećanje ZMN-a, ali i za radno nesposobne samce, kod kojih je predviđeno minimalno povećanje iznosa ZMN-a (samo 15% u odnosu na raniji Zakon). Istovremeno, troškovi stanovanja u realitetu rastu. Predlaže se da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p>	Nije prihvaćen	<p>Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati.</p> <p>Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.</p>
-----	------------	--	--	----------------	--

496	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.</p> <p>Kao i primjedba na članak 27. Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa. Primjer – radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna. Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150% osnovice kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p>	Primljeno na znanje	<p>Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati.</p> <p>Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.</p>
497	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	Predlažemo osobito uzeti u obzir žrtve rodno uvjetovanog nasilja koje su bile prisiljene napustiti svoj dom i smjestiti se u neki alternativni smještaj, te im priznati 100% naknade za troškove stanovanja, dakle do punog iznosa zamajčene minimalne naknade priznate kućanstvu.	Nije prihvaćen	<p>Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.</p>

498	Tanja Banko	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	Čl. 42. Prijedlogom Zakona smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja s dosadašnjih 50% iznosa ZMN-a na 30% iznosa iste. To bi se smanjenje pogotovo odrazilo na radno sposobne samce, kod kojih Prijedlogom nije predviđeno povećanje ZMN-a, ali i za radno nesposobne samce, kod kojih je predviđeno minimalno povećanje iznosa ZMN-a (samo 15% u odnosu na raniji Zakon). Istovremeno, troškovi stanovanja u realitetu rastu. Predlaže se da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.	Primljeno na znanje	Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu za sve korisničke supine i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade.
499	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	Čl. 27. st. 2. Povećanjem iznosa ZMN-a nisu ravnomjerno obuhvaćeni samci, koji su prema svim istraživanjima najranjivija skupina osoba koje nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. Predlažemo: 130% osnovice za radno sposobnog samca i 150% osnovice za samca potpuno nesposobnog za rad.	Nije prihvaćen	U članku 42. nije moguće uvrstiti predloženo.
500	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	Za žrtve obiteljskog nasilja koje izlaze iz doma za žrtve nasilja ili skloništa, za beskućnike koji se osamostaljuju uz podršku, za azilante i dr. potrebno je propisati iznos najamnine koji će im osigurati dostojanstveno stanovanje, s obzirom na nedostatak realiziranja obveza iz nacionalnih strategija	Primljeno na znanje	Žrtva obiteljskog nasilja po prestanku smještaja u skloništu može ostvariti pravo na troškove stanovanja pod uvjetom da je korisnik zajamčene minimalne naknade. Također napominjemo da žrtve obiteljskog nasilja imaju prednost pri stambenom zbrinjavanju sukladno Zakonu o stambenom zbrinjavanju na potpomognutim područjima („Narodne novine br. 106/18, 98/19).

501	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Mijenja se članak 42. i glasi:</p> <p>(1) Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se u visini najviše do 50% pripadajućeg iznosa zajamčene minimalne naknade, a ako su manji priznaju se u visini stvarnih troškova.</p> <p>(2) Jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb priznat će naknadu za troškove stanovanja i do punog iznosa zajamčene minimalne naknade priznate kućanstvu, ako se po mišljenju Zavoda samo na taj način može izbjeći odvajanje djece od roditelja. /3/</p> <p>(3) Jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb na temelju zahtjeva/privole korisnika naknadu za troškove stanovanja može djelomično ili u potpunosti podmiriti izravno.</p>	Nije prihvaćen	Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva i u tom smislu stavak 3. će se redefinirati.
-----	---	---	---	----------------	---

502	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.</p> <p>Kao i primjedba na članak 27. Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa. Primjer – radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna. Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150% osnovice kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p>	Primljeno na znanje	<p>Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade., čime se povećava i iznos naknade za troškove stanovanja.</p> <p>Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave (odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva čime nema zapreke da ista bude u većem opsegu.</p>
-----	------------------------------------	---	--	---------------------	--

503	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.</p> <p>Kao i primjedba na članak 27. Po ovoj odredbi se da zaključiti kako su „izmjene visine ZMN“ samo kozmetičke i populističke naravi, i onda ne možemo govoriti o socijalnim naknadama kao smanjenju rizika od siromaštva. Povećat će se iznos ZMN, a smanjuje se iznos prava na naknadu za troškove stanovanja! Kad se sve zbroji, dolazimo do manje-više istih iznosa. Primjer – radno nesposobni samac ima pravo na ZMN u mjesečnom iznosu od 920,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 50% iznosa ZMN – 460,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.380,00 kuna. Po novom zakonu takav korisnik imat će pravo na ZMN u iznosu od 1.040,00 kuna te naknadu za troškove stanovanja u iznosu od 320,00 kuna – što zajedno čini iznos od 1.360,00 kuna. Pohvalno je što su se povećali iznosi za članove kućanstva – međutim samačko kućanstvo je u većem riziku od siromaštva nego kućanstvo s više članova. Potrebno je povećati iznos ZMN za radno nesposobnog samca na minimalno 150% osnovice kao i da naknada za troškove stanovanja ostane, kao i do sada, do iznosa od 50% ZMN-a.</p>	Primljeno na znanje	<p>Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuju se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade, čime se povećava i iznos naknade za troškove stanovanja.</p> <p>Također jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva čime nema zapreke da ista bude u većem opsegu..</p>
504	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 42.	<p>Predlažemo sljedeću formulaciju: Pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje se u najmanjem iznosu od 30 % iznosa zajamčene minimalne naknade. Takva formulacija daje slobodu JLS da slobodno kreira iznos svojim općim aktom te da kreira naknadu sukladno svojim proračunskim mogućnostima. Iznos naknade za troškove stanovanja je isti od 2014. godine (do 50% iznosa ZMN) i česti su upiti korisnika o tome hoće li se iznos povećati. Smatramo da će se na ovaj način pojedine kategorije korisnika dovesti u nepovoljniji položaj i da će se time povećati</p>	Primljeno na znanje	<p>Napominjemo da jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, mogu osigurati sredstva za ostvarivanje novčanih naknada i socijalnih usluga stanovnicima na svom području u većem opsegu nego što je utvrđeno ovim Zakonom, na način propisan njihovim općim aktom, ako u svom proračunu imaju za to osigurana sredstva čime nema zapreke da ista bude u većem opsegu..</p> <p>Napominjemo da se planira Odlukom Vlade Republike Hrvatske povisiti osnovica na temelju koje se izračunava</p>

se radi o smanjenju odobrenog iznosa u odnosu na dosadašnje stanje (npr. radno sposobni samci).

Prema važećem Zakonu, radno sposobni samac ima pravo na naknadu za troškove stanovanja u iznosu do 400,00 kuna mjesečno, plus naknadu za ugroženog kupca energenata u iznosu 200,00 kuna mjesečno, te ukoliko se grije na drva pravo na jednokratni iznos od 1.050,00 kuna.

Prema novom prijedlogu ukoliko bi osnovica za izračun ZMN bila 1.000,00 kn a NTS u iznosu 30% ZMN-a bi imao pravo na NTS u iznosu 300,00 kn mjesečno, plus naknadu za ugroženog kupca energenata. Obzirom da su „troškovi grijanja dio NTS-a“ više ne dobiva jednokratni iznos od 1050,00 kn za ogrjev na drva.

Također, radno nesposobni samac, prema važećem zakonu ima pravo na naknadu za troškove stanovanja u iznosu do 460,00 kuna mjesečno, plus naknadu za ugroženog kupca energenata u iznosu 200,00 kuna mjesečno, te ukoliko se grije na drva pravo na jednokratni iznos od 1.050,00 kuna.

Prema novom prijedlogu ukoliko bi osnovica za izračun ZMN bila 1.000,00 kn a NTS u iznosu 30% ZMN-a bi imao pravo na NTS u iznosu 390,00 kn mjesečno, plus naknadu za ugroženog kupca energenata. Obzirom da su „troškovi grijanja dio NTS-a“ više ne dobiva jednokratni iznos od 1050,00 kn za ogrjev na drva.

Kako će se utvrđivati stvarni troškovi stanovanja obzirom na to da korisnici nerijetko nisu u mogućnosti u potpunosti podmirivati troškove režija i u pravilu imaju razna dugovanja te svaki mjesec iskoriste u potpunosti odobreni iznos NTS-a (za plaćanje redovne mjesečne potrošnje plus dugovanja).

iznos zajamčene minimalne naknade. Nadalje ovim Zakonom povisuje se i postotak koji može ostvariti samac ili kućanstvo te je povišen maksimalni iznos koji može ostvariti kućanstvo što predstavlja povećanje u nominalnom iznosu i uz naknadu na troškove stanovanja koji se priznaju u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade., čime se povećava i iznos naknade za troškove stanovanja.

505	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 43.	<p>Čl. 41. — 43.</p> <p>Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
506	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 43.	<p>Odjeljak 11. Status roditelja njegovatelja ili njegovatelja</p> <p>Smatramo da je status njegovatelja potrebno priznati i potomcima, bračnom ili izvanbračnom drugu osoba starije životne dobi kojima je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege, koje su nepokretne ili se nalaze u uznapredovaloj fazi onkološke ili druge teške bolesti zbog koje nisu sposobne same brinuti o sebi.</p> <p>Priznavanje navedenog prava i reguliranje statusa osoba koje skrbe o starim i nemoćnim članovima obitelji bilo je predviđeno Strategijom socijalne skrbi za starije osobe 2017.-2020., prema kojoj je zakonski okvir kojim bi bilo moguće ostvariti status njegovatelja za skrb o starijim osobama trebao biti uspostavljen do kraja 2020. godine. Imajući navedeno na umu, višekratno smo upozoravali ministarstvo nadležno za poslove socijalne skrbi na potrebu uređenja navedenog instituta, međutim, status njegovatelja do danas nije osiguran članovima obitelji koji skrbe o starim i bolesnim članovima, iako bi se time olakšala tranzicija iz institucionalne u izvaninstitucionalnu skrb o osobama starije životne dobi, a koja predstavlja dugoročni cilj.</p> <p>Nadalje, priznavanje navedenog prava doprinijeti će i pomirenju profesionalnog i obiteljskog života, jer bi omogućio plaćene dopuste za njegu ili status njegovatelja uz naknadu i plaćene doprinose, što je posebno važno u odnosu na žene koje u praksi češće brinu o ostarelim i bolesnim članovima obitelji.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da člankom 43. nije propisano pravo na status njegovatelja.

507	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 43.	Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
508	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 43.	Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
509	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 43.	Propisuju naknadu za troškove stanovanja. Ovdje je potrebno propisati da su JLS dužne osigurati sredstva za troškove stanovanja. Iako u prekršajnim odredbama stoji da će se novčano kazniti one koje to ne čine, smatramo da je obavezu potrebno dodatno naglasiti, jer na području naše mjesne nadležnosti veći dio JLS ne priznaje pravo na troškove stanovanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
510	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	<p>Članak 44.</p> <p>Predlažemo dopunu stavka 2. propisivanjem mogućnosti vođenja postupka za priznavanje prava na naknadu za ugroženog kupca energenata/električne energije i po službenoj dužnosti.</p> <p>Obrazloženje</p> <p>Predlaže se objedinjavanje troškova stanovanja s troškovima ogrjeva svim korisnicima ZMN-a, dok bi se troškovi električne energije i dalje podmirivali u okviru naknade za ugroženog kupca energenata (dalje NUKE) koja se priznaje samcu ili kućanstvu koje ispunjava uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca po propisima kojima se uređuje energetska sektor. Zakon o energiji (NN 120/12, 14/14, 95/15, 102/15, 68/18) propisuje da status ugroženog kupca energije može imati krajnji kupac iz kategorije kućanstva koji se opskrbljuje</p>	Primljeno na znanje	Prilikom donošenja Uredbe o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirivanju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb razmotrit će se navedeno.

kroz obveznu javnu uslugu u okviru univerzalne usluge i/ili obveznu javnu uslugu opskrbe plinom i/ili uslugu opskrbe toplinskom energijom tarifnih kupaca, ako u kućanstvu takvog kupca žive osobe: kojima su tijela nadležna za socijalna pitanja utvrdila stanje ugroženog socijalnog statusa i potrebu za tim oblikom socijalne pomoći, odnosno kojima je utvrđen određeni stupanj invaliditeta, osobe s posebnim potrebama ili osobe lošeg zdravstvenog stanja kod kojih može nastupiti ugroženost života ili zdravlja zbog ograničenja ili obustave opskrbe energijom. Zakon o tržištu električne energije (NN 111/2021) navodi da koncept ugroženih kupaca može uključivati razine prihoda, udio rashoda za energiju u okviru raspoloživog dohotka, energetske učinkovitost domova, ovisnost o električnoj opremi iz zdravstvenih razloga, dob ili druge kriterije. Dakle, energetska siromaštvo ne zahvaća samo najsiromašnije i primatelje ZMN-a, pa bi u tom smislu trebalo proširiti krug korisnika naknada kojima se ono želi suzbiti/olakšati.

Mišljenja smo kako se predloženim obuhvatom korisnika i iznosom naknade neće smanjiti rizik od siromaštva već postojeći standard. Naime, po predloženom bi radno sposobni samac ostvarivao do 240,00 kuna za troškove stanovanja te 80,00 kuna mjesečno na ime pomoći za ogrjev, odnosno ukupno 320,00 kuna. Sada, samac ima pravo na naknadu za troškove stanovanja od 400,00 kuna pa uz troškove ogrjeva mu pripadne 480,00 kuna.

Smatramo i da bi naknada za troškove stanovanja trebala iznositi više od 30% ZMN jer je često objektivno nemoguće pronaći adekvatnu nekretninu po niskoj cijeni. Treba imati u vidu razlike u visini najma za objekte u Zagrebu, turističkom

općini i područjima posebne državne skrbi, prikupljati podatke o njihovim prosječnim visinama te ovisno o tome **odobravati povišenje naknade za troškove stanovanja.**

Nemogućnost snošenja troškova stanovanja i neke bi

u cilju njegova preveniranja. Podsjećamo na obvezu da se prema Nacionalnoj razvojnoj strategiji RH do 2030 (NN 13/2021) prilikom poduzimanja inicijativa usmjerenih na smanjivanje socijalne isključenosti u obzir uzmu i implikacije krize izazvane pandemijom na posebno ugrožene skupine građana, a to su među ostalim, osobe starije dobi, osobe u riziku od siromaštva (slabijeg socio-ekonomskog statusa) i beskućnici.

Jasno bi trebalo propisati i da se troškovi grijanja odnose na sve vrste grijanja, a NUKE samo na električnu energiju (kako se navodi u dijelu dokumenta naziva Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom) jer se pojam energenta odnosi i na plin, toplinsku energiju i dr.

Zabrinjava i hoće li gradovi, a pogotovo neke općine, imati sredstava za podmirivanje troškova stanovanja i utjecaja na smanjenje energetske siromaštva, pa preporučamo razmatranje i drugačijeg modela od predloženog, na način da se kroz NUKE omogući podmirivanje troškova plina, toplinske energije, ogrjeva i dr. širem krugu korisnika, imajući u vidu geografske specifičnosti određenog područja.

Treba propisati mogućnost vođenja postupka za NUKE i po službenoj dužnosti jer se zbog epidemije COVID-19 te potresa u Sisačko-moslavačkoj i dr. županijama potenciralo pitanje dostupnosti javnopravnih tijela i (ne) mogućnosti podnošenja zahtjeva za ostvarivanje različitih prava poglavito starijem stanovništvu koje se ne služi računalima.

511	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	<p>Nije vidljivo da li je pravo i dalje vezano za ostvarivanje prava na ZMN i prava na osobnu invalidninu</p> <p>Čl. 44. st. 1. Propisuje da se pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata (NUKE) priznaje samcu ili kućanstvu koji ispunjava uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca, propisane propisima kojima se uređuje energetski sektor. Smatramo da se uvjeti trebaju propisati propisima koji uređuju sustav socijalne skrbi, jer se radi o pravu iz sustava socijalne skrbi. Slijedom toga ovaj stavak je manjkav.</p> <p>Čl. 44. st. 2. Propisuje da se pravo priznaje na zahtjev samca ili člana kućanstva. Ovdje treba dodati da se pravo priznaje i po službenoj dužnosti ili sasvim ukloniti odredbu, jer u čl. 132. je propisan način pokretanja postupka, koji treba važiti za sva prava.</p> <p>Čl. 44. st. 4. Propisuje da je Zavod dužan u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o smanjenju opsega ili prestanku prava zbog prestanka statusa ugroženog kupca o tome izvijestiti operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača ugroženog kupca. Rok od osam dana od dana izvršnosti je prekratak, jer u praksi često ni ne znamo da je rješenje izvršno do tada, jer nam se nije vratila dostavnica. Nadalje, odredba govori o rješenju o smanjenju opsega prava, što je potpuno pogrešno, jer se takvo rješenje ne donosi. Svi korisnici imaju pravo na NUKE do iznosa od 200,00 kuna. S druge strane, dužnost obavještanja o priznavanju prava nije propisana, a logično je da se i o tome treba obavijestiti, ako se obavještava o prestanku. Sama dužnost obavještanja operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača je isključivo u slučaju kada korisnik ima. Općenito su uvjeti i postupak za NUKE ovim člankom nedovoljno utvrđeni. Možemo se samo nadati da će ih Uredba iz st. 5. dodatno urediti.</p>	Primljeno na znanje	Prilikom donošenja Uredbe o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb razmotrit će se navedeno.
-----	---------------	---	--	---------------------	---

512	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	Potrebno je u navedenom članku definirati sve ono što je sada definirano uredbom.	Nije prihvaćen	U stavku 5. navedena su pitanja koje Urednom propsuje Vlada Republike Hrvatske pa nema potrebe propsivati u navedenom članku.
513	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	Nije vidljivo da li je pravo i dalje vezano za ostvarivanje prava na ZMN i prava na osobnu invalidninu	Nije prihvaćen	Navedeno je propisano Uredbom o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb pa nije potrebno navoditi i u odredbi ovog članka.
514	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	u članku 44. mijenja se stavak 4 : (4) : 'ako zbog promijenjenih okolnosti korisnik kojemu je priznato pravo na NUKE više ne ispunjava uvjete za daljnje korištenje prava, Centar će rješenjem ukinuti rješenje kojim se priznaje predmetno pravo". Obrazloženje : Predviđena je obveza obavještanja operatera distribucijskog sustava i opskrbljivača ugroženog kupca dodatno povećanje opsega poslova, a osobito jer nema mogućnosti utvrditi koji distribucijski sustav je korisnik koristio.	Nije prihvaćen	Prilikom donošenja Uredbe o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb razmotrit će se navedeno.

515	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	<p>Nije vidljivo da li je pravo i dalje vezano za ostvarivanje prava na ZMN i prava na osobnu invalidninu</p> <p>Čl. 44. st. 1. Propisuje da se pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata (NUKE) priznaje samcu ili kućanstvu koji ispunjava uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca, propisane propisima kojima se uređuje energetska sektor. Smatramo da se uvjeti trebaju propisati propisima koji uređuju sustav socijalne skrbi, jer se radi o pravu iz sustava socijalne skrbi. Slijedom toga ovaj stavak je manjkav.</p> <p>Čl. 44. st. 2. Propisuje da se pravo priznaje na zahtjev samca ili člana kućanstva. Ovdje treba dodati da se pravo priznaje i po službenoj dužnosti ili sasvim ukloniti odredbu, jer u čl. 132. je propisan način pokretanja postupka, koji treba važiti za sva prava.</p> <p>Čl. 44. st. 4. Propisuje da je Zavod dužan u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o smanjenju opsega ili prestanku prava zbog prestanka statusa ugroženog kupca o tome izvijestiti operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača ugroženog kupca. Rok od osam dana od dana izvršnosti je prekratak, jer u praksi često ni ne znamo da je rješenje izvršno do tada, jer nam se nije vratila dostavnica. Nadalje, odredba govori o rješenju o smanjenju opsega prava, što je potpuno pogrešno, jer se takvo rješenje ne donosi. Svi korisnici imaju pravo na NUKE do iznosa od 200,00 kuna. S druge strane, dužnost obavještanja o priznavanju prava nije propisana, a logično je da se i o tome treba obavijestiti, ako se obavještava o prestanku. Sama dužnost obavještanja operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača je prekratak, jer ne znamo kojeg opskrbljivača pojedini korisnik ima. Općenito su uvjeti i postupak za NUKE ovim člankom nedovoljno utvrđeni. Možemo se samo nadati da će ih Uredba iz st. 5. dodatno urediti.</p>	Nije prihvaćen	Uredbom o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb su propisani uvjeti za priznavanje prava. Prilikom izmjene navedene Uredbe razmotrit će se komentar.
-----	------------------------------------	---	--	----------------	--

516	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	<p>Nije vidljivo da li je pravo i dalje vezano za ostvarivanje prava na ZMN i prava na osobnu invalidninu</p> <p>Čl. 44. st. 1. Propisuje da se pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata (NUKE) priznaje samcu ili kućanstvu koji ispunjava uvjete za stjecanje statusa ugroženog kupca, propisane propisima kojima se uređuje energetske sektor. Smatramo da se uvjeti trebaju propisati propisima koji uređuju sustav socijalne skrbi, jer se radi o pravu iz sustava socijalne skrbi. Slijedom toga ovaj stavak je manjkav.</p> <p>Čl. 44. st. 2. Propisuje da se pravo priznaje na zahtjev samca ili člana kućanstva. Ovdje treba dodati da se pravo priznaje i po službenoj dužnosti ili sasvim ukloniti odredbu, jer u čl. 132. je propisan način pokretanja postupka, koji treba važiti za sva prava.</p> <p>Čl. 44. st. 4. Propisuje da je Zavod dužan u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o smanjenju opsega ili prestanku prava zbog prestanka statusa ugroženog kupca o tome izvijestiti operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača ugroženog kupca. Rok od osam dana od dana izvršnosti je prekratak, jer u praksi često ni ne znamo da je rješenje izvršno do tada, jer nam se nije vratila dostavnica. Nadalje, odredba govori o rješenju o smanjenju opsega prava, što je potpuno pogrešno, jer se takvo rješenje ne donosi. Svi korisnici imaju pravo na NUKE do iznosa od 200,00 kuna. S druge strane, dužnost obavještanja o priznavanju prava nije propisana, a logično je da se i o tome treba obavijestiti, ako se obavještava o prestanku. Sama dužnost obavještanja operatora distribucijskog sustava i opskrbljivača je također upitna, jer ne znamo kojeg opskrbljivača pojedini korisnik ima. Općenito su uvjeti i postupak za NUKE ovim člankom nedovoljno utvrđeni. Možemo se samo nadati da će ih Uredba iz st. 5. dodatno urediti.</p>	Nije prihvaćen	Uredbom o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb su propisani uvjeti za priznavanje prava. Prilikom izmjene gore navedene Uredbe razmotrit će se komentari.
-----	------------------------------------	---	---	----------------	--

517	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	Stavak 2 , alineja 2 - povećati iznos vaučera za životno ugrozene korisnike (medicinski aparati) GI " Pomozimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen	Visina naknade propisana je Uredbom o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb pa nema potrebe propisivati i ovim zakonom.
518	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	U vrijeme digitalizacije, zastarjelo je svaki mjesec fizički ići u FINU sa rješenjem i popratnom dokumentacijom platiti račun za električnu energiju. Ministarstvu je potrebno dva klika na "enter" kako bi se ovo pravo digitaliziralo.	Primljeno na znanje	Priilikom donošenja Uredbe o mjesečnom iznosu naknade za ugroženog kupca energenata, načinu sudjelovanja u podmirenju troškova energenata korisnika naknade i postupanju nadležnih centara za socijalnu skrb razmotrit će se navedeno
519	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 44.	(2) Pravo iz stavka 1. ovoga članka priznaje se na zahtjev samca, predstavnika kućanstva ili po službenoj dužnosti.	Nije prihvaćen	Pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata priznaje se samo na zahtjev samca ili predstavnika kućanstva.
520	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Propisano je da se naknada za osobne potrebe priznaje učeniku osnovne i srednje škole... Primjedba se odnosi na terminologiju, učenici nisu naznačeni kao korisnici prava i usluga. Nadalje, postoji mogućnost da korisnik smještaja privremeno nije uključen u obrazovanje. Primjerice dogodi se gubitak vida i dijete ne upiše tu školsku godinu srednju školu već pauzira i godinu dana koristi uslugu smještaja radi provođenja programa psihosocijalne rehabilitacije zbog oštećenja vida. Posljedično ne bi moglo ostvariti naknadu za osobne potrebe jer nije u obrazovanju. Prijedlog je termin dijete školske dobi ili dijete osnovnoškolske i srednjoškolske dobi.	Prihvaćen	Prihvaća se.
521	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	U članku 45. stavak 2 predlaže se u točki 1. i 2. povećati iznos osnovica na 100%. Obrazloženje: Iznos od 50, odnosno 70% osnovice nije prihvatljiv jer su troškovi koje osobe trebaju podmiriti daleko iznad 100% osnovice.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se. Naime, ovim predlogom Zakona povećan je iznos u odnosu na trenutno važeći propis.
522	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	U članku 45. stavak 2 predlaže se u točki 1. i 2. povećati iznos osnovice na 100%. Obrazloženje: Iznos od 50, odnosno 70% osnovice nije prihvatljiv jer su troškovi koje osobe trebaju podmiriti daleko iznad i 100% osnovice.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se. Naime, ovim predlogom Zakona povećan je iznos u odnosu na trenutno važeći propis.

523	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Mijenja se članak 45 i glasi: (1) Naknadu za osobne potrebe priznat će se korisniku prava na uslugu stalnog smještaja ili organiziranog stanovanja, ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju. (2) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona za učenike osnovne škole i odraslu osobu 50% osim, osobe u dobi od 18-21. godine života kojoj se kao i učeniku srednje škole priznaje 70% osnovice. (3) Rješenjem o priznavanju prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja priznaje se i pravo na osobne potrebe s istovjetnim početkom. (4) Pravo na naknadu za osobne potrebe prestaje s danom prestanka usluge smještaja ili organiziranog stanovanja odnosno s danom promijenjenih okolnosti ako korisnik ostvari prihod kojim može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba u priznatom iznosu.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se. Naime, ovim predlogom Zakona povećan je iznos u odnosu na trenutno važeći propis.
524	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Pravo na naknadu za osobne potrebe treba biti priznato svoj djeci bez obzira na dob ukoliko se radi o djeci kojoj se priznaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja. Predloženi način kojim se naknada za osobne potrebe ne priznaje djeci predškolske dobi mogao bi upućivati na diskriminaciju po dobi. U stavku 1. terminološki promijeniti opis korisnika iz „učenika osnovne i srednje škole“ u „dijete osnovnoškolske i srednjoškolske dobi“ kako se pravo ne bi ograničilo samo na djecu koja se nalaze u sustavu obrazovanja. Primjerice, postoji mogućnost da dijete ne bude upisano npr. u prvi razred srednje škole već pauzira školovanje na jednu godinu kako bi se naviknulo na novonastale teškoće (npr. gubitak vida) te u toj godini dana koristi uslugu smještaja radi provođenja programa psihosocijalne rehabilitacije zbog oštećenja vida.	Djelomično prihvaćen	Komentar vezan uz stavak 1. se prihvaća. Ostalo se ne prihvaća iz razloga što su djeci predškolskog uzrasta zadovoljene sve potrebe u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

525	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	predlažemo osobito uzeti u obzir žrtve nasilja koje su bile prisiljene napustiti svoj dom i smjestiti se u sklonište ili drugi alternativni smještaj.	Primljeno na znanje	Napominjemo da su člankom 45. stavkom 1. obuhvaćene svi kojima je priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja ako vlastitim приходима ne mogu osigurati zadovoljavanje osnovnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju.
526	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Propisano je da se naknada za osobne potrebe priznaje učeniku osnovne i srednje škole... Primjedba se odnosi na terminologiju, učenici nisu naznačeni kao korisnici prava i usluga. Nadalje, postoji mogućnost da korisnik smještaja privremeno nije uključen u obrazovanje. Primjerice dogodi se gubitak vida i dijete ne upiše tu školsku godinu srednju školu već pauzira i godinu dana koristi uslugu smještaja radi provođenja programa psihosocijalne rehabilitacije zbog oštećenja vida. Posljedično ne bi moglo ostvariti naknadu za osobne potrebe jer nije u obrazovanju. Prijedlog je termin dijete školske dobi ili dijete osnovnoškolske i srednjoškolske dobi.	Prihvaćen	Prihvaća se
527	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Čl.45. Trebalo bi razgraničiti visinu naknade ovisno o tome da li korisnik usluge smještaja ima roditelje koji mogu određenim iznosom sudjelovati u zadovoljavanju njegovih osobnih potreba ili se radi o djeci bez odgovarajuće roditeljske skrbi kojima je ta naknada jedini „džeparac.“	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
528	Udruga udomitelja PGŽ DAMDOM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Podržavamo prijedlog Foruma za kvalitetno udomiteljstvo te smatramo da su neopravdano izostavljena djeca jasličke i vrtičke dobi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

529	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	<p>(1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se učeniku osnovne i srednje škole, mlađoj punoljetnoj osobi, odrasloj osobi i osobi starije životne dobi kojoj se priznaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju. Treba osigurati svima bez obzira na njihovu dob.</p> <p>(2) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona i iznosi:</p> <p>1. 50% osnovice za učenika osnovne škole, odraslu i osobu starije životne dobi</p> <p>2. 70% osnovice za učenika srednje škole i mlađu punoljetnu osobu.</p> <p>Dodatni još predškolsku djecu u iznosu od 30%.</p> <p>Ne treba ukidati postojeća prava.</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se iz razloga što su djeci predškolskog uzrasta zadovoljene sve potrebe u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.
530	ZIPKA Udruga udomitelja za djecu i mlade Varaždinske županije	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Pravo na naknadu za osobne potrebe potrebno je osigurati i djeci koja su korisnici usluge smještaja ili organiziranog stanovanja, neovisno o njihovoj dobi, odnosno od dana njihovog rođenja. Uz to, ostvarivanje prava ne bi smjelo biti ograničeno obrazovnim statusom, pa predlažemo mijenjanje terminologije iz „učenik osnovne škole“ i „učenik srednje škole“ u "dijete osnovnoškolske dobi" i "dijete srednjoškolske dobi".	Djelomično prihvaćen	Prihvaća se dio koji se odnosi na terminologiju dok se ne prihvaća dio koji se odnosi na kronološku dob. Naime, djeci predškolskog uzrasta zadovoljene su sve potrebe u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.
531	Mladenka Ravenski	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	U cijelosti podržavam stavove Foruma za kvalitetno udomiteljstvo djece	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

532	Forum za kvalitetno udomiteljstvo djece-udomitelji za djecu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Pravo na naknadu za osobne potrebe trebala bi se priznati i djeci korisnicima usluge smještaja ili organiziranog stanovanja predškolske i vrtićke dobi. Velik dio djece u sustavu pripada u kategoriju koja ovdje nije navedena, tj. dobi mlađe od one osnovnoškolske te bi sukladno tome također trebala biti ovdje navedena. Nadalje, izostala je i kategorija punoljetnih osoba koje su u nekom obliku doškoloavanja, edukacije ili izvanrednog studija koji bi po ovom prijedlogu pripadali kategoriji odraslih osoba i sukladno tome dobili manji iznos. Isti nisu obuhvaćeni Naknadnom za redovito studiranje jer se ona odnosi na redoviti opis sveučilišnih ili stručnih studija, a to nisu jedine obrazovne mogućnosti nakon srednje škole.	Nije prihvaćen	Napominjemo da djeci predškolskog uzrasta zadovoljene sve potrebe u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.
533	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	Mijenja se članak 45 i glasi: (1) Naknadu za osobne potrebe priznat će se korisniku prava na uslugu stalnog smještaja ili organiziranog stanovanja, ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju. (2) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona za učenike osnovne škole i odraslu osobu 50% osim, osobe u dobi od 18-21. godine života kojoj se kao i učeniku srednje škole priznaje 70% osnovice. (3) Rješenjem o priznavanju prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja priznaje se i pravo na osobne potrebe s istovjetnim početkom. (4) Pravo na naknadu za osobne potrebe prestaje s danom prestanka usluge smještaja ili organiziranog stanovanja odnosno s danom promijenjenih okolnosti ako korisnik ostvari prihod kojim može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba u priznatom iznosu.	Nije prihvaćen	Odredba jasno propisuje uvjete za priznavanje prava.

534	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	<p>Propisano je da se naknada za osobne potrebe priznaje učeniku osnovne i srednje škole...</p> <p>Primjedba se odnosi na terminologiju, učenici nisu naznačeni kao korisnici prava i usluga. Nadalje, postoji mogućnost da korisnik smještaja privremeno nije uključen u obrazovanje.</p> <p>Primjerice dogodi se gubitak vida i dijete ne upiše tu školsku godinu srednju školu već pauzira i godinu dana koristi uslugu smještaja radi provođenja programa psihosocijalne rehabilitacije zbog oštećenja vida.</p> <p>Posljedično ne bi moglo ostvariti naknadu za osobne potrebe jer nije u obrazovanju.</p> <p>Prijedlog je termin dijete školske dobi ili dijete osnovnoškolske i srednjoškolske dobi.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.
535	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	<p>Propisano je da se naknada za osobne potrebe priznaje učeniku osnovne i srednje škole...</p> <p>Primjedba se odnosi na terminologiju, učenici nisu naznačeni kao korisnici prava i usluga. Nadalje, postoji mogućnost da korisnik smještaja privremeno nije uključen u obrazovanje.</p> <p>Primjerice dogodi se gubitak vida i dijete ne upiše tu školsku godinu srednju školu već pauzira i godinu dana koristi uslugu smještaja radi provođenja programa psihosocijalne rehabilitacije zbog oštećenja vida.</p> <p>Posljedično ne bi moglo ostvariti naknadu za osobne potrebe jer nije u obrazovanju.</p> <p>Prijedlog je termin dijete školske dobi ili dijete osnovnoškolske i srednjoškolske dobi.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.

536	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 45.	<p>Propisano je da se naknada za osobne potrebe priznaje učenicu osnovne i srednje škole...</p> <p>Primjedba se odnosi na terminologiju, učenici nisu naznačeni kao korisnici prava i usluga. Nadalje, postoji mogućnost da korisnik smještaja privremeno nije uključen u obrazovanje.</p> <p>Primjerice dogodi se gubitak vida i dijete ne upiše tu školsku godinu srednju školu već pauzira i godinu dana koristi uslugu smještaja radi provođenja programa psihosocijalne rehabilitacije zbog oštećenja vida.</p> <p>Posljedično ne bi moglo ostvariti naknadu za osobne potrebe jer nije u obrazovanju.</p> <p>Prijedlog je termin dijete školske dobi ili dijete osnovnoškolske i srednjoškolske dobi.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.
537	Katarina Opacić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	<p>Propisuje uvjete za priznavanje prava na jednokratnu naknadu, koji su i ovim Nacrtom prešturi i ostavljaju prevelik prostor za diskrecijsku ocjenu, što dovodi do neujednačenog postupanja čak i na razini jednog Centra, a kamoli na razini RH. O jednokratnoj naknadi bi trebalo donijeti cijeli pravilnik, a ne pravo sabiti u jedva dva članka. Trebalo bi detaljnije navesti koji su to izvanredni troškovi nastali uslijed trenutnih životnih okolnosti zbog kojih korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe, odnosno što se sve može pod njima podrazumijevati. Ovaj opis od 4-5 okolnosti nije ni približno dovoljan za ujednačenost postupanja, kojoj se ovim Nacrtom navodno teži.</p> <p>Čl. 46. st.2. Obzirom da nije usklađen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, stoga je prijedlog da se nadopuni mogućnost dobivanja JNP djeci ili mlađim punoljetnicima na smještaju za izvanredne troškove izleta ili za maturalna putovanja.</p>	Djelomično prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi. U članku 46. stavak 2. prihvaća se komentar u dijelu izmjene terminologije.

538	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	<p>Propisuje uvjete za priznavanje prava na jednokratnu naknadu, koji su i ovim Nacrtom prešturi i ostavljaju prevelik prostor za diskrecijsku ocjenu, što dovodi do neujednačenog postupanja čak i na razini jednog Centra, a kamoli na razini RH. O jednokratnoj naknadi bi trebalo donijeti cijeli pravilnik, a ne pravo sabiti u jedva dva članka. Trebalo bi detaljnije navesti koji su to izvanredni troškovi nastali uslijed trenutnih životnih okolnosti zbog kojih korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe, odnosno što se sve može pod njima podrazumijevati. Ovaj opis od 4-5 okolnosti nije ni približno dovoljan za ujednačenost postupanja, kojoj se ovim Nacrtom navodno teži.</p> <p>Čl. 46. st.2. Obzirom da nije usklađen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, stoga je prijedlog da se nadopuni mogućnost dobivanja JNP djeci ili mlađim punoljetnicima na smještaju za izvanredne troškove izleta ili za maturalna putovanja.</p>	Djelomično prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi. U članku 46. stavak 2. prihvaća se komentar u dijelu izmjene terminologije
539	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	Predlažemo da se kao poseban kriterij propiše da se pravo na novčanu naknadu priznaje žrtvama rodno uvjetovanog nasilja i njihovoj djeci, osobito imajući u vidu okolnost da li se žrtve morale napustiti svoj dom i smjestiti se u sklonište ili pronaći alternativni smještaj.	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.

540	Udruga udomitelja PGŽ DAMDOM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	Smatram da bi se pravo na jednokratnu naknadu trebalo posebno regulirati za udomljenu djecu. Razlog tome je što djeca često dolaze u obitelj bez odgovarajuće odjeće, obuće, školskog pribora i sl. Osim toga, uglavnom se radi o djeci koja imaju poteškoće ili probleme u ponašanju pa su skloni gubljenju, uništavanju stvari, izazivanju situacija koje iziskuju trošak udomiteljima. Veliki trošak udomiteljima izaziva škola u prirodi, ekurzije, maturalna putovanja, Prve pričesti, Krizme.... Poznato je da jednokratna naknada udomiteljima ovisi o senzibiliziranosti socijalnih radnika, stoga bi bilo dobro da se propiše maksimalan iznos uz kontrolu i predočenje dokaza o utrošenim sredstvima.	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.
541	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	(1) Pravo na jednokratnu naknadu priznaje se samcu ili kućanstvu koje zbog podmirenja izvanrednih troškova nastalih uslijed trenutnih životnih okolnosti (rođenja ili obrazovanja djeteta, bolesti ili smrti člana obitelji, prirodne nepogode i slično) nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe. Dodati poseban stavak članka za udomiteljske obitelji. I staviti da udomiteljska obitelj/ korisnik ima pravo jednom godišnje na jednokratnu pomoć i definirati uvjete koje ne mogu biti kao kod ostalih korisnika. Tu često dolazi do spora između udomiteljskih obitelji i Centara za socijalnu skrb. Nekoliko puta je od strane Ministarstva rečeno da će se spustiti upute za jednokratne naknade za udomiteljske obitelji, što nije nikada učinjeno.	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.
542	ZIPKA Udruga udomitelja za djecu i mlade Varaždinske županije	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	U članku 46. trebalo bi dodati i stavku 3. koja će glasiti: „Prilikom smještaja u udomiteljsku obitelj korisnik ima pravo na jednokratnu naknadu u maksimalnom iznosu.“ Naime, iz iskustva udomitelja, u praksi smještavanja djece i mladih u udomiteljsku obitelj, djeca i mladi dolaze vrlo često nikako ili neodgovarajuće opremljena što iziskuje velike vanredne troškove udomitelja.	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.

543	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	Pravo na jedokratnu naknadu bi trebalo biti priznavano za sve potrebe djece i odraslih smještenih u udomiteljske obitelji. Naime, praksa je sada da se udomitelji upućuju da za djecu mlade koriste rabljenu odjeću i obuću, a isto tako i za odrasle osobe. Moraju li se djeca iz udomiteljskih obitelji sramiti sebe i zbog odjeće i obuće i biti drugotna? Nerazumijevanje stvarne prirode diskriminacije, izlaska iz deprivacije se pokazuje upravo u dvostrukim porukama kad su pitanju jednokratne naknade. Radi čega je uopće potrebno ograničiti godišnji iznos? "korisniku usluge smještaja ili organiziranog stanovanja u slučaju trenutne potrebe koja ne može biti zadovoljena u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja". Procjena postoji li ta trenutna potreba i (ne)može li se ona zadovoljiti ostavljena je samo i isključivo stručnom radniku bez jasno naznačenih uputa i kriterija što dovodi do konfuzije i neujednačenog rada.	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.
544	Forum za kvalitetno udomiteljstvo djece-udomitelji za djecu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	Pravo na jedokratnu naknadu (u maksimalnom iznosu) trebala bi se priznati prilikom smještaja djeteta u udomiteljsku obitelj. Vrlo često je slučaj da dijete dolazi u udomiteljsku obitelj bez osnovnih materijalnih stvari potrebnih svakom pojedincu, a iznosi opskrbe nisu dovoljni da se njome svi ti troškovi podmire. Također, praksa (u slučaju udomiteljskih obitelji) je pokazala da priznavanje jednokratnih naknada ovisi o razini senzibiliranosti stručnih radnika za djecu iz udomiteljskih obitelji i da ne postoji ujednačenosti rada CZSS u priznavanju ove naknade. I ovim prijedlogom Zakona je isto vrlo šturo i višeznačno određeno. Primjer toga je Članak 46., Stavak 2., Točka 4. "korisniku usluge smještaja ili organiziranog stanovanja u slučaju trenutne potrebe koja ne može biti zadovoljena u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja". Procjena postoji li ta trenutna potreba i (ne)može li se ona zadovoljiti ostavljena je samo i isključivo stručnom radniku bez jasno naznačenih uputa i kriterija što dovodi do konfuzije i neujednačenog rada.	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.

545	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	<p>Podržavam slijedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih i radnika i Hrvatske komre socijalnih radnika " Propisuje uvjete za priznavanje prava na jednokratnu naknadu, koji su i ovim Nacrtom prešturi i ostavljaju prevelik prostor za diskrecijsku ocjenu, što dovodi do neujednačenog postupanja čak i na razini jednog Centra, a kamoli na razini RH. O jednokratnoj naknadi bi trebalo donijeti cijeli pravilnik, a ne pravo sabiti u jedva dva članka. Trebalo bi detaljnije navesti koji su to izvanredni troškovi nastali uslijed trenutnih životnih okolnosti zbog kojih korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe, odnosno što se sve može pod njima podrazumijevati. Ovaj opis od 4-5 okolnosti nije ni približno dovoljan za ujednačenost postupanja, kojoj se ovim Nacrtom navodno teži.</p> <p>Čl. 46. st.2. Obzirom da nije uskladen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, stoga je prijedlog da se nadopuni mogućnost dobivanja JNP djeci ili mlađim punoljetnicima na smještaju za izvanredne troškove izleta ili za maturalna putovanja."</p>	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi. U članku 46. stavak 2. prihvaća se komentar u dijelu izmjene terminologije.
-----	--------------	---	--	----------------	---

546	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	<p>Mijenja se članak 46. i sada glasi:</p> <p>(1) Pravo na jednokratnu naknadu može se priznati radi podmirenja izvanrednih troškova pojedinca ili kućanstva nastalih uslijed trenutnih životnih okolnosti (primjerice rođenja ili obrazovanja djeteta, bolesti ili smrti člana obitelji, prirodne nepogode, nabave osnovnih predmeta kućanstva, odjeće ili obuće i drugoga), a koji nemaju načina ni mogućnosti podmiriti te izvanredne osnovno životne potrebe.</p> <p>(2) Iznimno, pravo na jednokratnu naknadu može se priznati i:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. učeniku srednje škole koji je korisnik prava na uslugu smještaja u udomiteljskoj obitelji za kupnju obveznih školskih udžbenika, ako to pravo ne ostvaruje po drugoj osnovi 2. korisniku privremenog smještaja u kriznim situacijama radi naknade troškova prijevoza u mjesto prebivališta, vlastitu ili udomiteljsku obitelj, dom socijalne skrbi, kod drugog pružatelja usluge odnosno drugu ustanovu ili 3. korisniku usluge smještaja ili organiziranog stanovanja u slučaju trenutne potrebe koja ne može biti zadovoljena u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja. <p>(4) O odobrenju kao i iznosu jednokratne naknade odlučuje nadležni socijalni radnik koji će uzeti u obzir mogućnost zadovoljenja neke potrebe na drugi način i izrađuje stručno mišljenje koje prikazuje potrebu u uzročno-posljedičnoj vezi i temeljem kojega će biti donijeto rješenje.</p>	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Ne prihvaćamo komentar jer bi se izgubila svrha, a to je nemogućnost podmirenja osnovnih životnih potreba.
-----	---	---	--	----------------	--

547	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	<p>Propisuje uvjete za priznavanje prava na jednokratnu naknadu, koji su i ovim Nacrtom prešturi i ostavljaju prevelik prostor za diskrecijsku ocjenu, što dovodi do neujednačenog postupanja čak i na razini jednog Centra, a kamoli na razini RH. O jednokratnoj naknadi bi trebalo donijeti cijeli pravilnik, a ne pravo sabiti u jedva dva članka. Trebalo bi detaljnije navesti koji su to izvanredni troškovi nastali uslijed trenutnih životnih okolnosti zbog kojih korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe, odnosno što se sve može pod njima podrazumijevati. Ovaj opis od 4-5 okolnosti nije ni približno dovoljan za ujednačenost postupanja, kojoj se ovim Nacrtom navodno teži.</p> <p>Čl. 46. st.2. Obzirom da nije usklađen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, stoga je prijedlog da se nadopuni mogućnost dobivanja JNP djeci ili mlađim punoljetnicima na smještaju za izvanredne troškove izleta ili za maturalna putovanja.</p>	Djelomično prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirjenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirjenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi. U članku 46. stavak 2. prihvaća se komentar u dijelu izmjene terminologije
548	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	<p>Propisuje uvjete za priznavanje prava na jednokratnu naknadu, koji su i ovim Nacrtom prešturi i ostavljaju prevelik prostor za diskrecijsku ocjenu, što dovodi do neujednačenog postupanja čak i na razini jednog Centra, a kamoli na razini RH. O jednokratnoj naknadi bi trebalo donijeti cijeli pravilnik, a ne pravo sabiti u jedva dva članka. Trebalo bi detaljnije navesti koji su to izvanredni troškovi nastali uslijed trenutnih životnih okolnosti zbog kojih korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe, odnosno što se sve može pod njima podrazumijevati. Ovaj opis od 4-5 okolnosti nije ni približno dovoljan za ujednačenost postupanja, kojoj se ovim Nacrtom navodno teži.</p> <p>Čl. 46. st.2. Obzirom da nije usklađen Zakon o socijalnoj skrbi i Zakon o udomiteljstvu, stoga je prijedlog</p> <p>dobivanja JNP djeci ili mlađim punoljetnicima na smještaju za izvanredne troškove izleta ili za maturalna putovanja.</p>	Djelomično prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirjenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakog pojedinog postupka potrebno je utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirjenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi. U članku 46. stavak 2. prihvaća se komentar u dijelu izmjene terminologije.

549	ankica mrkšić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	Misljenja sam da jednokratna naknada treba biti regulirana uz to i vremenski čekanja na istu . Mišljenja sam da su najugroženiji novi korisnici zbog skupljanja potrebne dokumentacije i u tom periodu čekanja prava doslovce nemaju nikakve prihode.Pa smatram da je tad bitan vremenski kratak rok ne više od sedam dana do ostvarivanja jednokratne naknade .	Nije prihvaćen	Uvažavajući utvrđivanje svih činjenica i okolnosti o kojima ovisi priznavanje prava, Zakonom je propisan rok od osam dana za priznavanje prava.
550	Ante Zorić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	slažem se sa prethodnim komentarom	Nije prihvaćen	Nije moguće propisati i pobrojati sve nepovoljne životne situacije u kojima se osoba može naći. U postupku priznavanja prava stručni radnici moraju utvrditi da zbog izvanrednih troškova korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe.
551	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 46.	Razumijem da je nemoguće taksativno nabrojati apsolutno sve opravdane razloge traženja jednokratne naknade, ali trebalo bi se izbjeći pisanje općenitih riječi kao što je "i slično". U praksi se pokazalo da se kroz to "slično" svašta želi progurati, te se i korisnici u svojim zahtjevima "hvataju" za tu riječ jer je općenita i može se na različite načine interpretirati.	Nije prihvaćen	Nije moguće propisati i pobrojati sve nepovoljne životne situacije u kojima se osoba može naći. U postupku priznavanja prava stručni radnici moraju utvrditi da zbog izvanrednih troškova korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe.
552	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	"osobito opravdani slučajevi" – dopuniti koje su to posebno opravdane situacije u kojima Zavod može odobriti 10.000,00 kuna jednokratne	Nije prihvaćen	Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.
553	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	Predlažemo osobito uzeti u obzir žene žrtve rodno uvjetovanog nasilja i njihovu djecu, osobito ako su zbog nasilja bile prisiljene napustiti svoj dom, te ih smatrati iznimnim, osobito opravdanim slučajem u kojem Zavod može priznati uvećanu jednokratnu naknadu, te propisati mogućnost isplate u naravi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
554	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	U st.3. - priznavanje prava uz prethodnu suglasnost Ministarstva radi osiguravanja ujednačenosti postupanja Zavoda. Uz davanje suglasnosti bez odgode, a najkasnije u roku od 15 dana.	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga Zakona predviđeno je da Zavod za socijalni rad rješava u prvom stupnju o pravima iz socijalne skrbi. Naime, stručni radnici imaju uvid u cjelokupnu životnu situaciju korisnika, a Ministarstvo samo ima uvid u dostavljenu dokumentaciju.

555	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	U članku 47. mijenja se stavak 3 .i sada glasi: “(3) Iznimno, u osobito opravdanim slučajevima, Zavod može jednom godišnje priznati uvećanu jednokratnu naknadu u iznosu koja podmiruje izvanredne troškove uslijed trenutnih životnih okolnosti.” Smatram da postoje opravdane situacije kada iznos uvećane jednokratne naknade može iznositi i više od predloženih 10.000,00 kuna, npr. uređenje sanitarnog čvora, ugradnju lifta, obnovu ili dogradnju kuće. Ova naknada jednokratno odobrena može značajno poboljšati uvjete stanovanja djece iz obitelji slabijeg materijalnog statusa.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
556	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	U potpunosti podržavamo prijedlog udruge B.a.B.e.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
557	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	Budući Zakon sada predlaže mogućnost priznavanja uvećane jednokratne naknade od 10.000,00 jednom godišnje po kriteriju „u naročito opravdanim slučajevima“, primjedba na ovaj dio se tiče da nisu dani kriteriji za priznavanje ovog prava, pa je nejasno na temelju kriterijima će se prosuđivati što je to „naročito opravdani slučaj“. Obzirom da se žene žrtve obiteljskog nasilja smještene u skloništima/sigurnim kućama nalaze doista u situaciji trenutnih izvanrednih okolnosti koje zahtijevaju veće životne troškove (često sa djecom bivaju smještene bez elementarnih stvari za život za sebe i djecu), sasvim je sigurno da se radi o više nego izvanrednim okolnostima koje zahtijevaju povećane troškove, jednako odnosno čak i više od svih drugih događaji iz članka 46. stavak 1 kojima se osobi može priznati pravo na jednokratnu naknadu. Stoga se predlaže Zakonom propisati da će se žrtvama obiteljskog nasilja osigurati uvećana jednokratna naknada prilikom stambenog zbrinjavanja kao žrtvama obiteljskog nasilja	Nije prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirjenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer kod svakom pojedinom postupku potrebno utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirjenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.
558	Limo Doigos	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	osobito opravdani slučajevi” – dopuniti koje su to posebno opravdane situacije u kojima Zavod može odobriti 10.000,00 kuna jednokratne	Nije prihvaćen	Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.

559	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	U članku 47. mijenjaju se stavci 1. i 2. i sada glase (1) Ukupni iznos priznatih jednokratnih naknada gledano za razdoblje 12 mjeseci može iznositi najviše 500% osnovice za samca, odnosno 700% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona za kućanstvo. (2) Iznimno, u osobito opravdanim slučajevima, Zavod može jednom godišnje priznati uvećanu jednokratnu naknadu u iznosu do 10.000,00 kuna.	Nije prihvaćen	Smatramo pravdanim propisati mogućnost da se jednokratna naknada može se isplatiti i u naravi, ako se na temelju utvrđenih okolnosti ocijeni ili se može osnovano pretpostaviti da korisnik naknadu neće koristiti namjenski.
560	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	"osobito opravdani slučajevi" – dopuniti koje su to posebno opravdane situacije u kojima Zavod može odobriti 10.000,00 kuna jednokratne	Nije prihvaćen	Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.
561	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	"osobito opravdani slučajevi" – dopuniti koje su to posebno opravdane situacije u kojima Zavod može odobriti 10.000,00 kuna jednokratne	Nije prihvaćen	Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.
562	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	U članku 47. dodati stavak 2. koji glasi: „Ograničenja iznosa priznatih jednokratnih naknada iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju za slučajeve nabavke lijekova za korisnike usluge smještaja u domovima za starije osobe.". Naime, domovi za starije osobe često nabavljaju lijekove koji nisu besplatni za krajnjeg korisnika temeljem izdanog recepta izabranog liječnika. Obzirom da zbroj tih troškova na godišnjoj razini može prijeći ukupni iznos jednokratne pomoći u jednoj godini, kako je predviđeno u stavku 1., predlaže se ovo izuzeće.	Djelomično prihvaćen	Priznavanje prava na jednokratnu naknadu propisano je samo ukoliko korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Stoga nije moguće prihvatiti prijedlog jer je kod svakog pojedinog postupka potrebno utvrditi činjenicu da korisnik nije u mogućnosti podmiriti osnovne životne potrebe zbog podmirenja izvanrednih troškova. Nemoguće je sve izvanredne životne okolnosti predvidjeti i propisati u pravnoj normi.
563	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 47.	Stavak 3. Priznavanje prava na uvećanu jednokratnu naknadu trebalo bi obavezno biti uz prethodnu suglasnost Ministarstva ako se želi osigurati ujednačenost u postupanju Zavoda, a izdavanje takve suglasnosti trebalo bi ograničiti na rok od 15 dana.	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga Zakona predviđeno je da Zavod za socijalni rad rješava u prvom stupnju o pravima iz socijalne skrbi. Naime, stručni radnici imaju uvid u cjelokupnu životnu situaciju korisnika, a Ministarstvo samo ima uvid u dostavljenu dokumentaciju.
564	Grad Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 48.	Potrebno je definirati način i rokove razmjene podataka (mjesечно, godišnje..) jer iako postoji takva odredba u važećem zakonu u praksi ista se ne provodi.	Prihvaćen	Propisat će se pravilnikom način i rokove razmjene podataka u skladu s važećim propisima .
565	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 48.	Propisuje da Zavod razmjenjuje podatke o priznatim JN s JLS odnosno Gradom Zagrebom. Ovdje bi trebalo propisati način i rokove razmjene podataka.	Prihvaćen	Propisat će se pravilnikom način i rokovi razmjene podataka u skladu s važećim propisima.

566	Krapinsko-zagorska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 48.	U članku 48. treba dodati „te jedinicama područne (regionalne) samouprave“. Naime, i jedinice područne samouprave odobravaju jednokratne novčane naknade zbog teških životnih prilika te nam je dosadašnja praksa pokazala kako je važno razmjenjivati podatke i surađivati u rješavanju konkretnih poteškoća poput sanacija stambenih objekata i slično.	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen i unesen u tekst Nacrta.
567	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 48.	Nije jasno na koji način će se definirati razmjena podataka te se predlaže to razraditi.	Prihvaćen	Propisat će se pravilnikom način i rokovi razmjene podataka u skladu s važećim propisima.
568	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 48.	Propisuje da Zavod razmjenjuje podatke o priznatim JN s JLS odnosno Gradom Zagrebom. Ovdje bi trebalo propisati način i rokove razmjene podataka.	Prihvaćen	Propisat će se pravilnikom način i rokovi razmjene podataka u skladu s važećim propisima.
569	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 48.	Propisuje da Zavod razmjenjuje podatke o priznatim JN s JLS odnosno Gradom Zagrebom. Ovdje bi trebalo propisati način i rokove razmjene podataka.	Prihvaćen	Propisat će se pravilnikom način i rokovi razmjene podataka u skladu s važećim propisima.
570	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 49.	Propisuje uvjete, iznos i način isplate naknade za pogrebne troškove. Smatramo da je u st. 1. t. 2. pod. a) nepotrebno navedeno „ili član kućanstva koje je korisnik prava na ZMN“, jer tome prethodi izraz „korisnik prava na ZMN“, a budući su korisnik prava svi članovi kućanstva, nema potrebe to navoditi zasebno. Čl. 49. st. 4 Tko u Zavodu je dužan tražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove? Zavod? Područni ured? Odredba je nejasna. Također, propisuje da je Zavod dužan zatražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove od nasljednika umrle osobe. Napominjemo da je ova odredba teško provediva u praksi, jer ima slučajeva u kojima Centar ne zna tko su nasljednici (npr. kad premine korisnik samac bez djece, roditelja i bračnog druga, nasljednik može biti neki nećak za kojeg Centar nema nikakvih	Nije prihvaćen	Napominjemo da se stavkom 1. točkom. 2. jasno navodi na koga se primjenjuje odredba jer član kućanstva ne mora biti korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu i u tom slučaju ova odredba se ne primjenjuje. Nadalje općim aktom Zavoda za socijalni rad biti će razrađeno obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova.
			Informaciji o pokretanju odavninog postupka da bi mogao pravovremeno reagirati.		

571	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 49.	(1) Pravo na naknadu za pogrebne troškove priznaje se fizičkoj ili pravnoj osobi koja je podmirila troškove pogreba ili izvršila uslugu pogreba osobe: 1. koja nije imala zakonskog ili ugovornog obveznika uzdržavanja i 2. koja je u trenutku smrti bila korisnik: a) prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili b) prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju rješenja Zavoda. Dodatni dio gdje se ovo pravo priznanje i osoba koje imaju invalidsku mirovinu koja često iznosi 900 kuna, a to je doslovno iznos zajamčene naknade. Te smatram da ova kategorija treba i njih obuhvatiti.	Nije prihvaćen	Odredbom je jasno navedeno tko ima pravo i na koga se odnosi pravo na naknadu za pogrebne troškove. Napominjemo da ukoliko je smrću osobe korisnika invalidske mirovine nastao izvanredni trošak zbog kojeg nisu zadovoljene osnovne životne potrebe tada je moguće ostvarit pravo na jednokratnu naknadu.
572	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 49.	Sve vezano uz pogrebne troškove bi trebala snositi lokalna zajednica.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

573	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 49.	<p>Mijenjaju se stavci 1. i 2</p> <p>(1) Fizičkoj ili pravnoj osobi koja podnese zahtjev i predoči račun da je platila ili izvršila uslugu pogreba korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili za osobu koja je bila rješenjem smještena odnosno na organiziranom stanovanju u skraćenom postupku izvršit će se povrat novca do iznosa osnovnih troškova pogreba u mjestu posljednjeg prebivališta pokopanog što uključuje i trošak prijevoza.</p> <p>(2) Ukoliko je izvršen pogreb izvan granica Republike Hrvatske izvršit će se povrat sredstava na način opisan u st. 1. s time da se trošak prijevoza plaća do državne granice, a ukoliko je osnovni trošak manji od opisanog u članku 1. izvršit će se isplata stvarnog iznosa osnovnog troška prema dostavljenom računu.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Člankom se određuje tko ima pravo na povrat novčanih sredstava, u kojem iznosu i za koga. Međutim, ovdje nije riječ o „klasičnom pravu iz socijalne skrbi“ jer je riječ o vraćanju sredstava odnosno plaćanju roba i usluga. Stoga je potrebno razmisliti o čemu pišemo i što želimo reći budući nije moguće pisati rješenje kao do sada na ime mrtve osobe koje je bila korisnik ili je? Dobro bi bilo propisati što su to osnovni troškovi pogreba odnosno što se smatra osnovnim troškom ili nužnim da bi netko bio dostojanstveno pokopan. Nejasno je zbog čega to ostaje nedorečeno. Osim toga poprilično je nejasno zbog čega se nadoknađuje trošak pogreba „u visini osnovnih troškova u posljednjem mjestu prebivališta“ a u pogledu troškova prijevoza ne nadoknađuje se prijevoz do mjesta posljednjeg prebivališta već do državne granice, što u pojedinim varijantama može biti i izrazito skupo, a spada u zadovoljenje nečije želje, a ne osnovnu potrebu za dostojanstvenim pokopom. U ovoj situaciji bi rodbina čak</p> <p>...preostati nekoliko stotina kuna ako izvrši pogreb npr. u nekoj drugoj državi o gdje su možda „osnovni troškovi“ jeftiniji</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Prijedlog ćemo razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga Zakona.
-----	--	---	--	---------------------	--

574	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 49.	<p>Propisuje uvjete, iznos i način isplate naknade za pogrebne troškove. Smatramo da je u st. 1. t. 2. pod. a) nepotrebno navedeno „ili član kućanstva koje je korisnik prava na ZMN“, jer tome prethodi izraz „korisnik prava na ZMN“, a budući su korisnik prava svi članovi kućanstva, nema potrebe to navoditi zasebno.</p> <p>Čl. 49. st. 4 Tko u Zavodu je dužan tražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove? Zavod? Područni ured? Odredba je nejasna.</p> <p>Također, propisuje da je Zavod dužan zatražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove od nasljednika umrle osobe. Napominjemo da je ova odredba teško provediva u praksi, jer ima slučajeve u kojima Centar ne zna tko su nasljednici (npr. kad premine korisnik samac bez djece, roditelja i bračnog druga, nasljednik može biti neki nećak za kojeg Centar nema nikakvih saznanja), niti Centar ima informaciju o pokretanju ostavinskog postupka da bi mogao pravovremeno reagirati.</p>	Primljeno na znanje	Napominjemo da je stavkom 1. točkom. 2. jasno navodi na koga se primjenjuje odredba jer član kućanstva ne mora biti korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu i u tom slučaju ova odredba se ne primjenjuje. Nadalje općim aktom Zavoda za socijalni rad biti će razrađeno obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova.
575	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 49.	<p>Propisuje uvjete, iznos i način isplate naknade za pogrebne troškove. Smatramo da je u st. 1. t. 2. pod. a) nepotrebno navedeno „ili član kućanstva koje je korisnik prava na ZMN“, jer tome prethodi izraz „korisnik prava na ZMN“, a budući su korisnik prava svi članovi kućanstva, nema potrebe to navoditi zasebno.</p> <p>Čl. 49. st. 4 Tko u Zavodu je dužan tražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove? Zavod? Područni ured? Odredba je nejasna.</p> <p>Također, propisuje da je Zavod dužan zatražiti povrat sredstava isplaćenih za pogrebne troškove od nasljednika umrle osobe. Napominjemo da je ova odredba teško provediva u praksi, jer ima slučajeve u kojima Centar ne zna tko su nasljednici (npr. kad premine korisnik samac bez djece, roditelja i bračnog druga, nasljednik može biti neki nećak za kojeg Centar nema nikakvih saznanja), niti Centar ima informaciju o pokretanju ostavinskog postupka da bi mogao pravovremeno reagirati.</p>	Primljeno na znanje	Napominjemo da se stavkom 1. točkom. 2. jasno navodi na koga se primjenjuje odredba jer član kućanstva ne mora biti korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu i u tom slučaju ova odredba se ne primjenjuje. Nadalje općim aktom Zavoda za socijalni rad biti će razrađeno obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova.

576	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 49.	(1) Pravo na naknadu za pogrebne troškove priznaje se fizičkoj ili pravnoj osobi koja je podmirila ili treba podmiriti troškove pogreba ili izvršila uslugu pogreba osobe: 3. koja je u trenutku smrti bila roditelj njegovatelj	Nije prihvaćen	Odredbom je jasno navedeno tko ima pravo na na koga se odnosi pravo na naknadu za pogrebne troškove. Napominjemo da ukoliko je smrću roditelja njegovatelja nastao izvanredni trošak zbog kojeg nisu zadovoljene osnovne životne potrebe tada je moguće ostvariti pravo na jednokratnu naknadu.
577	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	Članak 50. Iako je za pretpostaviti da se naknada za redovito studiranje korisniku organiziranog smještaja priznaje sve do završetka diplomskog sveučilišnog odnosno stručnog studija, u stavku 1. navedenog članka trebalo bi to precizirano navesti imajući u vidu i odredbe Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17) prema kojem sveučilišno obrazovanje podrazumijeva prediplomski, diplomski i poslijediplomski studij, a stručno obrazovanje podrazumijeva kratki stručni studij, prediplomski stručni studij i specijalistički diplomski stručni studij. Nadalje, iz odredbe stavka 1. navedenog članka može se zaključiti da pravo na naknadu za redovno studiranje može ostvariti isključivo osoba koja ima status korisnika organiziranog smještaja. Međutim, kasniji stavci navedenog članka impliciraju da se ostvarivanjem prava na naknadu za redovno studiranje gubi pravo na organizirano stanovanje, koji status je, kako proizlazi iz stavka 1. preduvjet za ostvarivanje prava na navedenu naknadu. Kako je propisano stavkom 6. navedenog članka, pravo na naknadu za redovito studiranje priznaje se korisniku neovisno o njegovom imovnom stanju, iako se ostvarivanje većine prava iz imovno stanje potencijalnog korisnika. Odredba nije obrazložena niti se obrazloženjem pojašnjavaju razlozi takvog zakonskog rješenja koje, teoretski, omogućava ostvarivanje navedenog prava i osobi čije se imovno stanje...	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.

međuvremenu znatno poboljšati.

Ostvarivanje prava na naknadu za redovno studiranje i u slučaju da se korisnikovo imovno stanje u međuvremenu znatno poboljšalo, moglo biti i u suprotnosti sa načelom socijalne skrbi iz članka 5. Zakona kojim je propisano da osoba koja ostvaruje naknade i usluge iz sustava socijalne skrbi ne može njihovim korištenjem postići povoljniji materijalni položaj od osobe koja sredstva za život ostvaruje radom ili po osnovi prava koja proizlaze iz rada.

Nadalje, člankom 18. stavkom 1. Nacrta prijedloga Zakona propisano je da su korisnici socijalne skrbi, između ostaloga, i osobe koje su bile korisnici prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojima je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života. Pozdravljamo uvođenje ovih mladih osoba kao korisnika u socijalnoj skrbi što je bila i jedna od preporuka pučke pravobraniteljice no, u daljnjem tekstu Nacrta prijedloga Zakona nije jasno propisano koje to naknade i usluge socijalne skrbi mogu ostvariti. S obzirom na navedeno, te imajući u vidu da je za uspješno sudjelovanje u procesu obrazovanja, uz osiguravanje materijalnih sredstava za dostojan život, potrebno osigurati i adekvatno stanovanje, zakonom treba jasno propisati da li se njima za vrijeme studija osigurava stanovanje, može li se ta usluga koristiti istovremeno sa naknadom za redovno studiranje ili jedno isključuje drugo, a čime se znatno smanjuju šanse za uspješni završetak studija.

578	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	Predlaže se produljenje roka iz stavka 3 na 12 mjeseci radi poticanja školovanja korisnika.	Prihvaćen	Prihvaća se.
579	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	Zbog poticanja mladih na nastavak školovanja potrebno je rok za podnošenje zahtjeva za priznavanje prava na naknadu za redovito studiranje na sveučilišnom ili stručnom studiju produljiti na 12 mjeseci od dana prestanka prava na uslugu smještaja, odnosno organiziranog stanovanja	Prihvaćen	Prihvaća se.

580	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	Predlaže se produljenje roka iz st.3. na 12 mjeseci radi poticanja školovanja korisnika.	Prihvaćen	Prihvaća se.
581	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	(1) Korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja priznaje se pravo na naknadu za redovito studiranje na sveučilišnom ili stručnom studiju u postotku od osnovice koji iznosi 400% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona. Tu treba dodati i da se ovo odnosi i na izvanredne studente prve godine studija, to bi bilo poticajno i godinu dana bi im se omogućilo dok se ne prilagode tržištu rada.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona.
582	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	Predlaže se produljenje roka iz stavka 3 na 12 mjeseci radi poticanja školovanja korisnika - Isto tako treba ostaviti mogućnost da se ovo pravo koristi i nakon što korisnica ili korisnik započne raditi, ali utvrdi da ima kapaciteta i volju za daljnje školovanje.	Prihvaćen	Prihvaća se.
583	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	U članku 50. dodati st. 7. : „Pravo na naknadu za redovno studiranje priznaje se studentu za vrijeme redovitog studiranja najdulje do 26. godine života.“ Obrazloženje: kasnije se spominje u čl. 54 al. 9. u dijelu što sve ne ulazi u prihod.	Prihvaćen	Prihvaća se.
584	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	Predlaže se produljenje roka iz stavka 3 na 12 mjeseci radi poticanja školovanja korisnika.	Prihvaćen	Prihvaća se.
585	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 50.	Predlaže se produljenje roka iz stavka 3 na 12 mjeseci radi poticanja školovanja korisnika.	Prihvaćen	Prihvaća se.
586	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 51.	Također mijenjati izraz učenik	Prihvaćen	Prihvaća se.
587	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 51.	Također mijenjati izraz učenik	Prihvaćen	Prihvaća se.
588	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 51.	Također mijenjati izraz učenik	Prihvaćen	Prihvaća se.

589	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	<p>ČL. 52.</p> <p>Pravo na osobnu invalidninu priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom kod koje je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja , a u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.</p> <p>Dio rečenice " radi kojeg ne može samostalno izvoditi aktivnosti primjerene dobi" je je u potpunosti nepotreban jer je riječ o osobi koja ima 4. stupanj invaliditeta.</p>	Prihvaćen	Odredba Nacrta prijedloga zakona usklađena je s zaprimljenom primjedbom
590	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	<p>Pravo na naknadu - osobnu invalidninu - po prirodi stvari spada u nadležnost HZZZ ili HZMIO. Centri za socijalnu skrb imaju puno važniji posao, a to je vođenje slučaja kako bi se korisnik uključio u svakodnevni život. To konkretno znači pružiti pomoć obitelji u organizaciji svakodavnog života, iznalaženje i poticanje otvaranja vaninstitucionalnih usluga za korisnike , pomoć obitelji radi prevencije njegovateljskog stresa; međuresorna suradnja.</p> <p>Za priznavanje prava na Osobnu invalidninu, kao uvjet bi kao i kod Doplatka za pomoć i njegu, trebalo stajati da nema sklopljen Ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju. Iz naše prakse je vidljivo da ovakve Ugovore kao primatelji uzdržavanja, uglavnom sklapaju osobe starije životne dobi, koje najčešće budu smještene u različite ustanove na temelju privatnih Ugovora, pa se Osobna invalidnina često zlorabi i koristi za plaćanje troškova smještaja. Na taj način na dobitku su jedino davatelji uzdržavanja.</p>	Nije prihvaćen	U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatak za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje kao ni propisivati novi uvjeti za priznavanje prava na osobnu invalidninu.
591	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	Jasnije objasniti svrhu osobne invalidnine („u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice“) kako bi se izbjeglo pogrešno tumačenje u praksi.	Nije prihvaćen	Radi se o svrsi prava koja je istovjetna svrsi definiranoj u odredbi važećeg propisa kojom se uređuje priznavanje prava na osobnu invalidninu, a pojam "uključivanje u svakodnevni život zajednice" nije obuhvaćen definicijama pojmova u važećem propisu.

592	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	Potrebno je prethodno u čl. 15. objasniti pojam uključivanje u svakodnevni život zajednice.	Nije prihvaćen	Radi se o svrsi prava koja je istovjetna svrsi definiranoj u odredbi važećeg propisa kojom se uređuje priznavanje prava na osobnu invalidninu, a pojam "uključivanje u svakodnevni život zajednice" nije obuhvaćen definicijama pojmova u važećem propisu.
593	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	Pravo na naknadu - osobnu invalidninu - po prirodi stvari spada u nadležnost HZZZ ili HZMIO. Centri za socijalnu skrb imaju puno važniji posao, a to je vođenje slučaja kako bi se korisnik uključio u svakodnevni život. To konkretno znači pružiti pomoć obitelji u organizaciji svakodnevnog života, iznalaženje i poticanje otvaranja vaninstitucionalnih usluga za korisnike, pomoć obitelji radi prevencije njegovateljskog stresa; međuresorna suradnja.	Nije prihvaćen	U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja.
594	MARICA MIKULIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	Dio rečenice " radi kojeg ne može samostalno izvoditi aktivnosti primjerene dobi" je vrlo problematičan obzirom da omogućuje pogrešno tumačenje propisa.	Prihvaćen	Odredba Nacrta prijedloga zakona usklađena je s zaprimljenom primjedbom
595	Sindikatski zavod za zaposlenike u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	Mijenja se članak 52. i glasi: Osobna invalidnina je pravo koje se odobrava kao novčana naknada djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s utvrđenim IV. stupnjem oštećenja funkcionalnih sposobnosti organizma.	Nije prihvaćen	Predložena definicija se ne može prihvatiti jer nije cjelovita, odnosno, ne obuhvaća svrhu navedenoga prava.

596	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	<p>Potrebno je prethodno u čl. 15. objasniti pojam uključivanje u svakodnevni život zajednice.</p> <p>Opisuje pojam osobna invalidnina. U opisu pojma već neko vrijeme stoji da se to pravo priznaje „u svrhu zadovoljavanja osnovnih životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice“. Ukoliko je to svrha osobne invalidnine, potrebno je usuglasiti rad tijela vještačenja, jer se u praksi u velikom broju slučajeva događa da se navedeno pravo priznaje npr. potpuno nepokretnoj osobi visoke životne dobi, koja se sasvim sigurno neće uključiti u život zajednice, a formulacija je također neprimjenjiva na ruralnom području, gdje se osoba nema gdje ni uključiti, sve i kada bi htjela ili mogla. U tom smislu bi možda ispravnije bilo navesti da je svrha osobne invalidnine zadovoljavanje osnovnih životnih potreba, koje su povećane usljed zdravstvenog stanja, u odnosu na potrebe osobe bez teškoća u razvoju i bez invaliditeta.</p> <p>Za priznavanje prava na Osobnu invalidninu, kao uvjet bi kao i kod Doplata za pomoć i njegu, trebalo stajati da nema sklopljen Ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju. Iz naše prakse je vidljivo da ovakve Ugovore kao primatelji uzdržavanja, uglavnom sklapaju osobe starije životne dobi, koje najčešće budu smještene u različite ustanove na temelju privatnih Ugovora, pa se Osobna invalidnina često zlorabi i koristi za plaćanje troškova smještaja. Na taj način na dobitku su jedino davatelji uzdržavanja.</p>	Nije prihvaćen	Radi se o svrsi prava koja je istovjetna svrsi definiranoj u odredbi važećeg propisa kojom se uređuje priznavanje prava na osobnu invalidninu, a pojam "uključivanje u svakodnevni život zajednice" nije obuhvaćen definicijama pojmova u važećem propisu. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje kao ni propisivati novi uvjeti za priznavanje prava na osobnu invalidninu.
-----	------------------------------------	---	--	----------------	---

597	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	<p>Potrebno je prethodno u čl. 15. objasniti pojam uključivanje u svakodnevni život zajednice.</p> <p>Opisuje pojam osobna invalidnina. U opisu pojma već neko vrijeme stoji da se to pravo priznaje „u svrhu zadovoljavanja osnovnih životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice“. Ukoliko je to svrha osobne invalidnine, potrebno je usuglasiti rad tijela vještačenja, jer se u praksi u velikom broju slučajeva događa da se navedeno pravo priznaje npr. potpuno nepokretnoj osobi visoke životne dobi, koja se sasvim sigurno neće uključiti u život zajednice, a formulacija je također neprimjenjiva na ruralnom području, gdje se osoba nema gdje ni uključiti, sve i kada bi htjela ili mogla. U tom smislu bi možda ispravnije bilo navesti da je svrha osobne invalidnine zadovoljavanje osnovnih životnih potreba, koje su povećane uslijed zdravstvenog stanja, u odnosu na potrebe osobe bez teškoća u razvoju i bez invaliditeta.</p> <p>Za priznavanje prava na Osobnu invalidninu, kao uvjet bi kao i kod Doplataka za pomoć i njegu, trebalo stajati da nema sklopljen Ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju. Iz naše prakse je vidljivo da ovakve Ugovore kao primatelji uzdržavanja, uglavnom sklapaju osobe starije životne dobi, koje najčešće budu smještene u različite ustanove na temelju privatnih Ugovora, pa se Osobna invalidnina često zlorabi i koristi za plaćanje troškova smještaja. Na taj način na dobitku su jedino davatelji uzdržavanja.</p>	Nije prihvaćen	Radi se o svrsi prava koja je istovjetna svrsi definiranoj u odredbi važećeg propisa kojom se uređuje priznavanje prava na osobnu invalidninu, a pojam "uključivanje u svakodnevni život zajednice" nije obuhvaćen definicijama pojmova u važećem propisu. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje kao ni propisivati novi uvjeti za priznavanje prava na osobnu invalidninu.
598	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	<p>Pravo na osobnu invalidninu priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom kod koje je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja, a u svrhu zadovoljavanja životnih potreba život zajednice.</p> <p>Đio rečenice " radi kojeg ne može samostalno izvoditi aktivnosti primjerene dobi" je vrlo problematičan obzirom da omogućuje pogrešno tumačenje propisa.</p>	Prihvaćen	Odredba Nacrta prijedloga zakona usklađena je s zaprimljenom primjedbom

599	Martina Raič	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	Članak 52. i 53. Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja četvrtog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim, dohodovnim cenzusom kao ni o godini života.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se reguliraju navedena pitanja.
600	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 52.	Potrebno je prethodno u čl. 15. objasniti pojam uključivanje u svakodnevni život zajednice.	Nije prihvaćen	Radi se o svrsi prava koja je istovjetna svrsi definiranoj u odredbi važećeg propisa kojom se uređuje priznavanje prava na osobnu invalidninu, a pojam "uključivanje u svakodnevni život zajednice" nije obuhvaćen u definiciji pojmova u važećem propisu.
601	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Uovom članku potrebno je brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni i imovinski cenzus	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
602	HRVATSKI SAVEZ GLUHIH I NAGLUHIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	članak 53. Brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni i imovinski cenzus	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .

603	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Postoji isti problem kao i u čl. 24. Potrebno je definirati suvlasništvo koje je prema prijašnjim uputama izjednačeno s vlasništvom. Ne možemo reći da netko može otuđiti nekretninu, ako ima suvlasnike koji to ne žele.</p> <p>Čl. 53. t. 4. Propisano je da se osobna invalidnina ne priznaje osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja Osobna invalidnina kao pravo osoba s najtežim vrstama oštećenja trebala bi biti visinom ista bez obzira pružaju li se toj osobi socijalne usluge, ipak se radi o najranjivijoj skupini osoba s invaliditetom koje trebaju uživati posebnu zaštitu društva. Također treba razlikovati dugotrajan i kratkotrajan smještaj kao uvjet za prestanak prava na osobnu invalidninu (često nam korisnici odustaju od usluge smještaja zbog provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa koji traju šest mjeseci do godinu dana iz razloga jer su ukidanjem osobne invalidnine egzistencijalno ugroženi). Ne treba naglašavati da je za slijepu osobu intenzivan, svakodnevan, rehabilitacijski program kroz uslugu smještaja najbolji za stjecanje vještina koje vode samostalnom funkcioniranju. Zakon ne prepoznaje specifičnosti korisničkih skupina iako godinama upozoravamo na njih čime je kasnije oslijepljenim osobama jako teško ostvariti usluge prema njihovim potrebama.</p> <p>Prijedlog: Iznimno ako je osobi osiguran privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa priznaje se osobna invalidnina (pola od punog iznosa odnosno utvrđenog iznosa osobne invalidnine za osobu koja ostvaruje prihod).</p>	Nije prihvaćen	<p>Voditelj postupka tijekom provođenja postupka utvrđuje sve relevantne činjenice o kojima ovisi priznavanje predmetnog prava, a ukoliko se utvrdi da osoba ne može otuđiti ili iznajmiti drugi stan ili kuću i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu isto nije zapreka za priznavanje predmetnog prava. Priznavanje prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja ne utječe na visinu predmetnog prava već na priznavanje prava na osobnu invalidninu. Nadalje, priznavanjem prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja korisnicima se osigurava zadovoljavanje svih osnovnih životnih potreba, a pravo na osobnu invalidninu nije naknada koja se priznaje osobi koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.</p>
-----	-----------------	---	--	----------------	---

604	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Čl. 53. Brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni i imovinski cenzus (stavci 1. i 3.). Osobna invalidnina ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim ni dohodovnim cenzusom kao ni godinama života korisnika. Brisati stavak 4. jer pravo na osobnu invalidninu ne smije biti uvjetovano korištenjem usluge smještaja ili organiziranog stanovanja. Temelj ovoga prava odnosi se na zdravstveno stanje osobe s invaliditetom i utjecaj teškoća/invaliditeta na svakodnevno funkcioniranje te osobe.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
605	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	U članku 53. točka 5. dodati novi stavak 5.a. koji glasi: Korisnik osobne invalidnine koji to pravo ostvaruje po drugim propisima ima pravo na razliku iznosa osobne invalidnine po ovom Zakonu, ako takva razlika postoji.	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu i cjelovitije uređenja prava Nacrtom prijedloga zakona nije predviđena mogućnosti priznavanja prava na osobnu invalidninu u osobama koje to pravo ostvaruju po drugim propisima u razlici iznosa.
606	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	- Članak 53. - Brisati ograničenja koja se odnose na imovinski cenzus (t.1.i.3.).	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se uređuju uvjeti u pogledu imovine kod priznavanja prava na osobnu invalidninu istovjetna je odredbama važećeg zakona kojima se regulira isto pitanje. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja te za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe.
607	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Centar UP2DATE dostavlja sljedeći prijedlog: U članku 53. stavku 1. predlaže se brisati točku 1. 3. i 6. te u	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na

članku 54. stavak 2., odnosno predlaže se brisati sve odredbe kojima se pravo na osobnu invalidninu ne priznaje zbog imovnog stanja osobe s invaliditetom ili zbog ostvarivanja prava s neke druge osnova koja nije invaliditet (npr. naknada zbog slabog imovnog stanja).

Republika Hrvatska se obvezala, prema nizu drugih međunarodnih instrumenata koji promiču pravo osoba s invaliditetom na život u zajednici na ravnopravnoj osnovi s drugim građanima, čiji je sadržaj uključen u nacionalne politike, strategije i programe s ciljem izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Stoga, predlažemo da se brišu sve odredbe prema kojima pravo na osobnu invalidninu ovisi o drugim prihodima i/ili imovini osobe s invaliditetom koje ona ostvaruje na temelju radnih, nasljednih ili nekih drugih prava (plaća, mirovina, nekretnine i sl.), nego da ostvarivanje prava ovisi isključivo o činjenici invaliditeta. U suprotnom se onda ne bi radilo o izjednačavanju mogućnosti osoba s invaliditetom za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Naime, ako osoba s invaliditetom ne bi mogla ostvariti pravo na osobnu invalidninu jer ima prava iz nekih drugih područja (plaća, mirovina, nekretnine i sl.), a ima invaliditet koji ograničava njezino sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice (primjerice, mora koristiti skuplji taxi jer joj je vožnja jeftinijem tramvajem ograničavajuća zbog invaliditeta), onda ona nikako nije izjednačena s osobom koja ima, recimo, ta ista imovinska

može bez problema koristiti jeftiniji tramvaj). Iz navedenog jasno proizlazi da bi osoba s invaliditetom, koja ne bi ostvarila osobnu invalidninu zbog svog imovnog stanja, bila u znatno lošijem položaju od osobe bez invaliditeta istog imovnog stanja. To da bi osoba s invaliditetom, koja ne ovisi o imovinskom

planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu isto pitanje će biti tada cjelovitije uređeno. Napominjemo da su korisnici doplatka za pomoć i njege također osobe kojima je utvrđen drugi i treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja, a sukladno svrsi predmetnog prava koja nije zadovoljavanje osnovnih životnih potreba

statusu, pridonijela njezinom izjednačavanju u mogućnosti za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Temeljem članka 14. Ustava RH svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj, između ostalog, imovini ili drugim osobinama. Temeljem članka 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi, između ostalog, imovnog stanja smatra se diskriminacijom u smislu ovoga Zakona.

Slijedom navedenog, smatramo da sukladno Ustavu i propisima RH, te međunarodnim dokumentima, nije opravdano razlikovanje u pravima osoba na osnovi imovinskog stanja.

Pravo na dodatak koji predstavlja pomoć osobama slabijeg imovnog stanja treba se onda odnositi isključivo na osobe slabijeg imovnog stanja, bez obzira na to da li su osoba s invaliditetom ili ne, te se isto treba regulirati kao poseban dodatak. U tom slučaju bi osoba s invaliditetom, koje je ujedno slabijeg imovnog stanja, ostvarila dva dodatka, po dvije različite osnove, a osoba s invaliditetom koje nije slabijeg imovnog stanja bi ostvarivala samo pravo na osobnu invalidninu.

608	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni i imovinski cenzus (stavci 1. i 3.). Osobna invalidnina ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim ni dohodovnim cenzusom kao ni godinama života korisnika. Brisati stavak 4. jer pravo na osobnu invalidninu ne smije biti uvjetovano korištenjem usluge smještaja ili organiziranog stanovanja. Temelj ovoga prava odnosi se na zdravstveno stanje djeteta i utjecaj teškoća/invaliditeta na svakodnevno funkcioniranje djeteta. Također treba uvijek imati na umu heterogenost populacije djece s teškoćama u razvoju i zadovoljavanje individualnih potreba djeteta.</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .</p>
609	Sonja Juričić Cvitan	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Centar UP2DATE dostavlja sljedeći prijedlog:</p> <p>U članku 53. stavku 1. predlaže se brisati točku 1. 3. i 6. te u članku 54. stavak 2., odnosno predlaže se brisati sve odredbe kojima se pravo na osobnu invalidninu ne priznaje zbog imovnog stanja osobe s invaliditetom ili zbog ostvarivanja prava s neke druge osnova koja nije invaliditet (npr. naknada zbog slabog imovnog stanja).</p> <p>Republika Hrvatska se obvezala, prema nizu drugih međunarodnih instrumenata koji promiču pravo osoba s invaliditetom na život u zajednici na ravnopravnoj osnovi s drugim građanima, čiji je sadržaj uključen u nacionalne politike, strategije i programe s ciljem izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom za sudjelovanje u svakodnevnom ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.</p> <p>Stoga, predlažemo da se brišu sve odredbe prema kojima pravo na osobnu invalidninu ovisi o drugim приходima i/ili imovini osobe s invaliditetom koje ona ostvaruje na temelju</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu isto pitanje će biti tada cjelovitije uređeno . Napominjemo da su korisnici doplatka za pomoć i njege također osobe kojima je utvrđen drugi i treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja, a sukladno svrsi predmetnog prava koja nije zadovoljavanje osnovnih životnih potreba</p>

radnih, nasljednih ili nekih drugih prava (plaća, mirovina, nekretnine i sl.), nego da ostvarivanje prava ovisi isključivo o činjenici invaliditeta. U suprotnom se onda ne bi radilo o izjednačavanju mogućnosti osoba s invaliditetom za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Naime, ako osoba s invaliditetom ne bi mogla ostvariti pravo na osobnu invalidninu jer ima prava iz nekih drugih područja (plaća, mirovina, nekretnine i sl.), a ima invaliditet koji ograničava njezino sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice (primjerice, mora koristiti skuplji taxi jer joj je vožnja jeftinijem tramvajem ograničavajuća zbog invaliditeta), onda ona nikako nije izjednačena s osobom koja ima, recimo, ta ista imovinska prava, a nema invaliditet (pa može bez problema koristiti jeftiniji tramvaj). Iz navedenog jasno proizlazi da bi osoba s invaliditetom, koja ne bi ostvarila osobnu invalidninu zbog svog imovnog stanja, bila u znatno lošijem položaju od osobe bez invaliditeta istog imovnog stanja, te da bi osobna invalidnina, koji ne ovisi o njezinom imovinskom statusu, pridonijela njezinom izjednačavanju u mogućnosti za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Temeljem članka 14. Ustava RH svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj, između ostalog, imovini ili drugim osobinama. Temeljem članka 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi, između ostalog, imovnog stanja smatra se diskriminacijom u smislu ovoga Zakona.

Slijedom navedenog, smatramo da sukladno Ustavu i propisima RH, te međunarodnim dokumentima, nije opravdano razlikovanje u pravima osoba na osnovi imovinskog stanja.

Pravo na dodatak koji predstavlja pomoć osobama slabijeg imovnog stanja treba se onda odnositi isključivo na osobe slabijeg imovnog stanja, bez obzira na to da li su osoba s

			invaliditetom ili ne, te se isto treba regulirati kao poseban dodatak. U tom slučaju bi osoba s invaliditetom, koje je ujedno slabijeg imovnog stanja, ostvarila dva dodatka, po dvije različite osnove, a osoba s invaliditetom koje nije slabijeg imovnog stanja bi ostvarivala samo pravo na osobnu invalidninu.		
610	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Čl. 53 toč. 4. propisano je da se osobna invalidnina ne priznaje osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja</p> <p>Osobna invalidnina kao pravo osoba s najtežim vrstama oštećenja trebala bi biti visinom ista bez obzira pružaju li se toj osobi socijalne usluge, ipak se radi o najranjivijoj skupini osoba s invaliditetom koje trebaju uživati posebnu zaštitu društva. Također treba razlikovati dugotrajan i kratkotrajan smještaj kao uvjet za prestanak prava na osobnu invalidninu (često nam korisnici odustaju od usluge smještaja zbog provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa koji traju šest mjeseci do godinu dana iz razloga jer su ukidanjem osobne invalidnine egzistencijalno ugroženi). Ne treba naglašavati da je za slijepu osobu intenzivan, svakodnevni, rehabilitacijski program kroz uslugu smještaja najbolji za stjecanje vještina koje vode samostalnom funkcioniranju. Zakon ne prepoznaje specifičnosti korisničkih skupina iako godinama upozoravamo na njih čime je kasnije oslijepljenim osobama jako teško ostvariti usluge prema njihovim potrebama.</p> <p>Prijedlog: Iznimno ako je osobi osiguran privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa priznaje se osobna invalidnina u punom ili barem smanjenom iznosu (pola od punog iznosa odnosno utvrđenog iznosa osobne invalidnine za osobu koja ostvaruje prihod).</p>	Nije prihvaćen	<p>Priznavanje prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja ne utječe na visinu prava na osobnu invalidninu već na priznavanje predmetnog prava.</p> <p>Nadalje, priznavanjem prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja korisnicima se osigurava zadovoljavanje svih osnovnih životnih potreba, a pravo na osobnu invalidninu nije naknada koja se priznaje osobi koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.</p>

611	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Pravo na osobnu invalidninu ne priznaje se osobi:</p> <p>1. koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje, a koji može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu</p> <p>3. koja ima u vlasništvu poslovni prostor koji ne koristi za obavljanje registrirane djelatnosti</p> <p>4. kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima</p> <p>5. koja osobnu invalidninu ostvaruje prema drugim propisima</p> <p>6. koja doplatak za pomoć i njegu ostvaruje prema ovom Zakonu ili drugim propisima. Tražim brisanje u ovom članku stavke pod brojem 4. jer smatram da osobnu invalidninu trebaju primiti djeca i osobe koji imaju priznatu uslugu smještaja ili organiziranog stanova jer riječ je o osobama s najtežim invaliditetom ili oštećenjima, i njihov invaliditet ne prestaje s ulaskom u organizirano stanovanje ili udomiteljstvo. Dapače njihove potrebe ostaju iste, i ne može sve korisnike izjednačiti niti imaju svi istu potrebu. A u organiziranom stanovanju svi korisnici od strane države jednako financijski iznose. Iz tog razloga tražim da se i ovoj kategoriji omogući i dalje primanje osobne invalidnine.</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .</p>
612	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - Čl. 53. - Brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni i imovinski cenzus (t.1.i.3.).</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .</p>

613	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Čl. 53. - Brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni i imovinski cenzus (t.1.i.3.).	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
614	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Čl. 53. toč. 4. Smatramo potrebno urediti pitanje ostvarivanja osobne invalidnine kod korisnika koji svojim prihodima i svojih obveznika uzdržavanja podmiruju u cijelosti troškove smještaja kojega ostvaruju na temelju rješenja ili uputnice. Postojeća formulacija odredbe čl. 53. st. 1. toč. 4. nacrta prijedloga Zakona svim kategorijama korisnika usluga smještaja i organiziranog stanovanja i onima koji u cijelosti snose trošak tih usluga iz vlastitih prihoda i imovine kao i onima koji te usluge koriste na teret Ministarstva, uskraćuje pravo na osobnu invalidninu. Stoga se predlaže iz ograničenja čl. 53. st. 1. toč. 4. nacrta prijedloga Zakona izuzeti osobe koje usluge smještaja u cijelosti podmiruju iz vlastitih prihoda i imovine, a podredno, eventualno, odgovarajućom izmjenom odredbe čl. 45. nacrta prijedloga Zakona predvidjeti za ovu kategoriju korisnika izuzeće od mogućnosti istovremenog ostvarenja prava na naknadu za osobne potrebe i osobne invalidnine.	Nije prihvaćen	Odredba kojom se propisuje kao zapreka priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja je istovjetna odredbama važećeg propisa, a sukladno planiranim aktivnostima objedinjavanja prava u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu kada će cjelovitije biti uređena prava.

615	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Čl.53. t. 5.</p> <p>Dodaje se novi stavak 5.a. koji glasi: Korisnik osobne invalidnine koji to pravo ostvaruje po drugim propisima ima pravo na razliku iznosa osobne invalidnine po ovom Zakonu, ako takva razlika postoji.</p> <p>Obrazloženje: Analogno odredbi čl. 64. Zakona o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji i odredba čl. 65. Zakona o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata, koje omogućuju korisnicima da zadrže prava koja im pripadaju prema tim zakonima i istovremeno ostvaruju isto pravo prema drugim propisima, te time ostvare razliku u iznosu najpovoljnijeg prava. Prijedlog koji dajemo na čl. 53. bi ide u smjeru ujednačavanja sustava i izjednačavanja položaja osoba s invaliditetom neovisno o uzroku invaliditeta.</p> <p>Zaključno smatramo da je intencija kod propisivanja ograničenja iz čl. 53. st. 1. toč. 5. i 6. i čl. 59. st. 1. toč. 5. i 6. nacrtu prijedloga Zakona (odnosno čl. 54. st. 2. toč. 1. i st. 3. i čl. 57. st. 2. toč. 5. i 6. važećeg ZSS-a), bila da korisnik ne ostvaruje više prava nego što mu po zakonu pripada i da na taj način ne zlorabi sustav koristeći se pribavom financijskih sredstava iz više izvora, odnosno da se spriječi kumuliranje prava iz iste osnove. Identični cilj moguće je ostvariti uvođenjem predložene odredbe, jer osim što bi omogućilo stranci da se ne mora odricati manje povoljnog prava, ujedno bi se omogućila zakonita primjena odredbe čl. 137. nacrtu prijedloga Zakona i priznanje prava od podnošenja zahtjeva, i to u visini koji odgovara eventualnoj razlici iznosa osobne invalidnine (ili doplatka za pomoć i njegu) koju prima prema posebnom propisu. Na taj način stranka ne bi primila veći iznos od onog koji joj po zakonu pripada, a ujedno bi se omogućila zakonita primjena odredbe čl. 137. nacrtu prijedloga Zakona.</p>	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu i cjelovitije uređenja prava Nacrtom prijedloga zakona nije predviđena mogućnosti priznavanja prava na osobnu invalidninu u osobama koje to pravo ostvaruju po drugim propisima u razlici iznosa.
-----	---	---	---	----------------	---

616	ZIPKA Udruga udomitelja za djecu i mlade Varaždinske županije	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Pravo na osobnu invalidninu trebalo bi biti uvjetovano jedino zdravstvenim stanjem kako je i u članku 52. navedeno. To znači da i korisnici usluge smještaja, konkretno u našem slučaju djeca i mladi na smještaju u udomiteljskoj obitelji, a koja zadovoljavaju uvjete iz članka 52. trebaju imati pravo na ostvarivanje prava na osobnu invalidninu, jer je to pravo OSOBNO pravo.	Nije prihvaćen	Odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
617	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Stavlja se primjedba neosnovanosti ukidanja prava na osobnu invalidninu osobama kojoj su priznate usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama Zakona o socijalnoj skrbi i drugim propisima.</p> <p>Naime, žrtve obiteljskog nasilja i žrtve trgovanja ljudima mogu, u kriznim životnim situacijama, biti privremeno smještene u neku od sigurnih kuća/skloništa ili u nekoj drugoj vrsti smještaja radi situacije u kojoj se nalaze. Ukoliko takve osobe imaju pravo na osobnu invalidninu u svojim kućanstvima, a radi se o pravu vezanom uz trajne poteškoće u zdravlju, potpuno je nesporno da te poteškoće neće prestati činjenicom priznavanja usluge smještaja na nekom drugom mjestu u skladu sa odredbama Zakona. Naime, te osobe u ovoj situaciji ne prestaju biti osobe sa invaliditetom, dapače, nerijetko im je potrebna još intenzivnija skrb iz različitih razloga, pa se predlaže točku 4. brisati, odnosno redefinirati na način da osobe kojima je priznato pravo na invalidninu, ovo pravo uvijek zadržavaju dok god postoji njihovo oštećenje zdravlja radi kojeg im je pravo priznato, bez obzira na vrstu njihovog smještaja.</p>	Nije prihvaćen	Odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .

618	Martina Pongrac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Članak 52. i 53. Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja četvrtog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim, dohodovnim cenzusom kao ni o godini života. Članak 53. st.(4) treba u potpunosti obrisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja poput doma za starije i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta- oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
619	MARICA MIKULIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Osobna invalidnina ne smije biti uvjetovana imovinskim i dohodovnim cenzusom. To pravo mora biti priznato i osobama s invaliditetom koje koriste usluge smještaja jer i dalje imaju potrebu zadovoljiti osnovne osobne potrebe i biti uključeni u zajednicu.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .

620	Forum za kvalitetno udomiteljstvo djece-udomitelji za djecu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Osobna invalidnina je pravo tj. naknada koja ovisi samo i isključivo o zdravstvenom stanju osobe i stoga ne može biti vezana uz sustav socijalne skrbi, već uz zdravstveni. Imovinski cenzus tj. imovina i prihodi korisnika, kao i priznavanje npr. usluge smještaja ne smije biti zapreka za ostvarivanje osobne invalidnine.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
621	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Osobna invalidnina ne smije biti uvjetovana imovinskim i dohodovnim cenzusom. To pravo mora biti priznato i osobama s invaliditetom koje koriste usluge smještaja jer i dalje imaju potrebu zadovoljiti osnovne osobne potrebe i biti uključeni u zajednicu.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .

622	Nikola Ristić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Kako se pravo na osobnu invalidninu stječe stupnjem oštećenja smatram da bi imovinski i dohodovni cenzus trebalo maknuti. Točnije iz članka 53 maknuti stavke (1),(3) i (4) i iz članka 54 izbaciti stavke (2) i (3).</p> <p>Kako je netko već naveo ako ste suvlasnik ili vlasnik jedne ili više nekretnina to odmah ne znači da ste u mogućnosti tu nekretninu prodati ili iznajmiti te samim time nadoknaditi gubitak prava na osobnu invalidninu. Jasno je da isto vrijedi i za poslovni prostor. Prošetajte se samo centrom Osijeka i uvjerit ćete se koliko je poslovnih prostora koji zjape prazni već duže vremena.</p> <p>Ako ćemo to i dalje zvati osobna invalidnina onda to pravo se izričito stječe svojim osobnim invaliditetom.</p> <p>Pretpostavljam da je članak 53 i 54 greška u copy/paste s obzirom kako je napisan članak 60 stavak (1) "Članak 60. (1) Pravo na doplatu za pomoć i njegu u punom iznosu priznaje se osobi kojoj je utvrđen treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja neovisno o uvjetima iz članka 59. točke 1. i 2. ovoga Zakona."</p> <p>Drugim riječima doplata za pomoć i njegu u punom iznosu osoba s nižim stupnjem oštećenja ostvaruje bez obzira na imovinski i dohodovni cenzus.</p> <p>Ukoliko to nije greška onda je ovo, usudit ću se napisati tipičan primjer kako se vrši izživljavanje na najslabijima tj najranjivijima u našem društvu.</p> <p>Također preporučam da se u članku 54 stavku (1) zamijeni 300% sa minimalno 600%. U sadašnjem obliku osobna invalidnina iznosi 1500 HRK.</p> <p>Obzirom na trenutnu inflaciju i ludovanje cijena pozivam nadležne da pokušaju sa 1500 HRK zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplata za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se regulirati navedena pitanja.</p>
623	DORIS KAJIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O	Čl. 53., točka 4. Stavljanjem socijalne usluge	Nije prihvaćen	Priznavanjem prava na socijalnu uslugu smještaja ili

SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 53.

smještaja i organiziranog stanovanja kao uvjet za priznavanje prava na osobnu invalidninu stavlja djecu s teškoćama u razvoju iz određenih dijelova RH u nepovoljniji položaj. Primjerice, na području Sisačko – moslavačke županije ne postoji obrazovna ustanova za djecu s teškoćama u razvoju, stoga su korisnici prisiljeni preko tjedna koristiti socijalnu uslugu privremenog smještaja u drugim slučajevima, čime gube pravo na osobnu invalidninu. Isto je slučaj i kada se djeca s teškoćama u razvoju uključe u kraće rehabilitacijske programe. Ovakvo zakonodavno uređenje problematično je iz više razloga.

1. Osobe s invaliditetom pa tako i djeca s teškoćama u razvoju te njihovi roditelji, trebaju punu podršku u svakom pogledu kako bi ravnopravno sudjelovali u zajednici u kojoj žive. Navedeno uključuje i socijalnu uslugu (privremenog) smještaja i ostvarivanje materijalnih prava iz sustava socijalne skrbi.

2. Roditelje djece s teškoćama u razvoju s lošijim materijalnim prilikama, iz ruralnih područja i nižeg obrazovnog ranga, na ovaj način destimulira se da svoju djecu s teškoćama u razvoju šalju na daljnje obrazovanje. Troškovi prijevoza djeteta dva puta tjedno, boravka djeteta preko praznika kod kuće te zadovoljavanje njegovih primarnih potreba (odjeća, pribor, lijekovi, pomagala) nekim obiteljima su neizvedivi za pokriti dok 1.500,00 kn mjesečno pojačava cjelokupni budžet kućanstva. Isto tako, oni roditelji koji prepoznaju potrebu daljnjeg obrazovanja djeteta, na ovakav način se dovodi do financijskih teškoća i smanjenja kvalitete života ostalih članova kućanstva kako bi se članu kućanstva s invaliditetom ili teškoćama u razvoju omogućila sva potrebna pomoć i podrška.

3. Tijekom dužih školskih praznika ili tijekom situacija poput lockdown-a, djeca s teškoćama u razvoju provede kod kuće više od dva mjeseca. Ovakvo zakonodavno uređenje ne predviđa mogućnost da se automatizmom korisniku osigura pravo na osobnu invalidninu.

4. Kao i sve socijalne usluge, privremeni smještaj za djecu s teškoćama u razvoju je nejednako razvijen te neravnomerno teritorijalno

organiziranog stanovanja korisnicima se osigurava zadovoljavanje svih osnovnih životnih potreba, a pravo na osobnu invalidninu nije naknada koja se priznaje osobi koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba niti služi za podmirenje troškova kućanstva.

Napominjemo da postoje različita prava u sustavu socijalne skrbi pa i ona namijenjena podmirivanju osnovnih životnih potreba samca ili kućanstva.

Odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.

			<p>raspoređen. Sukladno navedenom, djeci s teškoćama u razvoju koja žive u razvijenim sredinama poput Zagreba osigurana su sva prava iz sustava socijalne skrbi (što bi i trebala biti misija zakonodavca), budući da se mogu obrazovati u mjestu u kojem žive. Navedeno pojedinu djecu s teškoćama u razvoju stavlja u povoljniji položaj u odnosu na djecu s teškoćama u razvoju koja dolaze iz drugih dijelova RH u kojima nisu razvijene socijalne usluge iz sustava socijalne skrbi, čime im se onda onemogućuje ostvarivanje prava na osobnu invalidninu.</p> <p>Sukladno navedenom, predlaže se da se djeca s teškoćama u razvoju koja koriste pravo na socijalnu uslugu privremenog smještaja u drugim slučajevima radi obrazovanja ili privremenog smještaja radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa izuzmu iz čl. 53., točke 4., odnosno da im se neovisno o priznavanju prava na ranije navedene socijalne usluge privremenog smještaja, omogućiti pravo na osobnu invalidninu.</p>		
624	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Mijenja se članak 53. i glasi :</p> <p>Pravo na osobnu invalidninu ne priznaje se osobi:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje i/ili poslovni prostor, a koje može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu 2. kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima 3. koja osobnu invalidninu ostvaruje prema drugim propisima 4. koja je korisnik doplataka za pomoć i njegu prema bilo kojem propisu. 	Nije prihvaćen	<p>Odredbe Nacrta prijedloga zakona kojim se uređuju uvjeti u pogledu imovine istovjetne su odredbama važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje.</p> <p>Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .</p>

625 hrvatska udruga
socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 53.

Postoji isti problem kao i u čl. 24. Potrebno je definirati suvlasništvo koje je prema prijašnjim uputama izjednačeno s vlasništvom. Ne možemo reći da netko može otuđiti nekretninu, ako ima suvlasnike koji to ne žele.

Čl. 53. t. 4.

Propisano je da se osobna invalidnina ne priznaje osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja
Osobna invalidnina kao pravo osoba s najtežim vrstama oštećenja trebala bi biti visinom ista bez obzira pružaju li se toj osobi socijalne usluge, ipak se radi o najranjivijoj skupini osoba s invaliditetom koje trebaju uživati posebnu zaštitu društva. Također treba razlikovati dugotrajan i kratkotrajan smještaj kao uvjet za prestanak prava na osobnu invalidninu (često nam korisnici odustaju od usluge smještaja zbog provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa koji traju šest mjeseci do godinu dana iz razloga jer su ukidanjem osobne invalidnine egzistencijalno ugroženi). Ne treba naglašavati da je za slijepu osobu intenzivan, svakodnevan, rehabilitacijski program kroz uslugu smještaja najbolji za stjecanje vještina koje vode samostalnom funkcioniranju. Zakon ne prepoznaje specifičnosti korisničkih skupina iako godinama upozoravamo na njih čime je kasnije oslijepjelim osobama jako teško ostvariti usluge prema njihovim potrebama.

Prijedlog: Iznimno ako je osobi osiguran privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa priznaje se osobna invalidnina (pola od punog iznosa odnosno utvrđenog iznosa osobne invalidnine za osobu koja ostvaruje prihod).

Nije prihvaćen

Voditelj postupka tijekom provođenja postupka utvrđuje sve relevantne činjenice o kojima ovisi priznavanje predmetnog prava, a ukoliko se utvrdi da osoba ne može otuđiti ili iznajmiti drugi stan ili kuću i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu isto nije zapreka za priznavanje predmetnog prava.
Priznavanje prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja ne utječe na visinu predmetnog prava već na priznavanje prava na osobnu invalidninu. Nadalje, priznavanjem prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja korisnicima se osigurava zadovoljavanje svih osnovnih životnih potreba, a pravo na osobnu invalidninu nije naknada koja se priznaje osobi koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.

626	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Postoji isti problem kao i u čl. 24. Potrebno je definirati suvlasništvo koje je prema prijašnjim uputama izjednačeno s vlasništvom. Ne možemo reći da netko može otuđiti nekretninu, ako ima suvlasnike koji to ne žele.</p> <p>Čl. 53. t. 4. Propisano je da se osobna invalidnina ne priznaje osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja Osobna invalidnina kao pravo osoba s najtežim vrstama oštećenja trebala bi biti visinom ista bez obzira pružaju li se toj osobi socijalne usluge, ipak se radi o najranjivijoj skupini osoba s invaliditetom koje trebaju uživati posebnu zaštitu društva. Također treba razlikovati dugotrajan i kratkotrajan smještaj kao uvjet za prestanak prava na osobnu invalidninu (često nam korisnici odustaju od usluge smještaja zbog provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa koji traju šest mjeseci do godinu dana iz razloga jer su ukidanjem osobne invalidnine egzistencijalno ugroženi). Ne treba naglašavati da je za slijepu osobu intenzivan, svakodnevni, rehabilitacijski program kroz uslugu smještaja najbolji za stjecanje vještina koje vode samostalnom funkcioniranju. Zakon ne prepoznaje specifičnosti korisničkih skupina iako godinama upozoravamo na njih čime je kasnije oslijepjelim osobama jako teško ostvariti usluge prema njihovim potrebama.</p> <p>Prijedlog: Iznimno ako je osobi osiguran privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa priznaje se osobna invalidnina (pola od punog iznosa odnosno utvrđenog iznosa osobne invalidnine za osobu koja ostvaruje prihod).</p>	Nije prihvaćen	Voditelj postupka tijekom provođenja postupka utvrđuje sve relevantne činjenice o kojima ovisi priznavanje predmetnog prava, a ukoliko se utvrdi da osoba ne može otuđiti ili iznajmiti drugi stan ili kuću i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu isto nije zapreka za priznavanje predmetnog prava. Priznavanje prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja ne utječe na visinu predmetnog prava već na priznavanje prava na osobnu invalidninu. Nadalje, priznavanje prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja korisnicima se osigurava zadovoljavanje svih osnovnih životnih potreba, a pravo na osobnu invalidninu nije naknada koja se priznaje osobi koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.
627	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Kako i sama definicija kaže, cilj osobne invalidnine je „zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice“. Pridružujemo se prijedlozima za ukidanje imovinskog i dohodovnog cenzusa.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu isto pitanje će biti tada cjelovitije uređeno.
628	UDRUGA OBITELJI	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O	Pravo na osobnu invalidninu treba biti vezano isključivo uz	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s

DJECE S
TEŠKOĆAMA U
RAZVOJU I
OSOBA S
INVALIDITETOM
"SJENA"

SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 53.

invaliditet. Trenutni Zakon o socijalnoj skrbi u tom smislu radi diskriminaciju unutar iste skupine. Potrebno je isključiti sve cenzuse za ostvarivanje prava.

Republika Hrvatska je potpisivanjem i ratifikacijom Konvencije o pravima osoba s invaliditetom prihvatila da je invaliditet koncept koji se još uvijek razvija te da invaliditet nastaje kao rezultat međudjelovanja osobe s oštećenjima i prepreka koje proizlaze iz stajališta njihove okoline te iz prepreka koje postoje u okolišu a koje onemogućuju njihovo puno i djelotvorno sudjelovanje u društvu na izjednačenoj osnovi s drugim ljudima.

Nadalje, Republika Hrvatska je potpisivanjem i ratifikacijom Konvencije o pravima osoba s invaliditetom izrazila zabrinutost da osobe s invaliditetom, usprkos ovim različitim instrumentima i nastojanjima, i dalje nailaze na prepreke u svom sudjelovanju kao ravnopravni članovi društva i na kršenja njihovih ljudskih prava u svim dijelovima svijeta i na „svakom koraku“.

Članak 57. stavak 2. Ustava glasi »Posebnu skrb država posvećuje zaštiti invalidnih osoba i njihovu uključivanju u društveni život. Republika Hrvatska, kao socijalna država, stvara uvjete za osiguranje i provedbu posebne skrbi o osobama koje imaju povećane potrebe i teškoće s uključivanjem u društveni život. Posvećujući posebnu skrb tim osobama, država preuzima na sebe obvezu stvaranja pretpostavki za osiguranje materijalnih i drugih uvjeta radi njihova uključivanja u društveni život, a odnose u tim područjima uređuje zakonima. U odnosu na invalidne osobe, država je po sili Ustava dužna posvećivati im posebnu skrb, odnosno skrbiti o njihovom uključivanju u društveni život ...

Dalje, Ustavni sud primjećuje da je, sukladno ZSS-u, riječ o novčanom davanju koje pripada osobi s težim invaliditetom, kojoj je zbog ozbiljnog oštećenja ili trajnih promjena u zdravstvenom stanju potrebna povećana socijalna skrb pa, stoga, spada u socijalno udružena sredstva. Osobna

načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi,, a odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .

invalidnina strogo je osobno pravo njegova korisnika i ne može se prenositi na drugu osobu niti nasljeđivati. U takvoj pravnoj situaciji opravdano je i razumno očekivati da će takve osobe imati jednak pravni položaj u ostvarivanju prava.

Gore navedeno bi naime trebalo biti jedino uporište u kreiranju prava koja se odnose na osobe s invaliditetom/djecu s teškoćama u razvoju. U suprotnom, svaka nametnuta prepreka u smislu cenzusa pri ostvarivanju prava na naknadu koja proizlazi sa osnove invaliditeta predstavljala bi diskriminaciju unutar iste skupine. Odnosno, jedan dio osoba s invaliditetom ostvarivao bi puno pravo na naknadu, drugi dio ostvarivao bi djelomično pravo dok treći dio pravo ne bi ostvarivao uopće.

Također, na sastancima je bilo govora kako bi skupini beskućnika koji koriste pravo na smještaj trebalo omogućiti da koriste i pravo na ZMN. U tom smislu pravo na naknadu sa osnove invaliditeta trebalo bi priznati i osobama s invaliditetom koje koriste usluge smještaja. Posebice, jer veliki dio tih osoba koristi pravo na uslugu smještaja samo zato što im nije osigurana dovoljna razina podrške u zajednici a RH ju je trebala osigurati.

629	Martina Raić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Članak 53. st.(4) treba u potpunosti brisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja poput doma za starije i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba.	Nije prihvaćen	Odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.
-----	--------------	---	--	----------------	---

630	Udruga roditelja djece s rijetkim bolestima i genetskim poremećajima GENOM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Članak 52. i 53. Osobna invalidnina jest pravo kojeg stječe osoba s invaliditetom isključivo zbog invaliditeta i oštećenja zdravlja četvrtog stupnja te kao takva ne bi trebala biti uvjetovana imovinskim, dohodovnim cenzusom kao ni o godini života. Članak 53. st.(4) treba u potpunosti brisati, pravo na osobnu invalidninu mora biti priznato i ako osoba koristi uslugu smještaja jer smještajem u zajednicu organiziranog stanovanja ili bilo kojeg drugog oblika smještaja poput doma za starije i nemoćne nije nestao invaliditet te i dalje postoji potreba za zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, kao i zadovoljavanje osobnih životnih potreba.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi, a pravo na osobnu invalidninu nije uvjetovano godinama života djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, odnosno, može se ostvariti neovisno o godinama života ukoliko je utvrđen četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještače-nju i metodologijama vještačenja te ukoliko su ispunjeni ostali zakonski uvjeti. Odredba kojom se kao zapreka za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu propisuje priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja istovjetna je odredbi važećeg zakona kojim se regulira navedeno pitanje. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.
631	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Možete li pojasniti zašto ovim člankom nije zapreka da je osoba sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju kao u doplatku za pomoć i njegu u članak 59. točka 4.?	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno propisivati nove uvjete za priznavanje prava na osobnu invalidninu.

632	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>toč. 4. propisano je da se osobna invalidnina ne priznaje osobi kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja</p> <p>Osobna invalidnina kao pravo osoba s najtežim vrstama oštećenja trebala bi biti visinom ista bez obzira pružaju li se toj osobi socijalne usluge, ipak se radi o najranjivijoj skupini osoba s invaliditetom koje trebaju uživati posebnu zaštitu društva. Također treba razlikovati dugotrajni i kratkotrajni smještaj kao uvjet za prestanak prava na osobnu invalidninu (često nam korisnici odustaju od usluge smještaja zbog provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa koji traju šest mjeseci do godinu dana iz razloga jer su ukidanjem osobne invalidnine egzistencijalno ugroženi). Ne treba naglašavati da je za slijepu osobu intenzivan, svakodnevan, rehabilitacijski program kroz uslugu smještaja najbolji za stjecanje vještina koje vode samostalnom funkcioniranju. Zakon ne prepoznaje specifičnosti korisničkih skupina iako godinama upozoravamo na njih čime je kasnije oslijepljenim osobama jako teško ostvariti usluge prema njihovim potrebama. Također uočavamo da pojedini roditelji nisu skloni školovanju djeteta s teškoćama u razvoju kroz uslugu privremenog smještaja iz razloga što mu prestaje pravi na osobnu invalidninu.</p> <p>Prijedlog: Iznimno ako je osobi osiguran privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa ili djetetu s teškoćama privremeni smještaj radi školovanja, priznaje se osobna invalidnina u punom ili barem smanjenom iznosu (pola od punog iznosa odnosno utvrđenog iznosa osobne invalidnine za osobu koja ostvaruje prihod).</p>	Nije prihvaćen	<p>Priznavanje prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja ne utječe na visinu prava na osobnu invalidninu već na priznavanje predmetnog prava.</p> <p>Nadalje, priznavanjem prava na socijalnu uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja korisnicima se osigurava zadovoljavanje svih osnovnih životnih potreba, a pravo na osobnu invalidninu nije naknada koja se priznaje osobi koje nema dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.</p>
633	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	<p>Nije li cilj osobne invalidnine podrška osobi da se uključi u društvo? Shodno tome, to bi trebalo biti pravo neovisno o materijalnom statusu korisnika. Ovako definirani uvjeti ne pridonosi svrsi osobne invalidnine, a to je uključivanje.</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu isto pitanje će biti tada cjelovitije uređeno.</p>

634	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Gdje je točka 2?	Prihvaćen	Neusklađenost tehničke naravi je ispravljena. Zahvaljujemo na ukazanom.
635	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Paradoksalno je da za doplatu u punom opsegu (3.stupanj oštećenja zdravlja) nije previđen cenzus, ali za ovo pravo koje je većeg stupnja oštećenja zdravlja je.	Primljeno na znanje	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsishodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.
636	Jugana Sinovčić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Potrebno je imovinski i dohodovni cenzus ukinuti pri ovoj izmjeni jer se pravo na osobnu invalidninu priznaje s ciljem zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, što zbog najvećeg stupnja oštećenja predstavlja jednaku prepreku za sve osobe četvrtog stupnja invaliditeta, pa tako i za osobe iz članka 53.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu isto pitanje će biti tada cjelovitije uređeno.
637	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	53. stavak 1 , 3 U praksi se događa da se druga nekretnina nalazi u suvlasnistvu , pa osoba zbog nemogućnosti da nekretninu iznajmi ili proda, ostaje bez invalidnine Očekujemo da se imovinski cenzus briše iz Zakona jer je prepreka za ostvarivanje prava koje se ostvaruje isključivo rješenjem JTV na osnovu težine zdravstvenog stanja osobe GI " Pomozimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen	Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom ne donosi rješenje, već nalaz i mišljenje koje je jedan od dokaza u postupku priznavanja prava na doplatu za pomoć i njegu. Propisivanje uvjeta u pogledu imovine u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu isto pitanje će biti tada cjelovitije uređeno.
638	Tomislav Cvetković	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 53.	Što se tiče osobne invalidnine ne bi se pravo na osobnu invalidninu smjelo vezati uz imovinski i dohodovni cenzus to bi se trebalo ukinuti. (članak 53 i članak 54) To je prvenstveno zdravstveni problem i to bi trebao biti jedini kriterij. Godinama su te osobe uskraćivane u pravima i osjećaju se diskriminiranim. Svim invalidima jednaka prava što se tiče zdravstvenih kriterija i naknada u državi mislim da je došlo vrijeme da se isprave nepravde i da se vrati dostojanstvo tim ljudima.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu isto pitanje će biti tada cjelovitije uređeno.

639	HRVATSKI SAVEZ GLUHIH I NAGLUHIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Članak 54. Brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni cenzus	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
640	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Članak 54. - Brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni cenzus.</p> <p>Obrazloženje: Ovakvom odredbom izravno bi se diskriminiralo i povrijedilo dostojanstvo zaposlenih osoba s invaliditetom jer ne bi više imale dostatna sredstva za pokrivanje povećanih troškova života uzrokovanih invaliditetom zbog neprilagođenosti okoliša, npr. nema prilagođenog prijevoza, nepristupačne su građevine, nedostatne su usluge, pomagala koja su potpuno prilagođena moraju se nadoplačivati i sl. Također to bi pridonijelo izolaciji, marginalizaciji i isključivanju osoba s invaliditetom iz društva i tržišta rada čime bi se doprinijelo povećanju jaza između osoba s invaliditetom i tzv. zdravih osoba. Osobe s invaliditetom u Republici Hrvatskoj već danas spadaju među najsiromašnije, a zadržavanjem dohodovnog cenzusa doprinijelo bi se daljnjem porastu njihovog siromaštva. Podsjećamo da Odbor UN-a za prava osoba s invaliditetom u Zaključnim primjedbama o Inicijalnom izvješću Hrvatske iz travnja 2015. godine u poglavlju B Posebna prava, članku 28. Primjereni životni standard i socijalna zaštita, u točki 44. preporuča osnaživanje programa za borbu protiv siromaštva te da se naknade čiji je cilj umanjiti povećane troškove koji proizlaze iz invaliditeta temelje na procjeni potreba pojedinca te da ne podliježu procjeni cenzusa.</p>	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
641	Udruga slijepih Našice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).	Nije prihvaćen	Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene **ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom** počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prostano ih se vozivati uz bilo kakvu vrstu brojeve donotka

izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

(Izvor:
<https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva.

Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.

Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća.

642	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	nepravедna i neprihvatljiva rješenja.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
643	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Članak 54. - Brisati ograničenja koja se odnose na prihodovni cenzus.</p> <p>Obrazloženje: Ovakvom odredbom izravno bi se diskriminiralo i povrijedilo dostojanstvo zaposlenih osoba s invaliditetom jer ne bi više imale dostatna sredstva za pokrivanje povećanih troškova života uzrokovanih invaliditetom zbog neprilagođenosti okoliša, npr. nema prilagođenog prijeevoza, nepristupačne su građevine, nedostatne su usluge, pomagala koja su potpuno prilagođena moraju se nadoplćivati i sl.</p> <p>Također to bi pridonijelo izolaciji, marginalizaciji i isključivanju osoba s invaliditetom iz društva i tržišta rada čime bi se doprinijelo povećanju jaza između osoba s invaliditetom i tzv. zdravih osoba.</p> <p>Osobe s invaliditetom u Republici Hrvatskoj već danas spadaju među najsiromašnije, a zadržavanjem dohodovnog cenzusa doprinijelo bi se daljnjem porastu njihovog siromaštva.</p> <p>Podsjećamo da Odbor UN-a za prava osoba s invaliditetom u Zaključnim primjedbama o Inicijalnom izvješću Hrvatske iz travnja 2015. godine u poglavlju B Posebna prava, članku 28. Primjereni životni standard i socijalna zaštita, u točki 44. preporuča osnaživanje programa za borbu protiv siromaštva te da se naknade čiji je cilj umanjiti povećane troškove koji proizlaze iz invaliditeta temelje na procjeni potreba pojedinca te da ne podliježu procjeni cenzusa.</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će biti tada cjelovitije uređeno . Napominjemo da su korisnici doplataka za pomoć i njege također osobe kojima je utvrđen drugi i treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalne sposobnosti prema propisima o vjestačenju, a sukladno svrsi</p>

promiču pravo osoba s invaliditetom na život u zajednici na ravnopravnoj osnovi s drugim građanima, čiji je sadržaj uključen u nacionalne politike, strategije i programe s ciljem izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Stoga, predlažemo da se brišu sve odredbe prema kojima pravo na osobnu invalidninu ovisi o drugim prihodima i/ili imovini osobe s invaliditetom koje ona ostvaruje na temelju radnih, nasljednih ili nekih drugih prava (plaća, mirovina, nekretnine i sl.), nego da ostvarivanje prava ovisi isključivo o činjenici invaliditeta. U suprotnom se onda ne bi radilo o izjednačavanju mogućnosti osoba s invaliditetom za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Naime, ako osoba s invaliditetom ne bi mogla ostvariti pravo na osobnu invalidninu jer ima prava iz nekih drugih područja (plaća, mirovina, nekretnine i sl.), a ima invaliditet koji ograničava njezino sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice (primjerice, mora koristiti skuplji taxi jer joj je vožnja jeftinijem tramvajem ograničavajuća zbog invaliditeta), onda ona nikako nije izjednačena s osobom koja ima, recimo, ta ista imovinska prava, a nema invaliditet (pa može bez problema koristiti jeftiniji tramvaj). Iz navedenog jasno proizlazi da bi osoba s invaliditetom, koja ne bi ostvarila osobnu invalidninu zbog svog imovnog stanja, bila u znatno lošijem položaju od osobe bez invaliditeta istog imovnog stanja, te da bi osobna invalidnina, koji ne ovisi o njezinom imovinskom statusu, pridonijela njezinom izjednačavanju u mogućnosti za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Temeljem članka 14. Ustava RH svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj, između ostalog, imovini ili drugim osobinama. Temeljem članka 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije

predmetnog prava koja nije zadovoljavanje osnovnih životnih potreba

stavlanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi, između ostalog, imovnog stanja smatra se diskriminacijom u smislu ovoga Zakona.

Slijedom navedenog, smatramo da sukladno Ustavu i propisima RH, te međunarodnim dokumentima, nije opravdano razlikovanje u pravima osoba na osnovi imovinskog stanja.

Pravo na dodatak koji predstavlja pomoć osobama slabijeg imovnog stanja treba se onda odnositi isključivo na osobe slabijeg imovnog stanja, bez obzira na to da li su osoba s invaliditetom ili ne, te se isto treba regulirati kao poseban dodatak. U tom slučaju bi osoba s invaliditetom, koje je ujedno slabijeg imovnog stanja, ostvarila dva dodatka, po dvije različite osnove, a osoba s invaliditetom koje nije slabijeg imovnog stanja bi ostvarivala samo pravo na osobnu invalidninu.

644 Sonja Juričić
Cvitan

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 54.

Centar UP2DATE dostavlja
sljedeći prijedlog:

U članku 53. stavku 1. predlaže se brisati točku 1. 3. i 6. te u članku 54. stavak 2., odnosno predlaže se brisati sve odredbe kojima se pravo na osobnu invalidninu ne priznaje zbog imovnog stanja osobe s invaliditetom ili zbog ostvarivanja prava s neke druge osnova koja nije invaliditet (npr. naknada zbog slabog imovnog stanja).

Republika Hrvatska se obvezala, prema nizu drugih međunarodnih instrumenata koji promiču pravo osoba s invaliditetom na život u zajednici na ravnopravnoj osnovi s drugim građanima, čiji je sadržaj uključen u nacionalne politike, strategije i programe s ciljem izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Stoga, predlažemo da se brisu sve odredbe prema kojima pravo na osobnu invalidninu ovisi o drugim prihodima i/ili imovini osobe s invaliditetom koje ona ostvaruje na temelju radnih, nasljednih ili nekih drugih prava (plaća, mirovina, penzija, naknada, ...)

Nije prihvaćen

Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu isto pitanje će biti tada cjelovitije uređeno. Napominjemo da su korisnici doplatka za pomoć i njegu također osobe kojima je utvrđen drugi i treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja, a sukladno svrsi predmetnog prava koja nije zadovoljavanje osnovnih životnih potreba

ostvarivanje prava ovisi isključivo o činjenici invaliditeta. U suprotnom se onda ne bi radilo o izjednačavanju mogućnosti osoba s invaliditetom za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Naime, ako osoba s invaliditetom ne bi mogla ostvariti pravo na osobnu invalidninu jer ima prava iz nekih drugih područja (plaća, mirovina, nekretnine i sl.), a ima invaliditet koji ograničava njezino sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice (primjerice, mora koristiti skuplji taxi jer joj je vožnja jeftinijem tramvajem ograničavajuća zbog invaliditeta), onda ona nikako nije izjednačena s osobom koja ima, recimo, ta ista imovinska prava, a nema invaliditet (pa može bez problema koristiti jeftiniji tramvaj). Iz navedenog jasno proizlazi da bi osoba s invaliditetom, koja ne bi ostvarila osobnu invalidninu zbog svog imovnog stanja, bila u znatno lošijem položaju od osobe bez invaliditeta istog imovnog stanja, te da bi osobna invalidnina, koji ne ovisi o njezinom imovinskom statusu, pridonijela njezinom izjednačavanju u mogućnosti za sudjelovanje u svakodnevnom životu zajednice na ravnopravnoj osnovi s osobama bez invaliditeta.

Temeljem članka 14. Ustava RH svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj, između ostalog, imovini ili drugim osobinama. Temeljem članka 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi, između ostalog, imovnog stanja smatra se diskriminacijom u smislu ovoga Zakona.

Slijedom navedenog, smatramo da sukladno Ustavu i propisima RH, te međunarodnim dokumentima, nije opravdano razlikovanje u pravima osoba na osnovi imovinskog stanja.

Pravo na dodatak koji predstavlja pomoć osobama slabijeg imovnog stanja treba se onda odnositi isključivo na osobe slabijeg imovnog stanja, bez obzira na to da li su osoba s invaliditetom ili ne, te se isto treba regulirati kao poseban dodatak. U tom slučaju bi osoba

			<p>s invaliditetom, koje je ujedno slabijeg imovnog stanja, ostvarila dva dodatka, po dvije različite osnove, a osoba s invaliditetom koje nije slabijeg imovnog stanja bi ostvarivala samo pravo na osobnu invalidninu.</p>		
645	JOSIPA STANEŠIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Udruga slijepih Karlovačke županije</p> <p>Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).</p> <p>Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom.</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.</p>
646	Županijska udruga slijepih Split	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).</p> <p>Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu</p>

Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje.

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ . Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje

zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva.

Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.

647 Udruga slijepih Međimurske županije

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.

Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).

Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj – nego do sada, time je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminiraju

Nije prihvaćen

Odredbе koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatka za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne uračunavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja.

stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva.

Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.

Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravdna i neprihvatljiva rješenja.

648	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - u potpunosti ukinuti sve prihodovnr cenzuse za ostvarivanje ovog prava.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
-----	---------------------	---	--	----------------	--

649	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Brisati st.2. i 3.: Obrazloženje: Sukladno značenju i svrsi ovog prava potrebno je u potpunosti ukinuti prihodovni cenzus za ostvarivanje ovog prava. Jedino pod takvih okolnostima osobe s invaliditetom ostvarile bi mogućnost ostvarivanja prava na uključivanje u život zajednice na ravnopravnoj osnovi i time izjednačavanja položaja s drugima. Ovaj prijedlog pravobraniteljica za osobe s invaliditetom isticala je prigodom svake izmjene Zakona o socijalnoj skrbi.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
650	Udruga slijepih Istarske županije	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).</p> <p>Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 58. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno</p>	Nije prihvaćen	Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod osoba kojima je utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja izjednačeni su prihodi neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju.

izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupi na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostavki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj dužnosti, čime će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se

oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači

			<p>invaliditetom ostaju na marginama društva.</p> <p>Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.</p> <p>Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.</p>		
651	Petar Glavaš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Obzirom da osobna invalidnina predstavlja naknadu za povećane troškove života uzrokovane invaliditetom, nužno je ukinuti bilo koji oblik cenzusa za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu te isto vezati isključivo uz invaliditet. Na to se Republika Hrvatska i obvezala ratificirajući Konvenciju o pravima osoba s invaliditetom. Propisivanjem cenzusa, izravno se diskriminiraju pojedinci unutar iste skupine osoba s invaliditetom. Posljedica ovako propisanih uvjeta bit će povećani broj ustavnih tužbi.</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi.</p> <p>Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .</p>
652	Hrvatski savez slijepih	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Članak 54. st. 3. u suprotnosti je s člankom 52. Nacrta prijedloga zakona o socijalnoj skrbi (u daljnjem tekstu: Nacrt) i sa samom svrhom osobne invalidnine (zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice).</p> <p>Navedenim člankom osobe kod kojih je utvrđen IV. stupanj težine oštećenja diskriminiraju se u odnosu na osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj težine oštećenja obzirom da za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu nije propisan prihodovni cenzus. Osim toga osobe s najtežim oblikom invaliditeta stavljaju se u bitno teži položaj nego ostali korisnici sustava socijalne skrbi, obzirom da je Nacrt usmjeren ili bi trebao biti usmjeren na poboljšanje kvalitete života korisnika. Iz Nacrta je razvidno da se osobe</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbe koje se odnose na uvjete za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu te prava na osobnu invalidninu u pogledu prihoda usklađivane su s odredbama važećeg propisa i primjenom propisa, a kod priznavanja prava na osobnu invalidninu izjednačena je visina iznosa do kojeg se novčana sredstva ne računavaju kao prihod kod svih osoba neovisno o vrsti prihoda koje ostvaruju budući da je svima utvrđen isti, odnosno, četvrti stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za</p>

s najtežim oblikom invaliditeta jedine stavljaju u teži položaj nego do sada, čime je povrijeđen čl. 14. st. 1. u vezi s člankom 57. st. 2. Ustava Republike Hrvatske, a protivan je i Nacionalnoj strategiji izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom i UN Konvenciji o pravima osoba s invaliditetom. Osobe s invaliditetom IV. razine težine oštećenja diskriminirane su, stavljene u nepovoljniji položaj a sve vrednote i načela koja su istaknuta međunarodnim dokumentima- izjednačavanje mogućnosti, socijalna integracija i uključivanje na tržište rada- dovedene su u pitanje. Naime, ovakvim postupanjem osobe s invaliditetom isključuju se s tržišta rada, onemogućeno im je sudjelovanje u društvu, minorizira se njihovo participiranje i „stišava“ njihov glas te se smanjuje njihov utjecaj u društvu. Dapače, ovo je postupak kojim se osobe s invaliditetom želi dodatno izolirati, onemogućiti njihovo sudjelovanje u zajednici, „zaključati u podrum“ i zabraniti sudjelovanje u donošenju odluka koje se tiču njih samih. A da li je sljedeći korak da će netko, u ime njihove dobrobiti, baciti ključ?

Propisivanjem članaka 53. i 54. Republika Hrvatska kao država stranka – potpisnica Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, oglušila bi se na preporuku Odbora UN-a za prava osoba s invaliditetom iznesenu u točki 44. Zaključnih napomena o inicijalnom izvješću Republike Hrvatske u kojoj se „preporučuje da se naknade usmjerene ublažavanju povećanih troškova uzrokovanih invaliditetom počnu temeljiti na procjeni potreba pojedinca za podrškom, a prestane ih se vezivati uz bilo kakvu vrstu provjere dohotka“ (Izvor: <https://undocs.org/en/CRPD/C/HRV/CO/1>).

Nadalje, ako članak 54. st. 3. stupa na snagu, razumno je očekivati pokretanje velikog broja postupaka preispitivanja pretpostávki za utvrđivanje prava na osobnu invalidninu po službenoj-d... će se nerazmjerno povećati troškovi te će se opteretiti cijeli sustav socijalne skrbi (koji će biti ionako preopterećen usklađivanjem s novim

2022. godinu cjelovitije će se uređiti navedena pitanja.

zakonom). Ako doista Zakon o inkluzivnom dodatku bude donesen do kraja sljedeće godine, kako je najavilo Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, isti korisnici koji prođu postupak preispitivanja prava na osobnu invalidninu, morat će proći i postupak za utvrđivanje prava na inkluzivni dodatak, čime će se isti ti troškovi udvostručiti.

Zaključno, ne postoji niti jedna pravna, financijska niti logična osnova prema kojoj bi uvođenje prihodovnog cenzusa bilo opravdano. Naime, time se demotivira osobe s najtežim oblicima invaliditeta da rade i da se uključuju u zajednicu te ih se istovremeno potiče na umirovljenje. Dakle, „uštede“ koje se pokušavaju dobiti u sustavu socijalne skrbi predstavljat će troškove mirovinskog sustava, što znači da država ovakvim izmjenama nije dobila ništa, a osobe s invaliditetom ostaju na marginama društva.

Isključivanjem s tržišta rada osobe s invaliditetom se višestruko dovodi u težak i diskriminirajući položaj, jer je dobro poznato da osobama s invaliditetom zapošljavanje, osim rješavanja egzistencijalnih pitanja, znači upravo socijalno uključivanje, prihvaćanje i najbolji način borbe protiv predrasuda okoline. Osim toga, demotivacija i zakidanje osoba s invaliditetom da budu aktivni u zajednici, posljedično dovodi do marginaliziranja i omalovažavanja njihovog dostojanstva, upornosti i uspjeha.

Jedinstveno i čvrsto zastupamo iznesene stavove, te ćemo posegnuti za svim dostupnim pravnim i javnim sredstvima i aktivnostima kako bi spriječili ovakva diskriminirajuća, nepravedna i neprihvatljiva rješenja.

653	MARICA MIKULIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Osobna invalidnina u postotku od osnovice koja iznosi 300% osnovice nije dostatna za podmirenje najosnovnijih troškova za život, a kamo li za uključivanje u život zajednice, te je nužno povisiti iznos postotka osnovice barem do 600%	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada se ne mijenjaju predmetne odredbe već će se spomenutim propisom cjelovitije urediti predmetno pitanje
654	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Osobna invalidnina u postotku od osnovice koja iznosi 300% osnovice nije dostatna za podmirenje najosnovnijih troškova za život, a kamo li za uključivanje u život zajednice, te je nužno povisiti iznos postotka osnovice do 600%	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada se ne mijenjaju predmetne odredbe već će se spomenutim propisom cjelovitije urediti predmetno pitanje

655 Nikola Ristić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Kako se pravo na osobnu invalidninu stječe stupnjem oštećenja smatram da bi imovinski i dohodovni cenzus trebalo maknuti. Točnije iz članka 53 maknuti stavke (1),(3) i (4) i iz članka 54 izbaciti stavke (2) i (3).</p> <p>Kako je netko već naveo ako ste suvlasnik ili vlasnik jedne ili više nekretnina to odmah ne znači da ste u mogućnosti tu nekretninu prodati ili iznajmiti te samim time nadoknaditi gubitak prava na osobnu invalidninu. Jasno je da isto vrijedi i za poslovni prostor. Prošetajte se samo centrom Osijeka i uvjerit ćete se koliko je poslovnih prostora koji zjape prazni već duže vremena.</p> <p>Ako ćemo to i dalje zvati osobna invalidnina onda to pravo se izričito stječe svojim osobnim invaliditetom.</p> <p>Pretpostavljam da je članak 53 i 54 greška u copy/paste s obzirom kako je napisan članak 60 stavak (1) "Članak 60. (1) Pravo na doplatak za pomoć i njegu u punom iznosu priznaje se osobi kojoj je utvrđen treći stupanj težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja neovisno o uvjetima iz članka 59. točke 1. i 2. ovoga Zakona." Drugim riječima doplatak za pomoć i njegu u punom iznosu osoba s nižim stupnjem oštećenja ostvaruje bez obzira na imovinski i dohodovni cenzus.</p> <p>Ukoliko to nije greška onda je ovo, usudit ću se napisati tipičan primjer kako se vrši izživljavanje na najslabijima tj najranjivijima u našem društvu.</p> <p>Također preporučam da se u članku 54 stavku (1) zamijeni 300% sa minimalno 600%. U sadašnjem obliku osobna invalidnina iznosi 1500 HRK.</p> <p>Obzirom na trenutnu inflaciju i ludovanje cijena pozivam nadležne da pokušaju sa 1500 HRK zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.</p>	Nije prihvaćen	<p>Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi.</p> <p>Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna.</p> <p>Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se regulirati navedena pitanja.</p>
-------------------	---	--	----------------	--

656	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	U članku 54. u stavku 3 dodati alineju 11 koja će sadržavati odredbu da se iznimno u prihod za maloljetnu djecu ne uračunava osobna štednja i prihodi od iste (kamate i dividende). Obrazloženje: Naime odredbe predloženog Zakona ,a i postojećeg stavljaju djecu u nepovoljan položaj te im se umanjuje mogućnost primjerene skrbi i liječenja, uskraćivanjem zbog prihoda koje služe za uključivanje u svakodnevni život zajednice	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga Zakona propisano je da imovinu čine sve pokretnine, nekretnine, imovinska prava, iznos gotovine u domaćoj i stranoj valuti, štednja, odnosno novčana sredstva na osobnim računima ili štednim knjižicama, darovi, vrijednosni papiri, dionice, poslovni udjeli, stambena štednja, životno osiguranje i ostala imovina u tuzemstvu i u inozemstvu.
657	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Čl. 54. st. 3. t. 1. propisuje da se u prihod iz st. 2. istog čl. ne uračunavaju novčana sredstva ostvarena po osnovi plaće, naknade plaće tijekom privremene nesposobnosti odnosno spriječenosti za rad prema Propisima o obveznom zdravstvenom osiguranju, mirovine, autorskog honorara, ugovora o djelu, roditeljske i roditeljske novčane potpore do iznosa 800% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona. Ovdje smatramo formulaciju nepreciznom, jer nije jasno odnosi li se dio „do 800% osnovice iz čl. 22 st. 3.“ na sva nabrojana sredstva ili samo na posljednje navedene roditeljske i roditeljske potpore. Odredbu je potrebno pojasniti. Ovdje također ponavljamo primjedbu o paralelnom postojanju definicije prihoda, pa taksativnom nabrojanju što prihod nije, i to kod svakog prava zasebno i drugačije, što smatramo potrebnim pojednostaviti. Čl. 54. st. 4. Uz tolike nabrojane prihode i naknade koji se ne smatraju prihodima, čemu uopće postavljati „prihodovni cenzus“ kao uvjet za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu.	Djelomično prihvaćen	U odredbi članka 54. stavka 3. točka 1. će se jasnije istaći da se navedeni cenzus odnosi na sve vrste nabrojanih prihoda. Zbog jasnoće i ujednačenije primjene odredbi kao i uvažavajući različitu svrhu prava zasebno se definiraju novčana sredstva koja se ne ubrajaju u prihod prilikom priznavanja prava.

658	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	<p>Čl. 54. st. 3. t. 1. propisuje da se u prihod iz st. 2. istog čl. ne uračunavaju novčana sredstva ostvarena po osnovi plaće, naknade plaće tijekom privremene nesposobnosti odnosno spriječenosti za rad prema Propisima o obveznom zdravstvenom osiguranju, mirovine, autorskog honorara, ugovora o djelu, roditeljske novčane potpore do iznosa 800% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona. Ovdje smatramo formulaciju nepreciznom, jer nije jasno odnosi li se dio „do 800% osnovice iz čl. 22 st. 3.“ na sva nabrojana sredstva ili samo na posljednje navedene roditeljske i roditeljske potpore. Odredbu je potrebno pojasniti. Ovdje također ponavljamo primjedbu o paralelnom postojanju definicije prihoda, pa taksativnom nabrojanju što prihod nije, i to kod svakog prava zasebno i drugačije, što smatramo potrebnim pojednostaviti.</p> <p>Čl. 54. st. 4. Uz tolike nabrojane prihode i naknade koji se ne smatraju prihodima, čemu uopće postavljati „prihodovni cenzus“ kao uvjet za ostvarivanje prava na osobnu invalidninu.</p>	Djelomično prihvaćen	U odredbi članka 54. stavka 3. točka 1. će se jasnije istaći da se navedeni cenzus odnosi na sve vrste nabrojanih prihoda. Zbog jasnoće i ujednačenije primjene odredbi kao i uvažavajući različitu svrhu prava zasebno se definiraju novčana sredstva koja se ne ubrajaju u prihod prilikom priznavanja prava.
659	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Kako i sama definicija kaže, cilj osobne invalidnine je „zadovoljavanje životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice“. Pridružujemo se prijedlozima za ukidanje imovinskog i dohodovnog cenzusa.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .

660	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Svjedoci smo kako troškovi života tako i troškovi radi uključenja u zajednici svakodnevno rastu te je iz toga razloga potrebno osigurati iznos od minimalno 500% osnovice.	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine" broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada se ne mijenjaju predmetne odredbe već će se spomenutim propisom cjelovitije urediti predmetno pitanje
661	Mario	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	osobna invalidnina u postotku od osnovice koji iznosi 300% osnovice iz članka 22 stavka 3. ovoga Zakona nije dovoljna za život trebalo bi biti "Pravo na osobnu invalidninu priznaje se u postotku od osnovice koji iznosi 800% osnovice iz članka 22 stavka 3. ovoga Zakona."	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine" broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada se ne mijenjaju predmetne odredbe već će se spomenutim propisom cjelovitije urediti predmetno pitanje
662	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Na koji način se može osoba s teškim invaliditetom, s navedenim iznosom, uključiti u društvo? Nije li cilj svih naknada, to jest prava za osobe s invaliditetom i djecu s teškoćama u razvoju, da im se izjednače mogućnosti i potakne njihovo uključivanje u svakodnevni život? Pristojniji, i troškovima života bliži iznos bio bi manje ponižavajući i realniji.	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine" broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada se ne mijenjaju predmetne odredbe već će se spomenutim propisom cjelovitije urediti predmetno pitanje

663	Jugana Sinovčić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Potrebno je imovinski i dohodovni cenzus ukinuti pri ovoj izmjeni jer se pravo na osobnu invalidninu priznaje s ciljem zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice, što zbog najvećeg stupnja oštećenja predstavlja jednaku prepreku za sve osobe četvrtog stupnja invaliditeta, pa tako i za osobe koje ostvaruju prihod iz stavka 3., članka 54.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti navedena pitanja .
664	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 54.	Stavak1) Mislite da je 300% osnovice dovoljno za zadovoljavanje svih potreba 100% OSI i djece s TUR? Stavak 3 - 800% , a trebalo bi to brisati u potpunosti jer se iznos OI ne smije uvjetovati nikakvim cenzusima posto se pravo ostvaruje temeljem rjesenja JTV Članak 53 i 54 Zakona u potpunosti je u suprotnosti je s člankom 52. te je u potpunosti u suprotnosti s KONVENCIJOM o pravima OSI. GI " Pomozimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine" broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. Sukladno planiranim aktivnostima Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se regulirati navedeno pitanje
665	HRVATSKI SAVEZ GLUHIH I NAGLUHIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	Članak 56. st.1. brisati "ili boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca"	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsis-hodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.
666	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	Članak 56. st.1. predlažemo brisati: "ili boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca". Odlaskom u inozemstvo osobe s invaliditetom same osiguravaju podmirivanje svih svojih potreba, uključujući i potrebe koje proizlaze iz invaliditeta, te stoga nema opravdanja za ovakav prijedlog.	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsis-hodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.
667	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	U članku 56. stavku 1 predlaže se produljenje roka do mirovanja prava na osobnu invalidninu na šest umjesto dva mjeseca.	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsis-hodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.

668	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	Mijenja se članak 56. i glasi: 1) Zavod će donijeti rješenje o mirovanju prava na osobnu invalidninu korisniku koji se nalazi u na izdržavanju kazne zatvora od 2 mjeseca ali ne dužem od 6 mjeseci. (2) Mirovanje prava podrazumijeva obustavu isplate i njenu ponovnu aktivaciju s danom prestanka okolnosti koje su dovele do mirovanja, u skraćenom postupku, bez provjere činjenica i okolnosti koje su bile odlučujuće za odobravanje prava. (3) Aktivacija isplate podrazumijeva i isplatu dospjelih a neisplaćenih iznosa. (4) Korisniku koji je u zatvoru duže od 6 mjeseci kao i osobi koja izvan Republike Hrvatske boravi duže od 30 dana neprekidno ili s prekidima više od 2 mjeseca unutar jedne kalendarske godine pravo prestaje.	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsis-hodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.
669	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	Članak 56. st.1. predlažemo brisati: "ili boravku u inozemstvu u neprekidnom trajanju duljem od dva mjeseca". Odlaskom u inozemstvo osobe s invaliditetom same osiguravaju podmirivanje svih svojih potreba, uključujući i potrebe koje proizlaze iz invaliditeta, te stoga nema opravdanja za ovakav prijedlog.	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsis-hodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.
670	Sindikatski zavod za zaposlenike u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	Mijenja se članak 56. i glasi: 1) Zavod će donijeti rješenje o mirovanju prava na osobnu invalidninu korisniku koji se nalazi u na izdržavanju kazne zatvora od 2 mjeseca ali ne dužem od 6 mjeseci. (2) Mirovanje prava podrazumijeva obustavu isplate i njenu ponovnu aktivaciju s danom prestanka okolnosti koje su dovele do mirovanja, u skraćenom postupku, bez provjere činjenica i okolnosti koje su bile odlučujuće za odobravanje prava. (3) Aktivacija isplate podrazumijeva i isplatu dospjelih a neisplaćenih iznosa. (4) Korisniku koji je u zatvoru duže od 6 mjeseci kao i osobi koja izvan Republike Hrvatske boravi duže od 30 dana neprekidno ili s prekidima više od 2 mjeseca unutar jedne kalendarske godine pravo prestaje.	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsis-hodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.

671	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	Propisuju mirovanje prava na osobnu invalidninu i doplatu za pomoć i njegu. Smatramo da je potrebno navesti i da se o početku mirovanja prava donosi rješenje.	Prihvaćen	Predmetna odredba je usklađena s prijedlogom.
672	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	Propisuju mirovanje prava na osobnu invalidninu i doplatu za pomoć i njegu. Smatramo da je potrebno navesti i da se o početku mirovanja prava donosi rješenje.	Prihvaćen	Predmetna odredba je usklađena s prijedlogom.
673	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 56.	Kod mirovanja prava na osobnu invalidninu osobe koja boravi u inozemstvu, bilo bi potrebno produžiti rok od 2 mjeseca, odnosno uskladiti taj rok sa Zakonom o prebivalištu (NN 144/12, 158/13). Ako u navedenom Zakonu postoje kategorije boravka u inozemstvu: <ul style="list-style-type: none"> • duže od 1 godine (uključujući povremene dolaske u RH, ako u razdoblju od 1 godine osoba ne boravi u RH ukupno dulje od 3 mjeseca) • duže od 5 godina onda bi prikladnije bilo da rok boravka u inozemstvu bude dulji od 3 mjeseca unutar razdoblja od 1 godine. Izraz „u neprekidnom trajanju“ bi se izbacio iz definicije.	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu za sada nije svrsis-hodno mijenjati postojeće odredbe kojima se regulira navedeno pitanje.

674	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 57.	<p>Pravo na naknadu - doplatka za pomoć i njegu - po prirodi stvari spada u nadležnost HZZZ ili HZMIO. Centri za socijalnu skrb imaju puno važniji posao, a to je vođenje slučaja kako bi se korisnik uključio u svakodnevni život. To konkretno znači pružiti pomoć obitelji u organizaciji svakodennog života, iznalaženje i poticanje otvaranja vaninstitucionalnih usluga za korisnike , pomoć obitelji radi prevencije njegovateljskog stresa; međuresorna suradnja. Iznos doplatka za pomoć i njegu je namijenjen tome da se osobi koja pomaže osobi s invaliditetom osigura nadoknada?</p> <p>U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „U skladu sa već navedenim komentarima ove odredbe prijedloga Zakona, smatramo da bi se prava na osnovu funkcionalnih oštećenja mogla zvati istim imenom i razlikovati s obzirom na stupanj oštećenja, te tako izbjeći birokratske i administrativne komplikacije. Prijedlog :Naknade za osobe s invaliditetom Pojam doplatka za pomoć i njegu potrebno je spojiti s čl. 60. o uvjetima, kako bi jednim člankom bilo objašnjeno što je navedeno pravo, kao što je to napravljeno kod pojma osobne invalidnine u čl. 52. (prvenstveno mislimo na objašnjenje stupnjeva težine invaliditeta..., koji se kod 01 navode odmah u objašnjenju pojma, a kod DPNJ tek u četvrtom članku koji se na to pravo odnosi). Načelno, ova prava su u osnovi prava vezana uz zdravstveni status i trebala bi biti u drugom sustavu.“</p>	Nije prihvaćen	<p>Pravo na doplatka za pomoć i njegu te pravo na osobnu invalidninu ostaju uređena kao zasebna prava analogno odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirano objedinjavanje prava Zakonom o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.</p> <p>Nadalje, članak 60. Nacrta prijedloga Zakona odnosi se na uvjete za priznavanje prava, a ne na pojam prava zbog čega nije moguće objediniti odredbe na način kako je predloženo</p>
-----	---------------	---	---	----------------	---

675	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 57.	Pravo na naknadu - doplatka za pomoć i njegu - po prirodi stvari spada u nadležnost HZZZ ili HZMIO. Centri za socijalnu skrb imaju puno važniji posao, a to je vođenje slučaja kako bi se korisnik uključio u svakodnevni život. To konkretno znači pružiti pomoć obitelji u organizaciji svakodavnog života, iznalaženje i poticanje otvaranja vaninstitucionalnih usluga za korisnike, pomoć obitelji radi prevencije njegovateljskog stresa; međuresorna suradnja. Iznos doplatka za pomoć i njegu je namijenjen tome da se osobi koja pomaže osobi s invaliditetom osigura nadoknada?	Nije prihvaćen	U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja.
676	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 57.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „U skladu sa već navedenim komentarima ove odredbe prijedloga Zakona, smatramo da bi se prava na osnovu funkcionalnih oštećenja mogla zvati istim imenom i razlikovati s obzirom na stupanj oštećenja, te tako izbjeći birokratske i administrativne komplikacije. Prijedlog :Naknade za osobe s invaliditetom Pojam doplatka za pomoć i njegu potrebno je spojiti s čl. 60. o uvjetima, kako bi jednim člankom bilo objašnjeno što je navedeno pravo, kao što je to napravljeno kod pojma osobne invalidnine u čl. 52. (prvenstveno mislimo na objašnjenje stupnjeva težine invaliditeta..., koji se kod 01 navode odmah u objašnjenju pojma, a kod DPNJ tek u četvrtom članku koji se na to pravo odnosi). Načelno, ova prava su u osnovi prava vezana uz zdravstveni status i trebala bi biti u drugom sustavu.“	Nije prihvaćen	Pravo na doplatka za pomoć i njegu te pravo na osobnu invalidninu ostaju uređena kao zasebna prava analogno odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirano objedinjavanje prava Zakonom o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu. Nadalje, članak 60. Nacrta prijedloga Zakona odnosi se na uvjete za priznavanje prava, a ne na pojam prava zbog čega nije moguće objediniti odredbe na način kako je predloženo

677	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 57.	<p>U skladu sa već navedenim komentarima ove odredbe prijedloga Zakona, smatramo da bi se prava na osnovu funkcionalnih oštećenja mogla zvati istim imenom i razlikovati s obzirom na stupanj oštećenja, te tako izbjeći birokratske i administrativne komplikacije. Prijedlog :Naknade za osobe s invaliditetom</p> <p>Pojam doplatka za pomoć i njegu potrebno je spojiti s čl. 60. o uvjetima, kako bi jednim člankom bilo objašnjeno što je navedeno pravo, kao što je to napravljeno kod pojma osobne invalidnine u čl. 52. (prvenstveno mislimo na objašnjenje stupnjeva težine invaliditeta..., koji se kod 01 navode odmah u objašnjenju pojma, a kod DPNJ tek u četvrtom članku koji se na to pravo odnosi).</p> <p>Načelno, ova prava su u osnovi prava vezana uz zdravstveni status i trebala bi biti u drugom sustavu.</p>	Nije prihvaćen	<p>Pravo na doplatku za pomoć i njegu te pravo na osobnu invalidninu ostaju uređena kao zasebna prava analogno odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirano objedinjavanje prava Zakonom o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.</p> <p>Nadalje, članak 60. Nacrta prijedloga Zakona odnosi se na uvjete za priznavanje prava, a ne na pojam prava zbog čega nije moguće objединiti odredbe na način kako je predloženo</p>
678	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 57.	<p>U skladu sa već navedenim komentarima ove odredbe prijedloga Zakona, smatramo da bi se prava na osnovu funkcionalnih oštećenja mogla zvati istim imenom i razlikovati s obzirom na stupanj oštećenja, te tako izbjeći birokratske i administrativne komplikacije. Prijedlog :Naknade za osobe s invaliditetom</p> <p>Pojam doplatka za pomoć i njegu potrebno je spojiti s čl. 60. o uvjetima, kako bi jednim člankom bilo objašnjeno što je navedeno pravo, kao što je to napravljeno kod pojma osobne invalidnine u čl. 52. (prvenstveno mislimo na objašnjenje stupnjeva težine invaliditeta..., koji se kod 01 navode odmah u objašnjenju pojma, a kod DPNJ tek u četvrtom članku koji se na to pravo odnosi).</p> <p>Načelno, ova prava su u osnovi prava vezana uz zdravstveni status i trebala bi biti u drugom sustavu.</p>	Nije prihvaćen	<p>Pravo na doplatku za pomoć i njegu te pravo na osobnu invalidninu ostaju uređena kao zasebna prava analogno odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirano objedinjavanje prava Zakonom o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.</p> <p>Nadalje, članak 60. Nacrta prijedloga Zakona odnosi se na uvjete za priznavanje prava, a ne na pojam prava zbog čega nije moguće objединiti odredbe na način kako je predloženo</p>

679	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 57.	Predlažem da se u budućnosti razmišlja da se doplatka za pomoć i njegu i osobna invalidnina spoje u jedno pravo općenitog naziva te da se isto priznaje na temelju stupnjeva oštećenja zdravlja (2, 3 i 4). Navedeno bi olakšalo praćenje prava, ne bi bilo potrebno više izmjenjivati zahtjeve zavisno o sadržaju Nalaza, te bi bio puno lakši birokratski prijelaz sa trećeg na četvrti stupanj i obrnuto.	Primljeno na znanje	Navedena primjedba bit će predmet rješavanja u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
680	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 58.	Povećati osnovice na način: 1. 150% osnovice za puni iznos doplatka za pomoć i njegu 2. 100% osnovice za smanjeni iznos doplatka za pomoć i njegu.	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatka za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti postojeće pitanje.
681	MARICA MIKULIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 58.	Svjedoci smo kako troškovi života tako i troškovi radi uključivanja u zajednici svakodnevno rastu te je iz toga razloga potrebno je znatno uvećati iznos.	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatka za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti postojeće pitanje.

682	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 58.	Nužno je povećati postotke osnovice s obzirom na konstantna povećanja troškova uključivanja u zajednicu.	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti postojeće pitanje.
683	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 58.	Svjedoci smo kako troškovi života tako i troškovi radi uključjenja u zajednici svakodnevno rastu te je iz toga razloga potrebno je znatno uvećati iznos.	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti postojeće pitanje.
684	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 58.	Ukoliko osobi s invaliditetom treba podrška u nekim od navedenih aktivnosti, koliko puta mjesečno ona tu podršku može financirati s navedenim iznosom? Neke osobe s invaliditetom nemaju neformalne izvore podrške u svojoj okolini, i za pretpostaviti je da npr. plaćaju uslugu pospremanja po tržišnoj cijeni. Znamo kolike su satnice za pomoć u obavljanju kućanskih poslova. Jesmo li navedenim iznosima ograničili osobe s invaliditetom u dobivanju podrške, to jest nametnuli im da sami određuju što im je prioritetno?	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) povećan je iznos prava na osobnu invalidninu i doplatak za pomoć i njegu, a Uredbom Vlade o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi, 2020. godine povećana je naknada za status roditelja njegovatelja i njegovatelja sa 2.500 na 4.000 kuna. Napominjemo da su Nacrtom prijedloga Zakona propisana i druga prava i usluge koje služe podmirivanju različitih potreba korisnika. S obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu cjelovitije će se urediti postojeće pitanje.

685	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	<p>Čl. 59. st. 1. Ponovno se javlja problem vlasništva i suvlasništva kao u primjedbama za čl. 24. Čl. 59. St. 2. Osobe koje imaju prihod čiji iznos prelazi iznose propisane odredbom (1250,00 kuna za samca) stavlja u nepovoljan i diskriminirajući položaj. Naime, osoba koja primjerice nema prihod i korisnik je prava na ZMN kao radno sposobna osoba u iznosu od 800,00 kuna uvećano za naknadu za troškove stanovanja od 320,00 kuna, a k tome ima i pravo na NUKE, ostvaruje pomoć u ukupnom iznosu od 1.320,00 kuna i ukoliko ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, ostvarit će pravo na doplatak u iznosu od 420,00 kuna. Osoba koja također ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, a ima mirovinu u iznosu od 1.320,00 kuna, neće moći ostvariti pravo na doplatak za pomoć i njegu. To je apsurd. Također, osoba koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna, a ima utvrđen treći stupanj oštećenja i potrebu pomoći i njege u punom opsegu imat će pravo na doplatak u iznosu od 600,00 kuna, jednako kao i osoba koja je primjerice radno nesposobna, a korisnik je prava na ZMN. Odredba je potpuno u suprotnosti s načelom socijalne pravičnosti, te ponovno opterećuje socijalne radnike i ostale stručne radnike i onemogućuje ih da se bave socijalnim radom i pomoći osobama koje su zaista u riziku od siromaštva. Osobi koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna te ima djecu koja su joj dužna pomoći, nije potreban socijalni radnik, koji je zbog ovakvih odredbi Zakona jednako posvećen, tj. jednako neposvećen i ovoj osobi i osobi koja je sama i nemoćna. Ukoliko mora postojati imovinski cenzus, onda se on mora povećati.</p>	Nije prihvaćen	<p>Voditelj postupka tijekom provođenja postupka utvrđuje sve relevantne činjenice o kojima ovisi priznavanje predmetnog prava, a ukoliko se utvrdi da osoba ne može otuđiti ili iznajmiti drugi stan ili kuću i time osigurati sredstva za pomoć i njegu isto nije zapreka za priznavanje predmetnog prava. Uvjeti u pogledu prihoda na koje se odnosi primjedba su istovjetni odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.</p>
686	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	Ukinuti sve imovinske i dohodovne cenzuse, kao i za osobnu invalidninu	Nije prihvaćen	<p>Odredbe u pogledu uvjeta za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu koje se odnose na prihode i imovinu su uglavnom usklađene sa odredbama i primjenom važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu i cjelovitije uređenja prava.</p>

687 Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	<p>Čl. 59. st. 1. Ponovno se javlja problem vlasništva i suvlasništva kao u primjedbama za čl. 24.</p> <p>Čl. 59. St. 2. Osobe koje imaju prihod čiji iznos prelazi iznose propisane odredbom (1250,00 kuna za samca) stavlja u nepovoljan i diskriminirajući položaj. Naime, osoba koja primjerice nema prihod i korisnik je prava na ZMN kao radno sposobna osoba u iznosu od 800,00 kuna uvećano za naknadu za troškove stanovanja od 320,00 kuna, a k tome ima i pravo na NUKE, ostvaruje pomoć u ukupnom iznosu od 1.320,00 kuna i ukoliko ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, ostvarit će pravo na doplatak u iznosu od 420,00 kuna. Osoba koja također ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, a ima mirovinu u iznosu od 1.320,00 kuna, neće moći ostvariti pravo na doplatak za pomoć i njegu. To je apsurd. Također, osoba koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna, a ima utvrđen treći stupanj oštećenja i potrebu pomoći i njege u punom opsegu imat će pravo na doplatak u iznosu od 600,00 kuna, jednako kao i osoba koja je primjerice radno nesposobna, a korisnik je prava na ZMN.</p> <p>Odredba je potpuno u suprotnosti s načelom socijalne pravičnosti, te ponovno opterećuje socijalne radnike i ostale stručne radnike i onemogućuje ih da se bave socijalnim radom i pomoći osobama koje su zaista u riziku od siromaštva. Osobi koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna te ima djecu koja su joj dužna pomoći, nije potreban socijalni radnik, koji je zbog ovakvih odredbi Zakona jednako posvećen, tj. jednako neposvećen i ovoj osobi i osobi koja je sama i nemoćna. Ukoliko mora postojati imovinski cenzus, onda se on mora povećati.</p>	Nije prihvaćen	Voditelj postupka tijekom provođenja postupka utvrđuje sve relevantne činjenice o kojima ovisi priznavanje predmetnog prava, a ukoliko se utvrdi da osoba ne može otuđiti ili iznajmiti drugi stan ili kuću i time osigurati sredstva za pomoć i njegu isto nije zapreka za priznavanje predmetnog prava. Uvjeti u pogledu prihoda na koje se odnosi primjedba su istovjetni odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
-------------------	---	--	----------------	---

688	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - ukinuti sve prihodovne cenzuse	Nije prihvaćen	Odredbe u pogledu uvjeta za priznavanje prava na doplatu za pomoć i njegu koje se odnose na prihode su uglavnom usklađene sa odredbama i primjenom važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu i cjelovitije uređenja prava.
689	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	Članak 59. t.5. - dodaje se novi stavak 5.a. koji glasi: Korisnik doplatka za pomoć i njegu koji to pravo ostvaruje po drugim propisima ima pravo na razliku iznosa doplatka po ovom Zakonu, ako takva razlika postoji.(Obrazloženje kao kod čl. 53. t. 5.)	Nije prihvaćen	S obzirom na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu i cjelovitije uređenja prava Nacrtom prijedloga zakona nije predviđena mogućnost priznavanja prava na doplatu za pomoć i njegu osobama koje to pravo ostvaruju po drugim propisima u različiti iznosa.
690	ZIPKA Udruga udomitelja za djecu i mlade Varaždinske županije	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	Ovdje je identična situacija kao i kod prava na osobnu invalidninu. Dakle, pravo na doplatu za pomoć i njegu trebalo bi biti uvjetovano jedino zdravstvenim stanjem. To znači da i korisnici usluge smještaja, konkretno u našem slučaju djeca i mladi na smještaju u udomiteljskoj obitelji, a koja zadovoljavaju uvjete iz članka 57. trebaju imati pravo na ostvarivanje prava na doplatu za pomoć i njegu, jer je to pravo OSOBNO pravo.	Nije prihvaćen	Svrha prava na doplatu za pomoć i njegu je osiguranje prijeko potrebne pomoći i njege u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba. Osiguranjem smještaja osobi su zadovoljene potrebe koje se osiguravaju pravom na doplatu za pomoć i njegu.

691	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	<p>Stavlja se identična primjedba kao u odnosu na Članak 53. točka 4 koji se odnosi na zapreke na priznavanje prava na osobnu invalidninu.</p> <p>Stavlja se primjedba neosnovanosti ukidanja prava na doplatak za pomoć i njemu osobama kojoj su priznate usluge smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama Zakona o socijalnoj skrbi i drugim propisima. Naime, žrtve obiteljskog nasilja i žrtve trgovanja ljudima mogu, u kriznim životnim situacijama, biti privremeno smještene u neku od sigurnih kuća/skloništa ili u nekoj drugoj vrsti smještaja radi situacije u kojoj se nalaze. Ukoliko takve osobe imaju pravo na doplatak za pomoć i njemu u svojim kućanstvima, a radi se o pravu vezanom uz trajne poteškoće u zdravlju radi čega im je potrebna trajna pomoć i njega, potpuno je nesporno da te poteškoće neće prestati činjenicom priznavanja usluge smještaja na nekom drugom mjestu u skladu sa odredbama Zakona. Naime, radi se o pravu vezanom uz zdravstveno stanje koje zahtjeva prijeko potrebnu pomoć i njegu druge osobe, koje potrebe ne prestaju činjenicom preseljenja iz domaćinstva i smještajem na drugo mjesto prema Zakonu o socijalnoj skrbi. Upravo dapače, kod žrtava nasilja u obitelji radi se o još težoj situaciji u kojoj im je osigurati pomoć i njegu druge osobe još više otežano od uobičajenog.</p> <p>Stoga, budući smještajem žrtve obiteljskog nasilja u ustanovi odnosno kod pružatelja socijalnih usluga, ne prestaje potreba nositelja prava za pomoći i njegom druge osobe, već se ova potreba još povećava, smatramo nepravедnim i na štetu korisnika ovog prava a koje su žrtve obiteljskog nasilja ovo pravo ukidati. Stoga se predlaže točku 3. brisati, odnosno redefinirati na način da osoba kojima je priznato pravo na doplatak za pomoć i njemu ovo pravo uvijek zadržavaju dok god postoje uvjeti radi kojih im je ovo pravo priznati, bez obzira na vrstu njihovog smještaja, s time da se naša primjedba odnosi, prije svega, na zaštitu žrtava obiteljskog nasilja.</p>	Nije prihvaćen	Svrha prava na doplatak za pomoć i njegu je osiguranje prijeko potrebne pomoći i njege u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba. Osiguranjem smještaja osobi su zadovoljene potrebe koje se osiguravaju pravom na doplatak za pomoć i njegu.
-----	---	--	--	----------------	---

692	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	<p>U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Čl. 59. st. 1. Ponovno se javlja problem vlasništva i suvlasništva kao u primjedbama za čl. 24. Čl. 59. St. 2. Osobe koje imaju prihod čiji iznos prelazi iznose propisane odredbom (1250,00 kuna za samca) stavlja u nepovoljan i diskriminirajući položaj. Naime, osoba koja primjerice nema prihod i korisnik je prava na ZMN kao radno sposobna osoba u iznosu od 800,00 kuna uvećano za naknadu za troškove stanovanja od 320,00 kuna, a k tome ima i pravo na NUKE, ostvaruje pomoć u ukupnom iznosu od 1.320,00 kuna i ukoliko ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, ostvarit će pravo na doplatak u iznosu od 420,00 kuna. Osoba koja također ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, a ima mirovinu u iznosu od 1.320,00 kuna, neće moći ostvariti pravo na doplatak za pomoć i njegu. To je apsurd. Također, osoba koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna, a ima utvrđen treći stupanj oštećenja i potrebu pomoći i njege u punom opsegu imat će pravo na doplatak u iznosu od 600,00 kuna, jednako kao i osoba koja je primjerice radno nesposobna, a korisnik je prava na ZMN. Odredba je potpuno u suprotnosti s načelom socijalne pravičnosti, te ponovno opterećuje socijalne radnike i ostale stručne radnike i onemogućuje ih da se bave socijalnim radom i pomoći osobama koje su zaista u riziku od siromaštva. Osobi koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna te ima djecu koja su joj dužna pomoći, nije potreban socijalni radnik, koji je zbog ovakvih odredbi Zakona jednako posvećen, tj. jednako neposvećen i ovoj osobi i osobi koja je sama i nemoćna. Ukoliko mora postojati imovinski cenzus, onda se on mora povećati."</p>	Nije prihvaćen	<p>Voditelj postupka tijekom provođenja postupka utvrđuje sve relevantne činjenice o kojima ovisi priznavanje predmetnog prava, a ukoliko se utvrdi da osoba ne može otuđiti ili iznajmiti drugi stan ili kuću i time osigurati sredstva za pomoć i njegu isto nije zapreka za priznavanje predmetnog prava. Uvjeti u pogledu prihoda na koje se odnosi primjedba su istovjetni odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.</p>
-----	--------------	---	--	----------------	--

693	Forum za kvalitetno udomiteljstvo djece-udomitelji za djecu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	Doplatak za pomoć i njegu je pravo tj. naknada koja ovisi samo i isključivo o zdravstvenom stanju osobe i stoga ne može biti vezana uz sustav socijalne skrbi, već uz zdravstveni. Imovinski cenzus tj. imovina i prihodi korisnika, kao i priznavanje npr. usluge smještaja ne smije biti zapreka za ostvarivanje doplatka za pomoć i njegu.	Nije prihvaćen	Svrha prava na doplatka za pomoć i njegu je osiguranje prijeko potrebne pomoći i njege u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba. Osiguranjem smještaja osobi su zadovoljene potrebe koje se osiguravaju pravom na doplatka za pomoć i njegu. Propisivanje uvjeta u pogledu imovine i prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti kao temeljnim načelom u sustavu socijalne skrbi.
694	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	Mijenja se članak 59. i glasi: Pravo na doplatka za pomoć i njegu ne priznaje se osobi: 1. koja ima u vlasništvu drugi stan ili kuću, osim stana ili kuće koju koristi za stanovanje i/ili je vlasnik poslovnog prostora, a koje može otuđiti ili iznajmiti i time osigurati sredstva za uključivanje u zajednicu, 2. kojoj je priznata usluga smještaja ili organiziranog stanovanja sukladno odredbama ovoga Zakona ili drugim propisima, 3. koja ostvaruje doplatka za pomoć i njegu prema drugim propisima, 4. koja prema ovom Zakonu ili drugim propisima ostvaruje osobne invalidninu, 6. koja ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, i 7. čiji prihod za samca ne prelazi 500% osnovice, a za kućanstvo 350% po članu.	Nije prihvaćen	Uvjeti za priznavanje prava na doplatka za pomoć i njegu u pogledu imovine, korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja, te dijela prihoda su istovjetni odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.

695	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	<p>Čl. 59. st. 1. Ponovno se javlja problem vlasništva i suvlasništva kao u primjedbama za čl. 24.</p> <p>Čl. 59. St. 2. Osobe koje imaju prihod čiji iznos prelazi iznose propisane odredbom (1250,00 kuna za samca) stavlja u nepovoljan i diskriminirajući položaj. Naime, osoba koja primjerice nema prihod i korisnik je prava na ZMN kao radno sposobna osoba u iznosu od 800,00 kuna uvećano za naknadu za troškove stanovanja od 320,00 kuna, a k tome ima i pravo na NUKE, ostvaruje pomoć u ukupnom iznosu od 1.320,00 kuna i ukoliko ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, ostvarit će pravo na doplatak u iznosu od 420,00 kuna. Osoba koja također ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, a ima mirovinu u iznosu od 1.320,00 kuna, neće moći ostvariti pravo na doplatak za pomoć i njegu. To je apsurd. Također, osoba koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna, a ima utvrđen treći stupanj oštećenja i potrebu pomoći i njege u punom opsegu imat će pravo na doplatak u iznosu od 600,00 kuna, jednako kao i osoba koja je primjerice radno nesposobna, a korisnik je prava na ZMN. Odredba je potpuno u suprotnosti s načelom socijalne pravičnosti, te ponovno opterećuje socijalne radnike i ostale stručne radnike i onemogućuje ih da se bave socijalnim radom i pomoći osobama koje su zaista u riziku od siromaštva. Osobi koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna te ima djecu koja su joj dužna pomoći, nije potreban socijalni radnik, koji je zbog ovakvih odredbi Zakona jednako posvećen, tj. jednako neposvećen i ovoj osobi i osobi koja je sama i nemoćna. Ukoliko mora postojati imovinski cenzus, onda se on mora povećati.</p>	Nije prihvaćen	Voditelj postupka tijekom provođenja postupka utvrđuje sve relevantne činjenice o kojima ovisi priznavanje predmetnog prava, a ukoliko se utvrdi da osoba ne može otuđiti ili iznajmiti drugi stan ili kuću i time osigurati sredstva za pomoć i njegu isto nije zapreka za priznavanje predmetnog prava. Uvjeti u pogledu prihoda na koje se odnosi primjedba su istovjetni odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
-----	------------------------------------	--	---	----------------	---

696	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	<p>Čl. 59. st. 1. Ponovno se javlja problem vlasništva i suvlasništva kao u primjedbama za čl. 24.</p> <p>Čl. 59. St. 2. Osobe koje imaju prihod čiji iznos prelazi iznose propisane odredbom (1250,00 kuna za samca) stavlja u nepovoljan i diskriminirajući položaj. Naime, osoba koja primjerice nema prihod i korisnik je prava na ZMN kao radno sposobna osoba u iznosu od 800,00 kuna uvećano za naknadu za troškove stanovanja od 320,00 kuna, a k tome ima i pravo na NUKE, ostvaruje pomoć u ukupnom iznosu od 1.320,00 kuna i ukoliko ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, ostvarit će pravo na doplatu u iznosu od 420,00 kuna. Osoba koja također ima utvrđenu potrebu za pomoći i njegom u smanjenom opsegu, a ima mirovinu u iznosu od 1.320,00 kuna, neće moći ostvariti pravo na doplatu za pomoć i njegu. To je apsurd. Također, osoba koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna, a ima utvrđen treći stupanj oštećenja i potrebu pomoći i njegu u punom opsegu imat će pravo na doplatu u iznosu od 600,00 kuna, jednako kao i osoba koja je primjerice radno nesposobna, a korisnik je prava na ZMN. Odredba je potpuno u suprotnosti s načelom socijalne pravičnosti, te ponovno opterećuje socijalne radnike i ostale stručne radnike i onemogućuje ih da se bave socijalnim radom i pomoći osobama koje su zaista u riziku od siromaštva. Osobi koja ima mirovinu u iznosu od primjerice 5.000,00 kuna te ima djecu koja su joj dužna pomoći, nije potreban socijalni radnik, koji je zbog ovakvih odredbi Zakona jednako posvećen, tj. jednako neposvećen i ovoj osobi i osobi koja je sama i nemoćna. Ukoliko mora postojati imovinski cenzus, onda se on mora povećati.</p>	Nije prihvaćen	Voditelj postupka tijekom provođenja postupka utvrđuje sve relevantne činjenice o kojima ovisi priznavanje predmetnog prava, a ukoliko se utvrdi da osoba ne može otuđiti ili iznajmiti drugi stan ili kuću i time osigurati sredstva za pomoć i njegu isto nije zapreka za priznavanje predmetnog prava. Uvjeti u pogledu prihoda na koje se odnosi primjedba su istovjetni odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
697	Sindiklat umirovjenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	<p>Pratila zamo d. 1. čl. 4. čl. 4. (4) koja je sklopila ugovor o doživnom ili desmitnom uzdržavanju, osim u slučaju pukotanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora</p>	Prihvaćen	Nedvojbeno otkudba je usklađena s prijedlogom

698	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 59	čl. 59. t. 3. trebalo bi primijeniti članak kao kod osobne invalidne koji omogućuje korisnicima na privatnom smještaju (temeljem ugovora korisnika i pružatelja usluge) da imaju dodatni prihod kojim bi mogli isti plaćati, a sve zbog preopterećenosti smještajnih kapaciteta unutar socijalne skrbi kako institucijskih tako i izvaninstitucijskih. Predlažem da razmišlja da se doplatak za pomoć i njegu i osobna invalidnina spoje u jedno pravo općenitog naziva te da se isto priznaje na temelju stupnjeva oštećenja zdravlja (2, 3 i 4).	Nije prihvaćen	Svrha prava na doplatku za pomoć i njegu je osiguranje prijeko potrebne pomoći i njege u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba. Osiguranjem smještaja osobi su zadovoljene potrebe koje se osiguravaju pravom na doplatku za pomoć i njegu. Pravo na doplatku za pomoć i njegu te pravo na osobnu invalidninu osta-ju uređena kao zasebna prava analogno odredbama važećeg propisa, a s obzirom na planirano objedinjavanje prava Zakonom o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
-----	--------------------	---	--	----------------	--

699	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	<p>U potpunosti podržavam slijedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „Što je s dosadašnjim iznimkama (slijepe, gluhe i gluho slijepe osobe)? (članak 60. sadašnjeg ZOSS-a). Ove bi kategorije po novom Zakonu bile u nepovoljnijem položaju nego do sada. Predlažem dodati ih, sukladno postojećem Zakonu. Odredbe su usklađene s Uredbom o metodologijama vještačenja i trebale bi rezultirati razlikovanju doplatka u punom i smanjenom iznosu, odnosno od osobne invalidnine. Međutim, dosadašnja praksa pokazala je nejasnoće kada se radilo o utvrđivanju stupnja težine invaliditeta. Primjerice u nalazu tijela vještačenja utvrđeno je postojanje teškog invaliditeta (IV stupanj) te se u nastavku utvrdila privremena potreba pomoći i njege u punom opsegu (IV stupanj, a moguće i III stupanj). Mišljenja smo da takvo utvrđivanje oštećenja funkcionalnih sposobnosti treba izbjegavati. Potrebno je jasno utvrditi razinu, dati u tom smislu uputu jedinstvenom tijelu vještačenja kako se ne bi događale nedoumice. Prijedlog je da se koristi termin razina (druga, treća, četvrta razina težine invaliditeta) umjesto stupanj. Stupanj invaliditeta veže se uz tjelesno oštećenje dok se za prava prema Zakonu o socijalnoj skrbi utvrđuje oštećenje funkcionalnih sposobnosti. Na taj način više dolazi do razdvajanja navedenih pojmova kako bi i krajnji korisnici lakše uočili razliku.“</p>	Nije prihvaćen	<p>Nacrtom prijedloga zakona nije propisano da slijepe, gluhe i gluhoslijepe osobe imaju pravo na doplatku za pomoć i njegu neovisno o uvjetima u pogledu imovine i prihoda radi izjednačavanja prava svih osoba s invaliditetom, pogotovo jer je za sve osobe s invaliditetom neovisno o vrsti oštećenja predviđena mogućnost utvrđivanja stupnja težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. Pravo na doplatku za pomoć i njegu u smanjenom ili punom iznosu te pravo na osobnu invalidninu se razlikuju po utvrđenom stupnju težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja.</p>
-----	---------------	---	---	----------------	---

700	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	<p>Odredbе su usklađene s Uredbom o metodologijama vještačenja i trebale bi rezultirati razlikovanju doplatka u punom i smanjenom iznosu, odnosno od osobne invalidnine. Međutim, dosadašnja praksa pokazala je nejasnoće kada se radilo o utvrđivanju stupnja težine invaliditeta. Primjerice u nalazu tijela vještačenja utvrđeno je postojanje teškog invaliditeta (IV stupanj) te se u nastavku utvrdila privremena potreba pomoći i njege u punom opsegu (IV stupanj, a moguće i III stupanj).</p> <p>Mišljenja smo da takvo utvrđivanje oštećenja funkcionalnih sposobnosti treba izbjegavati. Potrebno je jasno utvrditi razinu, dati u tom smislu uputu jedinstvenom tijelu vještačenja kako se ne bi događale nedoumice.</p> <p>Prijedlog je da se koristi termin razina (druga, treća, četvrta razina težine invaliditeta) umjesto stupanj. Stupanj invaliditeta veže se uz tjelesno oštećenje dok se za prava prema Zakonu o socijalnoj skrbi utvrđuje oštećenje funkcionalnih sposobnosti. Na taj način više dolazi do razdvajanja navedenih pojmova kako bi i krajnji korisnici lakše uočili razliku.</p>	Nije prihvaćen	<p>Pravo na doplatka za pomoć i njegu u smanjenom ili punom iznosu te pravo na osobnu invalidninu se razlikuju po utvrđenom stupnju težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja.</p> <p>Uvjet za priznavanje prava na doplatka za pomoć i njegu na koje se odnosi primjedba je istovjetan odredbi važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.</p>
701	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	<p>Članak 60. stavak 2. se briše. Smatram neopravdanim da se naknada radi oštećenja zdravlja uvjetuje prihodima samca odnosno kućanstva.</p>	Nije prihvaćen	<p>Doplatka za pomoć i njegu se priznaje djeci s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama, uslijed čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba. Sukladno navedenom vidljivo je da nije naglasak na oštećenju zdravlja već potrebi druge osobe u određenim aktivnostima.</p>
702	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	<p>Pravo na doplatka za pomoć i njegu ne spada po prirodi stvari u socijalnu skrb, već u HZMIO.</p>	Nije prihvaćen	<p>U odnosu na zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatka za pomoć i njegu u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja.</p>

703 Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „Što je s dosadašnjim iznimkama (slijepi, gluhi i gluho slijepi osobe)? (članak 60. sadašnjeg ZOSS-a). Ove bi kategorije po novom Zakonu bile u nepovoljnijem položaju nego do sada. Predlažem dodati ih, sukladno postojećem Zakonu. Odredbe su usklađene s Uredbom o metodologijama vještačenja i trebale bi rezultirati razlikovanju doplatka u punom i smanjenom iznosu, odnosno od osobne invalidnine. Međutim, dosadašnja praksa pokazala je nejasnoće kada se radilo o utvrđivanju stupnja težine invaliditeta. Primjerice u nalazu tijela vještačenja utvrđeno je postojanje teškog invaliditeta (IV stupanj) te se u nastavku utvrdila privremena potreba pomoći i njege u punom opsegu (IV stupanj, a moguće i III stupanj). Mišljenja smo da takvo utvrđivanje oštećenja funkcionalnih sposobnosti treba izbjegavati. Potrebno je jasno utvrditi razinu, dati u tom smislu uputu jedinstvenom tijelu vještačenja kako se ne bi događale nedoumice. Prijedlog je da se koristi termin razina (druga, treća, četvrta razina težine invaliditeta) umjesto stupanj. Stupanj invaliditeta veže se uz tjelesno oštećenje dok se za prava prema Zakonu o socijalnoj skrbi utvrđuje oštećenje funkcionalnih sposobnosti. Na taj način više dolazi do razdvajanja navedenih pojmova kako bi i krajnji korisnici lakše uočili razliku.“	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga zakona nije propisano da slijepi, gluhi i gluhoslijepi osobe imaju pravo na doplatku za pomoć i njegu neovisno o uvjetima u pogledu imovine i prihoda radi izjednačavanja prava svih osoba s invaliditetom, pogotovo jer je za sve osobe s invaliditetom neovisno o vrsti oštećenja predviđena mogućnost utvrđivanja stupnja težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. Pravo na doplatku za pomoć i njegu u smanjenom ili punom iznosu te pravo na osobnu invalidninu se razlikuju po utvrđenom stupnju težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja.
704 Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	Što je sa kategorijama osoba iz dosadašnjeg ZOSS-a u čl. 60. Između ostalog i osobama lišenim poslove sposobnosti koje ostvaruju pravo na DPNJ u smanjenom iznosu bez vještačenja pri Zavodu za vještačenje, ali temeljen Nalaza i mišljenja ovlaštenog sudsko medicinskog vještaka kao osobe u potpunosti lišene poslovne sposobnosti. Trenutno su u postupku preispitivanja	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga zakona nije propisano da slijepi, gluhi i gluhoslijepi osobe imaju pravo na doplatku za pomoć i njegu neovisno o uvjetima u pogledu imovine i prihoda radi izjednačavanja prava svih osoba s invaliditetom, pogotovo jer je za sve osobe s invaliditetom neovisno o vrsti oštećenja predviđena mogućnost utvrđivanja stupnja težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. Nadalje, Obiteljski zakon ne predviđa mogućnost lišenja poslovne sposobnosti u potpunosti već samo djelomično

705 hrvatska udruga
socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 60.

Što je s dosadašnjim iznimkama (slijepe, gluhe i gluho slijepe osobe)? (članak 60. sadašnjeg ZOSS-a). Ove bi kategorije po novom Zakonu bile u nepovoljnijem položaju nego do sada. Predlažem dodati ih, sukladno postojećem Zakonu.

Odredbе su usklađene s Uredbom o metodologijama vještačenja i trebale bi rezultirati razlikovanju doplatka u punom i smanjenom iznosu, odnosno od osobne invalidnine. Međutim, dosadašnja praksa pokazala je nejasnoće kada se radilo o utvrđivanju stupnja težine invaliditeta. Primjerice u nalazu tijela vještačenja utvrđeno je postojanje teškog invaliditeta (IV stupanj) te se u nastavku utvrdila privremena potreba pomoći i njege u punom opsegu (IV stupanj, a moguće i III stupanj).

Mišljenja smo da takvo utvrđivanje oštećenja funkcionalnih sposobnosti treba izbjegavati. Potrebno je jasno utvrditi razinu, dati u tom smislu uputu jedinstvenom tijelu vještačenja kako se ne bi događale nedoumice. Prijedlog je da se koristi termin razina (druga, treća, četvrta razina težine invaliditeta) umjesto stupanj. Stupanj invaliditeta veže se uz tjelesno oštećenje dok se za prava prema Zakonu o socijalnoj skrbi utvrđuje oštećenje funkcionalnih sposobnosti. Na taj način više dolazi do razdvajanja navedenih pojmova kako bi i krajnji korisnici lakše uočili razliku.

Čl. 60. st. 2.

Ovaj prihodovni cenzus treba biti isti za sve korisnike bez obzira na stupanj funkcionalnog oštećenja (doplatka za pomoć i njegu u smanjenom i punom iznosu i osobna invalidnina) ili ga treba ukinuti - što bi bilo pravičnije. Potpuno je nejasno zašto postoji kao uvjet kod smanjenog iznosa doplatka za pomoć i njegu, a kod punog iznosa i osobne invalidnine ne. Apsurdno je da osoba sa tako malim prihodom ne može ostvariti ovakav oblik pomoći a utvrđeno je da ima potrebu za istim, te stavlja osobe sa takvim oštećenjem u nepovoljniji položaj od drugih.

Nije prihvaćen

Nacrtom prijedloga zakona nije propisano da slijepe, gluhe i gluho slijepe osobe imaju pravo na doplatku za pomoć i njegu neovisno o uvjetima u pogledu imovine i prihoda radi izjednačavanja prava svih osoba s invaliditetom, pogotovo jer je za sve osobe s invaliditetom neovisno o vrsti oštećenja predviđena mogućnost utvrđivanja stupnja težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. Pravo na doplatku za pomoć i njegu u smanjenom ili punom iznosu te pravo na osobnu invalidninu se razlikuju po utvrđenom stupnju težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja. Uvjet za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu na koje se odnosi primjedba je istovjetan odredbi važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.

706	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	<p>Što je s dosadašnjim iznimkama (slijepe, gluhe i gluho slijepe osobe)? (članak 60. sadašnjeg ZOSS-a). Ove bi kategorije po novom Zakonu bile u nepovoljnijem položaju nego do sada. Predlažem dodati ih, sukladno postojećem Zakonu.</p> <p>Odredbe su usklađene s Uredbom o metodologijama vještačenja i trebale bi rezultirati razlikovanju doplatka u punom i smanjenom iznosu, odnosno od osobne invalidnine. Međutim, dosadašnja praksa pokazala je nejasnoće kada se radilo o utvrđivanju stupnja težine invaliditeta. Primjerice u nalazu tijela vještačenja utvrđeno je postojanje teškog invaliditeta (IV stupanj) te se u nastavku utvrdila privremena potreba pomoći i njegu u punom opsegu (IV stupanj, a moguće i III stupanj).</p> <p>Mišljenja smo da takvo utvrđivanje oštećenja funkcionalnih sposobnosti treba izbjegavati. Potrebno je jasno utvrditi razinu, dati u tom smislu uputu jedinstvenom tijelu vještačenja kako se ne bi događale nedoumice.</p> <p>Prijedlog je da se koristi termin razina (druga, treća, četvrta razina težine invaliditeta) umjesto stupanj. Stupanj invaliditeta veže se uz tjelesno oštećenje dok se za prava prema Zakonu o socijalnoj skrbi utvrđuje oštećenje funkcionalnih sposobnosti. Na taj način više dolazi do razdvajanja navedenih pojmova kako bi i krajnji korisnici lakše uočili razliku.</p> <p>Čl. 60. st. 2. Ovaj prihodovni cenzus treba biti isti za sve korisnike bez obzira na stupanj funkcionalnog oštećenja (doplatka za pomoć i njegu u smanjenom i punom iznosu i osobna invalidnina) ili ga treba ukinuti - što bi bilo pravičnije. Potpuno je nejasno zašto postoji kao uvjet kod smanjenog iznosa doplatka za pomoć i njegu, a kod punog iznosa i osobne invalidnine ne. Apsurdno je da osoba sa tako malim prihodom ima pravo na doplatku za pomoć i njegu, dok osoba sa većim prihodom ne može dobiti doplatku za pomoć i njegu. Utvrđeno je da ima potrebu za njegu, te stavlja osobe sa takvim oštećenjem u nepovoljniji položaj od drugih.</p>	Nije prihvaćen	<p>Nacrtom prijedloga zakona nije propisano da slijepe, gluhe i gluhoslijepe osobe imaju pravo na doplatku za pomoć i njegu neovisno o uvjetima u pogledu imovine i prihoda radi izjednačavanja prava svih osoba s invaliditetom, pogotovo jer je za sve osobe s invaliditetom neovisno o vrsti oštećenja predviđena mogućnost utvrđivanja stupnja težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja.</p> <p>Pravo na doplatku za pomoć i njegu u smanjenom ili punom iznosu te pravo na osobnu invalidninu se razlikuju po utvrđenom stupnju težine invaliditeta-oštećenja funkcionalnih sposobnosti prema propisima o vještačenju i metodologijama vještačenja.</p> <p>Uvjet za priznavanje prava na doplatku za pomoć i njegu na koje se odnosi primjedba je istovjetan odredbi važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.</p>
-----	------------------------------------	---	---	----------------	--

707	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	Pridružujemo se prijedlozima za ukidanje svih cenzusa. Naknada bi trebala biti vezana samo uz stupanj invaliditeta. S druge strane, cenzus nije propisan za doplatak u punom iznosu pa nema razloga niti da bude propisan za doplatak u smanjenom iznosu.	Nije prihvaćen	Uvjet za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu na koje se od-nosi primjedba je istovjetan odredbi važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
708	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	U članku 60. stavku 2. predlaže se da pravo na doplatak za pomoć i njegu u smanjenom iznosu ne bude vezan uz prihod korisnika. U praksi se radi o manjem broju korisnika sa znatno ugroženim zdravljem gdje komisija za vještačenje utvrđuje da je zdravlje trajno narušeno, ali se korisnika odbija jer premašuje cenzus prihoda. Smatramo da, obzirom na prirodu bolesti i na sam iznos doplatka, da taj doplatak ne bi trebalo vezati uz prihode.	Nije prihvaćen	Uvjet za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu na koje se od-nosi primjedba je istovjetan odredbi važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
709	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	Ukidanjem imovinskih cenzusa kod određenih prava namijenjenih osobama s invaliditetom ostvarila bi se ključna svrha navedenih prava-izjednačavanje mogućnosti, pružanje podrške i bolja uključenost u zajednicu. Definiranje cenzusa dovodi do određenih mogućnosti kršenja temeljnih prava osoba s invaliditetom koja su propisana Konvencijom o pravima osoba s invaliditetom. Čemu dodatno uvjetovati mogućnost realizacije određenog prava osobi koja ima težak invaliditet? Koja je smisao toga? Je li svrha pomoći financijski najugroženijim osobama s invaliditetom, ili pak osobama s invaliditetom općenito? Time se diskriminiraju velike skupine osoba s tzv. lakšim invaliditetima.	Nije prihvaćen	Uvjet za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu na koje se od-nosi primjedba je istovjetan odredbi važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
710	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	Smatram da je potrebno ovdje razdvojiti djecu i odrasle osobe. Kod priznavanja prava na doplatak za pomoć i njegu u smanjenom opsegu kod djece prosječni mjesečni prihod članova kućanstva ne bi trebao utjecati na ostvarivanje prava.	Nije prihvaćen	Uvjet za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu na koji se odnosi primjedba je istovjetan odredbi važećeg propisa, a s obzirom na planirane aktivnosti Zakona o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.

711	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 60.	<p>Članak 60. stavak 2 - pravo se ostvaruje temeljem rješenja JTV, stoga je potrebno brisati navedene uvjete cenzusa za ostvarivanje prava na pomoć i njegu druge osobe</p> <p>Članak 58 i 59 i 60 ovog Zakona u suprotnosti su s člankom 57 i u suprotnosti su s Konvencijom o pravima OSI.</p> <p>Cenzusi i uvjeti za ostvarivanje doplatka pomoci i njege se trebaju brisati iz zakona</p> <p>GI " Pomozimo djeci s invaliditetom"</p>	Nije prihvaćen	Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom ne donosi rješenje, već nalaz i mišljenje koje je jedan od dokaza u postupku priznavanja prava na doplatka za pomoć i njegu.
712	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 61.	<p>Predlaže se dopuniti odredbu članka 61. st 1. na način da se u prihod u smislu članka 60. stavka 2. Nacrta, osim predviđenih novčanih sredstava, ne uračunavaju i novčana sredstva ostvarena po osnovi doplatka za djecu te po osnovi uzdržavanja za dijete ostvarena prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi.</p>	Prihvaćen	Predmetna odredba je usklađena s primjedbom
713	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 61.	<p>Stavak 1.</p> <p>Odredbu bi trebalo dopuniti tekstem: "novčana sredstva ostvarena po osnovi doplatka za djecu, stipendije za školovanje učenika ili studenata dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života ili novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja."</p>	Prihvaćen	odredba je usklađene s prijedlogom.
714	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 61.	<p>Članak 61. stavci 1. i 2. se brišu. Smatram neopravdanim da se pravo na doplatka za pomoć i njegu osobama s oštećenjima zdravlja određuje limit prihoda samca ili kućanstva.</p>	Prihvaćen	<p>Doplatka za pomoć i njegu se priznaje djeci s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama, uslijed čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba. U skladu navedenom vidljivo je da nije naglasak na oštećenju zdravlja već potrebi druge osobe u određenim aktivnostima.</p>

715	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 61.	U članku 61. dodati st. 3. : (3) u prihod se ne uračunavaju novčana sredstva po osnovi mirovina u iznosu do punog iznosa ZMN propisane Zakonom ." Obrazloženje: Naime predloženim Nacrtom Zakona treba zaštititi korisnike najniže mirovine i rukovoditi se Načelom pravičnosti.	Nije prihvaćen	Propisivanje uvjeta u pogledu prihoda u skladu je s načelom supsidijarnosti, a odredbe koje se odnose na predmetno pitanje kod priznavanja prava na doplatku za pomoć i njegu u pravilu su usklađene sa odredbama važećeg zakona i primjenom propisa budući na planirane aktivnosti objedinjavanja naknada i cjelovitije uređenje u Zakonu o inkluzivnom dodatku koji je u Planu zakonodavnih aktivnosti za 2022. godinu.
716	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 61.	Stavak 1. Odredbu bi trebalo dopuniti tekstem: "novčana sredstva ostvarena po osnovi doplatka za djecu, stipendije za školovanje učenika ili studenata dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života ili novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja".	Prihvaćen	odredba je usklađene s prijedlogom.
717	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 62.	U članku 62 stavku 1 predlaže se produljenje roka do mirovanja prava na doplatku za pomoć i njegu na šest umjesto dva mjeseca.	Nije prihvaćen	Odredba je usklađena u pogledu roka mirovanja s odredbom koja propisuje mirovanje prava na osobnu invalidninu prema Nacrtu prijedloga zakona i odredbama važećeg propisa
718	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 62.	Propisuju mirovanje prava na osobnu invalidninu i doplatku za pomoć i njegu. Smatramo da je potrebno navesti i da se o početku mirovanja prava donosi rješenje.	Prihvaćen	Predmetna odredba je usklađena s prijedlogom.
719	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 62.	Propisuju mirovanje prava na osobnu invalidninu i doplatku za pomoć i njegu. Smatramo da je potrebno navesti i da se o početku mirovanja prava donosi rješenje.	Prihvaćen	Predmetna odredba je usklađena s prijedlogom.
720	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 62.	Propisuju mirovanje prava na osobnu invalidninu i doplatku za pomoć i njegu. Smatramo da je potrebno navesti i da se o početku mirovanja prava donosi rješenje.	Prihvaćen	Predmetna odredba je usklađena s prijedlogom.

721	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 62.	<p>Kod mirovanja prava na doplatu za pomoć i njegu osobe koja boravi u inozemstvu, također bi bilo potrebno produžiti rok od 2 mjeseca, odnosno uskladiti taj rok sa Zakonom o prebivalištu (NN 144/12, 158/13). Ako u navedenom Zakonu postoje kategorije boravka u inozemstvu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • duže od 1 godine (tu se smatraju i povremeni dolasci u RH, ako u razdoblju od 1 godine osoba ne boravi u RH ukupno dulje od 3 mjeseca) • duže od 5 godina <p>onda bi prikladnije bilo da rok boravka u inozemstvu bude dulji od 3 mjeseca unutar razdoblja od 1 godine. Izraz „u neprekidnom trajanju“ bi se izbacio iz definicije.</p> <p>Dodatno, bilo bi dobro izbaciti boravak u zdravstvenoj ustanovi kao jedan od razloga za mirovanje prava ili barem postaviti vremenski rok boravka u ustanovi (svakako duži od roka u trenutno važećem Zakonu, čl. 59. st. 2.).</p>	Nije prihvaćen	Mirovanje prava na doplatu za pomoć i njegu ne ovisi niti je na bilo koji način vezan za propis kojim se uređuje pitanje prebivališta. Napominjemo da je rok u pogledu boravka u zdravstvenoj ustanovi produžen s 15 dana na dva mjeseca
-----	--	---	---	----------------	--

722	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	<p>U.t.2. na jedinstveni način obuhvatiti sve kategorije osoba s invaliditetom, sve vrste invaliditeta, ako intenzitet i težina zahtijeva intenzivnu pomoć, njegu, brigu i skrb druge osobe, neovisno o postojanju jedne ili više vrsta takvih teškoća.</p> <p>Obrazloženje: Treba omogućiti da osoba s bilo kojom vrstom teškog oštećenja zdravlja (neovisno o njihovom broju i vrsti), a koja za posljedicu ima potpunu ovisnost o pomoći i njezi i brizi druge osobe, neće neizravno staviti u nepovoljniji položaj. Osoba može imati teško intelektualno oštećenje ili rijetku bolest zbog kojega joj je potrebna intenzivna pomoć, njega i briga, iako nije nepokretna ili nema drugo teško oštećenje zdravlja. Stoga smatramo potrebnim izmijeniti sadašnje uređenje prema kojemu se status može ostvariti za dijete ili osobu koja je potpuno nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala (pri čemu se ovisnost o drugoj osobi u održavanju osobne higijene i obavljanju fizioloških potreba, te pri hranjenju, oblačenju i svlačenju očigledno podrazumijeva), dok se kod ostalih vrsta invaliditeta (mentalnog, osjetilnog ili intelektualnog, rijetka bolest), koje na jednak način mogu utjecati na funkcionalnu (ne)sposobnost osobe, postavlja dodatni uvjet postojanja dvije ili više vrsta teškog oštećenja.</p>	Nije prihvaćen	Svrha navedenog prava je zaštita osoba s najtežim oštećenjima zdravlja kojima je neophodna cjelodnevna pomoć, podrška i skrb druge osobe u svim aktivnostima samozbrinjavanja.
723	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	U članku 63. točki 2 potrebno je bolje definirati tko ima pravo jer osobe s ozljedom mozga također imaju teškoće mobilnosti, govora, tremora, nemogućnosti samozbrinjavanja i slično, a isto se događa i s drugim skupinama iz područja rijetkih bolesti i sl. Naime, pravo bi trebalo vezati uz osobe koje nemaju mogućnost ispunjavati dnevne aktivnosti svakodnevnog življenja i instrumentalne aktivnosti.	Nije prihvaćen	Svrha navedenog prava je zaštita osoba s najtežim oštećenjima zdravlja kojima je neophodna cjelodnevna pomoć, podrška i skrb druge osobe u svim aktivnostima samozbrinjavanja.

724	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Priznavanje prava na status roditelja njegovatelja po prirodi stvari ne spada u socijalnu skrb, već u sustav HZMIO. U sustavu socijalne skrbi je dio organiziranja pomoći obiteljima s djetetom ili osobama s teškoćama; uključivanje osobe u zajednicu; gradnja resursa JLS za pomoć obiteljima i dr. Sam postupak priznavanja statusa potpuno nepotrebno opterećuje sustav socijalne skrbi koji nit je sačinjen za takve oblike pomoći, niti onđa odrađuje ono za što je stručan, a to je osnaživanje pomoć korisnicima.	Primljeno na znanje	hvala na komentaru
725	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Potrebno je promijeniti kategorizaciju teškoća za djecu čiji roditelji mogu ostvariti ovo pravo. Nužno se usmjeriti na funkcioniranje djeteta, a ne samo na teškoću/invaliditet. Važno je voditi računa o heterogenosti populacije djece s teškoćama u razvoju te ne popisivati oštećenja/invaliditet već pravo definirati na način da u prvi plan dolazi funkcioniranje djeteta. Stoga, pravo treba omogućiti za: (1) djecu s teškoćama u razvoju kojima je zbog održavanja kvalitete života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko – tehničkih zahvata i (2) djeci koja su zbog oštećenja zdravlja/invaliditeta ovisna o pomoći i njezi brzi druge osobe.	Nije prihvaćen	Roditelji mogu ostvariti status na njegu djeteta/ce s teškoćama u razvoju u skladu s odredbama čl. 63. Navedeni uvjeti koji se odnose na vrstu i težinu oštećenja propisani su obzirom na svrhu prava, a to je zaštita djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom s najtežim oštećenjima zdravlja.
726	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Dodati status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje i u slučaju kada je osobi s invaliditetom priznata usluga poludnevnog boravka 5 dana u tjednu	Nije prihvaćen	Navedeni čl. 63. ne propisuje činjenicu korištenja usluge boravka, već zdravstveni status djeteta s teškoćama ili osobe s invaliditetom za čiju njegu se može priznati status roditelja njegovatelja/njegovatelja.

727 Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	<p>Čl.63. vezano za čl.136.st.1. U komentarima se spominje JTV koje ustvari vještači na temelju prikupljenih nalaza, isto kao i neka druga tijela odnosno povjerenstva. Roditelji ponekada manipuliraju nalazima. Konkretno primjer- dijete prije polaska u školu odlazi na Povjerenstvo za utvrđivanje psihofizičkog stanja djeteta kojim se određuje primjereni oblika školovanja. Iako bi po sposobnostima dijete trebalo pohađati nastavu po posebnom programu, roditelj traži da stručnjaci (psiholog, logoped, rehabilitator i dr.) u mišljenju navedu da je za redovnu školu po prilagođenom programu. Povjerenstvo na temelju tih nalaza kao primjereni oblik školovanja utvrđuje prilagođeni program. Zatim, roditelj podnosi zahtjev za status roditelja njegovatelja, odlazi kod drugih stručnjaka od kojih traži da napišu mišljenja o teškoćama djeteta koja su veća i na osnovu kojih će moći ostvariti status roditelja njegovatelja. Pošto je Povjerenstvo za utvrđivanje psihofizičkog stanja djece tijelo koje je u sustavu obrazovanja, a JTV s tim nema nikakve veze, potpuno je izostala međuresorna suradnja. Potrebno je uskladiti rad tijela iz različitih sustava i omogućiti razmjenu podataka. Roditelji ne mogu biti „stručnjaci“ koji će „utvrđivati“ stupanj oštećenja, invalidnost i sl. Jer, ako odvedu dijete liječniku i on kaže da djetetu treba operirati slijepo crijevo, roditelj sigurno neće reći da želi da mu operiraju krajnike. Ako stručnjaci pišu mišljenja na temelju nećijih želja, time degradiraju svoju struku. Mišljenja moraju biti stručna, objektivna i nepristrana.</p>	Primljeno na znanje hvala na komentaru
---	---	---	--

728	MARICA MIKULIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	<p>Ovo pravo potrebno je promatrati iz aspekta podrške djeci s teškoćama u razvoju/osobama s invaliditetom kako bi uživali svoja temeljna prava, živjeli u vlastitom obiteljskom domu, odnosno kako bi suzbili institucionalizaciju. Također, ne bi smo smjeli zanemariti činjenicu da je upravo takav oblik podrške najjeftiniji oblik za državu.</p> <p>PRIJEDLOG - Pravo je djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja ima utvrđeni IV stupanj oštećenja funkcionalnih sposobnosti, da dobije potrebnu njegu i skrb od druge osobe</p>	Nije prihvaćen	Pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja priznaje se pružatelju njege te on ostvaruje, osim naknade, i prava iz mirovinskog i zdravstvenog sustava te pravo na odmor.
-----	-------------------	--	---	----------------	--

729	Renata	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	<p>Predlažem da se uvede novi pojam: negovatelj supružnik u radnom odnosu te da se supružniku negovatelju u radnom odnosu priznaju određena prava. Pravo bi se priznalo samo supružnicima 100%-tih civilnih invalida (prijedlog se odnosi samo na 100%tne civilne invalide kako se pravo ne bi širilo i na lakše invalide)</p> <p>Obrazloženje: Kao supruga civilnog invalida, već gotovo 2 desetljeća negujem i pomažem u svakodnevnom životu suprugu 100% tnom invalidu. Istovremeno sam bila i majka maloljetne djece o kojima sam sama brinutula jer otac radi svoje invalidnosti to nije mogao. Također morala sam i raditi kako bi prehranila obitelji i obrazovala djecu. Iz vlastitog iskustva, smatram da su supružnici invalidnih osoba u neravnopravnom položaju kao zaposlenici, kao supružnici i kao roditelji u odnosu na zdrave supružnike.</p> <p>Niti po jednoj osnovi supružnici invalidnih osoba nemaju prava koja bi mi olakšala život i obveze prema djeci, supružniku i poslodavcu. Stoga predlažem da se za supružnike 100%-tnih civilnih invalida zakonom propišu određene beneficije npr.: priznavanje beneficiranog radnog staža, pravo na rad pola radnog vremena sa punom plaćom, uvećanje porezne olakšice i sl. Dugogodišnja briga o invalidnoj osobi ostavlja trag i na zdravstveno stanje zdravog supružnika koji nema slobodnog vremena. Stoga smatram da bilo koja od predloženih mjera pomogla bi supružnicima u svakodnevnim obvezama i sačuvala im zdravlje kako bi se što dulje samostalno mogli brinuti o supružniku.</p>	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) proširen je krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja negovatelja/njegovatelja, te se Nacrtom prijedloga zakona dodatno proširuje krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja negovatelja/njegovatelja.
-----	--------	---	--	----------------	---

730	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	U.t.2. na jedinstveni način obuhvatiti sve kategorije osoba s invaliditetom, sve vrste invaliditeta, ako intenzitet i težina zahtijeva intenzivnu pomoć, njegu, brigu i skrb druge osobe, neovisno o postojanju jedne ili više vrsta takvih teškoća. Obrazloženje: Treba omogućiti da osoba s bilo kojom vrstom teškog oštećenja zdravlja (neovisno o njihovom broju i vrsti), a koja za posljedicu ima potpunu ovisnost o pomoći i njezi i brizi druge osobe, neće neizravno staviti u nepovoljniji položaj. Osoba može imati teško intelektualno oštećenje zbog kojega joj je potrebna intenzivna pomoć, njega i briga, iako nije nepokretna ili nema drugo teško oštećenje zdravlja. Stoga smatramo potrebnim izmijeniti sadašnje uređenje prema kojemu se status može ostvariti za dijete ili osobu koja je potpuno nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala (pri čemu se ovisnost o drugoj osobi u održavanju osobne higijene i obavljanju fizioloških potreba, te pri hranjenju, oblačenju i svlačenju očigledno podrazumijeva), dok se kod ostalih vrsta invaliditeta (mentalnog, osjetilnog ili intelektualnog), koje na jednak način mogu utjecati na funkcionalnu (ne)sposobnost osobe, postavlja dodatni uvjet postojanja dvije ili više vrsta teškog oštećenja.	Nije prihvaćen	Svrha navedenog prava je zaštita osoba s najtežim oštećenjima zdravlja kojima je neophodna cjelodnevna pomoć, podrška i skrb druge osobe u svim aktivnostima samozbrinjavanja.
731	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Priznavanje prava na status roditelja njegovatelja po prirodi stvari ne spada u socijalnu skrb, već u sustav HZMIO. U sustavu socijalne skrbi je dio organiziranja pomoći obiteljima s djetetom ili osobama s teškoćama; uključivanje osobe u zajednicu; gradnja resursa JLS za pomoć obiteljima i dr. Sam postupak priznavanja statusa potpuno nepotrebno opterećuje sustav socijalne skrbi koji nit je sačinjen za takve oblike pomoći, niti onda odrađuje ono za što je stručan, a to je osnaživanje pomoć korisnicima.	Primljeno na znanje	hvala na komentaru
732	ankica mrkšić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Pravo na status roditelja njegovatelja treba biti priznato i sa jednom vrstom teškog oštećenja -dali mentalnog ili intelektualnog ,osjetilnog ,tjelesnog vezano isključivo uz funkcionalnost ,	Nije prihvaćen	Svrha navedenog prava je zaštita osoba s najtežim oštećenjima zdravlja kojima je neophodna cjelodnevna pomoć, podrška i skrb druge osobe u svim aktivnostima samozbrinjavanja.

733	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Ovo pravo potrebno je promatrati iz aspekta podrške djeci s teškoćama u razvoju/osobama s invaliditetom kako bi uživali svoja temeljna prava, živjeli u vlastitom obiteljskom domu, odnosno kako bi suzbili institucionalizaciju. Također, ne bi smo smjeli zanemariti činjenicu da je upravo takav oblik podrške najjeftiniji oblik za državu. PRIJEDLOG - Pravo je djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja ima utvrđeni IV stupanj oštećenja funkcionalnih sposobnosti, da dobije potrebnu njegu i skrb od druge osobe	Nije prihvaćen	Pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja priznaje se pružatelju njege te on ostvaruje, osim naknade, i prava iz mirovinskog i zdravstvenog sustava te pravo na odmor.
734	Sindiklat umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Predlažemo da se čl. 63. mijenja tako da sada glasi: Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom ili osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi i koja je: 1. potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe jer joj je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj ili njegovatelj osposobljen 2. u potpunosti nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala ili 3. koja ima više vrsta oštećenja četvrtog stupnja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih), zbog kojih je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja/njegovatelja priznaje se osobama s invaliditetom ili djeci s teškoćama u razvoju, a Nacrtom prijedloga Zakona propisano je jasno za njegu kojeg djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom je moguće priznati navedeno pravo. Nema potrebe dodavati kategoriju "osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi" jer sve osobe koje ispunjavaju uvjete iz čl. 63. ulaze u krug osoba s invaliditetom ili djece s teškoćama u razvoju.

735: Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	<p>Malo logike - naime, sve OSI da bi stekle prava iz svih sustava moraju imati rješenje JTV koje je temelj svega. U tom rješenju se točno navodi po rubrikama tko ima koja oštećenja i koji mu je stupanj podrške potreban da bi mogao zadovoljiti osnovne životne potrebe.</p> <p>Da bi OSI ostvarila pravo na njegovatelja, potrebno je da ima označeno u rješenju JTV - DA.</p> <p>Recimo stavak 2 - što točno znači u praksi to što piše u stavku 2 ako u rješenju JTV piše NE ili DA , a znamo da se pišu odbijeni za status ukoliko ne piše DA u rješenju JTV.</p> <p>Ukratko - JTV je ionako nadležan za utvrđivanje tko ima pravo na njegovatelja . Samo kažem da se bespotrebno komplicira dodatnim propisivanjem . Ovo je imalo logike dok nije JTV preuzeo vjestacenja , sad je samo dodatna stavka u zakonu</p> <p>A ukoliko netko ima spoznaju da roditelj manipulira s nalazima pri upisu djeteta u školu , pa onda u zahtjevu za status, to je bio dužan prijaviti ili reagirati osobno u skladu sa zakonskim propisima.</p> <p>JTV je taj koji obavlja i drugostupanjska vjestacenja ukoliko dođe do žalbe na Prvostupanjska rješenja. Dakle , da bi se stavak 2 dobro primjenjivao potrebno je reagirati prema JTV kako bi se stavak 2 jasnije mogao definirati i tumačiti jer se status dobije isključivo ukoliko u rješenju JTV piše DA pod višestruka oštećenja. iako je dovoljno samo jedno teško oštećenje 4 stupnja koje u potpunosti onemogućava normalan život osobe. Naročito osoba s mentalnim ili intelektualnim oštećenjima</p> <p>GI " Pomozimo djeci s invaliditetom"</p>	Primljeno na znanje	hvala na komentaru
-----------------------	---	---	---------------------	--------------------

736	Mario	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Potrebno je definirati što je sa statusom roditelja njegovatelja kad se osoba s invaliditetom zaposli čijem je roditelju priznat status roditelja njegovatelja, a vrijede članci 63. i 64. te zaposlena osoba ne izbiva zbog posla dulje od 4 sata izvan kuće. Događa se da roditelji njegovatelji gube status iako u članku 70. ne piše da se on gubi ako se osoba s invaliditetom zaposli. Osoba s invaliditetom samim zaposlenjem nije ozdravila te i dalje treba njegu druge osobe.	Nije prihvaćen	Nije potrebno propisivati navedenu situaciju budući su propisani uvjeti za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja/njegovatelja.
737	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 63.	Što je s pravom na mentalno zdravlje roditelja njegovatelja/ njegovatelja? Koliko je navedeni iznos naknade odgovarajući s obzirom na skrb koja se očekuje od roditelja njegovatelja/ njegovatelja? Što je s kontroliranjem na koji način roditelji njegovatelji/ njegovatelji pružaju njegu? Pitanje obiteljskog nasilja u obiteljima s invaliditetom je u razvijenim državama svijeta je sve više u fokusu javnosti, neovisno jesu li roditelji/ njegovatelji ili osobe s invaliditetom/ djeca s teškoćama u razvoju žrtve ili počinitelji nasilja.	Nije prihvaćen	Nasilje u obitelji te postupanje u slučaju nasilja u obitelji ne propisuje se odredbama Zakona o socijalnoj skrbi. Uredbom o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi (NN 66/20), koju je donijela Vlada republike Hrvatske, povećan je iznos naknade za status roditelja njegovatelja i njegovatelja s 500 % osnovice na 800 % osnovice, odnosno s 2.500 kn na 4.000 kuna.
738	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 64.	(2) Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona, pravo na status roditelja njegovatelja može se priznati jednom i drugom roditelju ili članu kućanstva iz članka 65.1 - Status definirati Pravilnikom po uzoru na Pravilnik kojim se definiraju prava HRVI njegovatelja. cime se omogućuje zapošljavanje njegovatelja van kruga obitelji GI" Pomozimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen	Uvjeti za priznavanje prava na status ne mogu se propisati podzakonskim aktom, odnosno Pravilnikom.

739	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 64.	Članak 64. i 65. Potrebno je predvidjeti mogućnosti ostvarivanja prava i za osobe koje trebaju podršku u obitelji a nemaju članove obitelji ili kućanstva koji to žele i mogu pružati. Stoga smatramo da je opravdano proširenje kruga njegovatelja, pa čak i na osobe izvan obiteljskog kruga. Ukoliko u obitelji nema osoba koje žele koristiti status njegovatelja, ili osoba nema članove obitelji, ili osoba s invaliditetom ne želi podršku člana obitelji nego neke druge osobe, stavljena je u nepovoljniji položaj činjenicom ograničenja statusa na članove kućanstva, a to je u izravnoj suprotnosti sa samom svrhom ovog prava, kao i odredbama Konvencije o pravima osoba s invaliditetom – čl.5., 19. i čl. 28. Pravo na život u obitelji bez izdvajanja u ustanovu jasno je definirano odredbama Konvencije o pravima osoba s invaliditetom, a pravo na obiteljski život i posebnu zaštitu osoba s invaliditetom garantiraju i odredbe Ustava RH.	Nije prihvaćen	Svrha priznavanja prava na status roditelja njegovatelja/njegovateljica je pružanje njege korisnicima kojima je ista potrebna tijekom 24 sata, a kvalitetu iste nije moguće osigurati ukoliko njegovatelj ne živi s djetetom s teškoćama ili osobom s invaliditetom.
740	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 64.	Ako u obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom, pravo na status roditelja njegovatelja moralo bi se priznati jednom i drugom roditelju ili roditelju i trećoj osobi kojoj će biti dodijeljen status njegovatelja ukoliko drugi roditelj nije u mogućnosti preuzeti ulogu njegovatelja.	Nije prihvaćen	Navedeno je regulirano u čl. 64. i 65. Nacrta prijedloga zakona.
741	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 64.	Pravobraniteljica iznosi svoje primjedbe i vezano uz status njegovatelja. Naime odredbama čl.64. i čl. 65. Nacrta prijedloga navodi se kome se priznaje status njegovatelja i roditelja njegovatelja. Međutim Pravobraniteljica smatra kako su sve ostale kategorije osoba koje skrbe o članovima/icama svoje obitelji, kao što su djeca koja skrbe o svojim roditeljima koji su nemoćne osobe starije životne dobi – na određeni način zakinuti/e odnosno stavljeni/e u nepovoljniji položaj u odnosu na kategorije osoba obuhvaćene u čl.64. i čl.65. Nacrta prijedloga (koje također skrbe o članovima/icama svoje obitelji, ali im se priznaje status njegovatelja) i to temeljem obiteljskog statusa, a što se očituje upravo u njihovoj nemogućnosti ostvarivanja statusa njegovatelja. U kontekstu navedenog, svakako treba spomenuti i primjedbe na kojima se	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) proširen je krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja/njegovateljica, te se Nacrtom prijedloga zakona dodatno proširuje krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja/njegovateljica.

suočavaju srodnici koji skrbe o članovima/icama svoje obitelji (uključujući i djecu koja se skrbe o svojim starijim i nemoćnim roditeljima) i to u vidu usklađivanja obiteljskog i poslovnog života te obveza pri čemu Pravobraniteljica naglašava i rodni segment ove problematike. Naime u kontekstu navedenog Pravobraniteljica smatra značajnijim spomenuti kako je tijekom 2017. godine objavila publikaciju o istraživanju „Utjecaj rodne podjele obiteljskih obaveza i kućanskih poslova na profesionalni život zaposlenih žena“ koje je u 2016. godini provela doc.dr.sc. Ksenija Klasnić s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a u okviru EU-projekta „Prema stvarnoj ravnopravnosti muškaraca i žena: usklađivanje profesionalnog i obiteljskog života“, čija nositeljica je bila Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova.

Prema rezultatima navedenog istraživanja, od 600 ispitanih žena, njih 20% (121 žena) odgovorilo je da u njihovoj obitelji postoji barem jedna starija i/ili nemoćna, teško bolesna osoba o kojoj treba skrbiti. Tim su ženama postavljena dodatna pitanja o skrbi za te osobe, a rezultati istraživanja ukazuju kako je briga i skrb za starije i nemoćne ili teško bolesne članove obitelji (pored brige za djecu) također većinom ženski posao. Naime, 27% žena odgovorilo je da takve poslove uvijek ili gotovo uvijek rade one, a 16% da češće rade one nego njihov partner. Nešto manje od trećine žena (31%) navelo je da ona i partner podjednako dijele takve poslove, dok je samo 4% žena koje su rekly da se tim poslovima češće ili uvijek posvećuje njihov partner. Dodatno, 20% žena navelo je da takve poslove ne rade ni one ni njihovi partneri, pri čemu je vjerojatno riječ o dobivanju institucionalne pomoći za osobe kojima je potrebna skrb.

Navedenim istraživanjem utvrđeno je da žene obično provode između 4 i 14 sati tjedno obavljajući poslove skrbi i brige za starije ili nemoćne članove obitelji (medijan vrijednost je 6 sati), dok njihovi partneri nešto manje, između 2 i 10 sati tjedno (medijan

vrijednost iznosi 5 sati). Iako ova razlika u broju sati tjedno između žena i njihovih partnera nije velika, ona je ipak statistički značajna, što znači da i u populaciji zaposlene žene provode više sati tjedno brinući za starije i nemoćne članove obitelji od svojih partnera.

Rezultati istraživanja ukazuju i kako pitanje vezano za mentalni rad, odnosno vođenje brige o tome da takvi poslovi budu obavljani, pokazuje da i to većinom pada na žene (21% žena je odgovorilo da isključivo one brinu o tome, a 21,5% da većinom brinu one, a manjim dijelom njihov partner), dok u nešto više od jedne trećine veza (35,5%) partneri zajednički brinu o tome da poslovi vezani za brigu i skrb o starijim i/ili nemoćnim, teško bolesnim članovima obitelji budu obavljani. U 17% veza ni žena ni partner ne vode računa o takvim poslovima, već o tome većinom brine netko treći. Broj veza u kojima partner obavlja većinu ili sav mentalni rad o tome da bi takvi poslovi bili obavljani je vrlo malo, oko 5%.

Stoga Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova smatra kako bi se u Nacrtu prijedloga svakako trebao omogućiti status njegovatelja i svim ostalim kategorijama osoba koje skrbe o članovima/icama svoje obitelji, kao što su djeca koja skrbe o svojim roditeljima koji su nemoćne osobe starije životne dobi.

742	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 64.	<p>Predlažemo da se čl. 64. mijenja tako da sada glasi:</p> <p>1) Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se roditelju djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom ili osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi iz članka 63. ovoga Zakona koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.</p> <p>2) Ako u obitelji ima dvoje ili više osoba s invaliditetom ili osoba koja ne mogu sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi iz članka 63. ovoga Zakona, pravo na status roditelja njegovatelja može se priznati jednom i drugom roditelju.</p>	Nije prihvaćen	<p>Status roditelja njegovatelja/njegovatelja priznaje se osobama s invaliditetom ili djeci s teškoćama u razvoju, a Nacrtom prijedloga Zakona propisano je jasno za njegu kojeg djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom je moguće priznati navedeno pravo. Nema potrebe dodavati kategoriju "osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama" jer su to sve osobe koje ispunjavaju uvjete iz čl. 63. ulaze u krug osoba s invaliditetom ili djece s teškoćama u razvoju.</p>
-----	----------------------------------	---	--	----------------	--

743	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	<p>2) Ako u obitelji, jednoroditeljskoj obitelji ili u samohranoj obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona, pravo na status njegovatelja može se priznati i osobi iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.</p> <p>Status je potrebno regulirati Pravilnikom po uzoru na Pravilnik HRVI njegovatelja te omogućiti zaposljavanje njegovatelja koji nisu članovi obitelji.</p> <p>Svaka OSI i obitelj trebaju imati izbor</p> <p>GI" Pomozimo djeci s invaliditetom"</p>	Nije prihvaćen	Uvjeti za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja/njegovatelja ne mogu se propisivati podzakonskim aktom. odnosno Pravilnikom.
744	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	<p>U članku 65. stavak 1. među osobe koje mogu biti njegovatelji predlaže se dodati "i drugu osobu po izboru osobe s invaliditetom"</p> <p>Obrazloženje: Odrasla osoba s invaliditetom sukladno članku 19. Konvencije UN o pravima osoba s invaliditetom ima pravo na izbor i odlučivanje gdje i s kim će živjeti. Ograničavanje na srodnike po bilo kojoj osnovi je kršenje njezinih ljudskih prava.</p>	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) proširen je krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja, te se Nacrtom prijedloga zakona dodatno proširuje krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja.
745	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	<p>U članku 65. stavak 1. među osobe koje mogu biti njegovatelji predlaže se dodati i drugu osobu po izboru osobe s invaliditetom</p> <p>Obrazloženje: Odrasla osoba s invaliditetom sukladno članku 19. Konvencije UN o pravima osoba s invaliditetom ima pravo na izbor i odlučivanje gdje i s kim će živjeti. Ograničavanje na srodnike po bilo kojoj osnovi je kršenje njezinih ljudskih prava. Nerijetki su primjeri da to srodnici koriste da bi se domogli imovine, a ne da bi pružali pomoć.</p>	Nije prihvaćen	Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ broj 130/17) proširen je krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja, te se Nacrtom prijedloga zakona dodatno proširuje krug osoba kojima se može priznati pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja. Ostvarivanje statusa roditelja njegovatelja/njegovatelja nije osnova za stjecanje imovine osobe za njegu koje je priznat status.

746	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	Čl. 65. st. 3. Trebalo bi primijeniti rješenje slično kao u članku 10. st. 4. ovog nacrtu zakona, jer svi korisnici sukladno svom zdravstvenom stanju nisu u mogućnosti dati svoju suglasnost.	Prihvaćen	Načela sadržana u Nacrtu prijedloga zakona odnose se na sve naknade i usluge. Svaka osoba lišena poslovne sposobnosti ima pravo sudjelovati u postupcima u kojima se odlučuje o njezinim pravim i interesima u skladu sa svojim mogućnostima. Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je pravo koje se priznaje roditelju odnosno njegovatelju osobe s invaliditetom, uz suglasnost osobe s invaliditetom. U predmetnoj odredbi je dodano: "odnosno njegovog zakonskog zastupnika".
747	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - podržavamo komentar Ane Alapić - Čl 65. st. 1 i st. 2 Potrebno je omogućiti da njegovatelj bude i osoba s kojom dijete s teškoćama u razvoju ne živi kako bi se omogućilo da i drugo dijete ukoliko nema drugih srodnika ili roditelj partnera ima pravo na njegovatelja. Također da roditelji mogu ulogu njegovatelja prepustiti nekom drugom, a oni biti roditelji koji imaju pravo plaću zaraditi radeći druge poslove dok je dijete zbrinuto na adekvatan način u svom domu.	Nije prihvaćen	Svrha priznavanja prava na status roditelja njegovatelja/njegovatelja je pružanje njege korisnicima koji-ma je ista potrebna tijekom 24 sata, a kvalitetu iste nije moguće osigurati ukoliko njegovatelj ne živi s djetetom s teškoćama ili osobom s invaliditetom.
748	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	Čl. 65. st. 3. Trebalo bi primijeniti rješenje slično kao u članku 10. st. 4. ovog nacrtu zakona, jer svi korisnici sukladno svom zdravstvenom stanju nisu u mogućnosti dati svoju suglasnost.	Prihvaćen	Načela sadržana u Nacrtu prijedloga zakona odnose se na sve naknade i usluge. Svaka osoba lišena poslovne sposobnosti ima pravo sudjelovati u postupci-ma u kojima se odlučuje o njezinim pravim i interesima u skladu sa svojim mogućnostima. Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je pravo koje se priznaje roditelju odnosno njegovatelju osobe s invaliditetom, uz suglasnost osobe s invaliditetom. U predmetnoj odredbi je dodano: "odnosno njegovog zakonskog zastupnika".

749	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	Čl. 65. st. 1 i st. 2 Potrebno je omogućiti da negovatelj bude i osoba s kojom dijete s teškoćama u razvoju ne živi kako bi se omogućilo da i drugo dijete ukoliko nema drugih srodnika ili roditelj partnera ima pravo na negovatelja. Također da roditelji mogu ulogu negovatelja prepustiti nekom drugom, a oni biti roditelji koji imaju pravo plaću zaraditi radeći druge poslove dok je dijete zbrinuto na adekvatan način u svom domu.	Nije prihvaćen	Svrha priznavanja prava na status roditelja negovatelja/njegovatelja je pružanje njege korisnicima koji-ma je ista potrebna tijekom 24 sata, a kvalitetu iste nije moguće osigurati ukoliko negovatelj ne živi s djetetom s teškoćama ili osobom s invaliditetom.
750	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	U članku 65. u stavku 3. dodati zarez iza riječi invaliditetom i dodati: „ ili uz suglasnost njegovog skrbnika „. Obrazloženje : Najčešće se radi o kategoriji korisnika koje uslijed svoga stanju ne razumiju postupak koji se u odnosu na njih provodi niti pravne posljedice koje iz njega proizlaze. Dakle, nisu sposobni dati svoju suglasnost	Djelomično prihvaćen	U ime osoba koje nemaju poslovnu sposobnost, odnosno nisu u mogućnosti iskazati svoju suglasnost, istu daje zakonski zastupnik što je dodano u predmetnoj odredbi.
751	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	Čl. 65. st. 3. Trebalo bi primijeniti rješenje slično kao u članku 10. st. 4. ovog nacrtu zakona, jer svi korisnici sukladno svom zdravstvenom stanju nisu u mogućnosti dati svoju suglasnost.	Prihvaćen	Načela sadržana u Nacrtu prijedloga zakona odnose se na sve naknade i usluge. Svaka osoba lišena poslovne sposobnosti ima pravo sudjelovati u postupci-ma u kojima se odlučuje o njezinim pravim i interesima u skladu sa svojim mogućnostima. Pravo na status roditelja negovatelja ili negovatelja je pravo koje se priznaje roditelju odnosno negovatelju osobe s invaliditetom, uz suglasnost osobe s invaliditetom. U predmetnoj odredbi je dodano: "odnosno njegovog zakonskog zastupnika".
752	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	Čl. 65. st. 3. Trebalo bi primijeniti rješenje slično kao u članku 10. st. 4. ovog nacrtu zakona, jer svi korisnici sukladno svom zdravstvenom stanju nisu u mogućnosti dati svoju suglasnost.	Prihvaćen	Načela sadržana u Nacrtu prijedloga zakona odnose se na sve naknade i usluge. Svaka osoba lišena poslovne sposobnosti ima pravo sudjelovati u postupci-ma u kojima se odlučuje o njezinim pravim i interesima u skladu sa svojim mogućnostima. Pravo na status roditelja negovatelja ili negovatelja je pravo koje se priznaje roditelju odnosno negovatelju osobe s invaliditetom, uz suglasnost osobe s invaliditetom. U predmetnoj odredbi je dodano: "odnosno njegovog zakonskog zastupnika".

753	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSORA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	- Pravo na izbor – zakonskim rješenjem nije omogućeno pravo na izbor niti njegovatelju niti korisniku njege/osobi s invaliditetom. Često se pravo koristi samo zato što drugoga rješenja nema. PRIJEDLOG- Njegovatelj može biti osoba s kojim dijete ili osoba s invaliditetom živi ali i osoba s kojim dijete ili osoba s invaliditetom ne živi.	Nije prihvaćen	Svrha priznavanja prava na status roditelja njegovatelja/njegovateljica je pružanje njege korisnicima koji-ma je ista potrebna tijekom 24 sata, a kvalitetu iste nije moguće osigura-ti ukoliko njegovatelj ne živi s djetetom s teškoćama ili osobom s invaliditetom.
754	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	Predlažemo da se stavak 1. mijenja tako da sada glasi: (1) Ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi ili osoba s invaliditetom nema roditelja, ako roditelji ne žive s njim ili zbog psihofizičkog stanja nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njeгу, pravo na status njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom odnosno bračnom ili izvanbračnom drugu osobe s invaliditetom, životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom odnosno životnom ili neformalnom životnom partneru osobe s invaliditetom, srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja ili njegovateljica priznaje se osobama s invaliditetom ili djeci s teškoćama u razvoju.
755	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	Stavak 3 - tko bi dao suglasnost u ime osoba koje nemaju poslovnu i komunikacijsku sposobnost ?	Primljeno na znanje	U ime osoba koje nemaju poslovnu sposobnost, odnosno nisu u mogućnosti iskazati svoju suglasnost, istu daje zakonski zastupnik što je dodano u predmetnoj odredbi.
756	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 65.	čl. 65. st. 3. trebalo bi primijeniti rješenje slično kao u članku 10. st. 4. ovog nacrtu zakona, jer svi korisnici sukladno svom zdravstvenom stanju nisu u mogućnosti dati svoju suglasnost.	Prihvaćen	Načela sadržana u Nacrtu prijedloga zakona odnose se na sve naknade i usluge. Svaka osoba lišena poslovne sposobnosti ima pravo sudjelovati u postupci-ma u kojima se odlučuje o nejinim pravim i interesima u skladu sa svojim mogućnostima. Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovateljica je roditelju odnosno njegovatelju osobe s invaliditetom, uz suglasnost osobe s invaliditetom. U predmetnoj odredbi je dodano: "odnosno njegovog zakonskog zastupnika".

757	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, roditelj njegovatelj ili njegovatelj može i nakon navršene 65. godine ostvarivati priznato pravo ako i nadalje ispunjava zakonske uvjete iz stavka 1. ovoga članka</p> <p>Stavak 4 alineja 3 - , ako osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka a u jednoroditeljskoj obitelji, samohranj obitelji i obitelji s više djece s teškoćama više od tri dana u tjednu usluge cjelodnevnog boravka na temelju ovoga Zakona</p>	Prihvaćen	Prijedlog vezan uz stavak 3. se prihvaća. Odredba iz stavka 4. točka 3. će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
758	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Članak 66. st 4. toč. 2. i toč. 3. Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se ako dijete s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka. Međutim kod odrasle osobe s invaliditetom propisan je još jedan uvjet, da nije korisnik poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu. Primjedba je da se odrasle osobe nepravedno stavljaju u nepovoljniji položaj. Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i njegoj svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.</p> <p>Članak 66. st 4. toč. 7. Propisuje da se pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje ako osoba iz čl. 63. nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora. Kod odredbi koje se odnose na zajamčenu minimalnu već smo komentirali i obrazložili zašto bi trebalo izbaciti dio „osim u slučaju pokretanja...“, isto smatramo i ovdje. Međutim u čl. 70. t. 9. propisano je da pravo prestaje ako osoba iz čl. 63. sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju (bez „osim u slučaju pokretanja...“, što smatramo nelogičnim, jer se radi o ostvarivanju istog prava.</p>	Nije prihvaćen	st. 4. t. 3. primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona. st. 4. t. 7. uređuje situacije kada osoba iz članka 63. Nacrta prijedloga ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, ali je pokrenut postupak za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništenje ugovora. Obzirom da navedeni postupci traju iznimno dugo, omogućeno je priznavanje statusa i prije okončanja takvih postupaka. U članku 70. točki 9. propisuju se okolnosti u kojima prestaje pravo na status, dakle sklapanjem ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju.

759	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Podržava se prijedlog pravobraniteljice za osobe s invaliditetom u članku 66. stavak 4 točka 3: brisati kao nepotrebno. Obrazloženje: Prijedlog predstavlja negaciju najboljeg interesa djeteta/osobe s invaliditetom da živi u obitelji i istovremeno na svega nekoliko sati dnevno (poludnevni boravak) ostvaruje pravo na učenje, socijalizaciju i aktivan život, kao što i sposobnost osobe da sudjeluje ne umanjuje nužnost niti opseg njege, brige i pomoći koja mu je potrebna, te se svrha i cilj odredbe može opravdati. Naime, status roditelja njegovatelja/njegovatelja, a obzirom na uvjete iz čl. 63. dobiva određeni broj osoba čija djeca/članovi obitelji, usprkos najtežim oblicima tjelesnog invaliditeta, ograničeno samostalno funkcioniraju, školuju se, druže, neki studiraju, sposobni su raditi i dr. Ako se roditeljima/članovima obitelji tih osoba priznanje prava na naknadu/status koje je opravdanje zakonodavca djeci koja su sposobna i žele, uskratiti pravo na socijalnu uslugu poludnevnog boravka kroz koju dobiju vrlo vrijednu i korisnu rehabilitaciju, druženje, prostor u kojem provode vrijeme kroz radne aktivnosti i priliku da negdje provedu vrijeme izvan kuće. Postavlja se legitimno pitanje koja je intencija zakonodavca – prvenstveno ostvarivanje prava na novčanu naknadu osobi koja traži status ili pak omogućiti da dijete ostvari svoj interes za rehabilitacijske/obrazovne i druge usluge, iako je nedvojbeno nužnost da im njihovi roditelji/njegovatelji pružaju potpunu skrb i njegu obzirom na težinu njihovog invaliditeta? Ako se priznavanjem prava na status ograniči sudjelovanje u takvim aktivnostima radi se o odredbi na štetu djeteta s teškoćama u razvoju/osobe s invaliditetom. Naglašavamo da su i dijelovi odredbe članka 66. u izravnoj suprotnosti s načelima 7. i 8. čl. 66. stavka 1. uvođenju o pravima osoba s invaliditetom.</p> <p>U članku 66. stavak 3. predlažemo da se ne ograničava dob na 65 godina života već da se definira kao sposobnost za pružanje njege.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Odredba iz stavka 3. mijenja se na način da se briše uvjet "ako se pružanje njege ne može osigurati priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja drugom roditelju ili članu kućanstva."</p> <p>Odredba iz stavka 4. točka 3. će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.</p>
-----	---	---	--	----------------------	--

760	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Podržava se prijedlog pravobraniteljice za osobe s invaliditetom u članku 66. stavak 4 točka 3: brisati kao nepotrebno. <i>Obrazloženje:</i> Prijedlog predstavlja negaciju najboljeg interesa djeteta/osobe s invaliditetom da živi u obitelji i istovremeno na svega nekoliko sati dnevno (poludnevni boravak) ostvaruje pravo na učenje, socijalizaciju i aktivan život, kao što i sposobnost osobe da sudjeluje ne umanjuje nužnost niti opseg njege, brige i pomoći koja mu je potrebna, te se <i>svrha i cilj odredbe može opravdati.</i> Naime, status roditelja njegovatelja/njegovateljca, a obzirom na uvjete iz čl. 63. dobiva određeni broj osoba čija djeca/članovi obitelji, usprkos najtežim oblicima tjelesnog invaliditeta, ograničeno samostalno funkcioniraju, školuju se, druže, neki studiraju, sposobni su raditi i dr. Ako se roditeljima/članovima obitelji tih osoba priznanje prava na naknadu/status koje je opravdanje zakonodavca djeci koja su sposobna i žele, uskratiti pravo na socijalnu uslugu poludnevnog boravka kroz koju dobiju vrlo vrijednu i korisnu rehabilitaciju, druženje, prostor u kojem provode vrijeme kroz radne aktivnosti i priliku da negdje provedu vrijeme izvan kuće. Postavlja se legitimno pitanje koja je intencija zakonodavca – prvenstveno ostvarivanje prava na novčanu naknadu osobi koja traži status ili pak omogućiti da dijete ostvari svoj interes za rehabilitacijske/obrazovne i druge usluge, iako je nedvojbena nužnost da im njihovi roditelji/njegovatelji pružaju potpunu skrb i njegu obzirom na težinu njihovog invaliditeta? Ako se priznavanjem prava na status ograniči sudjelovanje u takvim aktivnostima radi se o odredbi na štetu djeteta s teškoćama u razvoju/osobe s invaliditetom. Naglašavamo da su i dijelovi odredbe članka 66. u izravnoj suprotnosti sa člankom 7., 19., 24., 26. i čl.28. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom.</p> <p>U članku 66. stavak 3. predlažemo da se ne ograničava dob na 65 godina života već da se definira kao sposobnost za pružanje njege.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Odredba iz stavka 3. mijenja se na način da se briše uvjet "ako se pružanje njege ne može osigurati priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja drugom roditelju ili članu kućanstva."</p> <p>Odredba iz stavka 4. točka 3. će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.</p>
-----	---	--	--	----------------------	--

761	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOII	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Predlaže se da se u članku 66. stavku 1, točki 5. doda tekst „u trenutku sklapanja ugovora“.	Nije prihvaćen	Nije jasno na kakav ugovor se misli u komentaru.
762	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Članak 66. st 4. toč. 2. i toč. 3. Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se ako dijete s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka. Međutim kod odrasle osobe s invaliditetom propisan je još jedan uvjet, da nije korisnik poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu. Primjedba je da se odrasle osobe nepravedno stavljaju u nepovoljniji položaj. Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i njegom svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.</p> <p>Članak 66. st 4. toč. 7. Propisuje da se pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje ako osoba iz čl. 63. nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora. Kod odredbi koje se odnose na zajamčenu minimalnu već smo komentirali i obrazložili zašto bi trebalo izbaciti dio „osim u slučaju pokretanja...“, isto smatramo i ovdje. Međutim u čl. 70. t. 9. propisano je da pravo prestaje ako osoba iz čl. 63. sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju (bez „osim u slučaju pokretanja...“, što smatramo nelogičnim, jer se radi o ostvarivanju istog prava.</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredba iz stavka 4. točka 3. će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona. Stavak 4. točka 7. uređuje situacije kada osoba iz članka 63. Nacrta prijedloga ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, ali je pokrenut postupak za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništenje ugovora. Obzirom da navedeni postupci traju iznimno dugo, omogućeno je priznavanje statusa i prije okončanja takvih postupaka. U članku 70. točki 9. propisuju se okolnosti u kojima prestaje pravo na status, dakle sklapanjem ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju.</p>

763	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Pravo ograničiti samo za onu djecu s teškoćama u razvoju koja koriste usluge smještaja, organiziranog stanovanja ili cjelodnevnog boravka (brisati iz prijedloga Zakona poludnevni boravak iz stavka 3.). Naime, obzirom da su rehabilitacijski postupci u većini osigurani upravo u poludnevnom boravku, pravo na status njegovatelja ne smije ograničavati pravo djece s teškoćama u razvoju na rehabilitaciju.	Nije prihvaćen	Djeci s teškoćama omogućeno je korištenje usluge poludnevnog boravka.
764	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Članak 66. stavak(4) točka 5. se mijenja i sada glasi: "5. roditelju ili drugoj osobi kojoj nije izrečena mjera za zaštitu osobnih prava i dobrobiti djeteta u nadležnosti suda prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi". Isto predlažem zbog iskustva u praksi da se u obiteljima s djetetom ili djecom s teškoćama u razvoju, ponekad događaju situacije kada roditelji bivaju upozoreni zbog jednokratnog propusta u brizi o djetetu odnosno potrebna im je stručna pomoć i potpora u brizi o djetetu. Radi se o vrlo specifičnim i kompleksnim situacijama, gdje roditelji imaju problema u odgoju svoju djece s teškoćama u razvoju, koji uz stručnu pomoć ipak uspiju pozitivno riješiti.	Nije prihvaćen	Mjere obiteljsko pravne zaštite izriču se nakon postupka sveobuhvatne obiteljske procjene, prema kojoj je utvrđeno da postoje čimbenici rizika za djetetov pravilan razvoj te je svrha navedene mjere zaštita interesa i prava djeteta. U tim slučajevima nije stručno opravdano priznavanje statusa roditelja njegovatelja/njegovatelja.
765	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Članak 66. stavak 4. toč 2 i toč 3. Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se ako dijete s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka. Međutim kod odrasle osobe s invaliditetom propisan je još jedan uvjet, da nije korisnik poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu. Primjedba je da se odrasle osobe nepravredno stavljaju u nepovoljniji položaj. Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i njegom svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade konačnog prijedloga zakona.

766	Savez udruga za autizam Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>stavak 4. toč 2 i toč 3. Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se ako dijete s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka. Međutim kod odrasle osobe s invaliditetom propisan je još jedan uvjet, da nije korisnik poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu. Primjedba je da se odrasle osobe nepravedno stavljaju u nepovoljniji položaj. Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i njegom svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.</p> <p>toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.</p> <p>Ako se priznavanjem prava na status ograniči sudjelovanje u takvim aktivnostima radi se o odredbi na štetu djeteta s teškoćama u razvoju/osobe s invaliditetom. Naglašavamo da su i dijelovi odredbe članka 66. u izravnoj suprotnosti sa člankom 7., 19., 24., 26. i čl. 29. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom.</p>	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
-----	----------------------------------	---	---	---------------------	--

767	UDRUGA RODITELJA DJECE S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU Moje dijete SOLIN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>čl.66 st.(4) točka 3 ovako definirana nije prihvatljiva i nije u skladu s postupcima deinstitucionalizacije jer se djeci s TUR i OSI nakon navršene 21 godine života ograničava rehabilitacija i socijalizacija koja se prethodno postigla i koja je neophodna za kvalitetan život osobe, ali i njene cjelokupne obitelji. NAGLAŠAVAMO DA JE U PROCES NJENE REHABILITACIJE 24 SATA DNEVNO UKLJUČEN RODITELJ NJEGOVATELJ, A KAKO ONI STARE STARI I RODITELJ, TE BI BILO NEOPHODNO SVIM OSOBAMA S INVALIDITETOM OSIGURATI NASTAVAK BORAVKA OD 5 DANA U TJEDNU U SPECIJALIZIRANIM CENTRIMA – USTANOVAMA I SL. KOJE PRUŽAJU USLUGU BORAVKA I REHABILITACIJE, NEOVISNO O TOME KORISTI LI RODITELJ STATUS NJEGOVATELJA ILI NE.</p> <p>Bez ove mogućnosti povećava se rizik razvoja težih bolesti kod roditelja njegovatelja i postavlja se pitanje kvalitete života OSI koja će s razvojem bolesti biti na teret države.</p>	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
768	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Udruga osoba s invaliditetom sisačko-moslavačke županije - podržavamo isti komentar Ane Alapić - čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.</p>	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.

769	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Članak 66.stavak(4) točka 5. se mijenja i sada glasi: "5. roditelju ili drugoj osobi kojoj nije izrečena mjera za zaštitu osobnih prava i dobrobiti djeteta u nadležnosti suda prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi". Isto predlažem zbog iskustva u praksi da se u obiteljima s djetetom ili djecom s teškoćama u razvoju, ponekad događaju situacije kada roditelji bivaju upozoreni zbog jednokratnog propusta u brizi o djetetu odnosno potrebna im je stručna pomoć i potpora u brizi o djetetu . Radi se o vrlo specifičnim i kompleksnim situacijama, gdje roditelji imaju problema u odgoju svoju djece s teškoćama u razvoju, koji uz stručnu pomoć ipak uspiju pozitivno riješiti.	Nije prihvaćen	Mjere obiteljsko pravne zaštite izriču se nakon postupka obiteljske procjene, prema kojoj je utvrđeno da postoje čimbenici rizika za djetetova pravilan razvoj te je svrha navedene mjere zaštita interesa i prava djeteta. U tim slučajevima nije stručno opravdano priznavanje statusa roditelja njegovatelja/njegovateljca.
770	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Članak 66. st. 3. Iznimka implicira da se status u pravilu neće produžiti nakon 65.godina, ali iznimno može, ukoliko u obitelji nema drugog člana kućanstva. Zakonodavac nije predvidio mogućnost da roditelj/njegovatelj nastavi koristiti status i za to ispunjava sve ostale propisane uvjete, ako u obitelji postoje drugi članovi kućanstva. Zbog navedenog smatramo da zakonodavac treba na konzistentan način urediti gornju granicu i radno pravne uvjete na strani njegovatelja, te definirati jednoznačni i jedinstveni kriterij prestanka prava bez iznimke (ili dob ili sposobnost za pružanje njege nakon 65.te godine života).	Primljeno na znanje	Odredba iz stavka 3. mijenja se na način da se briše uvjet "ako se pružanje njege ne može osigurati priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovateljca drugom roditelju ili članu kućanstva."

771 Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Čl. 66. st. 4. t. 3. brisati kao nepotrebno.</p> <p>Obrazloženje: Prijedlog predstavlja negaciju najboljeg interesa djeteta/osobe s invaliditetom da živi u obitelji i istovremeno na svega nekoliko sati dnevno (poludnevni boravak) ostvaruje pravo na učenje, socijalizaciju i aktivan život, kao što i sposobnost osobe da sudjeluje ne umanjuje nužnost niti opseg njege, brige i pomoći koja mu je potrebna, te se svrha i cilj odredbe može opravdati.</p> <p>Naime, status roditelja njegovatelja/njegovatelja, a obzirom na uvjete iz čl. 63. dobiva određeni broj osoba čija djeca/članovi obitelji, usprkos najtežim oblicima tjelesnog invaliditeta, ograničeno samostalno funkcioniraju, školuju se, druže, neki studiraju, sposobni su raditi i dr. Ako se roditeljima/članovima obitelji tih osoba priznanje prava na naknadu/status koje je opravdanje zakonodavca djeci koja su sposobna i žele, uskratiti pravo na socijalnu uslugu poludnevnog boravka kroz koju dobiju vrlo vrijednu i korisnu rehabilitaciju, druženje, prostor u kojem provode vrijeme kroz radne aktivnosti i priliku da negdje provedu vrijeme izvan kuće .</p> <p>Postavlja se legitimno pitanje koja je intencija zakonodavca – prvenstveno ostvarivanje prava na novčanu naknadu osobi koja traži status ili pak omogućiti da dijete ostvari svoj interes za rehabilitacijske/obrazovne i druge usluge, iako je nedvojbeno nužnost da im njihovi roditelji/njegovatelji pružaju potpunu skrb i njegu obzirom na težinu njihovog invaliditeta?</p> <p>Ako se priznavanjem prava na status ograniči sudjelovanje u takvim aktivnostima radi se o odredbi na štetu djeteta s teškoćama u razvoju/osobe s invaliditetom. Naglašavamo da su i dijelovi odredbe članka 66. u izravnoj suprotnosti sa člankom 7., 19., 24., 26. i čl.28. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom.</p>	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
---	---	---	---------------------	--

772	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Stavlja se identična primjedba kao u odnosu na Članak 53. točka 4 i članka 59. točka 3 koji se odnosi na zapreke na priznavanje prava na osobnu invalidninu, kao i doplatka za pomoć i njegu.</p> <p>Stavlja se primjedba neosnovanosti nepriznavanja/gubitka prava statusa roditelja njegovatelja ili njegovatelja „u slučaju da djetetu s teškoćama u razvoju kao i osobi s invaliditetom nije priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja prema ovom zakonu ili ako mu je osiguran smještaj prema drugim propisima“.</p> <p>Naime, kao i u slučajevima iz članka 53. točka 3. i članka 5. točka 3., prilikom smještaja žrtava obiteljskog nasilja i njihove djece u sigurne kuće/skloništa ništa se ne mijenja u odnosu na potrebu djeteta sa teškoćama, dapače, potreba za njegovom se još povećavaju, te u kriznim situacijama smještaja izvan domaćinstva ne prestaju okolnosti radi kojih im je ovo pravo priznato.</p> <p>Dakle, radi se o pravu vezanom uz zdravstveno stanje koje zahtjeva prijeko potrebnu pomoć i njegu druge osobe, koje potrebe ne prestaju činjenicom preseljenja iz domaćinstva i smještajem na drugo mjesto prema Zakonu o socijalnoj skrbi. Upravo dapače, kod žrtava nasilja u obitelji radi se o još težoj situaciji u kojoj im je osigurati pomoć i njegu druge osobe još više otežano od uobičajenog.</p> <p>Stoga se predlaže točku 1. brisati, odnosno redefinirati na način da osobe kojima je priznat status roditelja njegovatelja odnosno njegovatelja ovo pravo zadržavaju dok god postoje uvjeti radi kojih im je ovo pravo priznato bez obzira na vrstu njihovog smještaja, s time da se naša primjedba odnosi, prije svega, na zaštitu žrtava obiteljskog nasilja.</p>	Djelomično prihvaćen	Djelomično je prihvaćen u odnosu na osiguran smještaj kao žrtve obiteljskog nasilja.
-----	---	---	---	----------------------	--

773	Martina Pongrac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
774	MARICA MIKULIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
775	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.

776	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Članak 66. st 4. toč. 2. i toč. 3. Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se ako dijete s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka. Međutim kod odrasle osobe s invaliditetom propisan je još jedan uvjet, da nije korisnik poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu. Primjedba je da se odrasle osobe nepravedno stavljaju u nepovoljniji položaj. Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i njegom svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.</p> <p>Članak 66. st 4. toč. 7. Propisuje da se pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje ako osoba iz čl. 63. nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora. Kod odredbi koje se odnose na zajamčenu minimalnu već smo komentirali i obrazložili zašto bi trebalo izbaciti dio „osim u slučaju pokretanja...”, isto smatramo i ovdje. Međutim u čl. 70. t. 9. propisano je da pravo prestaje ako osoba iz čl. 63. sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju (bez „osim u slučaju pokretanja...”, što smatramo nelogičnim, jer se radi o ostvarivanju istog prava.</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredba iz stavka 4. točka 3. će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.</p> <p>Stavak t. 4. točka. 7. uređuje situacije kada osoba iz članka 63. Nacrta prijedloga ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, ali je pokrenut postupak za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništenje ugovora. Obzirom da navedeni postupci traju iznimno dugo, omogućeno je priznavanje statusa i prije okončanja takvih postupaka. U članku 70. točki 9. propisuju se okolnosti u kojima prestaje pravo na status, dakle sklapanjem ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju.</p>
-----	---------------------------------------	--	---	----------------	--

777	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Članak 66. st 4. toč. 2. i toč. 3. Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se ako dijete s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka. Međutim kod odrasle osobe s invaliditetom propisan je još jedan uvjet, da nije korisnik poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu. Primjedba je da se odrasle osobe nepravedno stavljaju u nepovoljniji položaj. Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i njegovom svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.</p> <p>Članak 66. st 4. toč. 7. Propisuje da se pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje ako osoba iz čl. 63. nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora. Kod odredbi koje se odnose na zajamčenu minimalnu već smo komentirali i obrazložili zašto bi trebalo izbaciti dio „osim u slučaju pokretanja...”, isto smatramo i ovdje. Međutim u čl. 70. t. 9. propisano je da pravo prestaje ako osoba iz čl. 63. sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju (bez „osim u slučaju pokretanja...”, što smatramo nelogičnim, jer se radi o ostvarivanju istog prava.</p>	Primljeno na znanje	<p>Vežano za st. 4. t. 3. primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona. Vežano za st. 4. t. 7. uređuje situacije kada osoba iz članka 63. Nacrta prijedloga ima sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, ali je pokrenut postupak za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništenje ugovora. Obzirom da navedeni postupci traju iznimno dugo, omogućeno je priznavanje statusa i prije okončanja takvih postupaka. U članku 70. točki 9. propisuju se okolnosti u kojima prestaje pravo na status, dakle sklapanjem ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju.</p>
-----	------------------------------------	---	---	---------------------	--

778	Udruga roditelja djece s posebnim potrebama NAŠA DICA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Za članak 66. Predlažemo da se mijenja stavak 4, alineja 3 tako da sada glasi: (4) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se: 3. ako osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka na temelju ovoga Zakona</p> <p>Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i njegom svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.</p>	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
-----	---	---	--	---------------------	--

779	Kristina Mravak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Članak 66, stavak 4, alineja 3</p> <p>se treba mijenjati... ako OSOBA S INVALIDITETOM nije korisnik usluge poludnevnog boravka VIŠE OD 6 h SVAKI RADNI DAN.</p> <p>ili se treba brisati.</p> <p>Naime, djeca s teškoćama u razvoju kao i osobe s invaliditetom u školpu poludnevnog boravka (koji traje svaki radni dan u tjednu po 6 h dnevno) dobivaju edukacijsko-rehabilitacijske postupke, terapiju (radnu, asistivnu komunikaciju...), senzoričku integraciju, a SVAKAKO BI TREBALI IMATI I NEURORAZVOJNU TERAPIJU koja je nužna kako ne bi došlo do regresije stanja u kojem se nalaze. Stoga bi se ti habilitacijski postupci trebali provoditi redovito... SVAKI DAN - bez obzira ima li roditelj status roditelja njegovatelja ili ne. Za to vrijeme roditelj njegovatelj može obaviti liječničke preglede i ostale poslove koje uz prisutnost djeteta s teškoćama/osobe s invaliditetom ne može - jer svi znamo da dijete s teškoćama/osoba s invaliditetom zatjeva skrb i brigu 24 h na dan. Kako će se roditelj njegovatelj adekvatno brinuti za dijete s teškoćama/osobu s invaliditetom, ako sam ne brine o svom zdravlju? Opće je poznato, ako se roditelj njegovatelj razboli- i bude privremeno nesposoban voditi brigu o djetetu s teškoćama/osobi s invaliditetom- da sustav socijalne skrbi NEMA RJEŠENJE... osim izdvojiti dijete iz obitelji u ustanovu... u kojoj najčešće nema mjesta; a dijete treba zbrinuti ODMAH. Ako djetetu s teškoćama/ osobi s invaliditetom OSIGURAMO SUDJELOVANJE U POLUDNEVNOM BORAVKU SVAKI DAN, samim time rastrećujemo roditelja njegovatelja u nadi da će se moći duži niz godina adekvatno brinuti za svoje i djetetovo zdravlje. Sustav ne prepoznaje BOLOVANJE za roditelje njegovatelje i za roditelje koji su na dopustu za njegu djeteta s teškim smetnjama u razvoju. Postoji samo na papiru - u PRAKSI NE!</p>	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
-----	-----------------	---	---	---------------------	--

780	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Iznimka koja se odnosi na priznavanje statusa njegovatelja uz poludnevni boravak, nepovoljnija je od iznimke predviđene u sadašnjem Zakonu. Novi kriterij je broj dana pružanja usluge unutar tjedna, a sadašnji kriterij je broj sati pružanja usluge dnevno. Prema novom kriteriju, njegovatelji korisnika koji svakodnevno koriste uslugu poludnevnog boravka (pod uvjetima iz čl. 65. st. 3. i 4. trenutno važećeg Zakona), dolaze u nepovoljniju poziciju. Zato bi bilo bolje ostati na sadašnjem kriteriju, odnosno bilo bi poželjno da se to ograničenje potpuno ukine.	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
781	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Jedna od naših primjedbi odnosi se na odredbu čl. 66. Nacrta prijedloga kojim se propisuju uvjeti za ostvarivanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja i to na st.4.toč.6. kojom je propisano da se pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje, između ostaloga, „roditelju ili drugoj osobi koja nije pravomoćno osuđena za kazneno djelo nasilja u obitelji iz članka 179.a (glava XVIII) Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21) i koja nema pravomoćno izrečenu sankciju za prekršaj propisan zakonom kojim se uređuje zaštita od nasilja u obitelji“.</p> <p>Naime Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova skreće pažnju da je nasilje u obitelji iz čl.179a Kaznenog zakona (KZ) tzv. supsidijarno kazneno djelo, za koje se kažnjava onaj tko teško krši propise o zaštiti od nasilja u obitelji i time kod člana obitelji ili bliske osobe izazove strah za njezinu sigurnost ili sigurnost njoj bliskih osoba ili je dovede u ponižavajući položaj ili stanje dugotrajne patnje, a time nije počinjeno teže kazneno djelo. Slijedom supsidijarne naravi kaznenog djela nasilja u obitelj, ako je počinjeno teže kazneno djelo, onda u primjenu neće doći čl.179a, već druga inkriminacija za koju je propisana teža sankcija. Stoga, svaki prekršaj u obitelji ne bi bila prepreka da se počinjima težih kaznenih djela prema članovima obitelji ili drugim bliskim osobama prizna status roditelja njegovatelja ili njegovatelja.</p> <p>Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova ukazuje</p>	Primljeno na znanje	Prijedlog će se razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.

da je prema podacima Ministarstva unutarnjih poslova u 2020. godini, uz 1578 kaznenih djela nasilja u obitelji iz čl.179a KZ-a, prema bliskim osobama počinjeno, primjerice, 1055 kaznenih djela tjelesne ozljede (čl.117. KZ), 135 kaznenih djela teške tjelesne ozljede (čl.118 KZ), 2749 kaznenih djela prijetnje (čl.139. KZ), 79 kaznenih djela silovanja, 6 kaznenih djela ubojstava (čl.110. KZ), 10 kaznenih djela teških ubojstava (čl.111. KZ), 61 kazneno djelo spolne zlouporabe djeteta mlađeg od petnaest godina (čl.158. KZ) itd.

Stoga, Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova predlaže da se kao jedna od pretpostavki za priznavanje prava na status roditelja predvidi znatno širi krug kaznenih djela koja predstavljaju prepreku za priznavanje predmetnog statusa.

782 UDRUGA
OBITELJI
DJECE S
TEŠKOĆAMA U
RAZVOJU I
OSOBA S
INVALIDITETOM
"SJENA"

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 66.

Pravo ograničiti samo za onu djecu s teškoćama ili osobe s invaliditetom koji koriste usluge smještaja, organiziranog stanovanja ili cjelodnevnog boravka (briše se iz Zakona poludnevni boravak). Naime, obzirom da su rehabilitacijski postupci u većini osigurani upravo u poludnevnom boravku, pravo na status njegovatelja ne smije ograničavati pravo djece s teškoćama u razvoju ili osobama s invaliditetom pravo na rehabilitaciju.

Također, primjedba je da se odrasle osobe nepravredno stavljaju u nepovoljniji položaj. Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i negom svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.

Primljeno na znanje

Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.

783	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Pravo na izbor – zakonskim rješenjem nije omogućeno pravo na izbor niti njegovatelju niti korisniku njege/osobi s invaliditetom. Često se pravo koristi samo zato što drugoga rješenja nema. PRIJEDLOG- Njegovatelj može biti osoba s kojim dijete ili osoba s invaliditetom živi ali i osoba s kojim dijete ili osoba s invaliditetom ne živi.	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja/njegovatelja je pružanje njege korisnicima kojima je ista potrebna tijekom 24 sata, a kvalitetu iste nije moguće osigurati ukoliko njegovatelj ne živi s djetetom s teškoćama ili osobom s invaliditetom.
784	Martina Raič	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
785	Udruga roditelja djece s rijetkim bolestima i genetskim poremećajima GENOM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	čl.66 st.(4) toč. 3 treba u potpunosti izmijeniti jer se s ovako napisanim zakonom stavlja u nepovoljan položaj odrasle osobe s invaliditetom koje nakon 21. godine ne mogu nastaviti s rehabilitacijom, socijalizacijom koja im je prijeko potrebna kako bi se održao postignuti razvoj. Osim toga riječ je o osobama s više vrsta oštećenja četvrtog stupnja te je apsolutno neprihvatljivo da im se ograničava boravak na svega 3 dana u tjednu. Za sve osobe s invaliditetom treba osigurati boravak od 5 dana u tjednu u specijaliziranim centrima, zajednici koja pruža uslugu boravka i rehabilitacije, neovisno o tome koristi li roditelj status njegovatelja ili ne.	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.

786	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	stavak 4. toč 2 i toč 3. Pravo na status roditelja njegovatelja priznaje se ako dijete s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka. Međutim kod odrasle osobe s invaliditetom propisan je još jedan uvjet, da nije korisnik poludnevnog boravka više od tri dana u tjednu. Primjedba je da se odrasle osobe nepravedno stavljaju u nepovoljniji položaj. Radi se o osobama s više težih vrsta oštećenja čiji su roditelji sve stariji i iscrpljeniji brigom i njegom svoje djece. Budući da se priznavanjem prava statusa njegovatelja sprječava institucionalizacija korisnika s najtežim vrstama oštećenja, nužna je podrška i pomoć osobama u statusu njegovatelja kroz izvaninstitucijske socijalne usluge. Ograničavanje prava s obzirom na dob korisnika je diskriminirajuća i takva odredba podliježe propitivanju zakonitosti.	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
787	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	Predlažemo da se mijenja stavak 1. tako da sada glasi: (1) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se roditelju ili članu kućanstva iz članka 65. stavka 1. i 2. ovoga Zakona koji: 1. je punoljetan 2. ima poslovnu sposobnost 3. nije lišen roditeljske skrbi 4. ima psihofizičke sposobnosti za pružanje potrebne njege i pomoći i koji pruža njegu 5. živi u kućanstvu s djetetom s teškoćama u razvoju ili osobom s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona i ima obvezu reguliranja prebivališta na istoj adresi 6. koji je osposobljen za pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko- tehničkih zahvata za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. točke 1. ovoga Zakona i koji pruža njegu.	Nije prihvaćen	Pravo na status roditelja njegovatelja/njegovatelja može se priznati osobi koja ima prebivalište na istoj adresi kao i dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom. Svrha prava na status roditelja njegovatelja/njegovatelja je pružanje njege korisnicima kojima je ista potrebna tijekom 24 sata, a kvalitetu iste nije moguće osigurati ukoliko njegovatelj ne živi s djetetom s teškoćama ili osobom s invaliditetom.

788	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 66.	<p>Stavak 2 i 3) s obzirom na najavu izmjena ZORa , razmisliti o uvjetu da se status prekida tj.ne prekida ukoliko nema tj.ima netko drugi tko bi pružao njegu .</p> <p>Stavak 4 alineja 3 - satnica poludnevnog boravka iznosi 4 - 5 sati sto je okvirno satnica boravka djece u sustavu obrazovanja . Razlika u potrebama korisnika alineje 2 i alineje 3 - ne postoji</p> <p>GI " Pomozimo djeci s invaliditetom"</p>	Primljeno na znanje	Primjedba će se dodatno razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
789	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	<p>2) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona koja nije uključena u programe i usluge u zajednici ima pravo na naknadu u iznosu od 900 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.</p> <p>(3) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona ima pravo na uvećanje naknade za svako dijete ili OSI iz stavka 1. i 2. ovoga članka u iznosu od 100% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.</p>	Nije prihvaćen	Čl. 67. st.3. izmijenjen je te se novom odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Nacrta prijedloga zakona.

790	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	<p>Propisuje naknade za status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, pa tako st. 1. propisuje naknadu u iznosu od 800% osnovice, a st. 2. u iznosu 900% osnovice ako se dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz čl. 63. t. 1. ne može uključiti u programe i usluge u zajednici. Tko je ovlašten utvrditi može li se osoba uključiti u programe i usluge u zajednici, hoće li to utvrditi tijelo vještačenja i što kad u zajednici nema programa i usluga??? Smatramo da nema potrebe umanjivati iznos naknade u slučaju uključenosti u programe jer je njegovatelj i tada dodatno angažiran.</p> <p>Čl. 67. st. 2. Sporno je tko će utvrđivati mogućnost uključivanja u programe i usluge u zajednici, ali i ako se utvrdi mogućnost a navedene usluge nisu dostupne – odredba radi razliku kod korisnika po geografskom položaju i povećava neujednačenost između korisnika na području RH</p>	Nije prihvaćen	<p>Utvrđivanje mogućnosti uključivanja u usluge u zajednici biti će utvrđivana od strane Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.</p> <p>Povećanje naknade u slučaju iz predmetnog članka odnosi se na dijete s teškoćama u razvoju i osobu s invaliditetom koje nije moguće uključiti u programe u zajednici. To ne isključuje potrebu razvoja socijalnih usluga u lokalnim zajednicama, sukladno njihovim specifičnim potrebama, što smatramo važnim dijelom unapređenja kvalitete života osoba s invaliditetom.</p>
-----	---------------	--	--	----------------	--

791	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	<p>UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - podržavamo komentar POSI - lanak 67. st. 2.</p> <p>Treba izbjeći opasnost da interes njegovatelja za povećanom naknadom bude pretpostavljen interesu osobe s invaliditetom /djeteta s teškoćama u razvoju uključujući programe i usluge u zajednici, stoga je zakonskim prijedlogom potrebno izbjeći razlikovanje u visini naknade ovisno o tome da li je osoba s invaliditetom uključena u programe i usluge u zajednici. Izražavamo veliku zabrinutost glede utvrđivanja ključne činjenice da se osoba „zbog zdravstvenog stanja ne može uključiti“. Tko će i na osnovu kojih kriterija utvrditi ove činjenice? Uključivanje u programe i usluge u zajednici i osmišljavanje različitih usluga i mogućnosti trebalo bi biti prioritetni cilj socijalne politike. Prvenstveno je nužno usmjeriti sve društvene snage na osiguravanje svih vrsta programa i usluga u zajednici za sve osobe u potrebi, a istovremeno omogućiti obitelji nesmetano funkcioniranje.</p> <p>st.3. - roditelj njegovatelj ne bi trebao negovati više od jednog djeteta te je potrebno osigurati vanjsku podršku za njegu drugog djeteta</p>	Nije prihvaćen	<p>Utvrđivanje mogućnosti uključivanja u usluge u zajednici biti će utvrđivana od strane Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.</p> <p>Povećanje naknade u slučaju iz predmetnog članka odnosi se na dijete s teškoćama u razvoju i osobu s invaliditetom koje nije moguće uključiti u programe u zajednici. To ne isključuje potrebu razvoja socijalnih usluga u lokalnim zajednicama, sukladno njihovim specifičnim potrebama, što smatramo važnim dijelom unapređenja kvalitete života osoba s invaliditetom.</p> <p>Roditelj njegovatelj koji samostalno neguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Nacrta prijedloga Zakona.</p>
-----	---------------------	---	---	----------------	---

792	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	Članak 67. st. 2. Treba izbjeći opasnost da interes njegovatelja za povećanom naknadom bude pretpostavljen interesu osobe s invaliditetom /djeteta s teškoćama u razvoju uključujući programe i usluge u zajednici, stoga je zakonskim prijedlogom potrebno izbjeći razlikovanje u visini naknade ovisno o tome da li je osoba s invaliditetom uključena u programe i usluge u zajednici. Izražavamo veliku zabrinutost glede utvrđivanja ključne činjenice da se osoba „zbog zdravstvenog stanja ne može uključiti“. Tko će i na osnovu kojih kriterija utvrditi ove činjenice? Uključivanje u programe i usluge u zajednici i osmišljavanje različitih usluga i mogućnosti trebalo bi biti prioritetni cilj socijalne politike. Prvenstveno je nužno usmjeriti sve društvene snage na osiguravanje svih vrsta programa i usluga u zajednici za sve osobe u potrebi, a istovremeno omogućiti obitelji nesmetano funkcioniranje.	Primljeno na znanje	Utvrđivanje mogućnosti uključivanja u usluge u zajednici biti će utvrđivana od strane Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom. Povećanje naknade u slučaju iz predmetnog članka odnosi se na dijete s teškoćama u razvoju i osobu s invaliditetom koje nije moguće uključiti u programe u zajednici. To ne isključuje potrebu razvoja socijalnih usluga u lokalnim zajednicama, sukladno njihovim specifičnim potrebama, što smatramo važnim dijelom unapređenja kvalitete života osoba s invaliditetom.
793	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	Propisuje naknade za status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, pa tako st. 1. propisuje naknadu u iznosu od 800% osnovice, a st. 2. u iznosu 900% osnovice ako se dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz čl. 63. t. 1. ne može uključiti u programe i usluge u zajednici. Ovo je strukturalno nasilje usmjereno osobama i djeci s teškoćama. Ako su nekome potrebne usluge i stručni programi, kakva je to "zamjena"? zašto ne ulagati u izgradnju usluga i programa u zajednici? I to programa koji će biti dostupni korisnicima.	Primljeno na znanje	Povećanje naknade u slučaju iz predmetnog članka odnosi se na dijete s teškoćama u razvoju i osobu s invaliditetom koje nije moguće uključiti u programe u zajednici. To ne isključuje potrebu razvoja socijalnih usluga u lokalnim zajednicama, sukladno njihovim specifičnim potrebama, što smatramo važnim dijelom unapređenja kvalitete života osoba s invaliditetom.
794	Martina Pongrac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	čl. 67 potreban je st.(5) koji će definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje.	Nije prihvaćen	Iznos naknade uvećan je za roditelja njegovatelja koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. Nacrta prijedloga zakona.

795	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	<p>Čl. 67. st 2. Tko odlučuje što znači nemogućnost uključivanja u programe i usluge? Koji su to programi i usluge?</p> <p>Čl. 67 st. 3 potrebno je omogućiti da pravo negovatelja u punoj osnovici ima i drugo dijete ukoliko se radi o jednoroditeljskoj obitelji ili drugi roditelj nije u mogućnosti biti negovatelj, na način da to pravo može ostvariti i osoba izvan kruga obitelji obitelji ili da se roditelju omogući primanje dvije ili više naknada.</p>	Nije prihvaćen	<p>Utvrđivanje mogućnosti uključivanja u usluge u zajednici biti će utvrđivana od strane Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.</p> <p>Čl. 67. st.3. izmijenjen je te se novom odredbom propisuje da roditelj negovatelj koji samostalno neguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Nacrta prijedloga zakona.</p>
796	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	<p>Propisuje naknade za status roditelja negovatelja ili status negovatelja, pa tako st. 1. propisuje naknadu u iznosu od 800% osnovice, a st. 2. u iznosu 900% osnovice ako se dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz čl. 63. t. 1. ne može uključiti u programe i usluge u zajednici. Tko je ovlašten utvrditi može li se osoba uključiti u programe i usluge u zajednici, hoće li to utvrditi tijelo vještačenja i što kad u zajednici nema programa i usluga??? Smatramo da nema potrebe umanjivati iznos naknade u slučaju uključenosti u programe jer je negovatelj i tada dodatno angažiran.</p> <p>Čl. 67. st. 2. Sporno je tko će utvrđivati mogućnost uključivanja u programe i usluge u zajednici, ali i ako se utvrdi mogućnost a navedene usluge nisu dostupne – odredba radi razliku kod korisnika po geografskom položaju i povećava neujednačenost između korisnika na području RH</p>	Nije prihvaćen	<p>Povećanje naknade je usmjereno na roditelje negovatelje/negovatelje koji skrbe o djetetu ili odraslom članu obitelji kojeg zbog teškog zdravstvenog stanja nije moguće uključiti u usluge u zajednici (dječji vrtić, školu, bora-vak, psihosocijalnu podršku i sl.).</p> <p>Utvrđivanje mogućnosti uključivanja u usluge u zajednici biti će utvrđivana od strane Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.</p>

797	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	<p>Propisuje naknade za status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, pa tako st. 1. propisuje naknadu u iznosu od 800% osnovice, a st. 2. u iznosu 900% osnovice ako se dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz čl. 63. t. 1. ne može uključiti u programe i usluge u zajednici. Tko je ovlašten utvrditi može li se osoba uključiti u programe i usluge u zajednici, hoće li to utvrditi tijelo vještačenja i što kad u zajednici nema programa i usluga??? Smatramo da nema potrebe umanjivati iznos naknade u slučaju uključenosti u programe jer je njegovatelj i tada dodatno angažiran.</p> <p>Čl. 67. st. 2. Sporno je tko će utvrđivati mogućnost uključivanja u programe i usluge u zajednici, ali i ako se utvrdi mogućnost a navedene usluge nisu dostupne – odredba radi razliku kod korisnika po geografskom položaju i povećava neujednačenost između korisnika na području RH</p>	Nije prihvaćen	<p>Povećanje naknade je usmjereno na roditelje njegovatelje/njegovatelje koji skrbe o djetetu ili odraslom članu obitelji kojeg zbog teškog zdravstvenog stanja nije moguće uključiti u usluge u zajednici (dječji vrtić, školu, bora-vak, psihosocijalnu podršku i sl.). Utvrđivanje mogućnosti uključivanja u usluge u zajednici biti će utvrđivana od strane Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.</p>
798	Udruga roditelja djece s posebnim potrebama NAŠA DICA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	<p>(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona ima pravo na naknadu "plaće" u postotku od osnovice koji iznosi 800 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. -dodati riječ "plaće" Status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja urediti Pravilnikom na način kako je uređen Pravilnik o izboru i načinu ostvarivanja prava osoba koje pružaju njegu i pomoć HRVI iz Domovinskog rata 100% skupine.</p>	Nije prihvaćen	<p>Stav predlagatelja je da, obzirom se radi o pravu iz sustava socijalne skrbi, treba i nadalje ostati kao naknada. Uvjeti za priznavanje i prestanak naknade za status roditelja njegovatelja/njegovatelja kao i prava koja proizlaze iz istoga ne mogu biti uređeni podzakonskim propisom, odnosno pravilnikom.</p>

799	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	Stavak 3) povišica u iznosu od 100% za svako dijete bez obzira da li je u pitanju samostalna njega ili oba roditelja koriste status . Valjda nije potrebno pojašnjavati da su te obitelji u posebnim životnim uvjetima po pitanju svega. Jednoroditelju uz dodatnu povišicu za svako dijete obvezno osigurati i pomoć druge osobe. GI " Pomozimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen	Čl. 67. st.3. izmijenjen je te se novom odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona. Naglasak uvećanja predmetne naknade je na činjenici da roditelj njegovatelj samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom i ostvaruje samo jednu naknadu.
800	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	Stavak 2- 2) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 63. točke 1. ovoga Zakona koja se, zbog zdravstvenog stanja, ne može uključiti u programe i usluge u zajednici ILI SE NEMA GDJE UKLJUČITI (POGOTOVO STARIJI OD 21) ima pravo na naknadu u iznosu od 900 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. GI " Pomozimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen	Povećanje naknade iz čl. 67. st.2. odnosi se na roditelje njegovatelje/njegovatelje koji skrbe o djetetu ili odraslom članu obitelji kojeg nije moguće uključiti u usluge u zajednici (dječji vrtić, školu, bora-vak, psihosocijalnu podršku i sl.).
801	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	st. 2 je potrebno dodatno obrazložiti na način da se odgovori na pitanje "osigurava li zajednica programe i usluge u zajednici". Ako osigurava neovisno o zdravstvenom stanju djeteta/osobe usluge trebaju biti osigurane, a ako ne osigurava participacija države treba biti daleko veća, odnosno tolika da se mogu pokriti troškovi osiguravanja usluga kod privatnog pružatelja.	Nije prihvaćen	Uredbom o izmjeni Zakona o socijalnoj skrbi (NN 66/20), koju je donijela Vlada republike Hrvatske, povećan je iznos naknade za status roditelja njegovatelja i njegovatelja s 500 % osnovice na 800 % osnovice, odnosno s 2.500 kn na 4.000 kuna. Povećanje naknade iz čl. 67. st.2. odnosi se na roditelje njegovatelje/njegovatelje koji skrbe o djetetu ili odraslom članu obitelji kojeg nije moguće uključiti u usluge u zajednici (dječji vrtić, školu, bora-vak, psihosocijalnu podršku i sl.).
802	UDRUGA OBITELJI DJECE S RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI	Trenutna je situacija, neodrživa i neprihvatljiva i zbog činjenice da socijalnoj izolaciji, živi na rubu siromaštva i egzistencijalno su ugroženi. Posljedično su toj činjenici egzistencijalno ugrožena i djeca s teškoćama u razvoju, odnosno osobe s invaliditetom nad kojima u svojstvu njegovatelja svakodnevno cjelodnevno i	Nije prihvaćen	S obzirom da se radi o naknadi iz sustava socijalne skrbi koja se uređuje Zakonom o socijalnoj skrbi te je izdvajanje ovog prava iz Zakona o socijalnoj skrbi nepotrebno i prenormiranje prava. Uvažavajući svrhu navedene naknade kao i niz drugih specifičnosti koja se vežu za nju kao i određene

cjelonočno bdijemo, te o njima
brinemo i skrbimo.

Mnogi su roditelji narušenog
tjelesnog i psihičkog zdravlja, a
ne mogu koristiti tjedni ni
godišnji odmor, nemaju
mogućnost korištenja
bolovanja, zbog privremene
nesposobnosti za obavljanje
poslova njegovatelja.

Sve to se događa u državi koja
je, ponavljamo i naglašavamo,
ustavno definirana kao socijalna
država. Vjerujemo da je ustavna
vrednota socijalne pravde jedna
od najviših ustavnih vrijednosti i
smjernica za interpretaciju
Ustava, te državi koja je
ustavnim odredbama, čl. 58/2. i
65/1. Ustava Republike
Hrvatske, preuzela posebnu
skrb o osobama s invaliditetom
uz obvezu njihovog socijalnog
integriranja, te se ustavno
obvezala na zaštitu djece i
nemoćnih.

Sadašnje je stanje
diskriminirajuće prema
negovateljima djece se
teškoćama u razvoju i osoba s
invaliditetom što je u koliziji s
navedenim odredbama Ustava,
uključujući i odredbu čl. 14/2.
kojim je regulirano načelo
zabrane diskriminacije, te
mjerodavnim odredbama
Konvencije o pravima osoba s
invaliditetom, Konvencije o
pravima djeteta, Konvencije o
zaštiti ljudskih prava i temeljnih
sloboda i Zakona o suzbijanju
diskriminacije.

Stoga, dopustite da Vas u
nastavku upoznamo s našim
najvažnijim zahtjevima i
promišljanjima u kontekstu
budućeg zakonskog reguliranja
ovog prava.

Prvo u tom podkontekstu,
smatramo da bi ovo pravo
trebalo biti normativno
izdvojeno, odnosno izlučeno iz
Zakona o socijalnoj skrbi i
regulirano posebnim zakonom
koji bi se trebao zvati Zakon o
pravima roditelja njegovatelja i
negovatelja.

Odnos njegovatelja i države
odnosno mjerodavnog
Ministarstva bi trebalo regulirati
kao radni odnos u punom
radnom vremenu utemeljen na
ugovoru o radu sklopljenom u
pisanom obliku na neodređeno
vrijeme temeljem kojeg bi
negovatelji imali status radnika i
sva prava koja radnici imaju

specifičnosti vezane za radni
odnos uređene propisom
kojim se uređuje pitanje rada,
isto nije moguće urediti kao
radni odnos. Napominjemo da
s obzirom na svrhu prava ne
možemo govoriti o radnom
vremenu u trajanju od 8 sati
kao i činjenicu da se radi o
naknadi koja je podložna
promjenama ne možemo
govoriti u kontekstu radnog
odnosa na neodređeno
vrijeme. Nacrtom prijedloga
zakona kao i odredbama
važećeg zakona popisana su
prava iz obveznog
zdravstvenog i mirovinskoga
osiguranja. Nadalje, Nacrtom
prijedloga zakona propisano
je da roditelj njegovatelj ili
negovatelj može tijekom
godine koristiti odmor u
trajanju od četiri tjedna.
Tijekom korištenja odmora
roditelja njegovatelja ili
negovatelja, kao i za vrijeme
privremene nesposobnosti za
pružanje njege koja traje do
dva mjeseca, a koje se
utvrđuje odgovarajućom
primjenom propisa iz
obveznog zdravstvenog
osiguranja kojima je utvrđena
privremena nesposobnost za
rad, djetetu s teškoćama u
razvoju ili osobi s invaliditetom
može se priznati pravo na
uslugu privremenog
smještaja, a roditelju
negovatelj/negovatelju se za
to vrijeme osigurava naknada.

sukladno Zakonu o radu kao posebnom propisu. Njegovatelji bi umjesto sadašnje socijalne naknade osnovom prava iz sustava socijalne skrbi primali plaću kao radnici u radnom odnosu.

Na navedenu bi netto plaću država obračunavala i plaćala doprinose za obavezno zdravstveno i mirovinsko osiguranje, kao i ostale doprinose odnosno davanja državi koja plaćaju ostali radnici koji imaju zasnovan radni odnos temeljem Zakona o radu. Od ostalih prava koje bi njegovatelji imali kao zaposleni radnici u radnom odnosu ističemo pravo na plaćeni godišnji odmor i pravo na naknadu plaće za vrijeme bolovanja.

U trenutačnom normativnom okviru reguliranom odredbama zakona o socijalnoj skrbi njegovatelji nemaju pravo na plaćeni godišnji odmor. Čak i da njegovatelji imaju pravo na plaćeni godišnji odmor i bolovanje, oni ga ne mogu stvarno iskoristiti jer ih u njegovanju korisnika skrbi trenutačno nema tko zamijeniti. Odnosno, Zakon predviđa samo smještaj djeteta s teškoćama/osobe s invaliditetom u ustanovu. Što je neprihvatljivo.

803	Martina Raič	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	čl. 67 potreban je st.(5) koji će definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje.	Nije prihvaćen	Iznos naknade uvećan je za roditelja njegovatelja koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. Nacrta prijedloga zakona.
804	Udruga roditelja djece s rijetkim bolestima i genetskim poremećajima GENOM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	čl. 67 potreban je st.(5) koji će definirati povećanje osnovice naknade i za samohrane roditelje njegovatelje.	Nije prihvaćen	Iznos naknade uvećan je za roditelja njegovatelja koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. Nacrta prijedloga zakona.
805	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	Čl.64, st.2. propisano je da u slučaju dvoje ili više djece s teškoćama pravo na status roditelja njegovatelja mogu ostvariti oba roditelja u punom uvećanje od SAMO 100% osnovice i.to.za jednog roditelja koji samostalno njeguje dvoje ili više djece!! Zašto?	Prihvaćen	Čl. 67. st.3. izmijenjen je te se novom odredbom propisuje da roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u invaliditetom iz članka 63. ovoga Nacrta prijedloga zakona ima pravo na naknadu u iznosu od 1200% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Nacrta prijedloga Zakona.

806	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	<p>Predlažemo da se čl. 67. mijenja tako da sada glasi:</p> <p>(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom ili osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi iz članka 63. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 800 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.</p> <p>(2) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom ili osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi iz članka 63. točke 1. ovoga Zakona koja se, zbog zdravstvenog stanja, ne može uključiti u programe i usluge u zajednici ima pravo na naknadu u iznosu od 900 % osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona, prava iz mirovinskoga osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.</p> <p>(3) Iznimno, roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 63. ovoga Zakona ima pravo na uvećanje naknade iz stavka 1. i 2. ovoga članka u iznosu od 100% osnovice iz članka 22. stavka 3. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Obračun i isplatu naknada iz stavka 1. i 2. ovoga članka, uspostavu prijavno-odjavnih podataka za obvezna osiguranjate uplatu doprinosa za obvezna osiguranja obavlja Ministarstvo putem Zavoda, a sredstva za te namjene osiguravaju se u državnom proračunu.</p>	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se osobama s invaliditetom ili djeci s teškoćama u razvoju. Nema potrebe dodavati "osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi iz članka 63. ovoga Zakona" jer one ulaze u krug osoba s invaliditetom ili djece s teškoćama.
-----	----------------------------------	---	--	----------------	---

807	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 67.	Status njegovatelja tj. roditelja njegovatelja, zakonski urediti Pravilnikom po uzoru na Pravilnik njegovatelja HRVI - i vezati plaću na proračunsku osnovicu Ne postoji nikakav valjani razlog da se ovo ne realizira u narednom periodu GI" Pomozimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen	Uvjeti za priznavanje prava na status ne mogu se propisivati podzakonskim aktom, odnosno Pravilnikom.
808	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	(2) Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, a koje se utvrđuje odgovarajućom primjenom propisa iz obveznog zdravstvenog osiguranja kojima je utvrđena privremena nesposobnost za rad, djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom može se priznati pravo na besplatnu uslugu pomoć u kući 1. Iznimno, ukoliko se ne može osigurati adekvatna zamjena za njegovatelja za vrijeme privremene nesposobnosti za rad djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom može se priznati pravo na uslugu privremenog smještaja.	Nije prihvaćen	Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu. Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevним životnim potrebama.
809	Rehabilitacijski centar za stres i traumu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	St. 2: Usluga privremenog smještaja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom nije primjerena za predah njegovatelja od skrbi. Potrebno je predvidjeti uslugu privremene/povremene njege u kući i pomoći u kući, kako bi se njegovateljima zaista osigurao predah od skrbi i na taj način pomoglo u zaštiti njihovog općeg i mentalnog zdravlja, te u konačnici produljio život korisnika u obitelji i spriječila institucionalizacija.	Nije prihvaćen	Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu. Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevним životnim potrebama.
810	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	Podržavam komentar i prijedlog POSI	Primljeno na znanje	hvala na komentaru
811.	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	U članku 68: dodati stavak 3-u kojemu se regulira tko plaća zamjenu ako se ne može osigurati smještaj, a stavak 3 postaje stavak 4.	Nije prihvaćen	Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu.

812	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	Ovo je vrlo sporno i neprovedivo. Kod priznavanja odmora i privremene nesposobnosti za rad kamo s djetetom odnosno osobom s invaliditetom?	Nije prihvaćen	Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu. U slučaju da se djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom ne može osigurati adekvatna skrb u okviru obitelji ili na drugi način, može se priznati pravo na uslugu privremenog smještaja.
813	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	Potrebno je roditelju njegovatelju omogućiti pravo na pomoć u kući, odnosno vrijeme za odmor. Roditelju njegovatelju potrebno je osigurati određeni opseg sati za brigu o vlastitom zdravlju, potrebama i uključivanje u zajednicu. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja.	Nije prihvaćen	Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevним životnim potrebama. Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu.
814	UDRUGA RODITELJA DJECE S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU Moje dijete SOLIN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	<p>Čl. 68 stavak (2) (2) Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, a koje se utvrđuje odgovarajućom primjenom propisa iz obveznog zdravstvenog osiguranja kojima je utvrđena privremena nesposobnost za rad, djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom može / zamijeniti sa OBVEZNO TREBA /se priznati pravo na uslugu privremenog smještaja.</p> <p>I u ovoj točki bi trebalo definirati koje su to ustanove jer nam je svima poznato za kronični nedostatak prostornih kapaciteta i osoblja ustanova koje pružaju ovakvu uslugu. NAJVEĆI DIO RODITELJA NJEGOVATELJA NE KORISTI PRAVO KORIŠTENJA GODIŠNJIH ODMORA UPRAVO IZ RAZLOGA JER IM TO NIJE OMOGUĆENO U PRAKSI.</p> <p>Kada ste u ovom članku napisali da se može samo ste zadovoljili formu potrebe znajući da je realizacija gotovo nemoguća.</p> <p>Kao dodatni primjer navodimo da je poznato da nakon završenog školovanja, odnosno nakon 21. godine života jedan je dio djece primoran ostajati u kućama jer ustanove koje su pohađali nemaju kapaciteta da</p>	Nije prihvaćen	Predlagatelj je propisao da se "može" priznati smještaj iz razloga što roditelj njegovatelj/njegovatelj može osigurati odgovarajuću skrb za dijete s teškoćama u razvoju ili osobu s invaliditetom u okviru obitelji ili na drugi način. Slijedom navedenog, nije stručno opravdano propisivati obvezu priznavanja prava na privremeni smještaj. Pomoć u kući je usluga koja se odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevним životnim potrebama.

im u punoj mjeri pruže POLUDNEVNI ILI CJELODNEVNI BORAVAK, pa manji dio njih koristi usluge od nekoliko sati u pojedinim udrugama.
ZBOG SVEGA NAVEDENOG TREBA POVEĆATI PROSTORNE I DR. KAPACITETE USTANOVA KOJE BI TREBALE PRUŽATI USLUGE KORIŠTENJA GODIŠNJIH ODMORA, ALI I VIKEND PROGRAMA U KOJIMA BI RODITELJI MOGLI DJECU S TUR I OSI OSTAVITI NA SIGURNOM MJESTU.

čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na PRIVREMENU POMOĆ U KUĆI...
Ista bi se mogla realizirati za sve roditelje koji trebaju vršiti neophodne liječničke preglede, uključiti se u društvena događanja i sl. a koje bi mišljenje trebao dati socijalni radnik koji prati obitelj.
U sustavu je potrebno osigurati kvalitetnu umreženost institucija koje pružaju usluge /zdravstva, školstva i socijale/ kako bi se brzo i učinkovito korisniku mogla pružiti i ova usluga, prvenstveno ako se u članku 66. stavak (4) ne omogući boravak djece s TUR i OSI u ustanovama 5 dana u tjednu.

Model ZAŽELIM bi mogao biti primjer dobre prakse.

815 ALEKSANDRA MILKOVIĆ

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.

UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - podržavamo komentar POSI i Ane Alapić
Članak 68. propisuje pravo roditelja/njegovatelja za vrijeme odmora i privremene nesposobnosti, pri čemu će naknadu ostvariti samo pod uvjetom da je za to vrijeme djetetu/osobi osiguran privremeni smještaj. Poznato je da roditelji djece s teškoćama u razvoju (neovisno o tome da li koriste pravo na status) ionako

stiču da im je potrebno hitno ili planirano liječenje, isključivo zbog nedostatnih kapaciteta kod postojećih pružatelja usluge smještaja. Sustav socijalne skrbi za to se nije pobrinuo, nisu osigurani kapaciteti za hitni smještaj u svim domovima socijalne skrbi, nije definirana

Nije prihvaćen

Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu neovisno o tome na koji način je osigurana skrb djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom.

mreža pružatelja niti definirani standardi za pružanje takve usluge. Domovi socijalne skrbi ne osiguravaju slobodne kapacitete za hitnu potrebu smještaja u slučaju da roditelj npr. treba bolničko liječenje. Zaključno ističemo da se radi o tri negativna aspekta ovog problema:

- nepostojanje slobodnih kapaciteta u domovima socijalne skrbi za prihvata djece u hitnim slučajevima i nedovoljna osposobljenost djelatnika doma za pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata

- nemogućnost plaćanja usluge drugoj osobi iz okruženja koja bi za vrijeme privremene nesposobnosti roditelja za pružanje njege ili odmora u propisanom trajanju o djetetu skrbila u domu djeteta i poznatom okruženju

- nemogućnost roditelja da ostvari naknadu za godišnji odmor osim ukoliko dijete nije privremeno smješteno u dom socijalne skrbi

Iz tog razloga treba definirati naknadu za vrijeme odmora ili bolovanja roditelja i u slučaju da dijete/osoba s invaliditetom bude zbrinuta u široj obitelji ili socijalnom okruženju. Mnogi roditelji obzirom na obiteljske okolnosti unaprijed planiraju ovakve situacije, te često puta imaju osobe koje poznaju dijete, upoznate su sa specifičnostima njege i skrbi o njihovom djetetu, te su u mogućnosti brinuti o djetetu za vrijeme odsutnosti roditelja u njihovom domu i poznatom okruženju, međutim se suočavaju sa nemogućnošću plaćanja ovakve usluge.

816 Pravobranitelj za osobe s invaliditetom

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.

Članak 68. propisuje pravo roditelja/njegovatelja za vrijeme odmora i privremene nesposobnosti, pri čemu će naknadu ostvariti samo pod uvjetom da je za to vrijeme djetetu/osobi osiguran privremeni smještaj. Poznato je da roditelji djece s teškoćama u razvoju (neovisno o tome da li koriste pravo na status) ionako ne mogu zbrinuti svoju djecu u slučaju da im je potrebno hitno ili planirano liječenje, isključivo zbog nedostatnih kapaciteta kod postojećih pružatelja usluge smještaja. Sustav socijalne skrbi za to se nije pobrinuo, nisu osigurani kapaciteti za hitni smještaj u svim domovima socijalne skrbi, nije definirana mreža pružatelja niti definirani standardi za pružanje takve usluge. Domovi socijalne skrbi ne osiguravaju slobodne kapacitete za hitnu potrebu smještaja u slučaju da roditelj npr. treba bolničko liječenje. **Zaključno ističemo da se radi o tri negativna aspekta ovog problema:**

- nepostojanje slobodnih kapaciteta u domovima socijalne skrbi za prihvatanje djece u hitnim slučajevima i nedovoljna osposobljenost djelatnika doma za pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata
- nemogućnost plaćanja usluge drugoj osobi iz okruženja koja bi za vrijeme privremene nesposobnosti roditelja za pružanje njege ili odmora u propisanom trajanju o djetetu skrbila u domu djeteta i poznatom okruženju
- nemogućnost roditelja da ostvari naknadu za godišnji odmor osim ukoliko dijete nije privremeno smješteno u dom socijalne skrbi

Iz tog razloga treba definirati naknadu za vrijeme odmora ili bolovanja roditelja i u slučaju da dijete/osoba s invaliditetom bude zbrinuta u široj obitelji ili socijalnom okruženju. Mnogi roditelji obzirom na obiteljske okolnosti unaprijed planiraju ovakve situacije, te često puta imaju osobe koje poznaju dijete i njegove potrebe, ali ne mogu pružiti njege i skrbi o njihovom djetetu, te su u mogućnosti brinuti o djetetu za vrijeme odsutnosti roditelja u njihovom domu i poznatom okruženju, međutim se suočavaju sa nemogućnošću plaćanja ovakve usluge.

Nije prihvaćen

Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj/njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu neovisno o tome na koji način je osigurana skrb djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom.

817 Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	Ovo je vrlo sporno i neprovedivo. Kod priznavanja odmora i privremene nesposobnosti za rad kamo s djetetom odnosno osobom s invaliditetom?	Nije prihvaćen	Tijekom korištenja odmora i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege, roditelj njegovatelj/njegovatelj ostvaruje naknadu. U slučaju da se djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom ne može osigurati adekvatna skrb u okviru obitelji ili na drugi način, može se priznati pravo na uslugu privremenog smještaja.
818 Martina Pongrac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno njegu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.	Nije prihvaćen	Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu.

819	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	Na koji način roditelj može koristiti bolovanje ili odmor? Ako je jedina mogućnost smještaj djeteta van doma, to je potpuno neprihvatljivo i u sukobu sa svim konvencijama o pravima djeteta. Da li dijete ukoliko roditelj nije u stanju zbog bolesti privremeno brinuti o njemu mora biti kažnjeno na način da ga se izmješta iz doma i smještava u instituciju? Koje je rješenje za djecu na respiratoru? Umjesto da ponudite mogućnost privremene pomoći u kući dok se koristi pravo na odmor ili bolovanje, djecu želite institucionalizirati. Dijete na respiratoru koje pohađa nastavu u kući, ima svakodnevno fizikalnu terapiju, svoje prijatelje i dom, zbog privremene bolesti njegovatelja ćete smjestiti gdje točno, u koju ustanovu u sklopu socijalne skrbi? Iznos koji u tom slučaju izdvajate za smještanje je daleko veći od iznosa koji bi bio potreban da se omogući pomoć u kući ili asistent prilikom odmora. Ovaj članak je mrtvo slovo na papiru jer nije ni na koji način provediv u najboljem interesu djeteta ili osobe koja se njeguje u kućnim uvjetima. Nepostojanje programa i usluga u zajednici, kao ni adekvatnih ustanova za mogućnost dnevnog ili poludnevnog boravka djece na respiratoru uopće da ni ne spominjem.	Nije prihvaćen	Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu. Ukoliko se njega i skrb o djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom ne može osigurati unutar njegove obitelji ili primjenom nekih drugih oblika skrbi osiguranih u zajednici postoji i mogućnost priznavanja prava na uslugu privremenog smještaja.
820	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	Ovo je vrlo sporno i neprovedivo. Kod priznavanja odmora i privremene nesposobnosti za rad kamo s djetetom odnosno osobom s invaliditetom?	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga zakona propisano je da roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu. Ukoliko se njega i skrb o djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom ne može osigurati unutar njegove obitelji ili primjenom nekih drugih prava i mogućnosti postoji i mogućnost priznavanja prava na uslugu privremenog smještaja.

821	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	Ovo je vrlo sporno i neprovedivo. Kod priznavanja odmora i privremene nesposobnosti za rad kamo s djetetom odnosno osobom s invaliditetom?	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga zakona propisano je da roditelj njegovatelj ili njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu. Ukoliko se njega i skrb o djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom ne može osigurati unutar njegove obitelji ili primjenom nekih drugih prava i mogućnosti postoji i mogućnost priznavanja prava na uslugu privremenog smještaja.
-----	------------------------------------	---	--	----------------	---

822	Kristina Mravak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	<p>čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno njegu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbama važećeg propisa i Nacrtom prijedloga zakona propisano je da se pomoć u kući kao socijalna usluga odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnim životnim potrebama. Vezano za ostvarivanje prava na dopust za njegu djeteta do navršene 8. godine života, napominjemo da propis koji uređuje roditeljne i roditeljske potpore nije u nadležnosti ovoga Ministarstva.</p>
			<p>Pomoć u kući je potrebna i roditelju koji koristi dopust za njegu djeteta s teškim smetnjama u razvoju do 8. godine života.</p> <p>Naime, u slučaju da se roditelj razboli i nije u mogućnosti privremeno brinuti za dijete; drugi roditelj nema pravo koristiti bolovanje za dijete s teškoćama (jer je npr. majka na dopustu za njegu do 8. godine života djeteta) jer prvi roditelj koristi dopust za njegu djeteta. Jedan roditelj radi, drugi koristi dopust za njegu djeteta do 8. godine i bude zbog bolesti privremeno nesposoban voditi brigu o djetetu - KOME OSTAVITI DIJETE? Ili će se to i dalje rješavati tako da se LOM smiluje i izmisli bolest zdravom roditelju, kako bi mogao dobiti bolovanje i brinuti se za dijete s teškoćama dok roditelj koji koristi dopust za njegu djeteta do 8. godine života ne ozdravi? Roditelj koji je na dopustu za njegu djeteta s težim smetnjama u razvoju do 8. godine života NE MOŽE koristiti bolovanje jer NEMA KOME ostaviti dijete s teškoćama.</p> <p>Moraju li roditelji biti prepušteni milosti liječnika obiteljske medicine?</p> <p>Hoće li se to već jednom urediti zakonom?</p>		

823	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	U trenutačnom normativnom okviru reguliranom odredbama zakona o socijalnoj skrbi njegovatelji nemaju pravo na plaćeni godišnji odmor. Čak i da njegovatelji imaju pravo na plaćeni godišnji odmor i bolovanje, oni ga ne mogu stvarno iskoristiti jer ih u njegovanju korisnika skrbi trenutačno nema tko zamijeniti. Odnosno, Zakon predviđa samo smještaj djeteta s teškoćama/osobe s invaliditetom u ustanovu. Što je neprihvatljivo.	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga zakona propisano je da roditelj njegovatelj/njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja/njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu. Ukoliko se njega i skrb o djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom ne može osigurati unutar njegove obitelji ili u okviru drugih dostupnih usluga, postoji i mogućnost priznavanja prava na uslugu privremenog smještaja.
824	Primorsko- goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	U članku 68. predviđa se pravo roditelja njegovatelja na godišnji odmor u trajanju 4 tjedna. To pravo je propisano i u sadašnjem Zakonu, međutim nitko od roditelja to pravo u praksi nije koristio jer nije detaljno regulirano, pa se upozorava na ovu okolnost i potrebu jasnije regulacije ovoga prava.	Nije prihvaćen	Nacrtom prijedloga zakona propisano je da roditelj njegovatelj/njegovatelj može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna. Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja/njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu. Ukoliko se njega i skrb o djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom ne može osigurati unutar njegove obitelji ili u okviru drugih dostupnih usluga, postoji i mogućnost priznavanja prava na uslugu privremenog smještaja.

825	Martina Raič	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	<p>čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno njegu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbama važećeg propisa i Nacrtom prijedloga zakona propisano je da se pomoć u kući kao socijalna usluga odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnim životnim potrebama. Za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu.</p>
826	Udruga roditelja djece s rijetkim bolestima i genetskim poremećajima GENOM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	<p>čl.68. potrebno je uvrstiti st.(4) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na pomoć u kući.... Posebno se to odnosi na one njegovatelje koji njeguju djecu koja su vitalno ugrožena, čiji život ovisi o raznim aparatima i koja se zbog zdravstvenog stanja, ne mogu uključiti u programe i usluge u zajednici. Roditelju njegovatelju ili njegovatelju treba osigurati nekoliko sati u danu kako bi mogao brinuti za vlastito zdravlje, uključiti se u zajednicu i zadovoljiti svoje osobne i osnovne životne potrebe. Također, pomoć u kući potrebna je i u slučaju teže bolesti ili hospitalizacije roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Potrebno je osigurati educiranu osobu koja može preuzeti privremeno njegu djeteta ili odrasle osobe s invaliditetom kako bi se spriječilo izdvajanje djeteta iz obitelji i poznatog okruženja.</p>	Nije prihvaćen	<p>Odredbama važećeg propisa i Nacrtom prijedloga zakona propisano je da se pomoć u kući kao socijalna usluga odobrava osobi koja ne može sama niti uz pomoć članova obitelji brinuti o svakodnevnim životnim potrebama. Za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, roditelj njegovatelj/njegovatelj ima pravo na naknadu.</p>

827	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 68.	<p>Predlažemo da se članak 68. mijenja tako da sada glasi:</p> <p>1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj starije osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi, može tijekom godine koristiti odmor u trajanju od četiri tjedna.</p> <p>(2) Tijekom korištenja odmora roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kao i za vrijeme privremene nesposobnosti za pružanje njege koja traje do dva mjeseca, a koje se utvrđuje odgovarajućom primjenom propisa iz obveznog zdravstvenog osiguranja kojima je utvrđena privremena nesposobnost za rad, djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom može se priznati pravo na uslugu privremenog smještaja.</p> <p>(3) Za vrijeme dok traju okolnosti iz stavka 2. ovoga članka roditelj njegovatelj ili njegovatelj ima pravo na naknadu iz članka 67. stavka 1., 2. i 3. ovoga Zakona.</p>	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se osobama s invaliditetom ili djeci s teškoćama u razvoju.
828	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 69.	<p>majka koja ima priznati status roditelja njegovatelja, ukoliko rodi drugo dijete, ima pravo samo na naknadu za roditeljni i roditeljski dopust, koji mjesečno iznosi 2.328,20 kn, dok joj se naknada za status u iznosu od 4.000,00 kn obustavlja. Dakle, osim što i nadalje ima dijete s oštećenjem zdravlja ima i još drugo dijete za uzdržavati, ali joj se prihod smanjuje, skoro za duplo. Razumijem da pravo na roditeljni ili roditeljski dopust ima prednost u ostvarivanju prava, no svakako predlažem da se naknada isplaćuje i nadalje u razlici do 4.000,00 kn.</p>	Nije prihvaćen	Pravo na roditeljni i roditeljski dopust te visina naknade uređeni su posebnim propisom.
829	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 69.	<p>majka koja ima priznati status roditelja njegovatelja, ukoliko rodi drugo dijete, ima pravo samo na naknadu za roditeljni i roditeljski dopust, koji mjesečno iznosi 2.328,20 kn, dok joj se naknada za status u iznosu od 4.000,00 kn obustavlja. Dakle, osim što i nadalje ima dijete s oštećenjem zdravlja ima i još drugo dijete za uzdržavati, ali joj se prihod smanjuje, skoro za duplo. Razumijem da pravo na roditeljni ili roditeljski dopust ima prednost u ostvarivanju prava, no svakako predlažem da se naknada isplaćuje i nadalje u razlici do 4.000,00 kn.</p>	Nije prihvaćen	Pravo na roditeljni i roditeljski dopust te visina naknade uređeni su posebnim propisom

830	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 69.	Ovaj članak je u suprotnosti s demografskim mjerama koju ova Vlada RH promovira. Naime, majka koja ima priznati status roditelja njegovatelja, ukoliko rodi drugo dijete, ima pravo samo na naknadu za roditeljski dopust, koji mjesečno iznosi 2.328,20 kn, dok joj se naknada za status u iznosu od 4.000,00 kn obustavlja. Dakle, osim što i nadalje ima dijete s oštećenjem zdravlja ima i još drugo dijete za uzdržavati, ali joj se prihod smanjuje, skoro za duplo. Razumijem da pravo na roditeljski ili roditeljski dopust ima prednost u ostvarivanju prava, no svakako predlažem da se naknada isplaćuje i nadalje u razlici do 4.000,00 kn. Povoljnije pravo se ukida korisnici jednog sustava radi ostvarivanja prava u drugom sustavu i osoba mora na to pristati. Zašto?	Nije prihvaćen	Pravo na roditeljski i roditeljski dopust te visina naknade uređeni su posebnim propisom
831	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	8. smrću roditelja njegovatelja ili njegovatelja 1. smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelju njegovatelju pripada pravo korištenja statusa roditelja njegovatelja i svih ostalih prava idućih 6 mjeseci od dana smrti djeteta	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
832	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	1. na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovatelja ili na zahtjev osobe s invaliditetom	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja/njegovatelja je pravo koje se priznaje roditelju njegovatelju/njegovatelju. Slijedom navedenog, pravo na status može prestati po službenoj dužnosti ako su ispunjeni zakonski pretpostavke ili po zahtjevu osobe koja to pravo ostvaruje.

833	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	U t.1. dodati "ili osobe s invaliditetom" Obrazloženje: Zakonskim prijedlogom nije propisano da sama osoba s invaliditetom može tražiti prestanak ovog prava, čime se stavlja u poziciju objekta prava. Nemogućnost da sama osoba s invaliditetom na bilo koji način odlučuje o prestanka prava na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja ili izbor njegovatelja, u izravnoj je suprotnosti s člankom 12, čl.17. i čl.19., 21. i 22. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom. I dalje naglašavamo da status bude pravo djeteta/osobe s invaliditetom, a ne osobe njegovatelja na naknadu. U t.8 dodati rok koliko dugo nakon smrti djeteta pravo na status vrijedi. Predlažemo 6 mjeseci.	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja/njegovatelja je pravo koje se priznaje roditelju njegovatelju/njegovatelju. Slijedom navedenog, pravo na status može prestati po službenoj dužnosti ako su ispunjene zakonske pretpostavke ili po zahtjevu osobe koja to pravo ostvaruje. Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
834	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	U članku 70., točki 8. urediti prestanak prava roditelja njegovatelja zbog smrti djeteta. Predlaže se da pravo na status traje još šest nakon smrti djeteta.	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

835	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	Čl.70. st.1.al.10. Koji dan se smatra danom nastupanja razloga - utvrđen dan korištenja prava? Tko obavještava o tome - stranka ili hzmo/hzso? Jos jedan razlog zašto status ne treba biti u sustavu soc. skrbi - bolja je kontrola korištenja svih prava koji ovise jedan o drugome	Nije prihvaćen	Člankom 139. Nacrta prijedloga zakona propisana je obveza korisnika da obavijesti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene. Člankom 140. Nacrta prijedloga zakona propisano je postupanje u slučaju promijenjenih okolnosti.
836	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	Brisati stavak 8. Potrebno je roditelju omogućiti korištenje prava i nakon smrti djeteta na način da se omogući pravo na isplatu naknade za roditelja njegovatelja šest mjeseci od dana smrti djeteta kako bi roditelj imao dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
837	UDRUGA RODITELJA DJECE S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU Moje dijete SOLIN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja.. U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj ima pravo na isplatu naknade za prijelazno razdoblje nakon smrti djeteta/člana obitelji, u kojem bi bilo moguće primanje određenog postotka do tada primane naknade, kako bi uključivanje na tržište rada bilo lakše, a vezano za čl. 67. Umreženost institucija bi ovo mogla voditi transparentno i učinkovito.	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

838	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	8. smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja Trebalo bi dodati šest mjeseci nakon smrti djeteta s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom jer tim roditeljima ili supružnicima treba dati vrijeme prilagodbe da se vrate na posao ili da nađu drugi posao jer treba imati obzir da se treba nositi s velikim gubitkom.	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
839	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja.. U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada. Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez financijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

840	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	U t.1. dodati ili osobe s invaliditetom Obrazloženje: Zakonskim prijedlogom nije propisano da sama osoba s invaliditetom može tražiti prestanak ovog prava, čime se stavlja u poziciju objekta prava. Ovaj je Ured do sada zaprimio više upita osoba s invaliditetom o mogućnostima da osobno utječu na prestanak statusa, najčešće zbog njihove namjere sklapanja bračne zajednice, ali i drugih razloga (odlazak na studij, preferirano korištenje usluge osobnog asistenta i sl.). Nemogućnost da sama osoba s invaliditetom na bilo koji način odlučuje o prestanka prava na status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja ili izbor njegovatelja, u izravnoj je suprotnosti s člankom 12, čl.17. i čl.19., 21. i 22. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom. I dalje naglašavamo da status bude pravo djeteta/osobe s invaliditetom, a ne osobe njegovatelja na naknadu.	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja/njegovatelja je pravo koje se priznaje roditelju njegovatelju/njegovatelju. Slijedom navedenog, pravo na status može prestati po službenoj dužnosti ako su ispunjene zakonske pretpostavke ili po zahtjevu osobe koja to pravo ostvaruje.
841	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	T. 8. - Urediti prestanak prava roditelja njegovatelja zbog smrti djeteta – odrediti razdoblje u kojemu i nakon smrti djeteta roditelju ne prestaje pravo na status roditelja njegovatelja.	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.

842	Martina Pongrac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja.. U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.</p> <p>Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.</p>	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
843	MARICA MIKULIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja.. U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.</p> <p>Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.</p> <p>Članak 70. st.(1) držim spornim činjenicu da se ne uzima u obzir volja same osobe s invaliditetom (ili njezinog zakonskog zastupnika) u pogledu izbora osobe njegovatelja odnosno prestanka prava.</p>	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima. Status roditelja njegovatelja/njevodatelja je pravo koje se priznaje roditelju njegovatelju/njevodatelju. Slijedom navedenog, pravo na status može prestati po službenoj dužnosti ako su ispunjene zakonske pretpostavke ili po zahtjevu osobe koja to pravo ostvaruje.

844	ANA ALAPIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja..</p> <p>U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.</p> <p>Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.</p>	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
845	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Čl.70. st.1.al.10.</p> <p>Koji dan se smatra danom nastupanja razloga - utvrđen dan korištenja prava? Tko obavještava o tome - stranka ili hzmo/hzzo? Jos jedan razlog zašto status ne treba biti u sustavu soc. skrbi - bolja je kontrola korištenja svih prava koji ovise jedan o drugomc</p>	Nije prihvaćen	<p>Člankom 139. Nacrta prijedloga zakona propisana je obveza korisnika da obavijesti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.</p> <p>Člankom 140. Nacrta prijedloga zakona propisano je postupanje u slučaju promijenjenih okolnosti.</p>
846	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Čl.70. st.1.al.10.</p> <p>Koji dan se smatra danom nastupanja razloga - utvrđen dan korištenja prava? Tko obavještava o tome - stranka ili hzmo/hzzo? Jos jedan razlog zašto status ne treba biti u sustavu soc. skrbi - bolja je kontrola korištenja svih prava koji ovise jedan o drugome</p>	Nije prihvaćen	<p>Člankom 139. Nacrta prijedloga zakona propisana je obveza korisnika da obavijesti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.</p> <p>Člankom 140. Nacrta prijedloga zakona propisano je postupanje u slučaju promijenjenih okolnosti.</p>

847	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	Uvođenje prijelaznog razdoblja nakon smrti djeteta/člana obitelji, u kojem bi bilo moguće primanje određenog postotka do tada primane naknade, kako bi uključivanje na tržište rada bilo lakše. Za uređenje ovog pitanja, mogao bi se primijeniti model korišten kod zapošljavanja korisnika zajamčene minimalne naknade i postupnom prestanku prava na zajamčenu minimalnu naknadu.	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
848	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	Isto tako, držimo spornim činjenicu da se ne uzima u obzir volja same osobe s invaliditetom (ili njezinog zakonskog zastupnika) u pogledu izbora osobe njegovatelja odnosno prestanka prava.	Nije prihvaćen	Pravo na status njegovatelja priznaje se uz suglasnost osobe s invaliditetom ili njegovog zakonskog zastupnika. Status roditelja njegovatelja/njegovatelja je pravo koje se priznaje roditelju njegovatelju/njegovatelju. Slijedom navedenog, pravo na status može prestati po službenoj dužnosti ako su ispunjene zakonske pretpostavke ili po zahtjevu osobe koja to pravo ostvaruje.

849	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Čitajući ovaj prijedlog osjećamo duboki sram i nije jasno kako isto ne osjećaju kreatori prijedloga. Prijedlog je nehuman iz razloga što roditelji odmah po smrti djeteta, prije i nego pokopaju vlastiti dijete moraju rješavati bespotrebnu administraciju u centrima za socijalnu skrb. U vrlo kratkom roku moraju biti aktivni tražitelji posla bez obzira na svoje psihofizičko stanje. Isti dan ostaju bez primanja i prepušteni sami sebe.</p> <p>Podsjećamo Vas da smo Vam se, u kontekstu ovog prava, već obratili formalnim Prijedlogom koji je svojom Preporukom podržala i Pravobraniteljica za osobe sa invaliditetom koja je u Preporuci, citira se, navela- Prijedlog smatramo višestruko opravdanim obzirom da bi predloženi period predstavljao optimalno vrijeme žalovanja potrebno za emocionalno-psihološku stabilizaciju roditelja uzimajući u obzir zahtjevnost specifične njege djeteta s iznimno teškim, složenim i višestrukim oblicima invaliditeta. Ujedno bi ovakvo zakonske određenje odražavalo spremnost zakonodavca da ovakvim određenjem, ne samo razumije svu složenost životnih i obiteljskih okolnosti roditelja njegovatelja nego i spremnost da kroz izmjene zakona prepozna i reagira na različite potrebe određenih kategorija građana, a u ovom slučaju su to roditelji njegovatelji.</p> <p>- u novom normativnom okviru treba regulirati i pravo njegovatelja da primaju plaću u vremenskom intervalu od šest mjeseci od datuma smrti njegovane osobe.</p>	Nije prihvaćen	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
-----	--	--	--	----------------	--

850	Martina Raič	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Članak 70. st. (8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja..</p> <p>U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.</p> <p>Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.</p>	Nije prihvaćen	<p>Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.</p>
851	Udruga roditelja djece s rijetkim bolestima i genetskim poremećajima GENOM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Članak 70. st.(8) -pravo na status roditelja njegovatelja prestaje smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja..</p> <p>U stavak treba dodati da roditelj njegovatelj nakon smrti djeteta ima pravo na isplatu naknade za njegovatelja 6 mjeseci od dana smrti djeteta kako bi imao/imala dovoljno vremena za žalovanje i prilagodbu za uključivanje na tržište rada.</p> <p>Trenutnim prijedlogom roditelj preko noći ostaje bez finansijskih sredstava i očekuje se od njega/nje da u roku od mjesec dana uključi se na tržište rada za što u tim prvim mjesecima apsolutno psihofizički nisu sposobni.</p>	Nije prihvaćen	<p>Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.</p>

852	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	<p>Predlažemo da se čl. 70. mijenja i da sada glasi:</p> <p>Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja starije osobe koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama primjerenim životnoj dobi, prestaje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovatelja 2. ako se promijene okolnosti iz članka 63. i članka 66. stavka 1. ovoga Zakona 3. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove njegovatelja u skladu s ovim Zakonom 4. ako se roditelj njegovatelj ili njegovatelj nalazi u istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora 5. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zasnjuje radni odnos, obavlja obrtničku, samostalnu ili neku drugu profesionalnu djelatnost 6. kada roditelj njegovatelj ili njegovatelj navrší 65 godina života, osim u slučaju iz članka 66. stavka 3. ovoga Zakona 7. istekom roka od dva mjeseca u slučaju privremene nesposobnosti za pružanje njege roditelja njegovatelja ili njegovatelja 8. smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelja 9. ako osoba iz članka 63. ovoga Zakona sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju ili 10. ako je nastupio neki od razloga navedenih u članku 66. stavka 4. ovoga Zakona. 	Nije prihvaćen	Status roditelja njegovatelja/njegovatelja priznaje se osobama s invaliditetom ili djeci s teškoćama u razvoju, a Nacrtom prijedloga Zakona propisano je jasno za njegu kojeg djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom je moguće priznati navedeno pravo.
-----	--	--	---	----------------	--

1614	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 223.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEM BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>Ukoliko se prijedlog o brisanju odredbi ne prihvati predložemo dodati u stavku 1. Točka 12. razvojno-integrativna superviziju</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravna-telja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među koris-nicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadem-skom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodska superviziju</p>
------	---------------	--	---	----------------	---

1615	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 223.	Nema potrebe za osnivanjem Akademije. Brisati članke 222-230, jer je vrlo de gradirajuće i ponižavajuće za struku socijalnog rada.	Nije prihvaćen	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno
					kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i akademskim iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju
1616	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 223.	Kako suradnja iz st. 2. ne bi ostala mrtvo slovo na papiru, predlažemo je propisati kao obvezu, a ne kao mogućnost. Smatramo da u edukacije i stručna usavršavanja koja se tiču rada sa obiteljima u kontekstu rodno uvjetovanog nasilja nužno moraju biti uključeni predstavnici/ce relevantnih organizacija civilnog društva.	Prihvaćen	Prihvaća se
1617	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 223.	U članku 223. stavku 1. dodaje se nova alineja i glasi : - Donošenje odluka o napredovanju u zvanje mentora i savjetnika sukladno Pravilniku o razini, odgovarajućem zvanju, uvjetima i načinu napredovanja stručnih radnika u djelatnosti socijalne skrbi „	Prihvaćen	Prihvaća se

1618	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 223.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>Ukoliko se prijedlog o brisanju odredbi ne prihvati predložemo dodati u stavku 1. Točka 12. razvojno-integrativna superviziju</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji s ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/lili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju</p>
------	------------------------------------	--	--	----------------	---

1619	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 223.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>Ukoliko se prijedlog o brisanju odredbi ne prihvati predlažemo dodati u stavku 1. Točka 12. razvojno-integrativna superviziju</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	---

1620	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 224.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravna-telja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadem-skom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isk-u-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodska superviziju.</p>
------	-----------------	--	--	----------------	--

1621	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 224.	ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time <u>derogira uloga strukovnih</u>	Nije prihvaćen	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravna-telja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadem-skom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu sku superviziju.
			komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu		

1622	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 224.	Predlažem da se briše	Nije prihvaćen	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije.
------	--------------	---	-----------------------	----------------	--

1623	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 224.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih Komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.</p>
------	------------------------------------	--	--	----------------	---

1624	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 224.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravna-telja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadem-skom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodska superviziju.</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	---

1625	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 225.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>Smatram da bi sastav članova upravnog vijeća trebao ići u korist STRUKE, tj. da se 4 člana biraju po političkoj liniji, a 4 po stručnoj liniji. U tom slučaju, jedan od članova upravnog vijeća može biti predsjednik Komore socijalnih radnika/psihologa ili Hrvatske udruge socijalnih radnika.</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravna-telja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadem-skom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.</p>
------	-----------------	--	---	----------------	--

1626	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 225.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, a ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>Smatram da bi sastav članova upravnog vijeća trebao ići u korist STRUKE, tj. da se 4 člana biraju po političkoj liniji, a 4 po stručnoj liniji. U tom slučaju, jedan od članova upravnog vijeća može biti predsjednik Komore socijalnih radnika/psihologa ili Hrvatske udruge socijalnih radnika.</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.</p>
------	---------------	--	---	----------------	---

1627	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 225.	<p>S obzirom da je jedna od najvećih boljki sustava nedostatna educiranost djelatnika sustava o problemu rodno uvjetovanog nasilja, s obzirom na činjenicu da se</p> <p>Konvencija VE o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji ne implementira, djelom i zbog needuciranosti djelatnika u sustavu, nužno je među članove upravnog vijeća koji se imenuju na vrijeme od četiri godine imenovati predstavnicu organizacija civilnog društva koje pružaju specijalizirani servis za žrtve rodno uvjetovanog nasilja ili predstavnicu organizacija civilnog društva stručnu u području rodno uvjetovanog nasilja.</p> <p>Nakon svih brutalnih slučajeva rodno uvjetovanog nasilja koji su mogli biti spriječeni pravodobnom reakcijom i mehanizmima koje sustav ima na raspolaganju, nakog stalnog i sve većeg evidentiranog institucionalnog nasilja koje žrtve nasilja prolaze zbog nedovoljne educiranosti djelatnika sustava o problemu rodno uvjetovanog nasilja, nužno je u obrazovanje i programe stručnog usavršavanja uvrstiti i ona iz područja rodno uvjetovanog nasilja.</p>	Nije prihvaćen	Programsko vijeće predlaže upravnom vijeću programe stručnog usavršavanja, a čini ga 15 članova koje imenuje upravno vijeće na vrijeme od četiri godine.
1628	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 225.	U cilju osiguravanja međuresorne suradnje i osiguravanja da će se u radu Akademije i obrazovnim programima koje će provoditi dosljedno i primjerno provoditi i edukacije o rodno uvjetovanom nasilju, smatramo da u Upravnom vijeću treba biti prisutan i predstavnik/ca organizacija civilnog društva koje pružaju socijalne usluge i koje su specijalizirane za rodno uvjetovano nasilje.	Nije prihvaćen	Programsko vijeće predlaže upravnom vijeću programe stručnog usavršavanja, a čini ga 15 članova koje imenuje upravno vijeće na vrijeme od četiri godine.

1629	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 225.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>Smatram da bi sastav članova upravnog vijeća trebao ići u korist STRUKE, tj. da se 4 člana biraju po političkoj liniji, a 4 po stručnoj liniji. U tom slučaju, jedan od članova upravnog vijeća može biti predsjednik Komore socijalnih radnika/psihologa ili Hrvatske udruge socijalnih radnika.</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravna-telja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadem-skom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju.</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	---

1630	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 225.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih</p>	Nije prihvaćen	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravna-telja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno
			<p>komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>Smatram da bi sastav članova upravnog vijeća trebao ići u korist STRUKE, tj. da se 4 člana biraju po političkoj liniji, a 4 po stručnoj liniji. U tom slučaju, jedan od članova upravnog vijeća može biti predstavnik Komore socijalnih radnika/psihologa ili Hrvatske udruge socijalnih radnika.</p>		<p>kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadem-skom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.</p>

1631	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 226.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	-----------------	--	---	----------------	--

1632	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 226.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i/ili akademskim iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	---

1633	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 226.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
1634	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 227.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe</p>

godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu

POTPUNO NEPRIHVATLJIVE ODREDBE

Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi. Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove. Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struke koje djeluju u području socijalne skrbi (socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja

stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. Pri orga-nizaciji programa stručnog usavrša-vanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukaci-jama koje će organizirati Akademija

1635 hrvatska udruga

NACRT PRIJEDLOG

ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO

Nije prihvaćen

Akademija koja će kao javna

socijalnih radnika

ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 227.

BRISATI

Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu

POTPUNO NEPRIHVATLJIVE
ODREDBE

Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi. Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove.

ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.

Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadem-skom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe traj-nog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske superviziju. Pri orga-nizaciji programa stručnog usavrša-vanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukaci-jama koje će organizirati Akademija

			<p>Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struka koje djeluju u području socijalne skrbi(socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja</p>		
1636	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 227.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija</p> <p>ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>POTPUNO NEPRIHVATLJIVE ODREDBE</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i/ili akademskim iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>

Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi. Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove. Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struka koje djeluju u području socijalne skrbi (socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja

1637	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 228.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time <u>derogira uloga strukovnih komora</u> koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>NEPRIHVATLJIVA ODREDBA Definira Programsko vijeće Akademije, međutim definicija je nejasna, tko su ti članovi, jesu li radnici Akademije, odakle se</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i akademskim iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	-----------------	--	--	----------------	---

1638	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 228.	Smatramo da u svrhu adekvatne zastupljenosti predstavnika svih relevantnih dionika treba zakonom razraditi na koji način se bira (ne imenuje, nego bira transparentno i na temelju javnog natječaja) članove programskog vijeća, uz što je nužno (kako je učinjeno i za Upravno vijeće) propisati da iz svakog relevantnog sektora treba biti izabran neki minimalni broj predstavnika. Svakako smatramo nužnim uključiti predstavnike/ce organizacija civilnog društva.	Nije prihvaćen	Ustrojstvo Akademije detaljnije će se urediti statutom.
------	--	--	--	----------------	---

1639	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 228.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>NEPRIHVATLJIVA ODREDBA Definira Programsko vijeće Akademije, međutim definicija je nejasna, tko su ti članovi, jesu li radnici Akademije, odakle se</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i profesionalnim isku-stvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	---

1640	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 228.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>NEPRIHVATLJIVA ODREDBA Definira Programsko vijeće Akademije, međutim definicija je nejasna, tko su ti članovi, jesu li radnici Akademije, odakle se biraju???</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i/ili akademskim iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	------------------------------------	--	--	----------------	---

1641 Magdalena Tomić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 229.

ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI

Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu

Nije prihvaćen

Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija

1642	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 229.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	------------------------------------	--	--	----------------	--

1643	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 229.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time <u>derogira uloga strukovnih</u> komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	------------------------------------	--	--	----------------	---

1644	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 230.	<p>Čl. 222.-230 predlažem brisanje Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	-----------------	--	---	----------------	---

1645	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 230.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI!</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanje stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	-----------------	--	--	----------------	--

1646	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 230.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	--

1647	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 230.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija koja će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju. Pri organizaciji programa stručnog usavršavanja i supervizije voditi će računa o godišnjim odmorima i vikendima, kao i obvezi poslodavca da osigura sudjelovanje djelatnika na edukacijama koje će organizirati Akademija</p>
1648	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 231.	<p>Predlažemo zamijeniti sa sljedećom rečenicom: Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba koja pored obavljanja druge</p> <p>sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim propisima, pruža socijalne usluge, dužna ih je pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom</p>	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen i unesen u tekst Nacrta.

1649	HELENA BANDALOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 232.	<p>Članak: 232. (zasebna organizacijska jedinica / voditelj) Ne mijenjati u odnosu na važeći Zakon odnosno propisati obvezu voditelja zasebne organizacijske jedinice tek ako se pružaju usluge za više od 20 korisnika</p> <p>Važeći zakon : Članak 170. (1) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi, odnosno obrtu iz članka 169. ovoga Zakona u kojoj se pružaju socijalne usluge za više od 20 korisnika mora imati voditelja koji vodi poslovanje i odgovoran je za zakonitost rada, a odgovara i za stručni rad ako pravna osoba, odnosno obrt pruža usluge stručnog rada. (2) Voditelj iz stavka 1. ovoga članka mora ispunjavati uvjete iz članka 154. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona, osim ako pruža samo usluge pomoći u kući. (3) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi, odnosno obrtu iz stavka 1. ovoga članka u kojoj najmanje pet stručnih radnika pruža socijalne usluge mora imati stručno vijeće, a na način rada, sastav i ovlasti stručnog vijeća na odgovarajući način se primjenjuju odredbe članka 159. ovoga Zakona.</p> <p>SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA</p>	Nije prihvaćen	Voditelj vodi poslovanje i odgovoran je za zakonitost rada i stručni rad, te stoga je nebitno za koliko se korisnika pružaju usluge
1650	Franjo Golubić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 234.	Predlažem dopunu u st.1 čl.234 tako da se isti dopuni da se socijalne usluge mogu od strane fizičke osobe obavljati i kao sporedna djelatnost uz mirovinu	Nije prihvaćen	Fizička osoba mora biti registrirana za obavljanje profesionalne djelatnosti ili obrta.
1651	Glorija Odošić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Ovi članci se odnose na rad obiteljskih domova, a u svezi sa člankom 342. Nacrta prijedloga koji propisuje datum prestanka njihovog važenja (1.1.2027.), od kada faktički više neće postojati pravni okvir za djelovanje obiteljskih domova. Smatramo da se navedeno moglo propisati i u okviru članaka 236.-238., a pritom je svakako trebalo navesti da obiteljski domovi imaju mogućnost transformacije u ustanove socijalne skrbi te da će se u razdoblju od stupanja na snagu ovog zakona do 1. 1. 2027. predstavnicima udomiteljskih obitelji sustavno pružiti podrška u transformaciji. Naime, bez takve podrške i bez kvalitetnog informiranja predstavnika obiteljskih domova koji nakon 1. 1. 2027. žele nastaviti rad, RH će ostati bez značajnog broja relativno priuštivih smještajnih kapaciteta za starije i nemoćne, što će zasigurno pogodovati ilegalnom	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.

tržištu smještaja, a pritom će se dio starijih, teško bolesnih osoba naći u situaciji da za njih nema priuštivog smještaja. Naime, do sada su obiteljski domovi starijim osobama koje nisu mogle dočekati smještaj u decentraliziranim ili državnim domovima za starije, a slabije su platežne moći, nudili smještaj u situacijama kada im je zbog narušenog zdravlja isti bio žurno potreban, no pritom se usluga svodila na ono najosnovnije – smještaj, prehranu i njegu. Pritom treba napomenuti da je nadzor Ministarstva nad radom obiteljskih domova bio iznimno manjkav, inspektori su u obiteljske domove išli samo po prijavi, a ne u sklopu redovnog plana nadzora, a s obzirom na mali broj inspektora i stotine obiteljskih domova, u dijelu obiteljskih domova nakon dodjele licence za rad nitko nikada nije provjerio kako rade i što se u njima događa. S obzirom da je velik dio odgovornosti za nekontrolirano i kaotično stanje u obiteljskim domovima te za generalni manjak smještajnih kapaciteta za starije osobe na Republici Hrvatskoj i na bivšim ministarstvima u čijoj je nadležnosti ranije bio resor socijalne skrbi, smatramo da je na državi i dužnost da se predstavnicima obiteljskih domova koji rade u skladu s propisima i kojima prethodno nije izricana mjera zabrane rada pomogne u transformaciji, odnosno da se osmisli način na koji će isti, s obzirom na objektivne datosti (primjerice dimenzije objekta u kojem se usluga pruža), nastaviti sa radom i nakon 1.1.2027.

1652 Ured pučke pravobraniteljice

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.

Članci 236.-238.

Ovi članci se odnose na rad obiteljskih domova, a u svezi sa člankom 342. Nacrta prijedloga koji propisuje datum prestanka njihovog važenja (1.1.2027.), od kada faktički više neće postojati pravni okvir za djelovanje obiteljskih domova. Smatramo da se navedeno moglo propisati

pritom je svakako trebalo navesti da obiteljski domovi imaju mogućnost transformacije u ustanove socijalne skrbi te da će se u razdoblju od stupanja na snagu ovog zakona do 1. 1. 2027. predstavnicima obiteljskih obitelji sustavno pružiti podrška u transformaciji.

Primljeno na znanje

Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.

			<p>Naime, bez takve podrške i bez kvalitetnog informiranja predstavnika obiteljskih domova koji nakon 1. 1. 2027. žele nastaviti rad, RH će ostati bez značajnog broja relativno priuštivih smještajnih kapaciteta za starije i nemoćne, što će zasigurno pogodovati ilegalnom tržištu smještaja, a pritom će se dio starijih, teško bolesnih osoba naći u situaciji da za njih nema priuštivog smještaja. Naime, do sada su obiteljski domovi starijim osobama koje nisu mogle dočekati smještaj u decentraliziranim ili državnim domovima za starije, a slabije su platežne moći, nudili smještaj u situacijama kada im je zbog narušenog zdravlja isti bio žurno potreban, no pritom se usluga svodila na ono najosnovnije – smještaj, prehranu i njegu. Pritom treba napomenuti da je nadzor Ministarstva nad radom obiteljskih domova bio iznimno manjkav, inspektori su u obiteljske domove išli samo po prijavi, a ne u sklopu redovnog plana nadzora, a s obzirom na mali broj inspektora i stotine obiteljskih domova, u dijelu obiteljskih domova nakon dodjele licence za rad nitko nikada nije provjerio kako rade i što se u njima događa. S obzirom da je velik dio odgovornosti za nekontrolirano i kaotično stanje u obiteljskim domovima te za generalni manjak smještajnih kapaciteta za starije osobe na Republici Hrvatskoj i na bivšim ministarstvima u čijoj je nadležnosti ranije bio resor socijalne skrbi, smatramo da je na državi i dužnost da se predstavnicima obiteljskih domova koji rade u skladu s propisima i kojima prethodno nije izricana mjera zabrane rada pomogne u transformaciji, odnosno da se osmisli način na koji će isti, s obzirom na objektivne datosti (primjerice dimenzije objekta u kojem se usluga pruža), nastaviti sa radom i nakon 1.1.2027.</p>		
1653	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma. Nije jasno na temelju kojih podataka se tvrdi da Obiteljski domovi nisu ispunili svoju svrhu, pa je i zadiranje i ideja ukidanja obiteljskih domova potpuni promašaj.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.

1654	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.
1655	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Obiteljski domovi imaju svoje mjesto u sustavu socijalne skrbi te većina obiteljskih domova radi kvalitetno te pruža primjerenu razinu kvalitete usluge za svoje korisnike. Umjesto "zatvaranja" obiteljskih domova, predlaže se provoditi češće nadzore, redovite edukacije stručnih radnika, predvidjeti prekršajne i kaznene odredbe, itd. Mnogi obiteljski domovi neće se moći preoblikovati u domove za starije i nemoćne jer neće moći zadovoljiti minimalne tehničke uvjete, a u sustavu socijalne skrbi, obzirom da smo stara nacija, doći će do velikog nedostatka smještajnih kapaciteta.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.
1656	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Ne podržavamo ideju ukidanja obiteljskih domova već se zalažemo za strože kontrole koje će omogućiti poboljšanu kvalitetu usluge korisnicima sustava socijalne skrbi. Budući da je tendencija zatvaranja obiteljskih domova tj. njihove preregistracije u druge pravne oblike pružatelja socijalnih usluga, nelogično je istovremeno izdavati licencije za obiteljske domove.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.
1657	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.
1658	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.

1659	DARINKA KLARIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Nelogično je da se odredbama članka 236. do 238. ovog odjeljka i nadalje regulira rad i osnivanje obiteljskih domova na rok od 5 godina, jer se prijelaznom odredbom ukida rad ovih domova s danom 31. 12. 2027. S obzirom na stvarnu situaciju u RH i potrebu njihova opstanka za prihvata u smještaj starijih i nemoćnih osoba ovo područje treba posebno regulirati i regulativom povezati u sustav praćenja, nadzora i poboljšanja uvjeta rada, usklađivanje pružene kvalitete smještaja s cijenom smještaja, poboljšanje kvalitete društvenog života kao svojevrsne animacije u kulturnim i drugim aktivnostima korisnika, a sve to odgovarajućom podrškom u sustavu socijalne skrbi. Predlažem u tom smislu odgodu donošenja Zakona, njegovu doradu te pomak datuma stupanja na snagu najmanje na rok od 6 mjeseci. Smatram da je to u javnom interesu kako se ne bi izazvao kolaps u smještaju te nezadovoljstvo koje se već iskazuje u javnosti.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.
1660	Sindikat umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Predlažemo da se st. 4. izmijeni i da sada ovako glasi: 4) Usluge obiteljskog doma ne može pružati samac, osim uz uvjet da na neodređeno vrijeme zaposli odgovarajućeg radnika	Nije prihvaćen	Samac nije obitelj.
1661	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 236.	Otvora se pitanje svrhe ostavljanja odredbi o obiteljskom domu kao obliku obavljanja socijalne usluge kao profesionalne djelatnosti s obzirom da je prijelaznim i završnim odredbama predviđeno njihovo ukidanje s 1. siječnja 2027. godine i do tada rok u kojemu se postojeći pružatelji trebaju uskladiti promjenom oblika obavljanja usluge. U istom tom roku provodit će se postupci usklađivanja zatečenih obiteljskih domova i biti će moguće otvarati nove. Isto tako, smatramo kako je rok od 5 godina predug, te ga je potrebno smanjiti na npr. 3. godine. Uz to, smatramo da u članku 236. stavak 3. treba ukloniti, jer je u stavku 2. jasno vidljivo da predstavnik obiteljskog doma mora zadovoljiti minimalni broj radnika koji propisuje pravilnik. Da li će predstavnik obiteljskog doma zaposliti iznad minimalnih uvjeta zavisi isključivo iz načina njegovog poslovanja.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi.

1662	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 237.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1663	Hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 237.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1664	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 237.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1665	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 238.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1666	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 238.	Potrebno je dopuniti jasnim kriterijima vezanim uz uvjete pod kojima obiteljski dom može raditi, te način i nadležnosti provođenja nadzora nad radom obiteljskog doma.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1667	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 239.	Podrazumijeva li se pod točkom 2. socijalno mentorstvo propisano člankom 73. i 87. ili neka druga vrsta mentorstva?	Prihvaćen	Navedena formulacija uskladit će se s ostalim odredbama Nacrta prijedloga Zakona.
1668	Franjo Golubić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 242.	Predlažem izmjenu st.1 u čl.242 na način da se kao uvjet za pružanje pomoći u kući dopuni tekst iz riječi "stručnom spremom" doda slijedeći tekst : " u četverogodišnjem ili trogodišnjem trajanju ". Obrazloženje : na predloženi način pojašnjava se da uslugu mogu pružati osobe koje su završile srednjoškolsko obrazovanje za KV radnika u trogodišnjem trajanju, npr. kuhar i sl.	Nije prihvaćen	Mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom.
1669	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 242.	Članak 242. Pozdravljamo dodavanje odredbe kojom se propisuje da pomoć u kući ne može pružati osoba kod koje postoji zapreka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz čl. 270. stavka 1. ovoga Zakona, što je važno zbog zaštite korisnika usluge od ekonomskih zloporaba	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

1670	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 242.	Propisuje da uslugu pomoći u kući može pružati fizička osoba. Ovdje je potpuno nejasno tko će utvrđivati ispunjava li ta fizička osoba uvjete, hoće li to biti utvrđeno rješenjem, postoji li evidencija tih osoba, može li Centar svojim rješenjem korisniku priznati pravo na uslugu koju pruža ta osoba????	Nije prihvaćen	Propisano je i važećim Zakonom i nacrtom Zakona o socijalnoj skrbi, te Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga
1671	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 242.	Propisuje da uslugu pomoći u kući može pružati fizička osoba. Ovdje je potpuno nejasno tko će utvrđivati ispunjava li ta fizička osoba uvjete, hoće li to biti utvrđeno rješenjem, postoji li evidencija tih osoba, može li Centar svojim rješenjem korisniku priznati pravo na uslugu koju pruža ta osoba????	Nije prihvaćen	Propisano je i važećim Zakonom i nacrtom Zakona o socijalnoj skrbi, te Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga
1672	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 244.	U članku 244. predlaže se dodati novi stavak koji glasi: „Pružatelj socijalne usluge kojem je rješenjem inspektora zabranjen rad ne može pružati socijalne usluge u trajanju od najmanje 5 godina, računajući od dana izvršnosti rješenja kojim mu se zabranjuje rad.“ Na ovaj način uvodi se zapreka za rad u određenom trajanju onim pružateljima kojima je rješenjem inspektora zabranjen rad, a rad se zabranjuje kada se doista radi o teškoj ili opetovanom kršenju propisa i pravila struke. U slučaju da takva odredba izostane, može se dogoditi da naprosto pružatelj usluge dostavi zahtjev za izdavanje novog rješenja, da mu se ono izda jer formalno udovoljava uvjetima, te da nastavi s radom kao da se ništa nije dogodilo, što bi predstavljalo loš primjer za sve ostale u sustavu.	Nije prihvaćen	Postoje razni razlozi zbog kojeg je pružatelju usluga zabranjen rad, te nije uvijek opravdano trajanje zabrane pružatelju usluge ograničiti na određeni rok.
1673	HELENA BANDALOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 244.	Članak: 244. (4) (prestanak pružanja socijalnih usluga) Odgovarajuće urediti – kao i do sada, dakle da županije izdaju Rješenja za prestanak rada samo za Rješenja izdana u kategorijama : „starije i nemoćne osobe“ i „beskućnici“ – već obrazloženo u čl. 127. SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA	Nije prihvaćen	S obzirom da je člankom 127. nacrtu Zakona propisano da rješenje o ispu-njavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga donosi jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, rješenje za prestanak rada treba donositi isto tijelo
1674	DANIJELA VARGA LJUBIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 246.	Zašto u povlaštenom plaćanju nije navedena i električna energija i plin koju domovi trenutno plaćaju kao poduzetnici?	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i dodatno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga zakona.

1675	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 246.	<p>Članak 246.</p> <p>Predlažemo da se doda stavak 12. koji glasi: „Na internetskoj stranici ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi objavit će se popis pružatelja usluge smještaja kojima je zabranjen rad na cjelokupnom teritoriju Republike Hrvatske, a popis za pojedinu jedinicu lokalne (regionalne) samouprave koja je donijela rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za početak pružanja socijalnih usluga objavit će se na fizičkoj oglasnoj ploči upravnog odjela jedinice područne (regionalne) samouprave u čijoj je nadležnosti socijalna skrb te na internetskoj stranici navedene jedinice područne (regionalne) samouprave.“</p> <p>Obrazloženje</p> <p>S obzirom na rasprostranjenu praksu nastavka rada pružatelja usluge smještaja i nakon donošenja rješenja o zabrani rada, čime se ugrožava život i zdravlje korisnika, smatramo da je prioritet informiranje potencijalnih korisnika o tome pruža li se usluga smještaja za koju su zainteresirani suprotno navedenoj zabrani. U slučaju da pojedini pružatelj usluge smještaja i dalje djeluje usprkos zabrani, izrečena mjera zabrane rada zainteresiranoj osobi u najmanju ruku signalizira da se radi o potencijalno problematičnom okruženju i nekvalitetnoj usluzi.</p>	Nije prihvaćen	Na temelju izvršnog rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge jedinica područne (regionalne) samouprave briše pružatelja usluge iz registra (uređeno člankom 244. Nacrta prijedloga Zakona), a registar vodi Ministarstvo u elektroničkom obliku i javno je dostupan na mrežnoj stranici Ministarstva (uređeno člankom 167. Nacrta prijedloga Zakona.)
1676	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 246.	Komentar na stavak 11. - Smatramo da to proizlazi iz rješenja, ali je problem što to nitko kasnije ne prati niti provjerava!	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1677	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 246.	U članku 246. stavku 11. uočavamo isti potencijalni problem koji je obrađen u prethodnoj točki.	Nije prihvaćen	Postoje razni razlozi zbog kojeg je pružatelju usluga zabranjen rad, te nije uvijek opravdano trajanje zabrane pružatelju usluge ograničiti na određeni rok.
1678	Jelena Došen	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 246.	Poštovani,zašto u povlaštenom plaćanju nije navedena i električna energija,koju trenutno plaćamo kao potrošnju	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i dodatno će se razmotriti prilikom izrade

1679	Glorija Odošić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 248.	Čl. 248. st. 1. Propisuje da se radi o nezakonitom pružanju usluga u djelatnosti socijalne skrbi ako članovi kućanstva sklope više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju... Zašto je propisano do tri ugovora? Smatram da uopće ne bi smjeli sklapati takve ugovore i da je ovo pogodovanje od strane zakonodavca, što je potpuno neprihvatljivo	Nije prihvaćen	Ne može se u potpunosti ukinuti sklapanje ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju jer je ono propisano Zakonom o obveznim odnosima.
1680	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 248.	Čl. 248. st. 1. Propisuje da se radi o nezakonitom pružanju usluga u djelatnosti socijalne skrbi ako članovi kućanstva sklope više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju... Zašto je propisano do tri ugovora? Smatram da uopće ne bi smjeli sklapati takve ugovore i da je ovo pogodovanje od strane zakonodavca, što je potpuno neprihvatljivo	Nije prihvaćen	Ne može se u potpunosti ukinuti sklapanje ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju jer je ono propisano Zakonom o obveznim odnosima.
1681	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 248.	Je li to znači da ako osoba koja pruža usluge iz stavka 1. ovoga članka pribavi rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga – mora raskinuti sve ugovore o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju? Nelogične su odredbe s obzirom na zabranu sklapanja takovih ugovora u djelatnosti.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1682	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 248.	Čl. 248. st. 1. Propisuje da se radi o nezakonitom pružanju usluga u djelatnosti socijalne skrbi ako članovi kućanstva sklope više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju... Zašto je propisano do tri ugovora? Smatramo da uopće ne bi smjeli sklapati takve ugovore.	Nije prihvaćen	Ne može se u potpunosti ukinuti sklapanje ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju jer je ono propisano Zakonom o obveznim odnosima.
1683	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 248.	Čl. 248. st. 1. Propisuje da se radi o nezakonitom pružanju usluga u djelatnosti socijalne skrbi ako članovi kućanstva sklope više od tri ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju... Zašto je propisano do tri ugovora? Smatramo da uopće ne bi smjeli sklapati takve ugovore.	Nije prihvaćen	Ne može se u potpunosti ukinuti sklapanje ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju jer je ono propisano Zakonom o obveznim odnosima.

1684	ANAMARIJA ŠUŠKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 248.	<p>Ovaj članak tipičan je primjer nerješavanja postojećih problema, odnosno nemogućnost i nevoljnost nadležnih službi da stanu na kraj ilegalnim smještajima za starije osobe.</p> <p>-Pitanje: Namjerava li Ministarstvo rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike konačno poslušati stručnjake, udruženja umirovljenika i u konačnici nas laike, da se problemi s doživotnim i dosmrtnim ugovorima rješe na način stvaranja registra takvih ugovora, pa onda osoba koja ima 3 ugovora, ne može sklopiti i četvrti. Detektiranje postojanja, broja ili prekobroja sklopljenih ugovora o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju trenutno je gotovo nemoguće ustanoviti!</p> <p>-Koje mjere zakonodavac provodi kako bi se poštivale odredbe ovog članka te koji instrumenti se koriste prilikom provjere postoje li ugovori o uzdržavanju i nepravilnosti vezane uz njih?</p> <p>-stavak 2 ovog članka je nagrađivanje prekršitelja, što i potiče ilegalne smještaje da se otvaraju i rade po principu "i kad te nađu ne mogu ti ništa!", što se može vidjeti i po nedavnom slučaju ilegalnog doma u Legradu, koji je 5 godina radio bez rješenja o minimalnim uvjetima, te je bio "prisiljen" legalizirati se. Ovu činjenicu potvrđuje i izvješće inspekcijaskog nadzora za 2020 - inspekcijaski nadzor proveden je nad 57 pružatelja smještaj na crno, njih 12 dobilo je rješenje (pretpostavlja se da radi o naredbi za legalizacijom), jer postoji i podatak da je njima 17 izdana mjera zabrane rada, protiv njih 30 pokrenut je optužni prijedlog, a njih 9 i dalje radi na crno.</p> <p>Predlažem, kao i Primorsko-goranska županija da se takvi prekršitelji kazne kaznama predviđenima zakonom i da se zabrani sklapanje Ugovora, kao</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
------	--------------------	--	---	---------------------	----------------------------

1685	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 248.	U članku 248. stavku 2. trebalo bi, upravo suprotno predloženom, zabraniti osobi koja je nezakonito pružala socijalne usluge (vidi stavak 1. tog članka) da takve usluge pruža kroz određeno vrijeme na temelju rješenja, a ne da se još i ozakonjuje njezin rad.	Nije prihvaćen	Za isto nema zapreke ako ispunjavaju uvjete propisane Zakonom i Pravilni-kom o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje usluga smještaja, te drugih propisa po kojim nadležno tijelo (jedinica područne (regionalne) samouprave) donosi rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga (licenciju).
1686	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 249.	S obzirom da je ključno pitanje dostupnosti socijalnih usluga, a imamo socijalne planove županija kao politički dokument u kojemu su procijenjene potrebe, predlažem da se ovaj stavak promijeni u (3) Odluku o mreži socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka JEDNOM GODIŠNJE donosi ministar uz prethodno pribavljeno mišljenje jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba NA TEMELJU VAŽEĆEG SOCIJALNOG PLANA i javno je dostupna na mrežnoj stranici Ministarstva.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1687	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 249.	U stavku 6. ovog članka povećava se teret na jedinice regionalne samouprave da provjeravaju uvjete onih pružatelja koji neće biti plaćeni na temelju cijene usluga, koji će se sami morati izboriti oko dobivanja sredstava za rad te kojima korisnici neće dolaziti putem rješenja /uputnice? Ako je tome tako, onda ova odredba nema previše smisla jer otežava pristup socijalnim uslugama koje su se razvijale izvan mreže, pružatelji nemaju podršku, kao niti jedinice regionalne samouprave koje bi trebale raditi veći posao nego što je do sada činilo resorno Ministarstvo.	Nije prihvaćen	Za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Nacrtom prijedloga Zakona, svi pružatelji usluga moraju imati ispunjene uvjete, neovisno o tome pružaju li usluge u mreži ili slobodno na tržištu.
1688	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 250.	Predlažem 5 godina kao dulje razdoblje planiranja. Što se tiče članka 7, mislim da se može izbaciti još jedan podzakonski akt, te ostaviti regionalnoj razini određenu razinu autonomije (dakako dokument treba biti usklađen sa Zakonom o strateškom planiranju)	Nije prihvaćen	Metodologija za procjenu potreba treba biti jedinstvena na području cijele Hrvatske, kako bi se mogle izrađivati analitičke podloge za procjenu potreba.

1689	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 250.	<p>čl. 250. st. 4.</p> <p>Predlažemo uskladiti donositelja Socijalnog plana s donositeljem Plana zdravstvene zaštite, a vezano uz Zakon o zdravstvenoj zaštiti te ovaj prijedlog temeljimo na činjenici da su zdravstvo i socijalna skrb usko povezana područja što se pokazalo i u procesu mapiranja potreba u zdravstvu i socijalnoj skrbi. Predlažemo utvrditi da jedinice područne (regionalne) samouprave mogu donijeti Plan zdravstvene i socijalne zaštite kao jedan dokument.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1690	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 250.	<p>Dosadašnjim Zakonom o socijalnoj skrbi propisano je da socijalni plan obuhvaća analizu kapaciteta, dostupnost mreže socijalnih usluga i specifične ciljeve razvoja institucionalnih i izvaninstitucionalnih socijalnih usluga, s posebnim naglaskom na usluge za skupine u većem riziku od socijalne isključenosti. Predlažemo da se zakonom jasno definira izrada socijalnih planova zbog velikih razlika među županijama u smislu detektiranih potreba i pružatelja usluga.</p> <p>Predlažemo uputiti županije na metodologiju izrade socijalnih planova, kao i da se uvede obveza, evaluacije, praćenja i godišnjih izvještavanja nadležnom ministarstvu.</p> <p>Gore navedeno predlažemo zbog potrebe ujednačenog donošenja i praćenja na razini Republike Hrvatske što će ujednačiti izradu i praćenje socijalnih planova u svrhu praćenja socijalnih usluga na razini cijele RH, ne samo županija.</p> <p>Vezano uz navedeno predlažemo uvođenje obveze praćenja društvenog napretka na razini županija.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1691	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 252.	<p>Umjesto "po potrebi", napisati:</p> <p>1) Ministarstvo jednom godišnje raspisuje javni poziv za podnošenje ponuda za sklapanje ugovora za pružanje socijalnih usluga sukladno iskazanim potrebama u mreži socijalnih usluga.</p> <p>2) javni poziv iz st. 1 se po potrebi može raspisati i češće</p> <p>postići transparentnost i ravnopravnost potencijalnih pružatelja te proširiti dostupnost usluga tamo gdje nedostaju.</p>	Nije prihvaćen	Javni poziv raspisivat će se sukladno utvrđenoj procjeni potreba, te u skladu s osiguranim financijskim sredstvima.

1692	Istarska županija - Regione Istria	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 252.	Smatramo da je umjesto izraza „po potrebi“ potrebno točno propisati dinamiku raspisivanja javnih poziva kako bi se osigurala transparentnost i mogućnost jednakog pristupa i sudjelovanja svim pružateljima na javnom pozivu. Predlažemo propisati kako se javni poziv raspisuje najmanje jednom godišnje, za mjesta u mreži socijalnih usluga za koje još nije sklopljen ugovor s ministarstvom.	Nije prihvaćen	Javni poziv raspisivat će se sukladno utvrđenoj procjeni potreba, te u skladu s osiguranim financijskim sredstvima.
1693	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 252.	UDRUŽIGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO- MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - Javni poziv? Po potrebi? Zar do sada nije bilo potreba?!	Nije prihvaćen	Javni poziv raspisivat će se sukladno utvrđenoj procjeni potreba, te u skladu s osiguranim financijskim sredstvima.
1694	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 258.	Članak 258. Predlaže se izmijeniti stavke 3. i 4. ovoga članka tako da glase: (3) Zbirke podataka o novčanim naknadama i socijalnim uslugama mogu sadržavati, uz suglasnost korisnika za njihovo prikupljanje, sljedeće podatke o korisniku: rasa ili etnička pripadnost ili boja kože. (4) Vrste obrazaca za izradu godišnjeg statističkog izvješća iz prethodnog stavka, način njihovog popunjavanja i dostave Ministarstvu te čuvanje pravilnikom propisuje ministar. Obrazloženje Ovim stavicima propisuje se koje podatke obvezno sadrže zbirke podataka o korisniku. Pri tome, prikupljanje podataka o jednakosti, uključujući i o rasnoj ili etničkoj pripadnosti, važno je u borbi protiv diskriminacije i drugih oblika netolerancije te u promicanju jednakosti. Naime, diskriminacija se može suzbiti samo kada relevantni dionici steknu uvid u prevalenciju nejednakosti te napredak i učinkovitost politika čiji je cilj postizanje veće jednakosti. Stoga smo i preporučili da se tijela državne uprave i javne vlasti, osobito u području unutarnjih poslova, zdravlja, socijalne skrbi, rada, mirovinskog osiguranja i obrazovanja, obveže na prikupljanje i obradu posebnih kategorija osobnih podataka, što uključuje i one o etnicitetu ili nacionalnom podrijetlu, uz primjenu odgovarajućih zaštitnih mjera, pa stoga ovom prilikom također predlažemo da se članak 258. nadopuni na ovaj način.	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi Konačnog prijedloga Zakona.

1695	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 258.	Čl. 258.st. 1. propisuje što sadrže zbirke podataka o novčanim naknadama i socijalnim uslugama, među kojima su navedeni i podaci o statusu, što je potpuno nejasno. Na koji se status ovdje misli?	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi Konačnog prijedloga Zakona.
1696	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 258.	U članku 258. ne navodi se podatak o nacionalnosti korisnika potrebnom za Zbirku podataka, iako je isto propisano u članku 3. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima za dostavu izvješća Centra za socijalnu skrb i Podružnice (NN, 66/15).	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi Konačnog prijedloga Zakona.
1697	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 258.	Čl. 258.st. 1. propisuje što sadrže zbirke podataka o novčanim naknadama i socijalnim uslugama, među kojima su navedeni i podaci o statusu, što je potpuno nejasno. Na koji se status ovdje misli?	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi Konačnog prijedloga Zakona.
1698	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 258.	Čl. 258.st. 1. propisuje što sadrže zbirke podataka o novčanim naknadama i socijalnim uslugama, među kojima su navedeni i podaci o statusu, što je potpuno nejasno. Na koji se status ovdje misli?	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi Konačnog prijedloga Zakona.
1699	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 260.	Člankom 260. propisuju se stručni radnici Zavoda. Dugi niz godina pišemo o velikom broju javnih ovlasti CZSS, njihovom nedostatnom kapacitiranosti i nepopunjenosti sistematiziranih radnih mjesta. Veliki broj ovlasti nije smanjen niti ovim Nacrtom prijedloga jer se jedino ukida naknada do zaposlenja koja prestaje postojati kao pravo u sustavu socijalne skrbi, a istu će zamijeniti nova naknada u nadležnosti Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, što pozdravljamo. Pučka pravobraniteljica je isticala da u pojedinim CZSS stručni radnici rade s dvostruko većim brojem korisnika nego što je to propisano, zbog čega je upitna mogućnost pravodobne i kvalitetne reakcije vezano uz zaštitu korisnika. Problem Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije te načinu i rokovima za dostavu izvješća, opreme i broja potrebnih stručnih i drugih radnika centra za socijalnu skrb i podružnice (NN, 57/2014) jedan stručni tim Odjela za djecu (socijalni radnik, pravnik, psiholog, socijalni pedagog i rehabilitator) radi i	Primljeno na znanje	Pitanje potrebe dodatnog zapošljavanja stručnih radnika u centrima za socijalnu skrb nije predmet ovog Zakona. Točno je da je dana suglasnost za zapošljavanje 200 novih stručnih radnika u centrima za socijalnu skrb te će se sukladno potrebama i dalje nastaviti osnaživati sustava socijalne skrbi.

odgovoran je za 100 obitelji godišnje na svom području, dok je u praksi i duplo više, što samo govori u prilog činjenici da postavljeni normativi ne odgovaraju stvarnim potrebama i često nadilaze fizičke mogućnosti i kapacitete stručnjaka.

Iako se zadnjih godina, posebice nakon tragičnih događanja s korisnicima koji su u tretmanu CZSS, a i u samom CZSS, brže popunjavaju radna mjesta, još uvijek nisu popunjena sva stručna radna mjesta sistematizirana u svim CZSS u RH. Pri tome napominjemo da je prema odredbi članka 25. stavku 3. citiranog Pravilnika, svim CZSS trebalo osigurati prijam na nepopunjenim sistematiziranim radnim mjestima u roku najdulje do tri godine od dana stupanja na snagu ovoga Pravilnika. U međuvremenu je stupilo na snagu više izmjena i dopuna ZSS, ali se situacija sa stručnim kadrom u CZSS nije u bitnome popravila, a upitno je kako će to biti i nakon pripajanja CZSS Zavodu.

Akcijski plan unapređenja sustava socijalne skrbi ne spominje problem prekomjernih normativa već samo predviđa zapošljavanje novih 200 stručnih radnika, što i dalje nije dostatno. Navedeno zapošljavanje je predstavljeno u Akcijskom planu kao kratkoročni cilj, međutim nije razrađena dinamika tih zapošljavanja.

1700	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 262.	<p>Čl. 262 st. 1. propisuje tko obavlja stručne poslove u domovima socijalne skrbi i pod kojim uvjetima dok je u st. 2. propisano da stručne poslove obavljaju i drugi radnici s odgovarajućom kvalifikacijom ovisno o djelatnosti doma socijalne skrbi</p> <p>U praksi se događa da su drugi stručni radnici raspoređeni na radna mjesta stručnih radnika iz stavka 1. te obavljaju stručne poslove za koja nemaju potrebnu izobrazbu niti su članovi strukovnih komora pa samim time nemaju obvezu obnavljanja licence niti plaćanja članarine.</p> <p>Prijedlog je da se nadopuni stavak 2. ...drugi stručni radnici ne mogu obavljati stručne poslove radnika iz stavka 1. koji su uvjetovani odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima.</p>	Nije prihvaćen	Drugi stručni radnici mogu obavljati samo one stručne poslove za koje ispunjavaju uvjete.
1701	Emina Šišić Anđelić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 262.	<p>Čl. 262 st. 1. propisuje tko obavlja stručne poslove u domovima socijalne skrbi i pod kojim uvjetima dok je u st. 2. propisano da stručne poslove obavljaju i drugi radnici s odgovarajućom kvalifikacijom ovisno o djelatnosti doma socijalne skrbi</p> <p>U praksi se događa da su drugi stručni radnici raspoređeni na radna mjesta stručnih radnika iz stavka 1. te obavljaju stručne poslove za koja nemaju potrebnu izobrazbu niti su članovi strukovnih komora pa samim time nemaju obvezu obnavljanja licence niti plaćanja članarine.</p> <p>Prijedlog je da se nadopuni stavak 2. ...drugi stručni radnici ne mogu obavljati stručne poslove radnika iz stavka 1. koji su uvjetovani odobrenjem nadležne komore za samostalan rad prema posebnim propisima.</p>	Nije prihvaćen	Drugi stručni radnici mogu obavljati samo one stručne poslove za koje ispunjavaju uvjete.

1702	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 262.	U članku 262. mijenja se stavak 1 i sada glasi: „(1)Stručne poslove u domu socijalne skrbi i kod drugih pružatelja socijalnih usluga obavljaju socijalni radnik, psiholog, socijalni pedagog, edukacijski rehabilitator, logoped, medicinska sestra, fizioterapeut, radni terapeut, kineziterapeut , nastavnik, učitelj , stručni učitelj i odgajatelj . Obrazloženje : Uvjeti su uređeni Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje soc. usluga (stručni ispit) i odobrenje nadležne komore za samostalan radi aktima Komora	Nije prihvaćen.	Nastavnik, učitelj, stručni učitelj i odgajatelj obuhvaćeni su stavkom 2. članka 262. Zakona, te pojedini navedeni stručni radnici nisu regulirana djelatnost (primjerice, kinezioterapeut).
1703	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 269.	Ravnatelj ustanove može omogućiti zaposleniku obavljanje poslova na projektu EU ako je omogućen nesmetan nastavak rada u ustanovi za vrijeme obavljanja tih poslova, umanjuju se tjedne obveze na način da se razmjerno umanje svi oblici rada i da je ukupno radno vrijeme 40 sati tjedno. Nakon tih odredbi propisuje se stavkom 11. da se može za vrijeme obavljanja poslova na projektu zasnovati radni odnos ugovorom na određeno vrijeme s osobom koja će zamjenjivati zaposlenika koji radi na projektu u njegovim redovnim poslovima. Stavak 11. je u koliziji sa stavkom 1. gdje se uvjetuje nesmetani nastavak rada zaposlenika koji radi na projektu (ako se zapošljava njegova zamjena znači da ne može raditi na projektu uz redovne poslove, potrebna su dodatna sredstva iz proračuna).	Nije prihvaćen	Navedenim člankom omogućuje se radnicima da obavljaju poslove na projektima Europske unije ili fondovima Europske unije u kojima su osigurana sredstva za plaću uz pripadajuće doprinose poslodavca. Jedan od načina osiguravanja nesmetanog rada u ustanovi je zasnivanje radnog odnosa na određeno vrijeme s osobom koja će zamjenjivati zaposlenika koji obavlja poslove na projektu u njegovim redovitim poslovima.

1704	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 269.	<p>Iz predloženog članka može se zaključiti da je predviđeno da osoba koja je angažirana na projektu, poslove na projektu obavlja u redovno radno vrijeme.</p> <p>S obzirom na takvu definiciju članka, molimo pojašnjenje što je predviđeno s primanjem plaće za redovan rad s obzirom da bi osoba trebala raditi na projektu u redovno radno vrijeme, a u predloženom članku nije predviđeno umanjenje plaće za razmjernan broj sati koliko osoba radi na projektu?</p> <p>Ukoliko se smatra da osoba treba raditi u isto vrijeme i redovan posao i poslove na projektu, to predstavlja nemoguću situaciju.</p> <p>Ukoliko bi osoba za vrijeme odnosno umjesto redovnog rada odrađivala poslove na projektu, a istovremeno primala redovnu plaću i plaću uvećanu za rad na projektu, molimo pojašnjenje da li bi navedeno predstavljalo dvostruko financiranje?</p>	Nije prihvaćen	Navedenim člankom omogućuje se radnicima da obavljaju poslove na projektima Europske unije ili fondovima Europske unije u kojima su osigurana sredstva za plaću uz pripadajuće doprinose poslodavca.
1705	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 269.	<p>Ravnatelj ustanove može omogućiti zaposleniku obavljanje poslova na projektu EU ako je omogućen nesmetan nastavak rada u ustanovi za vrijeme obavljanja tih poslova, umanjuju se tjedne obveze na način da se razmjerno umanje svi oblici rada i da je ukupno radno vrijeme 40 sati tjedno. Nakon tih odredbi propisuje se stavkom 11. da se može za vrijeme obavljanja poslova na projektu zasnovati radni odnos ugovorom na određeno vrijeme s osobom koja će zamjenjivati zaposlenika koji radi na projektu u njegovim redovnim poslovima. Stavak 11. je u koliziji sa stavkom 1. gdje se uvjetuje nesmetani nastavak rada zaposlenika koji radi na projektu (ako se zapošljava njegova zamjena znači da ne može raditi na projektu uz redovne poslove, potrebna su dodatna sredstva iz proračuna).</p>	Nije prihvaćen	Navedenim člankom omogućuje se radnicima da obavljaju poslove na projektima Europske unije ili fondovima Europske unije u kojima su osigurana sredstva za plaću uz pripadajuće doprinose poslodavca. Jedan od načina osiguravanja nesmetanog rada u ustanovi je zasnivanje radnog odnosa na određeno vrijeme s osobom koja će zamjenjivati zaposlenika koji obavlja poslove na projektu u njegovim redovitim poslovima.

1706	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 269.	Ravnatelj ustanove može omogućiti zaposleniku obavljanje poslova na projektu EU ako je omogućen nesmetan nastavak rada u ustanovi za vrijeme obavljanja tih poslova, umanjuju se tjeđne obveze na način da se razmijemo umanje svi oblici rada i da je ukupno radno vrijeme 40 sati tjeđno. Nakon tih odredbi propisuje se stavkom 11. da se može za vrijeme obavljanja poslova na projektu zasnovati radni odnos ugovorom na određeno vrijeme s osobom koja će zamjenjivati zaposlenika koji radi na projektu u njegovim redovnim poslovima. Stavak 11. je u koliziji sa stavkom 1. gdje se uvjetuje nesmetani nastavak rada zaposlenika koji radi na projektu (ako se zapošljava njegova zamjena znači da ne može raditi na projektu uz redovne poslove, potrebna su dodatna sredstva iz proračuna).	Nije prihvaćen	Navedenim člankom omogućuje se radnicima da obavljaju poslove na projektima Europske unije ili fondovima Europske unije u kojima su osigurana sredstva za plaću uz pripadajuće doprinose poslodavca. Jedan od načina osiguravanja nesmetanog rada u ustanovi je zasnivanje radnog odnosa na određeno vrijeme s osobom koja će zamjenjivati zaposlenika koji obavlja poslove na projektu u njegovim redovitim poslovima.
1707	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 270.	Radi zaštite sigurnosti djece u sustavu socijalne skrbi predlažemo da se detaljnije propišu zapreke za obavljanje poslova socijalne skrbi. Zapreke za obavljanje djelatnosti trebaju uključivati vođenje postupka ili pravomoćnu osudu za kazneno djelo iz čl. 13. Zakona o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji (NN 143/12, 105/15, 32/17), uključujući i kazneno djelo nasilja u obitelji iz čl. 179a, te prekršajno djelo za nasilničko ponašanje, obiteljsko nasilje ili seksualno uznemiravanje prema odredbama posebnog zakona kojim se uređuje područje ravnopravnosti spolova i zaštite od diskriminacije. Zapreka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi također treba biti izrečena sigurnosna ili zaštitna mjera, prethodni prestanak radnog odnosa zbog nezakonitog i/ili neprofesionalnog postupanja na štetu prava i interesa djece ili izrečena mjera obiteljskopravne zaštite oduzimanja prava na stanovanje s djetetom ili lišenja roditeljske skrbi. Kako bi se osiguralo da osobe koje u sustavu socijalne skrbi dolaze u kontakt s djecom i drugim ranjivim skupinama potrebno je detaljnije propisati uvjete koje moraju ispunjavati te način i dinamiku provjeravanja ispunjavanja ovih uvjeta. Sustav socijalne skrbi trebao bi imati nultu stopu tolerancije na nasilje i neprimjereno ponašanje te uspostavljen sustav licenciranja	Primljeno na znanje	Razmotrit će se prilikom izrade Konačnog prijedloga zakona.

koji bi samoregulacijom osigurao da se iz njega eliminiraju osobe koje ugrožavaju djecu. Uvođenjem sustava licenciranja osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi osiguralo bi se periodično provjeravanje prikladnosti osobe za rad i kontakt s djecom. Izdavanje licencije treba uvjetovati prethodnom neosuđivanosću za određena kaznena i prekršajna djela, pa i u slučaju nastupa rehabilitacije, kako bi se osiguralo da osobe koje su počinitelji kaznenih i prekršajnih djela počinjenje kojih dovodi u pitanje njihov integritet za rad s djecom ne dolaze u kontakt s djecom. Naime, nastupom rehabilitacije, kad više nije moguća provjera kriminalne prošlosti, otvara se mogućnost da se počinitelj spolnog delikta na štetu djeteta zaposli u ustanovi socijalne skrbi te dođe u kontakt s djecom. Izdavanje licencije za rad, uz provjeru stručnih kompetencija i zdravstvenih (psihofizičkih) sposobnosti za rad s djecom, trebalo bi uvjetovati i provjerom prethodne osuđivanosti osoba na godišnjoj razini te uz redoviti postupak obnove licencije trebalo bi propisati i izvanredne postupke oduzimanje licencije osobama koje svojim ponašanjem ugrožavaju prava djece, neovisno o vođenju kaznenog ili prekršajnog postupka. Nažalost svjedočimo praksi da se neka kaznena i prekršajna djela ne procesuiraju, primjerice kazneno djelo seksualnog uznemiravanja, iako nije otklonjena sumnja na njihovo počinjenje pa samo vezivanje zapreka na provjeru u kaznenoj ili prekršajnoj evidenciji nije dostatno za zaštitu djece. Iz prethodno navedenih razloga predlažemo da se zakonom propiše i obveza svake ustanove socijalne skrbi koja pruža usluge koje se odnose na djecu donošenja propisa o zaštiti djece tzv. child protection policij kojima bi se osigurala zaštita djece. Na ovaj način

stranih državljanima koji dolaze u kontakt s djecom kao volonteri ili vanjski suradnici u ustanovama socijalne skrbi budući da se oni ne evidentiraju u Kaznenoj evidenciji Ministarstva pravosuđa i uprave, osim ako su kazneno djelo počinili na teritoriji RH. Program izvornih zakonskih uvjeta

			<p>za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi u takvim slučajevima trebala bi obuhvaćati pribavljanje potvrde iz kaznene evidencije države čiji su državljani, o čemu nemamo informacije da se u praksi primjenjuje. Neke države, poput Velike Britanije, zahtijevaju tzv. International Child Protection Certificate bez kojeg nije moguće volontiranje ili dobrovoljni rad s djecom, dok je u RH provjera za strane državljane upitna pa predlažemo da se i ovi slučajevi zakonski reguliraju.</p>		
1708	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 270.	<p>Potrebno je iza stavka 2. propisati obvezu poslodavcu da periodično, a ne samo prilikom zasnivanja radnog odnosa, po službenoj dužnosti pribavlja dokaz da nema presude za kaznena djela ili prekršaj iz stavka 1. i da se ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. Naime, događa se da postoje zaposlenici koji su evidentirani zbog obiteljskog nasilja, a i dalje rade s ranjivim skupinama korisnika, poslodavci se ne obavještavaju o takvim osobama.</p>	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen i unesen u tekst Nacrta.
1709	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 270.	<p>Potrebno je iza stavka 2. propisati obvezu poslodavcu da periodično, a ne samo prilikom zasnivanja radnog odnosa, po službenoj dužnosti pribavlja dokaz da nema presude za kaznena djela ili prekršaj iz stavka 1. i da se ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. Naime, događa se da postoje zaposlenici koji su evidentirani zbog obiteljskog nasilja, a i dalje rade s ranjivim skupinama korisnika, poslodavci se ne obavještavaju o takvim osobama.</p>	Prihvaćen	Doradit će se članak.
1710	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 270.	<p>Potrebno je iza stavka 2. propisati obvezu poslodavcu da periodično, a ne samo prilikom zasnivanja radnog odnosa, po službenoj dužnosti pribavlja dokaz da nema presude za kaznena djela ili prekršaj iz stavka 1. i da se ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. Naime, događa se da postoje zaposlenici koji su evidentirani zbog obiteljskog nasilja, a i dalje rade s ranjivim skupinama korisnika, poslodavci se ne obavještavaju o takvim osobama.</p>	Prihvaćen	Doradit će se članak.

1711	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 271.	(2) Stručni radnik Zavoda i njegov bračni ili izvanbračni drug, životni ili neformalni životni partner ne mogu biti udomitelji osim u slučaju srodničkog udomiteljstva. Predlažem da se ovaj stavak članka briše iz razloga što udomitelja ima ionako premalo i nema potrebe da stručni radnik Zavoda ne može biti udomitelj.	Nije prihvaćen	U pravilu stručni radnik Zavoda ne može biti udomitelj, jer Zavod izdaje dozvole za obavljanje udomiteljstva. U ovom je slučaju propisana iznimka samo u slučajevima kad se radi o srodnicima.
1712	Mia Šimić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 272.	U stavak 2 ovog članka potrebno je navesti i stručna usavršavanja na području asistivne tehnologije.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1713	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 272.	Članak 272 stavak 4 odnosi se na licenciranje programa stručnog usavršavanja od strane Ministarstva, a osniva se i Akademija. Nejasno je u kojem su odnosu ova dva tijela. I na što se licenciranje programa odnosi? što se pod tim misli? samo određeni predavači za određeni sadržaj ili koje sadržaje će pojedini stručnjaci trebati ovladati?	Primljeno na znanje	Do ustrojavanja Akademije ministarstvo će donijeti podzakonski akt i provoditi licenciranje programa stručnog usavršavanja upravo radi razvoja edukacija kojima se odgovara na specifične potrebe stručnjaka u radu i osiguranja edukatore koji su kompetentni s profesionalnim i akademskim iskustvom te s praćenjem primjene neučenog u praksi kroz metodu superviziju, konzultacije, ispite i druge oblike praćenja primjene naučenog sadržaja. Podzakonskim aktom će se propisati način objave javnog natječaja i tečajeva i sadržaja za koje se procjenjuje da su nužne u sustavu.
1714	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 272.	Dodati područje rodno uvjetovanog nasilja. Na žalost parksa nam pokazuje kako je jedan od najvećih problema u sustavu zaštite žena i djece od nasilja nerazumijevanje i nedovoljno znanje djelatnika sustava o rodno uvjetovanom nasilju, razumijevanju dinamike i mehanizama nasilja i razumijevanju traume uzrokovane nasiljem.	Primljeno na znanje	Stručnjaci u sustavu socijalne skrbi su visokoobrazovani stručnjaci, a svoja stručna mišljenja i prijedloge donose timski. Obavezni članovi tima su socijalni radnik, psiholog i pravnik, a po potrebi uključuju i druge članove unutar sustava i izvan sustava socijalne skrbi. Svi stručnjaci u sustavu socijalne skrbi kontinuirano se stručno usavršavaju, a regulirane profesije socijalni radnik, psiholog, socijalni pedagog, edukacijski rehabilitator imaju i dodatnu obvezu stručnog usavršavanja. U području nasilja u obitelji, rodno uvjetovanog nasilja, razumijevanja i dinamike nasilje kontinuirano se provode i nadalje će se
1715	INES DELZOTTO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 272.	čl.272 st.2 Potrebno je navesti i stručna usavršavanja na području asistivne tehnologije sa svim pripadajućim poddomenama ove grane rehabilitacije za edukacijske rehabilitatore i logopede	Nije prihvaćen	Ovom odredbom Nacrta zakona obuhvaćena su sva stručna usavršavanja iz navedenih područja znanosti.

1716	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 273.	Na koji način je to predviđeno? Supervizija nije osigurana svim djelatnicima, poslodavac ne predviđa sredstva za isto te se često supervizije organiziraju "dobrom voljom", snalaženjem zaposlenika te projektima ocd-a, dok bi isto, ukoliko je predviđeno zakonski, trebalo biti dostupno pod jednakim uvjetima svim zaposlenicima, a ne kao odredba zakona na koju svi sliježu ramenima.	Primljeno na znanje	Superviziju provode licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije također u skladu s europskim standardima i koji su dužni redovito obnavljati svoje licence i biti uključeni u proces cjeloživotnog obrazovanja. Prilikom planiranja i provođenja supervizije važno je imati na umu mnoge činitelje, na primjer, je li supervizija namijenjena početnicima, stručnjacima s iskustvom, rukovodećim osobama, timovima ili organizacijama, hoće li se odvijati individualno ili grupno, što će biti u fokusu rada: podrška u usvajanju profesionalnih vještina i znanja; refleksija na vlastiti rad; osobni razvoj u profesionalnom kontekstu i nošenje s profesionalnim izazovima; komunikacija i odnosi unutar tima/organizacije i/ili s korisnicima ili nešto drugo. Pod vidom toga, odabir nekog specifičnog modela i vrste supervizije ovisi prije svega o potrebama stručnjaka i radnog okruženja, specifičnostima zadataka koje obavljaju, njihovih profesionalnih kompetencija i iskustva. Obzirom na značajan broj stručnjaka koji su stručno osposobljeni i licencirani za provođenje supervizije u skladu s EU standardima, od kijih je dio i zaposlen u sustavu socijalne skrbi i prepoznavanje važnosti sustavnog uvođenja supervizije u idućem razdoblju osigurati će se svi potrebni resursi za uvođenje sustavne supervizije u djelatnost.
------	-------------------------	---	---	---------------------	--

1717	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O ŠOCIJALNOJ SKRBI, Članak 273.	Nije neosporno da stručni radnici IMAJU PRAVO na superviziju, sporno je tko osigurava stručnim djelatnicima superviziju. Supervizija nije nešto što je dostupno svim stručnim radnicima , niti nešto što je lako osigurati. Potrebno je superviziju učiniti dostupnijom te smatram kako je u nadležnosti ministarstva da osigura svojim stručnim radnicima superviziju. Stanje sa supervizijom je kao i sa socijalnim uslugama piše na papiru - nedostupno u praksi.	Primljeno na znanje	Superviziju provode licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije također u skladu s europskim standardima i koji su dužni redovito obnavljati svoje licence i biti uključeni u proces cjeloživotnog obrazovanja. Prilikom planiranja i provođenja supervizije važno je imati na umu mnoge činitelje, na primjer, je li supervizija namijenjena početnicima, stručnjacima s iskustvom, rukovodećim osobama, timovima ili organizacijama, hoće li se odvijati individualno ili grupno, što će biti u fokusu rada: podrška u usvajanju profesionalnih vještina i znanja; refleksija na vlastiti rad; osobni razvoj u profesionalnom kontekstu i nošenje s profesionalnim izazovima; komunikacija i odnosi unutar tima/organizacije i/ili s korisnicima ili nešto drugo. Pod vidom toga, odabir nekog specifičnog modela i vrste supervizije ovisi prije svega o potrebama stručnjaka i radnog okruženja, specifičnostima zadataka koje obavljaju, njihovih profesionalnih kompetencija i iskustva. Obzirom na značajan broj stručnjaka koji su stručno osposobljeni i licencirani za provođenje supervizije u skladu s EU standardima, od kojih je dio i zaposlen u sustavu socijalne skrbi i prepoznavanje važnosti sustavnog uvođenja supervizije u idućem razdoblju osigurati će se svi potrebni resursi za uvođenje sustavne supervizije u djelatnost.
------	----------------------	---	--	---------------------	---

1718	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 273.	Nije neosporno da stručni radnici IMAJU PRAVO na superviziju, sporno je tko osigurava stručnim djelatnicima superviziju. Supervizija nije nešto što je dostupno svim stručnim radnicima, niti nešto što je lako osigurati. Potrebno je superviziju učiniti dostupnijom te smatram kako je u nadležnosti ministarstva da osigura svojim stručnim radnicima superviziju.	Primljeno na znanje	Superviziju provode licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije također u skladu s europskim standardima i koji su dužni redovito obnavljati svoje licence i biti uključeni u proces cjeloživotnog obrazovanja. Prilikom planiranja i provođenja supervizije važno je imati na umu mnoge činitelje, na primjer, je li supervizija namijenjena početnicima, stručnjacima s iskustvom, rukovodećim osobama, timovima ili organizacijama, hoće li se odvijati individualno ili grupno, što će biti u fokusu rada: podrška u usvajanju profesionalnih vještina i znanja; refleksija na vlastiti rad; osobni razvoj u profesionalnom kontekstu i nošenje s profesionalnim izazovima; komunikacija i odnosi unutar tima/organizacije i/ili s korisnicima ili nešto drugo. Pod vidom toga, odabir nekog specifičnog modela i vrste supervizije ovisi prije svega o potrebama stručnjaka i radnog okruženja, specifičnostima zadataka koje obavljaju, njihovih profesionalnih kompetencija i iskustva. Obzirom na značajan broj stručnjaka koji su stručno osposobljeni i licencirani za provođenje supervizije u skladu s EU standardima, od kojih je dio i zaposlen u sustavu socijalne skrbi i prepoznavanje važnosti sustavnog uvođenja supervizije u idućem razdoblju osigurati će se svi potrebni resursi za uvođenje sustavne supervizije u djelatnost.
1719	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 273.	U članku 273. stavku 1. iza riječi „superviziju“ dodaju se riječi : „najmanje jednom godišnje“ Obrazloženje: Svaki stručni radnik u kontinuitetu barem jednom godišnje treba imati pravo na superviziju. Supervizija može osigurati pozitivno radno okruženje koje pridonosi djelotvornosti pomagača i kvaliteti usluga te ublažiti štetne učinke profesionalnog stresa. Pomagački rad u sustavu socijalne skrbi bez kontinuirane supervizije smatramo neprofesionalnim.	Prihvaćen	Prihvaća se
1720	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 274.	Opći komentar na tijela nadzora – potrebna modernizacija cijelog sustava u svrhu zaštite prava korisnika i javnosti	Primljeno na znanje	Inspeksijski nadzor propisan je za sve pružatelje socijalnih usluga. Upravni nadzor provodi se nad radom

1. Propuštena prilika za nužnu i žurnu reformu regulatornog okvira za djelotvoran nadzor pružatelja svih socijalnih usluga i centara za socijalnu skrb

Ovlasti različitih regulatornih i nadzornih tijela nisu jasne i dobro definirane te povećavaju rizik od propusta zaštite građana/javnosti i ljudskih prava pojedinih korisnika. Evidentna je oklijevajuća ili nejasna uloga kod utvrđivanja prioriteta nadzora zaštite djece i odraslih u sljedećim slučajevima: a) preklapanja usluga korisnicima s drugim dijelovima sustava (zdravstvo, obrazovanje), b) u slučajevima nadležnosti nad uslugama različitih razina vlasti (usluge čiji su osnivač regionalne i lokalne samouprave) kao i c) u slučajevima nadzora nad uslugama koje djeluju izvan Mreže usluga tj. koje nisu definirane u tzv. Mreži usluga.

Te propuste je nužno otkloniti već ovim zakonom jasno propisavši obavezu nadzora nad svim pružateljima neovisno o tome jesu li ili nisu u Mreži usluga, čiji je osnivač pružatelj usluga te u slučajevima preklapanja s drugim sustavima.

Sadašnji sustav također ukazuje na nejasnoće i nedosljednost u provedbi nadzora nad stručnim radom centara za socijalnu skrb između Upravnog nadzora i nadzora profesionalnih komora koji su regulirani posebnim zakonima, tako da imamo više slučajeva s različitim nalazima upravnog nadzora i komora čime se slabi uloga regulatora, ugrožava povjerenje javnosti i zaštita građana i prava korisnika. Nužno je već u okviru ovog Zakona upravni nadzor ojačati i hijerarhijski ga postaviti iznad nalaza komora, s obzirom da je primarna svrha upravnog nadzora kontrola i nadzor nad zakonitim postupanjem i provedbom zakona u Republici Hrvatskoj kojima se štite ljudska prava korisnika. Potrebno je

pojasniti primarnu svrhu zaštite cjelokupne javnosti, a ne pojedinih profesija koje obavljaju poslove u djelatnosti socijalne skrbi.

2. Pripremiti cjelovitu reformu regulatornog okvira za nadzor kroz poseban stručni zakon i zakon koji će uključiti

komora. Povećanjem broja osoba koje provode nadzor ojačan je inspekcijski nadzor. Podzakonskim propisima dodatno će se urediti provođenje inspekcijskog i upravnog nadzora.

koordinirano djelovanje s drugim tijelima državne uprave i tijelima za reguliranje profesija/djelatnosti u najkraćem mogućem roku.

Kako bi inspekcija i upravni nadzor različitih ministarstava i nadzor koji provode različite komore bio učinkovit i djelotvoran, potrebna je reforma cjelokupnog regulatornog okvira za nadzor kako bi se povećao utjecaj na poboljšanje prakse u svim sustavima i maksimalno zaštitila prava korisnika.

Potrebna je veća transparentnost i odgovornost svih u sustavu kako bi se povećalo povjerenje javnosti.

3. Planirati uspostavu hijerarhijski najvišeg tijela nadzora nad radom komora (regulatornih tijela profesija) u svrhu učinkovitog i brzog postupanja s pritužbama korisnika

Npr. Komora socijalnih radnika i Psihološka komora, Liječnička komora, Komora medicinskih sestara, i dr. moraju primiti odvojeno pritužbe od strane svakog pojedinca (ili tijela s pravnom osobnošću) koji želi prijaviti ozbiljne incidente koji uključuju različite profesije u jednoj ustanovi. Nadzor najvišeg tijela svih komora osigurao bi veću odgovornost i transparentnost rada kao i ujednačavanje standarda, akreditacije i postupaka kojima se regulira i unaprjeđuje rad tih tijela.

1721	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 277.	Inspekcijski nalazi moraju biti dostupni javnosti što ima dvostruki cilj: povećanje transparentnosti i odgovornosti pružatelja usluga nad kojim je obavljen nadzor i veća mogućnost izbora pružatelja usluga od strane korisnika na temelju informacija koje osigurava inspekcijski nalaz. Inspekcijski nadzor potrebno je provoditi i na razini grupe pružatelja usluga (npr svi dječji domovi, svi centri za socijalnu skrb) ili sektora (npr. nadzor nad cjelokupnom zaštitom djece u Hrvatskoj) ne samo na razini individualnog dječjeg doma/pružatelja usluga ili pojedinog centra za socijalnu skrb. Takvi koordinirani nadzori omogućili bi brže utvrđivanje propusta, eventualnih prioriteta za ispravke propisa i prioriteta obuka i izrade smjernica za unaprjeđenje prakse. Jači nadzor inspekcije i transparentnost izvještavanja i utjecaja na donošenje propisa je od vitalnog značaja, postojeće zakonodavstvo je zastarjelo i ne odražava potrebe da se utvrde obrasci ponavljajuće štetne prakse u pojedinim sektorima socijalne skrbi kako bi se ukazalo na aktualne ili kronične probleme sustava koje je potrebno otkloniti.	Nije prihvaćen	Člankom 284. stavkom 3. Nacrta prijedloga Zakona propisano je da je inspektor dužan kao službenu tajnu čuvati dokumentaciju i podatke koji su u vezi s inspekcijskim nadzorom, kao i identitet podnositelja podneska povodom kojeg je proveden inspekcijski nadzor, ako on to zatraži. Ujedno je člankom 281. stavkom 3. Nacrta prijedloga Zakona propisano kako je, ako se inspekcijski nadzor provodi na zahtjev tijela i drugih zainteresiranih pravnih ili fizičkih osoba, inspektor dužan izvijestiti podnositelja prigovora ili zahtjeva o utvrđenom činjeničnom stanju te o poduzetim mjerama, osim u slučaju anonimne predstavlke. Dakle, Nacrtom prijedloga Zakona, kao posebnim propisom, propisano je kako se radi o dokumentaciji odnosno podacima koji predstavljaju službenu tajnu te se, u tom smislu, upućuje na primjenu Zakona o zaštiti tajnosti podataka odnosno Zakona o tajnosti podataka, u dijelu postupanja sa podacima koji su posebnim zakonom označeni službenom tajnom, odnosno poslovnom ili profesionalnom tajnom. U dijelu izvještavanja podnositelja podneska povodom kojega je proveden inspekcijski nadzor, ovlast inspektora se iscrpljuje u obvezi dostave obavijesti o utvrđenom činjeničnom stanju i poduzetim mjerama, gdje se izvještava o postupanju.
1722	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 277.	U članku 277. u stavku 1. iza riječi „akata“ dodaju se riječi: „nad radom Upravnog vijeća“ Obrazloženje: Iako su zakonskim i podzakonskim aktima ovlasti i odgovornost Upravnog vijeća veliki isti propisi ne uređuju nadzor nad radom UV . Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske u dosadašnjem radu susretao se sa izuzetno velikim brojem nezakonitih postupanja Upravnih vijeća koji su rezultirali podnošenjem sudskih tužbi, a koje su konačnici opteretile državni proračun i građane RH . Stoga smatramo da treba postojati kontrola zakonitosti rada i postupanja Upravnih vijeća.	Nije prihvaćen	Sukladno članku 35. Zakona o ustanovama, upravno vijeće, kao kolegijalno tijelo, upravlja ustanovom te se sastav, način imenovanja odnosno izbora članova i trajanje mandata upravnog vijeća i način donošenja odluka utvrđuje zakonom odnosno aktom o osnivanju i statutu ustanove. Ako zakonom nije drugačije određeno, predstavnike osnivača u upravno vijeće imenuje imeniti imeniti Hrvatske za ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska. Upravna vijeća kao kolegijalna tijela se imenuju na mandat, donose poslovničke o radu kojima se uređuje način rada i donošenje odluka te članovi upravnog vijeća mogu biti

razriješeni i prije isteka mandata a odluku o razriješenju člana upravnog vijeća, predstavnika osnivača, donosi osnivač, u konkretnom slučaju ministar nadležan za poslove socijalne skrbi

Člankom 36. istoga Zakona, propisane su ovlasti upravnog vijeća, među kojima je donošenje programa rada i razvoja ustanove, nadziranje njihovoga izvršavanja, odlučivanje o financijsko planu i godišnjem obračunu, predlaganje osnivaču promjene djelatnosti, davanje osnivaču i ravnatelju ustanove prijedloge i mišljenja o pojedinim pitanjima te donošenje odluka i obavljanje drugih poslova određenih zakonom, aktom o osnivanju i statutom ustanove. Ujedno je člankom 54. istog Zakona, stavkom 1. propisano da statut ustanove donosi upravno vijeće, uz prethodnu suglasnost osnivača ustanove ako zakonom ili aktom o osnivanju nije drugačije određeno te stavkom 2. propisano da druge opće akte ustanove donosi upravno vijeće ako zakonom ili statutom ustanove nije propisano da ih donosi ravnatelj ili stručno vijeće.

Slijedom navedenoga, sukladno članku 277. stavku 1. Nacrta prijedloga Zakona, inspekcijski nadzor provodi se nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata, nad radom doma socijalne skrbi, centra za pružanje usluga u zajednici, centra za pomoć u kući te druge pravne osobe ili fizičke osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, iz čega proizlazi kako su predmet nadzora u odnosu na rad upravnog vijeća opći i pojedinačni akti koji nastaje u radu upravnoga vijeća kao kolegijalnog tijela dok su ustanove socijalne skrbi, kao tijela socijalne skrbi, samostalno predmet nadzor u smislu njihova rada i postupanja.

1723	Sindikat umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 277.	Predlažemo da se izmijeni st.2. i da sada ovako glasi: 2) Poslove inspekcijskog nadzora provode inspektori, viši inspektori i viši inspektori - specijalisti, službenici Ministarstva (u daljnjem tekstu: inspektori). Inspektori blisko surađuju s civilnim volonterima koji obavljaju civilni nadzor, posebno zato educiranima i sa svrhom izvještavanja o stanju ustanova socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Sukladno članku 281. Nacrta prijedloga Zakona, inspektori su u obavljaju poslova inspekcijskog nadzora samostalno te su, prilikom provedbe inspekcijskog nadzora, u okviru svojih ovlasti, propisanih člankom 282. Nacrta prijedloga Zakona, u mogućnosti obavljati sve radnje u skladu sa svrhom inspekcijskog nadzora. Samostalnost u radu inspektora vidljiva je u ustrojstvenom smislu na način da je unutarnja ustrojstvena jedinica Ministarstva koja obavlja poslove inspekcijskog nadzora u socijalnoj skrbi samostalna ustrojstvena jedinica.
1724	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 278.	Primjedba je da inspekcijске poslove ne mogu obavljati osobe sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Budući da se inspekcijски nadzor provodi nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata sociolozi, kineziolozi, ekonomisti i informatičari teško da imaju potrebne kompetencije, a javna uprava je trogodišnji studij i osobe nemaju istu razinu obrazovanja kao većina stručnih radnika u sustavu. Potrebno je propisati da inspektor mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju odgovarajuće uvjete za inspektora.
1725	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 278.	Primjedba je da inspekcijске poslove mogu obavljati osobe sa završenim studijem ekonomije, javne uprave ili informatike. Budući da se inspekcijски nadzor provodi nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata ekonomisti i informatičari teško da imaju potrebne kompetencije, a javna uprava je trogodišnji studij i osobe nemaju istu visinu naobrazbe kao većina stručnih radnika.	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju odgovarajuće uvjete za inspektora.

1726	Dragica Smiljanec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 278.	U potpunosti se slažem sa komentarom Hrvatske komore socijalnih radnik koji glasi : Primjedba je da inspeksijske poslove ne mogu obavljati osobe sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Budući da se inspeksijski nadzor provodi nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata sociolozi, kineziolozi, ekonomisti i informatičari teško da imaju potrebne kompetencije, a javna uprava je trogodišnji studij i osobe nemaju istu razinu obrazovanja kao većina stručnih radnika u sustavu. Potrebno je propisati da inspektor mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju odgovarajuće uvjete za inspektora.
1727	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 278.	Potrebno je propisati sljedeće uvjete zvanja za poslove inspektora, višeg inspektora i višeg inspektora -specijaliste : završeni preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije ili edukacijske rehabilitacije. Uz položen stručni ispit, poslove inspektora može obavljati osoba koja ima najmanje četiri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi, višeg inspektora - šest radnog iskustva na odgovarajućim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi , a višeg inspektora - specijalista - osam godina radnog iskustva na odgovarajućim poslovima u djelatnosti socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju odgovarajuće uvjete za inspektora.

1728	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 278.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „Primjedba je da inspeksijske poslove ne mogu obavljati osobe sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Budući da se inspeksijski nadzor provodi nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata sociolozi, kineziolozi, ekonomisti i informatičari teško da imaju potrebne kompetencije, a javna uprava je trogodišnji studij i osobe nemaju istu razinu obrazovanja kao većina stručnih radnika u sustavu. Potrebno je propisati da inspektor mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi.“	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju odgovarajuće uvjete za inspektora.
1729	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 278.	Primjedba je da inspeksijske poslove ne mogu obavljati osobe sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Budući da se inspeksijski nadzor provodi nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata sociolozi, kineziolozi, ekonomisti i informatičari teško da imaju potrebne kompetencije, a javna uprava je trogodišnji studij i osobe nemaju istu razinu obrazovanja kao većina stručnih radnika u sustavu. Potrebno je propisati da inspektor mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju odgovarajuće uvjete za inspektora
1730	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 278.	Primjedba je da inspeksijske poslove ne mogu obavljati osobe sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Budući da se inspeksijski nadzor provodi nad primjenom i izvršavanjem zakona, drugih propisa te općih i pojedinačnih akata sociolozi, kineziolozi, ekonomisti i informatičari teško da imaju potrebne kompetencije, a javna uprava je trogodišnji studij i osobe nemaju istu razinu obrazovanja kao većina stručnih radnika u sustavu. Potrebno je propisati da inspektor mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju odgovarajuće uvjete za inspektora.

1731	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 285.	<p>Članak 285. Stavak 2. i 3.</p> <p>U stavku 2. predlažemo da se na kraju rečenice točka briše te da se isti dopuni riječima: „te jedinicu lokalne samouprave na čijem se području pruža usluga smještaja.“</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Pokazalo se da nepostojanje obveze obavještanja gradova i općina o zabrani rada za pojedinog pružatelja usluge smještaja dovodi do apsurdnih situacija - općine na svojim internetskim stranicama, ne znajući za zabranu rada, za zainteresirane objavljuju kontakt-telefone domova kojima je zabranjen rad, a iste povodom blagdana posjećuju učenici lokalnih osnovnih škola.</p> <p>Stavak 3.</p> <p>U stavku 3. predviđa se izvršavanje rješenja primjenom mjerodavnih odredaba o prisilnom izvršenju nenovčanih obveza novčanom kaznom prema Zakonu o općem upravnom postupku (u slučaju nepostupanja po rješenju inspektora u roku koji je određen rješenjem), što pozdravljamo te će pučka pravobraniteljica svakako pratiti u kojoj visini će se novčane kazne izricati pružateljima usluge smještaja za starije i nemoćne (ZUP predviđa iznos do dvije prosječne godišnje bruto plaće ostvarene u RH u prethodnoj godini) te hoće li njihovo izricanje polučiti željeni učinak.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se naveden komentar.
------	------------------------------	--	---	-----------	-------------------------------

1732	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 292.	U članku 292. dodaje se točka 4. : 4. „zakonitost rada Upravnog vijeća ustanove „ Obrađeno: Iako je su zakonskim i podzakonskim aktima ovlasti i odgovornost Upravnog vijeća veliki isti propisi ne uređuju nadzor nad radom UV . Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske u dosadašnjem radu susretao se sa izuzetno velikim brojem nezakonitih postupanja Upravnih vijeća koji su rezultirali podnošenjem sudskih tužbi a koje su u konačnici opteretile državni proračun i građane RH , Stoga smatramo da treba postojati kontrola zakonitosti rada i postupanja Upravnih vijeća	Nije prihvaćen	Kao i do sada, zakonitost rada upravnog vijeća utvrđivati će se u sudskim postupcima.
------	--	--	---	----------------	---

1733	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 299.	<p>Članak 299.</p> <p>Stavak 4. Pozdravljamo novinu u stavku 4. ali kako smo već predložili, pod obrazloženjem članka 42. Nacrta prijedloga vezano za troškove stanovanja, trebalo bi brisati riječi „ovisno o financijskim mogućnostima“ te se predlaže ovu odredbu primijeniti i na financiranje prehrane u pučkim kuhinjama, kao i na pružanje usluge smještaja u prenoćištu ili prihvatilištu, odnosno organiziranom stanovanju beskućnika, te financiranje socijalnih samoposluga u velikim gradovima i gradovima sjedišta županije koji nisu u mogućnosti osigurati financijska sredstva za ovu namjenu.</p> <p>Stavak 6. Također pozdravljamo propisanu obvezu velikih gradova i gradova sjedišta županije da u svom proračunu osiguraju sredstva za uslugu prehrane u pučkim kuhinjama, kao i pružanje usluge smještaja u prenoćištu ili prihvatilištu, ali se predlaže dodati i obvezu financiranja organiziranog stanovanja beskućnika te financiranje socijalnih samoposluga.</p> <p>U vezi toga predlažemo da se ova odredba uskladi s odredbom članka 301. stavkom 1. Nacrta prijedloga, koja je zapravo identična članku 122. stavku 1. ZSS, u kojem stoji da su veliki gradovi i gradovi sjedišta županije dužni, sukladno financijskim mogućnostima, među ostalim, osigurati svojim građanima prehranu u pučkim kuhinjama i smještaj beskućnika u prenoćištu ili prihvatilištu. Ovakve dvije različite odredbe u stavku 6. članka 229 i stavku 1. članka 301. glede obveze financiranja, mogle bi u provedbi stvarati probleme jer bi se veliki gradovi mogli pozivati na članke koji im više odgovaraju.</p>	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen.
------	------------------------------	--	---	-----------	-------------------------

1734	Grad Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 299.	<p>Članak 299. stavak 3.</p> <p>Troškovi ogrjeva postaju dio troškova stanovanja te se zakonom više ne propisuje naknada za troškove ogrjeva, a navedeno se opravdava zbog potrebe smanjenja administrativnog opterećenja, rizika od siromaštva te osiguravanjem iste razine zaštite svih korisnika ZMN. U ovom članku definirano je da se dio troškova stanovanja koji se odnosi na troškove ogrjeva korisnika koji se griju na drva osigurava iz sredstava državnog proračuna. Kojom dinamikom će se navedena sredstva uplaćivati u proračun jedinice lokalne samouprave i u kojem iznosu uzimajući u obzir da se trošak ogrjeva priznaje kao dio troškova naknade za troškove stanovanja (u visini 30% iznosa zajamčene minimalne naknade). Opet polazeći od činjenice da se pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje u visini od 30% iznosa zajamčene minimalne naknade, kako i na koji način će jedinica lokalne samouprave izravno podmiriti račun u ime i za račun korisnika ZMN (vrlo često korisnici ogrjev nabavljaju putem oglasa..)? U slučaju radno sposobnog samca ukoliko visina ZMN bude 1.000,00 kn (kako se i najavljuje), njegovo pravo na naknadu za troškove stanovanja utvrđuje se u iznosu od 300,00 kn mjesečno. Na koji način utvrditi njegovo pravo na troškove ogrjeva kao dio troškova stanovanja i u kojem razdoblju?</p>	Primljeno na znanje	Prijedlog će se dodatno razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga zakona.
1735	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 299.	<p>Člankom 299. stavkom 3. određuje se da se dio troškova stanovanja koji se odnosi na troškove ogrjeva korisnika koji se griju na drva osiguravaju iz sredstava državnog proračuna. Nije međutim propisano tko i za koje razdoblje utvrđuje visinu novčanog iznosa na godišnjoj razini te nije propisan nikakav postupak.</p>	Primljeno na znanje	Prijedlog će se dodatno razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga zakona.

1736	Udruga MoSt	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 299.	Stavka 6. navedenog članka je dio i aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi. Unatoč tome, pojedini gradovi sjedišta županija nisu osigurali sredstva za pružanje usluge smještaja u prihvatilište ili prenočište za beskućnike. Iz tog razloga dolazi do migracija beskućnika koji odlaze u gradove u kojima postoje usluge, što u konačnici predstavlja veliki problem unutar samog sustava. Potrebno je bolje definirati obavezu gradova.	Primljeno na znanje	Skrb o beskućnicima u nadležnosti je jedinica lokalne samouprave. Određeni broj gradova još uvijek ne osigurava uslugu smještaja u prihvatilištu ili prenočištu, međutim, županije u kojima postoje evidentirani slučajevi beskućništva, a nemaju prihvatilište ili prenočište, problem beskućništva rješavaju dodjelom stambenih prostora koji im je na raspolaganju. Ministarstvo nadležno za obitelj i socijalnu politiku u suradnji s drugim dionicima svake godine izrađuje i objedinjeni Plan zbrinjavanja beskućnika u ekstremnim zimskim uvjetima koji sadrži podatke o pružateljima usluga privremenog smještaja i drugih usluga za beskućnike.
1737	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 300.	Predlažemo da se iz naziva domova za starije i nemoćne, makne riječ nemoćne i tako svugdje gdje se spominje ta riječ. Dakle samo neka ostanu domovi za starije.	Prihvaćen	Prihvaća se.
1738	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 300.	Iz članka 300. jasno je kako se troškovi ogrjeva u sklopu troškova stanovanja više ne smatraju decentraliziranom funkcijom djelatnosti socijalne skrbi niti se upućuje da će Vlada donijeti odluku kojom je, kao do sada raspoređivala ta sredstva. No kako se sukladno članku 299. stavak 3. sredstva za troškove ogrjeva osiguravaju u državnom proračunu potrebno je definirati metodologiju isplate tih sredstava prema jedinicama lokalne samouprave koje će isto pravo priznavati korisnicima na svom području.	Primljeno na znanje	Prijedlog je primljen na znanje i dodatno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga zakona.

1739	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 301.	<p>Članak 301.</p> <p>Stavak 1. i 2. Uz predloženo usklađivanje sa stavkom 6. članka 229., predlaže se u stavcima 1. i 2. dodati da su veliki gradovi i gradovi sjedišta županije dužni financirati i socijalne samoposluge.</p> <p>U stavku 2. predlaže se propisati da je jedinica područne (regionalne) samouprave dužna financijski pomagati ne samo velike gradove nego i druge jedinice lokalne samouprave na svojem području u kojima postoji potreba smještaja beskućnika, te prehrana u pučkim kuhinjama i pružanje usluga socijalne samoposluge. Ako jedinica područne (regionalne) samouprave spada u I. i II. skupinu indeksa razvijenosti, u tom slučaju bi se i na njih trebao primjenjivati članak 229. stavak 4. Nacrta prijedloga.</p> <p>Obrazloženje Predložene dopune bi bile u skladu s prioritetima Nacionalne razvojne strategije RH do 2030 u poglavlju Socijalna solidarnost i odgovornost - razvijanje regionalne dimenzije borbe protiv siromaštva, uz prilagodbu javnih politika posebnostima i izazovima pojedine lokalne zajednice te smanjenje rizika od siromaštva i socijalne isključenosti te smanjenje nejednakosti u društvu.</p>	Primljeno na znanje	Prijedlog je primljen na znanje i dodatno će se razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga zakona.
1740	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 301.	Nadopuniti na sljedeći način: „ u opsegu sukladno financijskim mogućnostima“. Na postavljeni način nije dovoljno naglašena dužnost da veliki gradovi i gradovi sjedišta županija	Nije prihvaćen	Prijedlog se ne prihvaća budući da je odredbu potrebno uskladiti s odredbom članka 299. stavak 6.

1741	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 302.	<p>Člankom 302. propisano je pravo Republike Hrvatske na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja u slučaju smrti korisnika te pravo na naknadu počinjene štete. Zabilježbom tražbine osigurava se naplata isplaćenih sredstava i naknada štete. Propisuje se da se upis zabilježbe vrši na prijedlog državnog odvjetništva, a na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava te da se briše na temelju suglasnosti središnje ustrojstvene jedinice Zavoda kad se izvrši naplata tražbine ili otpiše dug., tako proizlazi iz komentara prijedloga ove odredbe.</p> <p>U svjetlu problematiziranog pitanja nedovoljne razgraničenosti pojma „smještaja“ od „privremenog smještaja u kriznim situacijama“ (i svih drugih vidova privremenog smještaja) koja je iznesena uz članak 111. koji se odnosi na „smještaj“, problematizira se pitanje da li će ovime žrtve nasilja biti u situaciji da moraju vraćati troškove usluge smještaja u sklonište/sigurnu kuću, jer se radi o troškovima privremenog smještaja u kriznim situacijama iz članka 115., a koji privremeni smještaj čini jednu vrstu instituta „smještaja“ iz članka 111.</p> <p>Ne vjerujemo da je predlagatelj zakona imao intenciju obvezati žrtve obiteljskog nasilja da vraćaju troškove smještaja, ali na ovaj način to one jesu u obvezi. Stoga se predlaže ovu odredbu preformulirati na jasniji način.</p>	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen i odnosne odredbe su izmijenjene u skladu s prihvaćenim prijedlogom.
1742	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 303.	Prema dosadašnjim uputama resornog ministarstva, zabilježba se stavlja na nekretninu u kojoj korisnik ne stanuje odnosno ista mu ne služi za zadovoljenje osnovnih životnih potreba. Također, u uputama resornog ministarstva navodi se da korisnik, koji se zaposli odnosno stekne prihod za uzdržavanje i prestane biti korisnikom zajamčene minimalne naknade, neće biti u obvezi vratiti isplaćena mu sredstva da bi se izbrisala zabilježba tražbine na njegovim nekretninama. Zašto takve upute ne staviti i u sam Zakon?	Nije prihvaćen	Odredbama Zakona jasno su propisani obveznici povrata i u svezi s tim brisanje zabilježbe

1743	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 303.	<p>Korisnici nemaju riješene imovinske odnose, nekretnine nisu upisane u Z.K. odjel i time je onemogućena zabilježba. Zakonodavcu se taj problem može činiti vrlo lako rješiv u smislu da što nije upisano u Z.K. odjel ne radi se zabilježba, no u praksi se time jedne korisnike nepravedno stavlja u lošiji položaj od drugih. Korisnici su toga svjesni, međusobno komuniciraju i izražavaju svoje nezadovoljstvo prema stručnim radnicima, ponovno sa osjećajem da „postupamo u skladu sa vlastitom voljom“ i diskriminiramo ih. Pri tome se susrećemo sa optužbama o podmićivanju, pogodovanju pojedincima i sl. Jasno je da uređenje imovinskih odnosa nije u nadležnosti ovoga Zakona, no predlagatelj Zakona treba uzeti tu okolnost u obzir i zatražiti rješavanje ovog dugogodišnjeg problema. Pojedine lokalne samouprave ovaj su problem prilično iskorijenile, na način da su dali stanovnicima određeni period za uređenje imovinskih odnosa uz velike olakšice ili oslobođenja od plaćanja pojedinih naknada. Neupitno je da takvo neuređeno stanje pojedincima i odgovara, jer time izbjegavaju ovrhe, plaćanje pojedinih naknada, pa i zabilježbu na imovinu.</p>	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje, ali kao što je i navedeno u komentaru pitanje (ne)sređenosti zemljišnih knjiga nije predmet uređenja ovoga Zakona.
------	------------------------------------	--	---	---------------------	--

1744	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 303.	Korisnici nemaju riješene imovinske odnose, nekretnine nisu upisane u Z.K. odjel i time je onemogućena zabilježba. Zakonodavcu se taj problem može činiti vrlo lako rješiv u smislu da što nije upisano u Z.K. odjel ne radi se zabilježba, no u praksi se time jedne korisnike nepravедno stavlja u lošiji položaj od drugih. Korisnici su toga svjesni, međusobno komuniciraju i izražavaju svoje nezadovoljstvo prema stručnim radnicima, ponovno sa osjećajem da „postupamo u skladu sa vlastitom voljom“ i diskriminiramo ih. Pri tome se susrećemo sa optužbama o podmićivanju, pogodovanju pojedincima i sl. Jasno je da uređenje imovinskih odnosa nije u nadležnosti ovoga Zakona, no predlagatelj Zakona treba uzeti tu okolnost u obzir i zatražiti rješavanje ovog dugogodišnjeg problema. Pojedine lokalne samouprave ovaj su problem prilično iskorijenile, na način da su dali stanovnicima određeni period za uređenje imovinskih odnosa uz velike olakšice ili oslobođenja od plaćanja pojedinih naknada. Neupitno je da takvo neuređeno stanje pojedincima i odgovara, jer time izbjegavaju ovrhe, plaćanje pojedinih naknada, pa i zabilježbu na imovinu.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje, ali kao što je i navedeno u komentaru pitanje (ne)sređenosti zemljišnih knjiga nije predmet uređenja ovoga Zakona.
1745	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 304.	Čl. 304. st. 3. Propisuje da RH ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi prava na ZMN, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika, ako je tijekom ispitnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja o priznavanju tog prava nedvojbeno dokazano da ga te osobe neosnovano ne uzdržavaju ili su neopravdano odbile njegovo uzdržavanje. Ova odredba je sporna iz razloga što Centar nema mehanizme kojima bi to nedvojbeno dokazao, te je kao što smo ranije kod ZMN naveli, potrebno detaljno propisati uvjete prema kojima se utvrđuje je li obveznik uzdržavanja u mogućnosti uzdržavati korisnika prava.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje, a odnosna odredba je sadržajno usklađena.

1746	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 304.	Odredbu bi valjalo dopuniti na način da se predvidi zaštita interesa nasljednika - djeteta čiji umrli roditelj, a koji je bio obveznik plaćanja djetetovog uzdržavanja, nije za života izvršavao svoje obveze.	Nije prihvaćen	Obveza uzdržavanja ne uređuje se ovim zakonom, a u praksi su nadležna državna odvjetništva i ovo Ministarstvo zauzeli stajalište, imajući u vidu načela obiteljskog prava, duh Obiteljskog zakona, intenciju zakonodavca kad je u pitanju zaštita djece te ustavne odredbe o zaštiti djece i mladeži, da nije svrsishodno niti oportuno pokretati postupak naplate protiv djeteta/nasljednika radi naplate duga njegovog pokojnog roditelja na ime privremenog uzdržavanja.
1747	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 304.	Čl. 304. st. 3. Propisuje da RH ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi prava na ZMN, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika, ako je tijekom ispitnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja o priznavanju tog prava nedvojbeno dokazano da ga te osobe neosnovano ne uzdržavaju ili su neopravdano odbile njegovo uzdržavanje. Ova odredba je sporna iz razloga što Centar nema mehanizme kojima bi to nedvojbeno dokazao, te je kao što smo ranije kod ZMN naveli, potrebno detaljno propisati uvjete prema kojima se utvrđuje je li obveznik uzdržavanja u mogućnosti uzdržavati korisnika prava.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje, a odnosna odredba je sadržajno usklađena.
1748	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 304.	Čl. 304. st. 3. Propisuje da RH ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi prava na ZMN, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika, ako je tijekom ispitnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja o priznavanju tog prava nedvojbeno dokazano da ga te osobe neosnovano ne uzdržavaju ili su neopravdano odbile njegovo uzdržavanje. Ova odredba je sporna iz razloga što Centar nema mehanizme kojima bi to nedvojbeno dokazao, te je kao što smo ranije kod ZMN naveli, potrebno detaljno propisati uvjete prema kojima se utvrđuje je li obveznik uzdržavanja u mogućnosti uzdržavati korisnika prava.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje, a odnosna odredba je sadržajno usklađena.

1749	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 304.	I dalje je zadržano staro zakonsko rješenje u kojem korisnik prava na ZMN ima jaču platežnu moć nakon smrti preko svoje ostavine i nasljednika, nego za života kada se npr. zaposli i prestane mu pravo na ZMN, jer tada nije dužan vraćati nego može zatražiti brisanje zabilježbe i ona mu se briše bez obveze povrata utrošenih sredstava.	Nije prihvaćen	Ustavom Republike Hrvatske je određeno da je Republika Hrvatska socijalna država te stoga slabim, nemoćnima i drugim osobama zbog nezaposlenosti ili nesposobnosti za rad, nezbrinutim osobama jamči pravo na podmirenje osnovnih životnih potreba. Stoga je opravdano tražiti povrat isplaćenog iznosa zajamčene minimalne naknade samo u slučajevima propisanim člankom 304. Nacrta prijedloga zakona.
1750	Katarina Knežević	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 305.	Poštovani, čl.305.st.1. "...u određenom roku izvrše povrat isplaćenih iznosa." Smatram da bi se ova formulacija trebala izbjeći. Zakonski bi se trebao propisati rok na koji je najduže moguće sklopiti nagodbu sa obveznicima povrata, jer cifre koje isti moraju vratiti nisu neznatne, stoga ne bi bilo loše kada bi se barem imao okvir unutar kojeg se može postupati.	Nije prihvaćen	Predloženom odredbom je dana mogućnost Zavodu da s obzirom na imovno stanje i socijalni položaj obveznika odredi razuman rok za povrat a koji neće dovesti u pitanje njegovu egzistenciju.
1751	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 315.	Članci 315.-317. Pozdravljamo značajno povisivanje zapriječenih prekršajnih kazni te ujedno napominjemo da je time prihvaćena preporuka iz Izvješća pučke pravobraniteljice za 2019. godinu da se povise zapriječene prekršajne kazne za sve pravne i fizičke osobe koje pružaju uslugu smještaja starijim osobama.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1752	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 323.	Čl. 323. st. 2. Propisuje da pravo na OI i DPNJ ostvareni prema sadašnjem Zakonu, a čije ostvarivanje traje na dan stupanja na snagu ovog Zakona (sada Nacrta) ostaju na snazi do nastanka promijenjene okolnosti koja utječe na priznavanje prava sukladno odredbama ovog Zakona (sada Nacrta). Smatramo da i ova prava trebaju biti tretirana kao i prava iz st. 1. istog članka, odnosno da se i za njih provodi postupak utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na temelju novog propisa, jer kako ćemo inače utvrditi da je nastala promijenjena okolnost bez provođenja postupka? Ova odredba bi imala smisla samo u slučaju da se stečeno pravo ne gubi ako se ovim zakonom uvodi novo pravo Naknada za osobe s invaliditetom.	Nije prihvaćen	Intencija stručnog nositelja izrade ovog Zakona je da se navedena prava preispituju tek nastupom promijenjenih okolnosti.

1753	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 323.	<p>Čl. 323. st. 2.</p> <p>Propisuje da pravo na OI i DPNJ ostvareni prema sadašnjem Zakonu, a čije ostvarivanje traje na dan stupanja na snagu ovog Zakona (sada Nacrta) ostaju na snazi do nastanka promijenjene okolnosti koja utječe na priznavanje prava sukladno odredbama ovog Zakona (sada Nacrta).</p> <p>Smatramo da i ova prava trebaju biti tretirana kao i prava iz st. 1. istog članka, odnosno da se i za njih provodi postupak utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na temelju novog propisa, jer kako ćemo inače utvrditi da je nastala promijenjena okolnost bez provođenja postupka? Ova odredba bi imala smisla samo u slučaju da se stečeno pravo ne gubi ako se ovim zakonom uvodi novo pravo Naknada za osobe s invaliditetom.</p>	Nije prihvaćen	Intencija stručnog nositelja izrade ovog Zakona je da se navedena prava preispituju tek nastupom promijenjenih okolnosti.
1754	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 323.	<p>Čl. 323. st. 2.</p> <p>Propisuje da pravo na OI i DPNJ ostvareni prema sadašnjem Zakonu, a čije ostvarivanje traje na dan stupanja na snagu ovog Zakona (sada Nacrta) ostaju na snazi do nastanka promijenjene okolnosti koja utječe na priznavanje prava sukladno odredbama ovog Zakona (sada Nacrta).</p> <p>Smatramo da i ova prava trebaju biti tretirana kao i prava iz st. 1. istog članka, odnosno da se i za njih provodi postupak utvrđivanja ispunjava li uvjete za priznavanje prava na temelju novog propisa, jer kako ćemo inače utvrditi da je nastala promijenjena okolnost bez provođenja postupka? Ova odredba bi imala smisla samo u slučaju da se stečeno pravo ne gubi ako se ovim zakonom uvodi novo pravo Naknada za osobe s invaliditetom.</p>	Nije prihvaćen	Intencija stručnog nositelja izrade ovog Zakona je da se navedena prava preispituju tek nastupom promijenjenih okolnosti.
1755	Zaklada Zajednički put	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 328.	<p>Predlaže se ujednačiti vremenski rok do kojeg se donose odluke o imenovanju na način: u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.</p>	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen i unesen u tekst Nacrta.

1756	Dubravko Škunca	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	Poštovani, napisat ću par riječi kao netko tko je smjestio člana obitelji u obiteljski dom. Moj otac se iznenada povrijedio i sanitetom je doveden nepokretan u kuću gdje je živio. Budući da mu nisam mogao pružiti potrebnu skrb, otišao sam u potragu za smještajem koji mu može pružiti potrebnu njegu. Naravno da ga nisam mogao smjestiti u gradski dom jer je tamo red čekanja od cca. 10 godina. Smjestio sam ga u obiteljski dom gdje je moj otac našao potrebnu njegu i počeo se uz pomoć fizioterapeuta lijepo oporavljati. Neugodno sam iznenađen kad sam u novinama pročitao da će se obiteljski domovi u roku 5 godina trebati pretvoriti u nešto što se na početku nije tražilo, a zahtijevat će ulaganje velikih sredstava. Ono što sam uspio proučiti meni se čini da će to rezultirati zatvaranjem velikog broja obiteljskih domova. Svi znamo da kao nacija starimo i da će u budućnosti postojati sve veća potreba za zbrinjavanjem starijih osoba. Moje pitanje glasi, gdje ćemo smjestiti možda 6000 osoba kad se obiteljski domovi zatvore. Umjesto da ih pred EU predstavimo kao naš brend, za njih povučemo neka sredstva i još bolje ih opremimo, ovim zakonom mi ćemo ih zatvoriti. Zato, predlagatelji zakona pročitajte još jednom svoj prijedlog i nemojte rezati granu na kojoj sjedite. Nemojte zaboraviti, i vi ćete jednom postati stari i nemoćni i tražit ćete dostojan smještaj.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
------	-----------------	--	---	----------------	---

1757	Istarska županija - Regione Istria	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	Ističemo kako je odredba iz stavka 2. ovog članka suprotna samom obrazloženju prijedloga Zakona. Naime, u obrazloženju se navodi kako će se obiteljski domovi moći preorganizirati u „ustanovu u sustavu socijalne skrbi poštujući sva definirana pravila o prostornim i kadrovskim uvjetima kako bi i dalje mogli pružati uslugu smještaja“, a „obiteljski domovi s manjim brojem korisnika nakon isteka roka od pet godina, u slučaju da nisu u mogućnosti osnovati ustanovu, imat će mogućnost bavljenja udomiteljstvom“. Ovo nije sukladno odredbama prijedloga Zakona, obzirom da isti kao pružatelje socijalnih ustanova predviđa i udruge, vjerske zajednice, trgovačka društva i druge domaće i strane pravne osobe koje socijalne usluge pružaju u zasebnoj organizacijskoj jedinici (čl. 163. i članci 231. do 233. prijedloga Zakona) i koji također mogu pružati usluge smještaja (čl. 113. prijedloga Zakona). Stoga smatramo da postoji mogućnost da se obiteljski domovi preorganiziraju i u takav oblik pružatelja socijalnih usluga te nije jasno je li navedeno bila intencija predlagatelja zakona.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova na način predviđen Nacrtom prijedloga zakona.
1758	Sanela Cvitak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	Znači, čitajući o svemu ovome danima.. Sam zgrožena! Šta se domovi svih ovi godina nisu prilagođavali po pravilniku ?-po kojem su morali sve ispoštovati da bi se taj dom nakon nadzora mogao otvoriti i početi sa svojim radom!? Naravno da jesu, jer kao takvi koji su zadovoljili sve kriterije jednog pravilnika u tom velikom broju u Hr nebi bili otvoreni! Vlasnici su dizali velike kredite da bi pružili svu moguću kvalitetnu skrb u skladu traženog zajedno sa svojom obitelji, jer svaki od njih nije ušao u taj posao na kratkoročno, nego na dugoročno. O njima ovisi njihova obitelj, o njima ovisi radnik i od radnika obitelj, o njima ovisi taj štitičnik i njihova obitelj,, (Jer draga gospodo na vlasti ovog bi vlasnici domova po novom trebali ispuniti. Što je van svake pameti što tražite, a to nema čak ni javne ustanove) Dal sa ovim mislite na starosnu dob? dal sa ovim mislite na koliko ćete obitelji ostaviti bez posla i vratiti na zavod za nezaposlene-bolje biti gladan i	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova na način predviđen Nacrtom prijedloga zakona.

na teret državi;nego radit posao za koji su se mnogi upisali i platili si sami tečaj za njegovatelja ili je mnogima da ne budu na birou za nezapo.platila država...I kao takvi su se zaposlili i sa srcem obavljali za ono što su se opredjelili..

Sa ovim šta zahtjevate jako puno toga se gubi -bezbriznost u starijim danima,,omogućena zdravstvena skrb u starosnoj dobi u jer su kao takvi smješteni u domovima 24h pod budnim okom..Palijativna skrb koja je također svakodnevnica u obiteljskim domovima ,jer za palijativne osobe nema smještajnog kapaciteta u nekoj ustanovi predviđenu za takvu osobu..

Dobro razmislite s ovim novim prijedlogom što se dobiva ,a što gubi? mislite na starije korisnike koji su smješteni u obiteljskim domovima ,mirni spokojni i 100% zbrinuti ,to sve će im zamjenit briga i strah gdje će završit!

Natovaren je teret vlasnicima koji moraju potištit u sebi i držat se jakima ispred svojih šticenika,njihove obitelji,i pred svojim radnicima- da ne prenesu svoj strah da će ostat bez posla kojem su se u potpunosti predali..

Obiteljski domovi po dosadašnjem pravilniku su dobro opremljeni/samo i više,svoj posao odrađuju predano 100% nemojte da svi ispaštaju zbog onih šta svoj posao nisu odrađivali kako treba..Pojačajte nadzor,!Nek nadzor obavlja svoj posao češće i kaznite novčanom kaznom one koje krše pravilnik!

Ne ostavljajte na milost i ne milost starosnu dob sa ovim novim prijedlogom!
Ne ostavljajte mnoge obitelji bez posla!

1759	Tanja Ivka	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	<p>Uređenje kuće za pružanje socijalnih djelatnosti zahtjeva vrijeme i novac. Većina domova je kreditno zadužena na duže vremensko razdoblje i ne može ulaziti u nove kredite za prenamjenu tih nekretnina. Prelaskom na udomiteljstvo neće se moći pokriti troškovi koji su uloženi. Uglavnom zbrinjavamo palijativne korisnike za koje u bolnicama mjesta nema a obitelj o njima ne može brinuti na način koji im je potreban. Većina namještaja je kupljena za njihovo zbrinjavanje. Svaki kutak kuće je prilagođen za kvaliteetniju svakodnevicu. Ne radi se ovdje od dvadesetak domova već o 400 domova kojima kanite mjenjati život. Transformacija bi trebala biti u okviru naših mogućnosti za preinake. Obiteljski domovi još uvijek zbrinjavaju veći broj korisnika od svih ostalih Ustanova u Republici Hrvatskoj. Izolirajte i strogo kaznite loš rad a stimulirajte i potaknite one koji ga obavljaju stručno, savjesno i s puno truda i ljubavi.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova na način predviđen Nacrtom prijedloga zakona.
1760	Boris Suver	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	<p>Poštovani, jedan od uvjeta za otvaranje obiteljskog doma je bio da ga radimo u obiteljskoj kući i sada nas Vi prisiljavate da od obiteljske kuće pravimo zgradu javne namjene što je nemoguće. Kuća se doslovno treba srušiti do temelja i ponovo izgraditi. U ovaj posao i način života ušli smo prije pet godina, zaposlili dugo nezaposlene osobe na burzi i sada će zbog Vašeg zakona svi opet završiti na burzi a korisnici neznam gdje jer ne žele izaci iz doma. U kontaktu sa drugim vlasnicima domova svi će napraviti isto, staviti ključ u bravu. Sa svim ovim su upoznati obitelji naših korisnika i sami korisnici koji su izrazito revoltirani i svoje će nezadovoljstvo iskazati prije ili kasnije. Zato Vas molim da razmislite prije nego nas sve gurnete u katastrofu a sebi priuštite socijalnu katastrofu. Napravite reda, nadzirite nas više kaznite novčano one koji krše pravilnik no nemojte zatvarati i one koji svoj posao rade kvalitetno. Nisu domovi koji rade pošteno krivi za trenutnu situaciju. Doći će i taj 1.1.2027 a onda će te što. Deložirati ljude iz domova?</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova na način predviđen Nacrtom prijedloga zakona.

1761	Ivana Bajnrauh	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	Poštovani, Pet godina za usklađivanje oblika usluge sa predloženim zakonom je apsurdno. Za takav zakon koji nalaže građevinske izmjene i to veliki građevinski zahvat, gdje obiteljska kuća se treba prenamijeniti u zgradu javne namjene je trebalo biti provjereno sa građevinskom strukom o izvedivosti istog. Reći da je za neku izmjenu dovoljno pet godina nije i ne može biti isto kao i tvrditi na činjenicama i procjenama struke. Ne mogu se sve obiteljske kuće, po pretpostavkom da su omogućena financijska sredstva, prenamijeniti u zgrade javne namjene neovisno o rokovima. O tome ovisi i veličina parcele i izgradivost na parceli, kao i mnogi drugi čimbenici. Na taj način, gdje se zakonom uvjetuje izmjena cijele građevine, pritom bez mišljenja struke o izvedivosti istog, je zatvaranje onih Obiteljskih domova koji su dosad svoj posao obavljali sukladno etici i dosadašnjim pravilnicima.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova na način predviđen Nacrtom prijedloga zakona.
1762	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	Netočno je reći da pružatelj koji prestane pružati uslugu u obiteljskom domu mora uskladiti u roku 5 godina oblik pružanja usluga s ovim Zakonom jer je on cijelo vrijeme toga roka usklađen s odredbama ovog Zakona, upravo zato jer su, u istom trajanju, na snazi odredbe o obiteljskom domu kao obliku pružanja usluga.	Primljeno na znanje	Razmotrit će se

1763	Jelena Došen	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	<p>Poštovana gospodo, da li ste svjesni da mi kao obiteljski dom već godinama se prilagođavamo Vašim preinakama zakona i krpanju istog. Tražite i želite nemoguće stvari, tvrdite da ne ispunjavamo svrhu, tko ste Vi da nam sudite, a niste hodali u našim cipelama. Pustili ste vijest o našem zatvaranju, uznemirili naše djedove i bake (iako mislite da to oni nama nisu), blate nas po medijima kao najgori ološ. Dopustili ste sve to zbog ljudi koji ne rade ovaj posao kako treba. Pokušajte zakon iskrojiti sa ljudima koji su radili ovo što mi radimo. Mi nemamo radno vrijeme, nemamo poštenu godišnji odmor, nemamo vremena za svoju obitelj, jer smo se odlučili za ovaj posao. Nitko ne kaže da nije zbog novaca, ali mi smo podplaćeni, podcijenjeni i sada još i oblaćeni zbog Vaših izjava. Za ovaj posao treba imati ljubavi, srce to jednostavno čovjek nosi u sebi. Naši korisnici to osjećaju i ne žele Vaše promjene, jer nisu realistične. Mi samo želimo raditi kao i do sada, kao jedna velika obitelj bogatija za nekoliko baka i djedova više pod našim krovom.</p> <p>Unaprijed hvala</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova na način predviđen Nacrtom prijedloga zakona.
------	--------------	--	---	----------------	--

1764	Luka Živković	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 330.	<p>Poštovani, Obiteljski dom je smješten u obiteljskoj kući i takav objekat ne može zadovoljiti kriterij zgrade javne namjene. Zgrada javne namjene mora imati širinu hodnika od najmanje 180cm, te mora imati širinu vrata od 90cm. 95% obiteljskih kuća ne može zadovoljiti kriterije zgrade javne namjene (ne zadovoljava ih ni država sa bolnicama, domovima zdravlja, školama, policijskim postajama itd). Javno stalno spominjete transformaciju od 5 god. Angažirajte stručnjake pa ih pitajte dali je moguće proširiti hodnik sa 130 cm na 180 cm i koliko bi to doprinjelo kvaliteti boravka štićenika u domu. Takve zahvate je moguće izvesti samo u slučaju da se ruši kompletan objekat i gradi novi. Moram napomenuti da je hodnih od 180 cm predviđen da se dvoja invalidskih kolica mogu mimoći ili bolnički kreveti. U obiteljskom domu se ljudi ne prebacuju na krevetima u operacijske sale ili na druge odjele kao u bolnicama. U slučaju takvog stanja osoba se transportira u bolnicu. Dakle Vašim zakonom nije predviđena transformacija već zatvaranje domova. U zakonu treba predvidjeti da domovi do 50 ljudi ne moraju biti zgrada javne namjene, te time omogućiti svima onima koji će imati volje i mogućnosti da se prebace u drugi oblik poslovanja (doo, obrt...) i nastave sa poslovanjem. Učestalim mijenjanjem pravilnika radite prvanu nesigurnost i neizvjesnost. Svaki posao treba planirati na više godine. U mome slučaju 2019 god je ugrađeno dizalo kako bi štićenicima osigurao veću kvalitetu usluge. Za dizalo je podignut kredit, a sada taj objekat neće zadovoljavati uvjete zgrade javne namjene, te će vjerojatno stajati napušten. Radnici koji su bili dugotrajno nezaposleni na birou, kojima smo omogućili prekvalifikaciju i zaposlenje vjerojatno čeka ponovno ista sudbina.</p>	Prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova na način predviđen Nacrtom prijedloga zakona.
------	---------------	--	---	-----------	--

1765	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 334.	NEPRAVEDNO, NELOGIČNO, NEUSKLAĐENO, POTENCIJALNO OPASNO OBZIROM NA OČEKIVANJA KORISNIKA Propisuje da će odluku o osnovici za ZMN za 2022. donijeti Vlada u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu Zakona (sada Nacrta), a odluku o osnovici za druga prava u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu Zakona (sada Nacrta), a do stupanja na snagu tih odluka primjenjuju se dosadašnje odluke. Smatramo da je rok od tri mjeseca, odnosno 90 dana (što također treba terminološki uskladiti!!!) nedopustivo dug, s obzirom da je rok za utvrđivanje ispunjava li korisnik uvjete za ZMN po Nacrtu svega šest mjeseci. Znači li to da ćemo do donošenja odluke prva preispitana prava priznavati korisnicima u manjem iznosu, pa će ti korisnici biti zakinuti??? Smatramo da te odluke moraju stupiti na snagu kad i Zakon, osobito s obzirom na to da se već dugo u javnosti najavljuje povećanje osnovice za izračun ZMN.	Nije prihvaćen	Predložen rok je maksimalan, te će se svakako stupanjem na snagu Zakona o socijalnoj skrbi odmah pristupiti proceduri donošenja navedenih odluka.
1766	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 334.	NEPRAVEDNO, NELOGIČNO, NEUSKI AĐFNQ, POTENCIJALNO OPASNO OBZIROM NA OČEKIVANJA KORISNIKA Propisuje da će odluku o osnovici za ZMN za 2022. donijeti Vlada u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu Zakona (sada Nacrta), a odluku o osnovici za druga prava u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu Zakona (sada Nacrta), a do stupanja na snagu tih odluka primjenjuju se dosadašnje odluke. Smatramo da je rok od tri mjeseca, odnosno 90 dana (što također treba terminološki uskladiti!!!) nedopustivo dug, s obzirom da je rok za utvrđivanje ispunjava li korisnik uvjete za ZMN po Nacrtu svega šest mjeseci. Znači li to da ćemo do donošenja odluke prva preispitana prava priznavati korisnicima u manjem iznosu, pa će ti korisnici biti zakinuti??? Smatramo da te odluke moraju stupiti na snagu kad i Zakon, osobito s obzirom na to da se već dugo u javnosti najavljuje povećanje osnovice za izračun ZMN.	Nije prihvaćen	Predložen rok je maksimalan, te će se svakako stupanjem na snagu Zakona o socijalnoj skrbi odmah pristupiti proceduri donošenja navedenih odluka.

1767	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 338.	<p>Članak 338. Stavak 2. Stavak 2. treba nadopuniti riječima „iz članka 258. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona“.</p> <p>Obrazloženje</p> <p>Ovim stavcima propisuje se koje podatke obvezno sadrže zbirke podataka o korisniku. Pri tome, prikupljanje podataka o jednakosti, uključujući i o rasnoj ili etničkoj pripadnosti, važno je u borbi protiv diskriminacije i drugih oblika netolerancije te u promicanju jednakosti. Naime, diskriminacija se može suzbiti samo kada relevantni dionici steknu uvid u prevalenciju nejednakosti te napredak i učinkovitost politika čiji je cilj postizanje veće jednakosti. Stoga smo i preporučili da se tijela državne uprave i javne vlasti, osobito u području unutarnjih poslova, zdravlja, socijalne skrbi, rada, mirovinskog osiguranja i obrazovanja, obveže na prikupljanje i obradu posebnih kategorija osobnih podataka, što uključuje i one o etnicitetu ili nacionalnom podrijetlu, uz primjenu odgovarajućih zaštitnih mjera, pa stoga ovom prilikom također predlažemo da se članak 258. nadopuni na ovaj način.</p>	Primljeno na znanje	Prijedlozi će se uzeti u razmatranje pri izradi Konačnog prijedloga Zakona.
1768	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 338.	Provedbeni propisi se trebaju donijeti u propisanom roku kako bi se Zakon mogao provoditi. Smatramo da su rokovi za donošenje provedbenih propisa predugi.	Nije prihvaćen	Predložen rok da donošenje je maksimalan, te će se svakako stupanjem na snagu Zakona o socijalnoj skrbi pristupiti proceduri donošenja provedbenih propisa.
1769	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 338.	Provedbeni propisi se trebaju donijeti u propisanom roku kako bi se Zakon mogao provoditi. Smatramo da su rokovi za donošenje provedbenih propisa predugi.	Nije prihvaćen	Predložen rok da donošenje je maksimalan, te će se svakako stupanjem na snagu Zakona o socijalnoj skrbi pristupiti proceduri donošenja provedbenih propisa.
1770	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 339.	Smatramo da su rokovi za donošenje provedbenih propisa predugi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1771	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 339.	Smatramo da su rokovi za donošenje provedbenih propisa predugi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

1772	Istarska županija - Regione Istria	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 341.	Ovom odredbom predviđeno je da odredbe trenutno važećeg Zakona o socijalnoj skrbi o financiranju iz decentraliziranih sredstava troškova ogrjeva korisnicima koji se griju za drva i materijalnih i financijskih rashoda centara za socijalnu skrb prestaju važiti tek 01. siječnja 2023. Međutim, za odredbe o samoj naknadi za troškove ogrjeva predviđeno je da prestanu važiti već samim stupanjem na snagu novog zakona, tj. 01. siječnja 2022. te se stoga naknada za troškove ogrjeva ne bi trebala isplaćivati u 2022. godini. Stoga nije jasno zašto se rok važenja odredbe čl. 120. stavka 1. podstavka 2. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi, o financiranju iz decentraliziranih sredstava troškova ogrjeva, produžuje do 01. siječnja 2023.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje uz napomenu da se centri za socijalnu skrb financiraju na dosadašnji način tijekom 2022. godine do početka rada Zavoda, odnosno do 1. siječnja 2023.
1773	NENAD KRAUS	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Ukidanje Obiteljskih domova u razdoblju od 5 godina neće unaprijediti zaštitu korisnika obzirom da ovaj zakon ne predviđa/ nudi adekvatan odgovor na daljnje smanjenje resursa za smještaj korisnika. Plus bilo kakva represija od strane države će dovesti do zatvaranja onih koji rade dobro i legalno jer nitko nije savršen a sa kaznama koje se navode sami smisao rada da nekome pomažeš a nad glavom ti visi mač nije ni malo ugodno a oni koji ne rade dobro i nisu legalni se to ne tiče i onako i ovako	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1774	Klara Đebnar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Ne podržavam ukidanje Obiteljskih domova. Svrha Obiteljskih domova je osigurati kvalitetnu skrb i njegu svojim štićenicima ali i pružiti obiteljski ugođaj. Obiteljski domovi imaju do 20 korisnika te im se može kvalitetno pružiti sve što im treba, njega, pažnja, razgovor, bliskost. Osobno smatram da u većim sustavima takav odnos ne bi imali.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1775	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Obiteljski domovi imaju svoje mjesto u sustavu socijalne skrbi te većina obiteljskih domova radi kvalitetno te pruža primjerenu razinu kvalitete usluge za svoje korisnike. Umjesto "zatvaranja" obiteljskih domova, predlaže se provoditi češće nadzore, redovite edukacije stručnih radnika, predvidjeti prekršajne i kaznene odredbe, itd. Mnogi obiteljski domovi neće se moći preoblikovati u domove za starije i nemoćne jer neće moći zadovoljiti minimalne tehničke uvjete, a u sustavu socijalne skrbi, obzirom da smo stara nacija, doći će do velikog nedostatka smještajnih kapaciteta.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1776	GORDANA MRAZOVIC	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Podizanje kvaliteta DA, veća kontrola DA, edukacija DA, međusobno bolja suradnja DA ali ukidanje obiteljskih domova NE.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1777	Matea Kovačević	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Poštovani,</p> <p>razočaranost Vašim donošenjem ovog zakona je prisutna kod svih sudionika kojima ste Vi nadležni.</p> <p>Razočarani smo mi predstavnici obiteljskih domova, naši djelatnici, korisnici, njihove obitelji, naši obiteljski liječnici, socijalni radnici...</p> <p>Zašto smatrate da ne treba sa strukom komunicirati? Mi imamo odličnu suradnju sa svim strukama koje su povezana našim obiteljskim domom.</p> <p>Novi zakon svakako nam svima treba. Štošta imate za urediti. svi se moramo educirati, a ne da se događaju situacije da svatko tumači jedan zakon kako želi, da sve županije ne provode isti zakon, isti pravilnik.</p> <p>Ako Vas ime obiteljskog doma smeta, promijenite naziv, ali nam ne dirajte naše stare. Zašto njih nitko nije pitao kako je njima sa nama, žele li oni takve promjene!?</p> <p>Koliko bi se ljudi našlo na cesti? Što ako oni ne žele otići od nas? Zašto ih ne sufinancirate? Znate li kolika je mirovina jedne učiteljice, kolika je mirovina ljudi koji su pošteno radili svoj posao dok nisu umirovljeni? Vi smatrate da djeca trebaju plaćati dom! Plaćaju! Daju sve od sebe, oni nemaju pravo na svoj život bili roditelji kod nas ili kod njih jer nemaju primanja da si mogu priuštiti nešto više od hrane i uredno plaćenih režija! zašto nas uporno tjerate iz naše domovine? zašto nam ne dopuštate da ovdje živimo, radimo, djecu školujemo, da ovdje pridonosimo svojim znanjem, sposobnostima i radom. zašto nam ne želite dopustiti da ovdje ostarimo?</p> <p>Novim pravilnikom nas bacate u veliki financijski problem da bi nas kroz 5 godina ugasili. ne vidim smisao ovoga zakona. osim da nas sve, i nas, naše obitelji i korisnike želite uništiti.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
------	-----------------	---	---	----------------	---

1778	MAJA VUKAŠINOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>1. Uzmimo u obzir koliko će korisnika Obiteljskih domova i djelatnika domova jednostavno ostati na teret državi, mnogi Obiteljski domovi će se zatvoriti jer neće moći zadovoljiti sve kriterije koji trebaju imati da bi postale Zgrade javne namjene, jer samim svojim tlocrtima ne poklapaju se sa navedenim kriterijima, te iziskuje preveliki financijski trošak koja si većina Obiteljskih domova ne može priuštiti a navedenu „transformaciju“ Država ne želi sufinancirati.</p> <p>2. Financijski gledano Državnom proračunu nikako ne ide u prilog zatvoriti nešto od čega ima višestruku financijsku korist Cijena sufinanciranja Državnog doma je veća nego sam smještaj u Obiteljskom domu.</p> <p>Smatram da se navedeni članak treba BRISATI!</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1779	TATJANA ŠULJAK VUKELIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Ne podržavam ukidanje obiteljskih domova. Nažalost transformacijom, gubimo dostojanstvo koje smo gradili godinama, te se isticali po vrijednostima OBITELJSKI domovi.. Nekada prije 15g. to je bilo bitno..</p> <p>Ako se već ne misli na obitelj kao polaznicu svega, misli li netko na korisnike koji si dom više neće moći priuštiti?</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1780	Dražen Jarec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Obiteljski dom Zelingrad se definitivno protivi da se ukinu obiteljski domovi.Ministarstvo ide u ukidanje obiteljskih domova a u isto vrijeme nedovoljno nadzire ilegalni smještaj.</p> <p>Potrebno je suzbiti ilegalni smještaj. Potrebno je nadogradivati postojeći sustav obiteljskih domova a ne ga jednostavno razrušiti.</p> <p>Protivim se ukidanju obiteljskih domova</p> <p>Obiteljski dom Zelingrad</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1781	Irena Ivanković	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Ja, Irena Ivanković, vlasnica i predstavnica Obiteljskog doma za starije i nemoćne osobe Lovran, u potpunosti se NE SLAŽEM sa člankom 342 te smatram da ga u potpunosti treba ukinuti. Velika većina domova neće moći zadovoljiti nove uvjete i tako će velika većina morati zatvoriti vrata svojih objekata. Smatram da nam se treba pomoći, a ne odmoći...</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1782	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Smatram da navedeni članak treba u potpunosti brisati. Ne postoji ni jedan opravdan razlog za ukidanje obiteljskih domova.</p> <p>Nepravilnosti koje su utvrdili inspekcijski nadzori u obiteljskim domovima u jednakoj su mjeri zastupljeni i kod drugih pružatelja usluge smještaja.</p> <p>Određeni nedostaci u funkcioniranju obiteljskih domova ispravljani su u dvije posljednje izmjene Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga (obavezom predstavnika da stanuje u obiteljskom domu, uvođenjem obaveze zapošljavanja dodatnih stručnih kadrova te obavezom uvođenja sustava za dojavu požara) na taj način su obiteljski domovi u segmentima najvažnijim za kvalitetu života smještenih korisnika usklađeni sa ostalim pružateljima usluge smještaja.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1783	Zaklada Zajednički put	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Protivimo se ukidanju obiteljskih domova s obzirom da nemamo dostatan kapacitet za pružanje socijalne usluge smještaja niti odgovarajuću alternativu za zbrinjavanje sadašnjih korisnika usluge obiteljskih domova.</p> <p>Činjenica je kako većina objekata u kojima se trenutno obavlja navedena djelatnost neće moći zadovoljiti uvjete propisane Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga, a što je preduvjet za preregistraciju u bilo koju pravnu osobu. Stoga postoji realna opasnost od ilegalnog rada. Redovitim nadzorima, limitiranjem važenja licencija, propisivanjem viših standarda usluge i kategorizacijom može se podići kvaliteta skrbi u obiteljskim domovima.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1784	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Obiteljski domovi imaju svoje mjesto u sustavu socijalne skrbi te većina obiteljskih domova radi kvalitetno te pruža primjerenu razinu kvalitete usluge za svoje korisnike. Umjesto "zatvaranja" obiteljskih domova, predlaže se provoditi češće nadzore, redovite edukacije stručnih radnika, predvidjeti prekršajne i kaznene odredbe, itd. Mnogi obiteljski domovi neće se moći preoblikovati u domove za starije i nemoćne jer neće moći zadovoljiti minimalne tehničke uvjete, a u sustavu socijalne skrbi, obzirom da smo stara nacija, doći će do velikog nedostatka smještajnih kapaciteta.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1785	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Obiteljski domovi imaju svoje mjesto u sustavu socijalne skrbi te većina obiteljskih domova radi kvalitetno te pruža primjerenu razinu kvalitete usluge za svoje korisnike. Umjesto "zatvaranja" obiteljskih domova, predlaže se provoditi češće nadzore, redovite edukacije stručnih radnika, predvidjeti prekršajne i kaznene odredbe, itd. Mnogi obiteljski domovi neće se moći preoblikovati u domove za starije i nemoćne jer neće moći zadovoljiti minimalne tehničke uvjete, a u sustavu socijalne skrbi, obzirom da smo stara nacija, doći će do velikog nedostatka smještajnih kapaciteta.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1786	Filip Juhart	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Poštovani, Svakome sa imalo znanja o građevinskim aspektima koji čine razliku između stambenog i poslovnog prostora je jasno da transformacija stambenog u poslovni prostor, u ovom slučaju prelaska sa Obiteljskog doma na Dom za starije, je u većini slučajeva praktički neizvediva radi urbanih pravila za pojedine sredine, te same trenutne konstalacije pojedinih stambenih kuća ili zgrada u kojim se obavlja djelatnost. U nadi da ćemo naći rješenje povoljno za prvenstveno korisnike, a zatim i za predstavnike Domova, apeliram da nas se sasluša, te u suradnji s nama dođe do adekvatnog rješenja. S poštovanjem	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1787	Matijević Brigita	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Ministarstvo ide u ukidanje obiteljskih domova a u isto vrijeme nedovoljno nadzire ilegalni smještaj. Potrebno je suzbiti ilegalni smještaj. Potrebno je nadogradivati postojeći sustav obiteljskih domova a ne ga jednostavno razrušiti. Protivim se ukidanju obiteljskih domova	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1788	Udruga Glas poduzetnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Poštovani,</p> <p>Udruga Glas poduzetnika protivi se odredbama novog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi kojima se predviđa takozvana transformacija obiteljskih domova do 1. siječnja 2027. Smatramo da se ovdje u zbilji ne radi o transformaciji, već o ukidanju obiteljskih domova, budući da se mnogi domovi neće uspješno transformirati nego zatvoriti. To će dovesti do nekoliko velikih problema, od kojih su dva najveća gubitak radnih mjesta i daljnje smještanje korisnika starije životne dobi. Naime, prijedlogom Zakona nije riješeno što će se nakon ukidanja obiteljskih domova dogoditi s brojnim njihovim korisnicima (kojih je trenutno oko 6000), odnosno gdje će oni biti smješteni. Nadalje, stavljanje obiteljskih domova van zakona negativno će utjecati na radna mjesta čak 2000 zaposlenika, a velikim se dijelom radi o zaposlenicama pred mirovinom i većinom u ruralnim sredinama gdje će one postati nezapošljive.</p> <p>Imajući u vidu prvenstveno dobrobit korisnika, udruga Glas poduzetnika smatra kako novi zakon ne rješava osnovni problem koji postoji, jer nije usmjeren na rješavanje problema ilegalnog smještaja, što bi prije svega trebao biti. Umjesto toga, novim se zakonom predviđa ukidanje obiteljskih domova koji velikim dijelom rade u skladu sa zakonom i u kojima je kvaliteta smještaja na visokoj razini. Nije dokazano da će predložena transformacija obiteljskih domova poboljšanjem kvalitete niti je objašnjeno na koji način će se to uopće dogoditi. Upravo suprotno očekivanom: prema predviđanjima, stanovništvo RH u narednih će pet godina dodatno ostarjeti, što znači da će se sigurno povećati potreba osoba starije životne dobi za</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

smještajem u obiteljskim domovima, kojima se ovim zakonom predviđa ukidanje. To nas navodi na zaključak da će doći do porasta broja ilegalnog smještaja.

Podsjećamo i da, prema trenutno važećem zakonu, obiteljski domovi imaju obvezu zapošljavanja medicinskih sestara i njegovatelja, dok se isto ne predviđa za udomitelje, pa ostaje nejasno na osnovi čega se tvrdi da će transformacija obiteljskih domova u udomiteljstvo dovesti do poboljšanja kvalitete sustava. Problem je i komunikacija o novom zakonu od strane ministarstva: navodna izvješća ministarstva o kvaliteti rada obiteljskih domova nisu predložena javnosti, a ministarstvo prilikom sastavljanja novog zakona nije uzelo u obzir mišljenje predstavnika obiteljskih domova.

Na temelju svih iznesenih činjenica, udruga Glas poduzetnika umjesto ukidanja ove vrste smještaja predlaže veću kontrolu i nadzor rada obiteljskih domova te dodatnu nadogradnju sustava. Obiteljske domove ne treba ukidati, već raditi na povećanju kvalitete za korisnike postojećih te identificiranju i zatvaranju ilegalnih smještaja.

S poštovanjem,
udruga Glas poduzetnika

Smatram da navedeni članak treba u potpunosti brisati!!!
Papir podnosi sve ali obiteljske kuće-NE .. ne mogu transformirati po potrebi u nešto što nisu niti su trebale biti.

Nije prihvaćen

Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1789

Matijević Brigita

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 342.

1790	MELITA MRAZ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Smatram da navedeni članak treba u potpunosti brisati. Ne postoji ni jedan opravdan razlog za ukidanje obiteljskih domova.</p> <p>Nepravilnosti koje su utvrdili inspekcijski nadzori u obiteljskim domovima u jednakoj su mjeri zastupljeni i kod drugih pružatelja usluge smještaja.</p> <p>Određeni nedostaci u funkcioniranju obiteljskih domova ispravljani su u dvije posljednje izmjene Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga (obavezom predstavnika da stanuje u obiteljskom domu, uvođenjem obaveze zapošljavanja dodatnih stručnih kadrova te obavezom uvođenja sustava za dojavu požara) na taj način su obiteljski domovi u segmentima najvažnijim za kvalitetu života smještenih korisnika usklađeni sa ostalim pružateljima usluge smještaja.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1791	MARIJA BREKALO TOKIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Predloženu izmjenu zakona koja ide u smjeru ukidanja obiteljskih domova je potrebno u potpunosti brisati zbog svih komentara koji su navedeni u općem dijelu, gdje je vidljivo iz odgovora struke da navedeni prijedlog ne samo da smanjuje dostupnost usluge starijoj osobi, nego samu uslugu ruši na niži nivo od onoga koji je sada dostupan. Postaje upitna sama kvaliteta usluge za korisnika koji bi trebao biti na prvom mjestu u donošenju Zakona, gdje bi isti zakon trebao stariju osobu štiti i unaprijediti kvalitetu života, što iz ovoga članka nije vidljivo pošto se nudi transformacija u lošiji oblik (udomiteljska obitelj) i smanjivanje kapaciteta do kojeg će zasigurno doći zbog nemogućnosti transformiranja. Nije jasno kako će smanjivanje mogućnosti smještaja i lošija kvaliteta skrbi omogućiti starijoj osobi dostojanstvenu starost.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1792	Emil Suler	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Vlasnica sam obiteljskog doma od 20 korisnika već 17 godina. Protivim se ukidanju obiteljskih domova jer je to produžena druka državnih domova do kojih je teško doći, godinama se mjesto čeka. Svi žele smještaj u državnom domu prvenstveno zbog cijene, novi domovi za smještaj starih i nemoćnih imaju cijene koje nisu dostupne većini ljudi. Cijene obiteljskog doma su puno jeftinije, ali skrb i njega vrhunska prvenstveno jer nije veliki broj ljudi smješten. Mene samo zanima ako se dosadašnji obiteljski domovi preregistriraju u ustanove sa svim novim pravilnicima koji su donešeni cijena doma će biti od 7000,00kn možda i više. Tko će moći platiti taj smještaj? Djeca će ostavljati svoje roditelje kući, nema tko o njima brinuti a oni moraju ići na posao. Je li to humana briga o starijima i nemoćnima.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1793	Anja Aničić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Ministarstvo prema javnosti komunicira s riječju „transformacija“, a realnost je ta da će doći do ukidanja bez nastavljanja djelatnosti u bilo kojem obliku za nemali broj domova. S jedne strane, objekti su građeni za primanje i do 20 korisnika, a ne mogu se adekvatno prenamijeniti u ustanovu pa se mogu samo koristiti za udomiteljstvo koje može biti do 5 osoba. U takvom scenariju, sigurno dolazi do gubitka posla za višak radnika, točnije radnica jer one su daleko najzastupljenije u ovom sektoru. Predlažem veće kontrole i sankcioniranje onih koji obavljaju posao ne sukladno zakonu, ali ima nas većina koja posao obavlja savjesno, što dokazuju i nalazi inspekcije ministarstva. Stoga, protivim se ukidanju obiteljskih domova odnosno „prestajanje važenja“ odredbi o obiteljskim domovima od 1. 1. 2027.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1794	Branka Sirovina	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Stanovništvo Hrvatske stari i za pet godina bit će još veća potreba za smještajem. Ni sada nema dovoljno kapaciteta, a kamo li tada. Nije uopće definirano gdje će biti smješteni korisnici ovih obiteljskih domova koji nakon ukidanja neće ići u transformaciju. Potrebna je vizija i strateški pristup, a ne birokratsko ukidanje s prebacivanjem problema na leđa obitelji korisnika. Stoga, protivim se ukidanju obiteljskih domova odnosno „prestajanju važenja“ odredbi o obiteljskim domovima od 1. 1. 2027.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1795	Luka Živković	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Žalosno je što ste prvo donijeli zakon o ukidanju Obiteljskih domova, bez da ste sagledali realnu mogućnost transformacija tih domova u objekte javne ustanove. Odgovorna vlada bi prvo napravila analizu, a zatim sjela za stol sa predstavnicima domova kako bi donjeli najbolju odluku za sve građane Republike Hrvatske. Koliko je bila prosječna cijena doma u Slavoniji? Manja od 4000kn. Koliko je Vaša tajnica rekla da će biti cijena doma nakon transformacije- 7000kn. Mladi su otišli iz Slavonije, a sada će očito i stariji.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1796	Antonio Giudici	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	U posljednjih 17 godina predstavnici obiteljskih domova sami se nose s izazovima, bez podrške i savjetovanja ministarstva. Do prošle godine imali ste domova, ne samo obiteljskih, u kojima nadzora nije bilo nikada. Imamo primjera obiteljskih domova koji imaju bolju skrb i njegu nego neke ustanove, uz dodatak obiteljske atmosfere zbog manjeg broja korisnika i samog objekta. Stoga, protivim se ukidanju obiteljskih domova odnosno „prestajanju važenja“ odredbi o obiteljskim domovima od 1. 1. 2027. S poštovanjem, Antonio Giudici Villa Elisa (sa svih 11 djelatnika)	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1797	Općina Gornja Vrba	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Nastavno na predloženu izmjenju Zakona, (prije svega čl. 342) kao korisnik usluga, izražavam nezadovoljstvo i zabrinutost zbog posljedica koje će izazvati predložene izmjene zakona. Član moje obitelji koristi usluge obiteljskog doma u Slavonskom Brodu, i prema svim pokazateljima isti je na zadovoljavajući način pružao usluge. Obiteljski domovi su po kapacitetu manji što je i njihova prednost obzirom da korisnici, kao i djelatnici, imaju međusobno pristupačniji odnos, što je za starije osobe, izdvojene iz vlastitog doma možda i najbitnija značajka. Za nas, koji plaćamo navedene usluge, svakako je bitna stavka i cijena pruženih usluga. Slažem se da se treba voditi briga o kvaliteti usluga ali svako pooštavanje u smislu organizaciji istih, nužno znači i dodatne troškove za vlesnike, a samim tim i poskupljenje za krajnje korisnike. Suvišno je napominjati kakva nam je platežna moć, općenito, a pogotovo umirovljenika, koji su u krajnjem slučaju prepušteni na brigu članovima obitelji, i na žalost većina im je na taj način opterećenje. Pitamo se što tek očekivati ako se isti ukinu, odnosno povećća cijena za korisnike?? Da li je ovo još jedno zakonsko rješenje koje se donosi "preko koljena", da li se provela analiza šta se događa sa korisnicima ukoliko se obiteljski domovi počnu zatvarati, i na kraju možda i najvažnije da li se pitala struka, mislim na vlasnike i djelatnike obiteljskih domova!? Smatram, kao i većina korisnika, da obiteljski domovi trebaju opstati, i to većina njih, one koji nesavjesno rade strože kontrolirati, a ne nsa ovaj način ukinuti sve bez obzira na dosadašnji rad i kvalitetu usluge.</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1798	Martina Kelek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	<p>Poštovani, ne mogu se složiti sa Člankom 342. koji kaže da 01.01.2027. neće više postojati oblik skrbi Obiteljski dom. Predlažem da se Članak 342. briše. Navesti ću zašto imam takvo mišljenje: 1. Predlažete transformaciju u JAVNU USTANOVU za koju je potrebno imati dozvolu u sklopu prostornog plana pojedine općine ili grada, što ne postoji svuda. Koliko sam upućena mnogi vlasnici domova već sada imaju kredite koji traju puno duže od tih 5 godina. Koja</p>	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

banka će im dati nove pogotovo jer su inače neskloni davati kredite Obiteljskim domovima? Zašto ćete dovesti veliki broj obitelji u situaciju da ne mogu vraćati te iste kredite koje su do sada uložili u kompletnu prilagodbu života starijih osoba kao i namještaj i svu prateću opremu koja ide uz ovaj posao? Zašto želite da vaš građanin dođe u situaciju da bude blokiran? Zar nemamo previše takvih osoba u Hrvatskoj? Kako pretvoriti Obiteljsku kuću u Javnu zgradu bez rušenja skoro cijele kuće, milijunskih ulaganja i radi čega?

2. Javne zgrade u obliku Ustanova za skrb starijih osoba već postoje u Hrvatskoj. U njima čak ima i mjesta. I u njih idu svi oni koji si to mogu priuštiti. Na drugu stranu postoje Obiteljski domovi koji su po cijeni puno povoljniji i pristupačniji su i osobama koje nisu platežno jake. Obiteljski domovi također pružaju sve usluge kao i Ustanove, u manjem obliku, ali pružaju isto smještaj, prehranu, medicinsku skrb, društvo, toplo, čisto, suho, dostojanstveno 0-24 sata. Čak i više u smislu da su to manje zajednice do 20 osoba gdje su svi svakodnevno jedni sa drugima i uz druge. U manjem prostoru koji je njima pristupačan i doista im postaje druga obitelj, jer to oni i jesu.

3. U 20 godina rada nisam susrela ni jednu osobu koja je iz puke želje došla u Obiteljski dom. Uvijek je to bilo iz potrebe. Najvećim dijelom zdravstvenih potreba. Dolaze po preporuci. U državnim, gradskim i županijskim domovima nema mjesta, Ustanove su im duplo skuplje i često koštaju koliko je skoro cijeli prihod obitelji, te si ih ne mogu priuštiti i da žele. Obiteljski domovi su potreba.

3. Navode se usmeno razlozi zatvaranja oblika smještaja Obiteljski dom. Nažalost svaki puta kada pitamo koji su, pokažite nam ih. Odgovor je uvijek govor od nekoliko minuta u kojem se ne daju nikakvi

konkretni razlozi već nove i nove razlozi. Ovo su prave ilegalnih domova. Obiteljski domovi su skrb za starije osobe. Mi nismo ni ovlašteni da se bavimo inspekcijskim nadzorima. Za to je zadužena naša država, Republika Hrvatska. I za taj dio plaćamo poreze i doprinose kako bi se takve stvari sankcionirale. Zato ne možu

razumjeti da želite kazniti sve dobro, za nešto loše što nije naša greška. I zato sam također mišljenja da Članak 342 ne treba uopće postojati. Kada u razredu 20 učenika, dvoje njih ne prođe taj razred, zar se onda ruši i ostalih 18 učenika bez obzira što imaju ocjene za 3, 4 ili 5 prolaz?

4. Kada ugasite Obiteljske domove minimalna cijena smještaja biti će 7000 Kn. Možete li barem zamisliti što to znači za osobu koja ima 1300 Kn mirovinu i njihovo dvoje djece koji imaju svoje obitelji i rade za plaću 4-5000 Kn? I zato ovaj Članak nikako ne pomaže već naprotiv odmaže starijim osobama koje trebaju smještaj i skrb. Trenutne cijene su cca. 4000 Kn. Znam puno domova koji imaju i manje i nešto malo više cijene. Ali kada imate kredit od milijun i više kuna, te zaposlene ravnatelje i ostalo osoblje propisano za Ustanove, cijena smještaja vrtoglavo raste jer su oni na platnoj listi i kredit dolazi svaki mjesec. Kako domovi sada imaju manje cijene? Tako što cijela Obitelj radi i odradi puno toga unutar Obiteljskog doma. I korisnici su zadovoljni.

5. U Obiteljskim domovima rade velikom većinom žene koje na današnjem tržištu rada nemaju šanse. Vjerujem da ste i sami svjesni toga. Pogotovo u manjim sredinama. Članak 342. ponovno će ih vratiti na burzu kao nezaposlene osobe. A svaki mjesec svojim radom državi, Republici Hrvatskoj uplate doprinos za mirovinsko, zdravstveno, prireze. Redovito plaćaju režije, komunalije, na sve što kupe ili plate daju opet još 25% državi kroz PDV. Nisu na teret. Zašto im to treba oduzeti? Obiteljski domovi su se već sada počeli prodavati i gasiti. Ali tko će ih kupiti kada su svi svjesni da ta investicija odlazi u vjetar Člankom 342.

6. Članak 342. koji kaže da će se ugasiti oblik smještaja starijih osoba kao Obiteljski dom, ne radi dobro za 6000 korisnika koji se trenutno nalaze u njima. Malo sam listala unazad 20 godina i vidim da su u našem Obiteljskom domu ljudi živjeli u prosjeku 2 do 10 godina. Ovisno o zdravstvenom stanju. Kako je to moguće ako vi tvrdite da su Obiteljski domovi loši i da su svi nezadovoljni? I na kraju kuda ćete sa svim tim osobama? Transformacijom u Ustanove

(možda nekolicina) ostaju bez smještaja i skrbi zbog nemogućnosti plaćanja skoro duplo veće cijene, a gašenjem Obiteljskih domova (većina koliko sam imala prilike čuti u Udruzi Obiteljskih domova, Udruzi Starka i sl) ostaju bez mjesta. Bjelovarsko-bilogorska županija ima cca 30 Obiteljskih domova. To je barem 500 korisnika. Imaju jedan državni dom sa 250 mjesta. Pun. Dakle fali im još barem 2 državna doma da zbrinu ljude iz Obiteljskih domova. Trenutno uplatom svih korisnika državnog doma, samo za plaće im nedostaje cca 100 000,00 Kn. Sve ostalo plaćaju porezni obveznici. Razliku u plaćama, režije, hranu, popravke, sanacije i sl. Mogu li oni plaćati za još 2 takva doma? Da ih se smjesti u udomiteljske obitelji trebate ih minimum 125 novih. Ovi koji su trenutno udomiteljske obitelji nemaju mjesta, redovito im se daje i 5, pa čak i 6 korisnik. Bez medicinskog osoblja. Kako to objašnjavate da bi opravdali ovaj Članak 342.?

7. Priča se o ulasku stranih vlasnika koji će graditi Ustanove uz pomoć EU i Republike Hrvatske, te nakon toga subvencionirati i krevet kod njih. Tu mi srce puca, jer naša vlastita država, zemlja u kojoj sam se rodila, koju volim i za koju radim nikada nije dala 1 kunu za Obiteljske domove. Nikada nisu pitali možemo li vam ikako pomoći nekim edukacijama, razgovorom bilo čime. Uporno naša Hrvatska radi protiv svojih, a za strance. I sada isto. Zbog inspekcijskih propusta koji su u nadležnosti te iste Hrvatske i za koje mi svi vlasnici, zaposleni, korisnici i njihove obitelji plaćamo poreze žele Člankom 342 napraviti nove probleme. Zašto se uporno ide protiv svojega?

Ovim putem ponovno Vas pozivam da razgovarate sa našim predstavnicima što Vas molimo već 2 godine. Probajte shvatiti da osobe koje ne rade neki posao u državi bolje znaju što su potrebni, a što prednosti toga posla. Nemojte stvarati nove probleme. Rjesimo postojeće. Razgovarajte sa našim predstavnicima.

1799	ANAMARIJA ŠUŠKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Ovaj članak u potpunosti brisati, zbog svih prije navedenih komentara i obrazloženja protiv ukidanja obiteljskih domova. Predlažem da se poslovanje obiteljskih domova za sve korisničke skupine (djecu, starije osobe, osobe s invaliditetom) uredi izradom novog zakona, Zakona o obiteljskim domovima , kao što trenutno postoji Zakon o udomiteljstvu. Na taj način može se postići jasnije definiranje usluga obiteljskog doma, uvjeta osnivanja, poslovanja i nadzora!	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1800	DARINKA KLARIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Članak 342. treba preurediti na način da se ostavi mogućnost preoblikovanja obiteljskih domova u ustanovu onim osnivačima koji za to iskazuju interes, a na snazi ostaviti odredbe o obiteljskim domovima te sukladno tome uskladiti odgovarajuće odredbe ovoga prijedloga Zakona	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1801	IVANA BÖHM	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Smatram da su obiteljski domovi neophodni te ne podržavam ukidanje. Svatko ima pravo za sebe i svoje najmilije odlučiti i odabrati gdje će biti smješteni. Ovo je ograničavanje ljudskih, građanskih i demokratskih sloboda.!	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1802	MARIJANA NIKOLAC	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Kada sam saznala da je predloženo ukidanje obiteljskih domova prvo što sam osjetila je šok, a potom nevjerica. Svi znamo kolike su liste čekanja na državne domove i kolika je količina osoba u istima. Obiteljski dom s manje štićenika osobi pruža najbliži osjećaj onome što je zapravo dom i zajednica. Također, obično su bliže obiteljima koji svoje roditelje, bake i djedove mogu posjetiti kada god žele, a ne mogu im pružiti 24 satnu skrb kao što to obiteljski dom može.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1803	SENIJA DELALIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Počet ću sa veliko HVALA obiteljskom domu u kojem je smještena moja majka već 7 godina. Ne mogu ni zamisliti u kojem bi stanju ona sada bila i da li bi uopće bila među nama da nije smještena tamo. Da dnevno provede i 4 sata sama za nju je bilo nemoguće i loše. U domu ima nadzor od 0-24, nikada nije sama, redovito prima lijekove, redovito se hrani i ima higijenu, u toplom i čistom živi, redovito obavlja sve pretrage. Mi kao njezina obitelj znamo da ima sve što joj treba i mirni smo. Tako da sa naše strane za ukidanje domova jedno veliko NE.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.

1804	Ivana Bajnrauh	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 342.	Obiteljski dom je sve ove godine unazad bio primjer prave institucionalizacije. Tome u prilog govore sljedeće činjenice: 1. Državni i decentralizirani domovi imaju predugu listu čekanja, te se na mjesto čeka cca 7-10 godina. Mnoge starije osobe bojeći se izgubiti mjesto u domu, odlaze u isti puno ranije nego što je to potrebno. No, zahvaljujući Obiteljskom domu, gdje se smještaj može realizirati odmah, starije osobe su u manjoj bojaznosti ostati u svom domu sve do nemoćnosti budući da će se kad to bude potrebno, imati gdje se smjestiti na skrb i njegu. 2. Obiteljski domovi pružaju i privremeni smještaj za osobe kojima je potreban oporavak, te se mnogi nakon oporavka vraćaju u svoj dom 3. Obiteljski domovi rasprostranjeni su i mnogi korisnici i dalje su usko vezani za sredinu u kojoj su do odlaska u dom živjeli. Odnosno, zadržavaju svoje okruženje. Iz navedenog, takva odluka ne može biti u interesu starijih i nemoćnih osoba.	Nije prihvaćen	Predloženo razdoblje od pet godina smatra se dovoljnim za preustroj obiteljskih domova.
1805	Martina Vlašić Iljkic	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 343.	Predlaže se ne određivanje dana stupanja na snagu, budući je neprimjenjivo. Vrlo će teško biti donesen u redovnoj saborskoj proceduri, kroz dva čitanja do navedenog datuma, a nezamislivo bi bilo da se Zakon donese po hitnom postupku, u jednom čitanju. Predlaže se da stoji da zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".	Nije prihvaćen	Zakon će biti donesen kroz dva čitanja, te se očekuje stupanje na snagu Zakona predviđenog datuma.
1806	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 343.	Nerealno je određen rok stupanja na snagu ovog Zakona.	Nije prihvaćen	Očekuje se stupanje na snagu Zakona predviđenog datuma.
1807	Zaklada Zajednički put	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 343.	Predlaže se ne limitiranje dana stupanja na snagu već definirati da Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".	Nije prihvaćen	Očekuje se stupanje na snagu Zakona predviđenog datuma.
1808	DARINKA KLARIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 343.	U skladu s ranije iskazanim, odgoditi stupanje na snagu Zakona	Nije prihvaćen	Očekuje stupanje na snagu Zakona predviđenog datuma.

1809	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Uz članak 170.	Slažem se da jedinice regionalne samouprave preuzmu na sebe više odgovornosti i nadležnosti u planiranju socijalnih usluga. No, da bi preuzeli ovakvu zadaću od praktički resornog Ministarstva, treba provjeriti imaju li kapaciteta i dodatni ih kapacitirati. Ako to nije učinjeno, ne bi bilo dobro stavljati im ovakve ovlasti na teret.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
------	------------	--	--	---------------------	---------------------------

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO RADA, MIROVINSKOGA SUSTAVA, OBITELJI I SOCIJALNE POLITIKE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: IV. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci čl. 53., čl. 62., čl.78. st. 2. toč. (a) i (b), čl. 79. st. 2. toč. (a) i (b), čl. 82. st. 2., čl. 83. st.1.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutaršnjem tržištu (SL L 376)

32006L0123

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 23., 24., 25., 32. i 33. preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11)
- Članci 22., 27., 28., 29., 30., 31. i 43. preuzeto: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021)

Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012)

32012L0029

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 13., 14., 15., 16., 18., 19., 20., 21., 22., 23. i 24. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članci 1., 2., 3., 4., 6., 8., 10., 13., 17., 18., 19., 20., 23. i 24. preuzeto: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21)

- Članci 2. i 17. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članci 6., 11., 12., 23. i 24. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20)
- Članci 8. i 19. preuzeto: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20) (NN 147/20)
- Članak 14. preuzeto: Pravilnik o naknadi troškova u kaznenom postupku (NN 58/12, 111/12)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (NN MU 1/07)
- Članak 17. preuzeto: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04)
- Članak 18. preuzeto: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19)
- Članak 25. preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19)
- Članak 25. preuzeto: Zakon o pravosudnoj akademiji (NN 153/09 NN 127/10 NN 82/15)
- Članak 26. preuzeto: Nacionalna strategija razvoja sustava podrške žrtvama i svjedocima u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2016. do 2020. (NN 75/15)
- Članak 28. preuzeto: Uredba o preuzimanju Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (NN 13/18)

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair (SL L 132, 21.5.2016.)

32016L0801

- Članci 1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 17., 18., 20., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 37. i 38. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 25., 29. i 30. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članak 36. preuzeto: Uredba o tarifi upravnih pristojbi. (NN 8/17, 37/17, 129/17)
- Članak 35. bit će preuzeto: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (18.01.2022)
- Članci 3. i 12. preuzeto: Pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko obrazovanje kroz programe razmjene učenika (NN 80/2021)

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011.)

32011L0093

- Članci 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0., 0. i 0. preuzeto: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članak 0. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu (NN 84/2021)
- Članak 0. preuzeto: ZAKON O UDOMITELJSTVU (NN 115/18)
- Članci 0., 0. i 0. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12)
- Članci 0., 0., 0. i 0. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članci 0., 0. i 0. preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20)
- Članak 0. preuzeto: Zakon o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje (NN 133/12)
- Članak 0. preuzeto: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13)

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011.)

32011L0095

- Članci 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 34. i 37. preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17)
- Članci 2., 23., 25. i 26. preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020)
- Članak 33. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članak 36. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (31.01.2022)
- Članak 37. preuzeto: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17)

Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011.)

32011L0036

- Članci 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10., 11. i 12. preuzeto: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članak 14. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19)

- Članci 8., 9., 10., 11., 12., 13., 15., 17., 18., 19. i 20. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)

c) Ostali izvori prava Europske unije

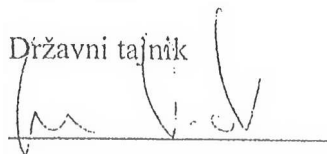
5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

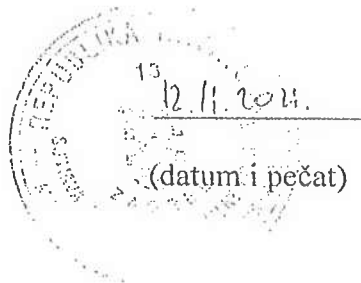
Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Ivan Vidiš

Državni tajnik

(potpis)

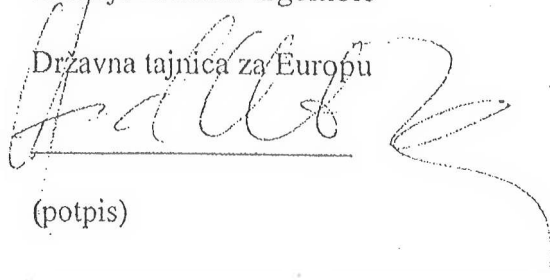

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

15.11.2024.

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom Direktivom određuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga uz istodobno održavanje visokog stupnja kvalitete tih usluga.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, rezerviranih za javna ili privatna tijela, niti na privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge.</p> <p>3. Ova se Direktiva ne bavi ukidanjem monopola u području pružanja usluga niti potporama koje dodjeljuju države članice, a koje su obuhvaćene propisima Zajednice o tržišnom natjecanju.</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na slobodu država članica da u skladu s pravom Zajednice same definiraju usluge koje smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine na koje se one organiziraju i financiraju, sukladno propisima o državnoj potpori, te specifične obveze kojima podliježu.</p> <p>4. Ova Direktiva ne utječe na mjere koje se u skladu s pravom Zajednice</p>		Nije preuzeto	Preuzeto iz: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 2
---	--	---------------	--

poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini radi zaštite ili promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija.

5. Ova Direktiva ne utječe na propise iz kaznenog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredbi kaznenog zakona koje izričito uređuju ili utječu na pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti izbjegavajući propise predviđene u ovoj Direktivi.

6. Ova Direktiva ne utječe na radno pravo, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uvjete zapošljavanja, radne uvjete, uključujući zdravstvene i sigurnosne standarde na radnome mjestu te odnos između poslodavaca i zaposlenika, koju države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koje je usklađeno s pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utječe na zakone država članica o socijalnoj sigurnosti.

7. Ova Direktiva ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona također ne utječe na pravo na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora te na industrijsku akciju u skladu

<p>s nacionalnim pravom i praksama, usklađenim s pravom Zajednice.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje dostavljaju pružatelji s poslovnim nastanom u državi članici.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti:</p> <p>(a) negospodarske usluge od općeg interesa;</p> <p>(b) financijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili osobne mirovine, vrijednosni papiri, investicijski fondovi, plaćanja i investicijska savjetovanja, uključujući usluge navedene u Prilogu I. Direktivi 2006/48/EZ;</p> <p>(c) elektroničke komunikacijske usluge i mreže te povezane resurse i usluge, vezano uz pitanja obuhvaćena direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 2</p>

<p>2002/22/EZ i 2002/58/EZ;</p> <p>(d) usluge na području prijevoza, uključujući lučke službe, koje ulaze u područje primjene glave V. Ugovora;</p> <p>(e) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;</p> <p>(f) zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira na to jesu li javne ili privatne;</p> <p>(g) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;</p> <p>(h) kockanje koje uključuje stavljanje novčanog pologa u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kasinima i klađenje;</p> <p>(i) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti, kako je određeno u članku 45. Ugovora;</p> <p>(j) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu ili privremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlašteni pružatelji ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;</p> <p>(k) usluge privatnog osiguranja;</p> <p>(l) usluge javnih bilježnika i ovrhovoditelja, koji su imenovani službenim vladinim aktom.</p>			
---	--	--	--

<p>3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na područje oporezivanja.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Odnos s važećim pravom Zajednice</p> <p>1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične struke, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te specifične sektore ili struke. To uključuje:</p> <p>(a) Direktivu 96/71/EZ;</p> <p>(b) Uredbu (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>(c) Direktivu Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja (23);</p> <p>(d) Direktivu 2005/36/EZ.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 3</p>

<p>međunarodnog privatnog prava, a posebno na one koji se primjenjuju u pogledu ugovornih ili izvanugovornih obveza, uključujući one koji jamče zaštitu potrošača, osiguranu propisima o zaštiti potrošača u zakonima na snazi u njihovoj državi članici.</p> <p>3. Države članice primjenjuju odredbe iz ove Direktive u skladu s propisima Ugovora o pravu poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se obično obavlja za naknadu, kako je spomenuto u članku 50. Ugovora;</p> <p>2. „pružatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja nudi ili pruža uslugu;</p> <p>3. „primatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili koja koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svaka pravna osoba, sukladno članku</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 4</p>

<p>48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;</p> <p>4. „država članica poslovnog nastana” je država članica na čijem državnom području pružatelj dotične usluge ima poslovni nastan;</p> <p>5. „poslovni nastan” je stvarno izvođenje gospodarske djelatnosti, kako je navedeno u članku 43. Ugovora, od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;</p> <p>6. „sustav ovlašćivanja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj mora slijediti da bi od nadležnog tijela dobio službenu ili implicitnu odluku o pristupu ili izvođenju uslužne djelatnosti;</p> <p>7. „zahtjev” je svaka obveza, zabrana, uvjet ili ograničenje koje je predviđeno zakonima ili drugim propisima država članica ili koje proizlazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri izvođenju svoje pravne nezavisnosti; propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju zahtjevima u smislu ove Direktive;</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>8. „prevladavajući razlozi od društvenog interesa” su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;</p> <p>9. „nadležno tijelo” je svako tijelo ili ustanova koja nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u državi članici, a posebno uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovne udruge ili druge profesionalne organizacije koje u okviru svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup ili izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>10. „država članica u kojoj se pruža usluga” je država članica u kojoj pružatelj s poslovnim nastanom u drugoj državi članici pruža uslugu;</p> <p>11. „regulirana struka” je profesionalna aktivnost ili skupina profesionalnih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. točke (a) Direktive 2005/36/EZ;</p> <p>12. „poslovna komunikacija” je svaka vrsta</p>			
---	--	--	--

<p>komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili imidža poduzeća, organizacije ili osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Sljedeće aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:</p> <p>(a) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti poduzeća, organizacija ili osoba, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;</p> <p>(b) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili imidžom poduzeća, organizacije ili osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade.</p>				
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>ADMINISTRATIVNO POJEDNOSTAVLJENJE</p> <p>Članak 5.</p> <p>Pojednostavljenje postupaka</p> <p>1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se koriste za pristup uslužnoj djelatnosti i njezino izvođenje.</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 5</p>

Ako postupci i formalnosti, ispitani sukladno ovom stavku, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih pojednostavljaju.

2. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija može uvesti usklađene obrasce na razini Zajednice. Oni će biti jednakovrijedni potvrdama, atestima ili drugoj zatraženoj dokumentaciji pružatelja.

3. Ako države članice zahtijevaju od pružatelja ili primatelja da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvaćaju svaki dokument iz druge države članice koji služi jednakoj svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili prijevod, osim u slučajevima predviđenim u drugim aktima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan prevladavajućim razlogom od društvenog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost.

Prvi podstavak ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika.

<p>4. Stavak 3. se ne primjenjuje na dokumente koji su navedeni u članku 7. stavku 2. i članku 50. Direktive 2005/36/EZ, članku 45. stavku 3., člancima 46., 49. i 50. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama <u>(24)</u>, članku 3. stavku 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija <u>(25)</u>, Prvoj direktivi Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera koje su radi zaštite interesa njihovih članova i drugih predviđene u državama članicama za društva u smislu članka 58. stavka 2. Ugovora, a s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera u čitavoj Zajednici <u>(26)</u>, te Jedanaestoj direktivi Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima objavljivanja podataka u vezi s podružnicama koje su u nekoj državi članici otvorile određene vrste trgovačkih društava na koje se primjenjuje pravo druge države <u>(27)</u>.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Jedinstvene kontaktne točke</p> <p>1. Države članice osiguravaju da na jedinstvenim kontaktnim točkama pružatelji usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti:</p> <p>(a) sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a posebno sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobivanje ovlaštenja nadležnih tijela, uključujući zahtjev za unos u registar, popis ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja;</p> <p>(b) sve zahtjeve za ovlaštenje, potrebne za izvođenje uslužnih djelatnosti.</p> <p>2. Uspostava jedinstvenih kontaktnih točaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlasti između tijela u okviru nacionalnih sustava.</p>	<p>Članak 166.</p> <p>1) Pravna i fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 163. točke 1. podtočki c) i d) i točke 2. i 3. ovoga Zakona može početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga.</p> <p>(2) Pravna i fizička osoba koja je ispunila uvjete za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 167. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka, takve usluge ne pruža trajno nije se dužna upisati u registar, ali je dužna prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6</p>
--	---	----------------------------	--

	<p>elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.</p> <p>(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da preko jedinstvenih kontaktnih točaka pružatelji i primatelji mogu lako doći do sljedećih informacija:</p> <p>(a) zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, a posebno u vezi s postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup i izvođenje uslužnih djelatnosti;</p> <p>(b) kontaktnih podataka putem kojih se mogu izravno kontaktirati nadležna tijela, uključujući pojediniosti o tijelima koja su odgovorna za pitanja u vezi s</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz Zakona o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6</p>

<p>izvođenjem uslužnih djelatnosti;</p> <p>(c)informacija o načinima i uvjetima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružateljima i uslugama;</p> <p>(d)izvanrednih pravnih lijekova koji su obično dostupni u slučaju spora između nadležnih tijela i pružatelja ili primatelja, između pružatelja i primatelja ili između pružatelja;</p> <p>(e)kontaktnih podataka udruženja ili organizacija, pored nadležnih tijela, od kojih pružatelji ili primatelji mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pružatelji i primatelji usluga mogu, na vlastiti zahtjev, od nadležnih tijela dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o načinu na koji se zahtjevi iz stavka 1. točke (a) obično tumače i primjenjuju. Takav savjet, prema potrebi, uključuje jednostavne postupne upute. Informacije se dostavljaju koristeći jednostavni i razumljivi jezik.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da su informacije i pomoć iz stavaka 1. i 2. jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu i putem elektroničkih sredstava te da se redovito ažuriraju.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela što brže odgovore na svaki zahtjev</p>			
--	--	--	--

<p>za informacijom ili pomoći iz stavaka 1. i 2. te da u slučaju nepravilnog ili neutemeljenog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnositelja zahtjeva.</p> <p>5. Države članice i Komisija poduzimaju prateće mjere da bi potakle jedinstvene kontaktne točke da informacije predviđene u ovom članku pružaju i na drugim jezicima Zajednice. To ne utječe na zakone država članica o uporabi jezika.</p> <p>6. Obveza nadležnih tijela da pomažu pružateljima i primateljima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opće informacije o načinu na koji se zahtjevi obično tumače i primjenjuju.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Postupci elektroničkim putem</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se svi postupci i formalnosti vezani uz pristup i izvođenje uslužne djelatnosti mogu lako ispuniti na daljinu i elektroničkim putem preko pripadajuće jedinstvene kontaktne točke i pri odgovarajućem nadležnom tijelu.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na</p>	<p>Članak 166.</p> <p>1) Pravna i fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 163. točke 1. podtočki c) i d) i točke 2. i 3. ovoga Zakona može početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga.</p> <p>(2) Pravna i fizička osoba koja je</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz Zakon o uslugama (NN 80/11) članak /članci 6</p>

<p>pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija usvaja detaljne propise za provođenje stavka 1. iz ovog članka radi lakše interoperabilnosti informatičkih sustava i korištenja elektroničkih postupaka između država članica, uzimajući u obzir zajedničke norme na razini Zajednice.</p>	<p>ispunila uvjete za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 167. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka, takve usluge ne pruža trajno nije se dužna upisati u registar, ali je dužna prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.</p> <p>(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.</p>		
--	---	--	--

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>SLOBODA POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Ovlaštenja</p> <p>Članak 9.</p> <p>Sustavi ovlašćivanja</p> <p>1. Pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti ne podliježe sustavu ovlašćivanja, osim ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) sustav ovlašćivanja nije diskriminirajući u odnosu na dotičnog pružatelja;</p> <p>(b) potreba za sustavom ovlašćivanja opravdava se prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) postavljeni cilj ne može se ostvariti manje strožim mjerama, a posebno zato što provođenje naknadne inspekcije ne bi bilo stvarno učinkovito jer je prekasno.</p> <p>2. U izvješću iz članka 39. stavka 1. države članice navode i obrazlažu svoje sustave ovlašćivanja pokazujući njihovu usklađenost sa stavkom 1. ovog članka.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 7
--	--	---------------	---

<p>3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sustava ovlašćivanja koje izravno ili neizravno uređuju drugi akti Zajednice.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Uvjeti za dodjelu ovlaštenja</p> <p>1. Sustavi ovlašćivanja temelje se na kriterijima koji sprečavaju nadležna tijela da samovoljno izvršavaju svoje ovlasti ocjenjivanja.</p> <p>2. Kriteriji iz stavka 1. su:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) nediskriminirajući; (b) opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz javni interes; (c) proporcionalni odgovarajućem cilju od javnog interesa; (d) jasni i nedvoznačni; (e) objektivni; (f) prethodno objavljeni; (g) transparentni i dostupni. <p>3. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja za novi poslovni nastan ne udvostručuju zahtjeve i kontrole koji su istovrijedni ili bitno usporedivi s obzirom na njihovu svrhu te kojima je pružatelj već bio podvrgnut u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 8, 9</p>

<p>drugoj ili istoj državi članici. Kontaktne točke iz članka 28. stavka 2. i pružatelj usluge pomažu nadležnom tijelu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi s tim zahtjevima.</p> <p>4. Ovo ovlaštenje pružatelju dopušta pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na cijelom državnom području, uključujući osnivanje agencija, društava kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo ovlaštenje za svaki poslovni nastan ili ograničenje ovlaštenja na određeni dio državnog područja nije opravdano prevladavajućim razlogom koji se odnosi na društveni interes.</p> <p>5. Ovlaštenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti za ovlašćivanje.</p> <p>6. Osim u slučaju dodjele ovlaštenja, svaka odluka nadležnih tijela, uključujući odbijanje ili ukidanje ovlaštenja, mora se u cijelosti obrazložiti i može biti predmet spora pred sudom ili drugim organima za pritužbe.</p> <p>7. Ovaj članak ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnoj ili regionalnoj razini, tijela država članica za dodjelu ovlaštenja.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Trajanje ovlaštenja</p> <p>1. Ovlaštenje koje se dodjeljuje pružatelju ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako:</p> <p>(a) se ovlaštenje automatski produljuje ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva;</p> <p>(b) je broj raspoloživih ovlaštenja ograničen zbog prevladavajućeg razloga od javnog interesa;</p> <p>ili</p> <p>(c) ako se vremensko ograničenje ovlaštenja može opravdati prevladavajućim razlogom od javnog interesa.</p> <p>2. Stavak 1. ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije ovlaštenje.</p> <p>3. Države članice zahtijevaju od pružatelja da pripadajuću kontaktnu točku iz članka 6. obavijesti o sljedećim promjenama:</p> <p>(a) osnivanju društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ovlašćivanja;</p> <p>(b) promjeni njegova položaja, zbog čega</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 10
---	--	---------------	--

<p>više nisu ispunjeni uvjeti za dobivanje ovlaštenja.</p> <p>4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da opozovu ovlaštenja, ako više nisu ispunjeni potrebni uvjeti.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Odabir između više kandidata</p> <p>1. Ako je broj raspoloživih ovlaštenja za danu djelatnost ograničen zbog oskudice prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju takav postupak odabira potencijalnih kandidata koji u potpunosti jamči nepristranost i transparentnost, što posebno uključuje prikladnu obavijest o pokretanju, provođenju i dovršenju postupka.</p> <p>2. U slučajevima iz stavka 1. ovlaštenje mora imati odgovarajuće vremensko ograničenje i ne smije biti predmet automatskog produljenja, a pružatelju kojem je upravo isteklo ovlaštenje ili bilo kojoj drugoj osobi koja je posebno povezana s tim pružateljem ne smije davati nikakvu prednost.</p> <p>3. Sukladno stavku 1. te člancima 9. i 10., prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, države članice uzimaju</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 11</p>

<p>u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i sigurnost zaposlenika i samozaposlenih osoba, zaštitu okoliša, očuvanje kulturne baštine i druge prevladavajuće razloge vezane uz društveni interes, u skladu s pravom Zajednice.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Postupci ovlašćivanja</p> <p>1. Postupci i formalnosti ovlašćivanja su jasni i unaprijed objavljeni, a podnositeljima zahtjeva moraju zajamčiti objektivno i nepristrano rješavanje njihovih zahtjeva.</p> <p>2. Postupci i formalnosti ovlašćivanja nemaju učinak odvracanja i nepotrebno ne kompliciraju ili odlažu dostavu usluge. Oni su lako dostupni, a svi troškovi koje podnositelji zahtjeva snose tijekom postupka su razumni i proporcionalni troškovima dotičnog postupka ovlašćivanja koje ne prekoračuju.</p> <p>3. Postupci i formalnosti ovlašćivanja podnositeljima zahtjeva jamče da će njihovi zahtjevi biti obrađeni što je prije moguće i, u svakom slučaju, u unaprijed određenom i objavljenom, razumnom roku. Taj rok započinje u trenutku kada se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 12, 13</p>

<p>dostavi sva dokumentacija. Nadležno tijelo može jedanput produljiti spomenuti rok za određeno vremensko razdoblje, ako to opravdava složenost predmeta. Produljenje i trajanje tog roka treba se propisno obrazložiti i dojaviti podnositelju zahtjeva prije isteka prvotnog roka.</p> <p>4. Ako se u određenom roku, koji može biti produljen u skladu sa stavkom 3., ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdanim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano prevladavajućim razlozima od društvenog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana.</p> <p>5. Za sve se zahtjeve u najkraćem roku potvrđuje prijem. U takvoj se potvrdi navodi sljedeće:</p> <p>(a) rok naveden u stavku 3.;</p> <p>(b) izvanredni pravni lijekovi na raspolaganju;</p> <p>(c) ako je potrebno, izjava da se u nedostatku odgovora u navedenom roku ovlaštenje smatra izdanim.</p> <p>6. U slučaju nepotpunog zahtjeva podnositelja se što prije obavješćuje da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o mogućim posljedicama na trajanje roka</p>				
---	--	--	--	--

<p>spomenutog u stavku 3.</p> <p>7. Ako se zahtjev odbaci zbog neusklađenosti sa zahtijevanim postupcima ili formalnostima, podnositelja se što prije obavješćuje o takvom odbacivanju.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Zahtjevi koji su predmet zabrane ili ocjenjivanja</p> <p>Članak 14.</p> <p>Zabranjeni zahtjevi</p> <p>Države članice ne uvjetuju pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem sljedećih zahtjeva:</p> <p>1. diskriminirajućih zahtjeva koji se izravno ili neizravno temelje na državljanstvu ili, u slučaju poduzeća, mjestu registriranog sjedišta, što posebno uključuje:</p> <p>(a) zahtjeve vezane uz državljanstvo pružatelja usluge, njegovog osoblja, imatelja poslovnog udjela ili članova uprave ili nadzornih tijela;</p> <p>(b) zahtjev da pružatelj usluge, njegovo osoblje, imatelji poslovnog udjela ili</p>	<p>Članak 166.</p> <p>(2) Pravna i fizička osoba koja je ispunila uvjete za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, može pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 167. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka, takve usluge ne pruža trajno nije se dužna upisati u registar, ali je dužna prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>članovi uprave ili nadzornih tijela imaju boravište na njihovom državnom području;</p> <p>2. zabrane poslovnog nastana u više država članica, upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica;</p> <p>3. ograničenja slobode pružatelja usluga da odabere između glavnog ili sekundarnog poslovnog nastana, a posebno obveze da pružatelj ima svoj glavni poslovni nastan na njihovom državnom području, ili ograničenja slobodnog odabira između poslovnog nastana u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri;</p> <p>4. uvjeta uzajamnosti s državom članicom u kojoj pružatelj već ima poslovni nastan, osim u slučaju uvjeta uzajamnosti predviđenih u aktima Zajednice o energiji;</p> <p>5. primjene ekonomskog ispitivanja na svaki pojedinačni slučaj, čime se ovlašćivanje uvjetuje dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutnih ekonomskih učinaka djelatnosti ili ocjenom primjerenosti djelatnosti s obzirom na ciljeve gospodarskog planiranja koje određuje nadležno tijelo; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji</p>	<p>kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.</p> <p>(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednake dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.</p> <p>Članak 168.</p> <p>3) Pravna i fizička osoba iz članka 166. stavka 2. ovoga Zakona dužna je uz zahtjev za upis u registar priložiti dokaz o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga u skladu s propisima države u kojoj ima poslovni nastan, a koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika.</p> <p>Članak 194.</p> <p>Dom socijalne skrbi može se osnovati kao:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. dječji dom 2. dom za odgoj 		
--	--	--	--

<p>prevladavajućih razloga od javnog interesa;</p> <p>6.izravnog ili neizravnog uključivanja konkurentnih operatora, također i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom ovlašćivanja ili usvajanja drugih odluka nadležnih tijela, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog tijela; ova se zabrana ne odnosi na savjetovanja s organizacijama, kao što su gospodarske komore ili socijalni partneri, o pitanjima koja nisu vezana uz pojedinačne zahtjeve za ovlaštenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti;</p> <p>7.obveze pružanja ili sudjelovanja u financijskom jamstvu ili zaključivanja osiguranja kod pružatelja ili tijela s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. To ne utječe na mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili financijsko jamstvo kao takvo i ne utječe na zahtjeve u vezi sa sudjelovanjem u zajedničkom obaveznom osiguranju, na primjer za članove profesionalnih tijela ili organizacija;</p> <p>8.obveze prethodne registracije, za dano razdoblje, u registrima koji se vode na njihovom državnom području ili obveze prethodnog izvođenja djelatnosti za dano razdoblje na njihovom državnom području.</p>	<p>3. centar za odgoj i obrazovanje</p> <p>4. centar za rehabilitaciju</p> <p>5. centar za pružanje usluga u zajednici</p> <p>6. dom za intenzivnu skrb</p> <p>7. dom za starije osobe.</p> <p>Članak 195.</p> <p>(1) Republika Hrvatska, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna ili fizička osoba mogu osnovati dom socijalne skrbi pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.</p> <p>(2) Ako Republika Hrvatska osniva dom socijalne skrbi osnivačka prava i dužnosti u ime osnivača ostvaruje Ministarstvo.</p>		
---	--	--	--

Članak 213.

(1) Centar za pomoć u kući je ustanova socijalne skrbi koja se osniva za pružanje svih ili pojedinih aktivnosti usluge pomoći u kući iz članka 104. ovoga Zakona.

(2) Centar za pomoć u kući mogu osnovati jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb, vjerska zajednica, trgovačko društvo, udruga i druga domaća i strana pravna i fizička osoba pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju ustanove.

Članak 226.

Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba koja pored obavljanja druge djelatnosti, za koju je upisana u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u

skladu s posebnim propisima, pruža socijalne usluge, dužna ih je pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom

Članak 232.

(2) Stranci mogu pružati usluge u obiteljskom domu prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj ako, osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka, ispunjavaju uvjet znanja hrvatskog jezika najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge u obiteljskom domu.

(3) Uvjet znanja hrvatskog jezika iz stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na fizičke osobe državljanke država članice Europske unije i država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koji usluge u obiteljskom domu pružaju izvan mreže socijalnih usluga.

Članak 235.

	<p>(3) Stranci mogu obavljati usluge savjetovanja u savjetovalištu prema propisima koji uređuju rad stranaca u Republici Hrvatskoj ako, osim uvjeta iz stavka 1. i 2. ovoga članka, ispunjavaju uvjet znanja hrvatskog jezika najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge savjetovanja.</p> <p>(4) Uvjet znanja hrvatskog jezika iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na fizičke osobe državljane država članica Europske unije i država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koji usluge savjetovanja u savjetovalištu pružaju izvan mreže socijalnih usluga.</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti</p> <p>1. Države članice ispituju predviđa li njihov pravni sustav neki od zahtjeva iz stavka 2. i osiguravaju da su svi takvi zahtjevi usklađeni s uvjetima iz stavka 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise da bi se uskladili s tim uvjetima.</p> <p>2. Države članice ispituju je li u njihovom pravnom sustavu pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti uvjetovano ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminirajućih zahtjeva:</p> <p>(a) kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a posebno u obliku granica koje se utvrđuju s obzirom na populaciju ili minimalnu geografsku udaljenost između pružatelja usluga;</p> <p>(b) obveze da pružatelj usluge ima posebni pravni oblik;</p> <p>(c) zahtjeva koji se odnose na dioničarstvo poduzeća;</p> <p>(d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih u drugim aktima Zajednice, koji određenim pružateljima osiguravaju pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti zbog njezine specifične prirode;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 14
--	--	---------------	--

<p>(e) zabrane više od jednog poslovnog nastana na državnom području iste države;</p> <p>(f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenika;</p> <p>(g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa s kojima se pružatelj usluge mora uskladiti;</p> <p>(h) obveze pružatelja da zajedno sa svojom uslugom dostavlja i druge specifične usluge.</p> <p>3. Države članice provjeravaju da zahtjevi iz stavka 2. ispunjavaju sljedeće uvjete:</p> <p>(a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti mjesto registriranog sjedišta za poduzeća;</p> <p>(b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa;</p> <p>(c) proporcionalnosti: zahtjevi moraju biti prikladni za sigurno ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje strožim mjerama kojima se postiže isti rezultat.</p> <p>4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se na zakonodavstvo u području usluga od općeg gospodarskog interesa u onoj mjeri</p>			
---	--	--	--

<p>u kojoj primjena tih stavaka ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebne zadaće koja im je povjerena.</p> <p>5. U izvješću o međusobnom ocjenjivanju, predviđenom u članku 39. stavku 1., države članice navode sljedeće:</p> <p>(a) zahtjeve koje namjeravaju zadržati te razloge na temelju kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;</p> <p>(b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi.</p> <p>6. Od 28. prosinca 2006. države članice ne smiju uvesti ni jedan novi zahtjev sličan onima iz stavka 2., osim ako spomenuti zahtjev ispunjava uvjete iz stavka 3.</p> <p>7. Države članice obavješćuju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima u kojima se određuju zahtjevi iz stavka 6. zajedno s obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija dostavlja obavijest drugim državama članicama o dotičnim odredbama. Takva obavijest ne smije spriječiti države članice da usvoje takve odredbe.</p> <p>U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavijesti Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva s pravom Zajednice i, prema potrebi, usvaja odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da se</p>			
---	--	--	--

<p>suzdrži od njihova usvajanja ili da ih ukine.</p> <p>Dostavom obavijesti o nacrtu nacionalnog zakona u skladu s Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obveza izvješćivanja predviđena u ovoj Direktivi.</p>				
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>SLOBODNO KRETANJE USLUGA</p> <p>ODJELJAK 1.</p> <p>Sloboda pružanja usluga i povezana odstupanja</p> <p>Članak 16.</p> <p>Sloboda pružanja usluga</p> <p>1. Države članice poštuju pravo pružatelja usluga da djeluju u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan.</p> <p>Država članica u kojoj se pruža usluga osigurava slobodni pristup i slobodno izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području.</p> <p>Države članice ne smiju uvjetovati pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela:</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 14., 15</p>

- (a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih osoba, državu članicu poslovnog nastana;
- (b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;
- (c) proporcionalnosti: zahtjev mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja.

2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, namećući neki od sljedećih zahtjeva:

- (a) obvezu da pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području;
- (b) obvezu da pružatelj dobije ovlaštenje od njihovih nadležnih tijela, uključujući unos u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja na njihovom državnom području, osim u slučajevima predviđenim u ovoj Direktivi ili drugim aktima prava Zajednice;
- (c) zabranu da pružatelj uspostavi neki oblik ili vrstu infrastrukture na njihovom državnom području,

<p>uključujući ured ili kancelariju potrebnu za dostavljanje navedenih usluga;</p> <p>(d) primjenu specifičnih ugovornih sporazuma između pružatelja i primatelja, kojima se samozaposlenim osobama sprečava ili ograničava pružanje usluga;</p> <p>(e) obvezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdan od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti;</p> <p>(f) zahtjeve koji utječu na uporabu opreme i materijala koji čine sastavni dio dostavljene usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih standarda na radnome mjestu;</p> <p>(g) ograničenja slobode pružanja usluga iz članka 19.</p> <p>3. Državi članici u koju se pružatelj preseli nije zabranjeno uvođenje zahtjeva u pogledu pružanja uslužne djelatnosti, ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša te usklađeni sa stavkom 1. Toj se državi članici također ne zabranjuje da u skladu s pravom Zajednice primijeni svoje propise o uvjetima zapošljavanja uključujući one predviđene u kolektivnim sporazumima.</p>			
--	--	--	--

<p>4. Nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima na razini Zajednice, Komisija do 28. prosinca 2011. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ovog članka, u kojem razmatra potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga</p> <p>Članak 16. ne primjenjuje se na:</p> <p>1. usluge od općeg gospodarskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog:</p> <p>(a) u poštanskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluge (28);</p> <p>(b) u elektroenergetskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/54/EZ (29) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električnom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 16</p>

<p>energijom;</p> <p>(c) u plinskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima unutarnjeg tržišta prirodnog plina (30);</p> <p>(d) usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda;</p> <p>(e) usluge gospodarenja otpadom;</p> <p>2. pitanja iz Direktive 96/71/EZ;</p> <p>3. pitanja iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (31);</p> <p>4. pitanja iz Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1997. o učinkovitom ostvarivanju slobode pružanja odvjetničkih usluga (32);</p> <p>5. aktivnosti sudskog istjerivanja dugova;</p> <p>6. pitanja iz glave II. Direktive 2005/36/EZ te zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku;</p> <p>7. pitanja iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71;</p> <p>8. što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem osoba i njihovim stalnim boravištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih tijela države članice u kojoj se</p>				
--	--	--	--	--

<p>pruža usluga, koje su korisnici dužni ispuniti;</p> <p>9.što se tiče državljana trećih zemalja koji putuju u drugu državu članicu radi pružanja usluge, mogućnost država članica da od državljana trećih zemalja, koji nisu obuhvaćeni režimom međusobnog priznavanja iz članka 21. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (33), zahtijevaju vizu ili boravišnu dozvolu ili mogućnost da od državljana trećih zemalja zahtijevaju da se u trenutku svog ulaska ili nakon ulaska prijave nadležnom tijelu države članice u kojoj se pruža usluga;</p> <p>10.u vezi s pošiljkama otpada, pitanja iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (34);</p> <p>11.autorska i srodna prava te prava iz Direktive Vijeća 87/54/EEZ od 16. prosinca 1986. o pravnoj zaštiti topografija poluvodičkih proizvoda (35) i Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (36) te prava industrijskog vlasništva;</p> <p>12.akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;</p>			
--	--	--	--

<p>13.pitanja iz Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o obveznim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (37);</p> <p>14.registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi članici;</p> <p>15.odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući vrstu ugovora, koje se određuju u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Odstupanja u pojedinačnim slučajevima</p> <p>1. Odstupajući od članka 16. i isključivo u izvanrednim okolnostima država članica može, u odnosu na pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, poduzeti mjere vezane uz sigurnost usluga.</p> <p>2. Mjere predviđene u stavku 1. mogu se poduzeti jedino ako se poštuje postupak uzajamne pomoći iz članka 35. te ispune sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)nacionalne odredbe, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini Zajednice u području sigurnosti usluga;</p> <p>(b)mjere predviđaju viši stupanj zaštite</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 17</p>

<p>primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država članica poslovnog nastana u skladu sa svojim nacionalnim odredbama;</p> <p>(c) država članica poslovnog nastana nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne u usporedbi s onima iz članka 35. stavka 2.;</p> <p>(d) mjere su proporcionalne.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe, predviđene u aktima Zajednice, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.</p>			
<p>ODJELJAK 2.</p> <p>Prava primatelja usluga</p> <p>Članak 19.</p> <p>Zabranjena ograničenja</p> <p>Države članice ne smiju primatelju postaviti zahtjeve koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, a posebno sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) obvezu da pribavi ovlaštenje od nadležnih tijela ili da podnese izjavu pri takvim tijelima;</p> <p>(b) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 19</p>

<p>da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili zbog lokacije mjesta na kojem se pružaju usluge.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>Nediskriminacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primatelj usluge ne podliježe diskriminirajućim zahtjevima na temelju svog državljanstva ili mjesta boravišta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da opći uvjeti pristupa usluzi, koje pružatelj stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminirajuće odredbe s obzirom na državljanstvo ili mjesto boravišta primatelja, ali ne isključuju mogućnost da se predvide različiti uvjeti pristupa ako su te razlike izravno opravdane objektivnim kriterijima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 19</p>

<p>Članak 21.</p> <p>Pomoć primateljima usluga</p> <p>1. Države članice osiguravaju da u državi članici svog boravišta primatelji usluga mogu dobiti sljedeće informacije:</p> <p>(a)informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi s pristupom i izvođenjem uslužnih djelatnosti, a posebno onih vezanih uz zaštitu potrošača;</p> <p>(b)opće informacije o izvanrednim pravnim lijekovima na raspolaganju u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;</p> <p>(c)kontaktne podatke udruženja ili organizacija, uključujući Europsku mrežu centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.</p> <p>Savjet nadležnih tijela, prema potrebi, uključuje jednostavne i postupne upute. Pomoć i informacije moraju biti jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu, uključujući putem elektroničkih sredstava, te redovito ažurirane.</p> <p>2. Odgovornost za izvođenje zadaće iz stavka 1. države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontaktne točke ili na druga</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 21
--	--	---------------	--

tijela, kao što su centri iz Europske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Europski informacijski centri.

Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama.

3. Radi zadovoljavanja zahtjeva iz stavaka 1. i 2. tijelo kojem se obrati primatelj usluge prema potrebi kontaktira relevantno tijelo dotične države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje zatražene informacije tijelu koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primatelju. Države članice osiguravaju da se ta tijela međusobno pomažu i poduzimaju sve potrebne mjere za njihovu učinkovitu suradnju. Države članice zajedno s Komisijom usvajaju praktična rješenja za provedbu stavka 1.

4. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja mjere za provođenje stavaka 1., 2. i 3. iz ovog članka navodeći tehničke mehanizme za razmjenu informacija između tijela različitih država članica te posebno mehanizme za interoperabilnost informatičkih sustava uzimajući u obzir zajedničke norme.

<p>POGLAVLJE V.</p> <p>KVALITETA USLUGA</p> <p>Članak 22.</p> <p>Informacije o pružateljima i njihovim uslugama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da primateljima usluga pružatelji stave na raspolaganje sljedeće informacije:</p> <p>(a) naziv pružatelja, njegov pravni status i oblik, adresu poslovnog nastana i podatke za brzo kontaktiranje i prema potrebi neposredno komuniciranje elektroničkim putem;</p> <p>(b) ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom sličnom registru, naziv spomenutog registra i registracijski broj pružatelja ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru;</p> <p>(c) ako djelatnost podliježe sustavu ovlašćivanja, pojedivosti o</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 228., 231., 250</p>

<p>relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki;</p> <p>(d) ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (38);</p> <p>(e) za regulirane struke, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je postignuta ta titula;</p> <p>(f) opće uvjete i klauzule koje koristi pružatelj, ako postoje;</p> <p>(g) postojanje ugovornih klauzula koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;</p> <p>(h) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;</p> <p>(i) cijenu usluge, ako pružatelj unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;</p> <p>(j) glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta;</p> <p>(k) osiguranje ili jamstva navedena u članku 23. stavku 1., a posebno kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.</p>				
--	--	--	--	--

2. Prema odabiru pružatelja usluga države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1.:

- (a) pružatelj dostavlja na vlastitu inicijativu;
- (b) budu lako dostupne primatelju na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor;
- (c) budu lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;
- (d) budu sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.

3. Države članice osiguravaju da na zahtjev primatelja pružatelji dostave sljedeće dodatne informacije:

- (a) ako za određenu vrstu usluge pružatelj nije unaprijed odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati točna cijena, način izračuna cijene tako da je primatelj može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu;
- (b) za regulirane struke, uputu na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;
- (c) informacije o njihovim

<p>multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom te informacije o mjerama koje se poduzimaju da bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružatelj detaljno opisuje svoje usluge;</p> <p>(d) sva pravila ponašanja kojima podliježe pružatelj i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;</p> <p>(e) ako pružatelj podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružatelj navodi načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima uporabe izvansudskog rješavanja sporova.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da informacije koje je pružatelj obvezan dostaviti u skladu s ovim poglavljem budu dostupne ili priopćene jasno, nedvoznačno i pravovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne sklapa pisani ugovor, prije pružanja usluge.</p> <p>5. Zahtjevi o informiranju, predviđeni u ovom poglavlju, dopunjuju zahtjeve koji</p>			
---	--	--	--

<p>su već predviđeni u zakonodavstvu Zajednice i ne sprečavaju države članice da uvedu dodatne zahtjeve o informacijama koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području.</p> <p>6. Prema postupku iz članka 40. stavka 2. Komisija može navesti sadržaj informacija predviđenih u stavcima 1. i 3. iz ovog članka u skladu sa specifičnom prirodom određenih djelatnosti i može navesti praktična sredstva za provođenje stavka 2. ovog članka.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Osiguranje i jamstva profesionalne odgovornosti</p> <p>1. Države članice mogu osigurati da pružatelji čije usluge predstavljaju izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja, zakluče osiguranje profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i stupnju opasnosti, ili da predvide jamstvo ili slično rješenje koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na njihovu svrhu.</p> <p>2. Ako pružatelj ima poslovni nastan na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 22

<p>njihovom državnom području, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje ili jamstvo profesionalne odgovornosti ako je u drugoj državi članici u kojoj već ima poslovni nastan pružatelj već pokriven jamstvom koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti države članice mogu zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih aspekata.</p> <p>Ako od pružatelja s poslovnim nastanom na svom državnom području država članica zahtijeva potpisivanje osiguranja profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, ta država članica kao dostatni dokaz prihvaća potvrde takvog osiguranja, izdane od kreditnih institucija i osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne utječu na profesionalna osiguranja ili jamstvene aranžmane predviđene u drugim aktima Zajednice.</p> <p>4. Radi provedbe stavka 1. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 40. stavka 2., uspostaviti popis usluga koje pokazuju obilježja iz stavka 1. ovog članka. Komisija može također, u</p>			
---	--	--	--

skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da se ona dopuni uspostavom zajedničkih kriterija za određivanje primjerenog osiguranja ili jamstava iz stavka 1. ovog članka s obzirom na vrstu i opseg rizika.

5. Za potrebe ovog članka

- „izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge,
- „zdravlje i sigurnost” znači sprečavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja ili treće osobe,
- „financijska sigurnost” znači sprečavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja,
- „osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i prema potrebi trećim stranama, koje proizlaze iz pružanja usluge.

<p>Članak 24.</p> <p>Poslovne komunikacije reguliranih struka</p> <p>1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija reguliranih struka.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da poslovne komunikacije reguliranih struka poštuju profesionalne propise, usklađene s pravom Zajednice, koji se sukladno specifičnoj prirodi struke posebno odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo i integritet te na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa te proporcionalni.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 23
<p>Članak 25.</p> <p>Multidisciplinarne djelatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pružatelji ne podliježu zahtjevima koji ih obvezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko izvođenje različitih djelatnosti.</p> <p>Međutim, takvim zahtjevima mogu podlijegati sljedeći pružatelji usluga:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 24

<p>(a) regulirane struke, ako su ti zahtjevi opravdani da bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake struke, te ako su ti zahtjevi potrebni da bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost;</p> <p>(b) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili pokusa, ako su ti zahtjevi potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.</p> <p>2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti između pružatelja iz točaka (a) i (b) iz stavka 1. ovlaštene, države članice osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) sprečavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;</p> <p>(b) osiguranje potrebne neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;</p> <p>(c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.</p> <p>3. U izvješću spomenutom u članku 39. stavku 1. države članice navode koji pružatelji usluga podliježu zahtjevima iz stavka 1. ovog članka, sadržaj tih zahtjeva i razloge na temelju kojih ih smatraju</p>			
---	--	--	--

opravdanima.			
<p>Članak 26.</p> <p>Politika kvalitete usluga</p> <p>1. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se pružatelji usluga potiču da na dobrovoljnoj osnovi osiguraju kvalitetu usluga, a posebno koristeći neke od sljedećih metoda:</p> <p>(a)certificiranje ili ocjenu njihovih djelatnosti od strane neovisnih ili akreditiranih tijela;</p> <p>(b)sastavljanje vlastite povelje o kvaliteti ili sudjelovanje u poveljama o kvaliteti ili oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na razini Zajednice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su informacije o značenju određenih znakova i kriterijima za stavljanje znakova ili drugih oznaka kvalitete usluga lako dostupne pružateljima i primateljima usluga.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja

3. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, trgovačke komore, udruženja obrtnika i udruženja potrošača na njihovom državnom području potiču na suradnju na razini Zajednice radi promicanja kvalitete pružanja usluga, posebno kroz pojednostavljenje ocjenjivanja osposobljenosti pružatelja.

4. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere za poticanje razvoja neovisnog ocjenjivanja u pogledu kvalitete i manjkavosti u pružanju usluga, posebno od strane udruženja potrošača, te razvoja komparativnih pokusa ili testiranja na razini Zajednice i priopćavanja rezultata.

5. U suradnji s Komisijom države članice potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem pojednostavljenja sukladnosti usluga koje se pružaju u različitim državama članicama, informiranosti primatelja i kvalitete pružanja usluga.

<p>Članak 27.</p> <p>Rješavanje sporova</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga dostave svoje kontaktne podatke, a posebno poštansku adresu, broj telefaksa ili e-mail adresu i telefonski broj, na koje svi primatelji, uključujući one s boravištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružatelji usluga daju svoju službenu adresu, ako ta nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju.</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz prvog podstavka i ulože sve napore da bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere prema kojima su pružatelji usluga obvezni dokazati usklađenost s obvezama o pružanju informacija iz ove Direktive te dokazati točnost tih informacija.</p> <p>3. Ako je za izvršavanje sudske odluke potrebno financijsko jamstvo, države članice priznaju jednakovrijedna jamstva</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 262., 263., 264
--	--	---------------	--

izdana od kreditne institucije ili osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti ovlaštene u državi članici u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, a takvi osiguravatelji, ako je primjereno, u skladu s Prvom direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog neživotnog osiguranja (39) te Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (40).

4. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji koji podliježu pravilima ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova o tome obavijeste primatelja i da taj podatak navedu u svim dokumentima koji detaljno predstavljaju njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uvjetima uporabe tog mehanizma.

<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>ADMINISTRATIVNA SURADNJA</p> <p>Članak 28.</p> <p>Međusobna pomoć – opće obveze</p> <p>1. Države članice si međusobno pomažu i uvode mjere za učinkovitu suradnju da bi se osigurao nadzor pružatelja i njihovih usluga.</p> <p>2. Za potrebe ovog poglavlja države članice imenuju jedno ili više kontaktnih mjesta, čiji se kontaktni podaci dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis kontaktnih mjesta.</p> <p>3. Zahtjevi za informacijama te zahtjevi za provođenje provjera, inspekcije i istrage u okviru ovog poglavlja moraju se prikladno obrazložiti posebno navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se jedino u onu svrhu za koju su zatražene.</p> <p>4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih tijela druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji s poslovnim nastanom na njihovom državnom području svojim nadležnim tijelima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 266
--	--	---------------	--

u skladu s nacionalnim zakonodavstvom.

5. U slučaju poteškoća pri ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili pri izvođenju provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja.

6. U najkraćem mogućem roku države članice elektroničkim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija.

7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji i koji su na raspolaganju nadležnim tijelima na njihovom državnom području mogu pod jednakim uvjetima konzultirati jednakovrijedna nadležna tijela drugih država članica.

8. Države članice izvješćuju Komisiju o slučajevima kada druge države članice ne ispune svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija prema potrebi poduzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz članka 226. Ugovora, da bi osigurala da dotične države članice ispunjavaju svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija povremeno izvješćuje države članice o provođenju odredbi u pogledu

međusobne pomoći.			
<p>Članak 29.</p> <p>Međusobna pomoć – opće obveze države članice poslovnog nastana</p> <p>1. Što se tiče pružatelja koji pružaju usluge u drugoj državi članici, na njezin zahtjev država članica poslovnog nastana dostavlja informacije o pružateljima s poslovnim nastanom na njezinom državnom području i posebno potvrđuje da pružatelj ima poslovni nastan na njezinom državnom području i da prema njezinim saznanjima ne obavlja svoje djelatnosti na nezakonit način.</p> <p>2. Na zahtjev druge države članice država članica poslovnog nastana provodi provjere, inspekcije i istrage te obavješćuje drugu državu članicu o rezultatima i eventualnim poduzetim mjerama. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikkladnijih mjera za</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 271

<p>svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev druge države članice.</p> <p>3. Ako država članica poslovnog nastana dođe do stvarnog saznanja da se pružatelj s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, koji pruža usluge u drugim državama članicama, ponaša ili izvodi specifična djela koja bi prema njezinim saznanjima mogla ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu, o tome što prije obavješćuje sve druge države članice i Komisiju.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Nadzor države članice poslovnog nastana u slučaju privremenog premještanja pružatelja u drugu državu članicu</p> <p>1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni člankom 31. stavkom 1., država članica poslovnog nastana osigurava da se sukladnost s njezinim zahtjevima nadzire u skladu s ovlastima za nadzor predviđenim u nacionalnom zakonodavstvu, a posebno kroz nadzorne mjere na mjestu poslovnog nastana pružatelja.</p> <p>2. Država članica poslovnog nastana ne uzdržava se od poduzimanja nadzornih ili provedbenih mjera na svom državnom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 266., 267</p>

<p>području zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici.</p> <p>3. Obveza iz stavka 1. ne povlači za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da provede činjenične provjere i nadzor na državnom području države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, u skladu s člankom 31., takve provjere i nadzor izvode tijela države članice u kojoj pružatelj privremeno obavlja svoju djelatnost.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Nadzor države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog premještanja pružatelja</p> <p>1. U skladu s nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati sukladno članku 16. ili 17., država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružatelja na svojem državnom području. U skladu s pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga:</p> <p>(a) poduzima potrebne mjere da bi osigurala da pružatelj ispunjava zahtjeve u vezi s pristupom i izvođenjem djelatnosti;</p> <p>(b) provodi potrebne provjere, inspekcije i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 267</p>

istrage radi nadzora usluge.

2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stavka 1., ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružatelj privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema poslovni nastan, nadležna tijela te države članice sudjeluju u nadzoru pružatelja u skladu sa stavicima 3 i 4.

3. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga izvode potrebne provjere, inspekcije i istrage da bi se osigurao učinkovit nadzor države članice poslovnog nastana. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti, koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev države članice poslovnog nastana.

4. Nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga mogu na vlastitu inicijativu provesti neposredne provjere, inspekcije i istrage, pod uvjetom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminirajuće, da se ne temelje na činjenici da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, i da su proporcionalne.

<p>Članak 32.</p> <p>Mehanizmi upozoravanja</p> <p>1. Ako država članica dozna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na njezinom državnom području ili državnom području drugih država članica, o tome što prije obavješćuje državu članicu poslovnog nastana, druge uključene države članice i Komisiju.</p> <p>2. Radi provođenja stavka 1. Komisija potiče i sudjeluje u djelovanju Europske mreže tijela država članica.</p> <p>3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja i redovito ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stavka 2. ovog članka.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 28
<p>Članak 33.</p> <p>Informacije o dobrom glasu pružatelja</p> <p>1. Na zahtjev nadležnog tijela druge države članice i u skladu sa svojim nacionalnim pravom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, kaznenim sankcijama i odlukama o nesolventnosti ili prijevernom stečaju, koje su u odnosu na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 31

pružatelja poduzela njihova nadležna tijela i koje su neposredno vezane uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja. Država članica koja dostavlja takve informacije o tome obavješćuje pružatelja.

Zahtjev podnesen u skladu s prvim podstavkom mora se dužno opravdati, a posebno s obzirom na razloge traženja informacija.

2. O sankcijama i mjerama iz stavka 1. izvještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih provedbenih odluka iz stavka 1., država članica koja dostavlja informacije navodi radi li se o konačnoj odluci ili je na nju uložena žalba. U tom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke o žalbi.

Povrh toga, država članica navodi odredbe nacionalnog prava na temelju kojih je pružatelj proglašen krivim ili kažnjen.

3. Provedba stavaka 1. i 2. mora poštovati propise o dostavljanju osobnih podataka i prava zajamčena osobama koje su proglašene krivima ili kažnjene u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih tijela. Sve pripadajuće informacije, koje su javne,

<p>moraju biti dostupne potrošačima.</p>			
<p>Članak 34.</p> <p>Prateće mjere</p> <p>1. U suradnji s državama članicama Komisija uspostavlja elektronički sustav za razmjenu informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacijske sustave.</p> <p>2. Uz pomoć Komisije države članice poduzimaju prateće mjere da bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za provedbu međusobne pomoći te njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičnu i kompjutersku obuku.</p> <p>3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi organizacije razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Uređuje surad u IMI sustavu administrativne suradnje država članica EU-a.</p>

<p>Članak 35.</p> <p>Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja</p> <p>1. Ako država članica namjerava provesti neku mjeru sukladno članku 18., primjena postupka iz stavaka 2. do 6. ovog članka ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i djelovanja u okviru kaznene istrage.</p> <p>2. Država članica iz stavka 1. traži od države članice poslovnog nastana da poduzme mjere u odnosu na pružatelja te dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja.</p> <p>U najkraćem mogućem roku država članica poslovnog nastana provjerava obavlja li pružatelj svoju djelatnost zakonito te ispituje činjenice na kojima se temelji zahtjev. Potom u najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavješćuje o poduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nisu poduzete nikakve mjere.</p> <p>3. Nakon priopćenja države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno u drugom podstavku stavka 2., država članica koja je podnijela zahtjev obavješćuje Komisiju i državu članicu</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Radi se o odredbi koja nije primjenjiva u konkretnom slučaju obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava.</p>
---	--	----------------------------------	--

poslovnog nastana o svoji namjeri da poduzme odgovarajuće mjere te navodi sljedeće:

(a)razloge na temelju kojih smatra da su mjere koje je poduzela ili predvidjela država članica poslovnog nastana neprikladne;

(b)razloge na temelju kojih smatra da mjere koje namjerava poduzeti ispunjavaju uvjete iz članka 18.

4. Mjere se ne smiju poduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostave priopćenja iz stavka 3.

5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev da poduzme dotične mjere nakon isteka razdoblja navedenog u stavku 4., u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Zajednice.

Ako Komisija zaključi da mjere nisu u skladu s pravom Zajednice, donosi odluku u kojoj od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od poduzimanja predloženih mjera ili da hitno prekine provedbu tih mjera.

6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava poduzeti mjeru može odstupati od stavaka 2., 3. i 4. Tada, u

<p>najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana te navodi razloge na temelju kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Provedbene mjere</p> <p>U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., Komisija usvaja provedbene mjere namijenjene izmjeni elemenata koji nisu ključni ovog poglavlja, tako da ga dopuni navodeći rokove predviđene u člancima 28. i 35. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija također usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica elektroničkim putem te posebno usvaja odluke o interoperabilnosti informacijskih sustava.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu nije potrebno preuzeti jer se radi o provedbenim mjerama Komisije.</p>
<p>PODLAVLJE VII.</p> <p>PROGRAM KONVERGENCIJE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Pravila ponašanja na razini Zajednice</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe Direktive s obzirom na to da u odnosu na Prijedlog zakona jedino obavljanje djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava podliježe pravilima iz ove Direktive.</p>

<p>1. U suradnji s Komisijom i u skladu s pravom Zajednice države članice poduzimaju prateće mjere kojima posebno potiču profesionalna tijela, organizacije i udruge da na razini Zajednice sastave pravila ponašanja da bi se pojednostavilo pružanje usluga ili poslovni nastan pružatelja u drugoj državi članici.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pravila ponašanja iz stavka 1. budu dostupna na daljinu elektroničkim putem.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Dodatno usklađivanje</p> <p>Do 28. prosinca 2010. Komisija ocjenjuje mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje na sljedećim područjima:</p> <p>(a) pristupu djelatnosti sudskog utjerivanja dugova;</p> <p>(b) uslugama privatne zaštite te prijevoza gotovine i dragocjenosti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.</p>

<p>Članak 39.</p> <p>Međusobno ocjenjivanje</p> <p>1. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji predaju izvješće o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama:</p> <p>(a) članku 9. stavku 2. o sustavima ovlašćivanja;</p> <p>(b) članku 15. stavku 5. o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja;</p> <p>(c) članku 25. stavku 3. o multidisciplinarnim djelatnostima.</p> <p>2. Izvješća iz stavka 1. Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihova prijema dostavljaju svoje primjedbe u vezi sa svim izvješćima. U istom roku Komisija se o tim izvješćima savjetuje sa zainteresiranim stranama.</p> <p>3. Komisija predstavlja izvješća i primjedbe država članica Odboru iz članka 40. stavka 1., koji iznosi svoje primjedbe.</p> <p>4. U svjetlu primjedbi predviđenih u stavcima 2. i 3., Komisija najkasnije do 28. prosinca 2010. Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja sažeto izvješće, uz koje prema potrebi prilaže prijedloge za</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje jer se ovom odredbom uređuju obveze izvješćivanja Europske komisije o pitanjima usklađenosti s ovom Direktivom, te notifikacije novih zahtjeva prema nacionalnom propisu.</p>
---	--	----------------------------------	--

<p>daljnje inicijative.</p> <p>5. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji dostavljaju izvješće o nacionalnim zahtjevima, čija primjena ulazi u područje primjene članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterije iz članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice.</p> <p>Nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u gornjem tekstu, zajedno s njihovim obrazloženjem.</p> <p>Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama. To priopćenje ne sprečava države članice da usvoje dotične odredbe. Komisija na to svake godine izrađuje analizu i smjernice za primjenu tih odredbi u kontekstu ove Direktive.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 40.</p> <p>Odborski postupak</p> <p>1. Komisiji pomaže odbor.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8. Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.</p> <p>3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovu odredbu s obzirom na njen sadržaj nije potrebno preuzeti.</p>
<p>Članak 41.</p> <p>Klauzula o preispitivanju</p> <p>Do 28. prosinca 2011. i potom svake tri godine Europskom parlamentu i Vijeću Komisija dostavlja cjelovito izvješće o primjeni ove Direktive. U skladu s člankom 16. stavkom 4. izvješće se posebno odnosi na primjenu članka 16. U njemu se također razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su isključena iz područja primjene ove Direktive. Uz izvješće se prema potrebi prilažu prijedlozi za izmjenu te Direktive s ciljem konačnog oblikovanja unutarnjeg</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom da uređuje obvezu Europske komisije da podnese Europskom parlamentu i Vijeću periodička izvješća o primjeni ove Direktive.</p>

tržišta usluga.			
<p>Članak 42.</p> <p>Izmjena Direktive 98/27/EZ</p> <p>U Prilogu Direktivi 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (41) dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„13. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)”.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj.
<p>Članak 43.</p> <p>Zaštita osobnih podataka</p> <p>Provedba i primjena ove Direktive, a posebno odredaba o nadzoru, poštuje propise o zaštiti osobnih podataka iz direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o autorskom pravu i srodnim pravima (NN 111/2021) članak/članci 265

<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 44.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 28. prosinca 2009.</p> <p>One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj</p>
<p>Članak 45.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje ove odredbe s obzirom na njen sadržaj</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Ciljevi</p> <p>1. Cilj ove Direktive je osigurati da žrtve kaznenih djela dobiju odgovarajuće informacije, potporu i zaštitu i da im bude omogućeno sudjelovanje u kaznenim postupcima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 51/12, 143/12, 55/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci članci 6., 16., 43.a, 44., 202.
<p>Države članice osiguravaju da se žrtve priznaju kao žrtve i da se prema njima postupa s poštovanjem, na osjećajan, primjeren, stručan i nediskriminirajući način, u svim kontaktima sa službama za potporu žrtvama i službama za popravlanje štete ili nadležnim tijelom, koji postupaju u okviru kaznenog postupka. Prava određena u ovoj Direktivi primjenjuju se na žrtve na nediskriminirajući način, uključujući u odnosu na njihov boravišni status.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se pri primjeni ove Direktive, u slučaju kada je žrtva djeteta, prvenstveno uzimaju u obzir interesi djeteta, a procjenjuju se od slučaja do slučaja. Mora prevladavati pristup prilagođen djetetu, pri kojem se uzima u obzir djetetova dob, zrelost, stavovi, potrebe i brige. Dijete i nositelj roditeljske skrbi ili drugi zakonski zastupnik djeteta, ako ga dijete ima, moraju biti obaviješteni o svim mjerama</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 4, 5

<p>ili pravima koji su posebno usmjereni na dijete.</p>			
<p>Članak 2. Definicije 1. Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije: (a) „žrtva” znači:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 202
<p>i.fizička osoba koja je pretrpjela štetu, uključujući tjelesnu, umnu ili emocionalnu štetu ili ekonomski gubitak koji je izravno uzrokovan kaznenim djelom; ii.članovi obitelji osobe čija je smrt izravno uzrokovana kaznenim djelom i koji su pretrpjeli štetu kao posljedicu smrti te osobe;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 8
<p>(b) „članovi obitelji” znači bračni drug, osoba koja živi sa žrtvom u čvrstoj životnoj zajednici, u zajedničkom kućanstvu te na stabilnoj i stalnoj osnovi, srodnici u ravnoj liniji, braća i sestre te osobe ovisne o žrtvi; (c) „dijete” znači svaka osoba mlađa od 18 godina;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 87

<p>(d) „popravljanje štete” znači postupak u kojem se žrtvi i počinitelju omogućuje, ako dobrovoljno na to pristanu, aktivno sudjelovanje u rješavanju pitanja koja proizlaze iz kaznenog djela uz pomoć nepristrane treće strane.</p> <p>2. Države članice mogu uspostaviti postupke:</p> <p>(a) kako bi se ograničio broja članova obitelji koji se mogu koristiti pravima određenima u ovoj Direktivi uzimajući u obzir okolnosti svakog pojedinog slučaja; i</p> <p>(b) u odnosu na stavak 1. točku (a) podtočku ii., za određivanje koji članovi obitelji imaju prvenstvo u pogledu ostvarivanja prava određenih u ovoj Direktivi.</p>			
<p>POGLAVLJE 2.</p> <p>PRUŽANJE INFORMACIJA I POTPORE</p> <p>Članak 3.</p> <p>Pravo razumjeti i biti razumljiv</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku [NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19] (NN 126/19) članak/članci: 8., 16., 43., 202., 205.</p>

<p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za pomoć žrtvama da razumiju i da se njih razumije od prvog kontakta i tijekom svake daljnje potrebne interakcije koju imaju s nadležnim tijelom u okviru kaznenog postupka, uključujući u slučaju kada informacije pruža to tijelo.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se komunikacija sa žrtvama odvija jednostavnim i dostupnim jezikom, u usmenom ili pisanom obliku. Takvom se komunikacijom uzimaju u obzir osobne značajke žrtve, uključujući svaku invalidnost koja može utjecati na sposobnost žrtve da razumije ili da se nju razumije.</p> <p>3. Ako to nije u suprotnosti s interesima žrtve ili ako time ne bi bio ugrožen tijek postupka, države članice dopuštaju žrtvama da ih pri prvom kontaktu s nadležnim tijelom prati osoba koju odaberu ako zbog utjecaja kaznenog djela žrtva treba pomoć da razumije ili da se nju razumije.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6
---	--	---------------	--

<p>Članak 4.</p> <p>Pravo na dobivanje informacija od prvog kontakta s nadležnim tijelom</p> <p>1. Države članice osiguravaju pružanje žrtvama sljedećih informacija, bez nepotrebne odgode, od njihovog prvog kontakta s nadležnim tijelom kako bi im se omogućio pristup pravima određenima u ovoj Direktivi:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 51/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 16., 43. 44. i 51
<p>(a) vrsta potpore koju mogu ostvariti i od koga, uključujući, kada je to primjenjivo, osnovne informacije o pristupu medicinskoj potpori, specijalističkoj potpori, uključujući psihološku potporu, i zamjenski smještaj;</p> <p>(b) postupci za podnošenje prijave za kaznena djela i položaj žrtava u takvim postupcima;</p> <p>(c) kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti zaštitu, uključujući zaštitne mjere;</p> <p>(d) kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti pravne savjete, pravnu pomoć i svaku drugu vrstu savjeta;</p> <p>(e) kako i pod kojim uvjetima mogu dobiti naknadu štete;</p> <p>(f) kako i pod kojim uvjetima imaju pravo na usmeno i pisano prevođenje;</p> <p>(g) ako borave u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo, sve posebne mjere,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6

<p>postupci ili aranžmani koji su dostupni za zaštitu njihovih interesa u državi članici u kojoj je ostvaren prvi kontakt s nadležnim tijelom;</p> <p>(h) dostupni postupci za podnošenje prijava u slučaju u kojem njihova prava ne poštuju nadležno tijelo koje djeluje u okviru kaznenog postupka;</p> <p>(i) kontaktni podaci za komunikaciju o njihovom predmetu;</p> <p>(j) dostupne službe za popravljavanje štete;</p> <p>(k) kako i pod kojim uvjetima se mogu nadoknaditi troškovi nastali kao posljedica njihovog sudjelovanja u kaznenom postupku.</p> <p>2. Opseg ili detaljnost informacija iz stavka 1. mogu se razlikovati ovisno o posebnim potrebama i osobnim okolnostima žrtve te vrsti i prirodi kaznenog djela. Dodatni detalji mogu se također pružiti u kasnijim fazama postupka, ovisno o potrebama žrtve i važnosti takvih detalja za svaku od faza postupka.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Prava žrtava prilikom podnošenja prijave</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve dobiju pisanu potvrdu svoje formalne prijave koju su podnijele nadležnom tijelu države članice, navodeći osnovne elemente predmetnog kaznenog djela.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje žele podnijeti prijavu za kazneno djelo, a koje ne razumiju ili ne govore jezik nadležnog tijela, omogući podnošenje prijave na jeziku koji razumiju ili dobivanje potrebne jezične pomoći.</p> <p>3. Države članice osiguravaju žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik nadležnog tijela besplatno prevođenje pisane potvrde njihove prijave predviđene u stavku 1., ako to one zatraže, na jezik koji razumiju.</p>				Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 8., 205.
<p>Članak 6.</p> <p>Pravo na dobivanje informacija o svojem predmetu</p> <p>1. Države članice osiguravaju obavješćivanje žrtava bez nepotrebne odgode o njihovom pravu na dobivanje</p>				Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 51., 55., 125., 130., 136., 141., 184., 206., 206.a, 206.c, 206.d, 218., 224., 226., 228., 230., 348., 355., 372., 380., 383., 458., 459.

<p>sljedećih informacija o kaznenom postupku pokrenutom na temelju prijave za kazneno djelo koje je pretrpjela žrtva te da one, na zahtjev, te informacije i dobiju:</p> <p>(a)svaka odluka o nepokretanju ili okončanju istrage ili o nepoduzimanju kaznenog progona protiv počinitelja;</p> <p>(b)vrijeme i mjesto održavanja postupka te priroda optužbi protiv počinitelja.</p>			
<p>2. Države članice, u skladu s položajem žrtava u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu, osiguravaju obavješćivanje žrtava bez nepotrebne odgode o njihovom pravu na dobivanje sljedećih informacija o kaznenom postupku pokrenutom na temelju prijave za kazneno djelo koje su pretrpjele te da one, na zahtjev, te informacije i dobiju:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 70., 71., 72., 73., 75., 79., 80., 83., 84.
<p>(a) svaka konačna presuda u postupku;</p> <p>(b)informacije kojima se žrtvi omogućuju saznanja o stanju kaznenog postupka, osim ako u iznimnim slučajevima takva obavijest može štetno utjecati na pravilno rješavanje predmeta.</p> <p>3. Informacije koje se pružaju na temelju stavka 1. točke (a) i stavka 2. točke (a) uključuju obrazloženje ili sažetak obrazloženja predmetne odluke, osim u slučaju odluke porote ili u slučaju odluke</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6

čije je obrazloženje povjerljivo, u kojim se slučajevima nacionalnim pravom ne predviđa davanje obrazloženje.

4. Odluka žrtava o tome žele li dobiti informacije obvezuje nadležno tijelo, osim ako se informacije moraju pružiti zbog prava žrtve na aktivno sudjelovanje u kaznenom postupku. Države članice žrtvama dopuštaju promjenu njihove odluke u bilo kojem trenutku i uzimaju takvu promjenu u obzir.

5. Države članice osiguravaju da se žrtvama pruži prilika da budu obaviještene, bez nepotrebne odgode, o puštanju na slobodu ili bijegu osobe koja je bila zadržana, protiv koje se vodio kazneni progon ili koja je osuđena za kazneno djelo. Nadalje, države članice osiguravaju da žrtve budu obaviještene o svim relevantnim mjerama koje su poduzete radi njihove zaštite u slučaju puštanja na slobodu ili bijega počinitelja.

6. Žrtve na zahtjev dobivaju informacije predviđene u stavku 5. barem u slučajevima u kojima postoji opasnost ili utvrđeni rizik štete za njih, osim ako postoji utvrđeni rizik štete za počinitelja koja bi bila uzrokovana obaviješću.

<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na usmeno i pisano prevođenje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik predmetnog kaznenog postupka na zahtjev osigura besplatno usmeno prevođenje u skladu s njihovim položajem u kaznenom postupku u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu, barem tijekom saslušanja ili ispitivanja žrtve tijekom kaznenog postupka od strane istražnih i pravosudnih tijela, uključujući tijekom saslušanja od strane policije, te usmeno prevođenje za njihovo aktivno sudjelovanje na sudskim raspravama i svim potrebnim međuročištima.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje prava na obranu te u skladu s pravilima o sudskoj diskrecijskoj ovlasti, moguće je korištenje komunikacijske tehnologije poput videokonferencija, telefona ili interneta, osim ako je potrebna fizička prisutnost tumača kako bi žrtve mogle pravilno ostvariti svoja prava ili razumjeti postupak.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje ne razumiju ili ne govore jezik predmetnog kaznenog postupka u skladu s njihovim položajem u kaznenom postupku u odgovarajućem</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 8., 51., 52., 202., 280., 290.</p>
---	--	----------------------	--

kaznenopravnom sustavu na zahtjev osigura besplatno prevođenje informacija bitnih za ostvarivanje njihovih prava u kaznenom postupku na jezik koji razumiju, u mjeri u kojoj se takve informacije čine dostupnim žrtvama. Prijevodi takvih informacija uključuju barem svaku odluku kojom se okončava kazneni postupak za kazneno djelo koje je pretrpjela žrtva te na zahtjev žrtve obrazloženje ili sažetak obrazloženja takve odluku, osim u slučaju odluke porote ili u slučaju odluke čije je obrazloženje povjerljivo, u kojim se slučajevima nacionalnim pravom ne predviđa davanje obrazloženje.

4. Države članice osiguravaju da se žrtvama koje imaju pravo na informacije o vremenu i mjestu održavanja postupka u skladu s člankom 6. stavkom 1. točkom (b) i koje ne razumiju jezik nadležnog tijela na zahtjev osigura prevođenje informacija na koje imaju pravo.

5. Žrtve mogu podnijeti obrazloženi zahtjev da se dokument smatra bitnim. Ne postoji obveza prevođenja dijelova bitnog dokumenta koji nisu relevantni za omogućivanje žrtvama da aktivno sudjeluju u kaznenom postupku.

6. Neovisno o stavcima 1. i 3., može se umjesto pisanog prijevoda osigurati

<p>usmeni prijevod ili usmeni sažetak bitnih dokumenata, pod uvjetom da takav usmeni prijevod ili usmeni sažetak ne ugroze pravičnost postupka.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo procijeni trebaju li žrtve usmeno ili pisano prevođenje kako je predviđeno u stavcima 1. i 3. Žrtve mogu pobijati odluku o odbijanju pružanja usmenog ili pisanog prevođenja. Postupovna pravila za takvo pobijanje određuju se nacionalnim pravom.</p> <p>8. Usmeno i pisano prevođenje, kao i svako ispitivanje pobijane odluke o odbijanju usmenog ili pisanog prevođenja na temelju ovog članka ne smije nerazumno oduljiti kazneni postupak.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Pravo na pristup službama za potporu žrtvama</p> <p>1. Države članice osiguravaju žrtvama prije, za vrijeme i tijekom određenog razdoblja nakon kaznenog postupka, u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>

<p>skladu s potrebama žrtava, besplatni pristup službama za potporu žrtvama koje djeluju u interesu žrtava i koje poštuju načelo povjerljivosti. Članovi obitelji imaju pristup službama za potporu žrtvama u skladu sa svojim potrebama i stupnjem štete koju su pretrpjeli kao posljedicu kaznenog djela počinjenog protiv žrtve.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6
<p>2. Države članice olakšavaju upućivanje žrtava od strane nadležnog tijela koje je zaprimilo prijavu i drugih odgovarajućih tijela službama za potporu žrtvama.</p> <p>3. Države članice poduzimaju mjere za uspostavu, uz opće službe za potporu žrtvama ili kao njihov sastavni dio, besplatnih specijalističkih službi za potporu koje poštuju načelo povjerljivosti ili za omogućivanje organizacijama za potporu žrtvama obraćanje postojećim specijaliziranim tijelima koja pružaju takvu specijalističku potporu. Žrtve, u skladu s njihovim posebnim potrebama, imaju pristup takvim službama, a članovi obitelji imaju pristup u skladu sa svojim posebnim potrebama i stupnjem štete koju su pretrpjeli kao posljedicu kaznenog djela počinjenog protiv žrtve.</p> <p>4. Službe za potporu žrtvama i bilo koje specijalističke službe za potporu mogu se uspostaviti kao javne ili nevladine</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Sudski poslovnik (NN 37/14, 48/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 28/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 133/20, 147/20) (NN 147/20) članak/članci 20

<p>organizacije i mogu se organizirati na profesionalnoj ili dobrovoljnoj osnovi.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da pristup službama za potporu žrtvama nije uvjetovan time je li žrtva nadležnom tijelu podnijela formalnu prijavu za kazneno djelo.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Potporna službi za potporu žrtvama</p> <p>1. Službe za potporu žrtvama, kako su navedene u članku 8. stavku 1., pružaju najmanje sljedeće:</p> <p>(a) informacije, savjete i potporu o pravima žrtava, uključujući o pristupu nacionalnim shemama za naknadu štete prouzročene kaznenim djelima i o njihovoj ulozi u kaznenom postupku, uključujući pripremu za sudjelovanje u postupku;</p> <p>(b) informacije o eventualno postojećim odgovarajućim specijalističkim službama za potporu ili izravno upućivanje na takve službe;</p> <p>(c) emocionalnu i, ako je dostupna, psihološku potporu;</p> <p>(d) savjete o financijskim i praktičnim pitanjima koja proizlaze iz kaznenog djela;</p>	<p>Preuzeti dio Direktive je članak 9. stavak 1. točka c i stavak 3.</p> <p>Članak 18.</p> <p>1) Korisnici socijalne skrbi su:</p> <p>1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način</p> <p>2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43- preuzeti dio Direktive je stavak 1, točka a i b</p>

<p>(e)osim ako ih već pružaju druge javne ili privatne službe, savjete o riziku i sprečavanju sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde.</p> <p>2. Države članice potiču službe za potporu žrtvama da obrate posebnu pozornost na posebne potrebe žrtava koje su pretrpjele znatnu štetu zbog težine kaznenog djela.</p> <p>3. Ako to već ne pružaju druge javne i privatne službe, specijalističke službe za potporu iz članka 8. stavka 3. razvijaju i pružaju najmanje sljedeće:</p> <p>(a)utočišta ili bilo koji drugi prikladni privremeni smještaj za žrtve koje trebaju sigurno mjesto zbog neposrednog rizika sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde;</p> <p>(b)ciljanu i integriranu potporu za žrtve s posebnim potrebama, poput žrtava spolnog nasilja, žrtava rodno uvjetovanog nasilja i žrtava nasilja u bliskim odnosima, uključujući potporu i savjetovanje nakon trauma.</p>	<p>mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu</p> <p>3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju</p> <p>4. osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života</p> <p>5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život</p> <p>6. obitelj kojoj je zbog poremećenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška</p> <p>7. odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama</p> <p>8. odrasla osoba žrtva obiteljskog</p>		
--	--	--	--

ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima

9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama

10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti

11. beskućnik ili

12. druga osoba koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Članak 115.

(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.

(2) Pravo na uslugu privremenog smještaja u kriznim situacijama priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi

2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju

3. djetetu koje se zatekne u skitnji

4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva

5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća

6. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju

7. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji

8. žrtvi obiteljskog nasilja

9. žrtvi trgovanja ljudima

10. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi

11. odrasloj osobi kojoj je ugrožen

	<p>život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili</p> <p>12. beskućniku.</p>		
<p>POGLAVLJE 3.</p> <p>SUDJELOVANJE U KAZNENIM POSTUPCIMA</p> <p>Članak 10.</p> <p>Pravo na saslušanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve mogu biti saslušane tijekom kaznenog postupka i da mogu pružiti dokaze. Kada treba saslušati dijete kao žrtvu, odgovarajuće se uzimaju u obzir djetetova dob i zrelost.</p> <p>2. Postupovna pravila prema kojima se žrtve mogu saslušati tijekom kaznenog postupka i prema kojima one mogu predlagati dokaze utvrđuju se nacionalnim pravom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 16., 43., 45., 51., 53., 218., 221., 235., 236., 283., 292., 348., 350., 369., 372., 373., 377., 383., 415., 417., 418., 419., 433., 434., 443., 445., 446.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>

<p>Članak 11.</p> <p>Prava u slučaju odluke o nepoduzimanju kaznenog progona</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve, u skladu sa svojim položajem u odgovarajućim kaznenopravnim sustavima, imaju pravo na preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona. Postupovna pravila za takvo preispitivanje određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 11/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 10/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 2., 43., 55., 56., 57., 58., 59., 206. i 206.d, 360
<p>2. Ako se u skladu s nacionalnim pravom položaj žrtve u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu utvrđuje tek nakon donošenja odluke o poduzimanju kaznenog progona protiv počinitelja, države članice osiguravaju da barem žrtve teških kaznenih djela imaju pravo na preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona. Postupovna pravila za takvo preispitivanje određuju se nacionalnim pravom.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se žrtve obavijeste, bez nepotrebne odgode, o njihovom pravu na dobivanje dostatnih informacija radi odlučivanja o tome hoće li zatražiti preispitivanje odluke o nepoduzimanju kaznenog progona te da te informacije i dobiju.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o sudovima (NN 28/13, 30/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 51., 70., 80., 83.

<p>4. Kada odluku o nepoduzimanju kaznenog progona donese najviše tijelo kaznenog progona protiv čiju odluku prema nacionalnom pravu nije moguće preispitivati, preispitivanje može provesti to isto tijelo.</p> <p>5. Stavci 1., 3. i 4. ne primjenjuju se na odluku državnog odvjetnika o nepoduzimanju kaznenog progona, ako takva odluka ima za posljedicu izvansudsku nagodbu, u mjeri u kojoj je takva mogućnost predviđena nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Pravo na zaštitne mjere u okviru službi za popravlanje štete</p> <p>1. Države članice poduzimaju mjere za zaštitu žrtava od sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, a koje se trebaju primijeniti pri djelovanju bilo kakvih službi za popravlanje štete. Takvim se mjerama osigurava da žrtve koje odaberu sudjelovati u postupcima za popravlanje štete imaju pristup sigurnim i stručnim službama za popravlanje štete, podložno barem sljedećim uvjetima:</p> <p>(a) službe za popravlanje štete koriste se samo ako su u interesu žrtve, podložno</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 72</p>

<p>možebitnim zahtjevima sigurnosti te se temelje na žrtvinom slobodnom pristanku utemeljenom na informacijama, koji može biti povučen u svakom trenutku;</p> <p>(b) prije pristanka na sudjelovanje u postupku za popravljjanje štete, žrtvi se pružaju potpune i nepristrane informacije o tom postupku i mogućim ishodima, kao i informacije o postupcima za nadzor provedbe možebitnog sporazuma;</p> <p>(c) počinitelj je priznao temeljne činjenice predmeta;</p> <p>(d) do svakog se sporazuma dolazi dobrovoljno i može ga se uzeti u obzir u bilo kojem daljnjem kaznenom postupku;</p> <p>(e) rasprave u postupcima popravljjanja štete koje se ne vode javno povjerljive su i ne objavljuju se naknadno, osim uz suglasnost stranaka ili ako se to zahtijeva nacionalnim pravom zbog važnijeg javnog interesa.</p> <p>2. Države članice olakšavaju, ako je to prikladno, upućivanje predmeta službama za popravljjanje štete, uključujući putem uspostave postupaka ili smjernica o uvjetima za takvo upućivanje.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 13.</p> <p>Pravo na pravnu pomoć</p> <p>Države članice osiguravaju žrtvama pristup pravnoj pomoći, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima žrtve imaju pristup pravnoj pomoći određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 45., 51., 59.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6
<p>Članak 14.</p> <p>Pravo na naknadu troškova</p> <p>Države članice nude žrtvama koje sudjeluju u kaznenom postupku mogućnost naknade troškova nastalih na temelju njihovog aktivnog sudjelovanja u kaznenom postupku, u skladu s njihovim položajem u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima žrtve mogu dobiti naknadu troškova određuju se nacionalnim pravom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 145., 146
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o naknadi troškova u kaznenom postupku (NN 58/12, 111/12) članak/članci 2., 25., 26.

<p>Članak 15.</p> <p>Pravo na povrat imovine</p> <p>Države članice osiguravaju da se nakon odluke nadležnog tijela imovina koja može biti vraćena, a koja je zaplijenjena u okviru kaznenog postupka, vrati žrtvama bez odgode, osim ako je ona potrebna u svrhu kaznenog postupka. Uvjeti pod kojima ili postupovna pravila prema kojima se takva imovina vraća žrtvama određuju se nacionalnim pravom.</p>			Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 11/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 10/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 270
<p>Članak 16.</p> <p>Pravo na odluku o naknadi štete od strane počinitelja u okviru kaznenog postupka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve u okviru kaznenog postupka imaju pravo na odluku o naknadi štete od strane počinitelja, u razumnom roku, osim ako je nacionalnim pravom predviđeno da se takva odluka mora donijeti u drugom pravnom postupku.</p> <p>2. Države članice promiču mjere kojima se počinitelje potiče na pružanje odgovarajuće naknade štete žrtvama.</p>			Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 11/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 10/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 46., 51., 153., 154., 155., 156., 157., 158., 159., 160., 161., 162.

<p>Članak 17.</p> <p>Prava žrtava s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da njezina nadležna tijela mogu poduzimati odgovarajuće mjere kojima se na najmanju moguću mjeru svode poteškoće žrtava s boravištem u državi članici različitoj od one u kojoj je kazneno djelo počinjeno, a posebno u vezi s organiziranjem postupka. U tu svrhu tijela države članice u kojoj je kazneno djelo počinjeno posebno moraju imati mogućnost:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6
<p>(a)uzeti izjavu od žrtve odmah nakon podnošenja prijave za kazneno djelo nadležnom tijelu;</p> <p>(b)u mjeri u kojoj je to moguće, imati pristup videokonferenciji i telefonskoj konferenciji utvrđenima u Konvenciji o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima između država članica Europske unije od 29. svibnja 2000. (17) u svrhu saslušanja žrtava koje imaju boravište u inozemstvu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Drugog dodatnog protokola uz Europsku konvenciju o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima (NN MU 1/07) članak/članci 10
<p>2. Države članice osiguravaju da žrtve kaznenog djela počinjenog u državi članici različitoj od one u kojoj imaju boravište mogu podnijeti prijavu nadležnim tijelima države članice boravišta, ako to ne mogu</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 15
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04) članak/članci 18

<p>učiniti u državi članici u kojoj je počinjeno kazneno djelo ili ako to, u slučaju teškog kaznenog djela, kako je određeno nacionalnim pravom te države članice, tamo ne žele učiniti.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da nadležno tijelo kojem je žrtva podnijela prijavu bez odgode prosljedi prijavu nadležnom tijelu države članice u kojoj je počinjeno kazneno djelo, ako nadležnost za pokretanje postupka nije iskoristila država članica u kojoj je podnesena prijava.</p>				
<p>POGLAVLJE 4.</p> <p>ZAŠTITA ŽRTAVA I PRIZNAVANJE ŽRTAVA S POSEBNIM POTREBAMA ZAŠTITE</p> <p>Članak 18.</p> <p>Pravo na zaštitu</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 122/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 16., 43., 45., 98., 292., 294., 388., 414.</p>
<p>Ne dovodeći u pitanje prava na obranu, države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava i članova njihovih obitelji od sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, uključujući zaštitu od rizika emocionalne i psihološke štete te zaštitu dostojanstva</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>

<p>žrtava tijekom ispitivanja i svjedočenja. Ako je potrebno, takve mjere također uključuju postupke uspostavljene na temelju nacionalnog prava kojima se predviđa fizička zaštita žrtava i članova njihovih obitelji.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19) članak/članci 99
<p>Članak 19.</p> <p>Pravo na izbjegavanje kontakta između žrtve i počinitelja</p> <p>1. Države članice uspostavljaju potrebne pretpostavke za omogućivanje izbjegavanja kontakta između žrtava te, prema potrebi, članova njihovih obitelji i počinitelja u prostorijama u kojima se vodi kazneni postupak, osim ako kazneni postupak zahtijeva takav kontakt.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nove sudske prostorije imaju odvojene čekaonice za žrtve.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 289., 292., 294., 295., 296., 297., 414., 423.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Sudski poslovnik (NN 37/14, 49/14, 08/15, 35/15, 123/15, 45/16, 29/17, 33/17, 34/17, 57/17, 101/18, 119/18, 81/19, 128/19, 39/20, 47/20, 138/20, 147/20) (NN 147/20) članak/članci 20

<p>Članak 20.</p> <p>Pravo na zaštitu žrtava tijekom istraga u kaznenom postupku</p> <p>Ne dovodeći u pitanje prava na obranu i u skladu s pravilima o sudskoj diskreciji, države članice tijekom istraga u kaznenom postupku osiguravaju:</p>			Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 11/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 45., 51., 202., 236., 292., 320., 327.
<p>(a) da se saslušanja žrtava provode bez neopravdane odgode nakon prijavljivanja kaznenog djela nadležnom tijelu;</p> <p>(b) da se broj saslušanja žrtava zadrži na najmanjoj mjeri, a da se saslušanja provode samo ako su krajnje neophodna za potrebe istrage u kaznenom postupku;</p> <p>(c) da žrtve prate njihovi zakonski zastupnici i osoba koju odaberu, osim ako je donesena drukčija obrazložena odluka;</p> <p>(d) da se medicinske pretrage zadrže na najmanjoj mjeri i provode samo ako su krajnje neophodne u svrhu kaznenog postupka.</p>			Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6

<p>Članak 21.</p> <p>Pravo na zaštitu privatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju nadležnim tijelima tijekom kaznenog postupka mogućnost poduzimanja odgovarajućih mjera za zaštitu privatnosti, uključujući osobne značajke žrtve koje se uzimaju u obzir u pojedinačnoj procjeni predviđenoj u članku 22., i zaštitu slika žrtava i članova njihovih obitelji. Nadalje, države članice osiguravaju nadležnim tijelima mogućnost poduzimanja svih zakonitih mjera za sprečavanje javnog širenja svih informacija koje bi mogle dovesti do otkrivanja identiteta djeteta kao žrtve.</p> <p>2. Radi zaštite privatnosti, osobne nepovredivosti žrtava i osobnih podataka o žrtvama, države članice, poštujući slobodu izražavanja i informiranja te slobodu i pluralizam medija, potiču medije na poduzimanje samoregulatornih mjera.</p>	<p>Članak 11.</p> <p>Korisniku naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi mora se osigurati tajnost i zaštita osobnih podataka sukladno posebnim propisima.</p> <p>Načelo poštivanja privatnosti</p> <p>Članak 12.</p> <p>(1) Korisnik u sustavu socijalne skrbi ima pravo na poštivanje privatnosti prilikom ostvarivanja naknade i usluge.</p> <p>(2) Pružatelj usluge u djelatnosti socijalne skrbi ne smije narušavati privatnost korisnika.</p> <p>(3) Prikupljanje podataka u svrhu ostvarivanja naknade i usluge te poduzimanje radnji neophodnih za pružanje usluge ne smatra se povredom prava na privatnost korisnika.</p> <p>Načelo kombinirane socijalne politike</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 44., 183., 206. f, 213., 330., 388., 389., 395., 422., 456., 475.</p>
---	---	----------------------------	---

Članak 164.

(1) Za pružanje socijalnih usluga pravne i fizičke osobe iz članka 163. točke 1., 2. i 3. ovoga Zakona moraju ispunjavati mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga propisana pravilnikom iz stavka 3. ovoga članka.

(2) Adresa pružatelja usluga za žrtve nasilja i žrtve trgovanja ljudima je profesionalna tajna.

(3) Mjerila za pružanje socijalnih usluga za pravne i fizičke osobe iz članka 163. točke 1., 2. i 3. ovoga Zakona pravilnikom propisuje ministar.

<p>Članak 22.</p> <p>Pojedinačna procjena žrtava radi utvrđivanja posebnih potreba zaštite</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve dobiju pravovremenu i pojedinačnu procjenu, u skladu s nacionalnim postupcima, radi utvrđivanja posebnih potreba zaštite i utvrđivanja bi li i u kojem opsegu one imale koristi od posebnih mjera u okviru kaznenog postupka, kako je predviđeno u člancima 23. i 24., zbog njihove osobite ranjivosti na sekundarnu i ponovljenu viktimizaciju, zastrašivanje i odmazdu.</p> <p>2. Pojedinačna procjena naročito uzima u obzir:</p> <p>(a) osobne značajke žrtve; (b) vrstu ili prirodu kaznenog djela; i (c) okolnosti kaznenog djela.</p> <p>3. U kontekstu pojedinačne procjene, posebnu pažnju posvećuje se žrtvama koje su pretrpjele značajnu štetu zbog težine kaznenog djela; žrtvama koje su pretrpjele kazneno djelo počinjeno zbog neke osobine osobe ili diskriminatornog motiva koji bi mogli biti naročito povezani s njihovim osobnim značajkama; žrtvama koje njihov odnos s počiniteljem i ovisnost o njemu čine naročito ranjivima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43a
---	--	---------------	--

U tom se smislu, na odgovarajući način uzimaju u obzir žrtve terorizma, organiziranog kriminala, trgovanja ljudima, rodno uvjetovanog nasilja, nasilja u bliskim odnosima, spolnog nasilja, iskorištavanja ili zločina iz mržnje i žrtve s invalidnošću.

4. Za potrebe ove Direktive, za djecu kao žrtve predmnijeva se da imaju posebne potrebe zaštite zbog njihove ranjivosti na sekundarnu i ponovljenu viktimizaciju, zastrašivanje i odmazdu. Radi utvrđivanja bi li i u kojoj mjeri djeca imala koristi od posebnih mjera kako su predviđene u člancima 23. i 24., djeca kao žrtve podliježu pojedinačnoj procjeni kako je predviđena u stavku 1. ovog članka.

5. Opseg pojedinačne procjene može se prilagoditi ovisno o težini kaznenog djela i stupnju očigledne štete koju je pretrpjela žrtva.

6. Pojedinačna procjena provodi se uz usku uključenost žrtava i njome se uzimaju u obzir njihove želje, uključujući ako se i ne žele koristiti posebnim mjerama predviđenim u člancima 23. i 24.

7. Ako su se elementi koji čine temelj pojedinačne procjene znatno promijenili, države članice osiguravaju njihovo ažuriranje tijekom cijelog kaznenog

postupka.			
<p>Članak 23.</p> <p>Pravo na zaštitu žrtava s posebnim potrebama zaštite tijekom kaznenog postupka</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje prava na obranu te u skladu s pravilima o sudskoj diskreciji države članice osiguravaju žrtvama s posebnim potrebama zaštite u čiju su korist poduzete posebne mjere utvrđene slijedom pojedinačne procjene predviđene u članku 22. stavku 1. mogućnost korištenja mjera predviđenih u stavcima 2. i 3. ovog članka. Posebna mjera predviđena nakon pojedinačne procjene neće se učiniti dostupnom ako to onemogućuju postupovna ili praktična ograničenja ili ako postoji hitna potreba saslušavanja žrtve, a u slučaju da žrtva ne bude saslušana to bi moglo nanijeti štetu žrtvi ili drugoj osobi ili bi moglo ugroziti tijek postupka.</p> <p>2. Sljedeće mjere su tijekom istraga u kaznenom postupku dostupne žrtvama s</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43., 43.a., 44., 236., 288., 289., 292., 388., 389., 414., 422., 423., 475.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 75., 115., 116.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6

posebnim potrebama zaštite utvrđenima u skladu s člankom 22. stavkom 1.:

- (a) saslušanje žrtve provodi se u prostorijama određenima ili prilagođenima za tu svrhu;
- (b) saslušanje žrtve provode stručnjaci koji su za to osposobljeni;
- (c) žrtvu uvijek saslušava ista osoba, osim ako je to protivno dobrom pravosuđu;
- (d) sva saslušanja žrtava spolnog nasilja, rodno uvjetovanog nasilja ili nasilja u bliskim odnosima, osim ako ih provode državni odvjetnik ili sudac, provodi osoba istog spola kao i žrtva, ako žrtva to želi, pod uvjetom da se ne ugrozi tijek kaznenog postupka.

3. Sljedeće mjere su tijekom sudskog postupka dostupne žrtvama s posebnim potrebama zaštite utvrđenim u skladu s člankom 22. stavkom 1.:

- (a) mjere radi izbjegavanja vizualnog kontakta između žrtava i počinitelja, uključujući tijekom iznošenja dokaza, prikladnim sredstvima, uključujući korištenjem komunikacijske tehnologije;
- (b) mjere kojima se osigurava saslušanje žrtve u sudnici bez njezine prisutnosti, posebno korištenjem odgovarajućih komunikacijskih tehnologija;
- (c) mjere izbjegavanja nepotrebnog

<p>ispitivanja o privatnom životu žrtve koji nije povezan s kaznenim djelom; i (d) mjere koje omogućuju saslušanje bez prisutnosti javnosti.</p>			
<p>Članak 24.</p> <p>Pravo na zaštitu djece kao žrtava tijekom kaznenog postupka</p> <p>1. Pored mjera predviđenih u članku 23., države članice, ako je žrtva dijete, osiguravaju sljedeće:</p> <p>(a) u kaznenom postupku, svi razgovori s djetetom kao žrtvom mogu se audiovizualno snimati i takvi snimljeni razgovori mogu se upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku;</p> <p>(b) u istragama u kaznenom postupku i u samom kaznenom postupku, u skladu s položajem žrtava u odgovarajućem kaznenopravnom sustavu, nadležna tijela imenuju posebnog zastupnika za djecu kao žrtve, kada je prema nacionalnom pravu nositeljima roditeljske skrbi zabranjeno zastupanje djeteta kao žrtve zbog sukoba interesa između njih i djeteta kao žrtve ili ako dijete kao žrtvu ne prati obitelj ili ako je ono odvojeno od</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 44., 53., 292.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti nasilja u obitelji (NN 70/17, 126/19, 84/21) članak/članci 6</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 115, 116</p>

<p>obitelji;</p> <p>(c) kada dijete kao žrtva ima pravo na odvjetnika, ono ima pravo na pravni savjet i zastupanje u svoje ime u postupku u kojem postoji ili bi mogao postojati sukob interesa između djeteta kao žrtve i nositeljâ roditeljske skrbi.</p> <p>Postupovna pravila za audiovizualna snimanja iz prvog podstavka točke (a) i njihovo korištenje utvrđuju se nacionalnim pravom.</p> <p>2. Ako dob osobe nije moguće utvrditi sa sigurnošću i ako postoje razlozi za vjerovanje da je žrtva djeteta, za potrebe ove Direktive pretpostavlja se da je žrtva djeteta.</p>				
<p>POGLAVLJE 5.</p> <p>DRUGE ODREDBE</p> <p>Članak 25.</p> <p>Osposobljavanje djelatnika</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19) članak/članci 10, 17</p>

<p>1. Države članice službenicima koji će vjerojatno doći u kontakt sa žrtvama, kao što su policijski službenici i sudsko osoblje, osiguravaju opće i specijalističko osposobljavanje do razine prikladne za njihov kontakt sa žrtvama radi podizanja njihove svijesti o potrebama žrtava te kako bi im se omogućilo postupanje sa žrtvama na nepristran, obziran i stručan način.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje sudsku neovisnost i razlike u organizaciji pravosuđa u Uniji, države članice zahtijevaju od onih koji su odgovorni za osposobljavanje sudaca i državnih odvjetnika uključenih u kazneni postupak omogućivanje kako općeg, tako i specijalističkog osposobljavanja radi podizanja svijesti sudaca i državnih odvjetnika o potrebama žrtava.</p> <p>3. Poštujući neovisnost pravne struke, države članice onima koji su odgovorni za osposobljavanje odvjetnika preporučuju omogućivanje kako općeg, tako i specijalističkog osposobljavanja radi podizanja svijesti odvjetnika o potrebama žrtava.</p> <p>4. Kroz svoje javne službe ili financirajući organizacije za potporu žrtvama, države članice potiču inicijative koje onima koji pružaju potporu žrtvama i službama za</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj akademiji (NN 153/09 NN 127/10 NN 82/15) članak/članci 20, 32
---	--	---------------	---

<p>popravljanje štete omogućuju dobivanje odgovarajućeg osposobljavanja do razine prikladne za njihov kontakt sa žrtvama i poštovanje stručnih standarda radi osiguravanja da se takve usluge pružaju na nepristran, obziran i stručan način.</p> <p>5. U skladu s pripadajućim dužnostima te prirodom i razinom kontakta djelatnika sa žrtvama, osposobljavanje ima cilj omogućiti djelatniku prepoznavanje žrtava i postupanja prema njima na obziran, stručan i nediskriminirajući način.</p>			
<p>Članak 26.</p> <p>Suradnja i koordinacija službi</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za olakšavanje suradnje između država članica radi povećanja dostupnosti žrtvama prava određenih u ovoj Direktivi i u nacionalnom pravu. Takva suradnja ima za cilj barem:</p> <p>(a) razmjenu najbolje prakse;</p> <p>(b) konzultiranje u pojedinačnim predmetima; i</p> <p>(c) pomoć europskim mrežama koje rade na pitanjima koja su izravno povezana s pravima žrtava.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Nacionalna strategija razvoja sustava podrške žrtvama i svjedocima u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2016. do 2020. (NN 75/15) članak/članci III. KOORDINACIJA MEĐURESORNOG DJELOVANJA I STANDARDIZACIJA POSTUPANJA U PRUŽANJU PODRŠKE I ZAŠTITI PRAVA ŽRTAVA I SVJEDOKA, C) Mjere, Standardiziranje postupanja službenih centara za socijalnu skrb u odnosu na žrtve</p>

<p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, uključujući putem interneta, s ciljem podizanja svijesti o pravima određenima u ovoj Direktivi, smanjivanja rizika viktimizacije i minimiziranja negativnog učinka kaznenog djela i rizika sekundarne i ponovljene viktimizacije, zastrašivanja i odmazde, posebno ciljajući rizične skupine poput djece, žrtava rodno uvjetovanog nasilja i nasilja u bliskim odnosima. Takve mjere mogu uključivati informacije i kampanje za podizanje svijesti i programe istraživanja i obrazovanja, ako je to prikladno, u suradnji s odgovarajućim organizacijama civilnog društva i ostalim zainteresiranim stranama.</p>			
<p>POGLAVLJE 6.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 27.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 16. studenoga 2015.</p> <p>2. Kad države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanja na ovu</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno prenošenje ovog članka.</p>

<p>Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Dostava podataka i statistike</p> <p>Države članice do 16. studenoga 2017. i svake tri godine nakon toga dostavljaju Komisiji dostupne podatke koji pokazuju na koji su se način žrtve koristile pravima određenima u ovoj Direktivi.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Uredba o preuzimanju Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o postavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (NN 13/13) članak/članci 1., 2., 3., 4., 5.,</p>
<p>Članak 29.</p> <p>Izvješće</p> <p>Komisija do 16. studenoga 2017. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ocjenjuje opseg u kojem su države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom, uključujući opis djelovanja poduzetih na temelju članaka 8., 9. i 23., te prilaže, ako je to potrebno, zakonodavne prijedloge.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije riječ o odredbi koja propisuje obvezu država članicama već Europskoj Komisiji.</p>

<p>Članak 30.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2001/220/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2001/220/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, upućivanja na tu Okvirnu odluku smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Deklaratorna odredba</p>
<p>Članak 31.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Deklaratorna odredba</p>
<p>Članak 32.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Deklaratorna odredba</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju:</p> <p>(a) uvjeti ulaska i boravka za razdoblje dulje od 90 dana na državnom području država članica te prava državljana trećih zemalja i, ako je to primjenjivo, članova njihovih obitelji u svrhu istraživanja, studiranja, osposobljavanja ili volonterstva u okviru Europske volonterske službe i, ako države članice tako odluče, programâ razmjene učenika ili obrazovnih projekata, volonterstva izvan okvira Europske volonterske službe ili obavljanja poslova au pair;</p> <p>(b) uvjeti za ulazak i boravak te prava istraživača i, ako je to primjenjivo, članova njihovih obitelji, kao i studenata, iz točke (a) u državama članicama koje nisu država članica koja na temelju ove Direktive prva izda odobrenje državljaninu treće zemlje.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2021) članak/članci 57., 72., 73., 74., 110.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata ili kojima je odobren prihvata na državnom području države</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2021) članak/članci 57., 58., 73., 74., 110., 117., 126.,

<p>članice u svrhu istraživanja, studiranja, osposobljavanja ili volonterstva u okviru Europske volonterske službe. Države članice također mogu odlučiti primjenjivati odredbe ove Direktive na državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata u svrhu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta, volonterstva izvan okvira Europske volonterske službe ili obavljanja poslova au pair.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na državljane trećih zemalja:</p> <p>(a) koji traže međunarodnu zaštitu ili su korisnici međunarodne zaštite u skladu s Direktivom 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (17) ili su korisnici privremene zaštite u skladu s Direktivom Vijeća 2001/55/EZ (18) u nekoj državi članici;</p> <p>(b) čiji je protjerivanje suspendirano iz činjeničnih ili pravnih razloga;</p> <p>(c) koji su članovi obitelji građana Unije koji su ostvarili svoje pravo na slobodu kretanja na području Unije;</p> <p>(d) koji uživaju status osobe s dugotrajnim boravištem u nekoj državi članici u skladu s Direktivom Vijeća 2003/109/EZ (19);</p> <p>(e) koji zajedno s članovima svojih obitelji, neovisno o njihovu državljanstvu,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 1.
---	--	---------------	--

<p>imaju prava na slobodu kretanja jednaka onima građana Unije na temelju sporazumâ između Unije i njezinih država članica te trećih zemalja ili između Unije i trećih zemalja;</p> <p>(f)koji dolaze u Uniju kao pripravnici u sklopu premještaja unutar društva u skladu s Direktivom 2014/66/EU;</p> <p>(g)koji su primljeni kao visoko kvalificirani radnici u skladu s Direktivom Vijeća 2009/50/EZ (20).</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1.„državljanin treće zemlje” znači osoba koja nije građanin Unije u smislu članka 20. stavka 1. UFEU-a;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2021) članak/članci 3, 64</p>
<p>2.„istraživač” znači državljanin treće zemlje koji je stekao akademski stupanj doktora znanosti ili odgovarajuću visokoškolsku kvalifikaciju koja tom državljaninu treće zemlje omogućuje pristup doktorskim programima, kojega izabire istraživačka organizacija i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu provođenja istraživačkih aktivnosti za koje se takva kvalifikacija uobičajeno zahtijeva;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko obrazovanje kroz program razmjene učenika (NN 80/2021) članak/članci 2.</p>

<p>3. „student” znači državljanin treće zemlje koji je primljen na visoko učilište i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi, obavljajući to kao svoju glavnu djelatnost, redovito studirao te stekao visokoškolsku kvalifikaciju koju dotična država članica priznaje, što uključuje diplome, potvrde ili akademske stupnjeve doktora znanosti na visokim učilištima, što može podrazumijevati i pripremni program koji prethodi takvom obrazovanju, u skladu s nacionalnim pravom, ili obvezno osposobljavanje;</p> <p>4. „učenik” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi pohađao priznati državni ili regionalni program srednjoškolskog obrazovanja koje odgovara razini 2 ili 3 Međunarodne standardne klasifikacije obrazovanja, u kontekstu programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta kojim upravlja obrazovna ustanova u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom;</p> <p>5. „pripravnik” znači državljanin treće zemlje koji je stekao visokoškolsku kvalifikaciju ili studira u trećoj zemlji s ciljem stjecanja visokoškolske kvalifikacije i kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice za sudjelovanje u programu</p>			
--	--	--	--

<p>osposobljavanja u svrhu stjecanja znanja, prakse i iskustva u profesionalnom okruženju;</p> <p>6. „volonter” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice u svrhu sudjelovanja u volonterskom programu;</p> <p>7. „volonterski program” znači program aktivnosti praktične solidarnosti koji se temelji na programu priznatom kao takvom od strane dotične države članice ili Unije, čiji su ciljevi od općeg interesa u neprofitne svrhe te u kojemu aktivnosti nisu plaćene, osim za naknadu troškova i/ili džeparac;</p> <p>8. „osoba koja obavlja poslove au pair” znači državljanin treće zemlje kojemu je odobren prihvata na državnom području države članice kako bi ga privremeno primila neka obitelj s ciljem poboljšanja njegovih jezičnih vještina i znanja o dotičnoj državi članici u zamjenu za obavljanje lakših kućanskih poslova i čuvanje djece;</p> <p>9. „istraživanje” znači sustavan stvaralački rad kojim se nastoji povećati znanje, uključujući znanje o čovjeku, kulturi i društvu, kao i korištenje toga znanja u svrhu pronalaska novih mogućnosti za primjenu;</p> <p>10. „istraživačka organizacija” znači svaka javna ili privatna organizacija koja provodi istraživanje;</p> <p>11. „obrazovna ustanova” znači javna ili</p>			
---	--	--	--

<p>privatna srednjoškolska ustanova koju je priznala dotična država članica ili čiji su obrazovni programi priznati u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom te države članice domaćina na temelju transparentnih kriterija te koja sudjeluje u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu u svrhe navedene u ovoj Direktivi;</p> <p>12. „obrazovni projekt” znači skup obrazovnih aktivnosti koje razvija neka obrazovna ustanova države članice u suradnji sa sličnim ustanovama u trećoj zemlji s ciljem kulturne razmjene i razmjene znanja;</p> <p>13. „visoko učilište” znači svaka vrsta visokog učilišta koje je priznato kao takvo ili ga se smatra takvim u skladu s nacionalnim pravom koje, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, dodjeljuje priznate visokoškolske ili druge priznate kvalifikacije na razini tercijarnog obrazovanja, bez obzira na naziv takve ustanove, ili svaka ustanova koja, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, nudi strukovno obrazovanje ili osposobljavanje na razini tercijarnog obrazovanja;</p> <p>14. „subjekt domaćin” znači istraživačka organizacija, visoko učilište, obrazovna ustanova, organizacija odgovorna za volonterski program ili subjekt koji je domaćin pripravniciima kojemu je</p>			
---	--	--	--

<p>dodijeljen državljanin treće zemlje za potrebe ove Direktive i koji se nalazi na državnom području dotične države članice, bez obzira na njegov pravni oblik, u skladu s nacionalnim pravom;</p> <p>15. „obitelj domaćin” znači obitelj koja privremeno prima osobu koja obavlja poslove au pair te s njom dijeli svoj svakodnevni obiteljski život na državnom području države članice na temelju sporazuma sklopljenog između obitelji domaćina i osobe koja obavlja poslove au pair;</p> <p>16. „zaposlenje” znači izvršavanje aktivnosti za poslodavca ili pod njegovim vodstvom ili nadzorom koje obuhvaćaju svaki oblik rada ili posla uređen nacionalnim pravom ili odgovarajućim kolektivnim sporazumima ili u skladu s ustaljenom praksom;</p> <p>17. „poslodavac” znači svaka fizička osoba ili svaka pravna osoba za koju ili pod čijim vodstvom ili nadzorom se poduzima zaposlenje;</p> <p>18. „prva država članica” znači država članica koja je prva izdala odobrenje državljaninu treće zemlje na temelju ove Direktive;</p> <p>19. „druga država članica” znači bilo koja država članica koja nije prva država članica;</p> <p>20. „programi Unije ili multilateralni programi koji uključuju mjere</p>			
---	--	--	--

<p>mobilnosti” znači programi koje financira Unija ili države članice kojima se promiče mobilnost državljana trećih zemalja u Uniji ili u državama članicama koje sudjeluju u dotičnim programima;</p> <p>21. „odobrenje” znači boravišna dozvola ili, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, viza za dugotrajan boravak izdana za potrebe ove Direktive;</p> <p>22. „boravišna dozvola” znači odobrenje izdano primjenom obrasca utvrđenog u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 kojim se nositelju daje pravo da zakonito boravi na području države članice;</p> <p>23. „viza za dugotrajan boravak” znači odobrenje koje je izdala država članica kako je predviđeno člankom 18. Schengenske konvencije <u>(21)</u> ili koje je izdano u skladu s nacionalnim pravom država članica koje ne primjenjuju u cijelosti schengensku pravnu stečevinu;</p> <p>24. „članovi obitelji” znači državljani trećih zemalja kako su definirani člankom 4. stavkom 1. Direktive 2003/86/EZ;</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Povoljnije odredbe</p> <p>1. Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje povoljnije odredbe:</p> <p>(a) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između Unije ili Unije i njezinih država članica i jedne ili više trećih zemalja; ili</p> <p>(b) bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih između jedne ili više država članica i jedne ili više trećih zemalja.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje pravo država članica da donose ili zadržavaju odredbe koje su povoljnije za državljane trećih zemalja na koje se ova Direktiva primjenjuje s obzirom na članak 10. stavak 2. točku (a) te članke 18., 22., 23., 24., 25., 26., 34. i 35.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>PRIHVAT</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>
---	--	----------------------------------	----------------------------------

<p>Članak 5.</p> <p>Načela</p> <p>1. Prihvat državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive podložan je provjeri dokazne dokumentacije kojom se potvrđuje da državljanin treće zemlje ispunjava:</p> <p>(a) opće uvjete utvrđene u članku 7.; i (b) odgovarajuće posebne uvjete iz članka 8., 11., 12., 13., 14. ili 16.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati da podnositelj zahtjeva predoči dokaznu dokumentaciju iz stavka 1. na službenom jeziku dotične države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>3. Ako su ispunjeni svi opći uvjeti i odgovarajući posebni uvjeti za prihvat, državljani trećih zemalja stječu pravo na odobrenje.</p> <p>Ako država članica izdaje boravišne dozvole samo na svojem državnom području i ako su svi uvjeti za prihvat utvrđeni u ovoj Direktivi ispunjeni, dotična država članica državljaninu treće zemlje izdaje traženu vizu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59., 72., 73., 125.
---	--	---------------	---

<p>Članak 6.</p> <p>Obujam prihvata</p> <p>Ova Direktiva ne utječe na pravo države članice da utvrdi, u skladu s člankom 79. stavkom 5. UFEU-a, obujam prihvata državljana trećih zemalja iz članka 2. stavka 1. ove Direktive, uz iznimku studenata, ako dotična država članica smatra da su ili će biti u radnom odnosu. Na temelju toga, zahtjev za odobrenje može se smatrati nedopuštenim ili se može odbiti.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 7.</p> <p>Opći uvjeti</p> <p>1. U pogledu prihvata državljanina treće zemlje na temelju ove Direktive, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(a) predočava važeću putnu ispravu, kako je utvrđeno nacionalnim pravom, i prema potrebi, zahtjev za vizu ili važeću vizu ili, ako je primjenjivo, važeću boravišnu dozvolu ili važeću vizu za dugotrajan boravak; države članice mogu zahtijevati da razdoblje važenja putne isprave obuhvaća barem razdoblje trajanja planiranog boravka;</p> <p>(b) ako je državljanin treće zemlje maloljetan prema nacionalnom pravu</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakonom o strancima (NN 133/2020) članak/članci 5B., 59., 72., 73., 74., 125.

<p>dotične države članice, predočava suglasnost roditelja ili jednakovrijednu ispravu za planirani boravak;</p> <p>(c) predočava dokaz da državljanin treće zemlje ima ili je, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, podnio zahtjev za zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice; osiguranje mora biti važeće tijekom razdoblja trajanja planiranog boravka;</p> <p>(d) dostavlja dokaz, ako država članica to zatraži, da je plaćena naknada za rješavanje zahtjeva predviđena člankom 36.;</p> <p>(e) osigurava dokaz na zahtjev dotične države članice da će tijekom planiranog boravka državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za pokrivanje troškova boravka bez upotrebe sustava socijalne pomoći države članice te za troškove povratka. Procjena dostatnih sredstava temelji se na pojedinačnom ispitivanju slučaja i u obzir uzima sredstva koja proizlaze, među ostalim, iz potpora, studentskih ili istraživačkih stipendija, važećeg ugovora o radu ili obvezujuće ponude za posao te iz financijske obveze koju je preuzela organizacija za razmjenu učenika, subjekt koji je domaćin pripravnicima, organizacija za volonterske programe, obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za</p>			
---	--	--	--

poslove au pair.

2. Države članice mogu zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog državljanina treće zemlje na njihovu državnom području.

Ako se nacionalnim pravom države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični državljanin treće zemlje još ne zna buduću adresu, država članica prihvaća privremenu adresu. U takvom slučaju državljanin treće zemlje dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja odobrenja na temelju članka 17.

3. Države članice mogu navesti referentni iznos koji smatraju „dostatnim sredstvima” kako je navedeno u stavku 1. točki (e). Procjena dostatnih sredstava temelji se na pojedinačnom ispitivanju slučaja.

4. Zahtjev se podnosi i ispituje kada državljanin treće zemlje boravi izvan državnog područja države članice za koju podnosi zahtjev za prihvata ili kada već boravi u toj državi članici kao nositelj važeće boravišne dozvole ili vize za dugotrajan boravak.

Država članica iznimno može u skladu sa svojim nacionalnim pravom odobriti

<p>podneseni zahtjev ako dotični državljanin treće zemlje nema važeću boravišnu dozvolu ili vizu za dugotrajan boravak, ali zakonito boravi na njezinu državnom području.</p> <p>5. Države članice određuju treba li zahtjeve podnijeti državljanin treće zemlje, subjekt domaćin ili bilo koji od njih.</p> <p>6. Državljanima trećih zemalja za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne odobrava se prihvati.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Posebni uvjeti za istraživače</p> <p>1. Osim općih uvjeta utvrđenih člankom 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu istraživanja, podnositelj zahtjeva dostavlja sporazum o gostovanju ili ugovor, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, u skladu s člankom 10.</p> <p>2. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati pisanu izjavu istraživačke organizacije da će u slučaju kada istraživač boravi nezakonito na državnom području dotične države članice, ta istraživačka organizacija biti</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59., 74.</p>

<p>odgovorna za naknadu troškova vezanih za boravak i povratak istraživača, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost istraživačke organizacije prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o gostovanju.</p> <p>Ako je pravo na boravak istraživača produljeno u skladu s člankom 25., odgovornost istraživačke organizacije iz prvog podstavka ovog članka ograničava se do datuma izdavanja boravišne dozvole u svrhu traženja zaposlenja ili poduzetništva.</p> <p>3. Država članica koja je uspostavila postupak davanja suglasnosti za istraživačke organizacije u skladu s člankom 9. izuzima podnositelje zahtjeva od dostavljanja jedne ili više isprava ili dokaza iz stavka 2. ovog članka ili članka 7. stavka 1. točke (c), (d) ili (e) ili članka 7. stavka 2., ako državljanima trećih zemalja domaćin trebaju biti istraživačke organizacije koje su dobile suglasnost.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Davanje suglasnosti istraživačkim organizacijama</p> <p>1. Države članice mogu odlučiti predvidjeti postupak davanja suglasnosti javnim i/ili privatnim istraživačkim organizacijama koje žele ugostiti istraživača u skladu s postupkom prihvata utvrđenim ovom Direktivom.</p> <p>2. Davanje suglasnosti istraživačkim organizacijama mora biti u skladu s postupcima predviđenima u nacionalnom pravu ili upravnoj praksi dotične države članice. Istraživačke organizacije podnose zahtjeve za suglasnost u skladu s tim postupcima, na temelju svojih statutarnih zadaća ili razloga osnivanja, prema potrebi, i uz dokaz da provode istraživanje.</p> <p>Suglasnost se dodjeljuje istraživačkim organizacijama na razdoblje od najmanje pet godina. U iznimnim slučajevima države članice mogu dodijeliti suglasnost za kraće razdoblje.</p> <p>3. Država članica može, među ostalim mjerama, odbiti produljiti ili odlučiti povući izdanu suglasnost ako:</p> <p>(a) istraživačka organizacija više ne poštuje stavak 2. ovog članka, članak 8.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74., 256.
--	--	---------------	---

<p>stavak 2. ili članak 10. stavak 7. (b) suglasnost je stečena prijevarom; ili (c) istraživačka organizacija potpisala je sporazum o gostovanju s državljaninom treće države na prijevaran način ili djelujući iz nepažnje.</p> <p>Ako je zahtjev za produljenjem odbijen ili je suglasnost povučena, dotičnoj organizaciji može biti zabranjeno ponovno podnošenje zahtjeva za suglasnost tijekom razdoblja od najviše pet godina od dana objave odluke o odbijanju produljenja ili povlačenju.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Sporazum o gostovanju</p> <p>1. Istraživačka organizacija koja želi ugostiti državljanina treće zemlje u svrhu istraživanja potpisuje s njim sporazum o gostovanju. Države članice mogu predvidjeti da se ugovori koji sadrže elemente iz stavka 2. i, prema potrebi, stavka 3. smatraju jednakima sporazumima o gostovanju za potrebe ove Direktive.</p> <p>2. Sporazum o gostovanju sadržava:</p> <p>(a) naziv ili svrhu istraživačke aktivnosti ili područje istraživanja;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz: Zakon o strancima (NN 133/2022) članak/članci 74., 256.</p>

<p>(b) obvezu državljanina treće zemlje da će nastojati dovršiti istraživačku aktivnost;</p> <p>(c) obvezu istraživačke organizacije da će biti domaćin državljaninu treće zemlje u svrhu dovršetka istraživačke aktivnosti;</p> <p>(d) datum početka i završetka ili procijenjeno trajanje istraživačke aktivnosti;</p> <p>(e) informacije o planiranoj mobilnosti u jednu ili više drugih država članica ako je mobilnost poznata u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici.</p> <p>3. Države članice mogu također zahtijevati da sporazum o gostovanju sadržava:</p> <p>(a) informacije o pravnom odnosu između istraživačke organizacije i istraživača;</p> <p>(b) informacije o uvjetima rada istraživača.</p> <p>4. Istraživačke organizacije mogu potpisati sporazume o gostovanju samo ako je istraživačka aktivnost prihvaćena na relevantnim razinama u organizaciji, nakon ispitivanja:</p> <p>(a) svrhe i procijenjenog trajanja istraživačke aktivnosti kao i raspoloživih financijskih sredstava za</p>			
---	--	--	--

<p>njezino provođenje;</p> <p>(b) kvalifikacije državljanina treće zemlje s obzirom na ciljeve istraživanja uz predočenje ovjerene preslike kvalifikacija;</p> <p>5. Sporazum o gostovanju automatski prestaje važiti ako državljaninu treće zemlje nije dopušten prihvata ili ako je prestao pravni odnos između istraživača i organizacije.</p> <p>6. Istraživačke organizacije bez odgađanja obavješćuju nadležno tijelo dotične države članice o svim okolnostima koje bi mogle spriječiti provedbu sporazuma o gostovanju.</p> <p>7. Države članice mogu predvidjeti da, u roku od dva mjeseca od prestanka važenja dotičnog sporazuma o gostovanju, istraživačka organizacija dostavlja nadležnim tijelima određenima u tu svrhu potvrdu da je istraživačka aktivnost provedena.</p> <p>8. Države članice mogu u svojem nacionalnom pravu odrediti posljedice povlačenja suglasnosti ili odbijanja produljenja suglasnosti za postojeće sporazume o gostovanju, sklopljene u skladu s ovim člankom, kao i posljedice za odobrenja za dotične istraživače.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Posebni uvjeti za studente</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu studiranja, podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz:</p> <p>(a) da je državljanin treće zemlje primljen na visoko učilište radi studiranja;</p> <p>(b) ako država članica to zahtijeva, da su visokom učilištu plaćene naknade koje visoko učilište traži;</p> <p>(c) ako država članica to zahtijeva, o zadovoljavajućoj razini znanja jezika za praćenje studijskog programa;</p> <p>(d) ako država članica to zahtijeva, da će državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za troškove studija.</p> <p>2. Za državljane trećih zemalja koji automatski ispunjavaju uvjete za dobivanje zdravstvenog osiguranja za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kao</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59., 73.</p>

<p>rezultat upisa na visoko učilište smatra se da ispunjavaju uvjete iz članka 7. stavka 1. točke (c).</p> <p>3. Država članica koja je uspostavila postupak davanja suglasnosti za visoka učilišta u skladu s člankom 15. izuzima podnositelje zahtjeva od dostavljanja jedne ili više isprava ili dokaza iz stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ovog članka ili članka 7. stavka 1. točke (d) ili članka 7. stavka 2., ako državljanima trećih zemalja domaćin trebaju biti visoka učilišta koja su dobila suglasnost.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Posebni uvjeti za učenike</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje za potrebe sudjelovanja u programu razmjene učenika ili u obrazovnom projektu, podnositelj zahtjeva dostavlja dokaz:</p> <p>(a) da državljanin treće zemlje nije ni mlađi ni stariji od dobi ili razreda koje je odredila dotična država članica;</p> <p>(b) o prijemu u obrazovnu ustanovu;</p> <p>(c) o sudjelovanju u priznatom, državnom ili regionalnom obrazovnom programu u kontekstu programa razmjene</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2021) članak/članci 59., 72., 256.
		Nije preuzeto	Preuzeto Pravilnik o uvjetima za odobrenje uključivanja učenika u srednjoškolsko obrazovanje kroz program razmjene učenika (NN 80/2021) članak/članci 4.

<p>učenika ili u obrazovnom projektu koji vodi obrazovna ustanova u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom;</p> <p>(d) da obrazovna ustanova ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, treća strana prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno u pogledu troškova školovanja;</p> <p>(e) da će državljanin treće zemlje tijekom boravka imati osiguran smještaj u obitelji, u specijalnom prostoru za smještaj unutar obrazovne ustanove ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, u bilo kojem drugom prostoru koji ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica i odabran je u skladu s pravilima programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje.</p> <p>2. Države članice mogu ograničiti prihvata učenika koji sudjeluju u programu razmjene učenika ili obrazovnom projektu na državljane trećih zemalja koje nude iste mogućnosti za njihove državljane.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 13.</p> <p>Posebni uvjeti za pripravnike</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu pripravništva, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(a) dostavlja sporazum o osposobljavanju sa subjektom domaćinom kojim se predviđa teoretsko i praktično osposobljavanje. Države članice mogu zahtijevati da takav sporazum o osposobljavanju odobri nadležno tijelo i da uvjeti pod kojima je sporazum sklopljen budu u skladu sa zahtjevima utvrđenima nacionalnim pravom, kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice. Sporazum o osposobljavanju sadržava:</p> <p>i. opis programa osposobljavanja, uključujući obrazovni cilj ili komponente učenja;</p> <p>ii. trajanje pripravništva;</p> <p>iii. uvjete provođenja i nadzora pripravništva;</p> <p>iv. sate pripravništva; i</p> <p>v. pravni odnos između pripravnika i subjekta domaćina;</p> <p>(b) dostavlja dokaz o stjecanju visokoškolske kvalifikacije unutar dvije godine koje prethode datumu</p>	<p>Članak 19. stavak 3.</p> <p>(3) Iznimno, osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka može se priznati pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu privremenog smještaja pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzet iz Zakona o strancima (NN 133/2007) članak/članaci 59., 110., 125.</p>
---	--	----------------------------	---

<p>podnošenja zahtjeva ili dokaz o trenutačnom studiranju s ciljem stjecanja visokoškolske kvalifikacije;</p> <p>(c) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da će tijekom boravka državljanin treće zemlje imati dostatna sredstva za troškove osposobljavanja;</p> <p>(d) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva; da državljanin treće zemlje uči ili će učiti jezik radi stjecanja znanja koje je potrebno u svrhu pripravništva;</p> <p>(e) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da subjekt domaćin prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno kad je riječ o troškovima boravka i smještaja;</p> <p>(f) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da ako subjekt domaćin osigurava smještaj državljaninu treće zemlje tijekom boravka, taj smještaj ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati da pripravništvo bude u istom području i na istoj razini kvalifikacije kao i visokoškolska kvalifikacija ili studiranje iz stavka 1. točke (b).</p> <p>3. Države članice mogu zahtijevati od subjekta domaćina da dokaže da se</p>			
--	--	--	--

<p>pripravništvom ne zamjenjuje radno mjesto.</p> <p>4. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, zahtijevati pisanu izjavu subjekta domaćina da je, u slučaju kada pripravnik boravi nezakonito na državnom području dotične države članice, subjekt domaćin odgovoran za naknadu troškova vezanih za njegov boravak i vraćanje, a koji se pokrivaju iz javnih sredstava. Financijska odgovornost subjekta domaćina prestaje najkasnije šest mjeseci nakon prestanka važenja sporazuma o osposobljavanju.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Posebni uvjeti za volontere</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu volonterstva, podnositelj zahtjeva:</p> <p>(a) dostavlja sporazum sa subjektom domaćinom ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, drugim tijelom koje je u dotičnoj državi članici odgovorno za volonterski program u kojem državljanin treće zemlje sudjeluje. Sporazum sadržava:</p> <p>i. opis volonterskog programa;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o starcima (NN 133/2021) članak/članci 59., 110., 125.</p>

<p>ii. trajanje volonterstva;</p> <p>iii. uvjete provođenja i nadziranja volonterstva;</p> <p>iv. sate volonterstva;</p> <p>v. resurse dostupne za pokriće troškova boravka i smještaja državljanina treće zemlje i najmanji iznos novca za džeparac tijekom boravka; i</p> <p>vi. ako je primjenjivo, osposobljavanja koje će državljanin treće zemlje proći kako bi mogao obavljati volonterstvo;</p> <p>(b) dostavlja dokaz, ako država članica to zahtijeva, da ako subjekt domaćin osigurava smještaj državljaninu treće zemlje tijekom njihova boravka, taj smještaj ispunjava uvjete koje je odredila dotična država članica;</p> <p>(c) dostavlja dokaz da je subjekt domaćin ili, ako je predviđeno nacionalnim pravom, drugo tijelo odgovorno za volonterski program, u posjedu police osiguranja od odgovornosti prema trećim osobama;</p> <p>(d) dostavljaju dokaz, ako država članica to zahtijeva, da je državljanin treće zemlje prošao ili će proći osnovnu izobrazbu iz jezika, povijesti, političkih i društvenih struktura te države članice.</p> <p>2. Države članice mogu odrediti najnižu i najvišu dob za državljane trećih zemalja koji podnose zahtjev za prihvata</p>			
---	--	--	--

<p>volonterski program, ne dovodeći u pitanje pravila u okviru Europske volonterske službe.</p> <p>3. Od volontera koji sudjeluju u Europskoj volonterskoj službi ne zahtijeva se da dostave dokaze iz stavka 1. točke (c) i, ako je primjenjivo, točke (d).</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Suglasnost za visoka učilišta, obrazovne ustanove, organizacije zadužene za volonterske programe ili subjekte koji su domaćini pripravnicima</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, države članice mogu odlučiti uspostaviti postupak davanja suglasnosti za visoka učilišta, obrazovne ustanove, organizacije odgovorne za volonterske programe ili subjekte koji su domaćini pripravnicima.</p> <p>2. Suglasnost se daje u skladu s postupcima predviđenima u nacionalnom pravu ili upravnoj praksi dotične države članice.</p> <p>3. Ako država članica odluči uspostaviti postupak davanja suglasnosti u skladu sa stavcima 1. i 2., subjektima domaćinima mora pružiti jasne i transparentne informacije u vezi s, među ostalim, uvjetima i kriterijima za davanje</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>

<p>suglasnosti, razdoblju važenja suglasnosti, posljedicama nepridržavanja, uključujući moguće povlačenje i neproduljenje, kao i svim primjenjivim sankcijama.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Posebni uvjeti za osobe koje obavljaju poslove au pair</p> <p>1. Pored općih uvjeta iz članka 7., u pogledu prihvata državljanina treće zemlje u svrhu obavljanja poslova au pair, državljanin treće zemlje:</p> <p>(a) dostavlja sporazum između državljanina treće zemlje i obitelji domaćina kojim se određuju prava i obveze tog državljanina treće zemlje kao osobe koja obavlja poslove au pair, uključujući pojedinosti o džeparcu koji treba dobivati, odgovarajuće odredbe kojim se osobi koja obavlja poslove au pair omogućuje pohađanje tečajeva te najviši broj sati za obiteljske obveze;</p> <p>(b) u dobi je između 18 i 30 godina. U iznimnim slučajevima država članica može odobriti prihvata državljanina treće zemlje, kao osobe koja obavlja poslove au pair, koji je stariji od najviše dobne granice;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>

<p>(c) dostavlja dokaz da obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair, ako je predviđeno nacionalnim pravom, prihvaća odgovornost za državljanina treće zemlje tijekom boravka na državnom području dotične države članice, posebno u pogledu troškova života, smještaja i rizika od nesreće.</p> <p>2. Države članice mogu zahtijevati od državljanina treće zemlje koji podnose zahtjev za prihvata kao osoba koja obavlja poslove au pair da dostave dokaze:</p> <p>(a) o osnovnom znanju jezika dotične države članice; ili</p> <p>(b) o završenom srednjoškolskom obrazovanju, stručnim kvalifikacijama i, ako je primjenjivo, da ispunjavaju uvjete za obavljanje regulirane profesije, u skladu sa zahtjevima nacionalnog prava.</p> <p>3. Države članice mogu odrediti da zapošljavanje osoba koje obavljaju poslove au pair provodi samo organizacija koja posreduje za poslove au pair u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom.</p> <p>4. Države članice mogu zahtijevati da je obitelj domaćina različite nacionalnosti od državljanina treće zemlje koji podnosi</p>			
---	--	--	--

<p>zahtjev za prihvata u svrhu obavljanja poslova au pair te da nije obiteljski povezana s dotičnim državljaninom treće zemlje.</p> <p>5. Najviši broj sati tjedno za obavljanje poslova au pair ne smije prijeći 25 sati. Osoba koja obavlja poslove au pair najmanje je jedan dan u tjednu oslobođena od obavljanja poslova au pair.</p> <p>6. Države članice mogu odrediti najmanji novčani iznos kao džeparac koji treba platiti osobi koja obavlja poslove au pair.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>ODOBRENJA I TRAJANJE BORAVKA</p> <p>Članak 17.</p> <p>Odobrenja</p> <p>1. Ako je odobrenje u obliku boravišne dozvole, države članice upotrebljavaju obrazac utvrđen u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 i u boravišnu dozvolu unose riječ „istraživač“, „student“, „učenik“, „pripravnik“, „volonter“ ili au pair.</p> <p>2. Ako je odobrenje u obliku vize za dugotrajan boravak, države članice u odjeljku pod naslovom „napomene“ na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 6., 57., 256.</p>

<p>naljepnici vize upisuju upućivanje kojim se navodi da je izdana „istraživaču”, „studentu”, „učeniku”, „pripravniku”, „volonteru” ili au pairu.</p> <p>3. Za istraživače i studente koji u Uniju dolaze u okviru određenog programa Unije ili multilateralnog programa koji obuhvaća mjere mobilnosti ili u okviru sporazuma između dvaju ili više priznatih visokih učilišta, u odobrenju se navodi taj određeni program ili sporazum.</p> <p>4. Ako se istraživaču izdaje odobrenje za dugoročnu mobilnost u obliku boravišne dozvole, države članice upotrebljavaju obrazac utvrđen u Uredbi (EZ) br. 1030/2002 i u boravišnu dozvolu unose „istraživač – mobilnost”. Ako se odobrenje u svrhu dugoročne mobilnosti istraživaču izdaje u obliku vize za dugotrajan boravak, države članice upisuju „istraživač – mobilnost” u odjeljak pod naslovom „napomene” na naljepnici vize.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Trajanje odobrenja</p> <p>1. Razdoblje važenja odobrenja za istraživače iznosi najmanje godinu dana, ili je jednako trajanju sporazuma o gostovanju ako je ono kraće. Odobrenje se</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz: Zakon o strancima (NN 133/2022) članak/članci 35., 40., 61., 72., 73., 111., 125.</p>

obnavlja ako se ne primjenjuje članak 21.

Trajanje odobrenja za istraživače koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti iznosi najmanje dvije godine ili je jednako trajanju sporazuma o gostovanju ako je ono kraće. Ako opći uvjeti utvrđeni u članku 7. nisu ispunjeni za prve dvije godine ili za vrijeme cijelog trajanja sporazuma o gostovanju, primjenjuje se prvi podstavak ovog stavka. Države članice zadržavaju pravo provjeriti da se razlozi za povlačenje iz članka 21. ne primjenjuju.

2. Razdoblje važenja odobrenja za studente iznosi najmanje godinu dana ili je jednako trajanju studija ako je ono kraće. Odobrenje se obnavlja ako se ne primjenjuje članak 21.

Trajanje odobrenja za studente koji su obuhvaćeni programima Unije ili multilateralnim programima koji obuhvaćaju mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta jest najmanje dvije godine ili je jednako trajanju njihova studija ako je ono kraće. Ako opći uvjeti utvrđeni u članku 7. nisu ispunjeni za prve dvije godine ili za vrijeme cijelog trajanja studija, primjenjuje se prvi podstavak

ovog stavka. Države članice zadržavaju pravo provjeriti da se razlozi za povlačenje iz članka 21. ne primjenjuju

3. Države članice mogu odrediti da ukupno trajanje boravka za studij ne prelazi najdulje trajanje studija kako je određeno nacionalnim pravom.

4. Razdoblje važenja odobrenja za učenike jednako je trajanju programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta ako su kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za razdoblje nužno za dovršetak programa razmjene učenika ili obrazovnog projekta ako se ne primjenjuje članak 21.

5. Razdoblje važenja odobrenja za osobe koje obavljaju poslove au pair jednako je trajanju sporazuma između osobe koja obavlja poslove au pair i obitelji domaćina ako je kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za vremensko razdoblje od najdulje šest mjeseci, nakon opravdanog zahtjeva obitelji domaćina, ako se ne primjenjuje članak 21.

6. Razdoblje važenja odobrenja za pripravnike jednako je trajanju sporazuma o osposobljavanju ako je kraći

od šest mjeseci, ili najdulje šest mjeseci. Ako je trajanje sporazuma dulje od šest mjeseci, tada razdoblje važenja odobrenja može odgovarati dotičnom razdoblju u skladu s nacionalnim pravom.

Države članice mogu odlučiti produljiti odobrenje jednom za vremensko razdoblje potrebno za dovršetak pripravnštva ako se ne primjenjuje članak 21.

7. Razdoblje važenja odobrenja za volontere jednako je trajanju sporazuma iz članka 14. stavka 1. točke (a) ako je kraći od godinu dana, ili najdulje godinu dana. Ako je trajanje sporazuma dulje od godinu dana, tada razdoblje važenja odobrenja može odgovarati dotičnom razdoblju u skladu s nacionalnim pravom.

8. Države članice mogu odrediti da, u slučaju da je važenje putne isprave državljanina treće zemlje kraće od jedne godine ili kraće od dvije godine u slučajevima iz stavaka 1. i 2., razdoblje važenja odobrenja ne smije biti dulje od razdoblja važenja putne isprave.

9. Ako države članice dopuste ulazak i boravak tijekom prve godine na temelju vize za dugotrajan boravak, zahtjev za boravišnu dozvolu podnosi se prije isteka vize za dugotrajni boravak. Boravišna

<p>dozvola izdaje se ako se ne primjenjuje članak 21.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Dodatne informacije</p> <p>1. Države članice mogu navesti dodatne informacije u papirnatom obliku ili pohraniti takve informacije u elektroničkom obliku, kako je navedeno u članku 4. Uredbe (EZ) br. 1030/2002 i dijelu (a) točki 16. Priloga toj uredbi. Te informacije mogu se odnositi na boravak i, u slučajevima obuhvaćenima člankom 24. ove Direktive, gospodarske aktivnosti studenta i posebno uključivati cjelovit popis država članica u koje istraživač ili student namjerava ići u okviru mobilnosti ili relevantne informacije o određenom programu Unije ili multilateralnom programu koji obuhvaća mjere mobilnosti ili sporazum između dvaju ili više visokih učilišta.</p> <p>2. Države članice također mogu predvidjeti da se informacije iz stavka 1. ovog članka navode na vizi za dugotrajan boravak, kako je navedeno u točki 12.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>

<p>Priloga Uredbi Vijeća (EZ) br. 1683/95 (22).</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>RAZLOZI ZA ODBIJANJE, POVLAČENJE ILI ODBIJANJE PRODULJENJA ODOBRENJÂ</p> <p>Članak 20.</p> <p>Razlozi za odbijanje</p> <p>1. Države članice mogu odbiti zahtjev ako:</p> <p>(a) nisu ispunjeni opći uvjeti iz članka 7. ili relevantni posebni uvjeti iz članka 8., 11., 12., 13., 14. ili 16.;</p> <p>(b) priloženi dokumenti stečeni su prijevarom, ili su krivotvoreni, ili protuzakonito promijenjeni;</p> <p>(c) dotična država članica odobrava prihvata samo putem subjekta domaćina koji je dobio suglasnost, a subjektu domaćinu nije dana suglasnost.</p> <p>2. Države članice mogu odbiti zahtjev ako:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59., 87., 93., 94.</p>

<p>(a) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair nije ispunila svoje pravne obveze u pogledu socijalne sigurnosti, oporezivanja, prava radnika ili uvjeta rada;</p> <p>(b) ako je primjenjivo, subjekt domaćin ili obitelj domaćin koja će zapošljavati državljanina treće zemlje nije ispunila uvjete zaposlenja kako je predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice;</p> <p>(c) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair sankcionirana je u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(d) glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina jest olakšavanje ulaska državljanima trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive;</p> <p>(e) ako je primjenjivo, poduzeće subjekta domaćina u postupku je likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnom zakonodavstvu o stečajnom postupku ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;</p>			
---	--	--	--

<p>(f) država članica ima dokaze ili ozbiljne i objektivne razloge da utvrdi da bi državljaniin treće zemlje boravio na njezinu području u svrhu različitu od one zbog koje podnosi zahtjev za prihvata.</p> <p>3. Ako državljaniin treće zemlje podnosi zahtjev da mu se odobri sklapanje radnog odnosa u nekoj državi članici, ta država članica može provjeriti bi li se radno mjesto u pitanju moglo popuniti državljanima te države članice ili drugim građanima Unije ili državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u toj državi članici; u tom slučaju može odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije, kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o odbijanju zahtjeva uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 21.</p> <p>Razlozi za povlačenje ili odbijanje produljenja odobrenja</p> <p>1. Države članice povlače ili, ako je primjenjivo, odbijaju produljenje odobrenja ako:</p> <p>(a) državljanin treće zemlje više ne ispunjava opće uvjete iz članka 7., osim članka 7. stavka 6., ili relevantne posebne uvjete iz članaka 8., 11., 12., 13., 14., 16. ili uvjete utvrđene u članku 18.;</p> <p>(b) podneseno odobrenje ili podneseni dokumenti stečeni su prijevarom ili su krivotvoreni ili protuzakonito promijenjeni;</p> <p>(c) dotična država članica odobrava prihvat samo putem subjekta domaćina koji je dobio suglasnost, a subjektu domaćinu nije dana suglasnost;</p> <p>(d) svrha boravka državljanina treće zemlje ne odgovara svrhama za koje je boravak državljaninu treće zemlje dopušten;</p> <p>2. Države članice mogu povući odobrenje ili odbiti njegovo produljenje ako:</p> <p>(a) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a), treća</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2002) članak/članci 59., 73., 87., 93.
---	--	---------------	---

<p>strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair nije ispunila svoje pravne obveze u pogledu socijalne sigurnosti, oporezivanja, prava radnika ili uvjeta rada;</p> <p>(b) ako se primjenjuje, subjekt domaćin ili obitelj domaćin koji zapošljavaju državljanina treće zemlje nisu ispunili uvjete zaposlenja kako je predviđeno nacionalnim pravom ili kolektivnim ugovorima ili praksama dotične države članice;</p> <p>(c) subjekt domaćin, drugo tijelo iz članka 14. stavka 1. točke (a) ili treća strana iz članka 12. stavka 1. točke (d), obitelj domaćin ili organizacija koja posreduje za poslove au pair bila je sankcionirana u skladu s nacionalnim pravom zbog neprijavljenog rada ili nezakonitog zapošljavanja;</p> <p>(d) glavna svrha osnivanja ili djelovanja subjekta domaćina jest olakšavanje ulaska državljanina trećih zemalja koji su obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive;</p> <p>(e) ako je primjenjivo, poduzeće subjekta domaćina u postupku je likvidacije ili je likvidirano prema nacionalnom zakonodavstvu o stečajnom postupku ili se ne obavlja gospodarska aktivnost;</p> <p>(f) u pogledu studenata, ne poštuju se rokovi propisani za pristup gospodarskim aktivnostima na temelju</p>			
--	--	--	--

<p>članka 24. ili dotični student ne postiže dovoljan napredak na relevantnom studiju u skladu s nacionalnim pravom ili upravnom praksom.</p> <p>3. U slučaju povlačenja, prilikom procjene nedostatka napretka na relevantnom studiju, kako je navedeno u stavku 2. točki (f), država članica može se savjetovati sa subjektom domaćinom.</p> <p>4. Države članice mogu povući ili odbiti produljiti odobrenje iz razloga vezanih za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje.</p> <p>5. U slučaju da državljanin treće zemlje podnosi zahtjev za produljenje odobrenja za sklapanje radnog odnosa ili nastavak radnog odnosa u nekoj državi članici, uz iznimku istraživača koji nastavlja zaposlenje kod istog subjekta domaćina, ta država članica može provjeriti bi li se dotično radno mjesto moglo popuniti državljanima te države članice ili drugim građanima Unije, ili državljanima trećih zemalja koji imaju dugotrajno boravište u toj državi članici; u tom slučaju mogu odbiti zahtjev. Ovaj stavak primjenjuje se ne dovodeći u pitanje načelo povlaštenosti građana Unije, kako je navedeno u odgovarajućim odredbama odgovarajućih akata o pristupanju.</p>			
---	--	--	--

<p>6. Ako država članica namjerava povući ili odbiti produljiti odobrenje studentu u skladu sa stavkom 2. točkama (a), (c), (d) ili (e), studentu je dopušteno podnijeti zahtjev da mu domaćin bude drugo visoko učilište za ekvivalentni studijski program kako bi mu se omogućio dovršetak studija. Studentu je dopušteno ostati na državnom području države članice dok nadležna tijela ne donesu odluku o zahtjevu.</p> <p>7. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice u svakoj odluci o povlačenju ili odbijanju produljenja odobrenja uzimaju u obzir posebne okolnosti slučaja i poštuju načelo proporcionalnosti.</p>			
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>PRAVA</p> <p>Članak 22.</p> <p>Jednako postupanje</p> <p>1. Istraživači imaju pravo na jednako postupanje kao i državljani dotične države članice kako je predviđeno člankom 12. stavkom 1. i člankom 12. stavkom 4. Direktive 2011/98/EU.</p> <p>2. Države članice mogu ograničiti jednako postupanje u pogledu istraživača:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 75.</p>

<p>(a)na temelju članka 12. stavka 1. točke (c) Direktive 2011/98/EU isključivanjem potpora i zajmova za studij i smještaj ili ostalih potpora i zajmova;</p> <p>(b)na temelju članka 12. stavka 1. točke (e) Direktive 2011/98/EU neodobravanjem obiteljske naknade istraživačima kojima je odobren boravak na državnom području dotične države članice za razdoblje koje nije dulje od šest mjeseci;</p> <p>(c)na temelju članka 12. stavka 1. točke (f) Direktive 2011/98/EU ograničavanjem njegove primjene na slučajeve u kojima se registrirano ili uobičajeno boravište članova obitelji istraživača za koje istraživač traži naknade nalazi na državnom području dotične države članice;</p> <p>(d)na temelju članka 12. stavka 1. točke (g) Direktive 2011/98/EU ograničavanjem pristupa smještaju.</p> <p>3. Pripravnici, volonteri i osobe koje obavljaju posao au pair, kada se smatra da su u radnom odnosu u dotičnoj državi članici, te studenti imaju pravo na jednako postupanje kao i državljani dotične države članice kako je predviđeno člankom 12. stavicima 1. i 4. Direktive 2011/98/EU podložno ograničenjima predviđenima stavkom 2. tog članka.</p>			
--	--	--	--

<p>4. Pripravnici, volonteri i osobe koje obavljaju posao au pair, kada se ne smatra da su u radnom odnosu u dotičnoj državi članici, te učenici imaju pravo na jednako postupanje u vezi s pristupom robi i uslugama te opskrbom proizvodima i uslugama stavljenima na raspolaganje javnosti, kako je predviđeno nacionalnim pravom, kao i, ako je primjenjivo, u vezi s priznavanjem diploma, svjedodžbi i drugih stručnih kvalifikacija u skladu s relevantnim nacionalnim postupcima.</p> <p>Države članice mogu odlučiti da im neće odobriti jednako postupanje u pogledu postupaka za dobivanje smještaja i/ili usluga koje pružaju javne ustanove za zapošljavanje u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Podučavanje koje provode istraživači</p> <p>Uz istraživačke aktivnosti, istraživači mogu i podučavati u skladu s nacionalnim pravom. Države članice mogu odrediti maksimalan broj sati ili dana podučavanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74.

<p>Članak 24.</p> <p>Gospodarske aktivnosti studenata</p> <p>1. U slobodno vrijeme i uz poštovanje pravila i uvjeta koji se primjenjuju na relevantnu djelatnost u dotičnoj državi članici, studenti imaju pravo zaposliti se i obavljati gospodarsku djelatnost kao samozaposlene osobe, podložno ograničenjima predviđenima stavkom 3.</p> <p>2. Prema potrebi, države članice studentima i/ili poslodavcima izdaju prethodno odobrenje u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>3. Svaka država članica određuje maksimalan broj sati tjedno ili dana ili mjeseci godišnje dopuštenih za takvu aktivnost, a koji ne smije biti manji od 15 sati tjedno ili od odgovarajućeg broja dana ili mjeseci godišnje. U obzir se može uzeti stanje na tržištu rada dotične države članice.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2000) članak/članci 89.
---	--	---------------	---

<p>Članak 25.</p> <p>Boravak u svrhu traženja zaposlenja ili poduzetništva za istraživače i studente</p> <p>1. Nakon dovršetka istraživanja ili studija, istraživači i studenti imaju mogućnost ostati na državnom području države članice koja im je izdala odobrenje u skladu s člankom 17., na temelju boravišne dozvole iz stavka 3. ovog članka, tijekom razdoblja od najmanje devet mjeseci u svrhu traženja zaposlenja ili osnivanja poduzeća.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 57., 59., 76., 74., 87., 256.
<p>2. Države članice mogu odlučiti odrediti minimalnu razinu obrazovanja koju studenti moraju imati kako bi ostvarili korist primjenom ovog članka. Ta razina ne smije biti viša od razine 7 Europskog kvalifikacijskog okvira (23).</p> <p>3. U svrhu boravka iz stavka 1. države članice na zahtjev istraživača ili studenta izdaju boravišnu dozvolu tom državljaninu treće zemlje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1030/2002 ako su i dalje ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 7. stavku 1. točkama (a), (c), (d) i (e), članku 7. stavku 6. te, ako se primjenjuje, članku 7. stavku 2. ove Direktive. Države članice za istraživače zahtijevaju potvrdu subjekta domaćina o dovršetku istraživačkih aktivnosti ili, dokaz o</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci 47.

stjecanju diplome visokog učilišta, svjedodžbe ili drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama za studente. Prema potrebi i ako su odredbe članka 26. i dalje ispunjene, boravišna dozvola iz tog članka produljuje se na odgovarajući način.

4. Države članice mogu odbiti zahtjev na temelju ovog članka ako:

- (a) uvjeti utvrđeni u stavcima 3. i, prema potrebi, stavcima 2. i 5. nisu ispunjeni;
- (b) predloženi dokumenti stečeni su prijevarom ili su krivotvoreni ili neovlašteno izmijenjeni.

5. Države članice mogu zahtijevati da se zahtjev istraživača ili studenta i, prema potrebi, članova obitelji istraživača na temelju ovog članka podnese najmanje 30 dana prije isteka odobrenja izdanog na temelju članka 17. ili 26.

6. Ako dokaz o stjecanju diplome visokog učilišta, svjedodžbe ili drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti ili potvrda istraživačke organizacije o dovršetku istraživačkih aktivnosti nisu dostupni prije isteka odobrenja izdanog na temelju članka 17., a svi ostali uvjeti su ispunjeni, države članice dopuštaju državljaninu treće zemlje da boravi na njihovu državnom području kako bi dostavio takve dokaze u razumnom roku u skladu s

nacionalnim pravom.

7. Nakon najmanje tri mjeseca od izdavanja boravišne dozvole na temelju ovog članka, dotična država članica može od državljana trećih zemalja zahtijevati dokaz da imaju stvarne izgleda za zaposlenje ili pokretanje poslovanja.

Države članice mogu zahtijevati da zaposlenje koje državljanin treće zemlje traži ili poslovanje koje pokreće odgovara razini provedenog istraživanja ili završenog studija.

8. Ako uvjeti iz stavka 3. ili 7. više nisu ispunjeni, države članice mogu povući boravišnu dozvolu državljanina treće zemlje i, prema potrebi, članovima njegove obitelji u skladu s nacionalnim pravom.

9. Druge države članice mogu primijeniti ovaj članak na istraživače i, prema potrebi, članove obitelji istraživača ili studente koji borave ili su boravili u dotičnoj drugoj državi članici u skladu s člankom 28., 29., 30. ili 31.

<p>Članak 26.</p> <p>Članovi obitelji istraživača</p> <p>1. Kako bi se članovima obitelji istraživača dopustilo da se pridruže istraživaču u prvoj državi članici ili, u slučaju dugoročne mobilnosti, u drugim državama članicama, države članice primjenjuju odredbe Direktive 2003/86/EZ s odstupanjima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Odstupajući od članka 3. stavka 1. i članka 8. Direktive 2003/86/EZ, izdavanje boravišne dozvole članovima obitelji ne smije ovisiti o zahtjevu da istraživač ima osnovane izgleda za stjecanje prava na stalni boravak i da ima minimalno razdoblje boravka.</p> <p>3. Odstupajući od članka 4. stavka 1. zadnjeg podstavka i članka 7. stavka 2. Direktive 2003/86/EZ, uvjeti i mjere za integraciju iz tih odredaba mogu se primijeniti tek nakon što je dotičnim osobama izdana boravišna dozvola.</p> <p>4. Odstupajući od članka 5. stavka 4. prvog podstavka Direktive 2003/86/EZ, država članica izdaje boravišne dozvole članovima obitelji, ako su ispunjeni uvjeti za spajanje obitelji, u roku od 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2007) članak/članci 74.
--	--	---------------	--

Nadležno tijelo dotične države članice obrađuje zahtjev za članove obitelji istodobno kada i zahtjev za prihvrat ili za dugoročnu mobilnost za istraživača, u slučaju da je zahtjev za obitelj istraživača podnesen istodobno. Boravišna dozvola za članove obitelji izdaje se samo ako je istraživaču izdano odobrenje na temelju članka 17.

5. Odstupajući od članka 13. stavaka 2. i 3. Direktive 2003/86/EZ, razdoblje važenja boravišne dozvole članova obitelji u pravilu završava na datum isteka odobrenja za istraživača. To uključuje, prema potrebi, odobrenja izdana istraživaču za potrebe traženja zaposlenja ili poduzetništva kako je predviđeno u članku 25. Države članice mogu zahtijevati da razdoblje važenja putnih isprava članova obitelji pokriva barem razdoblje trajanja planiranog boravka.

6. Odstupajući od članka 14. stavka 2. druge rečenice Direktive 2003/86/EZ, prva država članica ili, u slučaju dugoročne mobilnosti, druge države članice ne primjenjuju rokove u pogledu pristupa tržištu rada za članove obitelji, osim u iznimnim okolnostima kao što su posebno visoke razine nezaposlenosti.

<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>MOBILNOST MEĐU DRŽAVAMA ČLANICAMA</p> <p>Članak 27.</p> <p>Mobilnost unutar EU-a</p> <p>1. Državljanin treće zemlje koji ima važeće odobrenje koje je izdala prva država članica u svrhu studija u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta ili za potrebe istraživanja imaju pravo na ulazak i boravak kako bi proveli dio studija ili istraživanja u jednoj ili nekoliko drugih država članica na temelju tog odobrenja i važeće putne isprave pod uvjetima utvrđenima u člancima 28., 29. i 31. te podložno članku 32.</p> <p>2. Tijekom mobilnosti iz stavka 1. istraživači uz istraživačke aktivnosti mogu i podučavati, a studenti uz studij mogu i raditi, u jednoj ili nekoliko drugih država članica u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 23. odnosno članku 24.</p> <p>3. Ako istraživač prijeđe u drugu državu članicu u skladu s člankom 28. ili 29., članovima obitelji koji imaju boravišnu dozvolu izdanu u skladu s člankom 26.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto iz: Zakon o strancima (NN 133/2000) članak/članci 73., 74., 89.
---	--	---------------	--

<p>odobrava se da prate istraživača u okviru mobilnosti istraživača pod uvjetima utvrđenima u članku 30.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Kratkoročna mobilnost istraživača</p> <p>1. Istraživači koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica imaju pravo na boravak kako bi proveli dio svojeg istraživanja u bilo kojoj istraživačkoj organizaciji u jednoj ili nekoliko drugih država članica u trajanju od najviše 180 dana u bilo kojem razdoblju od 360 dana po državi članici, podložno uvjetima iz ovog članka.</p> <p>2. Druga država članica može zahtijevati da istraživač, istraživačka organizacija u prvoj državi članici ili istraživačka organizacija u drugoj državi članici obavijesti nadležna tijela prve države članice i druge države članice o namjeri istraživača da provede dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici.</p> <p>U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 74.</p>

<p>(a) u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili</p> <p>(b) nakon što je istraživaču odobren prihvata u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu članicu.</p> <p>3. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 7., mobilnost istraživača u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja važenja odobrenja.</p> <p>4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b), mobilnost može započeti odmah nakon obavješćivanja druge države članice ili u bilo kojem trenutku nakon toga tijekom razdoblja važenja odobrenja.</p> <p>5. Obavijest uključuje važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a), i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica koje pokriva razdoblje mobilnosti.</p> <p>6. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p>			
--	--	--	--

<p>(a) sporazuma o gostovanju u prvoj državi članici kako je navedeno u članku 10. ili, ako druga država članica to zahtijeva, sporazum o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u drugoj državi članici;</p> <p>(b) ako to nije navedeno u sporazumu o gostovanju, planiranog trajanja i datuma mobilnosti;</p> <p>(c) dokaza da istraživač ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);</p> <p>(d) dokaza da će istraživač tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije svoje troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b).</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da prije početka mobilnosti dostavi adresu dotičnog istraživača na državnom području druge države članice.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku</p>			
--	--	--	--

<p>Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>7. Na temelju obavijesti iz stavka 2. druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost istraživača na svoje državno područje u roku od 30 dana od primitka potpune obavijesti ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavka 5. ili, ako je primjenjivo, stavka 6. nisu ispunjeni;</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20. stavka 1. točaka (b) ili (c) ili stavka 2. toga članka;</p> <p>(c) ostvareno je najdulje trajanje boravka iz stavka 1.</p> <p>8. Istraživačima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>9. Nadležna tijela druge države članice pisanim putem bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i podnositelja obavijesti o svojem prigovoru na mobilnost. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnost u skladu sa stavkom 7. i ako mobilnost još nije nastupila, istraživač ne smije provesti dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici. Ako je mobilnost već nastupila, primjenjuje se članak 32. stavak 4.</p>			
---	--	--	--

<p>10. Nakon što istekne razdoblje prigovora, druga država članica može istraživaču izdati dokument kojim se potvrđuje da on ima pravo boraviti na njezinu državnom području i uživati prava predviđena ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Dugoročna mobilnost istraživača</p> <p>1. U vezi s istraživačima koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i koji namjeravaju boraviti kako bi proveli dio svog istraživanja u bilo kojoj istraživačkoj organizaciji u jednoj ili nekoliko drugih država članica u trajanju od više od 180 dana po državi članici, druga država članica ili:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 58., 59., 60., 74., 87., 93.
<p>(a) primjenjuje članak 28. i istraživaču dopušta boravak na državnom području na temelju i tijekom razdoblja važenja odobrenja koje je izdala prva država članica; ili</p> <p>(b) primjenjuje postupak predviđen u stavcima od 2. do 7.</p> <p>Druga država članica može odrediti najdulje razdoblje dugoročne mobilnosti istraživača koje ne smije biti kraće od 360 dana.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci 47., 97., 101.

2. Ako je podnesen zahtjev za dugoročnu mobilnost:

(a) druga država članica može zahtijevati da istraživač, istraživačka organizacija u prvoj državi članici, ili istraživačka organizacija u drugoj državi članici proslijedi sljedeće dokumente:

i. važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a) i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica;

ii. dokaz da istraživač ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);

iii. dokaz da će istraživač tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije svoje troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b);

iv. sporazum o gostovanju u prvoj državi članici kako je navedeno u članku 10. ili, ako druga država članica to zahtijeva, sporazum o gostovanju sklopljen s istraživačkom organizacijom u drugoj državi članici;

<p>v.ako to nije navedeno ni u jednom od dokumenata koje je dostavio podnositelj zahtjeva, planirano trajanje i datume mobilnosti.</p> <p>Druga država članica može zahtijevati od podnositelja zahtjeva da dostavi adresu dotičnog istraživača na njezinu državnom području. Ako se nacionalnim pravom druge države članice zahtijeva da se adresa dostavi u trenutku podnošenja zahtjeva, a dotični istraživač još ne zna svoju buduću adresu, ta država članica prihvaća privremenu adresu. U takvom slučaju istraživač dostavlja svoju stalnu adresu najkasnije u trenutku izdavanja odobrenja za dugoročnu mobilnost.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica;</p> <p>(b) druga država članica donosi odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost i o odluci u pisanom obliku obavješćuje podnositelja zahtjeva što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva nadležnim tijelima druge države članice;</p> <p>(c) istraživač nije obvezan napustiti</p>			
---	--	--	--

<p>državna područja država članica u svrhu podnošenja zahtjeva i ne podliježe obvezi posjedovanja vize;</p> <p>(d) istraživaču je dopušteno da provodi dio istraživanja u istraživačkoj organizaciji u drugoj državi članici dok nadležna tijela donesu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost pod sljedećim uvjetima:</p> <p>i. da ni razdoblje iz članka 28. stavka 1. ni razdoblje važenja odobrenja koje je izdala prva država članica nije isteklo;</p> <p>i</p> <p>ii. ako druga država članica to zahtijeva, da je potpun zahtjev podnesen drugoj državi članici najmanje 30 dana prije početka dugoročne mobilnosti istraživača;</p> <p>(e) zahtjev za dugoročnu mobilnost ne može se podnijeti istodobno kada i obavijest o kratkoročnoj mobilnosti. Ako se nakon početka kratkoročne mobilnosti istraživača pojavi potreba za dugoročnom mobilnošću, druga država članica može zahtijevati da se zahtjev za dugoročnu mobilnost podnese najmanje 30 dana prije isteka razdoblja kratkoročne mobilnosti.</p> <p>3. Druga država članica može odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavka 2. točke (a) nisu</p>			
--	--	--	--

<p>ispunjeni;</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20., uz iznimku stavka 1. točke (a) tog članka;</p> <p>(c) odobrenje istraživača u prvoj državi članici istekne tijekom postupka; ili</p> <p>(d) ako je primjenjivo, ostvareno je najdulje trajanje boravka kako je definirano u stavku 1. drugom podstavku.</p> <p>4. Istraživačima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>5. Ako druga država članica donese pozitivnu odluku o zahtjevu za dugoročnu mobilnost kako je navedeno u stavku 2. ovog članka, istraživaču se izdaje odobrenje u skladu s člankom 17. stavkom 4. Druga država članica obavješćuje nadležna tijela u prvoj državi članici u slučaju izdavanja odobrenja za dugoročnu mobilnost.</p> <p>6. Druga država članica može povući odobrenje za dugoročnu mobilnost u ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavka 2. točke (a) ili stavka 4. ovog članka više nisu ispunjeni; ili</p> <p>(b) primjenjuje se jedan od razloga za povlačenje odobrenja iz članka 21., uz</p>			
--	--	--	--

<p>iznimku stavka 1. točke (a), stavka 2. točke (f) te stavaka 3., 5. i 6. tog članka</p> <p>7. Kada država članica donese odluku o dugoročnoj mobilnosti, članak 34. stavci od 2. do 5. primjenjuju se odgovarajući način.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Mobilnost članova obitelji istraživača</p> <p>1. Članovi obitelji istraživača koji imaju važeću boravišnu dozvolu koju je izdala prva država članica imaju pravo na ulazak i boravak u jednoj ili nekoliko drugih država članica kako bi pratili istraživača.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz: Zakon o strancima (NN 133/2007) članak/članci 59., 60., 74., 87.</p>
<p>2. Kada primjenjuje postupak obavješćivanja iz članka 28. stavka 2., druga država članica zahtijeva prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:</p> <p>(a) dokumenata i informacija koji se zahtijevaju na temelju članka 28. stavka 5. i članka 28. stavka 6. točkama (b), (c) i (d) povezanih s članovima obitelji u pratnji istraživača;</p> <p>(b) dokaz da je član obitelji boravio u prvoj državi članici kao član obitelji istraživača u skladu s člankom 26.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci 47., 97., 101.</p>

podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku te države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.

Druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost člana obitelji na svoje državno područje ako nisu ispunjeni uvjeti navedeni u prvom podstavku. Na te članove obitelji na odgovarajući se način primjenjuje članak 28. stavak 7. točke (b) i (c) te članak 28. stavak 9.

3. Kada druga država članica primjenjuje postupak iz članka 29. stavka 1. točke (b), zahtjev podnosi istraživač ili članovi obitelji istraživača nadležnim tijelima druge države članice. Druga država članica zahtijeva od podnositelja zahtjeva da proslijedi sljedeće dokumente i informacije u odnosu na članove obitelji:

- (a) dokumente i informacije koji se zahtijevaju na temelju članka 29. stavka 2. točke (a) podtočaka i., ii., iii. i v. povezanih s članovima obitelji u pratnji istraživača;
- (b) dokaz da je član obitelji boravio u prvoj državi članici kao član obitelji istraživača u skladu s člankom 26.

Druga država članica može zatražiti od podnositelja zahtjeva da dostavi dokumente na službenom jeziku te države

<p>članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>Druga država članica može odbiti zahtjev za dugoročnu mobilnost člana obitelji na svoje državno područje ako nisu ispunjeni uvjeti navedeni u prvom podstavku. Na te članove obitelji na odgovarajući se način primjenjuje članak 29. stavak 2. točke (b) i (c), članak 29. stavak 3. točke (b), (c) i (d), članak 29. stavak 5., članak 29. stavak 6. točka (b) i članak 29. stavak 7.</p> <p>Važenje odobrenja za dugoročnu mobilnost članova obitelji u pravilu istječe na datum isteka istraživačeva odobrenja koje je izdala druga država članica.</p> <p>Odobrenje za dugoročnu mobilnost za članove obitelji može se povući ili se njihovo produljenje može odbiti ako se odobrenje za dugoročnu mobilnost istraživača u čijoj su pratnji povuče ili se njegovo produljenje odbije, a oni nemaju pravo boravka neovisno o tome.</p> <p>4. Članovima obitelji za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 31.</p> <p>Mobilnost studenata</p> <p>1. Studenti koji imaju važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i koji su obuhvaćeni programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta imaju pravo na ulazak i boravak kako bi proveli dio svog studija na visokom učilištu u jednoj ili nekoliko drugih država članica tijekom razdoblja od najviše 360 dana po državi članici pod uvjetima utvrđenima u stavcima od 2. do 10.</p> <p>Student koji nije obuhvaćen programom Unije ili multilateralnim programom koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazumom između dvaju ili više visokih učilišta podnosi zahtjev za odobrenje ulaska u drugu državu članicu i boravka u njoj kako bi proveo dio studija na visokom učilištu u skladu s člancima 7. i 11.</p> <p>2. Druga država članica može zahtijevati da visoko učilište u prvoj državi članici, visoko učilište u drugoj državi članici ili student obavijesti nadležna tijela prve države članice i druge države članice o namjeri studenta da provede dio studija na visokom učilištu u drugoj državi članici.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 59., 73.</p>
---	----------------------	---

U takvim slučajevima druga država članica omogućuje obavješćivanje bilo:

(a) u trenutku podnošenja zahtjeva u prvoj državi članici ako je mobilnost u drugu državu članicu već predviđena u toj fazi; ili

(b) nakon što je studentu odobren prihvata u prvoj državi članici, čim bude poznata namjera o mobilnosti u drugu državu članicu.

3. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i ako druga država članica nije uložila prigovor prvoj državi članici u skladu sa stavkom 7., mobilnost studenta u drugu državu članicu može se ostvariti u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja važenja odobrenja.

4. Ako je obavijest dostavljena u skladu sa stavkom 2. točkom (b) i ako druga država članica nije uložila pisani prigovor na mobilnost studenta u skladu sa stavcima 7. i 9., smatra se da je mobilnost odobrena i može se ostvariti u drugoj državi članici.

5. Obavijest uključuje važeću putnu ispravu, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (a) i važeće odobrenje koje je izdala prva država članica koje pokriva ukupno razdoblje mobilnosti.

6. Druga država članica može zahtijevati da obavijest uključuje prosljeđivanje sljedećih dokumenata i informacija:

- (a) dokaza da student provodi dio svog studija u drugoj državi članici u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta i dokaza da je student primljen na visoko učilište u drugoj državi članici;
- (b) ako to nije navedeno pod točkom (a), planiranog trajanja i datuma mobilnosti;
- (c) dokaza da student ima zdravstveno osiguranje za sve rizike za koje su obično pokriveni državljani dotične države članice kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (c);
- (d) dokaza da će student tijekom boravka imati dostatna sredstva da pokrije troškove boravka bez uporabe sustava socijalne pomoći države članice, kako je predviđeno u članku 7. stavku 1. točki (e), troškova studija, kao i troškova putovanja u prvu državu članicu u slučajevima iz članka 32. stavka 4. točke (b);
- (e) dokaza da su plaćene naknade koje naplaćuje visoko učilište, prema potrebi.

Druga država članica može zatražiti od

<p>podnositelja obavijesti da prije početka mobilnosti dostavi adresu dotičnog studenta na državnom području druge države članice.</p> <p>Druga država članica može zatražiti od podnositelja obavijesti da dostavi dokumente na službenom jeziku dotične države članice ili na bilo kojem službenom jeziku Unije koji je utvrdila ta država članica.</p> <p>7. Na temelju obavijesti iz stavka 2., druga država članica može uložiti prigovor na mobilnost studenta na svoje državno područje u roku od 30 dana od primitka potpune obavijesti ako:</p> <p>(a) uvjeti iz stavaka 5. ili 6. nisu ispunjeni; (b) primjenjuje se jedan od razloga za odbijanje iz članka 20. stavka 1. točaka (b) ili (c) ili stavka 2. toga članka; (c) ako je ostvareno najdulje trajanje boravka iz stavka 1.</p> <p>8. Studentima za koje se smatra da predstavljaju prijetnju javnom poretku, javnoj sigurnosti ili javnom zdravlju ne dopušta se ulazak ili boravak na državnom području druge države članice.</p> <p>9. Nadležna tijela druge države članice pisanim putem bez odgađanja obavješćuju nadležna tijela prve države članice i</p>					
---	--	--	--	--	--

<p>podnositelja obavijesti o svojem prigovoru na mobilnost. Ako druga država članica uloži prigovor na mobilnosti u skladu sa stavkom 7., student ne smije provesti dio studija na visokom učilištu u drugoj državi članici.</p> <p>10. Nakon što istekne razdoblje prigovora, druga država članica može studentu izdati dokument kojim se potvrđuje da on ima pravo na boravak na njezinu državnom području i uživati prava predviđena ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Zaštitne mjere i sankcije u slučajevima mobilnosti</p> <p>1. Ako odobrenje za potrebe istraživanja ili studija izdaju nadležna tijela države članice koja ne primjenjuje schengensku pravnu stečevinu u cijelosti, a istraživač ili student prijeđe vanjsku granicu kako bi ušao u drugu državu članicu u okviru mobilnosti, nadležna tijela druge države članice imaju pravo zahtijevati važeće odobrenje koje je izdala prva država članica kao dokaz mobilnosti i:</p> <p>(a) primjerak obavijesti u skladu s člankom 28. stavkom 2. ili člankom 31. stavkom 2.; ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 73., 74., 77., 261.</p>

(b) ako druga država članica dopušta mobilnost bez obavijesti, dokaz da student provodi dio studija u drugoj državi članici u okviru programa Unije ili multilateralnog programa koji uključuje mjere mobilnosti ili sporazuma između dvaju ili više visokih učilišta, ili za istraživače, primjerak sporazuma o gostovanju u kojem su navedene pojedinosti o mobilnosti istraživača ili, ako pojedinosti o mobilnosti nisu navedene u sporazumu o gostovanju, pismo istraživačke organizacije u drugoj državi članici u kojem se navode barem trajanje mobilnosti unutar Unije i lokacija istraživačke organizacije u drugoj državi članici.

U slučaju članova obitelji istraživača nadležna tijela druge države članice imaju pravo kao dokaz o mobilnosti zahtijevati važeće odobrenje koje je izdala prva država članica i primjerak obavijesti u skladu s člankom 30. stavkom 2. ili dokaz da su u pratnji istraživača.

2. Ako nadležna tijela prve države članice povuku odobrenje, o tome odmah obavješćuju nadležna tijela druge države članice, prema potrebi.

3. Druga država članica može zahtijevati da je subjekt domaćin druge države

<p>članice ili istraživač ili student obavješćuje o svakoj promjeni koja utječe na uvjete na temelju kojih je mobilnost dopuštena.</p> <p>4. Ako istraživač ili, prema potrebi, članovi njegove obitelji, ili student ne ispunjavaju ili više ne ispunjavaju uvjete za mobilnost:</p> <p>(a) druga država članica može zahtijevati da istraživač i, prema potrebi, članovi njegove obitelji, ili student odmah prekinu sve aktivnosti i napuste njezino državno područje;</p> <p>(b) prva država članica na zahtjev druge države članice bez formalnosti i bez odgađanja dopušta ponovni ulazak istraživača i, prema potrebi, članova njegove obitelji ili studenta. Te se odredbe također primjenjuju ako je odobrenje koje je izdala prva država članica isteklo ili je povučeno tijekom razdoblja mobilnosti na području druge države članice.</p> <p>5. Ako istraživač ili članovi njegove obitelji ili student prijeđu vanjsku granicu države članice koja u cijelosti primjenjuje schengensku pravnu stečevinu, ta država članica provjerava Schengenski informacijski sustav. Ta država članica odbija ulazak ili ulaže prigovor na mobilnost osoba za koje je u</p>			
---	--	--	--

<p>Schengenskom informacijskom sustavu izdano upozorenje u svrhu odbijanja ulaska i boravka.</p>			
<p>POGLAVLJE VII. POSTUPAK I TRANSPARENTNOST Članak 33. Sankcije protiv subjekata domaćina Države članice mogu predvidjeti sankcije protiv subjekata domaćina ili, u slučajevima iz članka 24., poslodavaca koji nisu ispunili svoje obveze iz ove Direktive. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2007) članak/članci 247.</p>
<p>Članak 34. Postupovna jamstva i transparentnost 1. Nadležna tijela dotične države članice donose odluku o zahtjevu za izdavanje odobrenja ili produljenje odobrenja i pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva o odluci, u skladu s postupcima obavješćivanja prema nacionalnom pravu,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2007) članak/članci 60., 87., 91., 93., 94.</p>

što je prije moguće, ali najkasnije 90 dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva.

2. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, ako se postupak prihvata odnosi na odobrenog subjekta domaćina kako je navedeno u člancima 9. i 15., odluka o potpunom zahtjevu donosi se što je prije moguće, ali najkasnije u roku od 60 dana.

3. Ako su informacije ili dokumentacija priložene u potporu zahtjevu nepotpune, nadležna tijela u razumnom razdoblju obavješćuju podnositelja zahtjeva o potrebnim dodatnim informacijama te određuju razuman rok za njihovu dostavu. Razdoblje iz stavaka 1. ili 2. suspendira se dok nadležna tijela ne dobiju tražene dodatne informacije. Ako dodatne informacije ili dokumenti ne budu dostavljeni unutar roka, zahtjev se može odbiti.

4. Podnositelju zahtjeva u pisanom obliku dostavljaju se razlozi za odluku kojom se zahtjev proglašava nedopuštenim ili se on odbija ili se odbija produljenje. Razlozi za odluku o povlačenju odobrenja dostavljaju se u pisanom obliku državljaninu treće zemlje. Razlozi za odluku o povlačenju odobrenja mogu se dostaviti u pisanom obliku i subjektu domaćinu.

<p>5. Svaka odluka kojom se zahtjev za odobrenje proglašava nedopuštenim ili se odbija, kojom se odbija produljenje odobrenja ili kojom se odobrenje povlači može se pravno osporavati u dotičnoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom. U pisanoj obavijesti navodi se sud ili upravno tijelo kojem se može podnijeti žalba te rok za podnošenje žalbe.</p>			
<p>Članak 35.</p> <p>Transparentnost i pristup informacijama</p> <p>Države članice omogućuju podnositeljima zahtjeva jednostavan pristup informacijama o cjelokupnoj dokaznoj dokumentaciji potrebnoj za podnošenje zahtjeva te informacijama o uvjetima ulaska i boravka, uključujući prava, obveze i postupovne zaštitne mjere, državljana trećih zemalja obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive i, prema potrebi, članova njihovih obitelji. To uključuje, prema potrebi, iznos mjesečnih dostatnih sredstava, uključujući dostatna sredstva potrebna za pokrivanje troškova studija ili troškova osposobljavanja, ne dovodeći u pitanje pojedinačno ispitivanje svakog slučaja i primjenjivih naknada.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Pravilnik o boravku državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (18.01.2022)</p>

<p>Nadležna tijela u svakoj državi članici objavljuju popis subjekata domaćina odobrenih za potrebe ove Direktive. Ažurirane inačice takvih popisa objavljuju se što je prije moguće nakon svake njihove izmjene.</p>			
<p>Članak 36.</p> <p>Naknade</p> <p>Države članice mogu zahtijevati od državljana trećih zemalja, uključujući, prema potrebi, članove obitelji, ili od subjekata domaćina da plate naknade za obradu obavijesti i zahtjeva u skladu s ovom Direktivom. Razina takvih naknada ne smije biti nerazmjerna ili previsoka.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o tarifi upravnih pristojbi. (NN 8/17, 37/17, 129/17) članak/članci 9., 63.</p>
<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 37.</p> <p>Suradnja među kontaktnim točkama</p> <p>1. Države članice imenuju kontaktne točke koje učinkovito surađuju i odgovorne su za primanje i prosljeđivanje informacija potrebnih za provedbu članaka od 28. do 32. Države članice</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 78.</p>

<p>prednost daju razmjeni informacija elektroničkim putem.</p> <p>2. Svaka država članica obavješćuje druge države članice putem nacionalnih kontaktnih točaka iz stavka 1. o:</p> <p>(a) postupcima koji se primjenjuju na mobilnost iz članka od 28. do 31.;</p> <p>(b) tome dopušta li ta država članica samo prihvata studenata i istraživača putem odobrenih istraživačkih organizacija ili visokih učilišta;</p> <p>(c) multilateralnim programima za studente i istraživače koji uključuju mjere mobilnosti i sporazume između dvaju ili više visokih učilišta.</p>			
<p>Članak 38.</p> <p>Statistika</p> <p>1. Države članice Komisiji dostavljaju statistiku o broju odobrenja izdanih za potrebe ove Direktive i obavijesti primljenih u skladu s člankom 28. stavkom 2. ili člankom 31. stavkom 2. te, u mjeri u kojoj je to moguće, o broju državljana trećih zemalja čija su odobrenja produljena ili povučena. Na isti se način dostavlja statistika o članovima obitelji istraživača kojima je odobren prihvata. Ti se statistički podaci razvrstavaju prema državljanstvu i, u mjeri u kojoj je to moguće, prema</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2001) članak/članci 78.</p>

<p>razdoblju važenja odobrenjâ.</p> <p>2. Statistika iz stavka 1. odnosi se na referentna razdoblja jedne kalendarske godine i dostavlja se Komisiji u roku od šest mjeseci od završetka referentne godine. Prva je referentna godina 2019.</p> <p>3. Statistika iz stavka 1. dostavlja se u skladu s Uredbom (EZ) br. 862/2007 Europskog parlamenta i Vijeća (24).</p>			
<p>Članak 39.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>Komisija periodično, a prvi puta 23. svibnja 2023. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni ove Direktive u državama članicama te prema potrebi predlaže izmjene.</p>		Nije potrebno preuzimanje	nije predmet usklađivanja
<p>Članak 40.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 23. svibnja 2018. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja

<p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. One sadržavaju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktive stavljene izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i način oblikovanja te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 41.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktive 2004/114/EZ i 2005/71/EZ stavljaju se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 24. svibnja 2018., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno pravo tih direktiva koje su navedene u dijelu B Priloga I. ovoj Direktivi.</p> <p>Za države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na direktive stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja</p>

u skladu s korelacijskim tablicama iz Priloga II.			
<p>Članak 42.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja
<p>Članak 43.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja
<p>PRILOG I.</p> <p>Dio A</p> <p>Direktive stavljene izvan snage (iz članka 41.)</p> <p>Direktiva Vijeća (SL L 375.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

<p>2004/114/EZ <u>23.12.2004.,</u> <u>str. 12.)</u></p> <p>Direktiva Vijeća (<u>SL L 289,</u> 2005/71/EZ <u>3.11.2005., str. 15.)</u></p> <p>Dio B</p> <p>Rokovi za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo (i datumi početka primjene)</p> <p>(iz članka 41.)</p> <table border="0"> <tr> <td>Direktiva</td> <td>Rok za prenošenje</td> <td>Datum početka primjene</td> </tr> <tr> <td>2004/114/EZ</td> <td>12.1.2007.</td> <td></td> </tr> <tr> <td>2005/71/EZ</td> <td>12.10.2007.</td> <td></td> </tr> </table>	Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene	2004/114/EZ	12.1.2007.		2005/71/EZ	12.10.2007.																			
Direktiva	Rok za prenošenje	Datum početka primjene																									
2004/114/EZ	12.1.2007.																										
2005/71/EZ	12.10.2007.																										
<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijske tablice</p> <table border="0"> <tr> <td>Direktiva</td> <td>Ova Direktiva</td> </tr> <tr> <td>2004/114/EZ</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Članak 1. točka (a)</td> <td>Članak 1. točka (a)</td> </tr> <tr> <td>Članak 1. točka (b)</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>—</td> <td>Članak 1. točka (b)</td> </tr> <tr> <td>Članak 2., uvodni tekst</td> <td>Članak 3., uvodni tekst</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. točka (a)</td> <td>Članak 3. točka 1.</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. točka (b)</td> <td>Članak 3. točka 3</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. točka (c)</td> <td>Članak 3. točka 4.</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. točka (d)</td> <td>Članak 3. točka 5.</td> </tr> <tr> <td>—</td> <td>Članak 3. točka 6.</td> </tr> <tr> <td>Članak 2. točka (e)</td> <td>Članak 3. točke 11. i</td> </tr> </table>	Direktiva	Ova Direktiva	2004/114/EZ		Članak 1. točka (a)	Članak 1. točka (a)	Članak 1. točka (b)	—	—	Članak 1. točka (b)	Članak 2., uvodni tekst	Članak 3., uvodni tekst	Članak 2. točka (a)	Članak 3. točka 1.	Članak 2. točka (b)	Članak 3. točka 3	Članak 2. točka (c)	Članak 3. točka 4.	Članak 2. točka (d)	Članak 3. točka 5.	—	Članak 3. točka 6.	Članak 2. točka (e)	Članak 3. točke 11. i		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>
Direktiva	Ova Direktiva																										
2004/114/EZ																											
Članak 1. točka (a)	Članak 1. točka (a)																										
Članak 1. točka (b)	—																										
—	Članak 1. točka (b)																										
Članak 2., uvodni tekst	Članak 3., uvodni tekst																										
Članak 2. točka (a)	Članak 3. točka 1.																										
Članak 2. točka (b)	Članak 3. točka 3																										
Članak 2. točka (c)	Članak 3. točka 4.																										
Članak 2. točka (d)	Članak 3. točka 5.																										
—	Članak 3. točka 6.																										
Članak 2. točka (e)	Članak 3. točke 11. i																										

Članak 2. točka (f)	13. Članak 3. točka 7.		
Članak 2. točka (g)	Članak 3. točka 22.		
—	Članak 3. točka 8.		
—	Članak 3. točka 12.		
—	Članak 3. točke od 14. do 21.		
—	Članak 3. točke 23. i 24.		
Članak 3. stavak 1.	Članak 2. stavak 1.		
Članak 3. stavak 2. točke (a) do (d)	Članak 2. stavak 2. točke od (a) do (d)		
Članak 3. stavak 2. točka (e)	—		
—	Članak 2. stavak 2. točke od (e) do (g)		
Članak 4.	Članak 4.		
Članak 5.	Članak 5. stavak 1.		
—	Članak 5. stavci 2. i 3.		
—	Članak 6.		
Članak 6. stavak 1. točke od (a) do (c) i točka (e)	Članak 7. stavak 1. točke od (a) do (d)		
Članak 6. stavak 1. točka (d)	Članak 7. stavak 6.		
Članak 6. stavak 2.	—		
—	Članak 7. stavci 2. i 3.		
Članak 7. stavak 1., uvodni tekst	Članak 11. stavak 1., uvodni tekst		
Članak 7. stavak 1. točka (a)	Članak 11. stavak 1. točka (a)		
Članak 7. stavak 1.	Članak 7. stavak 1.		

točka (b)	točka (e) i članak 11. stavak 1.			
Članak 7. stavak 1. točka (c)	točka (d) Članak 11. stavak 1.			
Članak 7. stavak 1. točka (d)	točka (c) Članak 11. stavak 1.			
Članak 7. stavak 2.	točka (b) Članak 11. stavak 2.			
—	Članak 11. stavak 3.			
Članak 8.	Članak 31.			
Članak 9. stavci 1. i 2.	Članak 12. stavci 1. i 2.			
Članak 10., uvodni tekst	Članak 13. stavak 1., uvodni tekst			
Članak 10. točka (a)	Članak 13. stavak 1. točka (a)			
—	Članak 13. stavak 1. točka (b)			
Članak 10. točka (b)	Članak 7. stavak 1. točka (e) i članak 13. stavak 1. točka (c)			
Članak 10. točka (c)	Članak 13. stavak 1. točka (d)			
—	Članak 13. stavak 1. točke (e) i (f)			
—	Članak 13. stavci od 2. do 4.			
Članak 11., uvodni tekst	Članak 14. stavak 1., uvodni tekst			
Članak 11. točka (a)	Članak 14. stavak 2.			
Članak 11. točka (b)	Članak 14. stavak 1. točka (a)			
—	Članak 14. stavak 1.			

Članak 11. točka (c)	točka (b) Članak 14. stavak 1. točka (c)			
Članak 11. točka (d)	Članak 14. stavak 1. točka (d)			
Članak 12. stavak 1.	Članak 18. stavak 2.			
Članak 12. stavak 2.	Članak 21. stavak 2. točka (f)			
Članak 13.	Članak 18. stavak 4.			
Članak 14.	Članak 18. stavak 6.			
Članak 15.	Članak 18. stavak 7.			
—	Članak 18. stavci 3., 5., 8. i 9.			
—	Članci 16., 17. i 19.			
Članak 16. stavak 1.	Članak 21. stavak 1. točke (a) i (b)			
—	Članak 21. stavak 1. točke (c) i (d)			
Članak 16. stavak 2.	Članak 21. stavak 4.			
—	Članak 21. stavak 2. točka od (a) do (e)			
—	Članak 21. stavak 3.			
—	Članak 21. stavci od 5. do 7.			
—	Članak 22. stavci 3. i 4.			
Članak 17. stavak 1., prvi podstavak, prva rečenica	Članak 24. stavak 1.			
Članak 17. stavak 1., prvi podstavak, druga rečenica	Članak 24. stavak 3.			
Članak 17. stavak 1., drugi podstavak	Članak 24. stavak 2.			

Članak 17. stavak 2.	Članak 24. stavak 3.				
Članak 17. stavci 3. i 4.	—				
—	Članak 24.				
—	Članak 27.				
—	Članak 30.				
—	Članci 32. i 33.				
Članak 18. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.				
—	Članak 34. stavak 2.				
Članak 18. stavci 2., 3. i 4.	Članak 34. stavci 3., 4. i 5.				
Članak 19.	—				
—	Članak 35., prvi podstavak				
Članak 20.	Članak 36.				
—	Članci 37. i 38.				
Članak 21.	Članak 39.				
Članci od 22. do 25.	—				
—	Članci od 40. do 42.				
Članak 26.	Članak 43.				
—	Prilozi I. i II.				
Direktiva 2005/71/EZ	Ova Direktiva				
Članak 1.	Članak 1. točka (a)				
Članak 2., uvodni tekst	Članak 3., uvodni tekst				
Članak 2. točka (a)	Članak 3. točka 1.				
Članak 2. točka (b)	Članak 3. točka 9.				
Članak 2. točka (c)	Članak 3. točka 10.				
Članak 2. točka (d)	Članak 3. točka 2.				
Članak 2. točka (e)	Članak 3. točka 22.				
Članak 3. točka 1.	Članak 2. stavak 1.				
Članak 3. stavak 2. točka (a)	Članak 2. stavak 2. točka (a)				

Članak 3. stavak 2. točka (b)	—		
Članak 3. stavak 2. točka (c)	Članak 2. stavak 2. točka (b)		
Članak 3. stavak 2. točka (d)	—		
Članak 4.	Članak 4.		
Članak 5. stavak 1.	Članak 9. stavak 1.		
Članak 5. stavak 2.	Članak 9. stavak 2.		
Članak 5. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.		
Članak 5. stavak 4.	Članak 10. stavak 7.		
Članak 5. stavak 5.	Članak 35., drugi stavak		
Članak 5. stavak 6.	Članak 9. stavak 3.		
Članak 5. stavak 7.	Članak 10. stavak 8.		
Članak 6. stavak 1.	Članak 10. stavak 1.		
—	Članak 10. stavak 2.		
Članak 6. stavak 2. točka (a)	Članak 10. stavak 4.		
Članak 6. stavak 2. točka (b)	Članak 7. stavak 1. točka (e)		
Članak 6. stavak 2. točka (c)	Članak 7. stavak 1. točka (c)		
Članak 6. stavak 2. točka (d)	Članak 10. stavak 3.		
Članak 6. stavak 3.	—		
Članak 6. stavci 4. i 5.	Članak 10. stavci 5. i 6.		
Članak 7. stavak 1. točka (a)	Članak 7. stavak 1. točka (a)		
Članak 7. stavak 1. točka (b)	Članak 8. stavak 1.		
Članak 7. stavak 1. točka (c)	Članak 8. stavak 2.		

Članak 7. stavak 1. točka (d)	Članak 7. stavak 6.			
Članak 7. stavak 1., zadnji podstavak	—			
Članak 7. stavak 2.	—			
Članak 7. stavak 3.	Članak 5. stavak 3.			
Članak 8.	Članak 18. stavak 1.			
Članak 9.	Članak 26.			
Članak 10. stavak 1.	Članak 21. stavak 1. točke (a), (b) i (d)			
Članak 10. stavak 2.	Članak 21. stavak 4.			
Članak 11. stavci 1. i 2.	Članak 23.			
Članak 12.	Članak 22. stavci 1. i 2.			
Članak 13.	Članci 28. i 29.			
Članak 14. stavak 1.	Članak 7. stavak 5.			
Članak 14. stavci 2. i 3.	Članak 7. stavak 4.			
Članak 14. stavak 4.	Članak 5. stavak 3.			
Članak 15. stavak 1.	Članak 34. stavak 1.			
—	Članak 34. stavak 2.			
Članak 15. stavak 2.	Članak 34. stavak 3.			
Članak 15. stavak 3.	Članak 34. stavak 4.			
Članak 15. stavak 4.	Članak 34. stavak 5.			
Članak 16.	Članak 39.			
Članci od 17. do 20.	—			
Članak 21.	Članak 43.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila za određivanje kaznenih djela i sankcija u području seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece, dječje pornografije i mamljenja djece za seksualne potrebe. Njome se također uvode odredbe za jačanje sprečavanja takvih kaznenih djela i za zaštitu žrtava tih djela.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimati
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „dijete” znači osoba mlađa od 18 godina;</p> <p>(b) „dob za pristanak na spolni odnos” znači dob ispod koje je, u skladu s nacionalnim pravom, zabranjeno stupanje u seksualni odnos s djetetom;</p> <p>(c) „dječja pornografija” znači: i. materijal koji vizualno prikazuje dijete u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu; ii. prikazivanje spolnih organa djeteta prije svega za seksualne potrebe; iii. materijal koji vizualno prikazuje bilo koju osobu koja izgleda kao dijete u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu, ili prikazivanje spolnih organa osobe koja izgleda kao dijete, prije svega za seksualne</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci članak 17.

<p>potrebe; iv. realistične slike djeteta u seksualnom činu ili realistične slike spolnih organa djeteta, prije svega za seksualne potrebe; (d) „dječja prostitucija” znači korištenje djeteta za seksualne aktivnosti, za koje je isplaćen ili obećan novac ili drugi oblik plaćanja ili naknade u zamjenu za sudjelovanje djeteta u seksualnim aktivnostima, neovisno o tome daje li se plaćanje, obećanje ili naknada djetetu ili trećoj osobi;</p> <p>(e) „pornografska predstava” znači prikazivanje za publiku uživo, uključujući i uporabu informacijske i komunikacijske tehnologije, sljedećeg: i. djeteta koje sudjeluje u stvarnom ili simuliranom seksualnom činu; ili ii. spolnih organa djeteta prije svega za seksualne potrebe;</p> <p>(f) „pravna osoba” znači subjekt koji, u skladu s pravom koje se primjenjuje, ima status pravne osobe, osim državnih tijela ili tijela javne uprave koja izvršavaju državnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela seksualnog zlostavljanja</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, kako bi osigurale da namjerno postupanje iz stavaka od 2. do 6. bude kažnjivo.</p> <p>2. Osoba koja prouzroči da dijete, koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, za seksualne potrebe bude svjedok seksualne aktivnosti, čak u njoj ne treba ni sudjelovati, kažnjava se najvećom kaznom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 27,28,160</p>

zatvora, ali ne manjom od godinu dana zatvora. 3. Osoba koja prouzroči da dijete, koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, za seksualne potrebe, bude svjedok seksualnog zlostavljanja, čak u njemu ne treba ni sudjelovati, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od dvije godine zatvora.

4. Osoba koja sudjeluje u spolnim aktivnostima s djetetom koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od pet godina zatvora.

5. Osoba koja sudjeluje u seksualnim aktivnostima s djetetom, zbog: i. zlorabe priznatog položaja povjerenja, autoriteta ili utjecaja nad djetetom, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od osam godina ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od tri godine zatvora ako je dijete doseglo tu dob; ili ii. zlorabe posebno osjetljivog stanja djeteta, posebno zbog poteškoća u duševnom ili tjelesnom razvoju ili stanje ovisnosti o drugima, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od osam godina ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od tri godine zatvora ako je dijete već doseglo tu dob; ili 19/Sv. 16 Službeni list Europske unije 267 HR iii. uporabe prisile, sile ili prijetnje kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za

<p>pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob</p> <p>. 6. Osoba koja dijete sili ili prisili na seksualnu aktivnost s trećom osobom ili mu u tu svrhu prijeti, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela seksualnog iskorištavanja</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da namjerno postupanje iz stavaka od 2. do 7. bude kažnjivo.</p> <p>2. Osoba koja prouzroči sudjelovanje djeteta u pornografskoj predstavi ili ga na to potiče, ostvarujući zaradu na taj način ili na neki drugi način iskorištava dijete u te svrhe, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od pet godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od dvije godine zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p> <p>3. Osoba koja dijete sili ili prisili na sudjelovanje u pornografskim predstavama ili mu u te svrhe prijeti, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 87</p>

osam godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.

4. Osoba koja svjesno posjećuje pornografske predstave u kojima sudjeluju djeca, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od dvije godine zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od godinu dana zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.

5. Osoba koja prouzroči sudjelovanje djeteta u dječjoj prostituciji ili ga na to potiče, ostvarujući zaradu na taj način ili na neki drugi način iskorištava dijete u te svrhe, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od osam godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.

6. Osoba koja dijete sili ili prisili na dječju prostituciju ili mu u te svrhe prijeti, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od deset godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od pet godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.

7. Osoba koja sudjeluje u seksualnim aktivnostima s djetetom, koristeći se dječjom prostitucijom, kažnjava se najvećom kaznom

<p>zatvora, ali ne manjom od pet godina zatvora ako dijete još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos i ne manjom od dvije godina zatvora ako je dijete već doseglo tu dob.</p>			
<p>Članak 5. Kaznena djela u vezi s dječjom pornografijom</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da namjerno počinjeno protupravno postupanje iz stavaka od 2. do 6. bude kažnjivo. 2. Osoba koja nabavi ili posjeduje dječju pornografiju kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od godinu dana zatvora. 3. Osoba koja svjesno dobije pristup dječjoj pornografiji uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od godinu dana zatvora. 4. Osoba koja distribuira, širi ili posreduje dječju pornografiju, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od dvije godine zatvora. 5. Osoba koja nudi, dobavlja ili čini raspoloživom dječju pornografiju, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od dvije godine zatvora. 6. Osoba koja proizvede dječju pornografiju, kažnjava se najvećom kaznom 		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 27, 28</p>

<p>zatvora, ali ne manjom od tri godine zatvora.</p> <p>7. Svaka država članica može odlučiti, hoće li se ovaj članak primjenjivati i na slučajeve dječje pornografije iz članka 2. točke (c) podtočke iii., u kojima je osoba koja izgleda kao dijete u trenutku prikazivanja u stvari bila stara 18 godina ili još i starija.</p> <p>(8) Svaka država članica može odlučiti hoće li se stavci od 2. do 6. primjenjivati i na slučajeve u kojima je utvrđeno da onaj tko je proizveo pornografski materijal iz članka 2. točke (c) podtočke iv. taj materijal posjeduje isključivo za svoju privatnu uporabu i pod uvjetom da za proizvodnju nije koristio pornografski materijal iz članka 2. točke (c) podtočaka i., ii. ili iii. te da taj čin ne uključuje rizik od širenja tog materijala.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Mamljenje djece za seksualne potrebe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeće namjerno postupanje bude kažnjivo: odrasla osoba koja uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije predlaže djetetu koje još nije dosegulo dob za pristanak na spolni odnos susret radi počinjenja kaznenog djela iz članka iz članka 3. stavka 4. i članka 5. stavka 6., a taj prijedlog je popraćen i drugim materijalnim postupanjem koje vodi prema takvom susretu, kažnjava se najvećom kaznom zatvora, ali ne manjom od godinu dana zatvora.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 44/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 26/19, 84/21) članak/članci 28,34</p>

<p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 5. stavaka 2. i 3. u kojem odrasla osoba uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije mami dijete koje još nije doseglo dob za pristanak na spolni odnos, radi osiguravanja dječje pornografije u kojoj bi to dijete bilo prikazano, bude kažnjiv.</p>			
<p>Članak 7. Poticanje, pomaganje i podupiranje te pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 6., kao i pomaganje i podupiranje u njihovu počinjenu, budu kažnjivi.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenih djela iz članka 3. stavaka 4., 5. i 6., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. te članka 5. stavaka 4., 5. i 6. bude kažnjiv</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 34, 37, 38
<p>Članak 8.</p> <p>Seksualne aktivnosti uz uzajamni pristanak</p> <p>1. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 3. stavci 2. i 4. primjenjivati na seksualne aktivnosti uz uzajamni pristanak između vršnjaka koji su približno iste dobi i</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 158, 164

<p>približno istog stupnja psihičkog i fizičkog razvoja ili zrelosti, pod uvjetom da te aktivnosti ne uključuju zlouporabu.</p> <p>2. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 4. stavak 4. primjenjivati na pornografske predstave u okviru odnosa uz uzajamni pristanak, kada je dijete doseglo dob za pristanak na spolni odnos ili između vršnjaka koji su približno iste dobi i približno istog psihičkog i fizičkog razvoja i zrelosti, pod uvjetom da ti čini ne uključuju zlostavljanje ili iskorištavanje, te da za tu pornografsku predstavu nije bilo plaćeno novcem ni drugim oblikom naknade.</p> <p>3. Svaka država članica može odlučiti hoće li se članak 5. stavci 2. i 6. primjenjivati na proizvodnju, nabavu ili posjedovanje materijala dječje pornografije u koji su uključena djeca koja su dosegla dob za pristanak na spolni odnos kada je taj materijal proizveden i kada ga se posjeduje uz pristanak te djece i samo za privatnu uporabu uključenih osoba, pod uvjetom da ti čini ne uključuju zlouporabu.</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>Članak 9. Otegotne okolnosti</p> <p>Ako sljedeće okolnosti nisu već elementi kaznenih djela iz članaka od 3. do 7., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeće okolnosti, u skladu s relevantnim odredbama nacionalnog prava, mogu uzeti kao otegotne okolnosti, u odnosu na relevantna kaznena djela iz članaka od 3. do 7.</p> <p>: (a) kazneno djelo je počinjeno nad djetetom koje se nalazi u posebno osjetljivom stanju, kao što je to dijete s poteškoćama u duševnom ili tjelesnom razvoju, u stanju ovisnosti o drugima ili stanju duševne ili tjelesne nesposobnosti;</p> <p>(b) kazneno djelo je počinio član obitelji djeteta, osoba koja zajedno stanuje s djetetom ili osoba koja je zlorabila svoj priznati položaj povjerenja ili autoritet;</p> <p>(c) kazneno djelo je počinilo nekoliko osoba nastupajući zajedno;</p> <p>(d) kazneno djelo je počinjeno u okviru kriminalne organizacije u smislu Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (1);</p> <p>(e) počinitelj je prethodno već osuđivan za kaznena djela iste vrste;</p> <p>(f) počinitelj je namjerno ili nesmotreno ugrozio život djeteta; ili</p> <p>(g) kazneno djelo je uključivalo teško nasilje ili je djetetu prouzročilo ozbiljnu štetu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 154, 166
---	--	---------------	---

<p>Članak 10. Zabrana obavljanja određenih djelatnosti zbog osuda</p> <p>1. Kako bi se izbjegao rizik od ponavljanja kaznenih djela države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da fizička osoba, koja je bila osuđena zbog počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7. privremeno ili trajno bude spriječena u obavljanju barem onih profesionalnih djelatnosti koje uključuju izravan i redovit doticaj s djecom.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poslodavci prilikom zapošljavanja osobe za obavljanje profesionalnih ili dobrovoljnih djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s djecom imaju pravo, u skladu s nacionalnim pravom i na odgovarajući način, na zahtjev ili od dotične osobe, tražiti informacije o postojanju kaznenih osuda za kaznena djela iz članaka od 3. do 7., koje su unesene u kaznenu evidenciju, ili o postojanju bilo kakve zabrane obavljanja djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s djecom, koja proizlazi iz tih kaznenih osuda.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, radi primjene stavaka 1. i 2. ovog članka, informacije o postojanju kaznenih osuda za bilo koje kazneno djelo iz članaka od 3. do 7. ili o bilo kakvoj zabrani obavljanja djelatnosti koje uključuju izravne i redovite doticaje s</p>	<p>Članak 265.</p> <p>1) Ne može se primiti u radni odnos kao radnik u djelatnosti socijalne skrbi niti poslove u djelatnosti socijalne skrbi može obavljati osoba:</p> <p>1. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanje djeteta (glava XVII), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI),</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o volonterstvu (NN 84/2017) članak/članci 10, 27</p>
---	---	----------------------------	--

djecom, koja proizlazi iz tih kaznenih osuda, dostavljaju u skladu u skladu s postupcima koji su određeni u Okvirnoj odluci Vijeća 2009/315/PUP od 26. veljače 2009. o organizaciji i sadržaju razmjene podataka iz kaznene evidencije između država članica (2), kada se, uz pristanak dotične osobe, navedene informacije traže u skladu s člankom 6. navedene Okvirne odluke

kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX), odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII) iz Kaznenog zakona („Narodne novine, broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21)

2. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv života i tijela (glava X), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog ćudoređa (glava XIV), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII), kaznenih

djela protiv javnog reda (glava XXIV), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV) iz Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 110/97., 27/98., 50/00. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.)

3. kojoj je pravomoćno izrečena prekršajnoppravna sankcija za nasilje u obitelji

4. protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII) iz Kaznenog zakona („Narodne novine, broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21).

(2) Poslodavac je dužan po službenoj dužnosti pribaviti dokaz da osoba iz stavka 1. ovoga članka nije osuđena za kaznena djela ili za

	<p>prekršaj iz stavka 1. ovoga članka te da se protiv nje pred nadležnim sudom ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.</p> <p>(3) Poslodavac je dužan za sve radnike zaposlene u djelatnosti socijalne skrbi, najmanje jednom godišnje, pribaviti dokaz iz stavka 2. ovoga članka.</p>		
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 71
		Djelomično preuzeto	Preuzeto u: ZAKON O UDOMITELJSTVU (NN 115/18) članak/članci 18

<p>Članak 11.</p> <p>Privremeno oduzimanje i pljenidba</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela imaju pravo privremeno oduzeti i zaplijeniti sredstva i imovinsku korist od kaznenih djela iz članka 3., 4. i 5.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 44/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 106/19, 84/21) članak/članci 77, 78
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03, 10/07 45/11 143/12) članak/članci 19. 79. 163. 164. 165.
<p>Članak 12.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe može smatrati odgovornima za bilo koje kazneno djelo iz članka od 3. do 7. koja u njihovu korist počini bilo koja fizička osoba, djelujući samostalno ili kao dio tijela pravne osobe, a koja je unutar pravne osobe na vodećem položaju, kao:</p> <p>(a) zastupnik pravne osobe;</p> <p>(b) osoba ovlaštena za odlučivanje u ime pravne osobe; (c) osoba ovlaštena vršiti kontrolu unutar pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 44/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 106/19, 84/21) članak/članci 20
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03, 10/07 45/11 143/12) članak/članci 2, 3, 4, 5

<p>pravne osobe može smatrati odgovornima za ono što učini njima podređena osoba, kada joj zbog pomanjkanja nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. bude omogućeno počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članka od 3. do 7. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba na temelju stavaka 1. i 2. ne dovodi u pitanje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili pomagači kaznenih djela iz članka od 3. do 7.</p>			
<p>Članak 13. Sankcije pravnim osobama</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba odgovorna na temelju članka 12. stavka 1. bude kažnjena učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim sankcijama, koje uključuju kaznene i ne-kaznene novčane kazne, a mogu obuhvaćati i druge sankcije, kao što su:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) isključivanje iz prava na državne naknade ili pomoć; (b) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti; (c) stavljanje pod sudski nadzor; (d) sudska likvidacija; ili (e) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su bili upotrijebljeni za počinjenje kaznenog djela. <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravna osoba odgovorna na temelju članka 12. stavka 2.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN 151/03 110/07 45/11 143/12) članak/članci 10. 11. 12. 13. 15. 16. 17. 18.</p>

<p>bude kažnjena sankcijama ili mjerama koje su učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.</p>			
<p>Članak 14. Izuzimanje od kaznenog progona ili neprimjenjivanje kazni na žrtve Države članice, u skladu s temeljnim načelima svojih pravnih sustava, poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da nadležna nacionalna tijela imaju pravo na izuzimanje od kaznenog progona i nekažnjavanje djece žrtve seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja zbog umiješanosti u kaznena djela koja su bila primorana počiniti kao izravnu posljedicu činjenice da su bila žrtve bilo kojeg kaznenog djela iz članka 4. stavaka 2., 3., 5. i 6., te članka 5. stavka 6.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 22</p>
<p>Članak 15. Istraga i kazneni progon 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da istraga ili progon kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. ne</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 81, 82</p>

<p>ovise o prijavi ili optužnici koje podigne sama žrtva ili njezin zastupnik te da se s kaznenim postupkom može nastaviti čak i ako žrtva ili njezin zastupnik povuku svoje izjave.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale mogućnost progona bilo kojeg kaznenog djela iz članka 3., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. i bilo kojeg teškog kaznenog djela iz članka 5. stavka 6., zbog korištenja dječje pornografije iz članka 2. točke (c) podtočke i. i ii. u razdoblju i nakon što je žrtva dosegla punoljetnost, razmjerno težini dotičnog kaznenog djela.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe, jedinice ili službe su nadležne za istragu i progon kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. na raspolaganju imaju učinkovite istražne alate, kao što su alati koji se koriste kada je riječ o organiziranom kriminalu ili o drugim slučajevima teških kaznenih djela.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile istražnim jedinicama i službama pokušaj identifikacije žrtve kaznenih djela iz članaka od 3. do 7., posebno analizirajući materijal dječje pornografije, kao što su to fotografije i audiovizualne snimke, koji se prenosi ili čini dostupnim uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 2. 285. 431</p>
---	--	----------------------	---

<p>Članak 16.</p> <p>Prijavljivanje sumnji na seksualno zlostavljanje ili seksualno iskorištavanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravila nacionalnog prava o povjerljivosti koja vrijede za stručnjake čija je glavna zadaća rad s djecom ne budu smetnja mogućnosti da ti stručnjaci službama nadležnim za zaštitu djece prijavljuju sve okolnosti u kojima postoje opravdani razlozi za sumnju da je dijete žrtva kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. 270 Službeni list Europske unije 19/Sv. 16 HR 2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ohrabrile sve osobe, koje u dobroj vjeri znaju ili sumnjaju da su počinjena kaznena djela iz članaka od 3. do 7., da o tome obavijeste nadležne službe.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Kazeno zakon (NN 125/11, 14/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 75/19, 84/21) članak/članci 301,30
		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 204, 285

<p>Članak 17.</p> <p>Nadležnost i usklađivanje kaznenog progona</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile svoju nadležnost nad kaznenim djelima iz članaka od 3. do 7. u slučajevima kada je: (a) kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno na njihovom području; ili (b) počinitelj njihov državljanin.</p> <p>2. Država članica koja odluči uspostaviti dodatnu nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 7. koja nisu počinjena na njezinom području o tome obavješćuje Komisiju između ostalog u slučajevima kada: (a) kazneno djelo je počinjeno protiv njezinog državljanina ili protiv osobe koja ima boravište na njezinom području; (b) kazneno djelo je počinjeno u korist pravne osobe koja je osnovana na njezinom području; ili (c) počinitelj kaznenog djela ima boravište na njezinom području.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da u njihovu nadležnost spadaju kaznena djela iz članaka 5. i 6., te, ako je to potrebno, iz članaka od 3. do 7., koja su počinjena uporabom informacijske i komunikacijske tehnologije s mogućnošću pristupa s njihova područja, neovisno o tome nalaze li se same tehnologije na njihovom području ili ne.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16.</p>
--	--	----------------------	--

<p>4. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da prilikom progona kaznenih djela iz članka 3. stavaka 4., 5. i 6., članka 4. stavaka 2., 3., 5., 6. i 7. te članka 5. stavka 6. u vezi sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka, koja su počinjena izvan područja dotične države članice, njezina nadležnost ne bude ovisna o uvjetu da navedeni čini budu smatrani kaznenim djelima na mjestu gdje su počinjeni.</p> <p>5. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da prilikom progona kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. u vezi sa stavkom 1. točkom (b) ovog članka, koja su počinjena izvan područja dotične države članice, njezina nadležnost ne bude ovisna o uvjetu da kazneni progon može početi samo na temelju prijave žrtve kaznenog djela u mjestu gdje je počinjeno ili na temelju prijave države u kojoj je kazneno djelo počinjeno.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Opće odredbe o mjerama za pomoć i potporu djeci žrtvama te za njihovu zaštitu</p> <p>1. Djeci žrtvama kaznenih djela iz članaka od 3. do 7. osigurava se pomoć, potpora i zaštita u skladu s člancima 19. i 20., vodeći</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa za Republiku Hrvatsku čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, promicanje</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak, članci 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16, 44</p>

<p>računa o najboljim interesima djeteta.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se djetetu osigura pomoć i potpora čim nadležna tijela opravdano posumnjaju da je protiv djeteta vjerojatno bilo počinjeno kazneno djelo iz članaka od 3. do 7.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da se sa žrtvom kaznenog djela iz članaka od 3. do 7., čija dob nije sa sigurnošću utvrđena i za koju se opravdano pretpostavlja da je dijete, postupa kao da je dijete te da joj se odmah omogući pomoć, potpora i zaštita u skladu s člancima 19. i 20.</p>	<p>promjena, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanja korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.</p> <p>Članak 7.</p> <p>1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi ostvaruju se u skladu s individualnim potrebama i uz aktivno sudjelovanje korisnika.</p> <p>(2) Prava u sustavu socijalne skrbi su osobna, neprenosiva i ne mogu se nasljeđivati.</p> <p>(3) Dospjele novčane naknade koje nisu isplaćene do smrti korisnika nasljeđuju nasljednici korisnika, prema zakonu kojim se uređuje nasljeđivanje, a ako nema nasljednika vraćaju se u državni proračun, osim naknade za troškove stanovanja.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 19.</p> <p>Pomoć i potpora žrtvama</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se žrtvama osigura pomoć i potpora prije kaznenog postupka, za vrijeme tog postupka i odgovarajuće vrijeme nakon zaključivanja toga postupka, kako bi im se omogućilo ostvarivanje prava iz Okvirne odluke 2001/220/PUP i iz ove Direktive. Države članice posebno poduzimaju potrebne korake kako bi osigurale zaštitu onoj djeci koja prijave slučajeve zlostavljanja unutar svoje obitelji.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomoć i potpora djetetu žrtvi nisu uvjetovani njegovom spremnošću na suradnju u kaznenoj istrazi, prilikom progona ili sudskog postupka.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, nakon ocjene</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa za Republiku Hrvatsku čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, promicanje promjena, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanja korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.</p> <p>Članak 81.</p> <p>(1) Prva socijalna usluga sadrži:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz: Zakon o sudovima (NN 28/13, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak 116</p>

<p>posebnih okolnosti svakog pojedinog slučaja djeteta žrtve, osigura usvajanje posebnih mjera za pomoć i potporu djeci žrtvama u ostvarivanju njihovih prava iz ove Direktive, vodeći računa o stajalištima, potrebama i interesima djeteta.</p> <p>4. Djeca žrtve bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7. smatraju se posebno osjetljivim žrtvama u skladu s člankom 2. stavkom 2., člankom 8. stavkom 4. i člankom 14. stavkom 1. Okvirne odluke 2001/220/PUP. 19/Sv. 16 Službeni list Europske unije 271 HR</p> <p>5. Države članice poduzimaju mjere, kada je to primjereno i moguće, kako bi osigurale pomoć i potporu obitelji djeteta žrtve u ostvarivanju prava iz ove Direktive, ako se obitelj nalazi na području država članica. Države članice, kada je to primjereno i moguće, na obitelj djeteta žrtve posebno primjenjuju članak 4. Okvirne odluke 2001/220/PUP.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. inicijalni razgovor 2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga 3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta 4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika. <p>(2) Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi odnosno nije poduzeta mjera ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njenog poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća radi istih ili novih potreba.</p> <p>Članak 83.</p> <p>(1) Savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu potiče korisnika na razvoj novih mogućnosti sagledavanja životne situacije sa svrhom</p>		
---	--	--	--

prevladavanja teškoća, stvaranja uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu.

(2) Usluga savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji radi prevladavanja teškoća koje je moguće riješiti kratkotrajnim intervencijama do tri susreta, a iznimno prema procjeni stručnjaka do pet susreta.

(3) Uslugu savjetovanja pruža stručni radnik Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 163. s točke 2. i 3. ovoga Zakona.

Članak 93.

Psihosocijalna podrška je usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.

	<p>Članak 3.</p> <p>Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa za Republiku Hrvatsku čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, a obuhvaća prevenciju, promicanje promjena, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama, u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanja korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.</p> <p>Članak 81.</p> <p>(1) Prva socijalna usluga sadrži:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 6,44</p>

1. inicijalni razgovor
2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga
3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta
4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika.

(2) Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda prilikom prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo u sustavu socijalne skrbi odnosno nije poduzeta mjera ili radnja iz nadležnosti Zavoda ili ako je od njenog poduzimanja prošlo više od šest mjeseci, a korisnik se obraća radi istih ili novih potreba.

Članak 83.

(1) Savjetovanje je usluga kojom stručna osoba u neposrednom kontaktu potiče korisnika na razvoj novih mogućnosti sagledavanja životne situacije sa svrhom

prevladavanja teškoća, stvaranja uvjeta za očuvanje i razvoj osobnih mogućnosti te odgovornog odnosa pojedinca prema samom sebi, obitelji i društvu.

(2) Usluga savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji radi prevladavanja teškoća koje je moguće riješiti kratkotrajnim intervencijama do tri susreta, a iznimno prema procjeni stručnjaka do pet susreta.

(3) Uslugu savjetovanja pruža stručni radnik Zavoda, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga iz članka 163. s točke 2. i 3. ovoga Zakona.

Članak 93.

Psihosocijalna podrška je usluga koja obuhvaća stručne postupke i druge oblike pomoći kojima se potiče razvoj i unaprjeđenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika.

<p>Članak 20. Zaštita djece žrtava u kaznenim istragama i postupcima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama i postupcima, u skladu s ulogom žrtava u relevantnom pravosudnom sustavu, nadležna tijela imenuju posebnog predstavnika za dijete žrtvu, ako su na temelju nacionalnog prava nositelji roditeljske odgovornosti isključeni iz kaznenog postupka zbog sukoba interesa između roditelja i djeteta žrtve ili ako dijete nema pratnju ili je odvojeno od svoje obitelji.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da djeca žrtve bez odlaganja imaju pristup pravnom savjetovanju i, u skladu s ulogom žrtava u relevantnom pravosudnom sustavu, na pravno zastupanje, pa i radi potraživanja odštete. Pravno savjetovanje i pravno zastupanje su besplatni, ako žrtva nema dovoljno financijskih sredstava.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje prava obrane,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 38/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak članci 115, 116

države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi u kaznenim istragama koje se odnose na kaznena djela iz članaka od 3. do 7. osigurale:

- (a) da se saslušanja s djetetom žrtvom izvedu bez neopravdanog odlaganja, nakon što su nadležna tijela obaviještena o činjenicama;
- (b) da se saslušanja djeteta žrtve, prema potrebi, izvode u prostorijama koje su za tu svrhu namijenjene ili prilagođene;
- (c) da saslušanja djeteta žrtve obavljaju u tu svrhu osposobljeni stručnjaci ili da se ta saslušanja obavljaju uz njihovu pomoć;
- (d) da sva saslušanja djeteta žrtve provode iste osobe, ako je to moguće i kada je to primjereno;
- (e) da broj saslušanja bude što manji i da se obavljaju samo ako su nužna za potrebe kaznenih istraga ili kaznenih postupaka;
- (f) da dijete žrtva može biti u pratnji njegovog ili njezinog pravnog zastupnika ili, kada je to primjereno, odrasle osobe koju on ili ona odabere, osim ako je u odnosu na tu osobu donesena obrazložena odluka koja je s tim u suprotnosti,

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 7. sva saslušanja djeteta žrtve ili, prema potrebi, djeteta svjedoka, mogu biti audiovizualno snimljena te da takve audiovizualne snimke saslušanja mogu biti upotrijebljene kao dokaz u sudskim

<p>postupcima, u skladu s pravilima iz nacionalnog prava.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim postupcima u vezi s bilo kojim kaznenim djelom iz članaka od 3. do 7. može biti naloženo: (a) isključivanje javnosti sa saslušanja; (b) saslušanje u sudnici djeteta žrtve u odsutnosti, posebno uporabom odgovarajuće komunikacijske tehnologije.</p> <p>6. Države članice poduzimaju potrebne mjere, ako je to u interesu djece žrtava i vodeći računa o drugim prevladavajućim interesima, da zaštite privatnost, identitet i sliku djece žrtava te da spriječe javnu diseminaciju bilo koje informacije koja bi mogla odvesti do njihove identifikacije.</p>				
<p>Članak 21.</p> <p>Mjere protiv oglašavanja prilika za zlostavljanje i seksualnog turizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se spriječilo ili zabranilo:</p> <p>(a) širenje materijala u kojem se oglašava prilika za počinjenje bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 6.; i</p> <p>(b) organiziranje putovanja u komercijalne ili nekomercijalne svrhe u svrhu počinjenja bilo kojeg kaznenog djela iz članaka od 3. do 5.</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 75/19, 84/21) članak/članci 162</p>

<p>Članak 22.</p> <p>Preventivni interventni programi ili mjere</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe koje se boje da bi mogle počinuti bilo koje kazneno djelo iz članaka od 3. do 7. imaju, prema potrebi, pristup učinkovitim interventnim programima ili mjerama namijenjenima ocjeni i sprečavanju rizika od počinjenja takvih kaznenih djela.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13) članak/članci Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13, 137/13, 98/19) članak 27.
<p>Članak 23.</p> <p>Prevenција</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere, kao što su obrazovanje i osposobljavanje, kako bi obeshrabrile i smanjile potražnju koja potiče sve oblike seksualnog iskorištavanja djece.</p> <p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere, uključujući i one preko interneta, kao što su informativne kampanje i kampanje za podizanje svijesti, istraživački i obrazovni programi, prema potrebi u suradnji s relevantnim organizacijama civilnog društva i drugim dionicima, namijenjene podizanju svijesti i smanjivanju rizika da djeca postanu žrtve seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja. 272 Službeni list Europske unije 19/Sv. 16 HR</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20) (NN 130/20) članak/članci 113., 114., 38., 41., 42., 126

<p>3. Države članice promiču redovito osposobljavanje službenika koji bi u svom radu mogli doći u doticaj s djecom žrtvama seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja, uključujući policijske službenike na terenu, kako bi bili sposobni prepoznati i postupati s djecom žrtvama i s djecom potencijalnim žrtvama seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja.</p>				
<p>Članak 24. Dobrovoljni interventni programi ili mjere tijekom ili nakon kaznenog postupka</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje interventne programe ili mjere koje uvedu nadležna pravosudna tijela u skladu s nacionalnim pravom, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da učinkoviti interventni programi ili mjere budu dostupni radi sprečavanja ili smanjivanja rizika od ponavljanja kaznenog djela seksualne prirode protiv djece. Takvi programi ili mjere su dostupni u svakom trenutku tijekom kaznenog postupka, unutar zatvora ili izvan zatvora, u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>2. Interventni programi ili mjere iz stavka 1. odgovaraju posebnim razvojnim potrebama djece koja počine seksualni delikt. 3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeće osobe imaju pristup intervencijskim programima ili mjerama iz</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 62. 64. 65. 76.</p>
			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje (NN 133/12) članak/članci 7, 13</p>

<p>stavka 1.:</p> <p>(a) osobe koje podliježu kaznenim postupcima zbog bilo kojeg kaznenog djela iz članka od 3. do 7., pod uvjetima koji ne štete niti su u suprotnosti s pravom na obranu ni sa zahtjevima poštenog i nepristranog suđenja i u skladu su s načelom pretpostavke nedužnosti; i</p> <p>(b) osobe koje su osuđene za bilo koje kazneno djelo iz članka od 3. do 7.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se za osobe iz stavka 3. pripremi ocjena opasnosti koju predstavljaju i ocjena mogućeg rizika od ponavljanja kaznenih djela iz članka od 3. do 7. s ciljem utvrđivanja odgovarajućih interventnih programa ili mjera.</p> <p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osobe iz stavka 3. za koje su predlagani interventni programi ili mjere u skladu sa stavkom 4.: (a) budu u cijelosti obaviještene o razlozima prijedloga; (b) pristanu na sudjelovanje u programima ili mjerama na temelju potpunog uvida u činjenice; (c) mogu odbiti i, u slučaju osuđenih osoba, budu upoznate s mogućim posljedicama takvog odbijanja.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 25.</p> <p>Mjere protiv internetskih stranica koje sadrže ili šire dječju pornografiju</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskih stranica s poslužitelja koji se nalaze na njihovom području, a koje sadrže ili šire dječju pornografiju, te kako bi doprinijele uklanjanju takvih stranica i s poslužitelja koji se nalaze izvan njihovog područja,</p> <p>2. Države članice mogu poduzeti mjere sprečavanja pristupa internetskim stranicama koje sadrže dječju pornografiju ili je šire prema korisnicima interneta unutar njihovog područja. Te mjere treba odrediti transparentnim postupcima i osigurati odgovarajuće zaštitne mjere, posebno kako bi se osiguralo da ograničenje bude svedeno samo na ono što je potrebno i razmjerno, te da korisnici budu obaviješteni o razlozima ograničenja. Te zaštitne mjere uključuju i mogućnost sudske zaštite.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 75
---	--	---------------	---

<p>Članak 26.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2004/68/PUP</p> <p>Ovim se zamjenjuje Okvirna odluka 2004/68/PUP za države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica da u određenim rokovima prenesu Okvirnu odluku u nacionalno pravo. Za države članice koje sudjeluju u donošenju ove Direktive upućivanja na Okvirnu odluku 2004/68/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 27.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 18. prosinca 2013. donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. 2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst odredbi kojima obveze na temelju ove Direktive prenose u svoje nacionalno pravo. 3. Kada države članice usvajaju ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

<p>Članak 28. Izvješćivanje</p> <p>1. Države članice do 18. prosinca 2015. Europskom parlamentu i Vijeću podnose izvješće s ocjenom u kojoj mjeri su države članice poduzele mjere potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom, zajedno sa zakonodavnim prijedlogom, ako je to potrebno. 19/Sv. 16 Službeni list Europske unije 273 HR 2. Komisija do 18. prosinca 2015. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće s ocjenom provedbe mjera iz članka 25.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 29. Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 30. Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Cilj</p> <p>Cilj je ove Direktive utvrditi standarde u pogledu kvalifikacije državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, jedinstvenog statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaja odobrene zaštite.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „međunarodna zaštita” znači status izbjeglice i status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita kako je definirana u točkama (e) i (g);</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 4.
<p>(b) „korisnik međunarodne zaštite” znači osoba kojoj je odobren status izbjeglice ili status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita kako su definirani u točkama (e) i (g);</p> <p>(c) „Ženevska konvencija” znači Konvencija o statusu izbjeglica sklopljena u Ženevi 28. srpnja 1951., kako je izmijenjena Protokolom iz New Yorka od 31. siječnja 1967.;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2021) članak/članci 3., 63., 64.,

(d),,izbjeglica” znači državljanin treće zemlje koji je, zbog osnovanog straha od proganjanja zbog svoje rase, vjere, nacionalnosti, političkog mišljenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, izbjegao iz svoje nacionalne države te nije u mogućnosti ili, zbog takvog straha, ne želi staviti se pod zaštitu te države, kao i osoba bez državljanstva koja se nalazi izvan države prethodnog uobičajenog boravišta, a koja se zbog istih gore navedenih razloga, ili zbog takvog straha, ne želi vratiti u tu državu, te na koju se ne primjenjuje članak 12.;

(e),,status izbjeglice” znači priznavanje kao izbjeglice državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva od strane države članice;

(f),,osoba koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja ne ispunjava uvjete za dobivanje statusa izbjeglice ali za koju se opravdano vjeruje da bi se dotična osoba, ako bi se vratila u svoju državu porijekla ili, ako se radi o osobi bez državljanstva, u državu prethodnog uobičajenog boravišta, bila izložena trpljenju ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 15., i na koju se ne primjenjuje članak 17. stavci 1. i 2., te koja nije u mogućnosti ili, zbog takve opasnosti, ne želi staviti se pod zaštitu te države;

<p>(g) „status osobe kojoj je odobrena supsidijarna zaštita” znači priznavanje, od strane države članice, državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva kao osobe koja ispunjava uvjete za supsidijarnu zaštitu;</p> <p>(h) „zahtjev za međunarodnom zaštitom” znači zahtjev za zaštitom koji državi članici podnosi državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva, a može se shvatiti kao traženje statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite, pri čemu podnositelj zahtjeva ne traži izrijekom drugu vrstu zaštite koja je izvan djelokruga ove Direktive, a koja se može zasebno tražiti;</p> <p>(i) „podnositelj zahtjeva” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva koja je podnijela zahtjev za međunarodnom zaštitom u pogledu kojeg još nije donesena konačna odluka;</p> <p>(j) „članovi obitelji” znači sljedeći članovi obitelji korisnika međunarodne zaštite koji su prisutni u istoj državi članici u pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom, pod uvjetom da je obitelj već postojala u državi podrijetla:</p> <p>— bračni drug korisnika međunarodne zaštite ili njegov ili njezin nevjenčani partner u postojanoj vezi ako zakon ili praksa dotične države članice postupa s nevjenčanim parovima na sličan način kao i s vjenčanim parovima prema</p>				
--	--	--	--	--

<p>svojem zakonu koji se odnosi na državljane trećih zemalja,</p> <p>—maloljetna djeca parova iz prve alineje ili korisnika međunarodne zaštite pod uvjetom da su neoženjeni i bez obzira na to jesu li rođeni u braku ili izvan braka ili usvojeni kako je definirano nacionalnim pravom,</p> <p>—otac, majka ili druga odrasla osoba odgovorna za korisnika međunarodne zaštite, prema pravu ili praksi dotične države članice, kada je korisnik maloljetan i nije u braku;</p> <p>(k) „maloljetnik” znači državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva mlađa od 18 godina,</p> <p>(l) „maloljetnik bez pratnje” znači maloljetnik koji uđe na državno područje države članice bez pratnje odrasle osobe koja je za njega ili nju odgovorna na temelju zakona ili prakse dotične države članice te tako dugo dok takva osoba ne počne učinkovito skrbiti o njemu ili njoj; ovo uključuje maloljetnika koji ostane bez pratnje nakon što uđe na državno područje države članice;</p> <p>(m) „dozvola boravka” znači svaka dozvola ili odobrenje koje izdaju tijela države članice u obliku koji je predviđen pravom te države, a kojom se dopušta državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva da boravi na njezinom državnom području;</p>			
---	--	--	--

<p>(n) „zemlja podrijetla” znači zemlja ili zemlje državljanstva ili, za osobe bez državljanstva, prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Povoljniji standardi</p> <p>Države članice mogu uvesti ili zadržati povoljnije standarde prema kojima se određuje koje osobe ispunjavaju uvjete za dobivanje statusa izbjeglica ili za odobrenje supsidijarne zaštite, kao i ona prema kojima se utvrđuje sadržaj međunarodne zaštite, pod uvjetom da su ti standardi u skladu s ovom Direktivom.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno usklađivanja.</p>
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>PROCJENA ZAHTJEVA ZA MEĐUNARODNOM ZAŠTITOM</p> <p>Članak 4.</p> <p>Procjena činjenica i okolnosti</p> <p>1. Države članice mogu utvrditi kao obvezu podnositelja zahtjeva da čim prije dostavi sve potrebne elemente kojima će potkrijepiti svoj zahtjev za međunarodnom</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članak 28., 29.</p>

zaštitom. Dužnost je države članice da u suradnji s podnositeljem zahtjeva procijeni odgovarajuće elemente zahtjeva.

2. Elementi iz stavka 1. uključuju izjave podnositelja zahtjeva i svu dokumentaciju kojom on raspolaže i koja se odnosi na njegovu dob, podrijetlo, uključujući i podrijetlo njegove rodbine, njegov identitet, državljanstvo/državljanstva, zemlju(-e) i mjesto(-a) prethodnog boravišta, prethodne zahtjeve za azilom, smjerove putovanja, putne isprave i razloge za podnošenje zahtjeva za međunarodnom zaštitom.

3. Zahtjevi za međunarodnom zaštitom procjenjuju se pojedinačno, pri čemu se uzima u obzir sljedeće:

(a)sve odgovarajuće činjenice koje se odnose na zemlju podrijetla u vrijeme donošenja odluke o zahtjevu, uključujući zakone i propise zemlje podrijetla i način na koji se oni primjenjuju;

(b)odgovarajuće izjave i dokumentaciju koje je dostavio podnositelj zahtjeva uključujući informacije o tome je li podnositelj zahtjeva bio ili bi mogao biti izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi;

(c)položaj i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, uključujući čimbenike kao što su podrijetlo, spol i dob, kako bi se procijenilo bi li se, s obzirom na osobne okolnosti podnositelja zahtjeva, postupci

<p>kojima je podnositelj zahtjev bio izložen ili bi mogao biti izložen mogli smatrati proganjanjem ili ozbiljnom nepravdom;</p> <p>(d) podatak o tome jesu li aktivnosti podnositelja zahtjeva, nakon što je napustio zemlju podrijetla, bile usmjerene stvaranju neophodnih uvjeta za traženje međunarodne zaštite, kako bi se procijenilo mogu li ove aktivnosti izložiti podnositelja zahtjeva proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ako se vrati u tu zemlju;</p> <p>(e) podatak o tome može li se od podnositelja zahtjeva razumno očekivati da će se staviti pod zaštitu druge zemlje u kojoj bi mogao dokazati državljanstvo.</p> <p>4. Činjenica da je podnositelj zahtjeva već bio izložen proganjanju ili ozbiljnoj nepravdi ili izravnim prijetnjama takvim proganjanjem ili nepravdom, predstavlja ozbiljnu naznaku za njegov osnovani strah od proganjanja ili od trpljenja ozbiljne nepravde, ako ne postoje ozbiljni razlozi za vjerovanje da se takvo proganjanje ili ozbiljna nepravda neće ponoviti.</p> <p>5. Ako država članica primjenjuje načelo prema kojemu je dužnost podnositelja zahtjeva potkrijepiti dokazima zahtjev za međunarodnom zaštitom i ako neke izjave podnositelja zahtjeva nisu potkrijepljene dokumentacijom ili drugim dokazima, tim</p>				
--	--	--	--	--

<p>izjavama ne treba potvrda ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) podnositelj zahtjeva je učinio iskreni napor da svoj zahtjev potkrijepi dokazima;</p> <p>(b) podneseni su svi odgovarajući elementi kojima raspolaže podnositelj zahtjeva i dana su zadovoljavajuća objašnjenja u pogledu manjka drugih odgovarajućih elemenata;</p> <p>(c) utvrdilo se da su izjave podnositelja zahtjeva dosljedne i prihvatljive te da ne proturječe dostupnim posebnim i općim informacijama relevantnima za njegov slučaj;</p> <p>(d) podnositelj zahtjeva je zatražio međunarodnu zaštitu što je prije mogao, osim ako podnositelj zahtjeva može predložiti opravdane razloge zašto to nije učinio; i</p> <p>(e) utvrđena je opća vjerodostojnost podnositelja zahtjeva.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Potreba za međunarodnom zaštitom koje nastaju na licu mjesta (sur place)</p> <p>1. Osnovan strah od proganjanja ili stvarna opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na događajima koji su se dogodili nakon što je podnositelj zahtjeva napustio zemlju podrijetla.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 24.

<p>2. Osnovani strah od proganjanja ili stvarna opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde može se temeljiti na aktivnostima u koje se upustio podnositelj zahtjeva nakon što je napustio zemlju podrijetla, posebno ako je utvrđeno da aktivnosti na koje se poziva predstavljaju izraz i nastavak uvjerenja ili sklonosti koje je imao u zemlji podrijetla.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje Ženevsku konvenciju, države članice mogu odrediti da se podnositelju zahtjeva koji naknadno podnese zahtjev u pravilu neće priznati status izbjeglice ako se opasnost od proganjanja temelji na okolnostima koje je podnositelj zahtjeva stvorio svojom vlastitom odlukom nakon što je napustio zemlju podrijetla.</p>				
<p>Članak 6.</p> <p>Počinitelji proganjanja ili ozbiljne nepravde</p> <p>Počinitelji proganjanja ili teškog stradanja uključuju:</p> <p>(a) državu;</p> <p>(b) stranke ili organizacije koje kontroliraju državu ili bitan dio državnog područja države;</p> <p>(c) nedržavna tijela, ako se može dokazati da počinitelji navedeni u točkama (a) i (b), uključujući međunarodne organizacije,</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 25.</p>

<p>nisu u mogućnosti ili ne žele pružiti zaštitu od proganjanja ili ozbiljne nepravde kako je definirano člankom 7.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Davatelji zaštite</p> <p>1. Zaštitu mogu pružiti:</p> <p>(a) država; ili</p> <p>(b) stranke ili organizacije, uključujući međunarodne organizacije, koje kontroliraju državu ili bitan dio državnog područja države;</p> <p>ako žele i u mogućnosti su pružiti zaštitu u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Zaštita od proganjanja ili ozbiljne nepravde mora biti učinkovita i trajna. Takva se zaštita općenito pruža ako čimbenici iz točaka (a) i (b) stavka 1. poduzimaju razumne mjere s ciljem sprečavanja proganjanja ili trpljenja ozbiljne nepravde, između ostalog, primjenom učinkovitog pravnog sustava za otkrivanje, gonjenje i kažnjavanje djela koja predstavljaju proganjanje ili ozbiljnu</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 26.</p>

<p>neppravdu, i ako podnositelj zahtjeva ima pristup takvoj zaštiti.</p> <p>3. Kada procjenjuju kontrolira li međunarodna organizacija državu ili bitni dio njezinog državnog područja i pruža li zaštitu kako je opisano u stavku 2., države članice uzimaju u obzir svaku smjernicu koja se može naći u odgovarajućim aktima Unije.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Zaštita unutar države</p> <p>1. Pri ocjenjivanju zahtjeva za međunarodnom zaštitom, države članice mogu utvrditi da podnositelju zahtjeva nije potrebna međunarodnu zaštita ako u nekom dijelu zemlje podrijetla:</p> <p>(a) ne postoje osnovani razlozi za strah od proganjanja niti stvarna opasnost od ozbiljne nepravde; ili</p> <p>(b) on ili ona imaju pristup zaštiti od proganjanja ili ozbiljne nepravde kako je definirano u članku 7.;</p> <p>i on ili ona mogu sigurno i zakonito putovati i imati pristup do tog dijela zemlje te je razumno očekivati da može ostati tamo.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 27.</p>

<p>2. Kada ispituju postoje li za podnositelja zahtjeva osnovani razlozi za strah od proganjanja ili stvarna opasnost od ozbiljne nepravde, ili ima li podnositelj zahtjeva pristup zaštiti od proganjanja ili ozbiljne nepravde u nekom dijelu zemlje podrijetla u skladu sa stavkom 1., države članice pri donošenju odluke o zahtjevu uzimaju u obzir opće okolnosti koje prevladavaju u tom dijelu zemlje i osobne okolnosti podnositelja zahtjeva u skladu s člankom 4. S tim ciljem države članice osiguravaju da se od odgovarajućih izvora, kao što su visoki povjerenik za izbjeglice Ujedinjenih naroda i Europski potporni ured za azil, dobivaju točne i najnovije informacije.</p>			
<p>POGLAVLJE III.</p> <p>UVJETI ZA STATUS IZBJEGLICE</p> <p>Članak 9.</p> <p>Djelo proganjanja</p> <p>1. Da bi se neko djelo smatralo djelom proganjanja u smislu članka 1.A Ženevske konvencije, djelo mora:</p> <p>(a) biti dovoljno ozbiljno po svojoj prirodi ili ponavljanju da predstavlja ozbiljno kršenje temeljnih ljudskih prava, posebno prava koja ne mogu biti ograničena prema članku 15. stavku 2.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 23.</p>

<p>Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda; ili</p> <p>(b) biti skup različitih mjera, uključujući kršenja ljudskih prava, koje je dovoljno ozbiljno da utječe na pojedinca na sličan način kako je navedeno u točki (a).</p> <p>2. Djela proganjanja u smislu stavka 1. mogu, između ostalog, biti u obliku:</p> <p>(a) fizičkog ili mentalnog nasilja, uključujući seksualno nasilje;</p> <p>(b) zakonskih, administrativnih, policijskih i/ili sudskih mjera koje su same po sebi diskriminacijske ili koje se primjenjuju na diskriminacijski način;</p> <p>(c) sudskog progona ili kažnjavanja koje je nerazmjerno ili diskriminirajuće;</p> <p>(d) uskraćivanja sudske pomoći što dovodi do nerazmjernih ili diskriminirajućih kazni;</p> <p>(e) sudskog progona ili kažnjavanja radi odbijanja vršenja vojne službe prilikom sukoba, kada bi vršenje vojne službe uključivalo kaznena djela ili radnje koja su obuhvaćene klauzulama o isključenju koje su utvrđene u članku 12. stavku 2.;</p> <p>(f) djela koja su po prirodi specifično vezana uz spol ili djecu.</p> <p>3. U skladu s točkom (d) članka 2., mora postojati veza između razloga navedenih u članku 10. i djela proganjanja kako su</p>			
---	--	--	--

<p>opisana u stavku 1. ovog članka ili nedostatka zaštite od takvih djela.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Razlozi proganjanja</p> <p>1. Države članice uzimaju u obzir sljedeće elemente pri procjenjivanju razloga za proganjanje:</p> <p>(a)pojam rase posebno uključuje boju kože, podrijetlo ili pripadnost određenoj etničkoj skupini;</p> <p>(b)pojam religije posebno uključuje zauzimanje vjerskih, nevjerskih i ateističkih uvjerenja, sudjelovanje ili nesudjelovanje u formalnim vjerskim obredima privatno ili u javnosti, samostalno ili u zajednici s drugima, druga religiozna djela ili izražavanja vjere, ili oblike osobnog ili zajedničkog ponašanja koji se temelje na vjerskom uvjerenju ili ih takvo uvjerenje propisuje;</p> <p>(c)pojam nacionalnosti ne ograničava se na posjedovanje ili neposjedovanje državljanstva već posebno uključuje članstvo u skupini koju određuje njezin kulturni, etnički ili lingvistički identitet,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 22. , 23. st. 4.</p>

<p>zajedničko geografsko ili političko podrijetlo ili njezin odnos sa stanovništvom druge države;</p> <p>(d)skupina se smatra posebnom društvenom skupinom posebno ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> —članovi te skupine dijele urođene osobine ili zajedničko porijeklo koje se ne može izmijeniti ili imaju zajedničku osobinu ili uvjerenje koje je toliko bitno za identitet ili svijest da osobu ne bi trebalo prisiljavati da ga se odrekne, i —ta skupina ima samosvojan identitet u dotičnoj zemlji jer se smatra drukčijom od društva koje ju okružuje; <p>Ovisno o okolnostima u zemlji podrijetla, posebnom društvenom skupinom može se smatrati i skupina koja se temelji na zajedničkim osobinama seksualne orijentacije. Seksualna se orijentacija ne može shvaćati u smislu da uključuje djela koja se u skladu s nacionalnim pravom države članice smatraju kaznenim djelima. Aspekti povezani sa spolom, uključujući spolni identitet, uzimaju se u obzir za potrebe određivanja pripadnosti posebnoj društvenoj skupini ili utvrđivanja osobine takve skupine;</p> <p>(e)pojam političkog mišljenja posebno uključuje mišljenje, ideju ili uvjerenje o stvarima povezanim s potencijalnim počiniteljima proganjanja spomenutim u</p>				
--	--	--	--	--

<p>članku 6. i s njihovim politikama ili metodama, bez obzira je li to svoje mišljenje, ideju ili uvjerenje podnositelj zahtjeva pretvorio u djelo.</p> <p>2. Kad se procjenjuje ima li podnositelj zahtjeva osnovan strah od proganjanja nebitno je posjeduje li on doista rasne, vjerske, nacionalne, društvene ili političke osobine koje izazivaju proganjanje pod uvjetom da mu takvu osobinu pripisuje počinitelj proganjanja.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Prestanak statusa</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prestaje biti izbjeglica ako:</p> <p>(a)dobrovoljno se ponovno stavi pod zaštitu zemlje svog državljanstva; ili</p> <p>(b)izgubivši svoje državljanstvo, ponovno ga dobrovoljno stekne; ili</p> <p>(c)stekne novo državljanstvo i uživa zaštitu zemlje čije je državljanstvo stekao; ili</p> <p>(d)dobrovoljno se ponovno vrati u zemlju koju je napustio ili izvan koje je boravio zbog straha od proganjanja; ili</p> <p>(e)više ne može odbijati staviti se pod zaštitu zemlje svog državljanstva jer više ne postoje okolnosti na temelju kojih mu je priznat status izbjeglice;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 49.

<p>(f)može se, radi li se o osobi bez državljanstva, vratiti u zemlju prethodnog uobičajenog boravišta jer više ne postoje okolnosti na temelju kojih mu je priznat status izbjeglice.</p> <p>2. Razmatrajući točke (e) i (f) stavka 1., države članice uzimaju u obzir podatak o tome je li promjena okolnosti značajna i stalna, da se strah izbjeglice od proganjanja više ne može smatrati osnovanim.</p> <p>3. Točke (e) i (f) stavka 1. ne primjenjuju se na izbjeglicu koji se može pozvati na nepobitne razloge koji proizlaze iz prethodnog proganjanja zbog toga što se odbio izložiti zaštiti zemlje čiji je državljanin ili, radi li se o osobi bez državljanstva, zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.</p>				
<p>Članak 12.</p> <p>Isključenje</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na stjecanje statusa izbjeglice ako:</p> <p>(a)su obuhvaćeni člankom 1.D Ženevske konvencije, koji se odnosi na zaštitu ili pomoć što je pružaju tijela ili agencije Ujedinjenih naroda, osim visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 30.</p>

<p>izbjeglice. Ako je takva zaštita ili pomoć prestala zbog bilo kojeg razloga, a da položaj takvih osoba nije konačno riješen u skladu s odgovarajućim rezolucijama koje je usvojila Opća skupština Ujedinjenih naroda, ove osobe imaju ipso facto pravo na povlastice iz ove Direktive;</p> <p>(b) su im nadležna tijela zemlje u kojoj imaju boravište priznala da imaju prava i obveze koje su povezane s posjedovanjem državljanstva te zemlje, ili istovjetna prava i obveza.</p> <p>2. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na stjecanje statusa izbjeglice ako postoje ozbiljni razlozi zbog kojih se može smatrati:</p> <p>(a) da su počinili zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenim kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;</p> <p>(b) da su počinili teško nepolitičko kazneno djelo izvan zemlje u koju su izbjegli prije nego su bili prihvaćeni kao izbjeglice, što znači prije izdavanja dozvole boravaka na temelju odobrenog statusa izbjeglice; posebno okrutna djela, čak i ako su počinjena s navodnim političkim ciljem, mogu se smatrati teškim nepolitičkim kaznenim djelima;</p>			
--	--	--	--

<p>(c) da su krivi za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda kako su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda.</p> <p>3. Stavak 2. primjenjuje se na osobe koje potiču ili na drugi način sudjeluju u izvršenju kaznenih djela ili djela koja su u njemu navedena.</p>				
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>STATUS IZBJEGLICE</p> <p>Članak 13.</p> <p>Odobranje statusa izbjeglice</p> <p>Države članice odobravaju status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja ispunjava uvjete za stjecanje statusa izbjeglice u skladu s poglavljima II. i III.</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., i 49.</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Opoziv, poništenje ili odbijanje obnavljanja statusa izbjeglice</p> <p>1. U vezi sa zahtjevima za međunarodnom zaštitom podnesenim nakon stupanja na snagu Direktive 2004/83/EZ, države članice</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 49.</p>

<p>će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo ako oni više nisu izbjeglice u skladu s člankom 11.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje dužnost izbjeglice u skladu s člankom 4. stavkom 1. da iznese sve odgovarajuće činjenice i dostavi sve odgovarajuće dokaze koji su mu/joj na raspolaganju, država članica koja je odobrila status izbjeglice mora u svakom pojedinačnom slučaju dokazati da je dotična osoba prestala biti ili da nikad nije ni bila izbjeglica u skladu sa stavkom 1. ovog članka.</p> <p>3. Države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva ako dotična država članica otkrije, nakon što je takvoj osobi odobren status izbjeglice, da:</p> <p>(a) sukladno članku 12. dotična osoba nije trebala imati ili nema pravo na stjecanje statusa izbjeglice;</p> <p>(b) je njegovo ili njezino pogrešno iznošenje ili izostavljanje činjenica, uključujući korištenje krivotvorenih dokumenta, bilo odlučujuće za odobravanje statusa izbjeglice.</p>			
--	--	--	--

<p>4. Države članice mogu opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status izbjeglice koji je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo ako:</p> <p>(a) postoje opravdani razlozi da dotična osoba predstavlja opasnost za sigurnost države članice u kojoj se nalazi;</p> <p>(b) dotična osoba, s obzirom da je pravomoćno osuđena za teško kazneno djelo, predstavlja opasnost za društvo države članice.</p> <p>5. U slučajevima koji su opisani u stavku 4., države članice mogu odlučiti ne odobriti status izbjeglice ako takva odluka još nije bila donesena.</p> <p>6. Osobama na koje se primjenjuju stavci 4. ili 5. pripadaju prava navedena u člancima 3., 4., 16., 22., 31., 32. i 33. Ženevske konvencije ili slična prava, pod uvjetom da se nalaze u državi članici.</p>				
<p>POGLAVLJE V.</p> <p>UVJETI ZA ODOBRENJE SUPSIDIJARNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 15.</p> <p>Ozbiljna nepravda</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 21.</p>

<p>Ozbiljnom se nepravdom smatraju:</p> <p>(a) smrtna kazna ili smaknuće; ili</p> <p>(b) mučenje ili nečovječno ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje podnositelja zahtjeva u zemlji podrijetla; ili</p> <p>(c) ozbiljna i individualna prijetnja životu zbog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Prestanak statusa</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prestaje imati pravo na supsidijarnu zaštitu ako su okolnosti na temelju kojih je odobrena supsidijarna zaštita prestale postojati ili su se promijenile do te mjere da zaštita više nije potrebna.</p> <p>2. U primjeni stavka 1., države članice uzimaju u obzir je li izmjena okolnosti dovoljno značajna i stalna da osobi koja je imala pravo na supsidijarnu zaštitu više ne prijete stvarna opasnost od ozbiljne nepravde.</p> <p>3. Stavak 1. ne primjenjuje se na korisnika supsidijarne zaštite koji se može pozvati na nepobitne razloge koji proizlaze iz prethodno ozbiljne nepravde zato jer se odbio ili odbila izložiti zaštiti zemlje čiji je državljanin ili, ako se radi o osobi bez</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 49.</p>

<p>državljanstva, zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Isključenje</p> <p>1. Državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva nemaju pravo na supsidijarnu zaštitu ako postoje ozbiljni razlozi zbog kojih se može smatrati da:</p> <p>(a) su počinili zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenim kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina;</p> <p>(b) su počinili teško kazneno djelo;</p> <p>(c) su krivi za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda kao što su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda;</p> <p>(d) predstavljaju opasnost za društvo ili sigurnost države članice u kojoj se nalaze.</p> <p>2. Stavak 1. primjenjuje se na osobe koje potiču ili na drugi način sudjeluju u</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 31.</p>

<p>izvršenju zločina ili djela navedenih u tom stavku.</p> <p>3. Države članice mogu isključiti državljana treće zemlje ili osobu bez državljanstva od prava na supsidijarnu zaštitu ako je dotična osoba prije svog dolaska u državu članicu počinila jedno ili više kaznenih djela izvan područja primjene stavka 1., a koja bi bila kažnjiva kaznom zatvora da su počinjena u dotičnoj državi članici, i ako je dotična osoba napustila svoju zemlju podrijetla isključivo da bi izbjegla kažnjavanje koje proizlazi iz tih kaznenih djela.</p>			
<p>POGLAVLJE VI.</p> <p>STATUS SUPSIDIJARNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 18.</p> <p>Odobranje statusa supsidijarne zaštite</p> <p>Države članice odobravaju supsidijarnu zaštitu državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koja ispunjava uvjete za dobivanje supsidijarne zaštite u skladu s poglavljima II. i V.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 21.</p>

<p>Članak 19.</p> <p>Opoziv, poništenje ili odbijanje obnavljanja statusa supsidijarne zaštite</p> <p>1. U pogledu zahtjeva za međunarodnom zaštitom podnesenih nakon stupanja na snagu Direktive 2004/83/EZ, države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji mu je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo, ako je dotična osoba prestala imati pravo na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 16.</p> <p>2. Države članice mogu opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva koji mu je odobrilo izvršno, upravno, sudsko ili neformalno sudsko tijelo, ako je dotična osoba, nakon što joj je odobren status supsidijarne zaštite, trebala biti isključena iz prava na supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 17. stavkom 3.</p> <p>3. Države članice će opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti status supsidijarne zaštite državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva, ako:</p> <p>(a) je dotična osoba, nakon što joj je odobren status supsidijarne zaštite, trebala biti ili je isključena od prava na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 50.
---	--	---------------	--

<p>supsidijarnu zaštitu u skladu s člankom 17. stavcima 1. i 2.;</p> <p>(b) je njegovo ili njezino pogrešno iznošenje ili izostavljanje činjenica, uključujući korištenje krivotvorenih dokumenta, bilo odlučujuće za odobravanje statusa supsidijarne zaštite.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje dužnost državljana treće zemlje ili osobe bez državljanstva u skladu s člankom 4. stavkom 1. da iznese sve odgovarajuće činjenice i dostavi sve odgovarajuće dokaze koji se mu/joj na raspolaganju, država članica koja je odobrila supsidijarnu zaštitu mora u svakom pojedinačnom slučaju dokazati da dotična osoba više nema ili da nikad nije ni imala pravo na supsidijarnu zaštitu u skladu sa stavcima 1., 2. i 3. ovog članka.</p>			
<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>SADRŽAJ MEĐUNARODNE ZAŠTITE</p> <p>Članak 20.</p> <p>Opća pravila</p> <p>1. Ovo poglavlje ne dovodi u pitanje prava navedena u Ženevskoj konvenciji.</p> <p>2. Ovo se poglavlje primjenjuje na izbjeglice i osobe koje imaju pravo na</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije predmet usklađivanja.</p>

<p>supsidijarnu zaštitu osim ako nije drukčije navedeno.</p> <p>3. Prilikom primjene ovog poglavlja, države članice uzimaju u obzir položaj posebno ugroženih osoba kao što su maloljetnici, maloljetnici bez pratnje, osobe s invaliditetom, starije osobe, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, osobe koje su bile žrtve trgovanja ljudima, osobe s mentalnim bolestima i osobe koje su bile podvrgnute mučenju, silovanju ili drugim teškim oblicima duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja.</p> <p>4. Stavak 3. primjenjuje se samo na osobe za koje je utvrđeno da imaju posebne potrebe nakon pojedinačne procjene njihovog stanja.</p> <p>5. Države članice prilikom provedbe odredaba ovog poglavlja koje uključuju maloljetnike u prvom redu uzimaju u obzir najbolji interes djeteta.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Zaštita od prisilnog udaljenja ili vraćanja</p> <p>1. Države članice poštuju načelo zabrane prisilnog udaljenja ili vraćanja u skladu sa svojim međunarodnim obvezama.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 6.</p>

<p>2. Ako nije zabranjeno međunarodnim obvezama navedenim u stavku 1., države članice mogu prisilno udaljiti ili vratiti izbjeglicu, bez obzira je li mu status službeno priznat ili nije, ako:</p> <p>(a) postoje opravdani razlozi da se dotična osoba smatra opasnom za sigurnost države članice u kojoj se nalazi; ili</p> <p>(b) dotična osoba, s obzirom da je pravomoćno osuđena za posebno teško kazneno djelo, predstavlja opasnost za društvo te države članice.</p> <p>3. Država članica može opozvati, poništiti ili odbiti obnoviti ili izdati dozvolu boravka izbjeglici na koju se primjenjuje stavak 2.</p>			
<p>Članak 22.</p> <p>Informacije</p> <p>Države članice osiguravaju osobama kojima je priznato pravo na međunarodnu zaštitu, čim prije po odobrenju statusa izbjeglice ili supsidijarne zaštite, pristup informacijama o pravima i obvezama vezanim uz taj status, i to na jeziku koji im je razumljiv ili za koji se može opravdano očekivati da im je razumljiv.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 64.</p>

<p>Članak 23.</p> <p>Održavanje obiteljskog jedinstva</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se održi obiteljsko jedinstvo.</p> <p>2. Države članice moraju se pobrinuti da članovi obitelji osobe koja je korisnik međunarodne zaštite koji pojedinačno ne ispunjavaju uvjete za takvu zaštitu imaju pravo tražiti povlastice iz članka od 24. do 34. u skladu s nacionalnim postupcima i u onoj mjeri u kojoj je to u skladu s osobnim pravnim statusom člana obitelji.</p> <p>3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se ako na temelju poglavlja III. i IV. član obitelji nema ili ne bi imao pravo na međunarodnu zaštitu.</p> <p>4. Neovisno o stavcima 1. i 2., države članice mogu odbiti, umanjiti ili ukinuti povlastice navedene u njima zbog nacionalne sigurnosti ili javnog reda.</p> <p>5. Države članice mogu odlučiti da se ovaj članak također primjenjuje na druge bliske rođake koji su živjeli zajedno kao obitelj u vrijeme napuštanja zemlje podrijetla i koje je tada u cijelosti ili uglavnom uzdržavao korisnik međunarodne zaštite.</p>			Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 66.
			Nije preuzeto	Preuzeto: Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 63., 64., 66

<p>Članak 24.</p> <p>Dozvole boravka</p> <p>1. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice izdaju osobama sa statusom izbjeglice dozvolu boravka koja mora vrijediti barem tri godine s mogućnošću produljenja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije, i ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 3.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 1., dozvola boravka koja se izdaje članovima obitelji osobe sa statusom izbjeglice može vrijediti kraće od tri godine s mogućnošću produljenja.</p> <p>2. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice izdaju osobama sa statusom supsidijarne zaštite i članovima njihove obitelji obnovljivu dozvolu boravka koja mora vrijediti barem godinu dana i, u slučaju produljenja, barem dvije godine osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 65. i 75.
--	--	---------------	---

<p>Članak 25.</p> <p>Putne isprave</p> <p>1. Države članice izdaju osobama sa statusom izbjeglice putne isprave u obliku navedenom u Dodatku Ženevskoj konvenciji, u svrhu putovanja izvan njihovog državnog područja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p> <p>2. Osobama sa statusom supsidijarne zaštite koje nisu u mogućnosti dobiti nacionalnu putovnicu države članice izdaju isprave koje im omogućuju putovanje izvan njihovog državnog područja, osim ako neotklonjivi razlozi nacionalne sigurnosti ili javnog reda nalažu drukčije.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 8.
<p>Članak 26.</p> <p>Pravo na zapošljavanje</p> <p>1. Države članice dopuštaju korisnicima međunarodne zaštite da se zaposle ili samostalno obavljaju djelatnosti pod uvjetima koji se općenito primjenjuju na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 75.
<p>Članak 26.</p> <p>Pravo na zapošljavanje</p> <p>1. Države članice dopuštaju korisnicima međunarodne zaštite da se zaposle ili samostalno obavljaju djelatnosti pod uvjetima koji se općenito primjenjuju na</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o strancima (NN 133/2020) članak/članci 89.

<p>struku i javnu službu, odmah nakon što im se odobri zaštita.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da uredi za zapošljavanje nude korisnicima međunarodne zaštite, pod jednakim uvjetima kao i državljanima, aktivnosti kao što su mogućnosti obrazovanja odraslih povezane sa zaposlenjem, strukovno obrazovanje, uključujući programe osposobljavanja za usavršavanje vještina, praktično radno iskustvo na radnom mjestu i usluge savjetovanja.</p> <p>3. Države članice nastoje olakšati korisnicima međunarodne zaštite puno pravo na pristup aktivnostima iz stavka 2.</p> <p>4. Primjenjuju se važeći zakoni u državama članicama primjenjivi na naknadu, pristup sustavima socijalnog osiguranja koji se odnose na zaposlene ili samozaposlene osobe i druge uvjete zapošljavanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 61., 68.
<p>Članak 27.</p> <p>Pravo na obrazovanje</p> <p>1. Države članice odobravaju puno pravo na pristup obrazovnom sustavu svim maloljetnicima kojima je odobrena</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 70.

<p>međunarodna zaštite, pod istim uvjetima kao i državljanima.</p> <p>2. Države članice dopuštaju odraslim osobama kojima je odobrena međunarodna zaštita pristup općem obrazovnom sustavu, daljnjem osposobljavanju ili prekvalificiranju, pod istim uvjetima kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u zemlji.</p>				
<p>Članak 28.</p> <p>Pravo na priznavanje kvalifikacija</p> <p>1. Države članice osiguravaju jednako postupanje s korisnicima međunarodne zaštite i državljanima u kontekstu postojećih postupaka za priznavanje stranih diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnim kvalifikacijama.</p> <p>2. Države članice nastoje olakšati puno pravo korisnicima međunarodne zaštite koji ne mogu podnijeti pisani dokaz o svojim kvalifikacijama odgovarajućim programima za ocjenjivanje, vrednovanje i akreditaciju svog prethodnog obrazovanja. Sve takve mjere u skladu su s člankom 2. stavkom 2. i člankom 3. stavkom 3. Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (4).</p>			<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 70.</p>

<p>Članak 29.</p> <p>Socijalna skrb</p> <p>1. Države članice osiguravaju da korisnici međunarodne zaštite primaju, u državi članici koja im je odobrila takvu zaštitu, potrebnu socijalnu pomoć koja se pruža i državljanima te države članice.</p> <p>2. Odstupajući od općeg pravila navedenog u stavku 1., države članice mogu ograničiti socijalnu pomoć odobrenu korisnicima međunarodne zaštite na osnovne povlastice koje se u tom slučaju pružaju na istim razinama i pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima.</p>	<p>Članak 19.</p> <p>(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:</p> <p>1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj</p> <p>2. strancu i osobi bez državljanstva sa stalnim boravkom u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj kao i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 73.</p>

	<p>obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.</p> <p>(3) Iznimno, osobi koja nije obuhvaćena stavicima 1. i 2. ovoga članka može se priznati pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu privremenog smještaja pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.</p>		
<p>Članak 30.</p> <p>Zdravstvena zaštita</p> <p>1. Države članice osiguravaju korisnicima međunarodne zaštite pravo na zdravstvenu zaštitu pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima države članice koja im je odobrila takvu zaštitu.</p> <p>2. Države članice pružaju, pod istim uvjetima dostupnosti kao i državljanima države članice koja je odobrila zaštitu, odgovarajuću zdravstvenu zaštitu uključujući, prema potrebi, liječenje mentalnih bolesti, korisnicima međunarodne zaštite koji imaju posebne potrebe, kao što su trudnice, osobe s invaliditetom, osobe koje su bile žrtve mučenja, silovanja ili drugih teških oblika duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja ili maloljetnici koji su bili žrtve bilo kojeg oblika zlostavljanja, zanemarivanja,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 69.

<p>iskorištavanja, mučenja, okrutnog, nečovječnog i ponižavajućeg postupanja ili koji su stradali u oružanom sukobu.</p>			
<p>Članak 31.</p> <p>Maloljetnici bez pratnje</p> <p>1. Čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da maloljetnike bez pratnje zastupa zakonski skrbnik ili, prema potrebi, tijelo odgovorno za zaštitu i dobrobit maloljetnika, ili da na bilo koji drugi način, uključujući i onaj propisan zakonom ili na temelju sudske naloga, budu primjereno zastupani.</p> <p>2. Pri provedbi ove Direktive, države članice osiguravaju da imenovani skrbnik ili zastupnik propisno brine o potrebama maloljetnika. Odgovarajuća tijela provode redovite procjene.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da maloljetnici bez pratnje budu smješteni:</p> <p>(a) kod odraslih rođaka; ili</p> <p>(b) kod udomitelja; ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 10., čl. 17. st. 1.- 3., čl. 67.</p>

- (c)u centrima specijaliziranim za smještaj maloljetnih osoba; ili
(d)u drugim smještajnim objektima primjerenim maloljetnicima.

Pri tome se uzimaju u obzir želje djeteta u skladu s njegovom ili njezinom dobi i stupnjem zrelosti.

4. Koliko god je moguće, braću i sestre drži se zajedno, uzimajući u obzir najbolje interese dotičnog maloljetnika i posebno njegovu ili njezinu dob i stupanj zrelosti. Promjene mjesta boravišta maloljetnika bez pratnje ograničavaju se na najmanju mjeru.

5. Ako je maloljetniku bez pratnje priznata međunarodne zaštite, a traženje članova njegove ili njezine obitelji još nije započelo, države članice počinju ih tražiti čim prije nakon odobravanja međunarodne zaštite, štiteći najbolje interese maloljetnika. Ako je traženje već započelo, države članice prema potrebi nastavljaju postupak traženja. U slučajevima kada život ili integritet maloljetnika ili njegove ili njezine bliske rodbine mogu biti ugroženi, posebno ako su ostali u zemlji podrijetla, mora se osigurati da prikupljanje, obrada i razmjena informacija u pogledu tih osoba budu na povjerljivoj razini.

6. Oni koji rade s maloljetnicima bez pratnje moraju imati i nastavljaju dobivati

<p>primjereno osposobljavanje u pogledu njihovih potreba.</p>			
<p>Članak 32.</p> <p>Pravo na smještaj</p> <p>1. Države članice osiguravaju korisnicima međunarodne zaštite pravo na smještaj pod jednakim uvjetima za stjecanje kao i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na njihovim državnim područjima.</p> <p>2. Prilikom dopuštanja nacionalne prakse raspršivanje korisnika međunarodne zaštite, države članice nastoje provoditi politike čiji je cilj sprečavanje diskriminacije korisnika međunarodne zaštite i osiguravanje mogućnosti u pogledu prava na smještaj.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članci 67. i čl. 67.a</p>
<p>Članak 33.</p> <p>Sloboda kretanja unutar države članice</p> <p>Države članice dopuštaju slobodno kretanje unutar svog državnog područja korisnicima međunarodne zaštite pod istim uvjetima i uz ista ograničenja koja vrijede za druge</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci 32.</p>

<p>državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na njihovim državnim područjima.</p>			
<p>Članak 34.</p> <p>Pomoć pri uključivanju u društvo</p> <p>Kako bi olakšale uključivanje korisnika međunarodne zaštite u društvo, države članice osiguravaju pristup programima uključivanja koje smatraju primjerenim, uzimajući u obzir posebne potrebe osoba sa statusom izbjeglice ili korisnika međunarodne zaštite, ili stvaraju preduvjete koji jamče pristup takvim programima.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/članici 76.</p>
<p>Članak 35.</p> <p>Repatrijacija</p> <p>Države članice mogu pružiti pomoć korisnicima međunarodne zaštite koji se žele vratiti u domovinu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije preuzeto usklađivanja.</p>

<p>POGALVLJE VIII.</p> <p>UPRAVNA SURADNJA</p> <p>Članak 36.</p> <p>Suradnja</p> <p>Svaka država članica određuje nacionalnu kontaktnu točku i dostavlja njezinu adresu Komisiji. Komisija dostavlja te informacije drugim državama članicama.</p> <p>Države članice u suradnji s Komisijom poduzimaju sve primjerene mjere za uspostavu izravne suradnje i razmjenu informacija između nadležnih tijela.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (31.01.2022)
<p>Članak 37.</p> <p>Osoblje</p> <p>Države članice osigurava da su tijela i druge organizacije koje provode ovu Direktivu valjana osposobljena te da su vezana načelom povjerljivosti, kako je utvrđeno</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državnim službenicima (NN 92/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17) članak/članci 92.

<p>nacionalnim pravom, u pogledu svih informacija koje saznaju tijekom svog rada.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o međunarodnoj i privremenoj zaštiti (NN 70/15, 127/17) članak/čl. 19.</p>
<p>POGLAVLJE IX. ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 38.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Do 21. lipnja 2015. Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Direktive i predlaže sve potrebne izmjene. Ti prijedlozi za izmjene odnose se u prvom redu na članke 2. i 7. Države članice dostavljaju Komisiji sve podatke koji su korisni za izradu tog izvješća do 21. prosinca 2014.</p> <p>2. Nakon dostave izvješća, Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeća o primjeni ove Direktive barem svakih 5 godina.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje obaveza Komisije da izvješćuje Vijeće o primjeni Direktive</p>

<p>Članak 39.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. i 35. do 21. prosinca 2013. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. One također uključuju izjavu da se upućivanja u važećim zakonima i drugim propisima na direktivu koja je ovom Direktivom stavljena izvan snage smatraju upućivanjem na ovu Direktivu. Države članice određuju načine tog upućivanja i oblik te izjave.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se obveza država članica na prenošenje ove Direktive.</p>
---	--	----------------------------------	--

<p>Članak 40.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 2004/83/EZ stavlja se izvan snage za države članice koje obvezuje ova Direktiva s učinkom od 21. prosinca 2013., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi roka za prenošenje u nacionalno pravo Direktive određene u Prilogu I. dijelu B.</p> <p>Za države članice koje ova Direktiva obvezuje, upućivanja na direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.</p>			Nije potrebno preuzimanje	Propisuje se stavljanje izvan snage Direktive 2004/83/EZ.
<p>Članak 41.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p> <p>Članci 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. i 35. primjenjuju se od 22. prosinca 2013.</p>			Nije potrebno preuzimanje	Propisuje se stupanje na snagu Direktive.

<p>Članak 42.</p> <p>Adresati</p> <p>Ovaj je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuju se adresati ove Direktive.</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva koja je stavljena izvan snage (iz članka 40.)</p> <p>Direktiva Vijeća (SL L 304, 2004/83/EZ 30.9.2004., str. 12.)</p> <p>DIO B</p> <p>Rok za prenošenje u nacionalno pravo (iz članka 39.)</p> <p>Direktiva Rok za prenošenje 2004/83/EZ 10. listopada 2006.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Propisuje se rok za prenošenje u nacionalno pravo država članica</p>
<p>PRILOG II.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva 2004/83/EZ Ova Direktiva Članak 1. Članak 1. Članak 2., uvodni tekst Članak 2., uvodni tekst</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Navodi se korelacijska tablica.</p>

Članak 2. točka (a)	Članak 2. točka (a)			
—	Članak 2. točka (b)			
Članak 2. točke od (b) do (g)	Članak 2. točke od (c) do (h)			
—	Članak 2. točka (i)			
Članak 2. točka (h)	Članak 2. točka (j) prva i druga alineja			
—	Članak 2. točka (j) treća alineja			
—	Članak 2. točka (k)			
Članak 2. točka (i)	Članak 2. točka (l)			
Članak 2. točka (j)	Članak 2. točka (m)			
Članak 2. točka (k)	Članak 2. točka (n)			
Članak 3.	Članak 3.			
Članak 4.	Članak 4.			
Članak 5.	Članak 5.			
Članak 6.	Članak 6.			
Članak 7.	Članak 7.			
Članak 8. stavak 1. podstavak 2.	Članak 8. stavak 1. podstavak 2.			
Članak 8. stavak 3.	—			
Članak 9.	Članak 9.			
Članak 10.	Članak 10.			
Članak 11. stavak 1. podstavak 2.	Članak 11. stavak 1. podstavak 2.			
—	Članak 11. stavak 3.			
Članak 12.	Članak 12.			
Članak 13.	Članak 13.			
Članak 14.	Članak 14.			
Članak 15.	Članak 15.			
Članak 16. stavak 1. podstavak 2.	Članak 16. stavak 1. podstavak 2.			
—	Članak 11. stavak 3.			
Članak 17.	Članak 17.			

Članak 18.	Članak 18.			
Članak 19.	Članak 19.			
Članak 20. stavci od 1. do 5.	Članak 20. stavci od 1. do 5.			
Članak 20. stavak 6. podstavak 7.	—			
Članak 21.	Članak 21.			
Članak 22.	Članak 22.			
Članak 23. stavak 1.	Članak 23. stavak 1.			
Članak 23. stavak 2. prvi podstavak	Članak 23. stavak 2.			
Članak 23. stavak 2. drugi podstavak	—			
Članak 23. stavak 2. treći podstavak	—			
Članak 23. stavci od 3. do 5.	Članak 23. stavci od 3. do 5.			
Članak 24. stavak 1.	Članak 24. stavak 1.			
Članak 24. stavak 2.	Članak 24. stavak 2.			
Članak 25.	Članak 25.			
Članak 26. stavci od 1. do 3.	Članak 26. stavci od 1. do 3.			
Članak 26. stavak 4.	—			
Članak 26. stavak 5.	Članak 26. stavak 4.			
Članak 27. stavak 1. podstavak 2.	Članak 27. stavak 1. podstavak 2.			
Članak 27. stavak 3.	Članak 28. stavak 1.			
—	Članak 28. stavak 2.			
Članak 28. stavak 1.	Članak 29. stavak 1.			
Članak 28. stavak 2.	Članak 29. stavak 2.			
Članak 29. stavak 1.	Članak 30. stavak 1.			
Članak 29. stavak 2.	—			
Članak 29. stavak 3.	Članak 30. stavak 2.			
Članak 30.	Članak 31.			

Članak 31.	Članak 32. stavak 1.			
—	Članak 32. stavak 2.			
Članak 32.	Članak 33.			
Članak 33.	Članak 34.			
Članak 34.	Članak 35.			
Članak 35.	Članak 36.			
Članak 36.	Članak 37.			
Članak 37.	Članak 38.			
Članak 38.	Članak 39.			
—	Članak 40.			
Članak 39.	Članak 41.			
Članak 40.	Članak 42.			
—	Prilog I.			
—	Prilog II.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o socijalnoj skrbi

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktiva uspostavlja minimalna pravila u pogledu definiranja kaznenih djela i kazni u području trgovanja ljudima. Njom se također uvode zajedničke odredbe, uzimajući u obzir pitanje spolova, radi jačanja sprečavanja ovog kaznenog djela i zaštite žrtava trgovanja ljudima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje
<p>Članak 2.</p> <p>Kaznena djela koja se odnose na trgovanje ljudima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su sljedeća namjerna djela kažnjiva:</p> <p>vrbovanje, prijevoz, prevođenje, skrivanje ili primanje osoba, uključujući razmjenu ili prijenos kontrole nad tim osobama, korištenjem prijetnje, sile ili nekog drugog oblika prisile, otmicom, obmanom, prijevarom, zloporabom ovlasti ili položaja bespomoćnosti, davanjem ili primanjem plaćanja ili koristi da bi se postigla privola osobe koja ima kontrolu nad drugom osobom, a u svrhu izrabljivanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto: Kazneno zakon (NN 125/11, 44/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 86/19, 84/21) članak/članci 106,107, 35

<p>2. Položaj bespomoćnosti znači stanje u kojem dotična osoba nema drugu stvarnu ili prihvatljivu mogućnosti, osim da se podvrgne zlouporabi kojoj je izložena.</p> <p>3. Iskorištavanje uključuje najmanje iskorištavanje prostitucije drugih ili druge oblike seksualnog iskorištavanja, prisilni rad ili usluge, uključujući prošenje, ropstvo ili radnje slične ropstvu, služenje ili iskorištavanje kaznenih djela ili odstranjivanje organa.</p> <p>4. Pristanak žrtve trgovanja ljudima na iskorištavanje, namjerno ili stvarno, ne uzima se u obzir kada su korištene bilo koje radnje navedene u stavku 1.</p> <p>5. Kada postupanje iz stavka 1. uključuje dijete, ono se smatra kaznenim djelom trgovanja ljudima i kada nije korištena niti jedna radnja navedena u stavku 1.</p> <p>6. U smislu ove Direktive „dijete” je bilo koja osoba mlađa od 18 godina.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 3.</p> <p>Poticanje, pomaganje, supočiniteljstvo i pokušaj</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je poticanje, pomaganje, supočiniteljstvo ili pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 2. kažnjivo.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto je Kazneni zakon (NN 125/11, 44/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 26/19, 84/21) članak/članci 106,107, 135
<p>Članak 4.</p> <p>Kazne</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je kazneno djelo iz članka 2. kažnjivo kaznom zatvora u maksimalnom trajanju koje ne može biti kraće od pet godina.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je kazneno djelo iz članka 2. kažnjivo kaznom zatvora u maksimalnom trajanju koje ne može biti kraće od 10 godina, kada je to kazneno djelo:</p> <p>(a) počinjeno nad žrtvom koja je bila izuzetno bespomoćna, što, u smislu ove Direktive, uključuje najmanje djecu žrtve;</p> <p>(b) počinjeno u okviru zločinačke organizacije u smislu Okvirne odluke</p>		Nije preuzeto	Preuzeto je Kazneni zakon (NN 125/11, 44/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 26/19, 84/21) članak/članci 106,107

<p>Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (15);</p> <p>(c) namjerno ili iz grube nepažnje ugrožen život žrtve; ili</p> <p>(d) počinjeno uz uporabu teškog nasilja ili je imalo za posljedicu posebno tešku štetu žrtve.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se činjenica da su kazneno djelo iz članka 2. počinili javni službenici u obavljanju njihovih zadaća smatra otežavajućom okolnošću.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je kazneno djelo iz članka 3. kažnjivo učinkovitim, razmjernim i odvraćajućim kaznama, koje mogu imati za posljedicu izručenje.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pravne osobe mogu odgovarati za kaznena djela iz članka 2. i 3. koja su počinjena u njihovu korist od strane bilo koje osobe koja je djelovala samostalno ili kao dio tijela te pravne osobe, koja ima vodeći položaj unutar te pravne osobe, a temelji se na:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 135</p>

<p>(a) ovlaštenju za zastupanje te pravne osobe;</p> <p>(b) ovlaštenju za donošenje odluke u ime te pravne osobe;</p> <p>(c) ovlaštenju za provođenje nadzora unutar te pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da pravna osoba može odgovarati za slučajeve kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. omogućio da za korist te pravne osobe njoj podređena osoba počini kaznena djela iz članka 2. i 3.</p> <p>3. Odgovornost pravne osobe sukladno odredbama stavaka 1. i 2. ne isključuje mogućnost pokretanja kaznenog postupka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji, poticatelji ili supočinitelji kaznenih djela iz članka 2. i 3.</p> <p>4. U smislu ove Direktive, „pravna osoba” znači bilo koji subjekt koji ima pravnu osobnost prema primjenjivom pravu, osim državnih ili javnih tijela koja izvršavaju državne ovlasti i međunarodnih javnih organizacija.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se na pravnu osobu, koja se smatra odgovornom sukladno članku 5. stavcima 1. ili 2., primijene učinkovite, razmjerne i odvraćajuće sankcije, koje uključuju kaznene ili nekaznene novčane kazne, a mogu uključivati i druge sankcije kao što su:</p> <p>(a) izuzeće prava na državne naknade ili potpore;</p> <p>(b) privremena ili trajna zabrana obavljanja gospodarskih djelatnosti;</p> <p>(c) uspostavljanje sudskog nadzora;</p> <p>(d) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(e) privremeno ili trajno zatvaranje poslovnih prostorija koje su korištene za počinjenje kaznenog djela.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 135
<p>Članak 7.</p> <p>Oduzimanje i zapljena</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su njihova nadležna tijela ovlaštena oduzeti i zaplijeniti predmete i imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelima iz članaka 2. i 3.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106,107,135

<p>Članak 8.</p> <p>Negonjenje ili neprimjena kazni za žrtve</p> <p>Države članice, u skladu s temeljnim načelima svojih pravnih sustava, poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su nadležna državna tijela ovlaštena ne goniti ili određivati kazne žrtvama trgovanja ljudima za svoju uključenost u kaznena djela koja su bile prisiljene počiniti kao neposrednu posljedicu toga što su bile žrtve bilo kojeg djela iz članka 2.</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 44/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 26/19, 84/21) članak/članci 106,107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000)</p>
<p>Članak 9.</p> <p>Istraga i progon</p> <p>1. Države članice osiguravaju da istraga ili progon kaznenih djela iz članka 2. i 3. ne ovise o prijavi ili optužbi žrtve i da se kazneni postupak može nastaviti i ako je žrtva povukla svoju izjavu.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi omogućile progon kaznenog djela iz članka 2. i 3. u odgovarajućem vremenskom razdoblju do punoljetnosti žrtve, ako to zahtijeva vrsta kaznenog djela.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne</p>	<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 122/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 153/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>

<p>mjere kako bi omogućile da osobe, jedinice ili službe odgovorne za istragu ili progon kaznenih djela iz članka 2. i 3. budu odgovarajuće osposobljene.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su osobama, jedinicama ili službama odgovornima za istragu i progon kaznenih djela iz članka 2. i 3. dostupna učinkovita istražna sredstva poput onih koja se koriste u organiziranom kriminalu ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Nadležnost</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile svoju nadležnost nad kaznenim djelima iz članka 2. i 3. kada je:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106, 107, 135
<p>(a) kazneno djelo počinjeno u cijelosti ili djelomice na njihovom državnom području; ili</p> <p>(b) počinitelj je njihov državljanin.</p> <p>2. Država članica obavješćuje Komisiju kada odluči uspostaviti daljnju nadležnost nad kaznenim djelima iz članka 2. i 3. koja su počinjena izvan njezinog državnog područja, između ostalog, ako je:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43

<p>(a)kazneno djelo počinjeno protiv nekog njezinog državljanina ili osobe koja ima uobičajeno boravište na njezinom državnom području;</p> <p>(b)kazneno djelo počinjeno u korist pravne osobe sa sjedištem na njezinom državnom području; ili</p> <p>(c)počinitelj ima uobičajeno boravište na njezinom državnom području.</p> <p>3. Za progon kaznenih djela iz članka 2. i 3. počinjenih izvan državnog područja dotične države članice, svaka država članica u slučajevima iz točke (b) stavka 1. mora, a u slučajevima iz stavka 2. može poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala da njezina nadležnost ne podliježe sljedećim uvjetima:</p> <p>(a)djela se smatraju kaznenim djelom u mjestu gdje su počinjena; ili</p> <p>(b)progon se može pokrenuti samo na temelju prijave žrtve u mjestu počinjenja kaznenog djela, ili odricanjem nadležnosti države u kojoj je djelo počinjeno.</p>			
<p>Članak 11.</p> <p>Pomoć i podrška žrtvama trgovanja ljudima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale pružanje pomoći i podrške žrtvama prije, tijekom i</p>	<p>Članak 18.</p> <p>1) Korisnici socijalne skrbi su:</p> <p>1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto iz Kaznenog zakon (NN 125/11, 14/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 16/19, 84/21) članak/članci 106, 107, 135</p>

<p>odgovarajuće vremensko razdoblje nakon završetka kaznenog postupka kako bi im omogućilo da ostvare prava određena u Okvirnoj odluci 2001/220/PUP i u ovoj Direktivi.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osoba primi pomoć i podršku čim nadležna tijela imaju utemeljenu sumnju da je osoba možda bila žrtva bilo kojeg kaznenog djela iz članka 2. i 3.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pomoć i podrška žrtvi ne uvjetuju žrtvinom spremnošću da surađuje u kaznenoj istrazi, progonu ili suđenju, ne dovodeći u pitanje Direktivu 2004/81/EZ ili slična nacionalna pravila.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile odgovarajuće mehanizme s ciljem ranog otkrivanja žrtava, pomoći i podrške žrtvama u suradnji s odgovarajućim organizacijama za potporu žrtvama.</p> <p>5. Mjere pomoći i podrške iz stavaka 1. i 2. pružaju se na temelju suglasnosti i informiranosti te uključuju najmanje životne standarde kojima se žrtvama može osigurati uzdržavanje mjerama kao što su pružanje odgovarajućeg i sigurnog</p>	<p>prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način</p> <p>2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu</p> <p>3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju</p> <p>4. osoba koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života</p> <p>5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života bez obiteljske</p>		
--	--	--	--

<p>smještaja i materijalne pomoći, kao i potrebnog medicinskog liječenja uključujući psihološku pomoć, savjetovanje i informiranje te, prema potrebi, prevođenje i tumačenje.</p> <p>6. Informacije iz stavka 5. pokrivaju, prema potrebi, informacije o razdoblju za razmišljanje i oporavak sukladno Direktivi 2004/81/EZ te informacije o mogućnostima dobivanja međunarodne zaštite sukladno Oduci Vijeća 2004/83/EZ od 29. travnja 2004. o minimalnim standardima za kvalifikaciju i status državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao izbjeglica ili kao osoba kojima je na drugi način potrebna međunarodna zaštita i o sadržaju dodijeljene zaštite (16) i Direktivi Vijeća 2005/85/EZ od 1. prosinca 2005. o minimalnim standardima koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama (17) ili sukladno drugim međunarodnim instrumentima ili drugim sličnim nacionalnim pravilima.</p> <p>7. Države članice skrbe za žrtve s posebnim potrebama, ako takve potrebe postoje, posebno ako su posljedica trudnoće, njihovog zdravstvenog stanja, invalidnosti, duševnih ili psihičkih smetnji ili teških oblika psihološkog, fizičkog ili</p>	<p>podrške i odgovarajućih uvjeta za život</p> <p>6. obitelj kojoj je zbog poremećenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška</p> <p>7. odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama</p> <p>8. odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima</p> <p>9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama</p> <p>10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti</p> <p>11. beskućnik ili</p> <p>12. druga osoba koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.</p> <p>Članak 19.</p> <p>(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:</p>		
---	--	--	--

<p>seksualnog nasilja koji su pretrpjele.</p>	<p>1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj</p> <p>2. strancu i osobi bez državljanstva sa stalnim boravkom u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj kao i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.</p> <p>(3) Iznimno, osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka može se priznati pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu privremenog smještaja pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.</p> <p>Kada osoba može sama sebe</p>		
---	---	--	--

uzdržavati

Članak 28.

(1) Beskućniku koji se nalazi u prihvatilištu priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Iznimno od članka 24. stavka 2., točke 5. i članka 25. točke 3. ovoga Zakona, žrtvi nasilja u obitelji i **žrtvi trgovanja ljudima**, kojoj je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama, priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Utvrđivanje iznosa kad korisnik ostvaruje prihode

Članak 87.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene

minimalne naknade, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je **žrtva trgovanja ljudima** te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(3) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika

Članak 109.

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj

	<p>punoljetnoj osobi</p> <p>2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju</p> <p>3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva</p> <p>4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom</p> <p>5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i potporu iz članka 108. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života</p> <p>6. funkcionalno neovisnoj osobi starije životne dobi koja samostalno zadovoljava svoje potrebe</p> <p>7. osobi ovisnoj o alkoholu, drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti</p> <p>8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana života djeteta, koji nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji</p>		
--	---	--	--

9. žrtvi obiteljskog nasilja

10. žrtvi trgovanja ljudima ili

11. beskućniku.

Članak 115.

(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.

(2) Pravo na uslugu privremenog smještaja u kriznim situacijama priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu koje se zatekne u skitnji
4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva
5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća

	6. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju 7. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji 8. žrtvi obiteljskog nasilja 9. žrtvi trgovanja ljudima 10. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi 11. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili 12. beskućniku.		

	<p>Članak 18.</p> <p>1) Korisnici socijalne skrbi su:</p> <p>1. samac i kućanstvo koji nemaju dovoljno sredstava za podmirenje osnovnih životnih potreba, a nisu ih u mogućnosti ostvariti svojim prihodima, imovinom, od obveznika uzdržavanja ili na drugi način</p> <p>2. dijete bez roditelja ili bez odgovarajuće roditeljske skrbi, dijete žrtva obiteljskog, vršnjačkog ili drugog nasilja, dijete žrtva trgovanja ljudima, dijete s teškoćama u razvoju, dijete s problemima u ponašanju, dijete bez pratnje koje se zatekne izvan mjesta svog prebivališta bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu te dijete strani državljanin koje se zatekne na teritoriju Republike Hrvatske bez nadzora roditelja ili druge odrasle osobe koja je odgovorna skrbiti o njemu</p> <p>3. mlađa punoljetna osoba i mlađa punoljetna osoba s problemima u ponašanju</p> <p>4. osoba koja je bila korisnik prava</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>
--	---	----------------------------	--

na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života

5. trudnica ili roditelj s djetetom do godine dana života bez obiteljske podrške i odgovarajućih uvjeta za život

6. obitelj kojoj je zbog poremećenih odnosa ili drugih nepovoljnih okolnosti potrebna stručna pomoć ili druga podrška

7. odrasla osoba s invaliditetom koja nije u mogućnosti udovoljiti osnovnim životnim potrebama

8. odrasla osoba žrtva obiteljskog ili drugog nasilja te žrtva trgovanja ljudima

9. osoba koja zbog starosti ili bolesti ne može samostalno skrbiti o osnovnim životnim potrebama

10. osoba ovisna o alkoholu, drogi, kockanju i drugim oblicima ovisnosti

11. beskućnik ili

12. druga osoba koja ispunjava

uvjete propisane ovim Zakonom.

Članak 19.

(1) Naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, mogu se priznati ili odobriti:

1. hrvatskom državljaninu s prebivalištem u Republici Hrvatskoj
2. strancu i osobi bez državljanstva sa stalnim boravkom u Republici Hrvatskoj.

(2) Stranac pod supsidijarnom zaštitom i azilant te članovi njihove obitelji koji zakonito borave u Republici Hrvatskoj kao i stranac s utvrđenim statusom **žrtve trgovanja ljudima** mogu ostvariti naknade i usluge u sustavu socijalne skrbi pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, zakonima kojima je uređena zaštita od trgovanja ljudima i zakonom kojim se uređuje status, prava i obveze osoba s odobrenom međunarodnom zaštitom.

(3) Iznimno, osobi koja nije obuhvaćena stavcima 1. i 2. ovoga članka može se priznati pravo na

jednokratnu naknadu i pravo na uslugu pr.vremenog smještaja pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima se našla.

Kada osoba može sama sebe uzdržavati

Članak 28.

(1) Beskućniku koji se nalazi u prihvatilištu priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Iznimno od članka 24. stavka 2., točke 5. i članka 25. točke 3. ovoga Zakona, žrtvi nasilja u obitelji i **žrtvi trgovanja ljudima**, kojoj je priznata usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama, priznaje se pravo na zajamčenu minimalnu naknadu u visini od 50% iznosa zajamčene minimalne naknade iz članka 27. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

Utvrđivanje iznosa kad korisnik ostvaruje prihode

Članak 87.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je **žrtva trgovanja ljudima** te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(3) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika

Članak 109.

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj punoljetnoj osobi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva
4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom
5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i potporu iz članka 108. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
6. funkcionalno neovisnoj osobi starije životne dobi koja samostalno zadovoljava svoje potrebe
7. osobi ovisnoj o alkoholu,

	<p>drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti</p> <p>8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana života djeteta, koji nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji</p> <p>9. žrtvi obiteljskog nasilja</p> <p>10. žrtvi trgovanja ljudima ili</p> <p>11. beskućniku.</p> <p>Članak 115.</p> <p>(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.</p> <p>(2) Pravo na uslugu privremenog smještaja u kriznim situacijama priznaje se:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi 2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju 3. djetetu koje se zatekne u skitnji 		
--	--	--	--

4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva

5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća

6. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju

7. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji

8. žrtvi obiteljskog nasilja

9. žrtvi trgovanja ljudima

10. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi

11. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili

	<p>drugih okolnosti ili</p> <p>12. beskućniku.</p>		
<p>Članak 12.</p> <p>Zaštita žrtava trgovanja ljudima u kaznenoj istrazi i postupku</p> <p>1. Mjere zaštite iz ovog članka primjenjuju se pored prava određenih u Okvirnoj odluci 2001/220/PUP.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneno zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci 106, 107,135
<p>2. Države članice osiguravaju da žrtve trgovanja ljudima bez odgode imaju pristup pravnom savjetovanju i, u skladu sa statusom žrtava u odgovarajućem pravosudnom sustavu, na pravno zastupanje, uključujući za potrebe zahtjeva za naknadu štete. Pravno savjetovanje i zastupanje je besplatno ako žrtva nema dostatnih financijskih sredstava.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da žrtve trgovanja ljudima dobiju odgovarajuću zaštitu na temelju pojedinačne procjene rizika, između ostalog, pristupom programima zaštite svjedoka ili drugim sličnim mjerama, prema potrebi i u skladu</p>	aaa	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43

s razlozima koji su utvrđeni u nacionalnom pravu ili postupku.

4. Ne dovodeći u pitanje pravo na obranu i u skladu s pojedinačnom ocjenom nadležnih tijela osobnih okolnosti žrtve, države članice osiguravaju da žrtve trgovanja ljudima dobiju poseban tretman s ciljem sprečavanja sekundarne viktimizacije izbjegavanjem, u mjeri u kojoj je to moguće i u skladu s razlozima koji su utvrđeni u nacionalnom pravu te s pravilima o sudskoj diskreciji, praksi i smjernicama, sljedećeg:

- (a) nepotrebnog ponavljanja razgovora tijekom istrage, progona ili suđenja;
- (b) vizualnog kontakta žrtava i okrivljenika uključujući tijekom davanja iskaza kao što je razgovor i unakrsno ispitivanje, odgovarajućim sredstvima uključujući korištenje odgovarajućih komunikacijskih tehnologija;
- (c) davanja iskaza na javnoj raspravi; i
- (d) nepotrebnog ispitivanja u pogledu privatnog života žrtve.

<p>Članak 13.</p> <p>Opće odredbe o mjerama pomoći, podrške i zaštite za djecu žrtve trgovanja ljudima</p> <p>1. Djeci koja su žrtve trgovanja ljudima pružaju se pomoć, podrška i zaštita. U primjeni ove Direktive primarna su skrb najbolji interesi djeteta.</p> <p>2. Kada nije moguće utvrditi dob osobe koja je žrtva trgovanja ljudima, a postoje razlozi za vjerovanje da je osoba dijete, države članice osiguravaju da se osoba smatra djetetom kako bi dobila neposredni pristup pomoći, podršci i zaštiti u skladu s člancima 14. i 15.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43
<p>Članak 14.</p> <p>Pomoć i podrška djeci žrtvama</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se poduzmu posebne kratkoročne i dugoročne mjere za pomoć i podršku djeci koja su žrtve trgovanja ljudima u njihovom fizičkom i psiho-socijalnom oporavku, nakon pojedinačne ocjene posebnih okolnosti svakog pojedinačnog djeteta žrtve, uzimajući u obzir mišljenja djeteta, potrebe i zabrinutosti s ciljem pronalaženja trajnog rješenja za dijete. Države članice u skladu sa svojim</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15 i 98/19) (NN 103/15 98/19) članak/članci 221,224

<p>nacionalnim pravom u razumnom roku osiguravaju pristup obrazovanju djeci koja su žrtve i djeci žrtava kojima je pružena pomoć i podrška u skladu s člankom 11.</p> <p>2. Države članice imenuju skrbnika ili zastupnika za dijete koje je žrtva trgovanja ljudima od trenutka kada tijela otkriju dijete ako su, prema nacionalnom pravu, nositelji roditeljske odgovornosti zbog sukoba interesa između njih i djeteta žrtve spriječeni od osiguravanja najboljeg interesa djeteta i/ili od njegovog zastupanja.</p> <p>3. Države članice poduzimaju mjere, ako je potrebno i moguće, za pružanje pomoći i podrške obiteljima djeteta koje je žrtve trgovanja ljudima ako je obitelj na državnom području države članice. Posebno, ako je potrebno i moguće, države članice primjenjuju članak 4. Okvirne odluke 2001/220/PUP na obitelj.</p> <p>4. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 11.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 15.</p> <p>Zaštita djece žrtvama trgovanja ljudima u kaznenim istragama i postupcima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama i postupcima, u skladu sa statusom žrtava u odgovarajućem pravosudnom sustavu, nadležna tijela imenuju zastupnika za dijete koje je žrtva trgovanja ljudima ako su, prema nacionalnom pravu, nositelji roditeljske odgovornosti spriječeni od zastupanja djeteta zbog sukoba interesa između njih i djeteta žrtve.</p> <p>2. Države članice u skladu sa statusom žrtava u odgovarajućem pravosudnom sustavu osiguravaju da djeca koja su žrtve bez dogode imaju pristup besplatnom pravnom savjetovanju i besplatnom pravnom zastupanju, uključujući za potrebe odštetnog zahtjeva, osim ako imaju dovoljno financijskih sredstava.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje prava na obranu, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u kaznenim istragama i postupcima u pogledu bilo kojeg kaznenog djela iz članka 2. i 3.:</p> <p>(a) razgovori s djetetom žrtvom obavljaju</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>
---	--	----------------------	--

<p>bez neopravdanih kašnjenja nakon što su o činjenicama obaviještena nadležna tijela;</p> <p>(b)razgovori s djetetom žrtvom obavljaju, prema potrebi, u prostorijama koje su određene ili prilagođene za tu svrhu;</p> <p>(c)razgovore s djetetom žrtvom provode, prema potrebi, stručnjaci koji su za to obučeni;</p> <p>(d)iste osobe, ako je moguće i prema potrebi, provode sve razgovore s djetetom žrtvom;</p> <p>(e)broj razgovara je što je moguće više ograničen i razgovori se provode samo ako su nužno potrebni za potrebe kaznenih istraga i postupaka;</p> <p>(f)dijete žrtva može biti u pratnji zastupnika ili, prema potrebi, odrasle osobu izboru djeteta, osim ako je donesena obrazložena odluka koja je tome suprotna.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u kaznenim istragama u pogledu bilo kojeg kaznenog djela iz članaka 2. i 3. svi razgovori s djetetom žrtvom ili, prema potrebi, s djetetom svjedokom, mogu bilježiti video zapisom i da se takvi video zapisi razgovora mogu koristiti kao dokaz u kaznenom postupku pred sudom, u skladu s pravilima na temelju njihovih nacionalnih prava.</p>			
--	--	--	--

<p>5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u kaznenom postupku pred sudom u vezi bilo kojeg kaznenog djela iz članka 2. i 3. može naložiti:</p> <p>(a) da se saslušanje odvija bez prisutnosti javnosti; i</p> <p>(b) da se dijete žrtva sasluša u sudnici, a da ne mora biti fizički prisutno, posebno korištenjem odgovarajućih komunikacijskih tehnologija.</p> <p>6. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članak 12.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Pomoć, podrška i zaštita djece bez pratnje koja su žrtve trgovanja ljudima</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se poduzimaju posebne mjere radi pomoći i podrške djeci žrtvama trgovanja ljudima, kako je navedeno u članku 14. stavku 1., uzimajući u obzir osobne i posebne okolnosti djeteta bez pratnje koje je žrtva.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere s ciljem pronalaženja trajnog rješenja na temelju pojedinačne ocjene najboljih interesa djeteta.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Preuzeto u Obiteljskom zakonu članci 222. i 224</p>

<p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, prema potrebi, imenuje skrbnik djeteta bez pratnje koje je žrtva trgovanja ljudima.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da u kaznenim istragama i postupcima, u skladu sa statusom žrtava u odgovarajućem pravosudnom sustavu, nadležna tijela imenuju zastupnika ako je dijete bez pratnje ili odvojeno od svoje obitelji.</p> <p>5. Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje članke 14. i 15.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Naknada štete žrtvama</p> <p>Države članice osiguravaju da žrtve trgovanja ljudima imaju pristup postojećim mehanizmima naknade štete žrtvama namjernih nasilnih kaznenih djela.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 51/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>

<p>Članak 18.</p> <p>Sprečavanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere, kao što su obrazovanje i osposobljavanje, kako bi odvrćale i smanjile potrebu koja prati sve oblike iskorištavanja povezane s trgovanjem ljudima.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere, uključujući preko interneta, kao što su informacijske kampanje i kampanje za podizanje svijesti, programi za istraživanje i obrazovanje, prema potrebi u suradnji s odgovarajućim organizacijama civilnog društva i drugim dionicima, koji nastoje podizati svijet i smanjiti opasnost da ljudi, a posebno djeca, postanu žrtve trgovanja ljudima.</p> <p>3. Države članice promiču redovito osposobljavanje službenika koji će vjerojatno dolaziti u kontakt sa žrtvama ili potencijalnim žrtvama trgovanja ljudima, uključujući policajce na terenu, s ciljem da ih se osposobi da prepoznaju i rade sa žrtvama i potencijalnim žrtvama trgovanja ljudima.</p> <p>4. Kako bi se odvrćanjem doprinijelo učinkovitijem sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima, države članice</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43</p>
--	--	----------------------	--

<p>razmatraju poduzimanje mjera kako bi se kao kazneno djelo kažnjavalo korištenje usluga čiji je predmet iskorištavanje iz članka 2., uz znanje da je osoba žrtva kaznenog djela iz članka 2.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Nacionalni izvjestitelji ili jednakovrijedni mehanizmi</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi uspostavile nacionalne izvjestitelje ili jednakovrijedne mehanizme. Zadaće takvih mehanizama uključuju provođenje ocjenjivanja trendova u trgovanju ljudima, mjerenje rezultata suzbijanja trgovanja ljudima, uključujući prikupljanje statističkih podataka u bliskoj suradnji s odgovarajućim organizacijama civilnog društva koje su aktivne na tom području te izvješćivanje.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 122/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 153/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članak 43</p>

<p>Članak 20.</p> <p>Koordinacija strategije Unije protiv trgovanja ljudima</p> <p>S ciljem doprinosa koordiniranoj i konsolidiranoj strategiji Unije protiv trgovanja ljudima, države članice olakšavaju zadaće koordinatora za suzbijanje trgovanja ljudima (ATC). Posebno, države članice prenose ATC-u informacije iz članka 19., na temelju kojih ATC doprinosi izvješćivanju koje Komisija provodi svake dvije godine o napretku ostvarenom u borbi protiv trgovanja ljudima.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci 43
<p>Članak 21.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2002/629/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2002/629/PUP o suzbijanju trgovanja ljudima zamjenjuje se u pogledu država članica koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje Okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U pogledu država članica koje sudjeluju u donošenju ove Direktive, upućivanja na Okvirnu odluku 2002/629/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimati

<p>Članak 22.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 6. travnja 2013.</p> <p>2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst odredaba kojima se u njihovo nacionalno pravo prenose obveze koje im se nameću na temelju ove Direktive.</p> <p>3. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimati</p>

<p>Članak 23.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Komisija do 6. travnja 2015. dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele mjere potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom, uključujući opis mjera poduzetih u skladu s člankom 18. stavkom 4., prema potrebi zajedno sa zakonodavnim prijedlozima.</p> <p>2. Komisija do 6. travnja 2015. dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće u kojem ocjenjuje utjecaj važećeg nacionalnog prava, u kojem se kao kazneno djelo kažnjava korištenje usluga čiji je predmet iskorištavanje trgovanja ljudima, o sprečavanju trgovanja ljudima, prema potrebi zajedno s odgovarajućim prijedlozima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimati
<p>Članak 24.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimati

853	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 70.	Članak 70. stavak 8 - potrebno je roditelju omogućiti korištenje prava nakon smrti djeteta (urediti kao u Zakonu o Rodiljnim i roditeljskim naknadama) GI " Pomožimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen H-S**NP*022-03/21-01/135-50-21-01*3*Hs	Svrha prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja je njega djeteta s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Smrću djeteta s teškoćama u razvoju odnosno osobe s invaliditetom prestaje postojati i svrha koja se navedenim pravom osigurava. Stoga, prestankom prava prestaje i isplata naknade. Priznavanjem prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik ima pravo na naknadu, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima. Prestankom navedenog prava, osoba može ostvariti prava kao nezaposlena osoba prema posebnim propisima.
854	Rehabilitacijski centar za stres i traumu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 72.	Prvi stavak dopuniti tako da glasi: Socijalne usluge obuhvaćaju aktivnosti, namijenjene prepoznavanju, sprječavanju i rješavanju problema i poteškoća pojedinaca i obitelji te poboljšanju kvalitete njihovog života U ZAJEDNICI. Obrazloženje: život u zajednici je važan aspekt dobrobiti, u skladu je s nečelom deinstitucionalizacije te dostupnosti socijalnih usluga. Ovo je neopravdano izostavljeno iz važeće verzije ZOS-a te predlažemo da se dopuni.	Prihvaćen	Prihvaća se
855	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 72.	S obzirom na specifičnosti u Hrvatskoj, po uzoru na Zakon o zdravstvenoj zaštiti predlažem da se zakonom omoguće (a podzakonskim aktima detaljnije urede) inovativni načini pružanja socijalnih usluga, posebice socijalnih usluga na daljinu (tele-socijalne usluge), socijalne usluge u dislociranim prostorima ili mobilne socijalne usluge, posebice za potpomognuta, brdsko-planinska i otočka područja. Također, predlažem da predlagatelj dodatno preuzme odgovornost za financijski razvoj socijalnih usluga u potpomognutim područjima koja imaju manje financijske kapacitete	Nije prihvaćen	Načelo socijalnih inovacija propisano člankom 14. Nacrta zakona omogućava uvođenje novih modela ili usluga za podmirivanje socijalnih potreba i procjenu njihovih učinaka prije definiranja u zakonu (npr. odmor od skrbi, obiteljski suradnik)
856	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 72.	Zbog čega su iz definije izbačeni "mjere i programi"?	Nije prihvaćen	Programi obuhvaćaju mjere, mjere obuhvaćaju aktivnosti.

857	Mia Šimić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Trebalo bi uključiti i uslugu asistivne tehnologije i senzorne integracije te definirati - cijenu usluga, trajanje i učestalost tretmana, način priznavanja prava na navedene usluge te stručne kompetencije stručnjaka koji provode te vrste usluga.	Nije prihvaćen	Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona, a mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga, kao i način utvrđivanja cijena bit će propisana provedbenim propisima.
858	ANA MIHOVILOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	U sustav socijalne skrbi potrebno je uključiti uslugu asistivne tehnologije. Upotreba alternativnih i augmentativnih oblika komunikacije za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom novim Zakonom bi se trebala priznati kao usluga asistivne tehnologije te uključiti u mrežu socijalnih usluga. Potrebno je jasno definirati stručne kompetencije stručnjaka koji provode uslugu, cijenu usluge, trajanje tretmana, učestalost te način priznavanja prava na uslugu.	Nije prihvaćen	Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona, a mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga, kao i način utvrđivanja cijena bit će propisana provedbenim propisima.
859	ANA MIHOVILOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Zbog velike potrebe za uslugom terapije senzorne integracije koja se u okviru socijalnih usluga rane intervencije i psihosocijalne podrške ubraja u kategoriju specifičnih dodatnih aktivnosti prijedlog je da se ista prizna kao posebna socijalna usluga pod nazivom "terapija senzorne integracije". Potrebno je definirati stručne kompetencije stručnjaka koje je provode, cijenu usluge, trajanje i učestalost tretmana te način priznavanja prava na uslugu.	Nije prihvaćen	Senzorna integracija jedna je od aktivnosti usluge psihosocijalne podrške. Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona, a mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga, kao i način definiranja cijena socijalnih usluga bit će propisani provedbenim propisima.

860	Rehabilitacijski centar za stres i traumu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	<p>Predlažemo da se izbjegne popisivanje socijalnih usluga, budući da ovakav pristup nije utemeljen u znanstvenoj i stručnoj literaturi, te nije u skladu s načelima dostupnosti, socijalnih inovacija i pluralizma. Pri tom, predloženi popis socijalnih usluga nije konzinstetantan i ne slijedi nikakvu jasnu logiku (po sadržaju socijalne usluge ili po vrsti rizika na koji se odnosi ili po pružatelju ili po primatelju...).</p> <p>Posebno smatramo neopravdanim izostavljanje iz ovog popisa usluge asistencije osobama s invaliditetom, uključujući usluge videćih pratitelja i prevoditelja znakovnog jezika.</p> <p>Predlažemo da se socijalne usluge u ovom prijedlogu Zakona definiraju prema njihovom cilju odnosno svrsi, a u skladu s Communication on Social services of general interest in the European Union (COM (2006) 177), te da se Zakonom predvide kategorije ili područja socijalnih usluga, na primjejr:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Socijalne usluge stanovanja izvan vlastitog doma 2. Socijalne usluge podrške obrazovnom, radnom i socijalnom uključivanju 3. Socijalne usluge za prevenciju rizika ili prevladavanja nastalih teškoća 4. Socijalne usluge asistencije u svakodnevnom funkcioniranju i posredovanja između korisnika i njegovog/zinog okruženja 	Nije prihvaćen	Konceptualno nije prihvatljivo, to više što je za usluge asistencije u izradi posebni zakon.
861	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Upotrebljavaju se različiti izrazi kroz odredbe (oblici, vrste socijalnih usluga, u članku 79. vrsta, oblik, opseg usluge). Potrebno se odlučiti da li se radi o oblicima ili vrstama usluga te upotrijebiti isti izraz kroz odredbe.	Prihvaćen	Prihvaća se primjedba uz čl.79.

862	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	<p>Predlažem da se izbjegne taksativno pobrojavanje pa i "seciranje" stručnih postupaka koje se pretvaraju u usluge. Dodatno, nije jasno zašto se neke usluge uvode, a neke ne. Npr. ako govorimo o tretmanskim programima, možemo govoriti o različitim (zašto samo za prevenciju nasilja?), ili zašto se ne bi uvele usluge asistencije. Zaključno, predlažem da se predlagatelj ne uplete u zamku potrebe za taksativnim pobrojavanjem socijalnih usluga kako se pojave nove, već da ih okupi u klaster. NPR, zakonom se mogu odrediti nekoliko osnovnih područja usluga prema svsi na</p> <ul style="list-style-type: none"> a) stanovanje izvan vlastitog doma (uključuje različite vidove smještaja) b) programi podrške u zajednici za uključivanje u obrazovanje, zapošljavanje i život zajednice c) usluge za psihosocijalno osnaživanje korisnika d) usluge asistencije za funkcioniranje u svakodnevnom životu <p>Tome se mogu dodati poslovi procjene i trijaže, ali sama socijalna usluga već mora u sebi sadržavati početnu procjenu korisnika. Ne bih miješala socijalnu uslugu od stručnog rada djelatnika CZSS koji će učiniti inicijalnu procjenu potreba korisnika i uputiti ga na odgovarajuće socijalne usluge.</p> <p>Ako se žele urediti detalji stručnih poslova u okviru pojedinog klastera usluga, to se može učiniti podzakonskim aktima (ukoliko ne postoji dovoljna razina "povjerenja" pa je normiranje važno da se izbjegnju neke zloupotrebe)</p>	Nije prihvaćen	Konceptualno nije prihvatljivo, to više što je za usluge asistencije u izradi posebni zakon.
863	Marija Alfirev	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	<p>Pod točkom 14. promijeniti naziv socijalne usluge. Umjesto "organizirano stanovanje" upotrijebiti naziv "stanovanje uz podršku".</p> <p>Obrazloženje: Naziv "stanovanje uz podršku" bliži je definiciji ove socijalne usluge i kao takav široko prepoznatljiv, jasan, te podržava načelo uključenosti</p> <p>Napomena: ☒ U cijelom tekstu nacrtu zakona provesti korekciju naziva.</p> <p>Centar za socijalnu inkluziju Sibenik</p>	Nije prihvaćen	Člankom 108. st.1. definirana je usluga organiziranog stanovanja iz koje nesporno proizlazi da je riječ o stanovanju uz podršku.

864 Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Upotrebljavaju se različiti izrazi kroz odredbe (oblici, vrste socijalnih usluga, u članku 79. vrsta, oblik, opseg usluge). Potrebno se odlučiti da li se radi o oblicima ili vrstama usluga te upotrijebiti isti izraz kroz odredbe.	Prihvaćen	Prihvaća se primjedba uz čl.79.
865 Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	<p>Potrebno je postojeći termin „rana intervencija“ zamijeniti novim terminom „rana (razvojna) podrška“. Rana intervencija predstavlja međusektorski, interdisciplinarni i integrirani sustav u okviru kojeg dijete i obitelj dobivaju individualizirane i koordinirane usluge u skladu sa svojim potrebama. Zbunjujuće je kad se dio podrške (usluga rane intervencije regulirana prema Zakonu o socijalnoj skrbi) zove jednako kao i cjelina usluga koje bi trebale unaprijediti djetetov razvoj, a zovemo ih također rana intervencija u djetinjstvu (sveukupna podrška koja uključuje i druge usluge, često od pružatelja iz drugih sektora). Ovu je promjenu analogno potrebno ugraditi u sve članke ovoga prijedloga Zakona (npr. čl. 88., čl.99.) gdje se spominje rana intervencija.</p> <p>Smatramo da je u sustavu socijalne skrbi potrebno uložiti veće napore u borbu protiv dječjeg siromaštva i međugeneracijskog prijenosa rizika siromaštva jer orijentiranje isključivo na novčane naknade ne daje potrebne rezultate. Kao alat u borbi protiv dječjeg siromaštva predlažemo propisivanje nove socijalne usluge mentorstva za djecu - usmjerene na dijete te na sprečavanje, prepoznavanje i rješavanje problema i poteškoća djeteta uzrokovanih siromaštvom, s naglaskom na osnaživanje djeteta, jačanje djetetovih osobnih kompetencija i vještina u cilju prevencije socijalne isključenosti, podršku u obrazovanju, pomoć u učenju, prevenciju napuštanja školovanja, uključivanje u aktivnosti slobodnog vremena i usluge važne za djetetovu dobrobit i razvoj socijalnih, kognitivnih i emocionalnih vještina i slično. Mentorstvom za djecu bi se individualiziranim i planiranim pristupom nastojalo postići izjednačavanje prilika siromašnog djeteta za stjecanje sposobnosti i kvalifikacija potrebnih za uzdržavanje od vlastitog rada u odrasloj dobi i</p>	Djelomično prihvaćen	Prihvaća se izmjena naziva usluge rane intervencije, a aktivnosti sprečavanja, prepoznavanja i rješavanja problema i poteškoća djeteta uzrokovanih siromaštvom, s naglaskom na osnaživanje djeteta, jačanje djetetovih osobnih kompetencija i vještina u cilju prevencije socijalne isključenosti i dr. djeci se može osigurati priznavanjem prava na druge propisane usluge.

prekidanje kruga obiteljskog siromaštva. Takva bi socijalna usluga također služila i prevenciji razvoja problema u ponašanju djece, kao i izdvajanja iz obitelji radi siromaštva.

Predlažemo također propisati korisnike usluge mentorstva za djecu. Naime, takva socijalna usluga treba biti namijenjena kao pomoć djetetu koje živi u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti, a to nisu samo djeca iz obitelji korisnika zajamčene minimalne naknade, pripadnici skupine djece s teškoćama u razvoju, problemima u ponašanju, nacionalnih manjina, u alternativnoj skrbi i sl. Takva je pomoć, za izlazak iz obiteljskog siromaštva, potrebna i djeci u riziku od siromaštva u obiteljima bez zaposlenih odraslih članova, zaposlenih ali s niskim primanjima, jednoroditeljskih obitelji, u obiteljima u kojima je roditelj u zatvoru te onih s većim brojem djece i dr. Kriterije za određivanje djeteta korisnika ove usluge moguće je propisati kao što će biti propisani i oni u članku 51. Nacrta Prijedloga Zakona.

U 2019. godini je 23,3% osoba bilo u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti, a rizik od siromaštva posebno je visok za djecu, osobe starije životne dobi i osobe s invaliditetom.

Siromaštvo utječe na zdravlje djece, njihov kognitivni razvoj, prilike za obrazovanjem, obiteljske odnose, socijalizaciju, općenito na dobrobit djece kao i na ostvarenje dječjih prava jamčenih Konvencijom o pravima djeteta. Djeca koja žive u riziku od siromaštva i socijalne isključenosti nemaju iste prilike za obrazovanjem i stjecanjem kvalifikacija potrebnih za bolje plaćene poslove u budućnosti i uzdržavanje od rada, a ne od socijalnih naknada.

Iako se kao razlog zakonskih promjena u Nacrtu ovog Prijedloga navodi potreba smanjenja siromaštva, socijalne ugroženosti, isključenosti i zaštite najosjetljivijih skupina društva, kao ni važeći Zakon o socijalnoj skrbi, ni Nacrt Prijedloga novog Zakona ne predviđa nenovčanu pomoć, odnosno socijalnu uslugu usmjerenu konkretno na pružanje pomoći djetetu u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti.

Smatramo potrebnim socijalnu

uslugu mentorstva za djecu propisati Zakonom kako bi se izjednačila djeca na razini države, te kako bi se omogućilo da ju pružaju subjekti koje Zakon propisuje kao pružatelje djelatnosti socijalne skrbi, pri čemu bi bilo omogućeno i financiranje sredstvima europskih fondova. Dok god takva usluga nije predviđena jednako za svu djecu u državi, nastaju nejednakosti među djecom, ovisno o zajednici u kojoj žive, njenim financijskim i ljudskim resursima. Mentorstvo za djecu bi bilo u skladu s načelom pravodobnosti, načelom individualizacije i načelom socijalnih inovacija.

866	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Socijalna usluga je i sklonište za žrtve nasilja . Točka 15 - smještaj , preopćenite je forme i može uključivati različite oblike smještaja i organiziranog stanovanja. Zbog društvene važnosti smatramo važnim posebno izvojiti socijalnu uslugu: sklonište . Navedena obaveza proizlazi i iz odredbi Konvencije VE o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i obiteljskog nasilja.	Nije prihvaćen	Sklonište je mjesto gdje se netko sklanja ili zaštićuje.
867	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Upotrebljavaju se različiti izrazi kroz odredbe (oblici, vrste socijalnih usluga, u članku 79. vrsta, oblik, opseg usluge). Potrebno se odlučiti da li se radi o oblicima ili vrstama usluga te upotrijebiti isti izraz kroz odredbe.	Prihvaćen	Prihvaća se primjedba uz čl.79.
868	UDRUGA RODITELJA DJECE S POTEŠKOĆAMA U RAZVOJU Moje dijete SOLIN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Trebalo bi uvrstiti pod 16. program vikend programa i godišnjih odmora To je potrebno iz razloga što su roditelji iscrpljeni zbog dugotrajne bolesti svoje djece i nužno im je potrebno mjesto gdje bi sigurno mogli ostaviti svoje dijete kako bi „napunili baterije“ ili čak kako bi mogli otići na bolničko liječenje, a čime bi se doista prakticirao inkluzivni način života ove ranjive populacije koje društvo naglašava u procesu deinstitucionalizacije. Mišljenja smo da bi Centar za socijalnu skrb morao voditi REGISTAR u kojem bi imao sve podatke o korisnicima. Tu mislimo na njegove stvarne potrebe i to gdje je i što ostvario , a sve zbog dobrobiti korisnika i pravilnog usmjeravanja u njegovoj rehabilitaciji.	Nije prihvaćen	Navedeno je opisano u članku 119. Nacrta Zakona

Činjenica je da Centar za socijalnu skrb izdaje rješenja za npr. psihosocijalne tretmane korisnicima i nakon toga su roditelji prepušteni sami sebi da u navedenim ustanovama traže usluge rane intervencije koje u pravilu duže čekaju i nije rijetko da djeca u optimalno vrijeme ne dobiju potrebnu pomoć jer zbog prekapacitiranosti, financijskih /nisu dozvoljena nova zapošljavanja?!/ administrativno-birokratskih pravila u ustanove ne mogu dolaziti dovoljno često . Postoji još jedna istina da korisnici navedenih ustanova ne mogu imati sve potrebne tretmane unutar Centra koji pohađaju jer isti mora pružati usluge vanjskim korisnicima. Udruge koje pružaju socijalne usluge su ograničene na sličan način, a privatne tretmane mogu priuštiti samo pojedinci jer veliki dio obitelji nema dovoljno novaca za tretmane koji u prosjeku koštaju oko 300 kuna za 45 minuta rada stručnog osoblja.

Zbog svega je više nego potrebno, osim hitne umreženosti i transparentnosti u pružanju rehabilitacijskih tretmana djeci s TUR i OSI raditi na izgradnji i proširenju postojećih centara, poliklinika i dr. koji bi pružali u punom opsegu PREVENCIJU, DIJAGNOSTIKU, TERAPIJU, SAVJETOVANJE I PODRŠKU OBITELJIMA DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBAMA S INVALIDITETOM

869	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Podržavamo komentar SOS Rijeka - centar za nasilje i ljudska prava.	Nije prihvaćen	U članku su taksativno navedene sve socijalne usluge. Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom/com(žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Korisnici koriste usluge po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja. Naputak ministarstva se odnosi na stručno postupanje djelatnika u skladu sa Istarskom konvencijom i Protokolom o zaštiti od nasilja u obitelji.
870	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Dodati i: 16. Specijalizirane službe pružanja potpore žrtvama nasilja (prema čl. 16., stavku 3.)	Nije prihvaćen	Specijalizirane službe bi u tom slučaju bile pružateljci usluga, a ne naziv usluge.
871	Pravobranitelj za	NACRT PRIJEDLOG	Odredbе koje uređuju pravo na	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru

osobe s
invaliditetom

ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 73.

status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja treba uskladiti sa odredbama Konvencije o pravima osoba sa invaliditetom, na čije provođenje se ratificiranjem Republika Hrvatska obvezala. To se odnosi prvenstveno na pravo na puno i učinkovito sudjelovanje i uključivanje u društvo, na jednakost mogućnosti, pristupačnost i nediskriminaciju, pravo na neovisno življenje, pravo na izbor gdje i s kim će živjeti, pravo na poštivanje svojeg integriteta, pravo na inkluzivno obrazovanje, pravo da ne živi nametnutim načinom života, pravo pristupa širokom rasponu usluga i različitim službama potpore u njihovom domu....

Uređenje prava na status roditelja njegovatelja i status njegovatelja mora i na zakonodavnoj razini odražavati opredjeljenje za poštivanje ovih prava i načela, kao i budućim procesima kojima se ovo nastoji dosegnuti - nastavak započetih procesa deinstitucionalizacije, jačanje svih oblika podrške radi dostupnosti inkluzivnog obrazovanja, budućim uređenjem usluge osobne asistencije koja se temelji na principu neovisnog življenja i prava na izbor.

Društvo je dužno jačati sve politike koje će svakoj osobi pa i onoj s najtežim invaliditetom jamčiti pravo na izbor, na život u obitelji, na aktivno uključivanje sukladno sposobnostima i mogućnostima. Treba se kloniti potencijalne opasnosti da ostvarivanje prava njegovatelja osobu s invaliditetom udalji od ovih procesa i pozitivnih promjena koje je društvo i država dužna provoditi.

Invaliditet nije sam po sebi razlog za smještaj u instituciju ali nepostojanje prava i usluga koje podržavaju ostanak u obitelji dovode do smještaja, a to je kao što znamo, najlošiji izbor. Pravo na status njegovatelja držimo kvalitetnom alternativom smještaju u instituciju. Međutim, potreban je oprez kako se zakonskim rješenjima ne bi onemogućilo pravo na izbor usluga koje osoba želi, a pogotovo onih koje su u njegovom najboljem interesu (posebno kad se radi o djetetu).

Oprez je potreban kako se osobi s invaliditetom ne bi uvjetovalo prihvaćanje usluge koju je za sebe zatražila druga osoba.

stoga zakonska rješenja ne smiju podržavati ograničenja koja bi bila na štetu najboljeg interesa djeteta s teškoćama i osoba s invaliditetom na uživanju osnovnih ljudskih prava (kao što je ograničenje korištenja usluga poludnevnog boravka).

S jasnije i konzistentno definiranim kriterijima na strani djeteta/osobe s invaliditetom kao i osobe njegovatelja, može se razmotriti i snažnija uloga centra za socijalnu skrb u procjeni najboljeg interesa korisnika ovog prava kao i praćenju obavljanja poslova njegovatelja.

Također, potrebno je ugraditi novu uslugu - pomoć i podrška roditeljima s invaliditetom. Ova obveza proizlazi iz članka 23. Konvencije o pravima osoba s invaliditetom kojim je određena dužnost države potpisnice pružiti odgovarajuću pomoć osobama s invaliditetom u provedbi njihovih dužnosti u podizanju djece. Bez postojanja sustave podrške roditeljstvu osoba s invaliditetom postoji opasnost od odvajanja djece od roditelja, samo na temelju postojanja invaliditeta roditelja.

872	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	<p>Potrebno je novim Zakonom pokušati ispraviti u dosadašnjoj praksi uočene nedostatke u pristupu žrtvama obiteljskog/partnerskog nasilja. U tom smislu, podsjećamo na dopis/naputak Ministarstva klasa 555-03/21-01/4, ur.broj-524-8-03-01/1-21-2 od dana 1. travnja 2021. u kojemu je popisani niz nepravilnosti uočeni u postupanju centara za socijalnu skrb kada su u pitanju žrtve obiteljskog nasilja i njihova djeca, a koje je potrebno (među ostalim) adresirati i ovim Zakonom. Tako smatramo nužnim osigurati usklađenost Zakona s čl. 48. Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, odnosno izričito propisati da se žrtvu nasilja ne smije obvezati na sudjelovanje u savjetovanju, psihosocijalnom savjetovanju, obiteljskoj medijaciji, psihosocijalnom tretmanu radi prevencije nasilničkog ponašanja niti bilo kojoj drugoj socijalnoj usluzi ako bi njeno uključivanje u uslugu bilo povezano uz proživljeno nasilje. Uvijek je nužno utvrđivati je li osoba koja je proživjela nasilje voljna i (s obzirom na proživljenu traumu i posljedice nasilja) uopće u mogućnosti sudjelovati u svakoj pojedinoj od socijalnoj usluzi, s tim što bi one koje predstavljaju ili bi mogle predstavljati alternativni način rješavanja sporova trebale biti potpuno zabranjene u slučajevima nasilja u obitelji, kako to gore spomenuta Konvencija i propisuje. Nikako ne bi bilo dopustivo da se u slučajevima gdje postoji ikakva sumnja na nasilje žrtvu obvezuje da se socijalne usluge provode u paru (uz istodobno prisustvo žrtve i počinitelja). Uz to, treba osigurati da se žrtvama zaštita i njihova prava osiguraju pravovremeno, što znači da se njihovo ostvarivanje nikako ne bi smjelo vezati uz (pravomoćne) sudske odluke, već uz svaku sumnju na počinjenje nasilja.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
-----	--	---	---	---------------------	---------------------------

873	Murid	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Prilikom definiranja socijalnih usluga unutar zakona jedne države važno je slijediti načelo općenitosti. Ni jedna metoda, tehnika, intervencija ili postupak ne smiju se izdvajati kao specifične socijalne usluge jer se iste mijenjaju kroz vrijeme ovisno o evaluaciji učinkovitosti te su prije svega jedna od varijanti pristupa u radu stručnih djelatnika.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
874	Murid	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	MURID podržava HURIDov komentar i prijedloge. Trenutna praksa rane intervencije je da se ista pruža kroz različite oblike podrške kroz različite sektore te govori u prilog činjenici da je rana intervencije "SUSTAV" različitih usluga. Konkretnu i specifičnu uslugu podrške djetetu te podržavanja i podučavanja roditelja koja je u ovom zakonu definirana kao pojedinačna usluga koja ima određeno mjesto i vrijeme trajanja nužno je preimenovati. Prijedlog "rana razvojna podrška" je adekvatan jer obuhvaća pristup podrške i djetetu i obitelji koji je definiran i u samoj definiciji ove usluge, a kroz višegodišnje svjetske evaluacije i analize pokazuje najveći učinak u stvaranju kompetencija funkcionalnih i socijalno uključenih obitelji.	Prihvaćen	Prihvaća se
875	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Upotrebljavaju se različiti izrazi kroz odredbe (oblici, vrste socijalnih usluga, u članku 79. vrsta, oblik, opseg usluge). Potrebno se odlučiti da li se radi o oblicima ili vrstama usluga te upotrijebiti isti izraz kroz odredbe.	Prihvaćen	Prihvaća se primjedba uz čl.79.
876	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Upotrebljavaju se različiti izrazi kroz odredbe (oblici, vrste socijalnih usluga, u članku 79. vrsta, oblik, opseg usluge). Potrebno se odlučiti da li se radi o oblicima ili vrstama usluga te upotrijebiti isti izraz kroz odredbe.	Prihvaćen	Prihvaća se primjedba uz čl.79.

877	Hrvatska udruga za ranu intervenciju u djetinjstvu (HURID)	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	HURID se zalaže za međusektorski, interdisciplinarni i integrirani sustav rane intervencije u djetinjstvu, u okviru kojeg dijete i obitelj dobivaju individualizirane i koordinirane usluge u skladu sa svojim potrebama, a zovemo ih rana intervencija. HURID-ovo je iskustvo da itekako zbunjuje činjenica da se usluga rane intervencije regulirana prema Zakonu o socijalnoj skrbi (u Nacrtu čl. 99, u postojećem zakonu čl. 84.) zove jednako kao i cjelina usluga koje bi trebale unaprijediti djetetov razvoj, a zovemo ih također rana intervencija. Potrebe razvojno ugroženog djeteta i njegove obitelji su često vrlo složene i potrebne su usluge koje postoje u različitim sektorima (zdravstvo, obrazovanje, socijalna skrb, civilni i privatni sektor) i one zajedno čine ranu intervenciju u djetinjstvu. Stoga predlažemo da se u svim člancima zakona gdje se trenutno spominje rana intervencija taj termin zamijeni s rana razvojna podrška.	Prihvaćen	Prihvaća se
878	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	U točki 11. predlažem brisanje riječi "(integracija)". Integracija je zastarjeli koncept i ne treba ga više koristiti, a "Pomoć pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja" je potpuno informativni naziv usluge.	Prihvaćen	Prihvaća se
879	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Predlažem točku 10. "rana intervencija" preimenovati u "rana razvojna podrška". Rana intervencija je intersektorska i obuhvaća sve usluge koje dobiva dijete rane i predškolske dobi s razvojnim rizikom, razvojnim odstupanjem ili teškoćama u razvoju. Zbunjujuće je kad se dio podrške (ono što dijete ostvaruje po ovom zakonu) zove isto kao i cjelina (sveukupna podrška koja uključuje i druge usluge, često od pružatelja iz drugih sektora).	Prihvaćen	Prihvaća se

880	DNEVNI CENTAR ZA REHABILITACIJU U VERUDA PULA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	<p>Budući da je iskazana sve veća potreba za uslugama senzorne integracije prijedlog je da se navedena usluga koja se ubraja u kategoriju specifičnih dodatnih aktivnosti u okviru socijalnih usluga rane intervencije i psihosocijalne podrške može priznati kao posebna socijalna usluga koja će se pružati u mreži socijalnih usluga pod nazivom "terapija senzorne integracije". U tom slučaju potrebno je definirati cijenu usluga, trajanje i učestalost tretmana, način priznavanja prava na navedenu uslugu te stručne kompetencije stručnjaka koji provode tu vrstu usluge. Jednako tako predlažemo da se novim prijedlogom Zakona usluga asistivne tehnologije implementira u sustav socijalne skrbi. Naime, Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga kao jedna od specifičnih dodatnih aktivnosti navedena je i rehabilitacija slušanja koja uključuje i razvijanje alternativnih i augmentativnih oblika komunikacije kod djece s višestrukim oštećenjima, a koju provodi rehabilitator slušanja sa završenim diplomskim sveučilišnim studijem logopedije ili fonetike. Mišljenja smo da bi se upotreba alternativnih i augmentativnih oblika komunikacije za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom novim Zakonom trebala priznati kao socijalna usluga asistivne tehnologije i uključiti se u mrežu socijalnih usluga. U tom slučaju potrebno je definirati cijenu usluga, trajanje i učestalost tretmana, način priznavanja prava na uslugu te stručne kompetencije stručnjaka koji provode navedenu uslugu.</p>	Nije prihvaćen	Senzorna integracija jedna je od aktivnosti usluge psihosocijalne podrške. Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona, a mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga, kao i način definiranja cijena socijalnih usluga bit će propisani provedbenim propisima.
881	Centar za inkluziju i podršku u zajednici	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 73.	Nastavno na točku 14. smatramo da se novim zakonom treba izmijeniti naziv usluge na način da ista glasi "stanovanje uz podršku", a što u puno boljoj mjeri opisuje samu socijalnu uslugu.	Nije prihvaćen	Člankom 108. st.1. definirana je usluga organiziranog stanovanja iz koje nesporno proizlazi da je riječ o stanovanju uz podršku

882	Rehabilitacijski centar za stres i traumu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 74.	Smatramo nepotrebnim pobrajati korisničke skupine po kriteriju dobi, jer se rizici mogu pojaviti tijekom cijelog životnog vijeka. Predlažemo korisnike socijalnih usluga odrediti u odnosu na rizike i potrebe za socijalnim uslugama. Prijedlog: Socijalne usluge pružaju se pojedincima i obiteljima koji imaju teškoće u svakodnevnom funkcioniranju i zadovoljavanju životnih, razvojnih i socijalnih potreba, svojih vlastitih ili potreba ovisnih članova obitelji, a koje privremeno ili trajno nisu u mogućnosti prevladati samostalno ili uz neformalnu podršku u obitelji i zajednici.	Djelomično prihvaćen	Prihvaća se da nema potrebe za pobrojavanjem. Ne prihvaća se prijedlog, jer je kod pojedinih usluga opisana njihova svrha.
883	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 74.	Ako postoji potreba za pobrojavanjem korisničkih skupina, onda je dobro držati se ili kriterija dobi ili rizika. ovako se miješa jedno i drugo, pa se postavlja pitanje zašto se izdvaja rizik invaliditeta, a ne neki drugi rizik (npr. siromaštvo, bolest, nasilje)... No, ako su već prethodno definirani korisnici cijelog sustava, ne vidim razloga da se ovdje na neki poseban način pobrojaju.	Prihvaćen	Prihvaća se
884	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 74.	Članak 74., Stavak 2., dodati: Žrtvu obiteljskog/partnerskog ne smije se obvezati na sudjelovanje u savjetovanju, psihosocijalnom savjetovanju, obiteljskoj medijaciji, psihosocijalnom tretmanu radi prevencije nasilničkog ponašanja niti bilo kojoj drugoj socijalnoj usluzi ako bi njeno uključivanje u uslugu bilo povezano uz proživljeno nasilje. Objašnjenje: Napisamo treba uključiti, a kako bi se izbjegla sekundarna viktimizacija i kako bi se Zakon uskladio s Konvencijom VE o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (čl. 48.)	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom (žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Korisnici koriste usluge po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja. Korisnik/ca samostalno donosi odluku o korištenju usluga.

885	Rehabilitacijski centar za stres i traumu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 75.	Smatramo pretjeranim i nepotrebним administrativnim opterećenjem priznavanje/odobranje socijalnih usluga, kako je predviđeno u ovom nacrtu prijedloga Zakona, osobito kada se pružaju u Zavodu/Obiteljskom centru. U pojmovniku su opisane aktivnosti Sveobuhvatne procjene, Individualnog planiranja promjene, Vođenja slučaja te Plana intervencija, koje sve predstavljaju organski povezane aktivnosti socijalnog rada, i isto su tako organski povezane s pružanjem odgovarajuće/ćih socijalnih usluga u Zavodu/Obiteljskom centru te kod drugih pružatelja socijalnih usluga, na koje se korisnici trebaju upućivati, u skladu s pravom na osobni izbor i načelom individualizacije. To ne isključuje odgovarajuću evidenciju, praćenje i komunikaciju između Zavoda, Obiteljskog centra i ostalih pružatelja socijalnih usluga, međutim pružanje socijalnih usluga je potrebno administrativno rasteretiti kako bi se povećavali kapaciteti za stručni rad te korisnicima olakšavalo pravovremeno korištenje socijalnih usluga.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
886	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 75.	Priznavanje ili odobranje usluga je problematičan postupak. On podrazumijeva novu razinu administriranja, uvodi se međufaza od kontakta s korisnikom do pristupa uslugama što produljuje pristup uslugama. Može se reći da se na temelju sveobuhvatne i/ili specifične procjene potreba korisnika, rizika i snaga obitelji i resursa lokalne zajednice, u skladu s individualnim planom promjene ili planom intervencija, s ciljem osnaživanja i boljom socijalnom uključenosti korisnika upućuje na odgovarajuće socijalne usluge.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
887	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 75.	čl. 75. potrebno je normirati procjene i izgraditi resurse lokalnih zajednica ili raditi na njihovom integriranju	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
888	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 75.	čl. 75. potrebno je normirati procjene i izgraditi resurse lokalnih zajednica ili raditi na njihovom integriranju	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

889	ZAJEDNICA SAVEZA OSOBA S INVALIDITETOM HRVATSKE - SOIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	U članku 76. stavak 3. pokret osoba s invaliditetom čvrsto stoji na stajalištu da je udomiteljstvo za odrasle osobe s invaliditetom neprimjeren oblik smještaja. Primjeri su brojni kako vezani za postupanje koje nije u skladu s dostojanstvom osoba, tako i za smještaj u nepristupačne prostore.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
890	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	Deinstitucionalizacija kao izvaninstitucijska skrb u sklopu udomiteljstva je dobar put, ali ne za osobe koje su nepokretne i kojima je potrebna cjelodnevna zdravstvena skrb i time se ne uklapaju u koncept udomiteljstva. Za takve osobe kojima je neophodna cjelodnevna adekvatna skrb potrebno je se hitno okrenuti povećanju kapaciteta u okviru institucijske skrbi u domovima socijalne skrbi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
891	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ- GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	Da bi se socijalne usluge "prvenstveno priznale ili odobravale korisniku kao izvaninstitucijske" te iste socijalne usluge prvenstveno moraju postojati i moraju biti dostupne, što do danas nije slučaj na većini teritorija RH. Pomalo je nepromišljeno navedeno napisati, imajući u vidu trenutno stanje mreže socijalnih usluga, kao i nepostojanje sustavne i precizne strategije razvoja istih.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
892	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	Potrebno je uložiti novčana sredstva u razvoj socijalnih usluga. Socijalne usluge za djecu s teškoćama u razvoju, osobe s invaliditetom, te mlade u riziku, kao i nacionalne manjine su nedostupne u većini lokalnih zajednica.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
893	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	Članak 76. st.3. Istraživanje „Poštivanje prava osoba s invaliditetom smještenih u udomiteljskim obiteljima i obiteljskim domovima" potvrdilo je visoku institucionalnu kulturu udomiteljstva, te smatramo da je za osobe s invaliditetom, posebno osobe mlađe životne dobi, ovaj oblik skrbi neprimjeren, te ga u sadašnjim uvjetima ne možemo smatrati izvaninstitucijskom uslugom.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
894	ANITA BARIŠIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	Ukidanjem obiteljskih domova, u području skrbi za djecu, mijenja se smjer deinstitucionalizacije povratno ka institucionalizaciji što nije strateški cilj RH. Ujedno se ugrožavaju dječja prava sukladno Konvenciji o pravima djece.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru

895	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	Očito je da je predlagatelju deinstitutionalizacija i razvoj izvaninstitucijskih socijalnih usluga prioritet, stoga je nejasno kako se isto planira postići ukidanjem obiteljskih domova kroz razdoblje od 5 godina kao oblika izvaninstitucijskog pružanja usluge smještaja, a pri tome ne propisujući drugi „zamjenski“ oblik. Upućivanjem zatečenih obiteljskih domova da promjene oblik u ustanove ili druge slične oblike potiče upravo institucionalizaciju, dok nastavak pružanja usluge kroz udomiteljstvo (za što će se većina opredijeliti) smanjuje opseg i kvalitetu usluge što će se odraziti na korisnike do čega zakonski tekst nikako ne bi trebao voditi. Jasno je kako se proces deinstitutionalizacije najviše oslanja na socijalnu uslugu pomoć u kući, no da li je ovo dobro rješenje za uslugu smještaja. Zaključno je potrebno razmotriti da se obiteljski domovi zadrže kao oblik pružanja usluga (uklanjanjem članka 330.) jer se upravo tako osigurava izvaninstitucijska skrb, no uz obavezno propisivanje boljeg i šireg sustava inspekcijskog nadzora i redovnog sankcioniranja pružatelja koji krše odredbe Zakona i Pravilnika.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
896	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	Da bi se korisniku socijalne usluge prvenstveno priznavale kao izvaninstitucijske potrebno je za početak osigurati mrežu pružatelja izvaninstitucijskih usluga. Na području Zagrebačke županije nema dovoljno pružatelja usluga, kako li je tek u manje razvijenim dijelovima RH.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
897	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 76.	Deinstitutionalizacija kao izvaninstitucijska skrb u sklopu udomiteljstva je dobar put, ali ne za osobe koje su nepokretne i kojima je potrebna cjelodnevna zdravstvena skrb i time se ne uklapaju u koncept udomiteljstva. Za takve osobe kojima je neophodna cjelodnevna adekvatna skrb potrebno je se hitno okrenuti povećanju kapaciteta u okviru udomiteljstva u domovima socijalne skrbi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru

898	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	<p>Određeno da se socijalnom uslugom pomoći u kući i boravku odlučuje uputnicom, a člankom 127. propisano je da se o istom donosi rješenje. U postupcima vezanim uz socijalne usluge rješenja bi trebalo donositi samo u slučaju kada se pravo ne priznaje.</p> <p>Čl. 77. st. 6. Prvo bi trebalo povećati broj pružatelja usluga da bi se ova odredba mogla provoditi. Osobito pri tome mislimo na ruralna područja, udaljenija od većih gradova.</p>	Djelomično prihvaćen	U odredbama će se točno precizirati koje usluge se pružaju na temelju rješenja, a koje na temelju uputnice
899	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	<p>Socijalne usluge se u praksi pružaju korisnicima koji ne idu posredstvom CZSS do pružatelja usluga, već ih sami pružatelji usluga kontaktiraju, a svoj rad financiraju projektno. Oni nisu pokriveni niti jednim od administrativnih postupaka, što ne znači da to nisu socijalne usluge. Krajnja svrha treba biti omogućiti razvoj socijalnih usluga u zajednici, a Centre za socijalnu skrb treba osnažiti da mogu zaista pridonijeti razvoju i praćenju standarda kvalitete te potreba za socijalnim uslugama (kao što je sada predviđeno u stručnim poslovima CZSS-a po postojećem zakonu u čl. 128). S tim u vezi ako predlagatelj želi osigurati da usluge koje se izravno plaćaju po cijeni socijalnih usluga (jer su u "mreži" pružatelja) koriste korisnici kojima su zaista potrebne, može se zadržati uputnica kao pokazatelj stručne procjene ili jednostavnije stručno mišljenje. No, ne na način da to isključuje pristup uslugama koje nisu u mreži ili da nepotrebno produžuje period dok korisnik dobije uslugu ili da uvodi nepotrebne administrativne postupke stručnom radniku.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
900	Antonija Rimanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	<p>Predlažemo da se usluge ne priznaju uputnicom, već da se i nadalje priznaju u upravnom postupku rješenjem.</p>	Nije prihvaćen	Uputnica se uvodi u svrhu pojednostavljenja postupka.
901	Valentina Menger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	<p>Predlažemo da se usluge ne priznaju uputnicom, već da se i nadalje priznaju u upravnom postupku rješenjem.</p>	Nije prihvaćen	Uputnica se uvodi u svrhu pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.

902	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	Predlažemo da se usluge ne priznaju uputnicom, već da se i nadalje priznaju u upravnom postupku rješanjem, koje preciznije i sveobuhvatnije regulira prava i obveze korisnika, te u kojem stranka ima mogućnost žalbe (a ne samo prigovora).	Nije prihvaćen	Uputnica se uvodi u svrhu pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
903	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	Određeno da se socijalnom uslugom pomoći u kući i boravku odlučuje uputnicom, a člankom 127. propisano je da se o istom donosi rješenje. U postupcima vezanim uz socijalne usluge rješenja bi trebalo donositi samo u slučaju kada se pravo ne priznaje. Čl. 77. st. 6. Prvo bi trebalo povećati broj pružatelja usluga da bi se ova odredba mogla provoditi. Osobito pri tome mislimo na ruralna područja, udaljenija od većih gradova.	Djelomično prihvaćen	U odredbama će se točno precizirati koje usluge se pružaju na temelju rješenja, a koje na temelju uputnice.
904	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	Čl. 77. st. 1. al. 2 Predlažem da se usluge ne priznaju uputnicom, već da se i nadalje priznaju u upravnom postupku rješanjem, koje preciznije i sveobuhvatnije regulira prava i obveze korisnika, te u kojem stranka ima mogućnost žalbe (a ne samo prigovora).	Nije prihvaćen	Uputnica se uvodi u svrhu pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
905	Tanja Banko	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	Čl. 77. st. 1. al. 2 Predlažemo da se usluge ne priznaju uputnicom, već da se i nadalje priznaju u upravnom postupku rješanjem, koje preciznije i sveobuhvatnije regulira prava i obveze korisnika, te u kojem stranka ima mogućnost žalbe (a ne samo prigovora).	Nije prihvaćen	Uputnica se uvodi u svrhu pojednostavljenja postupka.
906	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	Čl. 77. st. 1. al. 2 Predlažemo da se usluge ne priznaju uputnicom, već da se i nadalje priznaju u upravnom postupku rješanjem, koje preciznije i sveobuhvatnije regulira prava i obveze korisnika, te u kojem stranka ima mogućnost žalbe (a ne samo prigovora).	Nije prihvaćen	Uputnica se uvodi u svrhu pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
907	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	U članku 77. stavak 1. točku 2. brisati. Smatram da nismo liječnici da pišemo uputnice, no prije svega u praksi se već dokazalo da uputnice nisu donijele administrativno rasterećenje već kaos. Pitanje je kako bi se uputnice uklopile u Aplikaciju Socskrb?	Nije prihvaćen	Uputnica se uvodi u svrhu pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom. Aplikacija se nadograđuje.

908	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	<p>S aspekata prava žrtve, valja imati na umu Direktivu 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP, posebice sljedećim odredbama:</p> <p>- čl. 8. st. 5. - države članice osiguravaju da pristup službama za potporu žrtvama nije uvjetovan time je li žrtva nadležnom tijelu podnijela formalnu prijavu za kazneno djelo, što smatramo da znači da se od žrtve nikako ne bi smjelo zahtijevati da u svrhu dobivanja (psihosocijalne i bilo kakve druge podrške) bude uvjetovano obraćanjem državnoj instituciji i ishodenjem uputnice. Žrtve nasilja moraju imati mogućnost slobodnog odabira službe od koje će zatražiti pomoć i podršku, i to bez obzira jesu li u tom trenutku spremne prijaviti nasilje ili ne.</p> <p>- čl. 8. st. 1. koji propisuje da pristup službama za potporu treba biti besplatan, što znači da obvezivanje na plaćanje usluge ako je ona ugovorena izravno s pružateljem ne bi bilo u skladu s Direktivom.</p> <p>Ukoliko intencija predlagatelja zakona u ovom članku ne obuhvaća žrtve nasilje i usluge na koje one imaju pravo sukladno predmetnoj Direktivi i Konvenciji Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, onda to treba eksplicitno napisati.</p>	Djelomično prihvaćen	Navedeno će se dodatno precizirati u odredbi.
909	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	<p>Određeno da se socijalnom uslugom pomoći u kući i boravku odlučuje uputnicom, a člankom 127. propisano je da se o istom donosi rješenje. U postupcima vezanim uz socijalne usluge rješenja bi trebalo donositi samo u slučaju kada se pravo ne priznaje.</p> <p>Čl. 77. st. 6. Prvo bi trebalo povećati broj pružatelja usluga da bi se ova odredba mogla provoditi. Osobito pri tome mislimo na ruralna područja, udaljenija od većih gradova.</p>	Djelomično prihvaćen	U odredbama će se točno precizirati koje usluge se pružaju na temelju rješenja, a koje na temelju uputnice.

910	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	<p>Određeno da se socijalnom uslugom pomoći u kući i boravku odlučuje uputnicom, a člankom 127. propisano je da se o istom donosi rješenje. U postupcima vezanim uz socijalne usluge rješenja bi trebalo donositi samo u slučaju kada se pravo ne priznaje.</p> <p>Čl. 77. st. 6. Prvo bi trebalo povećati broj pružatelja usluga da bi se ova odredba mogla provoditi. Osobito pri tome mislimo na ruralna područja, udaljenija od većih gradova.</p>	Djelomično prihvaćen	U odredbama će se točno precizirati koje usluge se pružaju na temelju rješenja, a koje na temelju uputnice.
911	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	<p>Predlažem da se razmisli o tome da se stavak (3) proširi i na točku 2 iz članka 73 (usluga sveobuhvatne procjene i planiranja). Tada bi timovi za ranu intervenciju koji već postoje u brojnim pružateljima rane intervencije i koji dobro poznaju potrebe djeteta i obitelji mogli i preuzeti formiranje tima oko djeteta i učiniti pomak prema integriranom načinu pružanja usluga. Naime, sveobuhvatna procjena i planiranje u ranoj intervenciji jako manjka i generira puno roditeljskog lutanja i trošenja resursa (obiteljskih i javnih) jer roditelji nisu stručno vođeni i često naivno misle "što više usluga, ishod će biti bolji". Bitan dio planiranja je i utvrđivanje prioriteta za pojedino dijete i obitelj (u ranoj intervenciji to sada radi svaki pružatelj usluge zasebno), a to je moguće samo na temelju sveobuhvatne procjene kako je definirana u ovom Zakonu.</p>	Nije prihvaćen	Uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja provodi isključivo Zavod za socijalnu skrb u postupku izrade individualnog plana promjene u suradnji s korisnikom, a čija izrada obuhvaća aktivnosti procjene, organiziranja, pristupa pravima i uslugama, koordiniranja s drugim pružateljima usluga, praćenje i evaluaciju.

912	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 77.	Iz navedenih odredbi nije dovoljno jasno da li su jedinice područne (regionalne) samouprave nadležne za utvrđivanje minimalnih uvjeta za pružanje socijalne usluge obiteljske medijacije. Naime, članak 127. stavak 5. jasno definira kojim vrstama pružatelja usluga županije utvrđuju minimalne uvjete. Isto je razvidno i kroz članak 77. stavak 4. promatrano kroz usluge, obuhvaćajući pod 7. obiteljsku medijaciju, no kod članka 89. stavak 3. ne navodi se pružatelj prema kojem je nadležna županija. Ukoliko će županije utvrđivati minimalne uvjete za socijalnu uslugu obiteljske medijacije potrebno je u članku 89. stavak 3. precizirati pružatelja, a ukoliko to nije namjera predlagatelja onda u članku 77. stavak 4. treba izostaviti socijalnu uslugu pod 7. članka 73.	Prihvaćen	U članku 89. precizirat ćemo pružatelja usluge.
913	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 78.	Cijeli proces oko izdavanja uputnice čini dodatne administrativne postupke, iste su suvišne kao i čl. 78. koji ih propisuje.	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka.
914	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 78.	Cijeli proces od izdavanja uputnice, slanje, obavještanje vodi prema nepotrebnom produžavanju administrativnih postupaka.	Prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka.
915	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 78.	Članak 78. se briše. Novo nepotrebno administriranje.	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka.
916	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 78.	Članak 78. se briše.	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka.
917	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Članak 79. čini dodatnu administraciju i zatrpavanje sustava nepotrebnim radnjama. Uputnice su bile korištene u nekom od prethodnih sustava i nisu se pokazale kao dobro rješenje. Radi se o rješenju prekopiranom iz zdravstvenog sustava. Molim da se napravi analiza prijašnjeg načina kako je bilo zamišljeno da se koriste, koji su bili nedostaci i radi čega se smatra da bi ovakav način bio dobar i za što/koga?	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka. Uputnica se uvodi radi pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.

918	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Brisati članak. Nepotrebno, nejasno i dodatna administracija. Na koji način će Zavod pružatelju usluga određivati sve navedeno? Pružatelji usluga su autonomne organizacije/ustanove, a ne podružnice i/ili područni objekti Zavoda. Uputnica i sada u sustavu služi kao zaobilaznje rješenja i plaćanja usluga. Postoji veliki nesrazmjer u opsegu (broj korisnika u tretmanu) u radu ocd-a i ustanova, a pružatelji usluga nisu jednako zastupljeni u RH.	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka. Uputnica se uvodi radi pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
919	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Članak 79. se briše. Uputnice su bile korištene u nekom od prethodnih sustava i nisu se pokazale kao dobro rješenje. Radi se o rješenju prekopiranom iz zdravstvenog sustava. Molim da se napravi analiza prijašnjeg načina kako je bilo zamišljeno da se koriste, koji su bili nedostaci i radi čega se smatra da bi ovakav način bio dobar i za što/koga?	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka. Uputnica se uvodi radi pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
920	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Uputnice su bile korištene u nekom od prethodnih sustava i nisu se pokazale kao dobro rješenje. Radi se o rješenju prekopiranom iz zdravstvenog sustava. Molim da se napravi analiza prijašnjeg načina kako je bilo zamišljeno da se koriste, koji su bili nedostaci i radi čega se smatra da bi ovakav način bio dobar i za što/koga?	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka. Uputnica se uvodi radi pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
921	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Uputnice su bile korištene u nekom od prethodnih sustava i nisu se pokazale kao dobro rješenje. Radi se o rješenju prekopiranom iz zdravstvenog sustava. Molimo da se napravi analiza prijašnjeg načina kako je bilo zamišljeno da se koriste, koji su bili nedostaci i radi čega se smatra da bi ovakav način bio dobar i za što/koga?	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka. Uputnica se uvodi radi pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
922	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ- GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Uputnice su bile korištene u nekom od prethodnih sustava i nisu se pokazale kao dobro rješenje. Radi se o rješenju prekopiranom iz zdravstvenog sustava. Molimo da se napravi analiza prijašnjeg načina kako je bilo zamišljeno da se koriste, koji su bili nedostaci i radi čega se smatra da bi ovakav način bio dobar i za što/koga?	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka. Uputnica se uvodi radi pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.

923	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Članak 79. se briše.	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka. Uputnica se uvodi radi pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
924	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Uputnice su bile korištene u nekom od prethodnih sustava i nisu se pokazale kao dobro rješenje. Radi se o rješenju prekopiranom iz zdravstvenog sustava. Molim da se napravi analiza prijašnjeg načina kako je bilo zamišljeno da se koriste, koji su bili nedostaci i radi čega se smatra da bi ovakav način bio dobar i za što/koga?	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka. Uputnica se uvodi radi pojednostavljenja postupka i jačanja stručnog rada obzirom da donošenju uputnice prethodi procjena potreba stručnjaka u suradnji s korisnikom.
925	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	KOMENTAR: Nejasan termin-Individualnog plana intervencija. Ukoliko se radi o IPP-u, predlažemo da se isti maksimalno skрати te da se njime samo definiraju najnužnije potrebe i plan za kraće razdoblje	Nije prihvaćen	U čl. 15 definiran je individualni plan promjena i plan intervencija i jasno su navedene razlike
926	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Čl.79.st.2. Potrebna je dopuna odredbe na način da obračun troškova pružanja usluge provodi pružatelj usluge i dostavlja na naplatu ministarstvu, a CZSS na znanje.	Djelomično prihvaćen	Planirani troškovi usluge i obračun troškova usluge neće biti sastavni dio uputnice
927	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Čl.79.st.2. Potrebna je dopuna odredbe na način da obračun troškova pružanja usluge provodi pružatelj usluge i dostavlja na naplatu ministarstvu, a CZSS na znanje.	Djelomično prihvaćen	Planirani troškovi usluge i obračun troškova usluge neće biti sastavni dio uputnice
928	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 79.	Uputnica će biti u digitalnom obliku ili se uvodi dodatna papirologija. ? U članku 78. stoji kako se uputnica izdaje na temelju IPP dok u članku 79. stoji kako se uz uputnicu prilaže i individualni plan intervencija. Obzirom kako su člankom 15. plan procjene i individualno planiranje dva zasebna pojma, znači li to da se prilikom izdavanja uputnice radi oboje?	Djelomično prihvaćen	U odredbi će se precizirati u kojem se slučaju izrađuje individualni plan promjene ili individualni plan intervencija, te što se prilaže uz uputnicu
929	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 80.	Predlažem izbaciti jer ovo dopisivanje putem uputnica ima nepovoljne ishode a) nepotrebno opterećuje stručnjake čiji je rad puno dragocjeniji u izravnom radu s korisnikom b) nepotrebno stavlja korisnika na čekanje dok se ne provedu administrativni postupci c) smanjuje narav socijalnih usluga koje trebaju biti što je moguće fleksibilno dostupne korisnicima u potrebi.	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka.

930	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 80.	Članak 80. se briše.	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka.
931	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 80.	Članak 80. se briše.	Nije prihvaćen	Izdavanje uputnica zamjenjuje provođenje upravnog postupka.
932	Sindikatski zavod za zaposlenike u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 80.	KOMENTAR stavka 3. : Zbog nedostatnih kapaciteta pružatelja usluga u zajednici i njihovih ograničenih resursa u praksi će se dogoditi multipliciranje uputnica koje neće moći biti provedive. Postavlja se pitanje koje mehanizme ima resorno Ministarstvo da se Uputnice koje se upućuju pružateljima usluga i realiziraju Čl.80.st.1.-rok od tri dana je nerealan jer nakon što pružatelj usluge zaprimi uputnicu potrebno je izvršiti timsku procjenu kako bi se utvrdile aktivnosti u okviru pojedine usluge (treba li npr. korisniku psihosocijalne podrške aktivnost logoterapije, edukacijske rehabilitacije, senzorne integracije, psihološka podrška, socijalni rad...)	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
933	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 80.	čl.80.st.1. kao pružatelji usluge nismo u mogućnosti u roku od tri dana odgovoriti na uputnicu sa svim potrebnim podacima jer ni u jednom trenutku nemamo toliko prostora za uključivanje u socijalne usluge (manjak stručnih radnika, velik broj korisnika, nije česta izmjena korisnika) čl.80.st.2. ukoliko navedemo da nismo u mogućnosti uključiti korisnika zbog manjka stručnih radnika, velikog broja korisnika.... postoji li mogućnost da se korisnik stavi na listu čekanja ili se ista ukida čl.80.st.3. kako Zavod može ocijeniti da su naši razlozi neopravdani, ukoliko nema uvid u naše kapacitete (npr. ukoliko se radi o djetetu koje uz autizam ili cerebralnu paralizu ima i oštećenje vida i uključeno je u redovnu školu, Zavod može procijeniti da bismo mi trebali pratiti to dijete (jer ima oštećenje vida i možda i nema tko drugi, u funkcioniranju djeteta je više otežano zbog autizma ili cerebralne paralize nego oštećenja vida). Uz navedeno u pitanju je i naš stručni rad i nastojanje da u radu i pri pružanju usluga imamo neke kriterije.	Djelomično prihvaćen	Rok od tri dana trebao bi biti dovoljan za davanje odgovora o mogućnosti uključivanja korisnika u uslugu, ili mogućnosti stavljanja na listu zaprimljenih zahtjeva, što će se dodatno precizirati u ovoj odredbi Nacrta Zakona. Zavod može procijeniti da li su razlozi opravdani temeljem argumentiranog obrazloženja pružatelja usluge.

934	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	Podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda. Valja naglasiti da su pružatelji usluga često u poziciji prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo niti je u sustavu. Naime, kasnije oslijepljene osobe često svoj prvi kontakt ostvaruju s pružateljem usluga (pronađu informaciju na internetu o ustanovi za slijepe) tako da se tu informiraju o pravima i postupku za ulazak u program psihosocijalne rehabilitacije. Nakon što su upućeni prema centrima za socijalnu skrb nerijetko se daju upute i stručnim radnicima centara o uslugama za kasnije oslijepljene osobe. Potrebno je naznačiti da i pružatelji usluga (domovi socijalne skrbi) mogu korisnicima pružati prvu socijalnu uslugu.	Nije prihvaćen	Prva socijalna usluga se ne odnosi na prvu informaciju koju dobije korisnik, već obuhvaća inicijalni razgovor, informiranje o pravima i uslugama, i iniciranje intervencija ovisno o inicijalnoj procjeni, a pruža je socijalni radnik Zavoda u prijemnom uredu.
935	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	Smatram da ovaj članak predstavlja hipernormiranje stručnog rada, a s obzirom da se u tri točke koriste dva različita naziva (korisnik, dijete) dodatno se komplicira i ne doprinosi razumijevanju stručnog postupka. Prva usluga se sastoji od procjene, informiranja i iniciranja intervencija (koje onda mogu/moraju biti žurne) ovisno od rezultata početne procjene	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
936	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	Ovo što je navedeno uslugom je stručni posao stručnih djelatnika u centrima za socijalnu skrb. Uostalom, specifična procjena je integralni dio mnogih socijalnih usluga. Ovakav članak neće nešto posebno promijeniti u praksi, samo pridonosi nepotrebnom "seciranju" ili hipernormiranju svakog elementa stručnog rada.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

937	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	<p>Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda. Valja naglasiti da su pružatelji usluga često u poziciji prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo niti je u sustavu. Naime, kasnije oslijepljene osobe često svoj prvi kontakt ostvaruju s pružateljem usluga (pronađu informaciju na internetu o ustanovi za slijepe) tako da se tu informiraju o pravima i postupku za ulazak u program psihosocijalne rehabilitacije. Nakon što su upućeni prema centrima za socijalnu skrb nerijetko se daju upute i stručnim radnicima centara o uslugama za kasnije oslijepljene osobe.</p> <p>Potrebno je naznačiti da i pružatelji usluga (domovi socijalne skrbi) mogu korisnicima pružati prvu socijalnu uslugu.</p>	Nije prihvaćen	Prva socijalna usluga se ne odnosi na prvu informaciju koju dobije korisnik, već obuhvaća inicijalni razgovor, informiranje o pravima i uslugama, i iniciranje intervencija ovisno o inicijalnoj procjeni, a pruža je socijalni radnik Zavoda u prijemnom uredu.
938	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	<p>Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda... Valja naglasiti da su pružatelji usluga često u poziciji prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo niti je u sustavu. Naime, kasnije oslijepljene osobe često svoj prvi kontakt ostvaruju s pružateljem usluga (pronađu informaciju na internetu o ustanovi za slijepe) tako da se tu informiraju o pravima i postupku za ulazak u program psihosocijalne rehabilitacije. Nakon što su upućeni prema centrima za socijalnu skrb nerijetko se daju upute i stručnim radnicima centara o uslugama za kasnije oslijepljene osobe.</p> <p>Potrebno je naznačiti da i pružatelji usluga (domovi socijalne skrbi) pružaju prvu socijalnu uslugu.</p>	Nije prihvaćen	Prva socijalna usluga se ne odnosi na prvu informaciju koju dobije korisnik, već obuhvaća inicijalni razgovor, informiranje o pravima i uslugama, i iniciranje intervencija ovisno o inicijalnoj procjeni, a pruža je socijalni radnik Zavoda u prijemnom uredu.

939	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	<p>U članak 81. stavak 1. nužno je uvrstiti: procjenu rizika i upravljanje rizicima rodno uvjetovanog nasilja i fatalnih ishoda sukladno članku 51. Konvencije o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji i člankom 22. direktive o pravima žrtava fatalnih ishoda</p> <p>Dakle, Prva socijalna usluga sadrži:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. inicijalni razgovor 2. informiranje korisnika o pravima i pružateljima usluga 3. procjenu rizika i upravljanje rizicima rodno uvjetovanog nasilja i fatalnih ishoda 4. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta 5. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika 	Nije prihvaćen	Predloženo je već obuhvaćeno u odredbi
940	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	<p>Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda. Valja naglasiti da su pružatelji usluga često u poziciji prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo niti je u sustavu. Naime, kasnije oslijepljene osobe često svoj prvi kontakt ostvaruju s pružateljem usluga (pronađu informaciju na internetu o ustanovi za slijepe) tako da se tu informiraju o pravima i postupku za ulazak u program psihosocijalne rehabilitacije. Nakon što su upućeni prema centrima za socijalnu skrb nerijetko se daju upute i stručnim radnicima centara o uslugama za kasnije oslijepljene osobe.</p> <p>Potrebno je naznačiti da i pružatelji usluga (domovi socijalne skrbi) mogu korisnicima pružati prvu socijalnu uslugu.</p>	Nije prihvaćen	Prva socijalna usluga se ne odnosi na prvu informaciju koju dobije korisnik, već obuhvaća inicijalni razgovor, informiranje o pravima i uslugama, i iniciranje intervencija ovisno o inicijalnoj procjeni, a pruža je socijalni radnik Zavoda u prijemnom uredu.

941	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	<p>Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda. Valja naglasiti da su pružatelji usluga često u poziciji prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo niti je u sustavu. Naime, kasnije oslijepljene osobe često svoj prvi kontakt ostvaruju s pružateljem usluga (pronadu informaciju na internetu o ustanovi za slijepe) tako da se tu informiraju o pravima i postupku za ulazak u program psihosocijalne rehabilitacije. Nakon što su upućeni prema centrima za socijalnu skrb nerijetko se daju upute i stručnim radnicima centara o uslugama za kasnije oslijepljene osobe. Potrebno je naznačiti da i pružatelji usluga (domovi socijalne skrbi) mogu korisnicima pružati prvu socijalnu uslugu.</p>	Nije prihvaćen	Prva socijalna usluga se ne odnosi na prvu informaciju koju dobije korisnik, već obuhvaća inicijalni razgovor, informiranje o pravima i uslugama, i iniciranje intervencija ovisno o inicijalnoj procjeni, a pruža je socijalni radnik Zavoda u prijemnom uredu.
942	ankica mrkšić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	<p>Poštovani</p> <p>Ja bih dodala Postoje osobe, budući korisnici koje bez tuđe pomoći ne mogu ostvariti pravo koje bi im pripadalo</p> <p>Osoba koja nije lišena poslovne sposobnosti i nema skrbnika niti pomoć druge zdrave osobe te nije korisnik iz sustava socijalne skrbi. A potrebna joj je pomoć za ostvarivanje prava iz sustava socijalne skrbi počevši od obavjesti te kod prikupljanje medicinske , ostale dokumentacije i slanje iste Zavodu ,na preporuku specijaliste , socijalnog radnika zaposlenog u psihijatrijskim ustanovama bolnici , liječnika opće prakse iz razloga što imaju uvid u oboljenja i materijalni status te osobe dokumentacija treba biti dostavljena Zavodu te naknadno iz Zavoda ostalim inštitucionalnim tjelima do ostvarenja prava. Prvenstveno se odnosi na odrasle osobe ,mentalno ,duševno,psihički oboljele osobe te i ostale kojima je potrebna takva vrsta pomoći jer bez tuđe pomoći nisu u stanju ostvariti pravo iz sustava socijalne skrbi koje bi im pripadalo.</p>	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje.

943	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	Prvu socijalnu uslugu pruža stručni radnik Zavoda...Valja naglasiti da su pružatelji usluga često u poziciji prvog kontakta s korisnikom kojem nije priznato pravo niti je u sustavu. Naime, roditelji djece s oštećenjem vida i kasnije oslijepljele osobe često svoj prvi kontakt ostvaruju s pružateljem usluga (pronađu informaciju na internetu o ustanovi za slijepe ili su upućeni od oftamologa, pedijatra ili drugih odgojnih ustanova) tako da se tu informiraju o pravima i postupku za ulazak u program psihosocijalne rehabilitacije. Nakon što su upućeni prema centrima za socijalnu skrb nerijetko se daju upute i stručnim radnicima centara o uslugama za kasnije oslijepljele osobe. Potrebno je naznačiti da i pružatelji usluga (domovi socijalne skrbi) pružaju prvu socijalnu uslugu.	Nije prihvaćen	Prva socijalna usluga se ne odnosi na prvu informaciju koju dobije korisnik, već obuhvaća inicijalni razgovor, informiranje o pravima i uslugama, i iniciranje intervencija ovisno o inicijalnoj procjeni, a pruža je socijalni radnik Zavoda u prijemnom uredu.
944	Sindikat umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 81.	Predlažemo da se stavak 1. mijenja na način da glasi: (1) Prva socijalna usluga sadrži: 1. inicijalni razgovor 2. informiranje i savjetovanje korisnika o pravima i pružateljima usluga 3. primjenu instrumenata za procjenu općih rizika za dobrobit djeteta 4. iniciranje žurnih intervencija u slučaju ugrožene sigurnosti i/ili osnovnih životnih potreba korisnika.	Nije prihvaćen	Savjetovanje je posebna usluga.
945	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 82.	Ovo što je navedeno uslugom je stručni posao stručnih djelatnika u centrima za socijalnu skrb. Uostalom, specifična procjena je integralni dio mnogih socijalnih usluga. Ovakav članak neće nešto posebno promijeniti u praksi, samo pridonosi nepotrebnom "seciranju" ili hipernormiranju svakog elementa stručnog rada.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
946	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 82.	U stavku (4) brisati "socijalni radnik" i ostaviti da sveobuhvatnu procjenu i planiranje provodi voditelj slučaja u koordinaciji s drugim stručnim radnicima. Ta je promjena bitna ako će ova usluga postati i jedna od usluga u funkciji rane intervencije u djetinjstvu.	Nije prihvaćen	Voditelj slučaja u Zavodu je socijalni radnik.

947	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 82.	Potrebno odrediti što je posao socijalnog radnika - voditelja slučaja, a što drugih stručnih radnika u timu.	Nije prihvaćen	Navedeno nije pitanje koje treba urediti Zakonom.
948	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 82.	U stavku (4) brisati "socijalni radnik" i ostaviti da sveobuhvatnu procjenu i planiranje porovodi voditelj slučaja u koordinaciji s drugim stručnim radnicima. Ta je promjena bitna ako će ova usluga postati i jedina od usluga u funkciji rane intervencije u djetinjstvu.	Nije prihvaćen	Voditelj slučaja u Zavodu je socijalni radnik.
949	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 83.	Brisati broj susreta, neprovedivo u praksi na ovaj način.	Nije prihvaćen	Usluga savjetovanja je kratkotrajna intervencija, stavkom 2, ovoga članka propisana je i iznimka u pogledu broja susreta.
950	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 83.	U članku 83. stavku 2. brisati broj susreta . Obrazloženje: Nije moguće limitirati broj susreta u pojedinim složenijim životnim okolnostima.	Nije prihvaćen	Usluga savjetovanja je kratkotrajna intervencija, stavkom 2, ovoga članka propisana je i iznimka u pogledu broja susreta.
951	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 83.	U članku 83. stavku 2. nedodati: osim u slučajevima partnerskog i obiteljskog nasilja (Usluga savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji (osim u slučajevima partnerskog i obiteljskog nasilja) radi prevladavanja... Obrazloženje: Zajedničko savjetovanje žrtve i počinitelja nasilja osim što je protivno svim smjernicama rada sa žrtvama nasilja i međunarodnim dokumentima koje je RH potpisnica, može uzrokovati sekundarnu viktimizaciju koju je RH s obzirom na svoje obveze prema Konvenciji VE o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (članak 18., stavak 3.; Članak 48.) dužna spriječiti. Nužno je uskladiti ovaj Zakon sa međunarodnim dokumentima kojih je RH potpisnica.	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom (žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Korisnici koriste usluge po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja. Nigdje nije propisano da obavezno zajedničko savjetovanje sa članovima obitelji već je to jedna od mogućnosti koja se procjenjuje individualno u suradnji sa korisnikom/com.
952	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 83.	U članku 83. stavku 2. brisati broj susreta . Obrazloženje: Nije moguće limitirati broj susreta u pojedinim složenijim životnim okolnostima.	Nije prihvaćen	Usluga savjetovanja je kratkotrajna intervencija, stavkom 2, ovoga članka propisana je i iznimka u pogledu broja susreta.

953	Mia Šimić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	Slažem se s komentarom kolegica iz Dnevnog centra za rehabilitaciju Veruda-Pula.	Primljeno na znanje	Usluga prethodne stručne procjene („timske procjene“) izdvojena je kao posebna usluga kako bi pružatelji usluge mogu pružiti tu uslugu, a da nakon toga korisnik ne mora nužno nastaviti primati uslugu kod istog pružatelja usluge. Mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom.
954	Glorija Odošić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>Pozitivno je što se uvodi timska procjena koju pružatelji usluga već godinama prakticiraju, kao usluga pod nazivom prethodna stručna procjena.</p> <p>Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga čl. 142. bolje je određeno značenje te usluge pa je prijedlog da se i nadalje propiše da se utvrđuju potrebe, interesi i preostale sposobnosti korisnika.</p> <p>Primjedba je što se procjena provodi radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge prema ZOSS-u kada znamo da nam se obraćaju i drugi sustavi za procjenu (obrazovanje, profesionalna rehabilitacija, zdravstvo za elektronička povećala traži funkcionalnu procjenu vida, Zavod za profesionalnu rehabilitaciju i vještačenje unutar samog postupka vještačenja prije donošenja nalaza). Prethodna stručna procjena je usluga šireg značenja od onog određenog odredbama Zakona. Timska procjena koristi se u svrhu ostvarivanja različitih prava i ne mora nužno osoba ući u program kod pružatelja usluge koji je radio procjenu.</p>	Nije prihvaćen	Prethodna stručna procjena usluga je koja se odnosi na materiju propisanu ovim Nacrtom Zakona.
955	Rehabilitacijski centar za stres i traumu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>Smatramo postupak prethodne stručne procjene, koju se ne može smatrati socijalnom uslugom, nepotrebnim odgađanjem pristupa korisnika socijalnoj usluzi, osobito kada je već predviđen stručni postupak sveobuhvatne procjene i planiranja, koji je integralni dio stručnog rada i ne mora se dodatno normirati.</p> <p>Svakako predlažemo iz formulacije u st. 1. ovog članka brisati riječ "preostale". Djeca s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom imaju svoje, jedinstvene sposobnosti i vještine. One nisu ni od čega preostale.</p>	Djelomično prihvaćen	Sveobuhvatnu procjenu potreba provodi Zavod za socijalni rad, a prethodna stručna procjena odnosi se na procjenu potrebe za provedbom specifičnih usluga, odnosno aktivnosti za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom, za što Zavod ne raspolaže stručnjacima s odgovarajućim kompetencijama.

956	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	Ponovno se integralni dio razdvaja i nepotrebno administrira pružanje socijalnih usluga. U ovoj situaciji imamo a) zavod koji je napravio procjenu izdaje zaključak ili uputnicu pružatelju usluga b) nakon toga pružatelj usluga provodi procjenu da bi c) na temelju te procjene odlučio i pružio socijalnu uslugu. Smatram ovaj članak i ovako definiranu uslugu nepotrebnom, kao i uopće da nekoliko razina procjene bude nazvano uslugom.	Nije prihvaćen	Sveobuhvatnu procjenu potreba provodi Zavod za socijalni rad, a prethodna stručna procjena odnosi se na procjenu potrebe za provedbom specifičnih usluga, odnosno aktivnosti za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom, za što Zavod ne raspolaže stručnjacima s odgovarajućim kompetencijama.
957	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p> Pozitivno je što se uvodi timska procjena koju pružatelji usluga već godinama prakticiraju, kao usluga pod nazivom prethodna stručna procjena. </p> <p> Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga čl. 142. bolje je određeno značenje te usluge pa je prijedlog da se i nadalje propiše da se utvrđuju potrebe, interesi i prentale sposobnosti korisnika. </p> <p> Primjedba je što se procjena provodi radi davanja mišljenja o primjerenoj vrsti, trajanju i učestalosti usluge prema ZOSS-u kada znamo da nam se obraćaju i drugi sustavi za procjenu (obrazovanje, profesionalna rehabilitacija, zdravstvo za elektronička povećala traži funkcionalnu procjenu vida, Zavod za profesionalnu rehabilitaciju i vještačenje unutar samog postupka vještačenja prije donošenja nalaza). Prethodna stručna procjena je usluga šireg značenja od onog određenog odredbama Zakona. Timska procjena koristi se u svrhu ostvarivanja različitih prava i ne mora nužno osoba ući u program kod pružatelja usluge koji je radio procjenu. </p>	Nije prihvaćen	Prethodna stručna procjena usluga je koja se odnosi na materiju propisanu ovim Nacrtom Zakona.
958	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p> Potrebno je objasniti što se podrazumijeva pod „preostalim sposobnostima korisnika“. Također je potrebno objasniti je li usluga prethodne stručne procjene izjednačena s uslugom timske procjene potreba definiranom člankom 142. </p> <p> Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga. </p>	Primljeno na znanje	Usluga prethodne stručne procjene („timske procjene“) izdvojena je kao posebna usluga kako bi pružatelji usluge mogli pružiti tu uslugu, a da nakon toga korisnik ne mora nužno nastaviti primati uslugu kod istog pružatelja usluge.

959	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>Pozitivno je što se uvodi timska procjena koju pružatelji usluga već godinama prakticiraju, kao usluga pod nazivom prethodna stručna procjena.</p> <p>Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga čl. 142. bolje je određeno značenje te usluge pa je prijedlog da se i nadalje propiše da se utvrđuju potrebe, interesi i preostale sposobnosti korisnika. Primjedba je što se procjena provodi radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge prema ZOSS-u kada znamo da nam se obraćaju i drugi sustavi za procjenu (obrazovanje, profesionalna rehabilitacija, zdravstvo za elektronička povećala traži funkcionalnu procjenu vida, Zavod za profesionalnu rehabilitaciju i vještačenje unutar samog postupka vještačenja prije donošenja nalaza). Prethodna stručna procjena je usluga šireg značenja od onog određenog odredbama Zakona. Timska procjena koristi se u svrhu ostvarivanja različitih prava i ne mora nužno osoba ući u program kod pružatelja usluge koji je radio procjenu.</p>	Nije prihvaćen	Prethodna stručna procjena usluga je koja se odnosi na materiju propisanu ovim Nacrtom Zakona.
960	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>Pozitivno je što se uvodi timska procjena koju pružatelji usluga već godinama prakticiraju, kao usluga pod nazivom prethodna stručna procjena.</p> <p>Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga čl. 142. bolje je određeno značenje te usluge pa je prijedlog da se i nadalje propiše da se utvrđuju potrebe, interesi i preostale sposobnosti korisnika. Primjedba je što se procjena provodi radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge prema ZOSS-u kada znamo da nam se obraćaju i drugi sustavi za procjenu (obrazovanje, profesionalna rehabilitacija, zdravstvo za elektronička povećala traži funkcionalnu procjenu vida, Zavod za profesionalnu rehabilitaciju i vještačenje unutar samog postupka vještačenja prije donošenja nalaza). Prethodna stručna procjena je usluga šireg značenja od onog određenog odredbama Zakona. Timska procjena koristi se u svrhu ostvarivanja različitih prava i ne mora nužno osoba ući u program kod pružatelja usluge koji je radio procjenu.</p>	Nije prihvaćen	Prethodna stručna procjena usluga je koja se odnosi na materiju propisanu ovim Nacrtom Zakona.

961	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>Pozitivno je što se uvodi timaska procjena koju pružatelji usluga već godinama prakticiraju, kao usluga pod nazivom prethodna stručna procjena.</p> <p>Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga čl. 142. bolje je određeno značenje te usluge pa je prijedlog da se i nadalje propiše da se utvrđuju potrebe, interesi i preostale sposobnosti korisnika.</p> <p>Primjedba je što se procjena provodi radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge prema ZOSS-u kada znamo da nam se obraćaju i drugi sustavi za procjenu (obrazovanje, profesionalna rehabilitacija, zdravstvo za elektronička povećala traži funkcionalnu procjenu vida, Zavod za profesionalnu rehabilitaciju i vještačenje unutar samog postupka vještačenja prije donošenja nalaza). Prethodna stručna procjena je usluga šireg značenja od onog određenog odredbama Zakona. Timaska procjena koristi se u svrhu ostvarivanja različitih prava i ne mora nužno osoba ući u program kod pružatelja usluge koji je radio procjenu.</p>	Nije prihvaćen	Prethodna stručna procjena usluga je koja se odnosi na materiju propisanu ovim Nacrtom Zakona.
962	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>U stavak (1) dodati "potrebe" , a ispustiti "preostale" tako da glasi " Prethodna stručna procjena je usluga kojom se utvrđuju sposobnosti i potrebe korisnika radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge".</p> <p>U stavku (2) dodati....."odobrava se djetetu s razvojnim rizikom, odstupanjem, teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom radi...". "rane intervencije" zamijeniti s "rane razvojne podrške".</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
963	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>Stavak (2) izmijeniti u: Usluga prethodne stručne procjene odobrava se djetetu s razvojnim rizikom, razvojnim odstupanjem, djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom radi priznavanja prava na uslugu psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške, boravka, organiziranog stanovanja ili smještaja, a može trajati od četiri do šest sati.</p> <p>Napomena: Zamjena termina "rana intervencija" s "rana razvojna podrška" obrazložena je u čl.73 i čl.99.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se

964	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>Pozitivno je što se uvodi timska procjena koju pružatelji usluga već godinama prakticiraju, kao usluga pod nazivom prethodna stručna procjena.</p> <p>Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga čl. 142. bolje je određeno značenje te usluge pa je prijedlog da se i nadalje propiše da se utvrđuju potrebe, interesi i preostale sposobnosti korisnika.</p> <p>Primjedba je što se procjena provodi radi davanja mišljenja o primjerenosti vrsti, trajanju i učestalosti usluge prema ZOSS-u kada znamo da nam se obraćaju i drugi sustavi za procjenu (obrazovanje, profesionalna rehabilitacija, zdravstvo za elektronička povećala traži funkcionalnu procjenu vida, Zavod za profesionalnu rehabilitaciju i vještačenje unutar samog postupka vještačenja prije donošenja nalaza). Prethodna stručna procjena je usluga šireg značenja od onog određenog odredbama Zakona. Timska procjena koristi se u svrhu ostvarivanja različitih prava i ne mora nužno osoba ući u program kod pružatelja usluge koji je radio procjenu.</p>	Nije prihvaćen	Prethodna stručna procjena usluga je koja se odnosi na materiju propisanu ovim Nacrtom Zakona
965	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>čl.84.st.2. smatramo da je potrebno uvrstiti i uslugu integracije jer što je s djecom koja ciljano dolaze samo zbog uvećanih udžbenika ili roditelja koji ne žele ni jednu drugu uslugu osim integracije</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
966	DNEVNI CENTAR ZA REHABILITACIJU U VERUDA PULA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 84.	<p>Što se podrazumijeva pod preostalim sposobnostima korisnika? Da li je usluga prethodne stručne procjene izjednačena sa uslugom timske procjene potreba definiranom člankom 142. Pravilnika o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga? Da li se navedena usluga pruža u mreži socijalnih usluga i na koji način je definirana metodologija izračuna cijene iste? Potrebno je navesti stručne kompetencije koje moraju posjedovati stručnjaci koji provode navedenu uslugu s obzirom da smo mišljenja da isti moraju biti osposobljeni za pružanje usluge razvojne procjene/ dijagnostike i znati analizirati i interpretirati dobivene rezultate testiranja, uzimajući u obzir cijeli razvojni profil korisnika te poznavati osnove diferencijalne dijagnostike različitih razvojnih poremećaja.</p>	Primljeno na znanje	Usluga prethodne stručne procjene („timske procjene“) izdvojena je kao posebna usluga kako bi pružatelji usluge mogli pružiti tu uslugu, a da nakon toga korisnik ne mora nužno nastaviti primati uslugu kod istog pružatelja usluge. Mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom.

967	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 85.	čl. 86.st.3. - tko su stručni radnici Obiteljskog centra (i ostalih pružatelja usluga) s dodatnom izobrazbom iz savjetovanišnog i/ili terapijskog rada? I sada u CZSS i Obiteljskim centrima postoje kadrovi koji nisu sistematizirani (npr sociolog, teolog i sl.). O kakvim se edukacijama točno radi? Ako se već ide na ovo treba se ujednačiti sa Zakonom o djelatnosti psihoterapije.	Nije prihvaćen	Ovo je usluga u socijalnoj djelatnosti, a ne u djelatnosti psihoterapije. Mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom.
968	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 85.	U članku 85. stavku 3. nedodati: osim u slučajevima partnerskog i obiteljskog nasilja (Usluga psihosocijalnog savjetovanja obuhvaća individualni rad s korisnikom i/ili članovima njegove obitelji (osim u slučajevima partnerskog i obiteljskog nasilja). Obrazloženje: Zajedničko savjetovanje žrtve i počinitelja nasilja osim što je protivno svim smjericama rada sa žrtvama nasilja i međunarodnim dokumentima koje je RH potpisnica, može uzrokovati sekundarnu viktimizaciju koju je RH s obzirom na svoje obveze prema Koncenciji VE o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (članak 18., stavak 3.; Članak 48.) dužna spriječiti. Nužno je uskladiti ovaj Zakon sa međunarodnim dokumentima kojih je RH potpisnica.	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom (žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Korisnici koriste usluge po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja. Nigdje nije propisano da obavezno zajedničko savjetovanje sa članovima obitelji već je to jedna od mogućnosti koja se procjenjuje individualno u suradnji sa korisnikom/com.
969	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 85.	Čl. 86. st. 3. - U svrhu stručnosti, nužno je jasno odrediti o kakvoj dodatnoj izobrazbi iz područja savjetovanišnog i/ili terapijskog rada se radi.	Nije prihvaćen	Mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom.
970	ANITA BARIŠIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 85.	Smatram nužnim uskladiti terminologiju čl. 85 st. 2. sa terminologijom čl. 4. Zakona o djelatnosti psihoterapije u kojem stoji – savjetovanje podrazumijeva uspostavljanje terapijskog odnosa kojemu je cilj prorada aktualnih poteškoća radi pronalaženja najboljeg rješenja u skladu s potrebama osobe u savjetovanju, a pri tome se ne radi na proradi nesvjesnih motivacija aktualnih emocionalnih poteškoća.	Nije prihvaćen	Ovo je usluga u socijalnoj djelatnosti, a ne u djelatnosti psihoterapije.

971	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Podržavam komentar Olje Družić Ljubotina	Nije prihvaćen	Dodaju se djeca iz obitelji korisnika zajamčene minimalne naknade kao posebno osjetljiva skupina radi smanjenja različitih indikatora deprivacije kojima su izloženi i lakše integracije u društvo. Propisati će se da se usluga pruža kroz minimalno 10 strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika
972	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	<p>Čl. 87. st. 1. Koristi se pojam „dugotrajno nezaposlena osoba“, koji nije objašnjen. Vjerojatno se radi o pojmu iz sustava zapošljavanja, čime se opet našem sustavu nameće bavljenje propisima drugih sustava (kao npr. kod NUKE s energetskim sektorom). Potrebno je pobliže definirati pojam. Sama definicija u st. 1. zapravo ne govori ništa o sadržaju navedene usluge.</p> <p>Čl. 87. st. 3. propisuje da se usluga socijalnog mentorstva pruža u razdoblju od 6-8 mjeseci kroz 10 strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika. Smatram da nije definirano ni što usluga obuhvaća, kako je onda provoditi kroz ovako dugo razdoblje i kroz toliko susreta? Zašto je strogo propisano trajanje, a potreba nije kod svakog ista?</p>	Primljeno na znanje	Pojam „dugotrajno nezaposlene osobe“ propisan je propisima iz područja tržišta rada.
973	Martina Vlašić Iljkić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Uvođenje socijalnog mentorstva kojeg trebaju provoditi stručni radnici je neprimjenjivo s obzirom na broj korisnika zajamčene minimalne naknade na jednog stručnog radnika (do 300 korisnika).	Primljeno na znanje	Paraleleno sa donošenjem zakon planira se i edukacija i zapošljavanje socijalnih radnika koji će pružati uslugu socijalnog mentorstva.
974	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Ovako definirano socijalno mentorstvo uvelike je istovjetno redovnom poslu stručnog radnika (najčešće socijalnog radnika) koji sa korisnikom izrađuje individualni plan promjene, usmjerava ga i osnažuje u njegovom ostvarenju. Ne mislim da bi ga trebalo izdvojiti kao posebnu socijalnu uslugu, posebice jer dominantno uslugu pruža stručni djelatnik Zavoda (sada CZSS-a).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
975	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Treba definirati pojam „dugotrajno nezaposlena osoba“	Nije prihvaćen	Pojam „dugotrajno nezaposlene osobe“ propisan je propisima iz područja tržišta rada.

976	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Za provođenje socijalnog mentorstva potrebna je edukacija, jer ovu socijalnu uslugu mogu provoditi licencirani provoditelji, kojih je nedovoljno da bi ona saživjela. Nejasna je uloga socijalnog mentorstva u odnosu na vođenje slučaja.	Nije prihvaćen	Mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom. Paralelno sa donošenjem zakona planira se i edukacija i zapošljavanje socijalnih radnika koji će pružati uslugu socijalnog mentorstva.
977	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Čl. 87. st. 1. Koristi se pojam „dugotrajno nezaposlena osoba“, koji nije objašnjen. Vjerojatno se radi o pojmu iz sustava zapošljavanja, čime se opet našem sustavu nameće bavljenje propisima drugih sustava (kao npr. kod NUKE s energetskektorom). Potrebno je pobliže definirati pojam. Sama definicija u st. 1. zapravo ne govori ništa o sadržaju navedene usluge. Čl. 87. st. 3. propisuje da se usluga socijalnog mentorstva pruža u razdoblju od 6-8 mjeseci kroz 10 strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika. Smatram da nije definirano ni što usluga obuhvaća, kako je onda provoditi kroz ovako dugo razdoblje i kroz toliko susreta? Zašto je strogo propisano trajanje, a potreba nije kod svakog ista?	Primljeno na znanje	Pojam „dugotrajno nezaposlene osobe“ propisan je propisima iz područja tržišta rada.
978	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Čl. 87. st. 1. Koristi se pojam „dugotrajno nezaposlena osoba“, koji nije objašnjen. Vjerojatno se radi o pojmu iz sustava zapošljavanja, čime se opet našem sustavu nameće bavljenje propisima drugih sustava (kao npr. kod NUKE s energetskektorom). Potrebno je pobliže definirati pojam. Sama definicija u st. 1. zapravo ne govori ništa o sadržaju navedene usluge. Čl. 87. st. 3. propisuje da se usluga socijalnog mentorstva pruža u razdoblju od 6-8 mjeseci kroz 10 strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika. Smatram da nije definirano ni što usluga obuhvaća, kako je onda provoditi kroz ovako dugo razdoblje i kroz toliko susreta? Zašto je strogo propisano trajanje, a potreba nije kod svakog ista?	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
979	Olja Družić Ljubotina	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Dopuniti čl. 87. st. 1.: Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu	Djelomično prihvaćen	Dodaju se djeca iz obitelji korisnika zajamčene minimalne naknade kao posebno osjetljiva skupina radi smanjenja različitih indikatora deprivacije kojima

smještaja ili organiziranog stanovanja, djeci iz obitelji korisnika zajamčene minimalne naknade, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

Obrazloženje: U Hrvatskoj je 20,2% djece u riziku od siromaštva te su djeca iz obitelji korisnika zajamčene minimalne naknade ona koja žive u iznimno nepovoljnim socijalnim uvjetima. Činjenica je da ne postoji niti jedna socijalna usluga koja je namijenjena upravo djeci iz obitelji korisnika novčanih naknada u sustavu socijalne skrbi, a različita istraživanja i praksa pokazuju da se jedino fokusiranim i sustavnim radom i stručnom podrškom djeci koja žive u siromaštvu omogućuje lakši pristup različitim uslugama (obrazovnim, zdravstvenim i dr.) te se na taj način značajno povećava mogućnost njihovog izlaska iz kruga siromaštva u odrasloj dobi. Najveći broj djece u sustavu socijalne skrbi su upravo djeca koja žive u siromaštvu, a za njih nije predviđena niti jedna socijalna usluga. Stoga je neophodno da se barem putem socijalnog mentorstva (koje će biti prilagođeno upravo njima i njihovim obiteljima) omogućí ovoj ranjivoj skupini djece lakša integracija u društvo i smanjenje različitih indikatora deprivacije kojoj su izloženi.

Čl. 87. st. 3.

propisuje da se usluga socijalnog mentorstva pruža u razdoblju od 6-8 mjeseci kroz 10 strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika. Nije potrebno propisati trajanje na 10 susreta jer se potrebe različitih korisnika koji će biti uključeni razlikuju. Predlažem izmjenu u kojoj bi bilo navedeno da bi trajanje bilo minimalno 10 susreta.

Potrebno je jasno navesti tko bi bio socijalni mentor, da li su plaćeni za tu uslugu i ostale specifičnosti socijalnog mentorstva s obzirom da prema načelima socijalnog mentorstva oni ne bi trebali biti socijalni radnici iz centara za socijalnu skrb već različiti dionici iz

su izloženi i lakše integracije u društvo. Propisati će se da se usluga pruža kroz minimalno 10 strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika

			zajednice koji su educirani i plaćeni za provođenje te usluge.		
980	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, osobi s invaliditetom, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora, pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.	Djelomično prihvaćen	Kao korisnici usluge socijalnog mentorstva dodana su djeca korisnika zajamčene novčane naknade i druge socijalno osjetljive skupine
981	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 87.	Stavak 1. Trebalo definirati pojam „dugotrajno nezaposlena osoba“	Nije prihvaćen	Pojam „dugotrajno nezaposlene osobe“ propisan je propisima iz područja tržišta rada.
982	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 88.	Iskreno se nadamo da se socijalnim mentorstvom neće dodatno opteretiti socijalne radnike koji su nadležni socijalni radnici radno sposobnim osobama korisnicima prava na ZMN. U kojem roku od stupanja na snagu zakona će se dodatno obrazovati stručni radnici iz područja socijalnog mentorstva? Mislimo da se stručni radnici trebaju obrazovati prije donošenja i stupanja na snagu zakona, a ne nakon zakona.	Primljeno na znanje	Paralelno sa donošenjem zakona planirane su edukacije i novo zapošljavanje socijalnih radnika koji će pružati uslugu socijalnog mentorstva.
983	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 88.	Uslugu socijalnog mentorstva pruža osoba koja ima dodatnu izobrazbu iz područja socijalnog mentorstva. Zakon bi trebao stupiti na snagu sa 01/ 2021. Godine, a stručni radnici još uvijek nisu educirani. Osim toga tko će to biti u CZSS? Svi? Samo jedan?	Primljeno na znanje	Mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom. Paralelno sa donošenjem zakona planirane su edukacije i novo zapošljavanje socijalnih radnika koji će pružati uslugu socijalnog mentorstva
984	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 88.	Iskreno se nadamo da se socijalnim mentorstvom neće dodatno opteretiti socijalne radnike koji su nadležni socijalni radnici radno sposobnim osobama korisnicima prava na ZMN. U kojem roku od stupanja na snagu zakona će se dodatno obrazovati stručni radnici iz područja socijalnog mentorstva? Mislimo da se stručni radnici trebaju obrazovati prije donošenja i stupanja na snagu zakona, a ne nakon zakona.	Primljeno na znanje	Paralelno sa donošenjem zakona planirane su edukacije i novo zapošljavanje socijalnih radnika koji će pružati uslugu socijalnog mentorstva

985	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 88.	Iskreno se nadamo da se socijalnim mentorstvom neće dodatno opteretiti socijalne radnike koji su nadležni socijalni radnici radno sposobnim osobama korisnicima prava na ZMN. U kojem roku od stupanja na snagu zakona će se dodatno obrazovati stručni radnici iz područja socijalnog mentorstva? Mislimo da se stručni radnici trebaju obrazovati prije donošenja i stupanja na snagu zakona, a ne nakon zakona.	Primljeno na znanje	Paralelno sa donošenjem zakona planirane su edukacije i novo zapošljavanje socijalnih radnika koji će pružati uslugu socijalnog mentorstva
986	Iva Prpić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 88.	U stavku 5. umjesto riječi "pismeno" napisati "pisanim putem/pisano" (pisana korespondencija je uobičajena, a hoće li biti pismena, to je već drugo pitanje :)	Prihvaćen	Prihvaća se.
987	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 89.	Obiteljska medijacija ne može se provoditi u slučajevima nasilja pa je potrebno implementirati Konvenciju VE o borbi i sprječavanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji koja člankom 48. zabranjuje medijaciju i alternativno rješavanje sporova. Praksa je pokazala da je došlo do odstupanja od Konvencijske zabrane i da pojedini CZSS neovisno o odredbama ObZ i citirane konvencije stranke upućuju na medijaciju. Razvoj loših praksi potrebno je ispraviti jasnim zakonskim tekstom koji isključuje medijaciju sukladno odredbama Istambulske konvencije. Predlažemo dodati stavak 4. Usluga obiteljske medijacije pruža se u Obiteljskom centru i kod drugih pružatelja usluge iz članka 163.točke 2. I 3. Ovog Zakona koji imaju obiteljske medijatore upisane u registar obiteljskih medijatora prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi. Nejasno je s kojim danom se priznaje pravo na uslugu obiteljske medijacije? S kojim danom se priznaju uopće socijalne usluge (npr. boravak, org. stanovanje)? S danom izvršnosti ili po službenoj dužnosti ili od dana podnošenja zahtjeva ako nije poznat dan početka korištenja prava? Nije jasno radi li pruža li je obiteljski medijator zaposlen u Obiteljskom centru, predlažemo da se odredba dopuni.	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom (žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Obiteljska medijacija kao socijalna usluga provodi se isključivo po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja. Obiteljski zakon predviđa obavezno sudjelovanje u postupku obiteljske medijacije kada roditelji ne mogu postići dogovor o planu roditeljske skrbi, stoga je propisan izuzetak sudjelovanja.

988	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 89.	<p>Predlažemo dodati stavak 4. Usluga obiteljske medijacije pruža se u Obiteljskom centru i kod drugih pružatelja usluge iz članka 163.točke 2. I 3. Ovog Zakona koji imaju obiteljske medijatore upisane u registar obiteljskih medijatora prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi.</p> <p>Nejasno je s kojim danom se priznaje pravo na uslugu obiteljske medijacije? S kojim danom se priznaju uopće socijalne usluge (npr. boravak, org. stanovanje)? S danom izvršnosti ili po službenoj dužnosti ili od dana podnošenja zahtjeva ako nije poznat dan početka korištenja prava?</p> <p>Nije jasno radi li pruža li je obiteljski medijator zaposlen u Obiteljskom centru, predlažemo da se odredba dopuni.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.
989	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 89.	<p>Obiteljska medijacija ne može se provoditi u slučajevima nasilja pa je potrebno implementirati Konvenciju VE o borbi i sprječavanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji koja člankom 48. zabranjuje medijaciju i alternativno rješavanje sporova.</p> <p>Praksa je pokazala da je došlo do odstupanja od Konvencijske zabrane i da pojedini CZSS neovisno o odredbama ObZ i citirane konvencije stranke upućuju na medijaciju. Razvoj loših praksi potrebno je ispraviti jasnim zakonskim tekstom koji isključuje medijaciju sukladno odredbama Istambulske konvencije.</p>	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom (žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Obiteljska medijacija kao socijalna usluga provodi se isključivo po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja. Obiteljski zakon predviđa obavezno sudjelovanje u postupku obiteljske medijacije kada roditelji ne mogu postići dogovor o planu roditeljske skrbi, stoga je propisan izuzetak.
990	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 89.	<p>U članak 89. treba dodati Stavak 4) Usluga obiteljske medijacije ne provode se među članovima obitelji u slučajevima obiteljskog/partnerskog nasilja. Objašnjenje: Zakon mora biti usklađen sa Obiteljskim Zakonom (čl. 332.) i Konvencijom VE o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama (čl. 48)</p>	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom (žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Obiteljska medijacija kao socijalna usluga provodi se isključivo po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja. Obiteljski zakon predviđa obavezno sudjelovanje u postupku obiteljske medijacije kada roditelji ne mogu postići dogovor o planu roditeljske skrbi, stoga je propisan izuzetak.

991	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 89.	Ovdje bi bilo zgodna mogućnost korištenja neke varijante "uputnice" kako bi korisnici mogli koristiti usluge medijatora onako kako je u skladu s pravilima struke, tj. birati sa liste certificiranih medijatora. to bi značilo da se medijatoru plati usluga u skladu s brojem susreta, a korisnicima putni troškovi do medijatora po njihovom izboru.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
992	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 89.	Predlažemo dodati stavak 4. Usluga obiteljske medijacije pruža se u Obiteljskom centru i kod drugih pružatelja usluge iz članka 163.točke 2. I 3. Ovog Zakona koji imaju obiteljske medijatore upisane u registar obiteljskih medijatora prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi. Nejasno je s kojim danom se priznaje pravo na uslugu obiteljske medijacije? S kojim danom se priznaju uopće socijalne usluge (npr. boravak, org. stanovanje)? S danom izvršnosti ili po službenoj dužnosti ili od dana podnošenja zahtjeva ako nije poznat dan početka korištenja prava? Nije jasno radi li pruža li je obiteljski medijator zaposlen u Obiteljskom centru, predlažemo da se odredba dopuni.	Prihvaćen	Prihvaća se
993	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 89.	Predlažemo dodati stavak 4. Usluga obiteljske medijacije pruža se u Obiteljskom centru i kod drugih pružatelja usluge iz članka 163.točke 2. I 3. Ovog Zakona koji imaju obiteljske medijatore upisane u registar obiteljskih medijatora prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi. Nejasno je s kojim danom se priznaje pravo na uslugu obiteljske medijacije? S kojim danom se priznaju uopće socijalne usluge (npr. boravak, org. stanovanje)? S danom izvršnosti ili po službenoj dužnosti ili od dana podnošenja zahtjeva ako nije poznat dan početka korištenja prava? Nije jasno radi li pruža li je obiteljski medijator zaposlen u Obiteljskom centru, predlažemo da se odredba dopuni.	Prihvaćen	Prihvaća se

994	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 89.	<p>Iz navedenih odredbi nije dovoljno jasno da li su jedinice područne (regionalne) samouprave nadležne za utvrđivanje minimalnih uvjeta za pružanje socijalne usluge obiteljske medijacije. Naime, članak 127. stavak 5. jasno definira kojim vrstama pružatelja usluga županije utvrđuju minimalne uvjete. Isto je razvidno i kroz članak 77. stavak 4. promatrano kroz usluge, obuhvaćajući pod 7. obiteljsku medijaciju, no kod članka 89. stavak 3. ne navodi se pružatelj prema kojem je nadležna županija.</p> <p>Ukoliko će županije utvrđivati minimalne uvjete za socijalnu uslugu obiteljske medijacije potrebno je u članku 89. stavak 3. precizirati pružatelja, a ukoliko to nije namjera predlagatelja onda u članku 77. stavak 4. treba izostaviti socijalnu uslugu pod 7. članka 73.</p>	Prihvaćen	U članku 89. precizirat ćemo pružatelja usluge.
-----	----------------------------	---	---	-----------	---

995	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	Podržavam komentar Autonomne ženska kuća Zagreb	Primljeno na znanje	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji , a osobito ne počinitelja kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji rizik od nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasiljai promjene stereotipnih uvjerenja koja mogu pridonijeti nasilju
-----	------------------	--	--	---------------------	---

Psihosocijalni tretman sa počiniteljima nasilja nije u fokusu rada AŽKZ, ali je u fokusu rada naše organizacije pomoć i stvaranje sigurnog okruženja za žrtve nasilja i njihovu djecu. Iskustvo u radu sa ženama pokazalo je da se psihosocijalni tretman počinitelja svodi na formalizam koji se smatra zadovoljenim prostim dolaskom na predviđene sastanke na kojemu počinitelj ponekad dobije i empatičan pristup osobe koja vrši tretman . Suosjećanje sa počiniteljem nasilja jer ne vidi djecu nije dobar terapijski rad usmjeren na sprječavanje daljnjeg nasilnog ponašanja jer se počinitelju mora jasno dati do znanja što je uzrok problemu. Redovitost počinitelja u smislu urednog dolaska na sastanke smatra se dovoljnom za pozitivnu ocjenu, a pri tome se uopće ne ulazi u procjenu stvarne promjene i učinka tretmana. Česta paralelna ili naknadna kriminalna upornost osoba koje su prošle tretman ili pak izostanak snaženja roditeljskih kapaciteta često dovodi žene i djecu u nezavidne situacije, osobito u slučajevima nadziranih susreta i druženja. Djeca su pri tome osobito izložena arbitrarnosti jer se pravo nasilnog roditelja na kontakt faforizira u odnosu na pravo djeteta na, ne samo fizičku sigurnost - nego i na psihološku sigurnost, stabilnost i mir. Smatramo da dosadašnji rad sa počiniteljima ne dovodi u dovoljnoj mjeri do sprječavanja nasilničkog ponašanja i smatramo da je razlog navedenom činjenica da osobe koje vrše tretman i osobe koje ih educiraju - nemaju dovoljno znanja o simptomatologiji rodno uvjetovanog nasilja te da ne implementiraju Direktivu 2012/29/EU niti Konvenciju VE o borbi i sprječavanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelj

996	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	Ovdje nije riječ o prevenciji već o tretmanu, a program koji je zamišljen na ovaj način ne podrazumijeva u praksi dobrovoljnost korisnika. Zaustavljanje nasilničkog ponašanja podrazumijeva da je bilo nasilja, stoga su čl 91. i 92. izrazito manjkavi. Također, stječe se dojam prebacivanja odgovornosti pravosudnog sustava na socijalnu skrb. Nadalje, propisana struktura programa upućuje na moguće kopiranje postojećih programa za tretman počinitelja nasilja u obitelji i/ili potencijalno uvjetovanje polaznja točno određenih edukacija pojedinih stručnjaka. Zakonodavac bi trebao promišljati o preventivnim programima i programima namjenjenim obiteljima/pojedincima nižeg stupnja rizika.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji, a osobito ne počinitelja kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji rizik od nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasilja promjene stereotipnih uvjerenja koja mogu pridonijeti nasilju
997	Martina Vlašić Ilić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	Unutar obiteljskih centara se uvodi obavljanje psihosocijalnog tretmana – radi prevencije nasilničkog ponašanja – koji ima za cilj zaustaviti nasilje među partnerima ili u obitelji. Dakle, ne može se govoriti o prevenciji o nasilničkog ponašanja, ako mu je za cilj zaustaviti nasilničko ponašanje. O postupanjima u slučajevima nasilničkog ponašanja jasno propisuje Protokol o postupanju u slučaju nasilja u obitelji, a ovaj prijedlog je u suprotnosti sa Protokolom.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji visoki rizik od uzajamnog nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasilja
998	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	Dosadašnja praksa pokazuje kako su sudovi na početku izricali zaštitnu mjeru psihosocijalni tretman počinitelja nasilja, no zbog štednje se odustalo od šire primjene ove mjere u sudskoj praksi. Sada se stječe dojam da se na ovaj način ta nadležnost s pravosuđa prebacuje u sustav socijalne skrbi koji nema kapaciteta, ali niti stvarne moći da obveže osobu kod koje je procijenjeno postojanje visokog rizika od nasilničkog ponašanja da se uključi u tretman radi usvajanja nenasilnih obrazaca ponašanja. Hoće li to biti dodatni teret za sustav socijalne skrbi koji već sada nosi stigmatu nesposobne/neuspješne javne djelatnosti.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji visoki rizik od uzajamnog nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasilja

999	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	<p>Psihosocijalni tretman sa počiniteljima nasilja nije u fokusu rada AŽKZ, ali je u fokusu rada naše organizacije pomoć i stvaranje sigurnog okruženja za žrtve nasilja i njihovu djecu. Iskustvo u radu sa ženama pokazalo je da se psihosocijalni tretman počinitelja svodi na formalizam koji se smatra zadovoljenim prostim dolaskom na predviđene sastanke na kojemu počinitelj ponekad dobije i empatičan pristup osobe koja vrši tretman. Suosjećanje sa počiniteljem nasilja jer ne viđa djecu nije dobar terapijski rad usmjeren na sprječavanje daljnjeg nasilnog ponašanja jer se počinitelju mora jasno dati do znanja što je uzrok problemu. Redovitost počinitelja u smislu urednog dolaska na sastanke smatra se dovoljnom za pozitivnu ocjenu, a pri tome se uopće ne ulazi u procjenu stvarne promjene i učinka tretmana. Česta paralelna ili naknadna kriminalna upornost osoba koje su prošle tretman ili pak izostanak snaženja roditeljskih kapaciteta često dovodi žene i djecu u nezavidne situacije, osobito u slučajevima nadziranih susreta i druženja. Djeca su pri tome osobito izložena arbitrarnosti jer se pravo nasilnog roditelja na kontakt favorizira u odnosu na pravo djeteta na, ne samo fizičku sigurnost - nego i na psihološku sigurnost, stabilnost i mir. Smatramo da dosadašnji rad sa počiniteljima ne dovodi u dovoljnoj mjeri do sprječavanja nasilničkog ponašanja i smatramo da je razlog navedenom činjenica da osobe koje vrše tretman i osobe koje ih educiraju - nemaju dovoljno znanja o simptomatologiji rodno uvjetovanog nasilja te da ne implementiraju Direktivu 2012/29/EU niti Konvenciju VE o borbi i sprječavanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji.</p>	Primljeno na znanje	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji, a osobito ne počinitelja kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji rizik od nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasiljai promjene stereotipnih uvjerenja koja mogu pridonijeti nasilju
1000	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	Psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja kao uslugu usmjerenu na „zaustavljanje i sprječavanje“ nasilničkog ponašanja u obitelji, uključivanjem korisnika u strukturirani tretman koji ima za cilj zaustaviti nasilje među partnerima i/ili u obitelji smatramo nedorečenom, loše sročenom i, sa aspekta zaštite	Primljeno na znanje	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji, a osobito ne počinitelja kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili

žrtava nasilje – potencijalno vrlo opasnom mjerom. U slučaju nasilja u obitelji, dužnost je svake od institucija koja dolazi u dodir s članovima obitelji identificirati primarnog agresora te, kako i propisuje Protokol o postupanju u slučaju nasilja u obitelji, postupati sa sviješću da je „za nasilno ponašanje odgovoran je isključivo počinitelj nasilja“. Ovako koncipirana usluga otvara rizik da se odgovornost za nasilje prebaci s nasilnika na žrtvu i/ili među njima podijeli, što je nedopustivo.

Ako imamo na umu da je RH suočena s problemom još uvijek (pre)česte nepravilne identifikacije primarnog agresora te pratećim problemom dvostrukih uhićenja, lako možemo doći do zaključka da bi ova usluga (posebice u obliku iz st. 3.) mogla dovesti do toga da se nedopustivo žrtvu i zlostavljača stavlja u ravnopravan položaj, ali i da se krši Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (posebice čl. 48).

Sprečavanje nasilja (koje još nije nastupilo) i zaustavljanje (već postojećeg) nasilja nisu isto i ne mogu biti tretirani jednako i obuhvaćeni u istom stavku i članku. Počinjeno nasilje iziskuje pokretanje kaznenih i prekršajnih postupaka u kojima će biti izrečene i sankcije i eventualno druge mjere.

Dodatna prevencija nasilja apsolutno jest potrebna, ali ne na ovakav (nedovoljno razrađen i nejasan) način. Također, smatramo da je nužno propisati da je svako eventualno sudjelovanje (potencijalne) žrtve u bilo kakvoj preventivnoj ili drugoj usluzi apsolutno dobrovoljno i da se uvijek treba voditi računa o poštivanju Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Smatramo da bi u slučajevima sumnje na nasilje u obitelji trebalo propisati i obvezu osobe/ustanove koja upućuje pojedince/partnere u tretman da pružaju potrebna informiranja o sumnji na već počinjeno nasilje, ako ima saznanja o takvoj sumnji.

jednog od njih kod kojih postoji rizik od nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasilja; promjene stereotipnih uvjerenja koja mogu pridonijeti nasilju

1001	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	Nejasno je koga bi trebalo upućivati u ovaj oblik tretmana, jer je sam profil osoba koje čine nasilničko ponašanje u obitelji takav da oni neće biti dobrovoljno uključeni u ovakav rad. Osuđenici na psihosocijalni tretman kojima je zapriječena kazna ukoliko neće polaziti koriste sve moguće manipulacija da izbjegnu tretman. U sustav socijalne skrbi valja uvesti širi dijapazon programa i educiranih stručnjaka koji će moći raditi na prevenciji nasilničkog ponašanja individualno i grupno. Ovako zamišljeno - ova mjera neće moći biti provediva. Program psihosocijalnog tretmana počinitelja nasilja u obitelji kakav je sačinjen po Standardima uključuje prisilnu komponentnu i ne može se provoditi na dobrovoljnoj bazi. Sam program psihosocijalnog tretmana je dobar, no provoditelji su odustali zbog toga što su naknade izuzetno niske, nema osigurane infrastrukture, a na provoditeljima je ostalo da još i educiraju suce o tome što je psihosocijalni tretman - iako su Standardi više nego jasni. Prebacivanje tretmana u sustav socijalne skrbi je IZUZETNO ŠTETNO jer se preuzima odgovornost sa sustava pravosuđa koji nikako da prihvati činjenicu da je nasilje u obitelji dio općeg kriminala, a ne stvar socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji, a osobito ne počinitelja kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji rizik od nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasiljai promjene stereotipnih uvjerenja koja mogu pridonijeti nasilju.
1002	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB PULA-POLA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	Smatramo da je odredba kojom se predviđa psihosocijalni tretman radi prevencije nasilničkog ponašanja nejasna, nedorečena i u konačnici neprovediva. Nadalje koja je poanta imati uslugu prevencije nasilničkog ponašanja koja ovisi o pristanku osobe koja se smatra mogućim nasilnikom i koja je posljedica ako ta osoba ne pristane na socijalnu uslugu. Također nije jasan dio odredbe "pojedincu kojem nije izrečena sudska mjera upućivanja u obavezni psihosocijalni tretman" - da li navedeno znači da osobu koja je osuđena za nasilje u obitelji a nije dobila sudsku mjeru (u praksi većina osoba osuđenih za nasilje u obitelji dobije uvjetnu osudu) treba uputiti u ovu socijalnu uslugu, i ako da u tom slučaju ne možemo govoriti o prevenciji ako je osoba već počinitelj nasilja.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji, a osobito ne počinitelja kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji rizik od nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasiljai promjene stereotipnih uvjerenja koja mogu pridonijeti nasilju.

1003	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	<p>Dosadašnja praksa pokazuje kako su sudovi na početku izricali zaštitnu mjeru psihosocijalni tretman počinitelja nasilja, no zbog štednje se odustalo od šire primjene ove mjere u sudskoj praksi. Sada se stječe dojam da se na ovaj način ta nadležnost s pravosuđa prebacuje u sustav socijalne skrbi koji nema kapaciteta, ali niti stvarne moći da obveže osobu kod koje je procijenjeno postojanje visokog rizika od nasilničkog ponašanja da se uključi u tretman radi usvajanja nenasilnih obrazaca ponašanja . Hoće li to biti dodatni teret za sustav socijalne skrbi koji već sada nosi stigmu nesposobne/ neuspješne javne djelatnosti.</p>	Nije prihvaćen	<p>Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji , a osobito ne počinitelja kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji rizik od nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasiljai promjene stereotipnih uvjerenja koja mogu pridonijeti nasilju</p>
1004	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	<p>Dosadašnja praksa pokazuje kako su sudovi na početku izricali zaštitnu mjeru psihosocijalni tretman počinitelja nasilja, no zbog štednje se odustalo od šire primjene ove mjere u sudskoj praksi. Sada se stječe dojam da se na ovaj način ta nadležnost s pravosuđa prebacuje u sustav socijalne skrbi koji nema kapaciteta, ali niti stvarne moći da obveže osobu kod koje je procijenjeno postojanje visokog rizika od nasilničkog ponašanja da se uključi u tretman radi usvajanja nenasilnih obrazaca ponašanja . Hoće li to biti dodatni teret za sustav socijalne skrbi koji već sada nosi stigmu nesposobne/ neuspješne javne djelatnosti.</p>	Nije prihvaćen	<p>Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji , a osobito ne počinitelja kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji rizik od nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasiljai promjene stereotipnih uvjerenja koja mogu pridonijeti nasilju.</p>

1005	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 91.	<p>Glede usluge psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja u obitelji i psihosocijalne podrške obitelji iz članaka 91., 92. i 97. Nacrta prijedloga, Pravobraniteljica pozdravlja i podržava navedene prijedloge. Naime, Pravobraniteljica već godinama u svojim izvješćima ističe potrebu ustrojavanja upravo ovakvih mehanizama stručne podrške obiteljima, koja cilja ranoj prevenciji nasilničkih ponašanja u obitelji, prije nego je došlo do nasilja. Naime, Pravobraniteljica je kroz svoja godišnja izvješća upozoravala, ukazivala i preporučivala ustrojavanje ovakvih stručnih službi koji bi uz sustav progona i kažnjavanja prevenirali nasilje te omogućili strože kažnjavanje počinitelja. Da bi penalna politika nulte tolerancije na rodno utemeljeno nasilje funkcionirala u praksi, Pravobraniteljica je upozoravala kako je potrebno proširiti prevenciju, odnosno osigurati i omogućiti dugotrajni i stručni terapijski rad obiteljima u problemima, a koji bi da se ne adresiraju mogli rezultirati nasiljem.</p> <p>S tim u vezi, Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova predlaže i da se Zakonom o socijalnoj skrbi predvidi da će se, putem kampanji, edukativnih aktivnosti i sličnih modela komunikacije, usluga psihosocijalnog tretmana nastojati približiti javnosti te poticati partnere/roditelje kod kojih postoji visoki rizik od uzajamnog nasilničkog ponašanja na korištenje navedene usluge.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
------	---	---	--	---------------------	----------------------------

1006	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 92.	<p>Očito se kopira program psihosocijalnog tretmana počinitelja nasilja u obitelji koji je predviđen za osuđene počinitelje i ovako prekopiran nema mjesta u socijalnoj skrbi. U socijalnoj skrbi bi valjalo više raditi na preventivnim programima, a ovaj da ostaje tamo gdje mu je i po prirodi stvari mjesto - u pravosuđu. Dok godinama napominjemo čemu sve NIJE mjesto u socijalnoj skrbi, radi čega ne možemo raditi ono što moramo sa korisnicima, naiđe iznenađenje u ovakvoj formi, gdje se preuzima program zaštitne mjere /mjere opreza iz pravosuđa u gura u socijalnu skrb. Što će učiniti suci, državni odvjetnici kad čuju da se u socijalnoj skrbi provodi isti program?</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji visoki rizik od uzajamnog nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasilja
1007	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 92.	<p>Iz st. 2. ovog članka čini se da se psihosocijalni tretman partnerima/roditeljima odobrava ako među partnerima još nije bilo nasilja, dok se iz dikcije čl. 91. ne dolazi do istog zaključka. Stoga, smatramo da valja razjasniti koji su preduvjeti za određivanje ove usluge. Ponavljamo, smatramo da bilo kakav preventivni rad s partnerima/roditeljima dolazi u obzir samo ako je dobrovoljan. Sama okolnost da se jedna od strana osjeća ugrožena, odnosno da su odnosi moći poremećeni i da ravnopravno sudjelovanje nije moguće morala bi biti zapreka za određivanje ovakve usluge. Bilo bi potrebno detaljno utvrditi tko će i kako procijeniti je li bilo nasilja, s tim što bi iznošenje tvrdnji o nasilju i/ili nedostatak volje jednog od partnera da sudjeluje morali biti zapreka za provođenje ovakve usluge. U stavku 3. potrebno je, radi osiguravanja stručnosti osoba koje bi provodile ovako osjetljive usluge, jasno propisati o kakvoj se izobrazbi radi.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

1008	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 92.	Postoji opravdana sumnja da će na psihosocijalnom tretmanu radi prevencije nasilničkog ponašanja završavati i žrtve nasilja, a s obzirom da je prepoznat problem kako djelatnici u sustavu nisu adekvatno educirani prepoznati primarnog agresora i s obzirom da se slučajevi nasilja u obitelji tretiraju kao visokokonfliktni odnosi u kojima se moć žrtve i počinitelja izjednačava te se žrtva tretira kao ravnopravni partner. Stoga postoji opravdana bojazan da bi žrtve nasilje mogle završiti u psihosocijalnom tretmanu što bi opet bilo suprotno Konvenciji VE o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (čl. 48.)	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1009	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 92.	OČito se kopira program psihosocijalnog tretmana počinitelja nasilja u obitelji koji je predviđen za osuđene počinitelje i ovako prekopiran nema mjesta u socijalnoj skrbi. U socijalnoj skrbi bi valjalo više raditi na preventivnim programima, a ovaj da ostaje tamo gdje mu je i po prirodi stvari mjesto - u pravosuđu. Dok godinama napominjemo čemu sve NIJE mjesto u socijalnoj skrbi, radi čega ne možemo raditi ono što moramo sa korisnicima, naiđe iznenađenje u ovakvoj formi, gdje se preuzima program zaštitne mjere /mjere opreza iz pravosuđa u gura u socijalnu skrb. Što će učiniti suci, državni odvjetnici kad čuju da se u socijalnoj skrbi provodi isti program?	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi neće provoditi psihosocijalni tretman počinitelja nasilja u obitelji kojima je izrečena mjera odlukom prekršajnog ili kaznenog suda već će u Obiteljskim centrima posebno educirani stručnjaci provoditi novu socijalnu uslugu kada je prema procjeni stručnog tima Zavoda partnere/roditelje ili jednog od njih kod kojih postoji visoki rizik od uzajamnog nasilničkog ponašanja potrebno uključiti u strukturirani tretman radi prevencije nasilja.
1010	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 93.	Psihosocijalna podrška i dalje je potpuno nejasna usluga. Ako se želi naglasiti njezin multidisciplinarni karakter, tako treba jasnije biti definirana. Ako se želi naglasiti njen mobilni karakter, to bi trebalo vrijediti za brojne druge izvaninstitucionalne usluge.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1011	Alba Čop	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 93.	U ovaj Zakon uvesti rehabilitaciju putem Asistivne tehnologije koja se uvelike provodi u praksi rehabilitatora i logopeda kao zasebnu granu psihosocijalne podrške korisnicima.	Nije prihvaćen	Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona
1012	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 93.	Dodati kod druge oblike pomoći i podrške (dodati podrške)	Prihvaćen	Prihvaća se

1013	INES DELZOTTO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 93.	Potrebno je uvesti u ovaj Zakon usluge rehabilitacije putem Asistivne tehnologije za djecu i odrasle osobe sa invaliditetom koji su korisnici psihosocijalne podrške. Usluge provodi edukacijski rehabilitator i/ili logoped sa stečenom dodatnom stručnom formacijom iz područje Asistivne tehnologije. Uključivanje usluga asistivne tehnologije u sustav socijalne skrbi značilo bi izjednačavanje sa ostatkom Europske unije. Potrebno je definirati protokol rada, cijenu usluga, trajanje i učestalost tretmana te licenciranje stručnjaka koji provode takav oblik specijalističke rehabilitacije.	Nije prihvaćen	Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona, a mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom.
1014	INES DELZOTTO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 93.	čl.93- Osim komunikacijskih teškoća, potrebno je navesti i govorno-jezične teškoće	Prihvaćen	Prihvaća se
1015	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 94.	Čl. 94. st. 3. Dodati da se usluga psihosocijalne podrške pruža i na drugim mjestima od značenja za zadovoljavanje potreba korisnika	Prihvaćen	Prihvaća se.
1016	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 94.	Članak 94. stavak 3. Dodati da se usluga psihosocijalne podrške pruža i na drugim mjestima od značenja za zadovoljavanje potreba korisnika (radno mjesto, mjesto studija, kaznionice i kod drugih pružatelja usluga koji nisu stručno osposobljeni za specifične potrebe korisnika).	Prihvaćen	Prihvaća se.
1017	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 94.	Članak 94. stavak 4. dodati: osim u slučaju obiteljskog/partnerskog nasilja. Objašnjenje: Žrtve nasilja ne smiju se stavljati u položaj da moraju surađivati ili imati doticaj s počiniteljem nasilja. Vrlo je važno da se to poštuje ne samo za slučajeve gdje je dokazano nasilje, već i za slučajeve gdje se sumnja na nasilje radi izbjegavanja sekundarne viktimizacije žrtve nasilja nipošto se ne smiju provoditi bilo kakava zajednička savjetovanja, medijacije i sl. što se, na žalost, trenutno u sustavu provodi. Zato to mora biti kristalno jasno iz samog Zakona	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom(žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Sve socijalne usluge propisane ovim zakonom provode se isključivo po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja
1018	Livio Doigos	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 94.	Čl. 94. st. 3. Dodati da se usluga psihosocijalne podrške pruža i na drugim mjestima od značenja za zadovoljavanje potreba korisnika	Prihvaćen	Prihvaća se.

1019	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 94.	Čl. 94. st. 3. Dodati da se usluga psihosocijalne podrške pruža i na drugim mjestima od značenja za zadovoljavanje potreba korisnika	Prihvaćen	Prihvaća se
1020	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 94.	Čl. 94. st. 3. Dodati da se usluga psihosocijalne podrške pruža i na drugim mjestima od značenja za zadovoljavanje potreba korisnika	Prihvaćen	Prihvaća se
1021	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 94.	stavak 3. Dodati da se usluga psihosocijalne podrške pruža i na drugim mjestima od značenja za zadovoljavanje potreba korisnika (radno mjesto, mjesto studija, kaznionice i kod drugih pružatelja usluga koji nisu stručno osposobljeni za specifične potrebe korisnika).	Prihvaćen	Prihvaća se
1022	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Propisano je da se pružanje usluge psihosocijalne podrške odobrava do godinu dana, iznimno još šest mjeseci po isteku roka. Zbog specifičnih potreba pojedinih vrsta korisnika ne treba ograničavati trajanje usluge. Primjerice ako su u obrazovanju u okviru ustanove socijalne skrbi koriste uslugu tri do četiri godine, kroz navedenu uslugu prate se slijepi korisnici tijekom studija dok su redovni studenti, kasnije oslijepljele osobe prosječno imaju jedan do dva produžetka pružanja usluge	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se specificirati iznimka nastavka pružanja usluge za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom na temelju stručne procjene.
1023	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Brisati stavke 1. i 2. Obrazloženje: Smatramo da trajanje usluge psihosocijalne podrške ne treba vremenski ograničavati jer se radi o usluzi koja potiče razvoj i unapređenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika te se potreba trajanja navedene usluge mora procjenjivati individualno ovisno od potreba pojedinca, obitelji ili udomitelja.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se apsolutno brisanje ograničenja trajanja usluge.
1024	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Propisano je da se pružanje usluge psihosocijalne podrške odobrava do godinu dana, iznimno još šest mjeseci po isteku roka. Zbog specifičnih potreba pojedinih vrsta korisnika ne treba ograničavati trajanje usluge. Primjerice ako su u obrazovanju u okviru ustanove socijalne skrbi koriste uslugu tri do četiri godine, kroz navedenu uslugu prate se slijepi korisnici tijekom studija dok su redovni studenti, kasnije oslijepljele osobe prosječno imaju jedan do dva produžetka pružanja usluge.	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se specificirati iznimka nastavka pružanja usluge za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom na temelju stručne procjene.

1025	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Smatramo da trajanje usluge psihosocijalne podrške ne treba vremenski ograničavati jer se radi o usluzi koja potiče razvoj i unapređenje kognitivnih, funkcionalnih, komunikacijskih, socijalnih ili odgojnih vještina korisnika te se potreba trajanja navedene usluge mora procjenjivati individualno ovisno od potreba pojedinca, obitelji ili udomitelja.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se apsolutno brisanje ograničenja trajanja usluge.
1026	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Propisano je da se pružanje usluge psihosocijalne podrške odobrava do godinu dana, iznimno još šest mjeseci po isteku roka. Zbog specifičnih potreba pojedinih vrsta korisnika ne treba ograničavati trajanje usluge. Primjerice ako su u obrazovanju u okviru ustanove socijalne skrbi koriste uslugu tri do četiri godine, kroz navedenu uslugu prate se slijepi korisnici tijekom studija dok su redovni studenti, kasnije oslijepljele osobe prosječno imaju jedan do dva produžetka pružanja usluge.	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se specificirati iznimka nastavka pružanja usluge za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom na temelju stručne procjene.
1027	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - ne treba se vremenski ograničavati pružanje usluge	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se apsolutno brisanje ograničenja trajanja usluge.
1028	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Propisano je da se pružanje usluge psihosocijalne podrške odobrava do godinu dana, iznimno još šest mjeseci po isteku roka. Zbog specifičnih potreba pojedinih vrsta korisnika ne treba ograničavati trajanje usluge. Primjerice ako su u obrazovanju u okviru ustanove socijalne skrbi koriste uslugu tri do četiri godine, kroz navedenu uslugu prate se slijepi korisnici tijekom studija dok su redovni studenti, kasnije oslijepljele osobe prosječno imaju jedan do dva produžetka pružanja usluge.	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se specificirati iznimka nastavka pružanja usluge za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom na temelju stručne procjene.
1029	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Propisano je da se pružanje usluge psihosocijalne podrške odobrava do godinu dana, iznimno još šest mjeseci po isteku roka. Zbog specifičnih potreba pojedinih vrsta korisnika ne treba ograničavati trajanje usluge. Primjerice ako su u obrazovanju u okviru ustanove socijalne skrbi koriste uslugu tri do četiri godine, kroz navedenu uslugu prate se slijepi korisnici tijekom studija dok su redovni studenti, kasnije oslijepljele osobe prosječno imaju jedan do dva produžetka pružanja usluge.	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se specificirati iznimka nastavka pružanja usluge za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom na temelju stručne procjene.

1030	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Članak 95 treba dopuniti novim stavkom ili dopunom nekog od postojećih gdje bi se od trajanja podrške do godinu dana (iznimno još 6 mjeseci) izuzela djeca s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom. Kod njih se ne može zakonom odrediti najduže vremensko trajanje, jer su zbog prirode teškoća/invalidnosti potrebe za psihosocijalnom podrškom često dugoročne, a ponekad i trajne.	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se specificirati iznimka nastavka pružanja usluge za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom na temelju stručne procjene.
1031	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	Ograničavanje psihosocijalne podrške u ustanovi na 6 sati tjedno (najviše 2 sata dnevno; 4 sata individualno i 2 sata grupno) sužava mogućnost kreiranja sadržaja/aktivnosti u ustanovi na način da se raspored aktivnosti korisnika prilagodi okolnostima obitelji. Primjerice, za uslugu psihosocijalne podrške u trajanju od 6 sati tjedno potrebna su tri dolaska u ustanovu umjesto dva što dodatno opterećuje dnevne rutine obitelji i korisnika. U slučaju da se kao alternativa prizna usluga boravak, a to nije nužno, proširuju se aktivnosti usluge na brigu o zdravlju, prehranu, organizirani prijevoz i nepotrebni duži boravak u ustanovi i korištenje resursa koji mogu biti ograničeni, a zadane su uslugom. Također, unaprijed određivanje omjera individualnih i grupnih programa u konkretnoj situaciji ograničavajuća je za planiranje i odgovaranje na osobne potrebe korisnika koje u ovom slučaju mogu biti na strani grupnih aktivnosti. Uslugu psihosocijalne podrške predlaže se vratiti na prethodno trajanje od 12 tj. 16 sati tjedno kao i ne ograničiti na godinu dana uz iznimnu mogućnost proširenja za još 6 mjeseci uzimajući u obzir da je vrijeme potrebno za usvajanje pojedinih vještina i potrebnu stručnu podršku ovisi i potrebno planirati u skladu s individualnim potrebama i sposobnostima korisnika i obitelji i realno može trajati duže od predloženog. Također, predlaže se otvaranje mogućnosti istovremenog pružanja usluga boravka i psihosocijalne podrške.	Djelomično prihvaćen	Ne prihvaća se produženje trajanja usluge psihosocijalne podrške na 12, odnosno 16 sati tjedno, jer je to usluga koja bi se trebala provoditi u pravilu individualno, iznimno u manjim grupama, pa je 16 sati tjedno individualnog rada raspoređenog u 5 dana prosječno više od 3 sata dnevno, što u trajanju gotovo odgovara poludnevnom boravku

1032	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 95.	<p>čl.95.st.1. godina dana za pružanje usluge psihosocijalne podrške u slučaju djece s oštećenjem vida nije dovoljno jer njihove potrebe se mijenjaju s dobi, stupnjem obrazovanja, interesima i načinom života te bi i sama usluga trebala pratiti njihov rast, razvoj i obrazovanje (naši korisnici zbog svoje teškoće inače imaju produženo vrijeme usvajanja novih sadržaja, koji nemaju adekvatne udžbenike i radne materijale i koji bi u toj godini i pol trebali naučiti, brailleovo pismo za sve predmete, laptop, elektronske bilježnice, orijentaciju i kretanje, i nositi se sa školskim obavezama). Također treba voditi računa o progresivnim dijagnozama kod korisnika i kasnije oslijepljelim korisnicima, zbog mijenjanja životnih uvjeta, načina funkcioniranja, potreba:</p> <p>Predlaže se da stavak 1 i 2 ovog članka glasi:" Djeci s teškoćama u razvoju i kasnije oslijepljelim osobama omogućit će se nastavak psihosocijalne podrške i nakon 6 mjeseci ukoliko to njihove potrebe nalažu."</p>	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se specificirati iznimka nastavka pružanja usluge za djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom na temelju stručne procjene.
1033	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	<p>Izmjena članka 96. st. 4.; 97. st. 4. i 98. st. 2. - smatramo nepotrebnim limitirati psihosocijalnu podršku kako je to predloženo u člancima 96. st. 4., 97. st. 4. i 98. st. 2. Obrazloženje: Mišljenja smo da trajanje, dinamika i intenzitet ove usluge treba ovisiti isključivo o individualnim potrebama korisnika, osobnim, obiteljskim i drugim okolnostima u svakom pojedinom slučaju. S obzirom na nedostatak usluga u zajednici, ova usluga u značajnijoj mjeri doprinosi i sprečavanju institucionalizacije djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom te bi trebalo u normiranju iste izbjeći strogo ograničavanje. Premalom satnicom se ne postižu gotovo nikakvi rezultati u slučaju velikih i značajnih teškoća/invalidnosti</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se produljenje trajanja usluge psihosocijalne podrške tjedno, jer je to usluga koja bi se trebala provoditi u pravilu individualno, iznimno u manjim grupama.
1034	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	<p>Čl. 96. st. 1. Nejasno je da li usluga pojedincu radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi sa starijom životnom dobi podrazumijeva i provođenje psihosocijalne rehabilitacije. Postoje potrebe i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida kasnije oslijepljelim osobama starije životne dobi. Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.

nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe. U nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške.

Čl. 96. st. 4.

Ograničavanjem trajanja aktivnosti unutar usluge psihosocijalne podrške na dva sata dnevno ponovo se ne uvažavaju potrebe pojedinih korisničkih skupina (primjerice orijentacija i kretanje za slijepu traje 90 min, većina drugih aktivnosti do 60 min), dolaskom na jednu do dvije aktivnosti ne mogu se postići rezultati psihosocijalne rehabilitacije. Mišljenja smo da je nužno trajanje usluge do tri sata dnevno. Pored navedenoga postoje i troškovi dolazaka na rehabilitaciju kao i organizacije pratnje što nije isplativo iz perspektive korisnika za dva sata dnevno.

Hrvatska komora socijalnih radnika 30.10.2021 13:102 0

Čl. 96. st. 1.

Nejasno je da li usluga pojedincu radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi sa starijom životnom dobi podrazumijeva i provođenje psihosocijalne rehabilitacije. Postoje potrebe i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida kasnije oslijepljelim osobama starije životne dobi. Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe. U nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške.

Čl. 96. st. 4.

Ograničavanjem trajanja aktivnosti unutar usluge psihosocijalne podrške na dva sata dnevno ponovo se ne uvažavaju potrebe pojedinih korisničkih skupina (primjerice orijentacija i kretanje za slijepu traje 90 min, većina drugih aktivnosti do 60 min), dolaskom na jednu do dvije aktivnosti ne

			<p>mogu se postići rezultati psihosocijalne rehabilitacije. Mišljenja smo da je nužno trajanje usluge do tri sata dnevno. Pored navedenoga postoje i troškovi dolazaka na rehabilitaciju kao i organizacije pratnje što nije isplativo iz perspektive korisnika za dva sata dnevno.</p>		
1035	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	<p>Članak 96. stavak 1. Nejasno je da li usluga pojedincu radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi sa starijom životnom dobi podrazumijeva i provođenje psihosocijalne rehabilitacije. Postoje potrebe i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida kasnije oslijepljelim osobama starije životne dobi. Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe. U nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške.</p> <p>Članak 96. stavak 4. Ograničavanjem trajanja aktivnosti unutar usluge psihosocijalne podrške na dva sata dnevno ponovo se ne uvažavaju potrebe pojedinih korisničkih skupina (primjerice orijentacija i kretanje za slijepe traje 90 min, većina drugih aktivnosti do 60 min), dolaskom na jednu do dvije aktivnosti ne mogu se postići rezultati psihosocijalne rehabilitacije. Mišljenja smo da je nužno trajanje usluge do tri sata dnevno. Pored navedenoga postoje i troškovi dolazaka na rehabilitaciju kao i organizacije pratnje što nije isplativo iz perspektive korisnika za dva sata dnevno.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.

1036	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	Čl.96.st.4. -potrebno je osigurati međuresornu razmjenu podataka jer pojedini korisnici u okviru usluge psihosocijalne podrške ili rane intervencije koriste potpuno iste aktivnosti (logoterapiju, senzornu integraciju, psihološku podršku, edukacijsku rehabilitaciju, fizikalnu terapiju) u ustanovama socijalne skrbi i zdravstvenim ustanovama što nije korektno u odnosu na korisnike koji su na listama čekanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1037	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	Izmjena članka 96. st. 4., 97. st. 4. i 98. st. 2. - smatramo nepotrebnim limitirati psihosocijalnu podršku kako je to predloženo u člancima 96. st. 4., 97. st. 4. i 98. st. 2. Obrazloženje: Mišljenja smo da trajanje, dinamika i intenzitet ove usluge treba ovisiti isključivo o individualnim potrebama korisnika, osobnim, obiteljskim i drugim okolnostima u svakom pojedinom slučaju. S obzirom na nedostatak usluga u zajednici, ova usluga u značajnijoj mjeri doprinosi i sprečavanju institucionalizacije djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom te bi trebalo u normiranju iste izbjeći strogo ograničavanje.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se produljenje trajanja usluge psihosocijalne podrške tjedno, jer je to usluga koja bi se trebala provoditi u pravilu individualno, iznimno u manjim grupama.

1038	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	<p>Čl. 96. st. 1. Nejasno je da li usluga pojedincu radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi sa starijom životnom dobi podrazumijeva i provođenje psihosocijalne rehabilitacije. Postoje potrebe i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida kasnije oslijepljelim osobama starije životne dobi. Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe. U nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške.</p> <p>Čl. 96. st. 4. Ograničavanjem trajanja aktivnosti unutar usluge psihosocijalne podrške na dva sata dnevno ponovo se ne uvažavaju potrebe pojedinih korisničkih skupina (primjerice orijentacija i kretanje za slijepe traje 90 min, većina drugih aktivnosti do 60 min), dolaskom na jednu do dvije aktivnosti ne mogu se postići rezultati psihosocijalne rehabilitacije. Mišljenja smo da je nužno trajanje usluge do tri sata dnevno. Pored navedenoga postoje i troškovi dolazaka na rehabilitaciju kao i organizacije pratnje što nije isplativo iz perspektive korisnika za dva sata dnevno.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
------	------------------------------------	---	---	-----------	-------------

1039	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	<p>Čl. 96. st. 1. Nejasno je da li usluga pojedincu radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi sa starijom životnom dobi podrazumijeva i provođenje psihosocijalne rehabilitacije. Postoje potrebe i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida kasnije oslijepljelim osobama starije životne dobi. Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe. U nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške.</p> <p>Čl. 96. st. 4. Ograničavanjem trajanja aktivnosti unutar usluge psihosocijalne podrške na dva sata dnevno ponovo se ne uvažavaju potrebe pojedinih korisničkih skupina (primjerice orijentacija i kretanje za slijepe traje 90 min, većina drugih aktivnosti do 60 min), dolaskom na jednu do dvije aktivnosti ne mogu se postići rezultati psihosocijalne rehabilitacije. Mišljenja smo da je nužno trajanje usluge do tri sata dnevno. Pored navedenoga postoje i troškovi dolazaka na rehabilitaciju kao i organizacije pratnje što nije isplativo iz perspektive korisnika za dva sata dnevno.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
1040	Udruga roditelja djece s posebnim potrebama NAŠA DICA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	Predlažemo da se mijenja stavak 4 tako da sada glasi: Psihosocijalna podrška pruža se u obitelji korisnika ili udomiteljskoj obitelji do pet sati tjedno, a kod ostalih pružatelja usluga do dvanaest sati tjedno, od čega najviše šest sati individualno, a ostalo u grupi. Smanjenjem satnice "na pola" kao ni ograničavanjem na 2 sata dnevno, ne mogu se postići poboljšanja u rehabilitaciji. Potrebno je refundirati i putne troškove.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se produljenje trajanja usluge psihosocijalne podrške tjedno, jer je to usluga koja bi se trebala provoditi u pravilu individualno, iznimno u manjim grupama.

1041	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 96.	stavak 1. Nejasno je da li usluga pojedincu radi prevladavanja teškoća i osnaživanja pojedinca u vezi sa starijom životnom dobi podrazumijeva i provođenje psihosocijalne rehabilitacije. Postoje potrebe i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida kasnije oslijepljelim osobama starije životne dobi. Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe. U nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške. stavak 4. Ograničavanjem trajanja aktivnosti unutar usluge psihosocijalne podrške na dva sata dnevno ponovo se ne uvažavaju potrebe pojedinih korisničkih skupina (primjerice orijentacija i kretanje za slijepe traje 90 min, većina drugih aktivnosti do 60 min), dolaskom na jednu do dvije aktivnosti ne mogu se postići rezultati psihosocijalne rehabilitacije. Mišljenja smo da je nužno trajanje usluge do tri sata dnevno. Pored navedenoga postoje i troškovi dolazaka na rehabilitaciju kao i organizacije pratnje što nije isplativo iz perspektive korisnika za dva sata dnevno.	Prihvaćen	Prihvaća se
1042	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 97.	Psihosocijalna podrška obitelji, kao i medijacija ili drugi alternativni načini rješavanja problema izrekom su zabranjeni čl. 48. Konvencije VE o borbi i sprječavanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji, pa je potrebno ovu iznimku jasno implementirati u Zakon.	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Korisnici koriste usluge po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja.

1043	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 97.	Članak 97., dodati stavak 4): Na usluga psihosocijalne podrške obiteljima ne upućuju se obitelji sa slučajevima nasilja u obitelji. Objašnjenje: Zbog zaštite i sigurnosti žrtava obiteljskog nasilja, ali i izbjegavanja sekundarne viktimizacije te usklađivanja nacionalnog Zakonodavstva sa Konvencijom VE o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji na uslugu psihosocijalne podrške obiteljima ne mogu se upućivati one obitelji u kojima je prisutno partnersko i obiteljsko nasilje.	Nije prihvaćen	Planom intervencija ili individualnim planom promjene koji voditelj slučaja izrađuje u suradnji sa korisnikom žrtvom nasilja) utvrđuju se mjere i aktivnosti, te pristup pravima i uslugama. Korisnici koriste usluge po načelu dobrovoljnosti, a ne obaveznog sudjelovanja.
1044	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 97.	U čl.97.stavak.4. umjesto : "do šest sati tjedno" izmijeniti rečenicom: „iznimno kod pružatelja usluge do dvanaest sati tjedno". Obrazloženje: : Nije potrebno smanjivati razinu do sada stečenih prava postojećim ZOSS (čl.83.st.5.)	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se produljenje trajanja usluge psihosocijalne podrške jer je to usluga koja bi se trebala provoditi u pravilu individualno, iznimno u manjim grupama.
1045	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 97.	Poštovani, smatramo da treba posebno tretirati osim djece i ranjivu kategoriju starijih osoba žrtava nasilja u obitelji, jer je to zanemareno. S poštovanjem, SUH-MUH	Primljeno na znanje	Usluga nije ograničena na djecu.
1046	Pravobranitelj za djecu RH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 99.	Potrebno je postojeći termin „rana intervencija“ zamijeniti novim terminom „rana (razvojna) podrška“. Vidi komentar uz članak 73.	Prihvaćen	Prihvaća se.
1047	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 99.	Čl.99.st.4. krajnji rok za pružanje usluge rane intervencije treba produžiti najkasnije uključivanja korisnika u odgojno-obrazovni proces. Često se kod djece, korisnika usluge rane intervencije, odgađa upis u školu. Dijete navršiti 7 godina, a potrebno je i dalje nastaviti s pružanjem usluge i pripremati ga za školu. U tom se slučaju usluga rane intervencije prekidala, roditelji su podnosili zahtjev za pružanje usluge psihosocijalne podrške, Komisija za prijem ponovo donosila odluku a CZSS novo rješenje, što je značilo dodatnu papirologiju.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

1048	Murid	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 99.	<p>Podržavamo preimenovanje socijalne usluge "rane intervencije" u "ranu razvojnu podršku".</p> <p>Pravilnikom o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga definirano je da je socijalna usluga rane intervencije usluga koja se 90 ili 120 minuta pruža u obitelji ili kod pružatelja usluge.</p> <p>Navedeno se poistovjećuje sa sustavom svih drugih usluga koje te obitelji istovremeno dobivaju npr. kroz uputnicu i terapije u zdravstvu ili unutar predškolskih ustanova te stvara konfuziju kako kod korisnika tako i kod financijera.</p> <p>Nužno je razlikovanje međusektorskog sustava podrške od same specifične socijalne usluge.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se.
1049	Kristina Mravak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 99.	<p>Članak 99, stavak 4</p> <p>treba se mijenjati.</p> <p>Prema sadašnjem članku, dijete s teškoćama može dobiti uslugu rane intervencije samo do 3. godine života...nakon toga svaki pružatelj usluga bira za za sebe do koje godine će se ta usluga pružati. Pa npr. rana intervencija kod jednog pružatelja usluga traje do 3. godine, kod drugog do 5. godine (i ne može se produžiti iako kod djeteta postoji potreba dokazana lječničkom dokumentacijom). IAKO U ZAKONU PIŠE DA SE MOŽE KORISTITI NAJDULJE DO 7. GODINE). To si svatko tumači na svoj način. Smatram da bi se kod svih pružatelja usluga trebala pružati do 7 godine života...to bi trebalo odrediti Zakonom.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru

1050	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 99.	<p>1. Predložem promjenu naziva „rana intervencija“ u „rana razvojna podrška“ kako bi se razlikovalo ime jedne usluge (pravo na koju regulira Zakon o socijalnoj skrbi i koja se u našoj praksi pruža na suvremen, transdisciplinarni način) od rane intervencije kao cjeline svih potrebnih usluga (tj. više usluga iz različitih sektora) za pojedino dijete i obitelj koje im se pružaju kako bi se unaprijedio razvoj i obiteljsko funkcioniranje. Predlažem samo promjenu naziva, a nikako ne sadržaja i načina pružanja ove izuzetno važne usluge. Cilj je izbjegavanje višeznačnosti termina rana intervencija koji, dok se ne promijeni, istim riječima imenuje cjelinu, kao i dio te cjeline.</p> <p>2. Stavak (2) članka 99 bi trebalo doraditi i dopuniti jer sad imamo i prethodnu stručnu procjenu koja je osnova Zavodu za odobravanje usluge rane razvojne podrške (bivše rane intervencije), te smatram da odstupanje u razvoju, razvojni rizik ili razvojne teškoće u ranoj i predškolskoj dobi Zavod utvrđuje na temelju mišljenja liječnika ili prethodne stručne procjene. To bi značilo da roditelji uslugu rane razvojne podrške (čl.99) mogu ostvariti na dva ulaza: tako da ih uputi liječnik i tako da samoinicijativno ili na sugestiju osoblja vrtića i sl. odu u CZSS te tako započne procedura. Djetetov izabrani liječnik bi svakako trebao biti uključen i obaviješten o postupku. Djeca koja ne slijede kalendar urednog razvoja trebaju i pojačani zdravstveni nadzor, ali pravo na ranu razvojnu podršku treba biti što jednostavnije regulirano.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
1051	Alba Čop	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 99.	U ovaj Zakon uvesti rehabilitaciju putem Asistivne tehnologije koja se uvelike provodi u praksi rehabilitatora i logopeda kao zasebnu granu psihosocijalne podrške korisnicima.	Nije prihvaćen	Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona

1052	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 99.	1) Uz pomoći dodati i podrške-biti u skladu sa suvremenim spoznajama u socijalnoj skrbi u razvijenim državama svijeta. Naglasak kod usluga je na podršci, a ne isključivo na pomoći. Nojasno ostaje što se misli pod poticajnom pomoći? Što poticajno pretpostavlja? 3) Što se podrazumijeva pod širom socijalnom mrežom? Ostaju li određena djeca s teškoćama u razvoju zakinuta ovim pravom ukoliko se teškoće (invaliditet) utvrde nakon predviđenih godina života?	Prihvaćen	Prihvaća se
1053	INES DELZOTTO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 99.	Potrebno je uvesti u ovaj Zakon usluge rehabilitacije putem Asistivne tehnologije za djecu sa teškoćama u razvoju koji su korisnici rane intervencije. Usluge provodi edukacijski rehabilitator i/ili logoped sa stečenom dodatnom stručnom formacijom iz područje Asistivne tehnologije. Uključivanje usluga asistivne tehnologije u sustav socijalne skrbi značilo bi izjednačavanje sa ostatkom Europske unije. Potrebno je definirati protokol rada, cijenu usluga, trajanje i učestalost tretmana te licenciranje stručnjaka koji provode takav oblik specijalističke rehabilitacije.	Nije prihvaćen	Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona, a mjeri-la prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom.
1054	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 100.	čl.100.st.1.-potrebno je osigurati međuresornu razmjenu podataka jer pojedini korisnici u okviru usluge psihosocijalne podrške ili rane intervencije koriste potpuno iste aktivnosti (logoterapiju, senzornu integraciju, psihološku podršku, edukacijsku rehabilitaciju, fizikalnu terapiju) u ustanovama socijalne skrbi i zdravstvenim ustanovama što nije korektno u odnosu na korisnike koji su na listama čekanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1055	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 100.	čl.100.st.1.-potrebno je osigurati međuresornu razmjenu podataka jer pojedini korisnici u okviru usluge psihosocijalne podrške ili rane intervencije koriste potpuno iste aktivnosti (logoterapiju, senzornu integraciju, psihološku podršku, edukacijsku rehabilitaciju, fizikalnu terapiju) u ustanovama socijalne skrbi i zdravstvenim ustanovama što nije korektno u odnosu na korisnike koji su na listama čekanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1056	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 100.	termin "rana intervencija" svuda zamijeniti s "rana razvojna podrška". Obrazloženje se nalazi uz čl. 73. i 99.	Prihvaćen	Prihvaća se

1057	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 101.	Čl. 101. st.1. potrebno je navesti da se usluga pruža stručnim suradnicima i asistentima u školama/predškolskim ustanovama, a isto tako i roditeljima	Djelomično prihvaćen	Nije prihvatljivo u dijelu koji se odnosi na roditelje.
1058	Marta Ljubešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 101.	U stavku (1) brisati riječ (integracija)	Prihvaćen	Prihvaća se
1059	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 101.	čl.101.st.1. potrebno je navesti da se usluga pruža i stručnim suradnicima u školama/predškolskim ustanovama jer stručni suradnici u redovnim vrtićima i školama nemaju prilike često se susretati s djecom s oštećenjem vida pa im je potrebna dodatna podrška - te dodati i da se usluga može pružati i drugim subjektima koji su važni za uspješno uključivanje u lokalnu zajednicu	Djelomično prihvaćen	Nije prihvatljivo u dijelu koji se odnosi na druge subjekte.
1060	INES DELZOTTO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 101.	Korisnici psihosocijalne podrške i rane intervencije mogu ujedno biti i korisnici usluga rehabilitacije putem asistivne tehnologije te je njihovim odgajateljima, učiteljima i nastavnicima iz predškolskih i školskih ustanova potrebna podrška specijalista za asistivnu tehnologiju u smislu edukacije o upravljanju i korištenju instrumentarija asistivne tehnologije koju dijete koristi za vrijeme boravka u datoj ustanovi.	Nije prihvaćen	Sredstva za rad i pomagala koje se koriste u pružanju socijalnih usluga nisu predmet Nacrta Zakona, a mjeri-la prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga bit će propisana pravilnikom.
1061	Udruga roditelja djece s oštećenjem vida i dodatnim poteškoćama u razvoju OKO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 102.	U stavku 2. dodati kategoriju roditelj njegovatelj/njegovatelj kod korištenja bolovanja, godišnjeg odmora ili zdravstvenih usluga (pregledi, terapije itd)	Nije prihvaćen	Navedeno će se djelomično prihvatiti dodatnim preciziranjem uvjeta u članku 103.
1062	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 102.	Čl. 102. st. 2. Pomoć u kući se odobrava osobi starije životne dobi po procjeni Zavoda ako joj je potrebna pomoć druge osobe, nejasno po kojoj osnovi djelatnici zavoda to procjenjuju ako se za ostvarivanje prava na doplatu za pomoć i njegu vještačenjem utvrđuje potreba pomoći kroz stupanj težine invaliditeta. Navedeno po ovoj odredbi će opet donijeti neujednačenost postupanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1063	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 102.	UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - treba dodati roditelje - njegovatelje u slučaju korištenja godišnjeg odmora ili bolovanja i korištenja zdravstvenih usluga kako bi se osigurala podrška djetetu ili osobi u vlastitom domu	Nije prihvaćen	Navedeno će se djelomično prihvatiti dodatnim preciziranjem uvjeta u članku 103.

1064	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 102.	2) Usluga pomoći u kući odobrava se: 1. osobi starije životne dobi kojoj je prema procjeni Zavoda potrebna pomoć druge osobe 2. osobi kojoj je zbog privremenog ili trajnog tjelesnog, mentalnog, intelektualnog ili osjetilnog oštećenja prijeko potrebna pomoć druge osobe. 3. Korisniku statusa njegovatelja za vrijeme korištenja bolovanja GI " Pomožimo djeci s invaliditetom"	Nije prihvaćen	Navedeno će se djelomično prihvatiti dodatnim preciziranjem uvjeta u članku 103.
1065	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 102.	Čl. 102. st. 2. Pomoć u kući se odobrava osobi starije životne dobi po procjeni Zavoda ako joj je potrebna pomoć druge osobe, nejasno po kojoj osnovi djelatnici zavoda to procjenjuju ako se za ostvarivanje prava na doplatu za pomoć i njegu vještačenjem utvrđuje potreba pomoći kroz stupanj težine invaliditeta. Navedeno po ovoj odredbi će opet donijeti neujednačenost postupanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
1066	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 102.	Čl. 102. st. 2. Pomoć u kući se odobrava osobi starije životne dobi po procjeni Zavoda ako joj je potrebna pomoć druge osobe, nejasno po kojoj osnovi djelatnici zavoda to procjenjuju ako se za ostvarivanje prava na doplatu za pomoć i njegu vještačenjem utvrđuje potreba pomoći kroz stupanj težine invaliditeta. Navedeno po ovoj odredbi će opet donijeti neujednačenost postupanja.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
1067	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 102.	Brinuti o svakodnevnom potrebama možda promijeniti u: izvršiti određene aktivnosti svakodnevnog života.	Djelomično prihvaćen	Riječ „brinuti“ zamijenit će se odgovarajućom terminologijom
1068	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 102.	Stavak 1 Trebalo izmijeniti tekst „članova obitelji“ u tekst „roditelj, bračni drug i djeca“ te riječ „brinuti“ u riječ „osigurati“, jer se sadašnjom odredbom u nacrtu isključuju obveznici uzdržavanja na osiguranje takve usluge privatnim putem, a pojam „brinuti“ implicira na fizičku brigu i njegu, a ne osiguranje pomoći i njegu putem obveznika uzdržavanja (plaćanjem privatne usluge pomoći i njegu).	Djelomično prihvaćen	Ne prihvaća se izmjena riječi „članova obitelji“ u tekst „roditelj, bračni drug i djeca“, navedeno će se izmijeniti u skladu s ostalim odredbama Nacrta zakona.

1069	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Potrebno je maknuti vlašništvo nad imovinom jer ta imovina može biti bez vrijednosti ili u stanju u kojem je nije moguće upotrijebiti u kraće vrijeme a osobi je pomoć potrebna	Nije prihvaćen	Postojeća odredba članka 103. stav-ka 1. točke 1. obuhvaća i one koji imaju drugu imovinu osim stana ili kuće u kojoj žive, ako tom imovinom ne mogu osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba.
1070	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Članak 103. Pozdravljamo odredbu prema kojoj će se usluga pomoći u kući moći odobriti i osobi koja je pokrenula postupak za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju, čime je prihvaćena preporuka iz Izvješća pučke pravobraniteljice za 2017. godinu da se starijim osobama koje su radi neispunjenja obveze pokrenule sudske postupke za raskid ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju, omogućiti ostvarivanje prava iz socijalne skrbi. Što se tiče dohodovnog cenzusa za ostvarivanje navedenog prava, smatramo da je isti neadekvatan i prenizak te da ga je potrebno povisiti, jer će radi preniskog cenzusa ova usluga i dalje biti nedostupna velikom broju starijih osoba kojima je pomoć u kući potrebna, a ne mogu je sami platiti.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

1071	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	<p>Čl. 103. st.1. i 2. Potrebno je definirati tko su članovi obitelji uz čiju pomoć osoba može ili ne može brinuti o svakodnevnim životnim potrebama. Misli li se na članove obitelji koji žive u istom kućanstvu ili na članove po rodbinskoj povezanosti i do kojeg koljena. Također je potrebno definirati odnosi li se pojam „brinuti o svakodnevnim životnim potreba“ na direktnu i osobnu pomoć o tome ili na materijalnu pomoć plaćanjem druge osobe da se o tome brine. Sve s ciljem ujednačavanja u postupanju.</p> <p>Čl. 103. st. 1. t. 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostat će bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti!</p> <p>Čl. 103. st. 3. Propisuje da se usluga PUK može iznimno odobriti korisniku DPNJ. Ponovo se koristi riječ iznimno, kao i u dosadašnjem Zakonu, a ne određuje se koje su to iznimke kad se pravo može priznati korisniku DPNJ. Ako nigdje ne piše da je zapreka ako je korisnik DPNJ, čemu onda navoditi da mu iznimno može biti odobreno?</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1072	Antonija Rimanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	<p>Čl. 103. st. 1. točka 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici, stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostala bi bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti!</p>	Primljeno na znanje	Postojeća odredba članka 103. stav-ka 1. točke 1. obuhvaća i one koji imaju drugu imovinu osim stana ili kuće u kojoj žive, ako tom imovinom ne mogu osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba.

1073	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici, stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostala bi bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti!	Primljeno na znanje	Postojeća odredba članka 103. stav-ka 1. točke 1. obuhvaća i one koji imaju drugu imovinu osim stana ili kuće u kojoj žive, ako tom imovinom ne mogu osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba.
1074	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Čl. 103. st.1. i 2. Potrebno je definirati tko su članovi obitelji uz čiju pomoć osoba može ili ne može brinuti o svakodnevnim životnim potrebama. Misli li se na članove obitelji koji žive u istom kućanstvu ili na članove po rodbinskoj povezanosti i do kojeg koljena. Također je potrebno definirati odnosi li se pojam „ brinuti o svakodnevnim životnim potreba" na direktnu i osobnu pomoć o tome ili na materijalnu pomoć plaćanjem druge osobe da se o tome brine. Sve s ciljem ujednačavanja u postupanju. Čl. 103. st. 1. t. 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostatak će bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti! Čl. 103. st. 3. Propisuje da se usluga PUK može iznimno odobriti i korisniku DPNJ. Ponovo se koristi riječ iznimno, kao i u dosadašnjem Zakonu, a ne određuje se koje su to iznimke kad se pravo može priznati i korisniku DPNJ. Ako nigdje ne piše da je zapreka ako je korisnik DPNJ, čemu onda navoditi da mu iznimno može biti odobreno?"	Djelomično prihvaćen	Člankom 102. Nacrta prijedloga Zakona precizirat će se članovi obitelji na koje se odnosi obveza pružanja pomoći.

1075	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Čl. 103. st. 1. točka 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici, stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostala bi bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažem izbaciti!	Primljeno na znanje	Postojeća odredba članka 103. stav-ka 1. točke 1. obuhvaća i one koji imaju drugu imovinu osim stana ili kuće u kojoj žive, ako tom imovinom ne mogu osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba.
1076	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Stavak 1. točka 1. Odredba treba glasiti: „Nije otuđila nekretnine ili pokretnine veće vrijednosti u posljednjih godinu dana od dana podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na socijalnu uslugu ili dana pokretanja postupka po službenoj dužnosti“ Naime, većina osoba starije životne dobi koji su u potrebi pomoći i njege druge osobe ima imovinu (oranice, šume, livade i to često u suvlasničkim dijelovima, a koje ne može prodati), te su samim tim odmah isključeni iz te vrste socijalne usluge.	Primljeno na znanje	Postojeća odredba članka 103. stav-ka 1. točke 1. obuhvaća i one koji imaju drugu imovinu osim stana ili kuće u kojoj žive, ako tom imovinom ne mogu osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba.
1077	Tanja Banko	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Čl. 103. st. 1. točka 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici, stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostala bi bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti!	Primljeno na znanje	Postojeća odredba članka 103. stav-ka 1. točke 1. obuhvaća i one koji imaju drugu imovinu osim stana ili kuće u kojoj žive, ako tom imovinom ne mogu osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba.
1078	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Čl. 103. st. 1. točka 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici, stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostala bi bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti!	Primljeno na znanje	Postojeća odredba članka 103. stav-ka 1. točke 1. obuhvaća i one koji imaju drugu imovinu osim stana ili kuće u kojoj žive, ako tom imovinom ne mogu osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba.

1079	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Potrebno je osigurati korisnicima statusa njegovatelja pomoć u kući ukoliko koriste bolovanje i nema ih tko mijenjati niti pomoći u skrbi oko osobe koju njeguju. Znači potrebno ih je uvrstiti i time smanjiti potencijalno da se korisnik smjestiti u dom ukoliko je roditelj na bolovanju (individualni pristup osigurati na maksimalno - lokalna zajednica) GI " Pomožimo djeci s invaliditetom"	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1080	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Čl. 103. st.1. i 2. Potrebno je definirati tko su članovi obitelji uz čiju pomoć osoba može ili ne može brinuti o svakodnevnom životnim potrebama. Misli li se na članove obitelji koji žive u istom kućanstvu ili na članove porobinskoj povezanosti i do kojeg koljena. Također je potrebno definirati odnosi li se pojam „ brinuti o svakodnevnom životnim potreba“ na direktnu i osobnu pomoć o tome ili na materijalnu pomoć plaćanjem druge osobe da se o tome brine. Sve s ciljem ujednačavanja u postupanju. Čl. 103. st. 1. t. 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostatak će bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti! Čl. 103. st. 3. Propisuje da se usluga PUK može iznimno odobriti i korisniku DPNJ. Ponovo se koristi riječ iznimno, kao i u dosadašnjem Zakonu, a ne određuje se koje su to iznimke kad se pravo može priznati i korisniku DPNJ. Ako nigdje ne piše da je zapreka ako je korisnik DPNJ, čemu onda navoditi da mu iznimno može biti odobreno?"	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

1081	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	<p>Čl. 103. st. 1. i 2. Potrebno je definirati tko su članovi obitelji uz čiju pomoć osoba može ili ne može brinuti o svakodnevnim životnim potrebama. Misli li se na članove obitelji koji žive u istom kućanstvu ili na članove po rodbinskoj povezanosti i do kojeg koljena. Također je potrebno definirati odnosi li se pojam „brinuti o svakodnevnim životnim potreba“ na direktnu i osobnu pomoć o tome ili na materijalnu pomoć plaćanjem druge osobe da se o tome brine. Sve s ciljem ujednačavanja u postupanju.</p> <p>Čl. 103. st. 1. t. 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostatak će bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti!</p> <p>Čl. 103. st. 3. Propisuje da se usluga PUK može iznimno odobriti i korisniku DPNJ. Ponovo se koristi riječ iznimno, kao i u dosadašnjem Zakonu, a ne određuje se koje su to iznimke kad se pravo može priznati i korisniku DPNJ. Ako nigdje ne piše da je zapreka ako je korisnik DPNJ, čemu onda navoditi da mu iznimno može biti odobreno?</p>	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
------	------------------------------------	--	---	---------------------	---------------------

1082	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	<p>Čl. 103. st.1. i 2. Potrebno je definirati tko su članovi obitelji uz čiju pomoć osoba može ili ne može brinuti o svakodnevnim životnim potrebama. Misli li se na članove obitelji koji žive u istom kućanstvu ili na članove po rodbinskoj povezanosti i do kojeg koljena. Također je potrebno definirati odnosi li se pojam „brinuti o svakodnevnim životnim potreba“ na direktnu i osobnu pomoć o tome ili na materijalnu pomoć plaćanjem druge osobe da se o tome brine. Sve s ciljem ujednačavanja u postupanju.</p> <p>Čl. 103. st. 1. t. 1 Bit će vrlo teško procjenjivati može li osoba svoju imovinu otuđiti, kako bi osigurala zadovoljenje svakodnevnih životnih potreba. U konačnici stara i sama osoba koja nije u mogućnosti prodati svoju nepokretnu imovinu, ostat će bez ove usluge koja ima za cilj spriječiti ili odgoditi njezinu potrebu za institucionalnom skrbi. Predlažemo izbaciti!</p> <p>Čl. 103. st. 3. Propisuje da se usluga PUK može iznimno odobriti i korisniku DPNJ. Ponovo se koristi riječ iznimno, kao i u dosadašnjem Zakonu, a ne određuje se koje su to iznimke kad se pravo može priznati i korisniku DPNJ. Ako nigdje ne piše da je zapreka ako je korisnik DPNJ, čemu onda navoditi da mu iznimno može biti odobreno?</p>	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1083	UDRUGA OBITELJI DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU I OSOBA S INVALIDITETOM "SJENA"	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Odobrava se osobi kojoj je zbog privremenog ili trajnog tjelesnog, mentalnog, intelektualnog ili osjetilnog oštećenja prijeko potrebna pomoć, a za vrijeme privremene nesposobnosti njegovatelja za pružanje njege zbog bolesti, te tijekom korištenja roditeljnog ili roditeljskog dopusta, kao i tijekom odmora Ministarstvo preko centra za socijalnu skrb, neovisno od čl.103.	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se precizirati da se usluga može odobriti ukoliko korisnik nema mogućnost da joj pomoć osigura roditelj.

1084	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	Vidljivo je da je maknut uvjet priznavanja usluge ukoliko korisnik nema mogućnost da joj pomoć osigura roditelj, bračni drug ili djeca. Iz iskustva navedeno bi se trebalo vratiti. U praksi se nije priznavala usluga ukoliko u istom ili bližem naselju žive radnosposobna i zdrava djeca, a korisnik traži kućanske i tehničke poslove u kućanstvu. Smatramo da smo navedenim do sada mogli motivirati djecu da se više brinu o svojim roditeljima posebice jer žive u neposrednoj blizini. Kako ovoga uvjeta nema tako će se smanjiti i obilazak djece kao i njihova odgovornost.	Prihvaćen	Prihvaća se
1085	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 103.	<p>Stavak 1. točka 1. Odredba treba glasniti: „Nije otuđila nekretnine ili pokretnine veće vrijednosti u posljednjih godinu dana od dana podnošenja zahtjeva za priznavanje prava na socijalnu uslugu ili dana pokretanja postupka po službenoj dužnosti“</p> <p>Naime, većina osoba starije životne dobi koji su u potrebi pomoći i njege druge osobe ima imovinu (oranice, šume, livade i to često u suvlasničkim dijelovima, a koje ne može prodati), te su samim tim odmah isključeni iz te vrste socijalne usluge.</p>	Nije prihvaćen	Postojeća odredba članka 103. stav-ka 1. točke 1. obuhvaća i one koji imaju drugu imovinu osim stana ili kuće u kojoj žive, ako tom imovinom ne mogu osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba

1086	Sonja Juričić Cvitan	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 104.	<p>Centar UP2DATE dostavlja sljedeći prijedlog:</p> <p>Prema ovom prijedlogu Zakona socijalne usluge obuhvaćaju aktivnosti, namijenjene prepoznavanju, sprječavanju i rješavanju problema i poteškoća pojedinaca i obitelji te poboljšanju kvalitete njihovog života.</p> <p>Slijedom navedenog, predlažemo da se propiše i uredi, kao socijalna usluga, i usluga videćeg pratitelja za osobe oštećenog vida te usluga posredovanja u komunikaciji za osobe oštećenog sluha, odnosno oštećenog sluha i vida (gluhoslijepe), s obzirom na to da to sada nije moguće. Iznimno, uslugu videćeg pratitelja za osobe oštećenog vida moguće je, sukladno Pravilniku o minimalnim uvjetima za pružanje socijalnih usluga, podvesti pod kategoriju zadovoljavanja drugih svakodnevnih potreba - pratnja pri nužnim izlascima iz kuće, ali smatramo da nije dovoljno jasno uređeno jer je ista navedena zajedno s uređenjem okućnice i tehničkim poslovima, te su moguće različita tumačenja da li ona može postojati kao zasebna usluga. Uslugu posredovanja u komunikaciji za osobe oštećena sluha, odnosno sluha i vida, pak nije moguće podvesti niti pod jednu kategoriju.</p> <p>Mišljenja smo da ne treba dodatno obrazlagati koliko je usluga videćeg pratitelja za slijepe osobe i usluga posredovanja za gluhe i gluhoslijepe osobe opisuje definiciju socijalne usluge, odnosno koliko sprječava i rješava problem i poteškoće pojedinaca i obitelji te poboljšava kvalitetu njihovog života.</p>	Nije prihvaćen	U pripremi je donošenje posebnog zakona za usluge asistencije.
1087	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 104.	Što se smatra pod druge svakodnevnne potrebe?	Nije prihvaćen	Detaljnija razrada aktivnosti bit će propisana provedbenim propisom

1088	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	<p>Predlažem dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada mogla pružati temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili sličnog članka naš Centar neće moći više pružati navedenu uslugu, što je nepovoljno za radnicu, a još više za korisnike - stare i nemoćne stanovnike najsiromašnije i najraštrkanije općine Lanišće u Hrvatskoj sa mahom starim i samačkim stanovništvom. Uslugu pomoći u kući pruža i Centar za socijalnu skrb Daruvar putem zaposlenih osoba koje obavljaju poslove gerontodomačice.</p>	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući.
1089	Antonija Rimanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	<p>Čl. 105. Predlažemo dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine organizira i pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada bilo moguće, temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili srodnog članka Centar ne bi mogao više pružati navedenu uslugu, što bi rezultiralo, ne samo gubitkom posla za radnicu, nego u konačnici gubitkom ove usluge za dosadašnje korisnike: stare i nemoćne stanovnike siromašne i raštrkane općine Lanišće, koja spada među najnerazvijenije u Hrvatskoj, sa mahom starim i samačkim stanovništvom.</p>	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući.

1090	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	Predlažemo dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine organizira i pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada bilo moguće, temeljem čl. 127. st. 3. ZOŠS-a. Bez ovog ili srodnog članka Centar ne bi mogao više pružati navedenu uslugu, što bi rezultiralo, ne samo gubitkom posla za radnicu, nego u konačnici gubitkom ove usluge za dosadašnje korisnike: stare i nemoćne stanovnike siromašne i raštrkane općine Lanišće, koja spada među najnerazvijenije u Hrvatskoj, sa mahom starim i samačkim stanovništvom.	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući.
1091	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	Predlažem dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada mogla pružati temeljem čl. 127. st. 3. ZOŠS-a. Bez ovog ili sličnog članka naš Centar neće moći više pružati navedenu uslugu, što je nepovoljno za radnicu, a još više za korisnike - stare i nemoćne stanovnike najsiromašnije i najraštrkanije općine Lanišće u Hrvatskoj sa mahom starim i samačkim stanovništvom.	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući

1092	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	<p>Čl. 105. Predlažem dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine organizira i pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada bilo moguće, temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili srodnog članka Centar ne bi mogao više pružati navedenu uslugu, što bi rezultiralo, ne samo gubitkom posla za radnicu, nego u konačnici gubitkom ove usluge za dosadašnje korisnike: stare i nemoćne stanovnike siromašne i raštrkane općine Lanišće, koja spada među najnerazvijenije u Hrvatskoj, sa mahom starim i samačkim stanovništvom.</p>	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući.
1093	Valentina Menger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	<p>Predlažemo dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine organizira i pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada bilo moguće, temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili srodnog članka Centar ne bi mogao više pružati navedenu uslugu što bi rezultiralo gubitkom ove usluge za dosadašnje korisnike: stare i nemoćne stanovnike siromašne i raštrkane općine Lanišće, koja spada među najnerazvijenije u Hrvatskoj, sa mahom starim i samačkim stanovništvom.</p>	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući.

1094	IVANKA JOP	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	Čl. 105. Predlažemo dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine organizira i pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada bilo moguće, temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili srodnog članka Centar ne bi mogao više pružati navedenu uslugu, što bi rezultiralo, ne samo gubitkom posla za radnicu, nego u konačnici gubitkom ove usluge za dosadašnje korisnike: stare i nemoćne stanovnike siromašne i raštrkane općine Lanišće, koja spada među najnerazvijenije u Hrvatskoj, sa mahom starim i samačkim stanovništvom.	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući.
1095	Nada Bartolić Paulišić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	Predlažem dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući
1096	Tanja Banko	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	Predlažemo dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine organizira i pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada bilo moguće, temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili srodnog članka Centar ne bi mogao više pružati navedenu uslugu, što bi rezultiralo, ne samo gubitkom posla za radnicu, nego u konačnici gubitkom ove usluge za dosadašnje korisnike: stare i nemoćne stanovnike siromašne i raštrkane općine Lanišće, koja spada među najnerazvijenije u Hrvatskoj, sa mahom starim i samačkim stanovništvom.	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući

1097	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	Predlažemo dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda/, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine organizira i pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada bilo moguće, temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili srodnog članka Centar ne bi mogao više pružati navedenu uslugu, što bi rezultiralo, ne samo gubitkom posla za radnicu, nego u konačnici gubitkom ove usluge za dosadašnje korisnike: stare i nemoćne stanovnike siromašne i raštrkane općine Lanišće, koja spada među najnerazvijenije u Hrvatskoj, sa mahom starim i samačkim stanovništvom.	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući.
1098	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	Predlažem dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda/, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada mogla pružati temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili sličnog članka naš Centar neće moći više pružati navedenu uslugu, što je nepovoljno za radnicu, a još više za korisnike - stare i nemoćne stanovnike najsiromašnije i najraštrkanije općine Lanišće u Hrvatskoj sa mahom starim i samačkim stanovništvom.	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući
1099	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 105.	Predlažem dodati st. 2.: „Iznimno, uslugu pomoći u kući može pružati CZSS /organizaciona jedinica Zavoda/, ukoliko ispunjava uvjete za pružanje ove socijalne usluge.“ → CZSS Pazin, Podružnica Buzet, od 1998. godine pruža uslugu pomoći u kući putem gerontodomačice zaposlene u Podružnici i to je sve do sada mogla pružati temeljem čl. 127. st. 3. ZOSS-a. Bez ovog ili sličnog članka naš Centar neće moći više pružati navedenu uslugu, što je nepovoljno za radnicu, a još više za korisnike - stare i nemoćne stanovnike najsiromašnije i najraštrkanije općine Lanišće u Hrvatskoj sa mahom starim i samačkim stanovništvom.	Nije prihvaćen	Korisnici će uslugu dobivati od pružatelja socijalnih usluga pomoći u kući

1100	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 106.	(2) Usluga boravka odobrava se djetetu s teškoćama u razvoju, djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, djetetu s problemima u ponašanju, osobi kod koje je utvrđena privremena nezapošljivost od strane Centra za profesionalnu rehabilitaciju, osobi s invaliditetom, osobi starije životne dobi, teško bolesnoj odrasloj osobi i beskućniku koji nije smješten u prihvatilištu. Tu bi još dodala i osobama koje su smještene u udomiteljskoj obitelji kao suport i udomiteljskoj obitelji, ali i direktna pomoć za korisnike. I njima bi se odobrio poludnevni boravak u trajanju od četiri do šest sati.	Nije prihvaćen	Korisnicima smještenim u udomiteljskim obiteljima dostupne su druge usluge.
1101	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 106.	Poštovani, smatramo da stavak 2. nije dobar za osobe starije životne dobi i bolesne starije osobe, jer su u stvarnosti premali kapaciteti za ostvariti tu mjeru, te se trebaju pokriti i ruralna područja. S poštovanjem, SUH-MUH	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
1102	Marko Buljevac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 106.	1) Potpora promijeniti u podrška	Prihvaćen	Prihvaća se
1103	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 107.	Stavak 2, članka 107. treba brisati. Ukoliko nam je zaista stalo do deinstitutionalizacije, onda moramo omogućiti udomiteljskim obiteljima, roditeljima, pružateljima usluga organiziranog stanovanja da u opravdanim slučajevima koriste i uslugu boravka, odnosno da istovremeno imaju odobrenu uslugu boravka i psihosocijalne podrške.	Nije prihvaćen	Korisnicima smještenim u udomiteljskim obiteljima dostupne su druge usluge, a korisnici usluge organiziranog stanovanja trebaju koristiti usluge u zajednici.
1104	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 107.	Čl.107.st.2. propisuje da se korisniku kojem je priznata usluga boravka ne može priznati usluga psihosocijalne podrške. Kroz koju uslugu se onda djetetu može pružiti aktivnost npr. logoterapije ili edukacijske rehabilitacije, senzorne integracije...	Prihvaćen	Prihvaća se.
1105	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 107.	Stavak 2, članka 107. treba brisati. Ukoliko nam je zaista stalo do deinstitutionalizacije, onda moramo omogućiti udomiteljskim obiteljima, roditeljima, pružateljima usluga organiziranog stanovanja da u opravdanim slučajevima koriste i uslugu boravka, odnosno da istovremeno imaju odobrenu uslugu boravka i psihosocijalne podrške.	Nije prihvaćen	Korisnicima smještenim u udomiteljskim obiteljima dostupne su druge usluge, a korisnici usluge organiziranog stanovanja trebaju koristiti usluge u zajednici.

1106	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 107.	Kreiranje individualnog plana i rasporeda aktivnosti za korisnika u trajanju koje se ne uklapa u postavljene okvire za uslugu psihosocijalne podrške dodatno se otežava čl. 107 koji ne dopušta istovremeno pružanje usluga boravka i psihosocijalne podrške. U vezi s tim, također nije moguće korisniku usluge boravka omogućiti psihosocijalnu podršku u ustanovi i/ili u obitelji koja omogućuje generalizaciju pojedinih vještina stečenih kroz rehabilitacijske programe (npr. aktivnost svakodnevnih vještina) u obiteljskom domu uz istovremenu uključenost u druge aktivnosti koje dobiva kroz uslugu boravka posebice u grupne aktivnosti i one aktivnosti koje su programski vezane za provođenje u ustanovi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1107	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 107.	čl.107.st2. korisnici koji su uključeni u uslugu boravka jedan do dva dana u tjednu trebali bi imati mogućnost uključivanja i u uslugu psihosocijalne podrške u obitelji jer im navedeno možda nije dovoljno obzirom na trenutne potrebe (primjerice pred polazak u školu, radi što bolje pripremljenosti), isto bi se procjenjivalo nakon provedene prethodne stručne procjene u suradnji s roditeljima te sukladno mogućnostima pružatelja usluge.	Prihvaćen	Prihvaća se.

1108	Udruga udomitelja "Javor" Vukovar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 107.	<p>Poštovani, obračam vam se ispred 27 udomiteljskih obitelji naše županije, koji skrbe za 30 djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi, za 50 odraslih korisnika, starih i nemoćnih, i osoba sa intelektualnim oštećenjima. Smatramo da je čl.107 predloženog zakona u kojem se navodi da korisnicima kojima je priznata usluga boravka, ne može biti priznata usluga smještaja, loš i diskriminatoran kako za korisnike tako i za udomitelje. Poznato je da su udomitelji zapravo za svoje korisnike zamjenska obitelj, koji bi smatramo trebali imati barem približno isti status, kao i primarne obitelji. Djeca iz takvih obitelji imaju pravo na poludnevne i dnevne boravke. Naglašavamo da prema čl.50 zakona o udomiteljstvu udomitelji daju uslugu smještaja, prehrane, brige o zdravlju, održavanju higijene korisnika i prostora i sve drugo baš kao udrugim obiteljima. Jasno je da udomitelji mahom sa srednjoškolskim ili osnovnim obrazovanjem nemaju potrebna znanja i vještine a ni vrijeme, za organiziranje i provođenje aktivnosti za koje su potrebni stručni radnici. Naglašavamo da prema zakonu o udomiteljstvu čl.50st.2 udomitelji su dužni poticati korisnika na radno okupacijske aktivnosti a samim time i uključivati korisnika u život lok. zajednice. Sve ovo odavno je prepoznato od nekih centara i puno korisnika uključeno je u poludnevne i dnevne boravke a iskustva su vrlo pozitivna, ako oстане ova odredba na snazi, biti će to velika nepravda prije svega prema samim korisnicima i dovest će mnoge udomitelje u probleme, jer korisnici koji su imali ovakve aktivnosti, daleko su bolje funkcionirali u obiteljima i bila je to i najbolja prevencija mogućeg nasilja i drugih problema. Mi udomitelji još želimo dodati, ako se gleda financijski aspekt, nemamo ništa proti, da nam se odredi participacija za boravak, kao i primarnim obiteljima.</p>	Nije prihvaćen	Korisnicima smještenim u udomiteljskim obiteljima dostupne su druge usluge.
1109	Centar za inkluziju i podršku u zajednici	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 107.	Nastavno na odjeljak 14. smatramo da se novim zakonom treba izmijeniti naziv usluge na način da ista glasi "stanovanje uz podršku", a što u puno boljoj mjeri opisuje samu socijalnu uslugu.	Nije prihvaćen	Člankom 108. st.1. definirana je usluga organiziranog stanovanja iz koje nesporno proizlazi da je riječ o stanovanju uz podršku

1110	Marija Alfirev	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 108.	Socijalna usluga "stanovanja uz podršku" nažalost nije ostvarila svoj puni potencijal iako je svojedobno najavljivana kao alternativa institucionalnom sriještaju, odnosno potpora deinstitutionalizaciji prije svega osoba s invaliditetom. Brojni su razlozi tome, a posljednjih godina prisutno je i svojevrsno zanemarivanje tog procesa od strane predlagatelja zakona kada su u pitanju osobe s većim teškoćama i davanje prednosti drugim korisničkim skupinama te proširivanjem prava na ovu uslugu i drugim korisničkim skupinama. Predlagatelj zakona najavljuje novu metodologiju za utvrđivanje cijena socijalnih usluga koja bi trebala utvrditi stvarne troškove i stvarne potrebe. Budući je pravilnik usvojen ostaje nam sačekati provedbu istog i vidjeti hoće li ta metodologija dovesti do povećanja kvalitete socijalne usluge "stanovanja uz podršku".	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1111	Marija Alfirev	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 108.	Promijeniti naziv socijalne usluge. Umjesto "organizirano stanovanje" upotrijebiti naziv "stanovanje uz podršku". Obrazloženje: Naziv "stanovanje uz podršku" bliži je definiciji ove socijalne usluge i kao takav široko prepoznatljiv, jasan, te podržava načelo uključenosti korisnika u život zajednice. Napomena: U cijelom tekstu nacрта zakona provesti korekciju naziva. Centar za socijalnu inkluziju Šibenik	Nije prihvaćen	Člankom 108. st.1. definirana je usluga organiziranog stanovanja iz koje nesporno proizlazi da je riječ o stanovanju uz podršku.
1112	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 108.	(3) U jednoj stambenoj jedinici može se pružiti socijalna usluga za najviše osam korisnika. Predlažem da u jednoj stambenoj jedinici može pružiti socijalna usluga za najviše 5 korisnika jer to je onda više funkcionalnija zajednica i sa korisnicima se može puno više napraviti.	Nije prihvaćen	Ne prihvaća se, jer i 5 korisnika označava skupinu, a znatno poskupljuje uslugu.

1113	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 108.	Članak 108. i 109. Iznenaduje ovim Nacrtom prijedloga Zakona predviđena usluga organiziranog stanovanja za cijeli niz kategorija korisnika sustava socijalne skrbi, kada znamo da je proces transformacije domova socijalne skrbi za smještaj osoba s invaliditetom i njihovo usmjeravanja na usluge organiziranog stanovanja započeo još 2010. godine gotovo obustavljen, odnosno do danas je polučio gotovo neznatne rezultate. Na smještaju u domovima i drugim srodnim oblicima smještaja i dalje se nalaze tisuće osoba koji su zbog nedostatka izvaninstitucionalnih usluga prisiljeni živjeti u ustanovi. Propali proces deinstitucionalizacije ove jedne kategorije korisnika socijalne skrbi stoga ostavlja sumnju u provođenje u život ovako ambicioznog zakonskog teksta. Potrebno je predvidjeti da se usluga organizirano stanovanje (stanovanja uz podršku) pruža i u domu korisnika. Naime, izvjestan broj osoba s invaliditetom posjeduje vlastite nekretnine u kojima žele ostati, ali im je potrebna podrška. Širenju pružatelja usluge organiziranog stanovanja često puta je zapreka upravo nedostatak raspoloživih stambenih jedinica, te bi se na predloženi način, korištenjem vlastitih nekretnina, mogla djelomično otkloniti.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1114	DANIJELA VARGA LJUBIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 109.	Izostavljene su odrasle osobe s invaliditetom.	Nije prihvaćen	U točki 4. navode se i osobe s invaliditetom.
1115	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 109.	Čl. 109. St. 6-11. Nisu definirani uvjeti za ostvarivanje ove usluge,. Potrebno je propisati svrhu, nositelje , opseg i trajanje usluge za pojedine korisničke skupine.	Nije prihvaćen	Svrha je propisana u članku 108. st.1., nositelji u članku 110., a detaljnija razrada bit će propisana provedbenim propisom.
1116	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 109.	Čl. 109. St. 6-11. Nisu definirani uvjeti za ostvarivanje ove usluge,. Potrebno je propisati svrhu, nositelje , opseg i trajanje usluge za pojedine korisničke skupine.	Nije prihvaćen	Svrha je propisana u članku 108. st.1., nositelji u članku 110., a detaljnija razrada bit će propisana provedbenim propisom.
1117	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 109.	Čl. 109. St. 6-11. Nisu definirani uvjeti za ostvarivanje ove usluge,. Potrebno je propisati svrhu, nositelje , opseg i trajanje usluge za pojedine korisničke skupine.	Nije prihvaćen	Svrha je propisana u članku 108. st.1., nositelji u članku 110., a detaljnija razrada bit će propisana provedbenim propisom.

1118	PGP Sisak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 109.	Čl. 109 st.1 toč.3 treba glasiti: „djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva“ Dodati novu točku 12: „osobi bez državljanstva“. Naima, Konvencija o pravnom položaju osoba bez državljanstva iz 1954.g. propisuje kako će države ugovornice osobama bez državljanstva koje zakonito borave na njihovom državnom području, osigurati najbolje moguće postupanje, u svakom slučaju ne nepovoljnije od onog koje se općenito pruža strancima u istim okolnostima.	Nije prihvaćen	Odrasla osoba bez državljanstva ne mora biti korisnik usluga socijalne skrbi.
1119	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 109.	Predlažemo da se točka 9. izmijeni i da sada glasi: 9) osoba starije životne dobi žrtva nasilja, te žrtva obiteljskog nasilja	Nije prihvaćen	Člankom 109. t.9 obuhvaćene su sve žrtve obiteljskog nasilja, te nije potrebno isticati osobe starije životne dobi, a žrtva nasilja ne mora biti korisnik socijalnih usluga.
1120	Katarina Opacić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	Potrebno je u članku 15. objasniti pojam psihosocijalne rehabilitacije koja se navodi kao sadržaj usluge smještaja. Čl. 111. st. 1. Smatramo da umjesto „zadovoljavanje životnih potreba“ treba stajati „zadovoljavanje osnovnih životnih potreba“, jer je to pojam koji je definiran u čl. 15. t. 15 Nacrta. Čl. 111. st. 2. Propisuje što obuhvaća usluga smještaja, Smatramo da je tu potrebno navesti odjeću i obuću te higijenu.	Djelomično prihvaćen	Osnovne životne potrebe iz članka 15. t. 15. su prehrana, smještaj, odjeća i druge stvari za osobne potrebe, te se isto kao pojam prihvaća. Odjeća, obuća i higijena mogu se uklopiti u „druge stvari za osobnu potrebu“ Detaljnija razrada uvjeta bit će propisana provedbenim propisom.
1121	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	Potrebno je u članku 15. objasniti pojam psihosocijalne rehabilitacije koja se navodi kao sadržaj usluge smještaja. Čl. 111. st. 1. Smatramo da umjesto „zadovoljavanje životnih potreba“ treba stajati „zadovoljavanje osnovnih životnih potreba“, jer je to pojam koji je definiran u čl. 15. t. 15 Nacrta. Čl. 111. st. 2. Propisuje što obuhvaća usluga smještaja, Smatramo da je tu	Djelomično prihvaćen	Osnovne životne potrebe iz članka 15. t. 15. su prehrana, smještaj, odjeća i druge stvari za osobne potrebe, te se isto kao pojam prihvaća. Odjeća, obuća i higijena mogu se uklopiti u „druge stvari za osobnu potrebu“ Detaljnija razrada uvjeta bit će propisana provedbenim propisom.

1122	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	Kao što je ranije komentirano u prijedlogu zakona u dijelu u kojem se nabrajaju socijalne usluge - zakon kao socijalnu uslugu ne predviđa - sklonište. AŽKZ preko 30 godina ima izvaninstitucionalno autonomno žensko sklonište za žene žrtve rodno uvjetovanog nasilja i njihovu djecu, a sklonište nema dodirnih točaka sa smještajem iz čl. 111. Stoga je zakon potrebno doraditi.	Nije prihvaćen	Smještaj u skloništu nije predmet uređenja ovoga Zakona, jer se ne radi o usluzi u sustavu socijalne skrbi.
1123	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	Potrebno je u članku 15. objasniti pojam psihosocijalne rehabilitacije koja se navodi kao sadržaj usluge smještaja.	Nije prihvaćen	Detaljnija razrada uvjeta bit će propisana provedbenim propisom.
1124	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	Nije jasno razgraničenje između usluge smještaja koja se u članku 111. definira kao usluga kojom se korisniku tijekom duljeg vremenskog razdoblja osigurava smještaj, a potom se u sljedećim člancima opisuju različite vrste privremenog smještaja, dok se raniji pojam "dugotrajnog smještaja" ne spominje u ovom prijedlogu. Praksa pokazuje da su većina djece na dugotrajnom smještaju, usprkos svim nastojanjima da se ona posvoje. Postoje djeca koja imaju roditelje s nedostatnim roditeljskim kompetencijama uslijed mentalnog oštećenja, bolesti i sl., ali ih roditelji vole i kontaktiraju s njima, te nema elemenata za lišenje roditeljske skrbi. Smještaj te djece je neophodan radi njihova uspješnog završetka školovanja nakon čega se vraćaju u roditeljski dom. Ili se roditelji ipak lišavaju roditeljske skrbi, a djeca spadaju u teže posvojivu djecu te ostaju na dugotrajnom smještaju.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga zakona.
1125	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	Nacrt odvaja institut smještaja iz članka 111. od „privremenog smještaja“ (članak 114.) od instituta „privremenog smještaja u kriznim situacijama „ (članak 115.), koji se odnosi na žrtve obiteljskog nasilja i/ili trgovine ljudima“, što je opet različito od instituta „privremenog smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa“ (članak 117.) i opet različito od instituta „privremenog smještaja radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana“ (članak 118.), te konačno različito od instituta „privremenog smještaja u drugim slučajevima „ (članak 119.)	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga zakona.
			Dakle, pored i nezavisnog		

osnovnog instituta smještaja iz članka 111. kojim se korisniku osigurava usluga smještaja, te intenzivne skrbi i zadovoljavanje životnih potreba kada to nije moguće u obitelji (stanovanje, prehrana, njega, briga o zdravlju, usluge socijalnog rada, psihosocijalna rehabilitacija, fizikalna terapija, radna terapija, radne aktivnosti, aktivno provođenje vremena ili odgoj i obrazovanje u skladu sa potrebama i izborom korisnika), postoji i cijeli niz drugih usluga privremenog smještaja za pojedine korisnike iz članaka 114. do 119. Zakona, među kojima privremeni smještaj u kriznim situacijama (za žrtve obiteljskog nasilja i trgovine ljudima), a radi se o skupini korisnika koja nas ovdje najviše zanima i čijim potrebama se naša Udruga bavi.

Stoga je potrebno jasnije razgraničiti (u cijelom prijedlogu zakonskog teksta) u onim dijelovima u kojima se govori o smještaju da li se radi isključivo o institutu smještaja iz članka 111. ili i o svim drugim institutima smještaja, odnosno privremenog smještaja koji prema članku 111. predstavljaju također smještaj.

Naime, ukoliko do takvog razgraničenja ne dođe, može doći do nejasnoća u tumačenju propisa i nejednakosti, odnosno do nepravde u praksi primjene propisa.

Primjerice, člankom 302. propisano je pravo Republike Hrvatske na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja u slučaju smrti korisnika te pravo na naknadu počinjene štete. Zabilježbom tražbine osigurava se naplata isplaćenih sredstava i naknada štete. Propisuje se da se upis zabilježbe vrši na prijedlog državnog odvjetništva, a na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava te da se briše na temelju

ustrojstvene jedinice Zavoda kad se izvrši naplata tražbine ili otpiše dug., tako proizlazi iz komentara prijedloga ove odredbe.

U svjetlu problematiziranog pitanja nedovoljne razgraničenosti poima

			<p>„smještaja“ od „privremenog smještaja u kriznim situacijama“ (i svih drugih vidova privremenog smještaja) problematizira se pitanje da li će žrtve nasilja biti u situaciji da moraju vraćati troškove usluge smještaja u sklonište/sigurnu kuću, jer se radi o troškovima privremenog smještaja u kriznim situacijama, a koji je jedna vrsta instituta „smještaja“ iz članka 111.</p> <p>Ne vjerujemo da je predlagatelj zakona imao intenciju obvezati žrtve obiteljskog nasilja da vraćaju troškove smještaja, ali na ovaj način to one jesu u obvezi. Stoga se predlaže ovu odredbu preformulirati na jasniji način. Ova ista primjedba navedena je i uz članak 302.</p> <p>Stoga, mišljenja smo da bi odredbe o SMJEŠTAJU trebale biti nomotehnički uređene na način da se točno odvoje/razvrstaju pojedine vrste smještaja (trajnog ili privremenog), da ne bi dolazilo do nejasnoća u praksi.</p>		
1126	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	<p>Članci 111. do 119. su nomotehnički neprecizno sastavljene i zbunjuju.</p> <p>Naime, za pojam „SMJEŠTAJA“ u nomotehničkom smislu, osnovna je odredba iz članka 111. (napisana velikim fontom ispod Glave 15.) iz čega se zaključuje da se u ovoj Glavi 15. nalaze sve odredbe u vezi pojma i vrste smještaja. Na to ukazuje i činjenica da se slijedeća Glava 16. odnosi na troškove smještaja, dakle, sve o vrstama smještaja treba se nalaziti u Glavi 15.</p> <p>Nomotehnički, u članku 111. se normira što čini uslugu smještaja općenito, a tek se u stavku 4. propisuje da se smještaj može priznati tijekom pet dana u tjednu, odnosno kao privremeni smještaj.</p>	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.

1127	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	<p>Potrebno je u članku 15. objasniti pojam psihosocijalne rehabilitacije koja se navodi kao sadržaj usluge smještaja.</p> <p>Čl. 111. st. 1. Smatramo da umjesto „zadovoljavanje životnih potreba“ treba stajati „zadovoljavanje osnovnih životnih potreba“, jer je to pojam koji je definiran u čl. 15. t. 15. Nacrta.</p> <p>Čl. 111. st. 2. Propisuje što obuhvaća usluga smještaja, Smatramo da je tu potrebno navesti odjeću i obuću te higijenu.</p>	Djelomično prihvaćen	Osnovne životne potrebe iz članka 15. t. 15. su prehrana, smještaj, odjeća i druge stvari za osobne potrebe, te se isto kao pojam prihvaća. Odjeća, obuća i higijena mogu se uklopiti u „druge stvari za osobnu potrebu“ Detaljnija razrada uvjeta bit će propisana provedbenim propisom.
1128	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	<p>Potrebno je u članku 15. objasniti pojam psihosocijalne rehabilitacije koja se navodi kao sadržaj usluge smještaja.</p> <p>Čl. 111. st. 1. Smatramo da umjesto „zadovoljavanje životnih potreba“ treba stajati „zadovoljavanje osnovnih životnih potreba“, jer je to pojam koji je definiran u čl. 15. t. 15. Nacrta.</p> <p>Čl. 111. st. 2. Propisuje što obuhvaća usluga smještaja, Smatramo da je tu potrebno navesti odjeću i obuću te higijenu.</p>	Djelomično prihvaćen	Osnovne životne potrebe iz članka 15. t. 15. su prehrana, smještaj, odjeća i druge stvari za osobne potrebe, te se isto kao pojam prihvaća. Odjeća, obuća i higijena mogu se uklopiti u „druge stvari za osobnu potrebu“ Detaljnija razrada uvjeta bit će propisana provedbenim propisom.
1129	ANITA BARIŠIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	U čl. 111. st. 3. dovoljno je jednom definirati pripremu korisnika za smještaj u udomiteljsku obitelj (ne dva puta konstatirati kao što se sada navodi udomiteljsku obitelj, jer i povratak u udomiteljsku obitelj je ponovno smještaj u udomiteljsku obitelj)	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen.
1130	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 111.	Potrebno je u članku 15. objasniti pojam psihosocijalne rehabilitacije koja se navodi kao sadržaj usluge smještaja.	Nije prihvaćen	Detaljnija razrada uvjeta bit će propisana provedbenim propisom.
1131	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 112.	<p>Članak 112. Stavak 1.</p> <p>Predlažemo da se u stavku 1. dodaju i tražitelji međunarodne zaštite za koje se procijeni da imaju postupovna i prihvatna jamstva, odnosno da su uključeni u ranjive skupine međunarodnoj i privremenoj zaštiti (ZMPZ) i to bez obzira na to što na području RH nemaju stalni boravak ili prebivalište.</p> <p>Ohrabroženje</p> <p>Člankom 19. Nacrta Prijedloga propisano je da se naknade i</p>	Nije prihvaćen	<p>Komentar se ne prihvaća. Člankom 52. Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti propisana su prava tražitelja međunarodne zaštite. Ukoliko je nužno navednima priznati pravo na smještaj u sustavu socijalne skrbi tada su oni obuhvaćeni</p> <p>nema potrebe navoditi jer se njima priznaje privremeni smještaj u kriznim situacijama.</p>

usluge u sustavu socijalne skrbi, pod uvjetima propisanim ZOSS mogu priznati ili odobriti hrvatskom državljaninu s prebivalištem u RH te strancu i osobi bez državljanstva sa stalnim boravkom u RH. Stranac pod supsidijarnom zaštitom, azilant i članovi njihove obitelji koji zakonito borave u RH i stranac s utvrđenim statusom žrtve trgovanja ljudima mogu ostvariti naknade i usluge u slučajevima i pod uvjetima propisanim ovim zakonom i posebnim propisom. Iznimno, druge osobe mogu ostvariti pravo na jednokratnu naknadu i pravo na uslugu privremenog smještaja pod uvjetima ovog zakona, ako to zahtijevaju životne okolnosti u kojima su se našle.

Člankom 111. propisano je kako je smještaj usluga kojom se korisniku tijekom duljeg vremenskog razdoblja osigurava intenzivna skrb i zadovoljavanje životnih potreba kada to nije moguće osigurati u obitelji i pružanjem drugih socijalnih usluga te da se pravo na uslugu smještaja može priznati i kao privremeni smještaj.

Dodatno člankom 112. propisuje se kako se pravo na uslugu smještaja priznaje djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi i mlađoj punoljetnoj osobi, djetetu s teškoćama u razvoju, osobama s invaliditetom, funkcionalno ovisnim osobama starije životne dobi, teško bolesnoj odrasloj osobi kojoj je zbog promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe ili osobi potpuno nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih prava iz socijalne skrbi ili na drugi način.

S druge strane, prošireni su korisnici prava na privremeni smještaj u kriznim situacijama te ga ostvaruju i djeca bez odgovarajuće roditeljske skrbi, djeca ili mlađe punoljetne osobe s problemima u ponašanju, djeca koja se zateknu u skitnji, djeca bez pratnje strani državljanin ili bez državljanstva, djeca o kojima se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća, djeca smještena u udomitelisku obitelji

kojima su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju, trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nemaju stan, odnosno nemaju osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne mogu ostati s djetetom u obitelji, žrtve obiteljskog nasilja, žrtve trgovanja ljudima, odrasle osobe koje se zateknu izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koje nemaju prebivalište ili boravište i nisu u stanju brinuti o sebi, odrasle osobe kojima je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili beskućniku.

Na ovaj način nije dovoljno jasno može li se usluga smještaja, pa makar i onog privremenog, priznati ranjivim skupina tražitelja međunarodne zaštite. Naime, ZMPZ-om kao ranjive definirane su sljedeće skupine: osobe lišene poslovne sposobnosti, djeca bez pratnje, starije i nemoćne, teško bolesne osobe, osobe s invaliditetom, trudnice, samohrani roditelji s maloljetnom djecom, osobe s duševnim smetnjama te žrtve trgovanja ljudima, žrtve mučenja, silovanja ili drugog psihičkog, fizičkog i spolnog nasilja, kao što su žrtve sakaćenja spolnih organa. Odnosno ZMPZ-om propisano je da je svim osobama s posebnim prihvatnim i postupovnim jamstvima potrebno osigurati odgovarajuću potporu obzirom da zbog osobnih okolnosti nisu u potpunosti sposobni ostvarivati prava i obveze. Ta prihvatna jamstva u nekim slučajevima nije moguće osigurati u prihvatilištima za tražitelje međunarodne zaštite već upravo u okviru socijalne usluge smještaja (institucionalne ili izvaninstitucionalne skrbi), pa je stoga predložena dopuna članka 112.

Članak 112.
Stavak 2.

Dozvoliti...
smještaja moći priznati i osobi koja je pokrenula postupak za raskid, utvrđivanje ništetnosti ili poništenje ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju, čime je prihvaćena preporuka iz Izvješća pučke pravobraniteljice za 2017. godinu da se starijim osobama

			koje su radi neispunjenja obveze pokrenule sudske postupke za raskid ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju, omogućiti ostvarivanje prava iz socijalne skrbi.		
1132	ANITA BARIŠIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 112.	U čl. 112. ne navode se sve korisničke skupine, a koje su kasnije definirane kao one koje mogu ostvariti pravo na privremeni smještaj npr. trudnice i beskućnici.	Nije prihvaćen	Trudnicama i beskućnicima priznaje se samo privremeni smještaj u kriznim situacijama, te su tamo i navedeni kao korisnici.
1133	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 112.	<p>Predlažemo da se stavak 1. izmijeni i da sada glasi:</p> <p>(1) Pravo na uslugu smještaja priznaje se:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi i mlađoj punoljetnoj osobi 2. djetetu s teškoćama u razvoju 3. osobi s invaliditetom 4. funkcionalno ovisnoj osobi starije životne dobi 5. osoba starije životne dobi žrtva nasilja 6. teško bolesnoj odrasloj osobi kojoj je zbog promjena u zdravstvenom stanju prijeko potrebna stalna pomoć i njega druge osobe ili 7. osobi potpuno nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih prava iz socijalne skrbi ili na drugi način. 	Nije prihvaćen	Žrtve nasilja u nacrtu su navedeni kao korisnici privremenog smještaja u kriznim situacijama

1134	Sindikat umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 115.	<p>Predlažemo da se stavak 2. izmijeni i da sada glasi: (2) Pravo na uslugu privremenog smještaja u kriznim situacijama priznaje se:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi 2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju 3. djetetu koje se zatekne u skitnji 4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva 5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća 6. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju 7. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji 8. žrtvi obiteljskog nasilja 9. starijoj osobi žrtvi nasilja 10. žrtvi trgovanja ljudima 11. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti o sebi 12. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život uslijed bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili 13. beskućniku. 	Nije prihvaćen	Žrtve obiteljskog nasilja su i starije osobe, pa ih nije potrebno posebno izdvojiti, a općenito žrtve nasilja, ne moraju biti korisnici socijalnih usluga
------	---------------------------------	--	--	----------------	---

1135	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 116.	<p>trajanje ali i sam termin "smještaj u kriznim situacijama" je vrlo nejasan. Koje bi to dijete moglo biti smješteno na 6 mjeseci u nekoj obitelji i kuda bi trebalo biti premješteno? Smještajem izvan vlastite obitelji djeci i mladima se ne osigurava samo "stan i hrana", već uvjeti za normalan rast i razvoj i razvoj privrženosti. Premještanjem nakon 6 mjeseci ili godine dana korisnicima se šalje poruka o nestalnosti, kidaju se novoformirane veze i stvaraju pretpostavke za kasnije poteškoće u formiranju socijalnih odnosa i povjerenja prema sustavu, odraslima i sl. I kako bi se to u 6 mjeseci mogli stvoriti uvjeti uz obitelji za koju je došlo do toga da dijete mora biti izdvojeno? Kojim točno uslugama, mjerama i tretmanima? ILi - što bi žrtva obiteljskog nasilja mogla sve odraditi da može sebe i mladu djecu voditi u sigurnost van doma za žrtve nasilja? Kupiti stan/kuću i opremiti ih? Pronaći zaposlenje? Oporaviti se od dugogodišnjeg zlostavljanja? Kojim točno postupkom? Ovo nedostaje u ovom inače neobičnom zakonskom rješenju.....</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Dijete se žurno izdvaja (bez odgode) dok mu se ne pronađe trajnije rješenje. Takav privremeni smještaj trebao bi trajati vrlo kratko, samo dok se ne pronađe odgovarajuće rješenje. Ograničenje se odnosi na gornju granicu.
1136	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 116.	<p>Privremeni smještaj za žrtvu rodno uvjetovanog nasilja ne može biti ograničen na rok od godinu dana. Radi se o prenošenju roka iz prijašnjih zakona, no u ranijem razdoblju sudski su se postupci također završavali u kraćem razdoblju. Danas žene žrtve obiteljskog nasilja privremene mjere znaju čekati po pola godine, a sudske odluke do tri i više godina. Tako da, ograničavanje na rok od godinu dana nema nikakvog racionalnog opravdanja. Privremeni smještaj treba trajati onoliko dugo koliko traje krizna situacija za žrtvu, pa ako ta krizna situacija traje dulje od godinu dana jer žrtva ima rasprave i potrebna je asistencija pravosudne policije, tada joj mora biti dostupno i sklonište.</p>	Nije prihvaćen	Komentar se ne prihvaća jer nakon roka od godinu dana žrtava nasilja u obitelji bi se trebala integrirati u život zajednice. Napominjemo da ukoliko je potrebno stambeno zbrinuti žrtvu obiteljskog nasilja nakon što završi privremeni smještaj u kriznim situacijama, žrtva obiteljskog nasilja ima prednost pri stambenom zbrinjavanju sukladno Zakonu o stambenom zbrinjavanju na potpomognutim područjima („Narodne novine“ br.106/18, 98/19).

1137	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 116.	<p>trajanje ali i sam termin "smještaj u kriznim situacijama " je vrlo nejasan. Koje bi to dijete moglo biti smješteno na 6 mjeseci u nekoj obitelji i kuda bi trebalo biti premješteno? Smještajem izvan vlastite obitelji djeci i mladima se ne osigurava samo "stan i hrana", već uvjeti za normalan rast i razvoj i razvoj privrženosti. Premještanjem nakon 6 mjeseci ili godine dana korisnicima se šalje poruka o nestalnosti, kidaju se novoformirane veze i stvaraju pretpostavke za kasnije poteškoće u formiranju socijalnih odnosa i povjerenja prema sustavu, odraslima i sl. I kako bi se to u 6 mjeseci mogli stvoriti uvjeti uz obitelji za koju je došlo do toga da dijete mora biti izdvojeno? Kojim točno uslugama, mjerama i tretmanima? ILi - što bi žrtva obiteljskog nasilja mogla sve odraditi da može sebe i mlđb. djecu voditi u sigurnost van doma za žrtve nasilja? Kupiti stan/kuću i opremiti ih? Pronaći zaposlenje? Oporaviti se od dugogodišnjeg zlostavljanja? Kojim točno postupkom? Ovo nedostaje u ovom inače neobičnom zakonskom rješenju.....</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Dijete se žurno izdvaja (bez odgode) dok mu se ne pronade trajnije rješenje. takav privremeni smještaj trebao bi trajati vrlo kratko, samo dok se ne pronade odgovarajuće rješenje. Ograničenje se odnosi na gornju granicu.
1138	PGP Sisak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 116.	<p>U čl. 116 st. 2 treba dodati točku 8 koja glasi: „djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva" Upravo jer je riječ o ranjivoj kategoriji djece koja su zaštićena Konvencijom o pravima djeteta UN-a. Stručni radnik/ici CZSS-a u suradnji s posebnim skrbnikom procjenjuje najprimjereniji oblik smještaja temeljem provedene početne procjene potreba u skladu s načelom dobrobiti djeteta i njegovim potrebama sukladno Protokolu o postupanju prema djeci bez pratnje. Predmetni Protokol nastoji uspostaviti čvrst i učinkovit nacionalni sustav u postupcima prema djeci koja su bez pratnje. Postupanje prema djetetu temelji se na ključnim načelima Konvencije o pravima djeteta: • zaštita dobrobiti djeteta, • diskriminacija, • pravo na sigurnost i razvoj.</p>	Nije prihvaćen	Djeca bez pratnje obuhvaćena su člankom 119.

1139	Sindikat umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 116.	<p>Predlažemo da se stavak 2. izmijeni i da sada glasi:</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, usluga privremenog smještaja u kriznim situacijama može trajati do godinu dana ako se radi o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi 2. djetetu o kojem roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedaća 3. djetetu smještenom u udomiteljsku obitelj kojemu su potrebne tretmanske ili zdravstvene usluge koje nisu dostupne udomitelju 4. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana, koji nema stan, odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog poremećenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji 5. osobi starije životne dobi žrtvi nasilja 6. žrtvi obiteljskog nasilja 7. žrtvi trgovanja ljudima ili 8. beskućniku. 	Nije prihvaćen	Žrtve obiteljskog nasilja su i starije osobe, pa ih nije potrebno posebno izdvojiti, a općenito žrtve nasilja, ne moraju biti korisnici socijalnih usluga
1140	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 117.	<p>Dodati da se priznaje i tjelesno funkcionalno neovisnoj osobi starije životne dobi kao kod organiziranog stanovanja. Postavlja se pitanje što s psihosocijalnom rehabilitacijom starijih osoba (zakon ih definira iznad 65 godina života), u nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške i smještaja. Potrebe postoje i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida (kasnije oslijepljele osobe). Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe.</p>	Nije prihvaćen	Navedeno je potrebno riješiti izmjenama/usklađivanjem propisa koji reguliraju područje vještačenja.

1141	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 117.	Dodati da se priznaje i tjelesno funkcionalno neovisnoj osobi starije životne dobi kao kod organiziranog stanovanja. Postavlja se pitanje što s psihosocijalnom rehabilitacijom starijih osoba (zakon ih definira iznad 65 godina života), u nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške i smještaja. Potrebe postoje i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida (kasnije oslijepljele osobe). Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe.	Nije prihvaćen	Navedeno je potrebno riješiti izmjenama/usklađivanjem propisa koji reguliraju područje vještačenja.
1142	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 117.	U članku 117. stavku 2. umjesto „najdulje do 15 dana „ treba stajati „do 30 dana“ Obrazloženje: lako nije moguće predvidjeti trajanje ipak bi vremenski okvir trebao biti duži od onog koji je predložen u Nacrtu	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1143	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 117.	Dodati da se priznaje i tjelesno funkcionalno neovisnoj osobi starije životne dobi kao kod organiziranog stanovanja. Postavlja se pitanje što s psihosocijalnom rehabilitacijom starijih osoba (zakon ih definira iznad 65 godina života), u nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške i smještaja. Potrebe postoje i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida (kasnije oslijepljele osobe). Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe.	Nije prihvaćen	Navedeno je potrebno riješiti izmjenama/usklađivanjem propisa koji reguliraju područje vještačenja.

1144	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 117.	Dodati da se priznaje i tjelesno funkcionalno neovisnoj osobi starije životne dobi kao kod organiziranog stanovanja. Postavlja se pitanje što s psihosocijalnom rehabilitacijom starijih osoba (zakon ih definira iznad 65 godina života), u nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške i smještaja. Potrebe postoje i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida (kasnije oslijepljele osobe). Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe.	Nije prihvaćen	Navedeno je potrebno riješiti izmjenama/usklađivanjem propisa koji reguliraju područje vještačenja.
1145	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 117.	Dodati da se privremeni smještaj priznaje i tjelesno funkcionalno neovisnoj osobi starije životne dobi kao kod organiziranog stanovanja. Postavlja se pitanje što s psihosocijalnom rehabilitacijom starijih osoba (zakon ih definira iznad 65 godina života), u nalazu tijela vještačenja utvrđuje se da za takve osobe ne postoji potreba individualnog rada u provođenju psihosocijalne rehabilitacije što je onemogućavalo priznavanje usluge psihosocijalne podrške i smještaja. Potrebe postoje i zahtjevi za provođenje programa psihosocijalne rehabilitacije radi oštećenja vida (kasnije oslijepljele osobe). Radi se o vitalnim osobama koje ne žele biti stare i nemoćne samo zato jer su navršile 65 godina života te se žele osamostaliti i u što većoj mjeri zadovoljavati svoje potrebe.	Nije prihvaćen	Navedeno je potrebno riješiti izmjenama/usklađivanjem propisa koji reguliraju područje vještačenja.
1146	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 118.	Članak 118. stavak 2. se mijenja i glasi: "(2) Privremeni smještaj radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana traje dok traje potreba."	Nije prihvaćen	Svrha bi trebala biti ispunjena u roku od najdulje 3 godine.

1147	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 118.	Članak 118. stavak 2. se mijenja i glasi: "(2) Privremni smještaj radi provođenja kraćih psihosocijalnih tretmana traje dok traje potreba." Naime, predoženo trajanje od najdulje tri godine nije svrhovito i opravdano. Npr. dječak s problemima u ponašanju se smjesti prilikom polaska u srednju školu i u 4.razredu se po toj odredbi mora vratiti kući, te zatim ne završava srednju školu i započinje ponovno s vršenjem kaznenih djela. U njega je država uložila tri godine rehabilitacije i ogromna sredstva, da bi se zbog te odredbe sve postignuto urušilo.	Nije prihvaćen	Svrha bi trebala biti ispunjena u roku od najdulje 3 godine.
1148	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 120.	Ideja o određivanju cijena usluga nije nova, molim da se provjere prethodna rješenja i razlozi iz kojih nisu zaživjela u praksi te se sustav počeo snalaziti "uputnicama, preporukama i sl.". Također, potrebno je utvrditi metodologiju i cijenu za pružatelje u mreži (sustav, ustanove kao i organizacije civilnog društva) - Iz državnog proračuna i fondova EU financiraju se projekti OCD-a koji obuhvaćaju često i manji broj korisnika (nego li ustanove) te se financiraju usluge koje u praksi ne donose korist korisnicima. Potrebno je ujednačiti uvjete/cijenik/kapacitete za sve pružatelje usluga.	Nije prihvaćen	Nije prihvaćeno jer pružatelji usluga koji nisu u mreži mogu samostalno na tržištu formirati cijenu usluge.
1149	IGOR RUŽIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 120.	Poštovani, kao predsjednik Udruge za autizam - Zagreb (UAZ), još uvijek nažalost jedine organizacije civilnog društva koja pruža socijalnu uslugu organiziranog stanovanja za odrasle osobe s poremećajem iz spektra autizma (PSA), prisiljen sam reagirati na ovaj zakonski Prijedlog. Razlog je neusklađenost glavarine u institucijskoj i izvaninstitucijskoj skrbi, točnije činjenica da se u Prijedlogu taj problem zaobilazi točkom 4 članka 120, što ostavlja mogućnost da spomenuta neravnopravnost ostaje na snazi koliko god to pojedini ministar ili ministrica kojeg put deinstitutionalizacije kojim je UAZ krenuo prije dvadesetak godina, a realizirao prije jedanaest, nitko ne želi, tj. ne usudi se pratiti, jer u instituciji je smještaj osiguran, dok je na izvaninstitucijskoj vjetrometini i sudbina i svakodnevn život korisnika bitno nesigurniji.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da pravilnik iz stavka 4. ima za cilj osigurati jednaki pristup za sve pružatelje socijalnih usluga u mreži.

Razlog je, naravno, gotovo upola manja glavarina za korisnike izvaninstitucijske skrbi ovog tipa, a kojom se određuje "zadovoljenje svih potreba korisnika", bez ulaženja u detalje što to zaista znači, pogotovo za tako zahtjevne korisnike kakve su odrasle osobe s PSA. UAZ stoga smatra da bi i to pitanje trebalo biti uređeno zakonski, s jasno definiranim uslugama i njihovom cijenom, bez obzira je li riječ o institucijskom ili izvaninstitucijskom pružatelju. Također, smatramo da i glavarina u takvim slučajevima treba biti Zakonom definirana, na način kako su to i druga primanja osoba s invaliditetom (preko osonovice, medijana prosječne plaće, vezano uz euro, kanadski dolar ili indijsku rupiju, svedjedno), kako bi se osigurala mogućnost za proces deinstitucionalizacije koja ne ovisi samo o deinstitucionalizirajućoj želji (ili naredbi odozgo) samih institucija, nego ostavlja i udruagama i drugim organizacijama manevarski prostor da se socijalna skrb misli, strukturira i operacionalizira na način koji korisnike, a ne instituciju, sustav ili zaposlenike sustava, stavlja u prvi plan.
Pozdrav,
Igor Ružić
predsjednik Udruge za autizam - Zagreb

1150	Krapinsko-zagorska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 120.	Cijenu usluge, kao i metodologiju za utvrđivanje cijena socijalnih usluga potrebno je utvrditi i za pružatelje koji nisu u mreži.	Nije prihvaćen	Nije prihvaćeno jer pružatelji usluga koji nisu u mreži mogu samostalno na tržištu formirati cijenu usluge.
1151	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 120.	Ideja o određivanju cijena usluga nije nova, molim da se provjere prethodna rješenja i razlozi iz kojih nisu zaživjela u praksi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1152	INES DELZOTTO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 120.	Sukladno molbi da se usluga asistivne tehnologije uvrsti u ovaj Zakon, potrebno je definirati cijenu usluga.	Nije prihvaćen	Člankom 120. Nacrta prijedloga Zakona propisan je način utvrđivanja cijene za sve vrste usluga

1153	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 121.	Ovu odredbu treba jasnije utvrditi jer postoji rizik da usluge, onim korisnicima kojima su najpotrebnije, na ovaj način postanu još manje dostupne. Potrebno je promišljati o uvođenju imovinskog cenzusa primjerice za osobe s iznadprosječnim primanjima, a koji primjerice koriste usluge tretmana u mreži pružatelja usluga (a ne primjerice privatno). Također, ovako utvrđenim odredbama radi se razlika između korisnika kojima sustav utvrdi potrebu-uputi ih pružatelju usluga i onih koji se pružatelju usluga mogu javiti samoinicijativno.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge propisat će se pravilnikom.
1154	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 121.	Smatram da ovu odredbu o plaćanju usluga treba jasnije odrediti, tko, kome, koliko i pod kojim uvjetima plaća koju uslugu i tko je oslobođen. Ovako se stječe dojam da se ili želi preslikati naplata iz sustava zdravstva ili da se želi smanjiti manipulacija sa i u sustavu, a može se govoriti i o privatizaciji usluga.	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da će pravilnikom biti detaljnije uređeno sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge.
1155	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 121.	Smatram da zakonski treba urediti jasnije tko će imati oslobođenje od plaćanja jer je za sada taj dio nejasan, podložan podzakonskim aktima i potencijalno opasan jer će građanima u ranjivom položaju smanjiti dostupnost socijalnih usluga te se na mala vrata uvodi privatizacija. Uostalom, zašto država na sebe preuzima čitav niz stručnih radnji koje plaća iz proračuna (poput različitih usluga procjena), da bi na kraju teretila korisnika za ono što mu je zapravo najpotrebnije? Kako se razlikuju ovi korisnici u odnosu na one koji mogu sklopiti ugovor sa pružateljem bez posredovanja uputnicom ili rješenjem? Predlažem da se zakonski jasno utvrde imovinski cenzusi tko bi eventualno participirao i u kojoj mjeri u socijalnim uslugama te da pritom financijski eventualno participiraju oni građani čiji su prihodi iznadprosječni (proporcionalno svojim prihodima). Nikako se građane čiji su prihodi ispod linije rizika od siromaštva ne smije teretiti da sudjeluju u plaćanju socijalnih usluga.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da će pravilnikom biti detaljnije uređeno sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge.

1156	Jelena Tutavac	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 121.	<p>Važno je zakonom definirati koje skupine korisnika i u kojim životnim situacijama su oslobođene plaćanja usluga u cijelosti ili djelomično. Takvu uslugu treba osigurati žrtvama nasilja i drugim korisnicima kada se usluga pruža kao krizna intervencija privremenog trajanja.</p> <p>Potrebno je hitno donošenje Pravilnika o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji koji bi trebao precizno propisati sve potrebno.</p> <p>Skreće se pozornost na problem sudjelovanja korisnika u plaćanju cijene usluga.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da će pravilnikom biti detaljnije uređeno sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge.
1157	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 121.	<p>Smatramo da se Zakonom treba predvidjeti podmirivanje troškova smještaja u cijelosti iz prihoda i imovine odrasle osobe, odnosno sudjelovanje obveznika uzdržavanja korisnika u cijeni smještaja.</p> <p>Kada govorimo o drugim uslugama, a obzirom da omogućavaju poboljšanje kvalitete života, funkcionalne životne i radne sposobnosti osobe, prevenciju institucionalizacije i sl., visoki udio participacije u cijeni usluge potencijalno može dovesti do izbjegavanja/odbijanja korištenja usluga. Stoga participaciju iz prihoda i imovine treba definirati samo za uslugu smještaja, a posebnim pravilnikom za druge usluge, vodeći računa da u fokusu zakonodavca bude prvenstveno načelo dostupnosti, individualnog pristupa i najboljeg interesa korisnika, a ne naplata cijene usluge.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da će pravilnikom biti detaljnije uređeno sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge.

1158	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 121.	Sudjelovanje u plaćanju socijalnih usluge ne bi smjelo biti radi toga da si sustav "naplati" usluge, već valja odrediti iznos kojim će korisnik sudjelovati u provedbi individualnog plana promjene radi preuzimanja dijela odgovornosti za to. Ovako postavljeni članci nemaju uporište u struci, već su način rješavanja vrlo osjetljivog pitanja toga da država nije spremna previše ulagati u izgradnju dobrih i dovoljnih resursa - na ovaj način dio korisnika NEĆE se koristiti uslugama koje su im namijenjene i to predstavlja strukturalno nasilje prema njima.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.
1159	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 121.	Primjedba se sastoji u tome da bi budući Zakon o socijalnoj skrbi trebao sadržavati izričitu odredbu o tome da će troškovi privremenog smještaja u kriznim situacijama žrtava obiteljskog nasilja i žrtava trgovine ljudima snositi Ministarstvo. Naime, ukoliko takva odredba ne bi bila uvrštena u tekst Zakona, moglo bi doći do kolizije propisa, i to Pravilnika koji uređuje ovo pitanje i Zakona.	Prihvaćen	Hvala na prijedlogu, prihvaća se u cijelosti.

1160 hrvatska udruga
socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 121.

Važno je zakonom definirati koje skupine korisnika i u kojim životnim situacijama su oslobođene plaćanja usluga u cijelosti ili djelomično. Takvu uslugu treba osigurati žrtvama nasilja i drugim korisnicima kada se usluga pruža kao krizna intervencija privremenog trajanja.

Nije prihvaćen

Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona

Potrebno je hitno donošenje Pravilnika o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji koji bi trebao precizno propisati sve potrebno.

Skreće se pozornost na problem sudjelovanja korisnika u plaćanju cijene usluga.

Osobe s oštećenjem vida kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije, naročito kasnije oslijepjele osobe, često odustaju od usluge privremenog smještaja iz razloga što sudjeluju u plaćanju prihodom (najčešće invalidska mirovina, plaća) te im pored toga prestaje pravo na novčanu naknadu (doplatak za pomoć i njegu ili osobna invalidnina). Upravo privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa (traje tri, šest mjeseci pa do godinu dana) osnova je za uspješnu rehabilitaciju vida jer se programi provode svakodnevno i intenzivno što je bitno za povratak osobe na rad, odnosno što samostalnijem životu u zajednicu. Nakon smještaja u pravilu se nastavlja program psihosocijalne rehabilitacije kroz uslugu psihosocijalne podrške u obitelji ili kod pružatelja usluge. Odredbe kojima osobi koja je doživjela gubitak vida oduzimamo prihod radi plaćanja cijene usluge rehabilitacije (u zdravstvu se ne pruža osim kroz odobrenje tiflo pomagala) dovode te osobe u diskriminirajući položaj za razliku od osoba s drugim vrstama oštećenja. Prijedlog je da osoba kojoj se prvi put pruža usluga radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa u trajanju do godinu, nije dužna sudjelovati u plaćanju cijene usluge.

1161	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 121.	<p>Važno je zakonom definirati koje skupine korisnika i u kojim životnim situacijama su oslobođene plaćanja usluga u cijelosti ili djelomično. Takvu uslugu treba osigurati žrtvama nasilja i drugim korisnicima kada se usluga pruža kao krizna intervencija privremenog trajanja.</p> <p>Potrebno je hitno donošenje Pravilnika o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji koji bi trebao precizno propisati sve potrebno.</p> <p>Skreće se pozornost na problem sudjelovanja korisnika u plaćanju cijene usluga.</p> <p>Osobe s oštećenjem vida kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije, naročito kasnije oslijepljene osobe, često odustaju od usluge privremenog smještaja iz razloga što sudjeluju u plaćanju prihodom (najčešće invalidska mirovina, plaća) te im pored toga prestaje pravo na novčanu naknadu (doplatak za pomoć i njegu ili osobna invalidnina). Upravo privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa (traje tri, šest mjeseci pa do godinu dana) osnova je za uspješnu rehabilitaciju vida jer se programi provode svakodnevno i intenzivno što je bitno za povratak osobe na rad, odnosno što samostalnijem životu u zajednicu. Nakon smještaja u pravilu se nastavlja program psihosocijalne rehabilitacije kroz uslugu psihosocijalne podrške u obitelji ili kod pružatelja usluge. Odredbe kojima osobi koja je doživjela gubitak vida oduzimamo prihod radi plaćanja cijene usluge rehabilitacije (u zdravstvu se ne pruža osim kroz odobrenje tiflo pomagala) dovode te osobe u diskriminirajući položaj za razliku od osoba s drugim vrstama oštećenja.</p>	Nije prihvaćen	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zako-na.
			<p>Prijedlog je da osoba koja se provodenja kratkih rehabilitacijskih programa u trajanju do godinu, nije dužna sudjelovati u plaćanju cijene usluge.</p>		

1162	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Hitno donošenje Pravilnika o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji koji bi trebao precizno propisati sve potrebno.</p> <p>Predlažem dodati st. 3.: „Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanje osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“ – Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (npr. u praksi ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Nažalost, zbog odredbe da korisnik plaća uslugu svim svojim prihodima, ovaj vid njihovog uključivanja nije svrsishodan).</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaćamo komentar jer je navedeno predmet Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja koji će se donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zako-na
1163	Antonija Rimanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Čl. 122.</p> <p>Predlažemo dodati st. 3.: „Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanje osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“</p> <p>Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (u Istri ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Odredba da je korisnik dužan plaćati uslugu svim svojim prihodima djeluje nemotivirajuće na korisnike, te ovaj vid njihovog uključivanja u zajednicu do sada nije bio podržan).</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaćamo komentar jer je navedeno predmet Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja koji će se donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

1164	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Predlažemo dodati st. 3.: „Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanje osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“</p> <p>Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (u Istri ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Odredba da je korisnik dužan plaćati uslugu svim svojim prihodima djeluje nemotivirajuće na korisnike, te ovaj vid njihovog uključivanja u zajednicu do sada nije bio podržan).</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaćamo komentar jer je navedeno predmet Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja koji će se donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
1165	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Čl. 122.</p> <p>Predlažem dodati st. 3.: „Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanje osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“</p> <p>Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (u Istri ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Odredba da je korisnik dužan plaćati uslugu svim svojim prihodima djeluje nemotivirajuće na korisnike, te ovaj vid njihovog uključivanja u zajednicu do sada nije bio podržan).</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaćamo komentar jer je navedeno predmet Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja koji će se donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

1166	IVANKA JOP	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Čl. 122. Predlažemo dodati st. 3.: „Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanja osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“</p> <p>Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (u Istri ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Odredba da je korisnik dužan plaćati uslugu svim svojim prihodima djeluje nemotivirajuće na korisnike, te ovaj vid njihovog uključivanja u zajednicu do sada nije bio podržan).</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaćamo komentar jer je navedeno predmet Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja koji će se donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
------	------------	---	---	----------------	---

1167	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	Skreće se pozornost na problem sudjelovanja korisnika u plaćanju cijene usluga. Osobe s oštećenjem vida kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije, naročito kasnije oslijepjele osobe, često odustaju od usluge privremenog smještaja iz razloga što sudjeluju u plaćanju prihodom (najčešće invalidska mirovina, plaća) te im pored toga prestaje pravo na novčanu naknadu (doplatka za pomoć i njegu ili osobna invalidnina). Upravo privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa (traje tri, šest mjeseci pa do godinu dana) osnova je za uspješnu rehabilitaciju vida jer se programi provode svakodnevno i intenzivno što je bitno za povratak osobe na rad, odnosno što samostalnijem životu u zajednicu. Nakon smještaja u pravilu se nastavlja program psihosocijalne rehabilitacije kroz uslugu psihosocijalne podrške u obitelji ili kod pružatelja usluge. Odredbe kojima osobi koja je doživjela gubitak vida oduzimamo prihod radi plaćanja cijene usluge rehabilitacije (u zdravstvu se ne pruža osim kroz odobrenje tifo pomagala) dovode te osobe u diskriminirajući položaj za razliku od osoba s drugim vrstama oštećenja. Prijedlog je da osoba kojoj se prvi put pruža usluga radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa u trajanju do godinu, nije dužna sudjelovati u plaćanju cijene usluge.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge propisat će se pravilnikom.
1168	Nada Bartolić Paulišić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	Predlažem dodati st. 3.: „Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanja osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba	Nije prihvaćen	Ne prihvaćamo komentar jer je navedeno predmet Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja koji će se donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

1169	Tanja Banko	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Predlažemo dodati st. 3.:</p> <p>„Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanje osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“</p> <p>Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (u Istri ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Odredba da je korisnik dužan plaćati uslugu svim svojim prihodima djeluje nemotivirajuće na korisnike, te ovaj vid njihovog uključivanja u zajednicu do sada nije bio podržan).</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaćamo komentar jer je navedeno predmet Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja koji će se donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
1170	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Čl. 122.</p> <p>Predlažemo dodati st. 3.:</p> <p>„Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanje osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“</p> <p>Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (u Istri ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Odredba da je korisnik dužan plaćati uslugu svim svojim prihodima djeluje nemotivirajuće na korisnike, te ovaj vid njihovog uključivanja u zajednicu do sada nije bio podržan).</p>	Nije prihvaćen	Ne prihvaćamo komentar jer je navedeno predmet Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja koji će se donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

1171	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	Primjedba se sastoji u tome da bi budući Zakon o socijalnoj skrbi trebao sadržavati izričitu odredbu o tome da će troškovi privremenog smještaja u kriznim situacijama žrtava obiteljskog nasilja i žrtava trgovine ljudima snositi Ministarstvo. Naime, ukoliko takva odredba ne bi bila uvrštena u tekst Zakona, moglo bi doći do kolizije propisa, i to Pravilnika koji uređuje ovo pitanje i Zakona.	Prihvaćen	Prijedlog se prihvaća u cijelosti.
1172	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	Hitno donošenje Pravilnika o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji koji bi trebao precizno propisati sve potrebno.	Primljeno na znanje	Napominjemo da će pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
1173	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	Hitno donošenje Pravilnika o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji koji bi trebao precizno propisati sve potrebno.	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zako-na.
			Predlažem dodati st. 3.: „Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanja osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“ – Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (npr. u praksi ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Nažalost, zbog odredbe da korisnik plaća uslugu svim svojim prihodima, ovaj vid njihovog uključivanja nije svrsishodan).		

1174	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Hitno donošenje Pravilnika o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji koji bi trebao precizno propisati sve potrebno.</p> <p>Predlažem dodati st. 3.: „Ukoliko je osoba s invaliditetom koja je korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja zaposlena, odnosno koristi mjeru HZZZ-a za poticanje zapošljavanje osoba s invaliditetom, visina novčanog iznosa kojim je dužna plaćati cijenu usluge umanjuje se za visinu iznosa osobne invalidnine, u svrhu zadovoljavanja životnih potreba za uključivanje u svakodnevni život zajednice.“ – Na ovaj način potaknulo bi se sveobuhvatnije uključivanje ove osobito osjetljive kategorije korisnika kroz svijet rada (npr. u praksi ima vrlo kvalitetna udruga osoba s intelektualnim teškoćama, koja na različite načine uključuje korisnike organiziranog stanovanja u život zajednice. Nažalost, zbog odredbe da korisnik plaća uslugu svim svojim prihodima, ovaj vid njihovog uključivanja nije svrsishodan).</p>	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zako-na.
------	------------------------------------	--	--	---------------------	--

1175	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	<p>Skreće se pozornost na problem sudjelovanja korisnika u plaćanju cijene usluga. Osobe s oštećenjem vida kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije, naročito kasnije oslijepljene osobe, često odustaju od usluge privremenog smještaja iz razloga što sudjeluju u plaćanju prihodom (najčešće invalidska mirovina, plaća) te im pored toga prestaje pravo na novčanu naknadu (doplatu za pomoć i njegu ili osobna invalidnina). Upravo privremeni smještaj radi provođenja kratkotrajnih rehabilitacijskih programa (traje tri, šest mjeseci pa do godinu dana) osnova je za uspješnu rehabilitaciju vida jer se programi provode svakodnevno i intenzivno što je bitno za povratak osobe na rad, odnosno što samostalnijem životu u zajednicu. Nakon smještaja u pravilu se nastavlja program psihosocijalne rehabilitacije kroz uslugu psihosocijalne podrške u obitelji ili kod pružatelja usluge. Odredbe kojima osobi koja je doživjela gubitak vida oduzimamo prihod radi plaćanja cijene usluge rehabilitacije (u zdravstvu se ne pruža osim kroz odobrenje tiflo pomagala) dovode te osobe u diskriminirajući položaj za razliku od osoba s drugim vrstama oštećenja. Prijedlog je da osoba kojoj se prvi put pruža usluga radi provođenja kraćih rehabilitacijskih programa u trajanju do godinu, nije dužna sudjelovati u plaćanju cijene usluge.</p>	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zako-na.
1176	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	U stavku 1. potrebno korigirati umjesto „120.“ u „121.“	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru
1177	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	Greška u navođenju članka „120.“ treba pisati „121.“	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru

1178	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 122.	prilikom sastavljanja pravilnika o sudjelovanju korisnika o plaćanju uslugu bilo bi potrebno obratiti pažnju na inozemne mirovine/prihode koje se ne mogu prebaciti na račun CZSS kao mirovine koje se ostvaruju u RH samom dostavom rješenja HZMO-u- Naime ukoliko je korisnik socijalne usluge nepokretan ili teško narušenog zdravstvenog stanja isti neće biti u mogućnosti otvoriti trajni nalog za plaćanjem usluge koji bi teretio njegovu inozemnu mirovinu/prihod.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
1179	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 123.	(1) Dijete ili mlađa punoljetna osoba koja ima redoviti mjesečni prihod dužna je sudjelovati u plaćanju usluge priznate ili odobrene na temelju ovoga Zakona, najviše do 30% visine svojih prihoda. Predlažem da se stavi najviše do 20% visine svojih prihoda.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi konačnog prijedloga zakona.
1180	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 123.	Primjedba se sastoji u tome da bi budući Zakon o socijalnoj skrbi trebao sadržavati izričitu odredbu o tome da će troškovi privremenog smještaja u kriznim situacijama žrtava obiteljskog nasilja i žrtava trgovine ljudima snositi Ministarstvo. Naime, ukoliko takva odredba ne bi bila uvrštena u tekst Zakona, moglo bi doći do kolizije propisa, i to Pravilnika koji uređuje ovo pitanje i Zakona.	Prihvaćen	Prihvaća se u cijelosti.
1181	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 124.	Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim odredbama.	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
1182	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 124.	Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim odredbama.	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zako-na.
1183	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 124.	Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim odredbama.	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zako-na.

1184	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 124.	Trebalo bi utvrditi visinu kojom su zakonski obveznici uzdržavanja dužni sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankcije za odbijanje doprinosa uzdržavanja osobama koje isto ne žele, a financijski mogu. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu.	Primljeno na znanje	Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja urediti će se pravilnikom. Napominje se kako je povreda dužnosti uzdržavanja već propisana kao kazneno djelo, za koje je predviđena kazna zatvora novčana kazna.
1185	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 125.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „Trebalo bi utvrditi visinu kojom su zakonski obveznici uzdržavanja dužni sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankcije za odbijanje doprinosa uzdržavanja osobama koje isto ne žele, a financijski mogu. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu. Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim odredbama.“	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja urediti će se pravilnikom. Napominje se kako je povreda dužnosti uzdržavanja već propisana kao kazneno djelo, za koje je predviđena kazna zatvora novčana kazna.

1186	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 125.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „Trebalo bi utvrditi visinu kojom su zakonski obveznici uzdržavanja dužni sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankcije za odbijanje doprinosa uzdržavanja osobama koje isto ne žele, a financijski mogu. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu. Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim odredbama.“	Primljeno na znanje	Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja urediti će se pravilnikom. Napominje se kako je povreda dužnosti uzdržavanja već propisana kao kazneno djelo, za koje je predviđena kazna zatvora novčana kazna.
1187	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 125.	Izostavljena je Nagodba koja se sklapa sa zakonskim obveznikom uzdržavanja, a kojom se utvrđuje plaćanje usluge odnosno sudjelovanje u troškovima usluge, a koja ima snagu ovršne isprave (definirano u čl. 98 st. 2. sadašnjeg ZOSS-a)	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
1188	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 125.	Trebalo bi utvrditi visinu kojom su zakonski obveznici uzdržavanja dužni sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankcije za odbijanje doprinosa uzdržavanja osobama koje isto ne žele, a financijski mogu. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu. Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim odredbama.	Primljeno na znanje	Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja urediti će se pravilnikom. Napominje se kako je povreda dužnosti uzdržavanja već propisana kao kazneno djelo, za koje je predviđena kazna zatvora novčana kazna.

1189	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 125.	Trebalo bi utvrditi visinu kojom su zakonski obveznici uzdržavanja dužni sudjelovati u svojoj obvezi u razmjeru sa svojim prihodima i jasno utvrditi kriterije kojima se isto određuje, kao i sankciju za odbijanje doprinosa uzdržavanja osobama koje isto ne žele, a financijski mogu. Naime CZSS nije ovlaštena stranka za podnošenje tužbe (postupak u sporovima radi uzdržavanja propisan Obz-om) nadležnom sudu kako bi se utvrdila visina uzdržavanja zakonskog obveznika, koji ne ispunjava svoju obvezu.	Primljeno na znanje	Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja urediti će se pravilnikom. Napominje se kako je povreda dužnosti uzdržavanja već propisana kao kazneno djelo, za koje je predviđena kazna zatvora novčana kazna.
1190	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 125.	Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim odredbama.	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zako-na.
1191	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 125.	trebalo bi utvrditi jasne kriterije na temelju kojih će se procjenjivati i odlučivati u visini sudjelovanja obveznika uzdržavanja prilikom donošenja Rješenja.	Primljeno na znanje	Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja urediti će se pravilnikom.
1192	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 126.	Što znači da ne mogu? Primjerenije je govoriti o cenzusu (npr. prihod po kućanstvu je manji od 80% prosječne plaće u Republici Hrvatskoj).	Primljeno na znanje	Sudjelovanje korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i način plaćanja usluge propisat će se pravilnikom.
1193	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 126.	Naime, čak i danas je u primjeni Pravilnik o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji (NN 112/1998, NN 5/2002) te bi trebalo pristupiti što bržem donošenju novijeg pravilnika u zakonskim okvirima.	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona
1194	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 126.	Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim odredbama.	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
1195	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 126.	Koristi se pravilnik o sudjelovanju u troškovima usluga iz 1998/2002.g. koji je bio vezan uz tada važeći Zakon i uopće ne odgovara sadašnjim	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest snagu ovoga Zakona.

1196	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 126.	Naime, čak i danas je u primjeni Pravilnik o sudjelovanju i načinu plaćanja korisnika i drugih obveznika uzdržavanja u troškovima smještaja izvan vlastite obitelji (NN 112/1998, NN 5/2002) te bi trebalo pristupiti što bržem donošenju novijeg pravilnika u zakonskim okvirima.	Primljeno na znanje	Pravilnik o sudjelovanju korisnika i obveznika uzdržavanja u plaćanju cijene usluge i načinu plaćanja donijeti će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
1197	DANIJELA VARGA LJUBIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	Članak: 127.(5) (Rješenje za početak rada/ licencija) Županije i nadalje trebaju voditi postupke i izdavati Rješenja samo za korisničku skupinu „starije i nemoćne osobe“ i „beskućnici“, a Ministarstvo kao središnje tijelo, pri kojemu su dakle, zaposlene najstručnije osobe za takve potrebe, trebaju provoditi sve ostale postupke. Sve to imajući u vidu ranjivost kategorija kao što su: djeca i maloljetnici, odrasle osobe s mentalnim oštećenjem, druge osobe u posebnim socijalnim rizicima i sl. Spustiti sve ove prevažne postupke na razinu županija značilo bi proizvesti različitu praksu na terenu, čime se korisnici potencijalno i diskriminiraju, iako su im po zakonu zajamčena ista prava	Nije prihvaćen	Rješenja se donose na temelju Zakona i drugih podzakonskih akata, te ne pretpostavlja različitost u postupanju.
1198	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	Koja razina Zavoda točno?	Primljeno na znanje	Zakonom je propisana javna ovlast i drugi poslovi Zavoda, dok će se statutom Zavoda urediti djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica Zavoda
1199	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	Koja razina Zavoda točno?	Primljeno na znanje	Zakonom je propisana javna ovlast i drugi poslovi Zavoda, dok će se statutom Zavoda urediti djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica Zavoda.
1200	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	č. 127. st. 1- Za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu nadležan je Zavod za zapošljavanje naknadu za ugroženog kupca ured JLS; jednokratnu naknadu centar za socijalnu skrb; pogrebne troškove JLS; naknada za studiranje nadležni centar za socijalnu skrb, od, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu i status roditelja njegovatelja, pomoć u kući HZMIO ili HZZZO; usluga smještaja nadležan centar za socijalnu skrb. zavod kao takav nije potreban.	Primljeno na znanje	hvala na komentaru

1201	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	127. st. 2. - nadležan centar za socijalnu skrb	Nije prihvaćen	Predlagatelj je Nacrtom prijedloga zakona uredio osnivanje Zavoda za socijalni rad, a sadašnji centri za socijalnu skrb postaju područne službe i područni odjeli Zavoda. Slijedom navedenog, centri za socijalnu skrb prestaju postojati.
1202	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	č. 127. st. 1- Za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu nadležan je Zavod za zapošljavanje naknadu za ugroženog kupca ured JLS; jednokratnu naknadu centar za socijalnu skrb; pogrebne troškove JLS; naknada za studiranje nadležni centar za socijalnu skrb, od, osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu i status roditelja njegovatelja, pomoć u kući HZMIO ili HZZZO; usluga smještaja nadležan centar za socijalnu skrb. zavod kao takav nije potreban.	Primljeno na znanje	hvala na komentaru
1203	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	U članku 127. stavku 1. utvrđuje se da o pravu na uslugu pomoći u kući rješenjem odlučuje Zavod, dok se u članku 77. stavku 3 utvrđuje da se socijalne usluge od 4. do 13. točke (a točka 12. je usluga pomoći u kući) priznaje na temelju uputnice. Time su navedene odredbe u koliziji.	Prihvaćen	Prihvaća se. Navedeno će se urediti u spomenutim odredbama Nacrta prijedloga Zakona.
1204	PGP Sisak	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	U predmetni članak treba uključiti i boravište korisnika s obzirom na posljedice razornog potresa koncem prosinca 2020.g.; gdje je većina pučanstva sa područja Banije razmještena, te se ne nalazi u svojim domovima. Naime, i sam Stožer Civilne zaštite na svojim službenim stranicama uputio je poziv tim građanima da u roku 15 dana od dana dolaska u mjesto koje je izvan područja pogođenog potresom prijave boravište u tom mjestu sukladno čl. 2 st. 2 Zakona o prebivalištu / pročišćeni tekst Zakona/. Ovo se prije svega odnosi na područne ustrojstvene jedinice Zavoda kojim se podnose zahtjevi, a uzročno-posljedično i na dostavu Rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga i prema	Nije prihvaćen	Navedene situacije uređene su člankom 131. Nacrta prijedloga zakona.

1205	HELENA BANDALOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	Članak: 127. (5) (Rješenje za početak rada/ licencija) Županije i nadalje trebaju voditi postupke i izdavati Rješenja samo za korisničku skupinu „starije i nemoćne osobe“ i „beskućnici“, a Ministarstvo kao središnje tijelo, pri kojemu su dakle, zaposlene najstručnije osobe za takve potrebe, trebaju provoditi sve ostale postupke. Sve to imajući u vidu ranjivost kategorija kao što su: djeca i maloljetnici, psihički bolesne odrasle osobe, druge osobe u posebnim socijalnim rizicima i sl. Spustiti sve ove prevažne postupke na razinu županija značilo bi proizvesti različitu praksu na terenu, čime se korisnici potencijalno i diskriminiraju, iako su im po zakonu zajamčena ista prava SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA	Nije prihvaćen	Rješenja se donose na temelju Zakona i drugih podzakonskih akata, te ne pretpostavlja različitost u postupanju.
1206	Osječko- baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	Iz navedenih odredbi nije dovoljno jasno da li su jedinice područne (regionalne) samouprave nadležne za utvrđivanje minimalnih uvjeta za pružanje socijalne usluge obiteljske medijacije. Naime, članak 127. stavak 5. jasno definira kojim vrstama pružatelja usluga županije utvrđuju minimalne uvjete. Isto je razvidno i kroz članak 77. stavak 4. promatrano kroz usluge, obuhvaćajući pod 7. obiteljsku medijaciju, no kod članka 89. stavak 3. ne navodi se pružatelj prema kojem je nadležna županija. Ukoliko će županije utvrđivati minimalne uvjete za socijalnu uslugu obiteljske medijacije potrebno je u članku 89. stavak 3. precizirati pružatelja, a ukoliko to nije namjera predlagatelja onda u članku 77. stavak 4. treba izostaviti socijalnu uslugu pod 7. članka 73.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Razmotrit ćemo prijedlog da se edukacija i usavršavanja službenika jedinica lokalne (područne) samouprave o postupcima utvrđivanja minimalnih uvjeta provodi od strane Akademije socijalne skrbi.

1207	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	Proširenje nadležnosti jedinicama područne (regionalne) samouprave na način da će obuhvaćati utvrđivanje minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga svim pružateljima (osim Zavoda i Obiteljskog centra) i prema svim korisničkim skupinama zahtjeva kod istih kadrovske i organizacijske promjene kako se radi o puno širem opsegu poslova nego je bilo do sada. Uzevši uz to i obvezu provođenja kontrole nad pružateljima socijalnih usluga. Smatramo potrebnim razmotriti organiziranje i provođenje edukacija i usavršavanja službenika jedinica lokalne (područne) samouprave od strane Akademije socijalne skrbi (u smislu članka 223.) o postupcima utvrđivanja minimalnih uvjeta posebno prema osjetljivim korisničkim skupinama kao što su djeca.	Primljeno na znanje	hvala na komentaru
1208	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 127.	Pozdravljamo objedinjavanje prava na naknadu za troškove ogrjeva pod jedno pravo i stavljanje u nadležnosti jedinicama lokalne samouprave jer će se na takav način dovesti do veće učinkovitosti cijelog postupka i što bolje dostupnosti usluge, vodeći se načelom ekonomičnosti. Županije do sada, kao nadležne za utvrđivanje prava na naknadu za troškove ogrjeva, nisu imale metode provjere stvarnih korisnika zajamčene minimalne naknade koji se griju na drva, nego su se vodile samom činjenicom važećeg rješenja nadležnog centra za socijalnu skrb. Mišljenja smo kako su jedinice lokalne samouprave ipak u vezi tih pitanja u bližem kontaktu s korisnicima na svom području. Kako smo već u nekoliko navrata predlagali postupku bi uvelike koristio navod u rješenju o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu o tome kako se kućanstvo grije, što socijalnim radnicima ne predstavlja dodatan posao, a sprječava manipuliranje priznateljima prava koji	Primljeno na znanje	Za priznavanje ovog prava nije presudno utvrditi činjenicu o načinu na koji se osoba grije, već se navedeno pravo priznaje svim korisnicima zajamčene minimalne naknade u visi od 30% iznosa ZMN-a
1209	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 128.	istome. (1) Rješenje iz članka 127. stavka 5. ovoga Zakona donosi se na razdoblje do tri godine. Predlažem da se stavi za udomiteljstvo na rok do pet godina.	Nije prihvaćen	Rok je usklađen s rokom u području udomiteljstva koji je također tri godine.

1210	Istarska županija - Regione Istria	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 128.	Prijedlogom zakona u ovom članku ni prijelaznim člancima nije propisano što je s postojećim pružateljima socijalnih usluga kojima se rješenje (licencija) o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga nije donosilo na određeno razdoblje, vrijedi li njima rješenje i dalje na neodređeno vrijeme ili je, obzirom na intenciju i svrhu zakona da se osigura poboljšanje kvalitete skrbi za korisnike i zakonito pružanje socijalnih usluga, potrebno i za njih propisati do kada će važiti postojeća rješenje i u kojem roku moraju podnijeti novi zahtjev.	Prihvaćen	U navedenom dijelu će se urediti odredbe.
1211	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 128.	(1) Rješenje iz članka 127. stavka 5. ovoga Zakona donosi se na razdoblje do tri godine. Predlažem da se stavi za udomiteljstvo na rok do pet godina.	Primljeno na znanje	Navedena odredba dodatno će se razmotriti do izrade Konačnog prijedloga zakona.
1212	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 130.	Bilo bi potrebno odrediti rok od tri dana u kojim Zavod treba odrediti spornu mjesnu nadležnost u stvarima koje se odnose na javne ovlasti vezane za djecu.	Nije prihvaćen	Sukob nadležnosti uređen je Zakonom o općem upravnom postupku.
1213	B.a.B.e. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 130.	Predlažemo da se radi izbjegavanja nejasnoća i različitih tumačenja koja su dosada bila prisutna u praksi u vezi određivanja mjesne nadležnosti za mt. djecu što je osobito bitno u sudskim postupcima koji se vode u vezi donošenja odluka o roditeljskoj skrbi, a koja nisu u potpunosti otklonjena niti aktualnim prijedlogom Zakona, u čl. 177. u st. 1. kao javna ovlast izrijekom propíše davanje podataka o obiteljskim prilikama te mišljenja i prijedloga u sudskim postupcima koji se odnose na obiteljskopravnu i kaznenopravnu zaštitu djece: Članak 177. (1) U okviru djelatnosti Zavod, kao javnu ovlast, obavlja sljedeće poslove: - rješava u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljskopravne i kaznenopravne zaštite djece, udomiteljstva i drugim upravnim područjima prema posebnim propisima - rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje - obavlja druge poslove propisane ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju	Nije prihvaćen	Člankom 177. stavkom 1. podstavkom 3. propisano je da Zavod obavlja poslove propisane zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi i kaznenopravna zaštita djece kao javne ovlasti. Daljnje sudjelovanje Zavoda u sudskim postupcima, te davanje mišljenja i prijedloga sudu uređeni su Obiteljskim zakonom.

			<p>obiteljski odnosi, kaznenopravna zaštita djece, udomiteljstvo, nasilje u obitelji te poslove propisane posebnim propisima - daje podatke u obiteljskim prilikama te mišljenja i prijedloga u sudskim postupcima koji se odnose na obiteljskopravnu i kaznenopravnu zaštitu djece ... te u čl. 130.st. izriekom u st. 1. uvrsti sljedeće:</p> <p>Određivanje mjesne nadležnosti za djecu</p> <p>Članak 130.</p> <p>(1) U stvarima koje se odnose na javne ovlasti vezane za djecu, uključujući postupke u kojima centar daje podatke o obiteljskim prilikama te mišljenje i prijedlog u sudskim postupcima koji se odnose na obiteljskopravnu i kaznenopravnu zaštitu djece, mjesna nadležnost određuje se prema prebivalištu roditelja, a ako nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, prema njihovom boravištu, osim ako je drukčije propisano zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi.</p>		
1214	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 130.	Čl.130.st.5. Nije jasna mjesna nadležnost u slučaju skrbništva nad djecom. Određuje li se po adresi skrbnika ?	Primljeno na znanje	Odredba je izmijenjena.
1215	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 130.	Čl.130.st.5. Nije jasna mjesna nadležnost u slučaju skrbništva nad djecom. Određuje li se po adresi skrbnika ?	Primljeno na znanje	Odredba je izmijenjena.
1216	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 130.	(5) - na što se odnosi konstatacija osim u slučaju skrbništva? Ukoliko se dijete stavi pod skrbništvo mijenja se prebivalište prema prebivalištu skrbnika? Znači li to ukoliko se dijete nalazi u udomiteljskoj obitelji izvan mjesta prebivališta i udomitelj je imenovan za skrbnika tom djetetu, mijenja se nadležnost?	Primljeno na znanje	Odredba je izmijenjena.

1217	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 131.	U članku 131. dodaje se novi stavak 3. koji glasi : (3) Ako se mjesna nadležnost ne može utvrditi prema prebivalištu ili boravištu stranke u Republici Hrvatskoj mjesno je nadležna podružnica Zavoda prema mjestu posljednjeg prebivališta ,odnosno boravišta na području Republike Hrvatske , a u slučajevima kada se ne može utvrditi posljednje prebivalište ili boravište , mjesna nadležnost određuje se prema mjestu na kojem je nastao povod za vođenje postupka. Obrazloženje : Izostavljeno je definiranje tko, na koji način i u kojim slučajevima odlučuje o sukobu mjesne i stvarne nadležnosti	Nije prihvaćen	Člankom 131. stavkom 1. i 2. propisana je mjesna nadležnost u posebnim slučajevima koja se određuje prema mjestu gdje se određena osoba zatekla, a ne prema prebivalištu ili boravištu osobe. Sukob nadležnosti uređen je Zakonom o općem upravnom postupku i nije opravdano isto ponavljati u Nacrtu prijedloga Zakona.
1218	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 131.	Čl. 131. st. 2. Propisuje mjesnu nadležnost između ostalog za „druge osobe koje nisu u stanju štiti svoja prava i interese, a zateknu se izvan mjesta svog prebivališta”. Na temelju čega donosimo procjenu da osoba nije u stanju štiti svoja prava i interese?	Nije prihvaćen	Radi se o izuzetku od obveznosti pravila o mjesnoj nadležnosti u posebnim slučajevima kada je opravdano i nužno postupanje mjesno nenadležnog tijela, a procjenu zaštite vlastitih prava i interesa osobe vrši stručni radnik ovisno o okolnostima svakog pojedinog slučaja.
1219	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 131.	Čl. 131. st. 2. Propisuje mjesnu nadležnost između ostalog za „druge osobe koje nisu u stanju štiti svoja prava i interese, a zateknu se izvan mjesta svog prebivališta”. Na temelju čega donosimo procjenu da osoba nije u stanju štiti svoja prava i interese?	Nije prihvaćen	Radi se o izuzetku od obveznosti pravila o mjesnoj nadležnosti u posebnim slučajevima kada je opravdano i nužno postupanje mjesno nenadležnog tijela, a procjenu zaštite vlastitih prava i interesa osobe vrši stručni radnik ovisno o okolnostima svakog pojedinog slučaja.

1220	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 132.	<p>Postupak za priznavanje prava pokreće na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti. Ovim Nacrtom više nije predviđeno da se postupak pokreće i na zahtjev hračnog druga, punoljetnog djeteta, roditelja ili skrbnika stranke, kao što je bilo propisano sadašnjim Zakonom. Ovdje smatramo spornim što Nacrt ne definira pojam stranke, pa bismo se trebali služiti pojmom iz Zakona o općem upravnom postupku, koji propisuje da je „stranka u upravnom postupku fizička ili pravna osoba na zahtjev koje je pokrenut postupak(...)”, što je očito neprimjenjivo i preširok pojam prema namjeri Nacrta (ako je namjera da je stranka ona osoba koja ostvaruje pravo). Nadalje je problem npr. kod pokretanja postupka za ostvarivanje prava djeteta, jer njegov roditelj sada ne bi bio ovlašten podnijeti zahtjev. Može nas samo obavijestiti, a Centar po službenoj dužnosti pokreće postupak. Dakle, treba ili definirati pojam stranke za potrebe ovog Nacrta ili dodati još neke osobe koje su ovlaštene podnijeti zahtjev. Isto važi i za izjavljivanje žalbe (treba definirati tko je može izjaviti).</p>	Nije prihvaćen	<p>Pokretanje postupka za priznavanje prava usklađeno je sa Zakonom o općem upravnom postupku kao općim postupovnim propisom. S obzirom da je pitanje stranke, zastupanja stranke kao i izjavljivanja žalbe uređeno Zakonom o općem upravnom postupku nije opravdano isto ponavljati u Nacrtu prijedloga zakona.</p>
------	--------------	--	---	----------------	--

1221	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 132.	<p>Čl. 132. st. 1.</p> <p>Postupak za priznavanje prava pokreće na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti. Ovim Nacrtom više nije predviđeno da se postupak pokreće i na zahtjev bračnog druga, punoljetnog djeteta, roditelja ili skrbnika stranke, kao što je bilo propisano sadašnjim Zakonom. Ovdje smatramo spornim što Nacrt ne definira pojam stranke, pa bismo se trebali služiti pojmom iz Zakona o općem upravnom postupku, koji propisuje da je „stranka u upravnom postupku fizička ili pravna osoba na zahtjev koje je pokrenut postupak(...)”, što je očito neprimjenjivo i preširok pojam prema namjeri Nacrta (ako je namjera da je stranka ona osoba koja ostvaruje pravo). Nadalje je problem npr. kod pokretanja postupka za ostvarivanje prava djeteta, jer njegov roditelj sada ne bi bio ovlašten podnijeti zahtjev. Može nas samo obavijestiti, a Centar po službenoj dužnosti pokreće postupak. Dakle, treba ili definirati pojam stranke za potrebe ovog Nacrta ili dodati još neke osobe koje su ovlaštene podnijeti zahtjev. Isto važi i za izjavljivanje žalbe (treba definirati tko je može izjaviti).</p>	Nije prihvaćen	Pokretanje postupka za priznavanje prava usklađeno je sa Zakonom o općem upravnom postupku kao općim postupovnim propisom. S obzirom da je pitanje stranke, zastupanja stranke kao i izjavljivanja žalbe uređeno Zakonom o općem upravnom postupku nije opravdano isto ponavljati u Nacrtu prijedloga zakona.
------	------------------------------------	--	--	----------------	---

1222	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 132.	<p>Čl. 132. st. 1. Postupak za priznavanje prava pokreće na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti. Ovim Nacrtom više nije predviđeno da se postupak pokreće i na zahtjev braćunog druga, punoljetnog djeteta, roditelja ili skrbnika stranke, kao što je bilo propisano sadašnjim Zakonom. Ovdje smatramo spornim što Nacrt ne definira pojam stranke, pa bismo se trebali služiti pojmom iz Zakona o općem upravnom postupku, koji propisuje da je „stranka u upravnom postupku fizička ili pravna osoba na zahtjev koje je pokrenut postupak(...)”, što je očito neprimjenjivo i preširok pojam prema namjeri Nacrta (ako je namjera da je stranka ona osoba koja ostvaruje pravo). Nadalje je problem npr. kod pokretanja postupka za ostvarivanje prava djeteta, jer njegov roditelj sada ne bi bio ovlašten podnijeti zahtjev. Može nas samo obavijestiti, a Centar po službenoj dužnosti pokreće postupak. Dakle, treba ili definirati pojam stranke za potrebe ovog Nacrta ili dodati još neke osobe koje su ovlaštene podnijeti zahtjev. Isto važi i za izjavljivanje žalbe (treba definirati tko je može izjaviti).</p>	Nije prihvaćen	Pokretanje postupka za priznavanje prava usklađeno je sa Zakonom o općem upravnom postupku kao općim postupovnim propisom. S obzirom da je pitanje stranke, zastupanja stranke kao i izjavljivanja žalbe uređeno Zakonom o općem upravnom postupku nije opravdano isto ponavljati u Nacrtu prijedloga zakona.
1223	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 133.	<p>Čl.133.st.2. U praksi se neće moći ispoštovati rokovi od 15 dana za donošenje i dostavu rješenja korisniku</p> <p>Čl.133. st. 4. Trebalo bi ga brisati, naime samo podatke iz banke kako bi se provjerilo stanje po otvorenim računima korisnika koji je podnio zahtjev treba čekati nekoliko tjedana.</p>	Nije prihvaćen	Buduci da su postupci za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi žurni, rješenje se donosi u roku od 15 dana, međutim u slučaju provođenja ispitnog postupka rješenje se donosi u roku od 30 dana. Navedeni rokovi preuzeti su iz važećeg Zakona o socijalnoj skrbi. Rokovi za donošenje rješenja uključuju i dostavu stranci sukladno Zakonu o općem upravnom postupku. Imajući u vidu svrhu jednokratne naknade, rok za donošenje rješenja o priznavanju prava ne bi trebao biti duži od propisanog roka.

1224	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 133.	<p>Čl.133.st.2. U praksi se neće moći ispoštovati rokovi od 15 dana za donošenje i dostavu rješenja korisniku</p> <p>Čl.133. st. 4. Trebalo bi ga brisati, naime samo podatke iz banke kako bi se provjerilo stanje po otvorenim računima korisnika koji je podnio zahtjev treba čekati nekoliko tjedana.</p>	Nije prihvaćen	Budući da su postupci za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi žurni, rješenje se donosi u roku od 15 dana, međutim u slučaju provođenja ispitnog postupka rješenje se donosi u roku od 30 dana. Navedeni rokovi preuzeti su iz važećeg Zakona o socijalnoj skrbi. Rokovi za donošenje rješenja uključuju i dostavu stranci sukladno Zakonu o općem upravnom postupku. Imajući u vidu svrhu jednokratne naknade, rok za donošenje rješenja o priznavanju prava ne bi trebao biti duži od propisanog roka.
1225	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 133.	<p>Čl.133.st.2. U praksi se neće moći ispoštovati rokovi od 15 dana za donošenje i dostavu rješenja korisniku</p> <p>Čl.133. st. 4. Trebalo bi ga brisati, naime samo podatke iz banke kako bi se provjerilo stanje po otvorenim računima korisnika koji je podnio zahtjev treba čekati nekoliko tjedana.</p>	Nije prihvaćen	Budući da su postupci za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi žurni, rješenje se donosi u roku od 15 dana, međutim u slučaju provođenja ispitnog postupka rješenje se donosi u roku od 30 dana. Navedeni rokovi preuzeti su iz važećeg Zakona o socijalnoj skrbi. Rokovi za donošenje rješenja uključuju i dostavu stranci sukladno Zakonu o općem upravnom postupku. Imajući u vidu svrhu jednokratne naknade, rok za donošenje rješenja o priznavanju prava ne bi trebao biti duži od propisanog roka.
1226	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 133.	Dostava stranci u roku od 15 dana je moguća samo ukoliko stručni radnik osobno dostavi stranci svako rješenje. Dostava koja se vrši putem pošte na području Zagrebačke županije traje više od 15 dana, a da ne govorimo kako se rješenja ponekada i izgube u dostavi o čemu nitko povratno ne obavijesti. Koliko traje dostava u ruralnim područjima i na otoke možemo samo nagađati.	Nije prihvaćen	Budući da su postupci za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi žurni, rješenje se donosi u roku od 15 dana, međutim u slučaju provođenja ispitnog postupka rješenje se donosi u roku od 30 dana. Navedeni rokovi preuzeti su iz važećeg Zakona o socijalnoj skrbi. Rokovi za donošenje rješenja uključuju i dostavu stranci sukladno Zakonu o općem upravnom postupku. Imajući u vidu svrhu jednokratne naknade, rok za donošenje rješenja o priznavanju prava ne bi trebao biti duži od propisanog roka. Ovaj Zakon ne rješava pitanja dostave.

1227	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 133.	Korisnici u ruralnim područjima (npr. Lika), nemaju u blizini Banke u kojima imaju otvorene račune (znaju biti udaljene i 50km), te mole nas da službenim putem to i zatražimo. S obzirom da taj dio postupka traje nekad i do tri tjedna, nije nikako moguće ispoštovati navedeni rok. Navedena stvar se odnosi i na dokumentaciju za ostale tijela (ZK, Porezna, Katastar, Sud) jer korisnici u prometno izoliranim područjima nemaju mogućnosti sami navedenu dokumentaciju sakupljati, te isto činimo mi službenim putem, što produžuje trajanje samog postupka.	Nije prihvaćen	Budući da su postupci za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi žurni, rješenje se donosi u roku od 15 dana, međutim u slučaju provođenja ispitnog postupka rješenje se donosi u roku od 30 dana. Navedeni rokovi preuzeti su iz važećeg Zakona o socijalnoj skrbi. Rokovi za donošenje rješenja uključuju i dostavu stranci sukladno Zakonu o općem upravnom postupku. Imajući u vidu svrhu jednokratne naknade, rok za donošenje rješenja o priznavanju prava ne bi trebao biti duži od propisanog roka.
1228	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 133.	133. st. 4. - trebalo bi ga brisati, naime samo podatke iz banke kako bi se provjerilo stanje po otvorenim računima korisnika koji je podnio zahtjev treba čekati nekoliko tjedana.	Nije prihvaćen	Budući da su postupci za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi žurni, rješenje se donosi u roku od 15 dana, međutim u slučaju provođenja ispitnog postupka rješenje se donosi u roku od 30 dana. Navedeni rokovi preuzeti su iz važećeg Zakona o socijalnoj skrbi. Rokovi za donošenje rješenja uključuju i dostavu stranci sukladno Zakonu o općem upravnom postupku. Imajući u vidu svrhu jednokratne naknade, rok za donošenje rješenja o priznavanju prava ne bi trebao biti duži od propisanog roka.

1229 Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 134.	<p>Nije obavezan za banke ni poreznu upravu (ne dostavljaju podatke ni sada bez pisane suglasnosti korisnika, a porezna nema svoje posebne zakone prema kojima bi bila dužna dostavljati sustavu soc. skrbi podatke - npr. Ne dostavlja za potrebe smještaja, naknade štete)</p> <p>Čl. 134. st. 1. Propisuje da za točnost podataka navedenih u zahtjevu za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva odgovara materijalno i kazнено. Ovdje je potrebno dodati i postupak preispitivanja prava i postupak prestanka prava, odnosno sve postupke u kojima se odlučuje o pravu.</p> <p>Čl. 134. st. 2. Propisuje dužnost sudova, financijskih institucija i drugih tijela na zahtjev Zavoda, bez odgađanja, dostaviti podatke o prihodima i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegovog kućanstva. Ovdje bi trebalo dodati i korisnika prava, jer se ovakvom odredbom podrazumijeva da se to odnosi samo na postupak priznavanja prava (jer piše podnositelja zahtjeva). Nadalje, u praksi postoji velik problem s financijskim institucijama, koje ne samo da podatke ne dostavljaju bez odgađanja, nego traže potpisane izjave svakog pojedinog vlasnika računa da bi izdale potvrdu (nije dovoljna izjava predstavnika kućanstva kojom daje suglasnost za uvid u svoje i podatke članova kućanstva, nego svaki pojedini član kućanstva treba potpisati svoju izjavu kojom daje suglasnost za to, što je problem i zbog potrebe dolaska svih članova kućanstva koji imaju otvorene račune u Centar ili njihovog naknadnog donošenja izjava, što odugovlači postupak i stvara strankama dodatni trošak prijevoza). Smatramo da bi trebalo pojačati ovu odredbu i navesti da je izjava/suglasnost predstavnika kućanstva dovoljna za davanje podataka o računima svih članova kućanstva.</p>	Nije prihvaćen	<p>Vežano uz stavak 1. nije potrebno dodati postupak preispitivanja prava ni prestanak prava. Naime, korisnik prava dužan je obavijestiti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.</p> <p>Vežano uz stavak 2. postupak utvrđivanja činjeničnog stanja propisano je odredbama Zakona o općem upravnom postupku.</p>
--------------------	---	---	----------------	--

1230	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 134.	Čl. 134. st. 1. Propisuje da za točnost podataka navedenih u zahtjevu za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva odgovara materijalno i kazнено. Ovdje je potrebno dodati i postupak preispitivanja prava i postupak prestanka prava, odnosno sve postupke u kojima se odlučuje o pravu.	Nije prihvaćen	Vežano uz stavak 1. nije potrebno dodati postupak preispitivanja prava ni prestanak prava. Naime, korisnik prava dužan je obavijestiti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.
1231	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 134.	Čl. 134. st. 1. Propisuje da za točnost podataka navedenih u zahtjevu za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva odgovara materijalno i kazнено. Ovdje je potrebno dodati i postupak preispitivanja prava i postupak prestanka prava, odnosno sve postupke u kojima se odlučuje o pravu.	Nije prihvaćen	Vežano uz stavak 1. nije potrebno dodati postupak preispitivanja prava ni prestanak prava. Naime, korisnik prava dužan je obavijestiti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.

1232	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 134.	<p>Nije obavezan za banke ni poreznu upravu (ne dostavljaju podatke ni sada bez pisane suglasnosti korisnika, a porezna nema svoje posebne zakone prema kojima bi bila dužna dostavljati sustavu soc. skrbi podatke - npr. Ne dostavlja za potrebe smještaja, naknade štete)</p> <p>Čl. 134. st. 1. Propisuje da za točnost podataka navedenih u zahtjevu za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva odgovara materijalno i kazneno. Ovdje je potrebno dodati i postupak preispitivanja prava i postupak prestanka prava, odnosno sve postupke u kojima se odlučuje o pravu.</p> <p>Čl. 134. st. 2. Propisuje dužnost sudova, financijskih institucija i drugih tijela na zahtjev Zavoda, bez odgađanja, dostaviti podatke o prihodima i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegovog kućanstva. Ovdje bi trebalo dodati i korisnika prava, jer se ovakvom odredbom podrazumijeva da se to odnosi samo na postupak priznavanja prava (jer piše podnositelja zahtjeva). Nadalje, u praksi postoji velik problem s financijskim institucijama, koje ne samo da podatke ne dostavljaju bez odgađanja, nego traže potpisane izjave svakog pojedinog vlasnika računa da bi izdale potvrdu (nije dovoljna izjava predstavnika kućanstva kojom daje suglasnost za uvid u svoje i podatke članova kućanstva, nego svaki pojedini član kućanstva treba potpisati svoju izjavu kojom daje suglasnost za to, što je problem i zbog potrebe dolaska svih članova kućanstva koji imaju otvorene račune u Centar ili njihovog naknadnog donošenja izjava, što odugovlači postupak i stvara strankama dodatni trošak prijevoza). Smatramo da bi trebalo pojačati ovu odredbu i navesti da je izjava/suglasnost predstavnika kućanstva dovoljna za davanje podataka o računima svih članova kućanstva.</p>	Nije prihvaćen	<p>Vežano uz stavak 1. nije potrebno dodati postupak preispitivanja prava ni prestanak prava. Naime, korisnik prava dužan je obavijestiti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.</p> <p>Vežano uz stavak 2. postupak utvrđivanja činjeničnog stanja propisano je odredbama Zakona o općem upravnom postupku.</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	--

1233	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 134.	<p>Nije obavezan za banke ni poreznu upravu (ne dostavljaju podatke ni sada bez pisane suglasnosti korisnika, a porezna nema svoje posebne zakone prema kojima bi bila dužna dostavljati sustavu soc. skrbi podatke - npr. Ne dostavlja za potrebe smještaja, naknade štete)</p> <p>Čl. 134. st. 1. Propisuje da za točnost podataka navedenih u zahtjevu za priznavanje prava u sustavu socijalne skrbi podnositelj zahtjeva odgovara materijalno i kazнено. Ovdje je potrebno dodati i postupak preispitivanja prava i postupak prestanka prava, odnosno sve postupke u kojima se odlučuje o pravu.</p> <p>Čl. 134. st. 2. Propisuje dužnost sudova, financijskih institucija i drugih tijela na zahtjev Zavoda, bez odgađanja, dostaviti podatke o prihodima i imovini podnositelja zahtjeva i članova njegovog kućanstva. Ovdje bi trebalo dodati i korisnika prava, jer se ovakvom odredbom podrazumijeva da se to odnosi samo na postupak priznavanja prava (jer piše podnositelja zahtjeva). Nadalje, u praksi postoji velik problem s financijskim institucijama, koje ne samo da podatke ne dostavljaju bez odgađanja, nego traže potpisane izjave svakog pojedinog vlasnika računa da bi izdale potvrdu (nije dovoljna izjava predstavnika kućanstva kojom daje suglasnost za uvid u svoje i podatke članova kućanstva, nego svaki pojedini član kućanstva treba potpisati svoju izjavu kojom daje suglasnost za to, što je problem i zbog potrebe dolaska svih članova kućanstva koji imaju otvorene račune u Centar ili njihovog naknadnog donošenja izjava, što odugovlači postupak i stvara strankama dodatni trošak prijevoza). Smatramo da bi trebalo pojačati ovu odredbu i navesti da je izjava/suglasnost predstavnika kućanstva</p>	Nije prihvaćen	<p>Vežano uz stavak 1. nije potrebno dodati postupak preispitivanja prava ni prestanak prava. Naime, korisnik prava dužan je obavijestiti Zavod o svakoj promjeni koja utječe na daljnje korištenje prava i usluga ili na visinu priznatog iznosa, najkasnije u roku od osam dana od dana nastanka promjene.</p> <p>Vežano uz stavak 2. postupak utvrđivanja činjeničnog stanja propisano je odredbama Zakona o općem upravnom postupku.</p>
			<p>računima svih članova kućanstva.</p>		

1234	NIKOLA VUČKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 134.	čl.134. st. 2 - naime Porezna uprava pozivajući se na Odluku NN 55/2019 (31.5.2019.) kojom se utvrđuju uvjeti i način preuzimanja podataka o dohocima i primicima iz Evidencije o dohocima i primicima koju je donijelo Ministarstvo financija, odbija dostavljati potrebne podatke za neupravne postupke. Banke sukladno općim uvjetima poslovanja i ugovorima sklopljenim s korisnicima ne žele dostavljati podatke bez izričite pisane suglasnosti podnositelja zahtjeva ili već postojećeg korisnika u postupcima preispitivanja prava	Primljeno na znanje	Postupak utvrđivanja činjeničnog stanja propisano je odredbama Zakona o općem upravnom postupku.
1235	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	Izrada IPP u priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu je neophodno potrebno budući da su siromašni korisnici najčešći korisnici sustava socijalne skrbi, a siromaštvo je socijalni problem koji nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Iznesenim mišljenjem da je "IPP za korisnike ZMN potpuno nepotreban i dodatno opterećenje" izlaže se riziku propuštanja sveobuhvatne stručne procjene i izostanka planiranja intervencija u području ublažavanja posljedica siromaštva i/ili rizika koji mogu proizlaziti iz siromaštva (npr. ekonomskog stresa koji može imati učinak na odnose u obitelji, zanemarivanja, bolesti, nasilja, poremećaja u ponašanju i dr. Izuzimanje pristupa individualnog planiranja u području siromaštva nije u skladu s temeljnim načelima individualiziranog pristupa u socijalnom radu, osvještivosti problema siromaštva i socijalne isključenosti te ključnim dokumentima i preporukama EU o borbi protiv siromaštva.	Primljeno na znanje	hvala na komentaru
1236	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	Čl.135. st.1. IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade je potpuno nepotreban i to je dodatno opterećenje	Djelomično prihvaćen	Izrada IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade potrebno je budući da siromaštvo nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Ukoliko se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika, nije potrebno izradivati IPP.

1237	Valentina Menger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade je potpuno nepotreban i to je dodatno opterećenje	Djelomično prihvaćen	Izrada IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade potrebno je budući da siromaštvo nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Ukoliko se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika, nije potrebno izrađivati IPP.
1238	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade je potpuno nepotreban i to je dodatno opterećenje	Djelomično prihvaćen	Izrada IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade potrebno je budući da siromaštvo nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Ukoliko se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika, nije potrebno izrađivati IPP.
1239	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	članak 135. Izrada procjene i individualnog plana promjene, te socijalno mentorstvo bi trebale biti jedine aktivnosti koje se provode u socijalnoj skrbi radi promicanja promjene u život korisnika. Samo priznavanje prava na naknade moraju raditi sustavi koji se bave novčanim pravima, a ne socijalnom skrbi.	Nije prihvaćen	Individualno planiranje je metoda socijalnog rada u procesu planiranja i izrade individualnog plana promjene životne situacije ili ponašanja korisnika, a socijalno mentorstvo je socijalna usluga.
1240	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	čl. 135 samo po sebi nije jasan. vođenje slučaja može uključivati socijalne usluge, kao i signaliziranje i upućivanje u materijalna prava korisnika, a onda i socijalno mentorstvo, prevenciju nasilničkog ponašanja, ranu intervenciju, tako da ovaj članak pokazuje nerazumijevanje donosioca zakona što je vođenje slučaja, a što su socijalne usluge. Individualni plan osobe starije životne dobi mora sačinjavati jasne informacije o tome gdje su rođaci ili bliske osobe korisniku, aktiviranje svih njih radi održavanja kontakta dok je korisnik u ustanovi, informiranje jedinice lokalne samouprave tj. mjesnog odbora da im je susjed/susjeda u domu i da će	Nije prihvaćen	Voditelj slučaja je jasno definiran u članku 15. točki 20.
			ukoliko će ga posjetiti itd		

1241	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	članak 135. Izrada procjene i individualnog plana promjene, te socijalno mentorstvo bi trebale biti jedine aktivnosti koje se provode u socijalnoj skrbi radi promicanja promjene u život korisnika. Samo priznavanje prava na naknade moraju raditi sustavi koji se bave novčanim pravima, a ne socijalnom skrbi.	Nije prihvaćen	Individualno planiranje je metoda socijalnog rada u procesu planiranja i izrade individualnog plana promjene životne situacije ili ponašanja korisnika, a socijalno mentorstvo je socijalna usluga.
1242	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	Čl.135. st.1. IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade je potpuno nepotreban i to je dodatno opterećenje	Djelomično prihvaćen	Izrada IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade potrebno je budući da siromaštvo nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Ukoliko se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika, nije potrebno izrađivati IPP.
1243	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	Čl.135. st.1. IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade je potpuno nepotreban i to je dodatno opterećenje	Djelomično prihvaćen	Izrada IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade potrebno je budući da siromaštvo nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Ukoliko se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika, nije potrebno izrađivati IP
1244	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	Čl.135. st.1. IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade je potpuno nepotreban i to je dodatno opterećenje	Djelomično prihvaćen	Izrada IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade potrebno je budući da siromaštvo nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Ukoliko se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika, nije potrebno izrađivati IPP.

1245	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	Individualni plan promjene za radno sposobnu osobu, korisnika zmn, je nepotreban. Obzirom kako radno sposobna (pa i djelomično radna) osoba mora biti prijavljena na zavod za zapošljavanje tamo je prilikom prijave, sa stručnim radnicima, ispunila plan svojega proaktivnog djelovanja. Smatram da još i IPP pri "zavodu za socijalni rad " samo gomilanje papirologije. Pošto se u cijelom nacrtu zakona ide u smjeru što veće suradnje među različitim Zavodima, treba se onda obvezati da zavodi za zapošljavanje plan promjene dostavljaju zavodima za socijalni rad.	Djelomično prihvaćen	Izrada IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade neophodno je potrebno budući da siromaštvo nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Ukoliko se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika, nije potrebno
1246	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 135.	Poštovani, Smatram kako nije potrebno uvoditi IPP za korisnike ZMN-a. Navedeno će dovesti do dodatnog i bespotrebnog birokratiziranja postupka, a istovremeno neće dovesti do ikakve smislene promjene kod korisnika.	Djelomično prihvaćen	Izrada IPP za korisnike zajamčene minimalne naknade potrebno je budući da siromaštvo nosi niz mogućih rizika za pojedinca, obitelj i zajednicu. Ukoliko se radi o korisniku kod kojeg nije procijenjena potreba za pružanjem većeg broja usluga koje je potrebno usklađivati i pratiti u cilju složenije promjene u okruženju korisnika, nije potrebno izrađivati IPP
1247	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 136.	Potrebno je dodati i utvrđivanje statusa osoba s invaliditetom obzirom da se u čl. 52. navodi da se pravo na osobnu invalidninu priznaje djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom, a isto se navodi i u čl. 57. osoba s invaliditetom ili osoba koja ne može sama udovoljavati osnovnim životnim potrebama, navedeno nije u skladu s Uredbom o metodologijama vještačenja gdje je navedeno što se vještači u postupcima za ostvarivanje prava prema propisima o socijalnoj skrbi, a pojam osobe s invaliditetom tamo nije naveden. 1	Primljeno na znanje	Prijedlog će se dodatno razmotriti prilikom izrade konačnog prijedloga zakona.

1248	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 136.	Potrebno je dodati i utvrđivanje statusa osoba s invaliditetom obzirom da se u čl. 52. navodi da se pravo na osobnu invalidninu priznaje djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom, a isto se navodi i u čl. 57. osoba s invaliditetom ili osoba koja ne može sama udovoljavati osnovnim životnim potrebama, navedeno nije u skladu s Uredbom o metodologijama vještačenja gdje je navedeno što se vještači u postupcima za ostvarivanje prava prema propisima o socijalnoj skrbi, a pojam osobe s invaliditetom tamo nije naveden. 1	Prihvaćen	Prihvaćeno na način da se u točki 1. dodaje utvrđivanje statusa osobe s invaliditetom.
1249	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 136.	Potrebno je dodati i utvrđivanje statusa osoba s invaliditetom obzirom da se u čl. 52. navodi da se pravo na osobnu invalidninu priznaje djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom, a isto se navodi i u čl. 57. osoba s invaliditetom ili osoba koja ne može sama udovoljavati osnovnim životnim potrebama, navedeno nije u skladu s Uredbom o metodologijama vještačenja gdje je navedeno što se vještači u postupcima za ostvarivanje prava prema propisima o socijalnoj skrbi, a pojam osobe s invaliditetom tamo nije naveden.	Prihvaćen	Prihvaćeno na način da se u točki 1. dodaje utvrđivanje statusa osobe s invaliditetom.
1250	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 137.	Članku 137. dodaje se stavak 5. koji glasi: (5) Ako se promijene osnovice iz članka 22. stavci 1. i 3. ovoga Zakona, Zavod izvješćuje korisnika o promjeni iznosa putem isplatnice. Ukoliko želite smanjiti administriranje radi administriranja, onda ćete uvažiti ovaj prijedlog. Ranije je ova odredba bila sastavni dio Zakona, te smatram da bi je trebalo vratiti u Zakon.	Nije prihvaćen	Prava na novčane naknade priznati će se u postotku od osnovice, bez navođenja iznosa. Slijedom navedenoga, nema potrebe donositi novo rješenje prilikom promjene osnovice.
1251	Grad Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 137.	Članak 137. stavak 2. Propisuje se dan s kojim se priznaje pravo. Predlaže se da se pravo na naknadu za troškove stanovanja prizna s danom podnošenja urednog zahtjeva kao i kod priznavanja ZMN, a ne s danom izvršnosti rješenja.	Prihvaćen	hvala na komentaru

1252	ANTONIJA CANJUGA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 137.	Članku 137. dodaje se stavak 5. koji glasi: (5) Ako se promijene osnovice iz članka 22. stavci 1. i 3. ovoga Zakona, Zavod izvješćuje korisnika o promjeni iznosa putem Isplatnice. Ukoliko želite smanjiti administriranje radi administriranja, onda ćete uvažiti ovaj prijedlog. Ranije je ova odredba bila sastavni dio Zakona, te smatram da bi je trebalo vratiti u Zakon.	Nije prihvaćen	Prava na novčane naknade priznati će se u postotku od osnovice, bez navođenja iznosa. Slijedom navedenoga, nema potrebe donositi novo rješenje prilikom promjene osnovice.
1253	Primorsko- goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 137.	U članku 137. stavku 2. propisuje se da se između ostalih prava i pravo na naknadu za troškove stanovanja priznaje s danom izvršnosti rješenja. Predlaže se iz stavka 2. brisati riječi „pravo na naknadu troškova stanovanja“. Naime, sredstva za priznavanje prava na naknadu troškova stanovanja osiguravaju se iz proračuna jedinica lokalne samouprave te smatramo da JLS mogu samostalno odrediti dan stupanja na snagu svog rješenja o priznavanju prava na naknadu za troškove stanovanja.	Nije prihvaćen	Pravni institut izvršnosti rješenja reguliran je Zakonom o upravnom postupku.
1254	Cristian Vuger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 137.	Bilo bi dobro da se napokon zakonski definira učestalost u kojem se mogu jednokratne naknade ostvarivati. (npr. mora proći barem tri/četiri/pet/šest mjeseci između istih jer inače koji smisao "jednokratnih" naknada).	Nije prihvaćen	S obzirom na svrhu prava na jednokratnu naknadu, pravo je moguće ograničiti samo u pogledu visine iznosa na godišnjoj razini
1255	Grad Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 138.	Isplata naknade za troškove stanovanja nije moguća razmjerno broju dana jer se navedeno pravo u većini JLS ne isplaćuje u novčanom obliku, već se troškovi stanovanja po izdanim uplatnicama izravno uplaćuju na račune pravnih osoba. Predlažemo da u općim aktima JLS same odrede način isplate. Treba uzeti u obzir činjenicu da se naknada za troškove stanovanja ne isplaćuje u novcu korisnicima, nego se ista uplaćuje prema stvarnim troškovima i izdanoj uplatnici izravno pravnoj osobi. Takav oblik plaćanja sprječava dugovanja korisnika za troškove stanovanja.	Prihvaćen	hvala na komentaru
		ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 138.	mjesec između ostalog navodi pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata. To se pravo uopće ne isplaćuje, a pogotovo ne razmjerno broju dana.		

1257	Mateja Krčar	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 138.	Propisuje isplatu za nepuni mjesec i između ostalog navodi pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata. To se pravo uopće ne isplaćuje, a pogotovo ne razmjerno broju dana.	Prihvaćen	hvala na komentaru
1258	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 138.	Propisuje isplatu za nepuni mjesec i između ostalog navodi pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata. To se pravo uopće ne isplaćuje, a pogotovo ne razmjerno broju dana.	Prihvaćen	hvala na komentaru
1259	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 138.	Propisuje isplatu za nepuni mjesec i između ostalog navodi pravo na naknadu za ugroženog kupca energenata. To se pravo uopće ne isplaćuje, a pogotovo ne razmjerno broju dana.	Prihvaćen	hvala na komentaru
1260	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 139.	Čl. 139. st. 2. Ukoliko se u postupku utvrdi da okolnosti nisu promijenile, znači li to da se neće donositi ni rješenje o obustavi postupka, jer se također radi o novom rješenju – nejasno.	Primljeno na znanje	Stavkom 2. jasno je uređeno da će Zavod donijeti novo rješenje samo ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi priznavanje prava i visina priznatog iznosa.
1261	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 139.	Čl. 139. st. 2. Ukoliko se u postupku utvrdi da okolnosti nisu promijenile, znači li to da se neće donositi ni rješenje o obustavi postupka, jer se također radi o novom rješenju – nejasno.	Primljeno na znanje	Stavkom 2. jasno je uređeno da će Zavod donijeti novo rješenje samo ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi priznavanje prava i visina priznatog iznosa.
1262	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 139.	Čl. 139. st. 2. Ukoliko se u postupku utvrdi da okolnosti nisu promijenile, znači li to da se neće donositi ni rješenje o obustavi postupka, jer se također radi o novom rješenju – nejasno.	Primljeno na znanje	Stavkom 2. jasno je uređeno da će Zavod donijeti novo rješenje samo ako su se promijenile okolnosti o kojima ovisi priznavanje prava i visina priznatog iznosa.
1263	HRVATSKI SAVEZ GLUHIH I NAGLUHIH	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 142.	Članak 142. dodati "a sukladno Zakonu o hrvatskom znakovnom jeziku i ostalim sustavima komunikacije gluhih i gluhoslijepih osoba u Republici Hrvatskoj NN 82/15".	Djelomično prihvaćen	Odredba će se doraditi.
1264	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 147.	Koja razina Zavoda?	Primljeno na znanje	Razina Zavoda će se urediti općim aktom Zavoda

1265	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 148.	<p>Članak 148.</p> <p>Predlaže se stavke 1., 2. i 3. izmjeniti tako da se doda da pritužbu mogu podnijeti i članovi obitelji korisnika, uz njegovu suglasnost.</p> <p>Obrazloženje</p> <p>Važećim Pravilnikom o standardima kvalitete socijalnih usluga (NN, broj 143/14) predviđeno je da se korisnici usluga, obitelji i druge zainteresirane osobe mogu žaliti na odluke koje su donijela nadležna tijela ili pojedini zaposlenici te zahtijevati i dobiti rješenje žalbi o pružanju usluga, bez straha od posljedica i s punim povjerenjem da će se na sve njihove prigovore odgovoriti (standard 10: Prigovori i žalbe). Stoga smatramo da novim Zakonom ne bi trebalo ići ispod tog standarda.</p>	Nije prihvaćen	Pritužbe se podnose samo onda kada korisnik nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, zbog čega pritužbu može podnijeti samo korisnik, odnosno njegov zakonski zastupnik.
------	------------------------------	--	--	----------------	--

1266	Sonja Juričić Cvitan	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 148.	<p>Centar UP2DATE dostavlja sljedeći prijedlog:</p> <p>Predlaže se sve odredbe koje se odnose na pritužbu urediti tako da se usklade s odredbama o podnošenju prigovora na postupanje javnopravnog tijela iz Zakona o općem upravnom postupku, jer je ustanova socijalne skrbi nedvojbeno "javnopravno tijelo".</p> <p>Temeljem Zakon o općem upravnom postupku (ZUP) u slučaju podnošenja prigovora na postupanje ravnatelj ustanove socijalne skrbi je dužan donijeti rješenje u upravnom postupku, na koje stranka ima pravo podnijeti žalbu drugostupanjskom tijelu (nadležnom ministarstvu) i u konačnici ima pravo na tužbu upravnom sudu. U suprotnom bi došlo do kolizije zakona, koji istu stvar propisuju na drukčiji način. S obzirom na to da prijedlog ovog Zakona ne predviđa zaštitu sličnu onoj iz ZUP-a, očito je da se prijedlogom ovog Zakona predlaže, u postupcima pred ustanovama socijalne skrbi, propisati slabija pravna zaštita, nego pred ostalim javnopravnim tijelima po ZUP-u, u faktički istoj situaciji, što je nedopustivo.</p> <p>Ukoliko se ovaj zahtjev ne prihvati, predlaže se jasno propisati, da "pravo na pritužbu ne isključuje pravo stranke na prigovor ili druge pravne lijekove protiv postupanja javnopravnog tijela temeljem Zakona o općem upravnom postupku i drugih zakona", iz razloga što vjerujemo da su moguća tumačenja ustanova socijalne skrbi da se na njih ne primjenjuju odredbe o prigovoru iz ZUP-a, nego odredbe o pritužbi iz ovog Zakona.</p>	Nije prihvaćen	Mogućnost podnošenja pritužbe već je omogućena važećim Zakonom o socijalnoj skrbi, a Nacrtom prijedloga zakona dodatno je razrađena s ciljem transparentnog postupanja u sustavu socijalne skrbi. Razlozi za podnošenje prigovora predviđeni su Zakonom o općem upravnom postupku i javnopravna tijela su dužna po njima postupati. Nacrtom prijedloga zakona propisano je da odlučivanje o pritužbama ne uključuje odlučivanje o upravnim stvarima.
1267	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 148.	Nije definirano pitanje traženje izuzeća stručnog radnika , predstojnika i ravnatelja koje je definirano u čl.104. aktualnog ZOSS. Predlaže se isto uvrstiti	Nije prihvaćen	Pitanje izuzeća u upravnim postupcima uređeno je Zakonom o općem upravnom postupku i nije opravdano isto ponavljati u ovom Nacrtu.
1268	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 148.	<p>U prijedlogu novog Zakona se uopće ne spominje izuzeće djelatnika. U ranijem zakonu je u čl. 104. bila spomenuta mogućnost izuzeća stručnog radnika, predstojnika podružnice i ravnatelja CZSS, na način da je bilo propisano tko je nadležan za odlučivanje o njihovom izuzeću.</p> <p>Nije jasno koja je namjera</p>	Nije prihvaćen	Pitanje izuzeća u upravnim postupcima uređeno je Zakonom o općem upravnom postupku i nije opravdano isto ponavljati u ovom Nacrtu.

izostavljanja navedene odredbe, odnosno, zbog čega ista nije prilagođena novo planiranom ustrojstvu sustava socijalne skrbi te zbog čega je, umjesto da se novim Zakonom detaljnije regulira institut izuzeća, isti u potpunosti izostavljen.

S tim u vezi, navodimo kako su se i dosada na izuzeće primjenjivale odredbe Zakona o općem upravnom postupku što je moguće i dalje te u tom smislu možemo shvatiti namjeru zakonodavca da izuzeće u cijelosti ostane u oblasti Zakona o općem upravnom postupku. Međutim, kroz našu praksu te pojedinačna iskustva korisnika i korisnica koje nam se obraćaju za pravnu pomoć u našem savjetovaništu, uočena je krajnje negativna praksa centara za socijalnu skrb te samog Ministarstva da zahtjevi za izuzeće djelatnika CZSS podneseni u vezi s izvršavanjem njihovih javnih ovlasti, konkretno, pri davanju podataka o obiteljskim prilikama te mišljenja i prijedloga u sudskim postupcima, poglavito postupcima u vezi donošenja odluke o roditeljskoj skrbi kada takvo mišljenje stručni tim CZSS daje na poziv suda, zahtjevi za izuzeće djelatnika CZSS uopće nisu meritorno ispitivani obzirom da je zauzet stav da se u navedenom slučaju ne primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku jer se ne radi o upravnom postupku pa da stoga izuzeće uopće nije moguće tražiti.

Dakle, takvim tumačenjem dolazi do apsurdne situacije da korisnici i korisnice, roditelji u sudskim postupcima nisu u mogućnosti podnijeti zahtjev za izuzeće djelatnika CZSS koji kao članovi stručnog tima sudjeluju u sudskim postupcima u vezi načina izvršavanja roditeljske skrbi o kojem bi bilo meritorno odlučeno (a obzirom da su prema dosadašnjoj praksi takvi zahtjevi odbacivani zbog nepostojanja formalnih

prilikama, što može u mogućnosti ishoditi ni u slučajevima očite pristranosti djelatnika CZSS, primjerice, kada se radi o sredstvu s jednom od stranaka u postupku ili kada djelatnici CZSS na drugi način dovedu u pitanje svoju nepristranost.

Ukoliko se prihvati tumačenje da djelatnici czss kada po nalogu suda daju mišljenje u sudskim postupcima doista ne djeluju u okviru upravnog postupka, potrebno je odredbama Zakona o socijalnoj skrbi omogućiti podnošenje zahtjeva za izuzeće i u tim slučajevima ili izrijekom uputiti na primjenu Zakona o općem upravnom postupku i u tim situacijama.

Slijedom navedenog, smatramo da je u prijedlog Zakona potrebno uvrstiti odredbe o izuzeću što bi najprikladnije bilo učiniti u trećem dijelu – NADLEŽNOST I POSTUPAK, u poglavlju II. POSTUPAK, na način da se u okviru navedenog dijela uvede poseban odjeljak pod nazivom IZUZEĆE, kojim bi detaljno bio reguliran postupak izuzeća stručnih radnika te uključivao kako izuzeće u postupcima radi priznavanja prava u sustavu socijalne skrbi koji su nesporno upravni postupci tako i prilikom izvršavanja javnih ovlasti. U tom smislu, a na temelju iskustva iz prakse, smatramo potrebnim izrijekom u odredbe o izuzeću uključiti i vanjske suradnike, primjerice, voditelje mjera nadzora, stručne pomoći i potpore i slično te regulirati njihov položaj, obzirom da njihov status nije izrijekom uređen budući da se ne radi niti o djelatnicima CZSS, niti o djelatnicima Ministarstva.

S tim u vezi, na generalnoj razini, smatramo bitnim izrijekom razlučiti postupke koje Zavod provodi prema pravilima upravnog postupka te postupke, primjerice, savjetovanja i slično, koji se eventualno ne provode kao upravni, kako bi korisnicima i korisnicama bila jasna njihova zakonska prava i obveze u okviru svakog od takvih postupaka te kako bi se izbjegla konfuzija koja se javlja u praksi kada korisnici i korisnice nisu sigurni kakva je priroda postupka u kojem sudjeluju pred Zavodom (pa tako, primjerice, i imaju li pravo na zapisnik, pravo na uvid u spis, pravo očitovanja, pravo podnošenja prigovora/žalbe i slično).

1269	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 148.	Nije definirano pitanje traženje izuzeća stručnog radnika, predstojnika i ravnatelja koje je definirano u čl. 104. aktualnog ZOSS. Predlaže se isto uvrstiti	Nije prihvaćen	Pitanje izuzeća u upravnim postupcima uređeno je Zakonom o općem upravnom postupku i nije opravdano isto ponavljati u ovom Nacrtu.
------	--	--	--	----------------	--

1270	Meilita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 149.	Propisuje sadržaj pritužbe. Članak ima samo jedan stavak u kojem se navodi „pritužba iz stavka 1. ovog članka...”. Misli se na pritužbu iz čl. 148. st. 1.	Prihvaćen	Prihvaća se
1271	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 149.	Propisuje sadržaj pritužbe. Članak ima samo jedan stavak u kojem se navodi „pritužba iz stavka 1. ovog članka...”. Misli se na pritužbu iz čl. 148. st. 1.	Prihvaćen	Prihvaća se
1272	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 149.	Propisuje sadržaj pritužbe. Članak ima samo jedan stavak u kojem se navodi „pritužba iz stavka 1. ovog članka...”. Misli se na pritužbu iz čl. 148. st. 1.	Prihvaćen	Prihvaća se
1273	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 149.	Pogrešna referenca. Trebalo bi pisati: „Pritužba iz članka 148. ovoga Zakona”.	Prihvaćen	Prihvaća se
1274	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 149.	Nema stavka 1. u ovom članku.	Primijeno na znanje	Dodatno će se uskladiti s tekstom Nacrta prijedloga zakona.
1275	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 150.	Treba pisati iz člank 148 stavak 3	Nije prihvaćen	Pozivanje na članak je ispravno
1276	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 150.	Također pogrešna referenca. Trebalo bi pisati: „O osnovanosti pritužbe iz članka 148. ovoga Zakona”.	Nije prihvaćen	Pozivanje na članak je ispravno

1277	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI!	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.
			<p>Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci (čl. 151. do 162.), ne može pridonijeti većem razumijevanju i transparentnosti rada djelatnika u sustavu socijalne skrbi. Preduvjet za procjenjivanje nečijeg rada jest poznavanje struke i instrumenata te profesije. Valja napomenuti da se nad radom Centara provode nadzori Ministarstva i strukovnih komora u svim spornim situacijama, a pogotovo u slučaju pritužbi, kao i u slučajevima koji završe nesretnim ishodom, tako da ne vidimo benefit za zajednicu uvođenjem još jednog nadzornog tijela, koje neće imati stručni legitimitet.</p>		
			<p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>		

1278	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Zbog čega imamo Ministarstvo, tijela u Ministarstvu, stručnjake koji rade ili bi trebali raditi na predstavkama korisnika/građana?</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>	Nije prihvaćen	<p>Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti. Prednost pri imenovanju u Povjerenstvo imaju osobe s najmanje pet godina iskustva u području obitelj-skopravne zaštite i rada sa žrtvama nasilja u obitelji. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe.</p>
------	---------------------------	--	--	----------------	---

1279	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	čl. 151.-162- BRISATI. Nejasna je namjera zakonodavca za ovim Povjerenstvom osim uvođenja još veće zbrke i hajke na sustav. Ovako formulirano stječe se dojam u nestručnost i pristranost samog Ministarstva u odlučivanju o žalbama te se postavlja pitanje o samim nadzornim mehanizmima Ministarstva i povjerenja građana u sustav. Korisnici se imaju pravo žaliti, isto je uobičajeno, te postoji niz instanci na kojima je isto moguće od čelnika ustanove, Ministarstva, Pravobranitelja, stručnih komora i sl. Ovime se proceduralno stvara zbrka i potencijalno još veći protok vremena ionako dugotrajnih postupaka. Također, na koji način se biraju predstavnici Povjerenstva, koje su kompetencije istih osim uživanja ugleda društva što je izrazito nejasan opis. Koji su kriteriji procjene Povjerenstva, stručna znanja, iskustva, edukacija?	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.
------	-------------------------	---	---	----------------	--

1280	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Smatram da je osnivanje Povjerenstva potpuno nepotrebno i da imaju vrlo dvojbenu zadatku, da kao građani procijene jel li neka pritužba i nezadovoljstvo opravdano. Na temelju čega će oni to procijeniti, svog dojma ili postoje neki jasni kriteriji i koji su to. Sastav Povjerenstva nije u skladu s uvodnim dijelom teksta.	Djelomično prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe. Uskladit će se tekst Nacrta prijedloga zakona u vezi sastava Povjerenstva.
1281	Martina Vlašić Iljkić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanje Povjerenstva za pritužbe je bespredmetno i štetno za struku i same korisnike. Ukoliko je intencija u javnosti približiti postupanja stručnih radnika i propitati smjer razvoja metoda rada, ministarstvo može jačati suradnju sa „terenom“, povećati javne rasprave u društvu sa uključenom zainteresiranom javnošću, gdje će se procjenjivati postupanja ali i javnosti jasno komunicirati očekivanja i mogućnosti usluga korisnicima u sadašnjem sustavu socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.

1282	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>Vežano uz članke koji se odnose na Povjerenstvo, uz već navedeno u dijelu „Načelno“, početno ističemo kako se u uvodnom dijelu „Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom“ navodi: „Povjerenstvo se sastoji od predstavnika Ministarstva i predstavnika građana koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv.“ Međutim, članak 151. stavak 2. Nacrta prijedloga propisuje da se Povjerenstvo sastoji od pet predstavnika građana koje su, na javni poziv, predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv“; dakle, nije usklađen s tekstem u uvodnom dijelu. Ostaje nejasno da li je predstavnik Ministarstva član/ica Povjerenstva te koja je uloga predstavnika Ministarstva u Povjerenstvu koje bi trebalo odlučivati o osnovanosti pritužbi onih koji nisu zadovoljni radom tog istog Ministarstva te se na taj način dovodi u pitanje njegova neovisnost.</p>	Prihvaćen	Uskladit će se tekst Nacrta prijedloga zakona
------	------------------------------	--	--	-----------	---

1283	Josipa Galić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI!!	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti. Prednost pri imenovanju u Povjerenstvo imaju osobe s najmanje pet godina iskustva u području obitelj-skopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se pos-tupak temeljne sigurnosno provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.
			Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci (čl. 151. do 162.), ne može pridonijeti većem razumijevanju i transparentnosti rada djelatnika u sustavu socijalne skrbi. Preduvjet za procjenjivanje nečijeg rada jest poznavanje struke i instrumenata te profesije. Valja napomenuti da se nad radom Centara provode nadzori Ministarstva i strukovnih komora u svim spornim situacijama, a pogotovo u slučaju pritužbi, kao i u slučajevima koji završe nesretnim ishodom, tako da ne vidimo benefit za zajednicu uvođenjem još jednog nadzornog tijela, koje neće imati stručni legitimitet.		
			Slažemo se također s komentarom Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika koji glasi: "Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor."		

1284	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi.
------	-----------------	---	---	----------------	---

1285	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI!</p> <p>Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci (čl. 151. do 162.), ne može pridonijeti većem razumijevanju i transparentnosti rada djelatnika u sustavu socijalne skrbi. Preduvjet za procjenjivanje nečijeg rada jest poznavanje struke i instrumenata te profesije. Valja napomenuti da se nad radom Centara provode nadzori Ministarstva i strukovnih komora u svim spornim situacijama, a pogotovo u slučaju pritužbi, kao i u slučajevima koji završe nesretnim ishodom, tako da ne vidimo benefit za zajednicu uvođenjem još jednog nadzornog tijela, koje neće imati stručni legitimitet.</p> <p>Slazemo se također s komentarom Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika koji glasi:</p> <p>"Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovnosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor."</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovnosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti. Prednost pri imenovanju u Povjerenstvo imaju osobe s najmanje pet godina iskustva u području obitelj-skoppravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se pos-tupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.
------	---------------	--	---	----------------	---

1286	Magdalena Tomic	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI!</p> <p>Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci (čl. 151. do 162.), ne može pridonijeti većem razumijevanju i transparentnosti rada djelatnika u sustavu socijalne skrbi. Preduvjet za procjenjivanje nečijeg rada jest poznavanje struke i instrumenata te profesije. Valja napomenuti da se nad radom Centara provode nadzori Ministarstva i strukovnih komora u svim spornim situacijama, a pogotovo u slučaju pritužbi, kao i u slučajevima koji završe nesretnim ishodom, tako da ne vidimo benefit za zajednicu uvođenjem još jednog nadzornog tijela, koje neće imati stručni legitimitet.</p> <p>Slažemo se također s komentarom Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika koji glasi:</p> <p>"Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor."</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti. Prednost pri imenovanju u Povjerenstvo imaju osobe s najmanje pet godina iskustva u području obitelj-skoppravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.
------	-----------------	--	---	----------------	---

1287 Tanja Blagonić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 151.

Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI!

Nije prihvaćen

Uvođenje instituta Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva u kojem NEĆE biti stručnjaci (čl. 151. do 162.), ne može pridonijeti većem razumijevanju i transparentnosti rada djelatnika u sustavu socijalne skrbi. Preduvjet za procjenjivanje nečijeg rada jest poznavanje struke i instrumenata te profesije. Valja napomenuti da se nad radom Centara provode nadzori Ministarstva i strukovnih komora u svim spornim situacijama, a pogotovo u slučaju pritužbi, kao i u slučajevima koji završe nesretnim ishodom, tako da ne vidimo benefit za zajednicu uvođenjem još jednog nadzornog tijela, koje neće imati stručni legitimitet.

Slazemo se također s komentarom Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika koji glasi:

"Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor."

Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe.

1288	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>	Nije prihvaćen	<p>Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe.</p>
------	---------------	---	---	----------------	--

1289	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Vezano uz odredbe članka 151. - 162. Nacrta prijedloga, a kojim odredbama se predviđa osnivanje i rad Povjerenstva, Pravobraniteljica smatra da bi se navedene odredbe u cijelosti trebale brisati. Naime, predmetne odredbe prije svega dovode do pravne nesigurnost. Također, dovode se u pitanje i kompetencije samih stručnih djelatnika/ica iz sustava socijalne skrbi koji/e profesionalno obavljaju svoj posao. Pored navedenog, dovodi se u pitanje i smisao inspekcije koja već postoji unutar sustava socijalne skrbi, što posljedično dovodi u pitanje i povjerenje građana u nadzorni mehanizam resornog ministarstva.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Odlučivanje o pritužbama ne uključuje odlučivanje u upravnim postupcima.
------	---	--	--	----------------	---

1290	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	S pozicije struke, profesije u potpunosti neprihvatljivo. Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač, to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor. Brisati članke koji se odnose na povjerenstvo.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.
------	----------------------	---	---	----------------	--

1291	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI!	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se pos-tupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Za razliku od provođenja stručnog nadzora od strane komora, Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe.
------	--------------------------------	--	------------------------------	----------------	--

1292	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	S pozicije struke, profesije u potpunosti neprihvatljivo. Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.
1293	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Stavak 4 čl. 151 treba pojasniti na koje se upravne postupke odnosi ili koje upravne postupke izuzima. Odlučivanje o pritužbama ne uključuje odlučivanje u upravnim postupcima. Ukoliko je namjera da se omogući rad Povjerenstva onda preporuke Povjerenstva moraju imati neki utjecaj na donošenje odluka o upravnim postupcima. Inače Povjerenstvo nema smisla.	Primljeno na znanje	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Upravni postupci nisu predmet rada Povjerenstva.

1294	DJEČJI DOM RUŽA PETROVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Stručni radniciDoma za zakonitost svoga rada odgovaraju nadležnom Ministarstvu koje provodi nadzor, a za stručni rad odgovaraju nadležnim strukovnim komorama. Prijedlog uvođenja dodatnog tijela sastavljenog od građana koji ne moraju imati stručno znanje o sustavu socijalne skrbi smatramo apsolutno neprihvatljivim. Nadalje postavlja se pitanje što se događa u situaciji kada nadležno ministarstvo i stručne komore procijene da je rad obavljen u skladu sa strukom i zakonom, a povjerenstvo odluči drugačije, čiji stav u takvim situacijama treba uvažiti. Slažemo se da drugim prijedlozima da članke 151. do 162. treba izbrisati.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Za razliku od provođenja stručnog nadzora od strane komora, Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe.
1295	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	S obzirom na stav izražen u općim komentarima predlažemo da se čl. 151. do 162. brišu kao nepotrebni. Postoji velika bojazan da će uvođenje ovakvog instituta dovesti do pravne nesigurnosti. Ministarstvo kao nadzorno tijelo nad postupanjem centara za socijalnu skrb odlučuje o prigovorima na temelju zakona, a poslove obavljaju stručnjaci zaposleni u Ministarstvu, sa profesionalnim i osobnim ugledom i traženim stručnim kvalifikacijama. Alternativa: Ukoliko postoji potreba da odluke Ministarstva dodatno preispita laičko građanstvo predlažemo da se takvo preispitivanje provede prije konačnog odgovora na pritužbu. Uvođenje Povjerenstva sa upitnim ovlastima stvorit će pravnu nesigurnost građana i dodatno narušiti njihovo povjerenje u institucije.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za se postupak temeljitih sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.

1296	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	U ocjeni stanja je navedeno da se u članstvo Povjerenstva imenuje i predstavnika/ica ministarstva što ne proizlazi iz odredbi članka 151. pa je nužno uskladiti tekst. Prijedlog – brisati članak kao i sve članke od 151. do 162.	Djelomično prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnateljju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Uskladit će se članstvo Povjerenstva u tekstu Nacrta prijedloga zakona
1297	SOS Rijeka - centar za nenasilje i ljudska prava	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	U početnom dijelu Prijedloga (II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU PREDLOŽENIM ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, Osnovna pitanja koja se uređuju ovim Zakonom) stoji: " Povjerenstvo se sastoji od predstavnika Ministarstva i predstavnika građana koje su na javni poziv predložile organizacije civilnog društva ili su se osobno javili na javni poziv. " U samom prijedlogu ovog čl. stoji da se Povjerenstvo sastoji od predstavnika građana (dok se predstavnici Ministarstva ne spominju). Potrebno razjasniti/uskladiti.	Prihvaćen	Uskladit će se navedeno

1298	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>Predlažem da se briše ili stručnije regulira intencija i funkcija ovog povjerenstva. Ministarstvo je radi uvažavanja korisničke pozicije već ustanovilo "kanal za pritužbe" koji očito nije ispunio svoju funkciju. Povjerenstvo sačinjeno od laika u ovako osjetljivom području krši pravo na privatnost korisnika, pravo na stručni pristup poteškoćama, kao što je nejasan i položaj ovog povjerenstva u odnosu na Ministarstvo. Ovako površno regulirano djeluje kao prebacivanje odgovornosti ministarstva nadležnog za socijalnu skrb na to da "netko sluša pritužbe" umjesto stručnih ljudi u ministarstvu koji onda moraju izvršiti uvid u postupanje ustanova socijalne skrbi i dati suvisli odgovor. Kako potrebu za pritužbama ima velik broj korisnika kojima se odbiju prava na materijalne pomoći u upravnom postupku, nejasno je što će s njima činiti</p> <p>Povjerenstvo (osim što će ih saslušati i utješiti, ako i to), kao i sukobljenim stranama u roditeljskim sukobima - o kojima se u stvari radi u zametku ovog prijedloga. Hoće li skupina laika riješiti sukobe koji proizlaze iz razdvojenog roditeljstva, otuđujuće postupke roditelja, kverulante koji su već prijavljeni radi nametljivog ponašanja i prijetnji stručnim radnicima?</p>	Nije prihvaćen	<p>Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe. Odlučivanje o pritužbama ne uključuje odlučivanje u upravnom postupcima. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.</p>
1299	B.a.B.e. Budi aktivna. Budi emancipiran	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>U odnosu na novouvedeni institut Pritužbe, a nastavno na ranije iznesene primjedbe u vezi izuzeća, smatramo kako obzirom da se odredbe koje reguliraju navedeni institut nalaze u trećem dijelu - NADLEŽNOST I POSTUPAK, u poglavlju II. pod nazivom POSTUPAK koji se sukladno čl. 132. st. 1. odnosi na postupak za priznavanje prava propisanih ovim zakonom (Zakonom o socijalnoj skrbi), proizlazi da takvu pritužbu ponovno nije moguće podnijeti u stvarima u kojima djelatnici Zavoda, izvršavaju javne ovlasti propisane Zakonom, konkretno, sudjeluju u sudskim postupcima koji se tiču djece i načina izvršavanja roditeljske skrbi.</p> <p>Slijedom navedenog, smatramo potrebnim u čl. 148. izriječno naznačiti da je pritužbu moguće</p>	Nije prihvaćen	<p>Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava čime će se osigurati transparentnost i otvorenost prema korisnicima. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužba u nepravnom postupku. Ako je Povjerenstvo u tijeku jedne kalendarske godine donijelo tri odluke o</p>

podnijeti i u stvarima koje se tiču izvršavanja javnih ovlasti iz čl. 177. Zakona uključujući situacije u kojima djelatnici Zavoda, područnih službi i ispostava daju podatke o obiteljskim prilikama te mišljenja i prijedloge u sudskim postupcima koji se odnose na obiteljskopravnu i kaznenopravnu zaštitu djece.

Nadalje, u odnosu na daljnje odredbe kojima je reguliran institut pritužbe, smatramo kako nije u potpunosti jasna uloga i položaj Povjerenstva za odlučivanje o pritužbama kojem se na neki način daje ovlast da preispituje odluke Ministarstva, ali s druge strane ostaje u cijelosti nedefinirano kakva je konkretno pravna snaga odluka Povjerenstva, kakve odluke Povjerenstvo može donositi, obvezuju li iste Ministarstvo na bilo koji način, je li Povjerenstvo ovlašteno Ministarstvu uputiti preporuke ukoliko odluku Ministarstva ocijeni pogrešnom i slično. Naime, iz prijedloga Zakona proizlazi da je uloga Povjerenstva formalna, da ponovno zadnju riječ prilikom donošenja odluke o pritužbi ima Ministarstvo koje je i osnivač ustanova socijalne skrbi, pritom nije jasno na temelju kojih odredbi Ministarstvo uopće provodi postupak ispitivanja takvih pritužbi, jesu li primjenjive odredbe Zakona o upravnom postupku, donosi li na kraju Ministarstvo odluku u obliku rješenja protiv koje su dozvoljeni daljnji, konkretni pravni lijekovi i slično.

Isto tako, u kontekstu prava na podnošenje pritužbe, smatramo bitnim izrijekom propisati da je istu moguće podnijeti i u slučaju nezadovoljstva radom i postupanjem vanjskih suradnika Zavoda, konkretno, voditelja mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta, djelatnika obiteljskih centara i slično.

osnovanosti pritužbe, koje se odnose na rad istog stručnog radnika odnosno istog stručnog tima ustanove socijalne skrbi čiji je osnivač Republika Hrvatska, Povjerenstvo će predložiti Ministarstvu pro-vođenje nadzora. U slučaju ponavljanja odluke o osnovanosti pritužbi, Povjerenstvo će predložiti ravnatelju ustanove socijalne skrbi poduzimanje mjera iz svoje nadležnosti.

1300	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB PULA-POLA	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Stručni radnici CZSS za zakonitost svoga rada odgovaraju nadležnom Ministarstvu koje provodi upravni nadzor, a za stručni rad odgovaraju nadležnim strukovnim komorama. Prijedlog da se uvode dodatno tijelo sastavljeno od građana koji ne moraju imati stručno znanje o sustavu socijalne skrbi smatramo apsolutno neprihvatljivim. Nadalje postavlja se pitanje što se događa u situaciji kada nadležno ministarstvo i stručne komore procijene da je rad obavljen u skladu sa strukom i zakonom, a povjerenstvo odluči drugačije, čiji stav u takvim situacijama treba uvažiti. Slažemo se da drugim prijedlozima da članke 151. do 162. treba izbrisati.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Za razliku od provođenja stručnog nadzora od strane komora, Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnateljstvu ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe.
1301	Sindiklat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	Članke 151- 162. brisati Obrazloženje: Stručni radnici CZSS za zakonitost svoga rada odgovaraju resornom Ministarstvu koje provodi upravni nadzor, također za stručni rad odgovaraju strukovnim komorama ,a i poslodavcu koji provodi unutarnji nadzor. Uvođenje predloženog Povjerenstva kao još jednog nadzornog tijela neće dovesti do unapređenja kvalitete pružanja usluge koja nije uvjetovana stručnim znanjima stručnog radnika nego faktorima na koje stručni radnik ne može utjecati kao što su : neadekvatni uvjeti rada u kojima ne može štiti dostojanstvo i privatnost korisnika , prekapacitiranost ustanova za smještaj korisnika i nemogućnost osiguravanja usluge. Smatramo profesionalno degradirajućim uvođenje još jednog nadzornog tijela koje samo može dodatno otežati i paralizirati stručnjake u	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi.

1302	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi.
1303	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 151.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi.

1304	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 152.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1305	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 152.	<p>U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.“</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1306	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 152.	Brisati članak 152. Stručni radnici CZSS za zakonitost svoga rada odgovaraju resornom Ministarstvu koje provodi upravni nadzor, također za stručni rad odgovaraju strukovnim komorama ,a i poslodavcu koji provodi unutarnji nadzor. Uvođenje predloženog Povjerenstva kao još jednog nadzornog tijela neće dovesti do unapređenja kvalitete pružanja usluge koja nije uvjetovana stručnim znanjima stručnog radnika nego faktorima na koje stručni radnik ne može utjecati kao što su : neadekvatni uvjeti rada u kojima ne može štiti dostojanstvo i privatnost korisnika , prekapacitiranost ustanova za smještaj korisnika i nemogućnost osiguravanja usluge. Smatramo profesionalno degradirajućim uvođenje još jednog nadzornog tijela koje samo može dodatno otežati i paralizirati stručnjake u njihovom radu u ionako teškim uvjetima	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1307	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 152.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač, to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1308	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 152.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1309	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	Odredba o profesionalnom i osobnom ugledu u javnosti je vrlo dvojbeni i nedorečena. Tko je to javnost, misli li se na društvo? Na temelju čega se procjenjuje ugled i u kojim profesijama treba imati profesionalni ugled, jel sve profesije dolaze u obzir? Ili bi se ipak trebale ograničiti na profesije koje djeluju u području socijalne skrbi s npr. 5 godina iskustva u području socijalne skrbi/ području socijalnih usluga.	Djelomično prihvaćen	Pojedinac treba uživati osobni i profesionalni ugled u javnosti što znači da se kroz svoj profesionalni rad istaknuo u zajednici te svojim ponašanjem i postupanjima predstavlja primjer ostalim pojedincima. Pojedinac ne mora nužno biti javno poznat već mora biti prepoznat u profesionalnoj zajednici. Uvjet za člana Povjerenstva će biti iskustvo u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji te će se proširiti na područje socijalne skrbi.
1310	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	Članak 153. U ovom članku je potrebno dodatno razraditi uvjete za izbor člana Povjerenstva u smislu potrebnih stečenih znanja i vještina, a ne samo kao uvjet navesti da su to „osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti“ i kao prednost prepoznati da „imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite i rada sa žrtvama nasilja u obitelji“, posebice s obzirom na širok krug korisnika prava i usluga iz Nacrta prijedloga Zakona	Djelomično prihvaćen	Pojedinac treba uživati osobni i profesionalni ugled u javnosti što znači da se kroz svoj profesionalni rad istaknuo u zajednici te svojim ponašanjem i postupanjima predstavlja primjer ostalim pojedincima. Uvjet za člana Povjerenstva će biti iskustvo u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji te će se proširiti na područje socijalne skrbi, neovisno o vrsti iskustva.

1311	Valentina Menger	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	<p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, trebalo bi jasno navesti koje struke mogu biti u njemu i koje kriterije moraju zadovoljavati.</p> <p>Kako će članovi Povjerenstva odlučivati o pritužbama kada nemaju znanja niti iskustva u sektoru socijalne skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obitelj-skoppravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se pos-tupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera. Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije zadovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osobe koja obavlja djelatnost soci-jalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi.
------	------------------	---	---	----------------	--

1312	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, trebalo bi jasno navesti koje struke mogu biti u njemu i koje kriterije moraju zadovoljavati. Kako će članovi Povjerenstva odlučivati o pritužbama kada nemaju znanja niti iskustva u sektoru socijalne skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1313	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	ako će se Povjerenstvo osnovati, trebalo bi jasno navesti koje struke mogu biti u njemu. U ovom trenutku to nigdje ne stoji.	Nije prihvaćen	S obzirom na ostale navedene uvjete, nema potrebe za navođenjem struka.
1314	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, trebalo bi jasno navesti koje struke mogu biti u njemu i koje kriterije moraju zadovoljavati, te da eventualno jedan član povjerenstva bude osoba koja nema potrebnu naobrazbu, ali ima minimalno 5 godina u području obiteljskopravne zaštite ili rada sa žrtvama nasilja u obitelji. Kako će članovi Povjerenstva odlučivati o pritužbama kada nemaju znanja niti iskustva u sektoru socijalne skrbi?	Djelomično prihvaćen	Uvjet za člana Povjerenstva će biti iskustvo u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji te će se proširiti na područje socijalne skrbi. S obzirom na ostale navedene uvjete, nema potrebe za navođenjem struka.

1315	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	(2) Prednost pri imenovanju u Povjerenstvo imaju osobe s najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite i rada sa žrtvama nasilja u obitelji. Zašto stavljati prednost samo nad jednom kategorijom jer to povjerenstvo ne odlučuje samo o jednoj kategoriji u društvu i radu. Ako se odlučuje npr. o zanemarenoj djeci, zašto onda nema prednost osoba koja ima iskustva u radi s tom djecom. Predlažem da se ovaj dio članka briše u potpunosti i da se u povjerenstvu ne bira na temelju ove prednosti.	Djelomično prihvaćen	Uvjet za člana Povjerenstva će biti iskustvo u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji te će se proširiti na područje socijalne skrbi.
1316	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	Nejasno je na koji način se dokazuje uvjeti prilikom predlaganja, posebice osobni ugled. Također, nejasna je pretpostavka javnog rada člana Povjerenstva. Znači li to da se na javni poziv ne mogu javiti građani koji nisu poznati javnosti? S druge strane, budući da je navedeno da je to Povjerenstvo za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, a vezano za pruženu uslugu, postupak ili propuštanje postupanja osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, nejasno je zašto onda prednost imaju osobe s najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite i rada sa žrtvama nasilja u obitelji (jer je to samo dio djelatnosti socijalne skrbi). Ovakvom odredbom se pretpostavlja da će predstavke biti iz navedenih područja, a što ne mora biti slučaj. Nejasno je o kakvom se iskustvu radi - profesionalnom, volonterskom...	Djelomično prihvaćen	Pojedinac treba uživati osobni i profesionalni ugled u javnosti što znači da se kroz svoj profesionalni rad istaknuo u zajednici te svojim ponašanjem i postupanjima predstavlja primjer ostalim pojedincima. Pojedinac ne mora nužno biti javno poznat već mora biti prepoznat u profesionalnoj zajednici. Uvjet za člana Povjerenstva će biti iskustvo u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji te će se proširiti na područje socijalne skrbi, neovisno o vrsti iskustva.
1317	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	Brisati članak 153.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1318	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, trebalo bi jasno navesti koje struke mogu biti u njemu i koje kriterije moraju zadovoljavati.</p> <p>Kako će članovi Povjerenstva odlučivati o pritužbama kada nemaju znanja niti iskustva u sektoru socijalne skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
------	------------------------------------	--	--	----------------	--

1319	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 153.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, trebalo bi jasno navesti koje struke mogu biti u njemu i koje kriterije moraju zadovoljavati.</p> <p>Kako će članovi Povjerenstva odlučivati o pritužbama kada nemaju znanja niti iskustva u sektoru socijalne skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi
1320	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 154.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1321	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 154.	Brisati čl. 154.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1322	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 154.	Brisati članak 154.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1323	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 154.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač, to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1324	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 154.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1325	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 155.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1326	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 155.	Brisati čl. 155.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1327	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 155.	Brisati članak 155.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1328	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 155.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1329	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 155.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1330	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 156.	ČI. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća gra-đana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelat-nost socijalne skrbi
1331	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 156.	Brisati članak 156.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća gra-đana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelat-nost socijalne skrbi
1332	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 156.	ČI. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća gra-đana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelat-nost socijalne skrbi

1333	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 156.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1334	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 157.	<p>Članak 157. Stavak 2</p> <p>Ovim stavkom propisuje se da „Poslovnik iz stavka 1. ovog članka donosi Povjerenstvo uz prethodno mišljenje Vijeća“, međutim iz teksta Nacrta prijedloga nije jasno na koje se „Vijeće“ to odnosi, pa je navedeno potrebno precizirati i u obrazloženju članka objasniti jer se u njemu uopće ne spominje Vijeće. Također, ponovno ističemo važnost usklađivanja djelovanja Povjerenstva s postojećim mehanizmima za zaštitu prava i u području socijalne skrbi, poput pučke pravobraniteljice i posebnih pravobraniteljica.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se Primljeno na znanje u vezi usklađivanja djelovanja
1335	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 157.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći Povjerenstvo bi trebalo osnovati kao tijelo neovisnih stručnjaka koje bira Hrvatski sabor, a koje procjenjuju postupanja SVIH SUSTAVA a ne samo sustava socijalne skrb u slučajevima pritužba građana na postupanja kada se radi o zaštiti djece, osoba s invaliditetom i starijih osoba u suradnji sa uredima Pravobranitelja. Na primjer u svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

1336	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 157.	Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.	Prihvaćen	Prihvaća se
1337	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 157.	Pogreška u stavku.2 u kojem je trebalo pisati Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora umjesto Vijeća . Prijedlog - brisati članak.	Djelomično prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Prihvaća se da Poslovnik donosi Povjerenstvo uz prethodno mišljenje Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku.
1338	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 157.	Brisati članak 157.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1339	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 157.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži ustanovljenoj proceduri, te je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu misljenje, naravno ukoliko im	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći Povjerenstvo bi trebalo osnovati kao tijelo neovisnih stručnjaka koje bira Hrvatski sabor, a koje procjenjuju postupanja SVIH SUSTAVA a ne samo sustava socijalne skrbi u slučajevima pritužba građana na postupanja kada se radi o zaštiti djece, osoba s invaliditetom i starijih osoba u suradnji sa uredima Pravobranitelja. Na primjer u svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

1340 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 157.

ČI. 151.- 162 TREBA BRISATI

Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti

Nije prihvaćen

Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o

ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći Povjerenstvo bi trebalo osnovati kao tijelo neovisnih stručnjaka koje bira Hrvatski sabor, a koje procjenjuju postupanja SVIH SUSTAVA a ne samo sustava socijalne skrb u slučajevima pritužba građana na postupanja kada se radi o zaštiti djece, osoba s invaliditetom i starijih osoba u suradnji sa uredima Pravobranitelja. Na primjer u svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnivati kao posebne institute (npr. u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1341	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	Čl. 157. i Čl. 160. Cijela ideja o Povjerenstvu nema smisla. Podržavam komentar Ane Opačić	Primljeno na znanje	Odluka Povjerenstva dostavlja se i sudu ako se odluka odnosi na predmet o kojem se vodi sudski postupak. Sudac može i ne mora uzeti u obzir odluku Povjerenstva uzimajući u obzir da suci sudbenu vlast obavljaju samostalno i neovisno.
1342	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	Članak 158. Stavak 4. U stavku 4. propisuje se da „ako se odluka Povjerenstva odnosi na predmet o kojem se vodi sudski postupak, odluka se dostavlja i sudu“. Ovdje je potrebno jasnije definirati koje je svrha dostavljanja odluka sudu bez da se utječe na neovisnost i samostalnost suda pri donošenju odluke u pojedinačnom predmetu.	Primljeno na znanje	Odluka Povjerenstva dostavlja se i sudu ako se odluka odnosi na predmet o kojem se vodi sudski postupak. Sudac može i ne mora uzeti u obzir odluku Povjerenstva uzimajući u obzir da suci sudbenu vlast obavljaju samostalno i neovisno.
1343	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	Zapravo Povjerenstvo nema stvarne ovlasti nego ponovno pokušati uvjeriti Ministarstvo da promijeni svoju odluku? Ako je tome tako, cijela priča oko Povjerenstva nema smisla. U st. 4., stoji: Ako se odluka Povjerenstva odnosi na predmet o kojem se vodi sudski postupak, odluka se dostavlja i sudu. Što ona znači za sud? Sud samo prima na znanje ili će Povjerenstvo donijeti mišljenje o radu suda? Naime sudske odluke nerijetko su neodvojive od postupaka u socijalnoj skrbi. Koji je značaj Povjerenstva u tome (osim da vrši određeni neformalni pritisak?)	Primljeno na znanje	Odluka Povjerenstva dostavlja se i sudu ako se odluka odnosi na predmet o kojem se vodi sudski postupak. Sudac može i ne mora uzeti u obzir odluku Povjerenstva uzimajući u obzir da suci sudbenu vlast obavljaju samostalno i neovisno.

1344	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, administrativnu i tehničku pomoć Povjerenstvu pruža Ministarstvo. To podrazumijeva pripremu dokumentacije, pozive za sjednice Povjerenstva, sastavljanje odgovora i sl. i to u prostorijama Ministarstva. Navedeno će odrađivati osoba zaposlena u Ministarstvu koja za taj rad neće primiti novčanu</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
			<p>u svoje radno vrijeme, pa će istom Ministarstvu dostavljati odluku povjerenstva o osnovanosti pritužbe koju je ranije rješavalo Ministarstvo. Ovo je kulminacija nakaradnosti sustava.</p>		

1345	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	Administrativnu i tehničku pomoć Povjerenstvu pruža Ministarstvo. To podrazumijeva pripremu dokumentacije, pozive za sjednice Povjerenstva, sastavljanje odgovora i sl. i to u prostorijama Ministarstva. Navedeno će odrađivati osoba zaposlena u Ministarstvu koja za taj rad neće primiti novčanu naknadu jer će posao odrađivati u svoje radno vrijeme, pa će istom Ministarstvu dostavljati odluku povjerenstva o osnovanosti pritužbe koju je ranije rješavalo Ministarstvo. Nema smisla.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1346	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	Stavak 2. članak 158. treba navesti da Odluka sadrži upute/komentare očitovanja. U stavku 3. dodati da je u svom odgovor Ministarstvo dužno dati mišljenje o najbitnijim elementima odluke/zaključaka ili mišljenja.	Nije prihvaćen	Ukoliko Povjerenstvo utvrdi da je pritužba osnovana, Ministarstvo je dužno ponovo odlučivati o osnovanosti pritužbe te je o utvrđenom kao i poduzetim mjerama dužno izvijestiti podnositelja pritužbe u roku od 30 dana od dana zaprimanja odluke Povjerenstva, ustanovu socijalne skrbi i Povjerenstvo. Način rada i postupanja po pritužbama, vođenje evidencije i rokove čuvanja podataka u evidenciji pravilnikom propisuje ministar.
1347	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	Nejasno je zašto je propisano da se odluka Povjerenstva dostavlja, između ostalog, i ravnatelju ustanove socijalne skrbi ukoliko je to Povjerenstvo za postupanje o pritužbama u djelatnosti socijalne skrbi, a zakonski je određeno tko sve obavlja djelatnost socijalne skrbi te to nisu samo ustanove socijalne skrbi. Budući da je neodređen članak te ne normira sve zakonske opcije, prijedlog je da se članak briše.	Nije prihvaćen	Povjerenstvo odlučuje o osnovanosti pritužbe korisnika u sustavu socijalne skrbi koji nije za-dovoljan postupanjem ili propuštanjem postupanja osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, nakon što se iscrpe mogućnosti podnošenja pritužbe ravnatelju ustanove socijalne skrbi i ministarstvu nadležnom za poslove socijalne skrbi. Povjerenstvo odlučuje o pritužbama u odnosu na osobu koja obavlja djelatnost socijalne skrbi u ustanovama socijalne skrbi.
1348	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	Brisati članak 158.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća gra-đana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelat-nost socijalne skrbi

1349	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, administrativnu i tehničku pomoć Povjerenstvu pruža Ministarstvo. To podrazumijeva pripremu dokumentacije, pozive za sjednice Povjerenstva, sastavljanje odgovora i sl. i to u prostorijama Ministarstva. Navedeno će odrađivati osoba zaposlena u Ministarstvu koja za taj rad neće primiti novčanu naknadu jer će posao odrađivati u svoje radno vrijeme, pa će istom Ministarstvu dostavljati odluku povjerenstva o osnovanosti pritužbe koju je ranije rješavalo Ministarstvo. Ovo je kulminacija nakaradnosti sustava.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
------	------------------------------------	--	---	----------------	--

1350	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 158.	<p>ČI. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač, to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, administrativnu i tehničku pomoć Povjerenstvu pruža Ministarstvo. To podrazumijeva pripremu dokumentacije, pozive za sjednice Povjerenstva, sastavljanje odgovora i sl. i to u prostorijama Ministarstva. Navedeno će odrađivati osoba zaposlena u Ministarstvu koja za taj rad neće primiti novčanu naknadu jer će posao odrađivati u svoje radno vrijeme, pa će istom Ministarstvu dostavljati odluku povjerenstva o osnovanosti pritužbe koju je ranije rješavalo Ministarstvo. Ovo je kulminacija nakaradnosti sustava.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
------	------------------------------------	--	---	----------------	--

1351	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 159.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1352	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 159.	Nejasno je i manjkavo rješenje jer što je s ustanovama čiji osnivač nije RH, s drugim pružateljima socijalnih usluga ili s drugim pravim/fizičkim osobama koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi? Tada nema provedbe nadzora? Prijedlog - brisati članak.	Nije prihvaćen	Povjerenstvo će odlučivati samo o pritužbama u odnosu na ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska.
1353	Sindikati zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 159.	Brisati članak 159.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1354	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 159.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač, to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1355	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 159.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1356	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 160.	Članak 160. I u ovom članku se navodi da „Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o radu Vijeću“, pa se i na ovaj članak odnosi primjedba dana za članak 157. stavak 2. U Prijelaznim i završnim odredbama nigdje nije navedeno u kojem roku Povjerenstvo donosi Poslovnik o radu uz prethodno mišljenje Vijeća, pa bi to trebalo dodatno propisati.	Prihvaćen	Prihvaća se
1357	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI,	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća gra-đana Hrvatske,

Članak 160.

odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći Povjerenstvo bi trebalo osnovati kao tijelo neovisnih stručnjaka koje bira Hrvatski sabor, a koje procjenjuju postupanja SVIH SUSTAVA a ne samo sustava socijalne skrb u slučajevima pritužba građana na postupanja kada se radi o zaštiti djece, osoba s invaliditetom i starijih osoba u suradnji sa uredima Pravobranitelja. Na primjer u svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija

kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka posebno na OPREVIU u slučaju nasilja) koje će pratiti

treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

			postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana		
1358	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 160.	Povjerenstvo bi trebalo podnositi godišnje izvješće Saboru, koji ga je i imenovao, a ne Nacionalnom Vijeću. Vijeću Ministarstvo i neovisno može neovisno dostaviti sve podatke koje su od interesa Vijeća. Godišnje izvješće Povjerenstva se mora predstaviti na plenarnoj sjednici Sabora i biti javno dostupno uz poštivanje svih pravila zaštite podataka (kao i slučajevima izvješća pravobranitelja)	Prihvaćen	Prihvaća se
1359	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 160.	Pogreška u članku u kojem je trebalo pisati Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku Hrvatskoga sabora umjesto Vijeća. Prijedlog - brisati članak.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi. Godišnje izvješće Povjerenstvo će podnositi Hrvatskom saboru.
1360	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 160.	Brisati članak 160.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1361	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 160.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče,	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žalost na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći Povjerenstvo bi trebalo osnovati kao tijelo neovisnih stručnjaka koje bira Hrvatski sabor, a koje procjenjuju postupanja SVIH SUSTAVA a ne samo sustava socijalne skrbi u slučajevima pritužba građana na postupanja kada se radi o zaštiti djece, osoba s invaliditetom i starijih osoba u suradnji sa uredima Pravobranitelja. Na primjer u svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

1302 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 160.

Cl. 151.- 162. TREBA BRISATI

Nije prihvaćen

Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama

Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj

pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, Poslovnik o radu Povjerenstva donosi se uz prethodno mišljenje Vijeća. Povjerenstvo podnosi godišnje izvješće o svom radu Vijeću. Nejasno je o kakvom se tijelu radi, kako je imenovano, kome to Vijeće odgovara. Ako je to Nacionalno vijeće za razvoj socijalnih politika koje ima savjetodavnu i razvojnu ulogu, sada dobiva ovlasti ocjenjivati rad Povjerenstva. Budući da članove Povjerenstva imenuje i razrješava Hrvatski sabor, zakonske odredbe nisu dosljedne te bi Povjerenstvo trebalo izvješće o radu dostavljati tijelu koje ga imenovalo.

Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći Povjerenstvo bi trebalo osnovati kao tijelo neovisnih stručnjaka koje bira Hrvatski sabor, a koje procjenjuju postupanja SVIH SUSTAVA a ne samo sustava socijalne skrb u slučajevima pritužba građana na postupanja kada se radi o zaštiti djece, osoba s invaliditetom i starijih osoba u suradnji sa uredima Pravobranitelja. Na primjer u svrhu zaštite korisničkih skupina i kontrole rada institucija osnovani instituti pravobranitelja kao neovisna tijela koja podnose godišnja izvješća i HR saboru. Ukoliko je cilj osnivanja ovakvog tijela unapređenje zaštite djece ili neke druge korisničke skupine onda ih treba osnovati kao neovisno tijelo stručnjaka po uzoru na GREVIO u slučaju nasilja) koje će pratiti postupanja svih SUSTAVA, a sa ciljem unapređenja zaštite djece, starih, osoba s invaliditetom ili dr. posebno osjetljivih skupina građana

bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1363	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	<p>Podržavam komentar HKSR i HUSR</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, član povjerenstva ima pravo na naknadu u visini 1% prosječne neto plaće za svaki završeni predmet (oko 713,00 kn) i pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu. Pet članova Povjerenstva time će po jednoj završenoj pritužbi ostvariti oko 3.500,00 kn prihoda. Postoje podaci o broju predstavki na godišnjoj razini te se mogu izračunati pozamašna sredstva koja je potrebno planirati u tu svrhu.</p> <p>Primjedba je da se nepotrebno troše proračunska sredstva koja su se mogla usmjeriti na novčane naknade i za usluge korisnicima.</p>	Nije prihvaćen	<p>Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Članovi Povjerenstva su osobe, predstavnici građana, koji uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obitelj-skopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera i s navedene osnove opravdano je pravo na naknadu</p>
------	---------------------------	--	---	----------------	---

1364	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	<p>ČI. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, član povjerenstva ima pravo na naknadu u visini 1% prosječne neto plaće za svaki završeni predmet (oko 713,00 kn) i pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu. Pet članova Povjerenstva time će po jednoj završenoj pritužbi ostvariti oko 3.500,00 kn prihoda. Postoje podaci o broju predstavki na godišnjoj razini te se mogu izračunati pozamašna sredstva koja je potrebno planirati u tu svrhu.</p> <p>Primjedba je da se nepotrebno troše proračunska sredstva koja su se mogla usmjeriti na novčane naknade i za usluge korisnicima.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
------	-----------------	--	--	----------------	--

1365	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	<p>Pritužbe na rad stručnjaka i drugih u sustavu socijalne skrbi moraju rješavati oni koji su za to plaćeni, a ne osnivati i plaćati dodatno povjerenstvo. Ukoliko stručnjacima u ministarstvu nadležnom za socijalnu skrb doista nedostaje korisnička perspektiva, slobodni su doći u neposredan kontakt s njima i obaviti intervju i doći do svih informacija koje im nedostaju, umjesto da čitaju ono što im je dostupno u sustavu socijalne skrbi.</p> <p>Član povjerenstva ima pravo na naknadu u visini 1% prosječne neto plaće za svaki završeni predmet (oko 713,00 kn) i pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu. Pet članova Povjerenstva time će po jednoj završenoj pritužbi ostvariti oko 3.500,00 kn prihoda. Postoje podaci o broju predstavnici na godišnjoj razini te se mogu izračunati pozamašna sredstva koja je potrebno planirati u tu svrhu. Primjedba je da se nepotrebno troše proračunska sredstva koja su se mogla usmjeriti na novčane naknade i za usluge korisnicima.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Članovi Povjerenstva su osobe, predstavnici građana, koji uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera i s navedene osnove opravdano je pravo na naknadu.
1366	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	<p>Član povjerenstva ima pravo na naknadu u visini 1% prosječne neto plaće za svaki završeni predmet (oko 713,00 kn) i pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu. Pet članova Povjerenstva time će po jednoj završenoj pritužbi ostvariti oko 3.500,00 kn prihoda. Postoje podaci o broju predstavnici na godišnjoj razini te se mogu izračunati pozamašna sredstva koja je potrebno planirati u tu svrhu. Primjedba je da se nepotrebno troše proračunska sredstva koja su se mogla usmjeriti na novčane naknade i za usluge korisnicima.</p>	Nije prihvaćen	Članovi Povjerenstva su osobe, predstavnici građana, koji uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, te imaju najmanje pet godina iskustva u području obiteljskopravne zaštite, rada sa žrtvama nasilja u obitelji ili u području socijalne skrbi. Za članove Povjerenstva provodi se pos-upak temeljne sigurnosne provjere, sukladno zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.
1367	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	Brisati čl. 161.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1368	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	(1) Član povjerenstva ima pravo na naknadu u visini 1% prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini za svaki završeni predmet. Predlažem da ovo povjerenstvo radi volontersko. Da ima pravo na plaćeni prijevoz, ali ne i naknadne troškove.	Nije prihvaćen	Nije realno očekivati da će netko u današnje vrijeme investirati znanje, vrijeme pa i novac u „počasno“ obavljanje dužnosti člana Povjerenstva.
1369	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	Pritužbe na rad stručnjaka i drugih u sustavu socijalne skrbi moraju rješavati oni koji su za to plaćeni, a ne osnivati i plaćati dodatno povjerenstvo. Ukoliko stručnjacima u ministarstvu nadležnom za socijalnu skrb doista nedostaje korisnička perspektiva, slobodni su doći u neposredan kontakt s njima i obaviti intervju i doći do svih informacija koje im nedostaju, umjesto da čitaju ono što im je dostupno u sustavu socijalne skrbi.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1370	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	Brisati članak 161.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1371	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, član povjerenstva ima pravo na naknadu u visini 1% prosječne neto plaće za svaki završeni predmet (oko 713,00 kn) i pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu. Pet članova Povjerenstva time će po jednoj završenoj pritužbi ostvariti oko 3.500,00 kn prihoda. Postoje podaci o broju predstavki na godišnjoj razini te se mogu izračunati pozamašna sredstva koja je potrebno planirati u tu svrhu.</p> <p>Primjedba je da se nepotrebno troše proračunska sredstva koja su se mogla usmjeriti na novčane naknade i za usluge korisnicima.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi. Pogrešno je izračunat postotak prosječne neto plaće.
------	------------------------------------	--	--	----------------	--

1372	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 161.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač, to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p> <p>Ako se Povjerenstvo ne može izbjeći, član povjerenstva ima pravo na naknadu u visini 1% prosječne neto plaće za svaki završeni predmet (oko 713,00 kn) i pravo na naknadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu. Pet članova Povjerenstva time će po jednoj završenoj pritužbi ostvariti oko 3.500,00 kn prihoda. Postoje podaci o broju predstavki na godišnjoj razini te se mogu izračunati pozamašna sredstva koja je potrebno planirati u tu svrhu.</p> <p>Primjedba je da se nepotrebno troše proračunska sredstva koja su se mogla usmjeriti na novčane naknade i za usluge korisnicima.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi. Pogrešno je izračunat postotak prosječne neto plaće.
------	------------------------------------	--	--	----------------	--

1373	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 162.	<p>Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI</p> <p>Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.</p>	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi
1374	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 162.	<p>Opći komentar na tijela nadzora – potrebna modernizacija cijelog sustava u svrhu zaštite prava korisnika i javnosti</p> <p>1. Propuštena prilika za nužnu i žurnu reformu regulatornog okvira za djelotvoran nadzor pružatelja svih socijalnih usluga i centara za socijalnu skrb. Ovlasti različitih regulatornih i nadzornih tijela nisu jasne i dobro definirane te povećavaju rizik od propusta zaštite građana/javnosti i ljudskih prava pojedinih korisnika. Evidentna je oklijevajuća ili nejasna uloga kod utvrđivanja prioriteta nadzora zaštite djece i odraslih u sljedećim slučajevima: a) preklapanja usluga korisnicima s drugim dijelovima sustava (zdravstvo, obrazovanje), b) u slučajevima nadležnosti nad uslugama različitih razina vlasti (usluge čiji su osnivač regionalne i lokalne samouprave) kao i c) u slučajevima nadzora nad uslugama koje djeluju izvan Mreže usluga tj. koje nisu definirane u tzv. Mreži usluga. Te propuste je nužno otkloniti većim brojem i jačim nadzorom nad svim pružateljima neovisno o tome jesu li ili nisu u Mreži usluga, čiji je osnivač pružatelj usluga te u slučajevima preklapanja s drugim sustavima.</p> <p>Sadašnji sustav također ukazuje</p>	Primljeno na znanje	Inspeksijski nadzor propisan je za sve pružatelje socijalnih usluga. Upravni nadzor provodi se nad radom komora. Povećanjem broja osoba koje provode nadzor ojačan je inspeksijski nadzor. Podzakonskim propisima dodatno će se urediti provođenje inspeksijskog i upravnog nadzora.

provedbi nadzora nad stručnim radom centara za socijalnu skrb između Upravnog nadzora i nadzora profesionalnih komora koji su regulirani posebnim zakonima, tako da imamo više slučajeva s različitim nalazima upravnog nadzora i komora čime se slabi uloga regulatora, ugrožava povjerenje javnosti i zaštita građana i prava korisnika. Nužno je već u okviru ovog Zakona upravni nadzor ojačati i hijerarhijski ga postaviti iznad nalaza komora, s obzirom da je primarna svrha upravnog nadzora kontrola i nadzor nad zakonitim postupanjem i provedbom zakona u Republici Hrvatskoj kojima se štite ljudska prava korisnika. Potrebno je pojasniti primarnu svrhu nadzora - sigurnost korisnika i zaštita cjelokupne javnosti, a ne pojedinih profesija koje obavljaju poslove u djelatnosti socijalne skrbi.

2. Pripremiti cjelovitu reformu regulatornog okvira za nadzor kroz poseban strateški okvir i zakon koji će uključiti koordinirano djelovanje s drugim tijelima državne uprave i tijelima za reguliranje profesija/djelatnosti u najkraćem mogućem roku.

Kako bi inspekcija i upravni nadzor različitih ministarstava i nadzor koji provode različite komore bio učinkovit i djelotvoran, potrebna je reforma cjelokupnog regulatornog okvira za nadzor kako bi se povećao utjecaj na poboljšanje prakse u svim sustavima i maksimalno zaštitila prava korisnika.

Potrebna je veća transparentnost i odgovornost svih u sustavu kako bi se povećalo povjerenje javnosti.

3. Planirati uspostavu hijerarhijski najvišeg tijela nadzora nad radom komora (regulatornih tijela profesija) u svrhu učinkovitog i brzog postupanja s pritužbama korisnika

Npr. Komora socijalnih radnika i Psihološka komora, Liječnička komora, Komora medicinskih sestara, i dr. moraju primiti odvojeno pritužbe od strane svakog pojedinca (ili tijela s pravnomošću) koji želi prijaviti ozbiljne incidente koji uključuju različite profesije u jednoj ustanovi. Nadzor najvišeg tijela svih komora osigurao bi veću odgovornost i transparentnost rada kao i ujednačavanje standarda.

			<p>akreditacije i postupaka kojima se regulira i unaprjeđuje rad tih tijela.</p> <p>4. Ojačati inspekcijski nadzor. Inspekcijski nalazi moraju biti dostupni javnosti što ima dvostruki cilj: povećanje transparentnosti i odgovornosti pružatelja usluga nad kojim je obavljen nadzor i veća mogućnost izbora pružatelja usluga od strane korisnika na temelju informacija koje osigurava inspekcijski nalaz. Inspekcijski nadzor potrebno je provoditi i na razini grupe pružatelja usluga (npr svi dječji domovi, svi centri za socijalnu skrb) ili sektora (npr. nadzor nad cjelokupnom zaštitom djece u Hrvatskoj) ne samo na razini individualnog dječjeg doma/pružatelja usluga ili pojedinog centra za socijalnu skrb. Takvi koordinirani nadzori omogućili bi brže utvrđivanje propusta, eventualnih prioriteta za ispravke propisa i prioriteta obuka i izrade smjernica za unaprjeđenje prakse. Jači nadzor inspekcije i transparentnost izvještavanja i utjecaja na donošenje propisa je od vitalnog značaja, postojeće zakonodavstvo je zastarjelo i ne odražava potrebe da se utvrde obrasci ponavljajuće štetne prakse u pojedinim sektorima socijalne skrbi kako bi se ukazalo na aktualne ili kronične probleme sustava koje je potrebno otkloniti.</p>		
1375	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 162.	Brisati članak 162.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća građana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi

1376	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 162.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća gra-đana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelat-nost socijalne skrbi
1377	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 162.	Čl. 151.- 162 TREBA BRISATI Osnivanjem Povjerenstva za odlučivanje o osnovanosti pritužbe podnositelja koji nije zadovoljan odgovorom Ministarstva, šalje se poruka građanima da je Ministarstvo u odlučivanju o predstavkama pristrano, da se ne drži zakonskih odredbi i štiti ustanove kojima je osnivač; to je loša poruka koja stvara nepovjerenje u zakonitost rada institucija. Brojčano predstavke nadilaze mogućnosti malobrojnog članstva Povjerenstva da ih prouče, konzultiraju se i zauzmu mišljenje, naročito ukoliko im nije bliska problematika. Uobičajeno je da pojedinci svakodnevno pišu pritužbe i žale se na svaku odluku, često neosnovano, silno opterećuju sustav, sada im se proceduralno daje veći prostor.	Nije prihvaćen	Sustav socijalne skrbi, čije usluge i prava koristi više od 300 tisuća gra-đana Hrvatske, treba i mora biti transparentniji i otvoreniji prema svojim korisnicima. Povjerenstvo za odlučivanje o pritužbama građana djelovat će kao neovisno tijelo koje ima cilj bolju zaštitu korisnika sustava. Ono će odlučivati o osnovanosti pritužbe podnositelja vezano za postupanje osobe koja obavlja djelat-nost socijalne skrbi
1378	Franjo Golubić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 163.	Predlažem izmjenu i dopunu toč.3 čl.163 tako da ista glasi : "(...) Fizička osoba kao profesionalna djelatnost, fizička osoba u mirovini kao sporednu djelatnost ili kao obrtnik ". Obrazloženje : pošto nema dovoljno pružatelja socijalnih usluga u ruralnim područjima ili te usluge ne pruža nitko predlažem da fizičke osobe u mirovini mogu pružati socijalne usluge kao sporednu djelatnost sukladno odredbama Zakona o obrtu.	Nije prihvaćen	Fizičke osobe moraju biti registrane za obavljanje profesionalne djelatnosti ili obrta.

1379	Rehabilitacijski centar za stres i traumu	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 163.	Predlažemo pod točkom 1. izmijeniti d) centar za pružanje usluge u zajednici, te dodati e) centar za pomoć u kući Obzirom na do sada učinjene napore u deinstitucionalizaciji, iako su oni nedovoljni, potrebno je ne izjednačavati ustanovu Centar za pružanje usluga u zajednici s institucijom doma socijalne skrbi. Centar za pružanje usluga u zajednici predlažemo urediti kao posebnu vrstu multifunkcionalne ustanove za pružanje raznovrsnih socijalnih usluga jednoj ili više skupina korisnika. Time će se doprinijeti razvoju i pluralizmu socijalnih usluga te povećanju njihove dostupnosti,	Nije prihvaćen	Dom socijalne skrbi je ustanova, a ne institucija. Jednako kao što je centar za pomoć u kući ustanova. S obzirom na usluge koje se može pružiti u domu socijalne skrbi, opravdano je osnivanje doma socijalne skrbi kao dječjeg doma, doma za odgoj, centra za odgoj i obrazovanje, centra za rehabilitaciju ili centra za pružanje usluga u zajednici.
1380	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 164.	S obzirom na činjenicu da na teritoriju Republike Hrvatske postoji udruga i sklonište čija adresa predstavlja klasificirani podatak sukladno odredbama Zakona o tajnosti podataka, stavak 2. članka 164. nije dobro strukturiran jer ne prepoznaje faktično stanje na teritoriju Republike Hrvatske i treba glasiti: Adresa pružatelja usluga za žrtva nasilja i žrtve trgovanja ljudima je profesionalna tajna, osim ako ne predstavlja klasificirani podatak na koji se onda primjenjuju odredbe Zakona o tajnosti podataka.	Nije prihvaćen	Slijedom odredbi Nacrta prijedloga zakona, stručni radnici dužni su čuvati kao profesionalnu tajnu sve što saznaju o osobnom i obiteljskom životu korisniku, a inspektori prilikom obavljanja inspeksijskog nadzora dužni su postupati tako da ne ugroze čuvanje državne, vojne ili službene, odnosno profesionalne tajne.
1381	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 164.	Potrebno korigirati stavak 1. u dijelu koji upućuje na pravilnik.	Nije prihvaćen	Ispravno se pozvalo na stavak.

1382	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 165.	<p>Članak 165. Stavak 3., 4. i 6.</p> <p>Predlažemo da se u stavku 3. propiše minimalni broj članova povjerenstva za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga te da se, radi osiguravanja nepristranosti povjerenstva, dodatno navede da član povjerenstva ne može biti bračni drug, osoba koja je u rodbinskom ili kumskom odnosu, odnosno bivši zaposlenik fizičke osobe – pružatelja usluge smještaja, odnosno ravnatelja ustanove ili zaposlenika pravne osobe kod kojeg će povjerenstvo utvrđivati uvjete za pružanje socijalnih usluga.</p> <p>U stavku 4. predlažemo da se propiše da za utvrđivanje uvjeta za pružanje usluge smještaja barem jedan član povjerenstva mora biti socijalni radnik.</p> <p>Nadalje, u stavku 6. predlažemo dodati da će u roku od osam dana od dana dobivanja obavijesti o otklanjanju nedostataka povjerenstvo ponovnim očevidom utvrditi da su nedostaci otklonjeni, osim ako se otklanjanje nedostatka sastoji samo u naknadnoj dostavi dokumentacije.</p>	Djelomično prihvaćen	Odredbom je propisano da se u povjerenstvo imenuju stručne osobe ovisno o djelatnosti pravne ili fizičke osobe, te nije presudno da to mora biti socijalni radnik. Ako se otklanjanje nedostataka sastoji u naknadnoj dostavi dokumentacije, navedeno je obuhvaćeno stavkom 6. ovoga članka.
1383	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 165.	Zašto bi jedinica regionalne samouprave procjenjivala uvjete za socijalne usluge koje pružaju ustanove (domovi) kojima je osnivač Ministarstvo?	Nije prihvaćen	Za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga irelevantno je tko je osnivač pružatelja usluge.
1384	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 165.	<p>Nastavno na komentar uz članak 164. , potrebno je dopuniti i uskladiti članak 165. sa stvarnim stanjem u Republici Hrvatskoj jer postoje pružatelji socijalnih usluga čija je adresa (s razlogom) kasificirani podatak.</p> <p>Stoga, ako adresa pružatelja socijalne usluge iz čl. 163. predstavlja klasificirani tajni podatak, tada mora biti propisan poseban način provjere postojanja uvjeta iz čl. 165. Nema naime racionalnog i opravdanog razloga da različite osobe u svojstvu članova Povjerenstva svake tri godine ulaze u prostor skloništa čija adresa predstavlja klasificirani podatak jer se na taj način nepotrebno proširuje krug osoba koji imaju uvid u klasificirani podatak, a ne trebaju ga imati jer se uvjeti mogu i na drugačiji način utvrditi. Republika Hrvatska već dugi niz godina ima jedno takvo sklonište na svom teritoriju, to je strateška potreba koja je</p>	Nije prihvaćen	Za utvrđivanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga provodi se upravni postupak. Činjenično stanje utvrđuje se očevidom. U skladu sa Zakonom o općem upravnom postupku, očevid se provodi neposrednim opažanjem. Službenik koji ostvari pristup ili postupa s podacima utvrđenim jednim od stupnjeva tajnosti sukladno posebnom zakonu, dužan je čuvati tajnost tih podataka sukladno zakonu kojim se uređuju prva, obveze i odgovornosti službenika i namještenika u upravnim odjelima i službama jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

prepoznata odavno , zbog čega je adresa skloništa klasificirana kao tajni podatak od strane Vlade RH i Grada Zagreba. Republika Hrvatska ima i strateški cilj očuvanja tajnosti klasificirane adrese, a taj strateški cilj je zaštita vitalno ugroženih žrtava koje se smještaju u sklonište. Uz stratešku potrebu , cilj i interes, Republika Hrvatska ima i pozitivnu obavezu propisati posebnu prilagođenu proceduru utvrđivanja uvjeta , a ta pozitivna obaveza proizlazi iz ratifikacije više konvencija od kojih se ističu Eurpska konvencija za zaštitu ljudskih prava i Konvencija o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji . Uz navedene i Konvencija o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena i CEDAW preporuke nalažu Republici Hrvatskoj stvaranje efikasnog pravnog okvira koji prepoznaje osobitu potrebu zaštite tajnosti skloništa čije su adrese već klasificirane kao tajni podatak sukladno nacionalnom zakonu.

Člankom 165. u stavku 5. propisano je da Povjerenstvo uvjete utvrđuje očevidom, pa je potrebno dodati novi stavak koji se za potrebe e-savjetovanja označava kao stavak 5a i glasi:

U slučaju da savjetovanište ili sklonište pružatelj socijalnih usluga iz čl. 163. ovog zakona ima klasificiranu adresu sukladno odredbama Zakona o tajnosti podataka, tada će se postojanje uvjeta za pružanje socijalnih usluga utvrditi putem sredstava za prijenos slike i zvuka, opažanjem i utvrđivanjem uvjeta uz pomoć tehničkih pomagala, bez fizičkog ulaska članova povjerenstva u prostor.

U članku 165. stavak 4. predlaže se brisati ili navesti jasne obrazovne profile „stručnih osoba“, obzirom da ne postoji zanimanje, certifikat ili sl. kojim se dokazuje stručnost osoba za

uvjeta za pružanje socijalnih usluga.

U stavku 5. istog članka predlaže se brisati riječ „nalaz“ jer nije logično da nakon utvrđenog činjeničnog stanja povjerenstvo donosi i nalaz i mišljenje, jedno od toga je dovoljno.

1385 Primorsko-goranska županija

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 165.

Nije prihvaćen

Tko su stručne osobe, odnosno stručni radnici, propisano je Zakonom. Nalaz i mišljenje je uobičajen izraz i kod drugih povjerenstava

1386	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 166.	Molimo pojašnjenje - znači li to da pružatelj koji ima dozvolu za npr. pomoć u kući iz Italije može istu pružati u RH nakon upisa u registar? Nije potrebno licenciranje u RH? Nelogična odredba s obzirom da se pri utvrđivanju minimalnih uvjeta definiraju također i uvjeti prostora za pružatelje usluga u obitelji korisnika. Zašto smo onda rigorozni za naše pružatelje?	Nije prihvaćen	Radi se o pravnoj ili fizičkoj osobi koja je ispunila uvjete za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, o čemu mora dostaviti dokaz.
1387	Autonomna ženska kuća Zagreb	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 167.	Pravna osoba koja ima adresu klasificiranu oznakom tajno prema Zakonu o tajnosti podataka u registar se upisuje s navođenjem poštanskog pretinca umjesto adrese, kao i u posljednjih 30 godina, sa svrhom razmjene pismena , poziva i slično.	Prihvaćen	Kada su u pitanju skloništa ne navodi se adresa na kojoj pružaju prije svega socijalnu uslugu smještaja.
1388	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 168.	Predlažemo uspostavu jedinstvenog registra u elektroničkom obliku i povezivanje Ministarstva sa županijama.	Primljeno na znanje	Ministarstvo će nastaviti u informatičkom smislu unaprjeđivati sustav socijalne skrbi i u pogledu razmjene podataka.
1389	HELENA BANDALOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 168.	Članak: 168.(2) (Registar) Brisati. Ministarstvo vodi Registar pružatelja socijalnih usluga (čl.167.) pa dakle i upisuje sve subjekte u Registar SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA	Nije prihvaćen	U registar podatke unosi tijelo koje je donijelo rješenje po službenoj dužnosti

1390	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 170.	<p>Članak 170. Stavak 1. i 2.</p> <p>Iz odredbe stavka 1. nije razvidno provodi li kontrolu nad pružateljima socijalnih usluga pojedinac ili više osoba te obavljaju li kontrolu zapravo članovi povjerenstva iz članka 165. ovog prijedloga Zakona. S tim u vezi, predlažemo da barem jedan član tijela koje će provoditi kontrolu nad pružateljima usluge smještaja bude socijalni radnik, a ujedno napominjemo da je potrebno razjasniti sastoji li se navedena kontrola samo u provjeravanju uvjeta prostora i opreme te uključuje li ista i provjeru zadovoljstva korisnika te zaprimanje njihovih pritužbi.</p> <p>U stavku 2. trebalo bi brisati riječ „osnovane“ ispred riječi „sumnje“ jer se izraz „osnovane sumnje“ koristi u kaznenom pravu, a svrha kontrole iz stavka 1. zapravo je uspostava novog sustava dojave nepravilnosti Ministarstvu (ranije su Ministarstvo o nepravilnostima obavještavali građani ili tijela, uključujući pučku pravobraniteljicu koja je Ministarstvu prosljeđivala pritužbe građana). Nadalje, predlažemo da stavak 3. postane stavak 4. te da se radi osiguravanja nepristranosti kontrole doda novi stavak 3. kojim će se propisati da osoba koja provodi kontrolu ne može biti bračni drug, osoba koje je u rodbinskom ili kumskom odnosu, odnosno bivši zaposlenik fizičke osobe – pružatelja usluge smještaja, odnosno ravnatelja ustanove ili zaposlenika pravne ili fizičke osobe osobe kod koje će se provoditi kontrola.</p>	Nije prihvaćen	Kontrola ispunjavanja uvjeta odnosi se na one pružatelje socijalnih usluga koji imaju rješenje o ispunjavanju uvjeta. Jedinica područne (regionalne) samouprave će odlučiti hoće li kontrolu provoditi njihov zaposlenik ili povjerenstvo. Cilj je kontinuirano praćenje i provjera uvjeta pružatelja socijalnih usluga za koje je dobio rješenje, te prema potrebi daljnje postupanje nadležnih tijela.
1391	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 170.	<p>Kako bismo izbjegli neujednačenu provedbu kontrole pružatelja usluga predlažemo da se pravilnikom, kojeg donosi ministar, detaljnije propiše postupanje jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba. Iako pozdravljamo ovu</p> <p>jedinice kapacitete za provedbu kontrola uz dodatne ovlasti licenciranja svih pružatelja socijalnih usluga (izuzev Zavoda i Obiteljskog centra) te obnova licencija nakon isteka tri godine.</p>	Nije prihvaćen	<p>U cilju zaštite korisnika potrebno je osigurati kontinuiranu provjeru i praćenje rada pružatelja socijalnih usluga. Vjerujemo da jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb imaju potrebne kapacitete za</p> <p>jednom godišnje.</p>

1392	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 170.	<p>čl. 170. st. 1. Broj pružatelja socijalnih usluga je različit od županije do županije te Zagrebačka županija ima oko 130 pružatelja socijalnih usluga, a što predstavlja značajno povećanje opsega poslova, kadrova te financija.</p> <p>Postavlja se pitanje pravnog karaktera kontrole. Obzirom da je Ministarstvo zadržalo u svom djelokrugu inspekciju, ostaje nejasno kakav je pravni status županijskog djelatnika - kontrolora. Navedeno pitanje bitno je za provedbu kontrola u praksi jer se postavlja pitanje na koji način će se primorati pružatelje socijalnih usluga da omoguće ulazak u dom županijskim kontrolorima te da im predoče potrebne dokumente i evidencije.</p> <p>Stoga, predlaže se dodati u prekršajnim odredbama nacrtu Prijedloga Zakona odredbe o kaznama u slučaju da se županijskom kontroloru ne osigura nesmetano obavljanje kontrole i ne stavi mu se na raspolaganje sva sredstva i potrebna dokumentacija.</p> <p>čl. 170. st. 3. Vežano uz edukaciju stručnih radnika pružatelja usluga (čl. 170. st. 3.) smatramo da edukacija treba biti organizirana od strane Ministarstva i nadležnih Komora, a u koju trebaju biti uključeni i službenici županija koji rade na poslovima vezanim uz pružatelje socijalnih usluga.</p>	Nije prihvaćen	U cilju zaštite korisnika potrebno je osigurati kontinuiranu provjeru i praćenje rada pružatelja socijalnih usluga. Vjerujemo da jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb imaju potrebne kapacitete za kontrolu koja je propisana jednom godišnje. Obzirom da jedinica regionalne (područne) samouprave odnosno Grad Zagreb, izdaje rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta pružatelju socijalnih usluga, pružatelj je dužan omogućiti ulazak u svrhu kontrole. Jedinice regionalne (područne) samouprave odnosno Grad Zagreb, kroz kontrole će najbolje znati koje edukacije su potrebne pružateljima usluga na njihovom području. A edukacije se mogu organizirati u suradnji s drugim dionicima.
1393	Krapinsko-zagorska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 170.	<p>Mišljenja smo kako predloženi koncept godišnjih kontrola ispunjavanja uvjeta kao i utvrđivanja minimalnih uvjeta svake tri godine za postojeće službenike koji rade na poslovima utvrđivanja minimalnih uvjeta, kao i članove Povjerenstava za utvrđivanje minimalnih uvjeta, značajno povećava opseg dosadašnjih poslova i traži povećanje ljudskih i financijskih resursa, obzirom da je za svaku kontrolu pružanja usluga potrebno provesti sveobuhvatan postupak od prikupljanja i pregleda dokumentacije iz kojih je vidljivo da ispunjavaju i dalje tehničke, zdravstvene i ekološke uvjete te obavljanje terenskog očevida i popratnog administriranja. U našoj županiji trenutno djeluje 31 pružatelj socijalnih usluga sa stalnom tendencijom povećanja.</p>	Nije prihvaćen	U cilju zaštite korisnika potrebno je osigurati kontinuiranu provjeru i praćenje rada pružatelja socijalnih usluga. Vjerujemo da jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb imaju potrebne kapacitete za kontrolu koja je propisana jednom godišnje. Obzirom da jedinica regionalne (područne) samouprave odnosno Grad Zagreb, izdaje rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta pružatelju socijalnih usluga, pružatelj je dužan omogućiti ulazak u svrhu kontrole. Jedinice regionalne (područne) samouprave odnosno Grad Zagreb, kroz kontrole će najbolje znati koje edukacije su potrebne pružateljima usluga na njihovom području. A

U praksi to znači da bi za posao koji je dosad obavljao jedan službenik (utvrđivanje minimalnih uvjeta) prema predloženom opsegu trebalo zaposliti barem još jednog službenika sa viskom stručnom spremom. Sadašnje Povjerenstvo za utvrđivanje minimalnih uvjeta broji 4 člana koji su dosad u našoj županiji radili bez naknade, dok bi se ovakvom organizacijom morali imenovati novi članovi obzirom na potrebu uključivanja vanjskih stručnjaka drugih struka i uvođenje naknada bilo bi neophodno. Spomenute odredbe iziskuju značajne troškove na teret županija, prema okvirnim procjenama barem 200.000 kn godišnje. Takve kontrole preklapaju s poslovima ponovnih utvrđivanja minimalnih uvjeta te s druge strane i redovnim poslovima inspekcijskog nadzora. Potrebno je jasno definirati opsege i ovlasti u pojedinim postupcima i jasne kriterije po kojima će se isto provoditi te tko osigurava potrebna financijska sredstva.

Istovremeno se spomenute jednogodišnje kontrole preklapaju s poslovima ponovnih utvrđivanja minimalnih uvjeta koji se planiraju svake treće godine, ali i s druge strane redovnim poslovima inspekcijskog nadzora nadležnog ministarstva. Osim svrsishodnosti, postavlja se i pitanje širine djelokruga kontrola i ovlasti prilikom obavljanja ovih triju zasebnih postupaka. Ukoliko se u daljnjem postupku donošenja Zakona zadrži koncept ova tri postupka, potrebno je jasno razgraničiti obveze i ovlasti županija u provođenju postupka kontrola i jasne kriterije po kojima će se isto provoditi.

Nadalje, u prijedlogu je predviđena obveza županija da suorganiziraju edukacije za pružatelje usluga. Zbog osiguravanja jedinstvenih standarda i kvalitete edukacija na nacionalnoj razini, postupke je potrebno planirati i organizirati na nacionalnom nivou, kroz višegodišnje i godišnje planove edukacija za sve pružatelje socijalnih usluga. Obzirom na uspostavljanje Akademije socijalne skrbi, mišljenja smo da bi upravo ovo trebalo biti nositelj edukacija za pružatelje

edukacije se mogu organizirati u suradnji s drugim dionicima.

			socijalnih usluga. Također, potrebno je jasno definirati tko osigurava financijske i druge potrebne resurse za organizaciju edukacija.		
1394	Istarska županija - Regione Istria	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 170.	Ovim člankom se uvodi obveza jedinica područne (regionalne) samouprave da obavljaju kontrolu ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga utvrđenim rješenjem. Smatramo da je obavljanje kontrole nedovoljno jasno propisano i definirano. Obzirom da su to za županije novi poslovi vezani za niz socijalnih usluga za koje do sada nisu utvrđivale uvjete, potrebno je propisati da će nadležni ministar donijeti poseban pravilnik, kojim će se jasno propisati predmet kontrole te procedura i način na koji se provodi kontrola. To je nužno kako bi se osigurala stručnost i kvaliteta obavljanja kontrole i osigurao ujednačeni pristup svih jedinica područne (regionalne) samouprave prilikom obavljanja kontrole. Također napominjemo kako je propisano kako jedinica područne (regionalne) samouprave, obavlja kontrolu samo za one pružatelje socijalnih usluga kojima je donijela rješenje o ispunjavanju uvjeta. Sukladno dosadašnjem Zakonu o socijalnoj skrbi, jedinice područne (regionalne) samouprave su donosile rješenje samo za određeni krug pružatelja odnosno usluga dok je za ostale rješenje donosilo nadležno ministarstvo. Također postoje i pružatelji kojima su rješenje donijeli i uredi državne uprave prema ranije važećim propisima. Je li intencija i njih uključiti u kontrolu ili se za njih kontrola neće provoditi? Ukoliko se i njih želi uključiti predlažemo da se navede kako jedinice područne (regionalne) samouprave provode kontrolu za „pružatelje socijalnih usluga na svom području“ ili druga odgovarajuća formulacija.	Nije prihvaćen	U cilju zaštite korisnika potrebno je osigurati kontinuiranu provjeru i praćenje rada pružatelja socijalnih usluga. Vjerujemo da jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb imaju potrebne kapacitete za kontrolu koja je propisana jednom godišnje. Obzirom da jedinica regionalne (područne) samouprave odnosno Grad Zagreb, izdaje rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta pružatelju socijalnih usluga, pružatelj je dužan omogućiti ulazak u svrhu kontrole. Jedinice regionalne (područne) samouprave odnosno Grad Zagreb, kroz kontrole će najbolje znati koje edukacije su potrebne pružateljima usluga na njihovom području. A edukacije se mogu organizirati u suradnji s drugim dionicima.
1395	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 170.	"Jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb dužna je najmanje jednom godišnje suorganizirati edukacije stručnih radnika pružatelja usluga za koje je donijela rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje socijalnih usluga." Molimo pojašnjenje, s kim su dužni surorganizirati? Nejasan je izričaj.	Prihvaćen	Jedinice regionalne (područne) samouprave odnosno Grad Zagreb, kroz kontrole će imati uvid koje edukacije su potrebne pružateljima usluga na njihovom području. Navedene edukacije mogu se organizirati u suradnji s drugim pravnim osobama, udrugama itd.

1396	HELENA BANDALOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 170.	<p>Članak: 170. (Kontrola i edukacija) Brisati.</p> <p>Pri Ministarstvu se nalazi Inspekcijski nadzor koji je jedini učinkoviti mehanizam za kontrolu pružatelja socijalnih usluga i jedini ima mogućnost propisivanja sankcija u slučaju kršenja propisa. „Kontrola ispunjenja uvjeta“ je nepotrebno i neučinkovito opterećivanje županija i zahtjeva dodatno zapošljavanje u županijama. Pojedine županije imaju i do stotinjak pružatelja socijalnih usluga, pa bi kontrole mogle za njih predstavljati rad na terenu gotovo svaki ili svako drugi dan. Kako onda u tim uvjetima organizirati ostale brojne poslove iz nadležnosti županija (decentralizirana sredstva; osnivačka prava nad domovima; Socijalni plan ; Županijski socijalni programi; programi udruga i dr.).</p> <p>„Kontrola ispunjenja uvjeta“ bez djelotvornih mehanizama i sankcija samo je privid praćenja stanja na terenu i prebacivanje odgovornosti na niže instance čime se Ministarstvo zapravo ograđuje od nužne kontrole koju je obvezno provoditi u sustavu socijalne skrbi, a koju kontrolu su oduvijek i u svim javnim sustavima predstavljali :</p> <ul style="list-style-type: none"> - unutarnji nadzor - Inspekcijski nadzor - upravni nadzor <p>i svi se vode pri resornim ministarstvima</p> <p>Suorganiziranje edukacije za pružatelje socijalnih usluga, ma što to značilo, također je potrebno brisati iz nadležnosti županija, jer one za to nemaju mehanizama. Ukoliko se želi osigurati trajna edukacija pružatelja socijalnih usluga to je potrebno zakonom i pravilnicima propisati i staviti kao obvezu pružateljima socijalnih usluga. U pravilnicima je potrebno propisati sadržaj edukacije za svaku kategoriju pružatelja, ovlaštena tijela za provedbu edukacije, svjedožbe, njihovo obnavljanje i sl.</p> <p>SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA</p>	Nije prihvaćen	Kontrola se odnosi na redovito praćenje pružatelja usluga u smislu daljnjeg ispunjavanja uvjeta iz rješe-nja koje je doneseno, a u slučaju da se utvrde nepravilnosti o tome treba obavijestiti Ministarstvo. Edukacije se provode u suorganizaci-ji sa drugim pravnim osobama, udru-gama i sl.
------	-------------------	--	--	----------------	---

1397	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 170.	Predlažemo da se stavak 1. izmijeni i da sada glasi: (1) Jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno Grad Zagreb dužna je, za pružatelje socijalnih usluga kojima je donijela rješenje o ispunjavanju uvjeta, najmanje jednom godišnje ili po prijavi, obavljati kontrolu ispunjavanja uvjeta za pružanje socijalnih usluga utvrđenim rješenjem.	Nije prihvaćen	O prijavama jedinice područne i lokalne samouprave obavještava Ministarstvo.
1398	Zaklada Zajednički put	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 171.	Predlažemo navesti izuzeće za jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe čiji je osnivač RH i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Na ovaj način definirana zabrana ne omogućava prikupljanje stambenog fonda gradovima, zakladama kojih je osnivač grad i dr., a koji bi se mogao staviti na raspolaganje primjerice mladima koji izlaze iz alternativnih oblika skrbi za vrijeme daljnjeg obrazovanja i sl. Nejasna je generalna presumpcija zlorabe odnosno potrebe zaštite osoba starije životne dobi koji onda uključuje i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe čiji je osnivač RH i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Ukoliko je riječ o potrebi dodatne kontrole predloženih pravnih osoba moguće je razviti posebne kontrolne mehanizme, a ne apsolutno onemogućiti pribavljanje resursa za zadovoljavanje stambenih potreba socijalno ugroženih kategorija stanovništva. Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave svakako su među prvima pozvane štiti interese svojih građana s obzirom da obavljaju poslove lokalnog značaja kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, sukladno Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi.	Nije prihvaćen	Zabrana sklapanja ugovora s korisnikom o raspolaganju imovinom korisnika propisana je s ciljem zaštite korisnika. Zabrana se odnosi na osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi.

1399	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 171.	<p>Opetovano predlažemo navesti izuzeće za jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe čiji je osnivač RH i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Na ovaj način definirana zabrana ne omogućava prikupljanje stambenog fonda gradovima, zakladama kojih je osnivač grad i dr., a koji bi se mogao staviti na raspolaganje primjerice mladima koji izlaze iz alternativnih oblika skrbi za vrijeme daljnjeg obrazovanja i sl. Nejasna je generalna presumpcija zlorabe odnosno potrebe zaštite osoba starije životne dobi koji onda uključuje i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe čiji je osnivač RH i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave. Ukoliko je riječ o potrebi dodatne kontrole predloženih pravnih osoba moguće je razviti posebne kontrolne mehanizme, a ne apsolutno onemogućiti pribavljanje resursa za zadovoljavanje stambenih potreba socijalno ugroženih kategorija stanovništva.</p> <p>S time u vezi predlažemo da pravne osobe koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, a čiji je osnivač RH ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave mogu sklopiti ugovore o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika ili ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju pod dva uvjeta: 1. da se predmetna nekretnina koristi za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi ili za stambeno zbrinjavanje građana te 2. da je dobivena suglasnost na navedeni ugovor od strane ministarstva nadležnog za socijalnu skrb</p> <p>Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave svakako su među prvima pozvane štiti interese svojih građana s obzirom da obavljaju poslove lokalnog značaja kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, sukladno Zakonu o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. Stoga molimo ponovno razmatranje prijedloga izuzeća na gore opisan način koji je dovoljan kontrolni mehanizam, a omogućuje razvoj djelatnosti socijalne skrbi.</p>	Nije prihvaćen	Zabrana sklapanja ugovora s korisnikom o raspolaganju imovinom korisnika propisana je s ciljem zaštite korisnika.
------	-------------	--	--	----------------	---

1400	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 171.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Nejasno je zašto ne postoji klauzula o zabrani otuđenja nekretnine ili zabrane opterećenja nekretnina korisnika niti zabrana sklapanja ugovora o doživotnom niti dosmrtnom uzdržavanju i za stručnjake u drugim djelatnostima nego samo u sustavu socijalne skrbi (npr. izabrane liječnike, psihijatre, odvjetnike, sudce ?) Čl. 171. st. 2. Propisuje da je ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika ili ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju koji sklopi pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i osoba zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi s korisnikom ništetan. Ovdje se pitamo što je uopće ugovor o otuđenju, ugovor o opterećenju??? Treba paziti na terminologiju."	Nije prihvaćen	Zakon o socijalnoj skrbi ne može propisivati odredbe koje se odnose na stručnjake u drugim djelatnostima.
1401	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 171.	Nejasno je zašto ne postoji klauzula o zabrani otuđenja nekretnine ili zabrane opterećenja nekretnina korisnika niti zabrana sklapanja ugovora o doživotnom niti dosmrtnom uzdržavanju i za stručnjake u drugim djelatnostima nego samo u sustavu socijalne skrbi (npr. izabrane liječnike, psihijatre, odvjetnike, sudce ?) Čl. 171. st. 2. Propisuje da je ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika ili ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju koji sklopi pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i osoba zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi s korisnikom ništetan. Ovdje se pitamo što je uopće ugovor o otuđenju, ugovor o opterećenju??? Treba paziti na terminologiju.	Nije prihvaćen	Zakon o socijalnoj skrbi ne može propisivati odredbe koje se odnose na stručnjake u drugim djelatnostima.

1402	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 171.	<p>Nejasno je zašto ne postoji klauzula o zabrani otuđenja nekretnine ili zabrane opterećenja nekretnina korisnika niti zabrana sklapanja ugovora o doživotnom niti dosmrtnom uzdržavanju i za stručnjake u drugim djelatnostima nego samo u sustavu socijalne skrbi (npr. izabrane liječnike, psihijatre, odvjetnike, sudce ?)</p> <p>Čl. 171. st. 2. Propisuje da je ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika ili ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju koji sklopi pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i osoba zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi s korisnikom ništetan. Ovdje se pitamo što je uopće ugovor o otuđenju, ugovor o opterećenju??? Treba paziti na terminologiju.</p>	Nije prihvaćen	Zakon o socijalnoj skrbi ne može propisivati odredbe koje se odnose na stručnjake u drugim djelatnostima.
1403	Hrvatski savez udruga osoba s intelektualnim teškoćama	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 171.	Predlažemo povratak svih kategorija osoba s kojima nije moguće sklopiti navedene ugovore (čl. 123.a st. 2. i 3. trenutno važećeg Zakona). Sve spomenute kategorije osoba obuhvaćene su kako bi se spriječile zloupotrebe, odnosno zaobilaznje zabrane sklapanja ugovora na način da se oni sklope s bliskim osobama zaposlenih u djelatnosti socijalne skrbi.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno će se uzeti u razmatranje pri izradi Konačnog prijedloga Zakona.
1404	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 171.	Predlažemo da se stavak 1. izmijeni i da sada ovako glasi: (1) Pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i osoba zaposlena u djelatnosti socijalne skrbi, zdravstvene zaštite te pravne djelatnosti ne može s korisnikom sklopiti ugovor o otuđenju ili opterećenju nekretnine korisnika niti ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju.	Nije prihvaćen	Zakon o socijalnoj skrbi ne može propisivati odredbe koje se odnose na stručnjake u drugim djelatnostima.
1405	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 172.	Članak 172. treba brisati	Nije prihvaćen	Velike nesreće s posljedicama ugrožavanja zdravlja i života građana i drugim posljedicama (primjerice potres i korona) pokazali su da je nužno propisati postupanja u takvim situacijama.
1406	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 172.	Članak 172. treba brisati	Nije prihvaćen	Ugrožavanje zdravlja i života građana i drugim posljedicama (primjerice potres i korona) pokazali su da je nužno propisati postupanja u takvim situacijama.

1407	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 173.	Radna izolacija – evo što o istom kaže Pučki pravobranitelj: https://www.ombudsman.hr/hr/d-obrodosle-ali-nedovoljno-precizne-izmjene-zakona-o-socijalnoj-skrbi/ Nije jasno definirano prema kome može biti određena. Što je sa roditeljima maloljetne djece, osobama koje brinu o starim i nemoćnim roditeljima, rastavljenim roditeljima kojima su djeca povjerena na skrb, roditeljima više djece,...	Primljeno na znanje	Raspored i organizacija radnog vremena može se propisati posebnim zakonom drugačije od općeg radno-pravnog propisa jer upravo to omogućuje čl.1. Zakona o radu. Ovom odredbom uređena je preraspodjela radnog vremena zaposlenika u ustanovama socijalne skrbi i kod pružatelja socijalnih usluga.
1408	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 173.	Radna izolacija – evo što kaže Pučki pravobranitelj: https://www.ombudsman.hr/hr/d-obrodosle-ali-nedovoljno-precizne-izmjene-zakona-o-socijalnoj-skrbi/ Nije jasno definirano prema kome može biti određena. Što je sa roditeljima maloljetne djece, osobama koje brinu o starim i nemoćnim roditeljima, rastavljenim roditeljima kojima su djeca povjerena na skrb, roditeljima više djece,...	Prihvaćen	Raspored i organizacija radnog vremena može se propisati posebnim zakonom drugačije od općeg radno-pravnog propisa jer upravo to omogućuje čl.1. Zakona o radu. Ovom odredbom uređena je preraspodjela radnog vremena zaposlenika u ustanovama socijalne skrbi i kod pružatelja socijalnih usluga.
1409	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 173.	Brisati članak 173. Obrazloženje: Članak je u suprotnosti sa člankom 67. st. 2. Zakona o radu koji glasi: "Preraspodjela radnog vremena Članak 67. Ako preraspodjela radnog vremena nije ugovorena i uređena kolektivnim ugovorom, odnosno sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, poslodavac je dužan utvrditi plan preraspodijeljenog radnog vremena s naznakom poslova i broja radnika uključenih u preraspodijeljeno radno vrijeme, te takav plan preraspodjele prethodno dostaviti inspektoru rada." Napominjemo da je institut preraspodjele vremena uređen Kolektivnim ugovorom za djelatnost socijalne skrbi člankom 17. stavak 3. koji navodi da u djelatnosti socijalne srkbi nema preraspodjele radnog vremena. Isti članak ugovoren je iz razloga dugogodišnjeg problema neplaćanja prekovremenog rada u sustavu socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Članak se odnosi na interventne mjere u iznimnim slučajevima.
1410	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB Osnivanje ovakvog Zavoda za	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se

socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonski predloženi ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno ministar) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi. o tome

oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			<p>koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>		
1411	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	<p>Članci 175. do 184. S obzirom na novinu koju predlaže Nacrt prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi koja se odnosi na ukidanje pravne osobnosti CZSS i njihovo pripajanje Zavodu za socijalni rad te reakciju struke koju je ovaj prijedlog izazvao, predlažemo da se detaljno ispitaju mogući učinci pripajanja svih CZSS Zavodu te podjela poslova s Obiteljskim centrom koji se ustrojava kao nova ustanova, sukladno Nacrtu prijedloga, da bi se izbjegla situacija da u praksi statusne promjene budu na štetu korisnika, a ne za poboljšanje rada CZSS i kvalitetnije i dostupnije usluge korisniku.</p> <p>Ako stručni nositelj izrade Nacrta prijedloga ostane pri ovom zakonskom rješenju da se osniva Zavod uz pripajanje CZSS, predlaže se navedene odredbe bolje nomotehnički urediti, da budu preciznije i da ih se bolje obrazloži. Primjerice, u članku 175. Nacrta prijedloga nije regulirano da je Zavod javna ustanova s javnim ovlastima, iako su u članku 177. taksativno navedene njegove javne ovlasti. U članku 178. trebalo bi preciznije propisati središnju ustrojstvenu jedinicu Zavoda i područne ustrojstvene jedinice te njihove ovlasti, a ne ovo važno pitanje urediti Statutom Zavoda. Također bi trebalo propisati da Zavod, središnja ustrojstvena jedinica Zavoda i područne ustrojstvene jedinice imaju Stručno vijeće i tko ga čini, a ne da se ostavi samo kao mogućnost uređenja Statutom. Stručno vijeće ima važnu ulogu u ustanovama socijalne skrbi, posebice u kojima se obavljaju javne ovlasti i složeni stručni poslovi kao što je to u CZSS.</p>	Djelomično prihvaćen	Ustroj Zavoda će se preciznije urediti u dijelu javnih ovlasti. Ustroj Zavoda kao javne ustanove detaljnije će se urediti općim aktima kako se ne bi nepotrebno opterećivao tekst zakona.

1412	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	Važno je da se razdvoji profesija od sektora/djelatnosti. Socijalni rad je profesija i akademska disciplina. Socijalna skrb je djelatnost. U tom slučaju Hrvatski zavod za socijalnu skrb je semantički pravilnije rješenje. No, u praksi smatram da nije opravdano da na ovaj način postoji takvo jedno nacionalno tijelo (bez obzira kako se zvalo)	Nije prihvaćen	Zavod za socijalni rad neće biti nacionalno tijelo već jedna javna ustanova koja će osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika zaposlenih u svim postojećim centrima za socijalnu skrb koji će nastaviti sa svojim radom u drugom pravnom obliku. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.
1413	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do</p> <p>sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brz omljenan.</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Za-vod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1414 Melita Horvat

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 175.

ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO
BRISATI . PROTIVIMO SE
OVAKOM NAČINU GAŠENJA
POSTOJEĆIH CENTARA ZA
SOCIJALNU SKRB

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika.

Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski

prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1415 Tanja Blagonić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI,

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan

SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike

cima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno pružaju usluge i pravno osniva-njem Hrvatskog

Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u

zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?		
1416	Zaklada Zajednički put	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	Razvidno je da će se predloženim ustrojem, koji podrazumijeva smanjenje broja ravnatelja i upravnih vijeća, provesti centralizacija upravljanja radom centara za socijalnu skrb. U uvodnom dijelu osnovnih pitanja koji se uređuju ovim Zakonom navedeno je kako će se Zavod sastojati od područnih službi (21 centra za socijalnu skrb u sjedištu županije), međutim, u odredbama Zakona nije definirana uloga navedenih područnih službi, a za koje držimo da mogu biti snažna poveznica i dobar smjer zadržavanja djelatnosti socijalnog rada na lokalnoj odnosno regionalnoj razini. Svakako bi bilo nužno u odredbama Zakona definirati profile područnih službi, a kroz koje će Hrvatski zavod za socijalni rad zadržati dostupnost prava i usluga kao odgovor na potrebe korisnika u lokalnoj zajednici u kojoj djeluju.	Nije prihvaćen	Navedeno će se urediti općim aktima ustanove.
1417	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	Osnivanjem Zavoda dolazi do centralizacije sustava, restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, Zavod na sebe preuzimajući obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

1418	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	Podržavamo brisanje čl. 175 - 184 zbog već navedenih razloga u tekstovima HKSR i HUSR.	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>
1419	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	Podržavam brisanje čl. 175 - 184 zbog već navedenih razloga u tekstovima HKSR i HUSR.	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

1420	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	Brisati članke od 175 . nadalje - nepotrebno trošenje novaca i resursa za reorganizaciju postojećeg koja ne donosi ništa novo, već otežava ostvarivanje prava korisnika na usluge, anulira socijalne inovacije i nove odnose koji mogu proizaći jedino iz suradnje s lokalnom zajednicom, te predstavlja centralizirano odlučivanje o pravima korisnika čime se uvodi "uravnilovka" i nepoštovanje kulturnih, regionalnih i svjetonazorskih razlika u regijama. Predlažem da se novac predviđen za osnivanje "Zavoda" utroši za osnivanje centara za pružanje usluga u zajednici, te dogradnju nedostatnih smještajnih kapaciteta za korisnike za koje struka pretpostavlja zadovoljenje potreba samo u strukturiranom okruženju.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.
1421	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove</p> <p>prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih

sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1422 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 175.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRIB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na

19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOS JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i ispostave u područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se kenomoma povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

1423 Glorija Odobašić

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI
Članak 176.

ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO
BRISATI . PROTIVIMO SE
OVAKOM NAČINU GAŠENJA
POSTOJEĆIH CENTARA ZA

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisni

SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama, zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi. odnosno

ima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standard-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?		
1424	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 176.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je</p> <p>Centar za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima) asocira na</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

			<p>birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).</p> <p>Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.</p> <p>Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>		
1425	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 176.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAĆE centralizacije</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1426	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIĆ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 176.	Podržavamo brisanje čl. 175 - 184 zbog već navedenih razloga u tekstovima HKSR i HUSR.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.
1427	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 176.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u

Hrvatske (cl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustajna odredba detaljno razradena u člancima

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravljaju. Upravo zbog toga postoji potreba za osnivanjem jednog zavoda za socijalnu skrb koji će osigurati na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati ne raspoređuju

1428

Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 176.

19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

1429	Marijana Kletečki Radović	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>Razdvojiti nadzor i superviziju - nemaju istu funkciju. Nedostaje praćenje i evaluacija mjera i aktivnosti. Podržavam prijedlog Družić Ljubotina o nužnosti planiranja i organiziranja sljedećih aktivnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - praćenje i evaluacija mjera i aktivnosti koje s ciljem ujednačavanja prakse provodi CZSS/organizacija/ "Zavod" te - praćenje učinaka svih intervencija u sustavu socijalne skrbi, bilo da je riječ o postojećim intervencijama (uslugama/naknadama) ili onima koje se tek planiraju uvesti (poput npr. usluge socijalnog mentorstva). <p>Suštinska promjena uključivala bi i precizno definiranje nadležnosti za:</p> <ul style="list-style-type: none"> - praćenje i izvještavanje o učincima reformskih mjera uključujući i učinke organizacijske promjene; - izradu sveobuhvatnih, na podacima utemeljenih analitičkih podloga za javne politike u nadležnosti Ministarstva; - praćenje i izvještavanje o učincima javnih politika u nadležnosti Ministarstva. 	Djelomično prihvaćen	<p>Stručni nadzor je u nadležnosti strukovnih komora i brisati će se iz djelatnosti Zavoda, a superviziju u Zavodu će moći provodi isključivo licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije u skladu s europskim standardima, a sa ciljem pružanja pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla. U dijelu definiranja poslova/djelatnosti Zavoda prihvaćen je prijedlog</p>
1430	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>U stavku 1 točka 5. potrebno je razdvojiti nadzor i superviziju, to dvoje nikako ne može biti u istoj rečenici jer nema istu funkciju, svrhu i cilj. Također, stručni nadzor provode strukovne komore te je potrebno definirati o nadzoru nad čime je riječ</p>	Primljeno na znanje	<p>Stručni nadzor je u nadležnosti strukovnih komora i brisati će se iz djelatnosti Zavoda, a superviziju u Zavodu će moći provodi isključivo licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije u skladu s europskim standardima, a sa ciljem pružanja pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.</p>
1431	Olja Družić Ljubotina	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>Iako su opravdane kritike koje govore u prilog štetnosti centraliziranja sustava socijalne skrbi, no ako pokušamo osnivanje Zavoda za socijalni rad sagledati isključivo kao istinski pokušaj ujednačavanja stručnog postupanja u onim područjima u kojima je ta postupanja zaista i opravdano i moguće ujednačiti uz istovremeni pokušaj značajnog unapređenja kvalitete rada stručnjaka u sustavu, tada nam je nemoguće učiniti bez zasebne, ozbiljno kapacitirane analitičke ustrojstvene jedinice koja će se ovim postupcima baviti s potrebnom razinom pažnje. Uvidom u Uredbu o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike, kao i</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju. Kroz Zavod ćemo osigurati već postojeći nadzor te jačanje i unapređenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba</p>

nadležnosti Zavoda za socijalni rad te Akademije socijalnog rada nije niti približno jasno koje bi se to tijelo i koja ustrojstvena jedinica kao i na koji način bavilo sustavnim praćenjem i evaluacijom kako planirane reforme sustava socijalne skrbi u cijelosti tako i suštinskim praćenjem i evaluacijom pojedinih javnih politika ili pak učinkom novih/inovativnih intervencija koje se kreiraju kao dio reformskih mjera. Naime, u Uredbi o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva, rada, mirovinskog sustava stoji kako je Služba za strateško planiranje i sustav unutarnjih kontrola, između ostalog „zadužena za praćenje i izvještavanje o aktima strateškog planiranja u nadležnosti Ministarstva, nadzor i praćenje provedbe akata strateškog planiranja iz nadležnosti Ministarstva te izvještavanje koordinacijskog tijela o njihovoj provedbi...” Budući da se kao jedan od ključnih izazova u izradi javnih politika u nadležnosti Ministarstva navodi nedostatak adekvatne analitičke podloge - tako jedino što ostaje za pretpostaviti je da se pod navedenim nadležnostima Službe za strateško planiranje i sustav unutarnjih kontrola, u najboljem slučaju, podrazumijeva praćenje i izvještavanje na razini pokazatelja Biblioteke pokazatelja Nacionalne razvojne strategije. Pokazatelji Biblioteke pokazatelja Nacionalne razvojne strategije, premda korisni i važni za stjecanje širokog multi-sektorskog pregleda na nacionalnoj razini, ne daju odgovore na pitanja poput:

- 1) koji su ključni problemi/prioriteti u odnosu na pojedino područje nadležnosti (npr. u odnosu na siromaštvo) ili u odnosu na pojedinu ciljšanu skupinu (npr. djecu)
- 2) koliko su mjere javne politike utjecale i/ili doprinosile promjeni u području u odnosu na utrošena financijska sredstva
- 3) koje mjere/intervencije su se pokazale adekvatnim odgovorom na probleme u području (iz perspektive korisnika/stručnjaka, ciljeva javne politike, drugih ključnih nacionalnih politika i sl.) ili pak
- 4) što je potrebno mijenjati na razini:
 - a) ciljeva tj. prioriteta javne politike;
 - b) miera:

Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Prihvaća se prijedlog vezano uz opis poslova Zavoda u koji će se dodati

- praćenje i evaluacija mjera i aktivnosti koje s ciljem ujednačavanja prakse provodi Zavod
- praćenje učinaka svih intervencija u sustavu socijalne skrbi koje provodi Zavod
- praćenje i izvještavanje o učincima reformskih mjera uključujući i učinke organizacijske promjene
- izrada sveobuhvatnih, na podacima utemeljenih analitičkih podloga za javne politike u nadležnosti Ministarstva
- praćenje i izvještavanje o učincima javnih politika u nadležnosti Ministarstva

		<p>c) aktivnosti.</p> <p>Činjenica da je čitavom nizu ustrojstvenih jedinica Ministarstva (uglavnom u Upravi za obitelj i socijalnu politiku) u okviru nadležnosti propisana i moćnost sudjelovanja u znanstveno-istraživačkim projektima, no bez konkretne obveze kreiranja analitičkih podloga za izradu javnih politika i/ili provedbe istraživanja s ciljem praćenja učinaka javnih politika u njihovoj nadležnosti – daje naslutiti da će se i budući reformski ciklusi, kao i javne politike kreirati bez adekvatne „evidence based podloge“ čiji nedostatak nažalost ne uspijevaju nadomjestiti niti projektna evaluacijska izvješća u nadležnosti Uprave za upravljanje Operativnim programima EU.</p> <p>Kako bi osnivanje Zavoda za socijalni rad, ali i drugih reformskih mjera bilo moguće doživjeti kao istinski pokušaj unapređenja, a ne samo privid promjene, tada je Zavodu potrebno pridružiti ustrojstvenu jedinicu koja će se, minimalno baviti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - praćenjem i evaluacijom mjera i aktivnosti koje s ciljem ujednačavanja prakse provodi Zavod za socijalni rad te - praćenjem učinaka svih intervencija u sustavu socijalne skrbi, bilo da je riječ o postojećim intervencijama (uslugama/naknadama) ili onima koje se tek planiraju uvesti (poput npr. usluge socijalnog mentorstva). <p>Suštinska promjena uključivala bi i precizno definiranje nadležnosti za:</p> <ul style="list-style-type: none"> - praćenje i izvještavanje o učincima reformskih mjera uključujući i učinke organizacijske promjene; - izradu sveobuhvatnih, na podacima utemeljenih analitičkih podloga za javne politike u nadležnosti Ministarstva; - praćenje i izvještavanje o učincima javnih politika u nadležnosti Ministarstva. 			
1432	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ POLITICI Članak 177.	Iz članka 177., stavka (1) predloženog Zakona navodi se	Djelomično prihvaćen	Stručni nadzor je u nadležnosti strukovnih djelatnosti Zavoda, a superviziju u Zavodu će moći provodi isključivo licencirani supervizori koji sječu svoje kompetencije u skladu s europskim standardima, a sa ciljem pružanja pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.
			<p>djelatnosti Zavoda, kao javnu ovlast obavljati, između ostalog, i poslove provođenja stručnog nadzora i supervizije stručnih radnika Zavoda.</p> <p>Željeli bismo istaknuti kako je važno razlikovati svrhu, ulogu i način provođenja te provoditelje</p>		

stručnog nadzora od svrhe, uloge, načina provođenja i provoditelja supervizije, za što se zalažemo od osnutka Hrvatskog društva za superviziju i organizacijski razvoj, 1998. (www.hdsor.hr).

Hrvatsko Društvo za superviziju i organizacijski razvoj član je ANSE (Association of National organisations of supervision in Europe), čije standarde kvalitete u provođenju supervizije u praksi slijedi i promovira, dakle, ističemo kako je riječ o europskim i međunarodnim profesionalnim i etičkim standardima kada je riječ o superviziji psihosocijalnog rada. U skladu s time

- Supervizija prije svega služi razvoju pojedinaca, timova i organizacija.
- Poboljšava profesionalni život pojedinaca i timova s obzirom na njihove uloge u institucionalnom kontekstu.
- Također se usredotočuje na osiguravanje i razvijanje kvalitetne komunikacije među zaposlenicima i na metode suradnje u različitim radnim kontekstima.
- Osim toga, supervizija pruža podršku u različitim procesima promišljanja i odlučivanja te u izazovnim i zahtjevnim profesionalnim situacijama i konfliktima.
- Podržava razjašnjavanje i analizu zadataka, funkcija i uloga.
- Pomaže u postupanju s procesima promjena, u traženju inovativnih rješenja za nove izazove i mjera za borbu protiv zlostavljanja i izgaranja na radnom mjestu. (<http://www.anse.eu>).

Supervizija se razvila u području socijalne skrbi, psihoterapije i zdravstva, a proširila se i na područje obrazovanja ali i poslovnog svijeta pa je ovdje važno razlikovati njeno značenje u psihosocijalnom kontekstu, gdje ima ulogu pružanja profesionalne podrške, od značenja koje isti termin obuhvaća u ekonomskom, poslovnom kontekstu gdje ona prvenstveno ima ulogu kontrole i nadzora te osiguranja kvalitete kroz mehanizam provjeravanja. Dakle superviziju psihosocijalnog rada nikako ne smijemo poistovjećivati s nadzorom već je promatramo kao razvojni i podržavajući koncept.

Pod vidom toga nadlažavamo i

da je supervizijski način rada temeljen na dobrovoljnosti i povjerljivosti, što je važno imati na umu prilikom donošenja Zakona.

Superviziju provode licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije također u skladu s europskim standardima i koji su dužni redovito obnavljati svoje licence i biti uključeni u proces cjeloživotnog obrazovanja.

Nadalje, želimo problematizirati navođenje određenih vrsta supervizije koje se spominju u pripremi donošenja Zakona, u okviru Akcijskog plana gdje se neutemeljeno navode samo neki oblici supervizije (npr. metodska, timska), dok neki drugi (npr. razvojno integrativni, edukativni i dr.) također neutemeljeno izostaju.

Prilikom planiranja i provođenja supervizije važno je imati na umu mnoge činitelje, na primjer, je li supervizija namijenjena početnicima, stručnjacima s iskustvom, rukovodećim osobama, timovima ili organizacijama, hoće li se odvijati individualno ili grupno, što će biti u fokusu rada: podrška u usvajanju profesionalnih vještina i znanja; refleksija na vlastiti rad; osobni razvoj u profesionalnom kontekstu i nošenje s profesionalnim izazovima; komunikacija i odnosi unutar tima/organizacije i/ili s korisnicima ili nešto drugo.

Ovime želimo naglasiti kako je neprimjereno unaprijed ograničiti supervizijske raznolikosti i mogućnosti na nekoliko njezinih specifičnosti i time uskratiti sudionicima realizaciju njihovih supervizijskih potreba. Suština pojma supervizije je zajednička svim vrstama supervizije te obuhvaća pružanje pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.

Pod vidom toga, odabir nekog specifičnog modela i vrste supervizije ovisi prije svega o potrebama stručnjaka i njihovim zadatakima koje obavljaju, njihovih profesionalnih kompetencija i iskustva. U tom smislu svaki oblik supervizije ima svoje specifičnosti u načinu kako doprinosi dobrobiti korisnika i profesionalnoj podršci

stručnjaka, o čemu je važno razmišljati prilikom planiranja i provođenja

situacijama, bilo da je riječ o individualnoj, grupnoj ili timskoj superviziji.
 U ovom slučaju, kako je navedeno, nejasno je kako to da su unaprijed odabrani upravo ovi oblici supervizije, bez da se vodilo računa o promišljanju svih činitelja koje je važno uzeti u obzir kada se planira supervizija u konkretnom profesionalnoj okruženju i konkretnim profesionalnim zadacima i specifičnom potrebama korisnika i stručnjaka u tom kontekstu.

Zaključno, možemo reći da:
 (1) Supervizija nije nadzor niti kontrola te prema svojem suvremenom određenju označava profesiju savjetovanja koja je usredotočena na interakcije pojedinaca, profesionalnih zadataka i organizacija, a razlikuje četiri osnovna vida provođenja: supervizija rada s korisnicima, edukativna supervizija polaznika profesionalne izobrazbe, supervizija kao unapređenje profesionalnog funkcioniranja te organizacijska supervizija. Pod vidom toga treba voditi računa o specifičnim obilježjima i potrebama sudionika, korisnika i radnog konteksta temeljem planiranja supervizijskih ciklusa.
 (2) Superviziju u području psihosocijalnog rada mogu provoditi isključivo licencirani supervizori.
 (3) Supervizija se temelji na dobrovoljnom sudjelovanju i povjerljivosti te općenito, na Standardima kvalitete (<http://www.anse.eu>) i Etičkom kodeksu HDSOR-a (www.hdsor.hr) o čemu treba voditi računa prilikom izrade Zakona i svih drugih relevantnih dokumenata.

1433	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	predlažem dodati stručni posao: - Predlaže razvoj novih socijalnih usluga u skladu sa prepoznatim potrebama u lokalnoj zajednici te prati razinu dostupnosti socijalnih usluga	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.
1434	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Čl. 177. st. 1., al. 2, 4 i 6 – PREDLAŽEMO BRISATI U stavku 1. članka 177. novim su nacrtom prijedloga Zakona predviđeni, između ostalog, poslovi u okviru javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje. Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se navedeni poslovi iz toč. 2., 4. i 6. brišu na ovom	Nije prihvaćen	Obiteljski centri neće provoditi upravne postupke. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pružati usluge preventivnog i tretmanskog

mjestu kao poslovi Zavoda, te se isti poslovi dodaju poslovima budućeg Obiteljskog centra u novom stavku 3. članka 186. ovog nacrtu prijedloga Zakona, i to na način kako je to predloženo u prijedlogu izmjena članka 186. uz uvažavanje obrazloženja prijedloga iz istog članka. Naročito držimo da bi dodavanje navedenih javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013.g. iste poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te ima potrebne infrastrukturne, kadrovske i ekonomske uvjete za nastavak obavljanja istih. Također, poslovi koji se odnose na poslove javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje i ostali stručni poslovi kojima se direktno pruža potpora registriranim dadiljama, a direktno i posredno i roditeljima te djeci, ni u kojem smislu nisu povezani sa poslovima iz djelatnosti Zavoda odnosno sadašnjim centrima za socijalnu skrb. Navedeni poslovi su, u sustavu socijalne skrbi, najrodniji i vrlo povezani sa smislom i djelatnošću Obiteljskog centra.

Čl. 177. st. 1., al. 2, 4, 5 i 6 – vratiti dadilje u nadležnost Obiteljskih centara. Ukoliko se prebace u „Zavod“ (CZSS), dodatno se opterećuju djelatnici centara, a intencija zakonodavca trebala je biti suprotna tome.

Čl. 177.

Dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružati pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3. postojećeg

karaktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodavnog i terapijskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika,

1435	Antonija Rimanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>Čl. 177. st. 1., al. 2, 4, 5 i 6 – vratiti dadilje u nadležnost Obiteljskih centara. Ukoliko se prebace u „Zavod“ (CZSS), dodatno se opterećuju djelatnici centara, a intencija zakonodavca trebala je biti suprotna tome.</p> <p>Čl. 177. Dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružati pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3. postojećeg Zakona)</p>	Nije prihvaćen	<p>Obiteljski centri neće provoditi upravne postupke. U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pružati usluge preventivnog i tretmanskog karaktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodavnog i terapeuskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika, Zavod ne može pružati uslugu pomoći u kući.</p>
1436	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>Iz članka 177., stavka (1) predloženog Zakona navodi se kako će u okviru svoje djelatnosti Zavod, kao javnu ovlast obavljati, između ostalog, i poslove provođenja stručnog nadzora i supervizije stručnih radnika Zavoda.</p> <p>Željeli bismo istaknuti kako je važno razlikovati svrhu, ulogu i način provođenja te provoditelje stručnog nadzora od svrhe, uloge, načina provođenja i provoditelja supervizije, za što se zalažemo od osnutka Hrvatskog društva za superviziju i organizacijski razvoj, 1998. (www.hdsor.hr). Hrvatsko Društvo za superviziju i organizacijski razvoj član je ANSE (Association of National organisations of supervision in Europe), čije standarde kvalitete u provođenju supervizije u praksi slijedi i promovira, dakle, ističemo kako je riječ o europskim i međunarodnim profesionalnim i etičkim standardima kada je riječ o superviziji psihosocijalnog rada. U skladu s time</p> <ul style="list-style-type: none"> - Supervizija prije svega služi razvoju pojedinaca, timova i organizacija. - Poboljšava profesionalni život pojedinaca i timova s obzirom na njihove uloge u 	Djelomično prihvaćen	<p>Stručni nadzor je u nadležnosti strukovnih komora, a superviziju u Zavodu će moći provodi isključivo licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije u skladu s europskim standardima, a sa ciljem pružanja pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.</p>

institucionalnom kontekstu.
- Također se usredotočuje na osiguravanje i razvijanje kvalitetne komunikacije među zaposlenicima i na metode suradnje u različitim radnim kontekstima.
- Osim toga, supervizija pruža podršku u različitim procesima promišljanja i odlučivanja te u izazovnim i zahtjevnim profesionalnim situacijama i konfliktima.
- Podržava razjašnjavanje i analizu zadataka, funkcija i uloga.
- Pomaže u postupanju s procesima promjena, u traženju inovativnih rješenja za nove izazove i mjera za borbu protiv zlostavljanja i izgaranja na radnom mjestu.
(<http://www.anse.eu>).

Supervizija se razvila u području socijalne skrbi, psihoterapije i zdravstva, a proširila se i na područje obrazovanja ali i poslovnog svijeta pa je ovdje važno razlikovati njeno značenje u psihosocijalnom kontekstu, gdje ima ulogu pružanja profesionalne podrške, od značenja koje isti termin obuhvaća u ekonomskom, poslovnom kontekstu gdje ona prvenstveno ima ulogu kontrole i nadzora te osiguranja kvalitete kroz mehanizam provjeravanja. Dakle superviziju psihosocijalnog rada nikako ne smijemo poistovjećivati s nadzorom već je promatramo kao razvojni i podržavajući koncept. Pod vidom toga naglašavamo i da je supervizijski način rada temeljen na dobrovoljnosti i povjerljivosti, što je važno imati na umu prilikom donošenja Zakona. Superviziju provode licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije također u skladu s europskim standardima i koji su dužni redovito obnavljati svoje licence i biti uključeni u proces cjeloživotnog obrazovanja. Nadalje, želimo problematizirati navođenje određenih vrsta supervizije koje se spominju u

neutemeljeno navode samo neki oblici supervizije (npr. metodska, timska), dok neki drugi (npr. razvojno integrativni, edukativni i dr.) također neutemeljeno izostaju.

Prilikom planiranja i provođenja supervizije važno je imati na

umu mnoge činitelje, na primjer, je li supervizija namijenjena početnicima, stručnjacima s iskustvom, rukovodećim osobama, timovima ili organizacijama, hoće li se odvijati individualno ili grupno, što će biti u fokusu rada: podrška u usvajanju profesionalnih vještina i znanja; refleksija na vlastiti rad; osobni razvoj u profesionalnom kontekstu i nošenje s profesionalnim izazovima; komunikacija i odnosi unutar tima/organizacije i/ili s korisnicima ili nešto drugo.

Ovime želimo naglasiti kako je neprimjereno unaprijed ograničiti supervizijske raznolikosti i mogućnosti na nekoliko njezinih specifičnosti i time uskratiti sudionicima realizaciju njihovih supervizijskih potreba. Suština pojma supervizije je zajednička svim vrstama supervizije te obuhvaća pružanje pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.

Pod vidom toga, odabir nekog specifičnog modela i vrste supervizije ovisi prije svega o potrebama stručnjaka i radnog okruženja, specifičnostima zadataka koje obavljaju, njihovih profesionalnih kompetencija i iskustva. U tom smislu svaki oblik supervizije ima svoje specifičnosti u načinu kako doprinosi dobrobiti korisnika i profesionalnoj podršci stručnjaka, o čemu je važno promišljati u konkretnim situacijama, bilo da je riječ o individualnoj, grupnoj ili timskoj superviziji.

U ovom slučaju, kako je navedeno, nejasno je kako to da su unaprijed odabrani upravo ovi oblici supervizije, bez da se vodilo računa o promišljanju svih činitelja koje je važno uzeti u obzir kada se planira supervizija u konkretnom profesionalnoj okruženju i konkretnim profesionalnim zadacima i specifičnom potrebama korisnika i stručnjaka u tom kontekstu.

Zaključno, možemo reći da:

(1) Supervizija nije nadzor niti kontrola te prema svojem suvremenom određenju označava profesiju savjetovanja koja je usredotočena na interakcije ooledinaca.

profesionalnih zadataka i organizacija, a razlikuje četiri osnovna vida provođenja: supervizija rada s korisnicima, edukativna supervizija polaznika profesionalne izobrazbe, supervizija kao unapređenje profesionalnog funkcioniranja te organizacijska supervizija. Pod vidom toga treba voditi računa o specifičnim obilježjima i potrebama sudionika, korisnika i radnog konteksta temeljem planiranja supervizijskih ciklusa.

(2) Superviziju u području psihosocijalnog rada mogu provoditi isključivo licencirani supervizori.

(3) Supervizija se temelji na dobrovoljnom sudjelovanju i povjerljivosti te općenito, na Standardima kvalitete (<http://www.anse.eu>) i Etičkom kodeksu HDSOR-a (www.hdsor.hr) o čemu treba voditi računa prilikom izrade Zakona i svih drugih relevantnih dokumenata.

1437	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružati pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3. postojećeg Zakona)	Nije prihvaćen	Zavod ne može pružati uslugu pomoći u kući.
1438	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	vratiti dadilje u nadležnost Obiteljskih centara. Ukoliko se prebace u „Zavod“ (CZSS), dodatno se opterećuju djelatnici centara, a intencija zakonodavca trebala je biti suprotna tome.	Nije prihvaćen	<p>Obiteljski centri neće provoditi upravne postupke.</p> <p>U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pružati usluge preventivnog i tretmanskog karaktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodavnog i terapijskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom</p> <p>Sirenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika,</p>

1439	IVANKA JOP	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Čl. 177. Dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružiti pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3. postojećeg Zakona)	Nije prihvaćen	Zavod ne može pružiti uslugu pomoći u kući.
1440	Jelena Pereša	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>Čl. 177. st. 1., al. 2, 4 i 6 – PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>U stavku 1. članka 177. novim su nacrtom prijedloga Zakona predviđeni, između ostalog, poslovi u okviru javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje. Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se navedeni poslovi iz toč. 2., 4. i 6. brišu na ovom mjestu kao poslovi Zavoda, te se isti poslovi dodaju poslovima budućeg Obiteljskog centra u novom stavku 3. članka 186. ovog nacrta prijedloga Zakona, i to na način kako je to predloženo u prijedlogu izmjena članka 186. uz uvažavanje obrazloženja prijedloga iz istog članka. Naročito držimo da bi dodavanje navedenih javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013.g. iste poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te ima potrebne infrastrukturne, kadrovske i ekonomske uvjete za nastavak obavljanja istih. Također, poslovi koji se odnose na poslove javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje i ostali stručni poslovi kojima se direktno pruža potpora registriranim dadiljama, a direktno i posredno i roditeljima te djeci, ni u kojem smislu nisu povezani sa poslovima iz djelatnosti Zavoda odnosno sadašnjim centrima za socijalnu skrb. Navedeni poslovi su, u sustavu socijalne skrbi, najsirodniji i vrlo povezani sa smislom i djelatnošću Obiteljskog centra.</p> <p>Jelena Pereša, dipl. iur za stručni tim Centar za socijalnu skrb Pazin Podružnica Obiteljski centar Pula</p>	Nije prihvaćen	U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pružati usluge preventivnog i tretmanskog karaktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodavnog i terapijskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika,

1441	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	U okviru djelatnosti Zavod kao javnu ovlast obavlja poslove provođenja stručnih nadzora stručnih radnika Zavoda. Komore su zadužene za stručni nadzor, utvrđuju stručne propuste u kojima ovisi obavljanje djelatnosti i izdavanje licence. Upitna je dvostruka zadaća provođenja stručnih nadzora.	Prihvaćen	Stručni nadzor je isključivo u nadležnosti strukovnih komora.
1442	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Iz članka 177., stavka (1) predloženog Zakona navodi se kako će u okviru svoje djelatnosti Zavod, kao javnu ovlast obavljati, između ostalog, i poslove provođenja stručnog nadzora i supervizije stručnih radnika Zavoda. Željeli bismo istaknuti kako je važno razlikovati svrhu, ulogu i način provođenja te provoditelje stručnog nadzora od svrhe, uloge, načina provođenja i provoditelja supervizije, za što se zalažemo od osnutka Hrvatskog društva za superviziju i organizacijski razvoj, 1998. (www.hdsor.hr). Hrvatsko Društvo za superviziju i organizacijski razvoj član je ANSE (Association of National organisations of supervision in Europe), čije standarde kvalitete u provođenju supervizije u praksi slijedi i promovira, dakle, ističemo kako je riječ o europskim i međunarodnim profesionalnim i etičkim standardima kada je riječ o superviziji psihosocijalnog rada. U skladu s time - Supervizija prije svega služi razvoju pojedinaca, timova i organizacija. - Poboljšava profesionalni život pojedinaca i timova s obzirom na njihove uloge u institucionalnom kontekstu. - Također se usredotočuje na osiguravanje i razvijanje kvalitetne komunikacije među zaposlenicima i na metode suradnje u različitim radnim kontekstima. - Osim toga, supervizija pruža podršku u različitim procesima promišljanja i odlučivanja te u izazovnim i zahtjevnim profesionalnim situacijama i	Djelomično prihvaćen	Stručni nadzor je u nadležnosti strukovnih komora, a superviziju u Zavodu će moći provodi isključivo licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije u skladu s europskim standardima, a sa ciljem pružanja pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.
			- Podržava razjašnjavanje i analizu zadataka, funkcija i uloga. - Pomaže u postupanju s procesima promjena, u traženju inovativnih rješenja za nove izazove i mjera za borbu protiv zlostavljanja i izgaranja na radnom mjestu.		

(<http://www.anse.eu>).

Supervizija se razvila u području socijalne skrbi, psihoterapije i zdravstva, a proširila se i na područje obrazovanja ali i poslovnog svijeta pa je ovdje važno razlikovati njeno značenje u psihosocijalnom kontekstu, gdje ima ulogu pružanja profesionalne podrške, od značenja koje isti termin obuhvaća u ekonomskom, poslovnom kontekstu gdje ona prvenstveno ima ulogu kontrole i nadzora te osiguranja kvalitete kroz mehanizam provjeravanja. Dakle superviziju psihosocijalnog rada nikako ne smijemo poistovjećivati s nadzorom već je promatramo kao razvojni i podržavajući koncept.

Pod vidom toga naglašavamo i da je supervizijski način rada temeljen na dobrovoljnosti i povjerljivosti, što je važno imati na umu prilikom donošenja Zakona.

Superviziju provode licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije također u skladu s europskim standardima i koji su dužni redovito obnavljati svoje licence i biti uključeni u proces cjeloživotnog obrazovanja. Nadalje, želimo problematizirati navođenje određenih vrsta supervizije koje se spominju u pripremi donošenja Zakona, u okviru Akcijskog plana gdje se neutemeljeno navode samo neki oblici supervizije (npr. metodska, timska), dok neki drugi (npr. razvojno integrativni, edukativni i dr.) također neutemeljeno izostaju.

Prilikom planiranja i provođenja supervizije važno je imati na umu mnoge činitelje, na primjer, je li supervizija namijenjena početnicima, stručnjacima s iskustvom, rukovodećim osobama, timovima ili organizacijama, hoće li se odvijati individualno ili grupno, što će biti u fokusu rada: podrška u usvajanju profesionalnih vještina i znanja; refleksija na vlastiti rad; osobni razvoj u profesionalnom kontekstu i nošenje s profesionalnim izazovima; komunikacija i odnosi unutar tima/organizacije i/ili s korisnicima ili nešto drugo.

Ovime želimo naglasiti kako je neprimjereno unaprijed ograničiti supervizijske raznolikosti i moćnosti na

nekoliko njezinih specifičnosti i time uskratiti sudionicima realizaciju njihovih supervizijskih potreba. Suština pojma supervizije je zajednička svim vrstama supervizije te obuhvaća pružanje pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.

Pod vidom toga, odabir nekog specifičnog modela i vrste supervizije ovisi prije svega o potrebama stručnjaka i radnog okruženja, specifičnostima zadataka koje obavljaju, njihovih profesionalnih kompetencija i iskustva. U tom smislu svaki oblik supervizije ima svoje specifičnosti u načinu kako doprinosi dobrobiti korisnika i profesionalnoj podršci stručnjaka, o čemu je važno promišljati u konkretnim situacijama, bilo da je riječ o individualnoj, grupnoj ili timskoj superviziji.

U ovom slučaju, kako je navršeno, nejasno je kako to da su unaprijed odabrani upravo ovi oblici supervizije, bez da se vodilo računa o promišljanju svih činitelja koje je važno uzeti u obzir kada se planira supervizija u konkretnom profesionalnoj okruženju i konkretnim profesionalnim zadacima i specifičnim potrebama korisnika i stručnjaka u tom kontekstu.

Zaključno, možemo reći da:

(1) Supervizija nije nadzor niti kontrola te prema svojem suvremenom određenju označava profesiju savjetovanja koja je usredotočena na interakcije pojedinaca, profesionalnih zadataka i organizacija, a razlikuje četiri osnovna vida provođenja: supervizija rada s korisnicima, edukativna supervizija polaznika profesionalne izobrazbe, supervizija kao unapređenje profesionalnog funkcioniranja te organizacijska supervizija. Pod vidom toga treba voditi računa o specifičnim obilježjima i potrebama sudionika, korisnika i organizacija u planiranju supervizijskih ciklusa.

(2) U području psihosocijalnog rada mogu provoditi isključivo licencirani supervizori.

(3) Supervizija se temelji na dobrovoljnom sudjelovanju i povjerljivosti te općenito, na Standardima kvalitete

			(http://www.anse.eu) i Etičkom kodeksu HDSOR-a (www.hdsor.hr) o čemu treba voditi računa prilikom izrade Zakona i svih drugih relevantnih dokumenata.		
1443	HRVATSKO DRUŠTVO ZA SUPERVIZIJU I ORGANIZACIJSKI RAZVOJ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	(1) Supervizija nije nadzor niti kontrola te prema svojem suvremenom određenju označava profesiju savjetovanja koja je usredotočena na interakcije pojedinaca, profesionalnih zadataka i organizacija, a razlikuje četiri osnovna vida provođenja: supervizija rada s korisnicima, edukativna supervizija polaznika profesionalne izobrazbe, supervizija kao unapređenje profesionalnog funkcioniranja te organizacijska supervizija. Pod vidom toga treba voditi računa o specifičnim obilježjima i potrebama sudionika, korisnika i radnog konteksta temeljem planiranja supervizijskih ciklusa. (2) Superviziju u području psihosocijalnog rada mogu provoditi isključivo licencirani supervizori. (3) Supervizija se temelji na dobrovoljnom sudjelovanju i povjerljivosti te općenito, na Standardima kvalitete (http://www.anse.eu) i Etičkom kodeksu HDSOR-a (www.hdsor.hr) o čemu treba voditi računa prilikom izrade Zakona i svih drugih relevantnih dokumenata.	Primljeno na znanje	Superviziju u sustavu socijalne skrbi moći će provoditi isključivo licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije u skladu s europskim standardima, a sa ciljem pružanja pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla. Odabir nekog specifičnog modela i vrste supervizije ovisiti će o potrebama stručnjaka i radnog okruženja, specifičnostima zadataka koje obavljaju, njihovih profesionalnih kompetencija i iskustva.
1444	Tim za udomiteljstvo CZSS Varazdin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	U potpunosti se slažem i podržavam komentar Hrvatske komore socijalnih radnika i Hrvatske udruge socijalnih radnika.	Primljeno na znanje	Stručni nadzor je u nadležnosti strukovnih komora, a superviziju u Zavodu će moći provoditi isključivo licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije u skladu s europskim standardima, a sa ciljem pružanja pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.
1445	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Iz članka 177., stavka (1) predloženog Zakona navodi se kako će u okviru svoje djelatnosti Zavod, kao javnu ovlast obavljati, između ostalog, i poslove provođenja stručnog nadzora i supervizije stručnih radnika Zavoda. Željeli bismo istaknuti kako je važno razlikovati svrhu, ulogu i način provođenja te provoditelje stručnog nadzora od svrhe, uloge, načina provođenja i provoditelja supervizije, za što se zalažemo od osnutka Hrvatskog društva za superviziju i organizacijski razvoj, 1998. (www.hdsor.hr).	Djelomično prihvaćen	Stručni nadzor je u nadležnosti strukovnih komora, a superviziju u Zavodu će moći provoditi isključivo licencirani supervizori koji stječu svoje kompetencije u skladu s europskim standardima, a sa ciljem pružanja pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.

Hrvatsko Društvo za superviziju i organizacijski razvoj član je ANSE (Association of National organisations of supervision in Europe), čije standarde kvalitete u provodu supervizije u praksi slijedi i promovira, dakle, ističemo kako je riječ o europskim i međunarodnim profesionalnim i etičkim standardima kada je riječ o superviziji psihosocijalnog rada. U skladu s time

- Supervizija prije svega služi razvoju pojedinaca, timova i organizacija.
- Poboľšava profesionalni život pojedinaca i timova s obzirom na njihove uloge u institucionalnom kontekstu.
- Također se usredotočuje na osiguravanje i razvijanje kvalitetne komunikacije među zaposlenicima i na metode suradnje u različitim radnim kontekstima.
- Osim toga, supervizija pruža podršku u različitim procesima promišljanja i odlučivanja te u izazovnim i zahtjevnim profesionalnim situacijama i konfliktima.
- Podržava razjašnjavanje i analizu zadataka, funkcija i uloga.
- Pomaže u postupanju s procesima promjena, u traženju inovativnih rješenja za nove izazove i mjera za borbu protiv zlostavljanja i izgaranja na radnom mjestu. (<http://www.anse.eu>).

Supervizija se razvila u području socijalne skrbi, psihoterapije i zdravlja, a proširila se i na područje obrazovanja ali i poslovnog svijeta pa je ovdje važno razlikovati njeno značenje u psihosocijalnom kontekstu, gdje ima ulogu pružanja profesionalne podrške, od značenja koje isti termin obuhvaća u ekonomskom, poslovnom kontekstu gdje ona prvenstveno ima ulogu kontrole i nadzora te osiguranja kvalitete kroz mehanizam provjeravanja. Dakle superviziju psihosocijalnog rada nikako ne smijemo poistovjećivati s nadzorom već se promatramo kao izvornim podržavajući koncept.

Pod tim se naglašavamo i da je supervizijski način rada temeljen na dobrovoljnosti i povjerljivosti, što je važno imati na umu prilikom donošenja Zakona:

Superviziju provode licencirani supervizori koji stiču

kompetencije također u skladu s europskim standardima i koji su dužni redovito obnavljati svoje licence i biti uključeni u proces cjeloživotnog obrazovanja. Nadalje, želimo problematizirati navođenje određenih vrsta supervizije koje se spominju u pripremi donošenja Zakona, u okviru Akcijskog plana gdje se neutemeljeno navode samo neki oblici supervizije (npr. metodska, timska), dok neki drugi (npr. razvojno integrativni, edukativni i dr.) također neutemeljeno izostaju.

Prilikom planiranja i provođenja supervizije važno je imati na umu mnoge činitelje, na primjer, je li supervizija namijenjena početnicima, stručnjacima s iskustvom, rukovodećim osobama, timovima ili organizacijama, hoće li se odvijati individualno ili grupno, što će biti u fokusu rada: podrška u usvajanju profesionalnih vještina i znanja; refleksija na vlastiti rad; osobni razvoj u profesionalnom kontekstu i nošenje s profesionalnim izazovima; komunikacija i odnosi unutar tima/organizacije i/ili s korisnicima ili nešto drugo.

Ovime želimo naglasiti kako je neprimjereno unaprijed ograničiti supervizijske raznolikosti i mogućnosti na nekoliko njezinih specifičnosti i time uskratiti sudionicima realizaciju njihovih supervizijskih potreba. Suština pojma supervizije je zajednička svim vrstama supervizije te obuhvaća pružanje pomoći stručnjacima da se kvalitetnije nose s izazovima svog posla.

Pod vidom toga, odabir nekog specifičnog modela i vrste supervizije ovisi prije svega o potrebama stručnjaka i radnog okruženja, specifičnostima zadataka koje obavljaju, njihovih profesionalnih kompetencija i iskustva. U tom smislu svaki oblik supervizije ima svoje specifičnosti u načinu kako doprinosi dobrobiti korisnika i profesionalnoj podršci stručnjaka, o čemu je važno promišljati u konkretnim situacijama, bilo da je riječ o individualnoj, grupnoj ili timskoj superviziji.

U ovom slučaju, kako je navedeno, nejasno je kako to da su unaprijed odabrani upravo ovi oblici supervizije, bez da se

			<p>vodilo računa o promišljanju svih činitelja koje je važno uzeti u obzir kada se planira supervizija u konkretnom profesionalnoj okruženju i konkretnim profesionalnim zadacima i specifičnom potrebama korisnika i stručnjaka u tom kontekstu.</p> <p>Zaključno, možemo reći da: (1) Supervizija nije nadzor niti kontrola te prema svojem suvremenom određenju označava profesiju savjetovanja koja je usredotočena na interakcije pojedinaca, profesionalnih zadataka i organizacija, a razlikuje četiri osnovna vida provođenja: supervizija rada s korisnicima, edukativna supervizija polaznika profesionalne izobrazbe, supervizija kao unapređenje profesionalnog funkcioniranja te organizacijska supervizija. Pod vidom toga treba voditi računa o specifičnim obilježjima i potrebama sudionika, korisnika i radnog konteksta temeljem planiranja supervizijskih ciklusa. (2) Superviziju u području psihosocijalnog rada mogu provoditi isključivo licencirani supervizori. (3) Supervizija se temelji na dobrovoljnom sudjelovanju i povjerljivosti te općenito, na Standardima kvalitete (http://www.anse.eu) i Etičkom kodeksu HDSOR-a (www.hdsor.hr) o čemu treba voditi računa prilikom izrade Zakona i svih drugih relevantnih dokumenata.</p>		
1446	Nada Bartolić Paulišić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Predlažem dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružati pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3. postojećeg Zakona)	Nije prihvaćen	Zavod ne može pružati uslugu pomoći u kući.
1447	Tanja Banko	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružati pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3. postojećeg Zakona)	Nije prihvaćen	Zavod ne može pružati uslugu pomoći u kući.

1448	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Čl. 177. Dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružati pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3. postojećeg Zakona)	Nije prihvaćen	Zavod ne može pružati uslugu pomoći u kući.
------	--------------------------------	--	--	----------------	---

1449	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>Čl. 177. st. 1., al. 2, 4, 5 i 6 – PREDLAŽEMO BRISATI! Predlažemo da se status dadilja regulira kroz sustav HZZ-a. Ako se to ne može provesti predlažemo vratiti dadilje u nadležnost Obiteljskih centara. Ukoliko se prebace u „Zavod“ (CZSS), dodatno se opterećuju djelatnici centara, a intencija zakonodavca trebala je biti suprotna tome.</p> <p>U stavku 1. članka 177. novim su nacrtom prijedloga Zakona predviđeni, između ostalog, poslovi u okviru javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje. Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se navedeni poslovi iz toč. 2., 4. i 6. brišu na ovom mjestu kao poslovi Zavoda, te se isti poslovi dodaju poslovima budućeg Obiteljskog centra u novom stavku 3. članka 186. ovog nacrtu prijedloga Zakona, i to na način kako je to predloženo u prijedlogu izmjena članka 186. uz uvažavanje obrazloženja prijedloga iz istog članka. Naročito držimo da bi dodavanje navedenih javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013.g. iste poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te ima potrebne infrastrukturne, kadrovske i ekonomske uvjete za nastavak obavljanja istih. Također, poslovi koji se odnose na poslove javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje i ostali stručni poslovi kojima se direktno pruža potpora registriranim dadiljama, a direktno i posredno i roditeljima te djeci, ni u kojem smislu nisu povezani sa poslovima iz djelatnosti Zavoda odnosno sadašnjim centrima za socijalnu skrb. Navedeni poslovi su, u sustavu socijalne skrbi, najrodniji i vrlo povezani sa</p>	Nije prihvaćen	<p>U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pružati usluge preventivnog i tretmanskog karaktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodavnog i terapijskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika,</p>
------	--------------------------------	--	--	----------------	---

1450	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI!</p> <p>Centralizacija sustava socijalne skrbi, koji kroz samostalne ustanove – CZS(R)S – djeluje već preko 60 godina, kroz osnivanje Hrvatskog zavoda za socijalni rad, za struku predstavlja korak unatrag. Navedeni Zavod (čl. 175. do 184.) ne predstavlja adekvatno rješenje problema s kojima se CZSS-i susreću. U osnovi struke socijalnog rada jest da svakom korisniku pristupa individualno, računajući na njegove vlastite snage u rješavanju izazova s kojima se suočava, te na resurse konkretne lokalne zajednice. Pokušaj osnivanja Zavoda za socijalnu skrb u županijama (11.2011./06.12.) pokazao je da, ne samo svaka regija, već SVAKI centar ima različite resurse, potrebe, izazove i snage i da je njihovo spajanje u suprotnosti s dobrobiti zajednice, a u krajnjoj liniji i korisnika. Djelovanje unutar tako velikog sustava je vrlo nepraktično i u suprotnosti je s načelom dostupnosti i individualizacije (čl. 6. i 7. nacrta ZOSS-a).</p> <p>Ma kako negativna bila percepcija sustava socijalne skrbi u javnosti zbog senzacionalističkog izvještavanja medija o pojedinim slučajevima, povezanog s obvezom Centara da čuvaju službenu tajnu u istim tim slučajevima, CZSS-i su prepoznati kao vrijedni suradnici u gradovima i u županijama za koje su mjesno nadležni i imaju mogućnost sukreiranja socijalne politike JL i P(R)S.</p> <p>Centralizacijom bi se Centre svelo na bezličan djelić velikog kotača, preslikan iz nekih drugih velikih sustava (čije su ovlasti u pravilu isključivo administrativne naravi), bez pravne osobnosti, ali i snage. Ovlasti CZSS-a nisu samo administrativne, već prvenstveno stručne naravi, te smatramo da postoje drugi načini za ujednačavanje prakse socijalnog rada (zakoni, pravilnici, protokoli), a da se centrima istovremeno ostavi pravna osobnost, a time i individualnost. Stoga predlažemo da CZSS-i nastave djelovati u dosadašnjem obliku – kao samostalne pravne osobe.</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standard-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>
------	--------------------------------	--	--	----------------	--

1451	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Članke od 175. do 184. brisati.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Za-vod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.
1452	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Podržavamo brisanje čl. 175 - 184 zbog već navedenih razloga u tekstovima HKSR i HUSR.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Za-vod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih
1453	Hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	Čl. 175. – 184. PREDLAŽEMO BRISATI PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva

centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelji Zavoda i rukovodne

za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika.

Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Upitno je zašto Zavod provodi stručni nadzor, kad stručni nadzor provode strukovne komore temeljem strukovnih zakona (Zakon o djelatnosti socijalnog rada). Eventualno treba regulirati da provodi stručni nadzor stručnih radnika koji nemaju Komoru ili čija Komora to ne radi (ako ne radi).

Obavezno izmijeniti rečenicu „provodi stručni nadzor i superviziju“ u rečenicu „osigurava superviziju stručnih radnika“. Ovakvom formulacijom rečenice stječe se dojam da je supervizija slična nadzoru, (što razvojno integrativna supervizija kakva se u Hrvatskoj za stručne radnike provodi nikako nije) te jer superviziju ne provodi poslodavac (u ovom slučaju Zavod) nego je vodi supervizor koji može i ne mora biti iz sustava socijalne skrbi. U okviru djelatnosti Zavod kao javnu ovlast obavlja poslove provođenja stručnih nadzora stručnih radnika Zavoda. Komore su zadužene za stručni nadzor, utvrđuju stručne propuste o kojima ovisi obavljanje djelatnosti i izdavanje licence. Upitna je dvostruka zadaća provođenja stručnih nadzora.

Dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružati pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3 postojećeg Zakona)

Predlažemo da se zakonom jasno definiraju ovlasti u području obiteljsko-pravne zaštite. Zakonom nije definirano savjetovanje u postupku razvoda braka, iako do sada savjetovanje pružaju Obiteljski centar, kako se provode mjere za zaštitu dobrobiti djeteta, mjere prema maloljetnicima i sl.

Čl. 177. st. 1. al. 2. 4 i 6

PREDLAŽEMO BRISATI
 Predlažemo da se status dadilja regulira kroz sustav HZZ-a
 Ako se to ne može provesti predlažemo vratiti dadilje u nadležnost Obiteljskih centara. Ukoliko se prebace u „Zavod“ (CZSS), dodatno se opterećuju djelatnici centara, a intencija zakonodavca trebala je biti suprotna tome.

U stavku 1. članka 177. novim su nacrtom prijedloga Zakona predviđeni, između ostalog, poslovi u okviru javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje. Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se navedeni poslovi iz toč. 2., 4. i 6. brišu na ovom mjestu kao poslovi Zavoda, te se isti poslovi dodaju poslovima budućeg Obiteljskog centra u novom stavku 3. članka 186. ovog nacrtu prijedloga Zakona, i to na način kako je to predloženo u prijedlogu izmjena članka 186. uz uvažavanje obrazloženja prijedloga iz istog članka. Naročito držimo da bi dodavanje navedenih javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013.g. iste poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te ima potrebne infrastrukturne, kadrovske i ekonomske uvjete za nastavak obavljanja istih. Također, poslovi koji se odnose na poslove javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje i ostali stručni poslovi kojima se direktno pruža potpora registriranim dadiljama, a direktno i posredno i roditeljima te djeci, ni u kojem smislu nisu povezani sa poslovima iz djelatnosti Zavoda odnosno sadašnjim centrima za socijalnu skrb. Navedeni poslovi su, u sustavu socijalne skrbi, najsirodniji i vrlo povezani sa smislom i djelatnošću Obiteljskog centra.

1454 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI. PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRBU

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra

centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i

potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati

za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalni rad želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Upitno je zašto Zavod provodi stručni nadzor, kad stručni nadzor provode strukovne komore temeljem strukovnih zakona (Zakon o djelatnosti socijalnog rada). Eventualno treba regulirati da provodi stručni nadzor stručnih radnika koji nemaju Komoru ili čija Komora to ne radi (ako ne radi).

Obavezno izmijeniti rečenicu „provodi stručni nadzor i superviziju“ u rečenicu „osigurava superviziju stručnih radnika“. Ovakvom formulacijom rečenice stječe se dojam da je supervizija slična nadzoru, (što razvojno integrativna supervizija kakva se u Hrvatskoj za stručne radnike provodi nikako nije) te jer superviziju ne provodi poslodavac (u ovom slučaju Zavod) nego je vodi supervizor koji može i ne mora biti iz sustava socijalne skrbi. U okviru djelatnosti Zavod kao javnu ovlast obavlja poslove provođenja stručnih nadzora stručnih radnika Zavoda. Komore su zadužene za stručni nadzor, utvrđuju stručne propuste o kojima ovisi obavljanje djelatnosti i izdavanje licence. Upitna je dvostruka zadaća provođenja stručnih nadzora.

Dodati ovdje (ili kod reguliranja prava na pomoć u kući) stavak 3.: „Centar za socijalnu skrb (ili organizaciona jedinica Zavoda) na temelju javnih ovlasti može, pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom organizirati i pružati pomoć u kući.“ (Paralela s člankom 127. st. 3 postojećeg Zakona)

Predlažemo da se zakonom jasno definiraju ovlasti u području obiteljsko-pravne zaštite. Zakonom nije definirano tko provodi Obavezno savjetovanje u postupku razvoda braka, tko daje mišljenje sudu Zavod ili Obiteljski centar, kako se provode mjere za zaštitu dobrobiti djeteta , mjere prema maloljetnicima i sl.

Čl. 177. st. 1. al. 2. 4 i 6 –

PREDLAŽEMO BRISATI

Predlažemo da se status dadilja regulira kroz sustav HZZ-a. Ako se to ne može provesti predlažemo vratiti dadilje u nadležnost Obiteljskih centara. Ukoliko se prebace u „Zavod“ (CZSS), dodatno se opterećuju djelatnici centara, a intencija zakonodavca trebala je biti suprotna tome.

U stavku 1. članka 177. novim su nacrtom prijedloga Zakona predviđeni, između ostalog, poslovi u okviru javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje. Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se navedeni poslovi iz toč. 2., 4. i 6. brišu na ovom mjestu kao poslovi Zavoda, te se isti poslovi dodaju poslovima budućeg Obiteljskog centra u novom stavku 3. članka 186. ovog nacrta prijedloga Zakona, i to na način kako je to predloženo u prijedlogu izmjena članka 186. uz uvažavanje obrazloženja prijedloga iz istog članka. Naravno držimo da bi dodavanje navedenih javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013.g. iste poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te ima potrebne infrastrukturne, kadrovske i ekonomske uvjete za nastavak obavljanja istih. Također, poslovi koji se odnose na poslove javne ovlasti iz područja djelatnosti dadilje i ostali stručni poslovi kojima se direktno pruža potpora registriranim dadiljama, a direktno i posredno i roditeljima te djeci, ni u kojem smislu nisu povezani sa poslovima iz djelatnosti Zavoda odnosno sadašnjim centrima za socijalnu skrb. Navedeni poslovi su, u sustavu socijalne skrbi, najbliži i vrlo povezani sa smislom i djelatnošću Obiteljskog centra.

1455	Ante Zorić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>- izdaje uvjerenja i druge potvrde</p> <p>Osoba treba pola sata da bi iz upravnog odjela za zdravstvo socijalnu skrb i hrvatske braniteljke došla u centar za socijalnu skrb po potvrdu (uzima se zahtjev za potvrdu, urudžbira se, piše se potvrda, nosi se na potpis, stavlja se pečat - sve skupa 10ak minuta posla) i onda tu istu potvrdu pola sata nosi natrag. Sve to u doba digitalizacije gdje su u aplikaciji dovoljna dva klika.</p>	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje
1456	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 177.	<p>Predlažemo da se čl. 177. izmijeni i da sada ovako glasi:</p> <p>1) U okviru djelatnosti Zavod, kao javnu ovlast, obavlja sljedeće poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rješava u prvom stupnju u upravnom području socijalne skrbi, obiteljskopravne i kaznenopravne zaštite djece, udomiteljstva i drugim upravnim područjima prema posebnim propisima - rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje - vodi registar ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju - obavlja druge poslove propisane ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju obiteljski odnosi, kaznenopravna zaštita djece, udomiteljstvo, nasilje u obitelji te poslove propisane posebnim propisima - rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - provodi stručni nadzor i superviziju stručnih radnika Zavoda - provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja - provodi izvršenja svojih rješenja - vodi propisane imenike, očevidnike, registre i evidencije - izdaje uvjerenja i druge potvrde - osigurava zakonitost ostvarivanja prava korisnika i pruža im stručnu pomoć pri ostvarivanju prava - utvrđuje i provodi politike razvoja i unapređenja sustava socijalne skrbi predlaganjem Ministarstvu potrebnih mjera i iniciranje donošenja odgovarajućih propisa - koordinira i nadzire primjenu Zakona, statuta i drugih općih 	Nije prihvaćen	Ugovaranje i nadzor nad izvršenjem ugovora o dosmrtnom i doživotnom uzdržavanju i vođenje registra ugovora o doživotnom i dosmrtnom uzdržavanju nije u nadležnosti sustava socijalne skrbi niti je predmet ovog zakona.

akata Zavoda
 - predlaže mjere unapređenja socijalne politike
 - predlaže mjere unapređenja stručnog rada
 - razvija i osigurava cjelovitu informatičku podršku poslovnom sustavu Zavoda i razmjenu podataka s drugim sustavima
 - obavlja i druge poslove u vezi s provedbom i ostvarivanjem prava iz sustava socijalne skrbi

(2) Osim javnih ovlasti iz stavka 1. ovoga Zakona, u okviru djelatnosti Zavod obavlja i druge stručne poslove:

- pruža prvu socijalnu uslugu, uslugu sveobuhvatne procjene i planiranja, uslugu socijalnog mentorstva za korisnike zajamčene minimalne naknade, uslugu savjetovanja, psihosocijalnog savjetovanja, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja propisane ovim Zakonom

- predlaže i potiče aktivnosti u području socijalne skrbi na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini

- sudjeluje u postupku ugovaranja i nadzora nad izvršenjem ugovora o dosmrtnom i doživotnom uzdržavanju

- procjenjuje potrebe korisnika i sudjeluje u donošenju socijalnog plana za područje jedinice područne (regionalne)

samouprave i Grada Zagreba
 - koordinira i provodi aktivnosti u području sprječavanja trgovanja ljudima, nasilja u obitelji, vršnjačkog nasilja putem županijskih koordinatora

- sudjeluje u aktivnostima usmjerenim suzbijanju ovisnosti o alkoholu, drogi i drugim ovisnostima na županijskoj razini

- provodi politiku razvoja i unapređenja sustava socijalne skrbi na lokalnoj razini

- obavlja druge poslove utvrđene ovim Zakonom i drugim posebnim propisima.

1457

Magdalena Tomić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O

ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav

Članak 176.

POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u

centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravljaju

skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti

osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?		
1458	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 178.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 10. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).</p> <p>Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Hrvatska komora socijalnih radnika 30.10.2021 15:231 0
Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj

			<p>funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).</p> <p>Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.</p> <p>Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>		
1459	Zaklada Zajednički put	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 178.	Kroz odredbe prijedloga ovoga Zakona u obavljanju pojedinih poslova navodi se Zavod, osim u tri članka (čl. 38., 245. i 246.) u kojima se izričito navodi područna ustrojstvena jedinica Zavoda. Navođenjem samo Zavoda u ostalim člancima nejasno je koje su nadležnosti i javne ovlasti ustrojstvenih jedinica Zavoda (područnih službi, područnih ureda i ispostava).	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Napominemo da će se Statutom Zavoda urediti djelokrug i naziv ustrojstvenih jedinica, prava, obveze i odgovornosti tijela upravljanja, obavljanje stručno-administrativnih, pravnih i njima sličnih poslova te druga pitanja propisana zakonom bitna za rad Zavoda.

1460	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 178.	Podržavamo brisanje čl. 175 - 184 zbog već navedenih razloga u tekstovima HKSR i HUSR.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.
1461	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 178.	<p>ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRBI</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1462 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 178.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo

Hrvatske (cl. 129.a) u kojim stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima

zavoda za socijalnu skrb ~~zavoda za socijalnu skrb~~ dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju

19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

1463 Magdalena Tomić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 179.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI. PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisni-

SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjiti će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do

obnove.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je

cima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?		
1464	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 179.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim faksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAĆE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Hrvatska komora socijalnih radnika 30.10.2021 15:232 0
Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO
BRISATI . PROTIVIMO SE
OVAKOM NAČINU GAŠENJA
POSTOJEĆIH CENTARA ZA
SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim

„kako je to potrebno za socijalnu skrb”. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Gradovnik Zavoda donosi do

JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1465	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 179.	brisati članke - skraćemo pozornost kako je u nadležnosti "zavoda" i nadzor nad stručnim radom radnika kao i supervizija, što nije u skladu s pravilima struke. Zavod ministarstvo su administrativna tijela i moraju surađivati sa strukama koje su, kao što im ime kaže, stručne u svom području, a ministarstvo u svom.	Djelomično prihvaćen	Nije prihvaćen prijedlog vezan uz biranje članaka vezanim uz Zavod. Naime, unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Prijedlog vezan uz stručni nadzor je prihvaćen te će isti biti u nadležnosti strukovnih komora.
1466	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 179.	U članku 179. stavku 2. točka 3. iza riječi : „iz redova“ dodati riječi : „reprezentativnog sindikata iz djelatnosti socijalne skrbi „	Prihvaćen	Komentar se prihvaća.
1467	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 179.	Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su: skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim faktativno nabrojanim	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova. Prijedlog vezan uz stručni nadzor je prihvaćen te će isti biti u nadležnosti strukovnih komora.

			<p>poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).</p> <p>Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.</p> <p>Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>	<p>analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>
1468	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 179.	<p>ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujed-</p>

centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOS JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto. Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neodrživo i protivno interesima građana. Neodrživo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kako

načeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprijeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?		
1469	Sindikata umirovljenika Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 179.	Predlažemo da se stavak 2. mijenja i da sada ovako glasi: 2) Upravno vijeće čini deset članova koje imenuje Vlada Republike Hrvatske i to: 1. pet članova na prijedlog ministra 2. dva člana predstavnika radnika Zavoda 3. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova sindikata 4. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova poslodavaca 5. jednog člana na prijedlog Nacionalnog vijeća za umirovljenike i starije osobe.	Nije prihvaćen	Broj članova upravnog vijeća mora biti neparan.
1470	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 180.	Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINOM GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (11 pravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1471 Melita Horvat

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 180.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su

skrb. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim, faksativno nabrojanim

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor

čnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje

poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

POTPUNO NEPRIHVATLJIVE ODREDBE

Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi. Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.)

analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			<p>utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove.</p> <p>Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struka koje djeluju u području socijalne skrbi (socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja</p>		
1472	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 180.	<p>Članak 180. (Članak 190. Članak 227.)</p> <p>Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi.</p> <p>Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove.</p>	Nije prihvaćen	<p>Budući da Hrvatski zavod za socijalni rad, Obiteljski centar i Akademija socijalne skrbi predstavljaju jednu ustanovu ponaosob, nema potrebe opterećivati odredbe ovog Zakona, već će se isto urediti statutom ustanove. Odredbe koje se odnose na domove socijalne skrbi propisuju detaljnije rad s ciljem njihovog ujednačenog postupanja jer se radi o velikom broju domova socijalne skrbi.</p>
1473	CENTAR ZA SOCIJALNU SKRB IVANIČ-GRAD	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 180.	<p>Podržavamo brisanje čl. 175 - 184 zbog već navedenih razloga u tekstovima HKSR i HUSR.</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i</p>
1474	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI,	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI, PROTIVIMO SE OVAKOM NACINU GAŠENJA</p>	Nije prihvaćen	<p>U okviru stručnjake Centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p> <p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan</p>

POSTOJEĆIH CENTARA ZA
SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto. Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno

centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standard-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

POTPUNO NEPRIHVATLJIVE ODREDBE

Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi. Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove. Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struka koje djeluju u području socijalne skrbi (socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja

1475 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 180.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove

neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u

standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stvarati centare

sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

POTPUNO NEPRIHVATLJIVE ODREDBE

Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad. Obiteljskog centra i

rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

Akademije socijalne skrbi.
 Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove.
 Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struka koje djeluju u području socijalne skrbi (socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja

1476

Magdalena Tomić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 181.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika.
 Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirano postupanje, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do sustava. Restrukturiranje ustanova nam što će biti trošak stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mišljen

			<p>Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).</p> <p>Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.</p> <p>Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>		
1477	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 181.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima);

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Zavod MORA imati stručna i savjetodavna tijela!

Stručna i savjetodavna tijela će biti pogubna za stručne radnike. Stručno vijeće mora ostati jedno od tijela zavoda/područnih ureda.

1478	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 181.	predlažem da se briše, jer ne predstavlja inovaciju ni pozitivnu promjenu, niti je potrebno "ujednačavati" stručni rad. potrebno je ujednačavati DOSTUPNOST socijalnih usluge u cijeloj državi.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.
1479	Lidija Perši	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 181.	Predloženim člankom diskriminiraju se stručni radnici Zavoda (naspram Obiteljskog centra) jer ne postoji Stručno vijeće Zavoda. Navodi se da Zavod može imati nadzorna, stručna i savjetodavna tijela, a da će se regulirati statutom u kojeg nemamo uvid.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
1480	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 181.	Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRBU Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACÉ centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Zavod MORA imati stručna i savjetodavna tijela!

a ne i obavezu Zavodu da ima stručna i savjetodavna tijela će biti pogubna za stručne radnike. Stručno vijeće mora ostati jedno od tijela zavoda/područnih ureda.

1481 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU IGAŠENJA

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan

POSTOJEĆIH CENTARA ZA
SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACĀE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto. Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno

centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Zavod MORA imati stručna i savjetodavna tijela!
Odredba koja daje mogućnost, a ne i obavezu Zavodu da ima stručna i savjetodavna tijela će biti pogubna za stručne radnike. Stručno vijeće mora ostati jedno od tijela zavoda/područnih ureda.

1482 Magdalena Tomić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 182

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika.
Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

Osnivanjem Zavoda dolazi do toga, JACE centralni je sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zazivjeti u praksi. Sličan pokušaj

funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1483 Melita Horvat

NACRT PRIJEDLOG
ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 182.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO
BRISATI . PROTIVIMO SE
OVAKOM NAČINU GAŠENJA
POSTOJEĆIH CENTARA ZA
SOCIJALNU SKRB

Nije prihvaćen

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Za-vod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje

poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

1484	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 182.	predlažem da se briše - osnivanje nove službe donosi troškova, a ne nikakvu kvalitetnu promjenu.	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Za-vod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.
1485	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 182.	<p>ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRIB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Za-vod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1486 Hrvatska komora socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 182.

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u

Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravljaju

zavoda za socijalnu skrb. Želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Konstatirali smo da je potrebno razmisliti o daljnjem razvoju

19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

1487	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 183.	U konkretnim postupcima sa korisnicima, koja je to razina Zavoda koja donosi rješenja i druge pravne akte? To je ključno pitanje koje treba urediti Zakonom, a ne statutom jer je vođenje upravnog postupka temelj ostvarenja prava i usluga korisnika	Primljeno na znanje	Navedeno će biti uređeno općim aktom Zavoda.
1488	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 183.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite,</p> <p>približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).</p> <p>Protivimo se ukidanju pravne</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standard-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			<p>osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.</p> <p>Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>		
1489	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 183.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu,</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

osjećaj nesigurnosti umanjiti će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Hrvatska komora socijalnih radnika 30.10.2021 15:26:10
Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem

... javne osobe obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da

općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelatnosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRBU

Osnivanje ovakvog Zavoda za

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se

1490 hrvatska udruga socijalnih radnika

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 183.

socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome

oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			<p>koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>		
1491	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 183.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

			<p>Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.</p> <p>Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>		
1492	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 184.	<p>Podržavam komentar HKSR za ukidanjem čl.175.-184. koji glasi:</p> <p>"Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOS JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li</p>	Nije prihvaćen	<p>Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijal-nu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika.</p> <p>Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Za-vod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.</p>

zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?"

1493 Magdalena Tomić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 184.

ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB

Nije prihvaćen

Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim

taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

ZAKON O
SOCIJALNOJ SKRBI,
članak 184.

BRISATI. PROTIVIMO SE
LIVAKOM NAČ. BILTAŠEVIĆA
POSTOJEĆIH CENTARA ZA
SOCIJALNU SKRB

Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH)

U ovom sustavu socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 62 centra za socijalnu skrb i 66

predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine

Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto. Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustroistvenih jedinica

podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osniva-njem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standar-dizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvali-tetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?		
1495	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRTI PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 184.	<p>Čl. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi“. ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JACE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljiviji kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).</p> <p>Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobrobit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

			<p>njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.</p> <p>Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Nedopustivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?</p>		
1496	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 184.	<p>ČI. 175. – 184 PREDLAŽEMO BRISATI . PROTIVIMO SE OVAKOM NAČINU GAŠENJA POSTOJEĆIH CENTARA ZA SOCIJALNU SKRB</p> <p>Osnivanje ovakvog Zavoda za socijalni rad (koji u suštini zamjenjuje sve postojeće centre za socijalnu skrb u RH) predstavlja još veću centralizaciju sustava što nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske (čl. 129.a) u kojem stoji da „jedinice lokalne samouprave obavljaju poslove iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana među kojima su posebice potrebe socijalne skrbi. Ova je ustavna odredba detaljno razrađena u člancima 19. i 19.a. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi koji propisuju da općine, gradovi i veliki gradovi u sklopu svojeg samoupravnog djelokruga, među ostalim taksativno nabrojanim poslovima, obavljaju poslove socijalne skrbi". ovaj zakonski prijedlog suprotan je Nacionalnoj razvojnoj strategiji Republike Hrvatske do 2030. godine (NN 13/2021) koju je donio Hrvatski sabor na sjednici 5. veljače 2021. godine</p> <p>Osnivanjem Zavoda dolazi do JOŠ JAČE centralizacije sustava. Restrukturiranje ustanova osim što će biti trošak, stvorit će pomutnju kod korisnika i radnika u sustavu, osjećaj nesigurnosti umanjit će učinkovitost i upitno je hoće li</p>	Nije prihvaćen	Unutar sustava socijalne sigurnosti, jedino sustav socijalne skrbi nema jedan centralni zavod koji bi korisnicima usluga garantirao ujednačenost i jednak standard usluga gdje god se oni nalazili. Realnost je takva da trenutno imamo 82 centra za socijalnu skrb i 56 podružnica koje neujednačeno postupaju i upravo osnivanjem Hrvatskog zavoda za socijalnu skrb želimo to promijeniti, na dobro-bit korisnika. Kroz Zavod ćemo osigurati standardizirana postupanja, uz adekvatni nadzor te jačanje i unaprjeđenje stručnosti radnika. Korisnici će i dalje imati na raspolaganju sve usluge na jednak način kao i do sada, ali kvalitetnije i pravovremene. Također, Zavod će stručnjake centara rasteretiti dijela posla, jer će jedinstvena služba Zavoda na sebe preuzeti obavljanje analitičkih, pravnih, ekonomskih i drugih poslova.

zaživjeti u praksi. Sličan pokušaj funkcioniranja bio je neprihvaćen i brzo mijenjan. Centri za socijalnu skrb su prepoznatljivi kao nositelji djelatnosti socijalne zaštite, trebali bi biti što neovisniji i približiti se lokalnim strukturama; zavod, područne službe i ispostave potpuno će dehumanizirati struku (sličnost s drugim zavodima asocira na birokratizaciju, ne prepoznaje se neposredan rad s korisnicima).

Protivimo se ukidanju pravne osobnosti centra za socijalnu skrb jer smatramo da će upravo njihovo ukidanje dovesti do smanjenja učinkovitosti i djelotvornosti sustava, a ne obrnuto.

Zakonom se ne definira ustrojstvo područnih službi i područnih ureda nego će se to regulirati Statutom Zavoda što je potpuno neprihvatljivo i pravno neutemeljeno. Neprihvatljivo je da nekoliko osoba (Upravno vijeće Zavoda po uputi, odnosno uz suglasnost resornog ministra) odlučuje o ustrojstvu sustava socijalne skrbi, o tome koje kompetencije će imati ravnatelj Zavoda i rukovodne osobe ustrojstvenih jedinica Zavoda, kakve će biti nadležnosti i javne ovlasti područnih službi i ispostava u odnosu na nadležnosti Zavoda. Hoće li se korisnicima povećati ili smanjiti dostupnost socijalnih usluga?

1497	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra (čl. 185. do 197.) također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazovnost sadašnjeg trenutka i na potrebe za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Velike su razlike u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice [npr. u Istarskoj županiji podružnica radi sukladno Pravilniku o minimalnim uvjetima (ukupno 6 zaposlenih, od čega 5 stručnih radnika), prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.	Nije prihvaćen	Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane. Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.
1498	Kristina Divić Čolić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	Ponovne i već viđene administrativne promjene i promjene pravne osobnosti Obiteljskih centara ne doprinose poboljšanju usluge korisnicima niti kvaliteti samog sustava. Na ovaj način ponovno će doći do administrativnih opterećenja umjesto da se fokus zakonodavca usmjeri ka kadrovskom i stručnom osnaživanju Obiteljskih centara (osiguranjem edukacija koje su uvjetovane kao osnova za pružanje usluga, supervizija, povećanja broja korisnika) te prije svega dostupnosti usluga krajnjem korisniku.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.

1499	Martina Vlašić Ijkić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	<p>Imamo povijest obiteljskih centara kao samostalne ustanove, pa ustanove pripojene centrima za socijalnu skrb, te sada ponovnog razdvajanja obiteljskih centara od centara za socijalnu skrb, nakon 7- godišnjeg rada unutar CZSS. U sadašnjim podružnicama obiteljski centar je zaposleno vrlo malo ljudi, sastoji se od predstojnika podružnice i dva ili tri stručna radnika – socijalnog radnika, psihologa ili pravnika, čija je djelatnost usmjerena na preventivni rad u lokalnoj zajednici.</p> <p>Razdvajanje ili spajanje obiteljskih centara kroz zadnjih 10-ak godina nije dovelo do prepoznatosti rada niti je usmjerilo razvoj obiteljskih centara. Potrebno je povećati ovlasti obiteljskim centrima u okviru dosadašnjeg načina organizacije i međuresorno ga jače povezati sa zdravstvanim i obrazovnim resorom, putem novih zakonskih prijedloga iz navedenih resora. Samo tako će se postići njegova osnovna djelatnost – a to je savjetodavno preventivni rad za širu populaciju u lokalnoj zajednici.</p> <p>Osnivanjem jedinstvenog Obiteljskog centra sa svojim podružnicama dolazi do nepotrebnih troškova – tko će obavljati administrativne i računovodstvene poslove u područnim službama – umjesto jačanje stručnog rada i zapošljavanja stručnih radnika, dolazi do povećanja zapošljavanja administrativnog osoblja. Do sada pomoćno tehnički poslovi su se obavljali putem resursa centara za socijalnu skrb.</p>	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
------	-------------------------	---	--	---------------------	---------------------------------

1500	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	<p>Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra (čl. 185. do 197.) također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazovnost sadašnjeg trenutka i na potrebe za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Velike su razlike u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice [npr. u Istarskoj županiji podružnica radi sukladno Pravilniku o minimalnim uvjetima (ukupno 6 zaposlenih, od čega 5 stručnih radnika), prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.</p>	Nije prihvaćen	<p>Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medicinu, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obitelji u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
------	-----------------	--	---	----------------	---

1501	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	<p>Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo</p>	Nije prihvaćen	<p>Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Ustroj, poslovne procese i opis po-slova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je czss, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga czss, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
------	---------------	--	---	----------------	---

1502	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	<p>Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra (čl. 185. do 197.) također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazovnost sadašnjeg trenutka i na potrebe za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Velike su razlike u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice [npr. u Istarskoj županiji podružnica radi sukladno Pravilniku o minimalnim uvjetima (ukupno 6 zaposlenih, od čega 5 stručnih radnika), prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.</p>	Nije prihvaćen	<p>Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
------	----------------	--	---	----------------	---

1503	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	<p>Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra (čl. 185. do 197.) također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazovnost sadašnjeg trenutka i na potrebe za prevencijom, savjetovališnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Velike su razlike u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice [npr. u Istarskoj županiji podružnica radi sukladno Pravilniku o minimalnim uvjetima (ukupno 6 zaposlenih, od čega 5 stručnih radnika), prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo.</p>	Nije prihvaćen	<p>Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
------	--------------------------------	--	---	----------------	---

1504	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	<p>Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo</p>	Nije prihvaćen	<p>Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medicinu, savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	--

1505	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	<p>Osnivanje jedinstvenog Obiteljskog centra također smatramo neadekvatnim odgovorom na izazove vremena u kojem živimo i povećanih potreba za prevencijom, savjetovanišnim radom i različitim programima podrške u pojedinim županijama. Svjesni smo golemih razlika u kadrovskim i prostornim uvjetima sadašnjih podružnica Obiteljskih centara, te u mogućnostima djelovanja pojedine podružnice. Ova služba prepoznata je kao vrijedan partner u brojnim projektima Županije i gradova, ima mogućnost stvaranja lokalnih socijalnih politika kroz razna tijela, dok u većini drugih županija podružnice ne udovoljavaju kadrovskim ni ostalim uvjetima]. Stoga predlažemo da se osnuje 21 Obiteljski centar u županijama, te da, kao što je prije njihovog pripajanja CZSS-ima u sjedištu županija bilo planirano, imaju mogućnost osnivanja podružnica u pojedinim gradovima. Tek tada će njihove usluge biti podjednako zastupljene u svim dijelovima županija i dostupne svim potencijalnim korisnicima. Svim pak obiteljskim centrima koji ne raspolažu potrebnim resursima, iste bi trebalo osigurati nadležno Ministarstvo</p>	Nije prihvaćen	<p>Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvoiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku.</p> <p>Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------	---

1506	Iva Prpić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 185.	<p>Zakonom o socijalnoj skrbi koji je stupio na snagu 1.1. 2014. godine obiteljski centri pripojeni su centrima za socijalnu skrb u središtima županija, a do tada su bili samostalne ustanove. Ovim prijedlogom se opet mijenja pravni oblik. Koja je poanta stvaranja jedne ustanove socijalne skrbi s područnim ustrojstvenim jedinicama osim gomilanja administracije, troškova preregistracije, a ne vodeći računa da Obiteljski centri ni kao podružnice czsa-a ni kao samostalne ustanove nisu dostupne većini stanovništva Republike Hrvatske nego samo onim građanima koje žive u sjedištu županija? Dakle, njihovo administrativno uređenje je nebitno te je samo forma. I do sada su provodili aktivnosti i programe usmjerene na preventivne, tretmanske i razvojne aktivnosti za djecu, mlade i obitelji i nitko ih u tome nije sprječavao. Hoće li već druga promjena službene table na vratima obiteljskih centara polučiti bolje rezultate od dosadašnjih?</p> <p>Što se suštinski mijenja? Zapravo je problem nedostupnosti usluga i osnaživanje obiteljskih centara te bi u tom smjeru trebala ići politika obiteljskih centara, a ne kontinuirani prijedlozi promjena pravnog uređenja.</p>	Nije prihvaćen	<p>Radi dvostruke uloge CZSS, kontrolne od preventivne, savjetodavne i tretmanske i jačanja usluga za obitelj, osobito za obitelj u riziku odvaja se obiteljski centar kao samostalna ustanova. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Ustroj, poslovne procese i opis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku. Dijagnostika, odnosno procjena potreba, vođenje slučajeva i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
1507	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Ukoliko javna ovlast za reguliranje statusa dadilje ostaje u sustavu socijalne skrbi potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> -rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje -rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja -provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja” <p>Obrazloženje uz čl. 186. Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog</p>	Nije prihvaćen	<p>U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rastereti javne vlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pužati usluge preventivnog i tretmanskog karaktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodavnog i terapijskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u discriranim jedinicama, ovisno o</p>

centra nastave obavljati poslovi javne ovlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13, 98/19) koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st.2. aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije, a što je Statutom istih dodijeljeno u rad postojećim obiteljskim centrima kao podružnicama. Naime, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više načina povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, kao što je podrška obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu ukoliko se nastavi pružati kontinuirana institucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra Rastimo zajedno sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje.

Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna

Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika, a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje.

potrebama korisnika

			<p>Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti.</p> <p>Čl. 186.st.2. Nije jasna točka 11 – provođenje posebnih obveza, na koji način će provoditi, koje posebne obveze (izrečene od strane ODO ili suda)</p> <p>Sporno je osiguranje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta s roditeljem s kojim ne stanuje. Nije jasno da li će Zavod donositi rješenje i imenovati voditelja, a Obiteljski centri osigurati prostor, ili će voditelji biti djelatnici Obiteljskog centra po službenoj dužnosti ?</p>		
1508	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Ukoliko javna ovlast za reguliranje statusa dadilje ostaje u sustavu socijalne skrbi potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje - rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja - provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja“ <p>Obrazloženje: Predlaže se da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra nastave obavljati poslovi javne ovlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13, 98/19), koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st. 2. aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20), kojim je predviđeno da se navedeni</p>	Nije prihvaćen	U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pužati us-luge preventivnog i tretmanskog ka-raktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodav-nog i terapijskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika

poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije a što je Statutom istog Centra dodijeljeno u rad Podružnicama Obiteljskih centara.

Nairne, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više načina povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, poput podrške obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu, ukoliko se nastavi pružati kontinuirana institucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra „Rastimo zajedno“, sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje. Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje. Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako

redovno izvršuju te
restoriranjem dosadašnjih
ovlasti, a s druge pak strane,
oduzelo iste poslove
Obiteljskom centru koji od 2013.
g. te poslove obavlja
kontinuirano i kvalitetno te su po
tipu ti poslovi srodni sa ostalim
poslovima Obiteljskog centra.
Važno je i to da pri Obiteljskom

			centru postoje infrastrukturni, kadrovski i ekonomski uvjeti za nastavak obavljanja navedenih poslova.		
1509	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Ukoliko javna ovlast za reguliranje statusa dadilje ostaje u sustavu socijalne skrbi potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> -rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje -rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja -provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja” <p>Obrazloženje uz čl. 186.</p> <p>Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra nastave obavljati poslovi javne ovlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13 , 98/19) koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st.2. aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije, a što je Statutom istih dodijeljeno u rad postojećim obiteljskim centrima kao podružnicama. Naime, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više načina povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, kao što je podrška obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu ukoliko se nastavi pružati kontinuirana institucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz</p>	Nije prihvaćen	U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pužati us-luge preventivnog i tretmanskog ka-raktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodav-nog i terapistickog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dos-tupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika

podršku Centra Rastimo zajedno sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje.

Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleđa se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika, a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje.

Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti.

Čl. 186.st.2.

Nije jasna točka 11 – provođenje posebnih obveza, na koji način će provoditi, koje posebne obveze (izrečene od strane ODO ili suda)

Sporno je osiguranje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta s roditeljem s kojim ne stanuje. Nije jasno da li će Zavod donositi rješenje i imenovati voditelja, a Obiteljski centri osigurati prostor, ili će voditelji biti djelatnici Obiteljskog centra po službenoj dužnosti ?

ZAKONA O
SOCIJALNOJ SKRBI,
Članak 186.

Predlaže se da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra nastave obavljati poslovi javne ovlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13, 98/19), koji predviđa ove poslove kao poslove

godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Vezano za zahtjev za smanjenje nadležnosti i u slučaju na doplatku za pomoć i njegu, osobnu

Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st. 2. aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20), kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije a što je Statutom istog Centra dodijeljeno u rad Podružnicama Obiteljskih centara.

Naime, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više načina povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, poput podrške obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu, ukoliko se nastavi pružati kontinuirana institucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra „Rastimo zajedno“, sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje.

Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje.

Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih

invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.

ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013. g. te poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te su po tipu ti poslovi srodni sa ostalim poslovima Obiteljskog centra. Važno je i to da pri Obiteljskom centru postoje infrastrukturni, kadrovski i ekonomski uvjeti za nastavak obavljanja navedenih poslova.

Potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi: „(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:
- rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje
- rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja
- vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenik dadilja i pomoćnih dadilja
- provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja“

Nije prihvaćen

Zavod će rješavati navedene poslove imajući u vidu da Zavod vodi upravne postupke.

1511 Tanja Blagonić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.

1512 IVANKA JOP

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.

Ukoliko javna ovlast za reguliranje statusa dadilje ostaje u sustavu socijalne skrbi potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi: „(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:
- rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje
- rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja
- vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenik dadilja i pomoćnih dadilja
- provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja“

Nije prihvaćen

U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pužati us-luge preventivnog i tretmanskog ka-raktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodav-nog i terapistkog rada, nije predvide-no da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obav-ljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjeto-davnih tretmanskih osigurati i dos-tupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim

Obrazloženje:

Predlaže se da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra, koji će biti javne ovlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13, 98/19), koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st. 2.

aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20), kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije a što je Statutom istog Centra dodijeljeno u rad Podružnicama Obiteljskih centara.

Naime, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više načina povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, poput podrške obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu, ukoliko se nastavi pružati kontinuirana institucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra „Rastimo zajedno“, sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje. Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje. Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru kooi od 2013.

			<p>g. te poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te su po tipu ti poslovi srodni sa ostalim poslovima Obiteljskog centra. Važno je i to da pri Obiteljskom centru postoje infrastrukturni, kadrovski i ekonomski uvjeti za nastavak obavljanja navedenih poslova.</p>		
1513	Jelena Pereša	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje - rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja - provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja“ <p>Obrazloženje: Čl. 186. Poštovani, molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra nastave obavljati poslovi javne ovlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13, 98/19) koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st.2. aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije a što je Statutom istog Centra dodijeljeno u rad Podružnicama Obiteljskih centara. Naime, radi se o djelatnosti</p>	Nije prihvaćen	<p>U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Vezano za zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
			<p>izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više načina povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, poput podrške obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu ukoliko se</p>		

nastavi pružati kontinuirana insitucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra Rastimo zajedno sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje . Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje. Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rastrećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013.g. iste poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te su po tipu ti poslovi srodni sa ostalim poslovima Obiteljskog centra . Važno je i to da pri Obiteljskom centru postoje infrastrukturni, kadrovski i ekonomski uvjeti za nastavak obavljanja navedenih poslova.

Jelena Pereša, dipl. iur
Za stručni tim
Centar za socijalnu skrb Pazin
Podružnica Obiteljski centar
Pula

1514	Nada Bartolić Paulišić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Predlažem da djelatnosti dadilja ostanu u okviru djelatnosti Obiteljskih centara, budući da isti trenutno jako kvalitetno obavljaju predmetnu djelatnost, a dodavanje iste centrima samo je nadodavanje ovlasti centrima koji su ionako preopterećeni, a samim time se i gubi na kvaliteti obavljanja predmetne djelatnosti. Tako da predlažem izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje - rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja - provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja“ 	Nije prihvaćen	<p>U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Vezano za zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.</p>
1515	Tanja Banko	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje - rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja <p>provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja“</p> <p>Obrazloženje: Predlaže se da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra nastave obavljati poslovi javne ovlasti vezani uz</p>	Nije prihvaćen	<p>U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Vezano za zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju,</p>

djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13, 98/19), koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st. 2. aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20), kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije a što je Statutom istog Centra dodijeljeno u rad Podružnicama Obiteljskih centara.

Naime, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više načina povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, poput podrške obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu, ukoliko se nastavi pružati kontinuirana institucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra „Rastimo zajedno“, sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje.

Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje. Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje. budućim područnim

savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.

Procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima.

			<p>uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013. g. te poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te su po tipu ti poslovi srodni sa ostalim poslovima Obiteljskog centra. Važno je i to da pri Obiteljskom centru postoje infrastrukturni, kadrovski i ekonomski uvjeti za nastavak obavljanja navedenih poslova.</p>		
1516	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Ukoliko javna ovlast za reguliranje statusa dadilje ostaje u sustavu socijalne skrbi potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje - rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja - provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja“ <p>Obrazloženje:</p> <p>Predlaže se da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra nastave obavljati poslovi javne ovlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13, 98/19), koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st. 2. aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20), kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, socijalnu skrb u sjedištu županije a što je Statutom istog Centra dodijeljeno u rad Podružnicama Obiteljskih centara.</p> <p>Naime, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više razina povezana sa djelatnošću</p>	Nije prihvaćen	<p>U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planiraju rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Vezano za zahtjev za smanjenje nadležnosti i u odnosu na doplatu za pomoć i njegu, osobnu invalidninu i status roditelja njegovatelja/njegovatelja u narednom razdoblju intenzivirat će se suradnja s drugim tijelima radi osiguravanja pretpostavki za preuzimanje navedenih prava i njihovog konačnog preuzimanja. Jačanje kapaciteta obiteljskog centra, pretpostavlja provođenje preventivnih programa, individualnog i grupnog savjetovanja za razne korisničke skupine ili korisnike s različitim problemima, obiteljsku medijaciju, savjetodavni rad s udomiteljima i posvojiteljima, različite programe podrške roditeljstvu, psihosocijalni tretman radi prevencije nasilja i druge strukturirane tretmane.</p> <p>Procjena potreba, vođenje slučaja i praćenje ishoda u nadležnosti je CZSS, dok je provođenje svih savjetodavnih i tretmanskih usluga u nadležnosti obiteljskog centra, a radi rasterećenja i sukoba uloga CZSS, te pružanja pravovremenih i kvalitetnih usluga korisnicima Centra, planirano je preuzeti onis poslova obiteljskog centra detaljno će se propisati podzakonskim aktima, a uz dobrovoljne korisnike pretpostavlja u većoj mjeri rad sa korisnicima sustava socijalne skrbi, odnosno obiteljima u riziku.</p>

Obiteljskog centra, poput podrške obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu, ukoliko se nastavi pružati kontinuirana institucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra „Rastimo zajedno“, sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje. Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje. Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti, a s druge pak strane, oduzelo iste poslove Obiteljskom centru koji od 2013. g. te poslove obavlja kontinuirano i kvalitetno te su po tipu ti poslovi srodni sa ostalim poslovima Obiteljskog centra. Važno je i to da pri Obiteljskom centru postoje infrastrukturni, kadrovski i ekonomski uvjeti za nastavak obavljanja navedenih poslova.

1517	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Opće socijalne usluge namijenjene svima nisu dovoljne, unutar Obiteljskih centara treba osigurati specijalizirane usluge za žene žrtve rodno uvjetovanog nasilja i djecu žrtve nasilja.</p> <p>Savjetovanje u vezi braka, roditeljstva, obiteljskih i partnerskih odnosa ne smije biti uzrok sekundarne viktimizacije žrtava nasilja niti smije kršiti čl. 48, stavak 1. Konvencije o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji: Stranke će poduzeti potrebne zakonodavne ili druge mjere kako bi zabranile obvezne alternativne postupke rješavanja sporova, uključujući medijaciju i mirenje, u vezi sa svim oblicima nasilja obuhvaćenih područjem primjene ove Konvencije.</p>	Prihvaćen	Sve socijalne usluge u sustavu socijalne skrbi su dobrovoljne. Stručni radnici u suradnji s korisnikom procjenjuju potrebe, dogovaraju i pružaju neophodne usluge i evaluiraju ishode zastupajući pritom najbolji interes korisnika s ciljem poboljšanja njihove dobrobiti.
1518	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Ukoliko javna ovlast za reguliranje statusa dadilje ostaje u sustavu socijalne skrbi potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast, obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> -rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje -rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja -provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja” <p>Obrazloženje uz čl. 186. Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra nastave obavljati poslovi javne vlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13, 98/19) koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim</p> <p>aktualnog Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13, 15/14, 98/14, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije, a što je Statutom istih</p>	Nije prihvaćen	U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pužati usluge preventivnog i tretmanskog karaktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodavnog i terapeutskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika

dodijeljeno u rad postojećim obiteljskim centrima kao podružnicama. Naime, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci, a koja je na više načina povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, kao što je podrška obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu ukoliko se nastavi pružati kontinuirana institucionalna podrška od strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra Rastimo zajedno sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje.

Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika, a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje.

Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti.

Čl. 186.st.2.

Nije jasna točka 11 – provođenje posebnih obveza, na koji način će provoditi, koje posebne obveze (izrečene od strane ODO ili suda)

Sporno ie osiuranie

			<p>provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta s roditeljem s kojim ne stanuje. Nije jasno da li će Zavod donositi rješenje i imenovati voditelja, a Obiteljski centri osigurati prostor, ili će voditelji biti djelatnici Obiteljskog centra po službenoj dužnosti ?</p>		
1519	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 186.	<p>Ukoliko javna ovlast za reguliranje statusa dadilje ostaje u sustavu socijalne skrbi potrebno je izmijeniti članak 186. na način da se istom dodaje stavak 3. te isti glasi:</p> <p>„(3) U okviru djelatnosti, Obiteljski centar, kao javnu ovlast ,obavlja i poslove:</p> <ul style="list-style-type: none"> -rješava u prvom stupnju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilje -rješava u prvom stupnju o upisu dadilje u imenik dadilja te upisu pomoćnih dadilja u imenik pomoćnih dadilja - vodi registar osoba koje obavljaju djelatnost dadilje te imenike dadilja i pomoćnih dadilja -provodi stručni nadzor nad provedbom posebnih propisa kojima se uređuje djelatnost dadilja” <p>Obrazloženje uz čl. 186. Molimo da razmotrite i uvažite prijedlog da se u okviru djelatnosti budućeg Obiteljskog centra nastave obavljati poslovi javne ovlasti vezani uz djelatnost dadilje. Navedeni prijedlog u skladu je sa aktualnim Zakonom o dadiljama (NN 37/13 , 98/19) koji predviđa ove poslove kao poslove Obiteljskog centra. Također, isto je uređeno i aktualnim odredbama članka 127. st.2. aktualnog Zakona O socijalnoj skrbi (NN 157/13, 152/14, 99/15, 52/16, 16/17, 130/17, 98/19, 64/20, 138/20) kojim je predviđeno da se navedeni poslovi, kao javna ovlast, obavljaju u okviru centara za socijalnu skrb u sjedištu županije, a što je Statutom istih dodijeljeno u rad postojećim obiteljskim centrima kao podružnicama. Naime, radi se o djelatnosti koja predstavlja izvaninstitucionalnu skrb o djeci</p> <p>povezana sa djelatnošću Obiteljskog centra, kao što je podrška obitelji u širem smislu, podrška registriranim dadiljama, roditeljima i djeci. Ova djelatnost ima vrlo veliku razvojnu perspektivu ukoliko se nastavi pružati kontinuirano in situ institucionalna podrška od</p>	Nije prihvaćen	<p>U narednom periodu od 2 godine CZSS odnosno Zavod se planira rasteretiti javne ovlasti vezano uz poslove dadilja obzirom da to nije djelatnost sustava socijalne skrbi. Kako će Obiteljski centar pužati usluge preventivnog i tretmanskog karaktera koji će provoditi dodatno educirani stručnjaci sa dodatnim edukacijama u području savjetodavnog i terapijskog rada, nije predviđeno da imaju zaposlene pravnike koji će temeljem javnih ovlasti provoditi postupak utvrđivanja uvjeta za obavljanje djelatnosti dadilja. U tom smislu obiteljski centri će uz širenje usluga od preventivnih do savjetodavnih tretmanskih osigurati i dostupnost usluga fleksibilnim radnim vremenom i mogućnošću pružanja usluga i u dislociranim jedinicama, ovisno o potrebama korisnika</p>

strane Obiteljskog centra. Mogu se nastaviti razvijati i grupni programi stručnog usavršavanja kako od strane stručnog tima Obiteljskog centra tako i uz podršku Centra Rastimo zajedno sa kojim nadležno Ministarstvo već ima uspostavljenu suradnju za razvoj i implementaciju programa za roditelje.

Nadalje, osim obavljanja navedenih poslova kao javne ovlasti, stručni rad Obiteljskog centra ogleda se i kroz kontinuiranu direktnu stručnu podršku registriranim dadiljama kroz pružanje individualnog stručnog savjeta iz pravnog područja Zakona o dadiljama i drugih pravnih propisa koji se odnose na zakonito poslovanje registriranog obrta za dadilje, ali i individualnog stručnog psihološkog savjeta vezano za stručni rad dadilja s djecom. Smatramo da navedena stručna podrška stručnih djelatnika Obiteljskog centra ima direktnu povezanost sa smanjenjem svekolikih rizika za nezakonito poslovanje i time direktni zaštitni čimbenik za krajnjeg i najvažnijeg korisnika, a to je dijete koje se nalazi na čuvanju kod registrirane dadilje.

Držimo da bi dodavanje navedenih poslova javnih ovlasti iz područja obavljanja djelatnosti dadilje, budućim područnim uredima Zavoda, s jedne strane dodatno opteretilo ionako preopterećen sustav koji iskazuje težnju za rasterećenjem dosadašnjih ovlasti.

Čl. 186.st.2.
Nije jasna točka 11 – provođenje posebnih obveza, na koji način će provoditi , koje posebne obveze (izrečene od strane ODO ili suda)

Sporno je osiguranje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa djeteta s roditeljem s kojim ne stanuje. Nije jasno da li će Zavod donositi rješenje i imenovati voditelja, a Obiteljski centri osigurati prostor, ili će voditelji biti djelatnici Obiteljskog centra po službenoj dužnosti ?

1520 Magdalena Tomić

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 187.

Čl. 187.
Predlažemo da se članak 187. izmijeni na način da isti sada glasi:
„Obiteljski centar obavlja

Prihvaćen

Prihvaća se

poslove iz svoje nadležnosti ZA područje jedne jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, sukladno općem aktu ustanove.“

Obrazloženje:

Čl. 187.

Poštovani, molimo da razmotrite i uvažite novu formulaciju ovog članka. Naime, u 2 županije RH, sadašnje Podružnice Obiteljski centar imaju sjedište izvan sjedišta županije (Istarska u Puli, dok je sjedište županije u Pazinu, te Ličko –senjska u Senju, dok je sjedište županije u Gospiću).

I sada, kao i ranije, kada su se osnivali „stari“ Obiteljski centri, vodilo se računa o važnom načelu socijalnog rada, a to je načelo dostupnosti. Važno je da su usluge koje se pružaju na regionalnoj razini u prvom redu dostupne najvećem broju građana u najvećem gradu a to nije nužno i grad u sjedištu županije, dok se pojedini poslovi mogu organizirati u suradnji s drugim jedinicama lokalne samouprave da se približe korisnicima u svojim sredinama. Naime, prilikom nomotehničke izvedbe zakonske norme, valja voditi računa o posljedicama jednom donesene uprave takove zakonske norme, jer ista nužno ima direktne reperkusije na buduće ustrojavanje ustanova, u ovom slučaju Obiteljskog centra i njegovih područnih ustrojstvenih jedinica. Ukoliko se želi ostaviti sjedište novoosnovanih Obiteljskih centara (odnosno područnih ustrojstvenih jedinica budućeg Obiteljskog centra) u ovim gradovima koji se ne nalaze u sjedištu županije, valjalo bi ispraviti formulaciju ovog članka Zakona te svakako izbaciti riječi „u sjedištu“ jedinice područne (regionalne) samouprave, te iste zamijeniti za „za područje jedne, jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

Štoviše, aktualno je u tijeku

izvedbe Zakona o ustrojstvu i djelovanju sadašnje podružnice Obiteljski centar u Puli koja djeluje u sastavu Centra za socijalnu skrb Pazin. Budući da se radi o velikoj infrastrukturnoj investiciji, za pretpostaviti je, da će i budućí Obiteljski centar (odnosno područna ustrojstvena jedinica Obiteljskog centra) biti u

ovog gradu.
Predložena formulacija može se usporediti s već ranije upotrijebljenom formulacijom koja je bila propisana člankom 8. starog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (NN 44/2006) kojim su bili uvedeni članci 80a. do 80.i. a odnose se na osnivanje, ustrojstvo, djelokrug rada i dr. vezano za samostalnu ustanovu socijalne skrbi - Obiteljski centar. Člankom 80.a. st. 2. tada je bilo predviđeno osnivanje Obiteljskog centra za područje jedne županije, odnosno Grada Zagreba.

1521	Melita Horvat	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 187.	<p>Predlažemo da se članak 187. izmijeni na način da isti sada glasi:</p> <p>„Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj ustrojstvenoj jedinici koja se ustrojjava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim ustrojstvenim jedinicama koje se osnivaju za područje jedne jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, sukladno općem aktu ustanove.”</p> <p>Obrazloženje uz čl. 187. Molimo da razmotrite i uvažite novu formulaciju ovog članka. Naime, u 2 županije RH, sadašnje Podružnice Obiteljski centar imaju sjedište izvan sjedišta županije (Istarska u Puli, dok je sjedište županije u Pazinu, te Ličko —senjska u Senju, dok je sjedište županije u Gospiću).</p> <p>Sada, kao i ranije, kada su se osnivali „prvi” Obiteljski centri, vodilo se računa o važnom načelu socijalnog rada, a to je načelo dostupnosti. Važno je da su usluge koje se pružaju na regionalnoj razini u prvom redu dostupne najvećem broju građana u najvećem gradu, a to nije nužno i grad koji je sjedište županije, dok se pojedini poslovi mogu organizirati u suradnji s drugim jedinicama lokalne samouprave da se približe korisnicima u svojim sredinama. Naime, prilikom nomotehničke izvedbe zakonske norme, valja voditi računa o posljedicama jednom donesene uprave takove zakonske norme, jer ista ima direktne reperkusije na buduće ustrojavanje ustanova, u ovom slučaju Obiteljskog centra i njegovih područnih ustrojstvenih jedinica.</p> <p>Ukoliko se želi ostaviti sjedište područne ustrojstvene jedinice budućeg Obiteljskog centra u ovim gradovima koji se ne nalaze u sjedištu županije, valjalo bi ispraviti formulaciju ovog članka Zakona te svakako izbaciti riječi „u sjedištu” jedinice područne (regionalne)</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
			<p>područje jedne jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.</p>		

1522	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 187.	<p>Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj ustrojstvenoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim ustrojstvenim jedinicama u sjedištu jedinice područne (regionalne) samouprave, OSIM ZAGREBAČKE ŽUPANIJE KOJA ĆE POSEBNOM ODLUKOM PREDSTAVNIČKOG TIJELA ODREDITI PODRUČNE USTROJSTVENE JEDINICE ZA SVOJE PODRUČJE, odnosno Grada Zagreba.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
1523	Jelena Pereša	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 187.	<p>Predlažemo da se članak 187. izmijeni na način da isti sada glasi:</p> <p>„Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj ustrojstvenoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim ustrojstvenim jedinicama koje se osnivaju za područje jedne jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, sukladno općem aktu ustanove.“</p> <p>Obrazloženje: Čl. 187. Poštovani, molimo da razmotrite i uvažite novu formulaciju ovog članka. Naime, u 2 županije RH, sadašnje Podružnice Obiteljski centar imaju sjedište izvan sjedišta županije (Istarska u Puli ,dok je sjedište županije u Pazinu, te Ličko –senjska u Senju, dok je sjedište županije u Gospiću). I sada, kao i ranije, kada su se osnivali „stari“ Obiteljski centri, vodilo se računa o važnom načelu socijalnog rada , a to je načelo dostupnosti. Važno je da su usluge koje se pružaju na regionalnoj razini u prvom redu dostupne najvećem broju građana u najvećem gradu a to nije nužno i grad u sjedištu županije, dok se pojedini poslovi mogu organizirati u suradnji s drugim jedinicama lokalne samouprave da se približe korisnicima u svojim sredinama. Naime, prilikom nomotehničke izvedbe zakonske norme, valja voditi računa o posljedicama jednom donesene uprave takove zakonske norme, jer ista name, ima direktne reperkusije na buduće ustrojavanje ustanova, u ovom slučaju Obiteljskog centra i njegovih</p>	Prihvaćen	Prihvaća se

područnih ustrojstvenih jedinica. Ukoliko se želi ostaviti sjedište područne ustrojstvene jedinice budućeg Obiteljskog centra u ovim gradovima koji se ne nalaze u sjedištu županije, valjalo bi ispraviti formulaciju ovog članka Zakona te svakako izbaciti riječi „u sjedištu“ jedinice područne (regionalne) samouprave, te iste zamijeniti za „za područje jedne,“ jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

Štoviše, aktualno je u tijeku provedba EU projekta „Ruža“ za rješavanje infrastrukturnih uvjeta sadašnje podružnice Obiteljski centar u Puli koja djeluje u sastavu Centra za socijalnu skrb Pazin. Budući da se radi o velikoj infrastrukturnoj investiciji, za pretpostaviti je, da će i buduća područna ustrojstvena jedinica Obiteljskog centra biti u ovom gradu.

Predložena formulacija može se usporediti s već ranije upotrijebljenom formulacijom koja je bila propisana člankom 8. starog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (NN 44/2006) kojim su bili uvedeni članci 80a. do 80.i. a odnose se na osnivanje, ustrojstvo, djelokrug rada i dr. vezano za samostalnu ustanovu socijalne skrbi - Obiteljski centar. Člankom 80.a. st. 2. tada je bilo predviđeno osnivanje Obiteljskog centra za područje jedne županije, odnosno Grada Zagreba.

Buduće područne ustrojstvene jedinice Obiteljskog centra mogu se urediti Statutom Obiteljskog centra.

Jelena Pereša, dipl. iur.
za stručni tim
Centar za socijalnu skrb Pazin
Podružnica Obiteljski centar
Pula

Čl. 187.
Predlažemo da se članak 187. izmijeni na način da isti sada glasi:
„Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti ZA područje jedne jedinice

Samouprave, odnosno Grada Zagreba, sukladno općem aktu ustanove.“

Obrazloženje:

Čl. 187.
Poštovani, molimo da razmotrite i uvažite novu formulaciju ovog

1524 Centar za socijalnu skrb Pazin

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 187.

Prihvaćen

Prihvaća se

članka. Naime, u 2 županije RH, sadašnje Podružnice Obiteljski centar imaju sjedište izvan sjedišta županije (Istarska u Puli ,dok je sjedište županije u Pazinu, te Ličko –senjska u Senju, dok je sjedište županije u Gospiću).

I sada, kao i ranije, kada su se osnivali „stari“ Obiteljski centri, vodilo se računa o važnom načelu socijalnog rada , a to je načelo dostupnosti. Važno je da su usluge koje se pružaju na regionalnoj razini u prvom redu dostupne najvećem broju građana u najvećem gradu a to nije nužno i grad u sjedištu županije, dok se pojedini poslovi mogu organizirati u suradnji s drugim jedinicama lokalne samouprave da se približe korisnicima u svojim sredinama.

Naime, prilikom nomotehničke izvedbe zakonske norme, valja voditi računa o posljedicama jednom donesene uprave takove zakonske norme, jer ista nima, ima direktne reperkusije na buduće ustrojavanje ustanova, u ovom slučaju Obiteljskog centra i njegovih područnih ustrojstvenih jedinica. Ukoliko se želi ostaviti sjedište novoosnovanih Obiteljskih centara (odnosno područnih ustrojstvenih jedinica budućeg Obiteljskog centra) u ovim gradovima koji se ne nalaze u sjedištu županije, valjalo bi ispraviti formulaciju ovog članka Zakona te svakako izbaciti riječi „u sjedištu“ jedinice područne (regionalne) samouprave, te iste zamijeniti za „za područje jedne„ jedinice područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba.

Štoviše, aktualno je u tijeku provedba EU projekta „Ruža“ za rješavanje infrastrukturnih uvjeta sadašnje podružnice Obiteljski centar u Puli koja djeluje u sastavu Centra za socijalnu skrb Pazin. Budući da se radi o velikoj infrastrukturnoj investiciji, za pretpostaviti je, da će i budući Obiteljski centar (odnosno područna ustrojstvena jedinica Obiteljskog centra) biti u ovom gradu.

Predložena formulacija može se usporediti s već ranije upotrebjenom formulacijom koja je bila propisana člankom 8. starog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (NN 44/2006) kojim su bili uvedeni članci 80a. do 80.i. a odnose se na osnivanje, ustrojstvo, djelokrug rada i dr. vezano za samostalnu ustanovu

socijalne skrbi - Obiteljski
centar. Člankom 80.a. st. 2. tada
je bilo predviđeno osnivanje
Obiteljskog centra za područje
jedne županije, odnosno Grada
Zagreba.

1525	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 187.	<p>Predlažemo da se članak 187. izmijeni na način da isti sada glasi:</p> <p>„Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj ustrojstvenoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim ustrojstvenim jedinicama koje se osnivaju za područje jedne jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, sukladno općem aktu ustanove.“</p> <p>Obrazloženje uz čl. 187.</p> <p>Molimo da razmotrite i uvažite novu formulaciju ovog članka. Naime, u 2 županije RH, sadašnje Podružnice Obiteljski centar imaju sjedište izvan sjedišta županije (Istarska u Puli, dok je sjedište županije u Pazinu, te Ličko —senjska u Senju, dok je sjedište županije u Gospiću).</p> <p>Sada, kao i ranije, kada su se osnivali „prvi“ Obiteljski centri, vodilo se računa o važnom načelu socijalnog rada, a to je načelo dostupnosti. Važno je da su usluge koje se pružaju na regionalnoj razini u prvom redu dostupne najvećem broju građana u najvećem gradu, a to nije nužno i grad koji je sjedište županije, dok se pojedini poslovi mogu organizirati u suradnji s drugim jedinicama lokalne samouprave da se približe korisnicima u svojim sredinama. Naime, prilikom nomotehničke izvedbe zakonske norme, valja voditi računa o posljedicama jednom donesene uprave takove zakonske norme, jer ista ima direktne reperkusije na buduće ustrojavanje ustanova, u ovom slučaju Obiteljskog centra i njegovih područnih ustrojstvenih jedinica.</p> <p>Ukoliko se želi ostaviti sjedište područne ustrojstvene jedinice budućeg Obiteljskog centra u ovim gradovima koji se ne nalaze u sjedištu županije, valjalo bi ispraviti formulaciju ovog članka Zakona te svakako izbaciti riječi „u sjedištu“ jedinice područne (regionalne) samouprave, te iste zamijeniti za „za područje jedne“ jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
------	------------------------------------	--	--	-----------	-------------

1526	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 187.	<p>Predlažemo da se članak 187. izmijeni na način da isti sada glasi:</p> <p>„Obiteljski centar obavlja poslove iz svoje nadležnosti u središnjoj ustrojstvenoj jedinici koja se ustrojava kao središnja služba sa sjedištem u Zagrebu i područnim ustrojstvenim jedinicama koje se osnivaju za područje jedne jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba, sukladno općem aktu ustanove.“</p> <p>Obrazloženje uz čl. 187. Molimo da razmotrite i uvažite novu formulaciju ovog članka. Naime, u 2 županije RH, sadašnje Podružnice Obiteljski centar imaju sjedište izvan sjedišta županije (Istarska u Puli, dok je sjedište županije u Pazinu, te Ličko —senjska u Senju, dok je sjedište županije u Gospiću).</p> <p>Sada, kao i ranije, kada su se osnivali „prvi“ Obiteljski centri, vodilo se računa o važnom načelu socijalnog rada, a to je načelo dostupnosti. Važno je da su usluge koje se pružaju na regionalnoj razini u prvom redu dostupne najvećem broju građana u najvećem gradu, a to nije nužno i grad koji je sjedište županije, dok se pojedini poslovi mogu organizirati u suradnji s drugim jedinicama lokalne samouprave da se približe korisnicima u svojim sredinama. Naime, prilikom nomotehničke izvedbe zakonske norme, valja voditi računa o posljedicama jednom donesene uprave takove zakonske norme, jer ista ima direktne reperkusije na buduće ustrojavanje ustanova, u ovom slučaju Obiteljskog centra i njegovih područnih ustrojstvenih jedinica.</p> <p>Ukoliko se želi ostaviti sjedište područne ustrojstvene jedinice budućeg Obiteljskog centra u ovim gradovima koji se ne nalaze u sjedištu županije, valjalo bi ispraviti formulaciju ovog članka Zakona te svakako izbaciti riječi „u sjedištu“ jedinice područne (regionalne) samouprave, odnosno Grada Zagreba.</p>	Prihvaćen	Prihvaća se
------	------------------------------------	--	---	-----------	-------------

1527	Lana Bobić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 188.	<p>Na koji način je osigurana primjena članaka Konvencije o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (posebice članka 48.) kod suradnje Obiteljskih centara i vjerskih zajednica, a u slučajevima obiteljskog nasilja?</p> <p>Kako se definiraju obiteljske vrijednosti? Prostor za interpretaciju je velik, a Zakon mora onemogućiti sekundarnu viktimizaciju žrtava nasilja koja je moguća kroz sustav koji cjelovitost obitelji bez obzira na slučajeve nasilja stavlja iznad sigurnosti žrtava nasilja.</p> <p>Bilo da se radi o savjetovanju i medijaciji koji uključuju žrtvu i nasilnika (što je suprotno Konvenciji VE o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji), bilo da se radi o pitanju skrbništva i roditeljstva, Zakon mora osigurati sigurnost za žrtve nasilja i ni u kojem trenutku dozvoliti da nedefiniran pojam obiteljskih vrijednosti bude poluga onemogućavanja žrtvama nasilja izlazak iz nasilja.</p>	Prihvaćen	Konvencija o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji je ratificirana i mora se poštivati.
1528	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 189.	(1) Obiteljskim centrom upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača i dva predstavnika radnika zaposlenih u Obiteljskom centru. Predlažem da se doda i dva člana od korisnika.	Nije prihvaćen	Budući da se Obiteljski centar osniva za područje cijele Republike Hrvatske i zbog dinamike fluktuacije korisnika ovaj prijedlog nije prihvaćen.
1529	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 189.	U članku 189. dodaje se stavak 3 i glasi: (3) Članovi upravnog vijeća, predstavnici osnivača u upravnom vijeću moraju imati najmanje završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij i radni staž na poslovima u djelatnosti socijalne skrbi, u drugoj društvenoj ili humanističkoj djelatnosti	Djelomično prihvaćen	Prijedlog je djelomično prihvaćen na način da je dopunjena odredba članka 189. kojom je propisano da se uvjeti za imenovanje članova upravnog vijeća predstavnika osnivača propisuju statutom.

1530	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 190.	<p>POTPUNO NEPRIHVATLJIVE ODREDBE</p> <p>Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi.</p> <p>Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove.</p> <p>Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struka koje djeluju u području socijalne skrbi (socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja</p>	Nije prihvaćen	Budući da je Nacrtom prijedloga zakona planirano osnivanje zavoda, obiteljskog centra i akademije kao jedinih takvih ustanova nije oportuno tekot zakona dodatno opterećivati odredbama u pravima, obvezama, ovlaštenjima i drugim pitanjima vezanim uz ravnatelja zavoda, obiteljskog centra ili akademije već će isto biti propisano statutom kao najvišim općim aktom svake pojedine ustanove.
1531	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 190.	<p>Mijenja se stavak 3 i sada glasi :</p> <p>Za ravnatelja može biti imenovana osoba koja ispunjava slijedeće uvjete:</p> <ul style="list-style-type: none"> -završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij, odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij socijalnog rada, socijalne politike, prava, psihologije, socijalne pedagogije, edukacijske rehabilitacije, logopedije, pedagogije, medicine, sociologije, kineziologije, pedagogije, ekonomije, javne uprave -najmanje pet godina radnog iskustva s propisanom kvalifikacijom u djelatnosti socijalne skrbi - u odnosu na koju ne postoji zapreka iz članka 270. stavka 1. ovoga Zakona. <p>Obrazloženje:</p> <p>Neprihvatljivo je da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor djelokug ovlaštenja i odgovornosti ravnatelja .</p> <p>Za ostale ustanove uređeni su</p>	Nije prihvaćen	Budući da je Nacrtom prijedloga zakona planirano osnivanje zavoda, obiteljskog centra i akademije kao jedinih takvih ustanova nije oportuno tekst zakona dodatno opterećivati odredbama o pravima, obvezama, ovlaštenjima i drugim pitanjima veznim uz ravnatelja zavoda, obiteljskog centra ili akademije već će isto biti propisano statutom kao najvišim općim aktom svake pojedine ustanove.

1532	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 190.	<p>POTPUNO NEPRIHVATLJIVE ODREDBE</p> <p>Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi. Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove. Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struka koje djeluju u području socijalne skrbi(socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja</p>	Nije prihvaćen	Budući da je Nacrtom prijedloga zakona planirano osnivanje zavoda, obiteljskog centra i akademije kao jedinih takvih ustanova nije oportuno tekst zakona dodatno opterećivati odredbama o pravima, obvezama, ovlaštenjima i drugim pitanjima vezanim uz ravnatelja zavoda, obiteljskog centra ili akademije već će isto biti propisano statutom kao najvišim općim aktom svake pojedine ustanove.
1533	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 190.	<p>POTPUNO NEPRIHVATLJIVE ODREDBE</p> <p>Propisuje se da se statutom utvrđuju uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra i Akademije socijalne skrbi. Budući da su za ostale ustanove (domove socijalne skrbi i sl.) utvrđeni uvjeti za imenovanje ravnatelja u pogledu struke, radnog iskustva, potrebno je radi transparentnosti i ujednačenosti isto utvrditi za gore navedene ustanove. Također uvjeti za imenovanje ravnatelja moraju biti jasno određeni ZAKONOM i uključivati ISKLJUČIVO sveučilišni studij struka koje djeluju u području socijalne skrbi(socijalni rad, socijalna politika, pravo, psihologija, socijalna pedagogija, edukacijska rehabilitacija), minimalno 8 godina iskustva u djelatnosti, od toga 2 na poslovima rukovođenja</p>	Nije prihvaćen	Budući da je Nacrtom prijedloga zakona planirano osnivanje zavoda, obiteljskog centra i akademije kao jedinih takvih ustanova nije oportuno tekst zakona dodatno opterećivati odredbama o pravima, obvezama, ovlaštenjima i drugim pitanjima vezanim uz ravnatelja zavoda, obiteljskog centra ili akademije već će isto biti propisano statutom kao najvišim općim aktom svake pojedine ustanove.

1534	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 191.	<p>U članku 191. mijenja se stavak 2. tako da sada glasi :</p> <p>(2) Ako je za ravnatelja Obiteljskog centra imenovana osoba koja ima sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme u Obiteljskom centru, po isteku mandata za ravnatelja ima se pravo vratiti na poslove u skladu sa stručnom spremom i zvanjem, u protivnom joj prestaje radni odnos"</p> <p>U članku 191. mijenja se stavak 3. i glasi:</p> <p>„Upravno vijeće s osobom iz stavka 1. ovog članka sklapa ugovor o radu u skladu s stavkom 2. ovog članka „</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Ugovor o radu može se iznimno sklopiti na određeno vrijeme, za zasnivanje radnog odnosa čiji je prestanak unaprijed utvrđen rokom, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja</p> <p>Poslodavac s istim radnikom smije sklopiti uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme samo ako za to postoji objektivni razlog koji se u tom ugovoru ili u pisanoj potvrdi o sklopljenim ugovorima o radu iz Zakona o radu mora navesti.</p> <p>Držimo da „čuvanje“ radnog mjesta ravnatelja nije objektivni razlog za sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme.</p> <p>Problem radnog mjesta ravnatelja nakon isteka njegovog mandata ne smije biti razlog da se s radnikom sklapaju višegodišnji ugovori na određeno vrijeme te se time isti dovode u diskriminirajući položaj u odnosu na druge radnike.</p> <p>Radni odnos ravnatelja kojem ističe mandat ne smije biti problem radnika već poslodavca odnosno osnivača radnika.</p> <p>Uvažavajući nastojanja Vlade RH da se uočeni problem ugovora o radu na određeno vrijeme riješi na povoljniji način za radnika držimo da i odredbe novog Zakona o socijalnoj skrbi trebaju odražavati stav Vlade RH.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Prijedlog je prihvaćen u odnosu na stavak 2. i unesen u tekst Nacrta na način da ne postoji ograničenje dva uzastopna mandata ravnatelja u kojima se "čuva" radno mjesto.</p> <p>U odnosu na prijedlog izmjene stavka 3. isti nije prihvaćen budući da je sklapanje ugovora o radu ravnatelja uređeno stavkom 1. i 2. ovoga članka.</p>
1535	Mia Šimić	NACRT PRIJEDLOG SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 198.	Trebalo bi uključiti usluge tehnologije.	Primljeno na znanje	Zahvaljujući se

1536	Kristina Divić Colić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 198.	<p>Ponovno administrativne promjene koje ne doprinose poboljšanju pružanja same usluge. Centri za pružanje usluga u zajednici postaju Domovi socijalne skrbi? Dom kao ustanova socijalne skrbi ima konotaciju smještaja, predlaže se zadržavanje osobnosti Centara za pružanje usluga u zajednici prema aktualnom ZSS.</p> <p>Također, na koji način je predviđeno prebacivanje nadležnosti osiguranja provođenja mjere intenzivne pomoći i podrške roditeljima? To je izrazito složen opsežan, složen i osjetljiv postupak koji podrazumijeva ovlasti CZSS koje druge ustanove soc skrbi nemaju. Nejasna je intencija zakonodavca. CZSS kao ustanova soc skrbi je ona koja je najrasprostranjenija i najbliža samim korisnicima, s obzirom na manjak svih drugih pružatelja usluga u RH. Na koji način je zamišljeno provođenje ove odredbe? Misli li se posao provođenja mjera nametnuti kao radna obaveza djelatnicima kao radna obaveza? Postoji manjak voditelja mjera zbog izrazite kompleksnosti, osjetljivosti, ali i potencijalnih izlaganja riziku, kao i podplaćenosti samih patronažera i otežane suradnje (situacije s dežurstvima, suradnjom sa MUP-om, zdravstvom i dr.). Ustanove nemaju kapacitet provoditi posao mjera u sklopu redovitih aktivnosti odnosno djelatnosti za koju su osnovane. Također, provođenje mjere o ostvarivanju osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom - na što se točno misli? Osiguranje prostora, djelatnika koji provodi ili što? Izrazito nejasno, paušalno i s manjkom uvida u funkcioniranje i stanje u praksi.</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentru.
1537	Renata Peharec Ramov	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 198.	Potrebno je uključiti uslugu rehabilitacije putem asistivne tehnologije.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
1538	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 198.	Čl. 198. st. (2): Dom socijalne skrbi obavlja i druge poslove... t. 2: osiguranje provođenja mjere intenzivne pomoći i podrške roditeljima prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi : stavlja li se domu u dodatne poslove mjera intenzivnog nadzora koja je bila u nadležnosti CZSS-a . Radi se o opsežnom, izuzetno osjetljivom i odgovornom poslu koji dom socijalne skrbi ne može preuzeti na sebe uz sve	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.

redovne poslove (ako je to intencija)
 t. 3: osiguravanje provođenja odluke o ostvarivanju osobnih odnosa s djetetom pod nadzorom : također spada u mjeru nadzora za koju je CZSS angažira vanjske suradnike, koje za to i plaća. Nedopustivo je takav (vrlo stresan, ozbiljan i odgovoran) dodatni posao u okviru redovnog radnog vremena i osnovnih poslova staviti u odgovornost i dodatne poslove doma socijalne skrbi. Ili predlagatelj misli uštedjeti na način da sve dosadašnje mjere nadzora prebaci kao obvezu domu socijalne skrbi. Ako je to namjera, treba jasno reći da dom nema kapacitete u broju stručnih radnika za obavljanje takvih poslova.
 Sve navedene predložene „druge poslove“ doma socijalne skrbi potrebno je ozbiljno propitati i pojasniti kako se ne bi dogodilo da se dosadašnje mjere nadzora stave u dodatne poslove doma.
 Čak i t. 1., koja postoji i u važećem Zakonu - podršku korisnicima i pružateljima izvaninstitucijskih oblika smještaja je sporna ako to predstavlja obvezu, a ne samo mogućnost .
 Dom socijalne skrbi pruža usluge „svojim korisnicima“ (prema Rješenjima CZSS-a) bili oni u organiziranom stanovanju , u domiteljstvu (podršku udomiteljima, također) ...znači, u okviru usluga koje pruža.
 Ako se misli na korisnike drugih pružatelja usluga i druge pružatelje usluga kao što su neke udruge i sl., kao da svima nije jasno da dom djeluje uglavnom s minimalnim brojem radnika i nema kapaciteta za pružanje podrške drugim pružateljima usluga i njihovim korisnicima.
 Ako se ovo ne može mijenjati, onda bi bar trebalo inzistirati na formulaciji: Dom socijalne skrbi može obavljati i druge poslove

1539

Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek

NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI,

Socijalna usluga prethodne stručne procjene popisana je u čl. 73 kao jedna os socijalnih

Prihvaćen

Prihvaća se

ustava socijalne skrbi i objašnjena u čl. 84 (st.3) da to pruža tim stručnjaka doma socijalne skrbi. U čl. 198. koji navodi usluge koje pruža dom socijalne skrbi, usluga prethodne stručne podrške, vjerojatno omaškom, nije navedena.

1540	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 198.	Članak je potrebno uskladiti s člankom 84. stavak 3. koji govori da uslugu prethodne stručne procjene provodi tim stručnjaka doma socijalne skrbi te člankom 88. stavak 2. koji govori kako socijalnu uslugu socijalnog mentorstva, u određenoj situaciji, pruža stručni radnik doma socijalne skrbi. Te socijalne usluge nisu navedene u članku 198. stavak 1.	Prihvaćen	zahvaljujemo na komentaru
1541	INES DELZOTTO	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 198.	Potrebno je uključiti usluge rehabilitacije putem asistivne tehnologije (izjednačavanje sa EU)	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
1542	Andrijana Žderić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	Što se mijenja ovim Zakonom u odnosu na trenutne COORove ?	Primljeno na znanje	Ovom odredbom predlagatelj nije predvidio nikakve izmjene u odnosu na centre za odgoj i obrazovanje.
1543	Ana Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	U duhu deinstitucionalizacije, predlažem da se ustanova Centar za pružanje usluga u zajednici zasebno uredi kao multifunkcionalna ustanova za pružanje socijalnih usluga te da se odmakne od konotacije doma socijalne skrbi	Nije prihvaćen	I drugi navedeni domovi mogu biti multifunkcionalni.

1544	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	<p>Centar za odgoj i obrazovanje je prema odredbi Zakona vrsta doma za djecu.</p> <p>Ne slažemo se s takvom podjelom jer u okviru centara postoje odjeli za odrasle osobe u kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije i radno okupacijskih aktivnosti za odrasle osobe s invaliditetom.</p> <p>Primjerice Centar za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek“ jedina je ustanova koja provodi sveobuhvatnu psihosocijalnu rehabilitaciju za kasnije oslijepljene osobe, misleći na sve rehabilitacijske aktivnosti za slijepe. Iz naziva ustanove nije prepoznatljiva djelatnost pa je potrebno dodati u nazivu i rehabilitaciju. Programi obrazovanja trebaju se izdvojiti iz ustanova socijalne skrbi jer na ovaj način guše razvoj usluga socijalne djelatnosti. Izbjegava se naziv Centar za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju kako bi se srednjoškolske svjedodžbe izdavale samo pod centrom za odgoj i obrazovanje te na taj način izbjegla stigma učenika s teškoćama u razvoju.</p> <p>Zakonom nikako ne smije centar za odgoj i obrazovanje biti dom za djecu jer pruža usluge i za odrasle osobe, nazivom se ne ukazuje na primarnu zadaću ustanova, a to je pružanje socijalnih usluga. Kasnije oslijepljene odrasle osobe te stručni radnici drugih ustanova teško nas prepoznaju u sustavu kao pružatelje usluga psihosocijalne rehabilitacije za odrasle osobe s oštećenjem vida.</p>	Djelomično prihvaćen	Odredbom će se precizirati vrste doma socijalne skrbi, neovisno o dobnim skupinama korisnika kojima se pružaju usluge.
------	-----------------	--	--	----------------------	--

1545	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	<p>Centar za odgoj i obrazovanje je prema odredbi Zakona vrsta doma za djecu.</p> <p>Ne slažemo se s takvom podjelom jer u okviru centara postoje odjeli za odrasle osobe u kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije i radno okupacijskih aktivnosti za odrasle osobe s invaliditetom</p> <p>Primjerice Centar za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek“ jedina je ustanova koja provodi sveobuhvatnu psihosocijalnu rehabilitaciju za kasnije oslijepljene osobe, misleći na sve rehabilitacijske aktivnosti za slijepe. Iz naziva ustanove nije prepoznatljiva djelatnost pa je potrebno dodati u nazivu i rehabilitaciju. Programi obrazovanja trebaju se izdvojiti iz ustanova socijalne skrbi jer na ovaj način guše razvoj usluga socijalne djelatnosti. Izbjegava se naziv Centar za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju kako bi se srednjskolske svjedodžbe izdavale samo pod centrom za odgoj i obrazovanje te na taj način izbjegla stigma učenika s teškoćama u razvoju.</p> <p>Zakonom nikako ne smije centar za odgoj i obrazovanje biti dom za djecu jer pruža usluge i za odrasle osobe, nazivom se ne ukazuje na primarnu zadaću ustanova, a to je pružanje socijalnih usluga. Kasnije oslijepljene odrasle osobe te stručni radnici drugih ustanova teško nas prepoznaju u sustavu kao pružatelje usluga psihosocijalne rehabilitacije za odrasle osobe s oštećenjem vida.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Odredbom će se precizirati vrste doma socijalne skrbi, neovisno o dobnim skupinama korisnika kojima se pružaju usluge.</p>
------	---------------	---	--	----------------------	---

1546	Istarska županija - Regione Istria	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	Za pružanje socijalnih usluga za starije osobe ovim člankom predviđen je samo dom za starije te predlažemo dodati i centar za pružanje usluga u zajednici ili sl.. Naime, i u prijedlogu Akcijskog plana razvoja socijalnih usluga za razdoblje od 2021. do 2024. godine jedna od mjera Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike jest „izgradnja centara za starije osobe“ kako bi im se omogućila dostupnost u korištenju raznovrsnih izvaninstitucijskih usluga radi poboljšanja kvalitete življenja u vlastitom domu, ali u postojećem prijedlogu zakona ne vidimo mogućnost osnivanja takvih centara kao posebnih pružatelja usluga. Smatramo da je u praksi puno bolja opcija na način kako je to regulirano postojećim Zakonom o socijalnoj skrbi da se centar za pružanje socijalnih usluga u zajednici osniva kao posebna ustanova za pružanje podrške za više različitih vrsta korisnika.	Primijeno na znanje	Prijedlog će se uzeti u razmatranje pri izradi Konačnog prijedloga Zakona.
1547	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	Čl. 199. st. 2: dom za odrasle: b) dom za intenzivnu skrb - Što je to dom za intenzivnu skrb? Normalno bi bilo za očekivati da intenzivna skrb zahtijeva određeni broj zaposlenih liječnika	Primijeno na znanje	U djelatnosti socijalne skrbi ne zapošljavaju se liječnici.

1548	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	<p>Centar za odgoj i obrazovanje je prema odredbi Zakona vrsta doma za djecu.</p> <p>Ne slažemo se s takvom podjelom jer u okviru centara postoje odjeli za odrasle osobe u kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije i radno okupacijskih aktivnosti za odrasle osobe s invaliditetom</p> <p>Primjerice Centar za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek“ jedina je ustanova koja provodi sveobuhvatnu psihosocijalnu rehabilitaciju za kasnije oslijepljene osobe, misleći na sve rehabilitacijske aktivnosti za slijepe. Iz naziva ustanove nije prepoznatljiva djelatnost pa je potrebno dodati u nazivu i rehabilitaciju. Programi obrazovanja trebaju se izdvojiti iz ustanova socijalne skrbi jer na ovaj način guše razvoj usluga socijalne djelatnosti. Izbjegava se naziv Centar za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju kako bi se srednjoškolske svjedodžbe izdavale samo pod centrom za odgoj i obrazovanje te na taj način izbjegla stigma učenika s teškoćama u razvoju.</p> <p>Zakonom nikako ne smije centar za odgoj i obrazovanje biti dom za djecu jer pruža usluge i za odrasle osobe, nazivom se ne ukazuje na primarnu zadaću ustanova, a to je pružanje socijalnih usluga. Kasnije oslijepljene odrasle osobe te stručni radnici drugih ustanova teško nas prepoznaju u sustavu kao pružatelje usluga psihosocijalne rehabilitacije za odrasle osobe s oštećenjem vida.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Odredbom će se precizirati vrste doma socijalne skrbi, neovisno o dobnim skupinama korisnika kojima se pružaju usluge.</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------------	---

1549	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	<p>Centar za odgoj i obrazovanje je prema odredbi Zakona vrsta doma za djecu.</p> <p>Ne slažemo se s takvom podjelom jer u okviru centara postoje odjeli za odrasle osobe u kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije i radno okupacijskih aktivnosti za odrasle osobe s invaliditetom</p> <p>Primjerice Centar za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek“ jedina je ustanova koja provodi sveobuhvatnu psihosocijalnu rehabilitaciju za kasnije oslijepljene osobe, misleći na sve rehabilitacijske aktivnosti za slijepe. Iz naziva ustanove nije prepoznatljiva djelatnost pa je potrebno dodati u nazivu i rehabilitaciju. Programi obrazovanja trebaju se izdvojiti iz ustanova socijalne skrbi jer na ovaj način guše razvoj usluga socijalne djelatnosti. Izbjegava se naziv Centar za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju kako bi se srednjoškolske svjedodžbe izdavale samo pod centrom za odgoj i obrazovanje te na taj način izbjegla stigma učenika s teškoćama u razvoju.</p> <p>Zakonom nikako ne smije centar za odgoj i obrazovanje biti dom za djecu jer pruža usluge i za odrasle osobe, nazivom se ne ukazuje na primarnu zadaću ustanova, a to je pružanje socijalnih usluga. Kasnije oslijepljene odrasle osobe te stručni radnici drugih ustanova teško nas prepoznaju u sustavu kao pružatelje usluga psihosocijalne rehabilitacije za odrasle osobe s oštećenjem vida.</p>	Djelomično prihvaćen	<p>Odredbom će se precizirati vrste doma socijalne skrbi, neovisno o dobnim skupinama korisnika kojima se pružaju usluge.</p>
------	------------------------------------	--	---	----------------------	---

1550	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 199.	Centar za odgoj i obrazovanje je prema odredbi prijedloga Zakona vrsta doma za djecu. Ne slažemo se s takvom podjelom jer u okviru centara postoje odjeli za odrasle osobe u kojima se pružaju socijalne usluge radi provođenja psihosocijalne rehabilitacije i aktivnosti iz radne terapije za odrasle osobe s invaliditetom. Primjerice Centar za odgoj i obrazovanje „Vinko Bek“ jedina je ustanova koja provodi sveobuhvatnu psihosocijalnu rehabilitaciju za kasnije oslijepljene osobe, misleći na sve rehabilitacijske aktivnosti za slijepe. Iz naziva ustanove nije prepoznatljiva djelatnost pa je potrebno dodati u nazivu i rehabilitaciju. Programi obrazovanja trebaju se izdvojiti iz ustanova socijalne skrbi. Prijedlog naziva: centar za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru
1551	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 204.	U članku 204. mijenja se stavak 5 . tako da sada glasi : (5) Osoba koja je imenovana za voditelja podružnice, nakon prestanka mandata ima se pravo vratiti na poslove u skladu sa stručnom spremom i zvanjem. Obrazloženje: Ugovor o radu može se iznimno sklopiti na određeno vrijeme, za zasnivanje radnog odnosa čiji je prestanak unaprijed utvrđen rokom, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja. Poslodavac s istim radnikom smije sklopiti uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme samo ako za to postoji objektivni razlog koji se u tom ugovoru ili u pisanoj potvrdi o sklopljenim ugovorima o radu iz Zakona o radu mora navesti. Držimo da „čuvanje“ radnog mjesta ravnatelja nije objektivni razlog za sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme. Problem radnog mjesta ravnatelja nakon isteka njegovog mandata ne smije biti razlog da se s radnikom sklapaju višegodišnji ugovori na određeno vrijeme te se time isti dovode u diskriminirajući položaj u odnosu na druge radnike. Radni odnos ravnatelja kojem ističe mandat ne smije biti problem radnika već poslodavca odnosno osnivača, radnika. Uvažavajući nastojanja Vlade RH da se uočeni problem ugovora o radu na određeno	Nije prihvaćen	Prijedlog nije prihvaćen budući da iz obrazloženja prijedloga nije razvidno odnosi li se na izneseni prijedlog ili ne.

vrijeme riješi na povoljniji način za radnika držimo da i odredbe novog Zakona o socijalnoj skrbi trebaju odražavati stav Vlade RH.

Ugovor o radu može se iznimno sklopiti na određeno vrijeme, za zasnivanje radnog odnosa čiji je prestanak unaprijed utvrđen rokom, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja.

Poslodavac s istim radnikom smije sklopiti uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme samo ako za to postoji objektivan razlog koji se u tom ugovoru ili u pisanoj potvrdi o sklopljenim ugovoru o radu iz Zakona o radu mora navesti.

Držimo da „čuvanje“ radnog mjesta ravnatelja nije objektivan razlog za sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme.

Problem radnog mjesta ravnatelja nakon isteka njegovog mandata ne smije biti razlog da se s radnikom sklapaju višegodišnji ugovori na određeno vrijeme te se time isti dovode u diskriminirajući položaj u odnosu na druge radnike.

Radni odnos ravnatelja kojem ističe mandat ne smije biti problem radnika već poslodavca odnosno osnivača radnika.

Uvažavajući nastojanja Vlade RH da se uočeni problem ugovora o radu na određeno vrijeme riješi na povoljniji način za radnika držimo da i odredbe novog Zakona o socijalnoj skrbi trebaju odražavati stav Vlade RH.

1552	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 205.	<p>Smatramo nužnim propisati sastav upravnog vijeća za vrijeme dok ustanova još nema zaposlenika niti korisnika. U praksi, novoosnovana ustanova mora donijeti statut, pravilnik o unutarnjoj sistematizaciji na temelju kojih će se moći (sukladno Zakonu na temelju javnog natječaja) zaposliti potrebni radnici. Stoga se predlaže definirati primjerice sastav upravnog vijeća do zapošljavanja radnika i početka pružanja usluge – samo predstavnici osnivača!</p> <p>Također, predlaže se da za domove socijalne skrbi koji pružaju uslugu privremenog smještaja te centre za pružanje usluga u zajednici član upravnog vijeća u ime korisnika bude stručni radnik područnog ureda Zavoda, a zbog dinamike fluktuacije korisnika navedenih pružatelja usluga. Navedeno bi bilo moguće definirati Zakonom o socijalnoj skrbi s obzirom na to da je Zakonom o ustanovama propisano samo da ustanovom upravlja upravno vijeće, a da se sastav, način imenovanja odnosno izbora članova(...) utvrđuje zakonom, odnosno aktom o osnivanju i statutom ustanove.</p> <p>Zakonom o ustanovama propisano je da statut donosi upravno vijeće uz prethodnu suglasnost osnivača ako zakonom ili aktom o osnivanju nije drugačije određeno. Zakonom o socijalnoj skrbi je pak određeno da domom socijalne skrbi upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača, jedan predstavnik radnika zaposlen u domu i jedan predstavnik korisnika doma socijalne skrbi odnosno njegov zakonski zastupnik. Nejasno je kako će bez predstavnika zaposlenika i korisnika upravno vijeće donijeti statut.</p>	Nije prihvaćen	<p>Predložena odredba je preuzeta iz Zakona o socijalnoj skrbi koji je na snazi i u čijoj primjeni nije bilo problema. Mišljenja smo da nije potrebno dodatno razgraničavati sastav upravnog vijeća prije i nakon zapošljavanja radnika jer se u samom sastavu ništa ne mijenja. Predstavnici osnivača u upravnom vijeću čine većinu i omogućavaju donošenje temeljnih općih akata nužnih za početak rada ustanove. Predstavnik korisnika u upravnom vijeću „prati“ korisnika tako da bez obzira ako je imenovan sam korisnik ili njegov zakonski zastupnik kada korisnik prestane biti korisnik mora doći do ponovnog izbora člana upravnog vijeća predstavnika korisnika.</p>
1553	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 205.	<p>U članku 205. dodati stavak koji glasi: „Djelokrug rada i nadležnosti upravnog vijeća utvrđuju se statutom“ jer nigdje ta odredba nije predviđena, a u članku 208. (kod ravnatelja) stoji.</p>	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen.
1554	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 206.	<p>U članku 206. iza riječi: „dipolmski sveučilišni studij“ dodaju se riječi: „ i radni staž na poslovima u djelatnosti socijalne skrbi, u drugoj društvenoj ili humanističkoj djelatnosti“</p>	Nije prihvaćen	<p>Uzimajući u obzir djelokrug upravnog vijeća, nije nužno kao uvjet propisati radni staž u na poslovima u djelatnosti socijalne skrbi, u drugoj društvenoj ili humanističkoj djelatnosti.</p>

1555	Glorija Odobašić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	U potpunosti podržavamo komentar HKSR i HUSR, koji glasi: "Propisano je da ravnatelj doma socijalne skrbi može biti osoba sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Navedena zanimanja nemaju veze sa socijalnom djelatnosti niti su tog usmjerenja, po kojem kriteriju su ušla u prijedlog odredbi. Javna uprava je trogodišnji studij. Potrebno je propisati da Ravnatelj doma mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi, od toga minimalno 2 na poslovima rukovođenja, sa završenim sveučilišnim studijem i brisati struke koje su dodane; sociologija, kineziologija, ekonomija, javna uprava ili informatika.	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1556	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	Propisano je da ravnatelj doma socijalne skrbi može biti osoba sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Navedena zanimanja nemaju veze sa socijalnom djelatnosti niti su tog usmjerenja, po kojem kriteriju su ušla u prijedlog odredbi. Javna uprava je trogodišnji studij. Potrebno je propisati da Ravnatelj doma mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi, od toga minimalno 2 na poslovima rukovođenja, sa završenim sveučilišnim studijem i brisati struke koje su dodane; sociologija, kineziologija, ekonomija, javna uprava ili informatika	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.

1557	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	U potpunosti podržavam komentar HKSR i HUSR, koji glasi: "Propisano je da ravnatelj doma socijalne skrbi može biti osoba sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Navedena zanimanja nemaju veze sa socijalnom djelatnosti niti su tog usmjerenja, po kojem kriteriju su ušla u prijedlog odredbi. Javna uprava je trogodišnji studij. Potrebno je propisati da Ravnatelj doma mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi, od toga minimalno 2 na poslovima rukovođenja, sa završenim sveučilišnim studijem i brisati struke koje su dodane; sociologija, kineziologija, ekonomija, javna uprava ili informatika."	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1558	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	U potpunosti podržavam komentar HKSR i HUSR, koji glasi: "Propisano je da ravnatelj doma socijalne skrbi može biti osoba sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Navedena zanimanja nemaju veze sa socijalnom djelatnosti niti su tog usmjerenja, po kojem kriteriju su ušla u prijedlog odredbi. Javna uprava je trogodišnji studij. Potrebno je propisati da Ravnatelj doma mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi, od toga minimalno 2 na poslovima rukovođenja, sa završenim sveučilišnim studijem i brisati struke koje su dodane; sociologija, kineziologija, ekonomija, javna uprava ili informatika."	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.

1559	MARIO MIHEK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	<p>UDRUGA RAVNATELJA U DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI</p> <p>Mišljenja smo da je za uvjete ravnatelja doma socijalne skrbi potrebno dodati „humanističkih ili drugih društvenih znanosti“</p> <p>Udruga je uvjerenja da su djelatnici iz područja humanističkih ili društvenih znanosti, na mjestima ravnatelja, razvili dodatne kompetencije s izraženom empatijom prema ranjivim skupinama korisnika.</p> <p>Ugrađene odredbe glede zakonskih uvjeta za ravnatelje po našem mišljenju nije potrebno mijenjati jer jamče bolji i transparentniji sustav koji će korisnicima pružati kvalitetnije usluge u njihovim lokalnim sredinama što i jest smisao i cilj reforme sustava socijalne skrbi. Dapače, predložene izmjene važećih odredbi glede uvjeta ravnatelja ustanova stožernog Zakona o socijalnoj skrbi, dodatno bi suzio krug ionako uskog kruga u izboru za ovu odgovornu i važnu dužnost.</p>	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1560	Silvija Hinek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	<p>Ispred Doma za starije i nemoćne osobe Đakovo, podržavamo prijedlog Upravnog odjela za zdravstvo, socijalnu skrb i hrvatske branitelje Osječko-baranjske županije u smislu dopuna članka 209. u kojem je potrebno dodati „humanističkih ili drugih društvenih znanosti“.</p>	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1561	Dom za starije i nemoćne osobe Osijek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	<p>Podržavamo, prijedlog Upravnog odjela za zdravstvo, socijalnu skrb i hrvatske branitelje Osječko-baranjske županije u smislu dopuna članka 209. Naime, izmjenom ovoga članka koji utvrđuje uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi moglo bi se dovesti u nepovoljan položaj sve djelatnici iz područja društvenih ili humanističkih znanosti, a koji taj posao obavljaju uspješno dugi niz godina.</p>	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.

1562	Višnja Mikuš Krešić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	<p>Podržavam prijedlog Osječko-baranjske županije, Upravnog odjela za zdravstvo, socijalnu skrb i hrvatske braniteljke, da se kao uvjet za obavljanje poslova ravnatelja uvrste i osobe koje su završile humanističke ili druge društvene znanosti (članak 209) Veliki broj osoba koja su radile u sutavu socijalne skrbi na ovaj način se degradiraju i ne mogu nastaviti rad tako su do sada obavljali poslove sa punom odgovornošću i sada njima treba prestati ugovor o radu, čime se zapravo povećavaju troškovi u sutavu socijalne skrbi. Te osobe su itekako potrebne sustavu jer iz njega izlaze, a ulaze nove osobe po ovoj odredbi koji nimalo nisu kompetetne za obavljanje poslova ravnatelja u socijalnoj skrbi.</p> <p>Svaki sustav mora zadržati svoje kadrove koji su u njemu godinama radili, jer u suprotnom neki zaposleni da su znali za tu odredbu ne bi opće zasnovali radni odnos jer po prijašnjim odredbama zakona su počeli obavljati funkciju ravnatelja i njih svakako treba zbirnuti na način da im se isplati otpremnina i ostalo i radi toga je taj prijedlog nepromišljen, financijski neprihvatljiv i nehuman. I sada u sustav uvodimo ravnatelje informatičare ili osobe koju su završili trogodišnji studij javne upave koje ne poznaju sustav socijalne skrbi. Ovom odredbom u nepovoljni položaj stavljaju se osobe iz humanističkih i ostalih drugih znanosti koji su zasnovale radni odnos u socijalnoj skrbi unaprijedile ga i napravile boljim sada ih otpuštamo. Postavlja se pitanje čemu? Zašto smo za to da se stvaraju novi nepromišljeni troškovi ukidanjem prethodne odredbe. Kome to treba? Znači nikako ne micati humanističke djelatnosti i druge djelatnosti jer time povećavate troškove u sustavu.</p> <p>Javna uprava je studij koji traje 3 godine i smatramo da taj studij i studij informatike nikako nije pogodan za ravnatelja već su bliže humanističke znanosti za obavljanje funkcije ravnatelja.</p>	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
------	---------------------	--	--	----------------	---

1563	MLADEN FAJDETIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	Podržavam prijedlog Osječko-baranjske županije, Upravnog odjela za zdravstvo, socijalnu skrb i hrvatske branitelje, da se kao uvjet uvrste i osobe koje su završile humanističke ili druge društvene znanosti. Značajan broj odgajatelja, učitelja i profesora dugi niz godina marljivo i vrijedno radi u sustavu socijalne skrbi.	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1564	Marina Novaković Matanić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	2. najmanje pet godina radnog iskustva s propisanom kvalifikacijom i/ili radom u toj ustanovi.	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1565	DJEČJI DOM RUŽA PETROVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	Vezano za uvjete koje struke može biti ravnatelj doma socijalne skrbi, mišljenja smo da tu funkciju ne može obnašati osoba sa završenim obrazovanjem iz informatike i javne uprave. Također smatramo da je važno naglasiti i uvjet 5 godina radnog iskustva u sustavu socijalne skrbi, a ne samo 5 godina u području kvalifikacije. Uvjet radnog iskustva u sustavu socijalne skrbi izuzetno je važan i ne bi ga trebalo minorizirati.	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1566	ALEKSANDRA MILKOVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	UDRUGA OSOBA S INVALIDITETOM SISAČKO-MOSLAVAČKE ŽUPANIJE - Udrugama je teško naći nabrojani kadar i zadržati ih u radnom odnosu te treba ostaviti iz postojećeg Zakona i osobe sa završenim fakultetima humanističkih i društvenih znanosti. Bolje je precizirati Zakonom da osoba na rukovodećem mjestu mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi, od toga minimalno 2 na poslovima rukovođenja, sa završenim sveučilišnim studijem	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.

1567	Dom za starije i nemoćne osobe Beli Manastir	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	<p>Podrška prijedlogu Osječko-baranjske županije. Naime, začudan je prijedlog članka 209., stavak 1. u kojemu se u odnosu na aktualni Zakon o socijalnoj skrbi izostavljaju humanističke i društvene znanosti, s obzirom na nezanemariv broj aktualnih ravnatelja socijalnih ustanova spomenutih struka, koji permanentno, stručno i kvalitetno svojim radom unose izniman red u sustav socijalne skrbi. Na temelju kojih objektivnih pokazatelja ili iskustava je predložena takva odredba?</p> <p>Najnedosljednija izmjena u odnosu na aktualnu odredbu zakona je izdvajanje i privilegiranje kineziologa iz korpusa humanističkih i drugih društvenih struka koji bi na predloženi način ipak bili kompetentni voditi ustanovu socijalne skrbi. Po čemu je nastavnik tjelesnog odgoja kompetentniji voditi ustanovu socijalne skrbi od recimo profesora biologije ili ostalih magistara humanističkih i društvenih znanosti izobraženih i iskusnih u pedagoškom edukacijskom području ?</p> <p>---</p> <p>Apeliram i ukazujem da kolege ravnatelji humanističkih i društvenih struka (učitelji, profesori...) zaposleni u sustavu socijalne skrbi ni na koji način ne predstavljaju problem za sustav socijalne skrbi. Naprotiv! Radi se redovito o najdragocjenijim, iznimno vrijednim, korisnim, savjesnim i odgovornim osobama izrazitog senzibiliteta i pažnje usmjerene na zaštitu i promicanje prava i dostojanstva ugroženih i najranjivih skupina ljudi. Predloženi nacrt članka 209. i članka 210. upravo te osobe ubuduće eliminira odnosno stavlja one koji su već u radnom odnosu u iznimno nezahvalan položaj, dok se istovremeno sustavu socijalne skrbi time ne čini nikakva usluga. Dapače!</p>	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
------	--	--	--	----------------	---

1568	Mira Leko-Čurčić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	Podržavam prijedlog Osječko - baranjske županije, Upravnog odjela za zdravstvo, socijalnu skrb i hrvatske branitelje, da se kao uvjet uvrste i osobe koje su završile humanističke ili druge društvene znanosti. U sustavu socijalne skrbi dugi niz godina radi veliki broj osoba sa završenim studijem iz toga područja (učitelji, profesori i sl.). Oni svakako imaju svoje mjesto u sustavu socijalne skrbi i kao ravnatelji, što u jednom značajnom broju već i jesu.	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1569	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	Nejasna je intencija zakonodavca uvrštavanje zvanja koja nemaju dodirnih točaka sa sustavom socijalne skrbi (informatika, javna uprava, ekonomija, kineziologija). Molimo pojašnjenje zbog čega su uvrštene te struka.	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1570	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	U stavak 1. podstavak 1. potrebno dodati „humanističkih ili drugih društvenih znanosti“ Smatra se potrebnim proširiti navedena akademska zvanja, s obzirom da se navedenim prijedlogom onemogućuje prijava na natječaj trenutno imenovanim ravnateljima iz navedenih znanosti u novi mandat. Kao opcija predlaže se i da se cijeli podstavak 1.stavka 1. članka 209. koncipira na slijedeći način da se završeni studij odnosi na društvene, humanističke i medicinske znanosti.	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.

1571	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Propisano je da ravnatelj doma socijalne skrbi može biti osoba sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Navedena zanimanja nemaju veze sa socijalnom djelatnosti niti su tog usmjerenja, po kojem kriteriju su ušla u prijedlog odredbi. Javna uprava je trogodišnji studij. Potrebno je propisati da Ravnatelj doma mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi, od toga minimalno 2 na poslovima rukovođenja, sa završenim sveučilišnim studijem i brisati struke koje su dodane; sociologija, kineziologija, ekonomija, javna uprava ili informatika"	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1572	Sindikata zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	U članku 209. stavku 1. točka 1. iza riječi „kineziologije“ briše se riječ : pedagogija" i iza riječi „javne uprave“ brišu se riječi „ili informatike" U stavku 1. točka 2. iza riječi : "s propisanom kvalifikacijom" dodaju se riječi : „u djelatnosti socijalne skrbi"	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1573	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	Propisano je da ravnatelj doma socijalne skrbi može biti osoba sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Navedena zanimanja nemaju veze sa socijalnom djelatnosti niti su tog usmjerenja, po kojem kriteriju su ušla u prijedlog odredbi. Javna uprava je trogodišnji studij. Potrebno je propisati da Ravnatelj doma mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi, od toga minimalno 2 na poslovima rukovođenja, sa završenim sveučilišnim studijem i brisati struke koje su dodane; sociologija, kineziologija, ekonomija, javna uprava ili informatika	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.

1574	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	Propisano je da ravnatelj doma socijalne skrbi može biti osoba sa završenim studijem sociologije, kineziologije, ekonomije, javne uprave ili informatike. Navedena zanimanja nemaju veze sa socijalnom djelatnosti niti su tog usmjerenja, po kojem kriteriju su ušla u prijedlog odredbi. Javna uprava je trogodišnji studij. Potrebno je propisati da Ravnatelj doma mora imati najmanje 5 godina radnog staža u djelatnosti socijalne skrbi, od toga minimalno 2 na poslovima rukovođenja, sa završenim sveučilišnim studijem i brisati struke koje su dodane; sociologija, kineziologija, ekonomija, javna uprava ili informatika	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi.
1575	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	U članku 209. stavku 1. točki 2. dodati riječi: „od toga najmanje 3 godine u sustavu socijalne skrbi“. I dosadašnji zakon je predviđao potrebno iskustvo iz područja socijalne skrbi, pa smatramo da je primjereno zadržati odredbu o određenom iskustvu kandidata iz tog područja. U stavku 3. istog članka bilo bi logično odredbu prema kojoj član UV koji je kandidat za ravnatelja ne može u tom postupku izbora ravnatelja sudjelovati i odlučivati proširiti na sve domove bez obzira o kojem je osnivaču riječ. Zbog toga se predlaže brisanje riječi: „kojima je osnivač ili suosnivač RH“.	Nije prihvaćen	Uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne uvjete za ravnatelja doma socijalne skrbi. Domovi kojima osnivač ili suosnivač nije Republika Hrvatska mogu dodatno urediti postupanja.
1576	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 209.	St 1. Vezano za uvjete koje struke može biti ravnatelj doma socijalne skrbi, mišljenja smo da tu funkciju ne može obnašati osoba sa završenim obrazovanjem iz ekonomije, informatike i javne uprave. St 2. Također smatramo da je važno naglasiti uvjet 5 godina radnog iskustva u sustavu socijalne skrbi, a ne samo 5 godina u području kvalifikacije.	Nije prihvaćen	Sukladno Zakonu o ustanovama (Narodne novine, br.76/93, 29/97, 47/99, 35/08, 127/19) ravnatelj organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, predstavlja i zastupa ustanovu, poduzima sve pravne radnje u ime i za račun ustanove, zastupa ustanovu u svim postupcima pred sudovima i ovlaštenim javnopravnim tijelima, te je odgovoran za zakonitost rada ustanove, slijedom čega je zaključeno da uz potrebno radno iskustvo, navedeni uvjeti predstavljaju prikladne

Socijalna skrbi

1577	Osječko-baranjska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 210.	Potrebno je dodati odredbu, kao u aktualnom zakonskom tekstu, da je osobi koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi čiji je osnivač JLP(R)S, istekom mandata ako ne bude ponovno imenovana, ustanova dužna ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete. Smatramo da osoba koja je radila najodgovornije poslove u ustanovi može biti samo od koristi novoizabranom ravnatelju i svakako doprinijeti njegovoj prilagodbi na novu odgovornost koju preuzima. Tako će se osigurati i kontinuitet rada ustanove, zatečenih projekata i nastavak praćenja zatečene problematike.	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen i unesen u tekst Nacrta.
1578	MARIO MIHEK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 210.	UDRUGA RAVNATELJA U DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI predlaže da: „Osobi koje je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač RH ili jedinica lokalne ili područne samouprave, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom socijalne skrbi dužan je ponuditi sklapanje ugovora za poslove za koje ispunjava uvjete.“	Prihvaćen	Prihvaća se.
1579	Silvija Hinek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 210.	Ispred Doma za starije i nemoćne osobe Đakovo predlažemo da osobi koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom socijalne skrbi dužan je ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete ukoliko dom ima sistematizirano radno mjesto odgovarajućeg zvanja.	Prihvaćen	Prihvaća se.

1580	Dom za starije i nemoćne osobe Beli Manastir	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 210.	Predloženi Članak 210. st. 2. mijenja se i glasi: Ako je za ravnatelja doma socijalne skrbi, čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, imenovana osoba koja u toj ustanovi ima sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme, po isteku mandata za ravnatelja, a najduže po isteku dva uzastopna mandata, ima se pravo vratiti na poslove na kojima je prethodno radila ili na druge odgovarajuće poslove, u protivnom joj prestaje radni odnos, osim ako je za ravnatelja doma socijalne skrbi imenovana osoba koja u toj ustanovi nema sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme, tada je dom socijalne skrbi dužan ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete.	Djelomično prihvaćen	Djelomično se prihvaća.
1581	DJEČJI DOM RUŽA PETROVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 210.	Čl.210 st.2. predlažemo izmjenu: Osoba koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom socijalne skrbi dužan je ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete ukoliko dom ima sistematizirano radno mjesto odgovarajućeg zvanja.	Prihvaćen	Prihvaća se.
1582	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 210.	Predlaže se zamijeniti s: Osobi koja je imenovana za ravnatelja doma socijalne skrbi kojem je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, istekom mandata, ako ne bude ponovno imenovana ravnateljem, dom socijalne skrbi dužan je ponuditi sklapanje ugovora o radu za poslove za koje ispunjava uvjete ukoliko dom ima sistematizirano radno mjesto odgovarajućeg zvanja.	Djelomično prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen ali ne u predloženom izričaju.

1583	Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 210.	<p>U članku 210. mijenja se stavak 2. i glasi: (2) Ako je za ravnatelja doma socijalne skrbi, čiji je osnivač ili suosnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, imenovana osoba koja u toj ustanovi ima sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme po isteku mandata za ravnatelja ima se pravo vratiti na poslove u skladu sa stručnom spremom i zvanjem, u protivnom joj prestaje radni odnos"</p> <p>Mijenja se stavak 3. i glasi: „Upravno vijeće s osobom iz stavka 1. ovog članka sklapa ugovor o radu u skladu s stavkom 2. ovog članka „ Obrazloženje: Ugovor o radu može se iznimno sklopiti na određeno vrijeme, za zasnivanje radnog odnosa čiji je prestanak unaprijed utvrđen rokom, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja. Poslodavac s istim radnikom smije sklopiti uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme samo ako za to postoji objektivni razlog koji se u tom ugovoru ili u pisanoj potvrdi o sklopljenim ugovorima o radu iz Zakona o radu mora navesti. Držimo da „čuvanje" radnog mjesta ravnatelja nije objektivni razlog za sklapanje ugovora o radu na određeno vrijeme. Problem radnog mjesta ravnatelja nakon isteka njegovog mandata ne smije biti razlog da se s radnikom sklapaju višegodišnji ugovori na određeno vrijeme te se time isti dovode u diskriminirajući položaj u odnosu na druge radnike. Radni odnos ravnatelja kojem ističe mandat ne smije biti problem radnika već poslodavca odnosno osnivača, radnika. Uvažavajući nastojanja Vlade RH da se uočeni problem ugovora o radu na određeno vrijeme riješi na povoljniji način za radnika držimo da i odredbe novog Zakona o socijalnoj skrbi trebaju odražavati stav Vlade RH.</p>	Djelomično prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen, ali u drukčijem izričaju.
------	---	--	--	----------------------	---

1584	Nezavisni hrvatski sindikati	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 211.	Predlažemo u odredbi stavka ovog članka propisati kako će ravnatelj doma socijalne skrbi u slučaju privremene spriječenosti u obavljanju poslova moći mijenjati, pored stručnog radnika, i drugi radnik doma socijalne skrbi kojeg ravnatelj odredi, jer se u praksi pokazalo da su radnici koji obavljaju stručne pravne ili ekonomske poslove dobro upućeni u pitanja poslovanja doma, čime privremeno mogu kvalitetno zamijeniti ravnatelja.	Prihvaćen	Prijedlog je prihvaćen i unesen u tekst Nacrta.
1585	DJEČJI DOM RUŽA PETROVIĆ	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 215.	Čl.215.st.3. predlažemo izmjenu : Druge opće akte u skladu sa Statutom doma socijalne skrbi donosi ravnatelj.	Nije prihvaćen	Upravno vijeće upravlja domom socijalne skrbi i oportuno je njegovo sudjelovanje u donošenju općih akata doma.
1586	Primorsko-goranska županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 215.	U članku 215. nepotrebno zakonodavac na posredan način regulira odnos upravnog vijeća, ravnatelja i osnivača u pogledu donošenja općih akata. Smatramo da treba pustiti na slobodu osnivačima (i javnima i privatnima!) da uređuju te odnose kroz donošenje statuta, pa bi imalo logike propisati zakonom način donošenja statuta, a pitanje donošenja drugih općih akata da se prepusti ustanovama i njihovim osnivačima upravo kroz odgovarajuće odredbe statuta o tome. Također, prethodna suglasnost posve je nepotreban institut koji samo prolongira donošenje općih akata i zahtijeva dvostruko zasjedanje tijela za isti akt (najprije utvrđivanje prijedloga, pa potom formalno donošenje akta, dakle dvije sjednice!). Institut „obične“ suglasnosti mnogo je jednostavniji, a akt niti ne može stupiti na snagu ako sadrži odredbu „da stupa na snagu po dobivenoj suglasnosti određenog tijela), dakle nema govora o mogućoj pravnoj nesigurnosti u takvim slučajevima. Ukoliko zakonodavac inzistira na ovome, onda neka institut prethodne suglasnosti predvidi samo za ustanove kojima je osnivač! Stoga se predlaže da članak 215 glasi: „Opći akti doma su statut, općih akata i ostali opći akti koji se donose na temelju statuta. Statut donosi upravno vijeće uz suglasnost osnivača, a ostali opći akti donose se na način predviđen statutom.“	Nije prihvaćen	Predložena odredba članka 215. usklađena je s odredbom članka 54. Zakona o ustanovama kojom je uređen postupak donošenja općih akata.

1587	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 216.	Ponovo je omogućeno provođenje programa osnovnog i srednjeg obrazovanja u domovima socijalne skrbi iako godinama ukazujemo na potrebu razdvajanja ta dva sustava. U Republici Hrvatskoj takvih je ustanova svega desetak, nema političke volje niti sluha za zahtjeve da resor obrazovanja preuzme školovanje učenika s teškoćama u razvoju i da se razdvoji od pružanja socijalnih usluga.	Primljeno na znanje	Za sada će se zadržati navedena primjena.
1588	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 216.	Ponovo je omogućeno provođenje programa osnovnog i srednjeg obrazovanja u domovima socijalne skrbi iako godinama ukazujemo na potrebu razdvajanja ta dva sustava. U Republici Hrvatskoj takvih je ustanova svega desetak, nema političke volje niti sluha za zahtjeve da resor obrazovanja preuzme školovanje učenika s teškoćama u razvoju i da se razdvoji od pružanja socijalnih usluga.	Primljeno na znanje	Za sada će se zadržati navedena primjena.
1589	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 216.	Ponovo je omogućeno provođenje programa osnovnog i srednjeg obrazovanja u domovima socijalne skrbi iako godinama ukazujemo na potrebu razdvajanja ta dva sustava. U Republici Hrvatskoj takvih je ustanova svega desetak, nema političke volje niti sluha za zahtjeve da resor obrazovanja preuzme školovanje učenika s teškoćama u razvoju i da se razdvoji od pružanja socijalnih usluga.	Primljeno na znanje	Za sada će se zadržati navedena primjena.
1590	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 216.	Ponovo je omogućeno provođenje programa osnovnog i srednjeg obrazovanja u domovima socijalne skrbi iako godinama ukazujemo na potrebu razdvajanja ta dva sustava. U Republici Hrvatskoj takvih je ustanova svega desetak, nema političke volje niti sluha za zahtjeve da resor obrazovanja preuzme školovanje učenika s teškoćama u razvoju i da se razdvoji od pružanja socijalnih usluga.	Primljeno na znanje	Za sada će se zadržati navedena primjena.
1591	Centar za odgoj i obrazovanje Vinko Bek	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 216.	Ponovo je omogućeno provođenje programa osnovnog i srednjeg obrazovanja u domovima socijalne skrbi iako godinama ukazujemo na potrebu razdvajanja ta dva sustava. Potrebno je da resor obrazovanja preuzme školovanje učenika s teškoćama u razvoju i da se razdvoji od pružanja socijalnih usluga.	Primljeno na znanje	Za sada će se zadržati navedena primjena.

1592	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 218.	Predlažemo definirati obvezu da se centar za pomoć u kući osniva za pružanje svih ili najmanje dvije aktivnosti usluge pomoći u kući. Argument za navedeno je hiperprodukcija pružatelja usluge pomoći u kući koji koriste neutralan (i nejasan) opis obuhvata usluge – zadovoljavanje drugih svakodnevnih potreba. Na ovaj način otvara se prostor zlorabe sustava i samih korisnika (šetnja s korisnikom, čitanje i sl.) jer se ne ispunjava svrha usluge pomoći u kući.	Nije prihvaćen	Mjerila prostora, opreme, potrebnih stručnih i drugih radnika, sadržaj, opseg i način pružanja usluga podrobnije će biti propisana pravilnikom, a svrha usluge pomoći u kući može se ispuniti i obavljanjem jedne od aktivnosti usluge pomoći u kući.
1593	Zagrebačka županija	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 218.	Ispravak: "iz članka 104. ovog Zakona"	Prihvaćen	Prihvaća se.
1594	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 219.	Čl. 219. st. 2. Propisuje da ravnatelj centra za pomoć u kući mora imati najmanje srednju stručnu spremu, što smatramo nedovoljnom kvalifikacijom. Predlažemo propisati kao kriterij minimalno preddiplomski studij adekvatnog usmjerenja (socijalni rad, zdravstvene djelatnosti)	Nije prihvaćen	I do sada je bila propisana srednja stručna sprema. Nije se pokazalo potrebnim promijeniti uvjete u stup-nju kvalifikacije za mjesto ravnatelja.
1595	GRAD ZAGREB	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 219.	Nedopustivo je da ustanovom socijalne skrbi upravlja i vodi ju ravnatelj koji ima (najmanje) srednju stručnu spremu. Također, nejasno je izdvajanje osnivača. Znači li to da je za druge osnivače dovoljna i niža razina obrazovanja?! Predlaže se, neovisno o osnivaču, propisati obvezu najmanje preddiplomskog studija humanističkih ili drugih društvenih znanosti.	Nije prihvaćen	I do sada je bila propisana srednja stručna sprema. Nije se pokazalo potrebnim promijeniti uvjete u stup-nju kvalifikacije za mjesto ravnatelja.
1596	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 219.	Čl. 219. st. 2. Propisuje da ravnatelj centra za pomoć u kući mora imati najmanje srednju stručnu spremu, što smatramo nedovoljnom kvalifikacijom. Predlažemo propisati kao kriterij minimalno preddiplomski studij adekvatnog usmjerenja (socijalni rad, zdravstvene djelatnosti)	Nije prihvaćen	I do sada je bila propisana srednja stručna sprema. Nije se pokazalo potrebnim promijeniti uvjete u stup-nju kvalifikacije za mjesto ravnatelja.
1597	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 219.	Čl. 219. st. 2. Propisuje da ravnatelj centra za pomoć u kući mora imati najmanje srednju stručnu	Nije prihvaćen	I do sada je bila propisana srednja stručna sprema. Nije se pokazalo potrebnim promijeniti uvjete u stup-nju kvalifikacije za mjesto ravnatelja.

1598	Glorija Odošaić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEM BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju.</p>
------	-----------------	--	---	----------------	--

1599	Vanja Branica	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>Pitanje cjeloživotnog obrazovanja stručnjaka u sustavu socijalne skrbi ne treba rješavati osnivanjem Akademije jer se predviđeni novac može usmjeriti za unaprjeđenje postojećih mehanizama edukacije koji funkcioniraju. Trenutno socijalni radnici imaju obvezu se stručno usavršavati i tijekom 6 godina postojanja Komore socijalnih radnika je velika većina stručnjaka ostvarila uvjete za obnovu licence pod vidom sudjelovanja u cjeloživotnom obrazovanju. Ponuda edukativnog sadržaja je prisutna i različita te nije potrebno osnivati Akademiju kako bi se nudio edukativni sadržaj niti obvezati na sudjelovanje, to već sada sve postoji. Ministarstvo s postojećim resursima i u suradnji s nadležnim Komorama svih profesija koje sudjeluju u sustavu socijalne skrbi treba raditi na razvoju edukacija kojima se odgovara na specifične potrebe stručnjaka u radu, koji imaju edukatore koji su kompetentni s profesionalnim i akademskim iskustvom te s praćenjem primjene naučenog u praksi kroz metodske supervizije, konzultacije, ispite i druge oblike praćenja primjene naučenog sadržaja. Također prilikom tenderiranja projekata potrebno je voditi računa tko predlaže i kakve edukacije s kakvim sadržajem. U sustavu imamo poplavu različitih predavača, veliki varijabilitet tema i to neće riješiti osnivanje Akademije, jer i takav način provođenja cjeloživotnog obrazovanja ima svoje rizike o kojima nije bilo ni riječi u javnoj raspravi a koji su također brojni. Mislim da se vrlo paušalno pristupilo ocjeni o educiranosti stručnjaka ponovno bez konkretnih pokazatelja.</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije. Osnivanjem Akademije donijeti će se provedbeni akti i smjernice kojima će se standardizirati edukacije i osigurati pristup kontinuiranom stručnom usavršavanju i superviziji. U provođenje timske, organizacijske, metodske i razvojno-integrativne supervizije biti će uključeni isključivo stručnjaci koji ispunjavaju uvjete sukladno postojećim propisima.</p>
------	---------------	--	--	----------------	--

1600	Martina Vlašić Iljkić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	Čl. 222.-230 PREDLAŽEM BRISANJE Uvođenje Akademije socijalne skrbi uz postojeće Komore stručnih radnika, Ministarstvo, Studij socijalnog rada je nepotreban trošak, budući potrebne edukacije su dostupne stručnim radnicima, u skladu sa razvojem struke i potrebama na terenu. Sve edukacije neće pomoći stručnom radniku koji je prekapacitiran i koji ima 100 – 150 korisnika u Odjelu za djecu, mlade i obitelj, a težimo europskom standardu od 30 korisnika na 1 obitelj u postupku.	Nije prihvaćen	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među koris-nicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na te-renu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademyjskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske superviziju.
1601	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	Članak 222. Ovim člankom predlaže se osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove u svrhu organiziranja i provođenja stručnog usavršavanja stručnih i drugih radnika u sustavu socijalne skrbi te standardizacije obveznih i specijaliziranih programa stručnog usavršavanja, a člankom 272. stavkom 1. se navodi da „stručni radnici u djelatnosti socijalne skrbi se imaju pravo i dužnost stručno usavršavati.” Zagovaramo i podržavamo cjeloživotno učenje te smo i ranije isticali da je potrebna kontinuirana edukacija stručnjaka u sustavu socijalne skrbi, te je ovo prilika za sustavno i kontinuirano osiguravanje sredstva za kontinuiranu edukaciju u okviru državnog proračuna. Istovremeno, predlažemo jasnije definirati zadaje zaposlenika Akademije te propisati obavezu javnog savjetovanja pri donošenju godišnjeg plana edukacija, koje bi uključilo sve ključne dionike od komora i samih centara do pravobraniteljskih institucija i organizacija civilnog društva kako bi on reflektirao stvarne potrebe s terena i kako bi se osigurala ujednačena primjena zakonskih odredbi te prostor za iznalaženje rješenja za probleme s kojima se suočavaju u praksi.	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje

1602	Katarina Opačić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>ČI. 222.-230 PREDLAŽEM BRISANJE Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministar-stvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.</p>
------	-----------------	--	---	----------------	--

1603	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>ČI. 222.-230. PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Iako u potpunosti podržavam cjeloživotno obrazovanje i djelatnici u sustavu socijalne skrbi se permanentno usavršavaju, ne vidimo razlog za uvođenje novog instituta – Akademije, tim više što bi ona trebala samo organizirati, a ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Osiguravanje potrebnih edukacija u sustavu socijalne skrbi trebali bi nadalje biti u organizaciji Hrvatske komore socijalnih radnika, Hrvatske udruge socijalnih radnika, Studijskog centra socijalnog rada i resornog Ministarstva.</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju.</p>
1604	Tanja Blagonić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>ČI. 222.-230. PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Iako u potpunosti podržavam cjeloživotno obrazovanje i djelatnici u sustavu socijalne skrbi se permanentno usavršavaju, ne vidimo razlog za uvođenje novog instituta – Akademije, tim više što bi ona trebala samo organizirati, a ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Osiguravanje potrebnih edukacija u sustavu socijalne skrbi trebali bi nadalje biti u organizaciji Hrvatske komore socijalnih radnika, Hrvatske udruge socijalnih radnika, Studijskog centra socijalnog rada i resornog Ministarstva.</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju.</p>

1605	Gordana Sudec	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga produžuje licenca za rad. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor.	Nije prihvaćen	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.
------	---------------	--	---	----------------	--

1606	MARTA AJDUK BAČUN	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	Kao i HUSRI! Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu	Nije prihvaćen	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među koris-nicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice raz-vijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodska superviziju.
------	----------------------	---	---	----------------	--

1607	Centar za socijalnu skrb Pazin	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>Čl. 222.-230. PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Iako u potpunosti podržavamo cjeloživotno obrazovanje i djelatnici u sustavu socijalne skrbi se permanentno usavršavaju, ne vidimo razlog za uvođenje novog instituta – Akademije, tim više što bi ona trebala samo organizirati, a ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Osiguravanje potrebnih edukacija u sustavu socijalne skrbi trebali bi nadalje biti u organizaciji Hrvatske komore socijalnih radnika, Hrvatske udruge socijalnih radnika, Studijskog centra socijalnog rada i resornog Ministarstva.</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i prati primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.</p>
------	--------------------------------	--	---	----------------	---

1608	DARIA KLJAK	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>Kao i HUSR! Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.</p>
------	-------------	--	--	----------------	--

1609	renata sever	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	Brisati članke od 222. nadalje - osnivanje akademije donosi trošak koji si država u kojoj djeca i stari i bolesni čekaju na smještaj u udomiteljskim obiteljima ili ustanovama više od godinu dana ne smije dopustiti. Ministarstvo je povremeno pokazalo kompetencije u donošenju plana potrebnih edukacija, organizaciji edukacija sa Studijskim centrom socijalne skrbi, te je jeftinije i konkretnije rješenje zajedničko planiranje edukacija. Ideja akademije poput pravosudne se pokazala kao promašena, te je potrebno sve vezano uz to brisati iz nacrta zakona, te analitički pristupiti problemu koji se želi riješiti ili ublažiti ovim nepotrebnim trošenjem novaca, zapošljavanjem novih ljudi u sustavu . Predlažemo da se u zakon uvede obaveza donošenja godišnjeg plana edukacija u ministarstvu nadležnom za socijalnu skrb nakon prethodne javne rasprave sa stručnim djelatnicima.	Nije prihvaćen	Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju.
------	--------------	--	---	----------------	---

1610	Livio Dolgoš	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>U potpunosti podržavam sljedeći komentar Hrvatske udruge socijalnih radnika i Hrvatske komora socijalnih radnika „ Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD , pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu“</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među koris-nicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodska superviziju.</p>
------	--------------	--	--	----------------	---

1611	hrvatska udruga socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni ka-dar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akadeskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s pro-fesionalnim s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodsku superviziju.</p>
------	------------------------------------	--	--	----------------	--

1612	Hrvatska komora socijalnih radnika	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 222.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prijeko potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima.</p> <p>Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na terenu na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodske supervizije.</p>
------	------------------------------------	--	--	----------------	--

1613	Magdalena Tomić	NACRT PRIJEDLOG ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, Članak 223.	<p>Čl. 222.-230 PREDLAŽEMO BRISATI</p> <p>Osnivanje Akademije socijalne skrbi kao javne ustanove je nepotrebno tijelo jer se time derogira uloga strukovnih komora koje provode stručna usavršavanja svojih članova te se temeljem toga ostvaruje pravo na obavljanje djelatnosti socijalnog rada. U sadašnjim okolnostima teško je odvojiti vrijeme za stručna usavršavanja niti je osigurano da svaki radnik ima jednaku mogućnost pristupa usavršavanjima (5 dana tijekom godine je nedovoljno, upitna je suglasnost poslodavca da se izostane s rada i sl.), očekuje se korištenje dana godišnjeg odmora i vikenda kada je zakonsko pravo na tjedni odmor radnika. Potrebno je osigurati pristup stručnom usavršavanju i supervizijama, ali na način da se ne zadire u pravo radnika na dnevni, tjedni i godišnji odmor. Za sada ne vidimo opravdanje niti potrebu osnivanja Akademije socijalne skrbi, tim više što bi ona trebala samo organizirati, ali ne i educirati stručne radnike. I do sada su Hrvatska udruga socijalnih radnika, Hrvatska komora socijalnih radnika, Studij socijalnog rada, resorno ministarstvo, različite OCD, pa i same ustanove socijalne skrbi osiguravale i provodile potrebne edukacije stručnjaka koji su time stekli dodatna znanja i vještine za rad u ovoj zahtjevnoj djelatnosti. Predlagali smo i očekivali da će osnivanjem Zavoda za socijalni rad jedna od njegovih ključnih uloga biti unaprjeđenje stručnog rada, razvoj i implementacija novih socijalnih usluga, ujednačavanja stručnog pristupa na razini djelatnosti uključujući i planiranje, organiziranje i provođenje edukacije stručnjaka u cijelom sustavu</p> <p>Ukoliko se prijedlog o brisanju odredbi ne prihvati predlažemo dodati u stavku 1. Točka 12. razvojno-integrativna superviziju</p>	Nije prihvaćen	<p>Akademija će kao javna ustanova provoditi cjeloživotno stručno usavršavanje svih stručnih radnika i ravnatelja u sustavu socijalne skrbi, što je prije potrebno kako bi se osigurao kvalitetan i kompetentan stručni kadar na terenu među korisnicima. Akademija će u suradnji sa ministarstvom, ustanovama socijalne skrbi, strukovnim komorama i akademskom zajednicom uvažavajući pritom specifične potrebe stručnjaka na razini lokalne zajednice razvijati i standardizirati programe trajnog stručnog usavršavanja, a koje će uključivati i vanjske suradnike – stručnjake koji su kompetentni s profesionalnim i profesionalnim iskustvom i/ili akademskih iskustvom i pratiti primjenu naučenog u praksi kroz metodu superviziju</p>
------	-----------------	--	---	----------------	---